

Giới thiệu Hoàn Xuyên Thiên Long Convert

Nếu như ta muốn đi ngoạn thế, nhất định để cho trên đời oanh động!

Nếu như ta muốn luyện võ công, ta chắc chắn giá lâm tình không!

Nếu như cứng rắn muốn ta biết sai, nhưng ta nhất định tâm kiêu căng!

Nhìn ta như thế nào tại Thiên Long Thế Giới làm chính ta mộng!

—— Tỉnh Túc Lưu Vân

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Mệnh Bất Cai Tuyệt

"Nguyệt nhi sáng, Phong nhi Tĩnh Nguyệt mà sáng, Phong nhi yên tĩnh, lá cây che song cửa sổ à. Để gọi tranh tranh, tựa như này dây đàn mà âm thanh a. Cầm Thanh mà nhẹ, giọng dễ nghe, điều lam lác nhẹ động a. Mẹ bảo bảo nhắm mắt lại, ngủ cái kia ngủ ở trong mộng" một cái uyển chuyển hàm xúc nữ tử ôm chính mình thán thở hoài thai nữ tử, nhẹ nhàng hừ phát Đồng Dao.

Xem xét con trai mình liền sẽ nhớ tới chính mình Ái Lang bộ dáng, hai cha con cái thật sự là một cái khuôn mẫu bên trong khắc ra đồng dạng. Ban đầu làm mẹ người nữ tử ôm lấy hài tử, nghĩ đến Ái Lang cho mình lời hứa tâm lý liền tựa như ăn giống như mật đường.

Nữ tử giống như đến thiên đại hạnh phúc đồng dạng, yên lặng cúi tại đứa bé bên tai nói ra, "Thắng Nhi, người biết không, cha người nếu là biết mẹ đem người sinh ra, hẳn sẽ có cao cờ nào hưng a. Chờ một chút liền tốt, đến lúc đó hai mẹ con chúng ta liền sẽ vào ở Đại Lý Quốc trong vương phủ, mẹ Thắng Nhi cũng là Tiểu Thế Tử."

Mà khi nữ tử còn ở nơi này tưởng tượng lấy, tưởng tượng lấy bị tiếp tiến vào vương phủ hưởng thụ Ái Lang quan tâm, có thể để cho con trai mình có một cái tốt hoàn cảnh lớn lên. Thật tình không biết nàng Ái Lang giờ phút này đang cùng hắn sớm đã chọn lựa Vương Phi Bối Di Tộc Đại Tù Trưởng nữ nhi Đào Bạch Phụng Đại Hôn.

Đại Lý Quốc Vương Đô cả nước vui mừng, Đại Lý Vương Tộc có thể cùng Bối Di Tộc Quan hệ thông gia, vậy trong này liền sẽ thiếu một phần dịch ý, nhiều một phần hòa bình. Căn bản sẽ không quan tâm còn có một cái xa cuối chân trời tư niệm lấy Trần Nam Vương đáng thương nữ tử, cũng sẽ không vì nữ tử này ngày sau sở hữu tạo ngộ phụ trách.

Lúc qua một tháng, nữ tử này sinh con đã qua trăng tròn, thế nhưng là nàng đau khổ chờ đợi một mực không có một cái nào kết quả, nàng ôm chính mình hài tử đứng tại thôn khẩu trên cầu, cứ như vậy an an tĩnh tĩnh chờ đợi trong nội tâm nàng muốn gặp được người.

"Vọng Thủy thử leo núi, núi cao hồ lại rộng rãi. Tương tư không hiểu tịch, nhìn nhau trải qua nhiều năm tháng. Buồn bực núi Mộc Vinh, liên tục hoa đại tóc. Đứng sau khi vô hạn tình, gặp lại nhất thời nói." Nữ tử thì thảo đọc lên bài thơ này, trong lòng tư niệm người a, người lại tại chỗ nào, ta đã ở chỗ này chờ người, người nhưng có biết.

"Oa!" Trong tã lót hài nhi bất thành linh oa oa khóc lớn, nữ tử kia nước mắt lại cũng ngăn không được chảy ra ngoài, chẳng lẽ hài tử của ta cũng cảm nhận được mẹ sâu bi sao?

Nữ tử mang theo tiếng khóc nức nở đổ dãi trong tã lót hài tử nói, "Thắng Nhi không khóc, Thắng Nhi không khóc, mẹ còn ở nơi này, cha sẽ đến tiếp chúng ta. Hôm nay không giống nhau, chúng ta về nhà, a."

Nữ tử ôm hài tử đường cũ trở lại, thế nhưng là trong tã lót hài tử tiếng khóc là như thế nào cũng ngăn không được, khóc một đường. Đồng ruộng chăm sóc việc nhà nông người nhao nhao ngừng đầu nhìn các nàng, trong mắt lộ ra như vậy một cổ ác độc. Trong mắt bọn hắn cái này không tuân thủ Phụ Đạo nữ nhân còn dám hướng về tại đây đi,

Thật sự là không biết xấu hổ, nhà ta nếu là ra chuyện này, ta đã sớm đánh chết nàng.

Nữ tử ôm hài tử mau về nhà, vào phòng đóng cửa thật kỹ liền bắt đầu cho hắn cho bú thế nhưng là dù vậy, đứa nhỏ này vẫn là khóc không ngừng, gấp nữ tử đầu đầy mồ hôi.

Đây là ngồi tại ngoài phòng Biên lão phụ thân nói ra, "Khuê nữ, người đây cũng là tội gì khổ như thế chứ, cha đã sớm đã nói với người đứa bé này nuôi không sống, người còn dạng này không buông bỏ."

Nữ tử ngâm lấy nước mắt nói, "Cha, ta không cho phép nói như người vậy, Đoàn Lang muốn đến, hẳn lập tức liền sẽ mang bọn ta đi Đại Lý, đến lúc đó

ngài cũng không cần bị người khác khinh khinh."

Nào biết nữ tử nói xong cái này lời nói, ngoài phòng lão nhân chợt tức một cái cắt ngang trong tay sương mù dày đặc cán, "Đừng đề cập cái kia Cầu Từ, lão tử nếu là biết hẳn dám như thế hắc hắc ngươi, lão tử đã sớm liễu mạng với hắn. Ngươi còn dạng này một mực che chở hắn, ta thật sự là nuôi không ngươi!"

Nữ tử dọa đến ngay cả đại khí cũng không dám ra ngoài, cha mình trung thực cả một đời, đến sau cùng thế mà để cho mình nữ nhi hủy đời này của hắn trong sạch. Đoàn Lang a, ta chẳng lẽ nhìn lầm ngươi sao, Đoàn Lang, ngươi vẫn yêu ta sao?

Nữ tử những lời này chỉ dám mình tại tâm lý nói, hoặc là đối với mình hải tử trong tã lót hải tử nói, thế nhưng là những cái kia thân mật ấm lòng lời nói, người nào có nói với nàng qua.

Chính mình vốn là một cái chưa xuất các Hoàng Hoa Đại Khuê Nữ, chỉ là bị cái kia tiêu sái đa tài nam tử ôm lấy tâm, nhưng chính là nam nhân này lại lưu lại cho mình bộ dạng này cỡ nào bệnh nhi tử. Chẳng lẽ ngươi thật muốn vứt bỏ mẹ con chúng ta hai cái à, ngươi lúc đó nói lời thế còn nhớ rõ sao?

Không được, sẽ không, Đoàn Lang nhất định sẽ tới tiếp mẹ con chúng ta, đến lúc đó chúng ta nhất định nở mày nở mặt đi ra thôn làng, sẽ không bao giờ lại có người đối với chúng ta mẹ con nói xấu.

Ngày này, nữ tử cống hải tử, ôm chậu gỗ đi bờ sông giặt quần áo. Hải tử ở phía sau trên lưng loạn đạp, nữ tử cuối cùng cảm nhận được cái gì là sinh hoạt áp lực, thế nhưng là coi như Đoàn Lang còn không có đến, ta cũng sẽ kiên cường sống sót, chỉ cần nhìn qua cửa ải này, ta liền có thể đi Đại Lý.

Nữ tử những ngày này đều dựa vào loại này tự mình thôi miên tới cổ vũ chính mình, dù là bị người ta bạch nhãn tính là gì, dù là Lân Lý Hương Thân không cùng chúng ta lui tới lại có cái gì, coi như toàn bộ thôn làng đều bài xích chúng ta còn có cái gì, ta đều sẽ chịu nổi.

Thế nhưng là tại nàng tắm y phục thời điểm, xa xa đã nhìn thấy nhà mình có hỏa quang, nghĩ thầm không đúng rồi, lúc này cha ta vẫn còn ở trong ruộng dâu, nhà ta không ai a? Chẳng lẽ ta đi ra thời điểm không có đập tắt lò bên trong hỏa sao?

Trong lòng suy nghĩ liền đứng lên tăng tốc cước bộ, mau về nhà, chờ đến cách mình gần nhất một cái chỗ ngoặt thời điểm, nàng dừng lại. Giống như Tiểu Miêu trốn ở sau tường mặt, trừng to mắt hoảng sợ nhìn xem nhà mình sân nhỏ.

Nhà nàng phòng trọ đã bị bốc cháy, toàn bộ trong thôn người đều vây quanh ở nhà nàng tường viện bốn phía. Cha nàng liền bị dán tại môn cừ oán bên trên, vết thương chongchốt miệng bên trong còn giữ bọt máu.

Thôn làng liền đứng tại Cửa chính vị trí, sở hữu thôn dân lấy thôn trưởng làm trung tâm theo thứ tự đứng ra. Lão Thôn Trưởng cầm trong tay quai trượng, chỉ nữ tử cha nói, "Lão Khang, ngươi còn chấp mê bất ngộ sao? Chúng ta Khang gia thôn từ Thái Tông Hoàng Đế bắt đầu cũng là mười dặm tám hương duy nhất nhận qua phong thôn làng, ngươi cũng không phải không biết. Chúng ta chỉ cần Khang Mẫn, ngươi đem Khang Mẫn hạ lạc nói ra, chúng ta liền sẽ không lại làm khó ngươi, về sau vẫn là tốt Hàng xóm!"

Lão nhân bị treo tự nhiên không dễ chịu, thế nhưng là nếu như đây là vì là nữ nhi lời nói, "Phi! Ngươi khi nào gặp qua ta đánh qua nữ nhi của ta, ta càng không khả năng nói cho ngươi biết nữ nhi của ta ở nơi nào, nữ nhi, ngươi chạy mau. Cha chỉ cần còn sống liền không sao, mang theo Tiểu Thắng chạy mau đi! Ngươi nghe thấy sao!"

Nữ tử kia chính là Khang Mẫn, nàng từ khi mang thai hải tử về sau, ra ngoài thời gian liền tận lực không cùng trong thôn đại cô đại bà loại hình đụng vào. Lại bởi vì hôm nay đi giặt quần áo, không có đi cửa thôn chờ lấy Đoàn Lang, cho nên không có bị người trong thôn bắt lấy.

"Lão Khang! Ta lời hứa ích không nói hai lần, chúng ta không phải đối phó ngươi, Khang Mẫn nàng bại hoại chúng ta Khang gia thôn danh dự, chỉ cần ngươi nói nàng đi đâu, chúng ta liền thả ngươi hạ xuống!"

Khang Mẫn lúc này đang tại bước nhỏ bước nhỏ sau này chạy, chỉ cần chạy đi là được, ta muốn đi Đại Lý, tìm Đoàn Lang. Để cho Đoàn Lang tới cứu ta cha, ta nhất định phải đi!

Nào ngờ tới trên lưng hải tử "Oa" khóc lớn tiếng đứng lên, tâm lý hô hồng hét, dưới chân càng là tăng thêm tốc độ.

Vây quanh ở Khang gia những thôn dân kia nghe xong có âm thanh đây là Khang Mẫn trở về sao? Một cái thính tai Lão Bà Từ chỉ con đường kia liền nói, "Nhanh a, cái kia tiểu tiện nhân là ở chỗ này!"

Bây giờ đang trong thôn cũng là phụ nữ và lão nhân, người trẻ tuổi đều đi nội thành phục dịch còn chưa có trở lại đây. Cho nên có thể chạy đến cũng chạy theo, cũng là lão đầu lão thái thái, chạy không nhanh. Thế nhưng là những đại cô nương đó Tiểu Tức Phụ cái gì đều giống như ăn Đại Bỏ Được đồng dạng, liễu mạng đuổi theo Khang Mẫn.

"Dừng lại, dừng cho nàng chạy!" Đại cô nương và Tiểu Tức Phụ giờ phút này hóa thân chính nghĩa sử giả, nhất định phải đem Khang Mẫn mẹ con loại này tà ma ngoại đạo đưa vào chỗ chết.

Khang Mẫn sinh xong hải tử về sau, thân thể vốn là không có thật tốt điều dưỡng, lại thêm cái này một dải chạy mau càng là thờ không ra hơi.

Cũng là trong thôn này người, chạy trốn nơi đâu đều sẽ bị bắt lấy. Thế là nàng chạy đến chính mình vừa mới giặt quần áo địa phương, đem trong chậu y phục đều đổ ra. Cởi xuống phía sau trời hải tử dây thừng, nhẹ nhàng đặt ở trong chậu.

Trong chậu hải tử đã không khóc, Khang Mẫn chảy nước mắt nói, "Ta số khổ hải tử, người còn không có lớn lên muốn giống như mẹ cùng một chỗ bị tội, đi thôi, giống như mẹ cùng đi tìm cha người."

Nói xong ôm chậu gỗ tử liền nhảy vào trong nước, thế nhưng là nào nghĩ tới giờ phút này chính là nước tấn dâng lên thời điểm. Bình thường tại trên bờ thời điểm còn cảm giác không thấy. Khang Mẫn giờ phút này bởi vì nắm lấy cái chậu ra sức muốn bảo trì lại thăng bằng, thế nhưng là nào biết được bởi vì chính mình dùng linh tinh lực, chậu gỗ nhiều lần kém chút lật qua.

Khang Mẫn lúc này muốn đổi một bên, để cho tay thích hợp hơn nắm lấy chậu gỗ. Nào nghĩ tới trong tay trượt đi, lại thêm kỳ nước lên bên trong, dòng nước chảy xiết chậu gỗ trong nháy mắt liền bị lao ra.

"Hải tử của ta!" Khang Mẫn nhất thời dưới tình thế cấp bách, uống một ngụm hà thủy, sắc đến kém chút không có ngã ra miệng bên trong chộc tức. Trong nước vốn chính là không bằng trên bờ tự tại, tại tử trong sông lớn đầu ra thời điểm chậu gỗ đã bị nước trôi vô ảnh vô tung. Khang Mẫn chỉ cảm thấy trước mắt mình tối đen, mất đi tri giác.

Hải tử của ta •••••

Lại nói chậu gỗ cứ như vậy thuận nước này lưu trôi thời điểm, một đạo bóng trắng lướt đi lấy từ không trung xẹt qua, mũi chân điểm nhẹ mặt sông, tay áo dài bãi xuống liền từ trong sông đem chậu gỗ quơ lấy tới.

Chỉ gặp đầu người này tóc tùy phong tung bay, mặt quan như ngọc, tựa như thần tiên mặc người vật đồng dạng.

"Ừm, tốt một cái Bạch Bàn Tiểu Oa Nhi, cha mẹ người cũng thật sự là nhân tâm. Người ta ở đây gặp nhau, cũng được liền để ta làm người Tái Sinh Phụ Mẫu, theo ta cùng nhau đi Tinh Túc Hải đi."

Giờ phút này trong chậu gỗ hải tử lại bắt đầu oa oa khóc lớn, nào biết đứa bé này nhỏ như vậy đã bắt đầu ký sự.

Trước kia xem tivi kịch thời điểm, không có một chút cảm giác, Đoàn Chính Thuần, ta muốn người chết không yên lành!

Đây là tới sau này đời linh hồn cơ duyên xảo hợp xuyên việt mà đến, khi hắn biết mình Thân Mẫu lại là Khang Mẫn thời điểm, dọa đến không biết làm sao, liền sợ Khang Mẫn có một ngày kịp phản ứng chính mình là bị ném bỏ bất thành linh bóp chết hắn. Nhưng là cùng Khang Mẫn sinh hoạt hơn một năm nay đến, bị Khang Mẫn này thật sâu liếm độc tình cảm động.

Cho nên đối với Khang Mẫn yêu, và đối với Đoàn Chính Thuần hận, cái này đứa bé lúc nào cũng ký hận trù Đoàn Chính Thuần. Cái gì đa tình Vương gia, sau cùng người nhất định sẽ hồi hận, ta để người cả một đời không an lòng!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Tân Khai Thủy

Người tới chính là ngày sau hoành hành bên trong Vô Kỳ Tinh Túc Lão Tiên —— Đinh Xuân Thu, đứa bé này không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp phải Đinh Xuân Thu, đây chính là ngày sau Sát Thần một trong. Chẳng lẽ ta muốn cùng hắn đi à, không tệ, Đinh Xuân Thu chính là muốn dẫn lấy đứa bé trở lại Tinh Túc Hải.

Nghĩ đến tám năm trước hắn khi sư diệt tổ, đem chính mình Thụ Nghiệp Ân Sư Vô Nhai Tử đánh rơi xuống Sơn Nhai. Lại không nhìn Thủ Túc Chi Tinh, ép mình đồng môn sư huynh giả cầm vờ diếc mới tha cho hắn nhất mệnh. Đinh Xuân Thu có thể nói là Nhân Thần Cộng Phẫn người, thế nhưng là hắn cũng có một khóa hướng tới tự do tâm, cái kia chính là đối với Vô Thượng Võ Đạo theo đuổi.

Sư phụ mình chỉ có một thân tuyệt cao võ công, nhưng lại trầm mê ở nhi nữ tư tình, không chỉ đối với mình còn có sư huynh Tô Tinh Hà cũng là tề quét từ trần. Vén vén cũng là truyền thụ Bắc Minh Thần Công Tu Hành Phương Pháp, liền ngay cả mình một thân võ nghệ cũng là phối hợp chiếu vào trong môn Võ Công Bí Tích tu luyện mà thành, đáng tiếc cũng không có truyền thụ Bắc Minh Thần Công như thế nào tu tập thu nạp nội công pháp môn, nếu không mình không cần đi bên cạnh Luyện Hóa công Đại Pháp.

(Bắc Minh Thần Công tu luyện phương pháp tại bài này bên trong có hai loại khác biệt tu luyện phương pháp, một loại là dựa vào tự thân tu luyện, liền giống như Đinh Xuân Thu giống như Tô Tinh Hà. Một loại khác liền giống với là Đoàn Dự dựa vào thu nạp người khác nội lực, thu làm của riêng về sau chậm rãi luyện hóa. Nhưng là hai loại phương pháp đều có cùng một loại tu luyện nguy hiểm, cái kia chính là tu luyện này công về sau không được tu luyện nội công tâm pháp: Là lấy phạm từng tu tập nội công người, phải chỉ quên mình học, chuyên tâm tu tập tấn công, nếu có may mắn hỗn tạp xóa loạn, thì hai công lẫn nhau hướng, lập tức điên cuồng nồn ra máu, Chư Mạch đều phế, hung hiểm nhất bất quá.

Cho nên nói Lý Thu Thủy vì sao có Bắc Minh Thần Công lại không có tu luyện, mà Tô Tinh Hà trầm mê Thiên La vạn đạo về sau, Vô Nhai Tử cảm thán Tô Tinh Hà đã không có lại tu tập bản môn cao thâm võ công cơ hội. Còn Đinh Xuân Thu xác thực tại võ học trên đường một cái Dị Tài, hẳn cảm Độc Công hoà vào chính mình Bắc Minh Chân Khí bên trong, sáng chế Hóa Công Đại Pháp, lấy độc tá pháp, đề cao mình tu vì võ công.)

Lần này Đinh Xuân Thu ngàn dặm xa xôi từ Tinh Túc Hải lại lần nữa trở về bên trong cùng sư huynh Tô Tinh Hà xuống trận kia đạo chích đi khó lường Trần Lung Kỳ Cục, vốn định moi ra sư huynh có hay không đạt được Bắc Minh Thần Công cả bộ bí tịch, thế nhưng là cái kia vô dụng sư huynh, tại tám năm qua võ công không có chút nào lưu giữ tiến vào, đây thật là không công chờ mong hắn.

Tất nhiên chuyến này không có chút nào thu hoạch, Đinh Xuân Thu cứ như vậy ôm đứa bé này cười tại một thót mau mau trở về Tinh Túc Hải, trên đường đi Đinh Xuân Thu đã bị đứa bé này chọc tức thật nghĩ đem hắn một chương võ chết. Ăn cái gì đều khóc, với lại vừa khóc đứng lên cũng làm người ta đầu óc phình to, nhưng là nghĩ đến chính mình thí nghiệm, Đinh Xuân Thu cũng không nỡ đứa bé này.

Tinh Túc Hải ngay tại Tây Hạ xung quanh (Tác Giả cũng không có đi qua, bằng trên Internet tư liệu tự tiện phỏng đoán, như có mạo phạm,

Kính xin rộng lòng tha thứ.), lúc này Tinh Túc Hải bên trong Tinh Túc Phái vừa mới xây xong không mấy năm đâu, Đinh Xuân Thu ôm hài tử tại một hộ dân cư bên trong dùng tiền mời đến một cái Nhũ Nương đi vào Tinh Túc Phái cho đứa bé này cho bú.

Chờ hài tử ăn xong sữa về sau, Đinh Xuân Thu đem cái này hài tử ôm đến Phòng Luyện Công. Tại chính mình Phòng Luyện Công bên trong, mạng hắn người hầu đốt tốt một nồi nước nóng, té ở trong chậu rửa mặt. Tại từ chính mình dưới bỏ đoàn xuất ra một cái Tiểu Đình, đây chính là thành tựu Đinh Xuân Thu Thần Mộc Vương Đình.

Đinh Xuân Thu xuất ra chính mình Thần Mộc Vương Đình, dùng cái kẹp kẹp lên một cái đã nhìn không ra là thứ đồ gì mà côn trùng, bóp ra một giọt nọc độc nhỏ vào trong chậu rửa mặt. Nước có rất nhiều nọc độc đi vào liền tan ra đến, sau đó lại bóp ra một đầu Độc Trùng gat ra một giọt nọc độc nhỏ vào trong chậu rửa mặt. Như thế lặp đi lặp lại năm lần về sau, nước cũng kém không nhiều thay đổi ẩm. Về sau hắn nhẹ nhàng đem cái này hài nhi bỏ vào trong chậu rửa mặt, hai tay đặt tại chậu rửa mặt hai bên, làm nhiệt độ nước dần dần lên cao.

Đinh Xuân Thu là người nơi nào vậy. Chờ hắn đem nhiệt độ nước độ lên cao về sau, chậm rãi cầm trong cơ thể mình Bắc Minh Chân Khí phát động, cảm vừa rồi hỗn hợp nọc độc độ tiến vào đứa bé này trong cơ thể.

Nhìn xem trong chậu hài tử oa oa thống khổ, tuy là Đinh Xuân Thu trong mắt cũng có chút hứa không đành lòng, nhưng là vì chính mình đây là không có cách nào. Thời gian dần qua hài tử âm thanh không, Đinh Xuân Thu coi là thất bại thời điểm, hài tử tay nhỏ nhất động, hô hấp lại bắt đầu khôi phục.

Đinh Xuân Thu hài lòng nhìn xem đứa bé này, nếu lần nữa trước đó đã thí nghiệm tốt nhiều thứ, chết khoảng chừng bảy cái hài nhi, dù là thủ đoạn độc ác Đinh Xuân Thu cũng là nương tay. Trước mắt hài tử cũng là cái thứ tám, trong lòng suy nghĩ nếu như lần này cũng thất bại, vậy ta như vậy thu tay lại.

Thế nhưng là không nghĩ tới đứa bé này thế mà sống, dạng này nhất định cũng là Thiên Tử bảo bối.

Thế nhưng là vì sao Đinh Xuân Thu sẽ như vậy làm đâu? Nguyên lai Đinh Xuân Thu một mực đang dùng độc trùng luyện công, nhưng là cũng là có phong hiểm. Nếu như hắn có thể chính mình sáng tạo một cái, vậy có phải hay không cũng là muốn làm sao dùng liền dùng như thế nào đây.

Thế là hắn có một cái lớn mật ý nghĩ, trong thân thể bản có ngũ hành mà nói, là gan thuộc mộc, tâm thuộc hỏa, tỳ thuộc thổ, phổi thuộc tính kim, thận thuộc thủy. Tất nhiên nhân thể Ngũ Hành tương Sinh tương Khắc không bằng ta liền sáng tạo một cái nhân thể Ngũ Độc tương Sinh tương Khắc Độc Nhân lại như thế nào, đến lúc đó liền có thể không dựa vào cái này Thần Mộc Vương Đình? Làm ý nghĩ này vừa thành hình về sau, lần lượt thí nghiệm bảy cái hài nhi, đến sau cùng ngay cả mình cũng làm không đi xuống, thương Thiên hại Lý cũng là có hạn độ.

Nhưng lại tại từ bỏ cùng không buông bỏ ở giữa, hắn gặp phải cái này tại trong sông trôi đứa bé. Chính mình tự an ủi mình tất nhiên thượng thiên an bài chúng ta gặp nhau, vậy đã nói rõ người cùng ta có duyên, không bằng liền để ta tại là một lần cuối cùng.

Kết quả ở cái này nhiều lần sắp từ vong đứa bé trên thân thành công, "Tốt, tốt. Từ hôm nay bắt đầu người chính là ta nhập thất đệ từ một trong, gọi Lưu Vân Tử như thế nào, cũng là Lưu Vân Tử."

Đinh Xuân Thu cao hứng đem hắn ôm ra chính mình Phòng Luyện Công, đem hắn giao cho Nhũ Nương chiếu khán.

Thời gian thoáng một cái đã qua mười hai năm, Tiểu Lưu Vân ở tại Tinh Túc Hải bên trong, ban ngày muốn nghe sư phụ Đinh Xuân Thu mệnh lệnh luyện tập kình công và Tinh Túc Phái Trụ Cột Võ Học cầm kén ăn tay (một loại Cầm Nã Thủ Pháp). Ban đêm muốn ngâm mình ở một vạc Độc Thủy bên trong trọn vẹn phao đu ba canh giờ, đồng thời một bên ngâm còn vừa muốn vận khí luyện nội công.

Một lúc sau, Lưu Vân cũng thói quen, thực sự Tinh Túc Phái bên trong khá tốt, căn bản không có nhiều như vậy lực đực với nhau, chỉ là mỗi người đều quá làm càn.

Nhưng là Lưu Vân không có quên năm đó mẫu thân Khang Mẫn tiếng khóc, với lại làm một cái Xuyên Việt Nhân Sĩ, tuy nhiên kết thân tình chẳng phải coi trọng, thế nhưng là tại sao mình sẽ chịu loại này tội, cũng hết thấy quái tại Đoàn Chính Thuần trên đầu. Nếu như năm đó chịu tới đón Khang Mẫn, chính mình là Đại Lý Quốc Thế Tử, có thể coi là đủ loại nguyên nhân làm không được Thế Tử, làm cái công tử cũng được a.

Nhìn lại mình bây giờ tình cảnh, kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay, ban ngày đã muốn luyện công còn muốn thư xác nhận, ban đêm lại muốn bị Đinh Xuân Thu tàn phá, lúc này mới không phải người sinh hoạt đây.

Ngày này Luru Vân đứng tại trên vách núi luyện tập một loại khinh công, đây là Đĩnh Xuân Thu dạy hẳn một loại tân đề khí phương pháp và Bộ Pháp. Không bản mà hợp Bắc Đẩu Thất Tinh Bộ Pháp, nếu là không hiểu như vậy điểm Đạo Gia Kinh Điển căn bản tu luyện không đến tinh túy.

Dưới vách núi một cái đệ tử hô, "Cửu Sư Huynh, sư phụ đề người tham gia thi đấu."

"Ta biết, ta hiện tại liền đi." Nói xong song cước đạp địa, liên tục vượt mấy chỗ điểm dừng chân vững vàng rơi vào người sư đệ kia bên người.

"Đi thôi."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Ta Không Phải Chủ Giác

Luru Vân đi theo người sư đệ này đi vào thi đấu sân bãi, đây là một cái hạp dài sơn cốc, Tinh Túc Phái hàng năm đều ở nơi này cử hành thi đấu. Trong môn phái đệ tử có thể dựa vào cái này khiêu chiến so với chính mình thân phận Cao Sư Huynh, nếu như làm người thắng trận đấu này, người liền có thể thay thế người sư huynh này vị trí.

Mà Luru Vân lại một lần cũng không có tham gia qua cuộc thi đấu này, chủ yếu là Đĩnh Xuân Thu sợ Luru Vân xảy ra chuyện, không phải vậy mười hai năm tâm huyết nước chảy về biển đông, chính mình khóc cũng không kịp.

Làm Luru Vân trình diện về sau, trước tiên hướng về trên đài cao ngồi cao tại Ghế dựa Thái Sư sư phụ Đĩnh Xuân Thu thi lễ, "Đệ tử Luru Vân, tham kiến sư phụ."

Đĩnh Xuân Thu ánh mắt đều không có nhắc, an vị ở nơi đó nhắm mắt dưỡng thần, chậm rãi nói, "Luru Vân a, nghĩ người đi vào chúng ta đã có mười hai năm, những năm này người cần luyện võ công, đã hơi có Tiểu Thành. Hôm nay người liền mở ra sở học, cũng không phụ ta dạy bảo công lao."

"Đúng." Nói xong ngồi tại dưới đài thứ chín trên ghế.

Đại sư huynh Trích Tinh Tử đứng trên lôi đài, ở độ tuổi này Trích Tinh Tử, tuổi còn trẻ tuy nhiên mười bảy mười tám tuổi, tướng mạo thanh tú. Nghĩ đến cũng là Đĩnh Xuân Thu kéo dài Tiêu Dao Phái truyền thống, lựa chọn sử dụng tướng mạo tốt tư chất cao nhân làm đệ tử.

Nhìn xem Luru Vân nói, "Sư đệ, người hôm nay là lần đầu tiên tới nơi này tham gia thi đấu, nhưng có không ít người nhìn qua người Cửu Đệ Tử vị trí đầu, người nhưng có chuẩn bị."

Luru Vân cung kính nói ra, "Đương nhiên, Luru Vân tự có chuẩn bị." Nói xong, liền có đệ tử lôi cổ và khoác lác sừng loa, thi đấu cái này muốn bắt đầu.

Trận đấu này quy tắc rất đơn giản, một cái đệ tử chỉ có thể khiêu chiến một người, thắng chính là thắng. Nhưng là không được hạn chế nhiều cá nhân khiêu chiến một người, tuy nhiên không người nào dám làm như vậy. Nếu như dựa vào những này trộm gian dùng mẹo lối thắng lần thi đấu này, một năm sau nếu như võ công không có tốt tăng lên, này không bị người đánh chết mới là lạ.

Trích Tinh Tử lúc này đứng tại trên lôi đài, theo thường lệ Nhị Sư Đệ và Tam Sư Đệ đều sẽ khiêu chiến hẳn. Quả không phải vậy, Tam Sư Đệ Thiên Lang tử nhảy lên đầu trường, "Mời đại sư huynh chỉ giáo."

Thiên Lang tử thân hình tương đối nhỏ, vóc dáng không cao, tướng mạo cũng không được. Chủ yếu là Đĩnh Xuân Thu vì là ở đây lập phái, một cái Bộ Lạc Tộc Trưởng đem con trai của hắn đưa tới, đồng thời mang theo phong phú bái sư lễ kim, cho nên Đĩnh Xuân Thu mới thu hắn làm người.

Chỉ mỗi ngày Lang Tử một cái bước xa xông về phía trước, song chương Vận Kinh, thẳng đến Trích Tinh Tử mặt. Trích Tinh Tử dù sao cũng là đại sư huynh, không chút hoang mang bước ra Nhị Thập Bát Tinh Tú loạn bước, né người thoáng qua Thiên Lang tử thế công. Xách chân liền muốn đá Thiên Lang tử đùi phải, Thiên Lang tử thấy thế lập tức vạch ra một bước, phản chân đón lấy.

Hai người người tới ta đi ba mươi chiêu công phu,

Thiên Lang tử một năm này nỗ lực không có uống phí, hẳn có thể tại đại sư huynh thủ hạ chống đỡ nhiều như vậy chiêu, cũng có thể thắng hẳn.

Một cổ hung hãn Kính Lực từ trên tay truyền đến, đây là hắn luyện một năm nát bi tay, chỉ cần đánh trúng đại sư huynh, cam đoan hẳn đứng không dậy nổi.

"Phanh!"

Nào biết song chương một phát, Thiên Lang từ thậm chí ngay cả lui sáu bước, Trích Tinh Từ không hề động một chút nào, hần âm hiểm cười nói, "Tốt sư đệ, vậy mà tại tại đây chờ lấy ta, tuy nhiên sư huynh một năm này cũng không phải uổng phí."

Nói xong thân thể nhất động, sử xuất sư phụ Đinh Xuân Thu Ngao Thanh Long Thất tức chương, đối Thiên Lang từ đầu vỗ tới. Trên lôi đài cũng là Chương Ảnh động liên tục, hư hư thực thực. Người mang Ngoại Công Thiên Lang từ bề bộn nhiều việc dùng nát bít tay gấp chiêu phá chiêu, mồ hôi lạnh thẳng xuống dưới.

Trích Tinh Từ một cổ tác chọc tức bức lui Thiên Lang từ, Trích Tinh Từ tính tình âm ngoan, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng câu nói này cho tới bây giờ cũng không có xuất hiện qua hần trong từ điển. Sắc bén chương phong lộ kích phía dưới, vốn là một mối ứng phó Thiên Lang từ sắc mặt đại biến, muốn ngăn cản nhận thua, đã là không kịp, sau cùng Trích Tinh Từ lòng bàn tay khắc ở Thiên Lang từ nơi vai phải, cả người bay ngược ra đầu trường quảng xuống đất, phun ra một cái Ô Huyết.

Sau đó sở hữu Tinh Túc Phái Đề Giai Đề Từ cùng một chỗ liên thanh hô, "Đại sư huynh uy vũ, đại sư huynh uy vũ!" Đáng thương Tam Sư Huynh liền nằm rạp trên mặt đất không người nâng, Lưu Vân vốn là xuyên việt mà đến, không có người cổ đại này làm tên vì là sắc diện cuồng. Đi đến Thiên Lang từ bên người, chậm rãi đem hần nâng đỡ.

Lưu Vân vẫn luôn tại Đinh Xuân Thu che chở phía dưới, và trong môn phái người đều ít có lui tới, Thiên Lang từ cũng giống như cái này Cửu Sư Đề không quen, chỉ biết là có như thể một cái không có danh tiếng gì sư đệ tồn tại. Giờ phút này lại bị Lưu Vân hảo tâm cảm động, nhất thời cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Nhưng là Trích Tinh Từ lại không quen nhìn Lưu Vân hành động, Trích Tinh Từ có thể nói từ nhỏ đã tiếp nhận Đinh Xuân Thu dạy bảo, trong đầu cách đối nhân xử thế tiêu chuẩn đều theo lấy Đinh Xuân Thu chế định đi ra chấp hành. Vốn là nghe nói có Cửu Sư Đề có thể là sư phụ Thân Sinh Nhi Từ, bằng không như thế nào mười hai năm đều tại sư phụ tả hữu, ngay cả ta cái này Khai Sơn Đại Đề Từ đều không phản đãi ngộ này.

"Cửu Sư Đề, tại ta Tinh Túc Phái bên trong người thắng làm vua Bại giả khấu, nếu như người người đều giống như ngươi như vậy, vậy ta Tinh Túc Phái còn thể nào trở nên mạnh mẽ."

Lưu Vân nếu kiếp trước xem cái này Thiên Long Bát Bộ, liền đối với Tinh Túc Phái cường giả vì tôn khái niệm không có cái gì bài xích, dù sao từ nhỏ đã kinh lịch trải qua dự thi giáo dục hần tới nói, thành tích cao liền hần là so thành tích kém đãi ngộ tốt. Thế nhưng là cứ như vậy sống sờ sờ đem một người đánh bay ra ngoài, thật sự là không chịu nhận.

Lưu Vân nhìn thẳng Trích Tinh Từ, nói ra: "Đại sư huynh, nếu để cho một người hoặc là một cái môn phái trở nên mạnh mẽ vẫn luôn không phải vô công là tâm"

Trích Tinh Từ ngày bình thường lớn nhất không nghe được cũng là người khác nói với hần dạy, hướng chỉ là cái này mao đầu Tiểu Oa Nhi, "Lên thử một chút đi, ta nhìn ngươi ngứa da!"

Nói đùa, ta nhưng đánh tuy nhiên ngươi, Lưu Vân lắc đầu nói, "Ta mới không cùng ngươi đánh, căn bản không có đạo lý."

Trích Tinh Từ cười, hần nói: "Vậy nhưng không phải do ngươi, thi đấu trong lúc đó, tất cả mọi người nhất định phải nghênh chiến, đều không ngoại lệ. Như có người sợ chết, xứng nhận xương mu bàn chân chỉ hình."

Lưu Vân vẫn là không có ý định và hần đánh, làm không tốt bị đánh chết cũng có thể. Có lẽ là trên đài cao Đinh Xuân Thu nhìn không được, chương phong vừa ra, lại đem tại dưới đài đứng đầy Lưu Vân, cách không nhất chương đánh tới trên lôi đài.

Rống rống, nhìn ta đánh không chết ngươi. Trích Tinh Từ song chương nghênh ra, Lưu Vân lập tức chân đạp Bắc Đẩu, nhưng là cái này Bắc Đẩu bước vốn là Nhị Thập Bát Tinh Tử loạn đi vào môn Bộ Pháp. Trích Tinh Từ cười lạnh nghênh tiếp Lưu Vân, mang theo chương phong sắc bén vô cùng, Lưu Vân căn bản tránh cũng không thể tránh, làm sao chỉ học qua cầm kén ăn tay Lưu Vân trở tay khấu trừ hướng về Trích Tinh Từ cổ tay.

Nhưng khi Lưu Vân tay nắm lấy Trích Tinh Từ tay thời điểm, bản này cũng là Trích Tinh Từ bán một sơ hở. Không ngờ Trích Tinh Từ cũng bắt lấy Lưu Vân tay, Lưu Vân hối hận đã chậm bị Trích Tinh Từ gọn gàng đá xuống đầu trường.

Bởi vì cân nhắc đến Lưu Vân là sư phụ thích nhất đệ tử, không dám ra tay độc ác, không phải vậy liền một cước này đầy đủ hần nằm lên nửa tháng.

Lưu Vân từ dưới đất đứng lên, vỗ vỗ trên thân thô, nói ra: "Cảm ơn sư huynh thủ hạ lưu tình."

Trích Tinh Từ rất hài lòng Lưu Vân thái độ, tuy nhiên không biết người sư đệ này suy nghĩ gì, nhưng là hần chỉ ít cũng biết cật nhắc.

Thực sự vừa mới bị đá bay thời điểm, một khắc này Lưu Vân khắc sâu ý thức được biết được nhiều không bằng sẽ thêm, Thiên Long chung quy là cường giả thế giới, không phải mình biết cỡ nào liền có thể muốn làm gì thì làm.

Xem ra ta phải cố gắng, ta sẽ trèo lên đỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Ta Không Phải Chủ Giác (Hai)

Từ khi Lưu Vân bị Trích Tinh Tử đá bay về sau, cuối cùng bắt đầu chuyên tâm luyện khởi công đến, trước kia cũng là làm cho Đinh Xuân Thu xem. Cho rằng Đinh Xuân Thu mỗi ngày đều cho mình ngâm mình ở Độc Thủy bên trong, là đang hại chính mình.

Nhưng là chân thực cảm giác chỉ có tự mình biết, những năm gần đây thân thể càng ngày càng tốt, lúc đầu thân thể của mình tình huống phi thường yếu. Khả năng giống như mẫu thân lúc mang thai đợi thu hút dinh dưỡng có quan hệ, thế nhưng là chính mình mới mười hai tuổi. Nghĩ đến kiếp trước chính mình chạy cái một ngàn mét liền sẽ thở hồng hộc, căn bản chính là ngay cả tiểu học sinh cũng đuổi không kịp.

Nhưng là hiện tại mình có thể đất bằng chạy mau ba ngàn mét đều giống như không có chuyện người, Lưu Vân cũng ý thức được là những độc đó ở trong cơ thể mình tương Sinh tương Khắc, bất tri bất giác đề cao mình thân thể tổ chất.

Nhưng là Lưu Vân còn không có như vậy để bụng, hấn nhưng biết tại Thiên Long Bát Bộ bên trong tối ngu cũng là Bắc Minh Thần Công, nếu như luyện môn võ công này, có thể nói là hoành hành thiên hạ Vô Kỵ a.

Tối hôm đó, hấn vẫn là tại Độc Thủy trong vạc ngâm luyện công, sư phụ Đinh Xuân Thu ngay tại hấn một bên tĩnh tọa nhìn xem hấn. Lưu Vân nhất thời nhịn không được, hỏi: "Sư phụ, sư phụ, người nói chúng ta luyện được môn nội công này tên gọi là gì a?"

Đinh Xuân Thu khó được phản ứng đến hấn nói, "Há, vì sư cho là người đến chết cũng không quan tâm chính mình luyện được là võ công gì đâu, muốn biết sao?"

Đối với Đinh Xuân Thu loại này nói đùa hỏi lại, Lưu Vân nhưng không dám nhận thật, ngượng ngùng nói, "Nào có, sư phụ giao cho ta cũng là nhất đẳng thần công, đệ tử cũng không dám ngông cuồng thêm suy đoán."

Đinh Xuân Thu thoải mái tùy ý nói, "Nói cho người biết cũng không sao, đây là Tiểu Vô Tướng Công, tuy nói là bản thiếu, nhưng cũng đủ người hưởng thụ vô cùng."

Nghe xong Đinh Xuân Thu lời nói, Lưu Vân trong nội tâm lật lên sóng biển ngập trời, nói đùa đâu? Đi, Tiểu Vô Tướng Công. Đây chính là bất luận cái gì thời thúc võ công Vạn Kim Du a, nhưng là bản thiếu là thế nào chuyện a, người không phải muốn lừa ta đâu? Đi.

Ngoài miệng lại thờ ơ nói, "Há, đệ tử sẽ luyện thật giỏi." Bỗng nhiên nghĩ đến một việc, "Sư phụ, chúng ta luyện được võ công cũng là Tiểu Vô Tướng Công sao?"

Đinh Xuân Thu khí tức một hồi, mở to mắt nhìn xem Lưu Vân nói ra: "Phàm là đi vào môn hạ của ta mười vị trí đầu người, đều có thể tu tập."

Ngày thứ hai, Lưu Vân sớm liền rời giường, dạo bước chạy đến đỉnh núi, đối đại thụ luyện từ bản thân biết duy nhất cảm kén ăn tay. Nhưng là luôn cảm thấy không đúng chỗ nào, trong cơ thể nội lực căn bản là không có có quá điều động, giống như chỉ có tại Độc Thủy bên trong, nội lực mới có thể tại trong kinh mạch vận hành.

Thế là nghĩ đến chính mình bình thường căn bản là không có có tại vạc nước bên ngoài luyện qua nội công, nghĩ đến đây bên trong, liền ngồi xếp bằng tại trên một tảng đá xanh lớn, chậm rãi điều chỉnh chính mình hô hấp,

Để cho hô hấp trở nên bình thản kéo dài, cố gắng khống chế lại những này nội lực vận chuyển qua mấy đạo kinh mạch, tại trải qua vận chuyển Chu Thiên về sau, nội lực bị chậm rãi dẫn đạo đi vào trong đan điền.

Cảm thụ được trong cơ thể nội lực chân thực biến hóa, Lưu Vân cười, rốt cuộc mình bạch vì sao luyện công sẽ cho người nghiệm, loại này nội lực chảy qua thân thể cảm giác chân thực để cho người ta muốn ngừng mà không được.

Tuy nhiên tu luyện nội lực vẫn là một kiện buồn tẻ và tịch mịch sự tình, không thể gấp, chỉ có thể chậm rãi vận chuyển Tiểu Chu Thiên, làm Tiểu Chu Thiên vận chuyển xong sau, sắc trời đã nhạt tiến giữa trưa, cảm thụ được chính mình trong đan điền nội lực, căn bản là không có có cái gì tăng trưởng.

"Ai, người nói làm sao lại không có một cái nào lão đầu nhìn ta nhất biểu nhân tài, khóc la hét muốn đem tu luyện tám chín mười năm bên trong lực truyền cho ta đây?"

Đang lúc Lưu Vân hối hận thời điểm, sau lưng bất thành linh truyền ra một tiếng, "Phải có này chuyện tốt, ta đã sớm đánh vào hoàng cung làm hoàng đế."

Lưu Vân bị cả đời này giật mình, vội vàng nhìn lại, nguyên lai là Tam Sư Huỳnh Thiên Lang tử, trong tay hấn mang theo một cái hộp com. Đi đến Lưu Vân ngồi tảng đá xanh bên trên, đem hộp com để lên. Phối hợp ngồi lên, mở ra hộp com.

Lưu Vân xem xét, bốn cái bánh trái và hai cái đùi gà, cái này khiến Lưu Vân rất là cảm động "Vẫn là sư huynh đau lòng ta, còn biết ta đói."

Tại tình người ấm lạnh mỏng manh Tinh Túc Phái bên trong, quả nhiên vẫn là có Người tốt. Người đứng nhìn Tam Sư Huynh đáng đáp không ra thế nào, thế nhưng là tâm địa vẫn là thiện lương.

Lưu Vân sau khi ta on cầm lấy bánh trái và đùi gà liền liền mạng găm đứng lên, "Ta nói sư huynh a, người mang nước sao? Ta nhen lấy."

Thiên Lang từ võ đầu một cái, "Ai nha, ta cấp quên, người nói người bắt đầu ăn làm sao như vậy không muốn sống đâu, nhanh phun ra."

Lưu Vân u oán nhìn lên trời Lang Tử, nào có tiền đưa ăn không mang theo toàn bộ, thực sự là.

Cứ như vậy các loại Lưu Vân ăn xong về sau, Thiên Lang từ nói: "Sư đệ, ta nhìn người cố gắng như vậy luyện công, bắt đầu không đuổi kịp đại sư huynh. Người nếu là sẽ chỉ cầm kén ăn tay không thể được, còn muốn tinh thông một môn cao thâm chủng pháp mới tốt."

Lưu Vân trừng Thiên Lang từ liếc một chút, nói ra, "Sư huynh người không có phát hiện chúng ta môn phái võ công nếu như nội lực không có đạt tới lời nói, luyện chơi nhưng là sẽ tẩu hỏa nhập ma."

"Thật sao?" Thiên Lang từ mở to chính mình đôi kia ngây thơ mắt nhỏ nhìn xem Lưu Vân, giống như phát hiện thật không thể tin sự tình đồng dạng, "Ta chỉ biết là chính ta chiêu số lạnh nhạt, trong này còn có nội lực sự tình sao?"

Dựa vào, không phải đâu, người một điểm thường thức cũng không có sao? Lưu Vân lúc này lộn xộn, hỏi: "Sư huynh người bình thường không được chú trọng nội công đều đang làm gì à?"

Thiên Lang từ nói: "Ta vẫn luôn tại nắm thạch đầu, người xem sư huynh hiện tại Thủ Lực chộc tức có thể đại á. Có thể một quyền đâm chết một con trâu, người nói lợi hại hay không!"

Lưu Vân lúc này thật sự là không biết nên tại sao cùng hấn giải thích, khó trách Tinh Túc Phái đám người kia tiến bên trong liền bị người chê cười là tà ma ngoại đạo, nguyên lai là cấp bậc và nhân giới không có lên. Đánh chết con trâu, loại lời này nếu để cho có thể tại thiên quân vạn mã bên trong thẳng đến thượng tướng thủ cấp sử xuất Hàng Long Thập Bát Chương Kiều Phong biết này không cười nôn a, khó trách sẽ nói ta Tinh Túc Phái là tôm tép nhãi nhép.

"Sư huynh a, người nếu là tin ta, muốn đánh bại đại sư huynh Trích Tinh Tử. Từ hôm nay bắt đầu liền cần tu nội lực đi, chiêu thức cái gì cũng là phụ trợ, nội lực mới là căn bản."

Thiên Lang từ nhìn xem Lưu Vân biểu lộ không giống làm bộ, "Được rồi, vậy ta liền đặc biệt luyện một cái đi, hai ta một khối luyện đi."

"Được a."

Thế là ăn no Lưu Vân liền và Thiên Lang từ cùng một chỗ ngồi tại thạch trên đầu luyện công.

Về sau mỗi một ngày, Thiên Lang Từ Đô và Lưu Vân hẹn xong tới nơi này luyện công, hai người mỗi ngày đều là tỷ thí với nhau chiêu thức, so đấu nội lực. Ước chừng bốn tháng về sau, Lưu Vân Chân Đạp Thất Tinh, lách mình đi vào Thiên Lang từ bên cạnh thân, dùng lực đánh ra nhất chương.

Thiên Lang từ đối với loại này đánh lên đã tập mãi thành thói quen, cũng đánh ra nhất chương, vừa vận và Lưu Vân Chương pháp luật đối đầu. Thiên Lang Từ Trường Lưu Vân năm sáu tuổi, nội lực cũng cao hơn Lưu Vân một điểm, nhất thời bức lui Lưu Vân.

Thế nhưng là vừa định nói cái gì thời điểm, trên tay bất thành linh ngựa lạ khó nhìn, cúi đầu xem xét, tay trái đã Từ Thanh Từ Thanh, "Sư đệ, người vậy mà đối với ta dùng Hủ Thi công, người quá bỉ ổi!"

Lưu Vân căn bản là không có có làm gì, nhưng là Thiên Lang từ bộ dáng thực sự quá dọa người, đây rõ ràng cũng là dấu hiệu trúng độc. Nhất thời không biết nên như thế nào cho phải, đành phải điểm trụ Thiên Lang từ tay trái huyệt đạo, xé mở một đầu y phục, chăm chú cột vào Thiên Lang từ Tả Bàng từ bên trên, một cái công lên Thiên Lang từ thẳng đến Đỉnh Xuân Thu Phòng Luyện Công.

Trong bốn tháng này Lưu Vân nội lực coi như có chút tăng trưởng, khinh công đề cao không ít, đi vào Phòng Luyện Công trước. Hấn cũng không có xin chỉ thị, trực tiếp phá cửa mà vào.

Nhìn xem Đỉnh Xuân Thu nói, quý xuống nói: "Sư phụ a sư phụ, người nhanh mau cứu Tam Sư Huynh đi!"

Chương 5: Ta Không Phải Chủ Giác (Ba)

"Sư phụ a sư phụ, người mau cứu Tam Sư Huỳnh đi!"

Đinh Xuân Thu đang luyện công, giờ phút này bị Lưu Vân cắt ngang, tâm lý một cổ tức giận bỗng nhiên mà lên. Thế nhưng là nhìn một chút tình huống về sau, tạm thời ngăn chặn tức giận hỏi: "Ừm? Thiên Lang tử làm sao?"

Lưu Vân không dám giấu diếm, nói ngắn gọn: "Sư phụ, ta và Tam Sư Huỳnh tại hậu sơn luyện công, chúng ta cũng là đối với nhất chương, không nghĩ tới Tam Sư Huỳnh ở giữa độc."

A, Đinh Xuân Thu trực tiếp đưa tay nâng lên Thiên Lang tử trúng độc tay trái, gật gật đầu nhìn xem Lưu Vân, cái này xử lý rất tốt. Nhưng là công lực không đủ, không có phong thái. Cái này huyết đạo không nghiêm, vẫn là có từng tia độc chảy đến trong thân thể. Nhìn nhìn lại độc này, Đinh Xuân Thu nhất là hiểu biết bất quá, đây chính là mỗi ngày Lưu Vân ngâm mình ở Độc Thủy bên trong độc. Không nghĩ tới những này độc ở trong cơ thể hắn từ tương Sinh tương Khắc đã đến sinh sôi không ngừng, xem ra chính mình nỗ lực không có uổng phí.

Lưu Vân đứng ở một bên lo lắng hỏi thăm: "Sư phụ, thế nào?"

Đinh Xuân Thu yên lặng một chút, nói ra: "Ngốc đứng đang làm gì, người đi cho ta cầm một cái chén tới."

Là, cầm chén. Lưu Vân chạy đến trên mặt bàn cầm lấy sáu cái chén trà đưa đến Đinh Xuân Thu trước mặt, "Sư phụ, chén không tìm được, lấy trước chén trà thay một cái đi!"

Này biết Đinh Xuân Thu giận tím mặt nói: "Cút! Ta cho người đi tìm chén đi, cái này cái chén là Đường Triều! Đến đó đem cái kia Đồ Sứ lấy ra, cái kia là hàng tiện nghi rẻ tiền!"

Lưu Vân chịu khí này, vô danh nổi giận lên, thế nhưng là vẫn là cung cung kính kính tại một đồng không biết là chứa cái gì địa phương, đem khoảng trống đại bình sứ lấy ra đặt ở Đinh Xuân Thu trước mặt. Đinh Xuân Thu lấy tay làm đao, vạch phá Thiên Lang tử thủ tâm, lại đem đề tay tại cánh tay hắn bên trên, vận công đem Độc Huyết bức đi ra.

Ngay từ đầu bức ra máu màu sắc là yếu điểm tử sắc, về sau từng chút một biến đổi, nhìn lên trời Lang Tử sắc mặt dần dần thay đổi tốt. Lưu Vân một khóa treo lấy tâm cũng mới hạ xuống, nhưng là tình huống vẫn là không có dự đoán tốt. Bởi vì Lưu Vân độc là nhân tạo hỗn hợp độc, Đinh Xuân Thu chỉ có thể cam đoan chính mình không trúng chiêu, nhưng là muốn giải độc căn bản bất lực.

Đinh Xuân Thu đơn giản cho Thiên Lang tử bôi thuốc, không biết có hữu hiệu hay không quả, tuy nhiên đây là cái thứ nhất trúng độc người, rất có nghiên cứu tất yếu. Lại từ trên thân mọc ra một cái cái hộp nhỏ, xuất ra một hạt hồng sắc đan dược nuốt vào Thiên Lang tử miệng bên trong.

Cũng không biết có hữu hiệu hay không quả, thế là liền đem chính mình cho rằng có thể thực hiện phương pháp nói ra, "Lưu Vân, vì sư cũng chỉ có thể làm đến tại đây, người đi tìm một cái tấm rửa thùng gỗ, nhìn xem có thể hay không dùng chung phương pháp giúp lão tam tiêu độc."

Nói xong đem bình sứ cẩn thận từng li từng tí bưng đến chính mình trên mặt bàn,

Tại trên giá sách bình gốm bên trong rất nhiều Độc Trùng. Hắn tại một cái bình bên trong nhỏ ra một giọt Độc Huyết, sau đó đem côn trùng rót vào trong cái bình này. Nhìn xem cái này côn trùng từ từ uống giọt này Độc Huyết, đại khái một chén trà về sau lại quan sát cái này côn trùng còn nhảy nhót tung bồng tại trong bình bỏ thật tốt đây.

Đạt được dạng này một cái kết quả, để cho Đinh Xuân Thu hưng phấn không thôi. Lưu Vân giá trị cuối cùng thể hiện đi ra, về sau chỉ cần dùng Lưu Vân máu tới nuôi dưỡng những này Độc Trùng. Đến sau cùng tại bỏ vào bình bên trong luyện sâu độc, cầm tới sau cùng sâu độc, chính mình công lực không phải liền là có thể cao hơn một tầng lâu sao!

Bên này, Lưu Vân đem mặt sắc tái nhợt Thiên Lang tử bỏ vào trong bồn tắm, cầm một cái cái nắp đắp lên. Trên mặt đất phát lên đồng lửa, nhìn xem sư phụ nói có đúng hay không có đạo lý.

Nào biết một nén nhang không đến, Thiên Lang tử sắc mặt càng ngày càng trắng, hoảng sợ Lưu Vân càng là luống cuống tay chân. Bất đắc dĩ lại đi tìm đến Đinh Xuân Thu, Đinh Xuân Thu giờ phút này tâm tình thật tốt, lại tới đây nhìn bầu trời Lang Tử tình huống. Tranh thủ thời gian cùng Lưu Vân cùng một chỗ đem Thiên Lang tử từ trong bồn tắm ôm ra, đưa vào trong phòng.

Lưu Vân xem xét trong bồn tắm nước đã Hồng Hồng, cao hứng hỏi: "Sư phụ, người xem máu đã đỏ, sư huynh độc có phải hay không đã xong."

Đinh Xuân Thu giờ phút này mặt đen lên, trùng trùng điệp điệp tại Lưu Vân trên ót vỗ một cái, sinh khí nói: "Tốt cái rắm, nếu không phải ta tới, người ngay tại sáng sớm ngày mai bữa ăn bên trong nhìn thấy sư huynh của người."

Nghe Đinh Xuân Thu nói như vậy, Lưu Vân càng mê mẩn, nói: "Sư phụ không phải người để cho ta dùng chung phương pháp sao?"

"Đánh rắm! Vì sư để người chung hắn, người thả nhiều như vậy nước làm gì, hắn máu một sống, trên tay lỗ hồng còn không có khép lại đây." Đinh Xuân

Thu nhìn xem Luru Văn dạng này vừa ra, này chọc tức liền không được đánh một chỗ đến, giống như chính mình mười hai năm liền dạy ra như thế cái đồ chơi.

"Được được, làm cháo người sẽ đi, đi làm chi Mẩu Kê, lại thả chút Cầu Kỳ Khương, trộn lẫn gạo này một nồi rỗng chịu đi bùng ra. Vốn chính là giải độc, hiện tại còn muốn Bồ Huyết, thực sự là."

Đình Xuân Thu giáo huấn Luru Văn một điểm tính khí cũng không có, hôm nay phát sinh loại sự tình này, đều do chính mình cái này một thân độc. Thế là nghĩ đến chính mình độc, thăm dò tính hỏi: "Sư phụ, hôm nay sư huynh là cùng ta đối chưởng mới trúng độc, ngài nói ta có hay không khả năng tránh cho loại tình huống này a?"

Ừ, Luru Văn nói rất có đạo lý, hiện tại hắn trong cơ thể đã có thể nói toàn thân đều có thể sản xuất độc. Lại thêm những năm này hắn tại Độc Thủy bên trong ngâm tu luyện nội lực càng làm cho hắn toàn bộ nội lực cũng là mạng độc, nếu như không thể thật tốt không chế, căn bản chính là cái vấn đề.

"Người nói chuyện, vì sư sẽ suy nghĩ thật kỹ, từ nay về sau người không cần mỗi ngày đều tới vì sư tại đây luyện công. Thật tốt tu tập sư phụ dạy võ công cho người, người về sau cũng không cần và đồng môn giao thủ, miễn cho lại xuất hiện loại tình huống này."

Đình Xuân Thu nói xong cũng đi, chỉ để lại Luru Văn tự mình một người ở nơi nào ngăn người, ta đây coi là cái gì a, thu hoạch được võ công tuyệt thế, chẳng lẽ ta muốn đi Du Thần Chi đường đi?

Muốn này nhiều cái vốn không thích hợp Luru Văn, hắn liền làm tốt cháo thuốc ngồi ở giường vừa chờ lấy Thiên Lang tử tỉnh. Bất tri bất giác trời đã hắc, Luru Văn từ bên ngoài vừa com nước xong xuôi, về đến phòng về sau.

Nhìn thấy Thiên Lang tử đã ngồi xuống đem để ở một bên hỗn loạn ăn sạch sẽ, Luru Văn cao hứng chạy vào nói ra: "Sư huynh người đã tỉnh, nhìn xem có cái gì không thoải mái địa phương sao?"

Nào biết Thiên Lang tử một tay lấy trong tay muối rơi trên mặt đất, chỉ Luru Văn nói: "Luru Văn Tử, người cái tiểu nhân hèn hạ, vậy mà đối đồng môn dùng độc, thật cho là ta dễ khi dễ sao!"

Luru Văn nghe xong, vội vàng khoát tay lắc đầu, tận lực dùng Thiên Lang tử có thể tiếp nhận ngữ khí nói: "Sư huynh, người hiểu lầm ta, ta nếu, ta nếu." (thật sự là, cái này quá nan giải thả.)

"Ta liền biết, người sớm muộn gì cũng là Trích Tinh Tử cái kia đức hạnh người!" Thiên Lang tử đã không muốn lại nghe Luru Văn giải thích, đem nồi cũng quăng xuống đất, "Cút, ta không muốn gặp người."

Luru Văn nói: "Tốt, sư huynh ta chờ người tỉnh táo sau này hãy nói, không phải vậy ta cũng không biết cái kia và người nói như vậy."

Chờ Luru Văn đẩy đi ra về sau, Thiên Lang tử cái này Đại Nam Nhân tâm lý phi thường khổ sở. Chính mình xuất phát từ tâm can giao hảo sư đệ, vậy mà lại ám toán mình, chẳng lẽ tại đây lại không thể có bằng hữu à, người nhất định phải đầu ta đầu sao?

Luru Văn lúc này tâm tình cũng không tốt, không nghĩ tới chính mình sẽ đi đến tình trạng này, ta cuối cùng thành một cái Độc Nhân. Thế nhưng là cái thân phận này cũng không có mang đến cho mình thỏa mãn, chỉ sợ ta về sau cũng sẽ không giao cho bằng hữu, ai sẽ và một cái quái vật trở thành bằng hữu đây.

"Lão thiên nếu như ta tới nơi này là vì trở thành một cái Độc Nhân, ta không muốn chơi, ta hối hận á!" Luru Văn lẳng lặng ngồi tại bình thường luyện công tảng đá xanh bên trên, nhìn xem ban đêm chấm nhỏ nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Không Có Nói Đùa

Việc này đã qua một tháng, Luru Văn thành công trở thành một cái để cho người ta đàm luận hắn biến sắc người. Không chỉ là bởi vì Thiên Lang tử truyền lời nói, mà thật sự là Luru Văn lúc này đã khống chế không nổi trong cơ thể độc.

Tiêu Dao Phái Võ Công Tâm Pháp, không giống với thường nhân công pháp. Nó võ công tu luyện phương pháp là xâm nhập gân cốt Khí Mạch bên trong, nội lực tuần hành tại kinh mạch trong bốn biển. Cho nên Luru Văn tại hải nhi thời điểm, Đình Xuân Thu lợi dụng chính mình mang theo độc tính Bắc Minh Chân Khí độ tiến vào Luru Văn trong cơ thể, về sau mỗi năm như thế.

Điều này sẽ đưa đến cái này mang theo độc tính chân khí tại Lưu Vân ngay từ đầu liền cùng Lưu Vân thân thể hòa làm một thể, đến Lưu Vân tám tuổi thời điểm bắt đầu tu luyện Đĩnh Xuân Thu giáo sư bản thiếu Tiểu Vô Tướng Công, cái này Tiểu Vô Tướng Công tuy nói là bản thiếu, nhưng là cũng là cùng trong cơ thể độ tám năm Bắc Minh Chân Khí có cùng nguồn gốc. Đây càng là để cho trong cơ thể độc tính mọc rễ nảy mầm, lại thêm Đĩnh Xuân Thu vốn là chơi độc trong tay hành gia, tăng thêm chính hần điều phối kịch độc, càng là cùng Lưu Vân trong cơ thể độc hỗ trợ lẫn nhau.

Bây giờ Lưu Vân nội lực vừa có Tiểu Thành, có thể hoàn chỉnh vận chuyển Tiểu Chu Thiên, nhưng là cùng lúc đó trong cơ thể độc cũng bị nội lực tinh lại.

Độc cũng là Lưu Vân, Lưu Vân cũng là độc. Lấy người mà nói huyết dịch là không thể nhập vào cơ thể, nhưng là chân khí có thể. Lưu Vân nội công không được vững chắc, cùng người giao thủ đối địch, trong cơ thể độc theo chân khí liền truyền đi.

Lại thêm không biết giải độc phương pháp, Đĩnh Xuân Thu cũng là thúc thủ vô sách, chỉ có thể lấy tự thân dày đặc nội công cam đoan chính mình không trúng độc. Thế nhưng là môn hạ đệ tử lại không được, liền giống với là Thiên Lang tử, hần vền vền chỉ là cùng Lưu Vân đối chưởng, thiếu chút nữa hồn về Tây Thiên. Lại là cắt cổ tay lấy máu, lại là độ khí chung thân thể mới miễn cưỡng giữ được tính mạng. Vậy nếu như một chương này trực tiếp đánh vào trên ngực, vậy coi như là Thiên Vương Lão Tử tới cũng cứu không được.

Cho nên, không chỉ Thiên Lang tử còn có đám kia môn hạ các vị sư huynh đệ, liền ngay cả Đĩnh Xuân Thu cũng là đến lấy độc mới gọi đến Lưu Vân, bình thường căn bản cũng không quan hần.

Lưu Vân về sau cũng thật sâu ý thức được, chỉ có chính mình luyện tốt nội công mới là không để cho mình biến thành quái vật phương pháp duy nhất.

Ngày này, Đĩnh Xuân Thu dùng Thiên Lý Truyền Âm Đại Pháp gọi đến Lưu Vân tới hần trong phòng luyện công. Lưu Vân đến về sau, Đĩnh Xuân Thu xuất ra một phân địa đồ nói ra: "Đồ nhi, vì sư nhìn người gần nhất vô công đã có Tiểu Thành, nhưng là sư phụ cũng không thể một mực che chở người không cho người phi tường a, cũng là thời điểm để người xông xáo giang hồ."

Đây chẳng lẽ là muốn quét ta đi ra ngoài? Lưu Vân nghĩ lại, không đứng rồi, hần Độc Trùng còn muốn dựa vào ta nuôi đâu, thế là liền quỳ xuống giả bộ đáng thương nói ra: "Sư phụ, đồ nhi năm nay mới mười hai tuổi, vẫn chỉ là cộng lông đầu nhỏ tử, căn bản không muốn rời đi sư phụ bên người, mới sư phụ thu hồi mệnh lệnh đã ban ra!"

Đĩnh Xuân Thu vỗ tọa hạ bồ đoàn nói ra: "Khóc sụt mướt như cái gì lời nói,

Vì sư mười hai tuổi lúc đã có thể chính mình đi đánh đám giả bộ (cho có khí thế), thế nhưng là người vẫn còn tại còn ở nơi này tựa như Tinh Chi Oa, vì sư để người nhìn một chút chân chính bầu trời là vì muốn tốt cho người,."

Đem trong tay địa đồ ném tới Lưu Vân trong tay, còn có một bọc nhỏ tán toái bạc và đồng tiền. Lưu Vân mở ra địa đồ xem xét, cái này tựa như là tới gần Đại Tông biên giới Bành gia trại, khi còn bé và Đĩnh Xuân Thu đến đó đánh qua một trận, còn giống như thu phục một đám người, số tuổi quá nhỏ không nhớ ra được nhiều như vậy chi tiết.

"Xin hỏi sư phụ, đây là để cho đồ nhi đi nhận Phí Bảo Vệ sao?"

Đĩnh Xuân Thu lại khôi phục thành lão thần khắp nơi bộ dáng, lạnh nhạt nói ra: "Há, Phí Bảo Vệ đã giao qua, là Đại sư huynh của người tự mình đi, gọi người tới không phải cho người đi lại nhận một lần Phí Bảo Vệ."

Lưu Vân sững sờ, không thu Phí Bảo Vệ, "Này sư phụ ta không đi nhận Phí Bảo Vệ, vậy ta đi làm cái gì à, cũng không thể đi núi chơi chơi nước đi, đồ nhi còn muốn luyện công đâu?"

Đĩnh Xuân Thu lắc đầu, "Người muốn đi bảo vệ người nhà, sao là du sơn ngoạn thủy nói một chút."

Hey, người Đĩnh Lão Quái quá bắt công đi, lấy tiền sự tình người khác làm, chịu chết sự tình ta đi, có hay không vương pháp!

"Không đi được không?" Lưu Vân rất chân thành hỏi.

Thế nhưng là Đĩnh Xuân Thu cũng là rất chân thành nói: "Không được, người nếu muốn ở thiên hạ này đặt chân, nhất định phải bước ra bước đầu tiên, nếu như một bước này thực sự không tốt, vậy người về sau thành tựu cũng bất quá như thế."

Lưu Vân nghe xong Đĩnh Xuân Thu lời nói, lại nghĩ tới sau này mình muốn làm sự tình, "Đi sư phụ, chuyện này ta tiếp, về sau người liền nhìn ta biểu hiện đi."

Đĩnh Xuân Thu hải lòng nhìn xem ra khỏi phòng Lưu Vân bóng lưng, tâm lý nói ra đây mới là ta Tinh Túc Phái người, sát phạt quả quyết không mang theo một chút do dự.

Lưu Vân trở về phòng thu thập một chút bao khóa, lần này đi một hàng khả năng mười ngày nửa tháng cũng không về được. Ra Tinh Túc Phái đại môn, nhìn xem địa đồ phương hướng, dưới chân vận công mau chóng đuổi theo.

Vì sao không cưỡi ngựa đâu, Lưu Vân sợ chính mình cầm giữ không tốt, đem ngựa hạ độc chết. Lại nói người thường xuyên chạy một chuyến có trợ giúp huyết mạch vận hành, tăng cường công lực.

Thế nhưng là Lưu Vân dù sao cũng là cái ngay cả Tam Lưu Cao Thủ cũng không tính được tiểu nhân vật, thân thủ không tốt, nội lực không cao. Duy

nhất có thể lấy dựa vào chính là mình một thân Độc Công, nhưng là vạn nhất những người đó giống như chính mình đùa giỡn Phi Tiêu đầu, ta còn chưa kịp luyện những này võ công đây.

Cũng không biết những người này là lai lịch gì, chính mình từ Đình Xuân Thu nơi đó biết cũng là một đám kẻ xấu, về phần cái này kẻ xấu xấu đến trình độ gì. Muốn quái cái kia tới báo tin không có nhân lực giá, căn bản không hiểu được phân biệt võ công cao thấp, chỉ nói là một đám võ công cao cường người tới đến đập quán, muốn nện Đình Xuân Thu bằng hiệu.

Lưu Vân vừa chạy vừa nghĩ, đây có phải hay không là quá tùy ý đâu, cứ như vậy đem chính mình phái đi ra, không sợ chính mình ra cái nguy hiểm tính mạng không ai cho hấn cho trùng ăn từ sao?

Lại nói Đại Tổng biên cảnh Bành gia trại thật đúng là xa, Lưu Vân vận công đi đường, trên đường đi vừa đi vừa nghỉ cũng là chạy cừ thiên mới đến tại đây.

Bành gia trại đang ở trước mắt, nhưng là một hạng cẩn thận từng li từng tí Lưu Vân không có gấp tiến vào tại đây. Trước tiên trốn ở người nhìn không thấy chỗ tối quan sát cái này Bành gia trại, phát hiện cái này bốn phía vậy mà lại có Tây Hạ binh sĩ tự do xuất nhập, hoàn toàn không có cố kỵ, đây có phải hay không là quá tùy ý đâu?

Nghĩ tới đây, bụng ừng ục ừng ục đã khởi cổ lai, ta tiến vào hay là không vào a. Thật sự là chỉ riêng tâm lý suy nghĩ Lộ Viễn muốn dẫn, hiện tại cái này một thân Tinh Túc Phái Ngoại Y ngược lại trở nên chói mắt.

Lưu Vân nghĩ biện pháp lui xa xa phương, nhìn xem ở chỗ này biết đánh nhau hay không uy hiếp một bộ y phục mặc xuyên. Hiện tại Lưu Vân liền tiềm phục tại Bành gia trại phải qua đường, căn bản vẫn không có động thủ, có thể nói cái này ăn cướp ý nghĩ còn ở trong đầu xoay quanh, còn không có áp dụng thời điểm.

Cảm giác được trên đầu một cổ kính phong xẹt qua, Lưu Vân giật mình, vội vàng nhảy ra bụi cỏ. Lúc này sau lưng lại là một cổ kính phong lướt qua, tựa như một bóng người, "Người nào!"

Lưu Vân không nghĩ tới chính mình vừa đến đã đụng tới kẻ khó chơi, "Người nào muốn trêu đùa ta?"

Một đạo tiếng cười gian từ nghiêng phía trên trên cây truyền đến, Lưu Vân quay đầu nhìn lại, một người mặc áo bào đen, Đầu Quan là một cái hạc, cầm trong tay một cây Thiết Trảo Cương Trọng.

"Tinh Túc Tiêu Oa Nhi, thân ngươi tay là cùng sư nẫu của ngươi học đi, giấu chú ý đầu không đề ý đi." Người này sờ lấy chính mình sợi râu nói ra, "Các ngươi to như vậy Tinh Túc Phái, liền đến ngươi một cái? Làm sao không gặp sư phụ ngươi Đình Xuân Thu, hấn là sợ chúng ta Tứ Đại Ác Nhân sao?"

Ừ, ta giống như biết hấn là ai, Lưu Vân híp mắt nhìn xem Vân Trung Hạc.

Mụ thật sự là hảo thủ bút, chính mình vừa vào nghề liền đụng tới Tứ Đại Ác Nhân, ta nhưng không có vượt cấp đánh quái khả năng chịu đựng. Không chờ ta Độc Thương đến hấn, chính mình khả năng liền sẽ bị này Thiết Trảo đóng đinh, làm sao bây giờ mới tốt.

Lưu Vân gào lên: "Sợ các ngươi thì thế nào! Ngươi cần ta a, Tứ Đại Ác Nhân!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Không Có Nói Đùa (Hai)

Vân Trung Hạc kém chút một hơi không có đề lên, cái gì gọi là sợ chúng ta lại như thế nào, ai vì đao thốt ai vì thịt cá còn không rõ ràng lắm sao?

Lưu Vân từ trong tay áo móc ra hai cái viên cầu, dùng lực hướng về mặt đất một ném, nhất thời khói bụi tràn ngập. Lúc này Vân Trung Hạc từ trên cây hai chân đạp một cái, giống như Liệt Ưng lao thẳng tới mặt đất Lưu Vân. Lưu Vân không tránh cũng không tránh, liền đứng ở nơi đó chờ lấy Vân Trung Hạc.

Ngắn ngủi mấy hơi ở giữa, Vân Trung Hạc nghĩ đến vì sao hấn không chạy, chẳng lẽ khói bụi có độc? Giữa không trung vậy mà mạnh mẽ quay người, hai chân lẫn nhau giẫm ngang sinh sinh cái biến chính mình quỹ tích, đem chính mình khinh công tuyệt học hiện ra phát huy vô cùng tinh tế, xa xa rơi vào khói bụi bên cạnh. Nhưng là các loại khói bụi tan hết về sau, đâu còn có Lưu Vân bóng dáng.

"Tiểu Độc con non, ngươi dám trêu chọc ngươi hạc gia già, thật sự là lễ nào lại như vậy!"

Vân Trung Hạc chính là cao thủ khinh công, Thính Phong Biện Vị công phu càng là đến, Lưu Vân một cái chỉ là Tam Lưu cũng chưa tới tiểu hải tử chạy, đầu còn có thể chạy ra trong lòng bàn tay hắn.

Vân Trung Hạc quyết định một cái phương hướng về sau, thi triển khinh công đuổi theo, vốn chính là tay cầm đem nắm sự tình, thế mà để cho cái này Tiểu Độc con non đào thoát. Quả nhiên là lần ta Vân Trung Hạc là chỉ là hư danh không thành, nhìn ta một hồi bắt được người về sau làm sao làm chết người.

Lưu Vân giờ phút này liều mạng chạy về phía trước, chính mình mấy ngày nay đoán luyện vẫn là có hiệu quả, thế nhưng là Vân Trung Hạc thành danh nhiều năm như vậy, bị bắt lại cũng chỉ là thời gian sớm muộn gì vẫn đề, ta nên làm cái gì?

Tâm lý đang nghĩ ngợi đầu, một cái quái vật khổng lồ bất thành linh xuất hiện tại Lưu Vân trước mắt, đối Lưu Vân xa xa vung ra nhất chưởng. Chưởng phong mạnh, Lưu Vân mặc dù chưa từng cảm thụ qua, nhưng là này một cổ không khỏi áp bách lực. Làm cho Lưu Vân cũng vung đánh ra nhất chưởng, hai cổ chưởng lực gặp nhau, Lưu Vân lại bị hất tung ở mặt đất.

Nhất thời khí huyết sôi trào, khẩn trương lời nói cũng nói không ra Lưu Vân, đã nhìn thấy cái này quái vật khổng lồ hướng về hắn đi vào. Thanh âm hắn càng là chói tai, "Ha ha ha, Lão Đại để cho chúng ta tại bốn phía cảnh giới, quả nhiên bắt được một con cá. Tiểu Oa Nhi người công lực không tệ a, chịu ta nhất chưởng vậy mà không chết, ha ha ha!"

Không cần đoán, đây là Thiên Long Bát Bộ duy nhất đầu bức Nam Hải Ngạc Thần Nhạc Lão Tam, thế nhưng là lúc này hắn là cái kia động một chút lại đem người đầu ken kết vận nát Nhạc Lão Tam, không phải cái kia Đoàn Dự ngốc đồ đệ Nhạc Lão Tam.

Nhưng là Lưu Vân tại thời khắc sinh tử nào từ xoay chuyển nhanh chóng, chỉ đằng sau nói: "Đại hiệp, người mau mau chạy trốn đi, ta về sau thế nhưng là Tứ Đại Ác Nhân Vân lão nhị, nghe nói người này giết người vô số, vô công thi triển ra cát bay đá chạy, sợ là ngay cả người hùng vĩ như vậy thân thể người đều kém không được!"

"Cái gì?" Nam Hải Ngạc Thần Nhạc Lão Tam trừng lớn này đen lúng liếng mắt nhỏ,

Giận dữ nói, "Vân Trung Hạc người khinh người quá đáng, rõ ràng ta Nhạc lão nhị mới là lão nhị, lão nhị phân biệt đối xử cũng không tới phiên người."

Hết lần này tới lần khác tại Nhạc Lão Tam nổi giận thời điểm, Vân Trung Hạc đạp trên khinh công lao ra mảnh này rừng cây nhỏ, nhìn thấy Lưu Vân cái này lâu cá tiểu tử bị Nhạc Lão Tam bắt.

Nhất thời vui mừng nhướng mày, gọi to: "Tam ca, mau đem tiểu tử kia trời, ta phải thật tốt giày vò hắn!"

Nhạc Lão Tam xuất ra công Ngạc Thần kéo, đối không phải Lưu Vân ngược lại là đang hướng về tại đây cực nhanh tiến tới Vân Trung Hạc. Đại cây kéo kiếng ken kết, nghe được Lưu Vân cổ đều đau. Chỉ gặp Nhạc Lão Tam cầm Ngạc Thần kéo đối Vân Trung Hạc vung đi, bị Nhạc Lão Tam bắt thành linh đến như vậy một chiêu, dọa đến Vân Trung Hạc trở tay cảm Thiết Trảo Cương Trọng ngăn cản.

"Bang" "Bang" "Bang"

Vân Trung Hạc rơi trên mặt đất, nhìn thấy Nhạc Lão Tam sau lưng Lưu Vân lại chạy, cái này thật đáng giận hòng hắn. Không nghĩ tới người một nhà kéo người một nhà chân sau, một mặt nhìn xem bắt tranh khí Nhạc Lão Tam, vội la lên: "Tam ca, người điên, ngay cả ta đều đánh!"

Nhạc Lão Tam vẫn là giờ Ngạc Thần kéo, một mặt tức giận bắt bình nói: "Tam ca? Người còn dám gọi ta tam ca, là Tam ca của người người còn dám sai sử ta, người thật coi ta là người không làm được!" Nói xong lại vung lên Ngạc Thần kéo đối với Hướng Vân bên trong hạc cổ, Vân Trung Hạc cũng chỉ có thể là một mặt ứng phó, trong lúc nhất thời không biết nên làm sao bây giờ mới tốt.

Không phải cái này đều cái nào cùng cái nào a, chẳng lẽ hắn lại phạm động kinh. Vân Trung Hạc cũng nói không rõ không nói rõ, cũng không biết cái này Tiểu Độc con non nói với hắn cái gì, hắn khởi xướng điên tới có thể ngừng hắn chỉ có Lão Đại. Nhưng là nhìn lấy đã chạy xa cái kia Tiểu Độc con non, nhìn nhìn lại trước mắt nào từ đập mạch tam ca, nội tâm thật sâu nổi lên cảm giác bất lực.

"Dừng tay!"

Một cái hình vuông Bạc Đào từ trên trời giáng xuống, xuyên thẳng tại trong hai người ở giữa, cũng may hai người võ công cao cường, đều né tránh. Một bộ Hồng Bào nữ nhân trong tay ôm một đứa bé, xuất hiện tại hai người trước mắt.

Âm thanh mềm mại cực kỳ xuôi tai, "Lão Đại để cho các người đi cảnh giới, cũng không có gọi các người ở chỗ này đùa giỡn đầu, ta nếu không phải nghe thấy có cái gì đồ vật tiếng nổ, ta cũng không nghĩ tới các người như thế không đem Lão Đại để vào mắt."

Diệp Nhị Nương lời nói rất có chấn nhiếp lực, Nhạc Lão Tam đem Ngạc Thần kéo lại cầm quay về phía sau lưng để bên trong, cười ha ha nói: "Tam Muội, người là không biết a, đều do lão tứ. Nếu không phải hắn đi đến cái nào đều lung tung tuyên truyền chính mình là Vân lão nhị, ca ca người ta cũng không trở thành vì là chút chuyện nhỏ này giáo huấn hắn."

Vân Trung Hạc bây giờ nghe xong Nhạc Lão Tam lời nói, chọc tức đều muốn biệt xuất một ngụm máu, cái gì gọi là không đến mức vì là chút chuyện nhỏ này giáo huấn ta, "Rõ ràng là người thả đi cái kia, Tinh Túc Phái Tiểu Độc con non, người còn có mặt mũi cùng ta ở chỗ này nói những lời nhảm nhí này!"

Mơ hồ Nhạc Lão Tam nói: "Thế nào, cái kia là Tinh Túc Phái, người làm sao không nói sớm!"

Vân Trung Hạc hiện tại đã không muốn lại biện, người có thể trông cậy vào ngu ngốc cùng người đàm luận nhân sinh à, "Nhị tỷ, tại đây ta khinh công tốt nhất, ta đuổi theo hần. Người và tam ca liền trở về nói với Lão Đại, Tinh Túc Phái khả năng đến, để cho lão đại chuẩn bị sẵn sàng."

Diệp Nhị Nương ba tề một chút liền đem trong ngực hài nhi đầu bóp nát, vẩy vẩy trên tay máu nói: "Tứ Đệ người đi đi, nếu có nguy hiểm liền tranh thủ thời gian trở về, tuyệt đối đừng cùng bọn hần triển đấu."

"Há, đi nhị tỷ các người mau trở về đi thôi, ta khinh công các người còn lo lắng sao!" Nói xong cũng chạy Lư Vân chạy trốn phương hướng đuổi theo.

Lúc này Nhạc Lão Tam bất thành linh hô: "Nhớ kỹ nói cho tiểu tử kia, ta Nhạc lão nhị mới là Tứ Đại Ác Nhân lão nhị!" Vân Trung Hạc xa xa nghe xong kém chút một chân đạp hụt, rơi trên mặt đất.

Thật là một cái hỗn đản, Vân Trung Hạc cứ như vậy nghĩ linh tinh đuổi theo Lư Vân.

Tại đây chỗ Đại Tổng cùng Tây Hạ biên cảnh, ít người Thụ nhiều, với lại tiểu tử này thật cái kia khen hần một chút, đều như thế truy hần, lại còn không có đuổi kịp. Lúc này ta đôi chú ý, bắt được hần về sau, trực tiếp tiễn hần đi gặp Diêm Vương.

Lư Vân giờ phút này đã mệt mỏi đi tại chính mình cũng không biết địa phương, đường này, còn có tảng đá kia, căn bản tại trên địa đồ đều không có vật tham chiếu, đây không phải đem ta hướng về từ lộ bên trên bức à.

"Khà khà khà khà, Tiểu Độc con non ta nhìn người chạy trốn nơi đâu!"

Vân Trung Hạc cuối cùng đuổi kịp tiểu tử này, cầm trong tay Thiết Trảo Cương Trọng hưng phấn không ngừng khuỷu tay chạy về phía Lư Vân. Lúc này Lư Vân đã trốn không có khí lực, trong tay lần nữa xuất ra hai cái viên cầu lần nữa quăng xuống đất. Toát ra khói bụi lần nữa đem Lư Vân che khuất, nhưng là Vân Trung Hạc chỗ nào sẽ còn ở chính giữa đồng dạng trò vật.

Xông vào trong sương khói dùng trong tay Cương Trọng vung lên, làm một tiếng giống như trong tay Cương Trọng bị cái gì ngăn trở. Hần đưa tay chop một cái thật bắt lấy Lư Vân cánh tay, "Ha-Ha, còn phản kháng cái gì, cho Vân gia gia đến đây đi!" Nói xong kéo lấy Lư Vân cùng đi ra khỏi khói bụi, đang lúc hần đắc ý thời điểm, bất thành linh tay chân đều mất đi không chế, lập tức ngổl ngேl trên mặt đất.

Quay đầu nhìn lại Lư Vân, chỉ gặp Lư Vân cũng không nhìn hần, nhất thời ánh mắt bị hoảng sợ lấp đầy, "Người đối với ta làm cái gì?"

Lư Vân mới vừa rồi bị Vân Trung Hạc lôi ra khỏi bụi, eo giống như bị tránh, hiện tại đang chỉ có thể đứng thẳng người chậm rãi làm lấy eo quần vòng nhìn cũng không nhìn Vân Trung Hạc, "Ngu ngốc, Thập Hương Nhuyễn Căn Tán nghe nói qua sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Không Có Nói Đùa (Ba)

Vân Trung Hạc nằm rạp trên mặt đất, ánh mắt liêu mạng nhìn xem Lư Vân, "Thập Hương Nhuyễn Căn Tán, các người Tinh Túc Phái liền sẽ chuẩn bị những này thủ đoạn hèn hạ, có bản lĩnh người cùng ta đường đường chính chính đánh một trận a!"

Lư Vân không nhìn Vân Trung Hạc gào thét, cười mị mị nói: "Bỉ ỏi, để cho một cái danh xưng Tứ Đại Ác Nhân người mắng ta bỉ ỏi, ngách, nói thế nào loại này không hài hòa cảm giác đâu?"

Vừa nói vừa cho hần ăn một khóa viên thuốc, Vân Trung Hạc lúc đầu không muốn ăn tới, thế nhưng là Lư Vân bóp miệng hần, miệng liền mở ra. Bỏ vào nơi đó viên thuốc về sau, Lư Vân chăm chú che miệng hần, dù sao thuốc này vào miệng tan đi, chờ một lúc liền sẽ hóa thành nước nuốt vào đi.

"Thế nào, loại này muốn sống không được muốn chết không xong cảm giác."

Vân Trung Hạc nói ra: "Người sát ta đi, như thế giày vò ta không phải hảo hán gây nên!"

Nào biết Lư Vân một chân đem nằm rạp trên mặt đất Vân Trung Hạc đá ngã lăn cái, Vân Trung Hạc lăn lăn, Lư Vân cảm thán nói: "Nói như thế nào đây, các người vì sao giết người thời điểm ngay cả ánh mắt đều không nháy mắt, nhưng là đến phiên mình bị sát thời điểm lại yêu cầu công bằng đây."

Lư Vân nhìn xem Vân Trung Hạc sợ hãi ngay cả lời cũng không dám nói, khoát khoát tay nói: "Yên nào yên nào, ta trước mắt còn không biết giết người." Nói nhảm giết người về sau Thiên Long tiến trình người nào tới mở đầu, "Ta sẽ lưu người nhất mệnh, tuy nhiên cơ hội này muốn chính người nắm

chắc."

Vân Trung Hạc lập tức giống như bắt được cây cỏ cứu mạng, vội vàng hô: "Ta chơi ta làm! Người nói cái gì ta đều làm."

Lưu Vân không nghĩ tới Vân Trung Hạc phối hợp như vậy, giống như tội ác tày trời người đều là rất tiếc mệnh, lập tức lại móc ra một cái viên thuốc đút vào Vân Trung Hạc miệng bên trong, nói ra: "Vừa rồi người ăn là ta độc môn bí chế mỉm cười nửa bước điên, hiện tại người ăn là sư phụ ta bí chế một ngày mất mạng tàn ra."

Vân Trung Hạc nghe xong phi phi nôn không ngừng, lại nhìn Lưu Vân thoi điểm, vành mắt đều đỏ. Cái kia u oán a, hắn nói: "Người không phải không sát ta sao, người không giữ lời hứa, ta làm quỷ cũng sẽ không buông tha người!"

Lưu Vân nghe xong, ai nha người học được bản sự a, dám hù dọa ta! Giờ tay đừng đừng đem Vân Trung Hạc khuôn mặt quát sưng béo một vòng, "Ta có thể nói cho người biết ta mới mười hai tuổi, chưa từng học qua bức cung, bình thường cũng là tới hung ác thuốc. Hối ra còn tốt, hối không ra tới liền деп đi sao!"

Vân Trung Hạc bị Lưu Vân chơi một điểm tính khí cũng không có, lập tức cầu xin tha thứ xin lỗi, nói ra: "Tiểu Gia gia, liền có cái gì cũng nhanh hỏi đi, ta thật không chơi nổi, ngài hỏi mau đi!"

Ừ, Lưu Vân lúc này tâm lý chậm rãi bàn bạc, dựa theo bình thường nội dung cốt truyện tới nói, hắn muốn tại không sai biệt lắm mười năm sau mới có thể gặp phải Đoàn Dự,

Lúc kia Thiên Long liền bắt đầu. Thế nhưng chính là lúc kia, hắn đã là Tây Hạ Nhất Phẩm Đường người, không biết hắn hiện tại có phải hay không đâu?

"Nói, người nào phải người tới?"

Vân Trung Hạc tựa như đang chơi đoạt bài thi đồng dạng, vội vàng nói ra: "Tây Hạ, là Tây Hạ Nhất Phẩm Đường!"

Quả nhiên, sớm như vậy liền tiến vào Tây Hạ Nhất Phẩm Đường, nói cách khác cố ý tới đoạt cái này Bành gia trại, căn bản cũng không là khiêu khích chúng ta Tinh Túc Phái, rất có thể cũng là Tây Hạ nhìn ra cái này Trại Tử tại ngày sau chiến lược giá trị, thật sự là có nên hay không nói cho Bắc Tống triều đình đâu?

"Tiểu Gia gia, Tiểu Gia gia, người nhìn ta nói người là không phải trước tiên cho ta một cái giải được a?"

Vân Trung Hạc lần thứ nhất như thế nịnh nọt nói chuyện, chính mình cũng bắt đầu căm ghét chính mình, nhưng là làm sinh tồn không có cách nào a, người là đao thớt ta là thịt cá.

Nào biết Lưu Vân lại là một cái bàn tay cùng hạ xuống, "Im miệng, không thấy ta muốn sự tình đó sao!"

"Đứng đứng, ngài muốn, ngài nghĩ." Lập tức chăm chú im miệng.

Vừa rồi nghĩ đến đâu, a đứng, muốn hay không đi mật báo. Đây thật là một nan đề a, giống như Bắc Tống hoàng đế đối với cái này Ngoại Dịch xâm lấn giống như đều không thông thạo, một cái duy nhất dám đánh Khiết Đan hoàng đế sau cùng còn bị bách cắt nhường Yên Vân Thập Lục Châu. Không sai, nếu như mình tìm cơ hội đi mật báo, khả năng ngay cả Hoàng Thượng mặt cũng không gặp được liền bị những cái kia sợ chết đại thần thu về băng tới giết chết. Nhưng là nếu như muốn đến Cái Bang ngày sau sẽ liều chết chống cự Tây Hạ, này Tây Hạ khả năng cũng là ở chỗ này tiến quân.

Ngẫm lại cũng thế, ít người Thụ nhiều, hoang vắng. Lớn như vậy thọc sâu chiến lược nếu như không phải đối với quân sự có xâm nhập nghiên cứu và cuồng nhiệt, căn bản không thể lại nghĩ tới đây. Vậy ta như thế nào để cho mình Lợi Ích Tối Đại Hóa đâu, ai nha không nên không nên, kém chút đem Lý Thu Thủy cái này Đại BOSS quên. Nàng cũng là Tây Hạ Hoàng Thái Hậu a, mạo hiểm như vậy sự tình ta cũng không thể làm.

Nói trở lại, Tây Hạ rõ ràng cũng là Lý Thu Thủy địa bàn, sư phụ còn có gan từ ở chỗ này khai tông lập phái, liền không sợ Lý Thu Thủy cùng hắn lôi chuyện cũ à. Cho nên nói bọn họ nhất định có cái gì không thể cho ai biết bí mật, suy nghĩ kỹ một chút này Bi Tô Thanh Phong cùng ta Thập Hương Nhuyễn Cân Tán độc lý quả thực là một màn đồng dạng. Bọn họ nhất định có cái gì ước định, là ta không biết.

"Ai, đem các người nhiệm vụ nói cho ta nghe một chút đi."

Vân Trung Hạc một mực chờ đợi Lưu Vân nói chuyện, chỉ cần Lưu Vân còn có vấn đề, chính mình liền có thể sống. Hắn hiện tại cũng không dám giả bộ ngờ ngẩn đề lừa đảo, lập tức nói ra: "Tây Hạ Nhất Phẩm Đường nhiệm vụ là, đem cái này Trại Tử san bằng, ít ngày nữa liền có đại quân tiến vào chiếm giữ. Nhưng là chúng ta không nghĩ tới nơi này là Tinh Túc Phái danh nghĩa, sợ các người ngày sau sẽ đối với bên dưới đại quân độc, cho nên chúng ta muốn tại đại quân tiến vào chiếm giữ trước đó trước tiên đem các người giải quyết."

"Thật?"

Vân Trung Hạc thật không dám giấu diếm, một năm một mười đều nói, "Thật, người nếu là không tin tưởng ta cũng không có cách, ngài đến như thế nào mới có thể tin tưởng ta."

Lưu Vân mới mười hai tuổi, coi như ngay cả kiếp trước cũng coi là thêm ra này hơn hai mươi tuổi, cũng không có và cấp quốc gia nhân vật từng đàm thoại. Suy nghĩ kỹ một chút hiển nhiên Ác Quán Mãn Doanh Đoàn Duyên Khánh cũng là một quốc gia cấp nhân vật, hắn là Nhất Phẩm Đường chân chính cao thủ, có tư cách tiến vào cái quyền lợi này vòng tròn.

"Dẫn ta đi gặp lão đại người, ta có một môn sinh ý cùng các người Lão Đại đàm luận."

Vân Trung Hạc nhìn xem Lưu Vân này giống như cười mà không phải cười khóe miệng, liếc mòng lác đầu nói: "Không được, nếu như ta dẫn người đi, Lão Đại nói không chừng liền sẽ giết chết ta."

Lưu Vân bất thành linh làm ra một bộ đáng tiếc biểu lộ nói: "Vậy thì thật là thật xin lỗi, người là muốn hiện tại chết vẫn là một hồi đi gặp lão đại người chết. Tuy nhiên có một việc ta phải nhắc nhở người, nếu như ta xuất thủ, người kiểu chết nhất định là vô cùng thống khổ, đương nhiên người nếu là không tin ta có thể lập tức để người tin. Nhưng nếu như người có thể dẫn ta đi gặp lão đại người, càng nếu như ta đem hãn thuyết phục về sau, người không chỉ có không cần chết, sẽ còn đạt được Tây Hạ Nhất Phẩm Đường khen thưởng. Người chọn cái nào, ta đoán nhất định là cái thứ nhất a?"

Vân Trung Hạc không thể tin được, đứa nhỏ này mới bao nhiêu lớn a, sinh đây là Thất Khiếu Linh Lung Tâm à, "Người thật chỉ có mười hai tuổi sao?"

"Sai!" Lưu Vân sửa sang một chút áo bào nói, "Người hãn là hỏi ta thật có nắm chắc đi thuyết phục lão đại người sao?"

Vân Trung Hạc nuốt nước miếng một cái, nói ra: "Người thật có nắm chắc thuyết phục lão Đại ta sao?"

Lưu Vân so một cái OK thủ thế, cười nói: "Mười thành Chân Kim như vậy thật."

Vân Trung Hạc chỗ tính cũng đánh cược một lần, người chết khuôn mặt hương lên trời, không chết qua tết, cắn răng một cái: "Tốt, ta dẫn người đi, nhưng là người muốn đem giải được trước tiên cho ta."

Lưu Vân từ trong quần áo móc ra một khóa lục sắc viên thuốc, đút vào Vân Trung Hạc miệng thảo luận: "Tốt, hiện tại ta đã làm đến, người có phải hay không hãn là thực hiện người lời hứa?"

Vân Trung Hạc cũng không xác định chính mình ăn là giải được, thân thể y nguyên vẫn là không có khí lực, có thể là trước đó uống thuốc viên thuốc giải được đi, Vân Trung Hạc chính mình tự an ủi mình nghĩ đến.

Lưu Vân đỡ lên Vân Trung Hạc, nói ra: "Đừng mò mẫm tâm tư, nhanh chỉ đường!"

"Được rồi, từ nơi này bắt đầu, nhắm hướng đông đi." Vân Trung Hạc hữu khí vô lực nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Không Có Nói Đùa (Bốn)

Lưu Vân điều lấy Vân Trung Hạc một mực hướng phía Bành gia trại phương hướng tiến lên, quả nhiên là không biết nên như thế nào cho phải, tuy nói chính mình điều kiện rất lớn mật, thế nhưng là thành công cùng không thành công còn tại cái nào cũng được ở giữa.

Bất tri bất giác đem chính mình muốn đều tập trung ở trên ngực, nếu có cái vận nhất ta liền dùng ta độc phun bọn họ một mặt, nhìn xem là các người nội công mạnh vẫn là ta độc lợi hại.

Hai người lương lương kho kho đi ước chừng nửa canh giờ, lúc này đã nhìn thấy một cái Thanh Bào Lão Quỷ chống quải trượng đứng tại giữa lộ, Vân Trung Hạc thấy một lần lão quỷ kia dọa đến toàn thân run run.

Lưu Vân tập trung nhìn vào, người này mặc áo bào xanh, râu dài buông xuống ngực, khuôn mặt đen nhánh, một đôi mắt tròn to lớn, trong vắt có Thần. Chóng một dải một ngắn hai cái thép lửa gát, chắc hẳn cũng là Tứ Đại Ác Nhân đứng đầu Ác Quán Mãn Doanh Đoàn Duyên Khánh, quả nhiên là sát khí vô cùng.

"Tĩnh Túc Phái mặt tiến vào hậu học Lưu Vân, gặp qua Ác Quán Mãn Doanh lão gia!" Nói rất có lễ phép đối với hãn chấp tay cúc cái cung.

Đoạn này Duyên Khánh thấy mình Tứ Đệ thần sắc không đúng, chắc hẳn nhất định là bên trong Tĩnh Túc Phái độc. Liên quan tới cái này Tĩnh Túc Phái Đình Xuân Thu, chính mình không quen, cũng không có gặp qua. Thế nhưng là giang hồ đồn đại người này Độc Công tinh xảo, có thể đã thương người ở vô hình. Chính mình mặc dù nói võ công không kém gì hãn, nhưng là đối với độc này tới nói căn bản khó lòng phòng bị.

"Tiểu quỷ, nhà người tổ tông Đình Xuân Thu đâu?" Đoàn Duyên Khánh dùng trong lòng nói phát ra tiếng, "Để cho hãn tới gặp ta, không phải vậy người tại ta Tứ Đệ trên thân làm, ta tất nhiên không chút nào giữ lại cũng ở trên thân thể người hết thầy thừa một lần."

Ha ha, nói ra hiện tại, cái này Đại Ác Nhân thế mà lại kiêng kỵ sự phụ ta Đình Xuân Thu, xem ra sự phụ ta tuy nhiên tại Trung Nguyên có tiếng xấu, thế nhưng là ở chỗ này vẫn rất dùng tốt à.

Lưu Vân đáp lại nói: "Hồi bẩm Ác Quán Mãn Doanh lão gia, ta Tinh Túc Phái chỉ có tiểu tử một người tới đây, không có người khác!"

Đoàn Duyên Khánh chấn động thép lửa gạt, lại đem cái này thô sáp đường đều đâm ra cái hố to, Lưu Vân cũng bị cái này nội lực thâm hậu giật mình, chỉ nghe Đoàn Duyên Khánh nói: "Tinh Túc Phái cực kỳ cuồng vọng, chẳng lẽ liền phái cái Tiểu Oa Nhi liền tự tin có thể đánh bại ta Tứ Đại Ác Nhân à, coi là thật khinh người quá đáng!"

Rút ra thép lửa gạt, lại đem thép lửa gạt đánh về phía địa phương, cả người bất thành linh bắn lên tới bay về phía Lưu Vân bên này. Trong tay thép lửa gạt lửa gạt nhọn càng là xuyên thẳng Lưu Vân con người, hai người khoảng cách dần dần chỉ cách lấy trượng xa, Vân Trung Hạc xem xét Lão Đại xuất thủ, cả người hướng về Lưu Vân trên thân lệch ra, làm Lưu Vân tay bị chen một chút, cảm trên tay ra Độc Đan tốc độ liền chậm một chút.

Làm Vân Trung Hạc lại một lần ngã trên mặt đất thời điểm, Đoàn Duyên Khánh đã áp sát tới Lưu Vân trước mắt không xa. Lưu Vân muốn làm những gì thời điểm, đầu vai tê rần liền không thể động đậy.

Hồngбет, ta quên hẳn còn có thâm hậu Nhất Dương Chi tạo nghệ, đây không phải dê vào miệng cộp sao?

Đoàn Duyên Khánh một trượng đánh vào Lưu Vân chân sau bên trên, Lưu Vân hoạt động liền quỳ trên mặt đất, chờ đến Đoàn Duyên Khánh còn muốn làm cái gì thời điểm, hắn lại đột nhiên nắm Lưu Vân khuôn mặt, cẩn thận quan sát.

Đoàn Duyên Khánh dùng này âm trầm trong lòng nói hỏi: "Tiểu Oa Nhi, cha ngươi là người nào?"

Xong, ta lại quên mình vẫn là Đoàn Chính Thuần hài tử, mặt mũi này khẳng định cùng Đoàn Chính Thuần giống nhau, hướng chỉ Đoàn Duyên Khánh cùng bọn hắn là Đường Huỳnh Đệ, từ nhỏ liền nhận biết.

Lưu Vân cố giả bộ trấn định nói: "Hồi bẩm Ác Quán Mãn Doanh đại lão gia, ta không cha không mẹ, từ nhỏ từ ta Thụ Nghiệp Ân Sư Đình Xuân Thu nuôi lớn."

"Không cha không mẹ?" Ác Quán Mãn Doanh Đoàn Duyên Khánh trầm tư mấy hơi, nói ra, "Ngươi không cần chết, bái ta làm thầy là được, đến lúc đó ta cầm ta bản lĩnh truyền thụ cho ngươi, thiên hạ đều có thể đi."

Vân Trung Hạc nằm rạp trên mặt đất không nhúc nhích, trong lòng nghĩ đến Lão Đại đây cũng là chơi cái nào vừa ra, lâm trận thu đồ đệ? Mở cái gì trò đùa, đây chính là Tinh Túc Phái Tiểu Độc con non, ta chính là ăn hắn thua thiệt.

Thế nhưng là Lưu Vân lại không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt, "Có lỗi với đại lão gia, sư ân trọng như sơn, xin thứ cho tiểu tử khó mà tòng mệnh." Nói đùa, nhận ngươi coi sự phụ, không có ý tứ, ngươi bố cục quá nhỏ.

Nhưng là Đoàn Duyên Khánh cũng không nghĩ như vậy, cảm trên tay thép lửa gạt nhẹ nhàng điểm một cái Lưu Vân đầu vai, một dòng nước ẩm tiến vào Lưu Vân thân thể, thân thể nhất thời có thể động. Tuy nhiên Lưu Vân hiện tại thật không nghĩ chạy, hắn liền đứng tại chỗ nói: "Tạ đại lão gia ân không giết, tiểu tử tới đây hi vọng có thể cùng đại lão gia hoà giải."

Đoàn Duyên Khánh nói: "Ta lưu ngươi nhất mệnh bất quá là nể tình ngươi tuổi trẻ, vẫn còn thuộc Khả Tạo Chi Tài, nhưng là ngươi nếu được một tác lại muốn tiến một bước, đừng trách lão phu không thể để ngươi sống nữa!"

Nói xong giống đánh bóng chày đồng dạng, rề rang từ liền đem Lưu Vân đánh ra cách xa hơn một trượng. Nhưng coi như thủ hạ lưu tình, không có ở ngoạn lên dùng ra nội lực, không phải vậy lấy Lưu Vân nội lực tới nói căn bản phòng ngự không được.

Lưu Vân Ma Lưu đứng lên, biết Đoàn Duyên Khánh sẽ không sát hắn, ném ra một cái tiểu bọc giấy nói: "Tất nhiên đại lão gia không tin ta thành ý, này Lưu Vân liền ngày sau lại thăm. Túi kia là Vân Tứ Gia giải được, ngài cho tiểu nhất xích, tiểu tiện cho đại lão gia Nhất Trượng, chúng ta giang hồ gặp lại!"

Nói xong cũng như gió sau này chạy tới, nhìn xem Lưu Vân bóng lưng, Đoàn Duyên Khánh lại có dăm chiêu, dáng dấp thật sự là rất giống, chẳng lẽ hắn cũng là ta Đoàn Thị nhất tộc sao?

Tuy nhiên tất nhiên Tinh Túc Phái không có đại động tác, nói đúng là Đình Xuân Thu cũng là ngầm đồng ý, thế nhưng là hắn tất nhiên ngầm đồng ý, có phái đứa bé này tới làm gì đâu?

Quá phức tạp vấn đề Đoàn Duyên Khánh nhất thời cũng muốn không thấu, nhặt lên bọc giấy, đem bên trong giải được dứt cho Vân Trung Hạc ăn. Vân Trung Hạc ăn xong giải được, xếp bằng ngồi dưới đất bên trên, chậm rãi vận công điều tức. Ước chừng một chén trà công phu không đến, hắn đứng lên đối Đoàn Duyên Khánh nói: "Đa tạ đại ca hộ pháp."

Nào biết được Đoàn Duyên Khánh căn bản không có phản ứng đến hắn câu nói này, phối hợp hỏi: "Lão tứ, ngươi là bên trong cái gì tộc, vậy mà lại từ chi bất lực, nội lực hoàn toàn không có?"

Vân Trung Hạc lại một lần biến thành đoạt đáp hình thức, "Đại ca, cái kia tiểu tặc nói đây là hắn độc hữu Thập Hương Nhuyễn Cân Tán, thuốc này hết sức lợi hại, ta nếu không phải lấy hắn nói, nhất định đem hắn đánh chết!"

"Tốt, đi qua sự tình liền đi qua, tất nhiên Đình Xuân Thu không có đại động tác, nói cách khác hẳn đã sớm biết chúng ta sẽ đến tại đây. Cái lão quái này vật nghe nói tại Tây Hạ địa vị không thể so với Nhất Phẩm Đường kém, lần này chúng ta ra tay với hắn, nghĩ đến cũng là thương lượng xong." Đoàn Duyên Khánh nhìn xem phương xa Bành gia trại nói, "Vị trí này ẩn nấp lại an toàn, là một cái tốt đóng quân chỗ, bọn họ nhất định là nói điều kiện xong. Lão tứ, chúng ta trở về đi."

Đoàn Duyên Khánh và Văn Trung Hạc dùng khinh công chạy về Bành gia trại, nhưng là vẫn còn ở chạy trốn Lưu Vân đã là đối trước ngực dán phía sau lưng, ta hẳn là làm sao bây giờ, nói cũng nghe không được đi vào, đánh lại đánh không lại, kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay.

"Cô ~ cô ~"

Ai, thật sự là thời giờ bất lợi, kêu cái gì Lưu Vân, gọi sinh non tốt.

Đang lúc Lưu Vân tại cam chịu thời điểm, não tử bất thành linh linh quang đại hiện, ta đối, vậy bọn hắn cũng đối. Ban đêm móc hẳn Hang Ổ tử, cũng không tin bọn họ đều là làm bằng sắt!

Nói xong lập tức hướng về Bành gia trại địa phương đi đến, thật sự là đối không có cách nào, nếu là ăn no nhất định có thể chạy trước đi. Các loại đi đến Bành gia trại thời điểm trời đã hắc, lối vào lại còn có Tây Hạ binh đang tại bảo vệ.

Dòng chảy xiết đám mây đoàn chuyển, cũng may cái này Trại Tử là dùng mộc đầu đóng thành, Lưu Vân chọn một tương đối thấp tường vận đủ nội lực một chút liền lật qua.

"A, đây là nơi nào a?" Lưu Vân không có Bành gia trại bản vẽ mặt phẳng, khi còn bé liền đến qua một lần, nhưng là bên người một cỗ hôi thối đã nói cho Lưu Vân, "Ta dựa vào, hồ rác."

Cũng may nhảy tại bên cạnh, cái này nếu là chính trúng hồng tâm đi vào, ta liền lấy cái chết Tạ Thiên xuống!

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Cường Trung Tự Hữu Cường Trung Thủ (Một)

Bành gia trại nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ, nhưng là cũng đầy đủ để cho Lưu Vân tìm nhà bếp tìm đến đầu óc choáng váng. Cũng may hắn không ngốc trước tiên trộm một bộ Tây Hạ binh y phục thay đổi, giờ phút này Bành gia trại khắp nơi đều có Tây Hạ binh, Bành gia trại dân chúng đều bị đuổi tới bờ trong vòng, trải qua sống không bằng chết thời gian.

Lưu Vân cũng là một cái một bụng ý nghĩ xấu người, thời đại này nhưng không có nước máy, hắn đi đến chứa dùng ăn Thủy Đại vạc bên cạnh, đem Thập Hương Nhuyễn Cân Tán quăng vào mỗi một cái trong vạc. Có lẽ là vũ khí lạnh thời đại, căn bản không có tiến vào tin tức thời gian chiến tranh đời, đối với trong quân Mật Thăm kiểm tra không nghiêm, Lưu Vân thuận lợi tại mỗi một cái trong vạc đều đầu độc.

Tuy nhiên căn cứ hăng quá hoá dở pháp tắc, chia tại mỗi một cái vạc Thập Hương Nhuyễn Cân Tán phân lượng cũng không lớn, ít nhất phải uống tám chén nước trở lên mới có hiệu quả. Cho nên hắn đem đại lượng muối cũng đổ vào nước trong vạc, Tây Hạ là vốn là sản xuất muối Đại Quốc, nhưng là bọn họ muối lại bị lúc ấy Tổng Nhân Tông cự tuyệt. Lúc ấy nhưng mà cái gì yêu cầu đều đáp ứng, cũng là hàng năm 10 vạn gánh muối lỏi ra đến Đại Tổng, kết quả bị Tổng Nhân Tông gắt gao cấm không cho nhà ra.

Cho nên dân gian riêng là Tổng phía tây giới quan viên và bách tính cũng là đầu cơ trục lợi Muối lậu thành gió, cái này Bành gia trại càng là trừ hàng đại lượng Muối lậu, đáng tiếc một gánh muối đều không có bán đi tới liền bị Tây Hạ cho bùng.

Hiện tại những này muối đều bị dùng tới, một cái vạc thêm mười cân muối, tại hỗn hợp có chút ít Thập Hương Nhuyễn Cân Tán, cam đoan những người này sáng sớm ngày mai thoải mái lật trời.

Làm xong đây hết thấy Lưu Vân, trà trộn vào Tây Hạ binh bên trong, đi theo đám bọn hắn com nước xong xuôi về sau, yên lặng biến mất trong đám người.

Lưu Vân tại Bành gia trại bên ngoài tìm tới một cây đại thụ, chấp nhận lấy nằm ngủ.

Quả nhiên ngày thứ hai làm Lưu Vân mở to mắt thời điểm, Bành gia trại buổi sáng hôm nay liền không có nhân sinh hòa nấu cơm, "Ta liền nói các người không được."

Lưu Vân giờ phút này bước vào Bành gia trại thật giống như đi vào nhà mình Hậu Hoa Viên đồng dạng, hần cái thứ nhất đi địa phương cũng là giam giữ Bành gia trại mọi người bò vòng tròn bên kia. Cũng may những Tây Hạ đó bình không có nhân tính, không có cho đám này Hán Nhân bọn họ ăn cơm chiều, còn có quá nhiều nước.

Mỗi một cái tuy nhiên cũng là mặt ủ mày chau nhưng là cũng may không có một cái nào người có dấu hiệu trúng độc, Lưu Vân dùng Dao Phách mở khóa đầu, mở ra bò vòng tròn.

Lưu Vân nói: "Các người hiện tại đã tự do, ta là Tinh Túc Phái môn nhân Lưu Vân, phụng sự mệnh đến đây nghĩ cách cứu viện mọi người, mọi người hiện tại hướng về Đại Tổng chạy trốn đi thôi."

Lưu Vân lời nói giống như tin mừng, những người dân này nhao nhao chạy ra bò vòng tròn chạy trốn đi. Lúc này có một người lão hán nói ra: "Tiểu Tiên người có như thế bản lĩnh, vì sao không đem công chiếm ta Bành gia trại những này Tây Hạ bình tiêu diệt hầu như không còn đâu?"

Nào biết Lưu Vân lập tức liền đem đao đặt ở lão hán này trên cổ,

Nhệ nói nói: "Ta có thể tới cứu các người đã là liều mạng, các người những người Hán này có thể vì buôn lậu muối món lợi kếch sù tới nơi này ta mặc kệ, nhưng là ta cũng không phải nhiệt huyết thanh niên, ta cũng sẽ không lại liều lần thứ hai mệnh. Biết không?"

Lão đây gật gật đầu, Lưu Vân thanh đao vừa để xuống dưới, vội vàng hoảng hốt chạy bừa chạy ra bò vòng tròn.

Tốt, nên đi nhìn một chút chính mình vị này Đại Bá, Lưu Vân nhảy vãi rách, cao hứng đi vào Bành gia trại trong đại sảnh, đã nhìn thấy Ác Quán Mãn Doanh Đoàn Duyên Khánh ngồi ngay ngắn ở Chủ Tọa bên trên, hung dữ nhìn xem Lưu Vân.

Lưu Vân nói ra: "Đại lão gia, thế nào, lúc này ta nói với người một ít chuyện người có thể nghe vào đi."

Đoàn Duyên Khánh cũng không nói chuyện, cũng là đang nỗ lực vận công bức độc, thế nhưng là Thập Hương Nhuyễn Cân Tán trúng độc người tất nhiên sẽ xuất hiện nội lực vô pháp điều hành tình huống. Lưu Vân cũng không tới gần Đoàn Duyên Khánh, cũng là đứng tại trước mặt hần nói ra: "Đại lão gia, người cũng không cần thử, độc này trừ phi là ta giải được, không phải vậy liền phải chờ cái hai ba ngày, để cho độc chính mình bài xuất đi."

Đoàn Duyên Khánh nói ra: "Tiểu Oa Nhi, người không hồ là Đinh Xuân Thu đệ tử, dùng độc công phu. Tuy nhiên người con mắt là cái gì, lão phu một chút hứng thú cũng không có, lão phu muốn biết là người có biết hay không chính mình thân thế?"

Nghe nói Đoàn Duyên Khánh lời nói, Lưu Vân từ trong cổ gờ xuống một cái hồng sắc túi thơm, cái này túi thơm là mẫu thân Khang Mãn nghi ngờ hần thời điểm làm, bên trong Hương Liệu là Lưu Vân chính mình điều phối, trước kia đã sớm thổi. Nhưng là thượng diện có một cái cũng bắt mắt đoạn chữ, Lưu Vân đem nó triển lãm cho Đoàn Duyên Khánh xem về sau, biết rõ còn có hỏi hỏi: "Đại lão gia nhưng biết cái này lại lịch."

Đoàn Duyên Khánh bụng phát ra âm u tiếng cười, hần nhìn xem Lưu Vân nói: "Không tệ, ta đã biết người là ai hài tử. Tiểu Oa Nhi ta hỏi người, người hận người phụ mẫu sao?"

Lưu Vân sắc mặt giờ phút này cũng biến thành âm ngoan, nói ra: "Đương nhiên hận, Khí Từ mỗi thù không đội trời chung, ngài nếu là chịu nói cho ta biết bọn họ đều là người nào, ta lập tức hạ độc đem bọn hần hết thầy hạ độc chết!"

"Không sợ bọn họ quyền cao chức trọng?"

Lưu Vân nói: "Vậy thì có cái gì thật là sợ, một mình ta ăn no cả nhà không đói bụng, chớ nói chi là quyền cao chức trọng, cho dù là Hoàng Thân Quý Trụ ta cũng không chút nào nương tay!"

"Tốt!" Lưu Vân liếc thấy đến Đoàn Duyên Khánh trong mắt vui mừng, hần nói, "Người chính là Đại Lý Trấn Nam Vương con trai của Đoàn Chính Thuần, chắc hần người lúc sinh ra đời đời cũng là thâm thiết vô cùng, bằng không người cũng sẽ không lưu lạc Tây Hạ tới."

Lưu Vân trào lên trào lên lui ra phía sau hai bước, kinh ngạc nhìn xem Đoàn Duyên Khánh hỏi: "Này đại lão gia lại là?"

Đoàn Duyên Khánh nói: "Ta vốn là Đại Lý Duyên Khánh Thái Tử, thế nhưng là cũng là đám kia loạn thần tặc tử, bên trong liền có cha người một cái, người có dám hay không cùng ta cùng một chỗ phá vỡ Đại Lý, trọng chương Hoàng Quyền!"

Lưu Vân hoạt động liền quỳ xuống, "Chất nhi dám không vâng mệnh, nguyện vì Đại Bá như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!"

"Ha ha ha ha, Đoàn Chính Minh, Đoàn Chính Thuần, đây đều là báo ứng." Đoàn Duyên Khánh cao giọng dùng trong lòng nói cười to nói ra, "Chất nhi, người thật sự là lão phu tốt chất nhi."

Chỉ nghe Đoàn Duyên Khánh nói xong câu đó về sau, trên đại sảnh cửa sổ bất thành linh bạo liệt, Nam Hải Ngạc Thần cái này quái vật khổng lồ từ cửa sổ xông tới, phiên muộn nhìn xem Lưu Vân nói ra: "Này, thật sự là xúi quẩy. Lão tử lúc đầu muốn đem người cái này dám lừa người nhĩ gia tiểu hỗn đản cái ót răng rắc liền bóp nát, thế nhưng là nghìn tính vạn tính không nghĩ tới người lại chính là lão Đại ta cháu ruột, như thế người liền cũng là cháu của ta."

Lưu Vân càng là tiếp theo nhảy, hần tại sao không có trúng độc, nói như vậy này Đoàn Duyên Khánh cũng không có trúng độc?

Giờ phút này Diệp Nhị Nương và Văn Trung Hạc cũng từ cửa chính đi tới, nhìn xem quỳ trên mặt đất Lưu Vân, Văn Trung Hạc thật sự là cho là mình có thể rửa sạch nhục nhã, không nghĩ tới cái này thành người một nhà.

Mà Diệp Nhị Nương ngồi xuống bóp lấy Luru Vân khuôn mặt, cười duyên nói: "Quả nhiên là cái đáng yêu Tiểu Oa Nhi, tôi kêu một tiếng dì Hai, dì Hai cho người bú sữa."

Hey, công nhiên ta à, người thế nhưng là có lão công nữ nhân, người muốn thủ Phụ Đạo. Thế nhưng là chuyện này là sao nữa, không có lý do những này Ngoan Nhân không trúng độc a, chẳng lẽ tính toán không đủ?

Đoàn Duyên Khánh xuất ra một cái tiểu bọc giấy nói: "Đây là người hôm qua cho người Tử Thúc, ta không cho hắn toàn bộ ăn, không phải vậy hôm nay ra lại xấu cũng là lão phu ta. Huống chi ta hôm qua nhìn người xuống tại người Tử Thúc trên thân độc, ta liền hạ lệnh, toàn bộ doanh trên dưới nấu cơm uống nước rửa mặt, đều không cho dùng những này trong vạc nước."

Vân Trung Hạc đem Luru Vân nhắc lên, vỗ bả vai hắn nói: "Hào Tiểu Tử, có thể lăn lộn đến một bước này, đã là thật to không dễ dàng, đáng tiếc tâm không đủ hung ác, tay không đủ cay. Cái này muốn đổi người Tử Thúc ta, đã sớm xuống kịch độc."

Ai các người đám này, cái này còn không có như thế đâu, từng cái liền bắt đầu hướng đại thế hệ. Thế nhưng là bộ mặt biểu lộ không chế rất tốt, tự nhiên là người tốt ta thật lớn nhà tốt biểu lộ.

Nếu như nói toàn bộ doanh trên dưới đều không có trúng độc lời nói, "Xin hỏi bá phụ những Bành gia đó trại cư dân đâu?"

Diệp Nhị Nương mềm mại nói: "Tự nhiên là sát, chúng ta nhưng không có dư thừa lương thực cho bọn hắn ăn."

Thì ra là thế, các người tất cả mọi người thu về băng đến cho ta diễn vừa ra đại hí, tuy nhiên cũng tốt, dạng này càng có thể đạt tới ta con mắt.

Sau cùng đối với Bành gia trại người, Luru Vân suy nghĩ một chút về sau liền tiêu tan.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Cường Trung Tự Hữu Cường Trung Thủ (Hai)

Ban ngày cuộc nháo kịch này đã qua, Luru Vân giờ phút này đang cùng Tử Đại Ác Nhân ngồi trong đại sảnh thương thảo một chút chuyện lớn. Cũng tỷ như Luru Vân trước tiên mở ra một cái câu chuyện, cái kia chính là như thế nào phá vỡ Đại Lý.

Nhạc Lão Tam đối với loại này rất có tầng thứ tính nói chuyện căn bản cũng không cảm thấy hứng thú, tùy tiện nói ra: "Ta nói Đại Chất Tử đi, người vừa và Lão Đại nhận xuống thân thích liền bắt đầu nói những thứ vô dụng này, muốn ta nói trực tiếp có ta cái này Ngạc Thần kéo đem Đoàn gia Lão Tiểu đầu rằng rắc rắc rắc kéo không là được a? Về phần đặc địa mở cái này đồ bỏ sế, tản ra đi, tản ra!"

Đoàn Duyên Khánh biết rõ chính mình cái này Tam Đệ bản tính, cũng không có quá so đo. Chính mình ba cái Đệ Đệ Muội Muội bên trong, Nhị Muội tuy nói là thận trọng, có thể nói phá thiên cũng là cái phụ đạo nhân gia, bắt hài tử vẫn được, loại quốc gia này đại sự căn bản không phải nàng có thể tham dự tiến đến. Lão tam thì càng là chỉ không hơn, giết người đều làm kinh thiên động địa, tính tình lại là như thế nói như thế nào đây buông thả không bị trói buộc tốt. Tử Đệ người này chính thể cũng không tệ lắm, để cho làm gì làm gì, thế nhưng là căn bản cũng không thích hợp ra lệnh, lại thêm cái này đối với phụ nữ đã lập gia đình đặc thù yêu thích. Chẳng lẽ mình có thể chỉ được chỉ có trước mắt chính mình cái này mới vừa biết xuống chất tử a?

Đoàn Duyên Khánh giờ phút này bị chính mình nhiều năm như vậy sinh hoạt tại cùng một chỗ Đệ Đệ Muội Muội tại một loại khác trên ý nghĩa đánh bại, nhìn xem Luru Vân nói ra: "Chất nhi, người nhưng có biện pháp tốt?"

Luru Vân thành linh bị hỏi lên như vậy, trong lòng cũng có chút phát điên không thôi, nhưng là mình cũng may lịch sử cũng không tệ lắm, liền nói: "Tình huống không phải đặc biệt lý tưởng a, phải hoàn thành nguyện vọng này, chúng ta cần một cái đáng tin Địa Minh bằng hữu." Nói xong nhìn một chút Đoàn Duyên Khánh, Đoàn Duyên Khánh hướng hắn gật gật đầu, ra hiệu hắn nói tiếp.

Luru Vân háng giọng, nói ra: "Trước mắt đến xem, Tây Hạ là một cái rất tốt lựa chọn, nhưng là bọn họ trên bản chất cũng là một cái mẹ kế Dương Mệnh. Đầu tiên nó cũng là bị Đại Tổng, Đại Liêu, Thổ Phiên và Hồi Hột vây vào giữa, thuộc về Tử Chiến chi Địa. Thế nhưng là lại được nhờ vào những quốc gia này đem Tây Hạ vây gắt gao, tại đây văn hóa và nhân khẩu có tiến bộ nhảy vọt, cũng làm cho người Tây Hạ tại cái này hãn tứ quốc bên trong khai phóng trạng thái rất cao. Nếu như chúng ta có thể vì Tây Hạ lập qua không ít công lao lời nói, đồng liên Đại Tổng, Nam Hòa Thổ Phiên Các Bộ, vậy chúng ta cũng có thể thu hoạch được rất quyền cao hạn, đến lúc đó mượn đường Thổ Phiên hoặc là Đại Tổng thẳng đến Đại Lý cũng không phải mộng tưởng a!"

Luru Vân lại nói như lọt vào trong sương mù, cảm giác không có khả năng nhưng là lại có như vậy từng tia có thể thao tác tính, cái này khiến Ác Quán

Mãn Doanh Đoàn Duyên Khánh tìm tới có thể một lần nữa vấn đĩnh Đại Lý Hoàng Quyền đường, những năm này vốn cho rằng tạm nơi ở Tây Hạ Nhất Phẩm Đường cũng là tìm một chỗ nương thân, nhưng là không nghĩ tới mình còn có một bước này đường có thể đi, tâm lý kích động dị thường.

Thế nhưng là chỉ có Lưu Vân biết đây là chuyện gì xảy ra,

Đồng liên Đại Tổng, Nam Hòa Thổ Phiên, thật sự là nằm mơ a. Muốn thật sự là đơn giản như vậy, những quốc gia này cãi nhau âm ỉ đều lên trăm năm, muốn thật dễ nói chuyện như vậy coi như thật là Thiên Hạ thái bình.

Lưu Vân trước kia bởi vì thích xem hệ lịch sử liệt tiểu thuyết, đương nhiên cũng bao quát những cái kia bao hàm thời đại tiểu thuyết võ hiệp, tạo thành một cái tìm ngọn nguồn thói quen. Cho nên đối với mảnh này Thân Châu Đại Địa bên trên lịch sử không dám nói là nhớ kỹ trong lòng, cũng là có thể nói là không hạ xuống người sau khi.

Tây Hạ chính sách cũng là ngay cả Liêu kháng Tống, bởi vì Tống Triều có tiền thôi, mỗi lần cùng Tống Triều đánh giặc xong chính mình cũng là thương cân đồng cốt, thế nhưng là Tống Triều bởi ít tiền, cũng không có đến Nguyên Khí đại thương cấp độ. Sau đó tại khai thông Thương Lộ về sau, Tống Triều tiếp đến tiền đều để Tống Triều thương nhân kiếm lời sau này trở về, biến thành tiền thuế lại trả lại Đại Tống Triều Đình.

Liêu Quốc tình huống nếu và Tây Hạ không sai biệt lắm, cho nên hẳn nguyện ý liên thủ với Tây Hạ. Thế nhưng là tại Tống Triều vẫn là Bắc Tống thời điểm, cái này vài quốc gia kinh tế trung tâm hầu như đều là vây quanh Bắc Tống chuyển, lấy không tốt cũng ăn không lỗ.

Nhưng là Lưu Vân nhưng nhìn ra Tống Triều tai hại, văn quý vũ tiện, càng kỳ quái hơn là cái này binh tướng tách rời mệnh lệnh, vũng hồ bao nhiêu đời Tống Triều hoàng đế à. Cần thận suy nghĩ một chút đều bị Biệt Quốc nhà đánh giống như tôn tử thời điểm, thế mà toàn bộ Triều Dã từ trên xuống dưới vẫn còn ở lo lắng Vũ Tướng cầm quyền sẽ xuất hiện Hoàng Bào gia thân sự tình.

Cho nên đối phó Đại Tống, Lưu Vân có một cái làm rất dễ pháp luật, cái kia chính là tận lực thỏa mãn hân lòng hư vinh, đến lúc đó mình tại Đại Tống làm ra thất thường gì sự tình đều sẽ có người cho chùi đi.

Lưu Vân nói ra: "Bá phụ, nếu tiểu chất mới mười hai tuổi, còn có rất nhiều chuyện xem không hiểu, cũng không nhìn thấy. Hiện tại chỉ muốn nhất tâm luyện võ công giỏi, có thể tại cái này giang hồ mệnh mông bên trên có một phần sức tự vệ."

Đoàn Duyên Khánh cũng không phải ngu ngốc, dù sao cũng là làm qua thái tử người, am hiểu nhất cũng là cân nhắc. Biết kế hoạch này phía sau phải bỏ ra đại giới, như vậy trước mắt chất nhi càng là không thể buông tha nhân tài. Nếu Lưu Vân nói cũng rất có đạo lý, nhiều một phần sức tự vệ, đôi kia ngày sau kế hoạch thôi động có tốt hơn trợ giúp.

"Người nội lực làm sao à?" Đoàn Duyên Khánh hỏi.

Lưu Vân nói: "Tiểu chất vẫn còn ở Dưỡng Khí và Thông Mạch trình độ, tuy nhiên tiểu chất khi còn bé cũng có một chút kỳ ngộ, có thể tiến hành một chút Tiểu Chu Thiên vận chuyển."

"Người làm đến bá phụ bên người tới."

Lưu Vân nghe Đoàn Duyên Khánh lời nói, muốn đến hân hân là sẽ không thương tổn tới mình. Lập tức làm đến Đoàn Duyên Khánh bên người, Đoàn Duyên Khánh lòng bàn tay tại Lưu Vân trên lưng, nói ra: "Vận khí, thử một chút Tiểu Chu Thiên vận chuyển."

Lưu Vân không dám chống lại, cứ dựa theo Đoàn Duyên Khánh lời nói đi làm, liền cảm thấy trừ chính mình chọc tức bên ngoài, còn có một dòng nước ấm đi theo Lưu Vân chính mình khí lưu động.

Đây cũng là Đoàn Duyên Khánh chọc tức, nào biết Lưu Vân chính mình chọc tức mỗi đến một chỗ kinh mạch lúc hơi có tắc cảm giác thời điểm, Đoàn Duyên Khánh này cổ mạnh mẽ Nhất Dương Chi Kính Khí liền đem loại kia tắc cảm giác xông phá, Lưu Vân nhất thời cảm thấy quanh thân thư sướng!

Làm Đoàn Duyên Khánh dùng phương pháp này đã thông Lưu Vân Thập Nhị Chính Kinh về sau, Lưu Vân bất thành linh cuồng thổ ra một ngụm máu, dọa đến Nhạc Lão Tam lúc ấy liền đứng lên, "Thế nào, làm sao, Đại Chất Tử người thế nào còn thổ huyết đâu?"

Diệp Nhị Nương lập tức móc ra khăn tay đem Lưu Vân trên mặt máu lau sạch sẽ, lúc này Đoàn Duyên Khánh chậm rãi thu công, nói ra: "Chất nhi không cần kinh hoảng, người luyện võ đều muốn đánh trước thông Thập Nhị Chính Kinh về sau, nội lực mới xem như Đăng Đường Nhập Thất. Lúc đầu lấy người cái này bắt nhập lưu nội lực tới nói, ta là không nên làm như thế, nhưng là người muốn cảm tạ sư phụ người Đình Xuân Thu dạy người nội công. Trong cơ thể người nghiêm túc vậy mà lại đoàn thể buông lỏng, không phải vậy ta cũng sẽ không hao phí năm năm Khổ Tu nội lực giúp người thông kinh lưu thông máu, người chỉ cần cần luyện nội công, người cảnh giới liền sẽ vững chắc, liền có thể sớm đã nhiều năm siêu việt hân võ giả."

Lưu Vân nghe xong, chuyện tốt, nhưng là cũng không dám khẳng định hẳn nói liền đúng. Dù sao Ác Quán Mãn Doanh không phải nói không, liền xem như hân hại chính mình, chính mình làm sao có thể phân biệt.

Đoàn Duyên Khánh nói: "Nhị Muội, người vịn Lưu Vân chất nhi đi phòng của hân đi, hân cảnh giới vừa mới đột phá, cần tĩnh dưỡng."

Diệp Nhị Nương cũng nghe Đoàn Duyên Khánh lời nói, nàng đem Lưu Vân diu vào trong phòng của hân, cười nói: "Xem ra lão đại thực cũng coi trọng người a, lại có thể sẵn sàng hao phí công lực giúp người đột phá."

"Bá phụ tốt, tiểu chất sẽ ghi ở trong lòng." Lưu Vân nhìn xem Diệp Nhị Nương cổ nói ra, "Di Hai người xinh đẹp như vậy, liền không có nghĩ tới tìm một người tái giá sao?"

Diệp Nhị Nương vỗ nhẹ đánh một chút Lưu Vân trán nói: "Tuổi còn nhỏ không được học tốt, tâm nhãn quá nhiều hội trưởng không lớn, ngươi không biết sao!" Nói xong cũng ra ngoài.

Lưu Vân giờ phút này thật tốt vận công cảm thụ kinh mạch cảm giác, không có một chút dị dạng, xem ra hẳn thật đúng là đối với ta dụng tâm. Đoàn Duyên Khánh, mặc kệ ngươi xuất phát từ cái dạng gì ý nghĩ, tất nhiên chịu vì ta hao phí chân nguyên giúp ta luyện công, vậy ta về sau liền giúp ngươi tốt nhất qua cửa ải này, ngươi sẽ cảm tạ ta.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Đoàn Gia Tuyệt Học

Ngày thứ hai, Lưu Vân lên phi thường sớm, bình thường lúc này, cũng là rời giường luyện tập cảm kén ăn tay thời gian. Không nghĩ tới Đoàn Duyên Khánh liền đứng tại bọn họ bên ngoài, không thể không nói Đoàn Duyên Khánh là một cái thật dài bối phận, chỉ nghe hắn nói ra: "Lưu Vân chất nhi, đi theo ta!"

Nói xong vận đủ khinh công bắt đầu hướng phía Trại Từ bên ngoài chạy tới, Lưu Vân không dám lười biếng, cũng vận đủ khinh công theo sau. Tại đây nhất định phải khen một chút Đoàn Duyên Khánh, hẳn từ khi biến thành người tàn phế về sau, liền giống với Thần Điều Hiệp Lữ bên trong rút xuống Thâm Cốc Cừu Thiên Xích đồng dạng, chặt chẽ nội công.

Nhưng là Cừu Thiên Xích nếu có so ra kém Đoàn Duyên Khánh địa phương chỉ sợ sẽ là nhãn giới và tích súc, tuy nói Tội Độc Nữ Nhân Tâm, nhưng là tương đối một chút trải qua đại tòa gây nam nhân đơn độc thiếu khuyết một phần quyết tâm và đại nghị lực. Đoàn Duyên Khánh chẳng những có Gia Truyền Nhất Dương Chỉ cũng có thể nói là kiến thức uyên bác, gặp qua người không có một cái nào không phải thiên chi kiêu tử.

Cho nên khi hắn chuyên chú một việc thời điểm, dù cho là chịu ngoại bộ điều kiện cực hạn, cũng có thể làm đến hạc giữa bầy gà. Cũng tỷ như hắn cái này một thân tinh xảo nội công, và căn cứ tự thân điều kiện đem Đoàn gia kiếm pháp diễn biến Tần Long Trượng Pháp, phần này thiên tư càng là hiếm thấy.

Đoàn Duyên Khánh mượn trong tay thép điểm cong trên mặt đất chỗ sinh ra phản lực, trong lúc nhất thời vậy mà để cho tay chân Vô Khuyết Lưu Vân đuổi không kịp.

Chờ Lưu Vân cuối cùng đuổi kịp Đoàn Duyên Khánh thời điểm, Đoàn Duyên Khánh đã tại một mảnh trong rừng rậm các loại hắc lâu ngày. Lưu Vân xoay người thở hắt hắt, thế nhưng là trái lại Đoàn Duyên Khánh mặt không đỏ hơi thở không gấp mím cười nhìn xem Lưu Vân.

Lưu Vân hồng học Cáp Xích nói: "Bá phụ, xin thứ cho tiểu chất nội lực không tốt, thật sự là bất lực."

Đoàn Duyên Khánh nói: "Không sao, hôm qua ta đã thông ngươi Thập Nhị Chính Kinh, chỉ là giúp ngươi một chút sức lực, ngươi muốn để chính mình nội lực tích góp đến đầy đủ nội lực đồng thời có thể chính mình vận chuyển, mới tính không phụ ta phí sức công lao."

Lưu Vân tâm lý cái này chọc tức a, ngươi không phải là vì là nói với ta câu này mới mang ta chạy xa như vậy đi! Ai u ta đi, mệt chết ta.

"Chất nhi." Giờ phút này Đoàn Duyên Khánh biểu lộ nghiêm túc, hắn nói, "Hôm nay mang ngươi tới đây, chính là bởi vì ngươi bởi vì ta đốt cháy giai đoạn, mới đưa đến nội lực Tiên Thiên không được đầy đủ. Cho nên bá phụ muốn đem Bản Tộc chí cao võ học Nhất Dương Chỉ truyền thụ cho ngươi, để ngươi có thể bù đắp tự thân không đủ."

A! Ngươi chiêu này tiếp một tay, có chuyện gì ngươi liền một lần nói sạch sẽ có được hay không, "Xin hỏi bá phụ, chúng ta Đoàn Thị Nhất Dương Chỉ, đến tốt cùng có gì chỗ cao minh."

Lưu Vân hỏi như vậy, thuần túy chính là cho Đoàn Duyên Khánh một bậc thang xuống. Nói thật ra tại Thiên Long Bát Bộ bên trong, Đoàn gia Nhất Dương Chỉ căn bản không phải đặc biệt sáng chói, có Lục Mạch Thần Kiếm ở nơi đó chiếm vị trí,

Lưu Vân không phải đặc biệt xem ra Nhất Dương Chỉ.

Bên này Đoàn Duyên Khánh, phát ra ha ha ha tiếng cười, khả năng trong lòng hắn Nhất Dương Chỉ cũng là có đặc thù địa vị võ công, tại đây bao hàm chính mình khi còn bé lúc luyện công đợi từng li từng tí cố sự, và sau khi lớn lên là kinh lịch trải qua sự tình là rõ mồn một trước mắt hết thấy. Những năm này có thể sẽ có người phản bội chính mình, nhưng là mình Nhất Dương Chỉ chưa từng có lừa gạt qua chính mình.

Đoàn Duyên Khánh nói: "Nhất Dương Chi làm ta Đoàn gia gia truyền võ công, làm đỡ đơn giản, công hiệu rất cao, cảm ứng mãnh liệt, đều là số một. Lâu tập nhưng phải kỳ hiệu, đạt tới Chi Kiếm cảnh giới. Tức Chi Lực có thể bằng địa phương, giống như có một thanh Vô Hình Kiếm. Vô luận là quét ngang hoặc hư chỉ, đồng đều có thể đã thương địch."

Lưu Vân gật gù đầu, nói với tiểu cò có phim truyền hình bên trong ghi chép đồng dạng, Nhất Dương Chi xác thực có thể có Lục Mạch Thần Kiếm hiệu quả, có thể lẫm không đã thương người, nhưng lại nhất định phải thời gian dài tu luyện mới có thể đạt tới. Đáng giận, ta càng ngày càng chờ mong Lục Mạch Thần Kiếm, người ta Đoàn Dự tuy nói có các loại kỳ ngộ, nhưng là một luyện thành có thể suu suu đánh Cưu Ma Trí. Không có cách nào vẫn là trước tiên học Nhất Dương Chi đi, về sau lại có cơ hội đi trộm Lục Mạch Thần Kiếm.

Đoàn Duyên Khánh xem Lưu Vân nghe được nghiêm túc, tiếp tục nói: "Giống như hưởng chỉ Nhất Dương Chi còn có ngoại nhân không biết địa phương. Lưu Vân chất nhi người hãy nghe cho kỹ. Dương người sinh sôi, Thiếu Dương vì là Dương Khí mới sinh, bản ứng là gan, ngũ hành ứng mộc, lúc ứng xuân, xuân một trong dương mới sinh, sinh cơ chính là tóc, vạn vật tại sinh, Nhất Dương ban đầu mà sinh sôi không ngừng. Dương Khí là thân người to lớn bảo bối, cho nên Nhất Dương Chi có thể dùng người Nhất Dương mới sinh như xuân vạn vật sinh sôi, quả thật cứu người thuật mà không phải giết người công lao. Nhưng là bá phụ người ta lại đem hán làm một môn giết người võ công, thật sự là tội nghiệt."

Nói tới chỗ này Đoàn Duyên Khánh lại là thần sắc âm trầm, nếu không phải luân lạc tới mức độ này, làm sao đến mức muốn đem tổ tông võ công dùng để giết người làm ác.

Lưu Vân nghe xong Đoàn Duyên Khánh lời nói, đi theo trong đầu của chính mình nội dung cốt truyện lẫn nhau xác minh, giống như xác thực có chuyện như vậy. Năm đó Hoàng Dung bị Cừu Thiên Nhận nhất chưởng đánh cho nửa chết nửa sống, liền dựa vào lúc ấy Nhất Đăng Đại Sư dùng Nhất Dương Chi cho liền trở lại. Nói như vậy Nhất Dương Chi cũng không phải không còn gì khác, ít nhất Lục Mạch Thần Kiếm hẳn là cứu không được người đi, bá đạo như vậy kiếm khí tiến vào nhân thể về sau, chẳng phải là một mệnh ô hô quá thay.

Cho nên, Lưu Vân thần sắc kích động nói: "Bá phụ, xin ngài dạy ta Nhất Dương Chi đi, chất nhi nhất định sẽ luyện tốt."

Đoàn Duyên Khánh gật gù đầu, nói ra: "Không tệ, bá phụ lúc trước nói qua Nhất Dương Chi không chỉ là ta Đoàn gia tuyệt học, càng đối với người giờ phút này tu luyện là rất có ích lợi. Nhất Dương Chi bản ý cũng là sinh sôi Dương Khí, như Khô Mộc Phùng Xuân, cho nên Nhất Dương Chi Thái Khí và tụ Khí tu luyện phương pháp, có thể để người tại rất thời gian ngắn ở giữa vững chắc người bây giờ cảnh giới."

Ta dựa vào, ngưu như vậy! Ta liền biết, Đại Lý Thiên Long Tự nếu như chỉ dựa vào luyện không tốt Lục Mạch Thần Kiếm tại sao cùng Thiếu Lâm Tự cái gì giương chống, nguyên lai ở lúc tại đây.

Cái kia còn thất thần cái gì, "Mời bá phụ chỉ giáo!"

Đoàn Duyên Khánh gật gù đầu, đem Nhất Dương Chi tu luyện phương pháp giao cho Lưu Vân. Lưu Vân bụng lấy phần này bí tịch như nhật được chỉ bảo, nhìn xem thượng diện chưa khô thấu bút tích hẳn là Đoàn Duyên Khánh trong đêm chép lại. Cái này đại gia thật sự là nhận đúng, đi đâu tìm như thế thân mật đại gia đi, Lưu Vân bây giờ nhìn Đoàn Duyên Khánh là thế nào xem làm sao thuận mắt.

Đoàn Duyên Khánh an vị ở một bên nhìn xem Lưu Vân chỉ đạo hán tu luyện, Lưu Vân hai chân đứng thẳng, chân cùng rộng, hai tay hư về. Phối hợp với hô hấp, tiến hành ban đầu Thái Khí tu luyện phương pháp.

Nhớ kỹ Đoàn Duyên Khánh hoàn thành Thái Khí cửa này, đại khái hoa thời gian ba năm, mỗi ngày mỗi ngày sớm muộn gì tất cả một lần. Tại hái xong chọc tức về sau, mới tiến vào cụ thể tu tập.

Cũng may Lưu Vân còn trẻ, Đoàn Duyên Khánh đem chính mình luyện công kinh lịch trải qua đều giống như Lưu Vân nói qua một lần, Lưu Vân chính mình cũng rõ ràng, trong vòng một đêm có thể thu hoạch được mấy chục năm công lực giống như cũng chỉ có Đoàn Dự và Hư Trúc. Cho nên mới sẽ một bước một cái dấu chân chân thật ở chỗ này luyện công, tranh thủ tại ngày sau quần hùng ở giữa khiến cho một chỗ cảm dui.

Quả nhiên bởi vì Lưu Vân tu luyện là Đạo Gia tuyệt học Tiểu Vô Tướng Công (bản thiếu), đối với loại này Thiên Nhân Cảm Ứng tu luyện phương pháp, có được trời ưu ái ưu thế.

Không đến một nén nhang công phu, hán cũng cảm giác một dòng nước ấm chiếm cứ tại Gan Tạng bên trong, nhưng là số lượng còn thiếu rất nhiều, vèn vèn liền giống với là Cừu Ngưu một lông đồng dạng.

Đoàn Duyên Khánh ở một bên nói: "Lúc thời điểm tu luyện, khí cảm rất trọng yếu, nhưng là nếu như muốn lấp đầy Gan Khí, không có mấy năm công lao căn bản không được."

"A." Lưu Vân làm một chút đáp ứng một tiếng, nói thật ra Bắc Minh Thần Công thật sự là quá, đáng tiếc ta không dám đi Đại Lý Vô Lượng Kiếm Phái, quá xa không nói. Cũng là dọc theo con đường này muốn hình muốn về người giang hồ cũng có thể đem chính mình ăn xương cốt cũng không được nòn, "Bá phụ, người nói nếu như ta một ngày đều tại Thái Khí sẽ như thế nào?"

Đoàn Duyên Khánh đang ở nơi đó nhắm mắt dưỡng thần, hán nói: "Dạng này người cũng không phải không có, đến lúc đó Gan Khí phản phệ, này thống khổ, không giải thích nha, không giải thích."

Được rồi, người thắng, sự luyện công của ta!

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Lại Là Người

Lưu Vân tại Bành gia trại đã lai trộn vẹn mười ngày, tại Đoàn Duyên Khánh chỉ đạo dưới, Lưu Vân không chỉ có nội công còn có võ công chiêu thức đều có tiến bộ nhảy vọt.

Với lại trừ mỗi ngày sớm muộn gì tất cả Thái Khí một lần, đào đi tu luyện Tiểu Vô Tướng Công (bản thiếu) thời gian, Diệp Nhị Nương, Nhạc Lão Tam và Vân Trung Hạc đều sẽ nghe theo Đoàn Duyên Khánh mệnh lệnh thay phiên cho Lưu Vân nhận chiêu.

Với lại tuy nhiên còn chưa tới sử dụng Nhất Dương Chỉ thời điểm, Đoàn Duyên Khánh còn đem Đoạn Thị Kiếm Pháp giao cho Lưu Vân, để cho hắn mỗi ngày buổi trưa cần phải cần luyện. Lưu Vân cũng là dựa vào Đoạn Thị Kiếm Pháp và tam đại ác nhân đối chiêu, nhưng là mỗi lần đều bị tam đại ác nhân đánh bay vũ khí.

Ngày này, Nam Hải Ngạc Thần giống như Ma Thần phụ thể, cầm trong tay Ngạc Thần kéo đuổi theo Lưu Vân đánh, "Ha-Ha! Đại Chất Tử, ngươi cũng không được a, ngươi Đoàn gia bảy mươi hai đường kiếm pháp lúc này mới làm mấy chiêu a, liền bị ngươi nhệ thức ta phá sạch sẽ."

Nói xong cũng một cái hoành đánh, Lưu Vân cầm kiếm vốn định lại ngăn cản một chút, thế nhưng là lại bị Ngạc Thần kéo bên trên truyền đến sức lực lớn cầm trong tay kiếm đánh bay.

Mỗi lần lúc này Lưu Vân đều phiền muộn muốn chết, tuy nói Kiếm Tẩu Kinh Linh tiêu sái tùy ý ở giữa mang theo này chút ít Vương Giả Chi Phong, nhưng là mình vừa tiếp xúc kiếm mới mấy ngày a, căn bản ngay cả một bộ hoàn chỉnh kiếm pháp cũng không sử dụng được. Lại dụng tới như thế một cái Khai Sơn nện thạch hạng người, tính gộp cả hai phía bị hắn khắc chế gắt gao.

Nhạc Lão Tam nói: "Đại Chất Tử, đi thanh kiếm nhặt lên, chúng ta lại đại chiến ba trăm hiệp!"

Lưu Vân cái này bắt đắc dĩ a, nhưng là cái này dù sao cũng là kinh nghiệm không phải sao. Hắn thanh kiếm nhặt lên, đối Nhạc Lão Tam liền đem kiếm trong tay đâm ra đi, Đoàn gia kiếm pháp là hoàng gia kiếm pháp. Thủ trọng không giết, nhưng là chiêu chiêu đều có tử thủ, tuy nhiên đây không phải Lưu Vân có thể cảm nhận được, Nhạc Lão Tam tựa hồ cũng chẳng phải nóng lòng thanh kiếm đánh bay. Cầm chính mình Ngạc Thần kéo vung vậy là hồ hồ sinh phong, càng làm cho Lưu Vân không có chỗ xuống tay.

Lưu Vân lúc này học ngoan, tuy nhiên vẫn là trường kiếm đâm về Nhạc Lão Tam, nhưng là một chiêu Dẫn Xà Xuất Động về sau, liền nhanh chóng xoay người lại, trường kiếm điểm một chút, đâm về Nhạc Lão Tam Vân Môn huyết. Tuy nhiên Nhạc Lão Tam lúc đó để cho Lưu Vân đạt được, một tiếng "Quá chậm" liền đem Lưu Vân kiếm đánh về phía một bên.

Thật vất vả buổi sáng đoạn này không phải người thời gian đi qua, giữa trưa ăn xong Diệp Nhị Nương đem tới thực vật, nàng phụng mệnh tới nghiệm thu Lưu Vân Kiếm Pháp, tại Diệp Nhị Nương giám sát hạ tướng Đoàn gia kiếm pháp lần nữa từ đầu tới cuối thi triển một lần về sau, hài lòng đi.

Vân Trung Hạc lại xuất hiện.

Lưu Vân hiện tại ghét nhất cũng là Vân Trung Hạc, Vân Trung Hạc cái gì mạnh nhất a, tự nhiên là khinh công. Cho nên hắn tự nhận là vì là đoán luyện Lưu Vân khinh công, tại bên hông mình nhớ một cái Linh Đang, để cho Lưu Vân mười cái số chạy trước,

Về sau mình tại đằng sau truy.

Nhưng là Vân Trung Hạc tựa hồ đặc biệt ưa thích hoặc là nói hắn luôn luôn đang hưởng thụ cái này truy người quá trình, đồng thời lại không ngừng tại Lưu Vân đầu đằng sau gọi người chạy a, người chạy A Chi loại. Riêng là này âm tiếng cười, càng làm cho Lưu Vân chộc tức muốn đem hắn hạ độc chết!

Vân Trung Hạc nói: "Hôm nay chúng ta thêm một điểm tặng thưởng đi, Đại Chất Tử ngươi nếu có thể tại cái này một nén nhang đốt sạch còn không có bị ta bắt lấy, vậy ta liền đem cái này khinh công pháp môn truyền thụ cho ngươi, ngươi thấy thế nào?"

Lưu Vân tâm lý lại không dễ bụng, Đại Chất Tử Đại Chất Tử hô như vậy đã nghiền, không sợ ta độc, "Vậy nếu là ta bị ngươi bắt được lại như thế nào?"

"Hắc hắc, này không có ý tứ, ngày mai bắt đầu, chân ngươi bên trên muốn trói hai khối cây sắt thế nào?"

Lưu Vân không kiên nhẫn nói, "Tốt, ngươi nói như thế nào thì cứ như thế đó vậy, ta một hồi còn muốn Luyện Kiếm đây!"

"Tốt, ngươi chạy đi!" Vừa dứt lời, Lưu Vân vụt một chút liền thoát ra ngoài xa xưa.

Nhưng là cũng không biết hôm nay chuyện gì xảy ra, Vân Trung Hạc là có ý để cho hắn vẫn là chuyện gì xảy ra, vậy mà không có đuổi kịp hắn.

Cái này không quá bình thường a, trong lòng suy nghĩ liền đường cũ trở về đi xem một chút, kết quả nhìn thấy Vân Trung Hạc thế mà giống như nhất bang Khiếu Hóa Từ dây dưa đánh nhau. Lưu Vân bao nhiêu còn có chút nhân lực, đám này Khiếu Hóa Từ chỗ đứng đưa phi thường chú trọng. Chắc hẳn cũng là một môn trận pháp, nhưng là mình nhân lực quá nhỏ bé, nhìn không ra những này kết quả.

Đây là làm sao một chuyện, đúng, ta rất muốn nhớ kỹ Kiều Phong bảy kiện đại công bên trong, giống như liền có như vậy một đầu bảo vệ lãnh thổ Bảo Quốc đầu này. Mò cái gì trò đùa, cái này nếu như bị Kiều Phong gặp, ta sẽ không bị đánh chết sao!

Nhưng là Vân Trung Hạc tại trận pháp này bên trong vây khốn, không vọt ra được, còn bị đám này Cái Bang đại hán bao vây. Không được, hắn tuy nhiên ngoài miệng thất đức, nhưng là đối với ta coi như không tệ.

May mắn tại đây cây cối rậm rạp thân cây thô to, vẫn là cổ đại hoàn cảnh tốt, Lưu Vân trốn ở sau cây, một cái cây một cái cây sức lực lượng chạy đến thượng phong nơi. Chờ hắn chạy đến thượng phong nơi thời điểm, bỗng nhiên vọt tới đám người bên cạnh, đem trong tay Dược Phấn Mạn Thiên bung ra, "Trời tôi mời nhầm mất Ấy!"

Những thuốc này phần là Đinh Xuân Thu tự mình điều phối mỹ nhân rung động, nói trắng ra cũng là để cho người ta toàn thân ngứa thuốc. Lưu Vân tại Đinh Xuân Thu thủ hạ đánh qua ra tay tham dự qua cái này quá trình luyện chế, cho nên hắn cũng tự mình làm một chút, không nghĩ tới hôm nay vì cứu Vân Trung Hạc dùng.

Cái Bang trong mọi người độc về sau, trên thân ngứa tựa như da đều không phải là chính mình, ào ào cào a. Vân Trung Hạc cũng ở bên trong, hắn cũng cào chính mình. Lưu Vân đem một khóa Yêu Tắc tiến vào trong miệng hắn về sau, kéo lên một cái hắn, "Tứ Thúc, đi bên này!"

Lưu Vân tuyển con đường này hắn là rời Bành gia trại gần nhất, hôm nay tại đây Tây Hạ binh bắt đầu tụ tập, nhưng là cũng không biết như thế nào vậy mà lại tiết lộ tin tức, với lại đám này Cái Bang ra tay cũng quá nhanh.

Lúc này Lưu Vân cũng cảm giác có một đạo kinh phong đuổi theo hắn hai liền đến, "Lớn mật bọn chuột nhắt, dám lấn ta Cái Bang hảo hán!"

Vân Trung Hạc độc đã không có ngứa ngứa như vậy, hoàn hồn dựng lên Thiết Trảo Cương Trọng, đối Lưu Vân nói: "Đại Chất Từ ngươi đi trước, đem Lão Đại gọi tới, tại đây xảy ra vấn đề!"

Lưu Vân căn bản không muốn chạy, rồi đi Vân Trung Hạc vạn nhất phía trước còn có người mai phục làm sao bây giờ, đưa tay từ hông mang bên trong móc ra một cái bọc giấy ném cho Vân Trung Hạc, hắn nói: "Không cần, có Tứ Thúc cùng ta độc tại, không ai dám làm loạn!"

Đây là một cái râu ria xồm xoàm Mãng Hán, dẫn theo một thanh Quỷ Đầu Đại Dao xuất hiện tại hai người trước mặt, hắn chỉ Lưu Vân nói ra: "Này, ngươi cái Tiểu Ác người dám sử dụng cái này dơ bẩn thủ đoạn đối phó ta Cái Bang hảo hán, nhìn ta không đem ngươi tháo thành tám khối!"

"Ta xem ai dám!" Vân Trung Hạc vung lên Cương Trọng, sử xuất chính mình đặc ý võ công Xà Hạc Bát Đả, thân hình giống như tiên hạc khiêu vũ, thẳng đến cái này Mãng Hán trên cổ đầu người.

Nhưng là cái này Mãng Hán cũng không phải Cái Bang người, trên tay Quỷ Đầu Đại Dao cũng quơ múa, từng mảnh đao ảnh mỗi lần đều cản lại Vân Trung Hạc Cương Trọng. Nhưng là cũng không đã thương được Vân Trung Hạc, thế nhưng là Quỷ Đầu Đại Dao bên trên lực lượng lại đem Vân Trung Hạc chấn động đến vừa lui.

"Thật can đảm, lại đến!"

Vân Trung Hạc cũng bị đánh ra hung tính, càng là đem Cương Trọng lập qua đến, quay người nhảy đánh cái này Mãng Hán. Đây chính là Vân Trung Hạc Xà Hạc Bát Đả tuyệt kỹ, Thanh Xà quán trụ, lấy Hạc Hình thân pháp vận trượng, Cương Trọng giờ phút này vậy mà biến thành rắn độc đồng dạng, lúc nhanh lúc chậm, xem Mãng Hán hoa mắt.

Chỉ gặp Vân Trung Hạc Cương Trọng đem cái kia thanh Quỷ Đầu Đại Dao vẩy một cái, lại sẽ đẩy ra đại đao, giờ phút này Mãng Hán trung môn Đại Không. Ngay tại Vân Trung Hạc một chân đá hướng về Mãng Hán thời điểm, một cỗ mạnh mẽ chương lực từ đông mà đến, đem Vân Trung Hạc và cái kia Mãng Hán đều đánh trúng, hai người riêng phần mình lùi lại bốn năm bước.

Lưu Vân tay mắt lạnh lẽo tiếp được Vân Trung Hạc, cũng may hắn có nội lực hộ thể, chương lực tuy mạnh tuy nhiên không có sát ý, Vân Trung Hạc không bị cái gì trọng thương, chỉ cảm thấy khí huyết sôi trào, cái kia Mãng Hán bộ dáng cũng không dễ.

Chỉ thấy một thanh niên từ đông không chế cái này kinh công chạy tới, đỡ dậy cái kia Mãng Hán, lo lắng nói ra: "Ngô trưởng lão, ngươi không sao chứ!"

Cái kia Mãng Hán nói: "Không ngại, nhờ có Kiều huynh đệ ngươi xuất thủ kịp thời, không phải vậy ta chịu cặp chân kia coi như đứng không dậy nổi."

Chương 14: Lần Đầu Giao Phong

Cái họ này Ngô Mãng Hán chỉ Lưu Vân nói ra: "Kiều huynh đệ, chính là cái này người đem chúng ta mấy cái huynh đệ đều độc trở mình a, người nhanh buộc hẳn đem giải được giao ra!"

Lưu Vân dồn sức đánh một cái giật mình, đã nhìn thấy Kiều Phong này sáng ngời có Thần mắt to, giống nhìn chăm chăm con mồi lão hổ đồng dạng nhìn xem chính mình. Oa, đại ca người có dám hay không lại không hồ thẹn một điểm! Lưu Vân tâm lý bắt đầu cực độ khinh bỉ cái này Mãng Hán, "Này này, cũng không phải tiểu hài tử, đánh không thắng gọi gia trưởng người mấy tuổi, Đại Bảo bảo bối!"

"Người nói cái gì!"

Cái này Mãng Hán thanh đao giơ lên, Vân Trung Hạc lập tức đuổi ra Cương Trọng, nhưng là Kiều Phong người đứng đầu ngăn lại Ngô Trường Phong, hắn nói: "Ngô trường lão, không cần hù đến tiểu hài tử."

Sau đó hắn đổi Lưu Vân nói: "Tiểu Hài Nhi, người nếu không đem giải được giao ra, ta liền nhất chưởng đánh chết người."

"Hừ!" Vân Trung Hạc đứng dậy bảo vệ Lưu Vân, hắn nói: "Muốn đánh cháu ta trước hỏi qua ta Vân Trung Hạc trong tay Thiết Trảo có đáp ứng hay không!"

Lại nói đi ra, nhưng là hoàn toàn không có đón lấy động tác, bởi vì dựa vào vừa mới một chưởng kia, Vân Trung Hạc liền biết mình tuyệt đối không phải thiếu niên trước mắt đối thủ. Đáng giận nếu là Lão Đại tại liên tốt, nếu như là Lão Đại lời nói, nhất định có thể ngăn lại hắn.

Tuy nhiên tiếp đó, Kiều Phong nói chuyện lại làm cho hắn không thể phỏng đoán, "Ta nhìn người vẫn là thức thời tốt, các người đầu to đầu, cũng là cái kia què chân quái nhân đã bị ta đánh chạy. Nếu như ta đếm ba tiếng số người còn không giao, đừng trách Kiều mỗ dưới người từ thù."

"Chờ một chút!" Lưu Vân bất thành linh hồn, "Nghe nói Cái Bang là Thiên Hạ Đệ Nhất Đại Bang, phải chăng nói lời giữ lời?"

Ngô Trường Phong ở một bên nói ra: "Ta Cái Bang nói lời giữ lời không phải đối với người cái này gian trá chi đồ, Kiều huynh đệ, người đem tiểu từ kia bắt giữ, ta cũng không tin hắn không cho giải được đi ra!"

Kiều Phong còn muốn lên tiếng thời điểm, Lưu Vân lại một lần kêu to, chỉ Ngô Trường Phong nói ra: "Đủ! Ta liền nhìn ra người cái râu dài ở chỗ này đặc a đặc, không giống Người tốt. Người nói người võ công không phải cái này Joe anh hùng đối thủ, liền mẹ hắn sẽ múa mép khua môi, người có muốn hay không muốn giải được!"

Kiều Phong lại một lần nữa ngăn lại muốn bảo nổi Ngô Trường Phong, Lưu Vân liếc thấy đi ra lúc này Kiều Phong khả năng đã bái Uông Kiếm Thông vi sư, không phải vậy làm sao khoát tay liền trấn trụ cái này Ngô Trường Phong, muốn đến hiện tại Kiều Phong đã là cái kia chắc chắn hạ nhiệm Cái Bang Bang Chủ.

Kiều Phong nói: "Tiểu huynh đệ, ta Kiều Phong giữ lời nói, chỉ cần người chịu đem giải được giao cho ta, ta sẽ không làm khó người và hắn từ này!"

Lúc đầu Vân Trung Hạc ở một bên nhìn xem còn có một số không xác định,

Muốn về thân thể nói với Lưu Vân không cần xúc động như vậy, nhìn nhìn lại tình huống loại hình. Lại không nghĩ Lưu Vân đưa tay liền vung ra ba hạt viên thuốc bị Kiều Phong một cái tiếp được, hắn nói: "Ta nhìn người người vẫn rất chính phái, giống như cái này Đại Hồ Từ không giống nhau. Ba hạt viên thuốc dùng Thủy Hóa mở cho người đám kia huynh đệ uống là được, nhưng là ta còn có một cái yêu cầu, mặc kệ người có đáp ứng hay không ta đều muốn nói với người."

Kiều Phong cầm ba hạt viên thuốc nhét vào Ngô Trường Phong trong tay, nói: "Ngô trường lão, người mang theo thuốc đi trước cứu các huynh đệ, có ta ở đây tại đây nhìn chăm chăm không có nhiều loạn lớn."

Ngô Trường Phong từ biệt Kiều Phong đi tìm những cái kia trúng độc huynh đệ, Kiều Phong làm một cái mời tư thế, Lưu Vân nói: "Ta từ nhỏ tinh thông Thiên Diễn ngũ hành bát quái Thiên Tôn quyền, Kiều Đại hiệp người ngày sau chắc chắn có một bước đại vận muốn đi, đến lúc đó người có thể sẽ chưởng quản thiên hạ Cái Bang cũng khó nói. Ta chỉ hy vọng người không cần làm khó Tây Hạ và Đại Tống xung quanh bách tính, bọn họ có thể sẽ vì sinh kế xúc phạm Đại Tống luật pháp, nhưng là ta hi vọng Kiều Đại hiệp có thể giơ cao đánh khẽ. Dù sao bọn họ cũng là người khác con cái, người khác phụ mẫu."

Kiều Phong nhướng mày, không phải muốn cự tuyệt, là nghe không hiểu. Đây là chuyện gì xảy ra a, làm sao từ Xem Bói lập tức nhảy đến hai quốc bách tính bên trên, "Tiểu huynh đệ lời nói vẫn là giảng lại mình bạch một chút mới tốt."

Vân Trung Hạc ở một bên nhìn ra cũng không có nguy hiểm, liền theo nói một câu, "Cháu ta lời nói như thế nào người cái này Giang Hồ Tán Nhân nghe hiểu được." Nếu chính mình cũng nghe không hiểu.

Nhưng là Luru Vân có thể nói rõ với hấn chính mình muốn buôn lậu muối, các người đám người này có chút nhân lực giá. Hiện tại sợ sẽ nhất là Cái Bang đám người này cũng là cạo đầu gánh một đầu nhiệt, cảm thấy là cái gì chính là cái gì, đến lúc đó vì nước vì dân đem những cái kia giúp đỡ chính mình buôn lậu muối Đại Tổng thương nhân cùng quan viên đều diệt nhưng làm sao bây giờ a.

"Nói đến thế thôi, Tứ Thúc chúng ta đi thôi." Luru Vân căn bản không có chim Kiều Phong, tranh thủ thời gian lôi kéo Vân Trung Hạc chạy, lưu lại Kiều Phong một người ở chỗ này tự hỏi Luru Vân nói chuyện.

Trên đường ngay từ đầu là Luru Vân đi ở phía trước, càng về sau cũng là Vân Trung Hạc tại dẫn đường. Vân Trung Hạc đến là Lão Giang Hồ, Bành gia trại hiện tại không thể đi, khả năng cũng là Cái Bang người cũng khó nói. Tranh thủ thời gian dẫn Luru Vân hướng tây hạ cánh nội chạy tới, qua nơi đó hấn là liền sẽ không có truy binh.

Lúc này Vân Trung Hạc hỏi: "Đại Chất Tử người lời mới vừa nói là có ý tứ gì a?"

Luru Vân cười ha ha, nói ra: "Cái kia còn có thể có cái gì, cái này gọi Kiều Phong tuổi còn trẻ lại có thể để cho cái kia so với hấn lớn như vậy nhiều tuổi Cái Bang Trưởng Lão nói dừng tay liền dừng tay, nói đùa liền vui vẻ mà đi đùa. Người nói cời xuống đảm nhiệm dự định Cái Bang Bang Chủ, có cái kia sẽ có lớn như vậy quyền lực."

"Vậy người còn chưa nói người mới vừa nói những lời kia ý tứ đâu?"

Luru Vân cũng không nóng nảy đi đường, dứt khoát cũng làm cho Vân Trung Hạc dừng chạy, đến bây giờ hấn là không người theo đuổi. Hấn vừa đi vừa nói: "Nếu ta gần nhất ban đêm lúc chế thuốc độc, phát hiện một cái thủ vị hiện tượng. Tứ Thúc người nói ta có thể dùng những dược vật kia tinh luyện Dược Phần đúng không, vậy người nói nếu như ta muốn tinh luyện muối đâu? Cho nên Bành gia trại có nhiều như vậy Muối Ăn, ta liền dùng một chút thử một chút, kết quả ta quả nhiên đề luyện ra nhỏ hơn cang Thuần muối."

"Cho nên?"

Luru Vân thật nghĩ tượng Kiều Phong đồng dạng nhất chương đem hấn đánh bay, đều nói đến nơi đây vẫn chưa rõ sao?

"Ngài muốn nếu như ta đem cái này phương pháp cho Tây Hạ hoàng đế, vậy chúng ta không phải liền là đạt được đặt chân bước đầu tiên à, về sau chúng ta có thể lại Tây Hạ bên trong hưởng thụ rất quyền cao hạn, cũng tỷ như cấp quốc gia tinh bảo, cũng tỷ như cấp quốc gia tư nguyên." Nhìn một chút bề bộn nhiều việc đi đường không quan tâm nghe Vân Trung Hạc nói, "Còn có cấp quốc gia mỹ nữ."

Quả nhiên Vân Trung Hạc thật giống như đập cái đuôi mèo đồng dạng, một cái nắm lấy Luru Vân tay, "Vậy còn chờ gì, chúng ta đi đường đi, sớm đi đến lão đại bên người, ta đã không kịp chờ đợi muốn giúp Lão Đại Phục Quốc! Đến, thúc công người."

Hey, người cũng quá nhiệt tình, tuy nhiên không biết ta một bước này đi đúng hay không đây.

Vân Trung Hạc và Luru Vân hai người tới trời tối mới tìm được Đoàn Duyên Khánh và Diệp Nhị Nương, bọn họ đều tại Tây Hạ cảnh nội bên trong một cái tự miếu bên trong. Cũng may ven đường đều có Ký Hiệu, theo Ký Hiệu tìm tới Ký Hiệu. Giống như trong chùa tăng nhân báo cáo ý đồ đến về sau, cái kia Tiểu Hòa Thương mang theo bọn họ đi vào Đoàn Duyên Khánh gian phòng.

Đẩy cửa đi vào xem xét chỉ gặp Đoàn Duyên Khánh mặt đen liền giống như cương thi ngồi tại trên ghế dài, Diệp Nhị Nương cũng thành thành thật thật ngồi tại trên ghế thêu hoa, chỉ có Nhạc Lão Tam như cái chết con cóc đồng dạng, nằm ở trên giường muốn chết không sống.

Vân Trung Hạc xem xét tam ca biến thành bộ dáng này, lo lắng hỏi: "Tam ca làm sao?"

Diệp Nhị Nương thở dài nói: "Hấn bị một cái Cái Bang thiếu niên, đánh thành cái bộ dáng này, cũng may Lão Đại đã ổn định thương thế hấn, không phải vậy tình huống thật sự là thiết tưởng không chịu nổi."

Luru Vân và Vân Trung Hạc liếc nhau, Kiều Phong! Không nghĩ tới hấn vậy mà lại ra tay nặng như vậy, lúc đầu ta còn cũng thương thức hấn đây.

"Lão Đại, ta và Đại Chất Tử hôm nay cũng gặp hấn, sau cùng để cho chúng ta dùng độc và thuốc giải đuổi." Vân Trung Hạc đơn giản đem sự tình thông báo một chút.

Đoàn Duyên Khánh nắm lấy Luru Vân kéo đến bên cạnh mình, cái kia ánh mắt đáng sợ nhìn xem Luru Vân ánh mắt, hung dữ nói ra: "Chất nhi, bá phụ hôm nay bị cái kia hơn hai mươi tuổi tiểu tử đánh bại, người nhất định phải không chịu thua kém! Người so với hấn tuổi trẻ, Căn Cốt cũng tốt hơn hấn. Người nhất định phải vì là bá phụ xuất khí, người biết không!"

Lão nhân này thật sự là tức điên, Kiều Phong A Kiều phong, người xuống nặng như vậy tay, không chỉ để cho Tứ Đại Ác Nhân danh dự mất hết, càng hại khổ ta. Từ hôm nay bắt đầu, ta Good Day - Ngày đẹp khả năng không!

"Bá phụ xin yên tâm, ta nhất định mạnh hơn hấn!"

Chương 15: Giá Bất Thị Thuyết Hảo

Đoàn Duyên Khánh vì sao lại sinh khí, không chỉ là bởi vì chính mình đánh không lại Kiều Phong, cũng bởi vì Tứ Đại Ác Nhân bởi vì Đại Tổng Cái Bang anh minh quét rác. Cái này khiến Tây Hạ Nhất Phẩm Đường đối với Tứ Đại Ác Nhân vô cùng bất mãn, Đoàn Duyên Khánh cho là mình sẽ mất đi mượn Tây Hạ quét khỏi cơ hội.

Nhưng là Lưu Vân vỗ vỗ bả vai hắn, an ủi Đoàn Duyên Khánh nói: "Bá phụ, nếu ngươi rất không cần phải dạng này chính mình giống như chính mình sinh khí, chúng ta bắt quá chỉ là ở chỗ này giúp đỡ Tây Hạ đánh một cái tiểu Trại Tử, với lại cái này Trại Tử vẫn là tại Đại Tổng cảnh nội. Thua rất bình thường, không thua mới kỳ quái đây."

"Ngươi muốn nói cái gì?"

Lưu Vân cười nói: "Chúng ta nếu là có thể giúp bọn họ Phú Quốc Cường Binh, ngươi nói bọn họ sẽ còn coi thường chúng ta sao?"

Diệp Nhị Nương cười, không khí này cuối cùng không giống vừa rồi nặng như vậy buồn bực, "Ta đi lấy điểm trai đồ ăn đi, chắc hẳn lão tứ và Đại Chất Tử đều đói."

"Rất đơn giản, chỉ cần để cho Đại Tổng cảm thấy Tây Hạ là có giá trị là được. Nếu ta vừa phát hiện một loại Muối Ăn đề thuần pháp luật, Tây Hạ thanh bạch muối nếu như bị ta xách như vậy một chút Thuần, này lợi ích nhưng chính là đảo phiên đi lên."

Đoàn Duyên Khánh từng là một nước Thái Tử, hiểu hơn Diêm Nghiệp bên trên lợi ích, cháu mình lại có bản lãnh như thế, xem ra đứa cháu này không có phí công nhận xuống.

"Này về sau đâu?"

Lưu Vân yên lặng một chút, "Ta còn chưa nghĩ ra, đây chỉ là một sơ bộ tưởng tượng, chất nhĩ cho rằng hiện tại trọng yếu nhất cũng là để cho Tây Hạ Cao Quan quý tộc nhận biết chúng ta. Như vậy mới phải đi bước thứ hai, ngươi cứ nói đi bá phụ?"

Đoàn Duyên Khánh gật đầu, không sai tại chính mình cái này Tứ Đại Ác Nhân tại cái này trên giang hồ nhìn như có không nhỏ hung danh, nhưng là tại triều đình này phía trên bất quá là Ưng Khuyển mà thôi. Ta Đoàn Duyên Khánh có thể nào cam vì là Ưng Khuyển, chắc chắn gọi các ngươi sống không bằng chết!

Lưu Vân nếu là biết Đoàn Duyên Khánh lúc này còn đang suy nghĩ những này loạn thất bát tao, liền không giúp hắn. Hiện tại sinh tồn cũng là vấn đề, ngươi còn có ý muốn lấy về sau, thật sự là vương tử tính khí.

Đêm đó Lưu Vân hướng trong chùa tăng nhân mượn tới giấy bút, hắn quyết định muốn cho chính mình sư phụ viết một phong thư. Nghĩ kỹ lâu, thời gian dài như vậy cũng sẽ không đi, Đình Xuân Thu nhất định sẽ giận mình. Dù sao cũng là chính mình Thụ Nghiệp Ân Sư, không có lý do huyên não như thế cương.

Nhưng là cảm bút lại như thế nào cũng không thể đi xuống bút, không được, chuyện này ta muốn giống như sư phụ mặt đối mặt nói, nhưng là ta lại thể nào và bá phụ Đoàn Duyên Khánh nói sao.

Càng nghĩ càng không viết ra được chữ, dứt khoát hắn đẩy cửa ra Đoàn Duyên Khánh cửa gian phòng, đi vào Đoàn Duyên Khánh ngồi xuống bên người. Lưu Vân nói ra: "Bá phụ, ta có một việc tình không biết làm gì không làm gì?"

"Cháu của ta cứ nói đừng ngại."

"

Lưu Vân xem Đoàn Duyên Khánh biểu lộ coi như bình thường, liền nói ra: "Bá phụ, ta cho là ta lần này trước hết không cùng các ngươi cùng đi, ta muốn về trước Tinh Túc Phái một lần."

Đoàn Duyên Khánh bị Lưu Vân lời nói kích thích đến, Lưu Vân cũng cảm giác được Đoàn Duyên Khánh quanh thân quần quanh lấy sát khí, "Chất nhĩ, ngươi có biết Nam Tử Hán Đại Trọng Phu đều đã kiến Công lập Nghiệp vì là cân nhắc một người nam nhân tiêu chuẩn. Bá phụ giống ngươi lớn như vậy thời điểm, đã có thể Độc Linh Nhất Quân."

Xong, nói hắn như vậy là không có ý định thả chính mình. Nhưng là Lưu Vân là người nơi nào vậy. Hắn kiếp trước thế nhưng là Quản Lý Học Học Sĩ, chào hàng học kỹ xảo chính mình dù sao cũng là đọc ngược như chảy.

"Bá phụ a, lời nói nếu là không thể nói như vậy. Nam Tử Hán Đại Trượng Phu là làm kiến Công lập Nghiệp, nhưng là ngài không nên quên thân phận chúng ta, chúng ta thể nhưng là Lư Vong hoàng tộc. Cái này tại bất luận cái gì một quốc gia cũng là tối kỵ, cho nên ta muốn đề thuận phương pháp có nhiên có thể thu hoạch được phải có khen thưởng, nhưng này cái không phải chúng ta con mắt a!"

Đoàn Duyên Khánh cũng không phải đàn độn: "Người lại nói nói, thuyết phục bá phụ, bá phụ liền thả người rồi đi."

Lư Vãn đem chính mình vừa rồi họa Tổng, Liêu, Tây Hạ, Đại Lý và Thổ Phiên đại khái địa đồ vẽ ra đến, hần chỉ Tây Hạ vị trí nói: "Nơi này chính là Tây Hạ, Đại Lý chúng ta trước tiên không được cân nhắc, nó tuy nhiên thừa thừa muối, nhưng là cái này muối còn chưa đủ lấy để cho cái này ba cái quốc gia điên cuồng nhập khẩu, mà có chúng ta đề thuận pháp luật liền sẽ để mấy cái này quốc gia quý tộc tranh nhau nhập khẩu, cho dù có Quốc Sách hạn chế bọn họ, thương nhân cũng sẽ bốc lên mào hiểm buồn lậu."

"Ừm, cái này người đã nói, cái này cùng người muốn đi có cái gì quan hệ?"

"Quan hệ lớn, cái này Bành gia trại nhất chiến, chúng ta xử lý không phải đẹp đặc biệt. Nếu như ở thời điểm này đem đề thuận pháp luật dâng lên đi, chúng ta rất có bị khả năng công tội bù nhau, tương đề về sau liền cái gì cũng không vớt được." Lư Vãn cầm lấy chén trà cho mình đến một chén nước uống, tiếp tục nói, "Cho nên bá phụ, các người lần này trở lại nhất định bị sẽ khác nhau đối đãi, nhưng là dạng này càng có lợi hơn các người ẩn núp tại Tây Hạ quyền quý vòng tròn. Các người liền thừa dịp lúc này kết giao quyền quý, giúp bọn hần xử lý một chút bọn họ không có cách nào khác nhưng là các người có thể làm được sự tình. Không sai biệt lắm một hai tháng về sau, ta mang nữa cái này đề thuận pháp luật cho bọn hần tới một chiêu thần binh thiên hàng, đến lúc đó ta tự có biện pháp thay đổi càn khôn."

Nghe xong Lư Vãn lời nói Đoàn Duyên Khánh trầm tư rất lâu, Lư Vãn cũng không có quấy rầy hần, liền để Đoàn Duyên Khánh chậm rãi suy nghĩ. Đại khái qua thời gian rất lâu, Đoàn Duyên Khánh nói: "Được rồi, cứ làm như thế, người sau này trở về, muốn đem phục hưng đại nghiệp lúc nào cũng đề ở trong lòng, dạng này bá phụ mới có thể yên tâm."

"Vâng, chất nhi nhất định không phụ bá phụ trọng thác!"

Ngày thứ hai, Lư Vãn bái biệt Tử Đại Ác Nhân trở về Tinh Túc Hải đi, trong lúc đó càng làm cho Lư Vãn cảm động là, Vân Trung Hạc kín đáo đưa cho hần một cái quyền trục. Đây là Vân Trung Hạc khinh công bí pháp 《Thần Hành Thiên Lý》, hần đem quyền trục nhét vào Lư Vãn trong ngực thời điểm còn ôm hần một chút, nói: "Đại Chất Tử, luyện thật giỏi, đến lúc đó thúc dẫn người đi."

quên đi, ta chính là dùng đề chạy trốn là được.

Lư Vãn từ biệt bốn người, đạp vào trở về Tinh Túc Hải lộ trình, trên đường đi khả năng bởi vì Bành gia trại Trú Bình sự tình bại lộ, coi là Đại Tổng sẽ phản kích loại hình, liền tiếp điều binh, nào biết bất quá là sợ bóng sợ gió một trận.

Lư Vãn vẫn là dùng cửu thiên an toàn trở lại Tinh Túc Phái, khả năng chính mình ra ngoài cái này hơn một tháng, trong môn phái bầu không khí có chỗ chuyển biến tốt đẹp, người người đều Các Ty chức, bình thường nào nhiệt bầu không khí giờ phút này quanh quẩn không ít.

"Áy, đây là Tinh Túc Phái sao?" Đang lúc Lư Vãn kỳ quái thời điểm, một cái mười tuổi không đến Tiểu Đệ Từ đầu đầy mồ hôi chạy đến Lư Vãn trước mặt, Lư Vãn liếc một chút liền nhận ra hần.

"Đây không phải hái Thanh sư đệ sao?" Cái này Tiểu Đệ Từ hiện tại là Đình Xuân Thu chuyên trách Dục Đồng, bình thường cho Đình Xuân Thu trợ thủ dùng, "Làm sao người, một môi thành dạng này?"

Tiểu hái Thanh nói: "Sư phụ có mệnh, Cửu Sư huynh người tới liền lập tức đi luyện công phòng, sư phụ cũng không biết làm sao, mười ngày trước bất thành linh bế quan không thấy bất luận kẻ nào, nói đúng là người tới liền mau để cho người đi."

Lư Vãn cảm giác là lạ, đi vào Đình Xuân Thu Phòng Luyện Công cửa ra vào, vừa định nói cái gì, đã nhìn thấy hái Thanh lẫn mất xa xa, "Đệ tử Lư Vãn trở về đây, nghe được sư phụ ngài muốn gặp ta, đệ tử liền lập tức tới!"

Chỉ thấy cái này Phòng Luyện Công đại môn "Phanh" một chút mở ra, Lư Vãn còn không có thấy rõ chuyện gì xảy ra chút đấy, một cái xanh biếc sắc thủ một phát bắt được Lư Vãn cổ áo, kéo vào Phòng Luyện Công.

"Sư phụ?"

Giờ phút này Đình Xuân Thu mặt mũi tràn đầy cũng là đom đem, con mắt đỏ ngầu liền tựa như một đầu nhắm người mà ăn dã thú đồng dạng, hần bắt lấy Lư Vãn xoẹt giật ra Lư Vãn áo, cầm hai tay chống đỡ hướng về Lư Vãn giữa lưng.

"A! Đây là cái gì!" Lư Vãn cảm giác một loại không biết là thứ gì tiến vào trong thân thể mình, Lư Vãn hiện tại đã cái gì cũng không nghe thấy ý thức cũng dần dần rời xa chính mình, cũng cảm giác thứ gì tràn vào thân thể của mình.

"Rống!" Đình Xuân Thu cầm trên tay mình quần quanh loại kịch độc này từng chút một rót vào tiến vào Lư Vãn trong thân thể, giờ phút này chính mình cảm thấy vô cùng dễ chịu, cảm giác mình trong cơ thể nội lực đang tại từng chút một thăng hoa, thể nhưng là cũng không biết Lư Vãn thể nào.

Này, giờ phút này chính mình cái nào đến phiên quan tâm đồ đệ mình, đồ đệ không phải liền là vì là báo đáp sư phụ mới nhận à. Ha ha ha, loại cảm giác này thật sự là quá thoải mái, "Ta ta cảm giác Hóa Công Đại Pháp cuối cùng đột phá a, ha ha ha ha!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Lão Phu Là Đinh Xuân Thu

Đinh Xuân Thu nhìn xem chính mình hai tay, cao hứng quát: "Cuối cùng đột phá, ép ta mười năm, ta Hóa Công Đại Pháp cuối cùng đột phá, ha ha ha!"

Sự tình muốn ngược dòng tìm hiểu đến hai tháng trước, lúc kia chính là Lưu Vân và Thiên Lang từ chuyện phát sinh, lúc ấy bởi vì Lưu Vân không có không chế tốt chính mình nội lực, kết quả đem trong cơ thể độc theo nội lực đánh vào Thiên Lang từ thủ bên trên, suýt chút nữa thì Thiên Lang từ mạng nhỏ.

Cờ nào Đinh Xuân Thu cứu giúp kịp thời, không chỉ cứu mình Tam Đệ Tử Thiên Lang từ, còn thu hoạch Lưu Vân trong cơ thể đã thành hình kịch độc.

Cổ sự chính là như vậy bắt đầu, Đinh Xuân Thu thử đem mang theo Lưu Vân Độc Thiên Lang Tử huyết dịch dứt cho chính mình nuôi Độc Trùng ăn, phát hiện như trực tiếp cầm Lưu Vân dùng để luyện tập Hóa Công Đại Pháp thật sự là quá đáng tiếc, nhất định cũng là phung phí của trời. Mỗi một cái ăn độc này Huyết Trùng tử, trong cơ thể tích lũy độc đều hoặc nhiều hoặc ít có tăng lên.

Nhớ kỹ Đinh Xuân Thu lần trước là góp nhặt không sai biệt lắm một cái bình máu, dứt khoát liền đều đem chính mình nuôi Độc Trùng cho ăn một lần, nhìn xem có phải hay không sẽ có tốt hơn hiệu quả. Hơn nữa còn trắng trợn để cho đệ tử đi bắt Độc Trùng, hết thấy lấy ra làm thí nghiệm. Những huyết dịch này một mực cho ăn thời gian rất lâu, ước chừng một tháng về sau, cũng là Lưu Vân chạy đời.

Hắn đem chính mình nuôi nấng ba trăm con Độc Trùng phân biệt mỗi mười cái một tổ, tiến hành luyện sâu độc, hắn đem những này cái bình chôn ở trong đất hai mươi ngày về sau lại khi rút tay ra đời, mỗi một cái Độc Trùng đều rất giống đi qua một trận tiến hóa đồng dạng.

Đinh Xuân Thu muốn đến chính mình trước kia cũng là một cái một cái Độc Trùng chậm rãi góp nhặt, chậm rãi bồi dưỡng. Không phải là bởi vì Độc Trùng số lượng không đủ, nói đùa Tinh Túc Hải là Độc Trùng khắp nơi trên đất đi địa phương, thiếu cũng chính là chất lượng. Cho nên bắt đơn giản, tuy nhiên bồi dưỡng đứng lên lại hao phí thảo dược lại lãng phí thời gian.

Trước kia hết thấy nào có hiện tại hào khí, một lần liền có thể thu hoạch được ba mươi con cao chất lượng Độc Trùng. Cho nên nhất thời hưng phấn, tăng thêm chính mình đối với mấy cái này Độc Vật sai lầm đoán chừng, vậy mà một hơi cảm những này Độc Trùng toàn bộ luyện hóa.

Vốn cho rằng lần này cũng có thể dựa vào chính mình cường hãn và tinh xảo nội lực, cảm những độc vật này duy nhất một lần luyện hóa làm đã có lượng lại có chất thời điểm, còn sợ nó giúp không được chính mình sao?

Nhưng là Đinh Xuân Thu thật sự là đánh giá cao chính mình, nào có đơn giản như vậy liền sẽ đột phá, hắn Hóa Công Đại Pháp vốn chính là căn cứ vào hắn tu luyện không hoàn chỉnh Bắc Minh Thần Công Diễn Hóa mà đến, với lại môn công pháp này còn không phải hoàn chỉnh, Đinh Xuân Thu cũng một mực đang hoàn thiện môn võ công này.

Nhiều như vậy không xác định nhân tố cũng may mà hắn Đinh Xuân Thu kẻ tài cao gan cũng lớn, dám duy nhất một lần luyện hóa ba mươi con Độc Vật. Không ngờ những này độc tại luyện hóa tiến vào chính mình kinh mạch thời điểm, vậy mà lại cùng nguyên lai độc sinh ra mãnh liệt bài xích phản ứng.

Liên giống với làm thí nghiệm thời điểm, nước là không thể đổ vào A xít. A xít mật độ lớn hơn nước, đổ vào Thủy Thượng thời điểm, trực tiếp rơi, không sẽ cùng nước phát sinh cái gì đặc thù phản ứng. Nhưng là nước đổ vào A xít thời điểm, nước sẽ trôi nổi ở A xít mặt ngoài, và A xít phát sinh kịch liệt phản ứng, thả ra đại lượng nhiệt.

Trước kia tu luyện ra độc đều chiếm cứ tại hai tay trong kinh mạch, đi qua Đinh Xuân Thu cả ngày lẫn đêm tu luyện đã có thể nói ngưng luyện liền tốt giống như A xít. Thế nhưng là những này vừa mới luyện hóa tân độc tựa như nước đồng dạng, một đầu tiến đụng vào những này cũ độc bên trong trực tiếp phát sinh kịch liệt bài xích phản ứng.

Loại này tê tâm liệt phế đau nhức, càng làm cho Đinh Xuân Thu hận không thể chém chính mình hai tay. Cũng may Đinh Xuân Thu cũng coi là có đại nghị lực người, hắn liều mạng chính mình nội lực cường ép ngăn chặn cái này hai cỗ độc, không chế hai loại độc chậm rãi tại trong kinh mạch của mình luyện hóa.

Nhưng là vấn đề lại đi ra, trước kia độc cũng là từng chút một tích lũy, đồng thời dựa vào nội công áp chế đi. Lần này một lần tiến đến nhiều như vậy tân độc, muốn một bên không chế không cùng cũ độc tiếp xúc, lại phải tại trong kinh mạch cảm những này tân độc chuyển hóa thành mình có thể tiếp nhận độc.

Quả nhiên là hao hết tâm thần, cuối cùng thật vất vả phí không ít tâm tư Lực tướng chúng nó hết thấy chuyển hóa làm chính mình Độc Công thời điểm. Những này độc lưu lại tạp chí cũng lưu tại trong cơ thể mình, chính mình muốn dựa vào lấy nội lực bài xuất đi thời điểm, những này tạp chí căn bản là giống trầm tích ở trong lòng sông ngoan bần đồng dạng.

Trong lúc đó hần gọi tới hai cái đệ tử đi vào chính mình Phòng Luyện Công, muốn đem độc một hơi đánh đi ra thời điểm, vèn vèn tí xíu độc hai người liền chết. Với lại mỗi người có thể hấp thu phế độc đối với Đinh Xuân Thu tới nói vèn vèn hạt cát trong sa mạc, thế nhưng là chính mình cũng không thể bởi vì chính mình luyện công liền đem chính mình một tay thành lập Tinh Túc Phái diệt đi.

Cũng may hần còn có Lưu Vân, lúc trước thật không phải này hần đi cái gì Bành gia trại, xa như vậy đến lúc nào đổi lại tới a?

Cho nên hần xuống mệnh lệnh bắt buộc, một khi Lưu Vân trở về Tinh Túc Phái, trực tiếp đem hần đưa đến hần Phòng Luyện Công, người vì phạm giết không tha!

Không có một hai ngày, Lưu Vân vừa về đến liền bị gọi vào Đinh Xuân Thu Phòng Luyện Công trước. Đinh Xuân Thu đương nhiên là không chút khách khí bắt lấy Lưu Vân, một hơi cầm Lưu Vân lấy tới, đem trong kinh mạch phế độc hết thấy đánh vào Lưu Vân trong thân thể.

Càng làm cho Đinh Xuân Thu không nghĩ tới là, Lưu Vân thân thể vậy mà đối với độc kiên dung tính cao như vậy. Chính mình phí hết tâm tư không đúng phương pháp phế độc, lại sẽ bị Lưu Vân nhẹ nhàng như vậy giải quyết.

Làm những này phế độc xong chỉ thời điểm, Đinh Xuân Thu cũng cảm giác hoàn toàn mới nội lực du tẩu tại chính mình Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong, thân thể càng là được không. Đổm đen cời chỉ về sau, Đinh Xuân Thu lại biến trở về cái kia tóc bạc mặt hồng hào nhân vật thần tiên. Không dễ dàng a, Hóa Công Đại Pháp cuối cùng tiến vào Đệ Nhị Giai Đoạn.

"Ta Đinh Xuân Thu mới là Thiên Mệnh Sở Quy Vô Lâm Chí Tôn, cái gì Tiêu Dao Phái, cái gì Thiếu Lâm Cái Bang, hết thấy đều sẽ thần phục tại ta Tinh Túc Phái dưới chân, ha ha ha ha ha ha ha!"

(Tác Giả ở đây cầm Hóa Công Đại Pháp chia làm tam giai, vèn vèn Đại Biểu Tác người quan điểm, không có nghĩa là tất cả mọi người quan điểm. Đệ Nhất Giai Đoạn: Hai tay có mang kịch độc, dựa vào nội lực đánh ra, liền giống với súng lục nạp đạn lên nòng đánh đi ra đã thương người là một cái đạo lý;

Đệ Nhị Giai Đoạn: Cũng là hai tay kịch độc hoà vào chính mình trong đan điền, hoà vào chính mình nội lực bên trong. Thật giống như Bắc Minh Thần Công lời mở đầu đồng dạng, thể nhân luyện công, đều là từ Văn Môn tới Thiếu Thương, ta Tiêu Dao Phái thì phản đạo mà đi, từ nhỏ súng mà tới Văn Môn, ngón cái cùng người đụng vào nhau, kia bên trong lực tức đi vào ta thân thể, trừ tại Văn Môn bao gồm huyết. Chỉ có điều Đinh Xuân Thu là đem độc thay thế nội lực, chứa đựng cùng trong đan điền Hải Nạp Bách Xuyên.

Giai đoạn thứ ba: Khả năng cũng là Bách Độc Bất Xâm loại hình, hoặc là một thân Độc Công thu phát tại tâm thiên hạ không người là đối thủ loại hình đi. Tác Giả trong lúc nhất thời còn không có nghĩ đến)

Làm Lưu Vân khi tỉnh dậy, chính mình cảm thấy thân thể nhẹ nhàng, liền tốt giống như vũ mao. Trong thân thể tốt bao nhiêu cỡ nào đồ vật, nhưng là tốt giống như Bồ Phàm, Lưu Vân cảm giác mình toàn thân tràn ngập lực lượng.

"Ta đây là ở đâu? Sư phụ, sư phụ, ngài có ở đây không?" Lưu Vân lẩm bẩm hô hào Đinh Xuân Thu tên, chỉ gặp Đinh Xuân Thu trong tay bụng một bát Dược Thang, đi vào Lưu Vân bên giường.

Hần chậm rãi đỡ dậy Lưu Vân, liền tựa như người cha hiền lành cầm chén thuốc đút vào Lưu Vân miệng bên trong.

"Sư phụ, ta mới vừa rồi là làm sao?"

Lưu Vân xác thực không biết phát sinh cái gì, hần đã đối cứng mới sự tình nhỏ nhặt, về phần Đinh Xuân Thu đối với hần làm cái gì là hoàn toàn nghĩ không ra, chỉ nhớ rõ chính mình muốn đi Đinh Xuân Thu Phòng Luyện Công.

Đinh Xuân Thu nói: "Không có chuyện, ta đồ nhi ngoan a, người chẳng qua là đường đi mệt nhọc, đang ngủ một giấc liền tốt."

"A." Lưu Vân hiện tại tuy nhiên thân thể cũng dễ chịu, nhưng là quanh thân nổi lên từng trận mỏi mệt, cũng nghe Đinh Xuân Thu lời nói, lại bắt đầu an an tĩnh tĩnh nằm ngủ.

Nhưng là hần không biết, chính mình bởi vì tiếp nhận Đinh Xuân Thu Hóa Công Đại Pháp phế độc, những này độc đối với người khác mà nói là lấy mạng Diêm Vương, thế nhưng là đối với mình tới nói xác thực Vương Mẫu Bàn Đào.

Hiện tại Lưu Vân trong cơ thể đang tiến hành nghiêng trời lệch đất thăng hoa, Đinh Xuân Thu luyện mấy chục năm kịch độc, không để cho tại Đinh Xuân Thu trong cơ thể những độc đó, đối với Đinh Xuân Thu tới nói là phế độc, nhưng không bằng nói là một loại độc khác ngưng kết tinh hoa. Làm những này độc tinh hoa cùng Lưu Vân loại kịch độc này thể chất kết hợp với nhau thời điểm, đang tại từng lần một tự chủ cải thiện lấy Lưu Vân thân thể, cọ rửa kinh mạch, cường hóa ngũ tạng lục phủ, lớn mạnh nội lực.

Chương 17: Tâm Sự

Không biết ngủ bao lâu thời gian Lưu Vân, chậm rãi mở ra chính mình ánh mắt, trời thật sáng a. Đây là Lưu Vân ý nghĩ duy nhất, nơi này là chính ta gian phòng, ta ... ta ... bụng thật to a, ta không ăn thứ gì a?

Lưu Vân mơ mơ màng màng đi đến Ngũ Cốc Luân Hồi Chi Sở, cỡi xuống cái quần một ngôi xóm, một giờ bên trong ngay tại trong nhà xí không có đi ra qua, hần giống như đem cả đời này có thể kéo đều kéo đi ra.

Ta đây là ăn ba đậu, vẫn là vẫn là cổ họng thần tiên thảo, đây là muốn mệnh ta a!

Lưu Vân run run rẩy rẩy đi ra nhà xí, chân đều mềm. Hần nào biết được chính mình tiếp nhận Đình Xuân Thu luyện hơn mười năm Hóa Công Đại Pháp phệ độc, những này độc tinh hoa và hần độc Ngũ Hành Thể chất kết hợp với nhau, không ngừng cho hần Tây Tủy Dịch Kinh, Cường Hóa Thân Thể. Mà từng lần một cọ rửa thân thể những này những tạp chất này đương nhiên sẽ không từ thân thể trong lỗ chân lông chảy ra, sẽ chỉ chồng chất tại kết tràng nơi đó.

Một lần làm khô về sau, thời gian tự nhiên là lâu một chút. Nhưng là đối với Lưu Vân tới nói cũng là thiên đại chỗ tốt, giống như bánh từ trên trời rớt xuống đồng dạng.

"A, Lưu Vân sư huynh người ở chỗ này a, sư phụ để cho ta nhìn xem người tốt một điểm không có, để cho ta tới bảo người đi qua." Tiểu hái Thanh liú riu đi vào Lưu Vân bên người nói ra.

Nói thật Lưu Vân hiện tại bấp đui sắp không chịu được nữa chính mình, may mắn cái này hái Thanh tiểu sư đệ tìm đến mình, nếu không mình có thể đi hay không trở về phòng cũng là hai chuyện.

"Úc, người lại tới đón ta rồi." A, ta vì sao lại nói lại đâu?

Hái Thanh diu lấy Lưu Vân đi vào một chỗ bờ sông nhỏ, Đình Xuân Thu khó được không có ở Phòng Luyện Công luyện được hoặc là luyện công, mà là tại đây mang theo Mũ Rom thả câu.

Tiểu hái Thanh cũng thức thời lui ra, Lưu Vân đi đến Đình Xuân Thu bên cạnh tìm tới một khối so sánh lớn thạch đầu chậm chậm ngồi xuống.

"Đồ nhĩ, đem bàn tay đi ra, vì sư cho người tay cầm mạch."

Lưu Vân vươn tay, để cho Đình Xuân Thu xem mạch. Đình Xuân Thu tay phải khoác lên Lưu Vân trên cổ tay, một cái tay khác nắm bắt chính mình ria mép. Lưu Vân cũng không biết thân thể của mình ra vấn đề gì, Đình Xuân Thu trọn vẹn đem một chén trà thời gian, nói ra: "Không tệ, không nghĩ tới vì sư ngày đó một ý niệm, lại đem người bồi dưỡng được tới."

Đây là nói là lời gì, tuy nhiên cũng cảm tạ người giúp ta biến thành kịch độc thể chất, dạng này ta hành tẩu giang hồ ai cũng không sợ, nhưng là người thế mà cứ như vậy cố ý nói ra người năm đó làm ra chuyện thất đức, người để cho ta nghĩ như thế nào a.

"Sư phụ, ta có phải hay không bệnh?"

Đình Xuân Thu thu tay lại không để ý tới Lưu Vân vấn đề, phối hợp nói ra: "Người nội lực không thể không nói,

Tinh chất đã giống như vì sư rất gần, xem ra Tinh Túc Phái có thể tiếp vì sư y bát cũng chỉ có người một người."

"Không phải sư phụ, ngài đây là cái gì ý tứ, người muốn lập ta làm Thiếu Chương Môn?"

Nào biết Đình Xuân Thu ba nhất chương đánh vào Lưu Vân trên ót, làm sao những người này như thế ưa thích đánh ta trán, Đình Xuân Thu nói: "Đánh rầm, vì sư còn chưa có chết đâu, chỉ nói là người cũng thích hợp kế thừa vì sư y bát."

Lưu Vân nội tâm vui vẻ, đây là lại phải truyền thụ cho ta cái gì võ công tuyệt thế à, thấp đầu, ta Nhất Dương Chi còn không có ngay cả tốt đâu, tại sao có thể cứ như vậy lại để cho ta luyện một môn võ công tuyệt thế đâu, sẽ cho người nhà phân tâm á. Nhưng là nếu như người nhất định phải kiên trì lời nói, ta liền miễn vì khó đáp ứng tốt.

"Sư phụ, đệ tử nguyện ý!" Lưu Vân thay đổi trước đó run run rẩy rẩy bộ dáng, lập tức trở nên Long Tinh Hồ Mạnh hướng về Đình Xuân Thu trước mặt vừa quỳ, "Sư phụ, khẩn cầu sư phụ lão nhân gia ban thưởng thần công!"

Đình Xuân Thu ngược lại không nóng nảy nói, lại đem chú ý lực đặt ở chính mình móc treo bên trong. Dòng chảy xiết Vân Tâm bên trong là vô đầu bút tại, khó đến ta biểu hiện được quá tích cực?

PHỐC một đầu Tiểu Bạch cá liền bị Đình Xuân Thu từ trong sông câu đi ra, Đình Xuân Thu đem cá nhỏ lưỡi câu cỡi xuống, cười ha ha nhìn xem Lưu

Vân nói: "Đồ nhi, người chó có gấp, người giờ phút này thật giống như con cá nhỏ này đồng dạng, rõ ràng bơi ở rộng lớn trong sông, lại bị trước mắt dụ, nghi ngờ câu, dẫn lại, kết quả là đạo từ thân tiêu."

Đình Xuân Thu ngẫu nhiên cũng sẽ giảng Nhân Sinh Triết Lý sao? Đây cũng là muốn ồn ào loại nào a, "Sự phụ, đồ nhi không biết, đồ nhi không biết cái nào là bờ sông, cái nào là cá ăn mà dụ, nghi ngờ?"

Chính mình cái này đồ đệ vẫn rất có Tuệ Căn a, Đình Xuân Thu nghĩ như thế đến. Tuy nhiên bởi vì cái gọi là danh sư xuất cao đồ, cao đồ dục Lương Sư. Đình Xuân Thu nói ra: "Tại ta phái võ học bên trong, thủ trọng nội công, nội công một thành, này hết thấy biến đều nước chảy thành sông. Nhưng là có lẽ là vì sư nguyên nhân, môn hạ của ta đệ tử đều bị sắc bén độc và xảo trá âm khí, các loại học hặc với nhau mê hoặc tâm tư. Quên võ học bản chất, nhưng là vì sư không hối hận, đệ tử cũng là sư phụ dẫn vào cửa tu hành tại cá nhân."

Ta đoán người là chỉ người và sư huynh của người Tô Tĩnh Hà à, bị Vô Nhai Tử đưa vào Tiêu Dao Phái về sau, cho mấy quyền bí tịch chính mình luyện được sao?

"Nhưng là mỗi cái môn phái ngẫu nhiên đều sẽ có người dạng này có thiên phú đệ tử bộc lộ tài năng, Đại sư huynh của người tuy nhiên đủ chăm chỉ, đủ nỗ lực, tâm cũng đủ hung ác làm sao tể ngộ không đủ. Tương lai người thành tựu tất nhiên sẽ siêu việt Đại sư huynh của người, Lưu Vân đồ nhi, người chính là quá thông minh."

Áy, nói tới chỗ này Lưu Vân liền không rõ, "Sự phụ, thông minh không được cũng là chuyện tốt à, làm sao đến nơi này của ta lại thành chuyện xấu đây?"

Đình Xuân Thu đem trong tay cá nhỏ lại vớt quay về trong sông, nói ra: "Người chính là bởi vì quá thông minh, hiểu được biến báo, lại coi nhẹ làm gì chắc đó mới là võ học vương đạo. Liền giống với vì sư khổ luyện Hóa Công Đại Pháp đồng dạng, tuy nói dùng độc hóa đi người khác tân tân khổ khổ luyện được nội lực, nhìn như giống như luyện một chút độc liền có thể, nhưng là trúng gió hiểm cang là không đủ cùng ngoại nhân nói vậy. Sai một bước cũng liền vạn kiếp bất phục." Nói xong thâm ý sâu sắc nhìn một chút Lưu Vân.

Đình Xuân Thu nói tiếp đi: "Người từ nhỏ tính cách, vì sư đều nhìn ở trong mắt, người là một cái Hảo Hải Tử. Nhưng là Người tốt đều khó có khả năng tại cái này trong giang hồ sống sót, sư phụ có thể đem môn phái đứng ở Tĩnh Túc Hải bên trong, cũng chính là bởi vì nơi này đủ an toàn. Tuy nhiên vì sư lo lắng cũng là chính mình những đệ tử này mất đi ngăn được, con mắt khoảng trống tự đại, đến lúc đó căn ngược lại vì sư một cái cũng nói định."

Lưu Vân giờ phút này thật nghĩ cũng bái Đình Xuân Thu, hô to ra Tĩnh Túc Lão Tiên, Pháp Lực Vô Biên khẩu hiệu, thật sự là cái gì đều tính tới, "Tất nhiên sư phụ đã ngờ tới có thể như vậy, vì sao không đối các sư huynh đệ nhiều hơn ước thúc đâu? Lấy sư phụ thủ đoạn, chinh hợp một cái môn phái tự nhiên không nói chơi, dạng này chúng ta Tĩnh Túc Phái sẽ còn càng mạnh không phải sao?"

Nào biết Đình Xuân Thu khoát khoát tay, nói: "Vì sư năm đó làm qua một cục nghiệt sự tình, Thiên Đạo Tuần Hoàn, phần này báo ứng tất nhiên sẽ còn ứng tại vì sư trên thân, vì sư chỉ hy vọng có thể có người hoàn thành vì sư nguyện vọng."

Oa, hán thật cái gì đều tính tới sao? Hán sẽ không đem hi vọng ký thác vào trên người của ta đi, bắt quá ta ưa thích, loại này phát động phó bản nhiệm vụ ta thích nhất làm

"Sự phụ, đồ nhi có thể hay không vì sư phó phân ưu, đồ nhi không phải khoe khoang, đồ nhi phải hoàn thành một việc, nhất định là kiên nhẫn, nhất định sẽ hoàn thành."

"Tốt, đồ nhi, người tóc cái thề tới nghe một chút đi, ta Tĩnh Túc Phái mặc dù không có cái gì tốt danh tiếng, nhưng là trong lòng cũng nhất định phải có kính sợ." Đình Xuân Thu giờ phút này ngữ khí nghiêm túc dị thường, kéo theo lấy Lưu Vân cũng biến thành chính thức, tâm lý không còn có muốn những cái kia nhổ nước bọt.

"Ta thề, hôm nay sư phụ nói tới sự tình, ngày sau Lưu Vân chắc chắn máu chảy đầu rơi, hoàn thành sư phụ nguyện vọng!" Lưu Vân cuối cùng không còn chơi đùa, hán cảm thấy Đình Xuân Thu người này bất thành lĩnh trở nên kiêu hùng bản sắc thể mà để cho mình sẽ từ nội tâm bị hán hấp dẫn, vậy thì thực tình nhận hán vì sư phó lại như thế nào!

Đình Xuân Thu nói ra: "Đã như vậy, người hãy nghe cho kỹ vô luận ngày sau vì sư chết vào tay người nào, người đều phải vì sư phó báo thù, dùng địch nhân máu vì sư phó tiền đưa, xử lý một cái lớn nhất tang lễ! Người đáp ứng là không đáp ứng?"

Lưu Vân lần nữa hạ bái nói: "Đồ nhi cần tuân sư mệnh, trăm chết Bất Hối!"

"Tốt, bản môn chí cao võ công 《Hóa Công Đại Pháp》, liền từ người kế thừa!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Duyên Là Như Thế

Cái gì, Hóa Công Đại Pháp! Luru Vân coi là lại là cả bộ Tiểu Vô Tướng Công đâu, chẳng lẽ hẳn không có cả bộ Tiểu Vô Tướng Công sao?

Luru Vân nhìn xem Đinh Xuân Thu một mặt đơn thuần nói: "Sư phụ, ngài không dạy ta Tiểu Vô Tướng Công a?"

"Hừ, vì sư phải có cả bộ Tiểu Vô Tướng Công, vì sư liên luyện. Nhưng là sư phụ hiện tại dạy ngươi Hóa Công Đại Pháp thế nhưng là hoàn chỉnh, lấy ngươi điều kiện hiện tại tu luyện lời nói, tất nhiên sẽ tiến triển cực nhanh."

Luru Vân trong lòng vẫn là thật không vui ý, nếu là nhìn qua Thiên Long Bát Bộ đều đối với Hóa Công Đại Pháp đánh giá không cao, dùng độc hóa đi ngươi ta nội lực, nào có hút người công lực làm việc cho ta tốt.

Luru Vân khó xử nói: "Sư phụ, không luyện được hay không a, ta còn nhỏ."

Đinh Xuân Thu chọc tức thật sự là cảm thấy Luru Vân bắt tranh khí, hẳn nói ra: "Làm sao tiểu tử, ngươi có phải hay không chường mặt vì sư Hóa Công Đại Pháp?"

Luru Vân không dám đáp ứng, càng không dám lên tiếng, nhưng là tâm lý không tự giác liền ngầm thừa nhận, đúng a, ta chính là cảm thấy Hóa Công Đại Pháp không được.

Đinh Xuân Thu vừa định lại đi lang thang Vân một bàn tay, nhưng trong lòng ngầm lại lại buông xuống. Trầm xuống trong lòng tự nhủ nói: "Ngươi có biết cái này Hóa Công Đại Pháp có thể từng đã cứu vì sư nhất mệnh sao?"

Luru Vân lắc đầu, ta lại không có nhìn qua Thiên Long Tiền Truyện, nào biết được ngươi phát sinh qua sự tình gì.

Đinh Xuân Thu nói: "Cái này muốn nói nói vì sư sư phụ sự tình, ngươi ghi lại, vì sư võ công sư thừa Tiêu Dao Phái. Mà cái này Tiêu Dao Phái càng là trên giang hồ một cái thần bí môn phái, Tiêu Dao Phái quả thực là áp đảo toàn bộ trên võ lâm Chí Tôn. Môn hạ càng là ra hết Nhân Trung Long Phượng hạng người, bên trong liền có sư tổ ngươi —— Vô Nhai Tử."

Đinh Xuân Thu nói đến đây, trong đầu cũng là trước kia hồi ức, hẳn nói tiếp đi: "Vì sư sư phụ, càng là một đời Kỳ Tài, hẳn trừ võ công bên ngoài, Cầm Kỳ Thư Họa Y Bạc Tinh Tượng càng là không gì không giỏi."

Luru Vân chen miệng nói: "Nói như vậy sư tổ một người như vậy chắc hẳn hẳn là một cái gì gắn tình cảm tại Sơn Thủy ở giữa thiên địa Tán Nhân đi, xuất sắc như vậy người, nếu như làm không được hoàng đế cũng chỉ có thể quy ẩn sơn lâm đi."

Đinh Xuân Thu gật đầu một cái nói nói: "Không tệ, xem ra ngươi không chỉ có một điểm nhỏ thông minh, sư phụ ta xác thực thử qua làm hoàng đế, chỉ có điều đột nhiên cảm thấy làm hoàng đế không có ý nghĩa, mới nhận ta cùng ta sư huynh, chuyên tâm loay hoay chính hẳn hứng thú."

Oa, thật sự là Nguru Nhân, làm hoàng đế sẽ không có ý nghĩa? Oa, ta xem trừ Phá Toái Hư Không bên ngoài, đã không có cái gì có thể thỏa mãn ngươi đi!

"Mà cái này về sau, chúng ta sư huynh đệ hai người liền và sư phụ cùng một chỗ sinh hoạt."

Hắn giao cho chúng ta võ công và hẳn cho nên yêu thích các loại bản lĩnh, nhưng là chúng ta cuối cùng tư chất hữu hạn, với lại võ công chưa đại thành trước đó tùy tiện học tập những này sẽ chỉ phân tâm mà thôi. Đến sau cùng quả không phải vậy, sư huynh của ta Tô Tinh Hà liền rơi vào bàng đạo, chệch hướng võ đạo."

Luru Vân lại một lần nữa ngắt lời nói: "Sư phụ, ngài là không phải nói có chút xa a, ngài còn chưa nói vì sao Hóa Công Đại Pháp sẽ cứu ngài nhất mệnh đâu?"

Đinh Xuân Thu cũng không nóng giận Luru Vân cái này yêu xen vào mao bệnh, hẳn nói: "Thời gian một mực trôi qua rất tốt, nhưng là về sau có một ngày hẳn bất thành linh biến mất, không ai biết hẳn đi nơi nào. Càng về sau ta mới biết được, sư phụ nguyên lai và sư thúc Lý Thu Thủy thành thân đi."

Đây chính là Vô Nhai Tử và Lý Thu Thủy cùng đi trốn xa nhân thế thời gian đi, không nghĩ tới ta sẽ nghe đến mấy cái này sự tình, mau nói còn có cái gì ta là không biết.

"Ta không biết sư phụ lúc ấy đi nơi nào, nhưng là cũng may sư phụ giao cho chúng ta rất nhiều thứ, đầy đủ chúng ta học tập. Cái này bên trong liền có ngươi luyện Tiểu Vô Tướng Công, nhưng là viết không được đầy đủ, biến mất rất nhiều tinh yếu bộ phận, muốn đến cái kia hẳn là là truyền miệng bí pháp, nhưng là vậy cũng đầy đủ khiến người tâm động. Ta thử luyện những này võ công, nhưng là ngay từ đầu phát hiện hai loại võ công tuy nhiên lẫn nhau tăng thêm, Hữu Tướng Phụ Tướng thành hiệu quả. Nhưng là về sau ta nội lực chỉ là thay đổi tinh thuần, không dám tưởng tượng trong hai năm ta nội lực vậy mà không có chút nào tăng trưởng, đương nhiên sư huynh của ta thì càng không chịu nổi."

"A? Cái gì hai loại võ công a, sư phụ ngươi một lần nói rõ ràng a?" Lần này Luru Vân cũng hù đến, nhớ kỹ khi còn bé Đinh Xuân Thu cũng cho chính mình thua qua nội lực, sẽ có hay không có ảnh hưởng a?

"Là sư phụ ta độc hữu Bắc Minh Thần Công cùng ta Sư Mẫu Lý Thu Thủy Tiểu Vô Tướng Công, nếu như ta tu luyện cũng là cả bộ võ công, làm sao đến mức hại ta đến tình trạng như thế. Cho nên ta nội lực không có tăng trưởng, ta liền nghĩ đến dùng ngoại lực đến đề thăng chính mình võ công, thế là

Hóa Công Đại Pháp ban đầu hình thức ban đầu liền sinh ra."

Đình Xuân Thu càng nói càng tự hào, nếu hần có hôm nay một bước này, cũng là vận mệnh làm cho. Lưu Vân không khỏi vì cái này đáng thương lão nhân cảm thấy bi ai.

"Ta không ngừng thí nghiệm Hóa Công Đại Pháp, lấy gai độc kích động kinh mạch, tới sinh ra nội lực, dạng này ta võ công cũng tại một con đường khác bên trên, càng chạy càng mạnh. Ta không ngừng mà tìm người thí nghiệm ta Hóa Công Đại Pháp, để cho ta Hóa Công Đại Pháp từng bước một thành hình. Bất thành linh sư phụ ta có một ngày trở về, đồ nhi người cũng không biết vì sư lúc đương thời cao hứng bao nhiêu, vậy mà như cái hải tử đồng dạng cho phụ thân huyền diệu chính mình có bao nhiêu tài giỏi, hi vọng hần có thể khen ta một cái. Nhưng là không nghĩ tới hần vậy mà vừa ra tay muốn phế bỏ ta Khô Tu đã nhiều năm võ công, ta lúc đương thời cỡ nào tuyệt vọng không có người biết, sư phụ ta võ công cao bao nhiêu ta hiện tại cũng không tưởng tượng nổi, ta ở trước mặt hần căn bản không có sức hoàn thù."

Cái này và Lưu Vân biết bao nhiêu có một ít xuất nhập, không nghĩ tới Người xấu ngay từ đầu cũng là bị Người tốt mang trong khe.

"Nhưng là hần lại xem nhẹ ta trưởng thành đến cỡ nào nhanh, hần Bắc Minh Thần Công cố nhiên có thể hoành tảo thiên hạ, nhưng là ta Hóa Công Đại Pháp cũng là độc bộ vô lâm. Hần vậy mà lại đem ta nội lực hút vào trong cơ thể hần, hần chủ quan, hần bị ta độc tê liệt nhất thời không thể động đậy, ta lúc ấy quá sợ hãi, liền nhất chương đem hần đánh rớt xuống sơn nhai, sống hay chết cũng không người nào biết."

Giờ phút này Lưu Vân bao nhiêu bắt đầu đồng tình sư phụ mình Đình Xuân Thu, người nói Vô Nhai Tử đi theo lão bà đi hưởng thanh phúc, kết quả đem đồ đệ mình ném cũng mặc kệ. Hải tử đi đường nghiêng, giáo huấn một chút cũng liền đến, thế nhưng là nhất định phải đem người chuẩn bị tàn phế không thể sao? Ta nhưng biết Vu Hành Vân và Lý Thu Thủy cũng là tán công về sau mới chết, lúc ấy Đình Xuân Thu đều lớn như vậy số tuổi, coi như phế võ công không chết vậy còn không như chết đây.

Lưu Vân cẩn thận hỏi: "Ngày sau đó thì sao, sư phụ?"

Đình Xuân Thu đặc ý nói: "Về sau, đương nhiên là đánh trọng phạt tới Tức Phụ Nhi, vợ hần mà võ công cũng là cao không tưởng nổi, nhưng vì sư là ai, trong nội tâm nàng đang suy nghĩ cái gì vì sư so với ai khác đều rõ ràng, vì sư lúc ấy nói sư phụ ta đi tìm nhỏ, kết quả thầy ta mẹ ăn cả một đời đắng, không chút nghĩ ngợi liền tin, hiện tại đã Cải giá lên làm Vương Phi, về sau lại làm Thái Hậu. Vì sư ở chỗ này khai tông lập phái cũng là nàng buộc ta thế cả đời bất đắc dĩ Tiêu Dao Phái đệ tử tự cho mình là, mới tha vì sư nhất mệnh, hiện tại vì sư đang tại tại đây chịu nàng bảo hộ, không phải vậy Tây Hạ làm sao lại cho phép ta Tinh Túc Phái cái này dị loại tồn tại đây."

Lưu Vân rút cuộc minh bạch, cảm tình cái này võ công cao thấp không có quan hệ gì với tình thương, cũng là chính mình làm. Nhưng là nếu như sư phụ phải biết đã nhiều năm về sau sẽ có một cái tức sẽ Bắc Minh Thần Công lại là Bách Độc Bất Xâm thân người, không biết trên mặt hần là như thế nào đặc sắc a!

Tuy nhiên suy nghĩ kỹ một chút, chính mình loại thể chất này, nếu là tu tập Hóa Công Đại Pháp nhất định chính là cho ta đặt trước làm đồng dạng, muốn đến Đoàn Dự cái kia ngốc đầu nhỏ Tử Ưng sẽ không phải cùng mình liều mạng a?

"Sư phụ, ta học, Hóa Công Đại Pháp ta thích cái tên này, mời sư phụ dạy ta!" Lưu Vân quỳ rạp xuống đất, đầu đều nhanh đập đến dưới đất.

Đình Xuân Thu vui mừng nói ra: "Quả nhiên là ta hảo đồ đệ, vì sư giống người cam đoan không ra năm năm, người tất nhiên hóa long đăng thiên!"

"Tạ sư phụ!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Tiểu Vô Tướng

Lưu Vân từ khi ba ngày trước đáp ứng sư phụ Đình Xuân Thu nguyện ý học tập Hóa Công Đại Pháp về sau, liền bị Đình Xuân Thu nhốt tại một cái tối như mực mật thất bên trong, chỉ cần có thể ở chỗ này kiên trì một tháng, vậy thì có thể tu tập Hóa Công Đại Pháp.

Với lại Đình Xuân Thu đặc biệt xách đầy miệng, Hóa Công Đại Pháp nhất định phải cảm nhận được nội tâm cô độc về sau mới có tuổi nghề tu luyện, không phải vậy ngày sau có thể sẽ bởi vì tâm thần bất an mà tán công.

Lưu Vân đã tới ba ngày, thế nhưng là liền đã không có gì hay không được. Tại đây trừ không khí bên ngoài cái gì cũng không có, mỗi ngày sẽ có người đưa thức ăn, mỗi ngày sẽ có người lấy đi hần cái bỏ.

Nhưng là liền không có người cùng hắn nói chuyện, cái này khiến Lư Vãn cơ hồ lâm vào điên cuồng! Mới vẹn vẹn ba ngày mà thôi, Lư Vãn thế mà duy nhất có thể lấy làm phiền là số chính mình Nhịp tim đập chơi.

Đừng tưởng rằng nói Lư Vãn không phải người luyện võ à, này luyện công a. Nếu nói như vậy không đúng, làm bốn phía chỉ có một người thời điểm, thực biết đề cho người ta phiền!

Ở cái này Hắc Ốc Từ bên trong, để cho Lư Vãn cảm giác được chính mình liền hô hấp đều trở nên khó khăn, giống như để cho sư phụ đem hắn thả ra ngoài, nhưng là nội tâm quật cường lại muốn chứng kiến một chút chính mình cực hạn.

Thế nhưng là tại đây ngay cả Quý Đồ không có, với lại im ắng, ban ngày không ánh sáng, Hắc Thiên không có trăng sáng và chòm sao, huống chi còn không phân rõ Ngày và Đêm. Tại đây không có gió âm thanh, không có tiếng mưa rơi, không có tiếng Hà róc rách tiếng nước chảy. Có chỉ có chính mình Nhịp tim đập, còn có chính mình tiếng hít thở.

Tại cái gì đều không có thời điểm, Lư Vãn ngồi xếp bằng tại thạch trên đài. Lặng lẽ hồi tưởng chính mình kiếp trước đến bây giờ một mực kinh lịch trải qua sự tình. Trước kia một mực không có cơ hội tốt như vậy tốt suy nghĩ, kiếp trước một mực là học tập, từ học tập đến khảo thí, từ khảo thí đến học tập, sau cùng đi đến tốt nghiệp về sau người ta vậy mà lại không cần chính mình dạng này người.

Mà Mạc Danh Kỳ Diệu lại tới đây, mẹ là Khang Mẫn, sư phụ là Đinh Xuân Thu, bá phụ là Đoàn Duyên Khánh. Thật sự là một nỗi món thập cẩm, giống như cái gì chính mình không thích sự tình đều để chính mình gặp.

"Ta người sinh, thật đúng là không thú vị a."

Lư Vãn nghĩ như vậy đến, nhưng lại một mực suy nghĩ mình có thể làm cái gì, nhưng là mới phát hiện coi như mình biết nội dung cốt truyện hết thấy hướng đi, duy nhất không có thể không chế chính là mình vận mệnh.

Mình tại một thế này tuy nhiên Xuất Thân Cao Quý, nhưng là trưởng thành nhấp nhô. Chính mình tuy nhiên lay được danh sư, nhưng là sư phụ lại dụng tâm không tốt. Chính mình mặc dù tốt không dễ dàng và một cái thân thích nhận nhau, nhưng là mình cái kia thân thích lại người không ra người quý không ra quý.

Vậy ta còn có cái gì a, võ công à. Nói đùa về sau Đoàn Dự và Hư Trúc cũng sẽ là vận mệnh xem trọng chủ giác, một thân kỳ ngộ tăng thêm nghịch thiên khí vận,

Lật qua tay liền có thể đánh chết chính mình. Còn có vẫn giấu kín từ một nơi bí mật gần đó Mộ Dung Bác và Tiêu Viễn Sơn, hai cái này đều không phải là đèn cạn dầu.

Dù là hiện tại chính mình ngay cả Nhạc Lão Tam cũng không là đối thủ, làm gì chắc đó luyện công phương thức thật tốt a? Giống như có thể, Thiên Long Bát Bộ duy nhất bình thường cũng là Mộ Dung Phục và Kiều Phong, hai cái này cũng là làm gì chắc đó bắt đầu luyện. Nhưng là hai cái này một cái có võ học gia truyền, còn có chính mình võ công bảo khổ và một cái tình thông Bách Gia Võ Học biểu muội tương trợ. Một cái càng là có Thiếu Lâm Đại Đứ Cao Tăng từ nhỏ bồi dưỡng, dạy chịu cao đẳng võ học, nói chuyện nhân giới và kinh nghiệm chính mình càng là vô cùng ngựa không kịp.

Có thể chính mình có cái gì đâu, thật vất vả có cái sư phụ, không nghĩ tới lại là đối với đệ tử mặc kệ hình. Thật vất vả có cái bá phụ, tuy nhiên thật tâm thực lòng giao cho mình một môn cao thâm võ công, thế nhưng là vẫn là một luyện muốn luyện cái vài chục năm mới có hiệu quả loại kia võ công.

Lư Vãn nghĩ tới đây, cho nên nói ta vẫn là thành thật một chút đợi ở chỗ này đi, ít nhất sẽ không chết quá nhanh. Thiên Long Bát Bộ thật sự là thật đáng sợ, mỗi người cũng là quái vật, ta muốn về nhà.

Nào biết nào từ ý nghĩ phức tạp Lư Vãn giờ phút này vậy mà lại nhập định, vừa vận xác minh một câu kia niệm cổ nào tất nhiên khoảng trống phật gia chí lý.

Lư Vãn giờ phút này không rõ ràng chính mình trạng thái, chẳng qua là cảm thấy thân tâm trong sáng. Thời gian dần qua ngay cả mình Nhịp tim đập cũng cảm giác không thấy, tiếng hít thở âm cũng không nghe thấy.

Nhưng là trong cõi u minh giống như có thể nghe thấy mật thất bên ngoài âm thanh, đây là phong thanh, đại thụ trong gió mát hơi hơi lác lác, lá cây Sa Sa tiếng vang âm. Đây là tiểu điều gọi tiếng âm, lưu riu, thật sự là êm tai.

Lư Vãn chưa từng có tại loại này góc độ cảm thụ bên người hết thấy, rõ ràng như thế trước đó chưa từng có cảm giác. Trong cơ thể nội lực bắt tri bắt giác bắt đầu tự chủ vận chuyển, phối hợp với Lư Vãn hô hấp, khi nắm khi buông.

Lư Vãn lại sẽ bắt tri bắt giác bắt đầu liên tưởng đến Tiểu Vô Tướng Công đến, Vô Tướng Vô Tướng, như thế nào Vô Tướng?

Nhớ kỹ 《Phong Vân》 bên trong, gió vô hình Vân Vô Tướng, còn có một đoạn chính mình quên ở chỗ nào thấy qua Cổ Vãn, hiện tại hết thấy đều nhớ tới.

Như thế Niệm giả, Vô Niệm chi niệm, niệm thì đúng như; vô sinh sinh, sinh thì Thực Tướng. Bận cố tri Vô Niệm tức rời niệm, Thực Tướng chính là Vô Tướng, Vô Tướng thì không lại, không lại thì đi vào Phật Cảnh giới, đây là vô thượng chân chính đại Bồ Đề nói. Nếu ở đây, không tu vô chứng nhận, vô sinh chết có thể thoát, không niết bàn có thể tìm, tính cùng nhau đều khoảng trống, thánh phàm đủ các loại. Không Phật Đạo có thể thành, không chúng sinh có thể độ, Vô Kỳ linh nhưng phải, Nhất Niệm Vô Vi, thập phương ngồi đoạn. Không một pháp luật vốn có, không một pháp luật bắt đầu thành, từ hần lẫn nhau nhận, lý lẽ không ngại. Bụi bụi có đủ, sát sát toàn bộ rõ. Pháp luật bản như nhưng, tư nghị không kịp. Có thể nói: "Thập phương mộng giả

phạm, một đường niết bàn môn.

Cái này không phải liền là Tiểu Vô Tướng Công tinh yếu địa phương à. Lấy Phật nhập đạo, thật giống như phàm Hữu Tướng người, đều có cùng nhau chỗ này. Đi vào cùng nhau một thành, mặt mày vàng vọt đã ra, làm vì là Vô Tướng.

Tuy nhiên Lưu Vân bởi vì loạn thất bát tao đồ vật xem nhiều, có thể loại suy minh bạch những đạo lý này, thế nhưng là cho dù minh bạch những đạo lý này cũng không có khả năng làm đến, không chỉ là nhỏ tuổi, còn có cảnh giới không đủ cao và công lực không đủ.

Nhưng là đáng được ăn mừng là Vô Nhai Tử trong tay Tiểu Vô Tướng Công vẫn luôn là cả bộ, thiếu này bộ phận chỉ là biến mất cảnh giới và đạo lý.

Bây giờ Lưu Vân sai đánh sai lầm, vậy mà đi vào cùng nhau, nội công lập tức Tiểu Thành, thiếu khuyết cũng là tích lũy.

Nhưng là tỉnh tỉnh mê mê Lưu Vân không biết những này, muốn loạn thất bát tao đồ vật, nhưng là lại rất nhanh quên quang. Chỉ là cảm giác được loại trạng thái này phi thường hưởng thụ, tuy nhiên không nhìn thấy bầu trời, lại có thể cảm giác được vạn vật mặt trời mọc thì làm sinh cơ bùng bùng thế giới.

Cảm thụ, cảm thụ, không ngừng mà cảm thụ. Tiêu Dao Phái võ công cũng là như thế tùy ý, tâm chỗ đến, lực liền đến. Liền tốt giống như Trang Tử Mộng Điệp, đến tốt cùng trong mộng Trang Chu là con bướm, vẫn là trong hiện thực hồ điệp mộng đến Trang Chu.

Đạo Gia chú ý Thiên Mã Hành Không bị Tiêu Dao Phái hoàn toàn hiện thực hóa, Lưu Vân giờ phút này liền may mắn tiến vào loại này Không Linh Trạng Thái, lại một lần nữa đột phá chính mình giới hạn.

Dần dần Lưu Vân vẫn là mỗi ngày chiếu ăn chiếu ngủ, nhưng là tâm lý đã không có loại kia không khỏi nôn nóng. Tĩnh luyện một chút Nhất Dương Chỉ, chán đổi thành kiếm pháp luyện thêm. Một buổi về sau làm tiếp quay về cầu thang đá từ bên trên tĩnh tọa chặt chẽ nội công.

Mặc dù nói không còn có biện pháp tiến vào loại kia Không Linh Trạng Thái, nhưng là sinh hoạt cũng không phải trầm xuống bất biến không thú vị. Coi như tại mật thất bên trong Lưu Vân cũng có thể chính mình giống như chính mình nói chuyện phiếm, mình sẽ ở chính mình tinh thần thế giới bên trong Hội Hòa, thỉnh thoảng sẽ sửa sang một chút mật thất, không đến mức bản như vậy loạn.

Lưu Vân tuy nhiên chỉ có mười hai tuổi, nhưng là tính cả kiếp trước đã có hơn ba mươi tuổi. Nói như vậy không phải chỉ Lưu Vân đã là đại thúc cấp bậc người, chỉ là muốn nói hắn vẫn còn có một khóa tính trẻ con.

Làm một tháng về sau, mật thất đại môn Bành bị Đinh Xuân Thu mở ra, lúc này đã trên ánh trăng đầu canh, nhưng là Đinh Xuân Thu vẫn là nhìn thấy trong bóng tối Lưu Vân này sáng ngời có Thần ánh mắt.

Vốn chính là chính mình ý tưởng đột phát đem Lưu Vân nhốt tại mật thất bên trong, nhưng là không nghĩ tới Lưu Vân lại có thể chịu đựng loại này cô độc, xem ra chính mình không có nhìn lầm người.

"Ra đi, ngày mai giống như sư phụ tới luyện công!"

Lưu Vân tỉnh ngịch nói ra; "Già.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyễn Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Vô Đề

Lưu Vân từ khi tại mật thất bên trong đột phá về sau, mặc dù không có hiểu rõ nguyên nhân, nhưng là đi theo Đinh Xuân Thu tu tập Hóa Công Đại Pháp đã nửa tháng có thừa, nội lực có thể nói là thành thạo.

Đinh Xuân Thu cũng không có nghĩ đến Lưu Vân sẽ ở mật thất bên trong đột phá, tăng thêm Lưu Vân bản thân liền là kịch độc thể chất, Lưu Vân nội lực cũng là mang độc, cho nên hắn có thể trực tiếp luyện tập Đệ Nhị Giai Đoạn.

Cho dù là Đinh Xuân Thu cũng không khỏi bắt đầu chế giễu chính mình, không nghĩ tới chính mình luyện vài chục năm Hóa Công Đại Pháp, đúng là cho mình đồ đệ làm áo cưới.

Đồ đệ mình càng ngày càng đề cho mình giết mình, tuy nói dạy hết cho đệ tử thầy chết đói, nhưng là vẫn muốn nhìn một chút năm gần mười hai tuổi đệ tử đến tốt cùng sẽ cho chính mình mang đến bao lớn kinh hi đây.

Cho nên cầm Tiêu Dao Phái Chương Kính phương pháp phát lực giao cho Lưu Vân, loại này phương pháp phát lực là Vô Nhai Tử tay nắm tay giao cho Đinh Xuân Thu, vốn định ngày sau dạy hần Thiên Sơn Lục Dương Chương tới, kết quả bởi vì đủ loại nguyên nhân, tí như thành thân, sinh con, nuôi hài tử các loại quan hệ, liền đem cái này trì hoãn. Không nghĩ tới vừa ra tới liền bị Đinh Xuân Thu cho nghịch tập, Vô Nhai Tử và Đinh Xuân Thu lẫn nhau đều đủ không may.

Cái này Hóa Công Đại Pháp tại ý nào đó bên trên xác thực độc ác, không chỉ chỉ cái gì hóa đi người ta nội lực, vền vẹn chính mình cái này một thân Độc Công liền đủ bọn họ uống một bình.

Ngoài ra Đinh Xuân Thu còn để cho người ta tại hậu viện nuôi lên Ngưu Dương loại hình, lúc cần phải đợi để cho Lưu Vân vận dụng Hóa Công Đại Pháp đánh chết một đầu, Đinh Xuân Thu liền dùng cái này trúng qua độc Ngưu Dương máu nuôi nấng Độc Trùng.

Ngày này chàng vạng tối Lưu Vân đang tại đỉnh núi luyện tập vụng trộm luyện tập Nhất Dương Chỉ Thái Khí, không ngờ một cái cục đá lấy mắt thường khó phân biệt tốc độ đánh tới. Lưu Vân giờ phút này đã không phải là một tháng trước kia Lưu Vân, không được tại như vậy vội vàng né tránh ngược lại vận dụng Chỉ Lực cầm viên này cục đá đánh rụng.

Lưu Vân xem xét, nguyên lai là đại sư huynh Trích Tinh Tử giống như cười mà không phải cười đứng ở nơi đó.

Không đợi Lưu Vân mở miệng hỏi vì sao đánh lên ta, hần trước hết mở miệng nói: "Cửu Sư Đệ quả nhiên là dụng công a, cũng là không biết Cửu Sư Đệ luyện được như thế nào, không nếu như để cho sư huynh tới kiểm tra một cái đi!"

Nói xong hần Trường Tĩ hất lên từ y phục bay ra lớn nhỏ khác biệt mấy chục cái ám khí, nhưng là Lưu Vân nội lực đã có Tiểu Thành, nhẹ nhàng hướng về bên cạnh nhảy một cái liền tránh thoát những này ám khí. Nhưng là không ngờ tới đại sư huynh giờ phút này đã lần người tiến lên, đối Lưu Vân đánh ra nhất chương.

Lưu Vân giờ phút này nội lực chưa thu phát tự nhiên, nhưng lại không muốn để cho Trích Tinh Tử chịu cái này tai bay vạ gió, thi triển ra Vân Trung Hạc giao cho hần Thần Hành Thiên Lý, tuy nhiên bởi vì tu luyện không tới nơi tới chốn, vẫn là bị Trích Tinh Tử chương phong quét vào sườn trái.

Lưu Vân gọi lớn lại Trích Tinh Tử, "Đại sư huynh,

Trong môn phái đều biết đại sư huynh võ công thứ nhất, vì sao còn muốn đối với tiểu đệ dòn ép không tha?"

Trích Tinh Tử phi thường khinh thường nói: "Dòn ép không tha, ta chính là muốn nhìn ngươi một chút đến tốt cùng muốn cho sư phụ bảo hộ đến lúc nào."

Nhưng là không phải Lưu Vân tự đại, mình bây giờ võ công chiêu thức mà nói khả năng xác thực không phải Trích Tinh Tử đối thủ, chẳng qua nếu như tăng thêm Hóa Công Đại Pháp lời nói, Trích Tinh Tử chỉ sợ một hồi này liền phế.

Nếu như mình có thể đem Hóa Công Đại Pháp luyện đến Tiểu Thành, không sai biệt lắm liền có thể không chế trong cơ thể độc.

Trích Tinh Tử thiên tính cao ngạo, lúc đó bỗng dưng chịu Lưu Vân sai sử, "Ngươi nói đánh không lại liền không được đánh a, hôm nay đại sư huynh cũng là muốn giáo huấn ngươi!"

Trích Tinh Tử tay phải vung ra, ba nhất chương hướng phía Lưu Vân vỗ tới, Trích Tinh Tử lần nữa bất thành linh xuất thủ, Lưu Vân huy chương tương để, một hiệp hạ xuống Trích Tinh Tử vậy mà chưa bắt lại Lưu Vân, trong lòng tức giận thế là đi theo đòn thứ hai đánh tới, Lưu Vân vận khởi Nhất Dương Chỉ chỉ pháp, thẳng điểm Trích Tinh Tử lòng bàn tay huyệt Lao Cung.

Trích Tinh Tử lúc đó để ý những này, Lưu Vân vừa rồi dùng ngón tay đánh bay cục đá thủ pháp cố nhiên cao minh, nhưng là ngươi dám xem thường đại sư huynh, đại sư huynh liền nhất chương đánh gãy ngươi căn này ngón trỏ, để ngươi tươi sống đau chết!

Kết quả Trích Tinh Tử không nghĩ tới là, chính mình một chương này có thể đủ cầm to cổ miệng chén Thụ đánh gãy, nhưng lại không khỏi cảm giác trong lòng bàn tay tê rần.

Trích Tinh Tử tay trái ngạnh sinh sinh thu hồi, tay phải chéch trảm mà đến, Lưu Vân càng là sử xuất luyện tập nhiều năm cầm kén ăn tay, phản gãy lại Trích Tinh Tử tay phải.

Trích Tinh Tử vốn định còn có hậu chiêu, tay trái lần nữa hướng về Lưu Vân trên cổ vạch ra nhất chương, nhưng là đan điền lại truyền ra một cái ngọt ngọt, đỉnh chính mình một chút. Động tác ngốc trệ một chút, hậu chiêu ngay cả không được, chỉ gặp Lưu Vân đã bắt chính mình tay trái tay phải về phía sau vịn đi, chính mình bất thành linh run chân quỳ trên mặt đất.

Trích Tinh Tử phẫn nộ hô: "Tiểu tử, ngươi đối với ta làm cái gì?"

Lưu Vân nghĩ thầm nếu không phải ta giữ lại tay, đối thành Đoàn Duyên Khánh đã sớm đánh chết ngươi. Nhất Dương Chỉ Kính Lực thôi thúc chân khí điểm tiến vào Trích Tinh Tử huyệt Lao Cung bên trên, chính mình một tia độc cũng theo chân khí tiến vào trong cơ thể hần. Cũng may chính mình Chỉ Lực không sâu, bằng không cũng là hần Trích Tinh Tử mệnh tang nơi đây.

Xem ra chính mình trong cơ thể độc bá đạo đã vượt qua bản thân dự đoán, "Sư huynh, ngươi bây giờ vận khí thử một chút, ta đã không biết nên giải thích thế nào."

Nói xong buông ra Trích Tinh Tử hai tay để cho hần nhìn xem chuyện gì xảy ra, Trích Tinh Tử mở ra chính mình hai tay đã nhìn thấy trong lòng tay trái

bên trong có một cái từ sắc độc ban.

Trích Tinh Tử hoảng sợ nhìn xem Luru Vân, hẳn tại sao có thể có cao như vậy tu vi, chẳng lẽ sư phụ thật đối với một mình hắn tốt?

"Người đối với ta làm cái gì?"

Luru Vân từ hông mang bên trong xuất ra một hạt đan dược, đút vào Trích Tinh Tử miệng bên trong, nói: "Những chuyện này giải thích thật phiền toái, cũng may người trúng độc không sâu, không bằng đại sư huynh người bây giờ mau đem độc bài xuất tới đi. Qua cái nhất thời nửa khắc, vạn nhất độc khuếch tán, ta liền thật không biết làm như thế nào cứu người."

"Người!" Người chờ đó cho ta, ngay lập tức vận công bài độc, cũng may hắn cũng là đạt được Đinh Xuân Thu chân truyền, chỉ là bởi vì giao thủ kinh nghiệm có hạn, đề cao cũng không phải đặc biệt rõ ràng.

Luru Vân bất thành lĩnh rất muốn nghĩ đến cái gì, nói ra: "Há, đúng, đại sư huynh. Chuyện này tuyệt đối đừng đối với sư phụ và các sư huynh đệ nói, ngài vẫn là Tinh Túc Phái đại sư huynh, ta liền tiếp tục coi ta Cửu Sư Đệ như thế nào?"

Trích Tinh Tử lần này bại trong tay Luru Vân, tuy nhiên thua không cam lòng, nhưng là môn quy có lệnh, hắn không thể không từ. Chỉ có thể khuất nhục gật gật đầu, "Tốt, ta đáp ứng người."

Luru Vân nhìn xem sắc trời, nơi này liền để cho hắn đi, giống như cái kia đến thời gian ăn cơm.

Đêm đó Luru Vân com nước xong xuôi về đến phòng về sau, bắt đầu án lấy Hóa Công Đại Pháp tu luyện ý chính tu luyện. Hóa Công Đại Pháp là thoát thai từ Bắc Minh Thân Công, cho nên Đinh Xuân Thu tham khảo bộ phận Bắc Minh Thân Công tu luyện phương pháp. Từ Độc Trùng thay thế nội lực, đem nội lực tồn tại ở kinh mạch bên trong chậm rãi luyện hóa về sau, mới bắt đầu tồn tại ở trong đan điền.

Nhưng là Luru Vân bản thân liền là kịch độc, nghe Đinh Xuân Thu nói hắn là dựa theo ngũ hành mà nói đem Luru Vân cải tạo thành ngũ hành Độc Thể. Cho nên chính mình muốn luyện hóa không phải dừng, đúng là mình ngũ tạng lục phủ.

Nhưng là quá trình này dị thường nguy hiểm, nhất định phải tại không có người quấy rầy chỗ tu luyện, thế nhưng là Luru Vân tâm đại liền dám ở gian phòng của mình Luyện Hóa công Đại Pháp.

Thế là tại về sau một canh giờ bên trong, Luru Vân ngay ở chỗ này lẳng lặng luyện hóa nội tạng, tại đây chỉ cũng là cảm Hóa Công Đại Pháp pháp môn giống vận chuyển Tiểu Chu Thiên đồng dạng luyện từ từ tập, không phải trực tiếp liền biến thành chính mình, càng giống một loại đồng hóa quá trình.

Cũng may không người đến quấy rầy hắn, luyện qua công về sau, Luru Vân liền bắt đầu tùy tiện ngủ, thật tình không biết ngoài cửa sổ còn có một đôi mắt đang tại nhìn chăm chăm theo dõi hắn đấy!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Khai Minh Sư Phó

Không sai biệt lắm lại qua một tháng, Luru Vân đã cho mình chế định ra mấy bộ phương án, tới chiếm đóng Tây Hạ. Nhưng là mỗi một đầu kế hoạch đều không cái gì cụ thể có thể thao tác tính, sở hữu linh cảm cũng là đến từ Luru Vân này không thực tế trong huyền tưởng.

Ngày này Đinh Xuân Thu bất thành lĩnh đem Luru Vân gọi vào bên người đến, Luru Vân đương nhiên là không biết làm sao. Nếu từ khi học Hóa Công Đại Pháp cái này nửa tháng bên trong, Đinh Xuân Thu hoàn toàn không tiếp tục quản qua hắn.

Đối với lần này Đinh Xuân Thu mệnh lệnh, Luru Vân thật sự là nghĩ tới đầu liền lớn, mắt thấy và Đoàn Duyên Khánh ước định kỳ hạn muốn đến. Nhưng là ngẫm lại lúc ấy chính mình muốn cùng Đoàn Duyên Khánh nói quay về Tinh Túc Phái thời điểm, loại kia trong nháy mắt sát khí, để cho mình đến bây giờ còn ký ức vẫn còn mới mẻ.

Chính mình cái này tiện nghi bá phụ hẳn rõ ràng cũng là chướng mắt Tinh Túc Phái, nhưng coi như Tinh Túc Phái là Con Cọp Giấy, này giấy cũng là đồ đệ, Đinh Xuân Thu chính mình thế nhưng là một đầu chân chân chính chính lão hồ a.

Lại nói chính mình còn học hẳn Hóa Công Đại Pháp, này càng là tựa như Thân Sinh Nhi Tử đồng dạng, cái này khiến chính mình làm sao mở miệng nói mình muốn đi nơi khác phương đâu?

Đi vào Đình Xuân Thu hiện tại bắt đầu gặp hán địa phương, nơi này là một cái trên vách núi, Lư Vân mỗi lần đến tại đây đều muốn dùng cả tay chân bò lên.

Đình Xuân Thu nhìn xem Lư Vân leo lên núi sườn núi về sau, chậm rãi nói ra: "Đồ nhi ngoan, người nội lực lại có một tia tinh tiến, hơi so với lần trước mau một chút."

Thế nhưng là Lư Vân lại tại một bên thờ hồn hèn, leo núi cái này hoạt động, thật sự là hành hạ chết ta, "Sư phụ, ngài có chuyện gì chúng ta lần sau đi trong phòng nói không được sao, cao như vậy, ngài cũng không tìm người đem đường sửa một chút."

Đối với Lư Vân phản nản tới nói, Đình Xuân Thu đương nhiên là cười một cái coi như, chính mình cái này đồ đệ cái gì cũng tốt, cũng là miệng bên trong Lão kể một ít ừ ừ lời nói. Tại đây phong cao khí sáng, phi thường có thể hiện ra chính mình tiên phong đạo cốt cảm giác. Với lại có thể bò lên, cơ bản đều chạy không khỏi chính mình lỗ tai, muốn nói gì cũng không sợ bị người đánh cắp nghe được.

Đình Xuân Thu nói ra: "Đồ nhi ngoan, người đã đi vào môn hạ của ta mười hai năm, cái này mười hai năm nói nhiều không nhiều nói ít không ít, nhưng là người tất nhiên kế thừa ta y bát, vậy sẽ phải chính diện nhìn xem cái này giang hồ."

Lư Vân nghe xong đã cảm thấy lần này giống như lão thiên đều đứng tại phía bên mình, quả nhiên không ra Lư Vân sở liệu, Đình Xuân Thu lại mở miệng cũng là chuyện này, "Ta Tinh Túc Phái, một mực đang vì sư che chở cho hoành hành Tây Hạ, thế nhưng là chính là bởi vì coi thường như vậy thiên hạ anh hùng. Người đối với vi sư rất trọng yếu, vi sư mấy ngày trước chợt có cảm ứng thế là thôi toán Tinh số, tính ra ngày sau có nhất đại kiếp nạn ứng tại mười năm sau."

Lư Vân nội tâm thật sự là chấn kinh, đây coi là chuyện gì xảy ra,

Chẳng lẽ hán thật có thể Vị Bạch Tiên Tri?

"Sư phụ ý là?"

Đình Xuân Thu nhìn xem Lư Vân này trong nháy mắt ánh mắt, đối với trong mắt có rất nhiều cố sự, tuy nhiên hẳn là không có quan hệ gì với chính mình a? Đình Xuân Thu nói: "Nếu là dựa theo bình thường, một cái môn phái nếu như ra một cái đệ tử ưu tú, đương nhiên là thật tốt bồi dưỡng, nhưng là vì sư coi là không phải vậy. Chính là bởi vì người tuổi còn nhỏ, cho nên người mới càng hẳn là mở mang kiến thức một chút cái này giang hồ, khả năng mười năm sau người đạt được đáp án chưa hẳn cùng vi sư giống nhau, nhưng là người nhất định sẽ giúp vi sư ngăn trở một kiếp này."

Lư Vân nhìn xem nghĩ như vậy đương nhiên Đình Xuân Thu đã im lặng, chính mình mười năm sau ở nơi nào lẫn lộn còn không biết, nếu như mình kế hoạch thuận lợi lời nói!

"Sư phụ, ngài lời nói, đồ nhi vẫn là không có hiểu?"

Đình Xuân Thu vuốt một vuốt chính mình râu trắng, cái này đều để người hiểu, ta còn tưởng là cái gì sư phụ a!

Lập tức Đình Xuân Thu từ trong ngực móc ra một cái Bạch Ngọc Chi Hoàn để cho Lư Vân mang tốt, Lư Vân đem cái này Chi Hoàn mang vào tay trái mình trên ngón tay cái, Đình Xuân Thu nói ra: "Đây là vì sư tìm người chế tạo tốt, người từ hôm nay bắt đầu liền muốn rời khỏi Tinh Túc Phái mười năm, tại mười năm này bên trong, không cho phép người trở lại Tinh Túc Phái. Nếu là người ta sư đồ hữu duyên, về sau chúng ta sẽ ở gặp nhau, không biết đồ nhi người có chấp nhận hay không vì sư mệnh lệnh này "

Ách, người lời nói đều nói như vậy, "Sư phụ, chẳng lẽ ngài không được tại cần đồ nhi cho ngài cung cấp Độc Huyết sao?"

Đình Xuân Thu cười nói: "Không cần, vì sư đã đột phá Đệ Nhị Giai Đoạn, từ nay về sau rốt cuộc không cần ý lại Thần Mộc Vương Đình và Độc Trùng Lâm sao, người không nhờ vì sư?"

Lư Vân gật gật đầu, "Sư phụ, ngài thật giống như đồ nhi cha đồng dạng, Tinh Túc Phái thật giống như đồ nhi nhà đồng dạng, hài tử chơi chán lớn phụ thân đánh một trận, không gì đáng trách, thế nhưng là nào có đuổi ra khỏi nhà một đuổi cũng là mười năm?"

Đình Xuân Thu giờ phút này trong nội tâm cũng có chút về bất nhẫn, nhưng là thiên hữu dị tượng, chính mình ngày sau một kiếp chính là muốn dựa vào Lư Vân hóa giải.

"Vi sư cũng hiểu, nhưng vì sư chỉ vì người một câu, nếu ngày sau vi sư có hẳn phải chết một kiếp, người có cứu hay không?"

Lư Vân vừa chấp tay, nghĩa chính ngôn từ nói ra: "Sư phụ gặp nạn, đồ đệ đương nhiên là thịt nát xương tan cũng phải cứu sư phụ đi ra!"

Đình Xuân Thu hài lòng nhìn xem Lư Vân, có dạng này đồ đệ mới là làm sư phụ lớn nhất vui mừng. Chính là bởi vì Lư Vân như thế, mình có thể đem chính mình nhiều năm tâm huyết 《 Độc Kinh 》 truyền cho Lư Vân.

"Đã như vậy, cái này người tốt nhất thu, ngày sau tất nhiên sẽ phát huy được tác dụng. Đồ nhi người có thể nhận lấy quyển sách này, đã nói lên người thế nhưng là đáp ứng vì sư du lịch mười năm."

Lư Vân run rẩy tiếp nhận Đình Xuân Thu Độc Kinh, quyển sách này chính mình trước kia nhìn qua vài lần, thượng diện cũng là Đình Xuân Thu mấy chục năm dùng độc kinh nghiệm, có thể nói có quyển sách này mình có thể thiếu đi đã nhiều năm thăm dò đường.

Tất nhiên thu đến lễ vật, tất yếu khách khí vẫn là có, "Sư phụ, có phải hay không là quá trân quý, đồ nhi không chịu nổi a!"

Nào biết Đinh Xuân Thu không phải quá quan tâm khoát khoát tay, cười nói: "Ngươi đây là cắt giảm qua phó bản, vì sư cả đòi tâm đắc riêng là cái này hơi mỏng sách nhỏ nhớ kỹ xong. Nhưng là cũng là những này, cũng đầy đủ ngươi ở bên ngoài xông xáo, học tập cho giỏi đi."

"A." Sư phụ, cảm ơn ngươi thẳng thắn.

Đinh Xuân Thu nói: "Trước đó, ngươi võ công một mực là ngươi xông xáo giang hồ ngành thương, cũng may vì sư trước đó dạy qua ngươi tu luyện như thế nào chương pháp, ngươi liền theo này tu tập, mười năm sau tất nhiên không thể đo lường. Hiện tại ngươi đi dọn dẹp một chút rồi đi đi, chậm đừng đi như đi sớm, bớt lo bên trong khổ sở."

"Vâng!" Luru Vân quý trên mặt đất, cung cung kính kính cho Đinh Xuân Thu đập ba cái khấu đầu, "Đồ nhi cũng mời sư phụ bảo trọng thân thể, Hóa Công Đại Pháp tuy nhiên uy lực vô cùng, nhưng là tu luyện cũng là nguy hiểm phi thường."

Đinh Xuân Thu tay áo dài hất lên, nói ra: "Tốt, vì sư võ công không cần ngươi dạy, đi nhanh đi!"

Luru Vân nghe lời xuống núi, về sau tranh thủ thời gian về đến phòng thu thập hành lý, nói thật ra Tinh Túc Phái hẳn đã ngốc chán, tại đây mỗi cái đệ tử nhân phẩm đạo đức tố chất thủy chuẩn quá thấp, trọng yếu nhất là vệ sinh còn không tốt, có thể chịu mười hai năm không có nghĩa là có thể lại nhẫn mười hai năm.

Cái này cuối cùng có thể đi nhìn xem thế giới bên ngoài, Luru Vân đương nhiên là hưng phấn vô cùng, khó được sư phụ Đinh Xuân Thu có thể sáng suốt như vậy, lần này không chỉ thỏa mãn chính mình, còn không biết đắc tội Đoàn Duyên Khánh. Vạn nhất Đoàn Duyên Khánh coi là Đinh Xuân Thu chụp lấy chính mình, đánh lên son môn làm như thế nào tốt?

Luru Vân mang lên chính mình lần trước không xài hết Bạc vụn, nhét hơn mấy kiện quần áo cũ liền rời đi, giờ phút này chân chính là Biển rộng mặc Cá nhảy, Trời cao mặc Chim bay.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Tây Hạ Du Lịch

Làm một ngày này, Luru Vân đi vào Tây Hạ quốc đô Hưng Khánh phủ, vừa nghĩ tới ở chỗ này có thể mở ra khát vọng, nội tâm liền cao hứng giống như phải bay đi ra đồng dạng.

Thế nhưng là tiến vào Hưng Khánh phủ về sau mới biết được, không ai biết Tây Hạ Nhất Phẩm Đường Nha Môn ở nơi nào, đây không phải quá kéo. Vậy mình ngàn dặm xa xôi tới nơi này, ngay cả một cái tiếp đứng người đều không có!

Bất đắc dĩ Luru Vân đi cũng không được, ở lại cũng không xong. Cái này Hưng Khánh phủ chính mình là lần đầu đến, tốn tiền nhiều như vậy, còn có nhiều ngày như vậy lộ trình, chẳng lẽ muốn gây ở chỗ này sao?

Thế nhưng là Luru Vân có há lại tốt như vậy đâu, hẳn tự nhiên có chính mình đường đi. Bởi vì Nguyên Trứ ảnh hưởng, Luru Vân đối với cái thế giới này Âm Tĩnh lực lượng có rất sâu nhận biết, cũng tỷ như tại đây Cái Bang.

Cái Bang giống như là cái thế giới này hệ thống lỗ thủng đồng dạng, không có một khối địa phương không có Cái Bang, cũng không có một chuyện là Cái Bang Đệ Tử nghe ngóng không ra. Quả thực là một loại khác ý nghĩa mạng lưới tình báo, để cho người ta lại yêu cầu hận.

Luru Vân nghĩ tới đây, đi đến trong một cái hẻm nhỏ, lúc đầu muốn nhìn một chút nơi này có không có ăn mày đang ngủ, có thể dùng tiền giải quyết sự tình, hẳn tận lực không muốn động thủ.

Thế nhưng là tại đây căn bản ngay cả cái quỹ ảnh cũng không có, càng làm cho Luru Vân sinh khí là một cái chuyển biến lúc đầu coi là có thể chuyển ra ngoài, hẳn là cái có Cường Bách Chứng người bệnh, ghét nhất cũng là đạo phố thời điểm đường cũ trở về.

Không hơn vạn vạn không nghĩ tới lúc này lại vào lúc này cũng cùng theo vào ba người, ba người này xuyên là khe hở lấy Thú Bì vài thô, một mặt dữ tợn, cao lớn vạm vỡ âm cười nhìn xem Luru Vân.

Bên trong một cái dẫn đầu nói ra: "Chắc chắn, tiểu tử này đáng đáp thật sự là tuần tiếu, thật sự là rất lâu không có nhìn thấy tốt như vậy mặt hàng, cái này nếu là bán được đại quan nhi trong phủ, vậy chúng ta liền có thể một tháng đều không cần làm việc. Tiểu tử, ngươi tạo hóa tới rồi!"

Thật sự là, đáng đáp đẹp mắt cũng là một loại tội nghiệt. Luru Văn ngửa mặt lên trời hét dài nói: "Chẳng lẽ lão thiên liên không thể cho các ngươi những này đáng đáp không bằng ta luru con đường sống sao?"

Cái này ba cái đại hán còn không có kịp phản ứng chuyện gì xảy ra thời điểm, coi là tiểu tử này điên thời điểm. Luru Văn một cái bước xa xông lên, trong tay nắm chặt Phụ Cốt đỉnh "Ba" "Ba" "Ba" đánh vào ba người này ở ngực bên trong.

Cái này cách dày như vậy y phục, Luru Văn coi như nhìn không thấy đồng dạng, Phụ Cốt đỉnh đánh vào cái này ba cái đại hán ở ngực bên trong, ba giấy không đến ba người thật giống như hít thở không thông đồng dạng che ngực đau quỵ trên mặt đất.

"Tha mạng a, công tử."

Những này bình thường sống ở tầng người, ăn là người người môi giới com,

Nhất biết nhìn mặt mà nói chuyện, trước mắt tiểu hài tử tuyệt đối là cái giết người không nháy mắt ác ma.

Luru Văn nghiền ngẫm ngồi xổm người xuống, nhìn xem cái này ba cái đau lẫn lộn đầy đất đại hán, hán nói: "Ta mặc dù không có bị đánh qua, thể nhưng là muốn không thương cũng không phải không có cách nào, chỉ có điều ~ "

Bên trong một cái đại hán nói: "Công tử, chúng ta sai, ngài liền coi chúng ta là cái rắm thả đi! Ta tìm ngài!"

"Được rồi được rồi, các ngươi cũng bắt quá là muốn bán ta mà thôi, tuy nhiên đây chỉ là cái ý nghĩ còn không có biến thành sự thật, nhưng là nghĩ cũng không được, muốn cũng có tội."

"Công tử ngài muốn làm gì ngài cứ việc nói thẳng đi!"

Luru Văn đứng người lên thân thể, nói ra: "Tuy nhiên các ngươi rồi ta mong muốn hơi kém một chút như vậy, nhưng là loại này Địa Đầu Xà mới là ta thích, hiểu chuyện mà lại thêm không có cái gì nguyên tắc, cũng là ta thích."

Trước mắt ba người đã đau chỉ có thể ngao ngao gọi, căn bản không thể nói ra cái gì hoàn chỉnh lời nói, Luru Văn cũng là xem thường Phụ Cốt đỉnh uy lực. Khả năng nhất thời thiện tâm phát tác, cảm nội lực vận đến trên tay, Phụ Cốt đỉnh thủ pháp chính mình cũng là lần đầu luyện, đánh cho đi vào không nhất định lấy được đi ra. Liền lấy ra ba hạt đan dược đút vào cái này ba cái đại hán miệng bên trong, không đến mười phút đồng hồ thời gian, ba người này liền không còn có cảm giác được đau đớn.

Ji Eun muốn báo đáp, cho dù đây đều là chính mình làm. Ba cái đại hán cảm giác được không thương, liền thành thành thật thật quỵ trên mặt đất, chờ lấy Luru Văn nói chuyện.

Luru Văn khụ khụ cuống họng, lấy thêm ra ba hạt đan dược bỏ vào ba người này trong tay nói ra: "Nếu ta con mắt không có các ngươi muốn phức tạp như vậy, ta chính là muốn biết Tây Hạ Nhất Phẩm Đường ở đâu?"

Nào biết cái này ba cái đại hán vậy mà mặt lộ vẻ hoảng sợ, chẳng lẽ Nhất Phẩm Đường đáng sợ sao như vậy?

Luru Văn quát: "Nói chuyện a, có biết hay không cho ta lên tiếng!"

Vẫn là cái đầu kia đầu, hán nói: "Công tử ngài có chỗ không biết, Nhất Phẩm Đường gần nhất đang toàn lực quét sạch nội thành khát cái, nếu như phát hiện người xa lạ liền sẽ nghiêm hình tra tấn, không giao cái chày máu tiền đều ra không đại lao, hiện tại Hưng Khánh phủ đã là không thương nổi."

"Ta chính là muốn biết Nhất Phẩm Đường ở nơi nào, không phải đi kiểm chuyện chơi, các ngươi sợ cái gì?" Luru Văn không quan trọng nói ra, "Lại nói thúc thúc ta cũng là Nhất Phẩm Đường, ta tìm tới dựa vào hán."

Lần này cái này ba cái đại hán càng là trong mắt ngập lấy nước mắt, ngay cả lời cũng không dám nói, chính mình động Nhất Phẩm Đường chết tử, tiền đồ đáng lo a!

Thế nhưng là lúc này, bất thành linh một đội lính tuần tra đi vào đầu này hẻm nhỏ, nhìn thấy trước mắt hết thấy đương nhiên liền cho rằng Tây Hạ con dân bị người khi dễ, nhắc lên trong tay súng liền đâm về Luru Văn.

"Không phải là các ngươi điên! Ta là Nhất Phẩm Đường người!"

Căn cứ lịch đại trang B người mà nói, gặp được sự tình nhất định phải tự giới thiệu, sau đó chấn nhiếp những người này. Thế nhưng là những người này căn bản cũng không mua Luru Văn sổ sách, vẫn là nâng thương đâm về Luru Văn.

Luru Văn một cái né người lật lên, vượt qua tường cao, những này Tây Hạ bất quá chỉ là phổ thông lính tuần tra. Nào có Luru Văn tốt như vậy thân thủ, lập tức đường cũ trở về cũng mặc kệ ba cái kia đại hán đuổi theo Luru Văn. Thế nhưng là Tây Hạ binh mới ra cái này cái hẻm nhỏ, Luru Văn lại từ tường mặt khác lật qua, ba cái kia đại hán càng là xem sững sốt một chút.

Bên trong một cái đại hán nói: "Công tử, chúng ta cũng là phổ thông Phó Phưởng Tiểu Dân, ngài vẫn là giọng cao đánh khề thả chúng ta a?"

Nói đùa, nếu không phải là các ngươi lòng mang ý đồ xấu sẽ cùng ta đụng tới à. Luru Văn sờ lấy chính mình cằm nhỏ, lộ ra giống như cười mà không phải

cười biểu lộ nói: "Các người giúp ta tìm tới Nhất Phẩm Đường, ta giúp các người đi Phụ Cốt đỉnh như thế nào?"

"Ai, công tử a, ngài nói quá đơn giản, Nhất Phẩm Đường nếu là tốt như vậy tìm, sẽ dễ cho nhiều như vậy người Tây Hạ có tật giật mình sao!" Người kia sợ hãi Lưu Vân không tin hẳn nói chuyện, càng là thề thốt thề nói, "Ta nếu là dám lừa gạt công tử, liền để ta sống không bằng chết!"

"Thế nhưng là người vừa rồi rõ ràng đã muốn sống không bằng chết."

Uy, có thể hay không đừng không quan trọng nói ra đáng sợ như vậy lời nói, "Vậy công tử ngài muốn như thế nào mới có thể tin tưởng chúng ta đâu?"

Lưu Vân xem xét chơi đã không sai biệt lắm, cũng nên đi tìm Nhất Phẩm Đường. Lập tức điểm cái này ba cái đại hán huyết đạo, đem bọn hắn ở ngực bên trong Phụ Cốt đỉnh vô cùng tàn bạo phương thức lấy ra, đau cái này ba cái đại hán một cái ngay cả một cái ngất đi.

Lưu Vân làm xong đây hết thấy đương nhiên cũng là rồi đi, bất quá hẳn đối với cái này Tây Hạ Nhất Phẩm Đường bắt đầu lau mắt mà nhìn, đây quả thực liền giống như Cẩm Y Vệ, tuy nhiên có rất nhiều chi tiết không giống nhau, nhưng là loại này thần bí tính cũng đáng được tán dương một phen.

Lưu Vân trong lúc nhất thời cũng không biết trước tiên từ nơi nào lấy tay, cũng chỉ phải đi vào trước hoàng cung, nhưng là lúc đó để cho hắn như thế cái không biết mảnh bình dân loạn tiến vào. Với lại trọng yếu nhất cũng là hắn cũng không có Hư Trúc cao như vậy công lực có thể sau lưng một người, còn có thể ở cái này trong hoàng cung đi dạo giống như nhà mình Hậu Hoa Viên đồng dạng.

Đành phải đem chính mình viết xong một phong thư, đưa cho thủ vệ, nói là cho Thái Phi tin. Đồng thời nói rất nhiều để cho người ta không thể nắm lấy âm hiệu, chính mình thật giống như cao cấp thám tử đồng dạng. Hắn và thủ vệ nói xong nói nhảm nhiều, mới lừa dối cái kia thủ vệ đi vào đưa tin.

Cũng không biết những người này có ăn hay không bộ này?

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Bái Kiến Lý Thu Thủy

"Cũng không biết tình huống thế nào?" Lưu Vân ngồi xổm ở rồi hoàng cung không phải đặc biệt xa địa phương, cứ như vậy lẳng lặng chờ lấy, nếu hắn cũng không có nắm chắc có thể làm cho tin giao cho Lý Thu Thủy trong tay.

Nhưng là đây cũng là không có cách nào sự tình, Lưu Vân khả năng có một ít tiểu thông minh, khả năng tại hắn ở độ tuổi này bên trong vô công cũng không kém, với lại càng có một thân Độc Kỹ bàng thân. Bất quá hắn nói đến cũng chỉ là một cái về tâm lý người bình thường, muốn tìm tới Quốc Gia Cơ Cấu Nhất Phẩm Đường, căn bản không phải hắn có thể tìm được.

Cho nên não tử nóng lên, liền ra hạ sách này, trực tiếp đi tìm Tây Hạ Nhất Phẩm Đường Đại BOSS Lý Thu Thủy, hi vọng có thể dựa vào chính mình Tinh Túc Phái thân phận tới mưu cầu một phần việc phải làm.

Nhưng là các loại một ngày cũng không thấy có người tới, cũng may Lưu Vân là một cái phi thường có kiên nhẫn một người, hắn có thể nhốt tại giam cầm bên trong một tháng không có điện, đối lấy cũng là kiên nhẫn và kiên quyết.

Móc ra trong bao quần áo trắng bánh bột ngô, một bên liền nước, một bên gặm bánh bột ngô ăn. Trong lòng suy nghĩ nhìn lại đi, đợi đến trời tối về sau, lại tìm một cái khách sạn tìm nơi ngủ trọ.

Giống như hết thấy đều giống như lão thiên gia an bài tốt giống như, tại Lưu Vân muốn đi thời điểm, hoàng cung lúc đầu phải nhốt roi đại môn bất thành linh dừng lại. Bên trong chạy đến một cái cung nữ, xác nhận Lưu Vân liền đứng ở nơi đó, ngay cả chạy mang nhảy đi vào Lưu Vân bên người.

Rõ ràng là một cái Tiểu Cung Nữ nhưng là ngữ khí lại lạnh như băng, "Người chính là đưa tin tiểu tử kia đi, giống như cô cô tới đi, một hồi cho người đưa vào Thái Phi."

Cô cô? Ta không phải Quá Nhi a? Lưu Vân lúc đầu muốn nói ra câu nói này trên chọc một chút cái này Tiểu Cung Nữ, nhưng là nhìn lấy cái này Tiểu Cung Nữ chừng chặc đằng hoàng bộ dáng vẫn là quên. Thành thành thật thật đi theo nàng đằng sau đi tới, tiến vào hoàng cung, lại đi đường rất dài.

Lưu Vân liền một bộ Lưu mỗ mỗ tiến vào Đại Quan Viên bộ dáng, nhìn cái gì đều mới mẻ. Hoàng cung không phải ai đều có thể đến, tựa như kiếp trước đi Từ Cẩm Thành thời điểm, tuy nhiên rất hùng vĩ nhưng là có thật nhiều địa phương không cho đi. Nhưng là bây giờ hắn có thể tự do ở chỗ này đi, ta đây là muốn phát đạt sao?

Cái này Tiểu Cung Nữ đi ở phía trước dẫn đường, Lưu Vân đi theo nàng đằng sau quan sát tỉ mỉ tại đây một ngọn cây cọng cỏ, phương hướng, kiến trúc vị trí. Đến lúc đó vạn nhất đảm phán không thành, chính mình liền đem độc tán ra tại vừa rồi chú ý cho kỹ địa phương.

Cuối cùng đi đến một cái trước đại điện mặt, Lưu Vân không khỏi cảm thán làm nữ nhân làm đến Lý Thu Thủy tình trạng này cũng coi là một loại khác ý nghĩa cường đại. Nửa đời trước gả cho võ công đẳng phong tạo cực sự huynh Vô Nhai Tử, nửa đời sau gả cho Nhất Quốc Chi Quân đế vương, thật sự là lợi hại.

Tiểu Cung Nữ đẩy cửa ra lại không có đi vào, tầm tầm rờ rờ đứng tại cửa ra vào làm ra một cái mời tư thế.

Lưu Vân hỏi: "Có ý tứ gì, người không đi vào sao?"

Tiểu Cung Nữ hoàn toàn không nhìn Lưu Vân lời nói, lại làm một lần mời được làm. Nói thực ra gặp một lần địch bạn không rõ Chí Tôn cao thủ, vẫn là để Lưu Vân trái tim nhỏ phan phan cuồng loạn.

Mà khi hần cẩn thận từng li từng tí vừa đi vào đại điện, Tiểu Cung Nữ "Bành" một chút liền đem cửa đóng lại, Lưu Vân lập tức liền hồi hận. Chính mình giả trang cái gì Lão sói vậy đuôi, chậm rãi tìm Đoàn Duyên Khánh liền không tốt sao, làm gì liều mạng đến xem Lý Thu Thủy.

Môn thật giống như tiến bộ trong khung cửa, làm sao túm cũng mở không ra. Trong đại điện cũng là màu trắng lã lã, treo ở trên trần nhà từ trên cao đi xuống tung bay tung bay đi lại đá cẩm thạch trên mặt đất.

"Làm sao theo vào Quý Ốc đồng dạng, u rỗng rỗng, có người ở nhà sao?"

Lưu Vân không dám đi lên phía trước, liền nằm ở trên cửa, vạn nhất xảy ra chuyện gì tình. Hần liền lập tức đánh nát đại môn đi ra ngoài, hiện tại não tử hoàn toàn tỉnh táo lại, nhanh chóng phân tích hiện tại cục thế.

Thế nhưng là đang suy nghĩ cũng không nghĩ mình bạch thời điểm, một cổ sắc bén chuông phong bất thành linh từ bên tay phải đột tập tới. Mà Lưu Vân căn bản ngay cả phản ứng thời gian cũng không có, liền bị đánh bay trên mặt đất. Giống như đến bây giờ còn không có kết thúc, lại một cổ chuông phong không kém gì vừa rồi, lại từ bên trái đánh tới.

Bởi vì lần công kích thứ nhất duyên cớ, Lưu Vân lúc đầu chú ý lực đều ở bên phải, thế nhưng là cổ này bất thành linh lại đến chuông lực lại đánh trúng chính mình, "Lúc này là bên trái sao?" Lưu Vân lập tức liền nghĩ đến, Lý Thu Thủy tới. Hoặc là nói nàng vẫn luôn ở chỗ này, chỉ là chính mình công lực quá kém phát hiện không để cho.

Nghĩ tới đây cũng không dám đang động đang nói chuyện, thành thành thật thật quỳ trên mặt đất, "Đệ tử Tinh Túc Phái Lưu Vân, khấu kiến Lý Thái phi, Chúc nưong nưong Tiên Phúc Vinh Hưởng, Thọ Dữ Thiên Tê!"

Đây là đại điện đài cao giường rèm cửa, tự động kéo ra, chỉ thấy một cái ước chừng bốn mươi tuổi lông lầy phụ nhân ngồi ở giường trên giường. Thế nhưng là phi thường tiếc mệnh Lưu Vân căn bản liền nhìn cũng không dám xem, hiện tại còn sờ không được Lý Thu Thủy mạch, vẫn là chớ chọc nàng.

Chỉ nghe Lý Thu Thủy âm thanh dị thường như có như không, "Tinh Túc Phái, chẳng lẽ Đình Xuân Thu không cùng người nói qua nếu là Tinh Túc Phái môn nhân dám tự tiện bước vào Đế Đô, giết không tha sao?"

Lưu Vân thân thể chấn động, không nói a. Xong xong xong, đây không phải đựng trên họng súng, "Khởi bẩm nưong nưong, Tiểu Đồ bởi vì trộm Luyện Hóa công Đại Pháp, cho nên bị phạt rồi núi môn mười năm, mười năm về sau phương có thể trở về Tinh Túc Phái."

Thế nhưng là lời mới vừa vừa nói xong, một đạo bóng trắng phiêu nhiên mà tới, Lưu Vân cũng cảm giác một trận gió thổi qua, ngẩng đầu nhìn lên nào biết nhìn thấy cái này cũng là mặt tọ, kém chút để cho Lưu Vân cắn được đầu lưỡi mình. Lý Thu Thủy sở trường chống đỡ tại Lưu Vân trên đan điền, không đến hai hơi liền phân biệt đi ra Lưu Vân người mang Tiểu Vô Tướng Công.

"Người Tiểu Vô Tướng Công cũng là Đình Xuân Thu giao cho người?"

Âm thanh vẫn là như vậy xuôi tai, nhưng là Lưu Vân nhìn xem gương mặt này, não tử có một chút kịp thời. Thế nhưng là vền vền chính là như vậy trong nháy mắt sự tình, trả lời ngay nói: "Hỏi nưong nưong lời nói, phạm là Tinh Túc Phái môn nhân có thể tại trong môn thi đấu bên trong, tiến vào mười tên, liền có tư cách nghỉ ngơi Tiểu Vô Tướng Công."

Thế nhưng là Lưu Vân nói xong thời điểm, Lý Thu Thủy lại trở lại trên giường, phần này khinh công cũng quá mạnh đi. Chỉ nghe Lý Thu Thủy chậm rãi nói ra: "Này chiếu người nói như vậy, người thiên tư cũng coi như ít có, vậy mà có thể thời còn tuổi nhỏ tiến vào đi vào cùng nhau cảnh giới."

Lưu Vân cũng không biết nên đi xuống tiếp lời gì, đành phải nói: "Nhưng bằng nưong nưong phân phó."

"Ồ?" Lý Thu Thủy đột nhiên cảm giác được trước mắt tiểu hài tử chế tạo giá trị, tất nhiên hần đã không phải là Tinh Túc Phái môn nhân, liền lưu tại bên cạnh mình. Vừa vặn có thể tại cái kia tiện nhân lần tiếp theo tán công trước đó, bồi dưỡng được tới một cái tay chân đến, cũng không phải không có khả năng.

"Này đã như vậy, người muốn cái gì?"

Lưu Vân kiếp trước qua quyền da cừu, lên làm vị trí người hỏi người muốn cái gì thời điểm, người muốn thích hợp biểu hiện ra đã tâm, làm trên vị trí người biết dùng cái gì có thể nuôi người, dùng cái gì có thể ước thúc người.

Lưu Vân đương nhiên là biết nghe lời can gián, lần nữa hạ bái nói ra: "Hồi bẩm nương nương, tiểu nhân muốn cùng, muốn rất nhiều tiền, địa vị rất cao."

Lý Thu Thủy cười, câu giận nói: "Tuổi còn nhỏ có thể đem võ công luyện đến tình trạng này, tại sao có thể bị những này vật ngoài thân mê hoặc chính mình tâm, người chẳng lẽ người không có cái gì cao hơn theo đuổi sao!"

Uy, đại tỷ. Người biết người ở tại nơi này a hào hoa trong đại điện nói những lời này, một điểm sức thuyết phục đều không có người biết không. Ta cũng không phải không biết người mạnh, giả trang cái gì cao đại thượng!

"Hồi nương nương lời nói, tiểu nhân từ nhỏ cùng sợ, cho nên tiểu nhân nguyện ý vì những này phần đầu!"

Làm Lưu Vân phi thường kiên định nói ra những lời này thời điểm, Lý Thu Thủy liền biết đứa trẻ này mà hẳn là người nào đưa tiền liền sẽ giúp ai, tiêu biểu bạch nhãn lang. "Này nếu như có một ngày có người cho ra cao hơn bản cung báng giá, người sẽ đầu nhập vào nàng sao?" Lý Thu Thủy giờ phút này trong lòng nghĩ tốt, nếu là tiểu tử này dám nói sẽ không, liền lập tức nhất chương đánh chết, tuổi còn nhỏ quá dối trá.

"Sẽ, nương nương."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Ngẫu Nhiên Gặp

Lý Thu Thủy tiện tay nhất chương, liền đem Lưu Vân đổ nhào, mà Lưu Vân tại cái này cường hãn chương lực dưới, căn bản chính là không có chút nào sức hoàn thủ.

Về phần Lý Thu Thủy vì sao lại như vậy chứ, cũng là xem ở Lưu Vân là một cái coi như thành thật Tiểu Hải Nhi. Chỉ cần là thành thật tiểu hải tử, vậy hẳn nhận định một cái liền sẽ một mực kiên trì, nhỏ như vậy hải nhi mới có bồi đường tất yếu.

"Hoa đá, tiến đến!" Lý Thu Thủy truyền âm Suru Hồn Đại Pháp, đã không cần lớn tiếng hét to, nói chuyện bình thường liền có người có thể nghe thấy.

Cái kia Tiểu Cung Nữ đẩy cửa đi tới, đi vào dưới đài không có quỳ xuống, rất thỏa đáng đứng ở nơi đó, "Mời nương nương phân phó."

Lý Thu Thủy nói ra: "Mang theo tiểu tử này xuống dưới an bài cái chỗ ở, cho hắn ăn cơm no, đổi bộ quần áo, ngày mai tới gặp bản cung." Nói xong câu đó về sau, rèm cửa lại tự động khép lại.

"Đứng." Cái này Tiểu Cung Nữ nhận được mệnh lệnh dịu dàng cúi đầu.

Lưu Vân liền theo tới thời điểm đồng dạng, đi theo cái này gọi hoa đá Tiểu Cung Nữ đằng sau đi tới. Cái này nhóm lớn roi cung điện là Lý Thu Thủy tâm cung, gọi Từ An cung. Ở chỗ này an bài một cái tiểu tử thật sự là rất dễ dàng, thế nhưng là ở trước mặt hắn lại là một cái Tiểu Phá phòng.

Lưu Vân đi vào về sau, đánh giá xung quanh một chút cái phòng này, "Hoa đá tỷ tỷ, tại đây ta sẽ không một mực ở a?" Lưu Vân nếu rất lo lắng cái này, tại đây vách tường gió lùa, trên nóc nhà còn có thể nhìn thấy điểm điểm tinh quang.

Nào biết hoa đá vẫn là này một bộ mặt chết, nàng nói ra: "Sẽ không, nếu như người không có bị nương nương tán thành, Dã Cầu bụng cũng là người kết cục."

Lưu Vân nghe xong cái này cung nữ nói lời này, máu Đồ Lươg. Ta đến tốt cùng làm gì, Lý Thu Thủy thật đáng sợ, "Vậy nếu như ta hiện tại chạy đâu?"

Chỉ gặp cái kia Tiểu Cung Nữ thủ chương đối võ bàn một cái, toàn bộ cái bàn lập tức tứ phân ngũ liệt. Ta dựa vào, người xác định người không phải Vu Hành Vân thay đổi?

"Nếu như người dám trốn, ta hiện tại liền có thể tiến đưa người đi xuống Địa ngục."

Lưu Vân lập tức giờ hai tay lên ra hiệu chính mình còn cũng mạnh mai, "Minh bạch, không còn có vấn đề!"

Ngày thứ hai rất sớm, hoa đá mang theo quần áo mới liền đẩy cửa tiến đến, nhìn thấy Lưu Vân còn nằm lỳ ở trên giường ngủ, đá một cái bay ra ngoài bám lấy tám ván gỗ mộc đầu cây cột, Lưu Vân ngay cả người mang giường cách quãng xuống đất.

Mụ, ta liền biết là người. Lư Vĩn ngẩng đầu xuyên thấu qua nóc phòng khe hở nhìn xem sắc trời, "Hoa tử, không đến mức đi, sớm như vậy liền đến gọi ta rời giường. Đừng nói thái dương còn chưa có đi ra đâu, liền Liên Nguyệt sáng còn không có rơi xuống đây."

Hoa đá căn bản không cùng Lư Vĩn đáp lời,

Chỉ là phối hợp xuất ra một cây không quá trường hương thơm, dùng cây châm lửa điểm về sau, nói ra Lý Thu Thủy mệnh lệnh, "Nương nương nói, một nén nhang bên trong người tôi không được, cũng sẽ không cần tôi."

Lư Vĩn quả nhiên là dám giận không dám nói, lập tức thay đổi hoa đá chuẩn bị quần áo mới. Cũng may quần áo mới bề ngoài không kém, nhưng là bây giờ căn bản không có thời gian thưởng thức chính mình, luống cuống tay chân tiến đến hôm qua đi qua cung điện.

Hồng học mang thờ đi vào Lý Thu Thủy tẩm cung, Lư Vĩn nói ra: "Nương nương, tiểu nhân đến, không biết... không biết có gì phân phó."

Lý Thu Thủy giờ phút này đã không còn hôm qua Quý Kiếm bộ dáng, hôm nay mặt nàng trở nên mỹ lệ phi thường, thật giống như sai đi vào phạm trần Tiên Nữ đồng dạng.

(Họa Bì!) Lư Vĩn đầu tê rần, chỉ có thể nghĩ đến dạng này hình dung từ.

Lý Thu Thủy tâm tình lộ ra phi thường tốt, nàng đưa tay lấy ra một cái bình sứ, dùng nội lực truyền hướng Lư Vĩn. Cũng may Lư Vĩn đã từng học qua Tiêu Dao Phái chương lực thôi phát thủ pháp, thâm vận nội lực đưa tay tiếp nhận cái này bình sứ.

Nhưng là Lý Thu Thủy cũng không vì vì là Lư Vĩn lộ ra chiêu này khích lệ hẳn, chỉ nghe nàng nói: "Tiểu tử, tại mặt trời mọc trước đó thu thập hoàn toàn một bình Thần Lộ, nếu như người hái không đến, bản cung tự có xử lý."

Lư Vĩn thật nghĩ đem trong tay bình sứ hung hăng quăng xuống đất, sau đó hướng về phía Lý Thu Thủy kêu to ba tiếng "Lão Yêu Bà, người đi chết đi!" Nhưng là hiện thực là cũng xương cảm giác, đạt được Lý Thu Thủy mệnh lệnh lập tức cụp đuôi, ngoan ngoãn đi hoa viên thu thập Thần Lộ.

Kết quả vừa ra tới đã nhìn thấy hoa đá giống như cây cột đứng tại cửa ra vào, ánh mắt chuyển vài vòng, đi vào trước mặt nàng nói ra: "Đi thôi, mang ta đi hoa viên."

Thế nhưng là hoa đá căn bản không ăn một bộ này, lạnh như băng nói: "Không có nương nương mệnh lệnh, ai cũng không thể ra lệnh cho ta. Chính mình đi, thiếu kiếm cốt, người nếu là hái bất mãn Thần Lộ, người liền đợi đến nương nương trừng phạt đi."

Tốt! Ta nhẫn, "Chính ta đi, nhưng là người chỉ ít nói cho ta biết hoa viên ở nơi nào được không?" Lư Vĩn đã đề nên không được tức giận.

Nhưng là hoa đá vẫn như cũ là thờ ơ, "Nương nương có lệnh, chính người đi, không để cho ta cho người nhắc nhở, chính mình tìm đi."

Lư Vĩn chọc tức đã nói không ra lời, thật sự là một cái tiểu cô nương rõ ràng cùng ta không kém mấy tuổi, Lý Thu Thủy là cho nàng rót cái gì Mê Dược, để cho một cái ngây thơ tiểu cô nương biến thành một khối đá.

Lư Vĩn nhìn lên trời đều nhanh sáng, nếu như chờ Lộ Thủy làm còn không biết Lý Thu Thủy xảy ra cái gì âm mưu đây. Dứt khoát cũng liền mặc kệ hoa vẫn là thảo, đi một đường thu thập một đường. Nhưng là thu thập thật dài công phu, thái dương đã đi ra, thế nhưng là Lộ Thủy thu thập vẫn là không có bao nhiêu.

Vậy phải làm sao bây giờ a, một cái bình bất mãn, nửa bình tử loạn lác.

Đang lúc Lư Vĩn vì cái này buồn rầu thời điểm, đối diện liền đi tới một người mặc màu vàng nhạt váy xoè tiểu cô nương. Nhìn nàng vui vui sướng sướng bộ dáng, cầm trong tay một cái cùng hẳn một màn đồng dạng cái bình, chắc hẳn cũng là đi thu thập Thần Lộ đi.

Lư Vĩn lập tức ngăn lại nàng, "Người tốt a, cung nữ tỷ tỷ."

Cái kia Tiểu Cung Nữ sững sờ, lập tức cười rộ lên, âm thanh rất êm tai. Nàng nói: "Nhìn người y phục, người không được tại phòng ăn nhóm lửa, ở chỗ này loạn đi dạo cái gì?"

Lư Vĩn cũng không biết nói cái gì cho phải, nhưng là vẫn thử hỏi một chút, "Tỷ tỷ, người trong bình Trang có phải hay không Thần Lộ a?"

Cái kia Tiểu Cung Nữ gật gật đầu, cười nói: "Đúng vậy a vì là cái này một bình, ta thế nhưng là thật sớm liền đứng lên đây."

Thế là Lư Vĩn chỉ cái bình nói: "Ai nha, ta nhìn thấy một cái tiểu côn trùng bay vào đi, ta giúp tỷ tỷ người đem nó lấy ra."

Sau đó cũng mặc kệ cái này Tiểu Cung Nữ có đồng ý hay không, liền đoạt lấy nàng bình nhỏ, đem nàng thu thập Lộ Thủy rót vào chính mình trong bình, đổ đầy về sau lại đem cái bình trả lại cho nàng. Lúc này còn nói: "Lần này tỷ tỷ người cứ yên tâm đi, ta đã đem tiểu côn trùng rót vào ta trong bình, gấp lại!"

Sau khi nói xong tranh thủ thời gian chạy về phía Lý Thu Thủy tẩm cung, chắc hẳn cái này Lộ Thủy là nàng mỗi ngày tất nhiên uống đồ vật, người nói ta muốn hay không tới độc đề cho nàng sung sướng.

Lư Vĩn trong lòng suy nghĩ loạn thất bát tao sự tình liền đi tới Lý Thu Thủy tẩm cung, hẳn đem cái bình đưa cho hoa đá, để cho hoa đá hiện lên cho Lý

Thu Thủy.

Trong lòng suy nghĩ lần này người cũng không thể làm khó dễ ta đi, nếu coi như người làm khó dễ ta, ta cũng không sợ, ta chiếu đơn thu hết.

"Luru Vân, tiến đến."

Lý Thu Thủy dùng truyền âm Đại Pháp gọi Luru Vân tiến đến, nhưng là hấn đi vào đã nhìn thấy chính mình hái Thần Lộ bị Lý Thu Thủy để ở một bên, Lý Thu Thủy nói: "Luru Vân, hôm nay cho người đi hái Thần Lộ, đơn giản cũng là bán cung nhất thời tâm huyết dâng trào. Tuy nhiên bán cung sẽ không uống cái này Thần Lộ, nhưng là người chuyện này xử lý coi như vừa vặn, vậy mà có thể tại sáng sớm tiến đến thời điểm hái đây."

Lúc này một cái khóc sụt sùi âm thanh từ Luru Vân sau lưng truyền đến, "Hoàng Tổ Mẫu, có người khi dễ tôn nhi!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Gặp Lại Chính Là Hữu Duyên

Thật sự là vận mệnh đùa cợt, Luru Vân hiện tại đang ngồi ở một cái dưới đất Tiểu Hắc Ốc từ bên trong, tự giễu chính mình một ngày trước sở tác vì là.

Không nghĩ tới Ngân Xuyên Công Chúa lại là nàng, có ai lại sẽ biết tiểu cô nương này lại là ngày sau Phiếu Miểu Phong nữ chủ nhân. Nói trở lại Hư Trúc đến thật sự là vận khí tốt, có thể tìm như thế một cái cô gái xinh đẹp.

Nhưng là Lý Thu Thủy lúc kia giống như đối với ta nhường đi, lấy nàng công lực đánh này mấy chưởng căn bản cũng không đau, cũng là nhìn hiệu quả càng tốt hơn một chút.

Lúc này Tiểu Hắc Ốc mở ra, từ phía trên lộ ra chướng mắt ánh sáng mặt trời, "Ra đi!"

Là hoa đá, Luru Vân chậm rãi leo ra cái này Tiểu Hắc Ốc, hoa đá bên cạnh đang đứng cái kia Tiểu Công Chúa, Ngân Xuyên Công Chúa. Mà Tiểu Công Chúa cách đó không xa, có cả người tư thế thẳng tắp nam nhân đang tại chăm sóc hoa cỏ. Cũng không biết tên hỗn đản kia đem cái này Hắc Ốc Từ bên trong xây ở trong hoa viên, hắc trong phòng côn trùng thật nhiều.

Ngân Xuyên Công Chúa dương dương đắc ý nói ra: "Còn không mau đi gặp qua phụ hoàng ta!"

Phụ hoàng? Nói cách khác nam nhân kia là Tây Hạ Quốc Chủ, Luru Vân lập tức trào lên trào lên chạy đến bên kia, nhanh nhẹn quỳ xuống, nói ra: "Tiểu nhân bái kiến bệ hạ!"

Nam nhân kia cũng không có thả tay xuống bên trong ấm nước, mà chính là không nóng không lạnh nói: "Tiểu tử, nếu không phải ta Mẫu Hậu lời nói, trăm là sẽ không ở tại đây gặp người."

Lý Thu Thủy sao? Nếu như nói Lý Thu Thủy là mẫu thân người, lấy nàng tính cách tới nói, không chế người chính là không chế toàn bộ Tây Hạ. Khôi Lỗi Hoàng Đế tư vị không dễ làm đi, có một cái cường thế như vậy mẫu thân.

Luru Vân nhưng là một cái ưa thích luôn cúi người, hướng phía Lý Thu Thủy cung điện phương hướng đập một cái đầu, hấn nói: "Tạ nương nương và bệ hạ ân điển, tiểu nhân nhất định máu chảy đầu rơi."

Người này cũng là Tây Hạ đương đại Quốc Chủ Lý Bình Thường, vị này bệ hạ không thích nhất chính là như vậy nịnh nọt người, nhưng là Mẫu Hậu đặc biệt phân phó muốn để hấn hiện ra hấn một lần giá trị. Không có cách, Mẫu Hậu dù sao cũng là Mẫu Hậu, nói chuyện qua chính mình là nhi tử liền nhất định phải nghe.

Vị hoàng đế này dựa vào không đáng tin cậy, không phải là một cái giấy đi, "Có thể hay không mời bệ hạ lui tả hữu, tiểu nhân có một kiện thiên đại sự tình muốn mời bệ hạ cân nhắc quyết định."

Lý Bình Thường nhìn xem chung quanh trừ nữ nhi của mình cũng là Thái Phi thị nữ hoa đá, với lại khoảng cách vẫn còn tương đối xa. Thế nhưng là tiểu tử này muốn làm gì chứ, rõ ràng chỉ là một cái tiểu quỷ mà thôi.

"Có chuyện mau nói."

"Đứng." Luru Vân nói ra, "Tiểu nhân vốn là Sơn Dã chi đồ, nhưng là tiểu nhân ở một lần thí nghiệm bên trong, đạt được một cái có thể đề thuần muối bí

phương,

Cái này bí phương có thể đem Muối Ăn trở nên lại trắng lại mặn."

Nhưng là cái này Tây Hạ Quốc Chủ vậy mà thờ ơ, thế mà vẫn còn ở tuổi hoa, ngay cả ánh mắt cũng không ngưng, "Liên cái này a, trầm coi là cái gì đâu, ta Tây Hạ không bao giờ thiếu cũng là muối, muối dễ thuận, hữu dụng không. Trầm muối làm được liền có thể ăn, thật sự là vẽ vôi cho thêm chuyện ra."

Xong, hẳn hoàn toàn không có ý thức được nếu như lũng đoạn muối bạo lực, nếu là đổi thành đường hoàng đế đã sớm từng cái ngồi không yên. Lư Vãn nghĩ tới đây cũng liền không được tại quỹ xuống, ngược lại ngồi xếp bằng xuống đến, cũng không nói chuyện, cứ như vậy nhìn xem Lý Bình Thường tuổi hoa.

Lý Bình Thường nghe xong người sau lưng không có động tĩnh, nhìn lại Lư Vãn đang ở nơi đó trừng trừng nhìn xem hắn, ánh mắt ấy mười phần vô lễ, Lý Bình Thường đem trong tay ấm nước hướng hắn quăng ra, Lư Vãn trở tay liền đem cái kia ấm nước đánh bay.

"Người... người, người tốt lớn mật!" Lý Bình Thường chỉ Lư Vãn chộc tức nhất thời không biết nói cái gì lời nói tốt.

Nhưng là Lư Vãn lại nói: "Bệ hạ, tha thứ ta nói thẳng, người không có làm Hùng Chủ khí lượng, phía đông Đại Tổng đã bắt đầu biến pháp, lập tức liền sẽ trở thành xu thế. Phía bắc Đại Liêu càng là binh hùng tướng mạnh, thời thời khắc khắc nhìn thềm thường lấy thiên hạ. Nhưng là bệ hạ người bây giờ thật rất yếu, chỉ có chức vị lại không thực quyền."

Lư Vãn lời vừa ra khỏi miệng, Lý Bình Thường lập tức liền mất khống chế, hắn cũng không tiếp tục phục vừa rồi thể ngoại cao nhân bộ dáng, "Người lại biết cái gì, trầm nếu là có thể Thân Chính, trầm đã sớm Thân Chính, người lại biết cái gì!"

Lư Vãn cười, "Ngài là chỉ Lý Thái phi à, bất quá lời nói đi cũng phải nói lại ngài phải thật tốt cảm tạ Lý Thái phi bảo hộ ngài nhiều năm như vậy, nếu không phải Lý Thái phi ở chỗ này chống đỡ, ngài sớm đã bị bên ngoài những người đó cho Phân Thi."

"Người nói cái gì! Mẫu Hậu không cho trầm khi thật sự hoàng đế là vì bảo hộ trầm? Người tin hay không trầm hiện tại liền có thể để cho người ta làm thịt người!" Lý Bình Thường nói mấy câu nói đó thời điểm, thanh âm không lớn, nhưng là rất có lực lượng.

A, ngược lại để ta lau mắt mà nhìn, ta liền biết người sẽ không thành thành thật thật làm cái này Hoàng Đế bù nhìn, đều là do cha người.

Từ hiện tại bắt đầu Lư Vãn thanh âm nói chuyện cũng biến thành rất nhỏ giọng, hắn nói: "Nếu ta chân chính đã tâm cũng là phụ tá một vị đương thời Minh Quân, tới hiện ra chính mình giá trị, căn bản cũng không là vì vô công gì phá vỡ."

Lý Bình Thường là một cái giấu rất sâu người, trông mắt hơi híp, lập tức hỏi: "Người đến là ai, tuổi còn nhỏ liền có thể bị trầm Mẫu Hậu coi trọng?"

Lư Vãn đương nhiên đã chuẩn bị kỹ càng lý do thoái thác, hắn chính khí凛 nhiên nói ra: "Không dối gạt bệ hạ, tiểu nhân tổ tiên chính là một đời thiên nhân Gia Cát Không Minh."

"Gia Cát Không Minh?"

Nhìn xem cái này Quốc Chủ mê mẩn bộ dáng liền biết hắn không có lịch sử tri thức, lúc này mặc dù không có Tam Quốc Diễn Nghĩa, nhưng là Tam Quốc Chí đã có, người Nhất Quốc Chi Quân không hảo hảo xem lịch sử, lại tại tại đây hun đúc cái gì tình cảm sâu đậm, người quả nhiên vẫn là không được, cho dù người nói ra vừa rồi lời nói.

Đã như vậy, ta liền cố ý cho người phổ cập một chút tri thức đi. Lư Vãn bắt đầu nói ra: "Tại Hán Tấn quá độ thời kỳ, đã từng có một đoạn xúc động lòng người Anh Hùng Huyết nước mất sử. Bên trong liền có ta tổ tiên Gia Cát Không Minh, lúc ấy ta tổ tiên Học Cứu Thiên Nhân, dụng Binh như Thần. Phụ trợ Ấu Chủ bình định Nội ưu Ngoại loạn, thất xuất Kỳ Sơn, quả nhiên là nhân sinh huy hoàng thời kỳ. Đáng tiếc sau khi chết không người nào có thể chấp chương đại cục, binh bại như núi đổ, sau cùng nước mất nhà tan."

Lư Vãn nói tới chỗ này thời điểm vì biểu diễn rất có hiệu quả, còn chen mấy giọt nước mắt đi ra, nói tiếp: "Cho nên ta Gia Cát nhất tộc đòi đòi kiếp kiếp đều hy vọng phụ tá ra một vị Minh Chủ, chế tạo một cái Vạn Thế Cơ Nghiệp. Thế nhưng là chỉ có đến tiểu nhân thế hệ này mới có cơ hội gặp mặt thiên nhan, đáng tiếc tiểu nhân người trước mắt chẳng qua là một cái tránh sau lưng mẫu thân, Cáo mượn oai Hổ hoàng đế, tiểu nhân tâm thật sự là mất."

Lý Bình Thường nghe Lư Vãn nói chuyện, tuy nhiên có rất nhiều địa phương còn có lo nghĩ, nhưng là nghe xong Lư Vãn cũng dám chế giễu hắn là trốn ở mẫu thân người phía sau. Tâm lý nộ hỏa làm sao cũng ép không được, giờ quả đắm lên đánh về phía Lư Vãn.

Lư Vãn lúc đầu coi là Lý Thu Thủy sẽ không cảm Tiểu Dao Phái võ công truyền cho con trai của nàng, nào nghĩ tới cổ này quyền phong đập vào mặt. Lư Vãn không chút suy nghĩ liền đem tay hướng về mặt đất dùng lực vỗ, cả người nhanh chóng lui về sau đi.

"Chạy đi đâu!"

Thật sự là xem thường hắn, Lư Vãn trì hoãn qua Nhất Khí, đột nhiên bộc phát ra bản thân bá đạo khí tức. Vãn chương chụp về phía Lý Bình Thường, nhưng là Lý Bình Thường hiển nhiên là đạt được Lý Thu Thủy chân truyền, thân hình như cuồng phong gào thét thu vào Lư Vãn ánh mắt. Lý Bình Thường khinh công không chỉ cao hơn Lư Vãn sáng, công lực của hắn càng không phải là Lư Vãn so ra kém.

Hai người song chương va nhau, giờ phút này Lư Vãn đã cảm nhận được Lý Bình Thường chương lực bên trong ẩn chứa sắc bén nội kinh, nguy hiểm hơn là hắn cơ hồ không có đối lưu Lư Vãn lưu thủ, căn bản chính là một phương diện đơn ngược.

Lưu Vân thân hình lui lại, Lý Bình Thường cười lạnh một tiếng, "Muốn chạy!" Lập tức chân trước đạp mạnh, càn là giống như gió đuổi tới Lưu Vân trước mặt, bỏ cũng không xong.

"Bệ hạ, ngươi phải cẩn thận!" Nói, Lưu Vân bắt đầu vận đù Hóa Công Đại Pháp, chỉ cần một chiêu liền có thể chế trụ hắn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Không Đơn Giản Mẹ Con

Lý Bình Thường võ công hoàn toàn vượt qua Lưu Vân nhận biết, nguyên lai tưởng rằng hắn cũng là Nguyên Trứ bên trong một cái cò cũng được mà không có cũng không sao nhân vật râu ria, không nghĩ tới hắn lại có thể giấu sâu như vậy.

Xa xa đứng ở một bên Ngân Xuyên Công Chúa, xem chính mình phụ hoàng làm sao lại và cái này hạ nhân đánh nhau đâu? Nhưng là tại nàng bên cạnh hoa đá lại so cái này Ngân Xuyên Công Chúa tính táo nhiều, tay trái ngăn tại công chúa trước người, đã là bảo hộ nàng, cũng là phòng ngừa nàng loạn nhập chiến trường.

Hiển nhiên hoa đá đối với Tây Hạ Quốc Chủ rất có lòng tin, khả năng không cần mấy hơi thời gian, cái này cuồng vọng tiểu tử liền sẽ chết tại Quốc Chủ dưới lòng bàn tay.

"Bệ hạ, ngươi phải cẩn thận!" Lưu Vân giờ phút này cảm nội lực quán chú tiến vào song chưởng bên trong, thân pháp thủy chung là kém hơn Lý Bình Thường thân pháp, cũng cảm giác mình đã bị rắn độc khóa chặt.

Trong tay chưởng pháp nhanh chóng múa, nhất chưởng tiếp nhất chưởng, đem mình tại sư phụ Đình Xuân Thu nơi đó học tập chưởng pháp, mây bay nước chảy đồng dạng sử xuất. Đáng tiếc tại tiếp xúc qua võ học cao thâm Lý Bình Thường trong mắt, thật giống như tiểu hài tử khua tay cây tầm đồng dạng.

Chỉ gặp Tây Hạ Quốc Chủ Lý nắm trường một tay thẳng vào, vô cùng xảo trá góc độ, đẩy ra Lưu Vân song chưởng. Ngay sau đó một cái khác chưởng liền tốt giống như Thiên Vương Thác Tháp, trùng trùng điệp điệp đánh vào Lưu Vân trên ngực.

Lưu Vân phun ra thật dài một ngụm máu, giống chó chết giống như ngã trên mặt đất. Lúc này, vốn hắn nên ngã trên mặt đất Lưu Vân bất thành linh bắn lên đến, điểm trụ bộ ngực mình bên trên hai cái huyết đạo, lại một lần nữa xông về Lý Bình Thường.

"Không biết sống chết!" Khi hắn lại muốn xuất chưởng trực tiếp kết Lưu Vân thời điểm, tay trái vậy mà nặng không nhắc lên nổi, sự tình quá đột ngột, tại nhìn thấy Lưu Vân thời điểm, hắn đã đi tới Lý Bình Thường trước mặt.

Thủ chưởng liền đè vào Lý Bình Thường trên cổ, Lưu Vân cũng không để ý chính mình thương thế, cười thâm một tiếng, nói ra: "Xem ra chúng ta lẫn nhau đều cũng phiền phức a." Nói xong cũng té xỉu.

"Bệ hạ!" Hoa đá còn nhanh hơn Ngân Xuyên Công Chúa chạy đến Lý Bình Thường trước mặt, Lý Bình Thường dùng tay phải xé mở tay trái tay áo, cánh tay hắn bên trên vậy mà nổi lên điểm một chút tím ban.

"Đây là độc, độc." Hoa đá chân tay luống cuống nói: "Bệ hạ, ngài ••• ngài mau vận công bức độc a!"

Lý Bình Thường dùng tay phải bắt bàn tay trái tâm, điểm trụ chính mình cánh tay trái mấy cái trọng yếu huyết đạo, bắt đầu vận công bức độc. Nhưng là cũng không biết độc này là thể nào làm đến, bức đi ra vậy mà chỉ có màu đỏ sậm máu tươi, trên cánh tay tím ban vẫn là chỉ có tăng lên chứ không giảm đi.

Ngân Xuyên Công Chúa lúc này chạy đến phụ cận, vừa định hỏi phụ hoàng ngài làm sao. Liền bị Lý Bình Thường hét lại, "Hoa đá, ngươi đi mang theo công chúa rồi đi, đem ta Mẫu Hậu mời đến!"

Hoa đá lập tức dắt lấy Ngân Xuyên Công Chúa rồi đi,

Ngay tại lúc này, Lưu Vân từ dưới đất bò dậy nói ra: "Bệ hạ, ta có thể cho ngươi giải độc, nhưng là ngài phải đáp ứng ta một cái điều kiện."

Lý Bình Thường cả đời cao quý, làm sao có khả năng sẽ chịu loại khuất nhục này, "Tiểu tử, trăm là Nhất Quốc Chi Quân, mới sẽ không bị ngươi hù sợ! Muốn uy hiếp trăm, ngươi còn sớm một trăm năm đấy!"

Lưu Vân biểu lộ thật sự nói: "Ngài liền không nghe một chút đây là một cái điều kiện gì a?"

"Là cái gì trăm cũng sẽ không đáp ứng ngươi, ngươi liền chết cái ý niệm này, trăm cũng có trăm tôn nghiêm!"

Lần này Lưu Vân cuối cùng thoáng tán thành Lý Bình Thường người, còn tính là một cái có đảm đương người, "Cho dù là trợ giúp Tây Hạ trở nên mạnh mẽ điều kiện này, bệ hạ ngài cũng không đáp ứng sao?"

Lý Bình Thường kém chút kể tiếp lương kho, đây là đầu giống như cái nào a, lại nói đây coi là điều kiện gì, "Ngươi đang nói một lần?" Lý Bình Thường cho là mình nghe lầm

Chỉ gặp Lưu Vân biểu lộ giống như vừa rồi đồng dạng nghiêm túc, hần nói ra: "Tiểu nhân nói, tiểu nhân có nắm chắc tại mười lăm năm bên trong, có thể giúp Tây Hạ trở nên Phú Cường gấp mười lần!"

"Giải độc đi." Lý Bình Thường cũng không biết mình bây giờ là một cái tâm tình gì, đành phải thật dài thở dài, nói ra một câu nói kia.

Lưu Vân nắm tay đặt ở Lý Bình Thường vừa rồi vạch phá bàn tay trái trong lòng, vậy mà dùng mắt thường liền có thể nhìn thấy những này tím ban bị Lưu Vân thủ chương hút đi, trước mắt một màn này quả nhiên là không thể tưởng tượng.

Vừa rồi thâm hậu như vậy nội công, đều khu không đi những này độc, nhưng là bây giờ những này độc ban vậy mà liền giống như tước điều về tổ đồng dạng, "Những này độc là ngươi nuôi sao?"

Đối mặt Lý Bình Thường bỗng nhiên hỏi một chút, Lưu Vân cười cười nói: "Vâng, đây là ta nuôi, rất nguy hiểm đúng không, bệ hạ."

Lý Bình Thường đã không biết được cái kia dùng cái gì ngữ khí giống như tiểu tử này nói chuyện, vừa rồi rõ ràng túm làm càn muốn đem trời lật tới, bây giờ lại lại cùng Tiểu Hải Nhi đồng dạng.

"Ngươi thật có nắm chắc để cho trăm quốc gia, trở nên Phú Cường gấp mười lần?" Lý Bình Thường không quá xác định hỏi.

"Có lỗi với bệ hạ, ta nói láo." (trăm liền biết, Hoàng Mao tiểu nhi lời nói không đáng tin cậy.)

Lưu Vân nói ra: "Hần là gặp bốn năm lần cũng là cực hạn, tiểu nhân dù sao không phải thần tiên. Nào có khả năng chịu đựng đem một quốc gia dùng vài chục năm liền trở nên mạnh như vậy."

Tây Hạ Quốc Chủ lập tức, lấy tay bắt lấy Lưu Vân bả vai kích động nói: "Ngươi nói thế nhưng là thật?"

Lần này Lưu Vân thật đúng là không có nói láo, Tây Hạ vốn chính là một cái không phải đặc biệt Cường Quốc nhà, toàn bằng lịch đại Quốc Chủ tả hữu lượn vòng mới có thể bảo trụ nền tảng lập quốc, bọn họ chỉ có tư nguyên nhưng lại không biết dùng như thế nào, chính mình cái này Quân Lý Học Thạc Sĩ hẳn là có thể giúp bọn họ trở nên mạnh mẽ một điểm

Lưu Vân kéo xuống một đầu y phục, cẩn thận cho Lý Bình Thường băng bó lại, "Đương nhiên là thật, nếu bệ hạ các ngươi có được lớn như vậy bảo tàng, lại bị dùng thành Cái Trắng giá bán đồ bán tháo, đó mới là phung phí của trời. Nhưng là ngài chỉ cần dùng ta về sau, cam đoan ngươi Quốc Khố trở mình một phen."

Lúc này bầu trời thổi qua một đạo bóng trắng, nhẹ nhàng nhưng rơi vào Lý Bình Thường bên người, không phải Lý Thu Thủy là ai. Con trai mình tại chính mình mí mắt xuống vậy mà lại thụ thương, nhất định cũng là đang đánh mình khuôn mặt.

Nhưng là nàng dù sao nào từ vẫn là thanh tịnh, nghe hoa đá giảng, Lý Bình Thường tay trái đã trúng độc xâm nhập. Thế nhưng là xem con trai mình bình thường sắc mặt, và đã gói kỹ vết thương.

Lạnh lùng nhìn xem Lưu Vân nói ra: "Hoàng Thượng, ngươi có phải hay không hẳn là, cho bản cung giải thích một chút, cái này đều phát sinh sự tình gì a?"

Đã nhìn thấy Lý Bình Thường không chút hoang mang nói ra: "Hết thầy cũng là hiểu lầm, tiểu tử này Mẫu Hậu có thể thương cho trăm à, trăm bắt đầu có chút thích hẳn."

Nhưng là Lý Thu Thủy không có trả lời con trai mình lời nói, ngược lại nhìn xem Lưu Vân nói: "Ngươi mới đến hai ngày, liền dám ở chỗ này tùy ý làm bậy, thật coi bản cung là bài trí không thành!" Nói xong muốn huy chương đánh chết Lưu Vân thời điểm, Lý Bình Thường một bước liền đứng tại Lưu Vân trước người.

Hần nói: "Mẫu Hậu, người người nào không qua, niệm tình hần còn niên kỷ, liền tha cho hần nhất mệnh đi."

Cái này tựa như là Lý Bình Thường lớn lên về sau, số lượng không nhiều tìm Lý Thu Thủy, Lý Thu Thủy đương nhiên sẽ không ngỗ nghịch con trai mình, dù sao cũng là tháng mười hoài thai.

"Tốt, tất nhiên Hoàng Thượng lên tiếng, vậy bản cung cũng không để lại ra tay. Thế nhưng là tội chết có thể miễn, ngươi đem miệng há mở!" Lý Thu Thủy gặp Lưu Vân thành thành thật thật há miệng ra, đầu ngón tay bắn ra một hạt viên thuốc, thành một đường thẳng bay vào Lưu Vân miệng bên trong.

"Đây là Đoạn Cân Hủ Cốt Hoàn, người nếu là đuổi tại ta hoàng nhi bên người làm một chút bản cung không biết sự tình, vậy người giải được này cũng đừng hòng muốn!"

Lưu Vân lập tức quỳ xuống, nói thật hần đã quỳ chán ngấy, nhưng là tình thế mạnh hơn người, "Tiểu nhân tất nhiên không phụ bệ hạ coi trọng, thật tốt làm việc." Khi hần vừa nói chuyện đợi, trong cơ thể đã đem khóa này đồng hóa, căn bản không cần lo lắng những chuyện này.

"Mau cút!" Lý Thu Thủy đề cho Lưu Vân lần xa về sau, đi vào Lý Bình Thường trước người, nhẹ nhàng nâng lên hần cánh tay trái đau lòng nói, "Người làm sao không cẩn thận như vậy, muốn thật sự là có cái không hay xảy ra, muốn vì mẹ như thế nào cho phải?"

Lý Bình Thường cũng rất thụ cảm động nói ra: "Mẹ ngài cứ yên tâm đi, tiểu tử này không giống ngài xem đơn giản như vậy, đến con trai của thiếu biết, hần hần là có Bách Độc Bất Xâm chi thể."

Lý Thu Thủy cười nói: "Hài nhi không cần phải lo lắng, Vi Nương thủ đoạn nhiều nữa đây."

"Ha-Ha, có mẹ ở bên người, hài nhi cũng là yên tâm."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Nhân Tử Phong Ba

Lưu Vân hiện tại đã thành công tiến vào Tây Hạ hoàng đế trong mắt, chỉ cần hần dám đề cho chính mình làm loạn, Lưu Vân liền không sợ đục nước béo cò.

Muốn nói hôm qua thật sự là kinh hiểm, muốn nói đối với Nhất Quốc Chi Quân hạ độc cũng là tội chết một đầu tội không thể tha, nhưng là một cái bị đè nén thật lâu hoàng đế cần có nhất là trung thần sao? Không phải, vậy hần sẽ vô cùng cần thiết quyền lực, cũng không phải.

Hần khát vọng nhất chính là có thể tại Thiên Hạ thần dân trong mắt thành lập chỉ thuộc về chính mình công tích, đây cũng là Tùy Dạng Đế vì sao lại chinh phạt Cao Ly, tu Đại Vận Hà. Hần chỉ muốn dùng dạng này một loại phương thức chứng minh mình còn sống.

Lý Bình Thường càng là dạng này, võ công của hần trác tuyệt, địa vị càng là không người có thể đứng, cũng không thiếu Kim Ngân Tài Bảo. Nhưng là hần lại không cách nào cảm giác mình còn sống, mẫu thân yêu để cho hần hít thở không thông, để cho hần không có một cái nào hoàng đế tôn nghiêm.

Lại thêm hần không phải người giang hồ, hần là Tây Hạ Nhất Quốc Chi Quân, trong mắt không có khoái ý ân cừ. Hần có thể nhìn thấy chỉ có tổ tiên thành lập công huân, đây là Lịch Đại Hoàng Đế đều giới không xong độc nghị, cái kia chính là kiến Công lập Nghiệp, mở rộng lãnh thổ.

Nhưng là từ tiểu sinh trưởng ở Lý Thu Thủy dưới cánh chim Lý Bình Thường, chỉ có thể từ Tầng Thụ bên trong nhìn xem những người đó thành lập cơ sở. Tâm lý dĩ thường khát vọng mình có thể cũng giống như tổ tiên, trở thành một đời Hùng Chủ.

Bây giờ hôm qua sự tình, đối với hần xúc động rất lớn, cái này không có danh tiếng gì tiểu tử cũng dám nói ngoa có thể làm cho mình quốc gia Phú Cường gấp mười lần, cho dù là lời nói dối Lý Bình Thường cũng muốn thử một chút.

Hiện tại toàn bộ Triều Dã cũng là Mẫu Hậu Lý Thu Thủy khống chế đâu, chính mình tuy nhiên áo com Vô Khuyết, mỗi ngày đeo vàng đeo bạc, trải qua xa hoa thời gian, có thể cái này há lại anh hùng đường.

Cái kia gọi Lưu Vân trong mắt có hần không có đồ vật —— hi vọng, đã tâm còn có đối với tương lai khát vọng.

Đây đều là Lý Bình Thường thiếu khuyết đồ vật, cho nên hần quyết định tin tưởng một lần cái này gọi Lưu Vân hài tử, để cho hần đến giúp chính mình thực hiện một đời Hùng Chủ mộng tưởng, hần không phải kia là cái gì Gia Cát Không Minh đời sau à, dù sao chính mình sống được cũng câu thúc, liền để hần tới để cho mình vui vẻ một lần đi.

Ngày thứ hai buổi chiều, Lưu Vân bị gọi vào Lý Bình Thường trong ngự thư phòng, hần cũng quy củ ngồi tại một cái cái ghế nhỏ bên trên, chờ đợi Tây Hạ Quốc Chủ nói chuyện.

Nhưng là thời gian rất lâu Lý Bình Thường là ở chỗ này luyện chữ, nhìn thấy Lưu Vân tiến đến về sau, liền để hần tìm một cái địa phương ngồi, về sau rốt cuộc không nói gì lời nói.

Kết quả ngược lại là Lưu Vân ngồi trước không được, "Xin hỏi bệ hạ, gọi tiểu nhân tới đây không biết có chuyện gì?"

Ngươi cuối cùng nói chuyện trước, "Luru Vân, nếu như ngươi hôm qua nói chuyện là thật, này trăm hỏi ngươi,

Nếu như trăm đáp ứng ngươi nói chuyện, ngươi trước hết làm cái gì?"

Luru Vân lại một lần nữa hoạt động quỳ xuống, vừa chấp tay nói ra: "Hồi bẩm bệ hạ, tiểu nhân hi vọng bệ hạ có thể nhận tiểu nhân làm nghĩa tử, cũng đem Nhất Phẩm Đường giao cho tiểu nhân tới quản lý, tốt nhất có thể ban cho tiểu nhân một chi quân đội. Tiểu nhân sẽ giúp bệ hạ hoàn thành một lần tài vụ chính lý."

Tiểu tử này lá gan rất lớn a, cũng dám xách yêu cầu này, "Ngươi không biết những cái kia đều tại trăm Mẫu Hậu trong tay à, quả nhiên là không biết sống chết."

Luru Vân cũng cảm thấy chính mình yêu cầu có một ít quá phận, "Vậy có thể hay không cho tiểu nhân một cái ba ngàn người Biên Chế, tiểu nhân có thể tự hành chuẩn bị, tiểu nhân là thật tâm giúp đỡ bệ hạ."

Bình thường người nói ra câu nói này, vậy cũng là có chính mình con mắt, Lý Bình Thường mặc dù không có thực quyền, nhưng là không có nghĩa là hắn không biết những thứ này.

"Trăm không cho phép, ngươi khẩu vị quá lớn, nhưng là nhận ngươi coi cái Nghĩa Tử cũng không phương sự tình." Lý Bình Thường nói, bút trong tay liền bắt đầu trên giấy Bút Tầu Long Xà, viết ra sách văn, đắp lên hãn tư ấn.

Lý Bình Thường nói ra: "Luru Vân từ hôm nay bắt đầu, ngươi chính là trăm Nghĩa Tử, Phong Hào là thiếu chúa Quận Vương, tuy nhiên hữu danh vô thực, không vào Tông Thất tịch. Nhưng là trăm sẽ cho ngươi rất cao tước vị cơ ứng biến quyền lực, đây cũng là trăm có thể làm được cực hạn."

Luru Vân nghe xong liền minh bạch, cảm tình hắn đây là lại tạo một cái chính mình, nhưng là Luru Vân không phải Lý Bình Thường, hắn là chịu Lý Thu Thủy tiết chế, thế nhưng là có thể chế trụ Luru Vân khả năng chỉ có chính hắn đi.

"Nhi thần Tạ Chủ Long Ân, nhi thần ôn thỏa không phụ phụ hoàng hi vọng." Luru Vân lần nữa bái tạ nói. (nhân vật thích ứng thật nhanh, tiểu tử này xem ra không phải thường nhân.)

Lý Bình Thường lại chỉ sau tám bình phong nói: "Luru Vân, ngươi Quận Vương trang phục ngay tại cái kia sau tám bình phong, hoa đá, ngươi đi trợ giúp hắn thay đổi."

Hoa đá? Làm sao nàng ở chỗ này sao?

Chỉ gặp hoa đá từ sau tám bình phong chậm rãi đi tới, nhàn nhạt khom người chào, nói ra: "Luru Vân Quận Vương, mời ngươi dời bước đến nơi đây."

Luru Vân đi vào trong bình phong, tại thạch hoa trợ giúp dưới, thay đổi cái này thân thể trang phục. Vừa đi ra, liền ngay cả Lý Bình Thường cũng là lau mắt mà nhìn, quả nhiên là người dựa vào y phục dựa vào cái yên, tiểu tử này dáng dấp còn tính là tuần mỹ.

Liền ngay cả Luru Vân cũng bị chính mình mê hoặc, thật sự là quá tuần tú, khó trách người ta nói Đại Ân Ân Vu Triều, xem ra vẫn là hướng có tiền a.

Hiện tại đã coi như là bước ra một bước này đi, "Chỗ ấy bề tôi muốn đi Nhất Phẩm Đường nhìn xem, nhi thần muốn gia nhập Nhất Phẩm Đường, không biết phụ hoàng có thể hay không ân chuẩn."

Lý Bình Thường đã sớm biết tiểu tử này tựa hồ đối với Nhất Phẩm Đường rất có chấp, không nghĩ tới hiện tại còn đọc Nhất Phẩm Đường, an bài một người, hắn là không vấn đề đi.

Lý Bình Thường đến là Nhất Quốc Chi Quân, Hách Liên Thiết Thụ nhận được Lý Bình Thường căn dặn liền lập tức chạy tới, khi hắn bái kiến Lý Bình Thường về sau, Lý Bình Thường nói ra: "Hách Liên Tướng Quân, những năm này để ngươi lo liệu Nhất Phẩm Đường vất vả."

Hách Liên Thiết Thụ cũng khiêm cung nói ra: "Hạ Thần không dám giành công, hết thảy cũng là bệ hạ lãnh đạo có phương pháp, Hạ Thần có thể tại bệ hạ thủ hạ làm việc, vì là bệ hạ xuất sinh nhập tử đã là thiên đại vinh diệu."

Lý Bình Thường đã nghe chán những này nịnh nọt nói như vậy, hắn nói với Hách Liên Thiết Thụ: "Tướng quân làm sao đến mức khách khí như thế, nếu để cho tướng quân tới đây, trăm là muốn cho trăm hoàng nhi đi Nhất Phẩm Đường đoán luyện đoán luyện, hoàng nhi còn không được hưởng về Tướng Quân Hành lễ."

Nghe được Lý Bình Thường lời nói, Luru Vân lập tức đứng lên, cho Hách Liên Thiết Thụ chấp tay cúi đầu, Hách Liên Thiết Thụ lập tức hoàn lễ. Thế nhưng là trong lòng của hắn lại nghĩ đến trong cung vương tử hắn đều biết a, làm sao không nghe nói có như thế số một vương tử, chẳng lẽ là Con riêng.

Nghĩ tới đây ngẩng đầu nhìn một chút Lý Bình Thường và Luru Vân, tuy nói không xác định, nhưng là hai người kia đều lớn lên rất đẹp, hắn là cha con không sai.

"Bệ hạ nhờ vả, Hạ Thần dám không vâng mệnh, chỉ là Nhất Phẩm Đường cũng là lỗ mãng người, Hạ Thần e sợ cho làm bị thương vương tử." Hách Liên Thiết Thụ đem hắn lo lắng nói một chút, dù sao Nhất Phẩm Đường bên trong vẫn là có như vậy một hai cái không có mắt.

Lý Bình Thường lại nói: "Tướng quân thật sự là lo ngại, ta cái này hoàng nhi bất quá chỉ là xuống đến các ngươi những này Thân Dân chi nhánh trái

nghiệm một lần dân gian khó khăn mà thôi, người chỉ cần để cho hấn cảm thấy bách tính sinh hoạt vẫn là tốt, người dân sinh hoạt vẫn là hạnh phúc, hấn đợi đến không có ý nghĩa, tự nhiên là sẽ trở về."

Hách Liên Thiết Thụ lập tức sáng, "Hạ Thần tuân mệnh."

Này, lão tử làm cái gì đâu, nguyên lai cũng là cái tiểu thí hài nhàn ra cái rắm nghĩ ra được chơi đùa, bệ hạ lại không nguyên ý mang theo hấn, đành phải đem cái này cục diện rồi rắm giao cho chính mình.

A? Vậy có phải hay không khía cạnh nói rõ, bệ hạ đối với ta cũng tín nhiệm đâu, thế mà đem Hoàng Tử giao cho ta đến mang. Vạn nhất hấn sau này đăng cơ Đại Bảo, ta không phải liền là Đế Sư sao?

Không thể không nói Hách Liên Thiết Thụ tư duy nhảy vọt lực thật sự là quá không thể tưởng tượng, từ một đầu có thể kéo tới bên kia.

Thế là Hách Liên Thiết Thụ hướng về phía nhấn lại lộ ra vẻ mặt vui cười nói ra: "Vương tử, ngài tại đây mời, Hạ Thần trước tiên mang người thăm một chút Nhất Phẩm Đường."

Tất nhiên kế hoạch đã bước ra một bước này, Lưu Vân quay người cung kính nói với Lý Bình Thường: "Nhi thần cáo lui."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Đoạt Quyền Kế Hoạch (1)

Hách Liên Thiết Thụ mang theo Lưu Vân đi đến hoàng cung cấm địa một nơi, nơi này chính là Tây Hạ Nhất Phẩm Đường tổng bộ, Lưu Vân không nghĩ tới tại đây lại là trong cung, hấn vẫn cho là ở đâu cái Nha Môn đây.

Hách Liên Thiết Thụ nói ra: "Vương tử, ngài nhìn xem ngài bình thường thích gì, Hạ Thần liền lập tức mang ngài đi nơi nào."

Lưu Vân trầm tư mấy chục giây, nói ra: "Tướng quân, ta bình thường ưa thích luyện võ, đều nói chúng ta Nhất Phẩm Đường Cao Thủ như Vân, có thể hay không để cho ta tới kiến thức kiến thức?"

"Vâng, mời vương tử giống như Hạ Thần bên này đi."

Hách Liên Thiết Thụ mang theo Lưu Vân đi đến một chỗ sân nhỏ trước, Hách Liên Thiết Thụ nói: "Nơi này là Nhất Phẩm Đường cung phụng phòng, đặc biệt an trí võ công cao cường cao thủ vào ở, nghe điều không nghe tuyên, từng cái tính khí đều đại vô cùng."

Nói liền đẩy cửa dẫn theo Lưu Vân đi vào, tại đây phòng ốc càng giống là Tứ Hợp Viện, trong cung Tứ Hợp Viện giống như so bình thường Tứ Hợp Viện đại khí không ít. Đã nhìn thấy có mấy người đang ở nơi đó luyện công, một cái là khua lên một cây Thiết Côn, nhìn hấn Cử Trọng Nhược Khinh thân pháp, Lưu Vân đó có thể thấy được căn này cây gậy nếu như đánh vào trên thân người, tất nhiên cũng là gân cốt nứt ra, Huyết Tương bắn ra bốn phía.

Một cái khác và hấn đối luyện là một cái linh xảo nam nhân, trường kiếm trong tay giống như Linh Xà lè lưỡi, không thấy chút nào quý tích. Hai người người tới ta đi, cái này khiến Lưu Vân mở rộng tầm mắt, hấn kiếm pháp một mực luyện không tốt, mà người này lại có thể dùng dạng này kiếm, cùng cái này sử dụng đại gậy sắt người triển đấu, người này tựa hồ có thể chỉ điểm một chút chính mình.

Hách Liên Thiết Thụ vỗ vỗ tay, nói ra: "Cao Hùng, Diệp Tuyền, còn không mau tới gặp qua ta Đại Hạ Quốc Vương Tử Điện Hạ."

Hai cái này người đàn ông lập tức đình chỉ luận bàn, thu công đi vào Lưu Vân trước mặt, chấp tay nói: "Gặp qua vương tử!"

Hách Liên Thiết Thụ nói: "Bọn họ là tại đây quản sự, đồng thời cũng là Nhất Phẩm Đường cung phụng, thường ngày ngay ở chỗ này vũ đao long thương, Cao Hùng, Diệp Tuyền, nhận thức một chút đây là bệ hạ vương tử, thiếu chúa Quận Vương. Hôm nay tới ta Nhất Phẩm Đường tới thể nghiệm sinh hoạt, hai người các người phải thật tốt phụ trách vương tử an toàn, biết không?"

Lưu Vân gật đầu một cái nói nói: "Hai vị tốt, hai vị tốt. Vừa rồi Tiểu Vương nhìn thấy hai vị thân thủ mạnh mẽ, chắc hấn cũng là không tầm thường Nội Gia Cao Thủ, Tiểu Vương hôm nay là ngày đầu tiên đến, hi vọng ngày sau hai vị có thể chỉ điểm Tiểu Vương mấy chiêu."

Cao Hùng và Diệp Tuyền đều liên thanh xưng hô "Không dám nhận, không dám nhận", Cao Hùng nói: "Vương tử là Thiên Kim quý thân thể, có thể cùng vương tử cộng sự, quả thật lữ tiểu nhân phúc phận."

Đây là một đạo ngọt ngào âm thanh từ tận cùng bên trong nhất phòng trọ truyền tới, "Vương tử đại giá quang lâm, xin thứ cho bản thân thân thể tàn khuyết,

Không thể cho vương tử chào."

Là Đoàn Duyên Khánh, loại thanh âm này, nghe qua một lần lần thứ hai tuyệt đối sẽ không quên. Đoàn Duyên Khánh nhất định là cho là ta chỉ là cái phổ thông vương tử, muốn dùng cái này nội lực Truyền Thanh cho ta một cái hạ mã uy.

Lưu Vân cũng vận khởi nội lực nói ra: "Chắc hẳn vị này cũng là người giang hồ xưng Ác Quán Mãn Doanh Tử Đại Ác Nhân đứng đầu, Tiểu Vương thiếu đồa Quận Vương Lưu Vân, không dám đánh nhiều tiền bồi nghi ngơi, ngay ở chỗ này hàn huyên, đặc tội á!"

Bên trong không còn có âm thanh, Hách Liên Thiết Thụ trên mặt cũng có một chút không nhịn được, hơi có vẻ xấu hổ nói ra: "Vương tử nếu không cần đề ý, những người giang hồ này chính là như vậy không hiểu quy củ, nếu là vài chỗ đặc tội vương tử, kính xin vương tử thứ lỗi."

Lưu Vân gật đầu một cái nói: "Tướng quân nếu không cần dạng này, cao nhân có một chút quái tính tình rất bình thường. Ngược lại là Nhất Phẩm Đường như thế vang dội tên tuổi, cao thủ liền mấy người này à, tựa hồ có chút không đủ à?"

Điểm này Hách Liên Thiết Thụ là sẽ không nói cho Lưu Vân, cái này đã dính đến Nhất Phẩm Đường bí mật, đành phải tránh nặng tìm nhẹ nói ra: "Chuyện này, vương tử. Mấy ngày nay bọn họ đều có nhiệm vụ, cho nên đa số sẽ không ở tại đây, kính xin vương tử mời tới bên này."

Hách Liên Thiết Thụ mang theo Lưu Vân xem hết cái này cung phụng phòng về sau, lại dẫn hắn đi đến một cái vắng vẻ phòng nhỏ. Phòng nhỏ vị trí rời sở hữu phòng lớn tiêu viện đều rất xa, đơn độc tại mảnh này bên trong cánh rừng nhỏ, đóng một gian nhỏ như vậy phòng. Thế nhưng là cái phòng nhỏ này nhìn xem nhỏ, nhưng là tổng thể tới nói còn rất sạch sẽ, bàn ghế và đồ dùng trong nhà bày đặt coi như sạch sẽ.

Hách Liên Thiết Thụ nói: "Vương tử, mấy ngày nay ngài liền hạ mình ở chỗ này đi, ngài dù sao cũng là tới thể nghiệm sinh hoạt, đương nhiên phải thật tốt cảm thụ một chút. Nếu có cái gì thất lễ địa phương, kính xin vương tử tha thứ."

"Ta hiểu, ta hiểu. Tướng quân kia trước hết bận bịu ngài đi thôi, ta một hồi muốn đi xem Tử Đại Ác Nhân."

Hách Liên Thiết Thụ kém chút nhảy dựng lên, hắn vội vàng nói: "Vương tử ngài vẫn là đừng đi tốt, bốn người bọn họ chỉ là cung phụng, là chân chính ác nhân, chúng ta Nhất Phẩm Đường cũng chỉ là cùng bọn hắn là quan hệ hợp tác. Đến lúc đó vạn nhất bọn họ lên bạo đã thương người, Hạ Thần tốt như vậy đối với bệ hạ dạn dỏ a."

Lưu Vân cười cười nói: "Này không có việc gì, tướng quân người nhìn ta là loại kia ngang ngược người sao, cho nên nói nếu là quan hệ hợp tác, vậy thì có một cái thương lượng bộ dáng, lại nói ta vẫn rất ưa thích bọn họ."

Hách Liên Thiết Thụ nói không lại Lưu Vân, nếu cũng là cảm thấy Lưu Vân nói vẫn rất có đạo lý, dứt khoát liền để chính hắn đi đùa giỡn đi, chính mình chỉ cần bồi tiếp cẩn thận là được rồi.

"Này đã như vậy, Hạ Thần trước hết đi rồi đi."

"Tướng quân đi thông thả." Lưu Vân đưa tiễn Hách Liên Thiết Thụ về sau, lập tức liền chạy tới cung phụng phòng, đi và Đoàn Duyên Khánh bọn họ hội họp.

Quả nhiên đi chưa được mấy bước, một đạo Thanh Ảnh từ trên trời giáng xuống, không phải Vân Trung Hạc còn có thể là ai. Vân Trung Hạc sử xuất Xà Hạc Bát Đả mãnh xà thăm dò, mủa ra bóng tượng để cho Lưu Vân hoa mắt, cũng may Lưu Vân hiện tại học qua tốt nhiều tuyệt kỹ.

Đã nhìn thấy hắn chỉ bằng vào một đôi tay không, dám dấn vào Vân Trung Hạc Cương Trọng đánh ra, đây là Đinh Xuân Thu giao cho hắn Tinh Túc Phái cảm kén ăn tay. Cái này cảm kén ăn tay là Lưu Vân mỗi một ngày đều đang luyện tập võ công chiêu thức, Lưu Vân Chứng pháp luật cản trở, lại cùng Vân Trung Hạc Cương Trọng tiếp xúc mà không thương tổn.

Hai người bang bang đối với mười mấy chiêu, Vân Trung Hạc không có đối lưu Vân ra tay độc ác, chưa dùng tới quá nhiều Kính Lực, cũng là bình thường chiêu thức so đấu. Cũng may Vân Trung Hạc cũng là thành danh nhiều năm võ công tay già đòi, cơ hồ cũng là vô ý thức cảm Cương Trọng thăm dò qua Lưu Vân đỉnh đầu, tay phải trường đoản vũ vền vền trong nháy mắt liền điểm trụ Lưu Vân huyệt đạo.

Lưu Vân đứng đấy bất động cười hi hi nói: "Tứ Thúc, ta phục."

Vân Trung Hạc đem hắn giải khai huyệt đạo, ôm cổ của hắn nói: "Hào Tiểu Tử, mấy tháng không thấy, võ công tăng lên thật nhanh, vậy mà có thể cùng Tứ Thúc độ sức một trận."

Vân Trung Hạc đối lưu Vân trưởng thành có thể nói là Tối Thượng tâm, hai người từ vừa thấy mặt chính là muốn phân sinh tử, càng về sau Lưu Vân liễu lĩnh từ Kiều Phong trong tay mang theo hắn đào thoát, cái này đều để Vân Trung Hạc ghi ở trong lòng đây.

Lúc này Đoàn Duyên Khánh chống quái trọng, từ trong góc đi tới, sắc mặt âm trầm nói: "Lưu Vân, người đây là còn thể thống gì, đánh tới đánh lui cũng là Tinh Túc Phái đường đi, người chẳng lẽ quên người sẽ còn Đoàn gia Nhất Dương Chỉ sao?"

"Chất nhi không dám quên." Lưu Vân đi qua đỡ lấy Đoàn Duyên Khánh cánh tay phải, liền tựa như làm chuyện xấu bị phát hiện Tiểu Hải Nhi đồng dạng,

"Bá phụ, ta Nhất Dương Chỉ ngay cả cứu phẩm còn chưa tới, làm sao có thể cùng Tứ Thúc giao thủ đâu, ngón tay đều sẽ bị hấn cắt ngang. A, di Hai và Tam Thúc đâu?"

Vân Trung Hạc nói: "Người đừng đề cập, người Tam Thúc nhìn thấy Lão Đại nhận người, hấn cũng nhận một cái đồ đệ, hiện tại đang không biết ở nơi nào luyện công đây."

Lưu Vân gật gật đầu, hấn là Tôn Tam bá, cũng không biết hấn là cái dạng gì người, có thể tuyệt đối đừng giống như Nhạc Lão Tam đồng dạng không đáng tin cậy.

Vân Trung Hạc nói: "Về phần người đi Hai đi, nàng đi đón nhất bút treo giải thưởng, khả năng muộn một chút trở về."

"Há, bá phụ ta có thật nhiều muốn nói với người cứ nói đi, Tứ Thúc người cũng tới đi, ta có một cái kế hoạch mới. Mọi người cùng nhau thảo luận một chút, xem có thể thực hiện hay không." Lưu Vân một tay trộn lẫn một cái, hướng về Tiểu Lâm Tử chỗ sâu đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Đoạt Quyền Kế Hoạch (2)

Lưu Vân đem Đoàn Duyên Khánh và Vân Trung Hạc kéo vào rừng cây nhỏ, hấn đem chính mình và Lý Bình Thường ước định nói cho Đoàn Duyên Khánh và Vân Trung Hạc nghe. Kết quả Lưu Vân kinh lịch trải qua để cho Vân Trung Hạc rất là chấn kinh, không nghĩ tới chính mình mười mấy năm qua sinh hoạt còn không bằng tiểu tử này mấy ngày đặc sắc.

"Nói như vậy, chất nhi người bước kế tiếp muốn làm gì, người nói đi, Tứ Thúc ủng hộ người!" Vân Trung Hạc đột nhiên cảm thấy cùng với chất tử, so cùng với Lão Đại còn sáng khoái hơn không ít.

Lưu Vân thần thần bí bí nói: "Nếu ta chỉ có một cái con mắt, ta muốn làm nhiều chuyện như vậy, cái kia chính là làm quan trọng không chế Tây Hạ Nhất Phẩm Đường."

Đoàn Duyên Khánh không hiểu hỏi: "Nhất Phẩm Đường? Người làm sao để ý như vậy cái này tốt xấu lẫn lộn Nha Môn, chừng không cái này đối với người lại có chỗ tốt gì?"

Lưu Vân hiện tại vừa nghĩ tới Nhất Phẩm Đường liền sẽ nghĩ đến hậu thế Phi Ngự Phục và Tú Xuân Đào, hiển nhiên Cẩm Y Vệ hình tượng sôi nổi tại trong óc. Lưu Vân nói ra: "Các người cũng là muốn sai Nhất Phẩm Đường, với lại thành lập cái này Nhất Phẩm Đường người, cũng bị cái này Nhất Phẩm Đường tên mê hoặc. Một cái Tam Giáo Cửu Lưu người nào đều có tổ chức, trọng yếu nhất đương nhiên cũng là tình báo. Tuy nhiên lại bởi vì Nhất Phẩm Đường tên, chỉ là chiêu mộ võ công cao cường người, cái này hoàn toàn cũng là hai cái phương hướng. Cho nên chỉ cần chúng ta nắm giữ Nhất Phẩm Đường, đem hấn từ nửa giang hồ nửa Nha Môn trạng thái, trực tiếp thăng cấp thành triều đình bí mật cơ cấu. Dạng này chúng ta liền có được, trực tiếp có thể cùng quốc gia khiêu chiến bạo lực cơ quan."

Lưu Vân ngừng đầu nhìn chính mình hai cái này thúc thúc, có thể là chính mình dùng từ không thích đáng, có thật nhiều từ mới bọn họ khả năng nhất thời không có phản ứng tới, cũng là một mặt cái hiểu cái không bộ dáng.

"Nếu cũng là đem Nhất Phẩm Đường làm việc cho ta, muốn đem Nhất Phẩm Đường làm thành một cái giám sát thiên hạ Nha Môn, mà cái này Nha Môn người phải có rất cao tổ chất, mỗi người thành viên đều muốn đi qua tỉ mỉ tuyển bạt, muốn lòng trung thành, Văn Võ Toàn Tài. Khả năng ngay từ đầu không cần điểm xuất phát đặc biệt cao nhân, nhưng là chúng ta muốn làm đến nhất định phải mỗi người cũng phải có cơ sở."

Đoàn Duyên Khánh nghe đến đó, trực tiếp liền cắt ngang Lưu Vân lời nói, "Chất nhi, cái bát úp còn chưa lật lên đâu đâu, liền muốn xa như vậy sự tình, người muốn nói nói chúng ta làm sao đem Nhất Phẩm Đường không chế đến trong tay chúng ta."

Lưu Vân vỗ đầu một cái, "Ai nha, kém chút đem nàng quên."

Thế là lập tức cho Đoàn Duyên Khánh và Vân Trung Hạc giải thích, nguyên lai cung trong còn có một vị tuyệt thế cao thủ, "Nàng tên gọi Lý Thu Thủy, hiện tại là Tây Hạ Quốc Chủ mẫu thân, cũng chính là Hoàng Thái Phi. Theo ta được biết Nhất Phẩm Đường chính là nàng thành lập, với lại nàng vẫn là một cái thủ đoạn độc ác người. Nếu như chúng ta động tĩnh quá lớn, ngược lại đem nàng đưa tới, vậy thì chơi xong."

Vân Trung Hạc vốn chính là người nóng tính,

"Vậy người nói làm sao bây giờ, lời nói đều tại trong miệng người, Lão Đại Phục Quốc đại kế cứ như vậy chết từ trong trứng nước sao?"

"Dĩ nhiên không phải." Lưu Vân vẫn là như cũ, hần xuất ra một bao thuốc nói, "Tứ Thúc, hiện tại cũng là khảo nghiệm ngài chuyên nghiệp thời điểm, đây là một bao, ta cũng là thử làm, không nhất định hữu dụng."

Đoàn Duyên Khánh hỏi: "Người muốn hạ độc chết cái kia Thái Phi?"

Lưu Vân lắc đầu nói: "Ta làm sao có khả năng lấy chính mình mệnh nói đùa, đây là cho Hách Liên Thiết Thụ ăn, ăn cái này, biết về già là tiêu chảy, nhưng là mỗi lần đều không nghiêm trọng. Tứ Thúc, người đem cái này bao thuốc chia hai mươi điểm, mỗi ngày tại tể ở trong rượu để cho Hách Liên Thiết Thụ uống."

"Này uống xong đâu? Muốn ta lại cho hần cho ăn sao?" Văn Trung Hạc tự nhiên sẽ có vấn đề như vậy.

Tuy nhiên Lưu Vân đều đã cân nhắc tốt, kế hoạch này ít nhất tại trong đầu hần vượt qua ngàn lần, "Cái này 20 bao thuốc uống xong, chỉ ít hần muốn ba tháng mới có thể khôi phục, nếu như hần có vấn đề, nhất định sẽ tìm Phó Thủ tới tiếp quản một hồi, chúng ta chỉ cần giết cái kia Phó Thủ, ta sẽ Dịch Dung Thuật, chỉ cần đòi một người là được."

Thật sự là tàn nhẫn a, tuổi còn nhỏ, Đoàn Duyên Khánh nghĩ như vậy đến. Nếu có một ngày ta dựa vào hần thành công Phục Quốc, ta nên như thế nào đối hần a.

Văn Trung Hạc giờ phút này giống như nghĩ đến cái gì, "Không đúng, Đại Chất Tử. Tất nhiên chúng ta đều có Dịch Dung Thuật, trực tiếp sát Hách Liên Thiết Thụ không được sao?"

"Đương nhiên không được a, Tứ Thúc." Lưu Vân có chút kích động nói ra, "Hiện tại ta còn không biết Hách Liên Thiết Thụ là Thái Phi người vẫn là Hoàng Thượng người, hần tất nhiên có thể lên làm đại tướng quân và Nhất Phẩm Đường Đường Chủ, nhất định liền có chúng ta không biết bí mật. Vạn nhất thật đem hần sát tìm một cái tên giả mạo, hai người kia tùy tiện hỏi chúng ta một cái không biết vấn đề, chúng ta thật là cũng là dời lên thạch đầu nên chính mình chân đi."

Văn Trung Hạc bừng tỉnh đại ngộ, "Nguyên lai trong này còn có nhiều như vậy từng đạo này, thế nhưng là chất tử chúng ta đạt được cái này Nhất Phẩm Đường dùng để lấy làm gì a?"

Đây là Đoàn Duyên Khánh tiếp được câu chuyện nói: "Người đây còn không biết? Nhất Phẩm Đường bên trong có rất nhiều chúng ta không biết Mật Hàm, nếu như chúng ta ít nhiều biết một điểm, vậy chúng ta liền có thể uy hiếp lợi dụ một chút đại thần cho chúng ta làm việc. Đến lúc đó muốn tiền có tiền, muốn quyền có quyền."

Lưu Vân thật hần là cho Đoàn Duyên Khánh vỗ tay, có đôi khi kế hoạch cũng là đơn giản như vậy, thế nhưng là chấp hành đứng lên lại phi thường khó khăn, "Này bá phụ ngài nhìn xem, tiểu chất tại đây còn có cái gì lỗ thủng a?"

Đoàn Duyên Khánh nói: "Hần không có, chỉ ít hiện tại không có, trước tiên khống chế lại Hách Liên Thiết Thụ đi. Nếu như chúng ta trong kế hoạch còn có hần nhảy nhót tung bưng, vậy cái này kế hoạch muốn hủy một nửa." Nói xong ánh mắt nhìn về phía Văn Trung Hạc.

"Minh bạch!" Văn Trung Hạc cất kỹ gói thuốc, quay đầu bước đi, hôm nay chuyện này, ta nhất định phải làm xinh đẹp.

Văn Trung Hạc đi, trong rừng chỉ còn lại Lưu Vân và Đoàn Duyên Khánh, Đoàn Duyên Khánh nói: "Hải tử, nếu như người quá công vụ tâm kếp, đối với người ngày sau võ học không có bao nhiêu phát triển."

Lưu Vân cũng biết Đoàn Duyên Khánh nói là có đạo lý, thế nhưng là hần vừa nghĩ tới phải biến pháp luật hại người, tâm lý liền khống chế không nổi loại kia xúc động.

"Cho nên, kính xin bá phụ chỉ giáo." Lưu Vân vẫn là cung kính nói ra câu nói này.

"Học võ người, làm hóa giải trong lòng lệ khí, nhưng là cũng có người dùng cái này tới luyện công. Chất nhi người vốn là thiên tư người thông minh, bá phụ không muốn người đi bá phụ đường xưa, người coi đi Vương Giả Chi Phong!"

Đoàn Duyên Khánh trên mặt vẫn như cũ là mặt không biểu tình, thế nhưng là hần cảm trong tay đoàn trưởng xem như ngón tay, lấy trưởng đòi chỉ, bất thành linh nổi lên điểm hướng về Lưu Vân vai trái.

Lưu Vân đối mặt cảnh tượng như thế này, lập tức hai cước đạp một cái, nhất thời lui về sau mờ. Đoàn Duyên Khánh đoàn trưởng lại không nhìn Lưu Vân thân pháp, vẫn như cũ là thẳng tiến không lùi điểm hướng về Lưu Vân vai trái.

Nếu biết Đoàn Duyên Khánh có ý chỉ điểm mình, cũng sử xuất Nhất Dương Chi. Đoàn Duyên Khánh thân hình nhất động, hần tại Nhất Dương Chi tạo nghệ bên trên đắm chìm nhiều năm, một trọng điểm đi qua, bao hàm đa trọng biến số. Lưu Vân đương nhiên không dám ngành binh, thuận thế một vòng, cảm đoàn trưởng dẫn hướng một bên.

Nhưng là Đoàn Duyên Khánh Chỉ Lực quá mức bá đạo, căn bản cũng không là Lưu Vân có thể chạm đến, cũng may Đoàn Duyên Khánh có ý chỉ điểm, cũng không có dùng toàn lực.

Lưu Vân lúc đầu muốn dựa vào lấy Nhất Dương Chi đi điểm Đoàn Duyên Khánh Cương Trưởng, chỉ ít biết cứng đối cứng Đoàn Duyên Khánh là sẽ không tổn thương đến chính mình, thế nhưng là không nghĩ tới ngưng luyện đã lâu Chỉ Lực lại sẽ ở không trung đâm ra một đạo thẳng tắp chân không,

đáng tiếc khoảng cách ven ven chỉ có một thước, lại đầy đủ đựng phải Đoàn Duyên Khánh.

Đoàn Duyên Khánh một tiếng hét to lên, nhấc lên trường trượng tốc độ không thể tưởng tượng. Lưu Vân dựa vào Vân Trung Hạc giao cho hấn Khinh Công Thân Pháp tránh thoát cái này một trượng. Đáng tiếc vừa rồi ngưng luyện kiếm chỉ cũng tản ra, đành phải lại một lần nữa ngưng luyện.

Thật sự là cái gì, Lục Mạch Thần Kiếm sao? Ta vừa rồi giống như sử xuất Lục Mạch Thần Kiếm đồng dạng, chuyện gì xảy ra?

Đoàn Duyên Khánh khoe miệng lộ ra mỉm cười, lập tức đình chỉ công kích, hấn nói: "Nhất Dương Chỉ nếu như chỉ dựa vào chính mình luyện tập là vĩnh viễn cũng thử không ra, chỉ có coi là thật tâm lúc đối địch đối, mới có thể thôi phát ra đạo thứ nhất Chỉ Lực. Bây giờ ngươi đạo thứ nhất Chỉ Lực thôi phát đi ra, Nhất Dương Chỉ mới tính nhập môn."

Lưu Vân thật sự là không biết nên nói cái gì cho phải, "Cảm ơn bá phụ dạy bảo."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Bất Khả Tri Cầu Huyết

Đi qua Đoàn Duyên Khánh chỉ đạo, Lưu Vân Nhất Dương Chỉ cũng coi là nhập môn, bản này hấn là để cho hấn cao hứng. Thế nhưng là chuyện này qua năm ngày, lại xuất hiện để cho hấn không kịp chuẩn bị sự tình. Lý Thu Thủy cũng không biết ở nơi nào Thỉnh Phong nói ảnh lời nói, lại sẽ đem thiếp thân thị nữ hoa đá phải tới giám thị Lưu Vân.

Đối với hoa đá cái này không ổn định nhân tố, căn bản chính là để cho Lưu Vân thúc thủ vô sách một cái tồn tại. Đầu tiên phía sau nàng đứng đấy cũng là tiêu dao Tam Lão Lý Thu Thủy, nếu như ai dám động đến nàng khả năng Lý Thu Thủy liền nên dạy một chút hấn đạo lý làm người. Thứ lấy nàng võ công tới nói, hơn xa ở hiện tại Lưu Vân. Sau cùng chính là nàng quyền hạn đặc biệt lớn, trong hoàng cung bên ngoài tự do ra vào.

Hoa đá đến để cho Lưu Vân mấy ngày nay qua bỏ tay bỏ chân, kế hoạch đã nhiều lần trì hoãn. Hoa đá mặt ngoài là cho Lưu Vân tới làm thị nữ, giặt quần áo bưng com cái gì đều làm. Thế nhưng là tại chỉ có hai người bọn họ thời điểm, hoa đá liền biến thành một cái cao cao tại thượng công chúa, căn bản là không có có đem Lưu Vân để vào mắt.

Ngày này Lưu Vân mang theo hoa đá tại Hưng Khánh phủ trên đường cái tản bộ, bản thân hấn là không có tiền, thế nhưng là hấn đem cái này tình huống vừa cùng Hách Liên Thiết Thụ nói, lập tức liền có một túi nhỏ vàng tới tay.

"Hoa đá tỷ tỷ, ngươi thích gì, ta tặng cho ngươi a?" Lưu Vân giống như lần thứ nhất dạng này nịnh nọt nữ nhân, cái dạng kia rất tiện, "Hoa đá tỷ tỷ, ngươi ngược lại là nói mấy câu đi, ta lão là nói lời nói đều nói một mồm."

Hoa đá lạnh như băng nói: "Ngươi không thích có thể không nói, chúng ta trở về đi."

"Đừng nha, bình thường nào có dạng này cơ hội a, ngay ở chỗ này tại tản bộ một hồi chứ sao." Lưu Vân cũng là nhốt tại Nhất Phẩm Đường bên trong vài ngày mới ra ngoài, mấy ngày nay Đoàn Duyên Khánh không có tới tìm hấn, là bởi vì Lưu Vân đã từng ám chỉ qua bọn họ. Mấy ngày nay trước hết không cần tiếp xúc, trước tiên đem Hách Liên Thiết Thụ chuẩn bị phế lại nói, còn có hi vọng có thể cùng Diệp Nhị Nương và Nhạc Lão Tam nói một tiếng, tại gặp thời điểm nhất định phải giả bộ như người xa lạ.

Lúc này một người mặc Thanh Y mang theo đỉnh đầu Mũ Rom, phía sau lưng cồng một thanh trường đao nam tử, sắc mặt tang thương, nhưng còn tính là một cái người đàn ông. Thế nhưng là khi hấn nhìn thấy hoa đá về sau, vậy mà si ngốc đi tới, "Liên muội, là ngươi sao? Ta tìm ngươi thật khổ a, ngươi có biết hay không?"

Thật sự một bên Lưu Vân đã sớm nhìn thấy cái này đối diện năm sáu khinh nam Tử Hữu cổ quái, thế nhưng là không nghĩ tới sẽ như vậy cầu huyết. Hoa đá niên kỷ cũng liền mười lăm tuổi, với lại nàng tất nhiên có thể chờ đợi tại Lý Thu Thủy bên người, nghĩ đến cũng là từ nhỏ nuôi lớn hài tử, làm sao có khả năng là người Liên muội đâu?

Lưu Vân đưa tay ngăn lại cái này lỗ mãng nam tử, một mặt ghét bỏ nói: "Ta nói vị huynh đài này a, ngươi cũng trưởng thành, sao có thể há miệng ngậm miệng đối với một cái tiểu cô nương Liên muội Liên muội gọi bậy đây."

"

Hoa đá bình thường lạnh như băng, nhưng là không có nghĩa là nàng tính khí cũng giống như băng, tương phản càng là pháo đốt tính khí, một điểm liền. Lấy nàng kiêu ngạo, bị một cái đồ nhà quê đồng dạng giang hồ nam tử, tại trên đường cái khinh bạc như vậy, nhất định sẽ đánh hấn rằng roi đây đấy.

Đáng tiếc nơi này là trên đường cái, hoa đá chỉ có thể tránh sau lưng Lưu Vân, dắt lấy Lưu Vân ông tay áo từ đáng thương nói: "Công tử, mau dẫn nô tỳ rời đi đi!" Thế nhưng là tay nàng đã bóp ở Lưu Vân trên cổ tay, cái kia sức lực đây không phải đóng.

Không phải ai trên đường phố đều sẽ gặp bệnh thần kinh, hoa đá bản thân tác phong gọn gàng, ghét nhất người khác quẩn lấy nàng. Khả năng từ nhỏ trong cung nuôi lớn nhân giới có một ít cao, cho nên không muốn gây phiền toái gì, trong lòng suy nghĩ mau chóng rời đi nơi này mới tốt.

Lưu Vân lập tức hiểu ý, lập tức liền muốn dẫn lấy hoa đá đi, thế nhưng là nam tử này vẫn không thuận không buông tha. Hắn lại muốn cũng không muốn liền rút ra phía sau trường đao, thanh đao quét ngang ngăn lại Lưu Vân đường đi, trong mắt hung quang bùng lên nhìn xem Lưu Vân nói: "Nàng nói nô tỳ, nàng lại còn nói nô tỳ, ta liền biết nhất định là các ngươi những người này đem Liên muội mang đi."

Tuy nhiên Lưu Vân chính mình từ nhỏ đã tưởng tượng lấy anh hùng cứu mỹ, nhưng là sự tình tới thật sự là quá đột ngột, căn bản cũng không là Lưu Vân có thể không chế. Với lại cây đao này phẩm tướng nhìn không phải cái gì hàng thượng đẳng, thế nhưng là cây đao này to to nhỏ nhỏ vết trầy liền có thể nói người này là một cái Dao Khách.

Thường xuyên dùng đao giết người và quyết đấu người, căn bản cũng không là Lưu Vân có thể giải quyết. Ngẫm lại trước kia và người khác so chiêu, hoặc là cũng là có ý để cho Lưu Vân, hoặc là cũng là Lưu Vân có ý quên vô ý, sử dụng Độc Công đem người âm. Thế nhưng là cái này xem xét cũng là chơi đao cao thủ, khả năng tay mình còn không có đụng phải hắn thời điểm liền bị chém.

Không phải tất cả mọi người đụng phải chuyện phiền toái cũng là dùng bạo lực giải quyết, ít nhất Lưu Vân cũng không phải là một người như vậy, "Đại hiệp, người có chuyện thật tốt nói, luôn cầm một cây đao hù dọa người, làm trái Dao Khách tôn nghiêm không phải sao?"

Cái này Dao Khách một câu cũng không có nói, cũng không có thanh đao thu hồi đi, ý kia cũng là người đi, giữ người lại, không phải vậy liền cho người xem một chút Hoa nhi vì sao hồng như vậy.

Lúc này, càng ngày càng nhiều người vây đối diện xem náo nhiệt, hoa đá hiện tại đã nắm Lưu Vân cổ tay phải, đã nhanh đem hắn tay nắm Thanh.

Lưu Vân đầu đầy mồ hôi nói: "Ngài là không phải có một ít quá câu chấp a, bằng không người thử một chút có thể hay không mang theo nàng đi, nếu là có thể, tiểu đệ nhất định không có bất kỳ cái gì ý kiến."

Cái này Dao Khách cũng không phải Người mù, hắn nhìn thấy hoa đá kết tóc chặt lấy Lưu Vân tay, sắc mặt trở nên hòa hoãn, đối hoa đá nói: "Tiểu muội muội, người không cần phải sợ, ta hỏi người phía sau lưng có phải hay không có một khối phản hồng sắc Thai Kỳ, người tốt nhất ngẫm lại?"

Oa, "Các người hai cái không phải là thất lạc nhiều năm huynh muội a?" Lưu Vân bất thành linh ở một bên cố ý châm ngòi thổi gió nói ra, "Hoa đá tỷ tỷ, nếu không ta giúp người nhìn xem?"

Hoa đá rốt cuộc nhìn không được, mỗi lần cùng với Lưu Vân luôn luôn xảy ra chuyện gì tình, công chúa cũng tốt, bệ hạ cũng tốt, tiểu tử này cũng là cái Tai Tinh!

"Đánh rắm!" Cái này Dao Khách nghe xong Lưu Vân cũng dám khinh bạc muội muội mình (tuy nhiên không phải cũng xác định, nhưng là dạng này một cái tiêu xài một chút tiểu tử đứng ở một bên cũng cũng chọc người ghét!), vết đao lật một cái, dùng Dao Bối đánh về phía Lưu Vân.

Hai người khoảng cách gần vô cùng, né tránh đã là không có khả năng, người này mặc dù là cái Dao Khách, nhưng là Lưu Vân từ hắn trong động tác đó có thể thấy được người này sẽ không nội lực, tất cả đều là dựa vào khí lực đánh tới.

Chỉ cần không phải cao thủ, kia chính là ta Lưu Vân anh hùng cứu mỹ thời điểm!

Cái kia Dao Khách đao rất nhanh, nhưng là tại Lưu Vân trong mắt, đã đó có thể thấy được đao quỹ tích. Song chương một tấm, chuẩn bị sử xuất chính mình ảo tưởng nhiều năm tay không đi vào đao sắc.

"Đang!"

Hoa đá nhiệm vụ trừ giám thị Lưu Vân bên ngoài, còn muốn cam đoan Lưu Vân an toàn. Chỉ thấy hoa đá tay phải rần rần chắc chắn về về thân đao, thủ pháp kỳ quả thực là không thể tưởng tượng.

Động tác này là, "Thiếu Lâm Niêm Hoa tay." Lưu Vân không có cảm giác nói ra câu nói này, hoa đá biểu lộ lãnh khốc nói ra: "Bản cô nương chỉ nói một lần, dứt cho ta!"

Nói xong không đợi cái này Dao Khách đón lấy có cái gì động tác, hoa đá song chương phản hợp, trùng trùng điệp điệp đánh vào cái này Dao Khách trên ngực. Hoa đá tuổi không lớn lắm, vậy mà có thể đem cái này nam tử trưởng thành đánh bay trượng xa.

Lưu Vân còn không có thấy rõ thời điểm, hoa đá một tay liền xách lại Lưu Vân cổ áo, này băng lãnh ánh mắt xem Lưu Vân từ tâm lý run lên, "Người nếu dám đem hôm nay sự tình nói cho nương nương nghe."

"Ta biết, ta hôm nay cái gì cũng nhìn thấy, cái gì cũng không nhìn thấy."

Nói xong Lưu Vân liền theo hoa đá rời đi vòng người, nhưng là Lưu Vân lơ mơ có thể nhìn thấy cái kia Dao Khách si ngốc nhìn xem hoa đá bóng lưng, chẳng lẽ tại đây thật có cái gì không thể cho ai biết sự tình sao?

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Giải Trừ Hiếu Lâm

Lưu Vân trở lại chính mình trong nhà gỗ nhỏ càng nghĩ càng thấy đến chuyện này có thể là thật, dù sao một cái tư chất và dung mạo xuất chúng như thế nữ hài, nếu như không phải tại rất nhiều tiểu hài tử bên trong tuyên ra đến, nói ai cũng không tin.

Nói cách khác, hoa đá 9% mười có thể là cái kia Đạo Khách ca ca, nói cách khác mười mấy năm trước Lý Thu Thủy phải người đi vợ vết những nữ hài đó tới bồi dưỡng, thế nhưng là vì sao chỉ có nàng một cái tại Lý Thu Thủy bên người đâu? Đây cũng chính là Lưu Vân nghĩ như thế nào cũng nghĩ không thông địa phương, chẳng lẽ không có tuyển chọn liên toàn bộ thả, Lý Thu Thủy sẽ hảo tâm như vậy sao?

Thế là Lưu Vân lần nữa đi ra Tiểu Mộc Ốc, đã nhìn thấy hoa đá nằm tại ngoài phòng một cây tiểu trên sợi dây, "Làm sao loại cảm giác này như thế kéo đây." Lưu Vân miệng bên trong ục ục thì thầm đi đến hoa đá trước mặt, hỏi: "Ta có một ít sự tình muốn đi xác nhận một chút, ngươi tới hay không?"

Hoa đá nằm trên sợi dây nhắm mắt lại nói: "Muốn nhanh quan cửa cung, ngươi bây giờ ra ngoài, ta tại sao cùng nương nương dặn dò, ngày mai đi."

"Vậy nếu như ta đánh thắng ngươi, ngươi có phải hay không liền thả ta đi, hoặc là cùng ta cùng đi!"

Hoa đá mở to mắt, xem đứng ở một bên Lưu Vân biểu lộ không muốn làm giả, thế là rơi xuống trên sợi dây, nói: "Cũng không phải không được, nhưng là không cho ngươi dùng độc."

Nhìn xem hoa đá nghiêm túc biểu lộ, Lưu Vân cũng biết chính mình độc còn không có khống chế tốt, nhưng là đơn giản đánh nhau hẳn không phải là vấn đề đi, "Tốt! Phóng ngựa đến đây đi, để ngươi mở mang kiến thức một chút, bổn vương gia tuyệt kỹ."

Hoa đá cười lạnh một tiếng, nhưng là nội tâm của nàng cực kỳ bình tĩnh, chỉ cần Lưu Vân không dùng độc, bằng công lực của hắn và không được thuận thực chiêu thức, căn bản cũng không là mình đối thủ.

Nghĩ tới đây, chân phải hướng phía trước đạp mạnh, nho nhỏ chân trái mang theo một tia thanh âm xé gió, hung hăng đối Lưu Vân đầu hung ác đá mà đi.

Lưu Vân thật sâu biết mình thế yếu, lập tức vận dụng Thần Hành Thiên Lý thân pháp, không ngừng né tránh hoa đá công kích.

Hoa đá tuổi còn nhỏ có thể đem Thối Pháp luyện đến tình trạng này, quả thực để cho Lưu Vân giật mình, cũng may hắn ngay từ đầu liền đem tu luyện trọng tâm đặt ở Kinh Công Thân Pháp bên trên. Thật giống như một câu chuyện cũ kể giống như, đánh thắng được không bằng chạy qua.

Hoa đá liên tiếp công kích, đều bị Lưu Vân tránh khỏi, nàng cái trán hiện lên một tầng tinh tế mồ hôi. Lưu Vân thật giống như cá chạch đồng dạng, rõ ràng có thể bắt lấy nhưng chính là chạy đi.

"Ngươi có bản lĩnh chứ núp!" Hoa đá chọc tức sắc mặt đều thay đổi, chỉ cần để cho ta đá trúng hắn một chân là được.

Nào có như vậy chiếm tiện nghi, Lưu Vân tại nguyên thì vấn đề bên trên là không biết làm nữa điểm nhượng bộ, "Năm mơ!" Nói xong động tác thay đổi nhanh,

Tăng thêm thỉnh thoảng đánh trả hai cước.

Hoa đá đánh không đến Lưu Vân, lại một lần nữa song chương phản hợp, Lưu Vân ban ngày gặp qua một chiêu này, trọn vẹn có thể đem cái kia nam tử trường thành đánh bay chiêu số.

Lập tức thối lui vòng chiến xa hơn nửa trượng, hoa đá đang sử dụng chiêu này thời điểm, tự thân khí tức chợt trùng không chừng, xem Lưu Vân lòng to nổi lên, đây là cái gì chiêu số.

Nhưng là cũng không thể cứ như vậy vô cùng đơn giản nhận thua, đã sớm muốn lãnh giáo một chút võ công của nàng, nói như vậy không nhất định lấy nhìn xem Lý Thu Thủy đây.

Nói một ngàn Đạo Nhất vạn vẫn là trước tiên giải quyết trước mắt hoa đá, lập tức ngón trỏ tay phải thăm vận nội lực, lấy hắn Chi Lực, chỉ có thể trước tiên sử dụng một chiêu này Nhất Dương Chi, thành bại ngay tại trong chớp nhoáng này.

Chỉ gặp hoa đá cuối cùng cảm nội lực tích đầy, uy lực này hơn xa ban ngày thời điểm, cũng may Lưu Vân không có nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, thế

là song chương võ, sử xuất chính mình luyện ba năm 【 Dương Quan Tam Diệp 】.

Nhưng là Luru Vân như thế nào tình nguyện chịu thua, Nhất Dương Chỉ đem hết toàn lực sử xuất, Dĩ Điểm Phá Diện lại sẽ đánh bại đánh bại dùng kiếm chỉ phá vỡ Dương Quan Tam Diệp chọc tức điểm.

"Ba" một tiếng, hoa đá đã cảm thấy bộ ngực mình tốt buồn bực, chính mình toàn lực nhất kích vậy mà lại bị hấn cho phá, chẳng lẽ hấn một mực thâm tàng bất lộ.

Lại nhìn Luru Vân bên này, hấn cảm thụ cũng không chịu nổi, Dương Quan Tam Diệp còn lại Kinh Khí đại bộ phận đều trùng kích đến hấn, trong cơ thể hiện tại khí huyết sôi trào, tình huống so hoa đá còn nguy hiểm hơn một điểm.

Tuy nhiên Luru Vân trừ Tiểu Vô Tướng Công, Hóa Công Đại Pháp và Nhất Dương Chỉ bên ngoài, am hiểu hơn âm khí, thừa dịp hoa đá tại cái này một cái chân khí không có thời điểm, nhanh chóng từ dưới đất quơ lấy mấy hạt cục đá, phân biệt đánh vào hoa đá trên đùi mấy cái Đại Huyết trên đường.

Hoa đá bị cục đá đánh trúng trên đùi huyết đạo, vừa rồi sắc bén vô cùng hai chân mềm mại ngồi dưới đất. Lúc này Luru Vân cố nén lực lợi Nội Tức, đi vào hoa đá trước mặt, thế nhưng là hấn lại coi nhẹ hôm nay ban ngày hoa đá trực tiếp lấy tay nắm đao thủ pháp lật.

Quả nhiên là lòng của nữ nhân biến chậm, chỉ gặp hoa đá thủ pháp liền tựa như yếu đuối không xương nhánh cây đồng dạng, lác lại Luru Vân, từ trên tay cũng bay ra mấy hạt cục đá.

Luru Vân nhất thời đặc ý vong hình, không nghĩ tới hoa đá cũng cất giấu chiêu này, hai chân đạp về phía sau, cuống quýt lấy tay vung đi những cục đá này, kết quả vẫn là để lọt một hạt cục đá, hung hăng dính tại Luru Vân trên ngực.

Lần này đến phiên Luru Vân mềm mại ngã trên mặt đất, "Mẹ, ta thế mà còn không đánh lại người!" Luru Vân ngã trên mặt đất thời điểm, vẫn không quên mắng hoa đá một câu.

Thế nhưng là Luru Vân ngã trên mặt đất không có nghĩa là hấn không thể động, hiện tại Luru Vân liền tốt giống như mao mao trùng, hướng phía hoa đá chậm rãi bò đi.

Lần này đến phiên hoa đá hoa dung thất sắc, nàng ngày bình thường cái nào gặp qua cảnh tượng như thế này, vốn hấn nên thua người dạng này không gây bất náo không buông bỏ, thế mà còn dám bò qua tới.

Vừa định giống vừa rồi lại nhặt lên mấy hạt cục đá đánh về phía Luru Vân thời điểm, đan điền bởi vì vừa rồi lực phản chấn, truyền ra trận trận kịch liệt đau nhức.

"Người đừng tới đây!" Một mực lấy Băng Sơn tồn tại hoa đá giờ phút này cũng không thể không sợ, Luru Vân ánh mắt thật giống như Nga Lang đồng dạng, gắt gao nhìn chăm chăm hoa đá, thật giống như hoa đá sau một khắc sẽ trở thành hấn con mồi đồng dạng.

Hoa đá ghen ngào kêu lên: "Người muốn làm gì?"

Luru Vân phun một ngụm miệng bên trong thổ nói: "Người nhận thua, không phải vậy ta điên lên chính ta đều sợ hãi."

Một mực kiêu ngạo hoa đá xuống cao ngạo đầu, nàng nói: "Thật tốt, ta thua, ta thua còn không được a, người đừng tới đây!"

Luru Vân lúc này mới dừng lại, ở ngực bên trong một hơi không có thuận hạ xuống, kết ra một ngụm máu, cười cười nói: "Ta nói tỷ tỷ, chúng ta đến lớn bao nhiêu hạn a, đùa giỡn khuy áo hạt châu a!"

Hoa đá xác định Luru Vân sẽ không lại bò qua đến, cũng trì hoãn ra một hơi, nói ra: "Nếu không phải người như thế nương nương thương thức, ta mới sẽ không đối người như vậy đây."

Luru Vân giờ mới hiểu được, người cho rằng ta muốn tranh với người sủng a, "Này, ta cho là chuyện gì đâu, tỷ tỷ người yên tâm tốt, về sau nương nương cũng là người người, ta mới không phải vì là tranh với người sủng mới đến đây!"

Hoa đá cũng không phải quá yên tâm, tại nàng thế giới bên trong, chỉ có Lý Thu Thủy tồn tại, Lý Thu Thủy giống như là trong nội tâm nàng giống như Thân Sinh Mẫu Thân. Luru Vân bất thành linh xuất hiện để cho nàng cảm thấy rất kiềm chế, cho nên nàng mới có thể mọi chuyện nhắm vào Luru Vân.

Cho nên hoa đá muốn tại xác định một chút, "Người thật sẽ không theo ta đoạt nương nương?"

"Vậy ta thế, ta muốn gạt người, ta chính là người sinh, được thôi."

Hoa đá lúc này mới yên tâm, nguyên lai hấn thật không phải muốn cùng ta đoạt nương nương, "Vậy chúng ta đều thụ thương, người nói làm sao bây giờ?"

Luru Vân nhìn xem sắc trời, xem ra cửa cung hiện tại đã đóng lại. Mà hấn tuy nhiên chỉ có mười hai tuổi, nhưng cũng là cái Tiểu Nam Tử Hán. Chống đỡ đứng lên, đi đến hoa đá bên người đem nàng cũng nâng đỡ, hai người lẫn nhau dìu lấy trở lại Tiểu Mộc Ốc, phối hợp bắt đầu điều tức.

Luru Vân giờ phút này ngồi trên bàn điều tức, nhìn xem ngồi ở trên giường điều tức hoa đá. Tâm lý âm thầm nghĩ tới, lần này về sau nàng hấn là sẽ đối với ta có chỗ buông lỏng, nói trở lại võ công của nàng thật sự là cao không tưởng nổi, cũng không biết Lý Thu Thủy cho nàng ăn cái gì.

Ngày mai kế hoạch bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Kế Hoạch Đoạt Quyền (3)

Hôm nay là một cái Good Day - Ngày đẹp, riêng là một cái không có hoa đá giám thị duyên cớ, ngay cả phá tới gió cũng là hương thơm. Mấy ngày nay ra rất nhiều không thể không chế nhân tố, nhưng là cũng may không có ra cái gì nhiều loạn lớn.

Hiện tại Hưng Khánh phủ đối với khát cái là Nghiêm Đà thời điểm, căn bản không thể tìm tới một cái phù hợp tình báo ngọn nguồn. Nếu như tùy tiện sử dụng Nhất Phẩm Đường mạng lưới tình báo tìm người, có thể sẽ phức tạp.

Cho nên hẳn chỉ có thể dùng ngọc nhất phương pháp, dùng miệng hỏi đường người, hỏi Lái Buôn, hỏi một chút biết hôm qua bị một cái tiểu cô nương đánh bay Đào Khách, giờ phút này người ở phương nào.

Cuối cùng tại một nhà không phải đặc biệt tốt, vị trí rất vắng vẻ trong khách sạn nhỏ tìm tới hẳn, Lưu Vân hỏi rõ ràng người này ở nơi đó về sau, không chút nghĩ ngợi liền đẩy cửa đi vào.

Kết quả không ra Lưu Vân sở liệu, cái này Đào Khách bị tại thạch hoa đánh qua nhất chưởng về sau, hiện tại đang tại tu dưỡng. Nghĩ đến ngày hôm qua nhất chưởng, Lưu Vân bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi, cũng không biết chính mình làm sao vận tốt như vậy.

"Người không phải cái kia người nào không, người tới làm gì!" Cái kia Đào Khách lúc này nói chuyện đã hữu khí vô lực, coi là Lưu Vân là tới làm một chút bỏ đá xuống giếng sự tình đây.

Khả năng cảm nhận được cái này Đào Khách sát khí, Lưu Vân không để bụng nói: "Người không cần khẩn trương như vậy, ta hôm nay cũng là muốn nói với người nói, ngày hôm qua cô gái xác thực muội muội của người."

"Cái gì!" Cái này Đào Khách một kích động một cái từ ngồi xuống, thế nhưng là nội thương quá nặng lại nặng nề ngã xuống giường.

Lưu Vân vội vàng khoát tay nói: "Ai ai, người đừng kích động, nhanh nằm xuống, người làm cái gì vậy a." Lưu Vân tranh thủ thời gian cho hẳn cho ăn mấy hạt nuôi nội tạng thuốc, nhưng là cái này vền vền hạt cát trong sa mạc, còn không thể hoàn toàn làm dịu hẳn thống khổ.

Thế nhưng là lúc này, cái này Đào Khách trong mắt ngậm lấy nhiệt lệ, vào tay bắt lấy Lưu Vân ống tay áo nói: "Người biết không, người biết không, ta tìm nàng vài chục năm, rốt cuộc tìm được."

Lúc này Đoàn Duyên Khánh cũng đi tới, nhìn trước mắt có vẻ bệnh nam nhân, nhìn xem Lưu Vân nói: "Đây chính là người Phi Cấp Truyền Thư để cho ta tới cứu người?"

Lưu Vân gật gù đầu, nắm chặt Đào Khách tay nói: "Bằng hữu, chúng ta tuy nhiên không biết người lai lịch, nhưng là ta có thể cũng phụ trách nói cho người biết, mười mấy năm trước có một nữ nhân vì là luyện công, cần mười mấy cái tháng âm năm âm ngày âm bé gái tánh mạng đến giúp nàng Trú Nhan luyện công, bằng hữu a, người biết ý vị này cái gì không?"

Đào Khách hai mắt phóng đại, đồng tử vô thần, hỏi: "Ý vị này cái gì?"

Lưu Vân chìm dừng một cái, chậm rãi nói ra cái này sấm sét giữa trời quang, "Mang ý nghĩa muội muội của người sẽ ở mấy năm sau hoặc là mười mấy năm sau chết oan chết uổng."

"

Làm Lưu Vân đem thốt ra lời này đi ra thời điểm, cái này Đào Khách lập tức khí huyết công tâm té xỉu.

Hey, ta đùa người chơi, không phải thật sự xảy ra chuyện đi. Lưu Vân nắm tay dò xét tại Đào Khách mạch đập bên trên, còn tốt còn tốt, tình huống không phải nghiêm trọng như vậy. Dọa ta một hồi, ta cho là người diễn quỷ nh a di kịch bản đây.

Cũng không biết đem lời nói này đi ra hẳn tin hay không, Lý Thu Thủy sẽ dùng Nữ Đồng luyện công, đây cũng là Lưu Vân một cái lớn mật phỏng đoán. Bản thân liền là lời nói vô căn cứ, nhưng là nếu như có thể đúng dịp dùng đầu này chỉ tốt ở bề ngoài mạnh mẽ, ngược lại là có thể cho cái này Đào

Khách tin là thật, hẳn nhất định có Lưu Vân không biết cố sự mới đúng.

Đoàn Duyên Khánh ở một bên xem đã im lặng, tiểu tử này rất có thể biên, nói lời bịa đặt ánh mắt đều không nháy mắt một chút. Theo chất nhi nói, người này sẽ trở thành kế hoạch này nhân vật mấu chốt, cũng không biết có thể tin cậy được hay không.

Nghĩ tới đây, Đoàn Duyên Khánh cũng tìm tòi Đạo Khách mạch đập, lấy hẳn nhiều năm kinh nghiệm, có thể đánh giá ra nội thương không cạn, riêng là hẳn sẽ không nội lực, càng là không phòng được một kích trí mạng này, nói một cách khác hẳn có thể sống sót nhất định cũng là một cái kỳ tích.

Thế là hẳn đem Nhất Dương Chỉ Chi Lực liền chút Đạo Khách mấy cái Đại Huyệt, cầm Kính Lực và nội lực chuyển Đạo Khách trong cơ thể, chậm rãi giúp hẳn khôi thông thụ thương kinh mạch, ôn dưỡng nội tạng.

Nhưng là có thể xác định là Đoàn Duyên Khánh cũng không có giống hơn một trăm năm về sau, Nhất Đăng Đại Sư cho Hoàng Dung liệu thương như vậy cố gắng. Khả năng cũng là tại Đạo Khách trên thân thử một lần, đi liền còn sống, không được tìm cái địa phương chôn.

Nhưng nhìn Đạo Khách từ trắng bệch sắc mặt dần dần trở nên có huyết sắc, đại khái có thể suy đoán trị liệu thành công.

"Bá phụ, hẳn còn có hi vọng sao?"

Đoàn Duyên Khánh mặt không biểu tình nói ra: "Tạm được, nhưng là hẳn nội tạng bị hao tổn nghiêm trọng, cho dù lão phu vừa mới vì hẳn kéo dài tính mạng tốt, cũng chỉ có thể sống cái hơn mười năm khả năng cũng là cực hạn."

Lưu Vân gật gù đầu, trong này sự tình chỉ có nghĩ ngợi qua Nhất Dương Chỉ mới có thể hiểu, nếu là muốn thật làm cho hẳn hoàn toàn phục hồi như cũ, làm không tốt muốn nhất mệnh đổi một mạng mới có thể làm đến.

Đoàn Duyên Khánh đã hoàn thành chính mình muốn làm sự tình, tại đây lại nhỏ lại hẹp, Đoàn Duyên Khánh đợi cũng cũng không thoải mái, cho nên hẳn trước hết Lưu Vân một bước rồi đi.

Đoàn Duyên Khánh tuy nhiên đi, nhưng là tấy nảo công việc vẫn là phải có người làm. Hẳn một mực đang một bên nhìn xem cái này Đạo Khách, từ buổi sáng mãi cho đến buổi chiều giờ Mùi (ba giờ chiều), cái này Đạo Khách mới ung dung tỉnh lại.

Lúc này hẳn cảm thấy thân thể có một loại nói không rõ dễ chịu, hô hấp cũng biến thành thông thuận. Lưu Vân đang ngồi ở bên bàn ăn Mù tạc đầu, ngay cả miệng cũng không được xoa một chút lại hỏi: "Người tốt một điểm không có à?"

Đạo Khách gật gù đầu, mở rộng một chút cánh tay, xoa bóp quyền đầu, nói: "Tốt nhiều, là người cứu ta à, vẫn là trước đó quái nhân kia."

Cái này Đạo Khách không giống trước đó đại não tri độn người, hẳn nói thẳng liền bắt đầu hỏi Lưu Vân, "Người cứu ta hẳn là muốn cho ta giúp người làm chuyện gì tình đi, nhưng là người không đem muội muội ta sự tình nói với ta rõ ràng, ta sẽ không giúp người."

Lưu Vân đã sớm nghĩ đến cái này, người này cũng là một cái muội không, hẳn hành tẩu giang hồ nhiều năm như vậy, hẳn là tìm thất lạc nhiều năm muội muội đi, thế là liền quyết định đem Lý Thu Thủy sự tình nói cho hẳn biết.

"Người trước tiên đừng kích động, ta trước tiên làm một cái tự giới thiệu, ta gọi Lưu Vân, là Đại Hạ Quốc thiếu chúa Quận Vương. Người không phải làm lễ, ta chính là muốn nói với người nói một chút ta hiện tại đứng trước nguy hiểm, còn có người muội muội đứng trước nguy hiểm, nhưng là nói đến muội muội của người người có thể khẳng định cũng là hôm qua cùng với ta nữ hài sao?"

Đạo Khách khẳng định gật gù đầu, "Nàng và mẫu thân của ta giống như là một cái khuôn mẫu bên trong khác đi ra đồng dạng, với lại mười ba năm trước đây làm hại nhà ta phá người vong những người đó ta vẫn luôn đang tìm hẳn."

Lưu Vân nghe xong, từ trong ngực xuất ra Hách Liên Thiết Thụ chân dung, "Người xem một chút có phải là hẳn hay không?"

Đạo Khách nói không biết, "Năm đó những người đó đều che mặt, võ công cũng rất cao, thế nhưng là ta còn nhớ rõ hẳn tiếng cười, chỉ cần để cho ta nghe thấy tiếng cười, ta nhất định có thể nhận ra."

"Há, vậy ta vẫn nói chuyện của ta đi. Hiện tại Đại Hạ Quốc đang tại đứng trước một lần đến từ chúng ta nội bộ biến đổi, chủ yếu cũng là Hoàng Thượng và Thái Phi cướp đoạt quyền lực sự tình. hiện tại muội muội của người cũng là hầu hạ Thái Phi thị nữ, người cũng thấy được nàng võ công đến cỡ nào cao, mười cái người cũng đánh không lại nàng một cái đứng không."

Nhưng là ta phải nói cho người là Thái Phi võ công càng là nàng gấp trăm lần mạnh, người cảm thấy một cái già bảy tám mươi tuổi nữ nhân vì sao lại có cao như vậy võ công đâu?"

Đạo Khách đoán nói, "Nàng có rất cao Võ Công Tâm Pháp?" (bên trong, Tiểu Vô Tướng Công xác thực phi thường Cao Võ công tâm pháp) Lưu Vân lại lắc đầu để cho hẳn lại đoán, Đạo Khách giống như bắt được một tia linh cảm, "Chẳng lẽ nàng có yêu pháp?"

Lưu Vân nghe xong chính là cái này nguyên nhân, lập tức hưởng ứng hẳn lời nói, "Không sai, cái này Thái Phi cũng là có yêu pháp, nàng cách mỗi hai mươi năm liền sẽ từ một trăm cái tiểu nữ hài bên trong bồi dưỡng được một cái Căn Cốt thượng giai còn có dung mạo đẹp để nữ hài, nuôi nàng, dạy nàng võ công, chờ nàng đến hai mươi tuổi liền sẽ đem cái này nữ hài máu hút sạch sẽ. Người nói người muội muội có phải hay không hiện tại vô cùng nguy hiểm, chẳng lẽ người cứ như vậy thờ ơ sao?"

Đạo Khách nếu cảm thấy sự tình thật sự là quá lạ lùng, tại sao có thể có dạng này người đâu, "Ta không tin, ngươi đổi một loại phương thức đi, nếu là hợp lý lời nói, ta không ngại giúp ngươi, chỉ cần ngươi có thể cho ta đầy đủ tiền, còn có để cho ta gặp muối muối ta là được."

Ta dựa vào, tại sao có thể có lãnh tinh như vậy người, có phải hay không ta nói chỗ nào không đúng. Không được, ta nhất định phải làm cho ngươi tin tưởng ta, "Đã như vậy, ta liền để ngươi tin tưởng ta nói chuyện."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Bộ Ngựa Bắt Ve

Vừa rồi lời đã nói ra, Lư Vân cũng phải biết chuyện này mạo hiểm, "Ngươi tất nhiên không tin, ta liền để ngươi tin tưởng tốt."

Lư Vân thừa dịp hần không chú ý, xuất thủ điểm Đạo Khách huyết đạo. Nếu lúc đến đợi là mang theo một cái cái hộp nhỏ, Lư Vân dùng trong chậu rửa mặt khăn mặt không nói lời gì cho Đạo Khách lau mặt, hần mở hộp ra, lấy ra một tờ hơi mỏng da mặt. Cẩn thận kéo lấy, đắp lên Đạo Khách trên mặt. Lại lấy ra tiểu đao và Tiểu Bồng Tử, lại thêm một chút tiểu công cụ tại trên mặt hần đi đi lại lại ngược lại chuẩn bị.

Tại hết thấy đều làm tốt về sau, "Ngươi đây là?" Đạo Khách không thể tin được sờ lấy chính mình khuôn mặt, hoàn toàn khác biệt đường vân, "Ngươi là thế nào làm đến?"

Lư Vân làm xong đây hết thấy, bắt đầu an an tĩnh tĩnh rửa tay, tẩy xong tay nói: "Ngươi không phải không tin a, ta mang ngươi tiến Cung, ngươi liền biết ta nói có đúng hay không thật."

Đạo Khách lúc này ngược lại là có một ít khiếp đảm, hoàng cung dù sao với hần mà nói sinh hoạt tại Tây Hạ loại này Bán Nô Đãi nửa vương triều thống trị tăng bách tính tới nói, có một loại trời sinh áp chế, dù là hần là một cái liêm máu trên lưỡi đao bỏ mạng người.

"Ta cái này có thể vào?"

Lư Vân lộ ra hết thấy đều tại nắm giữ loại kia không khỏi nụ cười, nói ra: "Đương nhiên có thể, nhưng là ngươi muốn đổi một cái tên, ngươi bây giờ khuôn mặt chủ nhân tên —— Lý Mộc."

"Lý Mộc? Hần là ai, là Đại Quan tên sao?" Đạo Khách không hiểu hỏi.

Lư Vân gật đầu nói: "Không sai, hần huyết thống thật phức tạp, ta tìm xong nhiều người mới dò nghe, hần là hoàng thất họ hàng họ hàng, sau đó tại cùng hoàng thất kết thân, kết thân về sau lại là họ hàng họ hàng. Tóm lại ngay tại lúc này quan cư Hoàng Thành Ty một cái làm cho quan, nhưng là chính là như vậy một cái làm cho quan miễn cưỡng là Hoàng Thất Tông Thân, ngươi bây giờ cũng là hần.

Với lại hần có một cái rất đặc biệt ưu thế, không cha không mẹ, có xe có phòng. Bình thường và người khác rất ít tiếp xúc, bởi vì tính cách quái gở, cũng không được không có người sẽ phản ứng đến hần. Cho nên nói ngươi nếu là có thể giả mạo hần, tuyệt đối sẽ không có người nhận ra ngươi."

Lư Vân nói đừng đừng, quần Đạo Khách đều mơ hồ, "Ngày nguyên lai hần đâu?"

"Chết đi, cho nên nếu như ngươi muốn nguyện ý, ngươi liền không cần tại lăn lộn giang hồ, gương mặt này liền có thể để ngươi trực tiếp làm quan, ta có thể rất hào phóng tặng cho ngươi, thế nào?"

Lư Vân hào phóng như vậy, để cho Đạo Khách cũng không thích ứng, tuy nhiên người người đều muốn làm quan, nhưng là cơ hội tới quá nhanh, hần ngược lại không thể tin được, "Vậy ngươi con mắt là cái gì, bằng ngươi bây giờ thủ đoạn hần là không cần tới tìm ta cũng có thể hoàn thành chuyện này a?"

Không sai,

Nói thì nói thế, nhưng là Lư Vân tới nơi này trước sau không đến một tháng, làm sao có khả năng tìm tới dạng này lòng trung thành người, cũng chính là xem cái này Đạo Khách muối không chấp niệm rất mạnh, lợi dụng lẫn nhau thôi, ngươi giúp ta làm việc, ta cho ngươi vinh hoa phú quý.

"Ta nhắc tới là duyên phận ngươi tin hay không," Lư Vân nói ra một câu nói kia, giống như chính mình cũng không tin, đành phải nói ra bộ phận lời nói thật, "Nếu ngươi khả năng không biết, ta chính là muốn làm một chút tùy tâm sở dục sự tình, thế nhưng là Lý Thái phi thật sự là lớn hạ tai họa, cho nên ta muốn diệt trừ nàng, làm thù lao ta liền cho ngươi vinh hoa phú quý thế nào?"

Đạo Khách lúc này cũng thấy rõ ràng, chính mình làm sao bắt tri bất giác liền cuốn vào hoàng thất đấu tranh đâu? Nhưng là muốn là như thế này thử một chút hẳn lời nói, "Người liền không sợ ta đem người lời nói nói cho kia là cái gì Lý Thái phi, đồng dạng có thể đạt được vinh hoa phú quý, với lại thù lao khả năng không thể so với người kém a?"

Lưu Vân cũng là nghĩ tới dạng này sự tình, "Nhưng là người không cảm thấy dạng này cũng quá đơn giản sao? Rất tốt nam nhi liền hẳn là chỗ nào kích thích, mới đi chỗ nào, nếu là đơn giản như vậy liền đạt được tay, người vì sao lớn như vậy số tuổi còn không đi thành thân sinh con, vẫn còn như thế chấp nhất tìm người muội muội đây."

"Người có ý tứ gì?"

Lưu Vân nói: "Thật giống như mặt chữ ý tứ đồng dạng, ta chỉ cần vừa nghĩ tới ta cả một đời Đình Thiên có thể sống đến bảy tám chục tuổi, ta liền quyết định gì cũng dám làm, ta nghĩ người cũng giống như vậy. Phiêu bạt thời gian dài như vậy, nhìn thấy rất nhiều không công bằng sự tình, cũng đã gặp qua rất nhiều căn bã, có phải hay không cũng nên liền thù với ta và đám người này chơi một bàn đại cờ đây. Bằng hữu, nếu có một câu ta không thể không nói, lại không điên cuồng chúng ta liền Lão!"

Lý do này tựa hồ xúc động Đạo Khách tâm, không sai, ta muốn làm một ít chuyện thể hiện ta giá trị, "Vậy ta muốn cho những năm này khi dễ qua ta Đại Quan, để bọn hắn đều quỹ xuống cho ta, ta để bọn hắn làm gì, bọn họ muốn làm gì, người có thể làm được sao?"

Cuối cùng mắc câu, "Chỉ cần người nguyện ý, ta liền giúp người thực hiện nguyện vọng này, nhưng là làm trao đổi, người cũng phải giúp ta thực hiện ta nguyện vọng."

Đạo Khách lúc này thẳng tiến không lùi nói ra: "Người nói đi, chỉ cần ta có thể làm được."

"Ta sẽ an bài người tiến vào trung ương Thị Vệ Quân hoàng đế Vệ Đội, với lại trong lúc này ta sẽ trợ giúp người không ngừng mà tăng lên chính mình quân công, để người Thăng Chức. Nhưng là người chỉ cần hỏi báo một việc, cái kia chính là tại ta lúc cần phải đội, người muốn toàn diện không chế Cẩm Cung hết thấy." Lưu Vân giờ phút này âm hiểm nói ra.

Một bên khác, Lý Thu Thủy vừa vận luyện qua công, yên tĩnh uống ngọt lộ, chậm rãi điều tiết chính mình khí tức.

"Tiểu tử kia gần nhất có cái gì động tĩnh a, hoa đá."

Lý Thu Thủy bất thành lời đặt câu hỏi, hoa đá giờ phút này đã tính trước nói ra: "Bẩm nương nương, Lưu Vân hôm nay cũng là tại Nhất Phẩm Đường và một chút võ lâm nhân sĩ luận bàn võ công, còn có cũng là luôn hỏi Hách Liên Thiết Thụ tướng quân đòi tiền hoa."

"Há, muốn ta Đại Hạ Quốc Lập Quốc nhiều năm như vậy, chỉ có hoàng đế mới là lo lắng quốc gia, những cái này đại thần và Hào Tộc bọn họ mỗi cái đều nghĩ đến làm sao cho ăn mặc chính mình. Không nghĩ tới hôm đó hùng tâm bừng bừng tiểu tử, gần đây cũng bị tiền tài ăn mòn sao?"

Lý Bình Thường cũng ngồi ở một bên đọc sách, nghe được mẫu thân nói lời này về sau, xách như thế đầy miệng, "Ngài nói trăm muốn hay không cho hắn một chút quyền lực, xem hắn muốn làm gì đây, nếu như ra vấn đề gì, liền từ Mẫu Hậu ra tay giết tiểu tử này không là được à."

Lý Thu Thủy nói: "Nào có phức tạp như vậy, chỉ là cộng lòng còn không có dài đủ tiểu hài tử, bản cung cũng không tin hắn có thể đem trời lật tới."

Lý Bình Thường nghĩ đến Lưu Vân lúc kia ánh mắt kiên định nói: "Mẫu Hậu, không bằng chúng ta đánh một cái cược như thế nào?"

"Cược a, hoàng nhi người tất nhiên muốn chơi một chơi, này Mẫu Hậu cũng không thể không tiếp chiêu, nói một chút đi."

Lý Bình Thường nhìn xem Lý Thu Thủy này muốn cười không cười bộ dáng, liền biết Lưu Vân tại hấn Mẫu Hậu trong lòng cũng có địa vị rất cao, "Này trăm liền cược Lưu Vân tiểu tử kia, có thể tại trong vòng mười năm để cho Đại Hạ Quốc trở nên Phú Cường đứng lên."

"Vậy nếu là hoàng nhi thua làm sao bây giờ?"

Lý Bình Thường suy tư thời gian thật dài, tuyển vô số có thể thực hiện phương pháp, sau cùng đã định một cái nói: "Nếu như Lưu Vân thất bại, này hoàng nhi liền đem hắn cột vào trường kính đường cái, nơi lấy lăng trì. Còn có nếu là Mẫu Hậu thua lại nên làm như thế nào?"

Lý Thu Thủy lúc này dứt khoát, "Nếu là Mẫu Hậu thua, liền đem Lưu Vân cột vào Mã Nãi trên đài đốt sống chết tươi, thế nào, cái này cược người bỏ được a?"

Lý Bình Thường đem sách hợp lại, "Có cái gì bỏ được không bỏ được, trăm hiện tại ghét nhất cũng là những Hào Tộc đó còn có sống mơ mơ màng màng đại thần, nếu không phải trở ngại tổ tông gia pháp, trăm đã sớm xuất thủ, nhất chương một cái đó mới thống khoái!"

"Không tệ, những người đó điên lên liền ngay cả Mẫu Hậu cũng thúc thủ vô sách, một số thời khắc nên để cho ác liệt hơn người đi mài bọn họ, cũng có thể để cho chúng ta mẹ con bỏ bớt tâm."

Nói xong mẹ con hai cái thần giao cách cảm vỗ tay một cái, liền kết xuống vụ cá cược này.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Kế Hoạch Đoạt Quyền (4)

Lý Mộc (Đao Khách đã đáp ứng Lưu Vân yêu cầu, đổi tên gọi Lý Mộc.) hiện tại đi theo Lưu Vân đằng sau, đi vào một cái Tiểu Trạch Từ phía trước dừng lại, Lưu Vân chỉ cái này Tiểu Trạch Từ nói: "Lý Mộc từ hôm nay bắt đầu, nơi này chính là nhà ngươi, ta đã phái người đem hạ nhân đều đổi."

Nói Lưu Vân xuất ra chìa khoá mở ra đại môn, bên trong hết thấy đều để Lý Mộc cảm thấy mới mẻ, "Về sau đây chính là nhà ta?"

"Không sai, đi xem một chút đi."

Vừa dứt lời, Lý Mộc liền tốt giống như tiểu hải tử, tại đây chạy một chuyến, nơi đó nhìn một chút, Lưu Vân an vị trong sân trên mặt ghế đá chờ lấy hần. Các loại Lý Mộc điền đủ, Lý Mộc hưng phấn trở lại trong viện, ngồi tại Lưu Vân đối diện.

Lý Mộc vẫn là đè nén không được chính mình hưng phấn, "Vương gia, ngươi nói một chút ta hiện tại cũng muốn làm gì, tham gia quân ngũ thật sao?"

Lưu Vân khoát khoát tay, nói: "Ngươi bây giờ không cần làm việc khác tình, ta đã đem ban đầu Lý Mộc một chút có thể tra được tư liệu viết ra đặt ở trong thư phòng. Ban đầu Lý Mộc lúc ấy mời mười ngày Tào Mộ giả, cho nên ngươi bây giờ muốn quen thuộc Lý Mộc công tác, chỉ cần ngươi biểu hiện xuất sắc, ta liền có biện pháp điều người đi hoàng đế Vệ Đội."

"Vương gia, có thể hay không để cho ta hỏi một vấn đề a?"

Lưu Vân lông mày nhướn lên, "Được a, ngươi hỏi đi."

Lý Mộc nhìn hai bên một chút, nhỏ giọng hỏi: "Vương gia, chúng ta phía sau có phải hay không cũng có một cái người lớn vật làm chỗ dựa a, bằng không ngài là gan có phải hay không quá lớn?"

Đến là một cái tiểu nhân vật, làm cái gì đều không yên lòng, "Đương nhiên rồi, bằng không bốn vương chỉ có mười hai tuổi, cái kia có thể làm ra nhiều như vậy khác người sự tình, cũng chính là bởi vì bốn vương nhỏ tuổi, mới sẽ không bị người khác chú ý."

"Thì ra là thế, vậy ta cứ yên tâm." Lý Mộc lúc này mới đem tâm bỏ vào trong bụng, hần mặc dù là một cái đầu đao liêm Huyết Nhân, nhưng là cũng minh bạch đi theo một cái tốt lão đại hảo tu hành đạo lý. Nếu là Lý Mộc biết Lưu Vân một mực là mấy người các việc có liên quan, không biết hần có thể hay không lập tức liền từ bỏ.

Lý Mộc lại hỏi một câu, "Vậy ta có thể hỏi hỏi một chút vị đại nhân kia là ai chăng?"

Người này có hết hay không, "Được a, chờ ngươi làm đến chủ quản toàn bộ Hưng Khánh phủ thời điểm, bốn vương liền sẽ nói cho ngươi biết, hiện tại ngươi vẫn là thành thành thật thật đi đem tư liệu gánh vác, ngươi ngày nghỉ rất nhanh liền đến."

"Vâng, tiểu nhân tuân mệnh."

Đi ra Lý phủ, Lưu Vân ra roi thúc ngựa trở lại Nhất Phẩm Đường Tiểu Mộc Ốc, phải thừa dịp lấy hoa đá đi Lý Thu Thủy nơi đó trở về trước đó sớm đến.

Thế nhưng là còn không có đẩy cửa vào nhà thời điểm,

Tại Nhất Phẩm Đường cửa ra vào liền bị Hách Liên Thiết Thụ cản lại. Chỉ gặp Hách Liên Thiết Thụ lần đầu tại Lưu Vân trước mặt mặc vào hần cái này đại tướng quân Khôi Giáp, mà đi theo trong những người này thành linh liền có Nhạc Lão Tam tại.

A? Lưu Vân gặp người quen cũng không có quá nhiều lo lắng, lắng lại một chút nói ra: "Ha-Ha, không biết tướng quân bất thành linh đến thăm, có gì muốn làm a?"

Hách Liên Thiết Thụ thay đổi trước đó người hiền lành bộ dáng, vậy mà một cái nắm chặt Lưu Vân cổ áo, hung dữ nói ra: "Tiểu tử, những ngày này ngươi lừa ta thật khổ a, mang đi!"

Một đám người cứ như vậy trời gô bắt Lưu Vân, cái này một nhóm người liền đem Lưu Vân đưa đến Nhất Phẩm Đường tra tấn trong phòng. Làm Lưu Vân mơ hồ, đây là muốn náo cái nào vừa ra a.

Tại tra tấn trong phòng, Hách Liên Thiết Thụ đem Lưu Vân cột vào trên thập tự giá, còn đào đi Lưu Vân áo, cầm trong tay roi da tại trước mắt hần lúc ăn lúc hiện, "Tiểu tử, nếu không phải nương nung nói cho ta biết ngươi mạnh, ta còn không biết tiểu tử ngươi là thâm tàng bất lộ oa, ngươi cho rằng dựa

vào bệ hạ nể mặt, người liền dám ở trước mặt ta la lối om sòm, người thật sự là học được bản sự!" Nói liền hướng Lư Vân trên thân rút một roi.

Tê ~ Lư Vân hít vào một ngụm khí lạnh, thật mẹ hán đầu a. Lý Thu Thủy, ta đào qua người phần mộ tổ tiên à, người nói với hán cái gì, "Nàng nói gì với người, lớn bao nhiêu thù a, người muốn đánh chết ta à người!"

Lư Vân lúc đầu cho là có Nhạc Lão Tam tại, hết thấy đều không có sự tình, thế nhưng là chỉ có làm roi da quất vào trên người hán thời điểm, mới phát hiện đây hết thấy căn bản chính là âm mưu, chẳng lẽ Tứ Đại Ác Nhân cũng phải diệt trừ ta?

Hách Liên Thiết Thụ lại giơ tay lên muốn quất xuống, Lư Vân vội vàng gọi hán lại, "Khoan khoan khoan, người muốn làm gì, người chính là muốn giết chết ta, người có thể hay không để cho ta biết vì sao?"

Hách Liên Thiết Thụ vẫn là một roi kéo xuống đến, đầu Lư Vân ngoay ngoay trực khiêu, cúi đầu nhìn xem bộ ngực mình nói: "Hách Liên Thiết Thụ, con mẹ nó chứ nhớ kỹ người, người dám đem ngực ta rút ra máu, người có tin ta hay không lập tức giết chết người!"

Hách Liên Thiết Thụ nghe xong cười ha ha nói, "Người muốn giết chết ta, ha ha ha, nhìn ta trước tiên giết chết người đi, lão từ hôm nay gọi để người biết, ta thích ăn nhất tiểu hài tử tâm a, ha ha ha!" Nói tay kia chỉ nhún một chút Lư Vân vết thương, sau đó đem để tay tiến vào miệng bên trong khóa một chút, đồng thời làm một mặt hưởng thụ hình.

Nhưng là nhìn lấy Lư Vân bất thành linh không được giẫy dụa, cái này khiến hán cái này làm người xấu cũng mất mặt, "Tiểu tử, người không cần làm bộ trấn định, người lập tức sẽ thoải mái."

"Ách... ách... ách, ta... ta." Hách Liên Thiết Thụ bất thành linh bụm lấy cổ họng mình, một loại tê dại cảm giác bao phủ toàn thân, cảm giác hút không hơn chọc tức. Sau đó liền mềm nhũn ngã trên mặt đất, không nhúc nhích.

Lư Vân giờ phút này đã không biết dùng cái gì biểu lộ cho Hách Liên Thiết Thụ xem, quả nhiên là không làm không chết a.

"Uy, các lão đại của người chết rồi! Có người hay không tiến đến nhìn xem a! Nhanh cho ta cầm máu a!" Lư Vân cũng là bất thành linh ý thức được làm sao thời gian dài như vậy vẫn chưa có người nào tiến đến, không phải là Hách Liên Thiết Thụ xuống không cho phép tới gần nơi này loại hình mệnh lệnh đi, ghê tởm hơn là cái này trời hán dây thừng thế mà kiếm không ra, thiên ý trêu người, ta làm sao lại tin hán đầu, "Nhạc Lão Tam, người cả một đời cũng là tiểu tam!"

"Cạch!" Đại môn âm âm phá vỡ, thành linh chính là Nam Hải Ngạc Thần này hùng vĩ đáng người, phảng phất thần binh Thiên Tướng đồng dạng.

Lư Vân giờ phút này trong mắt chứa lấy nhiệt lệ nói: "Anh hùng, người có thể tới!"

Chỉ gặp Nhạc Lão Tam trên vai chọn Ngạc Thần kéo, đầy miệng cười xấu xa, hán cũng cầm lấy roi trên mặt đất roi da, tại Lư Vân trên mặt đi đi lại lại vòng quanh vòng tròn. Hán nói: "Đại Chất Tử, đem người lời mới vừa nói lặp lại lần nữa để cho thúc nghe một chút chứ sao. "

Xong, sự tình có phải hay không quá khéo, thế là thay đổi vừa rồi khẳng khái hy sinh biểu lộ, biến thành nịnh nọt nụ cười nói: "Không chuyện ác nào không làm Nhạc lão nhị, cả một đời cũng là lão nhị, sinh là Nhị Gia Gia, chết cũng là chết Nhị Gia Gia. Thiên Cổ anh hùng, đời đời bất hủ!"

Nghe xong lời này, Nhạc Lão Tam mới rốt cục dễ chịu một điểm, dù sao cũng là nhà mình chất tử, không cần như thế chăm chỉ, huống chi cũng bị giáo huấn. Nghĩ tới đây, dùng Ngạc Thần kéo mở ra dây thừng, buông xuống Lư Vân.

Lư Vân hạ xuống về sau, xoa xoa bả vai, nhìn xem thương thế còn không tính quá nghiêm trọng. Hách Liên Thiết Thụ cũng nhận được phải có báo ứng thế nhưng là đến tốt cùng Lý Thu Thủy nói với hán cái gì vậy mà để cho hán không nhìn Lý Bình Thường, phải biết chính mình cái này Quận Vương coi như không phải Tông Thất truyền thừa, đó cũng là Lý Bình Thường phong, xem ra Tây Hạ có ta không biết đồ vật.

"Nhị thúc, làm sao người tới muộn như vậy." Lư Vân có chút bất mãn nói ra, "Ta thế nhưng là bởi vì người tại ta mới thúc thủ chịu trời, người đến cho ta một lời giải thích."

Nhạc Lão Tam tại tra tấn trong phòng tìm tới thuốc chữa thương cho Lư Vân đắp lên, Lư Vân gói kỹ vết thương, nhìn xem Nhạc Lão Tam, hi vọng hán cho mình một lời giải thích.

"Là ta để cho hán làm như vậy." Đã nhìn thấy Đoàn Duyên Khánh, Diệp Nhị Nương và Vân Trung Hạc theo thứ tự tiến đến, Đoàn Duyên Khánh còn nói, "Chúng ta vốn chính là tới cứu người, tuy nhiên muốn trước đem bên ngoài vây quanh người xử lý trước mới tốt động thủ. Còn có lão tam ta không phải nói lưu Hách Liên Thiết Thụ nhất mệnh, làm sao người ra tay như thế không nhẹ không nặng."

Nhạc Lão Tam một mặt vô tội nhìn xem Lư Vân, Lư Vân cũng chỉ đành mở miệng nói: "Thật xin lỗi, là ta làm, hán uống vào ta Độc Huyết, chính mình chết."

Vân Trung Hạc bụm mặt nói: "Ai, kế hoạch cứ như vậy hủy a?"

Chương 35: Một Niệm Thành Thù

Không tệ, ngay từ đầu hần con mắt cũng không phải là Hách Liên Thiết Thụ, nhưng là trời xui đất khiến thế mà thật đem Hách Liên Thiết Thụ giết chết, vì kế hoạch hôm nay đành phải tương kế tựu kế.

Lưu Vân nhìn xem Đoàn Duyên Khánh hỏi: "Bá phụ, chúng ta bây giờ tại đây còn có ngoại nhân sao?"

Nhạc Lão Tam dẫn theo Ngạc Thần kéo tại Lưu Vân trước mặt so tay một chút nói: "Đại Chất Tử ngươi làm sao như thế không biết nói chuyện, ngươi nói tại nó thủ hạ, còn có thể có người sống sao?"

Không tệ, lúc này Nhạc Lão Tam là giết người không nháy mắt Nam Hải Ngạc Thần, loại chuyện này hần không có ngoài ý muốn. Lưu Vân sờ lên cằm nói: "Cái kia chỉ có Bình Hành Hiểm Chiêu, nhị thúc làm phiền ngươi đi ta hôm nay bị bắt địa phương, nơi đó hần là có một cái cái hộp nhỏ, cái kia là dịch dung công cụ giúp ta lấy tới đi. Di Hai, làm phiền ngươi liền đi ta Tiểu Mộc Ốc phía đông ba mươi trượng nơi đó có một gốc chỉ có to cỡ miệng chén không có lá cây cây nhỏ, trong đất chôn lấy một cái chứa ta làm Mật nạ da người cũng cho ta lấy tới."

Sau đó đem ánh mắt nhìn nói với Vân Trung Hạc: "Tứ Thúc, tại đây ngươi khinh công tốt nhất, liền làm phiền ngươi đi Đông Lĩnh đường phố Lý chỗ ở, đem cái kia gọi Lý Mộc người mang đến, hần là ta hôm nay vừa dịch dung qua, ngài đừng một kích động lại sát hần một lần."

"Được, ta tận lực đi!" Vân Trung Hạc nói xong ba cái ác nhân riêng phần mình hướng phía chính mình phương hướng chạy đi.

Đoàn Duyên Khánh ở một bên nói: "Ngươi bảo đảm hần sẽ không lộ tẩy à, người kia cũng xúc động ngươi không biết sao, còn có nếu có một ngày hần và muội muội của hần nhận nhau, hần khẳng định sẽ đem đây hết thảy đều nói cho nàng, ngươi không sợ Lý Thu Thủy ngăn cản ngươi sao?"

Lưu Vân xoa đầu nói: "Đại Bá, ngài nói những này ta đều biết, nhưng là nếu như có thể chống nổi mười năm, hần cũng là một đầu long ta cũng có thể bóp chết hần. Nhưng là bây giờ Hách Liên Thiết Thụ vừa chết, trong chúng ta chỉ có hần có thể trang điểm thành hần, liền dựa vào chúng ta Hậu Thiên bồi dưỡng đi."

Đoàn Duyên Khánh này quyết tâm bên trong đã có không thích, hần nói: "Mười năm! Lưu Vân chất nhi, chẳng lẽ ngươi không biết dù là cũng là một năm, này biến số cũng không phải ngươi ta có thể khống chế. Bá phụ hỏi ngươi, ngươi đến tột cùng muốn làm gì?"

Lưu Vân cuối cùng quyết định muốn thẳng thắn, chỉ có thể bắt đầu nói: "Bá phụ, chuyện cho tới bây giờ ta liền nói thật với ngươi, ta muốn Tây Hạ, chỉ cần cho ta một cái cơ hội, ta liền có thể chúa tể nó. Đến lúc đó chúng ta "

Đoàn Duyên Khánh ba nhất chương kích động tại Lưu Vân trên mặt, phần nộ nói: "Vô sỉ, thân là Đoàn gia tử tôn, vậy mà không được nghĩ về nước, còn bức tranh tại đây vinh hoa phú quý, ngươi còn có mặt mũi là Đoàn gia tử tôn sao!"

Đối mặt Đoàn Duyên Khánh chất vấn, Lưu Vân cũng là khó chịu, ngươi nếu là vền vẹn đánh ta một bàn tay ta tuyệt đối không nói cái gì, nhưng là ngươi bởi vì những này nói nhảm đánh ta, "Ta không phục,

Ngài là Đoàn gia tử tôn, thế nhưng là ngài hoàng vị người khác đoạt, chính mình còn bị người làm cho người không ra người quý không ra quý. Ta cũng là Đoàn gia tử tôn, không chỉ có từ nhỏ đã phiêu bạt ở bên ngoài, càng là bởi vì luyện Độc Công, làm sự tình gì đều muốn nghĩ đến ta sẽ sẽ không đã thương đến người khác, ta chịu đủ, ta chịu đủ!"

Lưu Vân đem áo cời một cái, chỉ đã vấy vết thương nói: "Ngươi xem một chút a, ta vết thương đã tốt, ta bây giờ căn bản cũng không phải là người bình thường. Ta không biết ta hiện tại còn sống, bao lâu thời gian sẽ chết, tại ta trong đầu, chỉ có bay hơi sinh mệnh lực mới có dạng này hiệu quả, ngươi nói ta có còn muốn hay không đi đoạt hoàng vị, ta cho ngươi biết chúng ta không bởi vì ngươi đi Đại Lý, ta muốn trước lên làm Nhất Quốc Chi Quân, ta muốn cái gì đều thoải mái qua về sau mới chết."

Đoàn Duyên Khánh trở tay lại cho Lưu Vân một cái bàn tay, lần này càng là kém chút đem Lưu Vân răng đều kéo xuống đến, "Kẻ hèn nhất, ta kéo dài hơi tàn sống nhiều năm như vậy, chính là vì nở này nở mặt trở lại Đại Lý, thân thù chiếm lấy ta muốn hết thảy. Nhưng là ta cho tới bây giờ đều không có muốn làm Biệt Quốc quyền quý, ngươi không có ta Đoạn Thị tử tôn kiêu ngạo, từ hôm nay bắt đầu, ngươi không phải cháu ta, ta không phải bá phụ ngươi, ta không thừa nhận ngươi là ta Đoạn Thị tử tôn, về sau hai chúng ta không gặp gỡ!"

"Không thấy liền không thấy, ta căn bản cũng không hiếm có!" Lưu Vân hô lên câu nói này về sau, Đoàn Duyên Khánh giận dữ rời đi, cũng không quay đầu lại.

Đại khái nửa canh giờ trước sau, tam đại ác nhân lần lượt mang theo Lưu Vân phân phó đồ vật trở về, Lý Mộc lúc này bởi vì Vân Trung Hạc ra tay quá nặng, hiện tại còn hôn mê đây.

"A? Lão Đại đi nơi nào?" Nhạc Lão Tam cái thứ nhất đến, kết quả vừa tiến đến liền hỏi Đoàn Duyên Khánh ở nơi nào.

Lúc này Diệp Nhị Nương cũng tiến vào, há miệng cũng nói: "Làm sao Lão Đại sớm như vậy liền trở về, ta còn muốn mở một cái sẽ đây."

Sau cùng Vân Trung Hạc cũng công Lý Mộc trở về, "Nhanh nhanh nhanh, chìm chết ta, tam ca Đại Chất Từ tranh thủ thời gian phụ một tay a." Buông xuống Lý Mộc về sau vẫn là há miệng nói: "Lão Đại đâu, không phải là trở lại ngủ đi?"

Lưu Vân mặt đen lên, trong lòng nghĩ đến trong lòng các người chỉ có Đoàn Duyên Khánh, ta người lớn như thế xử ở chỗ này, các người chẳng lẽ liền ngay cả hàn huyền vài câu cũng không được a?

Lưu Vân lần nữa móc ra công cụ, cũng mặc kệ Lý Mộc có đau hay không, liền đem Lý Mộc trên mặt giả khuôn mặt lấy xuống, không chút hoang mang lại đem một cái khác khuôn mặt, hoàn hảo đối tại Lý Mộc trên mặt, thế là hiện tại hẳn là xưng hô hẳn là Hách Liên Thiết Thụ đại tướng quân.

Sau đó lại tại Nhạc Lão Tam và Vân Trung Hạc trợ giúp xuống đem hai người y phục đổi tới, cuối cùng vẫn là Diệp Nhị Nương hỗ trợ, hủy Hách Liên Thiết Thụ cho.

Làm xong đây hết thảy về sau, tâm tư kín đáo Diệp Nhị Nương nếu đã sớm phát hiện Lưu Vân cảm giác không đúng lắm, mới có câu hỏi này: "Lưu Vân, người có phải hay không và đại bá của người nói cái gì?"

Nhạc Lão Tam và Vân Trung Hạc cũng không nói chuyện, khả năng bao nhiêu cũng cảm thấy chỗ nào không đúng sức lực. Liền đợi đến Lưu Vân trả lời, Lưu Vân nói ra: "Chúng ta đã không phải là Thúc Chất quan hệ, ta muốn đoạt lấy Tây Hạ, nhưng là bá phụ mắng ta quên nguồn quên gốc, cho nên chúng ta hiện tại là đoạn tuyệt quan hệ. Nhưng là ta hi vọng chúng ta vẫn là thân nhân, các người liền thay ta chiếu cố bá phụ đi, hẳn thật đáng thương."

Nói xong cũng công lên ngã trên mặt đất đương nhiệm Hách Liên Thiết Thụ đi, Nhạc Lão Tam nhìn xem Lưu Vân bóng lưng nói: "Nói thế nào đi thì đi, làm hoàng đế nào không phải làm a, về phần lớn như vậy khác nhau sao?"

Vân Trung Hạc cong lên thân thể liền đá Nhạc Lão Tam một chân, không nặng lắm thế nhưng là Vân Trung Hạc nói: "Tam ca, người chính là ruột quá thẳng, người nào lời nói có thể nói, người nào lời nói không thể nói còn cần ta dạy cho người à. Lão Đại có thể sống đến hiện tại, duy nhất ủng hộ hẳn cũng là trở lại Đại Lý, nhưng nếu như đem Tây Hạ đoạt đi, vậy hẳn kiên trì nhiều năm như vậy tín niệm chẳng phải là giống như đánh rắm "

Ở một bên Diệp Nhị Nương cũng nói: "Không tệ, chúng ta tất nhiên kết bái cùng một chỗ, muốn trợ giúp Lão Đại hoàn thành nguyện vọng, dù là quá trình này có bao nhiêu khó, dù là sẽ có cỡ nào nguy hiểm, chúng ta cũng không thể từ bỏ. Hiện tại liền xem Lưu Vân có thể hay không nghĩ rõ ràng, trải nghiệm Lão Đại khổ tâm "

Mà giờ khắc này Lưu Vân đem Hách Liên Thiết Thụ sau lưng đến Nhất Phẩm Đường đại sảnh trong hậu đường, nhẹ nhàng phóng tới trên mặt bàn, có mấy lời chờ hẳn tình sau này hãy nói, mà chính mình ngồi xỏm ở trong phòng nơi hẻo lánh một bên tâm lý yên lặng đỏ máu.

"Ta nếu đã sớm là nói qua, chỉ cần người ta có thể đoạt được Tây Hạ, ta liền có thể giúp người đoạt được Đại Lý, đến lúc đó người sẽ cùng con trai của người còn có lão bà hạnh phúc cuộc sống vui vẻ cùng một chỗ, ta sẽ muốn người mỹ mỹ hoàn toàn vượt qua nửa đời sau.

Thế nhưng là Đoàn Duyên Khánh, người vì sao cũng không tin ta đây, ta nhưng không có người cái gọi là Đoàn gia tử tôn tôn nghiêm, người liền chờ đó cho ta đi! Còn muốn lão bà và nhi tử? Ta sẽ để người có một ngày hối hận, nhớ kỹ cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Mặt Mày Vàng Vọt

Trời đã sắp sáng, đối với đêm qua Đoàn Duyên Khánh lời nói, để cho Lưu Vân vẫn không có tiêu tan. Nội tâm tức giận dần dần trở nên đã xảy ra là không thể ngăn cản, bất thành linh ngửa mặt lên trời hét lớn: "Người không phục ta, ta liền để người phục ta, nhìn xem người nào đầu qua được người đó!"

Nói nói đã cảm thấy đầu mình nào nờ, Nội Tức bất ổn, nào từ đột nhiên nghĩ đến rất nhiều trước kia có hay không trí nhớ, hết thảy hiện lên ở trong đầu. Có kiếp trước từ ái phụ mẫu, cũng có kiếp trước chính mình chán ghét người, còn có kiếp trước chính mình trải qua hết thảy.

Hình ảnh giờ phút này đột nhiên chuyển, biến thành chính mình vẫn còn ở Khang Mẫn trong ngực bị những có thể đó sợ thôn dân đuổi theo hài nhi, giống như lại biến trở về cái kia kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay thời điểm, "Ta nên làm cái gì, ai có thể dạy một chút ta, ta làm như thế nào cứu mình!"

"Hận đi, hận đi, trên đời này, có thể tin có ai, có thể yêu lại có ai, bọn họ đều là Người xấu, đều là vì hại người! Trốn đi, trốn a, người còn đang chờ cái

gi, trốn!"

Như có như không âm thanh phảng phất từ phía chân trời mà đến, thẳng tắp cắm vào Lưu Vân trong đầu, hốt hoảng nhìn thấy mình bị Đoàn Duyên Khánh vì là Đoàn Dự (Phim Điện Ảnh và Truyền Hình hình tượng) dùng Nhất Dương Chỉ xuyên qua ở ngực. Còn nhìn thấy mình bị Kiều Phong nhất chưởng đánh xuống vách núi, cảm giác mình vô tận rơi xuống.

Nếu có một vị Vô Lâm Tiền Bối cao thủ ở một bên, lập tức liền có thể đánh giá ra Lưu Vân là sơ bộ tẩu hỏa nhập ma, nhưng là vị tiền bối này lại tại một bên không ngừng đề cho Lưu Vân Bộ đi vào tẩu hỏa nhập ma trong trạng thái.

"A a a a! Ta không muốn chết, ta không muốn chết!" Lưu Vân chỉ cảm thấy ở ngực giống như muốn nổ tung đến, giờ khắc này ở trong mắt của hắn ảo tưởng nhiều lần sinh.

Thanh âm kia lại lần nữa truyền đến, "Vậy ngươi còn không trốn, chỉ có chạy trốn, những nhân tài đó sẽ bỏ qua ngươi. Chỉ có chạy trốn, những nhân tài đó sẽ tha cho ngươi."

Lưu Vân mới vừa nói không muốn chết thời điểm là nằm rạp trên mặt đất nói, bây giờ nghe câu nói này trở mình một cái đứng lên, hiện tại hắn ánh mắt là màu xám, cái gì cũng nhìn không thấy. Đã cảm thấy phía trước giống như có cái gì đồ vật đang chờ hắn, lão đảo chạy tới cách một chút liền đâm vào trên cây cột, Lưu Vân ôm chặt lấy cây cột, miệng bên trong nghĩ linh tinh nói: "Ta muốn chạy, ta muốn chạy, chỉ cần ta chạy, liền không có người truy ta, ha ha ha. Không ai truy ta, không ai truy ta."

"Không sai, ngươi chạy ngươi sẽ không có người hại ngươi, thật tốt sống ở bọn họ từ bị bên trong, muốn cảm tạ bọn họ để ngươi sống sót."

Lưu Vân nghe xong, vẫn là ôm lấy cây cột nói: "Đúng đúng đúng, ta muốn cảm giác, cảm giác."

Thanh âm kia bất thành linh trở nên càng thêm Mê Huyễn, tăng lớn âm thanh nói: "Cảm tạ bọn họ buông tha ngươi, để ngươi đầu cầu mệnh này có thể sống càng đặc sắc,

Cảm tạ bọn họ có thể không cần ngươi mạng chó. Ngươi từ nay về sau cứ như vậy tiếp tục trốn, không ngừng mà trốn, chỉ có dạng này ngươi mới có thể sống."

"Vâng, là. Ta ... ta, ta muốn cảm giác ... cảm giác."

"Ngươi chính là một cái sống ở hoảng sợ tiêu súc sinh mà thôi, để ngươi chạy trốn là thưởng cho ngươi, ngươi còn không biết cảm ân, ngươi còn tại đây bồi hồi cái gì. Ngươi nhân sinh cũng chỉ còn lại chạy trốn, Tránh Thiên chỏ núp, giấu đầu không ra mới là ngươi nhân sinh thuộc về, ngươi còn muốn hy vọng xa vời cái gì. Cứ như vậy chạy về sau, liền sẽ ai cũng không biết ngươi, ngươi sẽ còn tại đầu nhập vào một cái khác chỗ dựa, sau đó đang bị bán, bị người khác từ bỏ, cứ như vậy sống ở phản bội bên trong đi, và ngươi chỗ nhà có tang bộ đáng rất xứng đôi."

Nghe loại này xâm nhập linh hồn âm thanh, Lưu Vân đã cảm thấy chính mình nhớ tới rất nhiều rất nhiều. "Đúng vậy a ta đến lúc đó lại có thể dựa vào ai đây", im lặng trong cơ thể nội công cấp tốc vận chuyển, cả người cũng không tiếp tục phục vừa rồi mơ mơ màng màng trạng thái. Ôm cây cột Lưu Vân bất thành linh buông tay, cả người bạch quăng xuống đất, chỉ gặp Lưu Vân ánh mắt cũng không tiếp tục là màu xám, mà chính là biến thành yêu dị tử sắc, đồng thời chảy ra nước mắt nói, "Ta sẽ không ở trốn, sẽ không bao giờ lại."

Như có như không thanh âm ngừng lại, chậm rãi nói ra: "Kéo dài hơi tàn ngươi, nhìn thấy cái gì?"

Lưu Vân nhắm mắt lại nói: "Ta vừa mới nhìn thấy chính ta, tự cho là đúng biết hết thảy, coi là sự tình gì cũng sẽ ở bàn tay mình nắm bên trong. Sau đó tùy ý cười, cười thật vui vẻ, cười tốt cô độc, ta thật đáng thương."

"Ừm, vậy ngươi vì sao không cười, ngươi tự cho là chính mình như thế ưu tú người."

Lưu Vân nói: "Không cười là bởi vì Mộng Tĩnh, nơi này là một cái thế giới chân thật, chân thực người, còn có một cái không chân thực ta. Khả năng ta trời sinh liền sẽ không lung lạc người khác, sẽ không cảm động người khác, sẽ không để cho người đi theo. Bị người phản bội, bị người từ bỏ, cũng chỉ là sớm muộn sự tình."

Như có như không âm thanh, ần ần lộ ra một tia tán thưởng, âm thanh lần nữa tiếng vọng tại Lưu Vân trong đầu, "Vậy ngươi nên làm cái gì, không có người đi theo ngươi, không có người tán đồng ngươi, còn lúc nào cũng lo lắng bị người từ bỏ, bị người phản bội ngươi, như thế nào sinh tồn?"

Lưu Vân sẽ không bao giờ lại bị ảo tưởng mê hoặc, ngay tại vừa rồi tại tâm lý chạy trốn thời điểm, hắn nhìn thấy mình bị đóng đinh tại trên tường thành, những tự mình đó đã từng tin tưởng người khác đều từng cái rời đi hắn, hắn rốt cuộc biết mình có thể cái gì cũng không được dựa vào. Có thể tin tưởng, có thể tin nhiệm một mực cũng chỉ có chính mình, tự do là mình độ sức đến, sinh mệnh là mình độ sức đến, hết thảy cũng là chính mình độ sức tới.

"Ngươi nói ta dựa vào cái gì còn sống, sợ người phản bội, sợ bị từ bỏ ta dựa vào cái gì sinh tồn, vậy ta nói cho ngươi biết!" Lưu Vân làm lên thân thể, đôi ngòi cửa hô lớn, "Chi phối!"

"Ta muốn chi phối ta nhìn thấy hết thảy, ta muốn trở thành mạnh nhất, chỉ có ta mới xứng sống ở trong thế giới này, ta muốn đem nó biến thành ta thế giới!"

Vừa dứt lời, một cái quyền trực từ trên trời giáng xuống, Bạng đánh vào Lưu Vân trên đầu. Lưu Vân nhìn hai bên một chút, căn bản không có một người, đây là từ đâu tới đây.

Chẳng lẽ là đây là cái gì ta không biết thứ gì? Lưu Vân nghĩ thoáng quyền trục, thỉnh linh đã nhìn thấy tại quyền trục một bên viết thật to bốn chữ « Bắc Minh Thần Công ».

"Đây là ... đây là."

"Bắc Minh Thần Công!" Như có như không chủ nhân thanh âm, theo tiếng tới, rõ ràng là áo trắng như tuyết, Lãng liệt tại Trần Thế tiêu dao Tam Tôn một trong Lý Thu Thủy.

Lưu Vân một tay lấy quyền trục nhét vào sau lưng trong dây lưng, ánh mắt gắt gao trừng mắt Lý Thu Thủy nói: "Ta sẽ vừa rồi không khỏi diệu tẩu hóa nhập ma, chắc là Thái Phi thủ bút đi."

Lý Thu Thủy đột nhiên cảm thấy cái này Lưu Vân thật buồn cười, "Người nếu không phải lòng có chấp niệm, bản cung lại thế nào thừa lúc vắng mà vào, thế nào, có hay không cảm giác mình thân thể có một ít không giống nhau?"

Nghe xong Lý Thu Thủy nói như vậy, Lưu Vân thật đúng là cảm giác mình thân thể xác thực trở nên không giống nhau, thật giống như thân thể của mình toàn bộ chính mình cũng có thể cảm giác được, là một loại cũng huyền diệu cảm giác.

"Xem ra người xác thực một cái võ học tư chất không cạn người, tại ta Tiêu Dao Phái bên trong muốn Luyện Thể, trước tiên chính tâm. Trước người luyện được võ công tên thật gọi tiểu Vô Tướng, cũng không phải là bản cung Tiểu Vô Tướng Công. Môn võ công này cũng là Luyện Tâm nội công, trong tu luyện chỉ có bởi vì công đi vào cùng nhau tại bởi vì niệm mất mảy vàng vọt mà ra, mới có cơ hội sửa đổi thân thể, để cho mình thân thể Nhất Niệm nhất động đều có ý mà động."

Lý Thu Thủy dùng một cái, tiếp tục nói: "Chỉ có đột phá chính mình nội tâm công xiềng, mới có thể trải nghiệm ta Tiêu Dao Phái võ công tinh diệu. Mà sư phụ người Đinh Xuân Thu và người Sư Bá Tô Tinh Hà chính là bởi vì không có chính tâm, cho nên vô duyên ta Tiêu Dao Phái tinh diệu thần công."

Lưu Vân lại xem thường, bởi vì về sau sẽ có Đoàn Dự và Hư Trúc cơ hồ liền và hệ thống lỗ thủng đồng dạng, không nhìn các loại võ công nan quan, "Vậy vạn nhất có người chưa từng luyện tiểu Vô Tướng, trực tiếp tu luyện Bắc Minh Thần Công sẽ như thế nào?"

Đây là Lưu Vân hiện tại muốn biết nhất, Lý Thu Thủy giờ phút này đột nhiên nghĩ đến chính mình năm đó lưu lại một nơi phục bút, biểu lộ nghiêm túc dị thường nói: "Vậy thì hi vọng người kia lúc tuổi già bình an, bởi vì luyện đến chỗ cao thâm sẽ lâm vào vô tận trong ảo cảnh, đến sau cùng tâm thần hao hết mà chết."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Một Phúc Một Báo

Lưu Vân nghe xong Lý Thu Thủy nói chuyện về sau, liền không truy cứu nữa liên quan tới cái đề tài này. Nhưng là còn có một việc tình là Lưu Vân không thể bỏ qua, hắn nói: "Cái này Bắc Minh Thần Công mặc dù có thể tăng lên ta công lực, nhưng là Thái Phi vì sao lại cho ta? Ngài nếu không đem những này sự tình, ta tình nguyện đốt quyền trục này." Nói xong từ sau phần eo rút ra quyền trục, ra hiệu cho Lý Thu Thủy xem.

Lý Thu Thủy dời bước đi đến Ghế dựa Thái Sư trước ngồi xuống, nhìn xem còn ngây ngốc ngồi dưới đất Lưu Vân nói: "Người liền như thế đợi à?"

Lưu Vân nói: "Vâng, kính xin Thái Phi giải hoặc."

Lý Thu Thủy nói: "Người là một cái rất có thiên phú hải tử, có dã tâm, có năng lực, cũng có não tử. Bản cung thường thức người, cũng là nể tình người là môn hạ của ta gần vài chục năm nay duy nhất xuất sắc đệ tử. Tuổi còn nhỏ lại có thể cảm tiểu Vô Tướng luyện đến hiểu ra, bản cung là lên lòng yêu tài."

Đối với Lý Thu Thủy lời mới vừa nói, Lưu Vân có thể tin sao, hắn dám tin sao.

"Hành nương nương, ngài vẫn là nghiêm khắc một điểm tốt, ngài muốn ta làm cái gì ngài cứ việc nói thẳng đi, không phải vậy ta cũng không dám chịu này đại lễ." Lưu Vân đã đem Bắc Minh Thần Công quyền trục để dưới đất, "Nương nương thường thức, Lưu Vân không chịu nổi."

Lý Thu Thủy giờ phút này cũng không có ý định giấu cái gì, "Vậy thì tốt, bản cung liền nói rõ, bản cung muốn người tại trong vòng mười năm tích góp đầy đủ nội lực, cùng bản cung cùng đi giết một người, người có dám hay không?"

Lưu Vân nếu là một trước, khẳng định sẽ rất không có cốt khí nói ta biết nội dung cốt truyện, ta trực tiếp giúp người tốt. Nhưng khi hắn hiểu ra tự thân

về sau, cũng có một cái chính mình kế hoạch mới.

Hắn lại một lần nữa nhặt lên mặt đất quyền trục nói: "Tốt, Ngã Luru Vân đáp ứng ngài, thế nhưng là trước lúc này ngài cũng phải thỏa mãn ta một sự kiện."

"Nói nghe một chút."

Luru Vân hai tay vác tại theo sát phía sau nắm tay nói: "Ta muốn chủ chương Nhất Phẩm Đường, không biết nương nương hứa không cho phép."

"Tốt, thành giao!" Lý Thu Thủy nói xong, Luru Vân đã cảm thấy bên người dâng lên một trận Thanh Phong, lại xem xét Lý Thu Thủy đã rời đi.

Luru Vân nhìn không được hâm mộ nói: "Đây chính là Lăng Ba Vi Bộ đi, quả nhiên là khinh công tuyệt đỉnh." Lý Thu Thủy vừa đi, Luru Vân liền mở ra Bắc Minh Thần Công quyền trục, bắt đầu quan sát bộ công pháp này.

Trang Tử Tiêu Dao Du có nói: Tận cùng phía bắc có Minh Hải người, Thiên Trì. Có cá chỗ này, Nghiễm mấy ngàn dặm, không có biết tu. Lại nói: Nếu mà nước tích không đầy, thì phụ đại thuyền cũng vô lực. Đổ chén nước tại thung lũng đường phía trên, thì giới vì đó thuyền; lấy chén làm thì không xong, nước cạn mà thuyền đại. Là cho nên Bản Phái võ công, lấy tích góp nội lực là thứ nhất nội dung quan trọng.

Nội lực đã đầy, thiên hạ võ công đều làm việc cho ta, còn Bắc Minh, đại thuyền thuyền nhỏ đều chở, cá lớn cá nhỏ đều cho. Là cho nên nội lực làm gốc, chiêu số vì là ngọn. Phía dưới chur bức tranh, phải dụng tâm tu tập.

Sau đó cũng là ba mươi sáu bức lửa nữ chân dung, "Không nghĩ tới Lý Thu Thủy vẫn là có loại này ác thú vị, nếu là tâm thần bất định, chắc hẳn cũng sẽ bị cái này Bắc Minh Chân Khí làm cho tẩu hỏa nhập ma đi."

Luru Vân nắm chặt quả đấm mình nói: "Ta cũng không tiếp tục muốn phát sinh loại chuyện này, tất nhiên Bắc Minh Thần Công ưu ái ta, vậy cũng sẽ không cô phụ đoạn này kỳ ngộ."

Nhưng là bây giờ còn không phải lúc thời điểm tu luyện, ta đã có Bắc Minh Thần Công nói cách khác ta sẽ có càng nhiều thời gian đi làm chuyện của ta.

Cái này Hách Liên Thiết Thụ làm sao còn bất tỉnh, quả nhiên là cái phế vật, Luru Vân một chân đem hắn đá xuống cái bàn, tân Hách Liên Thiết Thụ mơ màng màng mở to mắt, nhìn thấy Luru Vân giống như cười mà không phải cười nhìn xem hắn.

Ma Luru đứng lên nói: "Vương gia, ngài có gì lúc phân phó, ta hôm qua đã sau lưng không ít, người có phải hay không tới kiểm tra?"

Luru Vân từ phòng ốc một góc cầm qua một cái gương đồng đưa cho tân Hách Liên Thiết Thụ, người này lúc ấy liền quát to một tiếng, nói: "Vương gia, ngài đây là, ta đây là, chẳng lẽ?"

Luru Vân gật gật đầu, tuy nhiên cũng hù đến, nhưng là não tử còn không ngu ngốc, lúc này nói ra: "Không tệ, từ hôm nay bắt đầu, người không còn là Lý Mộc, mà là ta Đại Hạ Quốc Nhất Phẩm Đường Cẩm Vệ tướng quân Hách Liên Thiết Thụ."

"Nói như vậy, ta muốn giả mạo càng đại quan hơn, không được, ta không được." Hách Liên Thiết Thụ liên tục từ chối, hắn thấy Lý Mộc cũng là miễn cưỡng đáp ứng, đó cũng là xem ở không có người biết người này phân thượng. Thế nhưng là cái này Hách Liên Thiết Thụ tại Đại Hạ đó là Thiên Từ Cận Thần, chẳng phải là mấy lần liền bị người khác vạch trần?

Luru Vân an ủi hắn nói: "Người yên tâm tốt, ta hôm qua đã giải quyết hết thảy, người bây giờ cũng là Hách Liên Thiết Thụ, không có người sẽ hoài nghi người."

Luru Vân đi qua thời gian thật dài thuyết phục, cái này Hách Liên Thiết Thụ tướng quân mới tính tiếp nhận thân phận của mình, không nghĩ tới cái này Đào Khách như thế sợ làm quan.

Luru Vân cho tân Hách Liên Thiết Thụ bố trí một cái nhiệm vụ, cái kia chính là đi Hồ Sơ thất trong vòng ba ngày quen thuộc xong Hách Liên Thiết Thụ sở hữu sinh hoạt.

"Thế nhưng là Vương gia, ta đối với mình không được tự tin, ta vẫn là đi theo Vương gia bên người đi, ta vạn nhất bị người nhìn thấu nên làm thế nào cho phải?"

Luru Vân yên lặng một chút, nói: "Người không cần lo lắng, ta muốn dùng không bao lâu, muội muội của người liền sẽ tới tìm người, dẫn người đi gặp một nữ nhân. Đến lúc đó người liền cùng với nàng đem sự tình gì đều nói rõ ràng, ta bảo đảm người nhất mệnh, sẽ không đảm nhiệm vì sao vấn đề."

"Này Vương gia ngài muốn đi làm gì, ta có thể hay không đi theo người a?"

Luru Vân nói: "Ta muốn tìm một chỗ bế quan, sau đó ta muốn giống như những Hào Tộc đó thật tốt trò chuyện chút nhân sinh." Luru Vân nói thần thần bí bí, Hách Liên Thiết Thụ căn bản theo không kịp hắn tư duy, đành phải dựa theo Luru Vân chỉ điểm địa phương, cũng chính là Tông Quyền trong phòng đi xem một chút Hách Liên Thiết Thụ hồ sơ.

Luru Vân giờ phút này cũng không muốn nhiều như vậy để cho người ta đau đầu sự tình, dù sao ta chỉ cần không được tuân bản tâm liền tốt. Luru Vân tranh thủ thời gian cười ngửa đến ngoài thành trên núi, nơi này là hắn tới Hưng Khánh phủ đường cũ, hắn ở chỗ này phát hiện qua một cái sơn động, giờ phút này vừa vận sung làm luyện công chi dụng.

Tìm tới sơn động về sau, chuyển không ít thạch đầu ngăn trở sơn động, hoàn thành đây hết thấy về sau mới bắt đầu luyện công, nói thật Lưu Vân một mực đối với Bắc Minh Thần Công có một loại đặc biệt ưu ái, cho nên giờ phút này không kịp chờ đợi luyện công cũng là tình có thể hiểu.

Mở ra quyền trục, lập tức dựa theo Bắc Minh Thần Công bản về thứ nhất và đệ nhị Phúc Đồ, tu luyện Thủ Thái Âm Phế Kinh và Nhâm Mạch.

Ước chừng qua một canh giờ, Thủ Thái Âm Phế Kinh và Nhâm Mạch vận công tuyến đường Tồn Tướng không sai, thế nhưng là làm Lưu Vân vận công về sau, đã cảm thấy khí hải giống như muốn nổ tung đồng dạng.

Lưu Vân giờ phút này thật to kinh hãi, đây là chuyện gì xảy ra, ta nội công không phải cũng là Tiểu Dao Phái đi vào cơ nội công a, tại sao có thể có loại cảm giác này?

Lúc này tồn tại ở trong cơ thể Thập Nhị Chính Kinh Hóa Công Đại Pháp chân khí lập tức lục lợi không thôi, Bắc Minh Thần Công Tu Luyện Pháp Môn cũng là tu luyện Thập Nhị Chính Kinh, sau đó tại tu luyện cùng Thập Nhị Chính Kinh đối ứng Kỳ Kinh Bát Mạch. Nhưng là Lưu Vân trước kia tu luyện qua Hóa Công Đại Pháp, Vận Công Lộ Tuyến sớm đã cố định.

Tuy nhiên Hóa Công Đại Pháp thoát thai từ Bắc Minh Thần Công, nhưng vẫn là không được tan trong Bắc Minh Thần Công, lúc này, cũng cảm giác toàn thân chân khí đều tuân hướng Thủ Thái Âm Phế Kinh bên trong, tại đối ứng Nhâm Mạch tồn tại ở khí hải, Lưu Vân thật sự là nhìn không được trong lòng ngực khẩu khí kia, PHỐC một cái phun ra từ sắc máu tươi.

Theo cái này một ngụm máu phun ra về sau, quanh thân toàn thân thư thái, "Không nghĩ tới ta kém chút Tự Phế Võ Công, cũng may cá lớn nuốt cá bé, Bắc Minh Thần Công hấp thu ta Hóa Công Đại Pháp, không phải vậy ta có thể sẽ tại hai loại công lực bên trong giáp công mà chết cũng nói không chừng."

Lưu Vân cảm giác giờ phút này thân thể trống rỗng căn bản cảm giác không thấy chính mình chân khí, xem ra tuy nói Bắc Minh Thần Công đồng hóa Hóa Công Đại Pháp, không bằng nói hắn đem ta Hóa Công Đại Pháp triệt tiêu.

"Hiện tại hết thấy lại phải bắt đầu lại từ đầu, cũng tốt, để cho ta xem trước một chút cái này Lăng Ba Vi Bộ."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 38: Ta Làm Ban Đầu 1

Lúc này cách Lưu Vân bắt đầu tu luyện Bắc Minh Thần Công đã hai tháng có thừa, bởi vì Lưu Vân trước đó và Lý Thu Thủy làm tốt ước định, tân Hách Liên Thiết Thụ một lần nữa chấp chương Nhất Phẩm Đường. Mà Lưu Vân thì viễn phó Linh Châu, hoàn thành hẩn bí mật kế hoạch.

Linh Châu từ xưa sản xuất muối, từ Đường Đại có thể bắt đầu, tại đây vẫn tại tư liệu lịch sử bên trong có ghi chép. Nhưng là đến Đại Tống Triều thời điểm, tại đây bị Lý Nguyên Hạo Đăng Hạng tộc nhân cướp tới về sau, trở thành duy trì Tây Hạ mậu dịch và chống lại Đại Tống trọng yếu chiến lược thành thị.

Mà Lưu Vân lần này đến đây con mắt chính là vì có thể khống chế Hồ Muối, muối từ xưa đến nay cũng là thân thể người không thể thiếu khuyết vật chất. Mà ở trong đó thanh bạch muối càng là thời đại này hàng thượng đẳng, chịu các quốc gia quý tộc yêu thích.

Đã từng Đại Tống Hữu Thức chi Sĩ nói, nếu muốn bình định Tây Hạ, chỉ cần không còn mua muối, thì Tây Hạ ít ngày nữa liền có thể sụp đổ. Nhưng là bởi vì không khéo là tại đây muối mặc dù lớn Tống sẽ không tiến niệm, thế nhưng là không chịu nổi những trục lợi đó thương nhân đến đây kiếm một chén canh.

Tại đây muối chất lượng tốt, lại tiện nghi, hao phí nỗ lực quá chỉ là trò đùa lợi suôi, đi đi lại lại đầu cơ trục lợi. Nhưng đến thời điểm thu hoạch được lợi nhuận cũng là phi thường có thể nhìn, với lại Tây Hạ tại đây rất ít lấy tiền giao dịch, thích nhất chính là lấy vật đổi vật. Cái này để cho Đại Tống thương nhân điên cuồng say tình, người dùng một quyền sa, liền có thể đổi lấy mua 20 quyền sa muối, người nói người có làm hay không.

Nhưng là Lưu Vân thì căn bản cũng không nhìn kỹ cái này xây dựng ở miệng núi lửa giao dịch, Tây Hạ là Toàn Dân Giai Bình, lúc tác chiến hung hãn dũng mãnh, không sợ tử vong vì bảo vệ quốc gia mình có thể dâng ra sinh mệnh. Thế nhưng là tại thời kỳ hòa bình, những cái này nắm giữ đại lượng nhân khẩu Chủ Nô, cũng chính là Hào Tộc các quý tộc, từng cái lại biến thành ăn người không được nhả xương dã thú.

Một khi bọn họ biết mình cho tới nay cũng là như cái ngu ngốc đồng dạng, không công đưa cho người khác tài phú, vậy bọn hắn sẽ lập tức biến thành bảo vệ quốc gia dũng sĩ, đem lửa bịp bọn họ Dị Quốc Tên lửa đảo chém thành muôn mảnh cũng không phải là không thể được.

Nhưng là Lư Vãn con mắt cũng không phải là nói cho bọn hắn bị lừa loại hình lời nói, hắn con mắt một mực chỉ có một cái, làm một lần vương, một cái chân chính vương!

"Nghe nói đều trong kinh người tới à nha? Ta làm sao nghe cũng chưa từng nghe qua?"

"Ta cũng là a, làm sao cái này còn có chúng ta không biết sự tình sao?"

Giờ phút này Linh Châu Hào Tộc toàn bộ tụ tập tại Linh Châu Tây Bình phủ thiếu trong Hầu phủ, chờ đợi đều kinh Hưng Khánh phủ một vị cảm trong tay hoàng đế làm cho ti thiếu chúa Quận Vương.

Những này Hào Tộc chính là đời trước công huân về sau, mỗi cái đều là một phương thổ hoàng đế, trên danh nghĩa là Đẳng Hạng người, tuy nhiên lại Bất Quy Lý Bình Thường quản lý. Bọn họ có được đại lượng địa phương, nuôi đại lượng nô lệ, không chế kinh tế địa phương đại quyền,

Lại chỉ án chiếu Hộ Tịch chứa đựng nhân số nộp thuế, mỗi một cái giàu đều chảy mỡ.

Lư Vãn lần này lấy hoàng đế danh nghĩa đem bọn hắn gọi tới, đã là tìm kiếm hợp tác, cũng là đến tìm kiếm đồng bạn. Mà những này Hào Tộc các quý tộc tuy nhiên trên thực tế căn bản sẽ không nghe theo hoàng đế chỉ huy, nhưng là cũng sẽ còn cho hoàng đế mặt mũi, dù sao cũng là Đẳng Hạng người nha.

Lư Vãn sớm mười lăm ngày phát ra Danh Thiếp, cho tới hôm nay Linh Châu mỗi cái Hào Tộc quý tộc mới tề tụ Tây Bình phủ, loại hiệu suất này cũng làm cho Lư Vãn đến gần không kèm được biên giới.

Làm mọi người riêng phần mình tụ chông thảo luận hoàng đế sẽ có sự tình gì, tóc cái dạng gì Thánh Chi thời điểm, Lư Vãn từ đại sảnh bên ngoài đi tới.

Chủ trì lần này hội nghị Tây Hạ Nhất Phẩm Đường Đường Chủ, Trần Giang tướng quân Hách Liên Thiết Thụ.

Hách Liên Thiết Thụ vừa ra trận, đại sảnh toàn bộ đều an tĩnh, bọn họ có thể sẽ không mua hoàng đế sổ sách, nhưng lại không dám đắc tội Hách Liên Thiết Thụ. Phải biết Hách Liên Thiết Thụ nhất tộc lịch đại cũng là Đẳng Hạng người ta pháp luật Chấp Hành Giả, bọn họ tại Đẳng Hạng người nhất tộc bên trong, ý nào đó bên trên có được cao hơn hoàng đế quyền lực.

Hách Liên Thiết Thụ và Lư Vãn cùng nhau ngồi xuống tại Chủ Tọa bên trên, hắn hắng giọng, khục một tiếng, nói ra: "Tất cả mọi người tề tụ, Bản Tướng Quân thật cao hứng, lần này có thể tới Tây Bình Phủ Chủ phủ phải có hai chuyện."

Hách Liên Thiết Thụ nhìn chung quanh đại sảnh một vòng, mỗi người biểu lộ đều có không đồng dạng địa phương, nhưng là cũng không ảnh hưởng hắn nói chuyện, "Thứ nhất, bệ hạ cũng cảm kích mọi người một năm này vì là Linh Châu làm ra cống hiến, có thể thời khắc bảo vệ Linh Châu không bị Ngoại Tộc xâm lấn, phòng ngừa cùng Tổng Triều và Liêu Triều lớn nhỏ vài chục lần xung đột, bệ hạ có chí, miễn Linh Châu thuế thua một năm, hi vọng các vị muốn thời thời khắc khắc ghi nhớ Bảo Gia Vệ Quốc!"

Ở đây sở hữu Hào Tộc và các quý tộc đều quý trên mặt đất, lớn tiếng tuyên thệ, "Thề sống chết chắc chắn bảo vệ ta Đại Hạ Quốc, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên Từ Nhi Hậu Di, bệ hạ Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế!"

Trận này to lớn tuyên thệ tràng diện đi qua về sau, Hách Liên Thiết Thụ lấy tay khuynh hướng lấy Lư Vãn nói: "Còn có, cũng là kiện sự tình thứ hai, vị này là bệ hạ Nghĩa Tử, thiếu chúa Quận Vương. Chuyện thứ hai này tình, liền có thiếu chúa Quận Vương đến thuyết minh."

Lư Vãn cũng không được nói nhảm, vung tay lên, hơn mười người người mặc hắc sắc cung phục thiếu nữ nâng khay, đi xuyên qua trong đám người. Lư Vãn nói ra: "Đây cũng là bản vương muốn cùng các vị nói sự tình, cũng là cái này trong mâm muối."

Ở đây cũng là xen lẫn trong Linh Châu lão hồ ly, cơ hồ mỗi một nhà đều dựa vào muối nuôi gia đình, với lại mỗi người đối với muối đều đặc biệt quen thuộc.

Thế nhưng là đại sảnh người, thế mà không có một cái nào người dám nếm thử. Xấu hổ một hồi, một cái Hoa Phục lão nhân, lấy tay dính dính trong mâm trắng muối, bỏ vào trong miệng một mồi. Lập tức hoảng sợ nói: "Tốt muối, cái này muối so với chúng ta làm thanh bạch muối còn muốn trắng, với lại vị đạo còn tốt hơn, đây quả thực là, Vương gia, xin hỏi Vương gia lần này đến đây cần làm chuyện gì?"

Lão nhân lời vừa ra khỏi miệng, lập tức liền có người thứ hai đem muối bỏ vào trong miệng nhắm nháp một chút vị đạo. Có cái thứ hai liền có cái thứ ba, mọi người tranh nhau chen lẫn đem muối bỏ vào trong miệng nhắm nháp, thật giống như đang ăn cái gì trân tu mỹ vị đồng dạng.

Nhìn xem trong đám người có người lập tức trở nên quan tâm chuyện này, không còn giống vừa rồi như thế biếng nhác, Lư Vãn cùng Hách Liên Thiết Thụ nhìn nhau cười một tiếng nói: "Rất đơn giản, phương pháp này là bản vương làm được, mà bản vương tới nơi này con mắt chính là vì xúc tiến chúng ta Linh Châu phát triển, trợ giúp mọi người làm giàu."

Những người đó nghe xong, đây quả thực là bánh từ trên trời rớt xuống công việc tốt, phổ thông thanh bạch muối tại Tổng Nhân nơi đó liền đã có thể đổi các loại xa hoa đồ vật, vậy nếu là tốt hơn mặt hàng, tựa như loại này muối, ta lúc này có phải hay không có thể đổi một ngàn xe ngựa.

Đám người bao động, lần nữa vì là lợi ích bao động, nhân loại chính là như vậy theo đuổi hưởng thụ động vật, có ít người nhân tính cùng bọn hắn thu hoạch được lợi ích trực tiếp móc nối.

Nhưng là Luru Vân lại không được cho rằng như vậy, tuy nói những người này cũng là lòng tham không đáy, nhưng cũng phải để phòng bọn họ cho mình xuống ngáng chân.

Luru Vân nói: "Hôm nay tới đây Linh Châu, bốn vương là mang theo thành ý đến, chỉ là các vị sống Linh Châu, còn không hiểu hiện tại đại thế biến hóa."

Nhìn trước mắt đám người này nhìn lẫn nhau bộ dáng, Luru Vân liền biết cùng bọn hắn giảng những này không khác Đàn gảy tai trâu, thế nhưng là giảng không hết lại cũng mất mặt.

"Hiện tại Đại Tổng Triều đang tại bắt đầu biến pháp, bọn họ con mắt cũng là Phú Quốc Cường Binh, nhưng là cái này đã là uy hiếp, cũng là cơ hội. Cho nên bốn vương liền quyết định lấy Linh Châu làm chủ thân thể, cũng đồng thời phổ biến một bộ biến pháp, hi vọng mọi người có thể phối hợp."

Thế nhưng là biến pháp lời vừa ra khỏi miệng, lập tức liền có người đem món ăn đồ nhào trên mặt đất, rơi vỡ nát. Những này địa phương thổ hoàng đế sao lại không biết biến pháp cho bọn hắn mang đến thương tổn, căn bản là không có có chống lại cái gì, cũng không có đưa ra phản đối, cứ như vậy âm vang mà tán.

Luru Vân và Hách Liên Thiết Thụ cũng không có ngăn cản, liền nghe Hách Liên Thiết Thụ nói: "Vương gia, ngài không tức giận sao?"

Luru Vân cười nhạt một tiếng nói: "Yên tâm, đến tối thời điểm, sẽ có người tới tìm ta. Chúng ta bây giờ muốn làm sự tình, cũng là lẳng lặng các loại."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Bạn Đầu 1 Ta vào Chỗ

Tiểu thuyết: Đi ngang qua Thiên Long Tác Giả: Hạt bụi Hữu Phong Xuy Quá

Tại Tây Bình trong phủ, mỗi một cái Hào Tộc hoặc là các quý tộc đều đem Tây Bình phủ xem như một cái đại bản doanh, ở chỗ này đều có bọn họ phủ đệ, cũng có riêng phần mình bằng hữu vòng tròn.

Ban ngày sự tình, tất cả mọi người rõ mồn một trước mắt, tuy nói biến pháp chuyện này sẽ không đồng ý, nhưng là này tuyết trắng tuyết trắng muối thật là đẹp đến làm cho người điên điên cuồng.

Phải biết muối tại Tổng Triều là có rất cao thuế muối, người bình thường đừng nói mua, liền ngay cả ăn cũng là ăn loại kia Thứ Đẳng phẩm, ăn nhiều sẽ còn ngộ độc thức ăn. Thế nhưng là Tây Hạ thanh bạch muối hỏi một chút đời, lập tức liền lấy chất lượng tốt và giá cả tiện nghi thâm thụ Tổng Triều mỗi cái giai tầng yêu thích.

Với lại bởi vì Tổng Triều Nam Bắc khoảng cách tập trung, giao thông tiện lợi, càng làm cho Tây Hạ thanh bạch muối thông hành không trở ngại. Càng là vỗ béo một nhóm lại một nhóm buôn lậu Diêm Thương người, đừng nhìn Tổng Triều mỗi ngày đều đang kêu gào phong tỏa Muối lậu, thế nhưng là gọi bao lâu thời gian, cái này Muối lậu liền bán bao lâu thời gian, giờ phút này đã là nhiều lần cảm không ngừng, nhiều người hơn là lựa chọn mở một mắt, nhắm một mắt.

Cùng lúc đó làm Tây Hạ Muối lậu, vỗ béo Tổng Triều thương nhân thời điểm, những này Tổng Triều thương nhân cũng hiểu được tri ân đồ báo, thường xuyên mang cho những này khổng lồ Hồ Muối địa phương Hào Tộc, và đòi hỏi quý tộc giúp cho phong phú lễ vật, thỏa mãn bọn họ tại sự tình các loại bên trên hưởng thụ.

Chuyện này vốn là đôi bên cùng có lợi sự tình, mỗi một cái tham dự qua người đều ngầm miệng không nói, lừa trên gạt dưới cho ăn no chính mình.

Mà Luru Vân lấy ra Muối Tinh lại một lần nữa để bọn hắn điên cuồng, đây chính là lòng tham không đủ. Càng là bởi vì nơi này tuy nhiên hàng năm đều sẽ có người tác chiến, nhưng là Tây Hạ triều đình trợ giúp không đủ, tại đây thường trú quân đại bộ phận cũng là tại đây Hào Tộc Thế Gia nuôi.

Cho nên bọn họ tại một loại nào đó trình độ bên trên, dám xem thường Hoàng Quyền, kết bè kết cánh. Thế là liền có như vậy tốp năm tốp ba Tiểu Đoàn Đội, đưa ra các loại đề nghị.

Một loại là thu mua Luru Vân, để cho hắn đem chế muối bí phương bán cho bọn họ, sau đó có thể phân cho hắn một điểm nhỏ lợi ích, ngăn chặn miệng hắn, để cho hắn ngoan ngoãn Hồi Kinh phục mệnh.

Một loại khác liền tương đối cực đoan, bọn họ là lựa chọn giết người đoạt phương, để cho đều kinh bức bách tại bọn họ áp lực, đánh nát răng hướng về trong bụng nuốt.

Lúc này Hách Liên Thiết Thụ đang tại cung cung kính kính cho Lưu Vân pha trà, Lưu Vân nhìn lên trời sắc càng ngày càng đen, nói ra: "Thiết Thụ, người nói ta vì sao đã muốn nói thẳng, cũng lựa chọn quanh co hoàn thành sự tình biện pháp đâu? Rõ ràng ta có thể sử dụng đơn giản hơn bạo lực phương pháp."

Thiết Thụ những ngày này một mực cùng với Lưu Vân, bao nhiêu đối Lưu Vân tư duy ý nghĩ có một ít hiểu biết, hắn nói: "Thuộc hạ biết, Vương gia là có Từ Bi Chi Tâm người, bất quá chỉ là muốn nếu là có thể dựa vào những người này đến giúp đỡ chúng ta,

Vậy chúng ta kế hoạch liền sẽ có tốt phát triển. Nhưng là vạn nhất những người đó không chịu, chúng ta chỉ có điều tổn nhiều một chút lực mà thôi."

Lưu Vân hài lòng nhìn xem Hách Liên Thiết Thụ, cái này Đào Khách không đơn giản, nhìn mặt mà nói chuyện bản sự thật giống như bẩm sinh đồng dạng, "Thôi được, người đi nhìn xem tiệc rượu sự tình chuẩn bị như thế nào, tối nay có sương mù, nhiều một chút một chút bố được."

"Vâng!" Hách Liên Thiết Thụ cáo lui.

Tính toán thời gian, ban ngày những cái kia tan rã trong không vui Hào Tộc Thế Gia bọn họ, từ đối với Muối Tinh khát vọng, lại một lần nữa quang lâm Lưu Vân tiệc rượu. Mà lần này tiệc rượu mở tại, Linh Châu Đô Đốc Phủ hậu viện Đại Quảng Trường bên trên.

Chờ người đều không sai biệt lắm thời điểm, trận này tiệc rượu còn chưa có bắt đầu, Lưu Vân cũng mới vừa mới thay xong y phục đi vào tiệc rượu địa điểm.

Lúc này liền có một cái địa vị rất Cao lão người trực tiếp mở miệng nói ra: "Thiếu chúa Quận Vương, lão phu có thể nể mặt tới nơi này, là bởi vì lão phu nhìn người cũng thuận mắt. Có mấy lời khả năng nghe không dễ nghe, nhưng là ở đây những người này cũng đều là lòng dạ biết rõ, Linh Châu nước quá sâu, không phải người có thể xía vào, ngoan ngoãn về nhà đi."

Lời nói này xong, xuống truyền đến khe khẽ tiếng cười, Lưu Vân đương nhiên sẽ không để ý những chuyện này, "Này Bản Vương nếu là vô luận như thế nào cũng phải thờ một chân vào, các vị khả năng chịu đựng ta vì sao?"

Tiệc rượu bầu không khí lập tức rút xuống Băng Điểm, bọn họ có thể nhìn thấy không một cái lòng còn không có dài đủ tiểu tử dám như thế phách lối đối với mấy cái này trưởng bối là lối om sòm, có thể tới đến nơi đây cũng là nơi này có tên hữu tính đại nhân vật, như thế nào người giương oai địa phương!

Lại có một cái lão nhân nói: "Ha ha, tuổi còn nhỏ có thể có người phần này can đảm cũng xem là tốt, thế nhưng là ta cái này Gia Gia Bối mà cũng phải cấp người một câu lời khuyên, thiếu thân lao vào lửa sự tình, người thông minh cũng không cần làm."

Một cái khác trung niên quý tộc nói: "Tiểu Vương Gia, người dám ở chúng ta tại đây xách biến pháp, chúng ta cũng làm như người tiểu hài tử không hiểu chuyện, cần phải là người còn không biết thời thế, vậy nếu không có người tới cứu người."

Lưu Vân dứt khoát ngồi vào trên mặt bàn, nghe bọn hắn nói nhảm, trong mắt từ quang càng ngày càng sâu, "Nói một ngàn Đạo Nhất vạn, các vị cũng bất quá là nhìn ta tuổi nhỏ có thể lấn, nhưng là các người có muốn hay không qua, nếu như các người đều chết ở chỗ này, sẽ như thế nào đâu?"

Dẫn đầu Hào Tộc là địa phương ba trăm năm lịch sử trung niên nam tử, hắn có thể lên làm gia chủ, là bởi vì hắn tại phụ thân hắn trước khi chết một ngày giặt sạch chính mình tất cả huy hiệu. Chính là một người như vậy, lớn nhất nghe không phải liền là uy hiếp hắn lời nói, bởi vì dám uy hiếp người khác chết.

"Tiểu tử, người đừng tưởng rằng người ý vào một khối làm cho tỉ liền có thể ra lệnh cho chúng ta, ta cho người biết, người một bộ này không dùng được. Liền ngay cả hoàng đế cũng không dám đối với chúng ta làm nhiều khoa tay múa chân sự tình, người không được!"

Lưu Vân lúc này trong lòng nghĩ đến, các người những người này có thể hay không điều thấp một điểm, ta tốt xấu cũng coi như cái Khâm Sai Đại Thần. Các người liền không thể thu liễm một chút, các người như thế trắng trợn kháng pháp, Lý Bình Thường người đến là thế nào Trị Quốc, toàn bộ mẹ hắn là cục diện rối rắm.

Linh Châu vốn chính là Tây Hạ môn hộ, người còn phải như thế nhất bang trong mồm chó nhà không ra Ngà Voi người tới giúp người chống cự Ngoại Dịch, người còn sống nếu là không bị diệt quốc, vậy thì thật là lão thiên gia đều đui mù.

"Vậy các người chịu cùng ta giày vò khôn khổ nhiều như vậy câu nói, có phải hay không muốn bí phương a?" Lưu Vân bất thành linh nói ra một câu nói như vậy.

Nhưng là ở đây người tuy nhiên đều đối với cái này bí phương thêm nhỏ nước dãi, thế nhưng là bọn họ Linh Châu Hào Tộc có vinh cùng vinh có nhục cùng nhục, có tiền mọi người kiếm lời, có hiểm cùng một chỗ sau lưng. Có trong hồ sơ thủ nói chuyện trước đó, nói cũng không thể những tay.

Đã nhìn thấy cái kia an bài trung niên nam tử, đưa trong tay chén rượu bóp nát nói ra: "Bí phương là chúng ta chuyển này tình thế bất buộc, nhưng là Vương gia nếu như có thể như thế thẳng thắn, đó chính là chúng ta thất lễ. Nếu như Vương gia có thể đem bí phương giao ra, ta trong bảo khổ bất luận cái gì bảo vật, cũng có thể từ Vương gia tự đi chọn lựa."

Lưu Vân nghe xong, một hồi hào phóng như vậy, một hồi muốn giết ta cho thống khoái, "Không cần, bản vương có một cái tốt hơn đề nghị, các vị có muốn nghe hay không nghe."

Cái kia an bài coi là Lưu Vân đồng ý, hào phóng nói ra: "Vương gia nhưng giảng không sao, chỉ cần Vương gia chịu nói, chúng ta liền nhất định sẽ thỏa

mãn Vương gia."

Lưu Vân nhìn lên bầu trời sương mù đã hạ, chung quanh bó đuốc và chậu than đã dấy lên lửa cháy hùng hực, Lưu Vân lạnh nhạt nói: "Vậy thì phiền phức các vị đem mệnh giao cho bốn vương tốt, nói thực ra ta thật sự là yêu mến bọn người loại này đã vô tình vô nghĩa, có tay chân tình thâm hại nước hại dân bộ đáng, hi vọng các vị sau khi chết cũng tiếp tục duy trì dạng này."

"Người nói cái gì! Người ••• người •••" cái kia an bài lúc đầu muốn nổi trận lôi đình bộ đáng, kết quả hô hấp cứ như vậy, "Người dùng cái gì yêu pháp!"

Lưu Vân an vị tại nhóm trong sương mù, nhìn xuống phạm trần sinh linh bộ đáng, tại trong ngọn lửa rực rỡ phát quang nói ra: "Thật đáng buồn a, nếu không phải là các người như thế lòng tham, bốn vương vừa lại không cần xuống như thế thủ đoạn thâm độc, các người lại để cho bốn vương phạm Sát Sinh tội, thật sự là làm trái từ bị, sai lầm sai lầm."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Ta Còn Muốn Làm 15

Linh Châu thời tiết thay đổi, đây là tất cả mọi người tâm lý duy nhất có thể nghĩ đến, hai quốc mậu dịch từ Tây Hạ đơn phương đình chỉ một tháng, trong một tháng này không ngừng có Tây Hạ đại quân tiến vào chiếm giữ Tây Bình phủ.

Tây Bình phủ tại Lý Nguyên Hạo trước đó cũng là Tây Hạ quốc đô, nhưng là Lý Nguyên Hạo đăng cơ về sau, Dời Đô đến Hưng Khánh phủ, cũng chính là hiện tại Ninh Hạ Ngân Xuyên. Nhưng cũng không phải là nói nó liền không trọng yếu, tương phản Linh Châu vẫn là Tây Hạ môn hộ thành thị, cùng Hưng Khánh phủ càng có "Đồng Tây Nhị Đô" danh xưng.

Cho nên nói đã sớm cân nhắc đến quân đội sẽ có bất ngờ làm phản, buộc Tây Bình phủ trú quân xao trộn Biên Chế một lần nữa chỉnh lý quân đội, hiện tại Tây Bình phủ tại đây từ cấm vệ quân tiếp quản, ban đầu Tây Bình phủ đô đốc bị Hách Liên Thiết Thụ trăm lập quyết, ban đầu Tây Bình phủ Đại Tiểu Quan Viên hết thấy bị giáng cấp lưu dụng.

Làm đêm đó đi qua, Tây Bình phủ phổ lớn ngõ nhỏ dán đầy bố cáo:

Phàm có nơi đây người không phục, lập trăm vô xá; phàm có nơi đây đầu hàng địch người, lập trăm vô xá; phàm có nơi đây Thông Dịch người, lập trăm vô xá; phàm có nơi đây người phản quốc, lập trăm vô xá; phàm có Mật Thám người, lập trăm vô xá.

Sau khi: Phàm báo cáo là thật người, cùng Ngũ Kim, khôi phục Dân Tịch, cùng 5 mẫu, trừ Nghĩa Vụ Quân Sự.

Trong lúc nhất thời Tây Bình phủ toàn bộ vận hành lâm vào tê liệt, khắp nơi đều là Thông Dịch Phản Quốc, đi tới chỗ nào đều có Mật Thám. Ngăn ngừa một tháng, cấm vệ quân ở chỗ này chung niêm phong bảy mươi tám nơi Tổng Triều Mật Thám cứ điểm, về sau bị nêu tên đăng ký, chân dung ghi lại trong danh sách, trục xuất quay về Đại Tổng Triều.

Bởi vì mậu dịch đình chỉ, ghi chép quan tại nhà kho và dân cư cứ điểm bên trong, truy tầm đại lượng Muối lậu, còn có một số hần đồng và sắt các loại Khoáng Vật. Đồng thời ở ngoài thành mỗi cái trong đường nhỏ, chặn được không ít buôn lậu được tải Lái Buôn, còn có buôn lậu nhân khẩu Bọn buôn người.

Đương nhiên những này phạm pháp tang vật toàn bộ bị mất, thiệp án nhân thành viên toàn bộ bị giam giữ trong thành trong đại lao. Chỉ có đang tra điểm xong sở hữu tang vật về sau, xét thả người, nếu là tình tiết nghiêm trọng người trực tiếp trăm thủ.

To như vậy Tây Bình phủ từ trên xuống dưới to to nhỏ nhỏ quan viên, chung trăm thủ 347 người. Đồng thời còn đi đem những cái kia phạm đại tội quan viên và chết tại tiệc rượu bên trong người phủ đệ toàn bộ xét nhà. Sau cùng kê biên tài sản tài sản tổng giá trị lại có bạch ngân chín triệu ba trăm ngàn lượng, cái này cũng chưa tính không tính da lông, Đồ Sứ, Ngọc Khí, châu báu, địa phương, tơ lụa các loại.

Trung lưu Vân đại bút vạch một cái, cầm 888 vạn lượng bạch ngân toàn bộ đưa về. Còn lại ba mươi vạn lượng bạc, đổi thành thịt dê và Thóc Gạo ban cho năm vạn cấm vệ quân cải thiện thức ăn. Mười vạn lượng giao cho Hách Liên Thiết Thụ mở rộng một chút Nhất Phẩm Đường, còn lại hai vạn lượng bạch ngân chính mình lưu lại.

Về phần những trân bảo đó Ngọc Khí cái gì càng là đồng dạng không lưu, toàn bộ để cho cấm vệ quân đảm bảo,

Chờ đến Tây Bình phủ sự tình lắng lại về sau, lại hết thấy chờ về Hưng Khánh phủ.

Lưu Vân từ vừa mới bắt đầu liền biết chính mình làm dạng này mang ý nghĩa cái gì, chỉ có để cho Lý Bình Thường nhìn thấy chính mình cũng giúp hắn làm những gì, chính mình mới sẽ có quyền lực đi hoàn thành việc của mình. Chắc hẳn số tiền này và châu báu, đầy đủ có thể ngăn chặn Lý Bình Thường và Lý Thu Thủy miệng, cũng làm cho hắn nhìn xem chính mình thần dân sắc mặt.

Thế nhưng là để cho Lưu Vân không nghĩ tới chính là, những địa phương đó Hào Tộc chống cự, vượt xa chính mình khổng lồ, nói đến chính mình Độc Sát chỉ là những Đường Gia đó gia chủ, hoặc là đại biểu gia tộc tới tham gia hội nghị thường kỳ, mà không phải mỗi cái gia tộc hữu sinh lực lượng.

Lưu Vân chính mình xác thực phái người cầm Tây Bình trong phủ bên ngoài quét sạch, thế nhưng là toàn bộ Linh Châu lớn như vậy, luôn luôn tay mình đủ không đến địa phương. Liền giống với tại tin tức truyền đến những cái kia tại phía xa Linh Châu xung quanh Hào Tộc trong lỗ tai về sau, Lưu Vân duy nhất đạt được tình báo chính là, Linh Châu toàn bộ Hào Tộc và một chút du lịch tản ra bộ lạc, vậy mà tạo thành một nhánh 10 vạn đội ngũ đến đây thảo phạt chính mình, buồn cười nhất là dùng tên tuổi lại là Thanh Quân Trắc.

Nói đến đây, cũng chỉ có Lưu Vân cười khổ, Hách Liên Thiết Thụ cũng chính là một cái binh thường Đào Khách, hẳn cái nào gặp qua loại tràng diện này. Thế nhưng là Lưu Vân lại càng không có dạng này kinh nghiệm, cũng may có Nhất Phẩm Đường tình báo cung cấp kịp thời, thế nhưng là để cho Lưu Vân bắt đầu đi là Lý Bình Thường nơi đó không có tỏ vẻ ra là bất luận cái gì thái độ.

Xem ra hẳn là muốn ngồi núi xem hổ đấu, không uống phí một binh một tốt đã muốn suy yếu những Hào Tộc đó lực lượng, cũng phải cho bọn hắn mượn tay diệt trừ Ngã Lưu Vân.

"Mụ, ta giúp ngươi nhận nhiều tiền như vậy, ngươi cứ như vậy đối với ta là đi, tốt ta nhớ kỹ ngươi, Lý Bình Thường! Ngươi cái Kê hèn nhất, đáng đời ngươi cả một đời uốn tại ngươi ổ chó bên trong, một bước cũng không dám đi ra."

Thế nhưng là Lưu Vân cũng biết, hiện tại chính là Lưu Vân hiện ra chính mình giá trị thời điểm đến, nếu như mình có thể dựa vào chính mình lực lượng bình định trận này phân loạn, Lý Bình Thường và Lý Thu Thủy liền sẽ không từ bỏ chính mình, với lại sẽ tin tưởng chính mình càng biết vì bọn họ mang đến không được lợi ích. Dạng này bọn họ liền sẽ không nỡ giết ta, ta mới có thể tổ kiến một cái chính mình thế lực.

Nhưng mà đang tại Lưu Vân hùng hùng hổ hổ liên tục miệng thời điểm, lại có một phong tình báo đưa vào. Trùng hợp là hiện tại Hách Liên Thiết Thụ không muốn nhất nghe cũng là có tình báo tiến đến, hẳn khả năng giết qua người, nhưng là loại này toàn thành giai bình chuẩn bị chiến đấu loại này khẩn trương cảm giác, để cho Hách Liên Thiết Thụ cái này trên danh nghĩa Chỉ Huy Giả, khẩn trương muốn ỏi.

Hách Liên Thiết Thụ mở ra tình báo xem xét, "Vương gia, Hào Tộc bọn họ tạo thành Quân Tiên Phong, năm vạn kỵ binh ít ngày nữa mà tới, chúng ta phải làm thế nào là tốt?"

"Bình tĩnh, bình tĩnh, ngươi trước chờ ta mắng đã nghiền hồi lại!" Lưu Vân nói ra.

Hách Liên Thiết Thụ một phát bắt được Lưu Vân bả vai nói ra: "Vương gia, chờ ngươi mắng xong, vậy chúng ta cũng xong, ngài mau nói chúng ta phải làm thế nào là tốt. Hiện tại Tây Bình Phủ Quân đang tại một lần nữa Biên Chế, với lại nhất định sẽ không thật tốt tác chiến, mà chúng ta năm vạn Cẩm Quân căn bản cũng không như bọn họ nhiều người, Vương gia!"

Hắn xem Lưu Vân vẫn là một bộ thờ ơ biểu lộ, gấp đến độ đều muốn khóc, "Vương gia, ngài ngược lại là nói mấy câu được hay không a, hiện tại ty chức sợ sẽ nhất là cầm vệ quân Lâm Trận Đào Ngũ, đến lúc đó chúng ta coi như cái gì cũng tồn thất không nổi. Chúng ta vừa mới tới tay hết thấy, liền đều không đều không!"

Lưu Vân để cho cái kia thủ hạ xuất ra Linh Châu đại khái địa đồ, cẩn thận tham tường về sau nói: "Thiết Thụ ngươi biết không, Du Mục Dân Tộc chiến tranh, nếu cũng là một trận mang nhà mang người chiến tranh. mà Đại Hạ Quốc những người đó cũng không thể ngoại lệ, bởi vì các ngươi tổ tông cũng là như thế tới, nếu như là hắn tụ tập 10 vạn quân đội, này ít nhất có sáu vạn còn có càng nhiều cũng là người nhà hoặc là hậu cần bộ đội.

Nhưng là cũng có không ổn một điểm, ngươi muốn nơi này chính là nhà mình a, ngươi nói trong nhà mình đánh nhau, sẽ còn mang nhà mang người tới sao, nói một cách khác, 10 vạn quân đội, rất có thể là thật 10 vạn quân đội."

"Không phải Vương gia, ngài nói nhiều lời như vậy, ngài là có ý tứ gì, chúng ta muốn chạy sao?"

"Chạy? Ngươi coi bốn vương là bần làm sao? Coi như bọn họ có hai mươi vạn quân đội, chỉ cần bọn họ không biết Ngã Lưu Vân am hiểu nhất cái gì, bọn họ liền sẽ thua cũng thảm." Lưu Vân khoát khoát tay an ủi Hách Liên Thiết Thụ nói: "An, a? Đối với Thiết Thụ, tại chúng ta từ Hưng Khánh phủ xuất phát thời điểm, ngươi không phải đã hỏi bốn vương, mang này 5 mĩ ly phần là lấy làm gì sao?"

Hách Liên Thiết Thụ gật gật đầu, nếu một mặt mờ mịt bộ dáng, chính mình hỏi qua vấn đề như vậy a.

Lưu Vân lập tức đối với Hách Liên Thiết Thụ hạ lệnh: "Hiện tại ngươi muốn triệu tập sở hữu Nhất Phẩm Đường nhân rồi nhân viên, phái người tại phân quân ven đường lại lịch tiếp nước ngọn nguồn nơi, đại lượng đổ vào những này bột mì, đến lúc đó chúng ta chỉ cần đi bình định là được rồi."

Hách Liên Thiết Thụ cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Xin hỏi Vương gia, những cái kia là cái gì?"

"Thập Hương Nhuyễn Cân Tán."

Hách Liên Thiết Thụ ....

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Kế Hoạch Không Đuổi Kịp Biến Hóa

Hắc Vân Áp Thành thành muốn phá vỡ, giáp chỉ riêng trước kia Kim Lâm mở. Tây Bình phủ từ vừa mới bắt đầu kê biên tài sản Tham Quan, đến đã kích Hào Tộc và quý tộc, cũng là đại khoái nhân tâm. Thế nhưng là bất thành linh tiến vào chuẩn bị chiến đấu trạng thái, làm cho tất cả mọi người đều coi là tận thế muốn tới.

Lưu Vân vẫn là như cũ, ngồi tại Thành Lâu bên trong, nhìn xem nội thành bận rộn Dân Phu vận chuyển lấy Cỗ Thạch, lời một loại hình Phòng Thành Khí Cụ, "Cũng không biết giờ khắc này Ngày đẹp có thể tiếp tục bao lâu thời gian đâu?"

Đây là Thành Lâu tám vạn gỗ truyền đến trên trời lên tiếng bước chân, "Khởi bẩm Vương gia, phản quân đã rời Tây Bình phủ không đủ năm dặm, Quân Tiên Phong đã bắt đầu xây dựng cơ sở tạm thời, mời Vương gia phân phó."

Lưu Vân như có điều suy nghĩ híp mắt, "Thảm tử có hay không nói, những quân phản loạn kia Đại Doanh có hay không cái gì kỳ quái trạng thái, tỉ như mềm yếu bất lực, tay chân rút gân loại hình."

Tiểu binh nói ra: "Không có, lũ tiểu nhân căn cứ phản quân chôn nôi nấu cơm khói bếp và thuốc thời gian dài ngắn đặt được, căn bản không người trúng độc, phản quân Đại Doanh hết thấy bình thường."

"Ai, bị bày một đạo."

Lưu Vân nói ra câu nói này không phải là không có nguyên nhân, biết hẳn dùng độc chỉ có chút ít mấy người, sự phụ Đình Xuân Thu quên một cái, nhưng là hẳn còn xa tại Tinh Túc Hải, không có cơ hội.

Tại một cái cũng là Đoàn Duyên Khánh đám người kia, thế nhưng là tuy nói quan hệ tách ra, nhưng là căn cứ cái kia không khỏi điệu kiêu ngạo, không nên sẽ đối với ta bỏ đá xuống giếng.

Lý Thu Thủy à, khả năng cũng không có khả năng, năng vừa mới cho ta Bắc Minh Thần Công, không có lý do nhanh như vậy liền qua sông đoạn cầu.

Duy nhất nhân tuyển cũng chỉ có cái kia Tây Hạ hoàng đế Lý Bình Thường, muốn nói nguyên nhân lời nói, không có hẳn ngầm đồng ý những người đó dám tụ tập nhiều như vậy Tư Bình tới đánh chính mình.

Lý Bình Thường, lại là người, phía sau chọc ta dao nhỏ, người thật coi Ngã Lưu Vân không dám hạ độc thủ, vậy ta liền để người xem một chút, ta khủng bố đến mức nào!

"Truyền lệnh toàn quân chuẩn bị chiến đấu, giờ Ty nấu cơm, cơm nước xong xuôi, đang chờ đợi bốn vương tín hiệu về sau buổi trưa Tập Doanh."

Nhất Phẩm Đường làm cho quan vừa chấp tay, "Thuộc hạ tuân mệnh!"

Lưu Vân các loại truyền đến binh xuống dưới về sau, tại Thành Lâu bên trong rương nhỏ bên trong xuất ra Trang hộp thuốc tử, bên trong hết thấy có ba bình thuốc, nhãn hiệu bên trên phân biệt dùng Giản Thể Tự viết Bì Tô Thanh Phong phổ thông Thí Nghiệm Thể số một, Bì Tô Thanh Phong thí nghiệm bản số bốn, Tam Thi Nảo Thần Đan cường hóa bản Chương 35: Hạt.

Phía trên này viết Thí Nghiệm Thể là không cần giải dược, chỉ cần vận công liền có thể hóa giải, nhưng là viết cường hóa bản là không có giải dược, liền ngay cả Lưu Vân chính mình cũng không có biết rõ ràng Dược Lý, duy nhất có thể lấy cam đoan chính là mình sẽ không trúng độc mà thôi.

Lưu Vân vì kế hoạch hôm nay cũng chỉ có liều mạng một lần, nhìn xem đến là ai có dạng này bản sự, có thể lấy đi hẳn mạng nhỏ.

Sắc trời dần dần sáng ngời, đã đến giờ Ty, Lưu Vân đi ra Thành Lâu, đem ngón tay cái ngậm trong miệng xuất ra, cảm thụ được Phong Lưu hương về, "Thật đúng là bất hạnh a."

Lưu Vân phi thân nhảy xuống Thành Lâu, thân hình nhanh chuyển chân đạp Lăng Ba, phiêu nhiên rơi vào dưới thành.

Như thế phong cách sự tình, vốn là Lưu Vân không nguyện ý làm sự tình, thế nhưng là nhìn xem sau lưng nhiều như vậy thủ hạ nhìn xem chính mình, không thể không dạng này bộc lộ tài năng, cho bọn hắn lòng tin.

"Phản quân ở nơi đó, hướng đầu gió tại Đông Nam Phương Hướng, liền cùng bọn hắn so một lần tốc độ đi."

Nói dứt lời, Lư Vn chạy về phía Đông Nam Phương Hướn, vòng qua phn quân Đại Doanh, cả người thật giống như bay lên đồng dạng, giống như người trong chốn thần tiên.

Thế nhưng là lần này đối với Lư Vn tới nói, thời gian eo hẹp nhiệm vụ nặng, không biết phn quân chọn phương pháp gì công thành, mình có thể làm đến cũng chỉ có suy yếu phn quân thực lực.

Giờ phút này Lư Vn cầm Lăng Ba Vi Bộ vận hành đến cực hạn, bí tịch bên trên ghi chú rõ Lăng Ba Vi Bộ phê nói: Bổng ngộ cường địch, dùng cái này giữ mình, càng tích nội lực, lại lấy địch mệnh.

Tại nhóm này nói bên trong đó có thể thấy được, bình thường thân pháp khinh công, cũng là từ hao tổn nội lực, nếu là nội lực không đủ liền không khả năng chạy ra bao xa. Thế nhưng là Lăng Ba Vi Bộ xác thực càng tích nội lực, nói cách khác cỡ nào đi Lăng Ba Vi Bộ ngược lại sẽ là một loại khác tu luyện, tại cùng người đối địch hoặc là chạy trốn thời điểm, nội công vận chuyển sinh sôi không ngừng.

Khinh công đến thượng thừa người, phối hợp nhất định đề khí kỹ xảo, chạy càng nhanh. Nhảy cao hơn càng xa, tức cái gọi là "Đạp Tuyết Vô Ngân" "Lục Địa Phi Đằng" "Thảo Thượng Phi" người là. Mà Lăng Ba Vi Bộ sự ảo diệu thì có thể bay lên không trung Ngự Khí Phi Hành, phi hành thuật khoảng cách xa gần thì từ người tu luyện tự thân công lực trình độ mà định ra, công lực cao thâm cùng cực người có thể bay càng Giang Hà son cốc thậm chí càng xa, bay qua lúc có thể toàn thân bất động Ngự Khí Phi Hành, cũng có thể hai chân Đạp Không hành tẩu như giẫm trên đất bằng, thần thái tiêu sái giống như Lăng Hư mà đi, là "Lăng Ba Vi Bộ".

Lư Vn giờ phút này bay vút lên tại Đồng ruộng rừng cây ở giữa, chính là muốn đuổi tại phn quân Quân Tiên Phong công thành trước đó, đuổi tới Đại Doanh hướng đầu gió.

Khi hán đến chính mình cho rằng địa điểm chỉ định về sau, mở ra hai bình Bì Tô Thanh Phong, chậm rãi chờ chờ đợi Bì Tô Thanh Phong thổi tới Đại Doanh.

Thế nhưng là ngày đã dần dần đến đỉnh đầu, giờ Tỵ đều muốn đi qua, nơi xa Đại Doanh vẫn là không có biến hóa gì, "Vậy phải làm sao bây giờ, chẳng lẽ Bì Tô Thanh Phong tung bay không đến đi đâu à, ta không thể lại phạm loại này sai lầm a, chẳng lẽ trời muốn tuyệt ta a?"

Lư Vn đang suy nghĩ chuyện này nên làm cái gì thời điểm, chỉ nghe bên tai có gió hô hô rung động, "Đây là!" Lư Vn đồng tử co rụt lại, một cái người để trần, trên người xăm đầy Hình xăm, cầm trong tay Lang Nha Bổng gậy đại hán đầu trục, chính trực chạy hán tại đây.

Ta làm sao lại bị phát hiện?

"Uống!" Cái kia gậy đại hán đầu trục vung vẩy lên Lang Nha Bổng, thẳng đến lấy Lư Vn đầu nện xuống tới. Lư Vn tiện tay quơ lấy mặt đất nhánh cây, hóa thành trường kiếm đâm về đại hán.

Thế nhưng là đại hán vũ khí càng hơn một bậc, một cái bổ ra nhánh cây, tiếp xúc sát na, liền đem nhánh cây đập nát.

Lư Vn trong lòng một tiếng kinh ngạc, lại đem nửa cái nhánh cây dùng thành ám khí bắn về phía đại hán, chính mình mượn Phong Lực, tựa như một mảnh bị gió thổi lên xé gió vũ mao đồng dạng, cấp tốc lui lại.

"Chạy đi đâu!" Một đầu Hắc Ảnh từ trong rừng cây xuyên ra tới, trong tay roi da muốn giống như Du Long, vung ra tới liền muốn đánh hướng về Lư Vn chân.

Lại còn có một cái.

Lư Vn âm thầm cười khổ chính mình thật sự là họa vô đơn chí, hai người kia đều mang vài làm sự so sánh khác loại Khẩu Trang, đây là cùng mình lớn bao nhiêu hận, hoàn toàn khác chết chính mình.

Lư Vn không cho rằng chính mình thất bại, chỉ bằng cái này Lăng Ba Vi Bộ cũng có thể thông dong rút đi.

Cái kia nữ tử áo đen đem roi da dừng ở trên lưng, rút ra trường kiếm, mũi kiếm trực chỉ Lư Vn. Nhưng là Lư Vn tránh đi này Tam Xích Thanh Phong đâm thẳng, đồng thời chân trái bên trên đá, mũi chân đá trúng nữ tử kia cầm kiếm tay, thân hình nhất chuyển liền đoạt lấy trong tay nàng kiếm.

Lư Vn đưa trong tay trường kiếm kéo ra một cái kiếm hoa, "Hiện tại các người ai cũng đừng nghĩ còn sống rồi đi, nghĩ kỹ đi ngôn à."

Này hai cái "gai" khách đối mắt nhìn nhau liếc một chút, lại một lần nữa xông lên, roi dài như rồng, cuốn ngược hướng về Lư Vn. Lư Vn cước bộ một điểm, trong tay trường kiếm liền ngăn trở một kích này.

Làm

Vang lên trong trẻo, đại hán Lang Nha Bổng lập tức đập vào mi mắt, Lư Vn kiếm trong tay tính cả người cùng một chỗ xoay tròn, mang ra một đầu thật dài tơ máu.

Đại hán kia không dám tự tin nhìn xem sườn trái dưới, bị Lư Vn vạch ra một đầu thật dài dây nhỏ.

"Dừng" !

Lưu Vân trường kiếm có quét cái thành đập ngang, vạch ra một cái trong suốt tròn, một chiều cuốn lên nữ tử kia roi dài. Hi hi cười lạnh nói: "Đến đây đi!"

Ngay tại cái kia nữ tử bay ngược hướng về Lưu Vân thời điểm, đại hán không cam lòng hét lớn một tiếng, gào thét lên vung vẩy Lang Nha Bổng, Bành một chút đánh trúng Lưu Vân Shuriken, nữ tử kia thừa cơ rút đi Lưu Vân Shuriken, thế nhưng là đã nhìn thấy hết thấy đều trở nên chậm.

Muốn nói cái gì thời điểm, đã nhìn thấy Lưu Vân thân thể hoảng hốt không chừng trở nên mơ hồ.

"PHỐC!"

Nhất Dương Chi trong chớp lát xuyên thấu đại hán cổ họng, đại hán kia trong đầu ý nghĩ duy nhất chính là, "Làm sao có khả năng, gần như vậy?"

Lưu Vân vẩy vẩy trên ngón tay máu, lạnh như băng nhìn xem cái kia nữ tử áo đen nói: "Không muốn chết liền đem người biết đều nói cho ta biết."

"Người nằm mơ!" Cái kia nữ tử áo đen, nhặt lên cuốn tại trong roi trường kiếm, phẫn đấu quên mình lại một lần nữa xông về Lưu Vân.

Roi vào đường cùng, phiến đại địa này lại nổi lên máu bắn tung toé.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Nghiệp Chương

Lưu Vân vút xuống cái này hai cỗ thi thể, chân đạp Lăng Ba Vi Bộ khoan thai tiến quân trong doanh trại, đem chính mình luyện chế viên thuốc quảng vào bọn họ chôn nôi nấu com trong đồng lửa, cái này quân doanh nói là có năm vạn binh lực, cái này đầy đủ để cho Lưu Vân từ quân doanh một đầu chạy đến bên kia.

Đương nhiên những này không có khả năng không bị người khác nhìn thấy, thế nhưng là cho dù có những này rối loạn, tuy nhiên vài phút công phu, liền có thể nhìn thấy trong không khí tung bay nhàn nhạt Tử Yên.

Hoàn thành đây hết thấy về sau, Đại Doanh đã vỡ tổ, tất cả mọi người tại vây bắt Lưu Vân. Làm cho Lưu Vân xông vào Chủ Trường không chút suy nghĩ liền dùng Nhất Dương Chi đâm chết người chủ tướng kia, đồng thời đem cái này Chủ Trường nhất chương đánh sập.

Trên công thành Lĩnh Giác vừa nhìn thấy địch quân Chủ Trường sập, lập tức đem cái này mệnh lệnh nói cho Hách Liên Thiết Thụ, Hách Liên Thiết Thụ nghe nói liền biết Vương gia đã thành công, lập tức phát binh đi Tập Doanh.

Hiện tại toàn bộ Tây Bình phủ có thể vận dụng binh lực tuy nhiên ba vạn, nếu là toàn bộ đầu nhập đi vào, thế tất không chế không nổi thành cực thế, cho nên phải ra một vạn kỵ binh đi trợ giúp Lưu Vân.

Với lại Hách Liên Thiết Thụ xuống mệnh lệnh bắt buộc, vô luận thành quả như thế nào, nhất định phải bắt kẻ đại giới cứu ra thiếu chúa Quận Vương.

Nhưng khi bọn họ chạy tới nơi này thời điểm, toàn bộ doanh địa lặng yên không một tiếng động, im ắng để cho người ta muốn chạy trốn. Kỵ binh tướng quân gấu ban đầu đang muốn phán đoán muốn hay không vọt thẳng đi vào tìm tòi hư thực thời điểm, đã nhìn thấy Lưu Vân từ trong doanh địa thoáng như Thiên Thần hàng lâm đi tới.

Chỉ là cái này vền vền mấy bước khoảng cách, liền để gấu ban đầu cảm giác ngày đêm khác biệt xa. Thật mạnh khí thế, mỗi cái kỵ binh đều không thể không phụ thân trấn an chính mình Ái Mã.

Đây là gánh vác bao nhiêu cái nhân mạng, gấu ban đầu bị Lưu Vân trên thân khí chất nhận thấy, phảng phất nhìn thấy chính mình đưa thân vào trong biển máu, giống như kế tiếp chết chính là mình.

Gấu ban đầu nhìn thấy Lưu Vân đi tới, lập tức xuống ngựa cho Lưu Vân hành lễ thỉnh an, "Thuộc hạ cảm vệ quân Lang Kỵ đệ nhất Quân Lang cảm gấu ban đầu, tham kiến Vương gia!"

Gấu ban đầu xuống ngựa quỳ xuống về sau, sau lưng một vạn tên kỵ binh cũng đối với xuống ngựa quỳ xuống nói: "Tham kiến Vương gia, nghìn tuổi nghìn tuổi Thiên Thiên Tuế!"

Lưu Vân chỉ cảm thấy hiện tại tâm thần hoảng hốt, nhìn cái gì cũng là song bóng hình, cũng không để ý tới những cái kia giống như Lưu Vân chào binh

lính, cười lên gấu ban đầu lập tức phối hợp hồi thành.

Gấu ban đầu cũng không dám cản trở lấy hấn, phái mười mấy kỵ binh hộ tống Lưu Vân trở về Tây Bình phủ. Mà chính mình mang theo đại bộ đội tiến vào phân quân Đại Doanh, chuẩn bị hợp nhất phân quân và đoạt lại những quân phân loạn kia vũ khí.

Thế nhưng là khi bọn hấn bước vào Đại Doanh thời điểm, liền bị trước mắt hết thấy rung động.

Người chết,

Khắp nơi đều có người chết, tất cả mọi người là tự giết lẫn nhau chết, có đầu bay xa xa, thân thể té ở tại chỗ; có bị chính mình tươi sống đâm chết, ruột lưu một chỗ.

Có trên thân người cắm đầy đao, thế nhưng là miệng bên trong còn ngậm không biết là người nào lỗ tai, có nhân thủ cũng là thật sâu cắm vào đối phương lồng ngực, khắp nơi đều là bị chặt tay gãy chân.

Còn có người là chính mình bóp lấy cổ mình đem chính mình tươi sống bóp chết, tại đây thật giống như Nhân Gian Địa Ngục đồng dạng.

"Cái này ••• cái này ••• ọe ••• ọe!"

Sở hữu binh lính nhìn thấy dạng này Luyện Ngục tràng cảnh, cho dù là thân kinh bách chiến, gặp qua núi thây biển máu, cũng bị cảnh tượng trước mắt chấn nhiếp oa oa đại thổ.

Gấu ban đầu kèm chế trong bụng lực lợi, đi đến gần nhất địa phương, dùng Vô đao thiếu phiên tới một cỗ thi thể. Người này bộ mặt hoảng sợ, hai mắt trợn to, hiển nhiên là lúc còn sống thấy cái gì khủng bố đồ vật.

Gấu ban đầu nhìn về phía Tây Bình phủ, "Chẳng lẽ •••• "

•••••

Tây Bình phủ đô doanh trại quân đội bên trong, Hách Liên Thiết Thụ đứng tại một cái phòng bên ngoài, thành thành thật thật quỳ trên mặt đất nói: "Vương gia, ngài ra đi, nếu không ngài nói câu nào cũng được, ngài lần này tới liền đem chính mình nhốt tại trong phòng, ngài nếu là một mực dạng này này ty chức như thế nào chương không đại cục a."

Gian phòng bên trong yên lặng rất lâu, "Có thể hay không cho ta một ngày thời gian nghỉ ngơi, ta mệt mỏi."

"Vâng, ty chức cáo lui." Đối với Hách Liên Thiết Thụ tới nói, có thể nghe thấy Lưu Vân này thanh âm hấn liền cái gì cũng không sợ, hiện tại hấn đã bắt tri bất giác phi thường ý lại Lưu Vân.

Gian phòng bên trong, Lưu Vân nhìn chăm chú lên chính mình hai tay, "Ta đã là một cái sát nhân cuồng sao?"

Hôm nay đối với Lưu Vân tới nói là một cái tàn khốc thời gian, hấn ban đầu ý nghĩ cũng là dùng những cái kia đến ảo tưởng Dục Phấn, để cho cái này Đại Doanh lâm vào hỗn loạn liền tốt, sau đó để cho mình cảm vệ quân tới thu thập Tàn Cục.

Thế nhưng là hấn không nghĩ tới là những người đó vậy mà lại bắt đầu tự giết lẫn nhau, với lại tại được vật kích thích dưới, hoàn toàn không biết đau đớn, liền tốt giống như tang thi, dù là thân thể nặng mấy chục đao cũng phải chém chết tự mình nhìn gặp hết thấy.

"Ta vẫn là người sao?" Lưu Vân tham gia tình bắt đầu cứ như vậy từng lần một hỏi mình, "Người vẫn xứng làm người sao?"

"A ••••• a!"

Lưu Vân tại gian phòng không ngừng kích động chính mình cái tát, chính mình dắt lấy chính mình đụng vào trên tường, giống như làm như vậy liền sẽ để chính mình dễ chịu một chút.

"Vương gia! Vương gia!"

Nghe được trong phòng không bình thường âm thanh đồng thời cái thứ nhất đến quả nhiên cũng là Hách Liên Thiết Thụ, hấn vốn là tại rời khỏi phòng ở giữa không xa địa phương, nghe thấy trong phòng bình bình bang bang âm thanh, đi tới liền muốn đẩy cửa đi vào, thế nhưng là đẩy liền phát hiện môn không chỉ bị chen vào, còn bị cái bàn chắn.

"Vương gia!"

Hách Liên Thiết Thụ cắn răng một cái từ trên cửa sổ đụng vào, Bành một chút đụng vào, cũng không để ý chính mình bả vai trật khớp, cuống quýt tìm kiếm Lưu Vân thân ảnh.

Đã nhìn thấy Lưu Vân quần áo tả tơi ngồi xổm ở trong học tủ, mặt mũi tràn đầy cũng là nước mắt và nước mũi, cái này khóc rùng rùng người vẫn là cái kia anh minh thần võ Vương gia sao?

Hách Liên Thiết Thụ lo lắng hỏi: "Vương gia! Phát sinh chuyện gì?"

Luru Vân giờ phút này đã khóc đến không biết nói chuyện, chỉ là nhìn xem Hách Liên Thiết Thụ không ngừng mà kích động chính mình cái tát, ba ba ba ba kích động Hách Liên Thiết Thụ máu Đồ Lương.

"Vương gia!" Hách Liên Thiết Thụ nhảy đến trong học tù, không để ý chính mình bả vai truyền đến kịch liệt đau nhức, hấn đem Luru Vân ôm hạ xuống. Trước kia không có phát hiện hấn là nhẹ như vậy, nói đến vẫn còn con nít, "Vương gia, người nếu là có khổ, ngài liền nói với ta đi."

Luru Vân hai mắt vô thần nhìn xem Hách Liên Thiết Thụ, ôm chặt lấy Hách Liên Thiết Thụ, lúc này hấn cần một cái ôm ấp, "Ta không phải cố ý, ta không phải cố ý."

Hách Liên Thiết Thụ nói: "Vương gia, Vương gia ", ngài còn nhớ rõ người đã nói với ta lời gì sao?"

Luru Vân lắc đầu, đồng thời đem đầu tựa ở Hách Liên Thiết Thụ trên bờ vai, Hách Liên Thiết Thụ nói: "Ngài nói qua thà dạy ta phụ người trong thiên hạ, chớ kêu thiên hạ người phụ ta, ngài còn nhớ rõ ngài lúc ấy là cỡ nào hăng hái a?"

Luru Vân lại một lần nữa khóc rống đi ra, ngao ngao kêu to nói: "Ta sai, ta thật sai. Ta không xứng, quá thống khổ, ta làm không được, quá thống khổ!"

Hách Liên Thiết Thụ cứ như vậy ôm Luru Vân nói: "Vương gia, khả năng Vương gia ngài không biết, ngài đối với ty chức nặng bực nào muốn."

Hách Liên Thiết Thụ dừng lại một chút, "Ty chức cũng là một cái giang hồ Mãng Hán, là ngài mang ty chức nhìn thấy ty chức trước kia không nhìn thấy qua, là ngài cho ty chức tân sinh mệnh."

Luru Vân ngừng đầu nhìn xem Hách Liên Thiết Thụ, Hách Liên Thiết Thụ nói: "Tại ty chức tâm lý, chỉ cần Vương gia mang theo ty chức làm gì, ty chức liền làm cái đó, chỉ cần có Vương gia tại, ty chức tâm lý liền có."

"Cho nên ngài phải tỉnh lại, ty chức biết Vương gia là làm đại sự người, cho nên ty chức nguyện ý vì Vương gia phụng hiến ra sinh mệnh, chỉ cần Vương gia người tỉnh lại!"

Luru Vân chà chà nước mắt, dùng tay áo thay đổi sắc mặt bên trên nước mũi, nói ra: "Người không sợ ta là sát nhân cuồng sao?"

Hách Liên Thiết Thụ nói: "Không sợ, ty chức chỉ biết là đi theo Vương gia có thịt ăn."

"Vậy người còn nguyện ý đi theo bốn vương bên người sao?"

"A, mãi cho đến chết."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Chúng Ta Phục

Lần nữa khôi phục tinh thần Luru Vân, tắm rửa, đổi một thân quần áo sạch, lại biến trở về cái kia thiếu niên lang đẹp trai.

Nhưng là hấn còn đối với mình làm qua sự tình cạnh cánh trong lòng, cho nên hấn hạ lệnh không được nhúc nhích phản quân Đại Doanh một ngọn cây cọng cỏ, đồng thời viết một phần thư hỏi cái, để cho cấp dưới dùng dao găm dính tại trên cửa doanh trại.

Luru Vân cứ như vậy vội vàng hấp tấp chờ đợi phản quân đại bộ đội đến, hấn tuy nhiên mỗi lúc trời tối cho những cái kia bị hấn hại chết người hoá vàng mã, nhưng là vẫn mỗi lúc trời tối ngủ không an ổn.

Với lại toàn bộ Tây Bình phủ bắt đầu đối lưu Vân là có tật giật mình, liền ngay cả một lần nữa mở ra mậu dịch trận cũng bởi vì Luru Vân chuyện này, dẫn đến sinh ý thảm đạm.

Luru Vân hiện tại mỗi ngày đều cầu nguyện phản quân các người nhanh tới đi, hiện tại Tây Bình phủ thượng trên dưới xuống lớn đến Hách Liên Thiết Thụ, nhỏ đến Bản Dân toàn bộ đều không hề đề cập tới Luru Vân tại phản quân Đại Doanh phạm phải trọng tội. Với lại hấn tuy nhiên trừng phạt qua chính mình, thế nhưng là loại trình độ kia căn bản không có an ủi chính mình linh hồn.

Chỉ có thể hi vọng những quân phản loạn kia lúc này tấn công Tây Bình phủ thời điểm, có thể đem chính mình tội nghiệt nói ra, hi vọng bọn họ có thể đem chính mình từ trong ra ngoài mang toàn diện thấu thấu.

Thời gian tựa hồ trôi qua có một ít quá lâu, từ khi sự kiện kia sau khi phát sinh, phản quân đại bộ đội liền không có tiến lên qua nửa bước, Lưu Vân mỗi ngày đều đứng tại Thành Lâu bên trong trông mòn con mắt chờ lấy bọn họ.

ngày này Lưu Vân tại Đô Đốc Phủ phê chỉ thị Tây Bình trước phủ kỳ kiến thiết, cơ hồ hiện tại Tây Bình phủ sở hữu Cao Quan đều tụ tập ở chỗ này, thương thảo như thế nào chính lý Tây Bình phủ hiện trạng.

"Vương gia, Linh Châu Các Bộ Hào Tộc tiến đưa sách tới, mời Vương gia phê chỉ thị!" Một cái Truyền Lệnh Quan bùng lấy một tấm hơi mỏng lụa, đưa đến Lưu Vân trước mặt.

Lưu Vân cao hứng kém chút nhảy dựng lên, đoạt lấy Truyền Lệnh Quan trong tay lụa, mở ra lớn tiếng nói: "Thiếu đồa Quận Vương hôn mờ: Nay Linh Châu chúng bộ hợp văn, trời xanh có cảm giác chúng sinh tốt đức chi niệm, không muốn tái khởi Bình Phong, quả thật vì là Hạ Quốc phồn vinh, không dễ nội đấu. Theo xin đứng lên trời xanh cảm ứng bẩm báo, mà đến thiếu đồa Quận Vương trời sinh anh tài, tài đức vẹn toàn.

Người giả Linh Châu thật là Linh Châu phúc, chúng ta nếu là có mắt không trông, không biết người thật. Quận Vương chi tài, trừ quốc Ninh Thần, trăm quốc to lớn bản, chính là vì nước vì dân mưu phúc chi. Chúng ta mọi người tất cả đều cáo phục, Quận Vương chi năng, chúng ta hoàn toàn lấy tâm phục, vạn mong Quận Vương có cảm giác trời xanh, không còn lên đao binh phong.

Từ văn thư đến Quận Vương trong tay ngày lên, Linh Châu chúng bộ cam nguyện thần phục, tự nguyện phụng Quận Vương làm chủ, thiên địa chứng giám, Nhật Nguyệt làm chứng."

Lưu Vân âm thanh càng niệm càng nhỏ, sau cùng một tay lấy trong tay hàng văn quăng xuống đất, chửi ầm lên nói: "Kẻ hèn nhất,

Cũng là Kẻ hèn nhất. Ta làm dạng này Nhân Thần Cộng Phần táng tận lương tâm sự tình, vậy mà không có một cái nào người chỉ trích ta, người, cũng là người, người nói đây là vì sao!"

Lưu Vân chỉ gấu ban đầu, gấu ban đầu một cái giật mình đánh nhau, vội vàng quỳ xuống nói: "Khởi bẩm Vương gia, Tiểu Nhân Tài sơ học cạn không có qua sách gì, cũng không hiểu trời ạ a nói a đức a, chỉ biết là Vương gia để cho ta đánh người nào, tiểu nhân liền đánh người nào. Vương gia xem ai không vừa mắt, tiểu nhân liền để hần biến mất."

Ninh hót, ở đây người đều ở trong lòng mặc niệm câu nói này, thế nhưng là chính mình làm sao không thể cái thứ nhất đập đầu?

Lưu Vân như thế nào không rõ hần đang quay mòng ngựa, hần chỉ là muốn tìm một người nói thật ra mà thôi, "Các người nghe, ai dám mắng ta, ta trùng trùng điệp điệp có cùng, người nào tới nói, người nào tới nói!"

Hồ, lần này một cái trong phòng người toàn bộ đều quỳ xuống, hiện tại ai dám mắng thiếu đồa Quận Vương a, trong lúc phát tay, có thể làm cho năm vạn người đoàn thể chết oan chết uổng, người nào ở cái này ngay miệng nói những này khó nghe nói như vậy, chẳng phải là Lão Thọ Tinh uống Thạch Tỉn tìm đường chết à.

"Các người phải quỳ lấy liền quỳ đi!" Nói xong không nói một lời ngồi tại Tử Đàn Mộc trên ghế dựa lớn phụng phịu.

Toàn bộ phòng thoáng chốc trở nên lặng ngắt như tờ, có cú không dám kéo kim nén, có niêu không dám đi kim nén, có rầm không dám thả kim nén, còn kém đình chỉ hô hấp.

"Tất cả cút!"

Lưu Vân vừa mới nói xong, bình thường đùa giỡn một chút Quan Uy những người đó đều hoảng hốt chạy bừa la ra phòng này bên trong, bên trong cũng bao quát đối Lưu Vân bề ngoài qua quyết tâm Hách Liên Thiết Thụ.

Lưu Vân chẳng qua là cảm thấy phòng này không có buồn bã như vậy.

"Hiện tại lại còn lại ta một người, ta có phải hay không chọn sai đường." Hiện tại Lưu Vân chỉ có thì thảo chính mình tới giải quyết chính mình nội tâm tịch mịch.

Lúc qua sáu ngày, Tây Bình phủ từ âm u đầy từ khí nghênh đón tân khí tức, khắp nơi giăng đèn kết hoa, chính là vì Linh Châu Các Bộ Hào Tộc đem người quy hàng làm nhiều một chút có thể tô đậm bầu không khí.

Điểm ấy tại Tổng Triều khả năng không làm được, đồng thời coi là mưu phản. Nhưng là tại Tây Hạ lại cho phép bộ lạc cùng Bộ Lạc Tộc Trưởng tồn tại, cũng cho phép bộ lạc có nhất định lượng Tư Binh.

Bởi vì Tây Hạ tác chiến thời điểm là Toàn Dân Giai Bình, mỗi cái bộ lạc đến lúc đó đều sẽ thuộc về triều đình phân phối, cho nên chỉ là tượng trưng không chế mỗi cái bộ lạc nhân khẩu, nhưng là cũng không ngăn cản bộ lạc ở giữa đề cử cộng đồng Thủ Lĩnh.

Tình huống như vậy thật giống như hiện tại bọn hần thần phục Lưu Vân đồng dạng, bọn họ cũng chỉ là đề cử bộ lạc Công Chủ, cũng không có trái với Tây Hạ pháp luật.

Tuy nhiên toàn bộ Tây Bình phủ bố trí giăng đèn kết hoa, liền ngay cả đã vài ngày quanh quệ Tử Quán cũng bắt đầu có người quang lâm, nhưng là hoan nghênh đám người đều không có quá lớn nhiệt tình, bọn họ nhìn về phía những bộ lạc này Hào Tộc ánh mắt tựa như xem chợ bán thức ăn miệng muốn

chờ chờ đợi bị hỏi trăm phạm nhân đồng dạng.

Những Hào Tộc đó Các Bộ cũng cảm nhận được loại cảm giác này, nếu dựa theo thông thường quá trình, chỉ cần cho ăn no Luru Vân là được rồi. Lúc đầu ngay từ đầu liền không có lý do nhất định phải đi đến một bước này, thế nhưng là lúc ấy Luru Vân quá cường thế, vừa đến đã đem bọn hắn ở chỗ này kinh doanh mấy đời tâm huyết, một tháng ở giữa toàn bộ hủy.

Đều nói Cường Long không được ép Địa Đầu Xà, Luru Vân làm thật sự là quá phận. Bởi vì việc này tình bọn họ kính xin bày ra qua Đế Đô, đồng thời đạt được Đế Đô ngầm đồng ý, lúc này mới Hưng Bình đến thảo phạt Luru Vân.

Thế nhưng là vạn vạn không nghĩ đến người này căn bản cũng không là Cường Long, hiển nhiên một ngọn núi lửa, một khi bạo phát phương viên bên trong, căn bản không cho bất kỳ động vật gì thực vật một con đường sống.

Có câu nói là trước xe không quên hậu sự chi sự, nhờ có phái những Thế Tử Quý đó, không phải vậy lần sau chết chính là mình. Lúc đầu những Hào Tộc đó đã bị Luru Vân thủ đoạn dọa đến muốn Cây đổ bầy Khi tan, thế nhưng là vạn nhất cái này thiếu đó Quận Vương thu được về tính sổ sách, từng bước từng bước tìm tới cửa, năm vạn người đều không phải là một mình hắn đối thủ.

Đến lúc đó đã là chia rẽ Hào Tộc, lại cầm cái này đi và cái này thiếu đó Quận Vương liều.

Khi lấy được Luru Vân diệt doanh tin tức về sau những ngày kia, những này Hào Tộc liền đã muốn đầu hàng. Phán phó hạ nhân lập tức trở về lãnh địa đi chọn lấy tham kiến thiếu đó Quận Vương thời điểm Lễ gặp mặt, cho nên mới trì hoãn nhiều ngày như vậy.

Mà khi bọn họ đến tại đây thời điểm, bởi vì Luru Vân mệnh lệnh phong tỏa doanh địa, lại một lần nữa vì bọn họ mở ra. Lần này những Hào Tộc đó bọn họ trái tim khẩn trương đều đội lên trong cổ họng, đều nhao nhao lo lắng cho mình chuẩn bị lễ vật có phải hay không không đủ đầy đủ a?

Giờ phút này Đô Đốc Phủ giăng đèn kết hoa chờ đợi các vị Hào Tộc đại giá quang lâm, Luru Vân cũng người mặc dây dưa kim ti cảm y cảm bào chờ đợi bọn họ.

Hào Tộc bọn họ một cái tiếp một cái đệ trình Lễ Đan, có trật tự có lễ phép cơ hồ giống như Đô Đốc Phủ sở hữu người hầu và thị nữ chào hỏi, chỉ hy vọng có thể dựa vào những này đổi một cái ấn tượng tốt.

Lần này tiệc rượu không giống lần trước như thế giương cung bạt kiếm, ở đây mỗi cái một người cũng giống như xa cách từ lâu gặp lại hảo hữu, lẫn nhau hàn huyên, khích lệ cho nhau.

Lúc này Hách Liên Thiết Thụ trước tiên đi ra, tựa như giới thiệu chương trình thành viên đồng dạng, "Thiếu đó Quận Vương giá lâm!"

"Vương gia nghìn tuổi nghìn tuổi Thiên Thiên Tuế!" Tất cả mọi người giống trước đó tập diễn qua đồng dạng, ngược lại làm cho Luru Vân quên chính mình muốn làm gì.

Luru Vân đành phải phát phát tay nói: "Bình Thân."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Lập Uy

Luru Vân xem như lần thứ nhất tham gia loại này tiệc rượu, đồng thời lấy Nhân Vật Chính thân phận ra sân, thế nhưng là mỗi khi nhìn thấy những này ngồi tại tiệc rượu bên trong người, trong đầu những cái kia không thoải mái tràng cảnh liền sẽ lần nữa hiển hiện.

Luru Vân nói: "Hôm nay mọi người có thể lần nữa đoàn tụ một đường, chỉ là cho chúng ta cộng đồng lợi ích, nhưng là cũng bởi vì hiểu lầm, là các vị đang ngồi ở đây mất đi người nhà cùng bằng hữu, vậy hôm nay chén thứ nhất tửu, kính cho những cái kia chết trong tay ta Anh Hào, cho là bọn họ trên trời có linh thiêng."

Ngồi xuống lấy những Hào Tộc đó đều ngốc, đây là muốn tự sát a? Luru Vân làm sự tình từ trước đến nay cũng là suy nghĩ gì làm gì, hắn căn bản không để ý tới hiện tại tiệc rượu bầu không khí, phối hợp đem chén thứ nhất rượu mời cho những cái kia chết trong tay hắn bên trong năm vạn binh lính.

Luru Vân chiêu này để cho những Hào Tộc đó cũng xấu hổ, kính vẫn là bất kính, kính thì tương đương với chúng ta đã ngầm thừa nhận những người đó chết chính là chúng ta sai, nếu như chúng ta không được đánh trận chiến này lời nói, là tại châm chọc chúng ta à. Thế nhưng là nếu như bất kính lời nói một hồi chúng ta khả năng liền chết.

Tại những người này còn đang do dự thời điểm, Lưu Vân trước đó liền phái người kiểm kê qua trình diện nhân số, tổng cộng là hai mươi bốn người. Tuy nói đối với người chết Lưu Vân vĩnh viễn là có tiếc nuối, nhưng là không biểu minh hắn sẽ đối với còn sống nhân tâm mềm.

Hào Tộc bọn họ bức bách tại Lưu Vân tự thân tồn tại áp lực, tâm không cam lòng tình không muốn kính chết vì tai nạn người một chén rượu.

Lưu Vân mở miệng lần nữa nói: "Tốt, các vị. Hôm nay là một cái Ngày đẹp, là đại biểu chúng ta có thể cùng tiến cùng lui liên minh sinh ra. Vì là chúc mừng một ngày này đến, mọi người có thể nhìn thấy mỗi người trên mặt bàn đều có một cái bình sứ nhỏ, bên trong là một hạt đan dược, chỉ cần ăn nó, này mọi người sau này sẽ là hào bằng hữu, các vị nghĩ như thế nào?"

Các vị Hào Tộc cúi đầu xem xét, mỗi người trước mặt quả nhiên có một cái không đáng chú ý bình sứ nhỏ, bên trong liền có người hiếu kỳ mở ra cái bình, đổ ra thuốc tới xem xét đúng là một hạt màu đỏ tươi tiêu dao hoàn.

Trước hết giết ta năm vạn Nhi Lang, lại buộc chúng ta ăn, "Thiếu chúa Quận Vương, người làm người không khỏi quá phận!" Một cái Bất Lạc Thủ Lĩnh nói chuyện, một tay lấy trong tay bình sứ ngã nát.

Nhưng là Lưu Vân không có tức giận, cũng không thấy đến sinh khí, lần thứ nhất cũng là câu thông không tốt, mới ừ thành Đại Họa. Lúc này nhất định phải ôn hoà nhã nhặn cùng bọn hắn giải thích rõ ràng, nói cho bọn hắn ta chính là một cái đến giúp đỡ mọi người phát tài người mà thôi.

"Nếu các vị tâm lý không phục, ta hoàn toàn có thể lý giải, đương nhiên cũng sẽ lý giải té một ném đồ vật, phát tiết một chút bất mãn trong lòng cũng là có thể lý giải. Ta đây hôm nay cũng là mang theo thành ý đến, hi vọng mọi người có thể tiếp thu ý kiến quân chúng, cùng một chỗ hoàn thành phát tài đại kế."

Lưu Vân lời nói,

Có nhiều chỗ cần bàn là không có có nói thấu, cái gì gọi là phát tài đại kế, phát tài vì sao còn muốn cho chúng ta, "Người nói chuyện ta nghe không hiểu, nơi nào có tài tặc, chỗ nào lại có cái gì đại kế, từ đầu tới đuôi đều là người một người lại nói, chúng ta đã thần phục người, người còn muốn làm thế nào!"

Nói thật người này nói xong có đạo lý, Lưu Vân nhất thời nhưng lại không có nói đối mặt.

Lúc này Hách Liên Thiết Thụ bắt đầu nói giúp vào: "Phát tài cũng là kiếm tiền, tiếng người còn nghe không hiểu a? Lần này Vương gia chỉ là muốn thống nhất Linh Châu to to nhỏ nhỏ bộ lạc, vì là chính là có thể cầm mọi người lực lượng tập trung ở cùng một chỗ, đến lúc đó vô luận là bán muối cũng tốt, nhập hàng cũng được cũng là lo trước khỏi họa."

"Này êm đẹp tại sao phải cho chúng ta ăn!"

Lưu Vân tỉnh táo lại nói: "Cổ nhân muốn thành đại sự trước đó, không khỏi là tế thiên kết minh uống máu tấu. Nhưng là trên miệng lời nói ai cũng sẽ nói, lời hay ai cũng sẽ giảng, nhưng là lại có bao nhiêu có thể tin thành phần đâu? Không có người biết đúng không, nhưng là chỉ cần mọi người có thể phối hợp, ăn những thuốc này hoàn, vậy chúng ta cũng là lợi ích thể cộng đồng, ai cũng không sợ sẽ có người phản bội."

Nói một câu lời trong lòng, Lưu Vân từ đầu tới đuôi nói chuyện trong lòng mọi người không có một chút có độ tin cậy, ăn về sau muốn bị quản chế tại người, cũng có khả năng cả một đời cũng trở mình không được thân thể.

Lúc này phụ trách toàn bộ Đô Đốc Phủ phòng vệ Lang Kỳ tướng quân gấu ban đầu nói ra: "Nếu như mọi người luôn luôn nghĩ đến về sau, kính xin mọi người ngẫm lại hiện tại, mười mấy ngày chuyện lúc trước tình, không cần chúng ta Vương gia tại chuyện xưa nhắc lại một lần, trước mắt mất hậu sự tình, tin tưởng mọi người vẫn là lại so với so sánh."

Uy hiếp! Trần trụi uy hiếp, người có ý tứ gì, nếu là chúng ta không đáp ứng, Liên gia cũng không thể quay về a!

Xác thực, mười mấy ngày lúc trước trận thảm kịch, một mực giống như mây đen chiếm cứ tại các vị Hào Tộc tâm lý, người nào có thể máu tanh như thế, người nào có thể như thế vô tình. Mọi người đem ánh mắt tập trung đến Chủ Tọa Lưu Vân trên thân, ác ma, hắn cũng là cái hất lên da người ác ma!

Cuối cùng có người bắt đầu nói mềm lời nói, "Vương gia, ngài cần gì phải như thế đuổi tận giết tuyệt, chúng ta cũng chỉ bắt quá là phổ phổ thông thông người bình thường, ngài vì sao muốn cầm chư thiên tai nạn hàng lâm đến trên người chúng ta, chúng ta khi nào đắc tội qua ngài?"

"Không có oa." Lưu Vân chắc hẳn phải vậy liền nói ra câu nói này, "Ta chỉ là muốn tin tưởng các vị đang ngồi ở đây, thế nhưng là các vị đang ngồi ở đây lại không tin ta. Đã các người không đem trái tim móc ra cho ta xem, vậy ta liền móc ra các người tâm cho mọi người xem, tin tưởng tại cái này về sau liền sẽ có rất nhiều người tin tưởng ta, các người nói có đúng hay không?"

Ách .....

Hắn còn là người sao, xem nhân mạng như cỏ rác, còn muốn đem chúng ta tâm móc ra, "Ta muốn chiến đấu đến một khắc cuối cùng, thiếu chúa Quận Vương đi chết đi!"

Tại tiệc rượu trước khi bắt đầu, gấu ban đầu liền đem tại quý khách trên thân đạo cụ toàn bộ tịch thu, thế nhưng là người Tây Hạ thích ăn thịt, trên yến hội đều có Dao Cự cắt thịt.

Lúc này liền có một cái Hào Tộc tộc trưởng, tại chẳng ai ngờ rằng có thể như vậy thời điểm, cầm trong tay lên trên bàn đao, thả người nhảy lên nhảy lên

Luru Vân trên mặt bàn xách đao muốn làm thịt Luru Vân. Đây hết thấy phát sinh đều quá nhanh, đầu tiên là người này rồi Luru Vân cái bàn tương đối gần, đệ nhị liền là ai cũng không nghĩ tới cái này thân người nghĩ ngờ vô công.

Tại chuôi này cắt thịt đao đâm về Luru Vân tìm thời điểm, chỉ gặp Luru Vân ngón giữa tay phải nhẹ nhàng bắn ra, Bỗng một tiếng liền đem chuôi đao kia bắn bay, người này khả năng còn không tin trước mắt thiếu niên này lại có cao thâm như vậy vô công tạo nghệ.

Vừa định hóa chương làm đao, bỏ về phía Luru Vân cổ thời điểm, Luru Vân động.

Luru Vân tay không lớn, thế nhưng là vừa ra tay liền mang theo tránh cũng không thể tránh khí thế, PHỐC nắm chặt người kia khuôn mặt. Người này cũng cảm giác cái này trong bàn tay nhỏ truyền ra không thể ngăn cản hấp lực, cũng cảm giác huyết dịch của mình, xương cốt, linh hồn đều bị hút đi vào.

Mà trong mắt mọi người, hiện tại chuyện phát sinh đồng dạng khủng bố, vừa rồi cái kia muốn ám sát thiếu đóa Quận Vương người. Giờ phút này bị thiếu đóa Quận Vương bắt lấy đầu, cả người liền lăng không thẳng tắp cứng đờ ở giữa không trung.

Càng đáng sợ sự tình là người này vậy mà lấy mất thường có thể thấy được tốc độ tại khô héo, không sai cũng là khô héo, ngay từ đầu da trước tiên trở nên héo rút, cả người đều che kín nếp nhăn. Không đến vài giây đồng hồ thời gian, xương cốt liền xuất hiện.

Luru Vân gấp hút đã không sai biệt lắm, cầm người kia đặt vào giữa đám người. Các vị Hào Tộc vây quanh nhìn xem cái này anh dũng tộc trưởng giờ phút này càng là không dám ngôn ngữ, nhìn xem rõ ràng vài phút trước vẫn là cá nhân dạng, hiện tại thật giống như hất lên da người khô lâu đồng dạng.

Hách Liên Thiết Thụ thừa dịp lúc này nói: "Mọi người trở về đi, thuốc chúng ta muốn thu đi."

Lúc này sở hữu Hào Tộc e sợ cho chính mình rơi vào người về sau, cũng mặc kệ vừa rồi thay bọn họ ra mặt người tộc trưởng kia chết sống, tranh nhau chen lẫn cầm lấy trên mặt bàn bình thuốc, ngửa mặt lên trời nuốt vào viên thuốc.

Trước mắt cục diện hoàn toàn biến thành thiên về một bên cục thế, gấu ban đầu đập mấy cái thị vệ đem cái này khô lâu khiêng đi ra, Luru Vân lần nữa há miệng nói ra: "Hiện tại vì là chúc mừng liên minh chúng ta thành lập, các vị mời nâng chén, tối nay không say không về!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Các Phương Đông Thái

"Bệ hạ, bệ hạ! Tây Hạ tám trăm dặm khẩn cấp văn thư, mời bệ hạ xem qua!" Xu Mật Viện làm Văn Ngạn Bác cầm một phần cấp báo đến đây yết kiến Tổng Thần Tông Triệu Húc.

"A."

Văn Ngạn Bác dạng này thật sự là rất ít gặp, Triệu Húc để cho thái giám đem văn thư trình lên, mở ra xem, tại Tây Hạ mậu dịch trận bị cấm, phái đi Mật Thám toàn bộ bị phát hiện, còn có cũng là mỗi người đều tại Tây Bình phủ lưu lại chân dung, đồng thời cấm đoán Nhập Cảnh.

Chỉ gặp hần song mi nhú chặt, nói ra, "Tây Hạ bất thành linh đến như vậy một tay, là muốn làm gì chứ?"

(Văn Ngạn Bác trong lịch sử cũng là đối với Tây Hạ Cường Nganh Phái một vị quan viên, đối với chính trị và pháp luật đều có chính mình kiến giải. Đồng thời tại Vương An Thạch biến pháp thời điểm, mãnh liệt phản đối qua bọn họ, nhưng là bởi vì Tổng Thần Tông Triệu Húc từ lúc vị trí bắt đầu liền ủng hộ Vương An Thạch biến pháp, đối với phản đối Vương An Thạch biến pháp đại bộ phận quan viên, đều tiến hành ngoại phóng xử lý.

Đương nhiên Văn Ngạn Bác cũng không ngoại lệ, nhưng là tại Bản Bộ tác phẩm bên trong, bởi vì một chút nội dung cốt truyện cần, để cho hắn làm Xu Mật Sứ chỉ là là âm trách Quốc Phòng ngoại giao loại hình công tác.)

"Khởi bẩm bệ hạ, Lão Thần coi là Tây Hạ có cử động lần này đây là muốn quét sạch trong ngoài khả năng không cần mấy năm muốn Hưng Bình xâm phạm." Văn Ngạn Bác chiến lược phân tích, từ vừa mới bắt đầu cũng là Tây Hạ gặp nguy hiểm tới tiến hành suy luận.

"Nhưng là bây giờ Tây Hạ bên kia đã không có thám tử chúng ta, nếu là dạng này một mình xâm nhập đi điều tra đến tột cùng phát sinh sự tình gì, chẳng phải là đã bại lộ chúng ta ý đồ?" Triệu Húc nói ra, "Huống hồ chúng ta người đại bộ phận đều bị bọn họ bắt lấy về sau, chân dung tạo sách đồng thời trực xuất về nước."

Văn Ngạn Bác lập tức cắt ngang Triệu Húc lại nói: "Bệ hạ, đây chính là Tây Hạ nguy hiểm địa phương, bọn họ dám làm như thế, không có gì hơn dùng

loại phương thức này nhục nhã chúng ta, hiện tại thậm chí chúng ta đều bị bắt đi ra, mậu dịch trần nôi đó bị nêu tên đăng ký mua bán. Chúng ta cần bản không biết bọn họ đang mưu đồ lấy cái gì, mời bệ hạ để bụng."

Triệu Húc thật sự là nghe không hiểu cái này Lão Thần muốn nói là cái gì, giống như chính mình phụ hoàng tại vị thời điểm, hắn vẫn chủ trương đối với Tây Hạ dụng binh. Đến mình tại vị trí thời điểm, càng là cả ngày cả ngày khuếch trương Quân Phí, trẫm tại đây mỗi ngày muốn cũng là làm sao tiết kiệm tiền, thế nhưng là liền hắn tại đây mỗi ngày tìm tiền, Nguyệt Nguyệt dùng tiền, mỗi năm dùng tiền.

Triệu Húc quyết định tại một lần ba phải, "Lão Ái Khanh có phải hay không quá khẩn trương, dù sao hiện tại là hòa bình thời kỳ, chúng ta vẫn là muốn làm tốt nghỉ ngơi dưỡng sức công tác."

"Bệ hạ!" Văn Ngạn Bác vọt tới Triệu Húc trước mặt, giống như đều muốn đem mặt dán tại Triệu Húc trên mặt, với lại Triệu Húc đều có thể đếm rõ Văn Ngạn Bác mặt già bên trên nếp nhăn, "Bệ hạ ngài là Nhất Quốc Chi Quân,

Có thể ngàn vạn không thể nghĩ như vậy a, người Tây Hạ Lang tử đã tâm, bọn họ cử động lần này tất có thâm ý, bệ hạ tuyệt đối không thể dạng này phớt lờ a!"

Triệu Húc đối với cái này Lão Thần thật sự là một chút biện pháp cũng không có, từ nơi này chút năm có thể thấy được, Văn Ngạn Bác sở tác sở vi đúng là có công với xã tắc, nhưng là cũng hi vọng hắn ngẫu nhiên có thể thu liễm một chút loại này bạo tính khí.

Triệu Húc chà chà trên mặt nước bọt nói: "Này đã như vậy, Lão Ái Khanh không ngại lui ra, cho trẫm một ngày thời gian, trước sau suy nghĩ kỹ càng về sau, ngày mai Tào Triều lại đi nghiên cứu thảo luận, đến lúc đó Văn Võ Bá Quan đều ở đây, cũng không sợ thảo luận không ra Tây Hạ ý nghĩ, như thế nào?"

Nghe được Triệu Húc nói như vậy, Văn Ngạn Bác cũng cho rằng cơ bản đạt tới chính mình con mắt, lập tức cúi người đại bái, "Lão Thần cáo lui."

Đưa tiễn Văn Ngạn Bác về sau, Triệu Húc nào từ lại đau, đây là một tháng này lần thứ mấy, Ngự Y cũng trị không hết, không biết bọn họ là làm gì ăn.

Tây Hạ a, các người quả nhiên là Lang tử đã tâm sao?

.....

Gangnam Yến Tử Ô bên trong, phiêu đăng một tia nhân nhật đau thương, nguyên lai Nhất Đại Nhân Kiệt Mộ Dung Bác hôm nay qua đời, Tham Hợp Trang hôm nay toàn bộ trang đỏ trắng, một cái trung niên Mỹ Phụ nằm ở hắc sắc Quan Tài bên trên, khóc đến chết đi sống lại.

Một cái mây kiếm mắt sáng thiếu niên, quỳ gối Quan Tài phía trước, hai mắt rung rung, lại một giọt chưa từng chảy ra. Nhớ kỹ phụ thân trước khi chết từng nói với hắn: "Hải tử a, ta Mộ Dung Thị tử tôn, đồ máu chảy mồ hôi không đỏ lệ. Phục hưng ta Đại Yến trách nhiệm, liền giao cho người, cha thật hối hận, người còn như thế nhỏ, người có thể chịu đựng lên a?"

Lúc đó thiếu niên đã khóc đến hai mắt đỏ bừng, nhưng là nghe được phụ thân đồ máu chảy mồ hôi không đỏ lệ lời nói thời điểm, lau đi chính mình nước mắt nói: "Cha, ngài yên tâm, hải nhi hữu sinh chi niên, thế lấy phục hưng Đại Yến làm nhiệm vụ của mình. Hải nhi không sợ khổ, chỉ hy vọng cha có thể đang bồi tại hải nhi bên người, lại bồi tiếp Phục nhi sách Luyện Kiếm, hải nhi không nỡ phụ thân."

"Si Nhi, sinh tử từ mệnh thành bại tại trời, cha một mối, cha muốn đi bên kia nghỉ ngơi. Cha ... cha ... thật ... thật ... thật ..."

"Cha!" Một tiếng tê tâm liệt phế gọi về sau, giường bệnh trước thiếu niên ngất đi.

Đêm xuống, thiếu niên này còn quỳ ở nơi đó, động cũng không động qua, ánh mắt trùng trùng nhìn trước mắt bài vị.

Lúc này một cái linh xảo tiểu nha đầu, nhu thuận cầm một cái áo choàng, đắp lên trên người thiếu niên, "Biểu ca, người đã quỳ một ngày, cùng ta cùng một chỗ vào nhà đi."

Thiếu niên chỉ trong linh đường quan tài Bất Hi Bất Bi nói: "Ngữ Yên, người không nhìn thấy cha ta ở chỗ này à, lẽ loi tro tro liền nằm trong này, ta phải bồi cha ta, người đi về trước đi."

"Thế nhưng là trời đã đen như vậy, biểu ca một mình người không sợ sao?" Nói tiểu nữ hải nhìn xem Quan Tài, thật giống như bên trong lúc nào cũng có thể sẽ có người nhảy ra đồng dạng.

Thanh âm thiếu niên vẫn là như vậy bình thản, "Không sợ, biểu ca ngược lại hi vọng thật đi ra thứ gì đâu, người mau trở về đi thôi, không phải vậy Cô Mẫu lại phải phê bình người."

Tiểu nữ hải không lay chuyển được chính mình biểu ca, tâm tình nặng nề trở về phòng.

Lúc này, tại một cái khác trong phòng, có hai nữ nhân cãi lộn âm thanh đã truyền đến bên này. Mộ Dung nhất tộc tứ đại gia tướng đang muốn đi nhìn xem là thế nào chuyện thời điểm, Mộ Dung Phục một tiếng hồng hát nói: "Tiên Chủ Anh Linh chưa rời đi, các người muốn đi nơi đó!"

Đặng Bách Xuyên nói: "Công tử, chúng ta muốn nhìn một chút phu nhân bên kia xảy ra chuyện gì tình, Lão Chủ Nhân vừa đi, nếu là vạn nhất phu nhân."

Đặng Bách Xuyên không nói tiếp nữa, Mộ Dung Phục nói: "Đừng để ý tới các nàng, nói cho các nàng biết, hiện tại từ ta chương quản Tham Hợp Trang,

không vui đợi liền rút cho ta!"

"Vâng!" Đặng Bách Xuyên lĩnh mệnh đi hai vị phu nhân gian phòng đi.

Mộ Dung Phục âm sắc bình thường nói: "Các người cũng đi xuống đi, ta phải cho ta cha Thủ Linh."

Bao Bất Đồng nói: "Công tử, cũng cho chúng ta cùng một chỗ đi, Lão Chủ Nhân lúc còn sống đối với chúng ta ân trọng như sơn ta muốn ••• "

Mộ Dung Phục âm sắc bình thường nói: "Hôm nay liền để ta một người ở chỗ này đi, ngày mai tùy các người nguyện ý thủ nhiều lâu đều có thể."

Thế là Công Dã Kiên, Bao Bất Đồng gió êm dịu Ba Ác riêng phần mình lui ra.

Một mực đều tại kiên cường Mộ Dung Phục hai hàng nhiệt lệ bất thành linh chảy xuống, hần nhìn xem phụ thân Quan Tài, hồi nhỏ từng li từng tí hiện lên ở trong lòng.

Lần thứ nhất viết chữ, lần thứ nhất bôi lỗi, lần thứ nhất luyện võ, lần thứ nhất dùng kiếm, lần thứ nhất trộm uống rượu, lần thứ nhất khóc rống.

"Cha, ngài cứ như vậy đi, chúng ta nói xong tại Phục nhi mười tám tuổi sinh nhật thời điểm, cha con chúng ta hai muốn uống rượu uống đến hừng đông."

Nói đến đây trong mắt nước mắt thế nào cũng ngăn không được, "Mộ Dung gia nam nhi đồ máu chảy mồ hôi không đổ lệ, nhưng là nhi tử hôm nay liền khóc một lần, cam đoan ai cũng không biết, chỉ khóc lần này, ngày tại cũng không khóc."

Cứ như vậy một cái sẽ trở thành một cái nam tử hán thiếu niên, tại phụ thân Quan Tài trước khóc rống không thôi, cùng lúc đó, trong quan một người cũng chảy ra nhiệt lệ, nhưng lại liền âm thanh cũng không dám phát ra.

"Phục nhi, cha cam đoan, cả đời này cũng chỉ để người khóc lần này, về sau sẽ không để cho người lại khóc."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Trăm Muốn Gặp Hần Một Chút

Lại đến vào triều thời gian, đây là Triệu Húc ghét nhất thời gian, bởi vì làm một cái hoàng đế chính là muốn thăng bằng thần tử ở giữa thế lực.

Hần tuy nhiên cũng coi trọng Vương An Thạch, nhưng là cũng cần tiết chế người khác, thế nhưng là nói thế nào quan hệ bọn hắn đâu, cũng là pháo đốt, không nghe được không vui nắm quyền cai trị tình.

Quả nhiên đang kêu xong có việc sớm tấu vừa kết thúc, một mặt tinh thần sáng láng Tư Mã Quang lập tức liền nhảy ra nói: "Bệ hạ, Vi Thần chấp chương gián đãi nhiều năm, bây giờ đã có mấy lời không thể không nói."

Triệu Húc biết chậm, hắn chỉ cần mới mở miệng hôm nay cho tới trưa cũng đừng ăn cơm, "Ái khanh tạm tinh tể nói đến."

Tư Mã Quang Lãnh Chi về sau, lập tức xuất ra đem qua viết xong tấu chương, lớn tiếng thì thầm (đại khái ý tứ phiên dịch tới chính là như vậy.) "Quốc Khó mấy năm liên tục chuẩn bị chiến đấu, tự nhiên mà vậy sẽ trống rỗng, ra không vào thua. Thế nhưng là dạng này cũng không phải liền chỉ dựa vào Tăng Thuế liền có thể giải quyết, đa số bách tính thu nhập nơi phát ra bất quá chỉ là tròn trượt được đến. Chúng ta đều biết một mẫu đất bởi vì một năm hai loại hoặc là ba loại, các loại tai hại cũng không tính là cũng bất quá chỉ là 5 gánh. Thế nhưng là triều đình tăng thuế nếu là thật như vậy thu lại, trừ phi một mẫu đất có thể sản xuất mười hai gánh lương thực, không phải vậy ta Đại Tổng quốc tuy nhiên hai mươi năm tất nhiên sẽ lâm vào lương nan chỗ a!"

Tư Mã Quang nói cũng là thật, ở thời điểm này, vì là thỏa mãn Tống Thần Tông ngựa đạp Yến Vân Thập Lục Châu nguyện vọng, Vương An Thạch biến đổi Pháp Tăng thuế, xáo trộn Đại Tổng vốn có Hệ Thống, thành lập tân thu thuế Hệ Thống.

Thế nhưng là dạng này chẳng những không có hiệu quả đã kích địa phương sát nhập, thôn tính, ngược lại còn tăng lên địa phương sát nhập, thôn tính, xuất hiện càng nhiều lưu dân và chết vì tai nạn người.

Cái này hàng loạt mạnh thu thuế, cố nhiên có thể thời gian ngắn để cho Đại Tổng Quốc Khó có tiền, thế nhưng là chính như Tư Mã Quang nói đồng dạng, cơ bản nhất hai mươi năm sau thân thể khỏe mạnh người, tuyệt đối sẽ không có hai mươi năm trước nhiều.

Lúc này phản đối hắn đương nhiên là lần này biến pháp Kẻ chủ đạo Vương An Thạch, "Bệ hạ, Tư Mã Quang đại nhân hoàn toàn cũng là nói chuyện giạt

gân, Vi Thần có thể cam đoan Vi Thần Mạ Non Pháp chẳng những cam đoan bách tính lợi ích, còn tra ra không ít ần ruộng, đã kích không ít Vi Phú Bất Nhân người."

Mỗi lần Tào Triều tình huống đại khái chính là như vậy, không đồng ý với ý kiến cũng xách, mọi người cái kia nghiên cứu thảo luận cũng nghiên cứu thảo luận, thế nhưng là Tổng Thần Tông Triệu Húc vì là có thể tại mấy năm này có thể góp nhặt ra đánh với Liêu Quốc một trận chọc tức, quả nhiên là là vua An Thạch đứng vững không ít áp lực.

Hiện tại tại đây cần bắt đồng thanh âm a.

"Bệ hạ, Lão Thần có tấu." Lúc này Văn Ngạn Bác âm thanh vang lên.

Hắn nói: "Khởi bẩm bệ hạ, Tây Hạ một tháng trước, Tây Hạ Tây Bình phủ phát sinh một kiện không được đại sự,

Ta Đại Tổng phái đi Mật Thám, thành lập mỗi cái dịch trạm toàn bộ nhờ tận gốc, dẫn đến ta Đại Tổng hôm nay đã tạm thời không chiếm được bất luận cái gì có quan hệ Tây Bình phủ tình báo."

Văn Ngạn Bác vừa dứt tiếng, Tư Mã Quang và Vương An Thạch cũng dừng lại thù địch, bởi vì bây giờ đang là biến pháp mấu chốt nhất thời kỳ, bất luận là biến pháp thành công cũng tốt, biến pháp không thành công cũng được. Lúc này nếu là Tây Hạ bất thành linh xé rách hiệp ước, phát động đối với ta Đại Tổng chiến tranh, bất luận là Biến Pháp Phái vẫn là từ hình phái, vậy cái này đoạn thời gian làm nỗ lực hết thầy toàn bộ đều muốn uống phí.

"Bề tôi tấu mời bệ hạ một lần nữa điều động tân Mật Thám lên vào Tây Hạ, để cho chúng ta tùy thời hiểu biết Tây Hạ động tĩnh, lấy bất biến ứng vạn biến mới là thượng sách!" Âu Dương Tu nói ra.

Thế nhưng là Tổng Thần Tông lông mày nhăn lên, "Không được đánh bọn họ sao?"

Kết quả hắn lời nói vừa nói ra khỏi miệng, toàn bộ triều đình đoàn thể mời tấu, "Mời bệ hạ niệm thượng thiên có đức hiếu sinh, vạn mong tự ý khởi binh phong."

Tổng Thần Tông nói: "Được được, trăm đều biết, cũng là muốn thử một lần các ngươi phản ứng."

Tại hạ Vương An Thạch mở hời đều hạ xuống, thật sự là một cái không ổn định hạng người, ta vì ngươi chạy chạy tây, cũng không thể bởi vì ngươi một câu đem ta nhiều năm tâm huyết hủy hoại chỉ trong chớp lát.

Lúc này Tổng Thần Tông lại hỏi: "Vậy chúng ta người có thể từng nói, những chuyện này cũng là xuất từ người phương nào thủ bút, nếu như ta Đại Tổng nếu là liên đối thủ là ai cũng không biết, cái kia còn nói thế nào hùng bá thiên hạ."

Văn Ngạn Bác nói: "Khởi bẩm bệ hạ, thám tử bị phát hiện trước đó, Tây Hạ quốc đô Hưng Khánh phủ phái tới một cái gọi thiếu chúa Quận Vương người, với lại người kia chẳng những hạ lệnh thanh trừ Tây Bình phủ hết thầy Hào Cường, còn nặng tân định ra mậu dịch trao đổi phương thức. Đồng thời căn cứ thám tử tới lần cuối báo, hắn cảm những Tây Hạ đó Hào Cường tạo thành đại quân đại quân lính tan rã, hiện tại đã bắt đầu thần phục hắn. Với lại hắn tựa như là Tây Hạ Quốc Chủ Lý nắm trường nhi tử, lai lịch không nhỏ."

Tư Mã Quang và Vương An Thạch nghi hoặc liếc nhau, lẫn nhau nhìn thấy lẫn nhau trong mắt nghi hoặc, cùng một chỗ đưa ánh mắt nhìn về phía Văn Ngạn Bác. Thiếu chúa Quận Vương? Không nghe nói a.

Tổng Thần Tông nói: "Kỳ quái, trăm còn là lần đầu tiên nghe được Tây Hạ có một người như vậy, Lý nắm trường lúc nào có dạng này nhi tử, vậy hắn bao lớn?"

Văn Ngạn Bác bất thành linh không có ý tứ đang nói rằng đi, nhưng là Hoàng Thượng tra hỏi, không đáp cũng là Khi Quân, "Nhìn ra mười hai tuổi."

Hoa, Kim Loan Điện vỡ tổ, người này chỉ có mười hai tuổi, mở cái gì trò đùa. Một cái chỉ là mười hai tuổi Tiểu Hải Nhi, có thể làm ra những chuyện này?

Âu Dương Tu nói: "Văn lão, người xác định kia là cái gì Quận Vương không phải Chu Nho loại hình người sao?"

Văn Ngạn Bác nói: "Lão phu điểm này vẫn là có tự tin, cũng là một cái mười hai tuổi trên dưới Tiểu Hải Đồng."

Tổng Thần Tông đột nhiên cảm thấy chính mình những năm này qua là khổ gì thời gian, vì là thay đổi cái pháp luật, lại phải cam đoan ai cũng không làm thương hại, cân trọng hơn hai mươi năm. Thế nhưng là kết quả là còn không bằng một đứa bé từ làm sự tình thống khoái, "Ái khanh, vì sao ngươi hôm qua không đem những chuyện này cùng nhau bẩm báo tại trăm"

Văn Ngạn Bác có thể nói người cái làm hoàng đế lúc ấy đều không vui nghe, ta còn có thể bên trên cột để người nghe a, nhưng là miệng bên trong chỉ có thể nói như vậy: "Bệ hạ, là Lão Thần sơ sẩy, nhưng là cái này hai phần văn thư một trước một sau đến, Lão Thần chỉ báo cáo một phong, về sau lại đến một phong đành phải lựa chọn hôm nay tại hướng đường nói."

Nếu nào có hai phần, ngay từ đầu cũng là một phần, chỉ có điều vì là cho hoàng đế một bậc thang xuống mà thôi.

"Vi Thần khởi bẩm, mời Hoàng Thượng phái Điện Tiền Ti tường tra, muốn ta Đại Tổng đang tại cái này liên quan đầu thời khắc, tuyệt đối chịu không được Tây Hạ bỏ đá xuống giếng." Nói chuyện là Vương An Thạch, hiện tại đã không cho phép bất luận kẻ nào lấy bất luận cái gì phương thức đối với hắn tâm huyết xuất thủ.

Điện Tiền Ti, cùng loại Cẩm Y Vệ chức nghiệp, nhưng là bởi vì Đại Tổng cơ cấu sung vù, Điện Tiền Ti cũng liền chỉ còn lại có hư danh. Lúc này Vương An Thạch biến pháp phái một thành viên Can Tương Ngô Sung nói ra: "Khỏi bầm bệ hạ, không nếu như để cho Tô Thức đại nhân đi sứ một lần Tây Hạ, cũng tốt hiểu biết Tây Hạ tình hình gần đây. Bề tôi nghe nói Tô Đại Học Sĩ Thi Từ thăm thụ ngoại quốc Vương Tộc yêu thích, lần này đi sứ tất nhiên sẽ không ra cái gì vấn đề lớn."

Tổng Thần Tông nghe xong, đi dò xét bọn họ một lần cũng không sao, lúc này tuyên chỉ nói: "Tô Thức Ngô Sung nghe chỉ, trầm mệnh Tô Thức vì là sứ đoàn Chính Sứ, Ngô Sung làm phó dùng, trầm sẽ vì hai vị ái khanh phân phối tốt hết thấy, ngay hôm đó xuất phát."

Ngô Sung quả nhiên là dõng lên thách đấu nện chính mình chân, vừa nghĩ tới Tây Hạ dân phong buru hăn, tựa như cho mình hai cái bạt tai.

Một bên khác Tô Thức ngược lại liền phái nếu là có thể đi nhìn xem không giống nhau địa phương, cũng coi là tăng trưởng chính mình kiến thức, cũng thuận tiện hiểu biết người Tây Hạ là như thế nào sinh hoạt.

Tào Triều về sau lại đối không đồng sự tình thảo luận thời gian rất lâu, thế là tại đã xuống hướng thời điểm, Tổng Thần Tông chủ động gọi lại Tô Thức và Ngô Sung, thần thần bí bí nói ra: "hai vị ái khanh, câu nói này trầm đối với các ngươi hai vị nói, nếu như hai vị có cơ hội nhìn thấy cái kia gọi thiếu đoá Quận Vương người, liền nói với hắn, có cơ hội tới Tokyo, trầm muốn theo hắn đánh ván cờ."

"Tuân chỉ!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Mộ Dung Phục Đông Tác

Có câu nói là bên trên có thiên đường dưới có Tô Hàng, thế nhưng là lúc này Gangnam xác thực xác thực có thể nói là dân chúng lâm than, nhưng là không làm gì được có thể ly biệt Quê Hương, tất cả mọi người ở chỗ này miễn cưỡng sống qua ngày.

Mà Mộ Dung Thế Gia giờ phút này cũng là như thế, Vương An Thạch Mạ Non Pháp chủ yếu là chỉ dân gian vay mượn, dân chúng năm thứ nhất không có lương thực, liền đi thỉnh cầu Địa Chủ Đại Hộ loại hình người bảo đảm, đại khái ý tứ chính là chúng ta năm thứ nhất lương thực có thể hay không trước tiên thiếu, chờ chúng ta năm thứ hai có lương thực về sau đủ số hoàn trả, hiện tại Quan Phủ không tin chúng ta có thể hay không xin ngài người bảo đảm, chúng ta tốt trông trọng.

Đại Hộ bên trong có mình bạch, lúc này nho nhỏ tóc nhất bút Vay nặng lãi cũng là có thể. Cho nên cùng quan phủ có một phần khế ước, và Nông Dân lại có một phần khế ước, nhưng là không biết được Nông Dân và Quan Phủ cũng có một phần khế ước. Ngay từ đầu Đại Hộ Địa Chủ đương nhiên là đều rất tình nguyện người bảo đảm, đồng thời hi vọng năm sau có thể tóc nhất bút bình thường lương tâm tài.

Thế nhưng là lúc này hết lần này tới lần khác Thiên Công không tốt, một năm này ra Thiên Tai, kết quả Nông Dân mất mùa. Nông Dân cái này tình quên sức lực liền đi ra, xem xét manh mối không đúng, chúng ta liền chạy đi. Bọn họ là chân trần không sợ đi giày, một người ăn no cả nhà không đói bụng, liền xem như có cả nhà, dọn dẹp một chút cũng thu thập không ra cái gì gia sản, cuốn lên che phủ quyền liền có thể chạy.

Nhưng là Địa Chủ và Đại Hộ chạy à không, Địa Chủ Gia Đại Nghiệp Đại, như thế vừa chạy không có mười ngày nửa tháng cũng chạy không được, huống chi vì là những cái kia cái rắc rối một chút lương thực cứ như vậy chạy cũng thật sự là buồn cười. Cho nên Quan Phủ phái người tới thu tô, nắm bắt thái dương huyệt nhận không may, liền đem chính mình năm nay và những nông dân kia năm nay đều giao.

Thế nhưng là cái này lại làm cho những địa phương đó Địa Phương Quan nhìn thấy chỗ tốt, cảm tình khóa này hạt không nhận cũng không có chuyện có Đại Hộ oa, cái này Mạ Non Pháp cảm tình thật sự là tốt. Cho nên tại năm thứ hai bắt đầu, Mạ Non Pháp liền không khỏi Nông Dân quản lý, Quan Phủ cường ép phân chia cho địa phương mỗi một cái Đại Hộ, nói người phụ trách nhà ai nhà ai, hắn phụ trách nhà ai nhà ai.

Kết quả đến năm thứ hai lại là một cái Thiên Tai mỗi năm, Đại Hộ và Địa Chủ coi như tao tai a, Quan Phủ vì là thu mua đầy đủ thuế đất, từng cái hóa thân cường đạo. Xong vào Đại Hộ trong nhà, nhìn cái gì cầm cái này, không có chút nào liêm sỉ lòng.

mà Mộ Dung Thế Gia ở khu vực này bên trên kinh doanh mấy đời, không nói là phú khả địch quốc, đó cũng là không thua bao nhiêu. Làm những quan binh kia xông vào Mộ Dung Thế Gia Tiền Trang, từ lâu, khách sạn cường ép thu thuế thời điểm, Mộ Dung gia hết lần này tới lần khác lại gặp phải Lão Chủ Nhân đưa tang, chuyện này Mộ Dung Phục cứ như vậy nhấn đi qua.

Nhưng là các loại Thủ Linh ngày thoắt qua một cái, Mộ Dung Phục và Mộ Dung Thế Gia tứ đại gia bề tôi hóa thân báo thù sử giả, cầm những câu quan này từng cái sát toàn bộ chết oan chết uổng.

Một ngày này,

Tại đường sông bên trên, Đặng Bách Xuyên cầm một cái Chuyền Vận làm dán tại buồm bên trên, nói ra: "Công tử, ngài bảo hôm nay chúng ta làm thế nào?"

Mộ Dung Phục dùng vô kiếm đỉnh lấy cái kia Chuyền Vận làm đầu nói: "Gia phụ thi cốt chưa lạnh, các ngài cứ như vậy vội vàng bỏ đá xuống giếng, có phải là thật hay không coi ta Mộ Dung gia là bình thường Tiểu Môn Tiểu Hộ a?"

Cái này Chuyền Vận làm đã bị treo sắc mặt màu đỏ tím, thở ra ít, hít vào nhiều, đau khổ cầu khẩn Mộ Dung Phục nói: "Hạ quan không có a, hạ quan cũng là một cái Chuyền Vận làm, hạ quan cần bản không có quyền lợi đi thu thuế, hạ quan cũng là hướng về Tokyo vận tiền thuế, thực sự không phải những tham quan kia xấu quan nha!"

Mộ Dung Phục nhàn nhạt thở dài nói: "Nguy biến cái gì, trong mắt của ta đều như thế, muốn ta Mộ Dung nhất tộc tại Gangnam bên trong, một cái kia không phải giờ ngón tay cái tán thưởng một tiếng Nhân Nghĩa. Các ngươi những này làm quan, có năm nào không có nhận chúng ta Hồng Bao, chuyện cho tới bây giờ vậy mà thừa dịp gia phụ đi về cõi tiên thời khắc, làm ra như thế Bất Nhân Bất Nghĩa sự tình, ngươi còn có mặt mũi a!"

Mộ Dung Phục giờ phút này đã không có bao nhiêu lý trí, cha hấn Mộ Dung Bác không khi chết đội, những chuyện này từ trước tới giờ không giao cho Mộ Dung Phục tham dự, cho nên Mộ Dung Phục không biết kết giao quyền quý, cũng không biết quan cùng dân, quan cùng sung, quan cùng thể gia những này môn đạo.

Nhất tâm liền cho rằng bọn họ những này những đại quan bỏ đá xuống giếng, cha ta còn sống thời điểm, các ngươi từng cái hoặc nịnh bợ hoặc nịnh nọt. Ngày lễ ngày tết tặng lễ càng là so với tiền đưa, sợ tiền đưa so người khác thiếu.

Thế nhưng là cha ta mới vừa vận qua đời mấy ngày, các ngươi liền từng cái xé đi thánh nhân mặt nạ, làm lên cường đạo. Quả nhiên là đáng chết, đáng chết!

Mộ Dung Phục nói: "Ngươi còn có cái gì di ngôn muốn nói a?"

Cái kia Chuyền Vận làm vừa muốn hô tha mạng thời điểm, Mộ Dung Phục đưa tay cũng là Tham Hợp Chỉ điểm đoạn tâm hấn mạch. Cái này Chuyền Vận làm cứ như vậy không minh bạch chết, Đặng Bách Xuyên đem dây thừng treo cao cao, "Công tử, xuất thủ có phải hay không Thái Minh lộ ra."

Mộ Dung Phục nói: "Không cần, người giang hồ chỉ biết là ta Mộ Dung gia lấy đạo của người trả lại cho người, lại không biết cái này Tham Hợp Chỉ, Đặng đại ca làm phiền người thủ đoạn làm như một điểm"

Một bên Phong Ba Ác cười hi hi nói: "Công tử ngài cứ yên tâm đi, đại ca võ công không tốt, nhưng là muốn nói chuyện cái này giả thần giả quỷ trò xiếc, chính là chúng ta mấy cái chung vào một chỗ cũng so ra kém hấn a."

Đặng Bách Xuyên đỏ mặt nói: "Cút sang một bên, ngươi biết ở trước mặt công tử cáo ta điều hình."

Ba người các loại thời gian thật dài, trên mặt sông xuất hiện một cái khác con thuyền, chỉ nghe Bao Bất Đồng này Phi Phi nhon nhót âm thanh truyền tới, "Công tử, ngài các loại thời gian thật dài đi!"

Mộ Dung Phục cũng là cách sông hô lớn: "Bao Tam Ca, sự tình làm được thế nào à nha?"

Bao Bất Đồng và Công Dã Kiên nhìn nhau cười một tiếng, nhiệm vụ hoàn thành rất xinh đẹp, thế là hô lớn: "Toàn bộ như công tử nói, bọn họ không có một cái nào kịp phản ứng, đều bị chúng ta diệt khẩu!"

Chuyện này là thế nào chuyện đâu, Mộ Dung Thế Gia tài sản bị đoạt, tâm cao khí ngạo Mộ Dung Phục có thể nuốt được con giận này nha, đương nhiên là lợi dụng những năm này tích lũy xuống nhân mạch, cái nào một nhà cầu tàu có vấn đề đều không gạt được hấn, thám thính ra Chuyền Vận làm thuyền nơi nào xuất phát về sau, chia binh hai đường đi uy hiếp thuyền.

Hai chiếc đại thuyền Trang cơ hồ là một năm này, những tham quan kia tại Gangnam địa giới bên trên gom góp Quốc Thuế, thoáng một cái để cho Mộ Dung Phục cho hết kiếp, cơ hồ thần không biết quỷ không hay.

Mộ Dung Phục vừa ra tay là bức nào thủ bút, ba trăm chiếc thuyền nhỏ một ngày liền đem cái này hai chiếc tiền tài và lương thực toàn bộ chở về Yến Từ Ô Tham Hợp Trang bên trong.

Đồng thời để cho cái này hai chiếc thuyền theo dòng nước trôi đến phụ cận cầu tàu, nhưng là trên thuyền cũng là chết vào Mạc Danh Kỳ Diệu phương pháp, với lại tất cả mọi người bị dán tại buồm bên trên, thế là Hà Thần xoay người lờ lờ đại bao phủ toàn bộ Gangnam.

Thế nhưng là trong triều đình không thiếu cao thủ cung phụng, thoáng suy đoán liền biết là người giang hồ làm, thế nhưng là chuyện này bị Cao Thái Hậu một tay cản lại, Tổng Thần Tông đầu đầu càng ngày càng đau, Loại này thời khắc mấu chốt cũng không cản lại cho hấn tăng thêm áp lực.

Thế là Triều Đình Nội Bộ phát ra té bờ sông Chiếu Thư, sắc phong Hà Thần, vinh diệu gia thân về sau, chuyện này liền không được.

Yến Từ Ô Tham Hợp Trang bên trong, tuy nói đốt giấy để tang, toàn bộ trang đồ trắng. Nhưng là giấu không được mỗi người trên mặt vui mừng, đây coi như là bao nhiêu năm, cuối cùng để cho Đại Tổng Triều Đình ăn một hồi thua thiệt.

Trong trang tang phục trong lúc đó không có người uống rượu, Mộ Dung Phục và tứ đại gia tướng sống vai ngồi tại thạch trên đài, dùng những câu quan này mệnh đề tế điện Mộ Dung Bắc Anh Linh.

Đặng Bách Xuyên một mặt lo lắng nói: "Công tử, lúc này mặc dù là chúng ta thắng hiểm, thế nhưng là vì phòng ngừa triều đình thu được về tính sổ sách, chúng ta vẫn là cảm lương thực nhanh chóng tuột tay cho thỏa đáng, ngài nói có đúng hay không?"

Phong Ba Ác vẫn là một bộ trời sập xuống cũng phải chọc nó mấy đao khí xu thế nói: "Đại ca, người làm sao luôn dạng này lè mè chậm chạp, công tử đã sớm nói, những Câu Quan đó tới một cái giết một cái, tới hai cái giết một song. Chúng ta hiện tại có nhiều như vậy lương thực, hoàn toàn có thể chế tạo ra một chi quân đội tới a, đúng hay không?"

Lúc này Mộ Dung Phục cuối cùng mở miệng, "Không vội, Đại Tổng khí vận chưa hết, ta có một loại cảm giác, ta Long Hưng chi Địa không phải Đại Tổng, ta muốn đi xa một chút địa phương nhìn xem, đề cao ta tại giang hồ danh tiếng, đến lúc đó triều đình thật không được ưa chuộng thời khắc, ta tại vùng cánh tay hồ lên, lo gì đại sự không dậy nổi."

Thế là tứ đại gia tướng cùng kêu lên nói ra: Công tử anh minh!" "

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Liêu Tuần Hành

"Đều nói nhét tốt nhất phong quang, hôm nay gặp mặt, không ngoài như vậy!"

Lúc này đi ở phía trước thám tử vội vàng hồi báo, "Bẩm Vương gia, phía trước cũng là Vân Châu Tây Kinh Đại Đồng Phủ, mời Vương gia báo cho biết."

Lưu Vân ngồi ở trong xe, lấy Nhất Bản Đạo nhà Điện Tàng, với bên ngoài sự tình mất điếc tai ngơ. Ở một bên ngồi chính là Lý Bình Thường phải tới cùng hắn cùng nhau đi theo thị nữ, "Vương gia nói nghỉ ngơi tại chỗ, trước khi trời tối đến Đại Đồng Phủ."

"Vâng, Vương gia có chỉ toàn quân nghỉ ngơi."

Lưu Vân thả tay xuống bên trong sách cười nhìn trước mắt cái này không biết trời cao đất rộng tiểu nha đầu nói: "Người lúc nào có thể vĩ đại đến làm bốn vương người."

Cái tiểu nha đầu này kiêu ngạo ưỡn một cái bộ ngực nhỏ nói: "Hoàng Thượng nói người tại lúc khi tới hậu trọng yếu cũng phải nghe ta, Vương gia chẳng lẽ ngài quên a?"

Lưu Vân bắt đắc dĩ cảm sách từ từ chính mình trán, thật sự là đối với nàng xuống không được ngoan thủ a, nói nàng ngốc a nào từ toàn cơ bắp, nói nàng thông minh a người nào sắc mặt đều có thể xem hiểu, thật sự là đáng yêu, cũng được nghỉ ngơi một chút đi.

"Lệnh nghị trọng đình chỉ nghỉ ngơi một khắc đồng hồ."

sau đó đang tại Lưu Vân Nghi Trọng Đội nghỉ ngơi tại chỗ, cái kia uống nước uống nước, cái kia giải quyết chính mình vấn đề nhỏ liền đi xa một chút thuận tiện đi.

Nơi xa giờ lên một dải bụi đất tung bay, một đội Liêu Binh đánh ngựa mà đến. Dẫn đầu Liêu Binh rất có lễ phép xuống ngựa hành lễ nói: "Liêu Quốc Vân Kỵ Hộ Vệ Trưởng Tiểu cùng, gặp qua Hạ Quốc thiếu chúa Quận Vương Lưu Vân điện hạ."

Lưu Vân trong xe ngựa một vòng ý cười biến mất không thấy gì nữa, bọn họ tới thật nhanh a. Lập tức kéo ra màn xe nói: "Liêu Quốc bằng hữu thật sự là hiếu khách, chúng ta không phải đã ước định cẩn thận Tây Kinh mười dặm gặp nhau sao? Vì sao vội vã như thế, liền một lát an bình cũng không chịu cho bốn vương."

Tiểu cùng cũng không có cảm thấy xấu hổ, chắc hẳn phải vậy nói ra: "khởi bẩm Vương gia, nhà ta Nam Viện Đại Vương sớm đã các loại lâu ngày, không biết Vương gia giờ phút này tàu xe mệt mỏi, như có không chu toàn chỗ, kính xin Vương gia thứ lỗi."

Lưu Vân cân nhắc một chút, chính mình lần này đi thăm con mắt, đành phải tán đồng cái này Tiểu cùng nói chuyện, "Truyền lệnh, xuất phát, cần phải tại giờ Thân trước đó đến Tây Kinh."

Tiêu cùng nghe được Lưu Vân mệnh lệnh về sau, lần nữa chấp tay bái lễ, suất lĩnh lấy kỵ binh tiểu đội trở lại phục mệnh.

Cái tiểu nha đầu kia lại bắt đầu không cao hứng, miết miệng nói: "Rõ ràng người ta nói nghỉ ngơi, thay đổi bất thường, không giữ chữ tín."

Lưu Vân lại nhiều hứng thú nhìn xem nàng loạn phát tỳ khí, cũng mặc kệ trong nội tâm nàng đang suy nghĩ cái gì, tiện tay cầm lấy Tiểu Trà mấy bánh ngọt nhét vào trong miệng nàng.

Tiểu nha đầu kém chút nghẹn đến, vội vàng uống mấy ngụm nước trà mới nuốt xuống. Trùng mắt Lưu Vân trong lòng nghĩ đến người cái này Đổng Đồ Từ, liền sẽ chiếm ta tiện nghi.

Nếu là Lưu Vân biết mình vậy mà lại bị một cái bảy tám tuổi tiểu nữ hài nghĩ như vậy, nhất định sẽ kinh ngạc hiện tại tiểu hài tử quá trưởng thành sớm, không phải nói cổ đại hài tử cũng chất phác à.

.....

Da Luật Niết Lỗ Cổ lúc này đang tại Tây Kinh Đại Đồng Phủ trong vương phủ lẳng lặng chờ đợi Lưu Vân, nghĩ đến bốn tháng trước kia Lương Châu, Linh Châu, muối tiểu bang, Hựu Châu, Hạ Châu, Thạch Châu liên tiếp bị cưỡng ép tước đoạt quyền lực, sở hữu tại nhiệm quan viên toàn bộ trọng chính, thủ đoạn mạnh, phương pháp bạo, vậy mà tại địa phương không có bất kỳ cái gì phản loạn.

Với lại Hạ Quốc sở hữu Biên Quân, bao quát: Cam Túc quân ti, Charka và Nam Quân ti, tây thọ bảo đảm thái quân ti, yên tĩnh nhét quân ti, gia Trữ Quân ti, tướng phủ hộ quân ti, trái toa Thần Dũng Quân ti, Hắc Sơn uy phúc quân ti.

Những này Biên Quân Quân Quyền trong vòng một đêm thu sạch đi vào cái này vền vền chỉ có mười ba tuổi thiếu chúa Quận Vương trong tay, đây chính là mấy chục vạn quân đội Quân Quyền, nhưng là vậy mà tại Hạ Quốc trong triều đình không có bất kỳ cái gì ý kiến phản đối xuất hiện.

Càng đáng sợ là Hạ Quốc vậy mà thay đổi trước đó Bế Quan Tòa Quốc trạng thái toàn lực phát triển thương nghiệp, lấy muối là lớn nhất hàng hóa, đối với Liêu Quốc, Thổ Phiên, Hồi Hột bắt đầu đại lượng phá giá Muối Ăn, với lại những này muối chất lượng tuyệt trắng, vị đạo cam thuần, trọng yếu nhất là giá cả càng là tiện nghi. Thế là thành các quốc gia tranh nhau mua sắm hàng bán chạy, Liêu Quốc vốn là và Hạ Quốc không sai biệt lắm, Du Mục Dân Tộc đối với Muối Ăn chấp nhất so vàng còn trọng yếu hơn.

Hiện tại Hạ Quốc đối với Thổ Phiên, Hồi Hột còn có Đại Liêu mở ra điều kiện, muốn mua muối có thể, hoàn toàn hoan nghênh. Có tiền dùng tiền mua, không có tiền dùng thịt đổi.

Lại thêm mấy năm này không có tình hình hạn hán (Đại Tổng lúc này tương đối không may, liền Đại Tổng này phiên địa phương có khí đội thay đổi bất thường), thế là loại thịt liền thay thế tiền thuế đổi lấy Muối Ăn.

Thế nhưng là chẳng ai ngờ rằng, bọn họ vậy mà thu thập năm mươi vạn Dân Phu đốt gạch sửa đường, bị thu thập Dân Phu thế mà không phát tiền, lương thực bao ăn no óng thịt đủ, chỉ cần làm liền có thể có ăn, với lại so trước kia ăn đều tốt hơn.

Đến sau cùng vậy mà tuyên bố chỉ cần đi làm việc, liền cho ăn, hiện tại Đông Tây Nhị Đô (Hưng Khánh phủ và Tây Bình phủ) đã kết nối một đầu mười lăm xe gạch đường.

Cái này khiến thời khắc nhìn thềm thường Đại Tổng và Tây Hạ Nam Viện Đại Vương Da Luật Niết Lỗ Cổ cảm thấy hứng thú vô cùng, hiện tại Đại Liêu tuy nhiên ngày càng cường thịnh, thế nhưng là chỉ có hần biết trước mắt đây hết thấy bất quá là hư giả phồn vinh. Cũng là Da Luật Hồng Cơ chính mình lừa gạt mình giả tượng, toàn bộ Đại Liêu chỉ có chính mình không phục hần, cho nên tại phản đối Da Luật Hồng Cơ thời điểm, tự nhiên mà vậy phát hiện Liêu Quốc nguy hiểm địa phương.

Thế nhưng là trước kia bị chính mình đề lên đánh Hạ Quốc, thật giống như có tí lệ đàn sói đồng dạng, mà cái này thiếu chúa Quận Vương liền tốt giống như Lang Vương, không biết mệt mỏi dẫn theo hần thuộc hạ không ngừng lớn mạnh toàn bộ đàn sói, để cho cái này Hạ Quốc trở nên cường đại lên.

Đáng sợ nhất là cái này thôi động toàn bộ Hạ Quốc bắt đầu biến đổi nhân tài chỉ có mười hai tuổi, đây quả thực là nghe Thiên Thư đồng dạng.

"Nếu như ta cũng có thể biết hần phương pháp, ta liền có thể thay đổi những năm này xu hướng suy tàn, chỉ huy Nam Hạ ở trong tầm tay." Nam Viện Đại Vương nghĩ như vậy đến.

Nghĩ đi nghĩ lại bên tai chỉ nghe thấy hoan nghênh tiếng kèn liền tiếp truyền đến, "Người đến, là nên gặp một lần hần."

Da Luật Niết Lỗ Cổ giờ phút này đã đi ra vương phủ, cười ngửa đi vào thành môn, đã nhìn thấy một đội trưởng trưởng Nghi Trượng Đội thái kỳ bay giương đi tới.

Chờ Nghi Trượng Đội đến trước mắt thời điểm, Lưu Vân đi ra chur hầu quy cách (năm thốt lập tức) xe ngựa, bước nhanh đi đến Da Luật Niết Lỗ Cổ trước mặt, nắm tay đặt ở cổ trước ngực nói ra: "Hạ Quốc Sứ Thần Lưu Vân, gặp qua Đại Liêu quốc Nam Viện Đại Vương."

Da Luật Niết Lỗ Cổ thật cao hứng, cuối cùng nhìn thấy cái tin đồn này bên trong thiếu niên, "Bổn vương rất sớm đã muốn gặp ngươi, Lưu Vân."

Lưu Vân cười ha ha nói: "Đại Vương thật sự là gây sát Tiểu Vương, không đáng giá nhắc tới, không đáng giá nhắc tới. Đến là tiểu vương thật sâu ngưỡng mộ Đại Vương tung hoành thiên hạ kỵ binh, đã sớm muốn nhìn một lần cho thỏa."

Cho nên bọn họ hai người cầm tay nhìn nhau cười một tiếng, ngồi lên Da Luật Niết Lỗ Cổ chuẩn bị xe ngựa, nỏ mảy nỏ mặt tiến vào Tây Kinh Đại Đồng Phủ.

Lưu Vân xác thực ngồi xe ngồi eo có một ít đau, nhưng là vì là phối hợp không khí hiện trường, trực tiếp tham gia vương phủ đại yến.

Hãy nói một chút Lưu Vân đã không phải là bốn tháng trước kia mao đầu tiểu tử, tại trong bốn tháng này, hắn hoàn thành nhân sinh bên trên trọng đại lột xác, không chỉ tâm tính, ngay cả cả người đều thăng hoa, không phải vậy làm sao lại biến thành dưới một người trên vạn người thiếu đóa Quận Vương.

Hiện tại Lưu Vân hoàn toàn không được tại chán ghét những trường hợp này, tương phản còn đặc biệt ưa thích, bởi vì chỉ có ở chỗ này hắn có thể cảm giác mình bị nhìn chăm chú lên, hơn nữa nhìn xem cái này mấy năm sau Chính Biến thất bại Nam Viện Đại Vương Da Luật Niết Lỗ Cổ, tâm lý không khỏi lần nữa trở nên tà ác đứng lên.

"Tại tiệc rượu trước khi bắt đầu, Tiểu Vương có một câu lời trong lòng nhất định phải nói với Đại Vương."

Da Luật Niết Lỗ Cổ lúc này cũng đang đánh giá cái này Tiểu Mao Hải Tử, nghe được Lưu Vân giống như muốn nói một chút chính mình không biết sự tình, nhất thời tới hứng thú, "Nhưng giằng không sao."

Lưu Vân trong mắt lóe lên một tia giao hoạt nói: "Tiểu Vương nghe nói Đại Liêu vương triều có một chút không được thuận, vừa vặn Tiểu Vương nơi này có một diệu kế, liền xem Đại Vương như thế nào lấy hay bỏ."

Da Luật Niết Lỗ Cổ nói: "Tốt, bốn vương hầu, tiệc rượu về sau nói chuyện."

"Nhưng, nhưng."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Đây Là Ngoài Ý Muốn

Tiệc rượu đi qua, Da Luật Niết Lỗ Cổ an bài Lưu Vân một đoàn người vào ở Nam Viện Đại Vương phủ, Lưu Vân và Da Luật Niết Lỗ Cổ hẹn xong ngày mai chính thức nói chuyện.

Không có việc gì mà Lưu Vân một người dạo bước tại Da Luật Niết Lỗ Cổ hoa viên bên trong, "Vẫn cho là tại đây không có gì, vẫn là kẻ có tiền tốt, ta muốn hay không cũng đóng một tòa dạng này hoa viên đâu?"

Lúc này bất thành linh đầu đồ mồ hôi lạnh, bùm lấy chính mình Thừa Khấp huyết và đủ ba dặm huyết đạo, tê tâm liệt phế đau đớn để cho Lưu Vân đau nằm rạp trên mặt đất lẫn lộn, thế nhưng là cũng là không rên một tiếng chịu đựng.

"Vương gia!"

Cái kia tiểu thị nữ cũng là nhìn xem tiệc rượu bầu không khí có một ít buồn bức, không có tham gia tiệc rượu, trực tiếp trở lại Nam Viện Đại Vương an bài gian phòng nghỉ ngơi, tắm rửa xong nghe nói tại đây hoa viên rất xinh đẹp, liền muốn Nguyệt Hạ Thâm Hoa, không nghĩ tới gặp được nhà mình Vương gia xảy ra vấn đề.

"Vương gia, ngài làm sao, ngài?" Tiểu thị nữ gấp đã bắt đầu khóc.

Lưu Vân toát mồ hôi lạnh, bùm lấy huyết đạo, đau lẫn lộn đầy đất, nhưng vẫn là không rên một tiếng. Hắn sợ chính mình há miệng ra liền kêu đi ra, nhưng là vẫn cắn răng nói: "Hong Diệp, tại ta trong buồng, có ... có một cái hồng sắc cái bình, bên trong ... có thuốc, lấy ra, lấy ra."

Tiểu thị nữ Hồng Diệp nghe xong lập tức chạy về gian phòng đi lấy thuốc.

Thế nhưng là tại đây chỉ còn lại có Lưu Vân chính mình, to như vậy hoa viên vậy mà không có một cái nào thủ vệ, Da Luật Niết Lỗ Cổ người bình thường đều đang nghĩ cái gì!

"Ha ha ha ha!"

Chân trời phảng phất lược qua một bóng người, mang theo hùng hậu nội lực tiếng cười giờ phút này bất thành linh xuất hiện, một cái ôm lấy lẫn lộn trên mặt đất Lưu Vân, phi thân mà đi.

Chờ lấy Tiểu Hồng Diệp chạy về lúc đến đội, căn bản không có Lưu Vân tung tích, "Vương gia, Vương gia, ngài đừng dọa ta, tìm ngài mau ra đây đi!"

Tiểu Hồng Diệp tâm lý còn muốn lấy Lưu Vân sẽ từ nơi nào bất thành linh xuất hiện, tại hoảng sợ nằng một lần, lại sẽ chết hoa viên lại lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch bên trong.

Hồng Diệp tiểu nữ hài này vẫn nhớ Lưu Vân trên chốc thời điểm nói chuyện, xảy ra chuyện nhất định phải tìm Quan Phủ, không phải vậy tìm hắc lão đại loại hình nghe không hiểu trò cười.

Nàng không biết cái gì hắc lão đại, nhưng là trước mắt lớn nhất Quan Phủ cũng là Nam Viện Đại Vương, nghĩ tới đây liền lập tức chạy đến Nam Viện Đại Vương thăm điện, hi vọng có thể tìm kiếm trợ giúp.

Không ngoài sở liệu, Da Luật Niết Lỗ Cổ biết Lưu Vân thế mà tại chính mình trong hoa viên biến mất về sau, lập tức phái người đi tìm, lúc này vẫn còn ở cắm đi lại ban đêm, nếu như trên đường còn có người, như vậy toàn bộ bắt lại, thả uống chó tưng.

Nhưng là giờ phút này Lưu Vân bị người áo đen này gánh tại trên vai,

Nhưng là bởi vì Sinh Tử Phù phát tác, căn bản không có sức hoàn thủ Lưu Vân điên đều muốn nôn.

Người này công lực hiếm thấy, vững vàng khiêng Lưu Vân võ nghệ cao cường, dù là Lưu Vân như thế nào vận vẹo, người này đều thân hình bất biến.

Cũng không biết chạy bao lâu, hắc cầm Lưu Vân ném tới một cái đồng cỏ bên trên, lúc đầu muốn nói thứ gì, nhưng là Lưu Vân đau đã mắt tròn trắng, "Đây không phải cái gì điên bệnh a?"

Người này tự quyết định đưa tay dò xét tại Lưu Vân mạch đập bên trên, chính mình tốt xấu cũng coi là biết chút Y Thuật, trước tạm xem một chút đi, kết quả tay vừa mới đụng phải Lưu Vân mạch đập thời điểm, vậy mà lại Lưu Vân Hộ Thể Chân Khí bị chấn khai.

"Tuổi còn nhỏ, thật sâu nội lực." Thế là hai tay đặt tại Lưu Vân trên ngực, vận đủ nội lực, nhưng là không nghĩ tới Lưu Vân trong thân thể chân khí vậy mà lại tự động hộ chủ, giống như người áo đen này chân khí dây dưa.

Cũng may trước mắt Lưu Vân đã mất đi ý thức, toàn bằng Bắc Minh Chân Khí hộ chủ, mất đi một phần linh hoạt tính. Không đến mức như vậy khó giải quyết, hắc y nhân bắt đầu dò xét tiểu tử này đến tột cùng ra vấn đề gì.

Nhưng là không nghĩ tới hắc y nhân hùng hậu nội lực lại có thể thò vào Lưu Vân trong khí hải, không cần thiết mấy hơi thời gian cũng cảm giác chính mình nội lực bắt đầu tiêu tán, vậy mà ả ả rót vào thiếu niên này trong thân thể.

Hắc y nhân hoảng hốt, "Hóa Công Đại Pháp?" Thế là tay trái đồng thời làm nhất chỉ, một kích điểm trúng Lưu Vân khí hải, lại có thể phân hóa Lưu Vân Bắc Minh Chân Khí, lúc này nhanh chóng thu công cũng không dám đang dò xét Lưu Vân đến ra tình huống như thế nào.

"Hảo Tiểu Tử, thật là một cái yêu quái!"

Sau khi nói xong, liền cầm Lưu Vân gắt gao trối lại, cột vào trên cây cột rồi đi.

.....

"Tìm a! Tìm a!" Nam Viện Đại Vương Da Luật Niết Lỗ Cổ đang ngồi ở trên bảo tọa ra lệnh, Tây Hạ thiếu chúa Quận Vương vậy mà tại trong nhà mình bị người bắt đi, đánh mất a, "Bốn vương chỉ nói một lần, tìm tới thiếu chúa Quận Vương hết thấy có cùng. Tìm không thấy, bốn vương Trảm Mã Dao muốn uống máu, đều nghe rõ chưa!"

"Vâng!"

Nam Viện Đại Vương hăng gì thân phận, nói sao làm vậy, toàn bộ Tây Kinh bắt đầu vì là tìm kiếm Lưu Vân phí đại tâm. Đầu tiên cũng là Tây Kinh thường trú quân tiến vào Tây Kinh Đại Đồng Phủ, phong tỏa mỗi cái đường đi, sau đó phong tỏa thành môn, chỉ có vào chứ không có ra, thẳng đến tìm tới thiếu chúa Quận Vương Lưu Vân mới thôi.

Nam Viện Đại Vương giờ phút này đang tại đại điện dạo bước, tâm tình thật sự là hồngбет, rõ ràng cũng là hợp tác cùng có lợi sự tình, thế nhưng là vì sao đến một lần tại đây liền xảy ra chuyện?

"Nhất định là Nam Triều dám người kia, nhất định là dám người kia không thể gặp bốn vương cùng Tây Hạ thành lập liên minh, cho nên muốn ra một chiêu này." Nam Viện Đại Vương Da Luật Niết Lỗ Cổ càng nghĩ càng là loại này đạo lý, "Người tới, truyền bốn vương mệnh lệnh, phạm là Đại Đồng Phủ bên trong sở hữu Tổng Nhân mặt tiền cửa hàng, bắt luận lớn nhỏ hết thấy kê biên tài sản!"

Tựa như mới vừa nói, có lẽ Liêu Nhân đối với như thế nào tra tìm người mà nói khả năng hơi có không đủ, nhưng là chỉ cần là đoạt a đốt a, sát a phi thường lành nghề.

Lưu Vân tại còn không có tìm tới thời điểm, những này Liêu Binh đã đối với ở chỗ này buôn bán Tổng Nhân tới một cái Đại Thanh Tây, khả năng bao năm qua tới thăm nhất Đại Tổng thương nhân cũng là bọn họ cái này một nhóm.

Hiện tại bất luận lúc trước có quan hệ, vẫn là người kết giao bao nhiêu Quý Nhân, đều trở nên vốn gốc không về.

Sắc trời đã bắt đầu sáng lên, nhưng là còn không có tìm tới Lưu Vân hạ lạc, Nam Viện Đại Vương đầy mắt cũng là tơ máu, "Người còn không có tin tức?"

Ở một bên Trương Sử nói: "Còn không có Vương gia, nhưng là có thể cam đoan là Lưu Vân Quận Vương không có sinh mệnh an toàn."

Da Luật Niết Lỗ Cổ giờ phút này nào từ hỗn loạn, nghe không ra Trương Sử miệng thảo luận cũng không biết là lời hữu ích vẫn là nói xấu, "Chỉ giáo cho?"

Trương Sử biết vẫn là trước tiên ổn định Vương gia tâm tương đối tốt, dù sao mình nhận qua không chỉ một nhà thương nhân Hồng Bao và tiền lãi, còn nói vài câu lương tâm lời nói tương đối tốt, "Lưu Vân Quận Vương mất tích, đối với chúng ta vương phủ tới nói, xác thực xác thực vô cùng nhục nhã. Nhưng là Vương gia ngài cũng không cần quên, Lưu Vân Quận Vương một khi mất tích, không thể tránh né sẽ nghĩ tới là Tổng Nhân làm, thế nhưng là vạn nhất không phải Tổng Nhân làm, người được lợi kia sẽ là ai chứ?"

"Đúng thế, này sẽ là ai đây?" Da Luật Niết Lỗ Cổ đi theo hỏi một câu.

Thế nhưng là Trương Sử lại lắc đầu nói: "Không biết a, Vương gia."

Không biết! Da Luật Niết Lỗ Cổ một cái nắm chặt Trương Sử cổ áo nói: "Cho bốn vương nói rõ ràng, đến là ai làm, không phải vậy bốn vương hiện tại liền lắng trị người!"

Trương Sử cuống quýt nói: "Đại Vương, tiểu nhân xác thực không biết, thế nhưng là Đại Vương a, Lưu Vân Quận Vương không có tin tức đối với chúng ta tới nói cũng là tốt nhất tin tức, nói rõ hẳn không có ngộ hại đúng hay không?"

Da Luật Niết Lỗ Cổ buông xuống Trương Sử, gật đầu một cái nói: "Không tệ, mới vừa rồi là bốn vương lỗ mãng, người bây giờ lập tức hạ lệnh, huy bỏ sở hữu quân đội, toàn bộ mai phục tại ngoài thành, bốn vương cũng không tin hẳn không đem người dời đi, đến lúc đó bốn vương liền đến cái gây ông đập lưng ông, mọi việc Đại Cát."

Trương Sử lập tức chấp tay nói ra: "Vương gia anh minh! Tiểu nhân hiện tại phải."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Giao Thủ

"Thật khó chịu, ta ... đây là ..., dựa vào ... thật sự là họa vô đơn chí."

Lưu Vân ung dung tĩnh lại, căn cứ từ mình tình huống đánh giá ra chính mình thế mà bị không khỏi diệu lừa mắng đi, "Có người hay không a, ta muốn đi tiểu!"

Ồ ~ đẩy cửa ra, đi tới một cái che mặt hắc y nhân, "Hô cái gì hô, làm gì!"

Lưu Vân xem xét người áo đen này thân hình gầy gò, thế nhưng là hai mắt thần quang nội liễm, chắc là cả người phụ cao thâm nội lực Võ Công Cao Thủ, lại nghĩ tới hẳn tất nhiên có thể đem chính mình từ trong vương phủ uy hiếp đi ra, thật không phải một cái lương thiện tử, có thể không động thủ tận lực không nên động thủ.

Giang hồ bảo mệnh Đề Nhất Thức: Già chết chó.

Lưu Vân đáng thương nhìn xem người áo đen kia, "Đại gia, xin thương xót thôi, đêm qua ta liền nín tiểu đầu, ai biết vừa tỉnh tới liền đến tại đây, y phục thật đất, niệu đến cỡ nào bẩn a."

Nhưng là Lưu Vân nói chưa dứt lời, hiện tại nói một chút lập tức để cho người áo đen kia liền tưởng đến hôm qua Lưu Vân này một thân quý dị nội công. Lập tức liền đánh giá ra Lưu Vân đây là tại yếu thế, chẳng lẽ muốn đánh lên ta?

Hôm qua Lưu Vân căn bản không biết phát sinh sự tình gì, Sinh Từ Phù phát tác về sau, bên người lại không có thuốc, đau não từ đầu mơ hồ, càng không biết hẳn và người áo đen này cũng có một lần nho nhỏ giao phong.

Hắc y nhân nói thế nào cũng là Lão Giang Hồ, nhìn vẻ mặt vô hại bộ dáng Lưu Vân hỏi, "Người thật kìm nén đến khó chịu?"

Lưu Vân lập tức trở về đáp: "Đó còn cần phải nói à, đại gia ngài dùng ánh mắt xem cũng có thể nhìn ra, mau thả người đi rồi, đại gia!"

Thế nhưng là Lưu Vân càng như vậy, hắc y nhân càng cảm giác không thích hợp, cũng mặc kệ Lưu Vân có đồng ý hay không, cũng không biết từ nơi nào xuất ra một hạt đan dược, đẩy ra Lưu Vân miệng liền cho ăn xuống dưới.

Loại này bị cưỡng ép mớm thuốc cảm giác thật đến không tốt, Lưu Vân cam đoan lần sau mớm thuốc, nhất định sẽ cân nhắc đến người uống thuốc cảm thụ.

Cho ăn hạ dược về sau, hắc y nhân mới đem cột Lưu Vân dây thừng giải khai, "Đi thôi, nhưng là người đừng nghĩ đến muốn chạy trốn, không phải vậy không cho người giải dược."

Lưu Vân lúc này học ngoan, một bộ ta nghe lời bộ dáng "Ta hiểu, ta hiểu."

Thế nhưng là người áo đen kia vẫn không buông tha Lưu Vân, Lưu Vân vừa đi ra ngoài đã nhìn thấy chính mình làm sao lại ở trên đại thảo nguyên, ngắm nhìn bốn phía phương viên tất cả đều là Đại Thảo Nguyên, chỉ có như thế một tòa lẻ loi trơ trọi phòng trọ, "Mở cái gì trò đùa, đây là nơi nào a?"

"Người niếu không được niếu, không được niếu trở lại!"

Lưu Vân lập tức gạt đầu, giải khai cái quần bắt đầu nhường.

Tiểu xong niếu về sau, thử cảm thụ một chút nội lực, không nghĩ tới đi qua đêm qua về sau nội lực lại sẽ có một chút đề cao, không nghĩ tới trời xui đất khiến dùng nội lực chống cự Sinh Tử Phù, tuy nhiên đau đớn không giảm, thế nhưng là cũng có thể đề cao công lực.

Hắc y nhân cũng không sợ Lưu Vân chạy trốn, dù sao ăn không biết tên, cái kia dám có lá gan chạy loạn. Đang lúc hắc y nhân nghĩ như vậy thời điểm, Lưu Vân bất thành linh vận dụng khinh công hướng phía một cái phương hướng mau chóng đuổi theo.

Một chiêu này nhưng để hắc y nhân vạn vạn không nghĩ đến, hắc y nhân chẳng lẽ không sợ chết sao! Lúc này nổi giận gầm lên một tiếng, đi theo Lưu Vân đuổi theo.

Hai người một thanh một hắc hai bóng người, liền giống như hai đầu giống như du long lẫn nhau truy đuổi. Lưu Vân Lăng Ba Vi Bộ xác thực nhanh, thế nhưng là sau lưng hắc y nhân tựa như ăn Thập Toàn Đại Bô hoàn đồng dạng, giống như sau lưng Lưu Vân theo đuổi không bỏ, lại ần ần để cho Lưu Vân sinh ra một loại có thể bị đuổi tới cảm giác.

Lưu Vân tuy nói người mang Bắc Minh Thần Công, thế nhưng là hắc y nhân vì là theo đuổi công lực thuần túy tính, một mực không có đem hút người công lực xem như chủ yếu, mà chính là lựa chọn dùng Bắc Minh Thần Công thôi luyện thân thể. Sở dĩ làm như vậy, là bởi vì dạng này luyện công sẽ đối với thân thể có chỗ tốt, tựa như Cửu Âm Chân Kinh bên trong Hoàng Thường đồng dạng, 40 mấy người, dựa theo lẽ thường tới nói căn bản không có khả năng lại tu luyện võ công, thế nhưng là liền dựa vào lấy Dịch Cân Đao Cốt Thiên tu luyện, ngành sinh sinh vậy mà có thể biến thành tuyệt thế cao thủ.

Mà Bắc Minh Thần Công vốn chính là đạo gia võ học, càng là bao hàm nghịch thiên như vậy hiệu quả, tăng thêm Lưu Vân bản thân bởi vì Tiên Thiên dinh dưỡng xói mòn, lại thêm Hậu Thiên Đỉnh Lão Quá cái tạo. Tuổi còn trẻ tiểu hài tử, luôn luôn đỉnh lấy một bộ sắp tử mạch tượng còn sống.

Khuyết điểm cũng là công lực của hắc y nhân tinh thuần, thế nhưng là lượng không đủ. Tựa như hôm nay đồng dạng, bất thành linh gặp hướng về hắc y nhân dạng này chân chính cao thủ, hắc y nhân thấy ưu thế cũng không còn tồn tại.

"Trốn chỗ nào!" Khoảng cách dần dần tiếp cận, hắc y nhân công lực ầm ầm bộc phát, liền tiếp hướng về phía Lưu Vân đánh ra 5 chương. Lưu Vân ngay ở phía trước, tránh lời nói giống như không kịp, vậy cũng chỉ có thể đón đỡ.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Trên đại thảo nguyên kinh phong nổi lên bốn phía, Lưu Vân nhìn xem chính mình hai tay, đã run lên không có cảm giác. Nhưng là còn không thể dừng lại, vẫn là liều mạng chạy về phía trước.

Nào biết người áo đen này thả người nhảy lên, vậy mà nhảy đến Lưu Vân phía trước, dọa đến Lưu Vân cuống quýt dừng lại. Nhưng là thừa dịp cái này ngay miệng liền tiếp sử xuất Nhất Dương Chỉ, thành hình Chỉ Lực tựa như trường thương đồng dạng đâm về hắc y nhân.

Thế nhưng là người áo đen này tuyệt đối là Lý Thu Thủy bên ngoài, mình đã từng thấy võ công tối cao người, hắc y nhân vậy mà cũng giơ tay lên, đối Lưu Vân Nhất Dương Chỉ bắt, chút, nhấc, nhấc lại có thể dùng chính hắc y nhân đặc biệt chỉ pháp thoải mái hóa giải Nhất Dương Chỉ sắc bén thế công.

Giờ phút này Lưu Vân cảm giác được cái này che mặt hắc y nhân giống như đang cười, hắc y nhân cười gì vậy?

"Nghĩ không ra Đại Lý Đoàn Thị con em, vậy mà cũng trở về đi Tây Hạ kiếm cơm ăn, cha người là Đoàn Chính Thuần đâu, vẫn là Đoàn Chính Minh?"

Lưu Vân hoảng hốt, người này hảo lợi hại, vậy mà mấy chiêu ở giữa liền có thể phán đoán võ công xuất xứ, nghĩ tới đây, Lưu Vân lại không dám ở lâu, luôn cảm thấy tại dạng này xuống dưới, còn không chừng cho hắc y nhân biết cái gì.

Kêu đau một tiếng, trong cơ thể Bắc Minh Chân Khí trong thân thể tăng tốc vận chuyển, Bắc Minh Chân Khí nhất thời bộc phát, tứ tán khí lưu càng là

đập vào mặt.

Lưu Vân giậm chân một cái, mềm mại bải cỏ bị Lưu Vân chân khí chấn động, bay loạn tót nhiều đất vụn. Lưu Vân giờ phút này hai tay tốt giống như Liên Hoa, cầm bay tứ tung đất vụn bắt vào trong tay, trong nháy mắt nhào nặn thành thổ nắm bắn về phía hắc y nhân.

Chỉ nghe hắc y nhân cười ha ha một tiếng, "Vút thổ đánh người, thật sự là tiểu hài tử đồ chơi."

Nói tức dùng một đôi tay không đập nát bay đến trước mắt thổ nắm, trong lúc nhất thời tại đây bùn đất bay tứ tung, mà Lưu Vân càng là làm không biết một không ngừng chế tạo thổ nắm bắn về phía hắc y nhân.

Àm! Âm!

Hiển nhiên người áo đen này đã không kiên nhẫn, liên tiếp vung ra hai đại chưởng, đánh nát sở hữu bắn về phía hắn thổ nắm. Thế nhưng là Lưu Vân ra tay quá nhanh, thổ nắm giống như không cần tiền, để cho hắc y nhân dần dần luống cuống tay chân.

Chỉ là thời gian này hoặc trường hoặc ngắn, bị người áo đen này đột phá cũng chỉ là sớm muộn vấn đề.

"Cút ngay!"

Hắc y nhân tay phải xoay chuyển, tại Lưu Vân hoảng sợ dưới ánh mắt, trực tiếp dùng hai ngón Lăng Hư điểm ra ba lần, Lưu Vân vị trí chính trúng Chỉ Phong trung tâm.

Đã cảm thấy ở ngực tê rần, ánh mắt tối đen, liền cũng không tiếp tục biết phát sinh cái gì.

Hắc y nhân cười hắc hắc, "Hoàng khẩu tiểu nhi, học mấy chiêu liền dám ở trước mặt lão phu cuồng vọng, quả nhiên là không biết trời cao đất rộng."

Đội hắn đang muốn đưa tay đi nâng lên Lưu Vân thời điểm, hai tay trên bàn tay một vòng tím ban, quỷ dị như vậy liền xuất hiện tại trên tay hắn.

"Đây là?" Hắc y nhân kinh hãi, chính mình võ công không nói thiên hạ đệ nhất, nhưng cũng là chưa có địch thủ, làm sao lại có thể như vậy bất tri bất giác trúng độc.

"Chẳng lẽ!"

Hắc y nhân nhìn xem ngã xuống đất Lưu Vân, chẳng lẽ cũng là hắn tại xoa những thổ đó khỏi thời điểm, cảm độc bỏ vào trong đất, đây cũng quá nhanh.

Ngay sau đó không dám buông lỏng, lập tức vận công trừ độc. Nhưng là Lưu Vân độc đã là tự thành một thể, dùng "Vật sống" để hình dung Lưu Vân trong cơ thể độc lại thích hợp bất quá. Một khi tiến vào nhân thể, không có Lưu Vân dùng Hóa Công Đại Pháp khu dẫn, căn bản sẽ không bị tầm thường phương pháp trừ độc, tựa như võ công cao hơn Lưu Vân ra không chỉ gấp mười lần Lý Bình Thường cũng không có làm.

Thế nhưng là người áo đen này vậy mà có thể đem những này độc toàn bộ di động đến Tả Chưởng bên trên, dùng lực võ toàn bộ đánh vào trên đồng cỏ.

Về sau hắn tay trái liền trở nên cùng bình thường không khác nhau chút nào, võ công độ cao đương thời hiếm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Lòng Yêu Nước

Đại Tổng Nguyên Phong năm năm (năm 1082) tháng tám, Đại Tổng Triều Đình liên tiếp hướng về Long Châu, Hoài Châu, Tây An tiểu bang vận chuyển lương thảo, đồ quân nhu, được phẩm các loại.

Tướng tượng Đại Tổng Nguyên Phong năm năm tháng sáu, Tổng Thần Tông điều động sử giả lấy Tô Thức làm chủ làm, Ngô Sung làm phó làm, bảy trăm người sứ đoàn trùng trùng điệp điệp tiến về Tây Hạ đi sứ.

Thế nhưng là lúc ấy chính vào Lưu Vân quyết đoán chính lý quan viên, chính bị quân đội thời điểm, phạm là hết thảy ngoại giao hoạt động toàn bộ đình chỉ.

Thế là tại Tô Thức bọn họ đặt chân Tây Hạ bắt đầu, liền bị Lưu Vân xuống mệnh lệnh bắt buộc, không cự tuyệt, không chiêu đãi. Cho nên những này sứ đoàn đến hưng tiểu bang Hưng Khánh phủ thời điểm, trên thân mang tiền không sai biệt lắm hoa một nửa, bên trong liền bao quát Tổng Thần Tông đưa cho Lý Bình Thường lễ vật, cũng làm cho bọn họ vụng trộm bán thành tiền một chút.

Thế nhưng là Lý Bình Thường trên bản chất cũng là một cái không quản sự hoàng đế, người tới ta liền làm bộ dáng cũng tốt. Nhưng là tiếp kiến về sau, Tô Thức thay Tổng Thần Tông hỏi Lý Bình Thường mấy vấn đề. Nhưng là đã bị Lưu Vân dùng hoàng kim châu báu ăn mòn Lý Bình Thường căn bản cũng không biết Lưu Vân đến ở bên ngoài làm chuyện gì tình, cho nên hỏi một chút ba không biết, nhưng là cũng không có đối Lưu Vân dâng lên lòng không ưa.

Thứ nhất, Lưu Vân xác thực để cho Tây Hạ một chút bầu không khí đạt được cải thiện, vì chính mình liếm tới rất nhiều hoàng kim châu báu; thứ hai, đám quan chức đều không được tại giống như trước kiêu ngạo như vậy ương ngạnh, bị Lưu Vân dùng Tam Thi Nảo Thần Đan không chế về sau, vì chính mình liếm tới rất nhiều hoàng kim châu báu.

Thứ ba, bởi vì Lưu Vân bên trong hãn Mỗ Hậu Lý Thu Thủy Sinh Từ Phù, căn bản cũng không lo lắng Lưu Vân sẽ làm có lỗi với hãn sự tình, cho nên hãn mang dạng này cảm ân lòng vì chính mình liếm tới rất nhiều hoàng kim châu báu.

Cho nên mặc cho Tô Thức như thế nào đem trên đường đi Lưu Vân sở tác sở vi nói cho Lý Bình Thường nghe, Lý Bình Thường cũng sẽ không sinh khí, dù là Tô Thức còn ám chỉ Lưu Vân có thể sẽ bắt chức Tào Tháo đồng dạng.

Lý Bình Thường tốt tính, để cho Tô Thức trở nên một điểm tính khí cũng không có, ngược lại bất thành linh cũng hâm mộ đối với quân thần, đến là như thế nào tín nhiệm mới khiến cho cái này thiếu đóa Quận Vương như thế không kiêng nể gì cả cải biến quốc gia.

Với lại Tô Thức tại một chút trên yến hội ần ần dò thăm, Mãn Triều Văn Võ tuy nói đối Lưu Vân dám giận không dám nói, thế nhưng là không biết nguyên nhân gì không có một cái nào dám ở Lưu Vân phía sau hạ độc thủ.

Cái này lại để cho Tô Thức nước mắt tuôn đầy mặt, nếu là chúng ta hoàng đế cũng có thể giống như vậy, nếu là chúng ta đại thần cũng có thể giống như vậy, Đại Tổng còn cần xem Liêu Nhân sắc mặt à, chúng ta Tổng Nhân nhất định sẽ khôi phục Hán Đường phong thái.

Một tháng về sau đội đến Tô Thức trở về tới Đại Tổng Đông Kinh Biện Lương, đem hãn chứng kiến hết thảy chính lý thành thật dày sô thượng trình cho Tổng Thần Tông xem, cũng đem mình tại Tây Hạ kinh lịch trải qua cải cách bầu không khí nói với chính mình chức vị Đồng Nghiệp và cấp dưới Quan Lại thời điểm.

Không hề nghi ngờ Tổng Thần Tông lập tức cảm Tô Thức coi thành loạn thần tặc tử, thế mà đi một lần liền bắt đầu hâm mộ người khác, nếu là đều tốt như vậy người trở về làm gì, chẳng lẽ bị xử giục, trở về loạn nước ta tâm?

Thế là mang một cái mỹ hảo nguyện vọng, vốn là hi vọng Đại Tổng có thể lên tiếp theo tâm, các vị Các Đại Thần không được đảo nội loạn, tề tâm hợp lực cùng một chỗ phát triển Tô Thức, bị Tổng Thần Tông xa xa giảng chức đi Tuyên Châu biết được tiểu bang.

Với lại bởi vì Tô Thức vừa về đến liền và bạn hãn còn có đồng liêu giảng thuật Tây Hạ là như thế nào Cường Quốc, đồng thời hi vọng các vị xem ở Đại Tổng Phú Cường mỹ hảo nguyện vọng dưới, hi vọng tất cả mọi người có thể buông xuống thành kiến đến, cùng một chỗ tề tâm hợp lực để cho Đại Tổng trở nên Phú Cường.

Thế nhưng là Đại Tổng thần tử rõ ràng chia làm Tam Phái, đệ nhất cũng là lấy Vương An Thạch cầm đầu biến pháp Cường Quốc phái, bọn họ cho rằng nếu là buông xuống thành kiến, cái kia như thế chút năm những người đó cho mình xuống ngáng chân cứ như vậy quen? Tô Thức a Tô Thức, đáng đời người bị giảng chức, cái kia a.

Đệ nhị cũng là lấy Tư Mã Quang cầm đầu phản đối Biến Pháp Phái, bọn họ đoàn thể ý kiến chính là muốn là buông xuống thành kiến lời nói, vậy chúng ta nhiều năm như vậy kiên trì tín niệm, vậy chúng ta nhiều năm như vậy bởi vì ngăn cản biến pháp, bên người Đồng Nghiệp bị giảng chức giảng chức, bị sát sát. Chúng ta nếu là từ bỏ ngăn cản biến pháp, uống trên đời này đi một lần, Tô Thức a Tô Thức, người bụng không được làm người tử.

Với lại Tô Thức nguyên bản là thuộc về bọn họ Nhất Phái, thế nhưng là bởi vì Tô Thức tư tưởng đối với bọn hãn tới nói đã làm phản, đến mức Tô Thức bị giảng chức dưới thánh chỉ tức về sau, căn bản không có một người cho hãn nói một câu lời công đạo.

Thứ ba cũng là tùy phong lạc lư phái, những người này là ai cường hãn liền với ai phụ họa đại thần, bởi vì bản thân cũng không phải là cái gì Trọng Yếu Chức Vị quan viên, vẫn là nhìn xem giá thị trường lại nói. Còn nói Tô Thức bị giảng chức vấn đề, ai? Tô Thức là ai a? Làm sao bất thành linh mất trí nhớ, không biết hãn a?

To như vậy Đại Tổng Triều Đình, bởi vì biến pháp Cường Quốc đi cùng lưu, trong đầu căn bản nghe không được loại thứ ba âm thanh. Cũng là lui một vạn bước mà nói, sĩ không thể không có ý chí kiên định, (Tư Mã Quang và Vương An Thạch cùng một chỗ nói ra) chúng ta cũng có chúng ta Sách Thánh Hiền, tiếp nối người trước, mở lối cho người sau trách nhiệm, chỉ cần chúng ta ngạo cốt vẫn còn, vậy chúng ta cũng là chân chân chính chính Thiên Cỗ trung thần!

Nhưng là lòng như tro nguội Tô Thức, đang cùng một chút đi theo sai người bọn họ cùng một chỗ đập vào tiến về Tuyên Châu trên đường. Dọc đường Thập Lý đình thời điểm, đã nhìn thấy cái kia đình bên cạnh, ngừng lại một chiếc xe ngựa. Trong đình người, một bộ Thanh Sam đang tại hướng Tô Thức phát tay thăm hỏi.

"Sẽ là ai chứ?"

Tô Thức đi tới gần xem xét, hoàn toàn là đã từng và hẳn đi ra làm Tây Hạ Phó Sứ Ngô Sung. Tại Hồi Kinh sau khi một thời gian ngắn bên trong, không chỉ ngày thường lui tới đồng僚 hảo hữu đã thành người lạ, cũng là đã từng cùng một chỗ phân đấu huynh đệ cũng không thể lý giải chính mình.

Không nghĩ tới tới lần cuối tiền đưa chính mình lại là Ngô Sung, cái này một đường đều tại phản nản Phó Sứ, cái này trên đường đi bao giờ cũng không được tại kéo chính mình chân sau Phó Sứ, lại là một cái duy nhất tới tiền đưa người một nhà.

Ngô Sung sớm đã tại trong đình dọn xong mỹ tửu món ngon, hẳn cười mời Tô Thức ngồi xuống, còn tự thân cho hẳn rót rượu, chờ đợi hai người nhìn nhau không nói gì uống xong chén thứ nhất tửu.

Ngô Sung lúc này mới lên tiếng nói ra: "Tô đại nhân sẽ có hôm nay, không đối gạt ngài nói, ta đã sớm nghĩ đến."

Đối với Ngô Sung lời nói, Tô Thức cũng không trả lời, kẹp một cái đồ ăn ăn vào bụng về sau, như có điều suy nghĩ nói ra: "Người chính là đã sớm nghĩ đến ta sẽ dạng này, mới một mực dạng này làm Người cảm đi."

Ngô Sung nhìn xem Tô Thức Cầu Chân cùng nhau ánh mắt, trùng trùng điệp điệp gật đầu một cái, "Ta nếu vẫn là câu nói kia, người ta muốn nhìn cái gì, chúng ta liền cho hẳn nhìn cái gì, giống đại nhân dạng này, tồn công mà không có kết quả vì ai a, "

"Hoang đường, nếu là ta Đại Tổng người người giống như ngươi, vậy ta Đại Tổng còn có ngày mai à, ngươi à ngươi, liền không thể kể một ít nói thật sao?"

Nghe Tô Thức phát ra từ phế phủ âm thanh, Ngô Sung trong lòng cũng không dễ chịu, "Ta nói a, thế nhưng là không nói toàn bộ, đại nhân ngược lại là toàn bộ nói, thế nhưng là đại nhân ngươi xem một chút chính ngươi, hiện tại như cái bộ dáng gì. Ta sống cũng không dễ dàng, ta cũng có toàn gia muốn nuôi, thế nhưng là những người nắm quyền kia không tin lại có biện pháp gì, khắp thiên hạ liền một mình ngươi biết chân tướng lại có cái gì dùng, Thiên Biến sao?"

Tô Thức bị Ngô Sung kêu yên lặng không nói, Ngô Sung còn nói thêm: "Đại nhân ngươi còn nhớ rõ ta là cái gì xuất thân sao?"

"Không biết." Tô Thức lúc này ngược lại là rất thẳng thắn nói.

"Ta là Võ Quan xuất thân, nhưng là cũng may trong nhà có một chút quyền lực, tại ta xa điều một lần trở lại thời điểm, giúp ta chuyển thành văn quan, nhưng là trong lòng ta Vũ Tướng nhiệt huyết lại một mực đang sôi trào. Mà khi ta đi một lần Tây Hạ mới biết được, bọn họ Giáo Hóa không cao xác thực ngành thương, thế nhưng là đối một loại ý nghĩ cũng là khi bọn họ muốn làm thành một việc thời điểm, không có chúng ta Đại Tổng người nhiều như vậy tâm địa gian xảo."

Tô Thức cũng không uống rượu, ngo ngoe nhìn xem Ngô Sung, "Đây Ngô đại nhân ý là?"

Ngô Sung nói: "Không tệ, Tây Hạ cùng ta Đại Tổng sớm muộn có một trận chiến, bất quá chỉ là thời gian dài ngắn mà thôi, thế nhưng là đến lúc đó ta liền sợ văn nhân chương binh, đây mới là hại nước hại dân chi đạo. Thế nhưng là ta lo lắng hơn cái kia Tây Hạ thiếu chúa Quận Vương, hẳn cũng không phải tốt như vậy đối phó, nếu là Lưỡng Quốc Giao Chiến, ta dám lấy tánh mạng cùng nhau cược, thua nhất định là chúng ta Đại Tổng."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Bồi Hồi Tâm

Cùng Ngô Sung từ biệt về sau, Tô Thức ngồi tại xe bò bên trong, nhìn xem ngoài xe Đông Đền Tây Đi người qua đường, còn có trốn ở dưới bóng cây hóng mát khát cái, hơi hơi giận dữ nói: "Ngô huynh, chỉ mong ngươi ta nói đùa không thể trở thành sự thật, ta Đại Tổng vận lý giang sơn, thật muốn bị mất chúng ta đời này trong tay người sao?"

Tô Thức giờ phút này vẫn là tại hồi tưởng tại Tây Hạ kinh lịch trải qua hết thảy, tuy nói tại Tây Hạ thời điểm, đám người kia xác thực làm được không chân chính, dọc theo đường đều không có miễn phí dịch trạm. Thế nhưng là trên đường đi lại không có nhiều như vậy khát cái, không giống tại Đại Tổng, đi tới chỗ nào đều sẽ nhìn thấy khát cái.

Thật nghĩ và ngươi gặp một lần a, thiếu chúa Quận Vương Lưu Vân, nếu như ta đời này có thể cùng ngươi tiếp theo bàn cờ, làm phù nhân gian nhất đại trượng,

Xe bò cứ như vậy có một bước kéo một bước hướng phía trước chậm rãi đi, Tô Thức cứ như vậy rời đi Đông Kinh Biện Lương. Lúc này Tô Thức tại không có Ưu Quốc Ưu Dân tâm, bên tai tại không có chiêm chiêm không nghĩ tiếng cãi vã, cùng với này êm tai bánh xe âm thanh ngủ thật say.

.....

Giờ phút này Đông Kinh Biện Lương Thành Tây bên ngoài ba mươi dặm một chỗ Lưu gia trang bên trong, tụ tập đại lượng trên thân cột cái túi khát cái.

Chỉ gặp trong những người này, có một người mặc áo xám Ma Bố trường bào lão nhân, trong tay nắm một cây xanh biếc Bồng Tử, rất có khí thế đem Bồng Tử nâng quá đỉnh đầu, trong tràng tiếng ông ông âm thật giống như cuồng phong thổi qua lẳng lặng.

Lão nhân kia nói: "Các vị, cảm Bản Bang sáu túi trở lên đệ tử gọi vào tại đây không vì cái gì khác sự tình, muốn ta Cái Bang phạm là lấy Hiệp Nghĩa làm đầu Quốc Sự làm trọng, hiện tại chính là chúng ta hiện ra chúng ta giá trị thời điểm!"

Không tệ, người này chính là Cái Bang đời thứ mười hai giúp đỡ Ôn Kiệt Thông, giờ phút này là hán truyền vị trước sau cùng dẫn theo Cái Bang đi Hành Hiệp Trương Nghĩa.

"Không dối gạt mọi người, lão phu Ôn Kiệt Thông đạt được bằng hữu tin tức, hôm nay ta Đại Tổng binh hùng tướng mạnh, quyết định lần nữa xuất binh Tây Hạ, một giặt Nguyên Phong bốn năm binh bại Tây Hạ sỉ nhục."

Có thể là lão nhân gia số tuổi lớn, hô mấy cuồng hống âm thanh lại không được, nhưng là vẫn chấp nhất dùng chính mình âm thanh để cho ở đây mỗi người cũng nghe được.

"Muốn ta Đại Tổng từ Thái Tổ bắt đầu vẫn không có một vị có hùng tâm hoàng đế chỉ huy chúng ta dương mi thổ khí, nhưng là bây giờ cơ hội tới, chúng ta Cái Bang cũng phải tham gia trận chiến tranh này. Tuy nhiên trận chiến tranh này tại trên sử sách sẽ không có người ghi chép chúng ta, thế nhưng là chúng ta chẳng lẽ cũng bởi vì sẽ không có người nhớ kỹ chúng ta liền không đi đánh những Tây Hạ đó chớ sao?"

"Không thể, muốn đánh liền đánh cả nhà của hán!" Lưu gia trang bởi vì Ôn Kiệt Thông một câu trong ngoài liền tiếp hô to đánh đánh Tây Hạ chớ. Đây chính là Cái Bang Bang Chủ nhiều năm qua tạo thành uy tín,

Từ khi Cái Bang truyền đến Ôn Kiệt Thông tại đây, từng chút một phát triển lớn mạnh.

Lúc này Kiều Phong đi đến Ôn Kiệt Thông trước người, ngạo nghễ vừa quỳ chấp tay nói ra: "Sư phụ, lần này đại chiến quả thật ta Đại Tổng gần trăm năm không có đại chiến sự tình, đồ nhi nguyện vì Tiên Phong, thay ta Cái Bang dương danh!"

Sau đó chung quanh một vòng người đều bắt đầu nhiệt huyết sôi trào hô to, "Kiều Phong" "Kiều Phong" "Kiều Phong" !

Ôn Kiệt Thông giờ tay lên, âm thanh lập tức an tĩnh lại.

Đồ đệ mình không phải mình khoe khoang, có thể được xưng tụng là lúc ấy Nhân Kiệt, tuổi còn nhỏ không chỉ vì Cái Bang lập không ít đại công, với lại cang là Hiệp Cốt Đan Tâm.

Ôn Kiệt Thông nói: "Đồ nhi ngoan, ngươi tâm vì sư biết, thế nhưng là ngươi bây giờ có quan trọng hơn nhiệm vụ, thay thế vì sư tọa trấn Cái Bang Tổng Đà. Đợi đến sư phụ trở về một ngày, vì sư liền tiễn đưa ngươi một món lễ lớn."

"Thế nhưng là sư phụ!" Kiều Phong vẫn là muốn đi chiến trường, thế nhưng là Ôn Kiệt Thông lập tức quát hán một cái, lập tức đổi giọng nói ra: "Vâng, đồ nhi tuân mệnh."

"Tốt! Đây mới là ta Ôn Kiệt Thông đệ tử!"

Về sau sự tình cũng là Ôn Kiệt Thông và Tứ Đại Trường Lão bắt đầu thương nghị như thế nào dẫn theo Cái Bang tiến quân Tây Hạ, với lại thiên hạ Cái Bang Đệ Tử cùng nhau xuất lực, nhất định phải hoàn thành trận này quốc vận chiến.

Các nơi đều có Cái Bang Đệ Tử, thế là Cái Bang Đệ Tử không ngừng chuyển về vận lương tích trữ lương thảo địa điểm, Ôn Kiệt Thông bọn họ liền bắt đầu phân tích Đại Tổng tuyến đường hành quân. Để ở nơi nào trợ giúp Tổng Quân, vì là Tổng Quân cung cấp địch quân tình báo.

Kiều Phong tuy nhiên đáp ứng Ôn Kiệt Thông, thế nhưng là tâm lý vẫn chống cự không nổi đi Tây Hạ xúc động, hán đợi đến thương nghị xong sau, đi một mình đến Ôn Kiệt Thông cửa gian phòng.

"Sư phụ, đồ nhi Kiều Phong, cầu kiến sư phụ."

Chỉ nghe thấy Ôn Kiệt Thông trong phòng nói: "Ngươi ta sư đồ thân như cha con, phải vào tới liền tiến đến, ngươi bộ này nghi thức xã giao làm gì?"

"Vâng!"

Kiều Phong đẩy cửa đi vào, nhìn thấy sư phụ hát lên chân bông, điểm ngọn nến, nhìn xem Thủ Hội da trâu địa đồ. Kiều Phong trở tay đóng cửa lại, Kiều Phong nói: "Sư phụ, muộn như vậy, còn không nghỉ ngơi sao?"

Ôn Kiệt Thông giống như cười mà không phải cười nói: "Còn không phải là vì chờ ngươi, vì sư biết ngươi trời sinh hiếu chiến, nhất định còn muốn đi Tây Hạ, cho nên mới nửa đêm gõ cửa đúng hay không?"

Kiều Phong chất phác sờ sờ cái ót nói: "Cái gì đều không thể gạt được sư phụ, thế nhưng là sư phụ ta xác thực muốn đi Tây Hạ, ta muốn vì ta Đại Tổng xuất lực, giương nước ta uy đoạt nước ta thổ. Bảo đảm ta ... "

Thế nhưng là đã nhìn thấy Ôn Kiếm Thông khoát khoát tay, nhìn xem Kiêu Phong dạng này vò đầu bứt tai bộ dáng cũng có khác một phen thú vị. Hắn nói: "Tốt, vì sư đều biết, chỉ là lần này lưu thủ Tổng Đà nhất định phải là ngươi, cũng nhất định phải là ngươi!"

"Thế nhưng là đây là vì sao?" Kiêu Phong không hiểu hỏi, "Vì sao chỉ có lần này không được?"

Ôn Kiếm Thông nói: "Còn nhớ rõ vì sư lúc trước thu ngươi làm người thời điểm hỏi ngươi vấn đề a?"

Kiều Phong vừa chấp tay nói: "Đồ nhi nhớ kỹ, sư phụ lúc ấy hỏi đồ nhi có gì hùng tâm tráng chí, đồ nhi trả lời nói hữu sinh chi niên chắc chắn Cái Bang phát triển thành thiên hạ Đệ Nhất Đại Bang."

Ôn Kiếm Thông lại hỏi: "Vậy ngươi có biết, sư phụ nguyện vọng?"

Kiều Phong lắc đầu, "Đồ nhi không biết."

Ôn Kiếm Thông cầm lấy địa đồ đưa cho Kiêu Phong, "Ngươi trông thấy bản đồ này à, đây là vì sư hao hết hơn nửa đời người tâm huyết chế tác rất nhiều địa đồ một trong, vì sư từ vừa mới bắt đầu cũng chỉ có một cái nguyện vọng, cái kia chính là làm một cái đại tướng quân, chỉ huy một lần trong đời huy hoàng nhất chiến tranh, về sau cũng là chết trận sa trường."

Nói đến đây, Ôn Kiếm Thông thở dài một hơi, "Làm sao thiên ý trêu ngươi, ta làm không được tướng quân, lại lên làm nhất bang Khất Cái Đầu Lĩnh, ngươi nói buồn cười không buồn cười."

Kiều Phong không cười, dưới đèn Ôn Kiếm Thông lộ ra vô cùng nghiêm túc, chỉ nghe Ôn Kiếm Thông nói: "Cho nên lần này, vì sư muốn thưởng thức tâm nguyện, thực hiện chính mình cái này mộng tưởng. Mà ngươi đồ đệ, ngươi không luận võ công vẫn là danh vọng cũng là đời tiếp theo giúp đỡ, cho nên ngươi không thể có nguy hiểm, vì sư cũng không thể đem nguy hiểm mang cho ngươi. Ngươi nếu là xảy ra chuyện, vậy vì sư những năm này tâm huyết, coi như thật trắng phí, ngươi đến có biết hay không vì sư tâm."

Ôn Kiếm Thông ánh mắt sáng rực nhìn trước mắt Kiêu Phong, hắn nói: "Ngươi chính là một người như vậy, làm chuyện gì tình đều ưa thích oanh oanh liệt liệt, thế nhưng là nghĩ trước không để ý về sau, cho nên lần này có ngươi lưu thủ Tổng Đà, vì sư cũng có thể yên tâm, đồ đệ ngươi có đáp ứng hay không ta, ngươi nói."

Kiều Phong gặp sư phụ Ôn Kiếm Thông nói lời từ đáy lòng, không còn dám ngỗ nghịch hắn, "Sư phụ, đồ nhi ta biết, đồ nhi cái này trở về Tổng Đà, chờ đợi sư phụ khai hoàn."

Đêm dài, Kiêu Phong đi ra Ôn Kiếm Thông gian phòng, thần sắc chán nản đã không thể dùng ngôn ngữ mà hình dung được, khó được lần này là toàn bang trên dưới cùng một chỗ hành động, thế nhưng là sư mệnh làm khó, chính mình khả năng cả đời cũng sẽ không có dạng này cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Không Nghĩ Tới

Giờ phút này Lưu Vân huyết đạo bị phong bế, treo ngược tại trên xà nhà, người áo đen này an vị tại cách hắn không xa trên giường tĩnh tọa.

Nói ra người áo đen này thật là làm cho Lưu Vân cảm thấy thật sâu bất lực, ngươi nói đánh cũng đánh không lại, cũng xưa nay không nói mình muốn cái gì, nếu là ta võ công lại cao hơn chút liền tốt.

"Tiền bối, nếu không ta nhận ngươi coi Hòa Tham đi, ngươi thấy thế nào?"

Lời kia vừa thốt ra, người áo đen kia thân thể ần ần rung động một chút, cuối cùng mở to mắt nói ra: "Tiểu tử ngươi quá nguy hiểm, không chỉ giao hoạt với lại võ công không yếu, ngươi cho ta sẽ tin ngươi sao?"

Lưu Vân cuối cùng giận, "Vậy ngươi muốn cái gì, cho ngươi tiền không cần, cho ngươi nữ nhân cũng không cần, cho ngươi làm quan cũng không cần. Ta đã ở chỗ này quan ba ngày, có ở đây không thả ta ra ngoài, Hạ Quốc và Liêu Quốc cũng là ngoại giao sự cố!"

Hắc y nhân đi xuống giường, ngẩng đầu nhìn xem Lưu Vân nói: "Lão phu yêu cầu rất đơn giản, lão phu muốn một mảnh đất, dùng để phát triển chúng ta

phái."

Dùng để phát triển môn phái, ta nhớ được lúc này giống như chỉ có sư phụ ta Đình Xuân Thu Tinh Túc Phái môn phái là tại Biệt Quốc nhà. Nhưng là hắc con mắt là cái gì đây, muốn phát triển môn phái còn cần cố ý bắt cóc ta sao?

"Tiền bối võ công vang dội cổ kim, muốn đem chính mình võ công truyền thừa tiếp, tự nhiên là cần môn phái, thế nhưng là Ngã Lưu Vân lại có thể giúp người cái gì đâu?"

Tại đây không thiếu Lưu Vân đối với cái này che mặt hắc y nhân thăm dò, hắc luôn cảm giác người áo đen này giống như muốn làm một kiện không được sự tình, thế nhưng là hắc một cái Vũ Phu lại có thể làm cái gì đây?

Người áo đen này chấp tay sau lưng, ngữ khí rất chậm nói ra: "Lão phu tất nhiên dám uy hiếp người qua đây, tự nhiên là có một việc muốn cùng người nghiên cứu thảo luận, người tuổi còn trẻ liền có thể ngồi ở vị trí cao, là không hiểu chúng ta những này phiêu bạt người ở bên ngoài, tâm lý đến tột cùng thực sự đang suy nghĩ cái gì."

Lúc này Lưu Vân tâm lý lại nghĩ đến, không phải ta nói ra hắc cái gì mềm lòng nơi đi, làm sao lại bất thành linh dạng này cùng ta nói lên việc nhà.

"Tiền bối người cũng không nên nói lời như vậy, bằng tiền bối võ công tới nói, thiên hạ chỗ nào không phải nhà. Lại nói ngài cần một mảnh đất tới phát triển môn phái, quá nhỏ ý tứ, chỉ cần tiền bối người nói chuyện là được rồi."

Lưu Vân lập tức đáp ứng quá sáng khoái, ngược lại để cho người áo đen này không xác định. Địa phương từ trước là bảo vệ lãnh thổ tác tranh chi đạo, chẳng lẽ mình nhiều năm như vậy nỗ lực còn không chống đỡ được cái này Oa Oa một câu để dùng?

"Tiền bối, tiền bối!" Lưu Vân đánh thức bỗng nhiên ngăn người hắc y nhân, "Tất nhiên tiền bối người đồng ý, vậy chúng ta cứ như vậy định, mau thả ta xuống đây đi."

"

Nhưng là hắc y nhân căn bản là không có có động, hắc dùng không xác định nhãn quang nhìn xem Lưu Vân, xem Lưu Vân toàn thân đều không thoải mái, "Tiền bối người không tin có phải hay không, người nếu là không tin, người có thể đi Hạ Quốc hỏi thăm một chút, Ngã Lưu Vân làm việc xưa nay không dây dưa dài dòng."

"Thật?"

Lưu Vân trả lời ngay nói: "So chân kim thật đúng là."

Hắc y nhân nghĩ tới đây, ngón tay đối dây thừng một điểm, dây thừng ba liền đoạn. Sau đó người áo đen này tay mất lạnh lẽ tiếp được đến rơi xuống Lưu Vân, đồng thời giúp hắc cởi dây.

Lưu Vân rốt cuộc minh bạch vì sao có Phi Công một chút phi cơ liền sẽ hôn lên mặt đất, thật an tâm a, treo ở giữa không trung cảm giác chân thực quá tệ.

Hắc y nhân nhìn xem Lưu Vân hoạt động gần cốt, trái xoay một chút phải xoay một chút, liền không kịp chờ đợi hỏi: "Được rồi, người không phải nói sẽ cho ta một mảnh địa phương à, lúc nào?"

Mới ngắn như vậy thời gian, người liền không nhận được, cũng quá nhanh đi.

Lưu Vân nói: "Những này đều tốt nói, thế nhưng là ta muốn trước quay về Hạ Quốc mới được, ta ở chỗ này nhiệm vụ vẫn chưa hoàn thành đây."

Cũng mặc kệ bên người còn có hắc y nhân đứng đấy, phối hợp đi ra phòng này thuận tiện đứng lên. Các loại những này đều xong việc mà về sau, hỏi: "Không biết tiền bối xưng hô như thế nào, có thể hay không đem chân thực diện mạo để cho tiểu tử mở mắt một chút."

Đã nhìn thấy lão nhân này giật xuống che mặt vải, lộ ra một tấm kinh lịch trải qua tang thương mặt mo, nhưng là tuế nguyệt vẫn là để lại cho hắc một tấm tương đối anh tuấn uy vũ khuôn mặt, "Lão phu Yến Long Uyên, nhiều ngày đến nay đắc tội, không biết lão phu khi nào có thể có được địa phương."

Hiện tại hai người ít nhất không phải địch nhân, Lưu Vân cũng có thể kể một ít nói thật, "Lão tiền bối, người nhìn ta không phải nói à, ta muốn trước trở lại Hạ Quốc đang cấp của người, hiện tại ta muốn trước quay về Nam Viện Đại Vương phủ."

"Tốt, đã như vậy, vậy lão phu liền chờ người trở lại Tây Hạ thời điểm, tại cùng người cùng nhau đi theo." Yến Long Uyên nói xong câu này, muốn hướng về tương phản phương hướng đi.

Chờ chút, hắc nói Tây Hạ, thói quen nói với Hạ Quốc Tây Hạ chỉ có một quốc gia người, nói hắc như vậy là Đại Tổng nhân sĩ. Vậy thì kỳ quái, ở trong ấn tượng của ta, đã là Đại Tổng nhân sĩ, võ công lại cao như thế không tưởng nổi, hơn nữa còn họ Yến cũng chỉ có một người.

Tham Hợp Trang Lão Trang Chủ Mộ Dung Bác.

"Tiền bối không nên gấp gáp được rồi." Lưu Vân gọi lại dùng tên giả Yến Long Uyên Mộ Dung Bác, "Nếu là tiền bối không chê lời nói, có thể cùng ta cùng một chỗ quay về Nam Viện Đại Vương phủ, đến lúc đó ta vì là ngài dẫn kiến một chút Liều Quốc Cao Quan, "

Mộ Dung Bác tâm lý suy nghĩ một chút, chính mình chuyến này chính là vì có thể có được một khối có thể phát triển địa phương, nếu là có thể nhìn một chút Liêu Quốc Cao Quan cũng tốt, hơn nữa còn là đẳng cấp cao như vậy Nam Viện Đại Vương.

"Tốt, lão phu liền bồi người đi một lần."

.....

Giờ phút này Nam Viện Đại Vương phủ, Da Luật Niết Lỗ Cổ đang đứng tại bàn trước, cầm trong tay bút lại không biết như thế nào hạ bút mới tốt, đối với Hạ Quốc thiếu chúa Quận Vương tại chính mình mí mắt địa phương xảy ra ngoài ý muốn chỉ có thể dùng xấu hổ để hình dung.

Mà bây giờ chính mình vì phòng ngừa để lộ tin tức đã khống chế lại Hạ Quốc sứ đoàn, thế nhưng là dạng này một mực khống chế sớm muộn gì có một ngày xảy ra vấn đề, vạn nhất sự tình lớn chuyện chỉ sợ phải Da Luật Hồng Cơ đến giúp tự mình giải quyết.

Vừa nghĩ tới Da Luật Hồng Cơ chính mình chọc tức liền không được đánh một chỗ đến, chỉ là cái sẽ loạn phát mệnh lệnh hoàng đế, thế nhưng là hết lần này tới lần khác tất cả mọi người nhân tâm tất cả trên người hắn.

"Đại Vương, Đại Vương!" Một cái hầu hạ vội vàng hấp tấp chạy vào, hồng học mang thờ nói, "Đại Vương, thiếu chúa Quận Vương trở về, hiện tại đang tại đại sảnh dùng trà."

Giờ phút này Da Luật Niết Lỗ Cổ quả nhiên là ám hoa sáng lại một thôn, cao hứng một chân đá ngã lăn bàn, thẳng đến đại sảnh, hắn phải thật tốt nhìn một chút cái này đề cho hắn lo lắng vài ngày thiếu chúa Quận Vương.

"Ha ha ha, nhìn xem là ai trở về, thiếu chúa Quận Vương, người nhưng để bốn vương dễ tìm a!" Da Luật Niết Lỗ Cổ vừa đến đại sảnh, trước hết cho Lưu Văn một cái Hùng Bão.

Sau đó nhìn thấy cái đại sảnh này bên trong còn có một cái chính mình không biết người, chỉ Mộ Dung Bác hỏi: "Vị này là?"

Lưu Văn nói: "Đại Vương, đây là ta Hạ Quốc bộ hạ chuyên tới để bảo hộ ta, cũng nhiều thua thiệt vị này, nếu không phải hắn ngựa không dừng vó ngay cả đuổi theo những cái kia lưu manh vài ngày, mới đưa ta cứu, không phải vậy ta coi như rút cuộc không gặp được Đại Vương."

"Hừ! Đám kia kẻ xấu thật sự là to gan lớn mật, Quận Vương người nói một chút những người đó cũng là người nào. Bốn vương giúp người xuất khí, thật sự là không đem bốn vương để vào mắt."

Tất nhiên Da Luật Niết Lỗ Cổ đều nói như vậy, Lưu Văn vừa vặn mượn sườn núi xuống lửa, "Đại Vương, bị trói những ngày này ta đã rõ ràng bọn họ cũng là nhất bang Tổng Nhân. Chính là đám này Tổng Nhân muốn để chúng ta tự giết lẫn nhau, dụng tâm vì sao ác độc, đây là muốn khiêu chiến hai nước chúng ta quan hệ ngoại giao, Đại Vương không thể nhân nhượng a."

Trưởng Sử lại tại một bên lo lắng xuống, lúc này thật sự là cứu không được các người, tự cầu phúc đi.

Da Luật Niết Lỗ Cổ vừa nghe đến Lưu Văn nói đến Đại Tổng, ngay tại Lưu Văn bị trói về sau, Thượng Kinh đưa tới một phần văn thư, là liên quan tới không tham dự Hạ Quốc và Đại Tổng trong chiến tranh lập Điều Ước.

"Lưu Văn Quận Vương, bốn vương nơi này có một phong văn thư hi vọng người xem một chút, mấy ngày nay sắp biến thiên a." Nói xong cũng phải Trưởng Sử đi thư phòng cầm lấy một phần văn thư cho Lưu Văn.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Chiến Chi Dao

Tây Kinh Đại Đồng Phủ nam bốn mươi dặm, Liêu Quốc Nam Viện Đại Vương Da Luật Niết Lỗ Cổ và Hạ Quốc thiếu chúa Quận Vương Lưu Văn, cùng nhau ngồi tại trên sông trên thuyền nhỏ, uống rượu Đàm Thiên.

Lần này Lưu Văn là lấy văn bồi thân phận tới gặp Nam Viện Đại Vương, trong chiếc thuyền này chỉ có hai người bọn họ người ngồi, cho nên có thể đàm luận có chút lớn nhà không cho nói chuyện.

Đầu tiên cũng là Lưu Văn xuất ra một phần thư tín, triển khai cho Da Luật Niết Lỗ Cổ xem, không ngoài sở liệu Da Luật Niết Lỗ Cổ nói: "Không nghĩ tới

a, các người Hạ Quốc động tác nhanh như vậy, nếu không phải ta người không cho, bốn vương đều muốn ăn một cái thịt mỡ."

Lưu Vân lần nữa thêm vào một chén rượu nói: "Đâu có đâu có, chỉ cần là Đại Vương mở miệng, muốn như thế nào ăn còn không dễ như trở bàn tay. Với lại cho Tiểu Vương ta nói một câu không khéo léo lời nói, Liêu Chủ làm sự tình tuy nhiên nhìn xa trông rộng, thế nhưng là cũng miễn không được dưới đũa đèn thì tội."

Một câu nói kia cong lên Da Luật Niết Lỗ Cổ tiểu tâm tư, "Há, chỉ giáo cho, tình thế nói đến."

Lưu Vân gật đầu nói phải, "Không dối gạt Đại Vương, đối với lần này Tổng Quốc tấn công ta Hạ Quốc, hoàn toàn chính là vì mượn cơ hội lần này luyện binh, vậy ngài ngắm lại, nếu như hấn làm thắng về sau, bước kế tiếp muốn làm gì đâu?"

Da Luật Niết Lỗ Cổ cảm quyền nhiều năm như vậy, đã sớm nhìn ra tại đây chuyện ẩn ở bên trong, người khả năng nói hấn tại trong chính trị không hiệu nghiệm, thậm chí là làm sự tình một mực dùng thô bạo phương thức giải quyết. Thế nhưng là một khi dẫn thân vào chiến trường, hấn tư duy liền sẽ giác tỉnh, Da Luật Niết Lỗ Cổ liền sẽ hóa thân Thành Thống lĩnh Sư Quân Sư Vương, dẫn theo quân đội mình hướng đi thắng lợi.

Đối với Đại Tổng quốc nước cờ này, hấn cũng sớm có thâm ý, thế nhưng là làm sao hấn chỉ có thống binh quyền, không có xuất binh quyền. Da Luật Hồng Cơ còn sa vào tại Đại Quốc Hoàng Thượng trong mộng, hoàn toàn xem nhẹ chính mình xem thường Tổng Quốc muốn quật khởi.

Trước mắt rục rịch Tổng Quốc đã đối với Hạ Quốc khai đao, thật giống như Mùa đông tới mùa hè sẽ còn xa à, đồng dạng rõ ràng, thế nhưng là Da Luật Hồng Cơ cũng là nhìn không thấy.

Cho nên Da Luật Niết Lỗ Cổ một mặt khó xử bộ dáng nói: "Lần này ta thật sự là hữu tâm vô lực, muốn ta Đại Liêu Văn Trì Vũ Công ngao thị Quân Quốc, làm sao đã không có trăm năm trước hùng tâm, đối với Tổng Quốc lần này đóng quân chuẩn bị chiến đấu, căn bản không có đề ở trong lòng."

Rõ ràng, nguyên lai cái này Đại Liêu quốc còn có một người tinh dậy đầu, với lại ngay tại trước mặt mình. Nghe xong Da Luật Niết Lỗ Cổ lời nói liền biết, hấn cũng nghĩ ra tay thử một lần cái này Lưỡng Quốc Giao Chiến nước sâu.

Đã như vậy, "Đại Vương ngài là không phải cũng nghĩ ra binh, tại Tổng Quốc trên thân tại kiểm bọn, tốt nhất hớ hấn trong vòng mấy chục năm không có sức đánh một trận a?"

Da Luật Niết Lỗ Cổ vỗ đùi nói: "Không tệ, bốn vương chính là cái này ý tứ,

Thế nhưng là ta người Da Luật Hồng Cơ không cho phép, nếu bốn vương muốn xuất binh, không nói trước ta người không cho phép. Chi là lớn như vậy động tác càng biết đề cho Tổng Quốc cảnh giác, đến lúc đó không chỉ ở Hoàng Thượng nơi đó không tốt từ chối, nếu là dùng cái này hồng Liêu Tổng hai quốc Minh Ước, bản này vương căn bản chịu trách nhiệm không dậy nổi."

Nhưng là Lưu Vân trong mắt lóe ra một tia giao hoạt, Da Luật Niết Lỗ Cổ thật có dã tâm, thế nhưng là hấn thương thức vẫn còn ở chế ước lấy hấn. Thế là hấn liền lấy ra chính mình muốn liền chuẩn bị tốt địa đồ, nâng cốc và thịt dầy ở một bên đem địa đồ nhào vào trên bàn trà.

Da Luật Niết Lỗ Cổ nhìn xem miếng bản đồ này, nhắc tới cũng kỳ quái, dạng này không sai biệt lắm địa đồ chính mình mỗi ngày đều xem ra không dưới trăm biến, thế nhưng là lần này tại xem xét luôn cảm thấy tiểu tử này sẽ cho hấn một kinh hi.

"Đại Vương mời xem cái này bên trong, Tổng Quốc tác chiến không cầu Công Lao chỉ cầu không Thất Bại, cho nên bọn họ mọi việc đều cầu một cái vững vàng chữ." Thế là Lưu Vân xuất ra một cái chế tác không phải đặc biệt thành công bút than, phân biệt tại thông hướng Tây Bình phủ mấy đầu yêu đạo bên trên họa mấy đầu dây, "Đại Vương ngài xem, ta Hạ Quốc Tây Bình phủ Hòa Hưng khánh phủ thứ này hai kinh nằm cạnh tương đối gần, với lại bọn họ khoảng cách Đại Tổng cũng không phải đặc biệt xa."

Da Luật Niết Lỗ Cổ nhân tình sáng lên, từ Lưu Vân cầm trong tay qua bút than, cũng tại tám bản đồ này bên trên vạch ra mấy đầu dây, "Thế nhưng là dạng này chạy thật nhanh một đoạn đường dài sẽ đề cho Tổng Quốc tiếp tế tạo thành phi thường lớn phiền phức, huống chi nếu như bọn hấn lấy diệt quốc là nhất cuối, vậy bọn hấn muốn cầm xuống các người Hạ Quốc Đông Tây Nhị Kinh, ít nhất cần không ít hơn hai mươi vạn chủ yếu quân đội, tại đây còn không tính Dân Phu và những dân quân kia, nếu như theo một tháng quên liền cần không ít hơn năm triệu người khẩu phần lương thực."

Lưu Vân nụ cười càng ngày càng rõ ràng, "Đại Vương có phải hay không nhìn ra cái gì tới?"

Lúc này Da Luật Niết Lỗ Cổ cũng không chủ động nói chuyện, ngược lại nhìn xem Lưu Vân nói: "Nếu là Quận Vương tới đánh trận chiến này, sẽ dùng cái dạng gì phương pháp đâu?"

Giờ phút này dĩ nhiên không phải giấu dốt thời điểm, cổ đại tác chiến không nói có bao nhiêu đơn giản, thế nhưng là đối mặt như thế một chút bảo mệnh đệ nhất binh lính tăng thêm văn nhân chỉ huy quân đội tới nói, đánh thua mới là kỳ tích.

"Ta ý nghĩ rất đơn giản, dùng tốc độ nhanh nhất cầm ven đường hết thấy có thể tiếp tế thành trấn và Thôn Trang nhân khẩu và lương thực toàn bộ chuyển qua Tổng Quân phải qua đường năm trăm dặm bên ngoài, lại đề cho bọn họ một mình xâm nhập, khiến cho bọn hấn đường tiếp tế đường thành dài, đến lúc đó ta liền chặt đứt bọn họ đường tiếp tế đường, tươi sống phá hỏng bọn họ."

Vẫn là tuổi còn rất trẻ, Da Luật Niết Lỗ Cổ nói: "Quận Vương lời ấy sai rồi, chiến trường lúc bất kỳ tình huống gì cũng là thay đổi trong nháy mắt, người cứ như vậy xác định bọn họ sẽ theo người lộ tuyến đi?"

Lưu Vân giờ phút này cảm giác được cái này ngày sau dám Mưu Triều Soán Vị Nam Viện Đại Vương đã có lòng muốn muốn đánh Tống Triều một lần,

không bằng nhân cơ hội này để cho hắn quyết định mới tốt.

Lưu Vân nói: "Tiểu Vương không dám giấu diếm Đại Vương, những này đề nghị Tiểu Vương đã sớm lấy Phi Cáp Truyền Thư hình thức, phát cho phòng ngự nước ta Biên Cương mỗi cái tướng lĩnh trong tay, bọn họ đều cũng nghe lời, nhất định sẽ dựa theo Tiểu Vương đầu pháp hành động.

Về phần như thế nào để cho Tổng Quốc quân đội theo ta lộ tuyến đi, nếu không dám giấu giếm, Tiểu Vương tại Hạ Quốc thuộc hạ đã tại Tổng Quân khả năng tiến quân lộ tuyến bên trên, rồi ôn dịch và kiệt lực. Đơn độc lưu lại duy nhất có thể lấy Hành Quân đường, ngài nói bọn họ sẽ đi như thế nào?"

Lần này cuối cùng để cho Nam Viện Đại Vương Đa Luật Niết Lỗ Cổ bắt đầu bội phục Lưu Vân, không nghĩ tới cái này mới là thâm tàng bất lộ người.

"Thế nhưng là vạn nhất những Tổng Quốc đó người sống mái một trận chiến, người kẻ hoạch chẳng phải toàn bộ thất bại sao?"

Thế nhưng là Lưu Vân lại bắt đầu cười ha ha, "Đại Vương, ngài nói câu nói này chính ngài tin sao?"

Quả nhiên Đa Luật Niết Lỗ Cổ cũng đi theo cười ha ha, "Không tệ, hiện tại Tổng Quốc có cốt khí đã không có bao nhiêu, ít nhất sẽ không xuất hiện tại trong cuộc chiến tranh này, ha ha ha!"

.....

Tổng Quốc Đông Kinh Biện Lương hoàng cung.

Giờ này khắc này Xu Mật Viện bên trong, Tổng Thần Tông đang ngồi ở Chủ Tọa bên trên, vui đầu đọc những này từ tiền tuyến truyền đến chiến báo, nghiêm chỉnh mà nói chiến tranh còn chưa có bắt đầu, nhưng là đủ loại việc vặt chung vào một chỗ, đầy đủ để cho cái này trời sinh lao lực Mệnh Hoàng đế đau đầu.

Với lại ở một bên không có mấy cái chân chính đi lên chiến trường đại thần, tăng thêm bên người càng không có mấy cái có thể ý lại cố vấn quân sự, chỉ có thể dựa vào hiện trường phát huy tới xử lý những chiến báo này.

Lúc này cũng ở một bên đọc chiến báo Văn Ngạn Bác bắt thỉnh linh nhảy một cái mà lên, hướng về phía Tổng Thần Tông nói ra: "Hoàng Thượng, thiên đại Tin tức tốt, Tây Hạ hồng bát Thiên Khiển, trong nước đang tại lưu hành ôn dịch và kiệt lực. Đại quân ta nếu như giờ phút này tiến quân, nếu là có thể không chế tốt phòng ngự ôn dịch và kiệt lực những này bệnh đường sinh dục, vậy ta Đại Tổng quân đội cảm còn đi vào chỗ không người."

Tổng Thần Tông ở một bên cũng bắt đầu vui mừng như rơm rã, "Nói như vậy thiên hữu Đại Tổng, liệt tổ liệt tông phù hộ, ta cuối cùng có thể rửa sạch nhục nhã. Người tới truyền chỉ Từ Hi, khiến cho hắn xét lập tức tiến quân Tây Hạ, đánh hắn cái trở tay không kịp, cũng làm cho bọn họ ném thư bị người xâm lược tư vị!"

Ở một bên Hàn Lâm Viện Học Sĩ lập tức huy động trên tay Bút Long, Thiết Họa Ngân Câu viết lên Tổng Thần Tông ý tứ, đắp lên Ngọc Tỷ về sau lập tức tốc hướng về Hoàn Châu, chuẩn bị nhất cử diệt hạ, hoàn thành chính mình Văn Tri Vũ Công.

Khi tất cả người đều tại vì thời khắc này cao hứng thời điểm, tại phía xa Liêu Quốc Tây Kinh Đại Đồng Phủ hai người ký một phần bí mật hợp đồng, chuẩn bị nhất cử thay đổi càn khôn.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55 : Hoàng Tước Ở Nơi Nào

Lúc năm Bắc Tống Thần Tông Nguyên Phong năm năm tháng chín, Tây Hạ Huệ Tông bình phục tám năm tháng chín, Tống Triều hoàng đế Tống Thần Tông Triệu Húc hạ lệnh đối với Tây Hạ tiến hành diệt quốc chiến, điều động Từ Hi, Trầm Quát và loại ngạc đối với Tây Hạ tiến hành hủy diệt tính đã kích.

Tống Triều đường này đại quân quyết định thay đổi trước một năm phương thức tác chiến, lần trước binh lực cùng chia 5 đường, kết quả binh lực phân tán, không có đạt tới hiệu quả dự trừ, kết quả binh bại.

Thế là lần này cũng là dùng một đạo đại quân thẳng hướng Hưng Khánh phủ, thật giống như một kích trọng quyền đánh về phía Tây Hạ, muốn để bọn họ tại không một chiến lực lượng.

Cho nên những đại quân này trên đường đi là vượt qua kiểm tra đoạt thành, giờ khắc này Đại Tổng quân đội tựa như Vệ Thanh Hoắc Khứ Bệnh phụ thể,

thần dũng phi thường. Chỗ đến cũng là khai hoàn ca cao tấu, những nơi đi qua cũng là Tây Hạ thần dân đầu hàng thanh âm

Mà tại Đại Tổng Đông Kinh Biện Lương, cơ hồ cách mỗi mấy ngày, tại Tổng Thần Tông trên mặt bàn liền có một phần tin chiến thắng truyền đến, mà giờ khắc này Tổng Thần Tông cũng là Đường Thái Tông Hán Vũ Đế phụ thể, chỉ điểm giang sơn chỉ huy điều hành, quả nhiên là khí độ ngàn vạn.

Thế nhưng là bởi vì Lư Vân bố trí xuống hàng loạt bẫy rập, Tổng Quốc quân đội quả nhiên dựa theo Lư Vân chọn lựa lộ tuyến tiến quân, bọn họ tiếp tế bắt đầu không tốt, dần dần sau khi xuất hiện tục bất lực tình huống, thế nhưng là cũng may Chủ Tướng Từ Hi lấy được những này chiến đấu đã tại trong quân đội rất có uy tín.

Thế là hẳn dựa vào chính mình nị lực cá nhân, cuối cùng ngăn chặn quân đội không phục, dạng này càng làm cho Từ Hi bắt đầu tự mãn đứng lên.

Với lại Từ Hi cách mỗi mấy ngày liền sẽ triệu tập sở hữu có Quan Hàm tướng sĩ tới tụ hội, đồng thời mỗi một lần đều sẽ nói đồng dạng lời nói, khích lệ tướng sĩ, "Chúng tướng sĩ, chỉ cần chúng ta công phá Hưng Khánh phủ, như thế ta hạ lệnh chúng tướng sĩ có thể tự do tại Hưng Khánh phủ cướp bóc ba ngày, đến lúc đó các ngươi sẽ còn cảm thấy khổ sao!"

Đã thành thói quen những lời này các tướng sĩ đành phải phối hợp với hô: "Sẽ không, sẽ không!"

Thế nhưng là dạng này thời gian lúc nào đến cùng, luôn luôn nói lập tức công hãm Hưng Khánh phủ, lập tức liền có thể lấy thực hiện diệt quốc đại chiến. Nhưng là tình huống thực tế là cái này Từ đại nhân ngồi trên lưng ngựa nhanh một chút chạy đều làm không được, chúng ta thực biết thắng sao?

.....

Làm những này tướng sĩ ở tiền tuyến chém tướng đoạt cờ thời điểm, một mực đi theo đại quân hậu phương Cái Bang Bang Chủ Ôn Ưng Kiểm Thông dần dần phẩm ra một tia mùi âm mưu.

Những này quân đội người hoặc là một mực là canh giữ ở Biên Quan, không đụng đến cây kim sợi chỉ, hoặc là liền đem một chút vi phạm lệnh cấm đồ vật (sắt, đồng kim thuộc) bán cho người Tây Hạ.

Thế nhưng là những này không có chút nào không hài hòa cảm giác sự kiện phía sau, cũng là để cho Đại Tổng coi nhẹ người Tây Hạ bản tính. Nhưng là Cái Bang người luôn luôn là đi khắp thiên hạ, địa phương nào có cái gì dạng người,

Bọn họ đều là có thể thuộc như lòng bàn tay.

Nhưng là lần này người Tây Hạ thật sự là quá khác thường, sự tình nếu khác thường tất có yêu. Nếu là dựa theo trước kia lấy bọn họ tính tình nóng nảy, còn không phải sẽ vung tay áo liều mạng không phải sao?

Đêm đó Ôn Ưng Kiểm Thông dựa vào một khối lệnh bài đi vào loại ngục Hành Dinh bên trong, loại ngục người này xuất thân Tướng Môn, là chỉ quân đội này một cái duy nhất có quân nhân thị giác cao tăng.

Hắn cùng Ôn Ưng Kiểm Thông từng có qua cù đầu chi giao, lần này Ôn Ưng Kiểm Thông tự mình đến thăm, có thể nào để cho hắn không cao hứng.

"Từ đang huynh, đã lâu không gặp." Ôn Ưng Kiểm Thông vừa tiến đến trước hết đánh một cái bắt chuyện, lấy biểu hiện đối với loại ngục tôn kính.

Loại ngục cùng Ôn Ưng Kiểm Thông vốn chính là hảo hữu, không dám khinh thường, "Kiểm thông huynh, huynh đệ chúng ta là thật lâu không gặp, huynh đệ hôm nay tới đây, có phải là có chuyện gì hay không muốn giảng a?"

Ôn Ưng Kiểm Thông nói ra: "Không tệ, ta cảm thấy hiện tại đại quân bầu không khí không đúng, với lại một đường từ Đại Tổng đi tới thật sự là cảm thấy thật kỳ quái, từ đang huynh có gì hiểu biết a?"

Dứt bỏ Ôn Ưng Kiểm Thông lần này có ý tới tìm hắn không tính, những này kỳ quái chỗ loại ngục đã sớm phát hiện, thế nhưng là hắn còn tồn lấy một chút cẩn thận nghĩ, Từ Hi Chỉ Đại Tài Sor, đồng thời một khi đặc chí liền sẽ coi trời bằng vung.

Cho nên hắn đang chờ Từ Hi thất bại, chỉ cần hắn một thất bại, chính mình liền sẽ ngăn cơn sóng dữ, đến lúc đó còn không phải lấy được tròng trắng lợi này đệ nhất nhân sao!

Thế nhưng là hắn còn muốn làm ra một mặt xoắn xuýt bộ dáng, "Kiểm thông huynh, nếu không nói gạt ngươi, ta cũng phát hiện. Thế nhưng là ta chủ trương là Hậu Quân và đồ quân nhu bộ đội, cần bản không thể tham dự bọn họ quyết đoán, tin tức cũng không có bọn họ linh thông, liền không biết kiểm thông huynh được cái gì tin tức."

Ôn Ưng Kiểm Thông tuy nói là đứng đầu một bang, hơn nữa còn là một lòng vì nước người, thế nhưng là hắn làm sao nghĩ tới những thứ này cao nơi ở Triều Dinh trong lòng người đang suy nghĩ gì.

"Ai." Ôn Ưng Kiểm Thông thở dài một hơi, "Không dối gạt từ đang huynh, ta Cái Bang đến nay không thu hoạch được gì, nhưng là ta dựa vào nhân phẩm ta dám cam đoan nhưng phạm là cùng khổ chiến loạn chỗ, tất có tật bệnh hoành hành, còn có không ít trôi dạt khắp nơi người du đảng. Bởi vì cũng là chiến tranh, đây chính là loạn thế, thế nhưng là ngươi xem chúng ta tới trên đường đi, nào có những người này."

Loại ngục cũng là gât gât đầu, không nghĩ tới chỉ là khát cái vậy mà cũng sẽ có dạng này kiến thức, nhưng là hiện tại mặc dù có dạng này thì phải làm thế nào đây, hiện tại chiến sự lập tức liền sẽ tiến vào giằng co trạng thái.

Một khi đang trước bộ đội lâm vào giằng co trạng thái, vậy ta đây nhánh quân đội liền có thể Hậu Quân thay đổi Tiền Quân, vững vàng tìm tới một chỗ thành trì cùng Tây Hạ đối chiến, đến lúc đó công lao còn không phải ta một người.

Tuy nhiên làm như vậy mạo hiểm cũng không nhỏ, hiện tại liền ngay cả mình còn thừa lương thảo cũng không nhiều, với lại cũng không biết đám tiếp theo lương thảo lúc nào có thể đến, "Kiểm thông huynh, nếu ta ngược lại thật ra hi vọng Tây Hạ có thể một chút chống cự, dạng này cũng có thể trì hoãn một chút chúng ta tiến quân tốc độ, không phải vậy những này lương thảo đường tiếp tế sẽ càng ngày càng dài.

Đến lúc đó Tiền Quân một khi cùng chúng ta mất đi liên hệ, quân đội chúng ta không kịp cùng bọn hán hoàn thành tiếp tế nhiệm vụ, hậu quả kia liền thiết tưởng không chịu nổi."

"Này từ đang huynh là có ý tứ gì, chỉ cần có thể giúp ta Đại Tổng thắng lợi, về phần ta Ưông Kiểm Thông đầu này nát mệnh không biết nhắc lên."

Nhìn xem Ưông Kiểm Thông cái này muốn rơi vài đầu lâu ném nhiệt huyết bộ dáng, loại ngạc ngược lại là lộ ra không biết làm sao, "Vậy thì xin nhờ kiểm thông huynh có thể cho người Cái Bang Đệ Tử tìm kiếm hán Thủy Nguyên à, ta lo lắng càng lúc càng thâm nhập Tây Hạ, này lương thảo có thể tự nghĩ biện pháp, thế nhưng là Ly Thủy về sau, ba ngày cũng không chịu đựng nổi."

Ưông Kiểm Thông vừa chấp tay nói: "Từ đang huynh nhờ vả, dám không cần mệnh. "

Thế là hai người lại đàm luận rất lâu về sau, loại ngạc mời Ưông Kiểm Thông ở chỗ này dùng cơm, đồng thời trả lại Ưông Kiểm Thông một phong che kín hán Ân Chương trông không tin, để cho hán để phòng vạn nhất.

Đưa tiễn Ưông Kiểm Thông thời điểm sắc trời đã trắng bạch, loại ngạc vây được ánh mắt đều không mở ra được, thế nhưng là vẫn là chịu đựng bối rối, viết một phong thư vận lương thảo Thư Tín.

Nhưng mà sớm tại toà này Hành Dinh một trăm dặm bên ngoài chỗ trống nơi, mai phục một đội Hắc Y Vệ đội , chờ mang theo phong thư này Tín Sứ vừa mới xuất phát , chờ hán đi ngang qua mảnh này chỗ trống thời điểm, bất thành linh bị bán mã tác *(giăng dây ở chỗ tối để gạt ngã người ngựa của đối phương) đem ngựa rơi trên mặt đất, chính mình cũng cút ra khỏi xa xưa.

Cái này Tín Sứ nào từ lập tức liên tưởng đến có mai phục thời điểm, lập tức móc ra phong thư đem hán nhét vào miệng bên trong ý đồ sống sờ sờ nuốt xuống phong thư này.

Thế nhưng là bỗng nhiên một trận gió lạnh thổi qua, đã nhìn thấy ngày này là như thế mờ lung, vừa mới dâng lên thái dương soi sáng trên mặt hán, như thế âm áp. Hán còn nhìn thấy mảnh đất này, là như thế ẩm ướt, nhưng là cảm thụ Đại Địa Chấn Động cũng là như thế mỹ diệu.

Sau cùng hán nhìn thấy thân thể mình, còn duy trì đứng lên muốn nuốt tin tức thế, lại về sau ánh mắt liền dừng lại ở trong nháy mắt này.

Lúc này cái bóng đen kia khiêng một cái đại cây kéo, hùng hùng hổ hổ nói: "Mụ nội nó , chờ nhiều như vậy trời, người mới ra ngoài. Mấy người các người, đem hán ngay tại chỗ vùi lấp, chôn sâu một điểm. Đừng trận tiếp theo mưa to đem hán lao ra, biết không!"

Nhất Phẩm Đường các vị hảo thủ cùng kêu lên nói ra: "Mời nhị gia yên tâm, tuyệt đối sẽ không xuất hiện bất kỳ sai lầm."

Cứ như vậy, Nhạc Lão Tam cảm tình báo mới nhất thắng đến trận chiến đấu này tân sở chỉ huy, tại Tây Hạ Thủ Đô phương bắc không xa Định Châu, nơi đó cũng là tràng chiến dịch này thành bại quan trọng.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56 : Khác Nhau

Đang lúc các phương diện đều đã có hành động thời điểm, duy chỉ có Giám Quân Trầm Quát còn đang ngủ giấc thẳng, nếu hán làm người giám quân này thật sự là không có ý nghĩa, cái gì cũng không hiểu, còn muốn cái gì đều chỉ huy một chút.

"Thảm đại nhân, Chung Đại Nhân đã tại Chủ Trương các loại đại nhân lâu ngày, ngài đứng lên a?"

Liền ngay cả phổ thông tiểu binh đều biết vị đại nhân này cũng là một cái kiểm com, cả ngày cũng là viết văn Hội Họa, hoặc là dò xét Doanh Trại thời điểm, nhìn xem Công Thành Khí Giới.

Trầm Quát mê mẩn trừng trừng mở to mắt, nhìn thấy trời đã sáng, uể oải đuổi người một cái, đánh một chút ngáp. Chậm rãi ngồi xuống, đem y phục văng thân thượng một khoác, khuôn mặt cũng không được giặt miệng cũng không được chải, cứ như vậy đi ra ngủ trường đi vào Chủ Trường.

Loại ngạc hôm qua một đêm không ngủ, Ưông Kiếm Thông hôm qua cho hắn rất lớn xúc động, cổ nhân có nói: Thiên Hạ Hưng Vong, Thất Phu Hữu Trách. Ngay cả một cái khát cái cũng là như thế, chính mình làm lần này Tây Chinh Phó Soái, tại sao có thể thua bởi hắn.

"Thẩm đại nhân, hôm nay Bản Quan đến đây không vì cái gì khác, chỉ là hi vọng người ta có thể liên danh xin chỉ thị Từ đại nhân, hi vọng hắn có thể tạm thời hưu binh, để cho Bản Quan có thể một lần nữa điều chỉnh một chút vận lương lộ tuyến, không cho tiếp qua một hồi, khả năng cũng là không đủ sức xoay chuyển đất trời."

Loại ngạc cảm thấy mình nói đã rất đúng chỗ, với lại nói rõ lợi hại quan hệ, cũng là hi vọng Trầm Quát có thể cùng chính mình đồng loạt liên thủ bảo tồn tiếp theo phân trận chiến tranh này hữu sinh lực lượng.

Nhưng là Trầm Quát cũng là một cái sách đến có chút tố chất thần kinh sách người, hắn có thể cũng chuyên chú làm một chuyện, tỉ như chuyên tâm hoàn thành ngày sau 《Mộng Khê Bút Đàm》, nhưng là muốn để cho hắn thống ngự toàn cục, vậy hắn khí độ liền rõ ràng không đủ.

Hắn cho là mình bây giờ còn có ăn, còn có đến uống, coi như điều chỉnh vận lương tuyến đường, công lao cũng cùng mình không có quan hệ.

Nhưng là Trầm Quát vẫn là có một chút quân tử khí chất, cũng tỷ như nói quân tử có người thành niên về đẹp, tuy nhiên hắn nhìn không ra những chiến trường này có lợi mà tính, nhưng là cũng không ảnh hưởng hắn nhìn kỹ loại ngạc đối với triều đình lòng trung thành.

"Này đã như vậy, vậy bản quan cái này khôi thảo văn thư."

Trầm Quát nói xong cũng làm đến trước bàn, lấp đầy Bút Mặc vừa muốn bắt đầu viết thời điểm, lại để bút xuống. Loại ngạc cơ hồ cho là hắn có phải hay không muốn đổi ý a, thế nhưng là Trầm Quát nói: "Chúng Đại Nhân, vẫn là người viết đi, người liền theo người mới vừa nói không sót một chữ toàn bộ viết ra. Bản Quan cũng là tại cuối cùng cùng với đại nhân người cùng một chỗ kí tên là được rồi."

Tổng Triều cũng là phiền toái như vậy, Thượng Cấp để cho Hạ Cấp làm việc, một câu lại thêm một vài thủ tục là được rồi. Nhưng là Hạ Cấp muốn đuổi theo cấp đưa ra ý kiến, muốn trước xin chỉ thị về sau, thu đến hồi phục về sau,

Còn phải lại tiếp tục gửi công văn đi sách, một đạo một đạo vượt qua kiểm tra về sau, khả năng người cũng quên chính mình muốn làm gì sự tình.

Nhưng là hiện tại là đang chiến tranh, có thể miễn đi một chút không tất yếu nghi thức xã giao, văn thư đưa lên về sau, loại ngạc và Trầm Quát theo sát về sau, tại Chủ Soái trước trường nghe lệnh.

Mà tại Chủ Soái trong doanh trường, Từ Hi cầm lấy loại ngạc và Trầm Quát Thịnh Nguyên Thư, sau khi xem xong liền đem cái này văn thư để ở một bên.

Mặt ngoài một điểm biến hóa cũng không có, còn rất thân thiết để cho binh lính đi mời hai vị đại nhân cùng một chỗ ngồi một chút, thế nhưng là này run rẩy tay đã bán hắn.

Từ Hi làm người từ trước đến nay nói là một không hai, người cho rằng người loại ngạc là Hoàng Thượng khâm điểm Phó Soái, người liền có thể đối với ta khoa tay múa chân sao! Ta cho người biết ta còn chưa có chết đâu, muốn ta đến kêu đi hết người còn sớm một trăm năm đây! (Từ Hi là các vị đại thần liên danh đề cử đi ra, mà loại ngạc là vì phòng ngừa Chủ Soái chuyên quyền, cố ý tuyên ra tới ngăn được hắn.)

Còn có Trầm Quát, người chính là một cái Ngồi ăn rồi chờ chết Một sách, thế mà cũng dám đối với ta hạ độc thủ. Nếu không phải Bản Quan nhìn người mọi việc không nhúng tay vào, người cho rằng người sẽ lên làm Giám Quân? Làm người Xuân Thu Đại Mộng đi, Bản Quan để người đi theo Bản Quan đằng sau lấy không quân công, lại còn là không biết cảm ân, người chờ!

Thế là loại ngạc và Trầm Quát đi tới, đối Từ Hi cùng một chỗ chấp tay nói ra: "Gặp qua đại nhân."

Từ Hi khôi phục bình thường thần sắc nói: "Hai vị đại nhân mau mời ngồi, người nói một chút chúng ta cũng là cùng điện Vi Thần, lại là một cái trong quân trường hảo hữu, làm gì làm bộ này nghi thức xã giao."

Trầm Quát ở một bên nói: "Đại nhân lời ấy sai rồi, lẽ không thể bỏ, đây là chúng ta phải làm, phải làm."

Từ Hi đang nhìn hướng về loại ngạc nói ra: "Bản Quan vừa rồi nhìn qua Chúng Đại Nhân văn thư, những này nhận thức chính xác cố nhiên đều tại ý tưởng bên trên, thế nhưng là Chúng Đại Nhân có muốn hay không qua nếu là thật sự muốn như thế vì đó, sẽ có cái dạng gì hậu quả."

Loại ngạc đã sớm biết Từ Hi sẽ không như thế dứt khoát, lúc trước tiến quân thời điểm, hắn liền vì là lựa chọn an toàn nhất tuyến đường hành quân, kết quả đem quân đội đưa đến như thế một cái chim không thêm ị địa phương. Cố nhiên nơi này là thích hợp nhất Tiến Công Chiến hơi yếu địa, thế nhưng là trước mắt lương thảo sắp theo không kịp, không phải Đường Gia không biết Cui Gạo quý a!

"Từ đại nhân, nếu ngài nói những này, hạ quan cũng đã xếp vào cân nhắc bên trong. Thế nhưng là theo chúng ta càng lúc càng thâm nhập Tây Hạ, không nói các chiến sĩ tâm tình, cũng không nói lương thảo có đủ hay không, chúng ta cuối cùng con mắt cố nhiên là cảm Tây Hạ diệt quốc, thế nhưng là hàng đầu con mắt là như thế nào giảm xuống tổn thất."

Thế nhưng là Từ Hi hoàn toàn mặc kệ loại ngạc trong khi nói chuyện cho, ngược lại đưa trong tay túi nước hương về mặt đất một ném nói: "Vậy theo

Chúng Đại Nhân nói, Bản Quan những ngày này làm ra sự tình, chẳng phải là lãng phí thời gian, được chả bằng mất!"

A, nói thế nào nói đến nơi đây đâu, Trầm Quát bất thành linh xen vào nói: "Hai vị đại nhân, chúng ta hiện tại là giải quyết vấn đề, không phải chế tạo vấn đề đúng hay không?"

Từ Hi đem đầu uốn éo, nói ra: "Bản Quan là nhìn không ra Bản Quan làm ra có gì không ổn, ngược lại là Chúng Đại Nhân, người nếu là cưỡng ép cải biến vận lương lộ tuyến, đến sau cùng ngay cả chúng ta tuyến đầu chiến sĩ đều sẽ bởi vì lương thảo quan hệ mà thay đổi tiền quân lộ tuyến. Chỉ sợ đến sau cùng chúng ta lại bởi vì chuyện này, thua trận chiến tranh này cũng khó nói."

Loại ngạc cũng là chọc tức vô pháp phát tiết chính mình tức giận, nói nói, người dựa vào cái gì đem lớn như vậy cái mũ đội lên ta trên đầu, mãnh mẽ kích động Từ Hi một bàn tay, "Người bớt ở chỗ này phát ngôn bừa bãi, quân đội chúng ta đã không thể tiếp tục tiến lên, nhất định phải tu chỉnh mới được."

Loại ngạc vừa rồi một cái tát kia, Từ Hi vậy mà chọc tức chỉ loại ngạc ngay cả lời đều nói không ra miệng, loại ngạc cũng là thất thố, dứt khoát đánh một bàn tay, này đang đánh một bàn tay.

"Ba" !

Một tát này Đại Thanh giòn vang sáng, Trầm Quát ở một bên đã xem ngốc, đây là cái gì tình huống, nói thế nào nói liền động thủ.

Khả năng Trầm Quát vĩnh viễn không cách nào lý giải chỉ huy quân đội cái này gánh vác, bọn họ Chủ Phó hai Tiến đều muốn đối với quân đội phụ trách, nhưng là ý kiến không đồng thời đội, lại không ai phục ai, căn bản chính là nghe không vô đối phương lời nói.

"Từ Hi, Bản Quan chỉ và người nói lần này, chúng ta bây giờ tình huống so người tưởng tượng khó khăn, người chỉ biết là mang theo quân đội tiến lên, người cũng đã biết Chiến Tuyến đã bị người khur khur cổ chấp kéo dài như vậy, Bản Quan vì là cho các người tập hợp đủ lương thực, hiện tại đã muốn nói điện á!"

Thế nhưng là Từ Hi đứng lên một chân đạp hướng về loại ngạc, thế nhưng là loại ngạc thế mà tránh ra, Từ Hi cũng không nhận thua, "Đánh rầm, nếu không phải Bản Quan mang theo các tướng sĩ hung hãn không sợ chết chiến đấu, cái nào đến phiên người dạng này bình an vô sự vận lương, người cái không biết tốt xấu đồ vật!"

"Đừng đánh, đừng đánh!" Trầm Quát ôm chặt lấy loại ngạc, "Đại nhân, người quên mình bọn họ lần này tới là làm gì à, nói thế nào nói liền đàm phán không thành đâu, đại nhân!"

Loại ngạc cũng không biết chuyện gì xảy ra, bây giờ nhìn gặp Từ Hi liền đến chọc tức, cũng không để ý tới ôm hân Trầm Quát, Từ Hi thừa dịp cơ hội, càng là xoay tròn quyền đầu nện loại ngạc, kết quả toàn bộ đánh vào Trầm Quát trên thân.

"Loại ngạc, người có gan chó núp tại người đằng sau!"

Loại ngạc cười lớn một tiếng, "Trò cười, Bản Quan trời sinh mạng loại, còn sợ người không thành. Thảm đại nhân, người mau buông ta ra, để cho ta thức tỉnh hân!"

Trầm Quát lại nói: "Không bằng hai vị đại nhân chia binh hai đường, tất cả mang một đội binh mã, nhìn xem ai có thể trước tiên diệt Tây Hạ như thế nào!"

Loại ngạc và Từ Hi đối mặt sau khi sững sờ, "Tốt! Cứ làm như thế!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57 : Không Lưu Tình

Từ Hi và loại ngạc tách ra, hai người vẫn là thuận theo lịch sử trào lưu, đạp vào riêng phần mình đường.

Nhưng là loại ngạc bởi vì Phạm Thượng tội, bị Từ Hi hạ lệnh lưu thủ Duyên Châu, Trầm Quát theo quân (Từ Hi bộ đội) xuất phát, bọn họ giờ phút này càng ngày càng tới gần Tây Hạ quốc đô Hưng Khánh phủ, mà Tây Hạ chống cự cũng càng ngày càng kịch liệt.

Ngày hôm đó, Tổng Thần Tông cầm lấy trên bàn tân chiến báo, thượng diện viết: Bệ hạ hôn mờ, bề tôi Từ Hi mấy ngày liền chiếm đoạt Tây Hạ Đại Thành, nhưng giờ phút này Quân Ta đã thương vong thảm trọng, nhưng là cũng may chúng tướng sĩ anh dũng tác chiến, phần đầu quên mình, này mãnh thổ địa công hãm ngày ở trong tầm tay.

Bè tôi Từ Hi, mặt kinh trường bãi, Nguyên Phong năm năm ngày hai mươi tám tháng chín.

Tổng Thần Tông xem hết Từ Hi tấu chương, tâm lý bắt đầu bồn chồn, bởi vì Đại Tổng tác chiến ngay từ đầu luôn luôn tin chiến thắng liên tiếp báo về, thế nhưng là càng đi về phía sau, không chỉ chiến quả bần cùng, còn muốn vì là những này quân đội lòng trung thành quan tâm.

Tổng Thần Tông bất thành linh không có tiền về phía trước động lực, đột nhiên cảm thấy dạng này cực kỳ xin lỗi tiền tuyến tác chiến các chiến sĩ, đột nhiên cảm thấy mình tại giờ khắc này cũng vô dụng, chính mình quả nhiên không thích hợp làm hoàng đế, đúng không?

Tổng Thần Tông tâm phiền ý loạn khép lại chiến báo, nắm bắt thái dương huyết nói: "Mộc Đức, ngươi đi truyền Vương đại nhân chữ Nhật đại nhân tới Ngự Thư Phòng nghị sự, trăm có chuyện trọng yếu cùng bọn hắn thương nghị."

"Được", đứng tại Tổng Thần Tông bên cạnh thái giám lập tức đi truyền chỉ.

Mà giờ khắc này tại phía xa Tây Hạ Từ Hi, đang mang theo bộ đội triệt thoái phía sau, không được rút lui không được, hãn quân đội bất thành linh xuất hiện tướng sĩ tóc sồ nhẹ, tiêu chảy các loại triệu chứng.

Quân Y phán đoán là Thủy Thổ không quen triệu chứng, mà Từ Hi vì là bảo tồn hữu sinh lực lượng, bắt đầu không ngừng sau này rút lui, ý đồ lấy chiến đường chiến, lấy lui binh dẫn dụ Tây Hạ quân đội truy kích, từ đó tại phục kích hàng loạt kế hoạch.

Hiện tại hãn bao nhiêu có một ít hối hận, thế nhưng là vẫn nhân là có ngao cốt, làm sao có khả năng dễ dàng như vậy cúi đầu trước Võ Thần nhận làm, dù sao sai đã đúc thành, cùng đi đem loại ngục kêu đến, không bằng tranh thủ thời gian ngầm lại dùng với sách, dù sao nước xa cứu không gần hỏa.

Thế nhưng là không biết vì sao, lần này Tây Hạ binh lính lại đã Cải Chi trước vì bảo vệ thành trì không bị công hãm chơi liều, biến thành ngoan ngoãn cừu non, đảng hoàng cũng không truy kích, cũng không thăm dò.

Cái này nhưng để Từ Hi khá khó xử có thể, một quyền đánh tới không trung, tiến cũng không được thoái cũng không xong, đáng giá ở chỗ này khôi phục nguyên khí, chờ đợi binh lính khôi phục khỏe mạnh về sau, tại nhất cử thẳng hướng Hưng Khánh phủ.

Đại Tổng quân doanh giờ phút này tràn ngập một cỗ Ai Bình khí tức, đây là một loại đối với thắng lợi đã không có khát vọng khí tức, mỗi người đều đang ngồi mà đối đãi đánh chết.

Lúc này Từ Hi bất thành linh trong đầu linh quang nhất thêm,

Tự nhiên chúng ta đi không được, vậy cũng không cho các ngươi tới, lập tức đem Trầm Quát kêu đến.

Trầm Quát vừa đến, Từ Hi thân thiết đem Trầm Quát kéo đến bên người, một mặt hòa khí nói ra: "Thẩm đại nhân, những ngày này ngươi thật sự là bận trước bận sau vất vả."

Thế nhưng là gần nhất thế nào, hãn đều có chút không có ý tứ, mỗi người đều có chuyện làm, liền hãn người giám quân này từng ngày đều muốn nhàn ra cái rảnh.

Mỗi ngày đều là cầm một bản đã xem mất trăm lần sách, lật qua lật lại xem, những sách này có là từ Đại Tổng mang đến, cũng có là từ Tây Hạ trên đường đi thu thập đến, đây là luôn đọc sách hãn đã phiền.

"Đại nhân quá khen, hạ quan cũng chỉ là tận hết chức vụ mà thôi."

Từ Hi cũng mặc kệ Trầm Quát là thật khách khí vẫn là làm dáng một chút, trước mắt liền có dùng đến hãn thời điểm. Hãn xuất ra Hành Quân tác chiến địa đồ, trải tại trên mặt bàn, chỉ địa đồ nói: "Thẩm đại nhân ngươi xem một chút, nơi này là chúng ta vị trí, nơi này là chúng ta kế tiếp muốn đi địa phương, có thể hay không mời đại nhân đi khảo sát một chút."

Từ Hi rất ít cầu người, chỉ ít tại Trầm Quát trong trí nhớ là như thế này, hãn cũng không dám chủ quan, "Xin hỏi đại nhân đây là muốn làm chuyện gì tình, Trầm Quát có thể hỗ trợ cái gì?"

Từ Hi nhìn xem địa đồ cười nói: "Đương nhiên là nhất cử quyết định trận chiến tranh này hướng đi sự tình, đại nhân ngươi xem mảnh này địa thế, ba mặt núi vây quanh, Tiến khả công, Lui khả thủ, nếu như ta có thể ở chỗ này thành lập một tòa thành trì, cái kia chính là nói chúng ta cũng là tại Tây Hạ trên trái tim đâm một cây cái đinh."

Lúc này Trầm Quát cũng vui vẻ, cuối cùng đến ta ra sân thời điểm, "Đại nhân ngài là muốn cho ta đi tại đây khảo sát một chút, có phải hay không, ngài nhìn thật tốt, hạ quan khẳng định không cho đại nhân thất vọng."

Thế là Trầm Quát mang theo những ngày này mệnh lệnh thứ nhất, mang theo một ngàn kỵ binh chạy tới Vĩnh Lạc non sông bên trên, cẩn thận thăm dò tốt địa thế về sau, lựa chọn phù hợp địa hình Trúc Thành.

Nhưng là trái lại Duyên Châu nơi đó, bất thành linh trở nên gió êm sóng lặng, tựa như này thiên đại chiến sự giống như tại đây không có quan hệ giống như, loại ngục càng ngày càng cảm thấy bất an, tựa như sự tình trở nên cũng quá thuận lợi.

Mặc dù nói Duyên Châu đã rời xa Từ Hi quân đội, thế nhưng là chính mình cũng bởi vì cách quá xa, mà biến thành Kê điểu và Người mù.

Hiện tại hân duy nhất có thể lấy dựa vào cũng là Uông Kiếm Thông, nhưng là Uông Kiếm Thông hết lần này tới lần khác không được tại Duyên Châu nội thành.

"Giúp đỡ!"

Ngô Trường Phong giờ phút này ngồi trên lưng ngựa, rất muốn là từ rất xa địa phương chạy tới, "Giúp đỡ, tại đây quả nhiên xảy ra vấn đề."

Uông Kiếm Thông không dám khinh thường, Ngô Trường Phong làm việc thoả đáng, xưa nay nổi danh, tất nhiên hân nói có vấn đề, vậy trong này cũng không phải là nơi ở lâu, "Ngô trưởng lão, người mau nói đi."

Ngô Trường Phong đã ngay cả cười hai ngày hai đêm lập tức, người kiệt sức, ngựa hết hơi, nhưng là hân vẫn là ráng chống đỡ lên tinh thần nói: "Giúp đỡ, chúng ta bị vây quanh, dựa theo Chung Đại Nhân nói, hiện tại Tây Hạ binh lính đều hân là vào kinh Càn Vương, tại đây thuộc về binh lực trống rỗng chỗ."

Nói Ngô Trường Phong ánh mắt tối đen, cảm xuống Mã Lai, Uông Kiếm Thông một cái xách lại Ngô Trường Phong trên lưng, đem hân chậm rãi buông xuống, đưa mắt nhìn bốn phía, lúc trước cùng lúc xuất phát Cái Bang huynh đệ hết thấy có một trăm người, thế nhưng là bây giờ chỉ có Ngô trưởng lão một người trở về.

Uông Kiếm Thông chỉ một cái Cái Bang Đệ Tử, cũng đem chính mình lệnh bài ném tới trong ngực hân nói ra: "Lập tức đem chúng ta tại đây nhận được tin tức nói cho Chung Đại Nhân, đồng thời nói cho hân biết sớm ngày làm tốt đề phòng."

Bên cạnh Hề trưởng lão nói ra: "Giúp đỡ, ngài muốn làm gì đi?"

Uông Kiếm Thông đem trên lưng Đà Cầu Bồng rút ra, đưa cho Hề trưởng lão, ngữ khí thâm trầm nói: "Hề huynh đệ, người ta cùng chung hoạn nạn nhiều năm, lần này nếu như ta có cái gì bất trắc, xin mời người đem Đà Cầu Bồng truyền cho đồ đệ của ta Kiều Phong, nói cho hân biết không cần báo thù cho ta."

Hề trưởng lão nghe xong Uông Kiếm Thông nói thế nào bên trên di ngôn, lập tức đối Uông Kiếm Thông quỳ xuống, đồng thời đem trong tay mình Đà Cầu Bồng nâng quá đỉnh đầu nói ra: "Giúp đỡ tuyệt đối không thể, giúp đỡ thân thể hệ thiên hạ Cái Bang con em, nếu là giúp đỡ có một cái bất trắc, ngài để cho ta sau này như thế nào làm người, mời giúp đỡ thu hồi mệnh lệnh đã ban ra."

Thế nhưng là Uông Kiếm Thông lại chậm chạp không chịu tiếp nhận Đà Cầu Bồng, hân nói ra: "Hề huynh đệ, tại đây coi như ta võ công tối cao, lần này tìm hiểu địch tình nhất định hung hiểm dị thường, ta nếu không đi ai đi?"

Nào biết Hề trưởng lão cầm Đà Cầu Bồng một cái cắm trên mặt đất, đồng thời câu chữ âm vang nói ra: "Ta đi, giúp đỡ! Như thế lưu danh bách thế cơ hội, ta sẽ không để cho cho người."

Nói xong phi thân nhảy lên chính mình tọa kỵ, hướng phía Ngô Trường Phong trở về đường cũ bên trên mau chóng đuổi theo, Uông Kiếm Thông không nói một lời cầm Đà Cầu Bồng cầm quay về trên lưng, ánh mắt đã âm âm có chút ướt át, "Đem Ngô trưởng lão đưa về Duyên Châu thành, mặt khác lưu lại một trăm cái Cái Bang Đệ Tử, chúng ta ở chỗ này tiếp ứng Hề trưởng lão."

"Vâng!"

.....

Nhưng mà một phương khác, Lưu Vân đang ngồi ở Định Châu thành Thành Lâu trên nóc nhà, một thiên một thiên đọc lấy chiến báo, sau lưng ngồi hai mươi cái Nhất Phẩm Đường thám tử. Lưu Vân tại địa đồ Duyên Châu thành vị trí bên trên họa một vòng tròn, sau đó lấy ra một cây tử sắc trúc phiến, viết lên một chút mệnh lệnh ném cho cách hân gần nhất thám tử, hân nói ra: "Nói cho mét hơn đức, một khi hân thu đến tiền tuyến vậy công Từ Hi tin tức thời điểm, lập tức vỡ đề, chuẩn bị thêm một chút thuyền nhỏ và Bè gỗ tử, cái kia gọi loại ngạc ta muốn sống. Còn có giống như Văn Trung Hạc đại nhân nói, Cái Bang người một tên cũng không để lại, toàn bộ sát."

"Tuân Lệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Vĩnh Lạc Thành Đại Chiến (Một)

Hiện tại cục thế là càng ngày càng rõ ràng, Lưu Vân giờ phút này ngồi tại Định Châu Phủ Chủ nha nội, phía sau treo cự đại mà bức tranh, mà Lưu Vân cầm trong tay một cây giáo tiên, nhìn xem ngồi ở trước mắt một đám Văn Võ Đại Thần bọn họ, tự tin nói ra: "Chư vị Quan Lại bọn họ, nhiều ngày mưu đồ bây giờ lấy gặp hiệu quả, hiện tại bốn vương liền tuyên bố tiếp theo giai đoạn mệnh lệnh."

Nói liền rời đi chỗ ngồi, đi đến đại địa bức tranh phía trước, cầm thước dạy học bắt đầu bố trí tiếp theo giai đoạn nhiệm vụ, "Theo thám tử tới báo, Từ Hi bọn họ bởi vì Thủy Thổ không quen, đương nhiên không bao gồm bốn vương thủ bút tới nói, bọn họ lần này đại chinh xác thực đã Nguyên Khí đại thương. Cho nên bọn họ đã thối lui đến nơi này tới mưu đồ người chậm tiến."

Nói, thước dạy học trên đầu cầm một cây Hắc Thán, dùng thước dạy học tại mỹ sơn nơi này họa một vòng tròn.

Dưới đài một cái quan viên nói ra: "Khởi bẩm Vương gia, Từ Hi lui giữ Mễ Chi vốn chính là chúng ta tác chiến bất lợi kết quả, mời Vương gia ân chuẩn ty chức lập tức chiếm lấy Mễ Chi, nhất cử cầm Tống Bình đuổi ra ta Đại Hạ Quốc."

Cái này quan viên sau khi nói xong, hưởng ứng hần lời nói người số lượng cũng không ít, đều tán thành cái này quan viên đề nghị. Lúc đầu Lưu Vân ngay từ đầu kế hoạch cũng là tươi sống kéo chết Tống Quân, nhưng là không nghĩ tới bọn họ phân binh về sau vậy mà có thể chiếm đóng hai cái rất có địa lý ưu thế thành trì.

Nào biết Lưu Vân lại ra hiệu những này Văn Vật Các Đại Thần tạm thời dừng như vậy kích động, hần ban đầu là muốn trực tiếp dùng địa lợi và người cùng ưu thế đem chi quân đội này đánh bại.

Nhưng là Nhất Phẩm Đường lại truyền lại ra Cái Bang cũng phải tham chiến tin tức, cái này bất thành linh tin tức vậy mà để cho Lưu Vân cao hứng trong lòng bàn tay cũng là ngứa, nếu như có thể nhân cơ hội này hủy Cái Bang cũng khó nói.

Lúc trước cũng đã nói Cái Bang mạng lưới tình báo ở cái thế giới này cũng là hệ thống lỗ thủng đồng dạng, cho nên đã muốn giám thị Cái Bang, còn muốn không bị Cái Bang người phát hiện, Nhất Phẩm Đường dốc hết toàn lực, sinh động tại mỗi một cái trên chiến trường, cuối cùng xác định Cái Bang chi đội ngũ này tạo thành bộ phận.

Nhưng là tại đây không phải gièm pha Cái Bang, bởi vì tại trận này cấp quốc gia trong chiến tranh, Lưu Vân rất rõ ràng chính mình nếu là cái gì, cần được cái gì có thể vứt bỏ cái gì.

Nhưng là khả năng bởi vì chỉ vì cái trước mắt nguyên nhân, Từ Hi Đại Chiến Lược phương hướng xác định tại diệt quốc bên trên, đồng thời coi nhẹ Tây Hạ yêu nước trình độ, một cái có thể Toàn Dân Giai Bình quốc gia, để cho dạng này một cái mạng Bình văn nhân tới nói là muốn nghĩ không ra.

Cho nên Lưu Vân sẽ lợi dụng Từ Hi thích việc lớn hám công to và cẩn thận chặt chẽ dạng này xoắn xuýt tính cách chế định tác chiến phương án trăm phát trăm trúng.

Lưu Vân lại một lần nữa ý bảo yên lặng, hần đem Mễ Chi và một khối cao điểm dùng bút than liền cùng một chỗ, đồng thời nói: "Các vị Quan Lại, chẳng lẽ quên mình bọn họ làm đây hết thầy là vì cái gì không."

Còn nhớ rõ chúng ta lần này chiến tranh con mắt là cái gì không.

Ở đây bốn vương lại một lần nữa nhắc lại một lần, Tống Triều vong ta lòng đã sụp đổ, nhưng là đối với trận chiến tranh này tới nói cho dù chúng ta đánh thắng cũng không chiếm được chỗ tốt gì, đơn giản cũng là tại cầm một chút cái gọi là tiền công hàng năm, thế nhưng là cái này đã hoàn toàn thỏa mãn không được chúng ta bây giờ đang thay đổi Đại Hạ Quốc."

Thế là Các Đại Thần cũng suy nghĩ không thấu thiếu đoá Quận Vương đến tốt cùng muốn làm gì, bởi vì những này hần căn bản nhất chữ chưa nói, bọn họ nào biết được Lưu Vân nói là cái gì.

"Xin hỏi Quận Vương, ty chức thực sự không biết Vương gia chỉ là cái gì, bởi vì Vương gia chưa từng có nói với chúng ta qua ngài mong muốn là cái gì?"

"Há, là bốn vương sơ sẩy." Lưu Vân uống một ngụm trà, lần nữa cầm lấy thước dạy học tại trên địa đồ họa vòng tròn.

Thế là Lưu Vân chỉ đã vẽ xong địa phương nói ra: "Nếu lần này chúng ta liền không được đang xoắn xuýt Tống Triều sẽ cho chúng ta bao nhiêu tiền, mà chính là muốn cân nhắc chúng ta có thể từ bọn họ nơi đó kiếm bao nhiêu tiền."

Trước mắt chúng ta cùng Tống Triều duy nhất có thể lấy Thông Thương cũng chỉ có Ngân Châu và Uy Châu, các người có biết đây đối với chúng ta tới nói đến cỡ nào không đủ, hiện tại đối với chúng ta tới nói Muối Ăn đã có thể sản xuất hàng loạt, chúng ta còn có thể hưởng về bọn họ bán ra có thể thời gian dài bảo tồn loại thịt, với lại chúng ta tại đây còn có thể bán một chút bọn họ chưa từng gặp qua đồ vật. Nói thí dụ như Hồi Hột bích họa cũng không tệ, chúng ta có thể dùng một loại khác văn hóa mang cho Tống Triều những văn nhân đó khác loại kích thích.

Cho nên ta phải lớn khai trương trận, tại biên cảnh mở vô số cái giao dịch trận, đương nhiên giá tiền có chúng ta tới định, các người nói đúng Thổ Phiên, Đại Liêu và Tống Triều mở rộng thị trường, chúng ta có thể kiếm lời bao nhiêu?"

"Thế nhưng là Vương gia, số thực khế đếm chúng ta căn bản bán không bao nhiêu đồ vật cho Tống Triều. Với lại liền ngay cả hần hai quốc tính cả, chúng ta lập tức thỏa mãn Bất Tam cái Đại Quốc." Lúc này một cái cũng thành thật quan viên nhắc tay trả lời nói, "Bằng vào chúng ta hai quốc giao dịch tới nói, không tính buôn lậu, nước ta đã là yếu thế, nếu là một khi."

Cái này quan viên không có ở nói tiếp, thế nhưng là Lưu Vân lại nói: "Người lão là muốn đến chúng ta sẽ tổn thất cái gì, người làm sao chúng ta không

suy nghĩ chúng ta sẽ nhận được cái gì, là một cái truyền thừa mấy ngàn năm văn minh.

Ta bước kế tiếp nếu như có thể hoàn thành ta Đại Hạ Quốc Trục Đạo (dùng gạch trái đường), ta liền bắt đầu cân nhắc từ Đại Tổng mời chào đủ loại công tước, bọn họ Tổng Quốc cũng không có cho những này người có nghề bao nhiêu địa vị, đồng thời thừa hành lấy mọi loại đều là Hạ Phẩm duy có sách cao kiêu ngạo, thế nhưng là bốn vương sẽ cho bọn họ rất cao đài ngạo, đến lúc đó các người cố gắng nhìn xem chúng ta Đại Hạ Quốc phát triển, tuyệt đối sẽ để các người đem cái cảm đều hoảng sợ rồi."

Giống như cảm giác đề tài kéo tới có một ít xa, Lưu Vân lập tức khục lăm điều vài tiếng, lại một lần nữa đem tất cả chú ý lực kéo về đối với trận chiến tranh này bên trong.

Hắn chỉ cái này Mê Chi và khối này cao điểm nói: "Về sau sự tình về sau nói, hiện tại chúng ta muốn đem bọn họ toàn bộ đuổi tới mảnh này cao điểm bên trong, về sau muốn nhìn ta Đại Hạ Quốc nam nhi có thể làm được hay không cái này vậy điểm đánh viện binh Chiến Pháp."

Sau đó cùng nhau thảo luận cục thế một cái tướng quân nói: "Khởi bẩm Vương gia, bên này cao điểm cũng là một chỗ vách núi địa thế, chúng ta chỉ cần vây quanh một mặt liền có thể đem bọn hắn vây chết, thế nhưng là Vương gia vì sao lại cho rằng bọn họ nhất định sẽ hướng về tại đây đi, cái này hoàn toàn là đường đến chỗ chết a?"

Lưu Vân gật gật đầu, người tướng quân này rất có kiến thức, nói rõ hắn ít nhất đối với vùng này địa thế cũng hiểu biết. Nhưng là hắn không hiểu những người này, "Ha ha, người đây liền không biết rồi đi. Tổng Triều những người này thích nhất một sự kiện cũng là bất chước cổ nhân, mà những này hoàn toàn cũng là những người này lãng mạn chỗ, nếu là đổi lại bất kỳ một cái nào biết thường thức tướng lĩnh cũng sẽ không ở chỗ này Kiến Thành.

Thế nhưng là tại cổ đại Tần Triều và Hán Triều trung gian trong đoạn thời gian đó, có một cái gọi là Hán Tín tướng quân chơi một chiêu gọi là sống mái một trận chiến chiến thuật, đại khái cũng là trước tiên phô trương thanh thế, sau đó hai phe giáp công đem địch quân trận tiêu diệt thuật.

Cái này Tổng Triều Lĩnh Quân nguyên soái Từ Hi nhất định sẽ làm như vậy, hắn sẽ tự nhiên mà nhưng nghĩ đến dùng phương thức như vậy kích lệ sĩ khí, đồng thời tướng tượng lấy đem chúng ta đều chém tận giết tuyệt. Nhưng là loại chiến thuật này chấp hành đứng lên có rất cao mạo hiểm, đệ nhất hắn không phải Hán Tín, hắn không có Hán Tín khí độ; đệ nhị hắn quân đội là đến khi thuộc về hắn điều phối, căn bản không phải Hán Tín chính mình Bách Chiến Hùng Sư; thứ ba chúng ta mềm yếu người yếu đuối, hắn muốn giết chúng ta còn phải lại luyện một trăm năm mới có thể đây!

Vậy bây giờ bốn vương hỏi, có hay không lòng tin đem bọn hắn đuổi tiến vào bãi nhốt cừu bên trong, để cho chúng ta đại sát đặc sát!"

Thế là ở đây sở hữu đại thần toàn bộ chấp tay đứng lên nói ra: "Dám không được quên mình phục vụ! Cung thỉnh Vương gia yên lặng chờ ty chức đại thắng tin tức, Vương gia nghìn tuổi nghìn tuổi Thiên Thiên Tuế!"

Loại thanh âm này thật sự là nghe bao nhiêu lần cũng nghe không ngán, Lưu Vân bắt đầu lớn tiếng phát ra mệnh lệnh: "Lý Đức cao, mệnh người dẫn theo dẫn hai mươi vạn Bộ Ky, sau ba ngày lên đường Mê Chi, ta sẽ cho người bốn mươi tên Nhất Phẩm Đường thám tử ngày đêm truyền lại tin tức, phải tất yếu đuổi tại bọn họ Kiến Thành về sau tiến công.

Chu Hạ, bốn vương mệnh người lập tức dẫn đầu ba vạn Tinh Ky mang theo Quân Ta Quân Phục lên đường An Khánh bảo, cùng Nam Viện Đại Vương Đa Luật Niết Lỗ Cổ tự hợp, tiến về Hồng Châu chiếm lấy Tổng Triều tích trữ lương thảo chỗ.

A Mộc Tư Lăng, bốn vương cần gia tộc của người lực lượng, người bây giờ lập tức Phi Cáp Truyền Thư để nhà người tộc trợ giúp Tổng Nhân triệu tập Dân Phu, bọn họ thành trì nhất định phải ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, không phải vậy chúng ta các tướng sĩ sẽ lưu rất nhiều máu.

Cho nên hiện tại, liền để chúng ta chờ Tổng Triều quân đội thua."

"Vương gia anh minh!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Vĩnh Lạc Thành Đại Chiến (Hai)

Giờ phút này Trầm Quát đã từ chỗ kia cao điểm trở về, đồng thời mang theo chính mình tự mình đo vẽ bản đồ địa đồ đi vào Từ Hi Chủ Trương bên trong, cao hứng nói: "Từ đại nhân, đây là hạ quan mấy ngày nay thành quả, lần này tuyên chỉ hoàn toàn cân nhắc đến đại nhân yêu cầu, tại đây còn có tại đây cũng có thể dựng lên một tòa thành tới."

Từ Hi cao hứng nhìn xem Trầm Quát vẽ bản đồ, liền thanh tán dương: "Thật tốt, Thâm đại nhân không hồ là rường cột nước nhà, ta liền biết từ Thâm đại

nhân Giám Quân là có đạo lý."

Trầm Quát khiêm tốn nói liên tục không dám không dám, thế nhưng là Từ Hi vẫn là xuất ra một phong chiến báo trống không văn thư nói: "Thảm đại nhân không cần quá khiêm tốn, Từ mỗ cái này đem mấy ngày nay chuyện phát sinh tấu mời Thánh Thượng, người công lao sẽ không mai một."

Từ Hi lập tức triệu tập chúng bộ, hạ lệnh thu thập hai mươi vạn Dân Phu tới Trúc Thành.

Lần này Trúc Thành nhất định phải dựa theo Trầm Quát bản thiết kế làm chủ, phải tất yếu đem tòa thành trì này đuổi tại người Tây Hạ chú ý trước đó hoàn thành, đây là trước mắt trọng yếu nhất sự tình.

Với lại lập tức Hướng Đông kinh Biện Lương phát ra tân tấu báo, Từ Hi cảm thấy thắng lợi đã hướng mình đi tới, "Giờ phút này chính là ta đòi kiến Công lập Nghiệp thời khắc, ta Từ Hi ở đây thề không phá Tây Hạ cuối cùng không trả!"

.....

Duyên Châu Thành Nam mặt bảy mươi dặm nơi một mảnh bên trong cánh rừng nhỏ.

Uông Kiếm Thông lại là một đêm không ngủ, hắn còn ở nơi này chờ đợi Hề trưởng lão mang theo hữu dụng tình báo trở về, đồng thời lại một lần nữa và hắn nâng cốc ngôn hoan.

Chính mình là Cái Bang Bang Chủ, cho nên có người sẽ vì chính mình đi chết, thế nhưng là người nào lại sẽ vì hắn người chết đi chết, cho nên chính mình vô luận như thế nào cũng phải ở chỗ này chờ hắn trở về.

Hề trưởng lão một mực là hắn Uông Kiếm Thông trợ thủ đắc lực, lần này không phải ở nhà tham sống sợ chết, mà chính là chính mình còn không thể không khỏi diệu chết ở chỗ này, dùng loại này cấp thấp nhất kẻ khích tướng lúc đầu không phải hắn bản ý, chỉ hy vọng Hề trưởng lão bình an đi.

Nhưng là bọn họ không nghĩ tới đau khổ chờ đợi Hề trưởng lão, đã bị dán tại trên vách núi, bên cạnh còn có một đám Cái Bang Đệ Tử bồi tiếp hắn treo.

"Vân Trung Hạc, người có bản lĩnh liền và gia gia ta đại chiến ba trăm hiệp, lại dùng khói mê ám toán chúng ta, lại lấy nhiều khi ít có gì tài ba!" Hề trưởng lão hai tay đã bị treo trắng bệch, nhưng là vẫn ngăn cản không được hắn mắng to Vân Trung Hạc.

Thế nhưng là dựa theo lẽ thường nói, lấy Từ Đại Ác Nhân thành danh Vân Trung Hạc căn bản chịu không được những người này mắng hắn đôi câu vài lời, nhưng là lần này trở nên mười phần có hàm dưỡng, cũng không tức giận, ngược lại trong tay ăn gà quay, một bên hướng về phía Sơn Nhại Cái Bang Đệ Tử nôn xương gà, vừa nói: "Măng chửi đi, dù sao tiếp qua một chút thời điểm,

Có các người khóc, ta cũng là vì các người tốt, cần gì phải bước vào tại đây đâu, thật tốt ăn mày không tốt sao?"

"Lão tử cùng các người không giống nhau, các người đám này xâm lược chúng ta Đại Tổng, chúng ta tới đòi nợ là thiên kinh địa nghĩa, có bản lĩnh thả lão tử, nhất định sẽ đem người đánh cái gần chết, để người vĩnh viễn không thể làm xấu!"

A, thật là có can đảm, lại dám nguyên rủa ta nói để cho ta vĩnh viễn không được làm ác, khinh người quá đáng!

"Đem hắn đề lên, gia gia ngược lại muốn xem xem hắn có cái gì bản sự không cho ta làm ác, gia gia là vô cùng hung ác, liền để người lãnh giáo một chút gia gia thù đoạn!"

Vân Trung Hạc để cho người ta đem Hề trưởng lão kéo lên, chuẩn bị muốn cùng hắn tỷ thí một chút, thế nhưng là Hề trưởng lão vừa mới bị đề lên, từng dây thừng. Hề trưởng lão hoạt động một chút bả vai, bất thành linh ngay trước tất cả mọi người trước mặt, hướng về phía vách núi liền nhảy đi xuống.

Lúc đầu đã chuẩn bị kỹ càng Vân Trung Hạc đang muốn hào hứng hoàn toàn hành hạ đến chết cái này Cái Bang Trưởng Lão, thế nhưng là trước mắt chỉ có thể trợn mắt hốc mồm nhìn xem hắn sinh nhảy đi xuống.

"Ha ha ha, cho lão tử hồi hận đi, mười tám năm sau khi lão tử liền đến cùng người lấy mệnh!" Hề trưởng lão đang phát ra âm thanh thời điểm, người đã biến mất tại mọi người trước mắt, rút xuống tốc độ quá nhanh đi.

Thế là vách núi chỉ còn lại Vân Trung Hạc và nhất bang hai mặt nhìn nhau Tây Hạ binh, kết quả gần không kèm được Vân Trung Hạc lập tức hạ mệnh lệnh, "Bắn cho ta chết đám này thổi ăn mày, một tên cũng không để lại!"

"Đứng."

Nhận được mệnh lệnh binh lính lập tức rút ra cung tiễn bắn chết sở hữu dân tại trên vách núi khát cái, chỉ gặp Vân Trung Hạc từ trong bao tìm ra chính mình áo choàng, buộc lại phía sau áo choàng Vân Trung Hạc nói ra: "Hiện tại các người nghe ta mệnh lệnh, các người mang Binh trở về cùng mét hơn đức tướng quân nói, Duyên Châu thành sự tình dựa theo thiếu chúa Quận Vương mệnh lệnh còn nguyên chấp hành. Bản Đại Nhân muốn đi xử lý một ít chuyện riêng, đi một lát sẽ trở lại, sẽ không trì hoãn kế hoạch chúng ta."

Nói xong cũng không quay đầu lại thả người nhảy xuống vách núi, sở hữu binh lính đều nhô đầu ra nhìn xem vị đại nhân này làm sao nghĩ như vậy không ra a, không nghĩ tới bọn họ coi là đầu óc không tốt Vân Trung Hạc đại nhân thế mà dựa vào áo choàng bay lên.

Tốt giống như điều hâu, chậm rãi lượn vòng lấy bay xuống vách núi.

Chờ đến Vân Trung Hạc sắp bay đến vách núi thời điểm, dưới núi thế mà lại có một đầu chảy xiết dòng sông, đây là không nghĩ tới lão thiên gia không có mắt như thế, cái này Cái Bang Trưởng Lão nhất định sống sót.

Vân Trung Hạc giờ phút này không dám chút nào chủ quan, cái này Cái Bang Trưởng Lão mặc dù không có nghe được cái gì trọng yếu tình báo, thế nhưng là hẳn còn sống dù là để lộ ra một lời nửa câu đi ra, Tổng Doanh bên trong cũng không phải tất cả đều là tầm thường, nhất định sẽ đem Đại Chất Tử kế hoạch suy luận đi ra.

Thế là đành phải theo dòng sông dọc theo đường tìm kiếm, Vân Trung Hạc chỉ mong nhìn có thể sát hẳn, nhưng là xuống trừ dòng sông tiếng nước, căn bản ngay cả một cái Quỷ Ảnh Tử cũng không có.

"Đáng giận đến ở đâu?"

.....

Lạc Dương Thành, Cái Bang Tổng Đà.

Kiều Phong và Mã Đại Nguyên giờ phút này tọa trấn Cái Bang Tổng Đà, thế nhưng là tâm lý lại lúc nào cũng quan tâm triều đình Tây Chinh chiến sự. Cái Bang Đệ Tử tuy nhiên trải rộng thiên hạ, tin tức linh thông.

Nhưng là muốn nói chuyện tin tức Chuyên Nghiệp Tính còn xa xa không bằng Đại Tổng Triều Đình Điện Tiền Tĩ, nhưng là cũng là cách tầm vài ngày liền sẽ truyền đến tin tức mới nhất.

Nhưng là liên tiếp mấy ngày đều không có tin tức mới, nhưng là vẫn có thể thăm dò được cũng là giờ phút này Duyên Châu thành không khỏi tiến vào cùng ngoại giới ngăn cách trạng thái.

"Kiều huynh đệ, ngày gần đây mắt của ta da một mực nhảy loạn, người nói có đúng hay không tiền tuyến ra vấn đề gì a?" Mã Đại Nguyên hiện tại hoàn toàn lấy Kiều Phong như Thiên Lô sai đâu đánh đó.

Nhưng là mấy ngày tới hẳn cảm giác cũng là phi thường không tốt, gần nhất sở hữu tin tức cũng là báo tin dữ không được báo tin vui, chiến sự đã lâm vào vũng bùn bên trong, sự phụ ngài đến đang làm cái gì sự tình a.

Bọn họ nào biết được, hiện tại Duyên Châu thành đã bị Tây Hạ vây quanh, bên ngoài người vào không được, bên trong tin tức ra không ra. Nhưng là bên ngoài tuyên nhân bởi vì địa vị không đủ, cho nên không dám loạn hướng về Tổng Đà truyền tin tức, vạn nhất người bên trong không có chuyện gì, cái này thuộc về báo cáo sai Quân Tình a.

Đây chính là không có huấn luyện qua, chỉ là cân nhắc đến một phương diện, chân chính quân sự nhân viên tin tức gì đều muốn sưu tập, cho dù là hư giả tin tức, cũng phải từ nơi này phán đoán địch nhân động tĩnh lại cùng trước kia trải qua chiến sự đặt chung một chỗ phân tích.

Kiều Phong nói ra: "Mã phó bang chủ không cần lo lắng như thế, sự phụ ta làm việc vững vàng, muốn đến là ở đó nhất thời tiến vào hỗn chiến, tin tức ra không được mà thôi."

Nhưng là Mã Đại Nguyên lại nói: "Thế nhưng là Kiều huynh đệ người vì sao công bực hành lý a?"

Kiều Phong trực tiếp liền nói ra ý hấn bức tranh, "Ta muốn đi Duyên Châu nhìn xem, chỉ cần ta xác định sự phụ ta không có chuyện gì, ta lập tức liền trở về. Mấy ngày nay muốn phiền phức Mã phó bang chủ tới chủ chương cục diện."

Mã Đại Nguyên hơi có vẻ Khí Hư nói: "Thế nhưng là giúp đỡ là có mệnh lệnh, muốn người ta cộng đồng tọa trấn Tổng Đà, người nói người giờ phút này bất thành linh đi Tây Hạ. Vạn nhất giúp đỡ không ngại, người ta chẳng phải là muốn bị đánh đĩnh đầu khuôn mặt chửi mắng một trận sao?"

Nhưng là Kiều Phong giờ phút này đã là quyết tâm, nhất định phải đi Tây Hạ, đành phải nói ra: "Mã phó bang chủ người yên tâm, xảy ra chuyện ta một mình gánh chịu chính là, giờ phút này ta chỉ cảm thấy nơi đó thiếu không được ta Kiều Phong."

Thế là sôi động đi ra Tổng Đà cười lên ngựa liền chạy về phía Duyên Châu thành phương hướng.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Vĩnh Lạc Thành Đại Chiến (Ba)

Chương 60: Vĩnh Lạc Thành Đại Chiến (Ba)

Đông Kinh Biện Lương hoàng cung, Tổng Thần Tông Triệu Húc giờ phút này đang trong đêm khêu đèn lấy Từ Hi từ Mễ Chi phát tới tấu báo, cũng không biết Từ Hi nói có đúng hay không thật, trong một tháng có hay không nắm chắc xây xong một tòa thành a.

Thế là đại bút phát phát nhiều trên giấy viết ra ba chữ "Vĩnh Lạc thành", "Chỉ hy vọng tòa này Vĩnh Lạc thành có thể gánh chịu lấy trăm nguyện vọng, để cho trăm thần dân vĩnh viễn khoái lạc."

Tổng Thần Tông viết xong phong thư này về sau, để cho thái giám đưa đến Xu Mật Viện để bọn hán phát ra ngoài. Nhưng là bây giờ lại như thế nào cũng ngủ không được, nảo tử chóng mặt, liền nhìn lên bầu trời Từ Vi Tinh tinh quang âm đạm, không khỏi cũng có một chút đau thương.

Thân thể của mình chính mình so với cái kia cái Ngự Y còn muốn rõ ràng, nếu như có thể tại hữu sinh chi niên hoàn thành Tây Chinh, sau khi chết cũng có thể xứng đáng liệt tổ liệt tông.

"Mời liệt tổ liệt tông phù hộ tử tôn Triệu Húc có thể hoàn thành bình định Tây Hạ, vì ta Đại Tổng tranh thủ một tia khí vận. Dù là bất tài hậu bối khoảng cách đột tử, cũng phải vì ta Đại Tổng ngày sau phản công Liêu Quốc đánh xuống nền tảng."

Tổng Thần Tông ngửa mặt lên trời bắt đầu ngâm tụng ra bản thân thích nhất Thi Kinh một bộ phận hoàng vạ, "Hoàng vạ thượng đế, gập dưới có chính là. Giám xem tứ phương, tìm dân chớ. Duy này hai quốc, chính không được lấy được. Duy kia tứ quốc, viên cứu viên độ. Thượng đế kỳ, tăng kiêu khuếch. Chính là quyền tây chú ý, này duy cùng chỗ ở.

Làm nên bình phong, truy che giấu. Tu Bình Chi, rút 梏. Mở tích, sinh cư. Cướp loại bỏ, yểm chá. Để đòi Minh Đức, xuyên di chớ đường. Thiên Lập quyết phối, thụ mệnh đã cố.

Để tình núi, tạc vực tư rút ra, Tùng Bách tư đổi. Để làm bang đối nghịch, tự đại bá Vương Quý. Duy này Vương Quý, bởi vì tâm thì bằng hữu. Thì bằng hữu huynh, thì soạt khánh, Tái Tích chi quang. Chịu lộc không tang, yểm có tứ phương.

Duy này Vương Quý, để độ tâm. Mạch đức âm, Dirk sáng. Khắc Minh khắc loại, khắc trường khắc quân. Vương này Đại Bang, khắc thuận Koby. So tại Văn Vương, đức mị hồi hận. Đã chịu để chỉ, thì tại tôn tử.

Để vị Văn Vương: Không nhưng bờ viện binh, không nhưng hãm mộ, sinh Tiên Đăng tại bờ. Mật người vô lễ, dám cách Đại Bang, xâm Nguyễn tổ chung. Vương Hess giận, viên cả lữ, lấy theo tồ lữ. Lấy soạt tại xung quanh hồ, mà chống đỡ khắp thiên hạ.

Theo tại kinh, xâm từ Nguyễn cương. Trắc ta cao cương, không mũi tên ta lẳng. Ta lẳng ta a, Vô Âm ta tuyên, ta tuyên ta tri. Độ tuổi ban đầu, nơi ở kỳ dương, tại vị chi tướng, Vạn Quốc phương, Hạ Dân Chi Vương.

Để vị Văn Vương: Cho nghi ngờ Minh Đức, không lớn tiếng lấy sắc, không dài hạ lấy cách. Không biết không biết, Thuận Để chi tắc. Để vị Văn Vương: 詢 Nhĩ thù phương, cùng Nhĩ huynh đệ. Lấy Nhĩ câu viện binh, cùng Nhĩ gặp hướng, lấy phạt sùng dung.

Gặp hướng nhân nhân, sùng dung Ngôn Ngôn. Chấp tin tức liên tục,

Du quốc yên ổn. Là loại là mã, là gây nên là phụ, tứ phương lấy không khinh. Gặp hướng phát phát, sùng dung Ngật ngật. Là phạt là tứ, là tuyệt là chột. Tứ phương lấy không phe phẩy."

Đại khái ý tứ cũng là nó trước tiên viết Tây Chu vì là Thiên Mệnh Sở Quy cùng cổ công dân cha (Thái Vương) kinh doanh Kỳ Sơn, đánh lui còn di tình huống, lại viết Vương Quý tiếp tục phát triển và hấn đức hạnh, sau cùng trọng điểm miêu tả Văn Vương phạt mật, diệt sùng sự tích và võ công. Những sự tình này kiện, là xung quanh bộ tộc có thể phát triển, có thể diệt sùng lập quốc sự kiện trọng đại, Thái Vương, Vương Quý, Văn Vương, cũng là Chu vương triều "Khai Quốc Công Thần".

Tổng Thần Tông lòng có thiên hạ, đồng thời tại Bắc Tổng trong lịch sử là một cái rất có làm hoàng đế, đáng tiếc hán không phải đánh giá cao chính mình, mà chính là xem thường thiên hạ.

.....

"Vương gia, hiện tại cũng nhanh đến!" Hách Liên Thiết Thụ dẫn theo một đội kỵ binh theo thật sát Lưu Văn đằng sau, ngựa không dừng vó chạy tới Duyên Châu thành.

Hôm đó .....

Vân Trung Hạc dọc theo dòng sông tìm kiếm Hề trưởng lão chạy mấy dặm, cuối cùng đuổi kịp theo dòng sông trôi Hề trưởng lão. Chỉ gặp hán bị vọt tới bờ sông một cái chỗ nước cạn bên trên, hữu khí vô lực leo ra cháy xiết dòng sông.

Không muốn đúng lúc bị Vân Trung Hạc đuổi theo, chỉ thấy Vân Trung Hạc trên không trung mấy cái xoay chuyển, đem chính mình khinh công hiện ra ra đến cực hạn, vũng vàng rơi vào Hề trước mặt trưởng lão.

Dùng Cung Trượng bên trên Cung Trảo vạch một cái ngay tại Hề trường lão trên hai chân lưu lại một đạo rãnh máu, đồng thời dương dương đắc ý nói ra: "Thối ăn mày, gia gia chỉ là không thích chơi mèo vờn chuột trò chơi, nhưng không có nói gia gia ta không am hiểu. Người có thể từ gia gia trong tay chạy xa như vậy, vậy người chết tại gia gia Cung Trượng thủ hạ cũng coi như quang vinh."

Nói xong giờ lên Cung Trượng muốn tập chủng Hề trường lão đầu.

"Nghịch Chưởng an dám dẫm thương người!"

Vân Trung Hạc đã cảm thấy cách đó không xa một đạo xé gió bay tới Nhuyễn Tiên thẳng đến chính mình mặt mà đến, Vân Trung Hạc đương nhiên thuận thể né tránh Nhuyễn Tiên.

Cả người khoác chín cái trong túi người đàn ông nhanh chóng ngăn tại Hề trường lão phía trước, nhìn xem vết thương chồng chất hảo huynh đệ, người trung niên này nam nhân hét lớn một tiếng, "Nghịch Chưởng, nạp mạng đi!"

Vân Trung Hạc lập tức sử xuất bản lĩnh giữ nhà Xà Hạc Bát Đả, hai chân trên mặt đất đập một cái, cả người ngang nhiên đập ra.

Đình!

Cái kia trung niên nam nhân không có lui, hai người giờ phút này không có bất kỳ cái gì ngôn ngữ, lẫn nhau ánh mắt đối lập cũng đã đầy đủ, không chết không thôi.

Thế là Cung Trượng đối với Nhuyễn Tiên, keng keng đáng một trận liên vang, cái kia trung niên nam nhân tựa hồ chịu đến sức lực lớn trùng kích, với lại Nhuyễn Tiên không thụ lực, trung niên nam nhân cố nén xuống từ Vân Trung Hạc Cung Trượng bên trên truyền đến loại kia công lực, mắt hồ trừng một cái, vung lên Nhuyễn Tiên.

Lập tức, đã nhìn thấy Nhuyễn Tiên tựa như Trường Xà đồng dạng chạy về phía Vân Trung Hạc, này thẳng tiến không lùi lực đạo trực tiếp bị Vân Trung Hạc né tránh, hóa giải một kích này.

Bành!

Hai chương đối lập, hai người thân thể cũng là hơi chao đảo một cái, hai người vũ khí tại đối diện nhất chương về sau, lại một lần nữa sử xuất.

Nhưng là hai người này võ công tư thái cũng là đi quý dị lộ tuyến, không phải loại kia đường đường chính chính đánh nhau.

Một cái là sử dụng hình thù kỳ lạ binh khí Thiết Trảo Cung Trượng, một cái là sử dụng Nhuyễn Tiên, cả hai vũ khí đã là giao phong, lại là thăm dò.

Đánh nhau ngay từ đầu liền không có kết quả, hai người cũng không có toàn lực xuất thủ, còn tại lẫn nhau thăm dò. Nhưng là cái này Cung Trượng lực đạo quá lớn, sát chiêu đã tấp nập mà ra.

Bành!

Lại lần nữa đối diện nhất chương về sau, Vân Trung Hạc và trung niên nam nhân cuối cùng hoàn toàn tách ra, Vân Trung Hạc chỉ nằm trên mặt đất Hề trường lão nói: "Hắn là người phương nào?"

Thế nhưng là trung niên nam nhân lại nói: "Người không cần thiết biết, đi chết đi!"

Sau đó công kích không phải là thăm dò, trung niên nam nhân tay phải vung ra Nhuyễn Tiên thời điểm, tay trái xuất ra một cái bao tải, chụp vào Vân Trung Hạc.

Lần đầu nhìn thấy cùng người động thủ, trên tay cảm lấy loạn thất bát tao Vân Trung Hạc, một tiếng quát nhẹ, cúi người đối trung niên nam nhân sử xuất đơn giản nhất đâm thẳng.

Chỉ nghe xẹt âm thanh không ngừng vang lên, Vân Trung Hạc tay trái dưới thân thể bao tải bên trên nhẹ nhàng vỗ, Vân Trung Hạc cả người cơ hồ biến thành tìm kiếm con mồi rắn độc, vậy mà lấy thật không thể tin góc độ bất thành linh bắn lên tới.

Tại một chiều này phía dưới, theo Vân Trung Hạc thân hình không ngừng tiến lên, bao tải cũng ở trong mây Hạc Thủ bên trên Cung Trảo xuống chính thức biến thành hai nửa, mà này Cung Trảo mục tiêu thỉnh linh chính là người trung niên này nam nhân.

Thanh Xà quán trụ!

Đối mặt Vân Trung Hạc cường thế đâm một cái, trung niên nam nhân không có chút nào nhượng bộ, Nhuyễn Tiên cuốn ngược Khôi Vân bên trong hạc Cung Trảo, mà cái này cường đại lực đạo tuy nhiên bị Nhuyễn Tiên tan mất không ít, nhưng là vẫn bị Cung Trảo lau tới, khiến cho hắn thân thể thoáng ngã ra sau.

Giờ phút này đã biến thành hai nửa trong bao bố, bất thành linh có cái gì đồ vật rơi tại Vân Trung Hạc trên thân, theo Vân Trung Hạc bắt quả chỉ là thối ăn mày Trang những cái kia đòi hỏi tới thực vật cận kề rút xuống trên người mình, thật sự là buồn nôn, chờ đến đánh bại cái này thối ăn mày, nhất định đem những này đồ vật toàn bộ nhét vào trong niệng hắn.

Nhưng là trên lưng bất thành linh truyền ra tê đại cảm giác, lại là Vân Trung Hạc chính mình không chế không được chính mình thân ảnh, một đầu mới ngã xuống đất.

Lần này Vân Trung Hạc cuối cùng thấy rõ vừa rồi rớt xuống trên người mình đồ vật đến tột cùng là cái gì, lại là một đồng Hạt Tử, giờ phút này Vân Trung Hạc trợn mắt xem nói với trung niên nam nhân: "Mẹ, người dám ám toán gia gia, có bản lĩnh đạo thật thương thật và gia gia đánh một trận!"

Người trung niên này nam nhân khinh thường nói ra: "Phi, người không có cơ hội, lão tử hiện tại muốn tiễn đưa người đi gặp Diêm Vương!" Nói rút ra giấu ở trên đùi dao găm, liền muốn một chiêu yết xuyên vào bên trong hạc ở ngực.

"Dừng tay!"

Uông Kiếm Thông cũng xuất hiện, hấn ngăn lại trung niên nam nhân nói: "Trần trưởng lão, hấn lưu lại đối với chúng ta hữu dụng."

Nói xong đưa ánh mắt nhìn về phía ngã trên mặt đất bờ môi biến thành màu đen Vân Trung Hạc đến, Vân Trung Hạc nói ra: "Người dễ giết nhất gia gia, gia gia cái gì cũng sẽ không nói."

Uông Kiếm Thông cũng không thêm để ý Vân Trung Hạc nói những lời này, hấn đem Hề trưởng lão cổng lên đến, cũng không quay đầu lại nói ra: "Đem hấn cũng mang đi, Hề trưởng lão trưởng, từ ta tính với người."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Vĩnh Lạc Thành Đại Chiến (Bốn)

Mất thấy là phải đến Duyên Châu thành, Lưu Vân giờ phút này đang ngồi ở Duyên Châu ngoài thành Hạ Quốc quân doanh Chủ Trưởng bên trong, Đa Mê Đức đang tại trung thực đứng ở một bên, nhìn xem Lưu Vân lật xem hấn Hành Quân Nhật Ký.

Lưu Vân cuối cùng ung dung nói chuyện, "Lần này sai lầm, bốn vương sẽ không trách người, người cũng không cần khẩn trương như vậy, yên tâm tốt, giải được y theo mà phát hành."

Đa Mê Đức tâm lý cuối cùng trì hoãn một hồi, Vân Trung Hạc sẽ thất bại đây là hấn có nằm mơ cũng chẳng ngờ sự tình, mất thấy Vương gia bố trí tỉ mỉ lưới lớn muốn thu lưới, nhưng là vạn nhất Vân Trung Hạc nói ra bí mật về sau, vậy trước kia hao phí tâm huyết ai có thể khiêng đến cái này đại tội a.

"Vương gia, hiện tại chúng ta nên làm cái gì, ty chức giờ phút này đã thúc thủ vô sách, chỉ lo lắng bọn họ lại đột nhiên phá vây, vạn nhất ••• "

Lưu Vân lại không thêm để ý, "Không sao, ta sở hữu mưu kế cũng là dương mưu, trừ phi bọn họ có thể lấy lực phá lực, không phải vậy coi như bọn họ đều biết, cũng không thể đối với ta kế hoạch sinh ra bất kỳ ảnh hưởng gì."

Đa Mê Đức cũng không dám lẩm miệng, nhưng là có một ít lời nói vẫn phải nói đi ra, "Mời Vương gia phát xuống mệnh lệnh, ty chức tất nhiên xông pha khó lửa không chối từ."

"Được, bốn vương hiện tại còn muốn giấu lại, cho bốn vương một canh giờ thời gian, người bây giờ thời khắc chú ý Duyên Châu thành động tĩnh, có chuyện trực tiếp tiến đến, không cần thông truyền."

•••••

Chung Ngạc giờ phút này ngồi cao Đại Đường, Đường Hạ chạy đến là bị trùng trùng điệp điệp buộc chặt Vân Trung Hạc, hấn nằm mơ cũng không có nghĩ đến chính mình sẽ có một ngày này.

Lúc đầu chính mình là người giang hồ giang hồ chết, lúc nào chết đều hấn là không có chút nào lời oán giận, dù sao cả đời giết người cũng đủ, thế nhưng là bây giờ không phải trước kia.

Mình bị Đại Chết Tử đảm bảo làm lớn như vậy cục, liền đợi đến trước mắt đám người này một đầu đâm đi xuống, nếu là tốt như vậy cục diện bị chính mình phá hư, vậy đối với hấn Vân Trung Hạc tới nói thật sự là không chết cũng vô dụng.

"Đường Hạ người, mau mau đem người biết sự tình nói ra, không phải vậy đại hình hầu hạ để người không muốn nói cũng phải nói!" Chung Ngạc vỗ kinh đường mộc, cảm giác mình chưa từng có uy phong như vậy qua.

Ngày đó hán bị Từ Hi phạt đến Duyên Châu thành trấn thủ, cũng là mượn sườn núi xuống lửa để cho mình giữ một phần thực lực có thể tại Từ Hi có sức mà không dùng được thời điểm, chính mình đại quân phát động, đến lúc đó sở hữu công lao chính là mình.

Nhưng là vạn vạn không nghĩ đến người Tây Hạ Lang tử đã tâm, lại dám đem thám tử đều cắm đến cửa nhà mình, cũng may chính mình giao hữu rộng lớn, có Cái Bang Bang Chủ Ôn Ưng Kiếm Thông giúp mình chớp tới một cái đầu lưỡi, trước mắt cục thế không rõ, có cái này đầu lưỡi chính mình ít nhất có thể biết người Tây Hạ đang suy nghĩ gì.

"Này! Người không cần không biết tốt xấu, Bản Quan hiện tại cùng người tra hỏi là cho người cơ hội, người cũng không nên cho thể diện mà không cần, uổng chịu này da thịt nổi khổ."

Chúng Ngạc Quan Uy đại thịnh, cái nào nói Văn Trung Hạc căn bản ngay cả con mắt cũng không nhìn hán, lạnh lùng hừ một tiếng. "Bớt nói nhiều lời, ta hôm nay miệng bên trong vũng hồ ra nửa cái tiếng cầu xin tha thứ, lão tử cũng là người tạo."

"Người!" Chúng Ngạc hạ gì thân phận lần thứ nhất bị một người thám tử như thế nhục mạ, căn bản chịu không được loại tâm lý này chênh lệch, "Người tới a, kéo ra ngoài chôn nồi nấu cơm, Bản Quan cũng không tin hán không nói!"

Chôn nồi nấu cơm cũng là đem người sống chôn dưới đất, dùng đao tại bọn họ trên mặt khắc chữ, khắc xong về sau dùng liệt tử tưới vào trên đầu, cơm liền làm xong.

Thế nhưng là ở một bên còn có đầu não thanh tịnh Ôn Ưng Kiếm Thông tại, hán biết Chúng Ngạc tuy nhiên tự nhủ được là bạn chí cốt, thế nhưng là hán thực chất bên trong vẫn là chú ý đến bọn họ loại này người giang hồ. Mà ngã trên mặt đất người này giống như cũng là trước một hồi gia nhập Tây Hạ Nhất Phẩm Đường Tử Đại Ác Nhân một trong vô cùng hung ác Văn Trung Hạc, Chúng Ngạc là quan trường người, tự nhiên không sợ giang hồ báo thù, thế nhưng là vạn nhất ngày sau hán ác nhân đem bút trưởng này quên tại bọn họ Cái Bang trên đầu, suy nghĩ một chút đã cảm thấy không được có lời.

"Chúng Đại Nhân." Giờ phút này là tại Đại Đường, Ôn Ưng Kiếm Thông cũng không cùng Chúng Ngạc lấy gọi nhau huynh đệ, "Chúng Đại Nhân, kính xin đại nhân thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, đem hán giao cho thảo dân tới xử trí."

"Chẳng lẽ Ôn Ưng tiên sinh có biện pháp để cho hán mở miệng nói ra Bản Quan muốn biết a?"

Ôn Ưng Kiếm Thông chấp tay nói ra: "Thảo dân không dám hứa chắc, nhưng là thảo dân biết hán lai lịch, nói không chừng sẽ moi ra lời gì tới."

Chúng Ngạc nghe xong, trong lòng nghĩ một chút, tất nhiên Ôn Ưng Kiếm Thông chịu giúp mình hỏi hán, Cái Bang Bang Chủ khẳng định sẽ có một chút thủ đoạn mình, khẳng định so ở trong tay chính mình càng có giá trị.

.....

"Có ai không, đem Hách Liên Thiết Thụ gọi tới, bốn vương có lời nói."

Tuy nhiên một hồi, Hách Liên Thiết Thụ liền chạy tới yết kiến Lưu Vân, "Vương gia, ngài là không phải có biện pháp, mau nói đi!"

Không nghĩ tới Hách Liên Thiết Thụ hưng phấn như vậy, Lưu Vân cũng có chút xấu hổ, "Không có ý tứ, nghĩ kỹ lâu cũng không nghĩ tới, ta quyết định dùng độc phong tỏa Duyên Châu thành, không biết có thể hay không tốt một chút."

Nếu Lưu Vân dùng độc làm sự tình, một mực là tất cả mọi người công biết bí mật, nhưng là không có người xách cái này một chuyện vặt. Với lại Lưu Vân cho dù đối với phóng Độc tới nói thuận buồm xuôi gió, thế nhưng là dù sao có tổn thương Thiên Đức. Cũng không biết có phải hay không gần nhất Đạo Kinh tâm lý trở nên miễn cưỡng, vẫn là chính mình thật không còn thủ đoạn độc ác.

"Vương gia, dùng độc tới nói có thể đem Duyên Châu thành thu phục, nhưng là dạng này không phải Vương gia ngài cuối cùng con mắt." Hách Liên Thiết Thụ cẩn thận từng li từng tí nói ra lời trong lòng, "Nếu như Vương gia không chê, liền để ty chức tới xử lý đi, ty chức nhất định cho Vương gia một cái hài lòng dạn dò."

Lưu Vân nhìn xem Hách Liên Thiết Thụ, không nghĩ tới hán giống như chính mình lâu như vậy, cuối cùng chủ động đưa ra muốn chính mình thử một lần. Dạng này cũng tốt, để cho hán thử một lần, mình có thể đơn độc hành động, nói đến rất lâu không có động thủ, từ khi đánh với Yến Long Uyên một trận về sau, thể cốt đều lên gi.

"Vậy người đi đi, tuy nhiên bốn vương cũng muốn chơi một chơi, người trước tiên làm việc của mình, nếu như bốn vương cùng người sự tình lên xung đột, bốn vương lập tức rút đi, người nói được chứ?"

Hách Liên Thiết Thụ lúc này hạ bái nói: "Đa tạ Vương gia tín nhiệm, ty chức nhất định không có nhục sứ mệnh."

Chờ hán ngừng đầu một cái thời điểm, Lưu Vân người đã đi nhà trống.

Hách Liên Thiết Thụ tâm lý bắt đầu nói thầm, không nghĩ tới Vương gia mới mười hai tuổi liền có như thể tu vi võ công, chính mình mặc dù đầu gì cũng muốn học một chút cao minh võ công.

Lưu Vân chân đạp Lăng Ba Vi Bộ, khắp đi trên đồng cỏ, giờ phút này hán đã rời đi quân doanh, cũng không biết chính mình muốn làm gì, chỉ biết là đi lên phía trước nhất định sẽ gặp phải sự tình tốt.

Vân Trung Hạc ngoài ý muốn xác thực để cho Lưu Vân tâm lý khản trương, dù sao Vân Trung Hạc tuy nhiên xấu dấu vết loang lổ, nhưng đầu gì cũng là người một nhà, vấn đề không đa số có thể tiếp nhận.

"Thật can đảm, đến tốt cùng là người phương nào chạy đến chúng ta Cái Bang quấy rối!"

Lưu Vân đang tại đi đường thân hình hơi chậm lại, chẳng lẽ nhanh như vậy đã có người phát hiện mình? Lưu Vân lập tức chuyển đổi phương hướng, theo âm thanh nơi phát ra nơi chạy đi.

Lưu Vân xa xa ngồi xổm ở một chỗ cao trong bụi cỏ, đã nhìn thấy phía trước có bảy tám cái đồng lửa đang thiêu đốt, nếu như vừa rồi kêu gọi đầu hàng là Cái Bang Đệ Tử, vậy trong này ít nhất không xuống năm mươi mấy người người.

Nhiều như vậy Cái Bang Đệ Tử bỗng nhiên xuất hiện ở đây, Vân Trung Hạc sẽ không đem lời nói nói hết ra đi, hi vọng Da Luật Niết Lỗ Cổ bên kia động tác nhanh một chút, nghe Lý Đức cao bên kia nói Trầm Quát đã thu thập tốt Dân Phu bắt đầu đóng Vĩnh Lạc thành, tại đây có thể tuyệt đối không nên ra vấn đề gì mới tốt.

Nhưng là một tiếng chói tai tiếng kiếm reo cắt ngang Lưu Vân mạch suy nghĩ, làm sao kiếm pháp còn có mạnh như vậy người sao?

Lưu Vân lúc này đẩy ra thảo thò đầu ra xem xét, không nghĩ tới một cái đen sì đồ vật liền hướng về hắn bay tới, làm Lưu Vân cước bộ đập mạnh, liền nhảy ra mảnh này bụi cỏ.

Nhưng là không nghĩ tới này chói tai tiếng kiếm reo thế mà hướng về phía phía bên mình đến, kiếm phong lung lay chỉ Lưu Vân trước ngực, vền vền chỉ có Tam Thốn khoảng cách, thế nhưng là bị Lưu Vân như có như không vừa né tránh qua một kích này.

Sượt qua người trường kiếm thế mà toàn bộ thân kiếm đều cắm vào Lưu Vân sau lưng thân cây bên trong, nghĩ đến đây thanh kiếm nếu như cắm ở trên người mình, hắn cái trán liền có hơi hơi mồ hôi lạnh chảy ra.

Theo Lưu Vân một kiếm này thật suýt chút nữa thì chính mình mệnh, kìm lòng không được nói ra một câu, "Hảo Kiếm Pháp."

Lúc này một người mặc áo trắng thiếu niên xuất hiện tại Lưu Vân trước mặt, thân hình trôi đi chuyển đến đến Lưu Vân trước người không đủ Nhất Trụ khoảng cách nói ra: "Không phải Hảo Kiếm Pháp, là Hảo Kiếm."

Lưu Vân cũng cười, hắn nhìn trước mắt cùng mình không chênh lệch nhiều nam hài nói ra: "Đều tốt, đều tốt. Ta gọi Lưu Vân, ngươi tên là gì a."

Chỉ gặp nam hài này bỗng nhiên không có vừa rồi khí thế, áp ứng nói ra: "Ta không có tên, mẹ ta gọi ta Tiểu Độc Từ."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Vĩnh Lạc Thành Đại Chiến (Năm)

Lưu Vân có một ít không thể tin được, "Vị bằng hữu này, ngươi xác định ngươi không có nói đùa?"

Cái này gọi Tiểu Độc Từ hài tử ánh mắt lập tức trừng đến giống như Ngưu Nhân đồng dạng, "Ngươi cũng không tin ta?"

Lưu Vân nhìn hắn thế mà lại vì là dạng này tên sinh khí, nhưng là liên tưởng đến vừa mới này nhanh như Lưu Tinh kiếm pháp, không khỏi âu sầu trong lòng, vội vàng nói: "Nói đùa, ta xưa nay không nói đùa người khác, đã ngươi nói ngươi gọi Tiểu Độc Từ, ta liền tin tưởng ngươi gọi Tiểu Độc Từ."

Cái này và hắn Đại Nam Hài bất thành linh một cái nắm lấy Lưu Vân tay nói: "Ngươi thật là một cái Người tốt, rất lâu không có người tin tưởng ta, chúng ta kết bái a?"

"Chờ một chút, chờ một chút." Lưu Vân bị trước mắt cái này bất thành linh trở nên nhiệt tình nam hài giật mình, quay đầu nhìn về phía vừa mới chính mình nhảy dựng lên địa phương, thành linh một cái đầu người, nhìn kỹ một chút hắn ngay cả ánh mắt còn không có nhắm lại đây.

"Cái kia chúng ta nếu mới vừa quen ta hỏi cái này vấn đề không biết có thích hợp hay không?"

Tiểu Độc Từ giờ phút này lộ ra thật cao hứng, có rất ít người cùng hắn nói chuyện, mỗi người đều coi hắn là quái vật, "Ta cũng không biết làm sao, bọn họ vừa nhìn thấy ta liền nói ta là thối tử cái gì, sau đó liền quơ lấy gia hỏa muốn giết ta. Vậy ta đương nhiên phải trả tay, kết quả lấy lại tinh thần bọn họ đều chết."

Tiểu tử này không phải là bị điên rồi, chẳng lẽ là song trọng tính cách?

Lưu Vân cũng không dám bảo đảm phiêu, hắn từ nghe được âm thanh chạy tới, bắt quá chỉ là mười phút đồng hồ không đến, chính mình cũng không có công lực cỡ này tại gần như vậy thời gian bên trong sát nhiều người như vậy a!

Gặp này Lưu Vân đành phải nói: "Người muốn cùng We Got Married bá có thể a, vậy ta hỏi người trong nhà người có người hay không hận người nào, tí như họ Lý, họ Đinh họ Đoàn loại hình? Người trước tiên từ từ suy nghĩ suy nghĩ một chút, ta đi giải cái tay."

Tiểu Độc Từ nhắm mắt lại cẩn thận hồi tưởng trong nhà mình có hay không cừu nhân loại hình, lúc này Lưu Vân nhanh hiện trường nhìn xem đến là dạng gì võ công

Mà khi hắn đi vào hiện trường xem xét, chỉ có mười cái Cái Bang Đệ Từ ngã trên mặt đất, mũ liên mấy người các người điểm nhiều như vậy đồng lửa, không biết cẩn thận thảo nguyên hóa à.

Không đúng, chỉ có mười mấy người này vậy cũng không được a, ít nhất ta nếu là dựa vào trên tay công phu tại gần như vậy thời gian bên trong có thể giết không được nhiều người như vậy.

Lúc này Tiểu Độc Từ cầm trong tay kiếm trở về, cười hi hi nói: "Mẹ ta chết về sau, nhà chúng ta giống như liên không có cừu nhân, đối với người cùng ta có kết hay không bá."

Lưu Vân trong lòng nghĩ tất nhiên không có cừu nhân, vậy thì kết bá đi, như thế có tiềm lực không có đạo lý không kéo qua tới.

Thế là hai người từ trong đồng lửa rút ra ba cái bó đuốc cắm trên mặt đất, cùng một chỗ quỳ xuống nói ra: "Thương Thiên Tại Thượng, Hậu Thổ tại hạ, hôm nay huynh đệ chúng ta hai người lần hai kết bá."

"Ta, Lưu Vân, mười hai tuổi."

"Ta, Tiểu Độc Từ, mười ba tuổi."

"Chúng ta ở đây thề, không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm"

Lưu Vân lúc này ngắt lời nói: "Cũng không cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày."

Tiểu Độc Từ rõ ràng lảng một chút, "Đệ đệ, người nói sai đi, ta nghe người khác nói là nhưng cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày."

Nào biết Lưu Vân lại nói: "Cái này ta làm không được, ta hiện tại thân thân thể không tốt, liên sợ liên lụy người, cứ như vậy đi, cũng không cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày."

"Được, nghe người, cũng không cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày, ai, này tìm cái gì a?"

Lưu Vân nói: "Cũng thế, vậy thì tìm không rời không bỏ, vĩnh viễn không bao giờ phản bội, thế nào?"

Tiểu Độc Từ cũng vui vẻ, cái này nghe thật có khí thế, "Được, liên cái này, không rời không bỏ vĩnh viễn không bao giờ phản bội."

Thế là hai người cùng nhau nói ra: "Nếu làm trái lời thề này, Thiên Tru Địa Diệt, Đòi Đòi Kiếp Kiếp không được làm người!"

"Đại ca!"

"Tiểu đệ!"

Tại hai người ôm nhau mà khóc (chỉ có Tiểu Độc Từ khóc) thời điểm, mặt đất còn có một cái giả chết khát cái còn sống, chậm rãi điều chỉnh hô hấp, tiếp tục giả bộ chết bên trong.

Hai cái này thiếu niên tại thiên địa chứng kiến xuống kết làm huynh đệ khác họ, Tiểu Độc Từ cao hứng bùng bùng giống như Lưu Vân đi. Nhưng là không nghĩ tới là tất cả mọi chuyện đều phá hủy ở cái này khát cái trên thân.

"Lưu Vân đệ, người nói người là Hạ Quốc Vương gia là thật a?" Tiểu Độc Từ một mặt sùng bái nhìn xem Lưu Vân.

Nói thực ra Lưu Vân từ trước kia liên đối với tiểu hài tử không có cách nào, với lại bất thành linh gặp phải như thế một cái võ công hiếm thấy vên vện so với hắn lớn hơn một tuổi tiểu hài tử, khi hắn như thế ngây thơ hỏi hắn thời điểm, Lưu Vân thật sự là lên cả người nổi da gà, người thế nhưng là vừa mới ánh mắt đều không nháy mắt khoảnh khắc a nhiều người, người không có cảm giác sao?

Cho nên cũng là bắt đầu trộn lẫn tiểu hài tử nói: "Đúng vậy a ta lần này tới chính là vì đánh bại Tổng Triều quân đội, thế nhưng là bọn họ đem ta Từ Thúc bắt đi, cho nên ta muốn trước cứu ta Từ Thúc."

Tiểu Độc Từ như có điều suy nghĩ nói: "Thúc thúc của người cũng chính là thúc thúc ta, được, ta giúp người cứu thúc thúc tốt, ai bảo chúng ta là huynh đệ đây."

Không nghĩ tới Tiểu Độc Từ là như thế này một cái giảng nghĩa khi đại ca, chính mình cũng không tính lừa gạt đúng hay không. "Vậy thì tốt, chúng ta trước hết quay về Quân Ta doanh đi, cứu người dạng này sự tình chúng ta có thể bàn bạc kỹ hơn được rồi."

Tiểu Độc Từ dứt khoát đánh về đáp: "Tốt, này đi thôi, ta nếu đã đói một ngày, chúng ta đi trước có một bữa cơm no đủ đi."

Cứ như vậy hai người so với khinh công chạy về Hạ Quốc quân doanh, trên đường đi quả thực để cho Lưu Vân kinh hãi không ít, chính mình là dựa vào lấy Bắc Minh Thần Công và Lăng Ba Vi Bộ mới có hôm nay phần này tu vi, tuy nhiên niên kỷ còn nhỏ nhưng là cũng đơn giản. Vậy cái này Tiểu Độc Từ đến tốt cùng là luyện được cái gì Ngoại Quái, lại có thể theo sát ta.

Trở lại quân doanh về sau, Hách Liên Thiết Thụ lập tức liền đem một phong từ Duyên Châu thành truyền đến tin hiện lên cho Lưu Vân xem, Tiểu Độc Từ ở một bên nói: "Thờ ra, thù hạ người rất hiểu quy củ a, để cho hấn cho ta làm ăn chút gì thôi, ta đói."

Đến quân doanh liền theo tới nhà đồng dạng, Lưu Vân lập tức sắp xếp người cho Tiểu Độc Từ nấu cơm, để cho hấn đi nhà bếp là được. Chính mình và Hách Liên Thiết Thụ trở lại Chủ Trường bên trong, Lưu Vân mở ra phong thư, xuất ra Duyên Châu thành tình báo sau khi xem xong nói: "Phong thư này người xem sao?"

Hách Liên Thiết Thụ không dám giấu diếm, "Hồi Vương gia, ty chức xem."

Kết quả Lưu Vân chọc tức một tay lấy tin nện ở Hách Liên Thiết Thụ trên mặt, "Đây chính là người làm sự tình? Trực tiếp tìm bọn hấn đòi người! Bọn vương còn tưởng rằng người có nhiều khả năng chịu đựng đây!"

Thế nhưng là Hách Liên Thiết Thụ cũng nói: "Vương gia, bất quá chỉ là lui binh ba mươi dặm, chúng ta chỉ cần thôi lui đến để bọn hấn nhìn không thấy địa phương không là được á."

"Đánh rầm, người cho rằng tất cả mọi người là kẻ ngu à, hiện tại Cái Bang đã nhúng tay, Uông Kiếm Thông là dễ gạt như vậy, vẫn là Chung Ngạc là dễ lừa gạt? Lần này sinh lực quân ngay tại Duyên Châu, ta sự việc cần giải quyết tất nhiên đem bọn hấn tiêu diệt ở đây, người cho rằng ta bọn họ dạng này chạy tới là vì cái gì?"

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?"

Lưu Vân đành phải dùng một chiêu hạ sách thử một lần bọn họ, "Người đi phái người rải một tin tức, liền nói Kiều Phong bị vây khốn ở Hạ Châu, đồng thời đem dọc theo đường khát cái không hỏi thị phi rút kiếm liên sát, bọn vương muốn nhìn Uông Kiếm Thông có phải hay không tin tưởng hấn đồ đệ sẽ không tới ta Hạ Quốc đây."

Kẻ sách là có, Hách Liên Thiết Thụ vẫn là không yên lòng, "Thế nhưng là Vương gia nếu là không thành công đâu?"

Lưu Vân thật sự là đối trước mắt cái này đại tướng quân im lặng, sự tình gì đều muốn hỏi ta, ta nếu là đều biết đã sớm Thống Nhất Thế Giới, "Không biết, tự mình nhìn lấy xử lý đi, tóm lại Duyên Châu thành nhất định phải đuổi tại Vĩnh Lạc thành thành phá đồng thời phá mất, người hiểu biết chính xác nói?"

Hách Liên Thiết Thụ không phải người ngu, chỉ là não từ không hiệu nghiệm, lúc này Vương gia có thể muốn đại Nghĩa diệt Thân đi.

"Ty chức mình bạch, muôn vàn khó khăn sự tình liền giao cho ty chức tới làm đi." Nói xong đi ra Chủ Trường.

Sau đó tay bên trong cầm đùi cừu nướng Tiểu Độc Từ đi tới nói: "Oa, đệ đệ, vẫn là người tốt a, nhà ta liền giống như hổ đất đồng dạng, ăn cũng không có người tốt, ha ha, và người kết bái ta thật sự là đi đại vận."

Tâm phiền ý loạn nhìn xem Tiểu Độc Từ từng miếng từng miếng cắn đùi dê, Lưu Vân bất thành linh có một cái ý nghĩ tuôn ra não hải, "Đúng thế, ta làm sao không nghĩ tới đây."

Nói xong trên giấy tô tô vẽ vẽ, mở ra cho Tiểu Độc Từ xem xét, Tiểu Độc Từ cũng ngốc.

"Một đàn dê, có ý tứ gì?"

Lưu Vân cười thần bí, "Còn có thể là có ý tứ gì, đương nhiên là cho bọn hấn ăn á."

Chương 63: Vĩnh Lạc Thành Đại Chiến (Sáu)

Lưu Vân và Tiểu Độc Tử đang ngồi ở quân doanh cửa chính, có nói một chút không có nói một chút trò chuyện, không thể tránh né liền cho tới riêng phần mình thân thể.

Thông qua nói chuyện phiếm, Lưu Vân cũng mới biết có đặc sắc kỳ ngộ không biết chỉ có một mình hắn, Tiểu Độc Tử cũng thế. Hắn sinh hoạt tại Tây Hạ và Đại Tống biến cảnh trong thôn nhỏ, từ nhỏ đã một cái mẹ không có cha, sau đó mẹ nó tự tử Tiểu Độc Tử, ngay từ đầu số tuổi tiểu nghe không hiểu những lời này, về sau trong thôn liền có người nói cho bọn hắn đây là mạng chửi người lời nói, tiểu hải tử cũng không có gì ý đồ xấu, liền cấp quên.

Kết quả ngày này Tiểu Độc Tử ở phía xa trên núi hái quả dại, vừa định về nhà thời điểm, hết lần này tới lần khác liền gặp phải lần thứ nhất Tống Hạ đại chiến, người Tây Hạ vì là thắng lợi, đem Hoàng Hà cho vỡ đê, nhà không có mẹ chết vào là hắn liền bắt đầu lang thang.

Tiểu Độc Tử khả năng trời sinh tâm lớn, mẹ không có vậy mà cũng không có để cho hắn cảm giác được cái gì không ổn địa phương, qua loa tại nguyên lai nhà địa phương cắm một cái nhánh cây liền đi.

Trôi dạt khắp nơi Tiểu Độc Tử gia nhập một cái địa phương Tật Phong Kiếm phái, cũng không biết người nào đặt tên, võ quán Kiếm Phái quy củ phần lớn đồng dạng, nhỏ tuổi Tiểu Độc Tử tự nhiên trở thành những sư huynh này đồng cát.

Nhưng là Tiểu Độc Tử cũng không phải dạng này cam tâm bị khi phụ mặt hàng, hắn cuối cùng quyết định, một năm sau tại một đêm bên trên tất cả mọi người ngủ về sau, hắn dẫn theo kiếm đem sở hữu đã từng khi dễ qua hắn các sư huynh toàn bộ sát.

Thế nhưng là làm xong những chuyện này về sau, Tiểu Độc Tử thật sự là sợ hãi, hắn sợ sư phụ sẽ đem hắn cũng cho sát, dứt khoát liền mượn ban đêm tiền đưa canh danh nghĩa, tại sư phụ hắn trở tay không kịp tình huống dưới đem hắn sư phụ cũng cho sát.

Nếu nghe đến đó thời điểm, Lưu Vân liền muốn chạy, lúc này mới bao lớn a, trong lòng sao?

Sau đó làm xong đây hết thấy Tiểu Độc Tử học trộm phó kiếm còn có Kiếm Phổ trốn tới, thế là tại hắn gặp phải Lưu Vân một năm nay, hắn đối với kiếm pháp hiện ra thiên phú kinh người, ngắn ngủi trong một năm, liền đã có không tầm thường tu vi.

Cuối cùng nghe xong Tiểu Độc Tử nhân sinh kinh lịch trải qua, Lưu Vân lúc này mới cảm thấy mình dựa vào nội dung cốt truyện sống sót thời gian nhất định yếu bạo, nhưng là đây cũng là nhân sinh không phải sao.

.....

Vĩnh Lạc thành.

Bên này đi qua Giám Quân Trầm Quát toàn bộ giám sát, cuối cùng hoàn thành Từ Hi cái này không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ, chỉ dùng mười bốn ngày tại Vĩnh Lạc nơi đó thành lập một tòa Vĩnh Lạc thành.

Một ngày này Từ Hi đứng tại trên tường thành cao hứng nói ra: "Tốt, trúc tốt cái này một tòa thành, liền như là tại Tây Hạ tại đây khám tiền vào một cây cái đinh. Thẩm đại nhân, lần này Trúc Thành người là công đầu, triều đình sẽ không bạc đãi người."

"

Trầm Quát cũng thật cao hứng, chính mình đường đường sáu thước nam nhi, mấy tháng đến nay không có chút nào tác công, hiện tại cuối cùng để cho mình rửa nhục, thật không dễ dàng.

"Đại nhân khách khí, chỉ hy vọng đại nhân có thể nhất cử lật úp Tây Hạ, dạng này hạ quan liền cùng có vinh yên."

Mấy ngày nay tới là Từ Hi cao hứng nhất thời điểm, tương tượng ngày đó đoạn tuyệt với Chủng Ngạc, hắn còn dám mắng ta tầm nhìn hạn hẹp, thật sự là cho hắn khuôn mặt, yền tức sao biết chỉ hồng học quá thay.

Thế là hắn đem hơn ngàn gánh lương thực vận tiền vào Vĩnh Lạc thành, xem như một cái đầu màu, căn cứ hắn trừ tính hắn hạ lệnh về sau cái này Vĩnh Lạc thành cũng là thực hiện Tây Chinh kho lúa.

Đương nhiên còn muốn đem công trình mặt mũi làm đến nơi đến chốn, bài hương án, tắm rửa thay quần áo mặc Quan Phủ.

Từ Hi giờ phút này xuất ra Tống Thần Tông cho Thánh Chi thi thắm: "Phụng Thiên Thừa Vận hoàng đế, chiếu viết: Vĩnh Lạc thành đặc biệt ban tên cho Ngăn Xuyên trại nhìn Chúng Khanh tề tâm hợp lực hoàn thành Tây Chinh, lấy báo thiên ân, đến lúc đó luận công hành thưởng lấy cáo hậu thế, Khâm Thử!"

Ở đây sở hữu thần dân đều quỳ xuống tạ ơn, "Tạ Chủ Long Ân, Ngộ Hoàng Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế!"

Từ Hi cho rằng Khánh Điện liền không cần cử hành, việc cấp bách cũng là một lần nữa định ra hợp lý công phạt sách lược, thế là lưu lại tám trăm thường trú binh về sau, mang theo đại bộ đội trở lại Mễ Chi chuẩn bị xuống một vòng tiền công.

.....

Lý Đức cao bên này nếu đã đợi phiên, không có gì lớn không được, hẳn thấy Tổng Nhân mềm yếu, trực tiếp sát liền có thể, nhưng là thụ mệnh Vu thiếu chúa Quận Vương để cho hẳn không dám có đại động tác.

"Báo ~" một cái Linh Liên Lạc đi vào Lý Đức cao phía trước nói ra: "Báo cáo tướng quân, Tổng Nhân đã xây xong Vĩnh Lạc thành, cư tất hiện tại Vĩnh Lạc thành chỉ có tám trăm người!"

Tin tức này tựa như thiên hàng mưa dầm dề cho Lý Đức cao từ trong ra ngoài đều thoải mái thối, cao hứng vỗ đùi nói: "Tốt! Truyền mệnh lệnh của ta, toàn quân tập hợp, chúng ta công hãm Vĩnh Lạc thành, phát binh!"

Một trận bén nhọn gấp rút tiếng kèn tại Hạ Quốc quân doanh vang lên, toàn bộ doanh binh lính lập tức mặc vào bì giáp, cầm lấy Qua Mâu dựa theo đội ngũ đứng đội, không cần thiết hai phút đồng hồ, một cỗ ngay ngắn nghiêm nghị bao phủ toàn bộ quân doanh.

Lý Đức cao giờ phút này đã mặc Khôi Giáp, cưỡi tại ngựa cao to bên trên, rút ra đại đao trực chỉ Vĩnh Lạc thành phương hướng nói ra: "Toàn quân nghe lệnh, vượt qua Vĩnh Định Hà, đem Vĩnh Lạc thành cướp lại hiến cho Vương gia, đệ nhất Kỵ Quân mở đầu, thứ hai thứ ba Kỵ Quân bảo vệ Tả Hữu Lưỡng Dực, trung quân xuất phát!"

Hiệu lệnh một phát, toàn quân sai bước lái hướng Vĩnh Lạc thành phương hướng.

Một bên khác vừa mới trở lại Mễ Chi Từ Hi còn không có tới kịp ăn cơm đâu, kết quả là nhận được thám báo truyền đến Quân Tình.

"Cái gì? Người nói người Tây Hạ cử binh muốn đánh Vĩnh Lạc thành!" Từ Hi nằm mơ cũng không có nghĩ đến yên lặng thời gian dài như vậy không có động tĩnh người Tây Hạ sẽ ở cái này trước mặt phản kích, với lại Vĩnh Lạc thành vừa mới xây xong, còn không có đóng quân, quả thực là khinh người quá đáng!

"Tốt! Bản Quan đã đợi chờ bọn họ lâu ngày, khi như thế nhiều ngày sức đầu ô quy bọn họ cuối cùng chịu đi ra, người đầu, điểm binh, giờ phút này kiến Công lập Nghiệp cơ hội thật tốt không công đưa đến trước mắt, há có không can lý lẽ!"

Thế là Từ Hi một mặt nắm chắc thắng lợi trong tay biểu lộ, mặc Khôi Giáp, lập tức hạ lệnh điểm binh tiến đến cứu viện.

"Chỉ cần đuổi tại bọn họ trước đó đến Vĩnh Lạc thành, vậy bản quan liền có thể bảo đảm Vĩnh Lạc thành không ngại."

Tại Tây Hạ binh mã đang chạy tại đây chạy tới thời điểm, Từ Hi đã điểm đủ một vạn binh mã, tiến về Vĩnh Lạc thành hộ trận. Cũng may Mễ Chi khoảng cách Vĩnh Lạc thành không phải quá xa, đầy đủ đuổi tại Tây Hạ binh trước đó đến Vĩnh Lạc thành.

Mắt thấy chân trời giờ lên bụi đất càng lúc càng lớn, Tây Hạ binh quả nhiên đúng hạn xuất hiện, Từ Hi làm một cái Chư Soái, lập tức hạ lệnh, "Bãi Trận, để bọn họ mở mang kiến thức một chút ta Đại Tổng vô địch Quân Trận!"

Thế nhưng là Lĩnh Quân đại tướng cao Vĩnh Năng nhìn ra lần này Tây Hạ binh mã bất luận khí thế vẫn là trận thế đều giống như ngày xưa gặp phải Tây Hạ binh khác biệt, chỉ từ bọn họ tiếng bước chân liền có thể nghe được lần này Tây Hạ binh là có chuẩn bị mà đến.

"Khởi bẩm đại nhân, trước mặt Tây Hạ đại quân giống như cùng chúng ta trước đó đánh bại Tây Hạ binh có chỗ khác biệt, mặt tướng nhận vì muốn tốt cho lớn nhất tại bọn họ qua sông thời điểm nửa độ kích, dạng này ổn thỏa nhất."

Nào biết Từ Hi hừ lạnh một tiếng, "Người liền đây là tướng người khác chí khí diệt uy phong mình, Bản Quan nói qua, Vương Sư không phòng không thành liệt."

(cái gọi là không phòng không thành liệt là không công kích không có xếp thành liệt địch quân.)

Sau đó cười ngửa rút ra chiến đao, chạy đến đội ngũ phía trước nhất, cất giọng nói: "Ta Đại Tổng nhiệt huyết các huynh đệ, hiện tại chính là chúng ta kiến Công lập Nghiệp thời điểm, tựa như chúng ta trước đó làm đồng dạng, binh phong sở chỉ đánh đâu thắng đó."

"Sát" !"Sát" !"Sát" !

"Tốt! Đây mới là ta Đại Tổng Vương Sư khí độ!"

Tây Hạ đại quân lần này tới xu thế rất nhanh, liền như là cao Vĩnh Năng nói đồng dạng, thuyền nhỏ và 40 đờ Phù Kiêu tựa như trước đó chuẩn bị kỹ càng đồng dạng, chờ đến Quân Tiên Phong toàn bộ qua sông về sau, Lý Đức cao còn lo lắng Đại Tổng quân đội lại đột nhiên tiến công, cố ý chuẩn bị 40 tòa Phù Kiêu, không nghĩ tới bọn họ cái gì cũng không nhúc nhích.

Nhiệt huyết xông lên đầu Lý Đức xem trọng chính mình Quân Tiên Phong đã vượt qua cửa sông, thật giống như trước đó thiếu chúa Quận Vương dẫn bọn họ diễn luyện đồng dạng, lập tức Chính Quân trước tiên bảo vệ cẩn thận sau lưng Phù Kiêu, sau đó liền bắt đầu mang theo Kỵ Quân xung phong!

Từ Hi giờ phút này cũng trở về đến trung quân đài chỉ huy, trong tay vung trận kỳ nói ra: "Giết!"

Sở hữu Tổng Quân đình thương nghênh đón bọn họ mấy tháng này đến nay gặp phải mạnh nhất Tây Hạ quân đội.

"Giết!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Vĩnh Lạc Thành Đại Chiến (Bảy)

Vĩnh Lạc thành đại chiến một ngày trước.

"Giúp đỡ, có ta Cái Bang Đệ Tử truyền đến tin tức, Kiều Phong huynh đệ bị vây ở Hạ Châu, người nói đây có phải hay không là thật?"

Đã khôi phục Ngô trưởng lão bắt đầu giúp Uông Kiếm Thông chia sẻ một chút áp lực, không nghĩ tới ngày đầu tiên liền nhận được dạng này tin tức.

Uông Kiếm Thông cũng không biết nói cái gì cho phải, chính mình đệ tử chính mình rõ ràng, dạng này đại sự hán nhất định sẽ không bỏ qua, thế nhưng là hết lần này tới lần khác đâm vào cái này ngay miệng, đây là nghiệt duyên a.

"Không vội, bên ngoài Tây Hạ binh đã như thế nào, có hay không động tĩnh gì?"

Ngô trưởng lão nói ra: "Theo môn hạ của ta đệ tử và Chúng Đại Nhân Thám Báo Tiểu Đội truyền đến tin tức lúc hoàn toàn không có lui binh, muốn đến bọn họ đã bỏ đi Vân Trung Hạc, nghĩ đến cũng là, ai sẽ làm một cái tội ác tày trời người làm loại chuyện này."

Uông Kiếm Thông gật gật đầu, "Người nói có đạo lý, thế nhưng là Phong Nhi sự tình, ta cũng không thể mặc kệ." Giờ phút này hán có chút khó xử, một bên là trợ giúp Chúng Ngạc thủ Duyên Châu thành, một bên là đệ tử đặc ý.

Ngô trưởng lão giờ phút này nhìn ra Uông Kiếm Thông khó xử, thế là chủ động xin đi giết giặc nói: "Giúp đỡ, người nếu là không ghét bỏ ta, để cho ta đi Hạ Châu đi một lần đi, dù sao Kiều Phong huynh đệ cũng là ta hảo huynh đệ, so với hiện tại Duyên Châu tới nói, Hạ Châu vấn đề cũng không lớn, nội ứng ngoại hợp liền có thể liền ra Kiều Phong huynh đệ."

Ngô Trường Phong lời nói thật sự là nói đến Uông Kiếm Thông trong tâm khảm, tất nhiên Kiều Phong nơi đó có Ngô Trường Phong tương trợ, vậy mình liền có thể tốt hơn và Tây Hạ Nhất Phẩm Đường bọn họ lượn vòng.

"Tốt, Ngô trưởng lão liền vất vả người đi một chuyến đi, các loại đem ta này bắt tranh khí đồ nhi cứu ra về sau, ta để cho Kiều Phong nhận người coi Hòa Tham."

Ngô Trường Phong vội vàng từ chối, "Giúp đỡ khách khí, kiếp này có thể nhận biết Kiều Phong huynh đệ, chính là ta Ngô mỗ kiếm được, Hòa Tham cũng không cần xách, làm huynh đệ có kiếp này không kiếp sau, ta lúc này đi."

Thế là sôi động Ngô Trường Phong mang theo bốn mươi Cái Bang huynh đệ quyết định thừa dịp bóng đêm bỏ chạy Hạ Châu, Uông Kiếm Thông cũng biết bây giờ rồi đi Duyên Châu vẫn tương đối mạo hiểm, cho nên hán đem Kiều Phong sự tình nói với Chúng Ngạc một chút.

Chúng Ngạc nói: "Nếu là Uông Phong huynh đệ thân truyền đệ tử, vậy thì như cùng ta con cháu, hán bị nhốt Hạ Châu nghĩ đến cũng là muốn giúp chúng ta một tay. Cũng được, ta bây giờ tuy nhiên không thể lại phân binh cứu giúp, nhưng là dùng một đội kỵ binh che chở các người đi ra Duyên Châu vẫn là có thể làm đến."

Uông Kiếm Thông nghe rất là cảm động, "Đa tạ tử đang huynh, sau này nếu như hữu dụng lấy của ta phương, vẫn là câu nói kia, không chối từ."

"Ha ha ha,

Uông Phong huynh đệ khách khí, đã như vậy, liền để Cái Bang các vị huynh đệ ăn chán chê một bữa về sau, ta lập tức phái binh tiễn đưa các người ra khỏi thành."

.....

Duyên Châu ngoài thành đề bên trên, Lưu Vân và Tiểu Độc Tử còn có này ba vạn đại quân đã chờ xuất phát, liền chờ mặt trăng đến đỉnh đầu liền bắt đầu tiến hành Công Thành Chiến.

Tiểu Độc Tử miệng bên trong cắn một tấm bánh mì nói: "Lưu Vân đệ, Cái Bang thực sự có người mạnh như vậy à, ta nhìn người so bình thường khăn trương nhiều."

Lưu Vân chính mình cũng là cảm thấy có một ít khăn trương, "Ha ha, ta cũng không biết làm sao, ta ngay từ đầu rồi Kiều Phong bị bắt sự tình thật sự là

một chiều cò dờ, khả năng ta là quan tâm sẽ bị loạn đi. Nếu bằng vào ta Tứ Thúc võ công tạo nghệ tới nói đánh thắng được hán khả năng không ít, nhưng là muốn nói có thể bắt lấy hán thật đúng là không có mấy cái. Cho nên nói Cái Bang nếu là Kiều Phong không có đến, làm sao có khả năng bắt lấy Tứ Đại Ác Nhân Vân Trung Hạc, người nói đúng đi.

Cho nên Kiều Phong hiện tại nhất định trong thành, lấy võ công của hán tới nói, hai chúng ta chung vào một chỗ cũng trắng bên trên. Với lại ta cố ý rài Kiều Phong bị bắt tin tức, nhất định gây nên bọn họ cảnh giác, cho nên lúc này Bất Công phá Duyên Châu thành, chờ Kiều Phong điên lên, liền không có người có thể chế trụ hán."

Tiểu Độc Tử như có điều suy nghĩ nói ra: "Vậy ta ngược lại là hiểu kỳ đến tột cùng là ta kiếm lợi hại, vẫn là hán Quyền Chương lợi hại."

Lưu Vân cũng không có để ý Tiểu Độc Tử nói chuyện, hán đã đem toàn bộ chú ý lực đều tập trung ở nơi xa Duyên Châu thành, "Bây giờ nghe ta hiệu lệnh, một nén nhang về sau võ đề, đem Bê gỗ và thuyền nhỏ đều chuẩn bị kỹ càng, nếu có chống cự người, mặc kệ hán mặc cái gì hết thấy bắn chết."

"Vâng!"

.....

Trần trưởng lão vừa mới cho Hề trưởng lão bên trên xong thuốc, đi ra doanh trường nhìn thấy Ngô trưởng lão đang tại chính lý Mã Thất, liền hiểu kỳ đi qua hỏi: "Trường Phong huynh, người muốn đi đâu a?"

Ngô Trường Phong nói: "Ta muốn đi một chuyến Hạ Châu, có thể muốn đi mấy ngày, khả năng không đuổi kịp về sau Đại Phán Công, Trần huynh liền làm phiền người cỡ nào thay ta sát mấy cái Tây Hạ chó vừa vận rất tốt."

"Làm sao đâu?" Trần Cô Nhạn nói ra, "Chẳng lẽ giúp đỡ cho người đi thay thế Tổng trưởng lão trừ tính chung dọc theo đường Cái Bang Đệ Tử?"

Ngô Trường Phong cũng không có nhiều như vậy tâm địa gian xảo, nói thẳng: "Ta nói cho người, người cũng không nên cho người khác nói a, nếu Kiều Phong cũng tới, bắt quả hán bị vây ở Hạ Châu, cho nên ta muốn đi cứu hán."

Trần Cô Nhạn có thể là toàn bộ Cái Bang coi thường nhất Kiều Phong, hán là Cái Bang Tứ Đại Trưởng Lão tuổi tác nhỏ nhất, võ công tối cao. Trên lý luận tới nói Ưng Kiếm Thông nếu là làm bất động Cái Bang Bang Chủ, vậy hán cũng là thích hợp nhất nhân tuyển.

Thế nhưng là thường thường không như mong muốn, hoành không mà ra một cái Kiều Phong đến, không chỉ bị Ưng Kiếm Thông thu làm thân truyền đệ tử đến truyền Hàng Long Thập Bát Chương, một thân tu vi càng làm cho Cái Bang từ trên xuống dưới phục không có hai lời, cái này cũng còn không có tính cả hán Hào Phóng không bị trời buộc tính tình.

Vậy cái này xuống tốt, ta ngược lại muốn xem xem người đệ tử Kiều Phong ra chuyện này về sau, người còn thể nào có ý tốt đem Bang Chủ Chi Vị truyền cho Kiều Phong.

Thế là lập tức biến hóa sắc mặt nói: "Vậy thì thật là khổ Trường Phong huynh, người đem Kiều Phong huynh đệ cứu ra về sau người liền nhiều lời nói hán, để cho hán tuổi trẻ người về sau không cần xúc động như vậy, phạm là nghĩ lại mà làm sau không phải ngoài miệng nói một chút."

Sau đó còn nói thêm: "Còn có người nếu là cứu ra Kiều Phong huynh đệ về sau, người lại giúp hán giống như giúp đỡ van nài, trong chuyện này liền là ai cứu Kiều Phong người nào có tư cách câu tình, biết đi, khả năng đến lúc kia chúng ta cũng sẽ không thay Kiều Phong nói tốt sự tình, người liền hao tổn nhiều tâm trí."

Ngô Trường Phong nghe xong, nguyên lai tại đây còn có dạng này sự tình, "Vẫn là người tâm nhân tốt, vậy được, chúng ta mấy cái lập tức liền muốn đi, người còn có cái gì muốn dặn dò à, Trần lão đệ?"

Trần Cô Nhạn khoát khoát tay nói: "Được, ta cũng không phải người nhiều chuyện, chính người trên đường cẩn thận là được, ta còn muốn đi xem hán một chút huynh đệ đây. Vậy ta liền không tiễn xa, Trường Phong huynh thuận buồm xuôi gió!"

"Tốt, mượn người cát ngôn đi."

Không sai biệt lắm hơn phân nửa nén hương thời gian, Ngô Trường Phong dẫn theo bốn mươi Cái Bang Đệ Tử còn có ba mươi lăm vũ trang đầy đủ kỵ binh từ Duyên Châu cửa thành đồng loạt xuất phát.

Từ vừa ra Đông Môn bắt đầu, những kỵ binh này và Cái Bang con em lập tức ra roi thúc ngựa chạy về phía cách đó không xa bảy mươi dặm một chỗ rừng cây, sau đó từ nơi này trong rừng cây vây quanh Hạ Châu.

Chạy thật dài một thời gian ngắn, đội trưởng kỵ binh liền sợ một khi bị Tây Hạ binh dây dưa, đến lúc đó đừng nói phá vây, có thể trở về hay không cũng là một chuyện khác. Cho nên tận lực mang theo Ngô Trường Phong bọn họ vòng quanh đường chạy, nhưng là thật kỳ quái cảm giác, làm sao dọc theo con đường này có phải hay không có một ít yên tĩnh.

Những kỵ binh này toàn bộ là Thám Báo Tiểu Đội tinh anh, bọn họ tại gió thổi cỏ lay cảm giác bên trên, xa xa không phải Cái Bang con em có thể so sánh với.

"Xuy!"

Lính đội trưởng kỵ binh lập tức ghim chặt ngựa, hất kỵ binh cũng đi theo dừng lại, Ngô Trường Phong hỏi: "Xảy ra chuyện gì tình, tại đây ngay cả bốn mươi dặm cũng chưa tới?"

Đội trưởng kỵ binh nói ra: "Không đối gạt Ngô Anh hùng, ta cảm thấy tại đây là lạ, chúng ta gần trăm người Kỵ Đội chạy thời gian dài như vậy, vậy mà không có hấn Tây Hạ binh nghe tiếng mà đến, có phải hay không chúng ta xin từ biệt."

Một cái Cái Bang con em nói: "Vậy không được, người còn không có tiền đưa ta tới chỗ đâu, lại nói báo tin trở lại một cái không là được à, làm sao còn cần toàn bộ trở lại a?"

Đội trưởng kỵ binh ngẫm lại cũng là đạo lý này, thế là chính mình mang theo ba cái thám báo trở lại, còn lại cứ dựa theo trước kia kế hoạch mang theo bọn họ đi rừng cây.

Thế nhưng là cái đội trưởng này còn không có chạy bao xa thời điểm, đã nhìn thấy Đại Thủy như bài sơn đảo hải đồng dạng vọt tới, nảo từ lúc ấy mộng lai. Vẫn là bên người một cái kỵ binh tay mắt lanh lẹ, hấn một tay nắm lại đội trưởng dây cương, và một cái khác kỵ binh liều mạng hướng về chỗ cao chạy.

Mà đổi thành một bên Ngô Trường Phong bọn họ cũng là liều mạng hướng về chỗ cao chạy. Nguyên lai bọn họ ngay từ đầu tuyển lộ tuyến cũng là đường vòng đến rừng cây, lại từ trong rừng cây đường vòng qua sông, qua hết bờ sông về sau trước khi đến Hạ Châu.

Mà Lưu Vân bọn họ đào đê đúng lúc là Hoàng Hà một đầu nhánh sông, lượng nước to lớn, giờ phút này Đại Thủy đã hoành đánh lên trăm dặm, khừ thế vẫn không giảm.

Lưu Vân hấn hiện tại đứng tại chỗ cao nói ra: "Truyền lệnh toàn quân, xuất phát!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Vĩnh Lạc Thành Đại Chiến (Tám)

Từ Hi giờ phút này Bình Nhi kết trận chờ đợi công lao đưa tới cửa, "Toàn quân nghe lệnh, giết!"

"Giết!"

Súc thế đã lâu Tổng Bình nện bước chinh tề tốc độ xông về đã đứng liệt hoàn tất Tây Hạ đại quân, đại tướng quân cao Vĩnh Năng giờ phút này theo sát Từ Hi, sợ vị này nảo từ tại nóng lên làm ra cái gì quá kích sự tình.

Nhưng là bọn họ đã bỏ lỡ tốt nhất tiến công thời gian, Tây Hạ đại quân kỵ binh không chút do dự tới trước một cái xung phong, lại đem đã kết tốt Quân Trận Tổng Quân cho ngành sinh sinh chia hai nửa.

Sau đó Tây Hạ Tả Hữu Lưỡng Dực Kỵ Quân phân nhánh Tổng Quân Tả Hữu Lưỡng Dực, sau đó trung quân Bộ Quân cũng đối cứng và Tổng Quân liều mạng.

Giờ phút này không tính vượt qua Hà Tây Hạ Bình đã có tám vạn nhân mã, bờ sông đối diện còn có mười hai vạn nhìn chăm chăm Tây Hạ đại quân chờ lấy qua sông đây.

Mà Từ Hi hôm nay tới đây cứu viện binh lính tuy nhiên chỉ là một vạn người, với lại mặt này Tây Hạ binh đã vững vàng không chế lại cửa sông, đối diện đang tại liên tục không ngừng tăng binh.

Đến tiếp sau Tây Hạ binh càng ngày càng nhiều, toàn bộ chiến trường nhiều người đã vô bờ vô bến, mà Tổng Quân tại đây dần dần từ nhục thể đến tâm linh đều cảm thấy bất lực, mỗi cái tướng sĩ trên mặt đều có một loại hôm nay phải chết ở chỗ này biểu lộ.

Tổng Tướng khúc trân ở một bên trước trận chờ lệnh nói: "Đại nhân, chúng ta đã nhanh chịu không được, nếu là lập tức co rút lại binh lực, tránh đi Bình Phong, hiện tại liền lui về nội thành, chúng ta còn có cơ hội phản kích a, đại nhân!"

Từ Hi người này trước đó liền đã nói qua, trời sinh có chấp bảo thủ, lớn nhất không nghe được người khác phủ định hấn, lập tức liền mặt lạnh lấy nói ra: "Lui cái gì lui, người không nhìn thấy Bản Quan Quân Tiên Phong đã nhanh muốn chém cầm cướp cờ à, bọn họ từng cái cũng là lấy một chống trăm hảo thủ, Bản Quan làm việc còn có người tới chỉ điểm, còn không mau mang Quân phá địch!"

Giờ phút này phía trước nhất Tổng Quân tuy nhiên trang bị tốt nhất, cũng xác thực xác thực trên chiến trường hiếm có tinh anh binh lính, thế nhưng là bọn họ đối mặt xác thực vượt qua bốn vạn người trở lên Tây Hạ Bộ Quân, còn không tính bên trên đang tại tiêu giám Tả Hữu Lương Dực bốn vạn Kỵ Quân, với lại phía sau bọn họ còn có mười hai vạn chưa kịp cùng qua sông hậu viện quân.

Hôm nay nơi này là chúng ta mất mạng ngày sao?

Cuối cùng đi theo Từ Hi bên người đại tướng quân cao Vĩnh Năng thừa dịp chậm Từ Hi một cái đầu ngựa khoảng cách, dùng đao nắm phát tay liền đem Từ Hi đánh bất tỉnh đi qua. Sau đó hán giờ cao Soái Kỳ nói ra: "Đại quân nghe lệnh, rút lui!"

Sau đó mang theo Từ Hi và một chút theo sát lấy hán đại tướng vượt lên trước vào thành Tị Nạn, nhưng là hán binh lính liền không có tốt như vậy mệnh, xem xét Chủ Tướng vào thành, bọn họ đương nhiên là đi theo vào thành.

Thế nhưng là thành môn cứ như vậy bao quát, tại bao quát cũng làm không được để bọn hán cùng một chỗ tiến đến, thế là người ở đây càng để lâu càng nhiều, lại thêm sau lưng còn có nhiều như vậy Tây Hạ binh, căn bản chính là đơn phương đồ sát a.

Về sau tại đã vào thành tướng sĩ nỗ lực dưới, lấy hi sinh còn không có vào thành ước chừng hai, ba ngàn người một nhà tánh mạng đem đại môn đóng lại.

Tại trận này đại loạn về sau, Tổng Quân đại bại, đứt bỏ chết trận, bị người một nhà giết chết, đầu hàng, còn có vứt bỏ giáp đi về phía nam bên cạnh chạy. Khúc trần bọn họ kiểm kê người hoàn mỹ đến về sau, lúc trước hơn một vạn người giờ phút này đã chỉ có không đến bốn ngàn người.

Trận chiến mở màn thất bại, hiện tại chỉ có không đến bốn ngàn người, với lại Vĩnh Lạc ngoài thành đã bị Tây Hạ quân vây quanh, thừa dịp Từ Hi còn hôn mê thời điểm trước tiên mở một cái hội nghị bí mật.

"Đại nhân, chúng ta nên làm cái gì?" Khúc trần hỏi hướng về cao Vĩnh Năng.

Giờ phút này chỉ Ai Bình đã dần dần không có người đáng tin cậy, Chủ Tướng Từ Hi đủ loại biểu hiện đã để bọn họ tuyệt vọng. Cho nên bọn họ những người này đoàn kết tại cao Vĩnh Năng bên người, tạo thành một cái Tiểu Đoàn Thể.

Cao Vĩnh Năng nói: "Tình huống không lý tưởng, chúng ta người tồn thất nghiêm trọng, cái này thành tường vẫn rất cao, mà Tây Hạ những người đó không am hiểu Công Thành Chiến, trước nghỉ ngơi một đêm, ngày mai tại làm dự định đi."

Cao Vĩnh Năng vẫn còn tương đối có uy tín, cùng Từ Hi khác biệt là hán hiệu được xem xét thời thế, để cho các bộ hạ cảm thấy có thể thoả an tâm

.....

Mẽ Chi.

Ngày đó Từ Hi cứu viện Vĩnh Lạc thành thì có ý sai khiến Giám Quân Trầm Quát chưởng quân Quân Chính Đại Quyền, bởi vì lấy Giám Quân chức vụ chưởng quân toàn quân, tuy nói tại lý không hợp, nhưng là nếu như Từ Hi hán tại đây đại hoạch toàn thắng, liền còn có thể giúp Trầm Quát kéo một điểm quân công.

Ý nghĩ rất đẹp, với lại Trầm Quát cũng cho là như vậy, Từ Hi cho hán hiện ra chính mình giá trị cơ hội, đương nhiên không thể cho hán mất mặt.

"Đại nhân, khẩn cấp Quân Tình!"

Trầm Quát giờ phút này đang tại ảo tưởng chính mình đánh giặc xong về sau sẽ phong Đại Quan sự tình thời điểm, một chuỗi gấp rút tiếng bước chân bước vào phòng của hán, "Đại nhân, Vĩnh Lạc thành xảy ra chuyện, hiện tại tất cả mọi người đợi ngài đi Phòng Nghị Sự quyết định đây."

"A?" Trầm Quát giật mình, "Thật tốt làm sao lại xảy ra vấn đề!"

Kỹ càng sự tình, người tiểu binh này cũng không biết, không có cách nào Trầm Quát đành phải kiên trì đi vào Phòng Nghị Sự, nhìn thấy sở hữu Võ Quan đã ngồi xuống, liền chờ Trầm Quát ngồi tại Chủ Vị phát ra mệnh lệnh.

Trầm Quát thật sự là hồi hận phát điên, làm sao dấn dộn u mê đáp ứng chuyện này đâu, nhưng nhìn mọi người muốn ăn thịt người ánh mắt đành phải ngồi tại chủ vị.

"Mọi người nói một chút chúng ta hán là làm thế nào, Bản Quan không dùng võ hoi, giờ phút này liền dựa vào mọi người." Trầm Quát đem chính mình tư thái thái đặc biệt kém, còn kém quỹ xuống nói đừng để cho ta làm.

Từ Hi sự tình ai cũng không nghĩ tới, liền cho rằng là Tiểu Cổ Tây Hạ binh quá nhiều, ai biết cả cái này đại trận xu thế, trọn vẹn hai trăm ngàn người, với lại mỗi cái như lang như hổ.

Bảo mệnh ý thức là chôn giấu tại sở hữu động vật thiên tính bên trong, nhưng là đụng tới không biết tác chiến cấp trên, chỉ muốn lẫn lộn quân công Vũ Tướng, và sợ chết binh lính. Vậy cái này loại ý thức liền sẽ vô hạn lượng phóng đại, với lại trong lòng bọn họ bất an cũng sẽ phóng đại đến cực hạn.

"Tất cả mọi người đừng yên lặng, mau nói làm thế nào chứ?" Trầm Quát ngồi tại chủ vị đều muốn khóc lên, vậy phải làm sao bây giờ a, các người đều như vậy ngậm miệng.

"Báo! Tây Hạ đại quân đã không đủ mười dặm muốn đến Mễ Chi!" Đây là bên ngoài lại một cái thám báo mang theo tình báo tiến đến, càng là một viên đá đẩy lên ngàn con sóng.

Yên lặng thật lâu Võ Quan cuối cùng bắt đầu nói chuyện, "Đại nhân, hạ quan cho rằng giờ phút này hấn là tự thành tử chiến, chỉ cần chúng ta giữ vững Mễ Chi, người Tây Hạ liền sẽ không đối với Vĩnh Lạc thành xuất thủ, Từ đại nhân cũng liền an toàn."

Cuối cùng có người nói chuyện, Trầm Quát gật gật đầu, nói ra: "Thời khắc mấu chốt vẫn là muốn dựa vào Trương Đại Nhân a, tám kia đại nhân chúng ta làm như vậy nắm chắc có thể cho người Tây Hạ không đối Vĩnh Lạc thành xuất thủ có mấy thành nắm chắc a?"

Cái này Trương Đại Nhân ngược lại là lưu manh, "Khởi bẩm đại nhân, một thành cũng không có."

"A! Người một thành cũng không có người còn nói cái gì!" Trầm Quát đã đến bên bờ biển giới sắp sụp đổ, hấn cũng là một cái nghiên cứu học vấn người, nhưng là không phải mỗi một cái nghiên cứu học vấn đều có thể làm đến Văn Ngạn Bác tình trạng kia.

Lúc này hấn nhớ tới tới mỗi lần đại quân xâm phạm thời điểm, Chung Ngạc đều sẽ lên đầu thành quan sát địch quân Hành Quân Bố Trận, linh cơ nhất động, "Các vị chúng ta ở chỗ này cũng thảo luận không ra cái gì, không bằng đều giống như Bản Quan Thượng Thành lầu xem xét, nhìn xem đến là cái như thế nào địch quân."

Trầm Quát vừa dứt lời, tất cả mọi người lớn tiếng gọi tốt, này nhìn xem liền đi xem một chút đi.

Giờ phút này thái dương chưa rơi, Tàn Dương Như Huyết. Tập kết năm vạn Tây Hạ đại quân đem Mễ Chi từ phía tây là ba tầng trong ba tầng ngoài, đều nói người bên trên một trăm muôn hình muôn vẻ, người bên trên một vạn vô bờ vô bến.

Mà bây giờ bọn họ bị năm vạn đại quân vây quanh, Trầm Quát trái tim nhỏ bắt đầu bắt tranh khí cuồng loạn, liền liền hô hấp cũng không vững vàng.

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Trầm Quát giờ phút này nói chuyện chỉ dám chính mình nói cho mình nghe, âm thanh tiểu giống như giống như muỗi kêu.

Lúc này, Tây Hạ đại quân trước trận tránh ra một con đường đến, áp lấy không sai biệt lắm hơn một ngàn người Tù Binh, mỗi người xếp thành một loạt quỳ gối trước trận.

Trầm Quát hiện tại trong đầu cũng muốn kiên cường một lần, thế là cả gan hô: "Này, lớn mật tặc tử, cái nào đến đây chịu chết!"

Bên cạnh Võ Quan đều vỗ tay, đại nhân thật cho chúng ta tướng khuôn mặt.

Nhưng là Tây Hạ người bên kia khinh thường nhìn xem trên đầu thành Trầm Quát, chỉ hô một câu, "Người mở ra cái khác môn, người mở cửa ta liền đi vào giết các người tất cả mọi người, nhớ kỹ cho ta đi!"

Sau đó hấn vừa mới nói xong, quỳ gối Tây Hạ trước trận những tù binh kia toàn bộ đầu người rơi xuống đất. Máu từ vết đao nơi thủ ra xa hai, ba mét, Trầm Quát một người thư sinh cái nào gặp qua loại tràng diện này, dù là hấn là Giám Quân cũng xưa nay không ra tiền tuyến, không đi Thương Binh doanh. Giờ phút này đã cảm thấy hai cổ run run, giống như có chất lỏng muốn chảy ra, nhưng là cưỡng ép đình chỉ.

Tây Hạ quân đội cứ như vậy tại mỹ sơn Thành Lâu phía trước không xa địa phương xây dựng cơ sở tạm thời, Trầm Quát chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, muốn té xỉu thời điểm hết lần này tới lần khác vừa rồi đầu người rơi xuống đất hình ảnh liền hiện lên ở trong đầu.

Ngữ khí run rẩy nói ra: "Tối à, dùng thạch đầu đem thành môn ngăn chặn, chúng ta muốn thường xuyên không quên mưu đồ người chậm tiến, đều biết a?"

"Vâng, mặt tướng lĩnh mệnh!" Chúng Võ Quan cùng kêu lên nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Vĩnh Lạc Thành Đại Chiến (Chín)

Bài sơn đảo hải Đại Thủy ừ ừ kéo đến tuôn hướng Duyên Châu thành, không cần thiết nửa canh giờ liền đem Duyên Châu thành chìm. Đại Thủy đem hơn phân nửa Duyên Châu thành thành tường đều chìm lại, chờ đến Thủy Thế lắng lại một điểm về sau, Lưu Vân lập tức để cho Đa Mễ Đức phát binh Duyên Châu.

Đại Thủy tới quá đột ngột, toàn bộ Duyên Châu thành Quân Dân đều không có chuẩn bị sẵn sàng, tại thời khắc này tiếng gọi âm ỉ, tiếng cầu cứu còn có

như vậy không tiếng động.

Nhân Gian Luyện Ngục.

Đa Mễ Đức trước đó coi như qua thành tường độ cao, hẳn thiết kế cái thang vừa vặn có thể leo lên Thành Lâu, sau đó ba vạn Tây Hạ binh nhanh chóng chiếm cứ tứ phía Thành Lâu.

Thủ thành người đã toàn bộ bị chế phục, đang lúc Lưu Vân cảnh giác Kiều Phong ở nơi nào thời điểm, chưởng phong xen lẫn xuất chưởng người giận tiếng rống, tất nhiên ần ần có rống ngâm hồ gầm âm thanh.

Lưu Vân đồng tử co rút lại, Kiều Phong tới! Nhưng lại bị bên tai vạn tên cùng bắn âm thanh che lại, nhưng là Tiểu Độc Từ giờ phút này cũng đã rút kiếm ra đến, trường kiếm múa ánh lên từng mảnh kiếm quang.

"Ách? Hắn là ai?" Lưu Vân nhìn xem cái kia rút ra trên vai trái cầm mũi tên lão nam nhân, làm sao còn có người sẽ Hàng Long Thập Bát Chương sao?

Tiểu Độc Từ vừa rồi một chiêu gió mạnh mới hay cổ cứng lại bị trước mắt người này dùng bàn tay thiết bị chấn gió mở, "Kiều Phong, ngươi quả nhiên là cao thủ, chúng ta lại đánh qua!"

Uông Kiếm Thông thật sự là không nghĩ tới người Tây Hạ vậy mà như thế phát rồ, cái này Đại Thủy một phát liền không công thương tổn hơn vạn cái nhân mạng, lập tức giận từ trong lòng lên đối Lưu Vân liền xông lại, "Nạp mạng đi!"

"Năm mơ!"

Tiểu Độc Từ lại mở ra trường kiếm, Tiểu Độc Từ liền cùng Uông Kiếm Thông đưa trước tay, chưởng phong cùng kiếm khí tại hai người trước người xen lẫn, mang theo thanh âm xé gió vậy mà để cho Tây Hạ binh lính tự giác nhường ra chung hai người đánh nhau không gian.

Trong lúc nhất thời, hai người cũng là thân thể tùy ý động, thân hình không ngừng luân chuyển tại thành này trên lầu chớp động.

Bành!

Uông Kiếm Thông không có chút nào bởi vì Tiểu Độc Từ là trẻ con mà liền lưu thủ, hai bóng người một sai liền qua. Uông Kiếm Thông thủ chưởng nhất định triển khai, Hàng Long Thập Bát Chương ầm ầm sử xuất.

Thế nhưng là Tiểu Độc Từ trong nháy mắt vẽ lên một đạo quỹ dị kiếm hoa, cực kỳ xảo trá nghiêng đi Uông Kiếm Thông, đeo kiếm đâm thẳng Uông Kiếm Thông thái dương huyệt.

Nhưng là Uông Kiếm Thông đánh nhau kinh nghiệm cực kỳ phong phú, Uông Kiếm Thông thân hình nhất chuyển, thoải mái tránh đi Tiểu Độc Từ đeo kiếm đâm một cái, cúi đầu phiết Tiểu Độc Từ liếc một chút, tay phải biến chưởng thành quyền đối Tiểu Độc Từ xương sườn nơi hung hăng đánh tới.

Lưu Vân há có thể ngồi xem Uông Kiếm Thông dạng này thương tổn Tiểu Độc Từ, giờ khắc này ở Uông Kiếm Thông xuất quyền thời điểm, đã dùng Lăng Ba Vi Bộ đi vào Uông Kiếm Thông trước người,

Lập tức sử xuất sớm đã vận sức chờ phát động Nhất Dương Chỉ, Chỉ Kiếm trực chỉ Uông Kiếm Thông ở ngực.

Nhất Dương Chỉ lúc tu luyện khắc đặt ở Lưu Vân trong lòng, giờ phút này Chỉ Lực đã có thể đạt tới tam xích, đã là rất không dễ dàng. Giờ phút này đối địch Uông Kiếm Thông vừa vặn cân dùng đến, Uông Kiếm Thông lòng mày nhíu một cái, đây không phải?

Nhưng là trước mắt hết thảy chỗ nào tha cho hắn suy nghĩ nhiều, cuống quýt né tránh Lưu Vân Chỉ Kiếm, lại không nghĩ bên cạnh thân Tiểu Độc Từ vậy mà không niệm chính mình tha cho hắn một quyền, vậy mà tại lách mình thời điểm dùng kiếm quét làm bị thương hắn chân.

"Giúp đỡ đừng vội, ta tới giúp ngươi!" Lại nói là Trần Cô Nhạn từ trong nước nhảy ra, vung xuống vô số sợi thô kích cỡ tương đương Hạt Từ.

Lưu Vân cười nói "Vậy mà tại bốn vương trước mặt múa rìu qua mắt thợ, coi là thật tự đại."

Nội Tức một vận, lập tức quanh thân tán mát ra từng trận bạch vụ, kết quả không biết những bò cạp này chịu cái gì kích thích, vội vàng tứ tán chạy trốn đi. Trần Cô Nhạn không nghĩ tới chính mình trăm phát trăm trúng luân chuyển bò cạp bay ở chỗ này thất bại, cũng may trên tay mình võ công cũng không tệ.

Đưa tay xuất ra cầm ở phía sau Nhuyễn Tiên, quơ múa đánh về phía Lưu Vân.

Ba!

Lại là một cái đại cây kéo giao nộp lại Nhuyễn Tiên, Nhạc Lão Tam này chói tai tiếng cười truyền đến, "Ha ha ha ha! Ngươi cũng dám đối với Nhị Gia Gia thích nhất Đại Chất Từ xuất thủ, cũng là không thể để ngươi sống nữa, ha ha ha ha ha ha ha!"

Nhạc Lão Tam danh xưng Nam Hải Ngạc Thần, Thủy Thượng công phu cực kỳ đến, hẳn có thể không được dựa vào Bè gỗ thuyền nhỏ, chỉ bằng vào thủy tính liền có thể mượn vỡ đê Thủy Thế xuôi dòng đi vào Thành Lâu.

Hắn xuất hiện, nhất thời để cho Lưu Vân áp lực giảm nhiều, lập tức và Tiểu Độc Từ tự hợp đứng ở Uông Kiếm Thông đối diện.

Tiểu Độc Từ nhìn thấy Lưu Vân cũng tới, hưng phấn nói ra: "Lưu Vân đệ, Kiều Phong võ công giỏi lợi hại, chúng ta thử một chút liên thủ có thể hay không đánh qua hắn!"

Lưu Vân tỉnh táo nhìn xem Uông Kiếm Thông nói: "Đại ca, vậy người thật sự là không may mắn, hắn nhưng là Kiều Phong sư phụ, không thể nói ra so Kiều Phong còn muốn lợi hại hơn đây."

"Vậy sẽ phải lĩnh giáo!"

Nói xong Tiểu Độc Từ nhanh như như thiểm điện xuất hiện tại Uông Kiếm Thông trước mặt, kiếm khí như là kinh phong, một kiếm nhanh hơn một kiếm.

Đối mặt với Tiểu Độc Từ như vậy chủ động thi triển thế công, Uông Kiếm Thông có thể nào sơ suất, ngày bình thường giống bọn họ lớn như vậy Oa Oa vẫn còn ở trong ngực mẹ bú sữa, hôm nay một chút gặp phải hai cái thiếu niên cao thủ.

Lưu Vân đi qua giao thủ, liền biết Uông Kiếm Thông nội lực mạnh bao nhiêu, thế nhưng là bây giờ hắn còn mang theo thương tổn, thì nên trách không được ta lấy nhiều khi ít.

Thân ảnh nhất động, cũng tới gần Uông Kiếm Thông, trong nháy mắt hai đạo kinh phong bỗng dừng mà ra, Chi Kiếm và trường kiếm đối Uông Kiếm Thông Mệnh Môn mà đi.

Nếu là phổ thông võ giả đối mặt dạng này công kích, nhất định sẽ luống cuống tay chân, tuy nhiên Uông Kiếm Thông lâm trận ứng biến lực lượng cơ hồ có thể nói là Lưu Vân lần thứ nhất nhìn thấy.

Bành!

Chưởng tùy tâm động, vậy mà dùng bàn tay lực phá vỡ Lưu Vân và Tiểu Độc Từ hợp kích, Lưu Vân đột nhiên cảm thấy Uông Kiếm Thông không muốn trong tiểu thuyết nói như vậy vô dụng, bị Tiêu Viễn Sơn ngược Tiểu vai diễn.

Uông Kiếm Thông đi vào Lưu Vân bên người mang theo từng đạo từng đạo Chưởng Ảnh, chỉ một thoáng, Kháng Long Hữu Hối đối với Nhất Dương Chi, kết quả Lưu Vân đã cảm thấy một cỗ cường lực chưởng lực xâm nhập vào trong thân thể mình, PHỐC phun ra một ngụm máu, xa xa bay ngược đi.

Mà đứng tại Lưu Vân chính diện Uông Kiếm Thông tiếp nhận Lưu Vân phun ra hơn phân nửa máu, tuy nhiên mấy hơi thở công phu nhất thời cũng bất động, cứng ngắc mới ngã xuống đất bên trên.

"Lưu Vân đệ!" Tiểu Độc Từ cũng mặc kệ ngã trên mặt đất Uông Kiếm Thông có thể hay không bất thành linh phản kích, trực tiếp chạy tới ôm lấy Lưu Vân nói: "Lưu Vân đệ, người thế nào?"

Lúc này Nhạc Lão Tam xem xét Đại Chất Từ thế mà tại chính mình mí mắt xuống thụ thương, cái này về sau có thể hay không cho ta Nhạc lão nhị lẫn lộn giang hồ. Lập tức hét lớn một tiếng, đem trên tay Ngạc Thần kéo vung tới hướng về phía Trần Cô Nhạn cũng là một hồi đập mạnh, Trần Cô Nhạn vốn chính là túi công tăng thêm Độc Hạt Từ tăng thêm Nhuyễn Tiên khắc địch chế thắng.

Nhưng là mới từ trong nước đi ra, túi tất cả đều là nước, căn bản vung vẩy không nổi, bảo bối Hạt Từ lại bị người không biết dùng cái gì thủ đoạn lấy đi, chỉ còn lại có Nhuyễn Tiên, thế nhưng là căn bản không phòng được cái này đại cây kéo.

Đang lúc hắn thất thần thời điểm, bầu trời bất thành linh bắn xuống hai thanh Giới Dao, cuống quýt tránh ra thời điểm, lại không nghĩ bị đột nhiên xuất hiện Diệp Nhị Nương dùng áo choàng một cái bao lại Trần Cô Nhạn, nhắc chân liền đá.

Trần Cô Nhạn bình thường căn bản không có bị người khác bao lại thời điểm, đành phải lấy tay ngăn cản, với lại cũng không dám triển đấu, mượn Diệp Nhị Nương cước lực bắn ra áo choàng. Nhưng là bị sớm đã các loại lâu ngày Nhạc Lão Tam, dùng Ngạc Thần kéo hung hăng đập trúng phía sau lưng, còn tốt ngực bụng bên trong còn có một cái chân khí, cường đề lên cái này một cái chân khí, cảm Nội Tức vận đủ, huy quyền đánh về phía Diệp Nhị Nương.

Diệp Nhị Nương giờ phút này đã cầm lấy Giới Dao bỏ về phía Trần Cô Nhạn, cũng may Trần Cô Nhạn trên tay công phu không yếu, vậy mà có thể tránh thoát Giới Dao, quyền phong trùng trùng điệp điệp đánh về phía Diệp Nhị Nương mặt.

Thế là Diệp Nhị Nương tại nguồn sức mạnh này áp bách dưới, bàn chân giẫm một cái, thân hình cấp tốc lui về sau, Nhạc Lão Tam lúc này lên, trong tay đại cây kéo tựa như Thiết Chùy đồng dạng vung xuống.

Trần Cô Nhạn vì là tránh né Ngạc Thần kéo liền lùi lại vài chục bước, đông đâm vào Thành Lâu trên vách tường mới dừng lại, hiển nhiên hắn tại ý nào đó bên trên đánh không lại Nhạc Lão Tam.

Thế nhưng là Nhạc Lão Tam là người nơi nào vậy. Nổi giận hắn đã là Vô Thần phụ thể, đại cây kéo quơ múa giống như Thần Trụ xông về Trần Cô Nhạn.

Huru!

Trần Cô Nhạn bất thình lình một tiếng hét thảm, đã nhìn thấy Trần Cô Nhạn ngực phải phả xuất một cây mảnh Cương Trượng, thành này lâu tường dày bao nhiêu là rõ như ban ngày, lại có người tại tường mặt khác dùng một cái tinh tế Cương Trượng ngay cả tường dẫn người đâm xuyên.

Mảnh Cương Trượng chậm rãi chạy đến rút ra Trần Cô Nhạn ở ngực, Trần Cô Nhạn giống như bị rút đi xương cốt đồng dạng, mềm mại ngã trên mặt đất. Quả nhiên từ tường một bên khác đi tới một cái chống quái trượng Thanh Diện cương thi, hấn đi vào Tiểu Độc Từ và Lưu Vân trước người, dùng loại kia khăn giọng trong lòng nói nói ra: "Hải tử, ngươi tránh ra, ta có thể cứu hấn."

Tiểu Độc Từ vừa rồi nhìn thấy bọn họ giúp đỡ chính mình cái này một đám đem cái kia khát cái sát, liền đem Lưu Vân giao cho Đoàn Duyên Khánh.

Đoàn Duyên Khánh đem Lưu Vân ôm ngồi xuống, cầm Nhất Dương Chỉ Chỉ Lực chậm rãi rót vào Lưu Vân trong thân thể, giúp hấn chái vượt thụ thương nội tạng và kinh mạch.

Diệp Nhị Nương giờ phút này hướng về phía Đa Mễ Đức quát: "Nhìn cái gì vậy, mau đem trong tòa thành này còn sống người toàn bộ giam chung một chỗ, cái này còn muốn cô nải nải nói cho người biết a!"

Đa Mễ Đức lập tức lĩnh mệnh nói ra: "Truyền lệnh toàn quân, ẩn kế hoạch một hàng động!"

"Vâng!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Vĩnh Lạc Thành Đại Chiến (Xong)

Giờ phút này Tây Hạ đại quân đã vây khốn Vĩnh Lạc thành một ngày một đêm, thật sự là người kiệt sức, ngựa hết hơi. Loại áp lực này không đơn thuần là từ trên tâm lý cảm thụ, liền liên thân thân thể cũng không kiên trì nổi.

Từ Hi lúc này ung dung tĩnh lại, có thể thấy được lúc ấy cao Vinh Năng xuống đa trọng Hắc Thủ, làm một Quân Chủ cảm đương nhiên vừa tỉnh dậy liền hỏi bên người hầu hạ binh lính chiến sự như thế nào.

Thế nhưng là những binh lính này tốt như vậy mở miệng đầu, nói với người cũng là bởi vì người mò mẫm chỉ huy mới bị đánh bại a! Cũng là giữ yên lặng, ngậm miệng không nói yên lặng làm lấy trên tay linh hoạt.

"Để cho cao Vinh Năng tới gặp ta, đều làm sao, từng cái hỏi một chút ba không biết!"

Từ Hi vẫn còn ở phát ra ngột ngạt, hấn cũng ần ần phát giác được chính mình tình cảnh không phải như vậy quá tốt, binh lính trên mặt cũng là tuyệt vọng thần sắc.

Lúc này, cao Vinh Năng mang theo hấn Phó Thủ khúc trần đi vào Từ Hi doanh trường, đối với cao Vinh Năng mà nói, Từ Hi đã hoàn toàn không có trông cậy vào, quả nhiên là thư sinh làm quốc.

Hiện Tại Kinh qua một đêm chinh đồn, các binh sĩ mặc dù là trì hoãn qua hôm qua đại chiến lưu lại mỗi một, thế nhưng là tại đây chỉ có lương thực, đồng thời chảy qua nội thành Thủy Nguyên đã bị người Tây Hạ cho cắt đứt, hiện tại ven ven dựa vào trước đó tồn trữ mấy vạc lớn nước, căn bản không đủ cái này bốn ngàn tướng sĩ uống.

Thế là khát nước khó nhin binh lính bắt đầu quật thổ đào giếng, nhưng là Vĩnh Lạc thành địa thế cao, thuộc về loại kia đất bằng lồi thốc dậy hình, ở chỗ này đánh giếng căn bản là đủ không đến nước ngầm.

Cao Vinh Năng lần này mang theo khúc trần cùng đi chính là vì và Từ Hi thật tốt thương lượng một chút phá vây sự tình, thế nhưng là Từ Hi bây giờ nhìn cao Vinh Năng ánh mắt không phải ánh mắt cái mũi không phải cái mũi, há mồm liền nói: "Bản Quan không chết, Cao Đại Nhân có phải hay không rất thất vọng a?"

Trời đất chứng giám, cao Vinh Năng nếu là muốn cho Từ Hi chết, trực tiếp đánh bất tỉnh hấn trực tiếp ném ở trên chiến trường, còn cần ở chỗ này chịu hấn điều khi!

Cao Vinh Năng biết hiện tại không thể loạn, bình phục một chút nội tâm tức giận, cắn răng nói ra: "Từ đại nhân, khả năng chúng ta trước đó có một ít hiểu lầm, nhưng là nếu là chúng ta loạn, này ở chỗ này bởi tiếp chúng ta thủ thành mấy ngàn tướng sĩ cũng liền loạn."

Từ Hi cũng biết giờ phút này không phải lẫn nhau oán trách thời điểm, liền để đoạn này không thoải mái trước tiên thả một chút, "Được rồi, vậy ngươi nói nên làm cái gì."

Ở một bên sớm đã nhìn không được khúc trân nói ra: "Không bằng chúng ta bây giờ liền phá vây đi, thừa dịp chúng ta còn có khí lực. Cũng không phải không có sức đánh một trận, đến an toàn địa phương, không sợ chúng ta ngốc đầu trở lại."

Cao Vinh Năng và khúc trân đều dùng mang theo hi vọng ánh mắt nhìn về phía Từ Hi, thế nhưng là Từ Hi lại đem mặt tối sầm nói ra: "Không được,

Lúc này phá vây quá mạo hiểm, chúng ta không thể uổng phí hết các tướng sĩ sinh mệnh."

Cao Vinh Năng nói ra: "Vậy chúng ta ra đại lượng tiền thưởng mộ tập Đội Cảm Tử thế nào, giương đông kích tây cũng có thể đi ra ngoài, so trực tiếp phá vây an toàn nhiều."

Từ Hi còn nói thêm: "Không được, ngươi đây là binh sĩ kia làm người xem à, bọn họ đều chết ai còn tới thủ thành a!"

"Ngươi làm sao đến lúc này, còn muốn lấy thủ thành."

Khúc trân chọc tức giận dữ mà lên, lại bị Cao Vinh Năng một cái ấn xuống bả vai nói ra: "Này Từ đại nhân ý là cái gì?"

Từ Hi như có chút suy nghĩ nói: "Chờ."

Cao Vinh Năng và khúc trân trầm miệng một lời nói "Chờ cái gì?"

"Đương nhiên là Thảm đại nhân phát binh tới liền, Mễ Chi rời Vinh Lạc thành không xa, binh lực lại đủ. Chúng ta chỉ cần chống đến bọn họ tới cứu chúng ta, không lo chúng ta đồng sơn tái khởi."

"Thế nhưng là!"

Khúc trân lại muốn nói thời điểm, lại một lần nữa bị Cao Vinh Năng dùng ánh mắt ý chào một cái, lập tức liền im miệng. Cao Vinh Năng nói ra: "Đã như vậy vậy chúng ta liền đang chờ ngươi một ngày, Mễ Chi nếu có tâm cứu viện hôm qua xảy ra chuyện, hôm nay nên và Tây Hạ binh đánh nhau, thế nhưng là bên ngoài vẫn là gió êm sóng lặng. Từ đại nhân ngươi nếu là biết, thời gian không nhiều, nếu là buổi tối hôm nay tại không có động tĩnh, trước khi trời sáng ta liền sẽ mang Binh phá vây, đến lúc đó mặc kệ ngươi Từ đại nhân có đồng ý hay không."

"Ngươi!" Từ Hi đành phải gật đầu nói, "Đã như vậy, một lời đã định."

.....

Lúc này, sắc trời dần tối, cuồng phong quẩn tích lấy mây đen, ngột ngạt tiếng sấm tiếng vọng ở chân trời. Từng mảnh mây đen phảng phất muốn áp xuống tới giống như, tiếng sấm càng là chấn động lấy vạn vật không dám lộ đầu ra.

Giờ phút này Vinh Lạc thành sở hữu binh lính đều đi ra phòng trọ, cầm trong tay chén, mấy cái binh ôm lấy vác đi ra, tóm lại chỉ cần có chứa nước đun khí toàn bộ đem đến bên ngoài.

Trông mong nhìn xem biến thành đen bầu trời, chỉ mong lấy có thể xuống mấy giọt mưa dầm cứu mạng.

Bá, bá, bá

To như hạt đậu hạt mưa rơi xuống, đánh vào đại địa bên trên, đánh vào trong chén đánh vào vào bên trong, còn đánh vào ở đây tất cả mọi người tâm lý.

Xoạt!

"Trời mưa rồi!" "Trời mưa rồi!" âm thanh tại Vinh Lạc thành liên tiếp quanh quẩn.

Từ Hi lương lương kho kho từ trong doanh trường đi tới, quỳ gối trong mưa to, ngửa mặt lên trời cười to nói: "Trời xanh có mắt, trời xanh có mắt nha! Chúng ta có thể cứu a, có thể cứu a, ha ha ha ha ha ha!"

Cao Vinh Năng lại thật sâu nhủ mảy, hôm nay trận mưa lớn này hoàn toàn bất lợi cho ngày mai phá vây, khúc trân liền giống như tiểu hài tử tại trong mưa vui chơi, thật sự là thống khoái.

Từ Hi tại cái này cứu mạng trong mưa to cuối cùng khôi phục một điểm tự tin, "Ta Đại Tổng các tướng sĩ, uống từng ngụm lớn nước, chén lớn ăn cơm, ngày mai Bản Đại Nhân mang các ngươi về nhà!"

Ồ!Ồ!Ồ!Ồ!

.....

Vũ càng rơi xuống càng lớn, căn bản không có dừng lại ý tứ.

Hiện tại Vĩnh Lạc nội thành quét qua trước đó suy sụp tinh thần, người người bắt đầu chuẩn bị chiến đấu, chuẩn bị kỹ càng hết thảy về sau, lập tức ngủ, liền chờ ngày thứ hai trời còn chưa sáng tại người lớn nhất buồn ngủ thời điểm phá vỡ.

Nhưng là trước đó Lưu Vân phục bút giờ phút này đến trời trợ giúp, trừ binh lính tuần tra vẫn còn ở tuần tra, sở hữu tướng sĩ toàn bộ đang ngủ. Căn bản không thể phát giác thành tường nền tảng đang tại từng chút từng chút trượt nát, bùn cát theo nước mưa liên lao ra.

Mà giờ khắc này ngoài thành, 10 vạn Tây Hạ đại quân toàn bộ vứt bỏ lập tức đổi thành Bộ Binh người mặc hắc y, ghé vào trên mặt đất bên trong, trên đầu đỉnh lấy mưa to, chỉ chờ sở hữu Tổng Binh ngủ về sau phát động Tổng Tiến Công.

Không đợi cái này mười vạn người xông đi lên thời điểm, trước mắt cao lớn thành tường âm âm sụp đổ, thật sở hữu người Tây Hạ cũng là trong lòng run sợ, nhờ có không có gấp xông đi lên.

Lý Đức cao giờ phút này rút ra chiến đao, hô lớn: "Giết! Kiến Công lập Nghiệp nhưng vào lúc này!"

Thế là toàn bộ cao điểm hồi tường lại "Kiến Công lập Nghiệp nhưng vào lúc này!"

Cao Vinh Năng một cái động thân lật lên, rút ra trường đao lao ra doanh trường, nhưng là đầy thành cũng là Tây Hạ binh, căn bản đã mất chỗ ẩn thân, vừa định hô lên thanh âm gì, liền bị Tây Hạ nạn binh hoành đao chém chết.

Tiếng kêu to và tiếng kêu thảm thiết đã bị mưa to che lại, thế nhưng là đại địa bên trên đã tích lấy một bãi Hồng Hà, khắp nơi đều là thi thể, 10 vạn Tây Hạ binh vậy thành đồ sát, tại đây căn bản không có một cái Tổng Quân còn sống.

Lý Đức cao phái người tìm ra Từ Hi và mấy cái tướng quân thi thể, trong đêm ra roi thúc ngựa đưa đến Mễ Chi, đồng thời cũng mang theo đại quân tiến về Mễ Chi.

Chờ đến trời vừa sáng, Trầm Quát bị mấy cái tướng sĩ kéo lên, rồi ren mặc vào áo khoác, cùng tiến lên đầu tường. Mơ mơ màng màng lên đầu thành xem xét, lút nha lút nhút Tây Hạ đại quân đứng đều không nhìn thấy bờ.

Miệng bên trong run rẩy nói: "Không phải, bọn họ đây là muốn làm gì a?"

Bên người mấy cái Võ Quan lại biến thành cấm đầu hồ lô, ai cũng không nói lời nào thế nhưng là đều đem ánh mắt liếc về phía Trầm Quát, chờ hấn quyết định đây.

Trầm Quát đương nhiên là chọc tức nói không ra lời, đối mấy cái Võ Quan chỉ trỏ sừng sốt nói không nên lời nửa câu tới.

Nhưng là Lý Đức cao đã đứng tại trên đài cao, đối trên đầu thành Trầm Quát nói ra: "Tổng Quân lĩnh tướng, đầu hàng không giết, không phải vậy đại quân ta xâm chiếm, máu chảy thành sông thi thể tích như núi!"

Trầm Quát tuy nhiên sợ chết, thế nhưng là cốt khí không thể thất lạc, "Người nằm mơ, chúng ta muốn binh có binh muốn người có người, cùng các người khiêng một năm trước cũng có thể khiêng, muốn cho chúng ta đầu hàng, nằm mơ!"

Lúc này, chín bộ thi thể cũng bị rót xuống trên đài cao, Lý Đức cao lớn hô: "Người tốt nhất nhìn xem, đây là ai!"

"A!" Trầm Quát bất thành linh quá sợ hãi, liền ngay cả một đám Võ Quan cũng là kinh hãi không thôi, "Từ đại nhân, các người làm cái gì!"

Lý Đức cao cười ha ha nói ra: "Người nếu là đầu hàng, chúng ta không chỉ không giết, sẽ còn lưu các người một cái mạng, nhưng là các người nếu là vẫn là ngu xuẩn mất khôn, các người liền hối hận đi thôi!"

"Người thả "

Trầm Quát miệng bất thành linh bị mấy cái đại thủ che lại, thành linh chính là Trầm Quát bên cạnh mình Võ Quan, bọn họ đều nói nói: "Đại nhân a, người cần phải nghĩ lại a! Từ đại nhân vừa chết, chúng ta còn có thể làm gì a, Chủ Tướng bỏ mình, những người còn lại đầu hàng cũng không có quan hệ a."

Trầm Quát tránh ra cái này mấy cái đại thủ, nhìn hấn chăm chăm bọn họ nói: "Các người còn có tôn nghiêm à, này thì tồn vong nguy hiểm cho thu, há lại cho các người làm càn."

"Thảm đại nhân, Thảm đại nhân, người liền nghe chúng ta một câu đi, thua không được mất mặt, nếu là liên lụy toàn nước mỹ son người cho chúng ta cùng chết, đó mới là tội nghiệt."

Trầm Quát dù cho là vạn bất đắc dĩ, đành phải gật đầu đáp ứng nói: "Đã như vậy, chúng ta đầu hàng đi."

.....

Cứ như vậy, Tổng Thần Tông ký thác kỳ vọng Từ Hi chết trận, Trầm Quát đầu hàng, Tây Hạ đại quân bắt được chín vạn Tổng Triều đại quân, ba mươi vạn Dân Phu, còn có vô số Khôi Giáp binh khí.

Vĩnh Lạc thành chiến, kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Toàn Tuyển Thu Lưới

Giờ phút này trời mới vừa tờ mờ sáng, mặt trăng còn chưa xuống núi.

Da Luật Niết Lỗ Cổ giờ phút này đang ngồi trên lưng ngựa, mục tiêu chính là lần này Đại Tổng Tây Chinh lớn nhất kho lúa —— đại hăng kho lúa.

"Giá! Giá! Giá!"

Ừn ừn kéo đến cuốn lên bụi đất tại theo gió bay lên, có kinh nghiệm thám báo nhìn thấy dạng này quy mô bụi đất liền biết đây là một nhánh ít nhất không xuống mười vạn người Kỵ Quân.

Nhưng là vì sao lại có thân phận không rõ Kỵ Quân xuất hiện ở đây đâu, này tất cả đều là Lưu Vân và Da Luật Niết Lỗ Cổ bí mật ký kết khế ước.

Tổng Hạ đại chiến, dựa theo nguyên lai lịch sử trào lưu vốn chính là đều bằng bản sự từng người tự chiến, đến cuối cùng vẫn là Tây Hạ thắng, nhưng là cũng hao phí không ít khí lực, bởi vì nhất thời không dừng tay, sát hơn mấy chục vạn dân Phu Hòa binh lính.

Nhưng là lần này bởi vì Lưu Vân điều phối thoả đáng, không chỉ cứu vãn những sinh mạng này, cũng bởi vì phe thứ ba Liêu Quốc Da Luật Niết Lỗ Cổ nhúng tay, hiện tại trực tiếp có thể tập kích bất ngờ đại hăng kho lúa, không chỉ có thể cho hai quốc giảm bớt thương vong, hơn nữa còn có thể trung gian kiểm soát túi riêng một lần.

Nhưng là Nam Viện Đại Vương Da Luật Niết Lỗ Cổ trở ngại Tổng Thần Tông Triệu Húc và Liêu Quốc hoàng đế Da Luật Hồng Cơ tự mình đạt được hiệp nghị, lấy ba mươi vạn lượng tiền cống hàng năm đổi lấy Liêu Quốc không thể tham dự trận đại chiến này.

Thế nhưng là hẳn biết Tây Hạ sẽ ở Lưu Vân bố trí, có vượt qua Lục Thành phần thắng. Cái này khiến hân cao hứng trong lòng bàn tay cũng là ngựa, cái này nếu không ôm thảo đánh con thỏ, thật sự là có lỗi với luyện vài chục năm kỵ binh a. Huống chi Da Luật Niết Lỗ Cổ là một cái từ đầu đến đuôi chiến tranh người điên, dù là bị vây chết Lang Oa cũng phải chém chết một con sói tính tình, Lục Thành phần thắng với hẳn mà nói đã là kiểm bọn không lỗ.

"Đại Vương, đại hăng kho lúa muốn tới."

Da Luật Niết Lỗ Cổ nhỏ giọng hỏi: "Hiện tại người ngâm vãi, lập tức nhai hàm, Phân Đội cấm kích Đại Tổng kho lúa."

Liêu Bình không am hiểu công thành, nhưng là bọn họ am hiểu cung tiễn, cưỡi ngựa vòng quanh kho lúa đoàn thể Xạ Tiễn, cuối cùng sau cùng tại rút lui thời điểm, kho lúa bắt đầu lên đại hỏa, lại là Da Luật Niết Lỗ Cổ mệnh lệnh bộ hạ tại vòng thứ nhất mưa tên đi qua phóng hỏa tiễn.

Kho lúa từ trước cũng là phòng cháy phòng ẩm dầu mục Điều Lệ, nhưng là lần này vậy mà không nghĩ tới bọn họ vòng thứ nhất trên tên đều ngâm một cái mỡ miệng da trâu bao, trong này giả bộ cũng là Lưu Vân để cho Da Luật Niết Lỗ Cổ thu thập dầu mỡ thô thiên tình luyện một chút lẫn lộn dầu.

Cái này vòng thứ hai mang theo ngọn lửa mưa tên nhóm lửa bao nhiêu đều nhóm lửa, thế là tại đây hỏa càn đốt càn lớn, thậm chí ngay cả cùng một chỗ, cuối cùng tại người cùng đều ngã thời điểm, biến thành lửa lớn rừng rực.

"Hoả hoạn, hoả hoạn,

Hoả hoạn!" Có cái thứ nhất kêu liền có cái thứ hai tình, kho lúa Thủ Quân lập tức bắt đầu dập tắt hỏa thế, nhưng là hỏa thế cùng một chỗ liền bắt đầu bên đường bốc cháy.

Sau đó Thiên Đô sáng thời gian thật dài, cuối cùng để cho Thủ Bị Đại Nhân và mấy trăm thủ vệ phá hủy mấy tòa nhà phòng ốc, lúc này mới khống chế lại hỏa thế.

Nhưng là cũng may không có hủy đến lương thực, không phải vậy nhưng chính là chết trăm lần không hết tội đại tội.

Thế nhưng là không đợi bọn họ thở phào thời điểm, trên thành trông coi binh lính lập tức đánh cảnh giới chuông. Thủ Bị Đại Nhân một cái giật mình ngồi xuống, vội vàng hấp tấp đi vào trên tường thành xem xét.

"Đây là, đây là, bọn họ làm sao lại ở chỗ này?" Thủ Bị Đại Nhân thật sự là không thể tin được trước mắt hết thấy, cái này lít nha lít nhít hơn vạn Tây Hạ binh làm sao lại xuất hiện ở đây, không phải đều bị ta Đại Tổng quân đội khống chế ở tiền tuyến à.

Chu Hạ một mặt nhìn nọt hỏi: "Vương gia, ngài xem làm sao bây giờ?"

Nam Viện Đại Vương Đa Luật Niết Lỗ Cổ ngạo nghễ ngẩng đầu, chỉ đại hăng Thủ Bị nói ra: "Ngươi, hạ xuống, không chết."

Đại hăng Thủ Bị vẫn còn đắm chìm trong ý nghĩ của mình bên trong, không có khả năng a, chẳng lẽ tiền tuyến xảy ra vấn đề? Nếu không phải tiền tuyến xảy ra vấn đề, bởi vì Đại Tổng căn bản không có nghĩ đến Liêu Quốc sẽ ra tay, tuy nhiên vẫn là có ý đối với Liêu Quốc tăng gia đề phòng, nhưng là căn bản không có phái đại quân tiến vào chiếm giữ.

Cho nên Đa Luật Niết Lỗ Cổ mang theo đại quân thay đổi Lưu Vân để cho Chu Hạ mang đến Tây Hạ Quân Phục, dùng kỵ binh tới công hãm đại hăng kho lúa, cũng là Lưu Vân đáp ứng nếu như công phá, toàn bộ đại hăng kho lúa bên trong đồ vật, trừ người bên ngoài tất cả đều là hãn.

Đa Luật Niết Lỗ Cổ xưa nay thích đánh săn, liền ngay cả Nhạn Môn Quan nơi đó Đà Thảo Cốc cũng là hãn phát minh, càng là đạt được Lưu Vân trợ giúp, không nói hai lời tới lấy không đồ vật tới.

Thuyền cỏ mượn tên cổ sự, Lưu Vân nói cho hãn qua, thế là hãn liền bắt đầu tiến công thời điểm ưa thích dùng hòa tiến. Lần này vừa vận dụng tới, không nghĩ tới loại này dấu hiệu quả tốt như vậy, tìm cơ hội đem bí phương đòi hỏi tới.

"Đây là làm sao một chuyện, tại sao có thể có làm sao Dorsey Hạ Bình, chuyện gì xảy ra đây?" Thủ Bị từ đầu tới đuôi chỉ còn lại câu nói này, não từ đã kinh ngạc đều ngừng.

Đa Luật Niết Lỗ Cổ nhìn xem cái này quan đã ngốc, dứt khoát liền để bọn họ tỉnh một chút, nắm tay đi xuống vung lên, "Bắn tên."

Hô! Hô! Hô!

Tiền chia Tam Đoạn, liền thật giống trời mưa đồng dạng, bắn vào đại hăng kho lúa bên trong.

Thủ Bị có thể tính kịp phản ứng, "Tất cả mọi người trốn đi!" Thế nhưng là mưa tên này mật căn bản không thể trốn ở nơi khác phương, có mấy người đã tới không kịp chạy binh lính trong nháy mắt liền bị bắn thành cái sàng.

Thế là .....

Văn Ngạn Bác số tuổi càng lúc càng lớn, bây giờ nhìn đồ vật đã thấy không rõ lắm, thế nhưng là cái này cũng không trở ngại hãn làm công sự. Thế nhưng là một phong chiến báo lại làm cho ánh mắt hãn lập tức hiện ra, liền để hãn cảm thấy cái này phong chiến báo để cho Thiên Đô sụp đổ xuống.

Thế nhưng là chính mình làm Xu Mật Sứ, lại không thể không đem cái này phong chiến báo truyền cho Hoàng Thượng xem, thế là làm cái này phong chiến báo đưa đến Tổng Thần Tông trên mặt bàn lúc.

Văn Ngạn Bác giờ phút này đã bỏ đi Quan Phục, thay đổi một thân Thổ Bố Y Phục quỳ gối cửa ra vào. Lặng lẽ chờ lấy Hoàng Thượng cho hãn xuống Thánh Chỉ, sung quân đi xa Quỳnh Châu nơi đó sự tình đều nghĩ kỹ, ra chuyện lớn như vậy tình, cũng là chết già ở Quỳnh Châu cũng không được oán niệm.

"Thái Y! Thái Y, nhanh truyền Thái Y!"

Giờ phút này bên người hoàng thượng gần tùy tùng Mộc Đức trong lòng đại loạn, bởi vì hoàng đế vừa mới xem hết Xu Mật Sứ Văn Ngạn Bác đưa tới chiến báo, lại đột nhiên vô bản một cái liền ngất đi.

Trước kia mỗi một lần xem hết chiến báo, Hoàng Thượng đều sẽ cười ha ha, với lại mỗi lần có thể ăn nhiều nửa bát cơm, thế nhưng là vì sao lại dạng này?

Thái Y lúc này sôi động chạy tới, Văn Ngạn Bác quỳ trên mặt đất thời điểm liền nhìn ra không thích hợp, nhưng là giờ phút này hãn căn bản không dám lên trước hỏi ra sự tình gì, duy nhất có thể lấy làm sự tình cũng là đem thân thể cúi thấp hơn.

Cuối cùng Tổng Thần Tông tại Thái Y kịp thời thì châm tình huống dưới ung dung tỉnh lại, thế nhưng là nói câu nói đầu tiên chính là, "Ngươi vì sao không cho trầm chết!"

Câu nói này dọa đến Thái Y tranh thủ thời gian quỳ xuống nói, "Bệ hạ, bệ tôi tuyệt không mưu phản lòng, mỗi lần vì là bệ hạ thì châm điều trị cũng là y theo để vương sinh hoạt thường ngày ghi chép mà chế định, bệ tôi không có ý đồ không tốt, mời bệ hạ minh giám!"

Tổng Thần Tông đem mặt vút sang một bên, tựa hồ là cũng không tiếp tục muốn nhìn gặp cái này Thái Y, hữu khí vô lực nói: "Tiền hãn trở lại, đem Văn Ngạn Bác cho trầm gọi tiến đến."

Thế là Văn Ngạn Bác mang một khóa run rẩy tâm, nện bước tiểu toái bộ tiến đến, đem chính mình ngày thường tư thái thả trầm thấp. Thế nhưng là dạng này cũng không thể để Tổng Thần Tông vòng qua hãn, "Đây chính là ngươi nói tất thắng quân! Vậy mà trước sau ba ngày toàn bộ hủy hoại chỉ trong chốc lát, ngươi làm sao để cho trầm về sau đi gặp tổ tông!"

Văn Ngạn Bác giờ phút này cũng không có ngày xưa kiên cường, vẫn là quỳ xuống nói ra: "Bệ hạ, lần này chiến bại, bệ tôi khó từ tội trạng, bệ tôi cũng không biết thất bại ở nơi nào, vì kế hoạch hôm nay chỉ có mời bệ hạ đem Lão Thần giám chức đi Quỳnh Châu, lấy chặn ở thiên hạ ung dung mệnh đi."

"Người im miệng đi, chuyện gì liền người khả năng chịu đựng!" Tống Thần Tông tại Mộc Đức trợ giúp xuống chậm rãi ngồi xuống, nói ra: "Hiện tại ta Đại Tông còn có sáu mươi vạn dân Phu Tướng sĩ tại người Tây Hạ trong tay, trước tiên cho trấn giải quyết chuyện này về sau, người muốn chết muốn sống trấn đều mặc kệ!"

Văn Ngạn Bác không nghĩ tới giờ phút này phong hồi lộ chuyển, ít nhất trước tiên cam đoan chính mình là an toàn, nếu như có thể xử lý tốt chuyện này, nói không chừng còn sẽ có lại một lần nữa bị bắt đầu dùng một ngày đây.

"Lão Thần tuân chỉ, nhưng là kính xin bệ hạ ân chuẩn để cho Lão Thần viễn phó Tây Hạ, để cho lão phu tìm tới ta Đại Tông vì sao lại chiến bại nguyên nhân, chính là bệ hạ để cho Lão Thần chết, Lão Thần cũng nguyện ý."

Tống Thần Tông xem Văn Ngạn Bác thần thái không giống làm ra vẻ, đành phải đáp ứng hắn, nhưng là cũng không muốn nhìn thấy đám người này, thàm nghĩ lên Tô Thức lời nói.

"Tây Hạ ngày càng cường đại, Đà Hồ không thành bị hồ thương tổn, kính xin bệ hạ nghĩ lại."

Tống Thần Tông nhìn xem Văn Ngạn Bác già nua bóng lưng và cước này bước giấu điểm san lão nhân, trong mắt tràn ngập nước mắt, "Trẫm thật muốn bị bọn họ khi dễ à, lão thiên gia người tại sao phải dạng này đối với trẫm, trẫm chẳng lẽ không phải Chân Mệnh Thiên Tử sao!"

Nói chuyện lời này mắt tối sầm lại lại ngắt đi, Mộc Đức lại là sai người đi tìm vừa mới bị đưa đi Thái Y mời về.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Ta Là Tinh Túc Môn Nhân

Uông Kiểm Thông giờ phút này chậm rãi tỉnh lại, phát hiện mình và mấy cái Cái Bang Trưởng Lão đều trôi tại thạch trụ bên trên, Hề trưởng lão và Trần trưởng lão, thế nhưng là thế mà bên trong thành linh còn có vừa mới mang Bình đi cứu Kiều Phong Ngô trưởng lão.

Uông Kiểm Thông khàn giọng hô: "Ngô trưởng lão, Ngô trưởng lão?"

Ngô Trường Phong giờ phút này thụ thương không cần ở đây hắn ba người ít, gian nan ngẩng đầu, đáng thương nói ra: "Giúp đỡ, thật xin lỗi."

Trần Cô Nhạn cũng là một mặt ghét bỏ Ngô Trường Phong bộ dáng, "Ngô đại ca a, người hồ đồ, người rõ ràng đã chạy ra ngoài, vì sao còn muốn trở về đâu?"

Ngô Trường Phong vẻ mặt đau khổ nói: "Ta nào biết được đây là người Tây Hạ âm mưu, ta coi là cũng là tước Đại Thủy, liền tranh thủ thời gian trở lại cứu người, không nghĩ tới bị Nhạc Lão Tam và Diệp Nhị Nương bắt lấy."

Uông Kiểm Thông đã không muốn nói chuyện, đây là lão thiên không phù hộ a, cũng không bắt buộc. Không nghĩ tới chính mình sẽ có hôm nay kết cục, "Ta làm gì sai á!"

"Người cái gì cũng không làm sai."

Lưu Văn một người bất thành linh xuất hiện sau lưng bọn họ, với lại bọn họ căn bản là không có có phát giác, khả năng cũng là bản thân bị trọng thương.

Lưu Văn đi đến Uông Kiểm Thông trước mặt nói ra: "Người cái gì cũng không làm sai, Uông Bang Chủ, chỉ là người không nên xen vào việc của người khác, người đồ đệ Kiều Phong đâu?"

"Hừ! Ta tại sao phải nói cho người biết!" Uông Kiểm Thông nhìn thấy Lưu Văn thời điểm liền giống như nhìn thấy cừu nhân giết cha đồng dạng, ánh mắt trừng đến độ đỏ.

Thế nhưng là dù là dạng này, hắn nào từ vẫn không có ngừng vận chuyển, đứa trẻ này mà vì sao để ý như vậy hắn đồ đệ Kiều Phong đâu, chẳng lẽ hắn biết sự tình gì, không có khả năng a, hắn mới như vậy lớn một chút, làm sao lại biết những chuyện này.

Lưu Văn cũng không nóng nảy, mấy người này đã là cái thối gỗ bên trên thịt cá, mặc kệ hắn xâm lược, cho nên không ngại lộ ra một chút, cũng tốt để cho mình cao hứng một chút.

"Nếu các người Cái Bang với ta mà nói đã là trong mắt đăm, người đừng trừng ta, các người luôn luôn đem chính mình rêu rao thành chính nghĩa tiên phong, tự cho là Hành Hiệp Trung Nghĩa, nếu người cũng đã biết bởi vì các người loạn những tay phá hư người khác bao nhiêu mỹ nhân gia đình, đến chỗ nào đều có các người người, thật làm cho ta chán ghét."

Trần Cô Nhạn xưa nay sẽ không tại ngoài miệng chịu thua, cười lạnh nói: "Há, vậy thì thật là không có ý tứ, chắc hẳn người cái này Tiểu Nghiệt chứng ghét nhất người khác làm việc tốt đi. Nếu là lão tử năm đó giết qua người nhà người vậy thì thật là đáng tiếc, lão tử làm sao lại sẽ bỏ qua người đây!"

Hề trưởng lão nói: "Trần lão đệ người không biết, cái này Tiểu Nghiệt chứng là trời sinh ác nhân, đương nhiên không thể gặp ta Cái Bang Hành Hiệp Trung Nghĩa,

Coi như hấn đánh rắm đi."

Lưu Vân đem ánh mắt nhìn về phía Ưông Kiếm Thông hỏi: "Cái Bang Bang Chủ, người thấy thế nào?"

"Ta hối hận a, ta lúc ấy tại sao không có nhất chứng đánh chết người đây, vậy mà miệng bên trong ngâm độc Âm Tiễn đã thương người, ta Ưông Kiếm Thông thế với trời kiếp này nhất định phải đem người đầu lưỡi nhổ tận gốc, nếu không chết không nhắm mắt!"

Cái này thật sự là ác độc, "Người cứ như vậy muốn giết ta?" Nói nắm tay đặt ở Ưông Kiếm Thông trên ngực, "Chắc hẳn Ưông Bang Chủ khả năng không biết Ngã Lưu Vân Sư nhận nơi nào, hôm nay liền để người lãnh giáo một chút đi."

Nói xong một vận Bắc Minh Thần Công, đem Ưông Kiếm Thông trên thân chân khí liên tục không ngừng hút vào đến, đã nhìn thấy Ưông Kiếm Thông sắc mặt màu đỏ tím, mà hấn ba cái Cái Bang Trưởng Lão căn bản không biết Lưu Vân đang tại đối với Ưông Kiếm Thông làm chuyện gì tình.

"Mẹ hấn, người có cái gì thủ đoạn hướng ta đến, đừng với bang chủ của chúng ta xuất thù!" Trần trưởng lão tuy nhiên thụ thương nghiêm trọng nhất, thế nhưng là hấn giọng lớn nhất, kêu Lưu Vân màng nhĩ đều Kaka tiếng nổ.

Thế nhưng là Ưông Kiếm Thông bị trói gấu, với lại công lực bị cấm, căn bản không thể nhấc lên nửa phần chân khí. Chỉ có thể trơ mắt nhìn xem Lưu Vân đối với hấn làm tay chân, trên thân khí lực dần dần biến mất. Giống như sinh mệnh mình đều bị hấn rút ra, đây là cái gì tà môn võ công.

Ước chừng một khắc đồng hồ về sau, Lưu Vân cầm Ưông Kiếm Thông nội lực hút tuyệt không thừa, sau đó lập tức vận công cầm chân khí đạo chọc tức luyện hóa.

Lưu Vân liền ngay trước mặt bọn họ luyện hóa lên vừa mới được từ Ưông Kiếm Thông nội lực, Ngô Trường Phong ở một bên vội vàng hỏi: "Giúp đỡ, giúp đỡ, người ngược lại là nói câu nào a!"

Ưông Kiếm Thông gian nan mở to mắt nhìn xem Lưu Vân nói ra: "Người vậy mà phế ta nhiều năm tu luyện công lực, người ... người ... người sớm muộn gì chết không yên lành!"

Lưu Vân ở một bên mặc kệ không hỏi, chỉ chờ hấn luyện hóa xong nội lực về sau, lúc này mới đứng dậy nói: "Người sớm muộn gì có vừa chết, huống chi ta chết như thế nào còn chưa tới phiên người định, bây giờ nghĩ đến thầy ta nhận nơi nào sao?"

Ưông Kiếm Thông hận đến mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Tinh Túc Lão Quái!"

Hấn ba cái trưởng lão nhao nhao sắc mặt đại biến, Tinh Túc Lão Quái mười mấy năm trước liền ý vào Hóa Công Đại Pháp hoành hành võ lâm, nghe nói Tinh Túc Lão Quái võ công Quỷ Dị Đa Đoan, người khác nếu là phế nhân võ công trừ phi cũng là đánh gãy kinh mạch, thế nhưng là Tinh Túc Lão Quái võ công tự thành Nhất Phái, chỉ dùng chứng lực liền có thể phế nhân nhiều năm qua tu tập nội lực.

"Hóa Công Đại Pháp!" Trần Cô Nhạn sắc mặt nhất thời đại biến, không khỏi chửi ầm lên nói: "Người cái Tiểu Yêu Nhân, cũng dám phế Ưông Bang Chủ nội lực, người liền đợi đến ta hơn vạn Cái Bang con em tới tìm người đến đòi mệnh đi!"

Lưu Vân cũng không biết cái này trưởng lão lấy ở đâu chọc tức nói những lời này, "Cái Bang con em a, ta ngay cả Đại Tổng Quân Chính Quy đều không để ý vẫn còn ở hồ các người?"

Thế nhưng là Lưu Vân cũng không có trong con tức giận cũng đem hấn ba người nội lực hút khô, nói thật ra thật sự là chứng mất trong bọn họ lực. Với lại hút Ưông Kiếm Thông mấy chục năm công lực về sau, thô thô cầm những này công lực chứa đựng ở trong kinh mạch, ban đêm đang từ từ luyện hóa.

Thế nhưng là cũng không ngại trên chọc một chút bọn họ, "Ta hiện tại có một cái trò chơi, cũng không biết các người chơi hay không, tên gọi Đồ Long chiến. Bước đầu tiên cũng là bắt các người, bước thứ hai cũng là dẫn Kiều Phong đến, cái này bước thứ ba cũng là trong vòng một đêm hủy đi các người sở hữu tuổi trẻ có tiềm lực Cái Bang con em, người nói người Cái Bang còn có tất yếu tồn tại a?"

"Người!" Ưông Kiếm Thông hai mắt đỏ như máu nhìn xem Lưu Vân, "Người đến muốn làm gì?"

Nói thật Lưu Vân thật không có nghĩ tới những thứ này sự tình, hết thầy cũng là đen đủi, ngay từ đầu cũng là muốn đem Chung Ngạc bọn họ tù binh, thế nhưng là ai có thể nghĩ tới hấn sẽ chết trong nước, lần này lại tung ra một cái Ưông Kiếm Thông đến, Kiều Phong nếu là ám sát một người vậy người này cơ bản có thể phán tử hình.

"Ưông Bang Chủ, ta phế người võ công chỉ là muốn đạt được người một cái hứa hẹn, tại người hữu sinh chi niên Cái Bang người không thể đặt chân Tây Hạ." Lưu Vân chứng chắc dàng hoàng nói ra, "Khả năng người không thể trải nghiệm ta khổ tâm, chờ người muốn khi chết đợi, người liền hiểu."

"Phi!" Hề trưởng lão nói: "Phế nhân võ công, giống như giết người cả nhà, ngươi khẳng định chết không yên lành, Tiểu Yêu Nhân!"

Lưu Vân thật sự là không biết nên nói cái gì cho phải, nhảy xuống đài cao, từ dưới bàn cầm lấy một cây màu xanh biếc cây gậy, hấn hô: "Ông Bang Chủ, cái này ngươi biết đi!" Nói chuyện trong nháy mắt liền nhảy quay về trên bàn, Lưu Vân đem ngọc lục trọng thật sâu cắm vào trước mặt bọn hắn cái bàn bên trong.

"Ta cũng không biết muốn làm gì tốt, cũng là trước tiên đem Kiều Phong xử lý đi, bởi vì hiện tại không có cái gì mục tiêu nói. Ông Bang Chủ, chúng ta đánh cược như thế nào, nếu là Kiều Phong có thể cứu ngươi trở lại Đại Tổng, ngươi liền lệnh cường chế Cái Bang tất cả mọi người không thể đặt chân Tây Hạ như thế nào?"

Ông Kiểm Thông nói: "Nếu là ta chết ở chỗ này, đồ nhi ta có phải hay không muốn vĩnh viễn cùng các ngươi không chết không thôi!"

Lưu Vân tay mất lạnh lẽ, một phát bắt được Ông Kiểm Thông cái cầm, tả hữu nhoáng một cái đem hấn cái cầm vòng thảo bỏ xuống, "Ngươi muốn chết cũng không cần kéo lấy mọi người cùng ngươi cùng chết a, không phải vậy ngươi nói ta nếu là đặc biệt phái Liêu Quân đi vây quét Kiều Phong, ngươi nói hấn có thể hay không phát hiện cái kia ký hiệu a?"

Ông Kiểm Thông vậy mà toàn thân đánh một cái giật mình, thế nhưng là lại đụng phải cái cầm, lại đau một chút. Tâm lý lại kinh ngạc đến tiểu tử này khẳng định là biết cái gì, không phải vậy vì sao lại nói như vậy!

Ngô Trường Phong nói ra: "Ngươi cái Tiểu Yêu Nhân, ngươi liền không sợ chúng ta bây giờ liền cùng ngươi liều mạng!"

Lưu Vân ghét nhất cũng là loại lời này, "Các ngươi chính phái người có thể hay không thêm chút não từ, đều bị ta trời chặt chết, gọi bậy cái gì!"

Sau đó còn nói thêm: "Thế nào Ông Bang Chủ, lần này ngươi hấn là nhưng đi, ta không làm bất luận cái gì tay chân, chỉ cần ngươi đồ đệ có thể cứu ra các ngươi, ngươi muốn hữu sinh chỉ niên ước thúc Cái Bang vĩnh viễn không đến Tây Hạ. Nếu như ngươi không đáp ứng, ta liền đem ta biết nói hết ra, ngươi nói xong lời cuối cùng hấn là trước hết giết ta vẫn là trước hết giết chỉ năm đó hảo bằng hữu đâu?"

Ông Kiểm Thông bắt đắc dĩ gật gật đầu, Lưu Vân lại đem hấn cái cầm an trở lại, tả hữu lắc lư một chút, không có vấn đề về sau nói: "Quân tử nhất ngôn."

"Bao nhiêu con ngựa cũng khó khăn truy!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Trương Lương Kế

Da Luật Niết Lỗ Cổ và Yến Long Uyên cùng một chỗ chạy về phía Hạ Châu, căn cứ Lưu Vân Phi Cáp Truyền Thư, cùng một chỗ vây quét Cái Bang. Hiện tại Lưu Vân và hấn Kết Nghĩa Huỳnh Đệ đang áp vận cái này Cái Bang Bang Chủ và ba cái Cửu Đại Trưởng Lão cùng một chỗ tiến về Hạ Châu.

"Yến tiên sinh, ta nghe thiếu đồa Quận Vương nói ngươi võ công có thể hoành hành thiên hạ, không biết Yến tiên sinh có hay không hứng thú tới bồn vương tại đây, bồn vương cũng sẽ cho ngươi rất cao thù lao."

Nam Viện Đại Vương Da Luật Niết Lỗ Cổ rất rõ ràng Lưu Vân nếu như nhìn kỹ một người, sẽ không nói với hấn lời nói dối. Thế nhưng là Yến Long Uyên lại nói: "Đại Vương hậu ái, thế nhưng là lão phu là Sơn Dã Chi Nhân, vào triều đường chưa chắc là một cái lựa chọn tốt, huống chi lão phu cũng là gần đất xa trời người, chỉ muốn tìm một khối địa phương bảo dưỡng tuổi thọ."

Tục ngữ nói người già không lấy gân cốt vì là có thể, tất nhiên cũng là lớn như vậy số tuổi người, liền không đi phiền phức hấn. Da Luật Niết Lỗ Cổ tại ở một phương diện khác vẫn là cùng giang nhân tình, thế nhưng là cũng là có một chút như vậy đáng tiếc.

Thế là vẫn là đại bộ đội ngựa không dừng vó chạy về phía Hạ Châu.

.....

Lưu Vân và Tiểu Độc Từ hôm qua đến Hạ Châu, thủ đến Hạ Châu bách tính đường hèm hoan nghênh, thiếu đồa Quận Vương đã là tại Tây Hạ nổi tiếng anh hùng, Bảo Gia Vệ Quốc tẩm gương.

Cũng không biết cái nào quan viên tự cho là thông minh đem Luru Vân chân dung truyền khắp cả nước, cái này nếu là vẫn còn đang đánh cảm thời điểm, Luru Vân thiếu không nên giết hấn, thế nhưng là như là đã đánh thắng trận, cũng liền không tính toán với hấn.

Uông Kiêm Thông bọn họ mấy ngày nay sống coi như thoải mái, ăn ngon uống sướng, thế nhưng là nhiều năm qua khổ luyện nội công bị Luru Vân dùng Hóa Công Đại Pháp hóa đi, có chút đề cho hấn khổ sở.

Với lại cái này Luru Vân còn giống như biết không ít chuyện, biết Kiều Phong thân thể người tuy nhiên rải rác mấy người, với lại hầu hết đã không hỏi thế sự. Hấn đến đối với chuyện này thấy nói bao nhiêu, chẳng lẽ năm đó trừ bọn họ còn có Người sống sót?

Luru Vân để cho binh lính đem bọn hấn trời đến ngoài thành Đại Thạch Trụ từ bên trên, mãi cho đến Kiều Phong tới ngày đó mới thôi. Nhưng là vẫn như cũ là mỗi ngày ăn ngon uống sướng, những này mỹ thực trộn lẫn lấy Thập Hương Nhuyễn Căn Tán cũng có khác một hương vị. Duy nhất hi vọng cũng là bọn họ có thể bảo trọng thân thể, tuyệt đối không nên hong gió.

Bây giờ còn có một hạng quan trọng hơn các loại đồ vật đợi Luru Vân đến giải quyết, cái kia chính là xử lý như thế nào như thế nào an trí những cái kia vượt qua sáu mươi vạn Tù Binh.

Luru Vân trước đó liền bắt đầu mình tư khổ tưởng, đánh giấc xong về sau xử lý như thế nào Tù Binh, nghĩ đến trước kia học qua tư nguyên phối trí, cho nên căn cứ thời đại này yêu cầu, chế định ra một phần tiêu chuẩn.

Thế là Luru Vân dựa theo ba đẳng cấp tiến hành phân chia, Đệ Nhất Đẳng là các loại Thợ Thủ Công,

Những người này là sau cuộc chiến đệ nhất Sinh Sản Lực, bao quát đường kiến thiết, cầu nối dựng còn có phòng ốc quy hoạch, là Luru Vân nhất định phải lưu lại một khoác.

Đệ Nhị Đẳng là Quân Y và Đầu Bếp, cho dù là bọn họ tri thức không đủ sâu, còn có nấu cơm tuy nhiên ăn ngon, vậy cũng không quan hệ Luru Vân cũng đều lưu lại. Bởi vì hấn muốn cải biến Tây Hạ ẩm thực thói quen và y liệu điều kiện.

Đệ Tam Đẳng bắt luận người là sách người vẫn là binh lính vẫn là cái gì cũng sẽ không Cu Li, cũng thống nhất vạch đến Đệ Tam Đẳng. Thức ăn tiêu chuẩn dựa theo phổ thông người Tây Hạ tiêu chuẩn cắt giảm ba phần, phát động những người này bắt đầu sửa đường, Luru Vân hiện tại trong đầu chỉ có một việc tình, cái kia chính là như thế nào rút ngắn hai địa phương ở giữa đi lại lại thời gian.

Cũng may bọn thủ hạ đặc lực, hấn những này mệnh lệnh đều bị địa phương Địa Phương Quan đầu vào đẩy thi hành, đồng thời còn có hấn Tây Hạ dân chúng hỗ trợ hoàn thành Luru Vân kế hoạch.

Một bên khác, phong trần mệt mỏi Kiều Phong cuối cùng xuất hiện, với lại cùng hấn cùng một chỗ còn có một cái diện mạo thanh tú khát cái.

"Toàn Quan Thanh huynh đệ, người nói những Tây Hạ đó Nhất Phẩm Đường người coi là thật có như thế cao thủ?" Kiều Phong luôn luôn thỉnh linh sẽ hỏi ra một câu nói kia, mà Toàn Quan Thanh cũng trả lời hấn rất nhiều lần.

"Kiều huynh đệ, ta đã nói qua không xuống mấy trăm lần, bọn họ đưa trẻ kia thật sự là vô cùng lợi hại, một thanh kiếm nhanh đến ngay cả bóng dáng đều thấy không rõ, chúng ta mười cái huynh đệ đều bị hấn sát."

Cái này Toàn Quan Thanh y theo dáng dấp miêu tả lấy lúc ấy sự tình, không sai hấn cũng là ngày đó Tiểu Độc Từ thủ hạ lưu tình khát cái, lúc ấy hấn xem tình huống không đứng liền ngã trên mặt đất giả chết, cũng là hết lần này tới lần khác bởi vì Luru Vân xuất hiện mà lưu lại một cái mạng.

Thế là hấn dùng loại phương pháp này tránh thoát một kiếp, trong lòng liền nghĩ quay về Đại Tổng đi, Tây Hạ tại đây khắp nơi đều có địch nhân, tinh thần bị giày vò cũng có một điểm suy yếu.

Toàn Quan Thanh từ nhỏ đọc qua sách, bởi vì gia cảnh không dễ nghe người ta nói Cái Bang đang tại chiêu binh mãi mã, liền dần dần u mê gia nhập vào, bởi vì nào tử thông minh lại có thể đoạn văn biết chữ, tại cái này Tây Chính trên đường đi rất nhanh liền được đề thăng đến bốn túi đệ tử.

Hấn biết nếu là chạy trốn lời nói nhất định phải trốn tránh sở hữu chiến sự phát sinh chút, trên đường đi cứ như vậy quán a quán cuối cùng mau rời khỏi Tây Hạ trở lại Đại Tổng thời điểm, đúng lúc gặp một đường chạy tới Tây Hạ Kiều Phong.

Kiều Phong liếc thấy đến Toàn Quan Thanh trên thân bốn túi đệ tử ký hiệu, lập tức liền bắt đầu hỏi hấn tiền tuyến xảy ra chuyện gì tình loại hình. Toàn Quan Thanh làm sao dám lộ ra Lão nói ta là Đào Bình lời như vậy, đầu óc nhất chuyển lão xưng là đến đây truyền tin, tiền tuyến Uông Bang Chủ đã chịu không được, phải chính mình tìm đến cứu binh.

Lúc này Kiều Phong liền không có hoài nghi Toàn Quan Thanh trong lời nói lỗ thủng, còn cảm thấy mình lúc này chạy đến thật đúng là đúng, thế là cũng cho hấn đặt mua một con ngựa. Thế nhưng là Toàn Quan Thanh là muốn chạy trốn đúng không, nào dám loạn ngồi, cũng là một mực chắc chắn chính mình muốn đi viện binh.

Kiều Phong hào khí vượt mây nói ra: "Đi cái gì đi, ta chính là cứu binh, người cùng ta cùng đi, vừa vặn có thể dẫn đường cho ta."

Tự nhận không may Toàn Quan Thanh đành phải đi theo Kiều Phong đi về phía tây, Toàn Quan Thanh tại dọc theo con đường này rốt cuộc biết trước mặt người trẻ tuổi rất có thể cũng là hạ nhiệm Cái Bang Bang Chủ, thế là quyết định ôm thật lớn chân biểu hiện tốt một chút chính mình thông minh tài trí.

Kiều Phong cũng không phải một người lãng đầu lãng não đi cứu Uông Kiêm Thông, hấn một đường đến nay dùng chính mình Cái Bang Bang Chủ Uông

Kiểm Thông đồ đệ thân phận thu nạp mấy phát đã tẩu tán Cái Bang con em, còn cùng trong tứ đại trường lão duy nhất không có bị bắt Tổng trường lão tụ họp.

Kiều Phong lúc này mới hiểu biết tình huống thật, nguyên lai sư phụ Uông Kiểm Thông tại Duyên Châu thành thất thủ bị bắt, giờ phút này cũng là không rõ sống chết. Tổng trường lão chính là giải được tình huống như vậy lúc này mới hướng về Cái Bang Tổng Đà tức thư cầu cứu, không nghĩ tới Kiêu Phong nhanh như vậy liền đến.

Kiều Phong đang muốn giải thích vì sao nhanh như vậy lại tới đây nguyên nhân thời điểm, Cái Bang Đệ Tử bất thành linh truyền đến ý, nguyên lai Uông Kiểm Thông Uông Bang Chủ căn bản không có chết, mà chính là bị cái gì thiếu đồa Quận Vương chộp tới Hạ Châu công khai chấp hành tử hình.

Kiều Phong hỏi: "Thiếu đồa Quận Vương là ai?"

Tổng trường lão chẳng chần chờ đáp: "Cái này thiếu đồa Quận Vương nghe đồn chỉ có mười hai tuổi, nhưng lại tại Tây Hạ đại quyền trong tay, thật thể nhưng là ngút trời từ thế oai hùng, nghe nói lần này một tay đánh nát Tây Chinh chỉ huy người cũng là hắn, kêu cái gì không biết, thể nhưng là bên ngoài sinh động hồ thần, nếu như chúng ta đối thủ là cái kia thật muốn thật tốt tính toán một phen mới là."

Kiều Phong nghe đến đó cũng là một mặt đáng chất, không nghĩ tới địch nhân lại là một đứa bé từ, thể nhưng là hết lần này tới lần khác dạng này một đứa bé từ để cho Đại Tổng mấy chục vạn đại quân chiết kích trầm sa, ta Cái Bang tuy nhiên quy mô không nhỏ, thể nhưng là như thế nào đánh thắng trận này không có nắm chắc cầm a.

"Đã như vậy, Tổng trường lão người tìm người cùng nhau chế định một chút cứu người phương pháp đi, trước mắt rồi sư phụ hành hình ngày không xa, chúng ta cứ như vậy cướp ngục cũng vẫn có thể xem là một cái biện pháp tốt a."

Thế nhưng là Tổng trường lão lại cười khổ nói: "Kiều huynh đệ, người coi người người đều có người dạng này thân thủ tốt à, không được a, vẫn là bàn bạc kỹ hơn cho thỏa đáng, thời gian tuy nói không nhiều, nhưng là cũng đủ muốn ra một hợp lý biện pháp người nói có đúng hay không?"

Kiều Phong cảm thấy cũng là ý tứ này, thế là ôm quyền nói ra: "Này hết thấy liền dựa vào Tổng trường lão."

Mà ngoài cửa sổ canh cổng Toàn Quan Thanh tiểu tâm tư lại bắt đầu hoạt động, nghĩ cách cứu viện Cái Bang Bang Chủ đây chính là một cái công lớn, không thể nói ra ta liền có thể từ đó thoát dẫn mà ra, ta sao có thể để cho công lao này không công chạy đi, không được, ta muốn một cái biện pháp tốt, để cho giúp đỡ và Kiêu Phong đều muốn thành ta người tình.

Hai ngày sau, một cái mặc quần áo rất sạch sẽ một cái khất cái gỗ trường lão cửa phòng, "Báo cáo Tổng trường lão, ta có một cái biện pháp, không biết làm đúng không làm đúng?"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Va Chạm

Cuối cùng đến hành hình ngày nào đó, Lưu Vân ngồi tại Hình Thai, cầm trong tay một vỏ rượu, nhìn xem trời tại trên bàn là bốn người nói: "Uy, xem ra rượu này các người uống định, ta còn nhỏ không thể cùng các người cùng uống."

Uông Kiểm Thông lạnh lùng nhìn xem Lưu Vân, "Phi!"

Thế nhưng là khí lực không đủ, nôn trên người mình, Xem ra bất thành linh mất đi nội lực, lại liên tục phục dụng Thập Hương Nhuyễn Cân Tán, Căn bản không có ngày xưa hùng phong.

"Thật bản." Lưu Vân cũng không quay đầu lại nhìn phía xa son mặt, không có nào từ người hắn là sẽ giống như người điên Từ trên núi lao xuống đi, "Mỗi cái binh đội đều chú ý, toàn bộ giải tán, để phòng bốn phía!"

"Vâng!"

Thế nhưng là lại các loại thời gian thật dài, nhưng là sắc trời còn không có gần buổi trưa còn không thể chém người. Đang lúc Lưu Vân hoài nghi mình kế hoạch có phải hay không chỗ nào xảy ra vấn đề thời điểm, sau lưng thạch trụ bất thành linh ngã xuống.

Lưu Vân cũng may thân thủ mạnh mẽ, một cái xoay người liền nhảy ra cái này cây cột đá, để cho hắn không nghĩ tới là một người ảnh từ thạch trụ ngược lại vị trí bên trên bay ra một người tới.

Mang theo một đạo hình rồng khi lưu phi thân lên người không phải Kiều Phong vẫn là người nào, sớm tại một bên kìm nén không được Tiểu Độc Từ kiểm âm thanh một vang thế nhưng là nghênh tiếp nhất là cương mãnh Khí Kinh âm âm bộc phát.

Tiểu Độc Từ kiểm pháp Lưu Vân không phải lần thứ nhất xem, nhưng là mỗi một lần nhìn hấn huy kiểm đều có thể nhìn ra hấn tiến bộ, nhất định cũng là thiên phú dị bẩm.

Nếu bàn về kiểm pháp hấn chỉ là luyện một bản Tật Phong Kiểm pháp luật và một loại Tam Lưu nội công tâm pháp, thế nhưng là chỉ bằng cái này hấn đối với kiểm cảm ngộ, kiểm khí Luyện Hình đâm rách Kiều Phong mang theo kinh phong.

Tại trong gió lốc, Tiểu Độc Từ trường kiếm đương nhiên không cam lòng yếu thế, toàn bộ thân thể mượn Kiều Phong mang theo lực đạo vung vẩy trường kiếm vậy mà có thể chính mình xoáy lên một đạo kiểm khí.

Kiểm khí theo trường kiếm thẳng điểm Kiều Phong hai chân, Kiều Phong tay trái vạch một cái, một chiêu Kiển Long Tại Điền. Mang ra dày đặc Chương Ảnh, thế nhưng là Tiểu Độc Từ trường kiếm vẫn khư thế không giảm.

"Ba" một tiếng, Trường kiếm lại bị Kiều Phong cực kỳ cường hấn chương lực chấn động đoạn, tại liên tiếp một chiêu Phi Long Tại Thiên, đột nhiên bộc phát ra một cổ cực kỳ mạnh mẽ chọc tức, tại cái này Kinh Khí văng khắp nơi mà ra, trong nháy mắt liền đem Tiểu Độc Từ đánh bay ra vòng chiến.

Lưu Vân đương nhiên không thể mắt thấy Tiểu Độc Từ thụ thương, đưa tay tiếp nhận Tiểu Độc Từ trở tay vung ra mấy chục cây phi châm, Kiều Phong đối với cái này căn bản không có ngoài ý muốn, lập tức hít một hơi, cảm sâu mã bộ tay phải nắm tay, tay trái xuất chương Kháng Long Hữu Hồi. Hết lớn một tiếng chân khí quét ngang, mục tiêu thình lình chính là Lưu Vân.

Nào biết Lưu Vân cười hắc hắc, một cái gầy gò thân ảnh ngăn tại Lưu Vân trước người,

Chương phong mang theo bén nhọn âm thanh xé gió, đối Kiều Phong vung ra Kháng Long Hữu Hồi đã kích đi qua.

Bành!

Yến Long Uyên cùng Kiều Phong giao phong, coi là thật dễ cho Lưu Vân giải được cao thủ so chiêu thoáng qua tức thì, căn bản chính là không thể nhúng tay trình độ.

Dù là chính mình luyện hóa Uông Kiếm Thông trong vòng mấy chục năm lực, cũng không phải nói lên liền có thể bên trên.

Kiều Phong vững vàng rơi vào trên đài cao, thủ chương đối thạch trụ hung hăng vỗ tới, cương mãnh chương lực đánh vào trên trụ đá, thạch trụ âm âm vỡ vụn.

Kiều Phong ra tay rất có chừng mực, hấn đánh nát thạch trụ bộ phận, vừa vặn có thể làm cho những người này từ xích sắt bên trong chui ra.

"Có phải hay không quá khéo." Lưu Vân nhìn xem Kiều Phong lại dám ở trước mặt hấn muốn làm gì thì làm, không hề có kỵ đánh lớn đại sát, hấn đến tột cùng bằng là cái gì, võ công cao a?

Bất thình lình vừa mới tứ tán binh lính, vốn chính là vì là cảnh giới dự định vây giết đến đây cướp ngục Cái Bang dùng. Nhưng là bây giờ lại từng cái rơi vào địa động bên trong, bị giấu ở địa động Cái Bang con em cho sát.

Trước mắt biến cố đột nhiên dễ cho Lưu Vân không thể tin được chính mình sở hữu bố trí đều biến thành dòng chảy, "Mở cái gì trò đùa, năm ngàn người không chịu được như thế một kích!" Đang khi nói chuyện xong về Kiều Phong.

Kiều Phong không nghĩ tới tiểu tử này thế mà còn có gan từ lên, "Đến được tốt!"

Kiều Phong không có bất kỳ cái gì do dự, tay trái lên Tiềm Long Vật Dụng, tay phải lên Long Chiến Vu Dã, hai tay tất cả ngậm một đạo cái hình rồng Kinh Khí, âm âm sử xuất, này cuồng bạo tiếng xé gió trực tiếp ngay tại Lưu Vân bên tai lấy vang lên.

Nhưng là Yến Long Uyên sao có thể dễ dàng tha thứ Kiều Phong tại trước mặt hấn đả thương người, trong chớp mắt một cái lác mình lại đột nhiên ngăn tại Lưu Vân trước người, giống như vừa rồi đồng dạng quý dị thân pháp.

Hai tay ẩn ẩn ngậm lấy một loại hấp lực, trên mặt không có chút nào e ngại, ngược lại mang theo một tia tự tin, Song chương nghênh tiếp cái này hai kích tuyệt cường hình rồng Kinh Khí, hết lớn một tiếng tích góp đã lâu chương lực nghênh tiếp cái này hai đạo hình rồng Kinh Khí.

Bành!

Kiều Phong trông mắt hơi híp, "Đại Từ Đại Bi Chương!" Trong đầu xoay tròn cấp tốc, trước mắt nam nhân này giống như Thiếu Lâm lại có quan hệ thế nào, Đại Từ Đại Bi Chương dùng như thế thuần thực, chỉ sợ tu luyện ngày không ít hơn mười năm.

Coi như hai đại cao thủ toàn lực nhất kích thời điểm, Lưu Vân thừa cơ chân đạp Lăng Ba Vi Bộ mượn một kích này tạo thành khoảng cách, thẩm thoát nhưng xuất hiện tại Kiều Phong trước mặt.

Kiều Phong một sức lực đã qua đời, mà Lưu Vân lại gần ngay trước mắt, thế là Trường Tĩ mở ra một chiêu phác giản dị nếu La Hán Lễ Phật nghênh tiếp

Lưu Vân. Thế nhưng là cho dù là cái này phổ thông quyền pháp cũng tại Kiều Phong trong tay trở nên bất phạm, quả thực là thắng tiến không lùi khí thế đánh lên Lưu Vân ở ngực.

Thế nhưng là cũng may Lưu Vân thân pháp độc đáo, cước bộ một điểm phiêu nhiên nghiêng đi Kiều Phong một quyền. Quả nhiên là hung hiểm vạn phần, lúc này Yến Long Uyên cũng tới đến Kiều Phong trước người vậy mà có thể một phát bắt được Kiều Phong cánh tay, ra bên ngoài uốn éo, tay trái húc dò xét, tay phải kẹp lấy một cổ kinh phong, ấn lại Kiều Phong thiếu bốn huyết.

Nhưng là Kiều Phong cũng không cam chịu yếu thế, sử xuất giống như Yến Long Uyên Cẩm Nã Công Phu. Ở trước mắt lão nhân này xuất thủ thời điểm liền biết đây là cái gì võ công, cho nên đảo ngược sử xuất tay phải húc dò xét, tay trái ấn lại Yến Long Uyên thiếu bốn huyết.

Hai người võ công một màn đồng dạng, nhưng là Kiều Phong phát sau mà đến trước, Kinh Lực mạnh hơn. Kiều Phong chung quy là tại hướng về phía trước uốn một cái, đơn chương nhỏ ra sử xuất một chiêu Thần Long Bối Vĩ, Yến Long Uyên không tránh kịp vội vàng dùng tay trái bảo vệ ở ngực tay phải buông ra Kiều Phong tay phải, Bị Kiều Phong một kích đẩy ra Nhất Trụ có thừa.

Kiều Phong chút nữa nhìn về phía Ôn Kiếm Thông và Tam đại trưởng lão đều đã bị Tổng trưởng lão và Toàn Quan Thanh lợi dụng thoát đi Pháp Trường, mình tại kiên trì đã thuộc dư thừa, nhưng là nhất định phải biết rõ ràng trước mắt lão nhân đến tột cùng là thân phận gì.

"các hạ Hảo Công Phu, chẳng những sẽ dùng Thiếu Lâm Tự Đại Từ Đại Bi Chương, sẽ còn cái này Cẩm Nã Pháp Long Trảo Thủ. Người cùng Thiếu Lâm đến tột cùng là quan hệ thế nào, vì sao ở đây ngăn trở ta Cái Bang!"

Đối mặt Kiều Phong chất vấn, Yến Long Uyên cười nói: "Người cái Tiểu Oa Nhi không phải cũng sẽ Long Trảo Thủ à, người chẳng lẽ cũng là Thiếu Lâm Tự Khí Đồ?"

Khí Đồ, Kiều Phong nhất thời liên tưởng đến nhìn hán niên kỷ nhất định là cùng sư phụ Huyền Khổ một cái bối phận Thiếu Lâm môn nhân, tất nhiên hẳn dám không niệm võ lâm đạo nghĩa, ta Kiều Phong muốn ở đây diệt trừ cái này Thiếu Lâm Khí Đồ!

Thế nhưng là trước mắt cứu người làm trọng, ngày sau lại có cơ hội nhất định Thủ Nhận người này. Thế nhưng là nếu như mình cũng tiến vào địa đạo, tất nhiên sẽ bị bọn họ phía sau đánh lén, Nhưng là Tiểu Độc Từ lại một lần cảm kiếm tiến lên gặp lại một hồi Kiều Phong.

Đoạn Kiếm mang theo kiếm khí đâm về Kiều Phong, Lưu Vân cũng sau lưng Kiều Phong vận khởi Nhất Dương Chỉ Chỉ Kiếm xông về Kiều Phong. Kiều Phong trước sau tả hữu nhanh chóng nhìn chung quanh một chút, tinh táo sử xuất Hàng Long Thập Bát Chương bên trong Hồng Tiêm Vu Lục, chợt mạnh mẽ chương phong quanh quần tại Kiều Phong bốn phía.

Tiểu Độc Từ kiếm khí đối với Kiều Phong thâm hậu chương lực căn bản chính là quá yếu, cho dù tăng thêm Lưu Vân ở một bên giúp đỡ, cũng không phải Kiều Phong đối thủ.

Kiều Phong cảm nội lực trải rộng tay phải vùng mở kiếm khí, đã cảm thấy phía sau lưng ần ần có gai cảm giác đau, đã là Lưu Vân Nhất Dương Chỉ Chỉ Kiếm lập tức liền đâm đến hán phía sau lưng Đại Chùy Huyết.

Trở tay liền tiếp được Lưu Vân tay phải, ngay tại Lưu Vân kinh hãi dưới ánh mắt, tay trái bắt lấy Tiểu Độc Từ tay phải, tay phải bắt lấy Lưu Vân tay phải. Hét lớn một tiếng, liền bắt đầu chuyển Đại Quyền.

Mang theo đại lực, liền chuyển ba vòng, mãnh mẽ liền đem hai người này ném ra hơn mấy trượng xa, nhưng lại không nghĩ tới vẫn luôn tại lưu thủ Yến Long Uyên giờ phút này bất thành linh xuất thủ.

Kiều Phong căn bản đột nhiên không kịp chuẩn bị, sau lưng bị Yến Long Uyên Bàn Nhược Chương trùng trùng điệp điệp khác ở giữa lưng, nhưng là bởi vì trời sinh thân thể cường tráng, cốt cách kinh kỳ ngạnh sinh sinh tiếp nhận Yến Long Uyên đánh lên.

Thế nhưng là vẫn là ổn định thân thể của mình, trực chỉ một tòa khác trên núi cao hô: "Các người xem, đó là cái gì người!"

Yến Long Uyên giờ phút này không rảnh bận tâm nơi khác, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Kiều Phong. Lưu Vân và Tiểu Độc Từ quay đầu nhìn lại, một tòa khác trên đỉnh núi chính là một đám Cái Bang con em, còn giống như có người nào, cái kia y phục chẳng lẽ bọn họ uy hiếp Đa Luật Niết Lỗ Cô!

Lưu Vân không cam lòng một đập quyền đầu, Nhìn xem Kiều Phong nói ra: "Người đi đi, nhưng là người nhớ kỹ người sớm muộn gì một ngày sẽ chết trong tay ta."

Kiều Phong cười ha ha nói: "Câu nói này Kiều mỗ còn nguyên trả lại cho người, người tuổi còn nhỏ trên tay liền dính đầy ta Đại Tổng người máu tươi, người không có bao nhiêu Good Day - Ngày đẹp, ta Kiều Phong cam đoan!"

"Yến tiên bối, thu tay lại đi, lần này chúng ta kỳ soa một chiêu, thua."

Yến Long Uyên cũng không cam chịu tâm thả tay xuống, thật sự là không nghĩ tới đám người này biết coi bói kể đến một bước này, đem mu bàn tay ở phía sau lưng, "Người đi đi."

Kiều Phong không chút nghĩ ngợi nhảy xuống địa đạo, sau đó ung dung âm thanh từ trong địa đạo truyền tới, "Chỉ cần Kiều mỗ thoát hiểm, cái kia Liêu Quốc Đại Quan tất nhiên bình yên vô sự!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Một Năm Kinh Lịch Trải Qua Sự Tình

Thả đi Kiều Phong nếu cũng là Luru Vân một tay an bài sự tình, hẳn cũng không biết tại sao mình sẽ làm như vậy, thế nhưng là cũng là từ nơi sâu xa cảm thấy hẳn là làm như vậy.

Tuy nhiên lừa gạt Da Luật Niết Lỗ Cổ đi Săn bắn sau đó bị Cái Bang người bắt hẳn lại thật không tốt ý tứ, nhưng là cái này cũng càng kiên định hơn để cho Da Luật Niết Lỗ Cổ phạt Tổng quyết tâm, hiện tại hẳn mang theo chiến lợi phẩm trở lại Đại Liêu, đương nhiên hẳn điều động đại quân sự tình bởi vì là người mặc Tây Hạ Quân Phục nguyên nhân Da Luật Hồng Cơ liền mở một mắt nhắm một mắt quên.

Với lại nghe thủ hạ nói hẳn bởi vì trợ giúp Tây Hạ đánh thắng Đại Tổng, còn gián tiếp ngăn cản Đại Tổng đối với Đại Liêu phản chiến một kích, quan chức thêm cao phong làm Sở Vương.

Cái này một đầu Tiểu Độc Từ từ khi đi qua và Kiều Phong nhất chiến về sau, liền trở nên tố chất thần kinh đồng dạng, ôm cái kia thanh Đoạn Kiếm thường thường tại thất thần. Đối với dạng này tình huống Luru Vân đương nhiên cũng lo lắng, dù sao đại ca như vậy tuy nhiên trong tính cách có một chút thiếu hụt, nhưng xưa nay không đối hẳn phát cáu.

Thế là Luru Vân liền hỏi hẳn đang suy nghĩ gì, Tiểu Độc Từ liền trả lời hẳn nói: "Ta một ngày nào đó muốn luyện ra vĩnh viễn sẽ không bể gãy kiếm."

Được rồi, Nói Luru Vân một chút cũng không có nghe hiểu, trên đời này tại sao có thể có vĩnh viễn sẽ không Đoạn Kiếm. Quên vẫn là không cần truy đến cùng những vấn đề này, bởi vì còn có càng đau đầu hơn sự tình xuất hiện.

Hiện tại đánh xong Bảo Quốc chiến về sau, thân là quyền cao chức trọng thiếu chúa Quận Vương, tự nhiên muốn xử lý rất nhiều chuyện. Tuy nhiên lại không thể tránh né muốn về đến quốc đô Hưng Khánh phủ tiếp nhận Tây Hạ Quốc Chủ Lý nắm trường phong thưởng, tiến vào Hưng Khánh phủ muốn đối mặt Lý Thu Thủy tàn phá.

Trước kia một mực đối với Lý Thu Thủy võ công không có một cái nào mình xác khái niệm, thế nhưng là khi hẳn được chứng kiến dùng tên giả Yên Long Uyên Mộ Dung Phục võ công, còn có Ưông Kiếm Thông võ công còn có Nhân Vật Chính Kiều Phong võ công về sau, lại một lần nữa đối với mình tình cảnh tuyệt vọng.

Bắc Minh Thần Công tuy nhiên có thể đem người khác công lực chiếm làm của riêng, nhưng là đây chẳng qua là Đoàn Dự và Hư Trúc tình huống, Hẳn Bắc Minh Thần Công tuy nhiên giống như Đoàn Dự cũng là đến từ Lý Thu Thủy, thế nhưng là Đoàn Dự người mang Bắc Minh Thần Công một nửa, lại có được có thể phát tiết võ công Lục Mạch Thần Kiếm.

Hư Trúc ngày sau cũng là thân thể theo Vô Nhai Tử, Lý Thu Thủy và Vu Hành Vân nội lực, thế nhưng là hẳn có Vu Hành Vân dạy hẳn Tiểu Dao Phái võ công và vận công phương pháp, còn có lấy hẳn tính tình sẽ không loạn hút người khác nội lực, có thể sẽ không có bạo thể thời gian. Tuy nhiên hẳn không có trực tiếp tu tập tiểu Vô Tướng, nhưng là hẳn và Đoàn Dự cũng là chịu phạt pháp Giáo Hóa lớn, bản thân liền có nhất định Minh Tâm Kiến Tính.

Mà chính mình đồng dạng có được Bắc Minh Thần Công nửa cuốn, lại bởi vì chính mình nghỉ ngơi qua Hóa Công Đại Pháp, (cái này Hóa Công Đại Pháp vốn chính là căn cứ Vô Nhai Tử giao cho Đinh Xuân Thu một nửa khác Bắc Minh Thần Công nghĩa rộng đi ra.

) chính mình không khỏi diệu liên học được cả bộ Bắc Minh Thần Công.

Mà cái này cả bộ Bắc Minh Thần Công chân chính chỗ tốt cũng là bao giờ cũng tại thời luyện thân thể của mình, thật giống như Tiểu Dao Du có nói: Bắc Minh có cá, tên là côn, côn to lớn, không biết mấy ngàn dặm. Hóa mà làm chim, tên là băng, băng sau lưng, không biết mấy ngàn dặm. Giận mà bay, cánh nếu đám mây che trời.

Nói cách khác hóa cá vì là băng, thoát thai hoán cốt. Bắc Minh phương pháp, rộng rãi trừ nội lực, dùng nội lực thời luyện toàn thân. Đạt tới chân chính Thiên Nhân Hợp Nhất cảnh giới, nhưng là nhân thể ảo diệu vô cùng Vô Cực, sao có thể toàn bộ thấu mở.

Vô Nhai Tử thiên phú dị bẩm, với lại hẳn không biết nội dung cốt truyện, Cũng không biết dừng cái gì, thăng thần mà làm sinh hoạt, võ công tuy nhiên tuyệt đỉnh nhưng cũng không có đạt tới Thiên Nhân Hợp Nhất cảnh giới.

Cho nên, Luru Vân cảm ba mươi sáu bức Bắc Minh Thần Công còn thay đổi công toàn bộ luyện qua, lại thêm hẳn tu tập Hóa Công Đại Pháp trở lại như cũ mà thành băng thay đổi công. Đến mức hẳn hút nội lực vừa vào thân thể liền sẽ bản năng chuyển hóa đồng thời thời luyện thân thể, Căn bản không giống Đoàn Dự như thể hút bao nhiêu dùng bao nhiêu.

Này vấn đề đến, người nói hẳn đến tốt cùng muốn hút bao nhiêu năm mới có thể đánh thắng được Lý Thu Thủy. Cho nên hẳn bắt đầu dùng quyền lực bố cục Hư Trúc và Vu Hành Văn tiết mục, thế nhưng là còn tốt hơn mấy năm nữa, làm sao có khả năng chịu đựng Lý Thu Thủy tàn phá.

"Ai, ta liền về tới đây, ta tại sao như vậy số khổ đâu?"

Tiểu Độc Tử trong xe ngựa nhìn xem Lưu Vân ở một bên hồi hận, cũng không phải cũng lý giải Lưu Vân đến muốn làm gì. Huynh đệ bọn họ đều có một cái ước định, cái kia chính là không can thiệp chuyện của nhau đối phương muốn làm sự tình.

Thế nhưng là Lưu Vân nếu là huynh đệ mình, vậy thì nhất định phải phải quan tâm quan tâm. Thế là Tiểu Độc Tử hỏi: "Lưu Vân đệ, người có phải hay không quá mệt mỏi à nha?"

Tiểu Độc Tử tâm tư thuần túy, Lưu Vân cũng không muốn giấu diếm hẳn, thế nhưng là đây là việc của mình, liền ngay cả bố cục cũng phải chính mình từng bước một tới. Vạn nhất Tiểu Độc Tử tính bướng bỉnh vừa đến, chính mình có thể không chế trụ nổi hẳn.

"Không có chuyện, ta đang suy nghĩ sau đó phải làm chuyện gì tình đây. Đối với đại ca, lần này tác chiến người cũng có công lao, người nói một chút muốn cái gì, ta đều có thể thỏa mãn người."

Tiểu Độc Tử nghe xong, nhất thời vui mừng như ong mề, hóa ra giết người trả lại khen thưởng, "Vậy cái này thế nhưng là người nói a, vậy ta muốn một cái tuyệt thế hảo kiếm, vừa vặn ta kiếm bị Kiều Phong cắt ngang, người có chịu không a."

Lần này Lưu Vân sầu muộn, đại ca người thật là dám nói a, tuyệt thế hảo kiếm có thể ngộ nhưng không thể cầu, nhưng là đánh một cái chất lượng thượng thừa kiếm vẫn là có thể làm đến, trước hết để cho hẳn thấu hòa lấy dùng đi, các loại có cơ hội đang tìm cho hẳn.

Ngồi trên lưng ngựa Yến Long Uyên dựa vào hẳn công lực thâm hậu tự nhiên mà vậy nghe được Lưu Vân giống như đang nói như thế nào phong thưởng sự tình. Từ trên ngựa nhảy đến trên xe ngựa, chào hỏi cũng không được đánh liền tiến vào xe ngựa.

Lưu Vân xe ngựa rất lớn, cần nhờ mười con tuấn mã kéo động. Đương nhiên cái này tại Tây Hạ là có thể, còn không có phổ cập thân phận gì dùng bao nhiêu Mã Lạp xe. Bao xe ngựa da là dùng da trâu may, chất lượng rất tốt, không gian cũng lớn, khoảng chừng mười mét vuông.

Yến Long Uyên đi vào xe ngựa về sau, đương nhiên vẫn là muốn làm ra một chút lễ nghĩa, ôm quyền nói ra: "Thiếu chúa Quận Vương, lão phu đối với triều đình không thích, cho nên khả năng liền không thể tiếp Quận Vương trở lại Hưng Khánh phủ. Không biết Quận Vương hứa hẹn khi nào có thể thực hiện, để cho lão phu bảo đường tuổi thọ a?"

Yến Long Uyên, cũng chính là Mộ Dung Bác. Hẳn ý nghĩ Lưu Vân bao nhiêu có thể đoán được một điểm, tụ tập môn phái ngầm súc binh lực, chỉ mong một tia nào động bọn họ liền có thể Khôi Nghĩa Vũ Trang. Nhưng là Đại Tổng mặc dù là miệng cộp gan thò, mà dù sao cũng là Lập Quốc tốt hơn một trăm năm.

Đại Tổng vẫn là có chính mình tích súc, điểm này Mộ Dung Bác cũng biết, thế nhưng là hẳn chính là muốn tích súc lực lượng, vạn nhất có một ngày dùng tới đây.

Tất nhiên hẳn kiên trì như vậy, ta cũng không ngại làm thuận nước giong thuyền, nhưng là, "Yến tiền bối, người xuất lực Tiểu Vương tự nhiên không dám quên, địa chỉ cũng đã sớm chọn tốt, chỉ còn chờ Yến tiền bối đi."

"Há, đã như vậy, Quận Vương sao không cầm khế đất đưa cho lão phu a."

"Được." Lưu Vân xuất ra địa đồ, tại Tổng hạ biên cảnh họa một cái vòng tròn, "Không biết tiền bối có thích hay không a, nếu là tiền bối không thích, ngại có thể đưa ra, ta tuyệt đối sẽ không phản đối."

Lưu Vân lúc này nói những lời này thật có một chút quá phận, giống như Tá Ma Sát Lư cảm giác. Thế nhưng là có một số việc, cho dù là kiên trì cũng muốn làm.

"cái này Yến tiền bối, nếu là như thế này. Ta cũng trông mà thêm người võ công tuyệt kỹ, riêng là Thiếu Lâm 72 Tuyệt Kỹ, thi triển ra quả nhiên là Vô Thượng Diệu Pháp, cũng không biết tiền bối có thể hay không bỏ những thứ yêu thích."

Yến Long Uyên giờ phút này sắc mặt trở nên rất khó coi, "Vậy lão phu liền muốn hỏi hỏi một chút Quận Vương, cho như thế nào, không cho lại như thế nào?"

Nếu đem hẳn làm phát bực, Lưu Vân chính mình và Tiểu Độc Tử chung vào một chỗ cũng không phải đối thủ của hẳn, thế là biến thành nụ cười nói ra: "Nào có ngại nói nghiêm trọng như vậy, người xem một chút người lớn như vậy số tuổi, ôm những này võ công tuyệt thế ẩn vào núi rừng há không đáng tiếc, cho nên ta nguyện ý dùng ta Tây Hạ biên cảnh mười cái huyện, đổi ngài võ công, với lại chỉ cần ta còn sống, liền đối với cái này mười cái huyện dùng không được thu thuế, những này thu thuế đều là người. Ngài nhìn xem dạng này như thế nào?"

Mười cái huyện đối với tác đất không có Mộ Dung Bác không coi là nhỏ, thế nhưng là hẳn nhưng là hoàng tộc, cho dù là xuống dốc cũng không phải tốt như vậy đuổi.

Nhưng là Lưu Vân coi như đứng hẳn mạch lạc, đệ nhất không thu thuế, cái này tương đương với thổ hoàng đế đứng hay không Mộ Dung Bác nếu là ở chỗ này muốn làm cái gì đây không phải là cũng là hẳn nói quên.

Đệ nhị cũng là mảnh đất này bên trong Đại Tổng đặc biệt gần, thao tác tốt có khả năng sẽ trở thành về sau Long Hưng chi Địa. Dầu gì nghe ngóng cái tin tức cũng là có thể, địa lý vị trí đặc biệt tốt.

Thứ ba cũng là Mộ Dung Bác không phải muốn cho Mộ Dung Phục làm hoàng đế à, đã có như thế nhất đại khối địa phương mặc hấn phát triển, về sau lực lượng cũng không dám khinh thường.

Cho nên Lưu Vân chính là cho hấn một cái bánh, để cho hấn chậm rãi cao hứng. Các loại ngày nào đó Lưu Vân hùng khởi thời điểm làm theo đem những này nhỏ tận gốc tới cũng không ai dám nói một chữ "Không", hiện tại liền xem Yến Long Uyên Mộ Dung Bác lựa chọn thế nào.

Chỉ nghe Mộ Dung Bác nói ra: "Được rồi, đã như vậy ta cho, người không phải là muốn muốn Thiếu Lâm 72 Tuyệt Kỹ à, nhưng là Quận Vương người cũng phải đáp ứng ta một cái điều kiện."

"Tiền bối người nói."

Chỉ nghe Yến Long Uyên Mộ Dung Bác mỗi chữ mỗi câu nói nặng có khí phách nói ra: "Hữu sinh chi niên không thể đặt chân Trung Thổ, không phải vậy chết không yên lành."

Oa, lão gia tử người có phải hay không chơi lớn, Lưu Vân lại một chút cũng không có bị Yến Long Uyên để cho hấn phát thệ lời thề hù đến. Đã người có thể giả chết, ta vì sao không thể phá thề đây.

Nghĩ tới đây liền nói ra chính mình lời thề, "Ta thiếu đóa Quận Vương ở đây thề, đạt được thần công về sau Nhất Sinh Nhất Thế tuyệt không đặt chân Trung Thổ, nếu tuân này thề Thiên Tru Địa Diệt."

Lưu Vân phát xong thề về sau, Yến Long Uyên nghiêm túc biểu lộ hiện ra một tia thoải mái, mở miệng nói: "Mời Quận Vương tha thứ lão phu tư tâm, lão phu hoàn toàn là bởi vì còn đối với Cổ Thổ có thật sâu quyến luyến, Quận Vương thiếu niên anh tài tất nhiên có một ngày sẽ đặt chân Trung Thổ, cho nên lão phu liền muốn dùng cái này lời thề ước thúc lại Quận Vương, như có mạo phạm, kính xin Quận Vương tha thứ."

Tất nhiên đều phát xong thề, Lưu Vân cũng không còn che giấu, nói thẳng nói ra: "Tất nhiên Tiểu Vương có thể thề, tiền bối kia có phải hay không cũng cần phải tuân thủ lời hứa đem ta tuyệt kỹ bí tịch cho Tiểu Vương đây."

Yến Long Uyên nói: "Đó là tự nhiên, dạng này cho lão phu ba ngày, ba ngày sau, chắc chắn Thiếu Lâm 72 Tuyệt Kỹ hai tay dâng lên."

Lưu Vân cười nói: "Tốt, tất nhiên tiền bối nói như vậy, xin mời tiền bối bây giờ đang ở tại đây trước tiên sao chép ra một bộ phận đi, ta chỗ này giấy và bút đều có."

"Đã như vậy, lão phu liền viết." Nói xong Lưu Vân nhường ra vị trí, cho Yến Long Uyên ngồi tại bàn trước mặt, đã nhìn thấy Yến Long Uyên nâng bút trên giấy thành linh viết ra ba chữ —— Long Trảo Thủ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Ban Cho Người Tên Họ

Hưng Khánh phủ nghênh đón chiến tranh thắng lợi điển lễ, khắp nơi đều là hoan ca tiểu ngữ, Ruy băng tung bay. Người người gặp mặt đều sẽ nói chuyện một tiếng người tốt, tốt một mảnh vui mừng hải dương.

"Tuyên thiếu đóa Quận Vương Lưu Vân yết kiến!" Một tiếng uy vũ tiếng động lớn âm thanh truyền ra.

Lần này Phân Phong đại điển, đặc biệt vì thế thứ đại chiến Hữu Công Chi Thần tổ chức. Lưu Vân càng là công thần đứng đầu, cho nên Lý nắm trường quyết định cho hấn một cái to lớn biểu diễn.

Lưu Vân người mặc Lưu Kim áo khoác hoa lệ Vương Phục, nện bước tiểu toái bộ từ ngoài điện đi tới, quỳ gối trong đại điện nói ra: "Nhi thần Lưu Vân, bái kiến phụ hoàng!"

Lý nắm cười dài nói: "Con ta lần xuất chinh này, dục huyết phản chiến đánh lui Tổng Triều diệt quốc chiến, giương nước ta uy phải làm Đại Thường."

Sau đó ra hiệu bên người tuyên chỉ người, có thể bắt đầu. Thế là cái kia nội thị mở ra Thánh Chi thì thầm: "Nay thiếu chủ thiếu đóa Quận Vương có công, sắc phong Lưu Vân vì là Nam Dương Thân Vương, nắm toàn bộ hai mươi một tiểu bang Chính Vụ, Quân Quyền, lấy báo thiên ân!"

Lưu Vân trước kia là bí mật Lão Đại, hiện tại cuối cùng để cho Lý nắm trường đồ thắng. Xem ra hắn là cũng tín nhiệm hắn mẫu thân Lý Thu Thủy Sinh Từ Phù, bằng không cũng sẽ không cho chính mình lớn như vậy quyền lực.

Tất nhiên cho khen thưởng đương nhiên cũng phải cấp hắn mặt mũi, "Nhi thần Lãnh Chi tạ ơn, Ngô Hoàng Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế."

chầu mừng đại điển quả nhiên là Tây Hạ gần mấy chục năm lớn nhất buổi lễ long trọng, liền ngay cả ngày bình thường lẫn nhau thấy ngứa mắt đại thần cũng tạm thời buông xuống ân oán, dặt tay cùng nhau chúc mừng mấy chục năm qua đại sự.

Chầu mừng đại điển cứ như vậy sơ lược, tóm lại cũng là mỗi người đều chiếm được rất tốt phong thưởng, giờ phút này bọn họ đang theo chúc về sau trong hội trường ăn uống thả cửa.

Mà Lưu Vân mang theo Tiểu Độc Từ và Lý nắm sinh trường ở Thiên Điện gặp mặt, đối với cái này Lưu Vân tìm đến một cái khác tiểu hải tử, Lý nắm trường không có nửa phần hứng thú, chỉ muốn lừa gạt một chút liền đi qua.

Hôm nay Tiểu Độc Từ cũng bị Lưu Vân tỉ mỉ cách ăn mặc một phen, Tiểu Độc Từ thích mặc bạch y phục thể nhưng là cái này đại điển tại sao có thể mặc đồ trắng, thế là liền sai người dùng Kim Tuyến cho hắn tại trắng đẹp để Trường Bảo bên trên thêu lên Hùng Ưng bức tranh.

dạng này cũng không tính quá thất lễ, Lý nắm kiên nhẫn nghiên cứu đã hướng về một chút Từ Trạch thuộc tính bên trên dựa vào. Cả một đời chưa từng sinh ra Hùng Khánh phù, đối với mấy cái này người giang hồ rất là chứng mất.

"Người tên gì tới?" Lý nắm hú dài lấy nước trà, hững hờ hỏi.

Tiểu Độc Từ dựa theo Lưu Vân giao cho hắn lễ nghĩa, quy quy củ củ nói ra: "Khởi bẩm bệ hạ, Tiểu Dân gọi Tiểu Độc Từ."

PHỐC, "Người lặp lại lần nữa, Tiểu Độc Từ, ha ha ha ha,

Tại sao có thể có người gọi cái tên này." Lý nắm trường cười ha ha nói ra.

Đã nhìn thấy Tiểu Độc Từ thân thể mảnh mẽ hướng phía trước chấp tay, lại bị Lưu Vân một cái đè lại, đây hết thảy đều tiến vào Lý nắm mở to mắt. Chỉ Tiểu Độc Từ nói: "Người muốn làm gì, người muốn làm gì!"

Tiểu Độc Từ chút nữa nhìn thấy Lưu Vân hướng hắn lắc đầu, thế là cố nén ra tức giận không có xuất thủ. Tiểu Độc Từ ba chữ này đối với hắn tới nói là cái tên, thế nhưng là đối người khác tới nói nhưng là Dã Chung đại danh từ. Tiểu Độc Từ Tiểu Độc Từ người tốt nhất gọi không là được, người cười cái gì!

Cho nên phạm là trò cười tên hắn người, đều bị hắn một kiếm gọt chết. Nếu không phải Lưu Vân ngăn đón, hắn mới mặc kệ đây là cái gì Hoàng Thượng, nếu là gây gáp Thiên Vương Lão Tử cũng phải đem hắn kéo xuống tới.

Lý nắm trường là một cao thủ, hắn có thể cảm giác được Tiểu Độc Từ trên thân sát khí, tuổi còn nhỏ lại có như thế sát khí, hắn đến từng giết bao nhiêu người a.

Thế là lông mày nhướn lên, "Người không phục a?"

"Không phục lại như thế nào, người cho ta không dám đánh người?"

U thờ ra, trước đó nói qua Lý nắm trường thuở nhỏ tại Thâm Cung lớn lên, không có kinh lịch trải qua cái gì mưa gió liền trực tiếp bị Lý Thu Thủy nâng lên hoàng vị, cái này lên làm Hoàng Thượng về sau cái kia có thể để cho hắn đi khắp Tam Sơn Ngũ Nhạc, lại thêm Tây Hạ mấy năm này náo động mới kết thúc, thế nhưng là Lý nắm trường ngay cả hải tử đều có, trước mắt trừ tiền bên ngoài tại không có để cho hắn có thể kích động.

Nhưng là Lưu Vân mang đến tiểu tử này rất có ý tứ, cho hắn cảm giác tựa như một đầu hung thú chờ lấy bị người thuần phục đồng dạng.

"Có ý tứ." Lý nắm trường cũng mặc kệ Lưu Vân một mực dặt lấy Tiểu Độc Từ, cũng là muốn trêu chọc hắn nói ra, "Tiểu tử, người nếu có thể, (nắm lên trên mặt bàn một khối bánh) có thể đem trăm trong tay bánh lấy đi, trăm liền thỏa mãn người một cái nguyện vọng."

"Thật?" Tiểu Độc Từ nói ra, liền ngay cả bên cạnh Lưu Vân đều ngốc, cái này Lý nắm trường muốn làm gì a.

"Quân Vô Hí Ngôn."

Liền nghe hắn vừa mới nói xong, Tiểu Độc Từ muốn giống rồi đây cung mũi tên, bởi vì trên tay không có kiếm, liền lấy chỉ đời kiếm điểm tới Lý nắm trường Vân Môn huyết. Tiểu Độc Từ thủ pháp căn bản không nhẹ không nặng, hắn mục tiêu chỉ có một cái, đánh phế tay người liền không sợ người không buông tay.

Lý nắm trường như thế nào để sống chung, Lưu Vân ở phía sau cũng không có muốn ngăn cản ý tứ, Hắn và Lý nắm trường giao thủ qua, bất luận là trước kia vẫn là về sau, chính mình nếu là không dùng độc cũng đánh không lại hắn.

Lý nắm trường nắm lấy bánh Trường Thủ hướng phía trước tìm tòi, một cái tay khác hô nhất chương trực tiếp vỗ hướng Tiểu Độc Từ. Tiểu Độc Từ chưa từng luyện đũa, sẽ chỉ kiếm pháp, cho nên hắn biến chiêu cũng là một chiêu biến vọt thẳng.

Chỉ Kiếm thay đổi đâm vì là gọt, nếu như trong tay hấn Hữu Kiếm liền có thể gọt sạch Lý nắm trường tay phải. Nhưng là Lý nắm trường cầm bánh lại thẳng tới hoành cản đem hấn Chỉ Kiếm dựa vào lực tay ngăn, tay trái lại một lần nữa nhô ra nhất chương. Nhưng là Tiểu Độc Từ thân hình nhất chuyển, vốn phải là tránh thoát đi. Thế nhưng là eo phải bên trên một cổ chương lực trào lên mà đến, nội lực khuấy động phía dưới bị Tiểu Độc Từ nhảy ra.

Lý nắm trường tán thán nói: "Hào Tiểu Từ, công phu không tệ à. Vậy ngươi nhìn lại một chiêu này!" Nói xong cũng mặc kệ Tiểu Độc Từ cản không chặn được, một quyền nhất chương liên tục không ngừng chào hỏi tại Tiểu Độc Từ trên thân.

Tiểu Độc Từ tới giao thủ mạnh nhất cũng là Kiều Phong, bất quá là bị miểu sát, Lý nắm chiều dài tâm và hấn triển đấu một chiêu một thức như bóng với hình đánh về phía Tiểu Độc Từ.

mà hết thấy này đều bị Lưu Vân nhìn ở trong mắt, Lý nắm trường võ công tuy nhiên không kịp Lý Thu Thủy, nhưng là cũng phải nâng chân truyền. Vừa rồi kém chút liền để Nghĩa Huỳnh Tiểu Độc Từ ăn thiệt thòi cũng là cái gọi là Bạch Hồng Chương lực đi, nhưng là hấn không có Lý Thu Thủy cao như vậy công lực, Bạch Hồng Chương lực ngay tại năm bước ở giữa bồi hồi.

Với lại võ công của hấn cũng là truyền thuyết Thiên Sơn Lục Dương Chương, nhưng là bởi vì hấn trạch nam tính tình chưa từng có đem những này võ công dùng tại không chế trên thân người, với lại bởi vì hấn thân phận đặc thù, rõ ràng người mang võ công tuyệt thế nhưng không ai tới giao thủ. Hôm nay gặp dạng này một cái làm cản làm bậy, tự nhiên là giống như mèo vờn chuột đã nghiêng.

Tiểu Độc Từ người này Lưu Vân cũng coi là hiểu biết, quả nhiên là một cái Tinh Thần Phân Liệt Chứng bệnh nhân. Trước kia hấn xưa nay không cùng mình luận bàn võ công, về sau biết đây cũng là Tiểu Độc Từ vì muốn tốt cho hấn. Bởi vì hấn động thủ xưa nay không lưu thủ, cơ hồ mỗi một chiêu đều là sát chiêu.

Thế là Tiểu Độc Từ hung tính tựa hồ bị Lý nắm trường đùa bốn thái độ kích thích đứng lên, không được đang dùng Chỉ Kiếm đơn giản như vậy.

Vọt ngang, chém, thương thiêu, trăm xuống, xoay người lại một kiếm.

Tiểu Độc Từ bước chân dừng lại, đem trên thân trường bào tả hữu nhaoáng một cái liền cời ra, thật giống như đang biểu diễn thủy tú đồng dạng. Dùng y phục làm kiếm, nhưng là vẫn không phải đặc biệt tốt điều tiết không chế, nhưng là muốn đối phó Lý nắm nhảy vọt đủ.

"Cáp!" Chỉ thấy Tiểu Độc Từ dùng y phục quấn lấy Lý nắm trường tay phải, phi thân muốn xuyên thẳng hấn hai mắt. Thế nhưng là không đợi được trước mặt hấn thời điểm, ngay tại một lần bị loại kia không khỏi diệu chương lực lúc này hung hăng kích động ở trên mặt.

Chờ Tiểu Độc Từ còn phải lại bên trên thời điểm, Lý nắm cười dài nói nói: "Không cần so, trăm thua." Đã nhìn thấy bị bóp nát bánh từ Lý nắm Trường Thủ bên trong trượt rơi.

Lúc này Lý nắm trường làm quay về Long Ý núi nhìn xem Tiểu Độc Từ nói: "Ngươi muốn cái gì ban thưởng a, nghe nói ngươi cũng là Lưu Vân Nghĩa Huỳnh, ngươi không bằng cũng làm con nuôi ta thế nào?"

Tiểu Độc Từ lắc đầu nói: "Ta tới nơi này không phải vì làm con trai, với lại ngươi nói ban thưởng ta cũng không hiếm có. Đệ đệ ta rất có tiền, hấn có thể giúp ta."

Lý nắm trường xấu hổ nặn một cái cái mũi nói ra: "Đã như vậy, trăm liền cho ngươi lên một cái khác tên chứ sao."

Lần này Tiểu Độc Từ lại phải điên, "Làm sao tên của ta cứ như vậy không làm cho người thích không!"

"Cũng là không phải, một cái tên rất hay ít nhất có một cái tốt bắt đầu, Tiểu Độc Từ cái tên này đã không thích hợp ngươi, bởi vì ngươi đã không còn giống Tiểu Độc Từ."

"Thật sao?" Sau đó còn cũng hoang mang nhìn về phía Lưu Vân, Lưu Vân đương nhiên là gật đầu tán thành, xác thực chính mình Nghĩa Huỳnh gọi Tiểu Độc Từ dạng này Thần Danh, cái này về sau còn thế nào giới thiệu hấn a.

Hấn nhìn thấy Lưu Vân không có vấn đề, liền đối Lý nắm trường nói: "Vậy được, ngươi liền lấy một cái dễ nghe đi, dù sao ta cũng không quan tâm."

Lý nắm trường suy nghĩ sâu xa một hồi, nhìn xem Tiểu Độc Từ lại nhìn xem Lưu Vân, bất thành linh có một cái ý nghĩ, liền nói: "Ngươi tất nhiên gọi Tiểu Độc Từ, vậy ngươi về sau liền họ Độc Cô thế nào, trăm nhìn ngươi về sau vào hôm nay biểu hiện bên trong không sợ trăm thân phận, tự Vô Song thế nào. Độc Cô Vô Song, trăm thật đúng là học rộng tài cao."

"Độc Cô Vô Song, Độc Cô Vô Song." Tiểu Độc Từ từng lần một ở trong miệng nói chính mình tên mới, Hơn nửa ngày về sau cao hứng nói: "Cảm ơn ngươi, ngươi đừng nhìn dáng đáp không được tốt lắm, nào từ thật tốt dùng."

Nghe xong lời này Lý nắm trường cười ha ha, "Ngươi ưa thích liền tốt, Độc Cô Vô Song."

Chương 74: Nha Môn Hưởng Nam Khai

Rốt cục vẫn là đến một ngày này, Lưu Vân đi vào Lý Thu Thủy tắm cung trước đang suy nghĩ là chân trái trước tiên bước vào vẫn là chân phải trước tiên bước vào.

Nhưng là có thể là Lý Thu Thủy võ công càng ngày càng cao, đứng ở ngoài cửa Lưu Vân chỉ nghe thấy trong tắm cung truyền đến Lý Thu Thủy âm thanh, "Tối đều đến, còn ở lại chỗ này dạng chậm rãi đứng ở bên ngoài, vào đi."

Tất nhiên nàng đều lên tiếng, Lưu Vân sửa sang một chút y phục đi vào tắm cung. Tại đây vẫn là như cũ, thế nhưng là mỗi lần tới đến nơi đây, thân thể cũng sẽ không không tự giác lỏng to đứng đấy, thật giống như gặp phải thiên địch đồng dạng.

Đang lúc Lưu Vân trong đầu nghĩ đến dùng cái gì lời nói mở màn thời điểm, Lý Thu Thủy trước tiên là nói về lời nói, "Nghe nói người làm tới Nam Dương Thân Vương, chủ chương hai mươi một tiểu bang Chính Vụ, dạng này rất tốt rất tốt."

"Đâu có đâu có, cũng là nương nương nâng đỡ, không phải vậy làm sao lại cho phép đệ tử lung tung đùa giỡn náo, cũng không có bất luận cái gì phản đối thanh âm xuất hiện."

Nghe xong Lưu Vân mừng rỡ Lý Thu Thủy cũng không có lộ ra như vậy hưởng thụ, lại nói: "Người làm liền là người làm, Ai Gia chỉ là thuận nước đẩy thuyền. Chỉ có điều Nhất Phẩm Đường lấy người bây giờ thân phận đã không cần, Ai Gia muốn thu trở về."

Đáng giận, nghe xong Lý Thu Thủy lời nói, Lưu Vân tâm lý âm thầm tức giận. Nhất Phẩm Đường ở cái này phụ nhân trong tay, cũng bất quá cũng là tìm mấy cái nể có cao hay không người giang hồ, bởi tiếp nàng làm công hãm Phiếu Miểu Phong mộng đẹp. Thế nhưng là ở trong tay chính mình lại biến thành Chiến Tranh Lợi Khí, tất nhiên là cái này Lão Yêu Phụ nhìn ta đem Nhất Phẩm Đường trong ngoài ngoài đều thăng cấp, đồ mắt muốn trực tiếp ăn có sẵn.

Thế nhưng là chính mình lại không thể cự tuyệt nàng, võ công cao cường là một chuyện, nhưng là quan trọng chính mình thân trúng Sinh Tử Phù. Nếu như nàng không cho hiểu biết, vậy ta chẳng phải là xong. Vu Hành Văn tính tình cô quái càng không khả năng cho mình hiểu biết Sinh Tử Phù, dù là thực sự tin tưởng chính mình cũng sẽ trước tiên hiểu biết Lý Thu Thủy Sinh Tử Phù, trồng lên chính mình Sinh Tử Phù.

"Vâng, Lưu Vân căn tuân ý chỉ."

Mụ mụ người, tình báo ta tổ chức, cứ như vậy đổ xuống sông xuống biển.

Thế nhưng là Lý Thu Thủy lời nói xoay chuyển, nói ra: "Nhưng là Ai Gia cũng không lấy không người đồ vật, dù sao người đối với nó bỏ ra tâm huyết, cũng coi như trợ Ai Gia một chút sức lực, cầm đi đi."

Vừa mới nói xong, một cây không biết là thứ gì đồ vật từ Lý Thu Thủy màn bên trong bay ra ngoài, Lưu Vân đưa tay một cái liền tóm lấy. Lại là cái gì đâu, mở ra xem 《Ấm Dương Song Tu》 bốn chữ lớn chiếu tiến vào Lưu Vân trong mắt.

Mụ, người cứ như vậy nhục nhã ta đi ta mới mười hai tuổi, người muốn làm gì!

"Ai Gia năm trước liền suy nghĩ ban cho người thứ gì, cửa ải cuối năm đã qua,

Bây giờ người đã mười ba tuổi người trước mắt chính vào tuổi nhỏ thanh xuân, luyện cái này sẽ đối với người có chỗ tốt." Lý Thu Thủy ngồi tại màn bên trong, đặc biệt tự nhiên nói ra, "Chờ người công lực cao về sau liền biết."

Chờ ta công lực cao thời điểm liền biết? Có ý tứ gì, a, ta minh bạch. Đoàn Dự dựa vào Lục Mạch Thần Kiếm phát tiết nội lực, Hư Trúc dựa vào Vô Nhai Tử bản đầy đủ Bắc Minh nội lực dung hợp Vu Hành Văn và Lý Thu Thủy nội lực. Nhưng là Lý Thu Thủy đại khái ý tứ cũng là người chưa hoàn chinh Bắc Minh nội lực, vạn nhất có một ngày công lực cỡ nào muốn bạo thể, phải nhờ vào Song Tu giải quyết.

Thế nhưng là nàng nằm mơ cũng không có nghĩ đến mình đã thân thể theo bản đầy đủ Bắc Minh Thần Công, nhưng là điểm xuất phát cũng coi như đối với mình không sai. Chính mình còn trẻ, hoàn toàn có thể tại một lần nữa tổ kiến một cái Tinh Báo Bộ Môn, Nhất Phẩm Đường sự tình coi như đi.

"Không biết nương nương triệu đệ tử đến đây, có chuyện gì là muốn dựa vào đệ tử tới xử lý?"

Lý Thu Thủy nói ra: "Thỏ Phiến Sứ giả hôm qua đưa lên mạng cho Ai Gia lễ vật, nhưng là cũng dám khinh bạc Ai Gia mỹ mạo, nhưng bọn hắn không phải ta Hạ Quốc người, không thể chết tại Hạ Quốc cũng không thể chết ở nửa đường bên trên, người khả năng giúp đỡ Ai Gia ra một hơi sao?"

"Ách, nương nương, mặc dù nói bọn họ xác thực vô lễ, nhưng là đây chẳng phải là nói rõ nương nương thanh xuân thường trú xinh đẹp rung động lòng người à, cho nên đệ tử cho rằng vẫn là đừng ra nhân mạng tương đối tốt."

"Sinh Tử Phù sự tình."

Lưu Vân lập tức đoán chính thái độ, "Minh bạch, nhất định làm tốt."

Rời khỏi Lý Thu Thủy tâm cung về sau, đi tới đi tới liền phát giác giống như có người đi theo hần, nhưng là nghe cước bộ nặng nhẹ không muốn có võ công bộ dáng, mà ở trong đó có lá gan theo dõi chính mình chỉ có.

"Đoán xem Ta là ai?" Âm áp tay nhỏ chế trụ Lưu Vân ánh mắt, như chuông bạc tiếng cười tại Lưu Vân vang lên bên tai.

Lưu Vân cô ý trở nên cũng buồn rầu bộ dáng nói ra: "Vậy ngươi không cho phép nhắc nhở a, ngươi âm thanh dễ nghe như vậy, ngươi chẳng lẽ là trên chín tầng trời Thiên Nữ?"

"Không đúng, không đúng, lại đoán!"

Lưu Vân thích nghe nhất nàng tiếng làm nũng âm, "Không đúng, cái kia chính là trên chín tầng trời Thiên Nữ nhà cách vách Thiên Nữ đúng hay không?"

"Không đúng không đúng, là Linh Nhi!" Sau đó buông ra tay nhỏ, lập tức liền nhảy đến Lưu Vân trên lưng.

Thế là Lưu Vân liền thuận thế cồng lên nàng, nói ra: "Ai nha, nguyên lai là Linh Nhi, ngươi nói ngươi âm thanh giống ai không tốt, hết lần này tới lần khác giống như Thiên Nữ đồng dạng, để cho Lưu Vân ca ca đoán văng đầu chuyển hướng."

"A ... ngươi liền sẽ nói vậy, ta nhìn thấy ngươi từ Hoàng Tổ Mẫu trong tâm cung đi tới, có phải hay không lại có cái gì tốt chơi sự tình cho ngươi đi chơi a?"

Ai nha, điều này cũng tại Lưu Vân, cũng là lần trước dẫn nàng vây lại qua một lần nhà, kết quả để cho nàng nghiệm. Thế nhưng là lần này Lưu Vân không phải đi chơi, cũng không có cái gì tốt đồ vật để cho nàng trước tiên tuyên, loại này giết người Kiến Huyết sự tình nhất định không thể để cho nàng nhìn thấy.

Cho nên một bên cồng nàng một bên đi lên phía trước, nói ra: "Tiểu nha đầu ngươi gần nhất giống như lớn lên, có phải hay không ăn vụng cái gì tốt đồ vật không cho ca ca lưu lại a."

"Nào có, cũng là bình thường ăn."

Lưu Vân cái này hơn mấy tháng trong gió tới trong mưa đi, bên người đi theo cũng là đại lão gia, cũng không biết làm sao hống tiểu cô nương. Hiện tại bầu không khí trở nên có một ít xấu hổ, thế là liền cồng nàng một mực đi lên phía trước.

Linh Nhi rất nhẹ, giống như Lý năm trưởng bởi vì Vinh Lạc thành Đại Thắng cho nàng phong Ngân Xuyên Công Chúa xưng hào, nhưng là cứ như vậy một mực cồng giống như cũng không phải biện pháp.

Lúc này một cái nội thị vội vàng chạy loạn, chờ hần nhìn thấy Lưu Vân đang chạy khi đi tới đợi, đi vào trước người hần một mội đồ mặt tía tai nói ra: "Nam Dương vương, ty chức có thể tính tìm tới ngài, hiện tại Lục Bộ đều đã gấp điên, đều chờ đợi ngài giải quyết đây."

Lưu Vân nói ra: "Được, chính ngươi chậm rãi trở về đi, ta sau đó liền đến, nói cho đám kia chờ lấy cười nhạo ta người, trời sắp xuống ta tới đình."

"Đúng." Cái này nội thị sau khi nói xong liền vội vàng chạy về đi.

Sau đó hần đổi Linh Nhi nói ra: "Ngươi xem một chút, Lưu Vân ca ca muốn đi bận bịu, ngươi có phải hay không chính mình đi chơi a?"

Kết quả Lưu Vân một câu vậy mà nhắm trúng Tiểu Linh Nhi oa oa khóc lớn, để cho Lưu Vân không biết làm sao không để cho nàng khóc mới tốt, tăng cường kiềm chế nàng, một bước nhoáng một cái nói: "Thật tốt, này ca dẫn ngươi đi xem một chút còn không được a?"

Giống như Lưu Vân một câu nói trúng nàng tâm ý, co lại co lại lau nước mắt, đem Lưu Vân cổ ôm càng chặt.

Chờ Lưu Vân đi vào đại thánh nghị sự, kết quả tại đây đã nhao nhao điên, đây thật là lần đầu nhìn đến đây có lớn như vậy nhiệt tình.

Bọn họ nhìn thấy Nam Dương Thân Vương Lưu Vân và Ngân Xuyên Công Chúa Linh Nhi cùng đi đến đại thánh nghị sự, nhao nhao hướng về bọn họ hành lễ. Lưu Vân làm việc không thích kéo dài, trực tiếp liền hỏi: "Xảy ra chuyện gì, nhao nhao thành dạng này?"

Trung Thư, Xu Mật Viện, Tam Ti đều lại tới đây đến đòi nói chuyện, với lại tranh đến sự tình lú lo không ngừng. Bình thường có rất ít cơ hội dạng này tập hợp một chỗ, có thể làm cho bọn họ đều tập hợp một chỗ nhất định không phải việc nhỏ.

Một cái Giám Nghị Đại Phu nói ra: "Khởi bẩm Nam Dương vương, trước mắt đại chiến vừa mới qua đi, chúng ta cùng Tổng Triều đều tại khôi phục nguyên khí, Vương gia thủ bút để cho ty chức nhìn mà than thở, lại có thể dùng phong phú đãi ngộ để cho Từ Bình cam tâm tình nguyện thay chúng ta làm lao công. Nhưng là bây giờ Tổng Triều tới hòa đàm, liền phải đem chúng ta vất vả chế trụ Từ Bình toàn bộ chuộc về đi. Cho nên chúng ta muốn nghe xem Vương gia ý kiến."

Thế là Lưu Vân liền nói tiếp: "Vậy các ngươi là có ý tứ gì a?"

Xu Mật Sứ nói: "Vương gia, những người này không thể thả, bọn họ đều là trải qua chiến tranh, vừa trở về liền có thể bồi dưỡng được càng nhiều binh lính đến, chúng ta tuy nói là Toàn Dân Giai Bình, nhưng là lại một lần nữa cùng những này có kinh nghiệm quân đội liều mạng, chúng ta có thể sẽ không giống lần này đồng dạng may mắn."

Lưu Vân gật gù đầu, "Xu Mật Sứ nói rất có đạo lý, các người có hẳn không đồng ý với ý kiến sao?"

Trung Thư Thị Lang nói ra: "Vương gia, chúng ta đã không đủ sức bọn họ khẩu phần lương thực, tuy nhiên bọn họ những ngày này làm rất nhiều chuyện, thế nhưng là lập tức phải giải quyết nhiều như vậy khẩu phần lương thực, Quốc Khố đã không đủ sức tới."

Như thế lời nói thật, "Này đã như vậy, vẫn là dựa theo Trung Thư Thị Lang nói, tìm người cùng bọn họ đàm luận, một người một lượng bạc để bọn họ ăn chuộc về đi thôi, ta Hạ Quốc cũng không phải không có người, tất nhiên sợ bọn họ lại đánh trở về liền để bọn họ không đánh được. Một người đổi thành mười lượng bạc liền theo cái này định giá cùng bọn họ lần nhau chém đi, cỡ nào coi như chúng ta kiếm được, thiếu cũng không quan tâm."

Lưu Vân nhìn một chút Trung Thư Thị Lang đưa cho hắn thành văn, "Tốt, nhưng là bốn vương chỉ có một cái yêu cầu, tạm giam toàn bộ công tượng và y sư, liền để bọn họ tại chúng ta tại đây An Gia Lập Nghiệp tốt, người khác liền để Tống Triều chuộc về đi, bốn vương cũng không tin bọn họ lập tức xuất ra số tiền này về sau, còn có năng lực đến báo thù Tuyệt Hận sao?"

Thế là các vị Quan Lại đoàn thể nói ra: "Vương gia anh minh."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Thường Ngày

"Lưu Vân ca ca, người vì sao không được trực tiếp thả bọn họ trở lại đâu?" Đã đợi thời gian rất lâu Ngân Xuyên Công Chúa bất thành linh nói ra những lời này, "Cầm tới để bọn họ một nhà đoàn tụ không tốt sao?"

Lưu Vân thân mật xoa Linh Nhi đầu nói ra: "Ca ca cũng muốn làm như thế, thế nhưng là chúng ta dù sao cũng là Thủy Hỏa bất tương dung, để bọn họ ở lại đây không có giết bọn họ đã là ban ơn."

Xu Mật Sứ lúc này nói ra: "Thế nhưng là Vương gia, Tống Triều từ trước là nhớ ăn không được nhớ đánh, bọn họ khôi phục chiến tranh bị thương tốc độ còn đặc biệt nhanh, ty chức lo lắng lần thứ ba đại chiến lại sẽ đến, ngài nói chúng ta muốn không để bọn họ đau một chút."

Lưu Vân nếu cũng muốn làm như thế, thế nhưng là tâm cảnh không giống nhau Lưu Vân giờ phút này đã không có như vậy lo được lo mất, "Người ý nghĩ xác thực tận trung cương vị công tác, thế nhưng là bốn vương lại có một chiêu càng dễ làm hơn pháp luật. Người nói mỗi lần phát động chiến tranh người đều là thượng vị giả, thế nhưng là bọn họ lại dễ dàng nhất coi nhẹ tầng người. Ta biện pháp rất đơn giản, cái kia chính là cho cái này sáu trăm ngàn người tâm lý cắm vào một cái chúng ta Hạ Quốc không thể đánh bại tâm lý, để bọn họ về sau lại đến thời điểm chưa chiến trước tiên e sợ."

"Thế nhưng là làm thế nào đâu?"

"Hộ Bộ, chúng ta nếu là ở sau đó mấy tháng cho bọn họ ăn ngon uống sướng, tức cung cấp chống lạnh quần áo, lại để cho bọn họ làm một chút đủ khả năng sự tình, có thể kiên trì bao lâu thời gian?"

Hộ Bộ quan viên tự nhiên mặt lộ vẻ khó xử, làm như vậy nhất định cũng là thâm hụt tiền mua bán, "Khởi bẩm Vương gia, làm như vậy lời nói, quyền kia quốc lao công sẽ rất khó bảo chứng."

Lưu Vân gật gù đầu, nói ra: "Công Bộ, chúng ta còn có chuyện gì tình là Đại Công Trình việc nặng."

Công Bộ người nói: "Vương gia, bây giờ tiến vào Mùa đông, lập tức liền phải lớn tuyết hàng năm, cho nên ty chức đề nghị tốt nhất có thể từ bỏ tu gạch đường, trước đem một chút khăn cấp dân phòng tạo ra tới. Thế nhưng là ty chức chỉ lo lắng cảm những này phòng ốc tạo ra đến, vạn nhất những này Tống Nhân ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu ra vấn đề gì làm sao bây giờ."

Lưu Vân khoé miệng chảy ra vẻ tươi cười nói ra: "Không sợ, Tống Triều lần này hòa đàm, tất nhiên muốn đem bọn họ những này vì nước xuất lực người chuộc về đi, chắc hẳn tin tức muốn giấu diếm cũng không gạt được, người tìm người rải tin tức. Liền nói Tống Triều lần này chiến bại Nguyên Khí đại thương, muốn tại năm sau xuân về hoa nở thời điểm tại đem họ chuộc về đi."

Mà chúng ta vì bọn họ sinh mệnh an toàn cho bọn họ vật liệu gỗ, phải một chút có kinh nghiệm công tượng chỉ đạo bọn họ lợp nhà. Chắc hẳn những

người này đắp kín những phòng ốc này về sau, cũng liền về nhà đi. Nếu có cái kia Tổng Nhân trong này quá rồi lời nói, liền trực tiếp đem bọn hắn liền đối chém, dạng này tin tưởng bọn họ sẽ trần quý sinh mệnh mình. Đúng, lần này hòa đàm người là người nào?"

"Hồi bẩm Vương gia,

Là Tổng Triều Xu Mật Sứ Văn Ngạn Bác."

"Ừm, đã như vậy liền làm phiền chúng ta Xu Mật Sứ đi và hắn nói đi, nhưng là muốn thân, dù sao chúng ta là chiến thắng quốc. Trung Thư, người cầm tiền công hàng năm tổng lượng, Thông Thương hạn chế còn có chuộc người thay thế giá đều dự đoán làm tốt, để cho chúng ta Xu Mật Sứ cân nhắc đại nhân chuẩn bị tốt cùng bọn hắn cò kè mặc cả."

Sau đó cũng cảm giác Linh Nhi giống như túm túm chính mình góc áo, chắc là nàng đã không muốn lại đợi, thế là ý nhất chuyển nói ra: "Tốt, chắc hẳn đón lấy cũng không có cái đại sự gì, này Bản Vương còn có việc khác tình phải gấp mọi nơi lý sẽ không quá rầy chừ vị."

Tất nhiên Nam Dương vương lên tiếng, các vị Quan Lại đành phải chấp tay nói ra: "Cung tiễn Vương gia."

Ra thảo luận chính sự đại sảnh, Linh Nhi trước hết tới một cái hít sâu, vẫn là không khí bên ngoài tốt. Lưu Vân đứng ở phía sau nhìn xem Linh Nhi nói ra: "Người như thế không thích tại đây, còn đi theo ta, chẳng lẽ cũng muốn làm cái Đại Quan?"

Linh Nhi nói: "Làm gì có, người ta cũng là xem các người luôn luôn đang đánh đánh giết giết, Phật Tổ nói qua vọng động đao kiếm người chắc chắn chết vào đao kiếm xuống. Người ta thế nhưng là cho người Tích Đức đâu, còn dạng này không biết tốt xấu."

Nói như vậy, giống như Phật Giáo cũng là Tây Hạ tại đây chủ yếu tôn giáo, khó trách Linh Nhi tuổi còn nhỏ sẽ nói ra lời như vậy.

Chẳng qua nếu như ta cuối cùng rồi sẽ chết vào đao kiếm dưới, liền để ta trước tiên thật tốt phóng túng một lần, không uổng công ta người tới thế gian một lần.

Sau đó liền cho Linh Nhi một cái sợ hãi, "Tuổi còn nhỏ liền chú ý ca ca của mình chết không yên lành, ta nhìn người là là gan càng lúc càng lớn, ta không cùng người chơi!" Giả bộ như rất tức giận bộ dáng, không để ý tới Linh Nhi.

Đây là Linh Nhi tâm tư đơn thuần vậy mà thật sự cho rằng Lưu Vân tại sinh nàng tức giận, liền lập tức nũng nịu nói ra: "Lưu Vân ca ca, người cũng đừng sinh khí, ta cam đoan về sau cũng không tiếp tục nói những lời này, còn không được sao?"

Thế nhưng là Lưu Vân đầu óc nhất chuyển, đột nhiên nghĩ đến một cái rất lớn mật sự tình, "Vậy là người không phải muốn cùng ta bồi tội a?"

Trước kia Lưu Vân gây Linh Nhi sinh khí, đều sẽ dùng lễ vật tới hòng Linh Nhi vui vẻ, cho nên lần này nói bồi tội, Linh Nhi lập tức liền ý thức được chính mình muốn cho Lưu Vân thứ gì bồi tội, "Vậy người nói đi, muốn cái gì? Nhưng là người đưa cho ta không thể nhận trở lại, ta trước kia đồ vật cũng không thể muốn, tốt người nói đi."

Cái này Quý Nha Đầu, "Ai, ta liền biết để người nhả ra không phải một chuyện dễ dàng sự tình, này Lưu Vân ca ca hỏi người, người có phải hay không có thể tự do xuất nhập người Hoàng Tổ Mẫu sở hữu gian phòng a?"

Linh Nhi ngây thơ trả lời nói: "Đúng vậy a bên trong cũng có thể buồn bực, ta xưa nay không đi."

Cái này đi, "Vậy dạng này đi, người nhìn ta đồ vật người không cho, người đồ vật cũng không cho ta, vậy người liền vậy người Hoàng Tổ Mẫu đồ vật cho ta đi, dù sao những này về sau hầu như đều là cho người, người coi như sớm đưa cho ta tốt."

Kết quả Linh Nhi trả lời đặc biệt dứt khoát, "Vậy được rồi, người muốn cái gì, châu báu vẫn là Đồ Trang Sức a?"

Đi tham tiền, ta mới không có nhỏ mọn như vậy đâu, "Một quyển sách, gọi 《Tiểu Vô Tướng Công》 một quyển sách, thế nhưng là người phải nhớ kỹ là bốn chữ, không phải ba chữ, nếu là người thấy là tiểu Vô Tướng không có công, cái kia coi như, có biết không?"

"Lưu Vân ca ca, người không phải là để cho ta trộm a?" Linh Nhi từ nhỏ hết lòng tin theo Phật Học, trộm đồ là tuyệt đối không làm được, cho nên cố ý hỏi một chút.

Kết quả Lưu Vân lại nói: "Người nói cái gì đó người, ca ca sẽ để cho người Phá Giới sao! Người phải nhớ kỹ người là lấy chính mình Nãi Nãi một quyển sách cho ca ca nhìn xem, cái này có thể xem như trộm à, cái này gọi mượn, mượn xong về sau phải trả, thật là người cũng đem ta muốn quá dơ bẩn."

Kết quả Linh Nhi nói: "Cũng là mượn a, này không cần mượn, phụ hoàng ta trong thư phòng liền có, người muốn nhìn lời nói chính mình đi là được."

Cái gì, Lý nắm trưởng thư phòng liền có 《Tiểu Vô Tướng Công》, thật sự là quá không đem võ công tuyệt thế coi là chuyện đáng kể. Vừa định muốn đi thư phòng thời điểm, Linh Nhi một cái níu lại Lưu Vân y phục nói: "Người còn chưa nói ta dùng cái gì bồi người đây, không nói không cho phép đi!"

Nhưng là không nghĩ tới Lưu Vân một cái hôn tại Linh Nhi Tiểu Bân trên mặt nói ra: "Tốt, ta hôn người một cái coi như, hiện tại ca ca muốn đi đọc sách, người phải nhớ kỹ với ai cũng không cho nói ta hỏi qua người Tiểu Vô Tướng Công sự tình, có biết không?"

Linh Nhi dờ dẩn gật gật đầu, nhìn xem Lưu Vân đi xa bóng lưng, tâm lý dần dần gieo xuống một khóa chuông tử. Lưu Vân không nghĩ tới ca ca của mình thân muội muội động tác lại sẽ để cho Linh Nhi ngày sau lấy thân báo đáp.

Hôm nay đại thánh nghị sự vốn nên là Lý nắm trường chủ trì, nhưng là hiển nhiên bởi vì chính mình duyên có lại để cho hấn trốn việc. Nói cách khác chính mình còn không biết Lý nắm trường hiện tại ở đâu bên trong, thế nhưng là Đại Đàn bánh ngọt liền tại bên trong chính mình muốn đi à vẫn là không đi a.

Vạn nhất bị phát hiện làm sao bây giờ, nhưng là đây chính là 《 Tiểu Vô Tướng Công 》 a, người để cho ta như thế nào mới có thể không buông bỏ. Nghĩ đến tại đây quyết định muốn thả vứt bỏ thời điểm, đã nhìn thấy Hồng Diệp từ trong thư phòng đi tới.

Không sai Hồng Diệp là Lý nắm trường thiếp thân thị nữ, nói cách khác Lý nắm trường ngay ở chỗ này đọc sách.

Hồ! Nguy hiểm thật, kém chút bị chính mình đánh bại, xem ra tâm cảnh ta vẫn là còn chờ đề cao. Tất nhiên Lý nắm trường còn ở nơi này vậy thì không đi tự chuốc nhục nhã, dù sao võ công thành đáng ngưỡng mộ, sinh mệnh giá cao hơn.

Vẫn là nghe Lý Thu Thủy lời nói đi trước tìm Thổ Phiên sử giả bọn họ phiền phức đi, nhìn xem chính mình tân nghiên cứu chế tạo thuốc có thể hay không có một cái tốt hiệu quả.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Đi Sứ Đại Tổng

Lưu Vân mới vừa từ Thổ Phiên sử giả Hành Quán đi ra, bị người ta thiên ân vạn tạ đưa ra tới đều cảm giác không có ý tứ, dù sao vừa mới xuống xong độc, cũng không biết bọn họ vạn nhất giải được chính mình tình huống thật sẽ như thế nào.

Thổ Phiên sử giả lần này tới làm Hạ Quốc con mắt rất đơn giản, đệ nhất cũng là Hạ Quốc gần nhất thương phẩm đại lượng phá giá đến Thổ Phiên, tuy nhiên kích thích địa phương phát triển, thế nhưng là chèn ép Bản Quốc thương phẩm không gian phát triển.

Lưu Vân liền trả lời bảo hoàn toàn có thể hạn lượng bán ra, dù sao người đồng ý chúng ta lẫn nhau buôn bán, không có đạo lý không nể mặt các người. Đối với quốc cùng quốc ở giữa mậu dịch giao lưu vẫn là để bọn họ tìm đặc biệt phụ trách phương diện này quan viên nói chuyện đi thôi, chính mình cho dù là đánh nhịp người cũng không muốn cỡ nào tham dự.

Điểm thứ hai cũng là bọn họ cảm thấy dùng gạch sửa đường rất có làm đầu, hi vọng có thể cũng tu một đầu cùng loại gạch đường, dù sao Tuyệt Vực Cao Nguyên đường không dễ đi không phải sao. Cho nên bọn họ trừ mượn dùng một chút công tượng bên ngoài còn có thể mua một chút Đại Tổng Từ Binh làm lao động tay chân, thế nhưng là đầu này bị Lưu Vân nghĩa chính ngôn từ cự tuyệt.

"Người có thể đối chiến bắt được khoa tay múa chân, nhưng là không thể xâm phạm bọn họ tôn nghiêm!" Đây chính là Lưu Vân cho Thổ Phiên sử giả lời nói.

Cuối cùng vẫn là lấy cũng vui sướng bầu không khí kết thúc lần nói chuyện này, với lại bọn họ cũng nhận lấy Lưu Vân đưa cho bọn họ cường thân kiện thể Hồ Cốt Tủy, cũng là tài liệu nhiều hơn chút, không sai biệt lắm muốn uống hết sạch mới có thể để cho Độc Tổ chảy khắp toàn thân, tiếp qua mấy tháng mới đột phát bỏ mình.

Làm xong đây hết thảy về sau, Lưu Vân ngồi tại trong kiệu sẽ tới hoàng cung. Lúc này đặc biệt có nội thị tại cửa cung chờ lấy Lưu Vân, nguyên lai cùng Đại Tổng hòa đàm là một chuyện, sau cuộc chiến đi sứ Tổng Triều lại là một chuyện khác.

Dựa theo Lý nắm lớn lên cái âm hiểm tính tình, hấn nhất định là muốn cho chính mình đi Đại Tổng, để cho Đại Tổng người thật tốt nhớ kỹ hấn hình dạng thế nào.

Quả không phải vậy, "Lưu Vân hoàng nhi, trăm muốn cho người đại biểu trăm đi và Tổng Triều hoàng đế ký tên Tân Hòa ước, dù sao trận chiến tranh này về sau, chúng ta song phương đều cần lần nữa ức chế chiến tranh Điều Ước."

Hai mẹ con nhà người thật sự là một cái khuôn mẫu bên trong khác đi ra, cũng là chỉ ăn ngồi mát ăn bát vàng cận bã.

"Khởi bẩm bệ hạ, nhi thần tuy nhiên với đất nước có công lớn, thế nhưng là còn không có tự đại đến đi thay thế bệ hạ. Cho nên mời bệ hạ thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, khác chọn người khác tuyền."

Thế nhưng là Lý nắm trường cũng không có vội vã thuyết phục Lưu Vân, chỉ là trong mắt tràn ngập nghiền ngẫm thần sắc nói ra: "Nếu trăm cũng sẽ Thiên Sơn Lục Dương Chương, người Sinh Từ Phù trăm cũng sẽ hiểu biết, người cần phải hiểu rõ a."

"Thật sao? Bệ hạ, nếu như nhi thần muốn đi lời nói, người thực biết cho ta giải khai Sinh Từ Phù?"

Lý nắm trưởng nghiêm mặt nói: "Quân Vô Hí Ngôn.

Nhưng là chỉ có thể cho người hiểu biết một cái, dù sao người võ công cũng không thấp có phải hay không a."

Lưu Vân cắn răng một cái nói ra: "Vậy được rồi, liền phiền phức ngài trước tiên cho ta hiểu biết đủ ba dặm đi, ta cảm giác nếu là một mực như thế đau xuống dưới ta cái kia đến Lão thấp khớp."

Thế là Lưu Vân nằm thẳng tới đất bên trên, Lý nắm trưởng dùng Thiên Sơn Lục Dương Chương Thuận Dương nội lực đem hán trong cơ thể đủ ba dặm hàn băng Sinh Từ Phù hóa đi. Lưu Vân đứng lên đập đập chân cảm giác cùng bình thường không có gì hai loại, thế nhưng là hết lần này tới lần khác đau đứng lên thời điểm muốn hôn mệnh.

Bất luận như thế nào cái này Sinh Từ Phù thủ pháp nhất định phải học được, không nghĩ tới Lý nắm trưởng thật sự là chỉ đến Lý Thu Thủy chân truyền. Cũng làm khó hán dạng này tính tình, khắp thiên hạ cỡ nào người thứ hai đều tìm không ra tới sẽ nhiều như thế võ công tuyệt thế còn không đi ra lộ ra a người.

Lý nắm trưởng nói ra: "Thế nào, hiện tại người nguyện ý đi thôi."

Bất đắc dĩ a, tất nhiên hán giúp mình hiểu biết một đạo Sinh Từ Phù, vậy mình liền đi một chuyến Tống Triều đi, dù sao về sau ảm ảm sống dậy Thiên Long thời đại muốn mở ra. Coi như là trước tiên nhận Nhận Môn, đi đi thân thích chứ.

"Tốt, chỗ ấy bề tôi lúc nào lên đường?"

"Càng nhanh càng tốt." Lý nắm trưởng thần sắc nghiêm túc nói: "Gần nhất có rất nhiều đại thần hi vọng trăm tới chủ chính, nếu trăm biết là người đem bọn họ làm cho thật chặt, người đi ra ngoài một chuyến coi như là hít thở không khí, trước hết để cho trăm giải quyết người lưu lại cục diện rồi rảo về sau, tại tiếp tục trở về cho trăm hiệu mệnh."

Không nghĩ tới Lý nắm trưởng cũng sẽ Động Nao, "Nhi thần Lãnh Chỉ, ngày mai liền xuất phát."

"Ừm, người đi đi, đừng quên cho trăm mang lễ vật trở về."

"Đúng."

Hách Liên Thiết Thụ giờ phút này đã là Nhất Phẩm Đường Chủ sự tình người, nếu trước kia cũng thế, bất quá là trên danh nghĩa. Thế nhưng là từ khi trên chiến trường Hách Liên Thiết Thụ phát huy phi thường tốt điều phối công năng, Lưu Vân liền để hán chương quân thực quyền, lại thêm lại bị Lý Thu Thủy muốn trở về, xem như thoát ly Lưu Vân tự lập môn hộ.

Thế nhưng là trong lòng hán, vẫn là nhận Lưu Vân làm chủ, dù sao làm người có một loại vào trước là chủ khái niệm. Khi hán biết Lưu Vân muốn xuất làm Đại Tống thời điểm, liền đến tìm Lưu Vân, "Vương gia, lần này người mang không dẫn người đi a."

Độc Cô Vô Song giờ khắc này ở một bên hỗ trợ thu thập Lưu Vân muốn dẫn đồ vật, nhìn xem Hách Liên Thiết Thụ bên trên cột bộ dáng đã cảm thấy chán ghét. Thế là nói ra: "Hách Liên đại nhân hay là xem thật kỹ lai Nhất Phẩm Đường đi, Lưu Vân đệ có ta chiếu cố còn có thể ra vấn đề gì!"

Ngạch, Hách Liên Thiết Thụ cứ như vậy còn chưa nói đi ra lời nói liền bị Độc Cô Vô Song đình trở lại, giống như cũng ủy khuất nói ra: "Vương gia, ngài không quan tâm ta à nha?"

Nói thực ra bị một cái Đại Nam Nhân như thế ai oán nhìn xem, tại bất luận cái gì trên ý nghĩa cũng là không thoải mái. Thế là Lưu Vân thả tay xuống bên trong sách vở nói ra: "Nào có, tất nhiên Nhất Phẩm Đường có thể lại một lần nữa trở lại Thái Phi trong tay, vậy người liền nên hiện ra người giá trị."

Hách Liên Thiết Thụ thích nhất cũng là nghe được một câu nói kia, bởi vì hán phát hiện mình tại Lưu Vân bên người luôn luôn có thể thể hiện xuất từ ta giá trị, cũng chính là Tâm Lý Học trung bình thường nâng lên từ ngữ —— bị cần tâm lý.

"Mời Vương gia phân phó."

Lưu Vân nhìn xem Hách Liên Thiết Thụ trong nháy mắt lại biến trở về cái kia khôn khéo già dặn đại tướng quân, "Người hãy nghe cho kỹ, người bây giờ chỉ có một cái nhiệm vụ, cũng là cùng ta nhất đạo lưỡng đoạn về sau toàn tâm toàn ý đi cho Thái Phi làm việc. Chờ ta lúc nào cần người thời điểm người đang nghe ta mệnh lệnh quay giao một kích, dạng này ta sẽ thật cao hứng."

Hách Liên Thiết Thụ nghe xong, như thế kích thích, để cho ta làm Mật Thám à. Sau đó liền tưởng đến Lưu Vân khả năng về sau nhất định sẽ Mưu Triều Soán Vị, mà chính mình là hán giấu ở dưới thái dương một cái vô hình cương đao. Thế là trên mặt lộ ra rất muốn thử một chút biểu lộ, "Này Vương gia, chúng ta hành động lần này tên gọi cái gì a?"

"Loại chuyện này có cái gì tốt đặt tên?" Lưu Vân cũng không phản đối Hách Liên Thiết Thụ lòng tin, nhưng là làm chuyện gì tình đều muốn tên quen chuyện gì xảy ra đây?

Hách Liên Thiết Thụ liền nói: "Vương gia người xem chúng ta ám sát địch nhân đại tướng tên gọi Trảm Thủ Hành Động, dùng bỏ câu truyền tin gọi là

Thiên Âm hành động, chặn đánh địch nhân cứu viện chiến thuật gọi vây điểm đánh viện binh. Làm gì cũng cho ta hành động lên một cái tên thôi, ty chức muốn một cái có khí thế."

Lưu Vân ngẫm lại liền nói: "Vậy thì gọi Vô Gian Đạo đi, người không phải ưa thích có khí thế sao?"

Hách Liên Thiết Thụ ở trong miệng thì thảo niệm một lần "Vô Gian Đạo" về sau, liền nói: "Tạ vương gia, này ty chức liền đi đầu nhập vào Lý Thái phi."

Độc Cô Vô Song tăng cường khoát tay nói: "Đi thôi đi thôi, rất có thể nháo sự."

Sau đó nhìn Lưu Vân hỏi: "Vậy chúng ta hành động lần này tên gọi là gì a?"

Thật sự là muốn đỡ tường, Lưu Vân nhìn xem Độc Cô Vô Song này chờ mong ánh mắt liền nói: "Tự Tuyệt Đại Song Kiều đi, ta dù sao tạm thời nghĩ không ra tốt hơn tên, nếu không đại ca người lấy một cái?"

"Không cần, ta xem cái tên này đi, Tuyệt Đại Song Kiều, Tuyệt Đại Song Kiều." Nào biết Độc Cô Vô Song lại tới một câu hỏi: "Có phải hay không qua sách nào từ đều thông minh như vậy sao?"

Lưu Vân ha ha gượng cười hai tiếng, "Nào có, chỉ có điều tùy từng người mà khác nhau a. Bất quá đại ca người ngược lại là nhắc nhở ta, từ ngày mai bắt đầu ta muốn mỗi một ngày đều kiểm tra người bị Đạo Đức Kinh tình huống."

"Không phải đâu!"

.....

Văn Ngạn Bác đã từ Tokyo xuất phát thật dài một thời gian ngắn, mục tiêu cũng là Tổng hạ biên cảnh. Mà lần này hẳn chỉ có một cái nhiệm vụ, dù là dùng sinh mệnh mình cũng phải vây giết lần này thắng được đại chiến thiếu chúa Quận Vương.

Hắn tuổi còn rất trẻ, đối với Đại Tổng tới nói nhất định cũng là trên đầu treo một thanh kiếm.

Lúc này Xa Giá bỗng nhiên dừng lại, Văn Ngạn Bác liền hỏi thăm người phía trước xảy ra chuyện gì tình. Liền nghe hạ nhân nói một cái tự xưng là Cái Bang Bang Chủ gọi Kiều Phong người, nguyện ý cùng đại nhân cùng nhau đi theo.

"Đi, Bản Quan muốn đi làm chính sự, nhất bang Lục Lâm người tham gia tiến đến quên chuyện gì xảy ra mà!" Kết quả là để cho theo dưới xe người đi đuổi cái này gọi Kiều Phong người.

Nào biết bên tai bất thành linh truyền ra tiếng sấm đồng dạng âm thanh, "Ta nếu nguyện ý giúp đại nhân trừ bỏ cái kia thiếu chúa Quận Vương, đại nhân có phải hay không cũng có thể cân nhắc Kiều mỗ đề nghị!"

Thế là Văn Ngạn Bác tựa như nhặt được bảo bối đồng dạng nhô đầu ra nói ra: "Anh hùng mau mau tiến đến, chúng ta thật tốt nói chuyện một phen!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyễn Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Lần Nữa Giao Phong

Đi sứ Đại Tổng sứ đoàn trùng trùng điệp điệp tiến về Bắc Tổng Đông Kinh Biện Lương, mà Lưu Vân và Độc Cô Vô Song đang tại nhàm chán xuống Cờ caro. Cũng cảm giác màn xe bốc lên đến, rõ ràng là toàn thân áo đen Yên Long Uyên.

Nếu Lưu Vân cũng là cảm thấy rất đột ngột, làm sao tuy nhiên tuổi chưa qua lễ, hẳn bất thành linh tới nơi này làm gì? Thế là đối ngoài xe hô: "Ta nói, chúng ta ở đâu?"

Ngoài xe Võ Sĩ vẫn còn ở trả lời: "Khởi bẩm Vương gia, không xa cũng là Lý gia trại, qua Lý gia trại cái kia chính là bước vào Tổng Triều."

A, Lý gia trại giống như đúng là ban cho Yên Long Uyên là cái huyện phạm vi bên trong, thế nhưng là hẳn tại sao tới a, chúng ta hẳn không có quan hệ gì mới đúng nha?

Sau đó ngồi ở cạnh bên trong Vô Song chậm rãi nắm tay đặt ở sau lưng trên thân kiếm, chỉ cần Lưu Vân một cái tín hiệu chính mình liền một kiếm đâm xuyên lão đầu này đầu.

Lưu Vân hỏi: "Không biết Yến tiền bối không hảo hảo ở tại trên núi Dương Lão, ngàn dặm xa xôi chạy đến nơi đây làm cái gì?"

Yến Long Uyên mặt âm trầm nói ra: "Lão phu tại sao tới tại đây chỉ sợ Quận Vương rõ ràng nhất, ngươi tại sao phải phá thế đặt chân Trung Thổ."

Àch, giống như xác thực có chuyện như vậy, nhưng là Lưu Vân lắc đầu, nhìn xem Yến Long Uyên cây ngay không sợ chết đứng nói ra: "Yến tiền bối, đương nhiên ta xác thực đáp ứng ngươi nếu như ta có thể có được 72 Tuyệt Kỹ liền không được tại đặt chân Trung Thổ, thế nhưng là ta có ba cái lý do đầy đủ để ngươi cảm thấy ta có thể đi Trung Thổ."

"Há, không ngại nói nghe một chút." Thế nhưng là Lưu Vân đã nhìn thấy lão đầu này đã nắm chặt quyền đầu, khả năng chính mình một câu không đúng liền muốn giết ta a.

"Thứ nhất, ta mới mười ba tuổi, ngươi không thể trông cậy vào một cái còn không có trưởng thành ngút trời anh tài người đi làm hại muôn dân đi.

Thứ hai, ngươi cho ta bí tịch ta còn chưa bắt đầu luyện đâu, đây có phải hay không là tại một loại khác trên ý nghĩa không tính có được Thiếu Lâm 72 Tuyệt Kỹ a.

Thứ ba, ta là đại biểu quốc gia đi, Hoàng Mệnh khó vì phạm ngài lớn như vậy số tuổi cũng không phải không biết."

Quả nhiên Yến Long Uyên buông hai tay ra, không được tại mặt âm trầm, ôn hoà nhã nhặn nói ra: "Thì ra là thế, là lão phu mạo phạm. Vậy lão phu liền cáo từ, chúc Quận Vương thuận buồm xuôi gió."

Nói xong cũng đẩy ra màn xe mấy cái thả người liền không thấy. Lưu Vân cảm thấy Yến Long Uyên đã đi xa, liền nói với Vô Song: "Ngươi nói có phương pháp gì không không cho những này cái gọi là Vô Công Cao Thủ tại trước mắt ta nhảy tung a, nếu là một ngày tới một cái ta trái tim đều chịu không được."

Chỉ thấy Vô Song đem phía sau lưng bật kiếm ra một nửa nói ra: "Vậy còn không đơn giản, ta đem bọn hắn toàn bộ sát chết sao."

"

Được rồi Lưu Vân thừa nhận và Vô Song thảo luận những chuyện này là hẳn thất sách, bởi vì hắn không nghĩ tới Vô Song làm sự tình so với chính mình còn muốn cực đoan, theo đuổi cũng là đạo kiếm khoái ý ân cừ cảm giác.

Qua Lý gia trại cũng là Tống hạ biên cảnh, nghe nói bên kia đã đem hết thảy đều chuẩn bị tốt, vẫn là giặt một cái tắm nước nóng đi, tắm rửa một chút tinh thần mới mẻ.

Đội xe cứ như vậy chậm rãi tiến lên, Lưu Vân đi theo xe này di động, ngủ thật say. Dựa theo loại tốc độ này giống như lại muốn có ba ngày mới có thể đến Duyên An phủ, ngồi xe thật sự là nhàm chán a.

Vào đêm về sau, trừ vẫn còn ở theo lớp binh lính tuần tra không có ngủ bên ngoài, trừ Lưu Vân tất cả mọi người ngủ mất. Lưu Vân quả nhiên là có khổ tự biết, sớm biết ban ngày liền không ngủ thời gian dài như vậy.

Buồn bực ngán ngẩm Lưu Vân nằm tại xe bỗng trên đỉnh nhìn lên trên trời chằm nhỏ, vẫn là cổ đại chằm nhỏ sáng a. Đây là Bắc Đẩu Thất Tinh, đây là Ngân Hà, Ngân Hà hai đầu cũng là Ngưu Lang và Chức Nữ. Cái này tựa như là tựa như là cái gì tới, ai sớm biết liền nhiều một ít Thiên Văn thư tịch.

Lưu Vân đang hưởng thụ cái này quần tinh sáng chói mang đến mỹ hảo đồng thời, bên tai thổi hơi trầm trầm Dạ Phong, nhưng là tại cái này trong gió đêm bỗng nhiên xuất hiện liền tiếp đây đặc tiếng bước chân.

Lưu Vân mãnh mẽ ngồi xuống, tranh thủ thời gian vận dụng Thỉnh Lực phân biệt ra được cước bộ ở nơi nào, bộ này Thỉnh Phong Biện Vị bản sự là Văn Trung Hạc giao cho hắn, lần trước Duyên Châu thành Đại Thắng, hắn may mắn bị giam tại dân cư, tuy nhiên trên tay cột dây thừng, nhưng là một chút cũng không có trì hoãn hắn hiện lên tới. Chờ hắn thoát hiểm về sau, liền đem bộ này bản sự truyền cho hắn.

Thế nhưng là Lưu Vân công phu còn không có luyện đến nhà, vèn vèn có thể đại khái nghe ra tiếng bước chân chạy đi đâu. Xa xa không có đạt tới Văn Trung Hạc loại kia có thể phân biệt mấy người, còn có thể từ tiếng bước chân nghe ra người cao thấp mập ốm tới.

Nhưng là đầy đủ, thế là Lưu Vân hóa thân Liệp Báo, cước bộ một điểm bước ra Lăng Ba Vi Bộ theo sát tiếng bước chân đuổi theo. Lưu Vân là lần đầu tiên theo dõi người khác, nhưng là như có như không thân pháp hắn là có thể đền bù hắn theo dõi kinh nghiệm không đủ thiếu hụt.

Bất thành linh người này đứng ở một chỗ cánh đồng bát ngát bên trên, theo sát lấy hắn Lưu Vân cũng thuận thế dừng lại. Thành thành thật thật ghé vào trong bụi cỏ, chỉ gặp bốn phía bất thành linh trở nên sáng ngời, ngẩng đầu nhìn lên nhìn chung quanh một tuần cũng là bó đuốc, giống như bất thành linh sáng lên cảm giác đồng dạng.

Lưu Vân bắt đầu nói thầm trong lòng nói: Oa, nghe nói Đại Tống lúc này Nội ưu Ngoại hoạn, các nơi đều có loạn thất bát tao khởi nghĩa. Ta có phải hay không gặp được cái gì Tà Giáo Bái Nguyệt, không đúng rồi, hôm nay là Sóc Nguyệt, thế nào lại là Bái Nguyệt đâu? Chẳng lẽ là bái chằm nhỏ, không được, vẫn là rút lui trước đi.

Đang lúc Lưu Vân cẩn thận từng li từng tí sau này chậm rãi rút đi, chỉ nghe thấy này thanh âm quen thuộc, "Thiếu chúa Quận Vương đại giá quang lâm, vì sao muốn như thế vội vàng thoái lui, chẳng phải là ghét bỏ chúng ta Cái Bang đãi khách không chu toàn?"

Kiều Phong!

Lưu Vân giờ phút này cũng không được che giấu mình thân hình, tại trong bụi cỏ đứng lên nhìn thấy này một vòng bó đuốc trung gian chính là Kiều Phong. Chẳng lẽ mình một mực đi theo người là hèn, "Kiều Phong, khó được các người vì ta nhọc lòng, đã muốn để ta cảm thấy hứng thú, còn muốn cho ta đuổi không kịp. Kiều Phong, người lúc nào cũng bắt đầu chơi bộ này thủ đoạn nham hiểm."

Kiều Phong nói ra: "Hừ! Người phế sư phụ ta vô công, còn muốn cho sư phụ ta bức ta thề tại hắc hữu sinh chi niên không cho phép vào hạ. Hôm nay nợ mới nợ cũ một khối quên, tựa như ta ngày đó nói, người nhất định sẽ chết không yên lành! Hôm nay là người đặt chân ta Đại Tổng, liền đến phiên ta Kiều mổ người rửa sạch nhục nhã."

Vừa mới nói xong, chợt từ mỗi một phiên trong bụi cỏ đều đứng lên tầm hai ba người, tất cả mọi người quên cùng một chỗ không sai biệt lắm có một hai ngàn người đi. Thật sự là đại thủ bút, sau đó mỗi người miệng bên trong đều nhỏ giọng cùng kêu lên nói ra: "Đồ Ma, Đồ Ma, Đồ Ma ..... "

Nghe thanh âm này đã nổi thành một mảnh, Lưu Vân cười nói: "Thật sự là buồn cười, ta còn không có Đồ Long đâu, các người liền muốn tới tìm ta phiền phức?"

Kiều Phong giờ phút này cũng không nhiều làm giải thích, Long Hành Hồ Bộ vọt tới Lưu Vân trước mặt, đưa tay cũng là Phi Long Tại Thiên, hình rồng Kính Khí xen lẫn phong thanh ầm ầm lộ ra một cỗ tiếng long ngâm.

Thật đáng sợ, dạng này khí thế chính mình cũng chỉ tại Kiều Phong trên thân gặp qua. Thế là hai chân một điểm, thi triển Lăng Ba Vi Bộ, cảm độc khí tụ tập nơi tay trong lòng bàn tay, ông tay áo vung lên chặn lại, thế là độc khí nương theo lấy chương phong, suu suu hướng phía Kiều Phong bắn tới.

Kiều Phong giờ phút này nén giận xuất thủ, Kiến Long Tại Điện Kính Khí thẳng tiến không lùi, vậy mà cảm độc khí quét ngang ra, cả kinh Lưu Vân cấp tốc lui bước. Mà hắc Cái Bang Đệ Tử cách gần đó, tôi không kịp đề phòng phía dưới, bị độc khí xâm nhập nhập thể, một cái đỏ thắm máu phun ra, không tiếng động ngã xuống.

Tổng trưởng lão giận dữ một tiếng "Bỉ ôi!" Cũng phải xông lên trợ Kiều Phong một chút sức lực, thế nhưng là Lăng Ba Vi Bộ ảo diệu phi thường, Kiều Phong một kích không trúng tái sinh chân khí, "Tiềm Long Vật Dụng!"

Lúc này thẳng tiến không lùi hình rồng Kính Khí thay đổi trước đó khí thế, tựa như Phụ Cốt trùng trùng đồng dạng theo sát lấy Lưu Vân. Nào biết Lưu Vân trong lòng cũng hù dọa, "Hàng Long Thập Bát Chương còn có thể như thế dùng?"

Ngay sau đó phiêu nhiên bay lên, nhưng là Kiều Phong nhưng là khoảng cách dời đi trước mắt.

Hồng bét!

Kiều Phong một chân thẳng đạp Lưu Vân ở ngực, nhưng là Lưu Vân trên không trung trệ không mấy giây chỉ có thể lấy tay ngăn cản, thế là liền tốt giống như Động Mạn bị khước trương đá bay mười mấy mét, chờ Lưu Vân khó khăn lắm đứng vững thân thể, hai tay đã bị Kiều Phong bị đá một chân đá nhe, giờ phút này nhưng là cũng không còn cách nào nâng lên.

Đáng giận, ta lại muốn có thời gian mười năm nhất định có thể luyện thành Hộ Thể Chân Khí, người xuống dạng này thủ đoạn thâm độc đối phó một đứa bé Từ Hữu ý tứ sao?

Kiều Phong một kích cuối cùng đắc thủ, không nghĩ tới tiểu tử này có cao minh như vậy khinh công, nhưng lại không trở ngại hắc sát tiểu tử này.

Thế là quyền đầu nắm chặt, nội lực cuồng thổ, không chút khách khí đối Lưu Vân vung đi.

Thế là Lưu Vân tại tiếc mệnh phía dưới la lớn: "Kiều Phong! Người có tin ta hay không nếu là chết, ta thuộc hạ dùng người Đại Tổng sáu trăm ngàn người đầu bày một chữ "chết" cho người xem!"

Hồ! Lưu Vân chỉ cảm thấy trước mặt bộc phát một đạo Cự Phong, tránh ra ánh mắt xem xét, cực đại quyền đầu liền đứng ở trước mắt hắc, Kiều Phong mỗi chữ mỗi câu hỏi: "Người mới vừa nói cái gì?"

Lưu Vân cười, hắc biết mình sống sót.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Hiệp Chi Đại Giả

Kiều Phong quyền đầu liền đứng ở Lư Vân trước mặt, chỉ cần Lư Vân dám nói ra một cái hấn không muốn nghe lời nói, liền muốn đánh bạo đầu hấn.

"Ta nói nếu như ta tại Đại Tổng xảy ra chuyện, vậy thì sẽ lần nữa tăng lên đến cấp quốc gia xung đột, ta Hạ Quốc còn có sức đánh một trận, thế nhưng là người Đại Tổng tại khai chiến thời điểm, ta thuộc hạ vì là an ủi ta trên trời có linh thiêng, liền sẽ dùng sáu mươi vạn người Đại Tổng con dân đầu người tế cò." Lư Vân nhìn chăm chăm quyền đầu, chậm rãi nói ra Kiêu Phong không nguyện ý nhất nghe lời.

"Người!"

Hô! Quyền đầu liền bị hấn thu hồi đi, quả nhiên là dùng ngập trời tức giận, "Người bị ồ, dám dùng chúng ta Đại Tổng người tới uy hiếp ta!"

Đối mặt Kiêu Phong, Lư Vân không được đang sợ, Đại Anh Hùng cũng là Đại Anh Hùng, có câu nói là Hiệp chi Đại Giả vì nước vì dân. Câu nói này đặt tại Kiêu Phong trên thân cũng là hấn cả đời Tả Chiếu, thế nhưng là thành cũng son hà bại cũng son hà.

Lư Vân nói ra: "Joe anh hùng, người cho là ta sẽ cầm về sau có thể sẽ trở thành sự thật uy hiếp người sao? Ta bây giờ ngồi ở vị trí cao, nhất cử nhất động đều là đại biểu ta Hạ Quốc, người nói nếu như ta ở chỗ này xảy ra chuyện, Đại Tổng sẽ như thế nào?"

Kiều Phong chọc tức nói không ra lời, chỉ Lư Vân từ miệng bên trong lóe ra hai chữ, "Người lợi hại!" Sau đó muốn đi, không đi không được, tiểu tử này cũng là một khối khoai lang bóng tay.

"Kiêu Bang Chủ, người muốn đi đâu a?" Lư Vân nhìn xem Kiêu Phong muốn đi, thế là hô, "Người liền nhẫn tâm đem ta một người ném ở tại đây sao?"

Nói xong một đạo hình rồng Kính Khí lau đầu hấn da bay qua, đã nhìn thấy Kiêu Phong mắt hồ trừng trừng, rất nhiều một lời không hợp muốn làm thịt Lư Vân khí thế.

Nhưng là Lư Vân đã không quan tâm, ngay ở đây một hai ngàn Cái Bang con em trước mặt nói ra: "Joe anh hùng, ta cảm thấy người tất nhiên thu tay lại, có thể hay không cũng giúp đỡ tại hạ giải quyết một cái về sau phiền phức a?"

Kiều Phong nói ra: "Người đừng muốn hoa ngôn xảo ngữ, ta Kiêu Phong rất tốt nam nhi, sao lại chịu người uy hiếp!"

Lư Vân đi thẳng tới Kiêu Phong trước mặt, ngẩng đầu một cái đang cùng Kiêu Phong đối mặt bên trên, Lư Vân liền nói: "Ta biết Đại Tổng xưa nay không thiếu rất tốt nam nhi, thế nhưng là cái này rất tốt nam nhi chỉ có tại sau đó mới có thể trở nên Gia Quốc Thiên Hạ trước tiên. Nhưng là Cái Bang không giống nhau, các người sinh động tại Tổng Hạ đại chiến các ngõ ngách, ta có bao nhiêu bố trí đều để các người hủy. Mặc dù nói ta rất hận các người, nhưng là ta làm theo cái kia bội phục vẫn là bội phục."

Các người và những bên trong đó Hiệp Nghĩa nhân sĩ không giống nhau, các người mới thật sự là vì nước vì dân, các người mới thật sự là hiểu được dân gian khó khăn người. Bởi vì các người cũng là một đám khất cái tạo thành, Thiên Hạ Hung Vong khổ nhất người cũng là các người.

"

Lư Vân một phen đề cho Kiêu Phong nghe được cũng cảm giác khó chịu, cũng là bởi vì hấn nói đúng, thế nhưng là lời nói này xác thực từ địch nhân miệng bên trong nghe được, lại nhất thời đề cho Kiêu Phong cảm thấy mình một mực đang làm gì, vẫn còn ở kiên trì cái gì.

Lư Vân lại mở miệng nói ra: "Cho nên các người mới có thể biết nếu như ta xảy ra chuyện, cái này Đại Tổng lại phải đứng trước bao nhiêu tai nạn. Có bao nhiêu gào khóc đòi ăn con cái muốn mất đi mất đi phụ thân, có bao nhiêu tóc trắng xóa lão nhân gia muốn mất con trai của đi, có bao nhiêu mang mẹ đưa bé muốn mất đi trọng phụ. Những này là các người có thể đền bù tổn thất à, ta lần này tới là mang theo hòa bình tới. Nếu là thật bị cái kia đuôi mù võ lâm nhân sĩ tới Hành Hiệp Trọng Nghĩa, cái này về sau có bao nhiêu bi kịch là các người lúc đầu có thể ngăn cản."

Kiều Phong vậy mà cảm thấy mình so tiếp nhận Cái Bang Bang Chủ thời điểm gánh vác gánh còn nặng hơn, đúng vậy a, nếu là hấn chết tại Đại Tổng, này sáu trăm ngàn người nên làm cái gì.

Thế là Kiêu Phong hỏi: "Người muốn làm gì?"

Lư Vân nói ra: "Ta hôm nay lấy Đại Hạ Quốc Hòa Bình Sư Giả thân phận khẩn cầu các người, ta hi vọng các người có thể bảo hộ ta, chỉ cần ta sống này sáu trăm ngàn người mới có thể bình yên vô sự về nhà."

Thế là tại Kiêu Phong trong đầu có hai loại âm thanh đang đan xen, một loại là vì sự phẫn và Duyên Châu thành chết vì tai nạn huynh đệ báo thù, loại thứ hai cũng là tạm thời buông xuống ân oán tình cừ, lấy quốc gia đại nghĩa bảo hộ hấn, mãi cho đến Đông Kinh Biện Lương.

Ngẩn ngừ trong nháy mắt, Kiêu Phong trong đầu đang tại nghiêng trời lệch đất cái biến, sau cùng hấn bắt đầu dĩ nói ra một câu nói như vậy, "Tốt, ta đáp ứng bảo hộ người, nhưng là người đừng tưởng rằng người dạng này liền an toàn."

Lư Vân khước miệng lộ ra mỉm cười, gật đầu một cái nói: "Ngài yên tâm đi Joe anh hùng, chúng ta ước định ta sẽ tuân thủ, dù sao ta không có lý do cùng mình tính danh không qua được."

Kiều Phong đi vào vừa rồi lan đến gần Cái Bang Đệ Tử bên người, vừa định cúi người nhìn xem ra vấn đề gì, chỉ nghe thấy Lư Vân hô to một tiếng:

"Dừng tay! Để đó ta tới!"

Sau đó đi đến đây bốn cái Cái Bang Đệ Tử phía trước, nắm tay đặt ở bọn họ trên ngực, chậm rãi thôi thúc Bắc Minh Thần Công cảm Độc Tố hút ra tới. Lưu Vân Độc Công ngày càng tiến, trung giả lập tức ngã xuống đất mất đi tri giác, nhưng là Độc Tố sẽ theo huyết dịch lưu động đi đến vị trí trái tim. Nhưng là chỉ cần mười lăm phút bên trong kịp thời tiêu độc liền có thể cứu trở về nhất mệnh.

Mấy cái này Cái Bang con em ung dung tĩnh lại, vừa định muốn nói gì thời điểm liền bị Tổng trưởng lão phái người khiêng đi. Kiều Phong ở một bên nói ra: "Sư phụ ta nói qua người là sư thừa Tinh Túc Phái, nhưng là các người tất cả mọi người có dạng này bản sự sao?"

"Cái kia chưa chắc, có một số việc muốn nhìn thiên phú." Sau đó Lưu Vân nói, "Vô công loại vật này muốn xem duyên phận, ta nghe Yên tiên bối nói Kiều Bang Chủ người vô công tử là Thiếu Lâm, nhưng là dạng này Đại Khai Đại Hợp lại không mất tính xảo uy mãnh, ta xem cũng không có mấy cái Thiếu Lâm cao tăng làm đến."

Nhưng là Kiều Phong ngược lại không có cảm thấy Lưu Vân tại khen hắn, Lưu Vân trong mắt hắn càng ngày càng quý giá. Tuổi còn nhỏ, vô công quý giá, tâm tư bách biến, nhất định cũng là trong Địa ngục leo ra ác quỷ.

Đêm đó Hạ Quốc doanh địa kém chút vỡ tổ, không ai có thể nghĩ đến trọng yếu nhất Nam Dương Thân Vương ngay cả cái quý ảnh cũng không có liền không cánh mà bay. Cũng may Vô Song đã thành lập một chút uy tín, làm yên lòng những này không có việc gì gọi bầy gia hỏa.

Thế nhưng là khi hắn nhìn thấy Kiều Phong và Lưu Vân cùng đi tiến hành doanh cũng không bình tĩnh, rút kiếm muốn lại cùng Kiều Phong liều cái người chết ta sống.

"Người làm gì ngăn đón ta." Lưu Vân giờ phút này một cái ấn xuống Vô Song Kiếm chuôi, cũng là không hy vọng hắn xúc động, cũng may Vô Song còn cũng nghe Lưu Vân lời nói, đình chỉ đối với Kiều Phong không được hữu hảo cử động.

Đây là Kiều Phong nói ra: "Ta biết người thua cho ta cảm thấy rất mất mặt, chỉ cần chuyện này vừa xong, ta liền lại cùng người đánh cái cao thấp."

"Một lời đã định!" Độc Cô Vô Song vừa thu lại trường kiếm, lại một lần nữa trở lại trong xe ngựa ngủ đi.

Ngày thứ hai một phong lấy Cái Bang Bang Chủ Kiều Phong danh nghĩa gửi đi thiên hạ dán cáo tri thiên hạ, đem Lưu Vân sự tình thông tri toàn bộ giang hồ có danh tiếng nhân vật giang hồ.

Kết quả những người này không biết còn tốt, nhận được cái này Phong Thiên xuống dán về sau, từng cái chọc tức đều nổi giận dưng dưng, nhao nhao chỉ trích Lưu Vân dụng tâm hiểm ác, còn muốn tru sát Lưu Vân.

"Vậy mà dùng sáu trăm ngàn người uy hiếp ta Đại Tổng, hắn thật cho là mọi người không dám giết hắn à, còn có Cái Bang đám người này làm sao lại bất thành linh trợ giúp dạng này kẻ xấu."

"Vậy mà cam tâm biến thành Tây Hạ chó săn, ta xem Cái Bang cũng không có tất yếu tồn tại."

Hiện tại toàn bộ giang hồ đều lâm vào một loại kỳ quái trong không khí, bọn họ hoàn toàn coi nhẹ lúc trước chiến bại thời điểm, Cái Bang đã từng vì nước xuất lực, đồng thời phản chiến đến một khắc cuối cùng, dù là giúp đỡ Uông Kiếm Thông bị bắt cũng không có cúi đầu. Nhưng là bây giờ lại bắt đầu không nhìn Lưu Vân uy hiếp, đưa ánh mắt toàn bộ chuyển tới Cái Bang trở thành Tây Hạ chó săn, còn có cũng là nhất định phải sát Lưu Vân cho Tây Hạ một cái hạ mã uy.

Đối với loại này hoàn toàn tương phản kết quả tới nói, Kiều Phong giờ phút này cũng là đâm lao phải theo lao. Nhưng là lời đã nói ra, rút cuộc nhận không trở lại, trước mắt không phải thay đổi Cái Bang tại Thiên Hạ trong mắt người hình tượng vấn đề, mà chính là như thế nào đem Lưu Vân an toàn đưa đến Đông Kinh Biện Lương.

Hiện tại Hạ Quốc trong sứ đoàn Tokyo cũng là càng ngày càng gần, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một cái thay trời hành đạo người giang hồ, muốn ám sát Lưu Vân. Nhưng là Lưu Vân giờ phút này cũng ý thức được sự tình tính chất phức tạp, không nghĩ tới đám người này giác ngộ không cao can sự tình một cái so một cái lành nghề.

Đi qua những ngày này ở chung, có đôi khi Lưu Vân sẽ còn nói đùa Kiều Phong, "Kiều Bang Chủ, các người Đại Tổng người đủ Hào Phóng a, sáu trăm ngàn người mệnh còn không sợ, các người sợ cái gì a?"

Đối với vấn đề này Kiều Phong cũng cân nhắc qua, trước kia kiến thức giang hồ bằng hữu cũng là rõ lý lẽ giảng nghĩa khí, thế nhưng là tại đối đãi Đại Hòa vấn đề nhỏ bên trên là như thế này mơ hồ, hiện tại hắn gặp phải mỗi người có coi là có thể lấy bản thân thân cứu vạn thiên hạ.

Điều này cũng làm cho hắn đối với cái này giang hồ và triều đình có một cái mới quen.

Thế là hắn cũng hầu như sẽ nói với Lưu Vân: "Người yên tâm, ta sẽ cải biến bọn họ, một ngày nào đó ta muốn nói cho bọn họ biết cái gì là đúng là sai."

Chương 79: Tiệc Rượu Trước Giờ

Mùa này đã là bắt đầu Phiêu Tuyết, Cái Bang Tổng Đà bên trong, đã thôi vị nhượng chức Ônng Kiếm Thông đang cùng Từ Trường Lão ngồi tại chậu than phía trước sưởi ấm.

Từ Trường Lão là Ônng Kiếm Thông trưởng bối, toàn bộ Cái Bang bối phận tối cao tư lịch già nhất, với lại có một số việc cũng là hấn để cho Ônng Kiếm Thông làm.

Có thể nói Ônng Kiếm Thông là Từ Trường Lão một tay đến đỡ đứng lên, cho nên có lời gì cũng sẽ cùng Từ Trường Lão giảng. Nhưng là lần này nhưng là Từ Trường Lão chủ động tới tìm Ônng Kiếm Thông, chủ yếu cùng hấn thảo luận một chút Kiều Phong vấn đề.

"Kiếm thông, lão phu lần này đến đây ngươi cũng là lòng dạ biết rõ, ngươi bây giờ ra ngoài hỏi thăm một chút, ta Cái Bang danh tiếng đều bị Kiều Phong bại hoại đến cái tình trạng gì." Từ Trường Lão nói chuyện luôn luôn nói nói liên tục giận, lần này cũng không ngoại lệ.

Thế nhưng là Ônng Kiếm Thông lại không lên tiếng tức nghe Từ Trường Lão nói chuyện, "Kiếm thông oa, lão phu không phải chỉ trích ngươi Thúc Nhân Bất Minh, nhưng là ngươi cũng biết nhân tâm cách cái bụng không phải sao, huống chi chúng ta chảy máu cũng không giống nhau. Ngươi xem một chút vừa lên làm Cái Bang Bang Chủ, liền và cái kia phế người võ công Tây Hạ Tiểu Yêu Nhân đánh cái hòa nhiệt."

Nói ra Lưu Vân thời điểm, Ônng Kiếm Thông không thể tránh né nhấc một chút mí mắt, cái này đã thành hấn Ác Mộng. Thế nhưng là đồ đệ mình chính mình rõ ràng, với lại những chuyện này phát sinh cũng quá tức.

"Ônng Kiếm Thông, ngươi đến muốn im miệng đến lúc nào, lão phu mồm mép đều muốn mài hỏng, ngươi nghe thấy vài câu a?"

Bức bách tại Từ Trường Lão gây áp lực cho hấn, đành phải há miệng nói ra: "Từ Trường Lão, Kiều Phong là một cái Hảo Hải Tử, với lại hấn phẩm tính thuần lương, làm người chính trực. Thiên Hạ Hảo Kiệt bên trong chỉ có ta Cái Bang biết ngày đó cùng Tây Hạ Duyên Châu thành nhất chiến đến tột cùng thăm thiết đến cái tình trạng gì, nhất định cũng là trong vòng một đêm Vãng Sinh mây vạn Anh Linh ban đêm. Ta vĩnh viễn cũng sẽ không quên, cho nên lần này cái kia thiếu đóa Quận Vương lần này đi sứ Đại Tống nhất định không phải là chuyện tốt."

"Vậy ngươi còn để cho Kiều Phong đi tiếp xúc với hấn! Vạn nhất bọn họ một tới hai đi xem vừa ý, lão phu thực sự nghĩ không ra hai cái Người Hồ cùng một chỗ có thể có cái gì tốt sự tình!"

Ônng Kiếm Thông bất thành linh hướng về phía Từ Trường Lão hô lớn: "Từ Trường Lão, ta xem ngài là trưởng bối, ta lại nói một lần cuối cùng. Kiều Phong cha hấn gọi Kiều Tam Hòe, sư phụ gọi Huyền Khô, hấn là ta Ônng Kiếm Thông đặc ý nhất đệ tử, cũng là nhi tử ta. Nhi tử có được hay không chỉ có làm cha biết, ngươi nếu là còn dám đối nhĩ tử ta Người Hồ Người Hồ gọi bậy, ta Ônng Kiếm Thông mặc dù là võ công toàn bộ phế, nhưng là ta cũng không phải dễ khi dễ."

Vừa mới nói xong, vẫn còn ở ngay người Từ Trường Lão bất thành linh bị liên tiếp âm thanh kéo về hiện thực. Ngẩng đầu nhìn lên vậy mà từ trong cửa trong cửa sổ tiến đến bảy tám cái Cái Bang tám chín túi đệ tử (Cái Bang trưởng bối, xem ai cũng là đệ tử.),

Bọn họ vốn chính là Kiều Phong phái tới bảo hộ sư phụ hấn. Những người này đứng xa xôi, Ônng Kiếm Thông nói chuyện với Từ Trường Lão nội dung hoàn toàn không có nghe thấy.

Cũng là bởi vì Ônng Kiếm Thông một tiếng hét to đem sở hữu cảnh giới Cái Bang Đệ Tử toàn bộ đưa tới, nhưng là cũng không biết là có ý hay là vô tình, bọn họ có thể là nghe được âm điệu ý tứ cũng là và Từ Trường Lão nhao nhao trở mình. Vì là để phòng Từ Trường Lão đối với Ônng Kiếm Thông thi hành gia pháp, toàn bộ đứng tại Ônng Kiếm Thông bên người.

Từ Trường Lão cũng không phải ngu ngốc, không có nghĩa là số tuổi lớn người liền ngốc. Giang sơn một đời truyền một đời, chính mình đời này người còn sẽ tới Cái Bang tìm kiếm hôn cùng chỉ có hấn. Với lại nhiều năm như vậy đi qua, chính mình thế hệ này người đối với Cái Bang ảnh hưởng đã bị đương đại Ônng Kiếm Thông sư đồ thay thế.

Cái này sư đồ hai cái liên thủ một cái Chủ Ngoại (Kiều Phong) một cái Chủ Nội (Ônng Kiếm Thông), căn bản chính là dầu gội không được nước vào gội không được tiến vào. Đồ đệ bảo hộ sư phụ, sư phụ ủng hộ đồ đệ, toàn bộ Cái Bang liền thành cái này sư đồ hai người độc đoán.

Tựa như Kiều Phong dạng này đi bảo hộ kia là cái gì Tây Hạ Cầu Vương, toàn bộ Cái Bang trên dưới dù là cùng người trong thiên hạ đối nghịch cũng phải ủng hộ Kiều Phong quyết định.

Thế là Từ Trường Lão phát tay áo mà đi, sau cùng lưu lại một câu nói, "Cái Bang sớm muộn hủy ở các ngươi sư đồ trong tay."

Từ Trường Lão vừa đi, những Cái Bang đó con em cũng theo trình tự thối lui, Ônng Kiếm Thông nhìn ngoài cửa sổ Phiêu Tuyết nói ra: "Phong Nhi, cho dù thiên hạ muốn phản đối ngươi, sư phụ cũng sẽ đứng tại bên cạnh ngươi."

Thế nhưng là đây là liền đứng ở ngoài cửa Trần Cô Nhạn trưởng lão, đẩy cửa đi tới hỏi: "Giúp đỡ, ngài nói Kiều Phong làm như vậy đến đúng hay không, còn như vậy xuống dưới chúng ta Cái Bang muốn Thành Vũ Lâm công địch?"

Uông Kiếm Thông nâng chung trà lên, cầm nước trà uống một hơi cạn sạch nói ra: "Phong Nhi làm sự tình nhất định là đúng, tựa như thiên hạ oán nói đồng dạng, nhất định không thể ra tay với hắn. Mà nếu như người nào ở thời điểm này động thủ người nào ngày sau liền sẽ trở thành quốc gia tội nhân, trái lại người nào ở thời điểm này bảo hộ người khác, cái kia chính là Quốc Gia Anh Hùng. Đáng tiếc càng đơn giản nói lý, mọi người càng không nguyên ý tin tưởng. Còn có ta đã không phải giúp đỡ, Kiều Phong mới là."

.....

"Còn bao lâu đến Đông Kinh Biện Lương a, bốn vương đã buồn bức đến nổi điên!" Lưu Vân một người trong xe ngựa nói một mình la to.

Mà ngoài xe Kiều Phong và Độc Cô Vô Song cười ngựa một trái một phải đi theo xe ngựa tả hữu, liền sợ có người bất thành linh xuất hiện hoặc là từ dưới đất xuyên ra tới. Với lại mấy ngày nay đối với Kiều Phong cũng là một cái khảo nghiệm, liên tiếp không ngừng ám sát đã để Kiều Phong Thần Kinh Suy Nhược.

Bởi vì Cái Bang từ trước đến nay lấy Hiệp Nghĩa tự xưng, thế nhưng là những ngày này hắn mặc dù không có giết một người, nhưng là nội tâm phần này dây vô không phải thường nhân có thể tiếp nhận. Một bên là sáu trăm ngàn người mệnh, một bên là Cái Bang mấy trăm năm vinh diệu, phần này trách nhiệm đã ép tới Kiều Phong thờ không nổi.

Còn có bởi vì Lưu Vân ác thú vị, hắn đem sở hữu muốn ám sát người khác toàn bộ đều chân dung tạo sách, tính danh, Giới tính, gia đình địa chỉ cũng toàn bộ viết ở phía trên. Một lượng bạc một bản bán cho những người giang hồ kia, với lại để cho người ta kỳ quái phạm là bị họa sĩ đều không còn có tới ám sát Lưu Vân.

Không phải là bởi vì không có lần thứ hai lá gan, mà chính là bởi vì bọn hắn đã chiếm được những này vinh dự. Đến sau cùng đã có người xuất tiền mời Lưu Vân đem hắn chân dung đăng ký đang vẽ sách bên trên, chính là vì dương danh lập vạn.

Có đôi khi Vô Song liền sẽ ở một bên mỉa mai Kiều Phong, "Đây chính là người về sau muốn bảo vệ vô lâm a, thật là làm cho ta mở rộng tầm mắt a."

Lúc này Truyền Lệnh Quan nói ra: "Khởi bẩm Vương gia, còn có ba ngày liền sẽ đến Biện Lương."

Lưu Vân ở bên trong hừ hừ một tiếng biết, lại bắt đầu mở ra sách vở lên một bản Đường Triều thời kỳ Dịch Nhân Kiệt giản dịch qua 《Luận Ngữ》. Muốn nói nhảm chán không ai qua được đọc sách, thế nhưng là thật coi người một đầu đâm vào đi thời điểm liền không nhớ ra được.

.....

Giờ phút này trong hoàng cung, Tống Thần Tông đã vừa mới uống thuốc nằm ngủ, mấy ngày nay thân thể của hắn càng không tốt, tựa hồ là bởi vì Lưu Vân đến càng làm cho hắn bệnh tình tăng thêm.

Các thái y từng cái thúc thủ vô sách, không phải là không thể trị, mà chính là không dám trị. Chỉ có thể dùng thuốc ôn dưỡng, hắn hết thấy liền xem vị hoàng đế này ý chí.

Cao Thái Hậu lúc này bắt đầu thể hiện năng Chính Trị Thủ Oán, nàng lấy Thần Tông Thân Mẫu thêm Thái Hậu danh nghĩa triệu tập sở hữu tam phẩm trở lên quan viên đến đây nghị sự.

Nghị sự đề mục chỉ có một cái cũng là như thế nào tiếp đãi cái này Nam Dương Thân Vương Lưu Vân, bình thường quy cách cũng là địa vị ngang nhau liền tốt, thế nhưng là lần này là quốc gia thua trận, tăng thêm Hoàng Thượng Long Thế khiếm an. Lúc này do ai tới đón chờ đợi Lưu Vân muốn tức lộ ra thân phận đủ, còn muốn hiểu được biến báo.

Nhưng là đối với chuyện này một mực cùng Hoàng Thượng đứng tại trên một đường thẳng Vương An Thạch không tốt phát biểu, đành phải tùy ý bọn họ đề cử ra Tư Mã Quang tới đón chờ đợi Lưu Vân.

Thế nhưng là Vương An Thạch khẩu khí này làm sao cũng nuôi không trôi, bất tri bất giác bắt đầu oán trách bên trên Tống Thần Tông, luôn luôn tại khản yếu quan đầu nghị com, ta mặc dù là thần tử, thế nhưng là người có thể hay không cho ta một điểm mặt mũi cứng rắn một chút mạnh mẽ một cái đi.

Tư Mã Quang nói ra: "Khởi bẩm Thái Hậu, bệ tôi coi là Tây Hạ Nam Dương Thân Vương tới hòa đàm đơn giản cũng là tại cơ nào đòi hỏi chút tiền cống hàng năm, bất quá là Man Di mà thôi, Thái Hậu không cần lo lắng. Bệ tôi ngược lại là như thế nào chuộc về này sáu mươi Vạn Quân dân, dù sao cũng là vì quốc xuất lực qua, chúng ta nếu là mặc kệ không hỏi chẳng phải là làm lòng người rét lạnh?"

Cao Thái Hậu nói: "Ai Gia là phụ đạo nhân gia, những này Ai Gia làm không được người. Các người cũng biết bệ hạ là một cái mạnh hơn người, hắn ngày mai nhất định sẽ tinh tinh thần thần thêm châu mừng, Ai Gia chỉ có một việc tình tìm các người, nhất định phải giúp bệ hạ chống đỡ đủ trăng từ. Không phải vậy cũng đừng trách Ai Gia thủ đoạn độc ác, đều nghe rõ ràng a?"

Thế là quần thần tiếp ý chỉ, "Chúng thần tuân mệnh."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Tiến Nhanh Cung

Đi qua hết mấy vạn Lý Trường đồ bốn ba Lư Vân một hàng cuối cùng đi vào Đại Tổng Đông Kinh Biện Lương, tại toà này hùng vĩ thành trì bởi vì nhiều mây khí trời, cho Lư Vân dị thường cảm giác đè nén cảm giác.

Tại năm dặm đình Tư Mã Quang dẫn đầu Ngự Sử Thai, đô thành chỉ và Điện Tiền Ti đến đây nghênh đón Lư Vân. Phó trương càng là làm phi thường Hoành Đại, đám người từ năm dặm đình một mực xếp tới Đông Kinh Biện Lương cửa thành.

Độc Cô Vô Song đời này cũng không có gặp qua loại tràng diện này, người cũng quá nhiều, nhưng là giờ phút này vẫn là không có biểu hiện đặc biệt kinh ngạc. Kiều Phong tại sắp đến năm dặm đình thời điểm liền rời đi, đồng thời nói qua không nên quên Lư Vân hứa hẹn qua lời hứa.

Không thể không nói mấy ngày nay thật sự là làm khó hắn, rõ ràng có chính mình lập trường, thế nhưng là vì là những này cái gọi là đại nghĩa tên lại muốn thả vứt bỏ tự mình làm người nguyên tắc tới bảo hộ cái này cùng mình có không đội trời chung cừu nhân.

Trước mắt Lư Vân đã không quá để ý những này, bởi vì hắn có thể nhìn thấy giờ Ruy băng mỗi một cái tới đón tiếp trong mắt người khác này hùng lực liệt hỏa cừu hận.

Thế là hắn đi đến Tư Mã Quang bên người, chấp tay nói ra: "Hạ Quốc Nam Dương Thân Vương, và Tư Mã Đại Nhân cái này toa hữu lễ."

Tư Mã Quang lập tức liền còn cho hắn một cái lễ, đồng thời tâm lý còn chế giễu Lư Vân căn bản chính là một cái không biết lễ nghĩa Tiểu Mao Hải Tử, Tây Hạ vậy mà để cho dạng này một cái Tiểu Mao Hải Tử tới hòa đàm, xem ra bọn họ cũng là thu được về châu châu nhảy không được mấy ngày.

Thế nhưng là Lư Vân không để ý hỏi: "Tư Mã Đại Nhân, nếu như chờ một lúc xuất hiện cái gì không thể dự đoán sự tình, ta có phải hay không có thể Tự Vệ a?"

"Tự Vệ?" Tư Mã Quang kinh ngạc nhìn xem đứa trẻ này, cái này cái ót bên trong đến đang suy nghĩ một vài thứ, "Vậy thì mời Nam Dương Vương Phóng tâm đi, tại ta Đại Tổng người người thủ lễ, tâm lý không có quý căn bản không cần lo lắng những thứ này."

Cũng không có tất yếu lớn như vậy mùi thuốc súng có phải hay không, thế là Lư Vân và Tư Mã Quang ngồi tại một chiếc xe liền bên trên, cùng nhau tiến vào Đông Kinh Biện Lương.

Cái này khu năm dặm đường, nói dài cũng không dài nói ngắn cũng không ngắn, thế nhưng là dọc theo con đường này đều có đám người xếp thành hoan nghênh Phương Trăn đưa mắt nhìn Lư Vân, cho nên trong lòng của hắn bắt đầu nói thầm có phải hay không đứng cũng quá quý tộc. Chẳng lẽ những người này cũng là binh lính ngự trang, có khả năng.

Lần này đợi đến tiến vào Đông Kinh Biện Lương thành, loại bất an này cảm giác càng làm cho Lư Vân sau khi Sống Lưng rét run, đều nói thú loại trời sinh có được tránh né cảm giác nguy hiểm, chẳng lẽ mình sẽ có bất trắc?

Những này Đại Tổng phố lớn ngõ nhỏ đám người vây quanh hoan nghênh chính mình, thế nhưng là tất cả mọi người giờ phút này đều rất có ăn ý không nói lời nào cũng không được hô hoan nghênh lời nói. Tuy nhiên toàn bộ đường đi bố trí giăng đèn kết hoa, nhưng là mỗi người không nói không cười thật giống như tiến đưa phạm nhân lên đoạn đầu đài đồng dạng.

Trên đường đi Lư Vân không chút nói chuyện với Tư Mã Quang, cuối cùng Xa Liễn đến cửa hoàng cung, lại nhìn thấy hai đội tay cầm sáng loáng đại đao đối lập đứng tại hai bên, với lại khoảng cách còn đặc biệt gần.

Chờ đến Lư Vân bước xuống xe, những binh lính này liền bắt đầu vung vẩy lên đại đao, Tư Mã Quang bọn họ cũng không biết bất thành linh kéo lên ngọn gió nào, bất thành linh thiết hạ dạng này cửa khẩu chờ lấy Lư Vân.

Tư Mã Quang nói ra: "Nam Dương vương, ta nghe nói Nam Dương Vương Văn thao Vũ Lược, nhưng là ta Đại Tổng người ưa thích mắt thấy mới là thật, cho nên có thể không thể mời Nam Dương Vương Nhất triển khai thân thủ."

Thật sự là nhất bang không biết tốt xấu người, Lư Vân chỉ những này đại đao đội nói ra: "Đây chính là các người Đại Tổng Đãi Khách chi Đạo, muốn thì uy muốn thì đi!"

Sau đó cùng Độc Cô Vô Song nói ra: "Đại ca chúng ta đi thôi, bọn họ căn bản nhất điểm thành ý cũng không có, uống ta ngàn dặm xa xôi chạy đến nơi đây tới và người hòa đàm bình, ta thật sự là mất mủ!"

Thế là ngoài hoàng thành những cái kia dân chúng vây xem nhao nhao ồn ào nói, "ờ, người Tây Hạ sợ, bọn họ sợ, vẫn là ta Đại Tổng uy vũ!"

Thế là Đại Tổng uy vũ bốn chữ này vẫn tiếng vọng tại ngoài hoàng thành.

Lưu Vân ánh mắt lạnh lùng nhìn xem Tư Mã Quang, người những này không phải đã sớm an bài tốt đi, "Đã người muốn nhìn một chút ta bản sự, cũng đừng hối hận!"

Nói xong cũng muốn xông đại đao trận, thế nhưng là lúc này đến phiên Độc Cô Vô Song kéo lại bả vai hắn, một mặt tự tin nói ra: "Lưu Vân đệ, hôm nay người là nhân vật chính, những tiểu nhân vật này thiết lập tiểu quan thế liên đề đại ca giúp người giải quyết."

Nói xong đi đến đại đao trước trận rút ra trường kiếm, liền tựa như một đao luyện không xẹt qua đại đao trận, đang vang lên một tiếng thời điểm đã nhìn thấy Độc Cô Vô Song Kiếm thật sâu cắm vào đối diện thành tường bên trong. Mà đứng ở một bên đại đao trận binh lính cái quần đoàn thể trượt xuống, cho nên bọn họ mau đem cái quần xách lại, thế nhưng là một cái tay khác vô luận như thế nào cũng đùa giỡn không ra đại đao.

Thế là Lưu Vân bọn họ thông dong đi qua đại đao trận, thế nhưng là Hoàng Thành cửa mở ra về sau lại là một phen khác khác cảnh trí. Một cỗ sóng nhiệt chạm mặt tới, nguyên lai mặt đất trải rộng ra ước chừng một trăm mét dài hai mét khoan hậu dày Than củi đồng lửa, Lưu Vân nhìn xem cái này bốc lửa Than củi giống như bên cạnh Tư Mã Quang nói ra: "Đạo Sơn Hỏa Hải, xem ra các người là cỡ nào không muốn để cho ta đi hoàng cung a, nhưng là không có ý tứ bốn vương cũng muốn đánh cược một lần, các người ngăn không được ta."

Nói xong chân đạp Lăng Ba Vi Bộ liền chạy qua cái này thật dài biển lửa, quả nhiên là biển lửa từ đó qua phiên tia lửa không dính vào người. Đạo Sơn Hỏa Hải đã qua, Tư Mã Quang cũng không có dừng nói, chỉ có thể buồn bực thanh âm mang theo Lưu Vân đi vào một cái trước đại điện mặt.

Lưu Vân hiếu kỳ hỏi: "Kỳ quái các người hoàng đế không phải chính thức tiếp kiến chúng ta sao? Lại là Đạo Sơn lại là biển lửa, ta như là đã tới các người vì sao không cho ta thấy các người hoàng đế?"

Tư Mã Quang cũng là một mặt khó xử thần sắc, bởi vì lúc đầu hôm qua nói xong tốt, từ Tống Thần Tông tiếp kiến Tây Hạ Nam Dương vương. Thế nhưng là ai có thể nghĩ tới Tống Thần Tông sau nửa đêm bệnh tình bất thành linh chuyển biến xấu, với lại bây giờ còn đang trong hôn mê. Thế là Cao Thái Hậu đánh nhịp định án, dù là để cho Tây Hạ Nam Dương vương cảm thấy ta Đại Tổng hoàng đế thất lễ, cũng không thể đem hoàng đế mềm yếu chỗ để cho người Tây Hạ nhìn thấy.

Cho nên một chiêu này tiếp một chiêu, đầu tiên là năm dặm đình trị hoãn Lưu Vân, để cho Xa Liễu đi qua chậm, lại tại cửa cung đến như vậy cái Đạo Sơn Hỏa Hải. Hoàn toàn cũng là để cho Lưu Vân biết khó mà lui, thế nhưng là không nghĩ tới hắn hai quan đều xông tới. Dù sao Tây Hạ Nam Dương vương là bỏ ra làm Đại Tổng, không cần thiết vào chỗ chết chơi.

Cho nên cửa ải cuối cùng từ Cao Thái Hậu cầm giữ.

Thế là thái giám vì là Lưu Vân đem đại môn mở ra, đã nhìn thấy có một cái thần sắc trang trọng lão phụ nhân ngồi ở bên trong, Lưu Vân cũng không để đứng ở bên ngoài cản trở thái giám không cho bọn họ đóng cửa, cũng chỉ phải đi vào.

Lưu Vân ngẩng đầu không hề có kỵ dò xét cái này Cao Thái Hậu, lão phụ nhân này là ai a, chẳng lẽ lại cũng là Đại Tổng cung phụng cao thủ.

Hai người lẫn nhau trầm mặc vài phút, Lưu Vân mở miệng trước nói: "Tây Hạ Nam Dương vương gặp qua Lão Phụ Nhân."

Cao Thái Hậu đồng thời cũng đánh giá Lưu Vân, tuổi còn nhỏ muốn bắt chước Tiền Tần Cam La mười hai tuổi Bái Tướng, không đơn giản a không đơn giản. Thế là tiếp theo hắn nói được: "Ai Gia là Thái Hậu, không phải Lão Phụ Nhân, người hôm nay tới đây chắc là mang theo rất trọng trách vụ đi, không ngại chúng ta trước hết thảo luận một chút đi."

Oa, có hay không dạng này đi thẳng vào vấn đề, có phải hay không quá tùy ý, Lưu Vân đành phải nói ra: "Là Lưu Vân thất lễ, Thái Hậu lão nhân gia như thế cảm ta trước hết mời đến nơi đây, chẳng lẽ các người muốn tại ta trước khi đến Chính Biện?"

Cao Thái Hậu hét lớn một tiếng: "Ồ nháo!"

Lưu Vân trêu tức nàng trên đầu to to nhỏ nhỏ trầm đều lắc lư, thế nhưng là rất nhanh liền khôi phục tỉnh táo, ngữ khí cũng không quá hữu hảo nói ra: "Thật sự là không coi bệ trên ra gì tiểu bối, Ai Gia số tuổi đầy đủ làm người Nãi Nãi, người sao có thể vô lễ như thế. Ai Gia cũng là muốn biết người nhỏ như vậy tuổi tác liền bắt đầu vì nước bốn ba mẹ người biết không?" Đại khái ý tứ cũng là người nhỏ như vậy liền chạy loạn không biết phụ mẫu có ở đây không đi xa à, mẹ người hắn là đau lòng người ý tứ.

Thờ ra, người ngược lại là quần thật nhiều, Lưu Vân nói ra: "Không nhọc Thái Hậu hao tâm tổn trí, bốn vương lần này đến đây cũng là đến xem Đại Tổng hoàng đế thân thể có được hay không, bởi vì chúng ta hai quốc Kỳ Phùng Dịch Thủ tương ngộ lương tài, hẳn là lẫn nhau hợp tác mới là vì sao luôn đánh tới đánh lui đâu?"

Đây là đại môn bất thành linh mở ra đã nhìn thấy Tống Thần Tông ngẩng đầu mà bước đi tới nói ra: "Mời Nam Dương vương trở lại nói cho các người biết hoàng đế, trăm thân thể không biết tốt bao nhiêu, về phần hợp tác sự tình, vẫn là muốn xem các người thành ý."

Lưu Vân nhìn xem Tống Thần Tông sắc mặt cười, "Tây Hạ Nam Dương vương gặp qua Đại Tổng hoàng đế, mời tiếp nhận chúng ta Đại Hạ hoàng đế mạng cho ngài lớn nhất chân thành ân cần thăm hỏi."

Nói xong từ trong ngực xuất ra Quốc Thư đưa cho Tống Thần Tông, Tống Thần Tông ngồi tại đang ngồi và Cao Thái Hậu đặt song song ngồi cùng một

chỗ, mở ra Quốc Thư Thông Thiên cũng là không có chút nào dính đường lời xã giao, cho nên trực tiếp nói với Lưu Vân: "Trẫm là một cái dứt khoát người, nói ra các người điều kiện đi."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Tiệc Rượu Trước Giờ (Hai)

Lưu Vân lấy không nghi thức phương thức đệ trình Quốc Thư, Tổng Thần Tông cũng không có nhắc nhở hắn đây là muốn tại hưởng chúc bên trên đệ trình, tuy nhiên cũng không có quan hệ, Quốc Thư giao đều giao chính mình cũng không có tất yếu nhất định phải đi bộ này trình tự. Có lẽ là Tổng Thần Tông cảm giác được bệnh mình đi vào bệnh tình nguy kịch, khả năng đối với mấy cái này nghi thức xã giao cũng không quá để ý.

Thế là phái người mời Lưu Vân bọn họ xuống dưới nghỉ ngơi, còn giống như có lời gì phải thương lượng. Lưu Vân cũng nhiều lưu vô ích cảm giác tại đây bầu không khí là lạ, cùng cùng bọn hắn lượn vòng không bằng lưu thêm một chút khí lực ban đêm tham gia Quốc Yến đi, suy nghĩ kỹ một chút chính mình tựa như là lần đầu tham gia Quốc Yến, Lý Bình Trường thật keo kiệt, ta cho hắn xử lý nhiều chuyện như vậy còn không có mời qua ta ăn cơm.

Lưu Vân đi theo mấy cái thái giám đi vào tạm thời an bài cho bọn hắn gian phòng nghỉ ngơi, tâm đại Vô Song trực tiếp liền nằm ở trên giường đuổi người một cái, ngáp một cái không có vài phút liền ngủ mất, thật là làm cho Lưu Vân cảm thấy hâm mộ.

Đây là bất thành linh có người tới gõ cửa, nói là yêu cầu gặp Lưu Vân. Lưu Vân đem cửa mở ra xem xét, là một cái cũng tinh thần lão nhân, sau đó xin mời hắn tiến đến.

Lão nhân này vì biểu bày ra lễ phép lời đầu tiên ta giới thiệu nói ra: "Lão phu Vương An Thạch, gặp qua Nam Dương vương Lưu Vân."

Oa, lại là Vương An Thạch, Lưu Vân bao nhiêu có một ít chấn kinh, khi còn bé bởi vì người lưu một đồng phá thơ để cho ta mấy tức đều không có ngủ ngon giấc, hôm nay cuối cùng để cho ta nhìn thấy người thật.

"Nguyên lai là vương cùng nhau, mời ngồi mời ngồi. Không biết vương cùng nhau đuổi tại cái này ngay miệng tới gặp ta, có chuyện gì tình cần chỉ giáo sao?" Lưu Vân mời Vương An Thạch tọa hạ về sau, đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Vương An Thạch người này xưa nay là có văn nhân cổ hữu khí khái, cái kia chính là không coi ai ra gì chỉ có chính mình. Lần này hắn tới nơi này nếu không phải vì giống như Lưu Vân nghiên cứu thảo luận quốc gia nào đại sự, cũng là tới nghe một chút hắn là ý kiến gì Tổng Triều. Bởi vì ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê, hi vọng có thể từ người ngoài cuộc trong mắt nghe một chút ý kiến.

Thế nhưng là cũng là vèn vèn tới nghe ý kiến, hắn chỉ là muốn nghe một chút hai phe đội ngũ so sánh, cũng thử một lần quốc ngoại người là ý kiến gì chính mình cái cách.

Lúc đầu tại tất cả mọi người trong mắt Lưu Vân chỉ là một cái Tiểu Mao Hải Tử, nhưng là Vương An Thạch lại đối với đứa trẻ này mà nhìn với con mắt khác, bởi vì người có từng thấy đứa trẻ kia quyền cao chức trọng đồng thời đảm nhiệm xuất ngoại sứ giả a. Với lại Vương An Thạch cũng là tại Lưu Vân trên thân nhìn thấy chính mình lúc tuổi còn trẻ bóng dáng, cho nên hắn tới nghe lấy Lưu Vân ý kiến.

Lưu Vân suy nghĩ một chút, ánh mắt chuyển như vậy một vòng hỏi: "Vương cùng nhau, có câu nói ta cũng không biết làm hỏi hỏi không thích hợp, người biến pháp đến tột cùng là Phú Quốc vẫn là làm dân giàu a?"

Kết quả Vương An Thạch ánh mắt đều không nháy mắt một chút nói ra: "Đương nhiên là vì là Phú Quốc,

Quốc không giàu chính là quốc không được mạnh. Nếu như quốc không được mạnh liền sẽ mất đi vốn bản nên thuộc về nó địa vị, cho nên lão phu cái cách là vì Quốc Phú."

Lưu Vân gật gù đầu, tựa như là đạo lý này, "Nhưng là người cân nhắc qua các người bách tính tâm lý nghĩ như thế nào à, bách tính thành quý nghèo, không có chất béo có thể ép, cho là người đã đem bách tính thu thuế đến sau khi hai mươi năm, ngài có muốn hay không qua hai mươi năm về sau, người bách tính sống thế nào a?"

Nhưng là Vương An Thạch lại nói: "Hai mươi năm về sau, hai mươi năm về sau tự nhiên sẽ có Good Day - Ngày đẹp chờ lấy bọn họ, lão phu bất quá chỉ là muốn cho bọn họ sớm trước tiên làm xong chuyện khi trước, chờ càng về sau các nước kho thở ra hơi, tự nhiên là sẽ có tốt chính sách còn cho bọn hắn."

Lưu Vân trong lòng nghĩ đến không phải đâu, "Vương cùng nhau, nói thật người thật là làm cho ta mở rộng tầm mắt, riêng là người dạng này cực đoan

người, vậy người có muốn hay không qua chúng ta vì sao có thể đánh thắng các người, có muốn hay không qua?"

Lần này đến phiên Vương An Thạch khó khăn, bởi vì tác chiến sự tình hắn không biết, "Đơn giản cũng là Tướng Quân chỉ huy không thích đáng, binh lính không dám quên mình phục vụ, cộng thêm thiên thời địa lợi nhân hòa quan hệ, cho nên chúng ta mới thua trận chiến tranh này."

Vương An Thạch lời nói lại một lần nữa để cho Lưu Vân xem trọng cái này trong lịch sử Phong Bình không ngừng Tể Tướng, dù là hắn thật đối với Đại Tổng Giang Sơn truyền thừa lên chuyển tiếp tác dụng, nhưng là Lưu Vân làm một cái người mà nói đã xem thường hắn.

Quân đội tuy nói Bảo Gia Vệ Quốc chết trận sa trường da ngựa bọc thây cũng đều là chuyện đương nhiên phải làm bổn phận, thế nhưng là bọn họ nhưng lại không biết chính mình chảy ra máu chỉ đối tới làm hướng Tể Tướng một câu không dám quên mình phục vụ.

Thế là Lưu Vân sắc mặt thay đổi, hắn giờ phút này đã cảm thấy tâm lý có một cỗ hỏa diễm đang thiêu đốt, người gặp qua nhiều chuyện, muốn cũng liên nhiều. Hắn mặc dù là xuyên việt đến, đối với chủng tộc ở giữa chiến tranh phân chia xem tương đối nhẹ, nhưng là không có nghĩa là hắn đối với người mệnh xem cũng nhẹ.

Người vốn có lúc chết hoặc nhẹ tại Long hồng hoặc nặng như Thái Sơn, binh lính tiền tuyến mang một phần Quốc Gia Vinh Dự cảm giác tới tham gia chiến đấu, cũng là bởi vì phía sau bọn họ còn có bọn họ thủ hộ một phần ràng buộc tại. Thế nhưng là trước mắt người này lại nhẹ nhàng nói ra một câu nói như vậy, ta không thích người.

"Vương cùng nhau, người nói đều đúng, thế nhưng là người có thể liên tưởng đến cái này cùng người có cái gì quan hệ sao?"

Vương An Thạch trở lại nói: "Nào có ... cùng ta quan hệ, bọn họ cái kia đi lính ăn ta cho bọn hắn gom góp, bọn họ cái kia mặc quần áo Vật Ngã cho bọn hắn đưa đi, bọn họ trên chiến trường dùng vũ khí ta cho bọn hắn chế tạo, người nói sự tình đều làm đến một bước này, đang đánh không thắng, cùng lão phu có liên can gì?"

Lưu Vân giờ tay cũng là một cái to mồm, thoáng dùng một chút nội lực quát đến Vương An Thạch mắt nổi đom đóm, Vô Song ngủ được mơ mơ màng màng bất tỉnh linh nghe được dạng này âm thanh, tránh ra ánh mắt xem xét, có một cái lão đầu cũng không có hình tượng ngồi dưới đất.

Lưu Vân nói ra: "Vậy ta sẽ nói cho người biết, người không có cho người quân đội Vinh Dự Cảm, một cái không có vinh dự quân đội liền giống như cái xác không hồn không có gì hai loại, người đem bảo hộ các người quân đội xem như chó đồng dạng vung tức tới hô liên đi. Dù là người cho bọn hắn Bom Nguyên Tử làm theo chơi xong!"

Kết quả Vương An Thạch căn bản không có nghe vào Lưu Vân lời nói, thờ phỉ phỉ chỉ Lưu Vân, "Người người người người người ... người, người lại dám đánh ta, người có biết lão phu là người phương nào?"

Lúc này đại môn bị đá văng, một cái tuổi trẻ tiểu thị vệ dẫn theo đến liền tiến đến, hắn đỡ dậy Vương An Thạch, cẩn thận nhìn xem Lưu Vân nắm tay đặt tại cán đao bên trên, thế nhưng là Lưu Vân lại hỏi: "Người có thể đi vào nhanh như vậy, vừa rồi ta âm thanh người cũng khẳng định nghe vào, người nói một chút người sống có tôn nghiêm à, bị bọn họ xem như chó đồng dạng?"

Cái này tiểu thị vệ cũng không biết nên nói cái gì cho phải, rụt rè nhìn xem Vương An Thạch, kết quả Vương An Thạch cách gần đó một cái bàn tay kích động tại tiểu thị vệ trên mặt, nổi giận dùng dùng nói: "Người mắt mù a, hắn đánh như vậy ta, người cũng không được rút đao đi ra hù dọa hắn một chút!"

Tiểu thị vệ cũng mộng, ta vừa tiến đến hắn liền không có tại động thủ, người làm gì còn muốn đánh ta một chút. Đã nhìn thấy Vương An Thạch không có hình tượng chút nào đứng lên chỉ Lưu Vân nói ra: "Man Di, người chính là cái Man Di. Lão phu một lòng vì nước cho phép người nửa phần nói xấu, trận chiến tranh này đúng là chúng ta thua, nhưng là lão phu còn chưa có chết." Nói xong cũng giận ha ha đi.

Còn lại một cái tiểu thị vệ và Lưu Vân mắt lớn trừng mắt nhỏ lẫn nhau nhìn xem, Lưu Vân lại hỏi: "Người đừng lo lắng, có ta ở đây hắn sẽ không đối với người hạ độc thủ. Đối với ta nhìn người thân thủ coi như không tệ, người tên là gì a?"

Tiểu thị vệ xoa khuôn mặt nói ra: "Ta gọi Phương Tịch. Hoàng Thành Ty một cái tiểu thị vệ, vừa rồi đa tạ vương gia giải vây."

Cái gì! "Người là Phương Tịch!" Lưu Vân đánh giá cái này cao hơn chính mình một đầu tiểu thị vệ, hắn thế mà gọi Phương Tịch, hắn là trùng họ trùng tên, không có khả năng trùng hợp như vậy.

Thế là Lưu Vân nói ra: "Được, người trở về đi. Người phải nhớ kỹ chính mình không phải Heo Chó, nam nhi sinh ở giữa thiên địa muốn thật tốt độ sức một lần, không phải vậy cái này thế gian phồn hoa liền đến không."

Tiểu thị vệ cũng đi về sau, Vô Song đuổi người một cái nói ra: "Gần nhất thật kỳ quái, làm sao Đại Tổng đều không giống người nói như thế, ta cảm thấy bọn họ làm người lại cổ quái lại xảo trá. Lưu Vân đệ, không được chúng ta liền trở về đi, tại đây ta vừa tới liền đã không ở lại được."

Lưu Vân nói ra: "Không vội, ta cũng cảm thấy bọn họ làm sự tình giống như quá nghĩ tư bên trong, cũng không biết bọn họ muốn đùa giỡn hoa gì sủng. Xem trước một chút tại cùng bọn họ thật tốt đùa giỡn một chút, dù sao có ta nào từ và người võ công tại, cho dù là trời sập xuống chúng ta cũng phải chọc hắn một cái lỗ thủng."

Độc Cô Vô Song vỗ đùi nói ra: "Cứ làm như thế, ta đã sớm xem bọn hắn đều không vừa mắt, đến lúc đó từng cái toàn bộ làm thịt!"

"Ai đại ca, ta không phải ý tứ này!" Lưu Vân thế nhưng là sợ hãi ban đêm Vô Song thẳng thắn mà làm lại muốn làm ra thất thường gì sự tình, đành phải nói ra: "Cái kia đại ca, buổi tối hôm nay tiệc rượu ta đi là được, người liền hảo hảo trở lại mát lạnh viện Luyện Kiếm đi, dù sao người không có quan thân,

đi cũng không tiện."

Vô Song tâm tư có một chút đơn thuần, liền nói: "Há, vậy ta biết, người phải sớm đi về sớm a."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Tiệc Rượu Trước Giờ (Xong)

Vô Song thân phận mặc dù là sứ đoàn đi theo nhân viên, nhưng là theo cấp bậc tới nói hẳn là không có tư cách tham gia ban đêm Quốc Yến, vừa vặn Lưu Vân lại lo lắng hẳn làm ra thất thường gì sự tình, đem hẳn đưa về mát lạnh viện cũng chính là an tâm không gì.

Hiện tại giờ Thân, Lưu Vân thay đổi một thân Hoa Phục, dù sao giờ phút này cũng là cần hẳn trang trọng thời điểm, Tây Hạ sứ đoàn buổi tối tới tham gia Quốc Yến mấy cái Văn Võ Đại Thần đã cùng Lưu Vân tụ họp. Đang tại trong phòng đàm luận Đại Tổng Phong Thổ Nhân Tinh còn có Đại Tổng hoàng đế khả năng quay về ban cho lễ vật, mấy người lăm nhăm tán gẫu cười ha ha vài tiếng, cũng xua tan Lưu Vân tâm lý bất an.

Trời còn chưa có tối thế nhưng là còn có một số sự tình để cho Lưu Vân nghĩ không ra.

Đệ nhất cũng là đám này Các Đại Thần từng bước từng bước trở nên đặc biệt tấn công, không có lý do cho ta lớn như vậy hạ mã uy, với lại những cái kia ven đường bách tính còn có trong cung thái giám và cung nữ trong mắt, lấp lóe hung quang, không biết không biết;

Đệ nhị cũng là hôm nay mặc dù là lần đầu tiên nhìn thấy cái kia Tổng Thần Tông, thế nhưng là nhìn hẳn cước bộ phù phiếm hồng quang đầy mặt, còn có cũng là âm thanh to nhưng là lời nói ở giữa hô hấp dồn dập. Cái này rõ ràng cũng là ăn cái gì Đại Bồ Dược tài, cường ép tỉnh lại bộ dáng, đến là nguyên nhân gì để cho hẳn không thể không làm đến một bước này đâu?

Còn có rất nhiều chuyện không nghĩ ra Lưu Vân cũng không có ý định suy nghĩ, cứ như vậy gấp chiêu phá chiêu tương đối ổn thỏa.

Mà coi như Lưu Vân vẫn còn ở trong phòng nhắm mắt dưỡng thần tĩnh tọa lúc luyện công đạo, đã loạn cả một đoàn. Tổng Thần Tông bởi vì ban ngày tự tiện phục dụng dược vật thương tổn Nguyên Khí, giờ phút này đang nằm trên giường tiếp nhận châm cứu còn có Đại Nội Cao Thủ chân khí trị liệu.

Liền như là câu cách ngôn kia đồng dạng: Bất luận làm thế nào cũng không cứu sống muốn chết người.

Cao Thái Hậu ngồi tại thiên phòng cầm trong tay khăn tay từng chút từng chút gạt lệ, chính mình hải tử bệnh thành dạng này thế nhưng là làm mẫu thân lại không thể lộ ra một điểm mềm yếu, thương thiên buồn xuống gấp a.

Giờ phút này Vương An Thạch, Từ Mã Quang còn có Văn Ngạn Bác ba vị Đại Tổng Triều trụ cột đứng tại Tổng Thần Tông phía trước cửa sổ, Văn Ngạn Bác là hôm nay sau đó tại Lưu Vân Tây Hạ sứ đoàn trở lại Tokyo. Bởi vì Kiều Phong phản chiến còn có Tây Hạ Xu Mật Sứ không phối hợp, để cho ý hẳn biết đến chỉ có nhìn thấy Tây Hạ Nam Dương vương Lưu Vân mới có thể giải quyết.

Tổng Thần Tông ánh mắt hư mê nhìn trước mắt ba người nói ra: "Các người đừng như vậy lo lắng, trầm cũng là nhất thời Tâm Lực không tốt mới có thể dạng này, để cho trầm ngủ một giấc về sau tự nhiên là có thể tốt. Giới vừa a (Vương An Thạch chữ), thật nghe nói người đi gặp Nam Dương vương, người cảm giác là cái gì?"

Lưu Vân phê phán qua Vương An Thạch biến pháp còn đánh hẳn một bàn tay đương nhiên sẽ không nói cái gì cho phải lời nói, "Bệ hạ, tiểu tử kia cũng là một cái Man Di, với lại không có chút nào giáo dưỡng,

Lão Thần cho rằng lần này Tây Hạ phái hẳn bỏ ra khiến cho ta Đại Tổng, chính là vì đục nước béo cò."

Thế nhưng là ở một bên Từ Mã Quang chữ Nhật Ngạn Bác lại không đồng ý Vương An Thạch quan điểm, Văn Ngạn Bác nói ra: "Vương đại nhân, người nói một cái có thể ngăn con sông đứt người không nên chịu đến chúng ta coi trọng à, lão phu đối với Tây Hạ Chiến Pháp biết căn biết, thế nhưng là liền dựa vào một mình hẳn hiệu quả chỉ huy toàn quân, từ ta Đại Tổng ăn ở bắt đầu từng bước một đem ta Đại Tổng quân đội dẫn vào thâm uyên, người nói hẳn có dạng này nhãn quang vẫn còn con nít sao!"

Vương An Thạch lại nói: "Nếu không phải là các người nhất định để Từ Hi đi đánh trận, cũng không trở thành đi đến hôm nay một bước này, nói cái gì cũng chậm, vẫn là nhìn xem cái này Nam Dương vương có cái gì thủ đoạn đi."

Từ Mã Quang cũng là có tính khí, hẳn không tranh nói chuyện không có nghĩa là hẳn có thể tiếp nhận Vương An Thạch nhục nhã, "Vương An Thạch, Từ Hi là người một tay đề bạt đứng lên, người dám nói người đối với chuyện này không có xuất lực, khí Xa bảo Soái người cao mình a. Chẳng lẽ người tại ta

Đại Tổng chiến bại thời điểm không có từng tia hồi hận!"

Câu nói này và trước đó Lưu Vân nói chuyện ý tứ một màn đồng dạng, Vương An Thạch cũng không cam chịu yếu thế, vẫn là này kiểu cũ lý luận, "Ta sẽ còn hồi hận! Ta thân là Tể Tướng, đem bọn hán cần hết thảy tất cả đều cho bọn hán, ta chỉ có điều cũng là để bọn hán đánh thắng mà thôi, cái này cũng khó khăn sao? Không thiếu ăn cũng không thiếu uống, vũ khí cũng đều là tân tạo, chúng ta người cũng so với bọn hán nhiều, người nói dạng này lấy nhiều khi ít đánh thắng cũng khó khăn sao! Thế nhưng là hết lần này tới lần khác ngã nhào một cái ngã vào người ta bỏ bẫy rập bên trong, người nói ta có cái gì biện pháp đem hán nào từ cũng cho đôi!"

Văn Ngạn Bác vừa muốn xắn tay áo cùng Vương An Thạch Nhất Quyết Tử Chiến thời điểm, Tổng Thần Tông nắm bắt cái trán nói ra: "Được được, đều nói ít vài câu, mấy người các người số tuổi cộng lại đều muốn đến hai trăm tuổi, còn cãi lộn không ngừng. Trăm hôm nay có thể tại Quốc Yến trước khi bắt đầu tìm thấy các người, chính là vì cùng nhau tâm, mọi người chúng ta đoàn kết một chút. Tác chiến đã là thua, thế nhưng là chúng ta liền không thể lại mất mặt cho bọn hán xem."

Tư Mã Quang có thể là cùng Vương An Thạch lẫn nhau thấy ngứa mắt, đồng thời còn có một chút như vậy không phục. Thế nhưng là mọi thứ nếu như tăng lên đến quốc gia độ cao, Tư Mã Quang liền sẽ biến thân thành Hảo Hảo Tiên Sinh, sự tình gì đều có thể nhẫn. Thật giống như Tổng Hạ đại thời gian chiến tranh đội, Vương An Thạch toàn quyền điều phối tất cả vật tư, đương nhiên trong này có thể sẽ xuất hiện cái gì chuyện ăn ở bên trong. Nhưng là Tư Mã Quang đại cục ý thức căn bản là không có có tại bất luận cái gì mặt người tiền đề qua chuyện này.

Thế là Tư Mã Quang nói ra: "Bệ hạ không cần lo lắng, chúng ta cũng là trải qua mấy triều lão nhân, tự nhiên xem đến biến số. Bệ hạ, Quốc Yến nhất định sẽ không ra vấn đề."

Tất nhiên Tư Mã Quang đã dẫn đầu chịu thua, cái này có ngoài hai người cũng hướng về Tổng Thần Tông cam đoan sẽ không xuất hiện cái gì vấn đề lớn.

Tổng Thần Tông nói: "Bây giờ người ta nắm bắt chúng ta cái mũi, để cho chúng ta đi như thế nào liền đi như thế nào, thế nhưng là các người phải nhớ kỹ, phía tây Hạ Nhân tính cách tới nói, bọn họ nhất định sẽ tại Quốc Yến bên trên đem đây hết thảy cũng nói ra. Đến lúc đó giới vừa liền sung làm người đàm luận, Tư Mã Quang hôm nay từ người thống ngự quần thần, để bọn hán bao ở miệng không cho phép loạn đề ý gặp, còn có cũng là Văn lão đại người, liền phiền phức ngài làm phản đối người đi, trăm hi vọng dùng ngài cường ngành thái độ làm cho người Tây Hạ khiêm tốn một chút."

Thật hi vọng các người lần này có thể chung sức hợp tác, tranh thủ dùng các người Tam Thốn không nát miệng lưỡi quần mòng người Tây Hạ. Ta hôm nay cuối cùng nhìn thấy cái kia Nam Dương vương, tuổi còn nhỏ lòng dạ rất sâu. Không phải để đối phó như vậy, cho nên trăm cảm chuyện này tốt xấu toàn quyền giao cho các người, thành hay bại trăm đều nhận."

Kết quả Tổng Thần Tông một câu nói kia vừa ra khỏi miệng, ba người này toàn bộ quỳ trên mặt đất, có câu nói là Kê sĩ vì người tri kỷ mà chết. Tổng Thần Tông có thể dạng này tín nhiệm bọn họ, vậy không có lý do ở trong tay chính mình làm hư chuyện này.

Tổng Thần Tông nếu cũng là cũng cảm động, nhiều năm trước tới nay những người này ngay tại chính mình bên tai sáo lai sáo khứ, cuối cùng có một việc tình có thể cho bọn họ ý kiến thống nhất đứng chung một chỗ, nhưng là dạng này thời gian lại sẽ kéo dài đến bao lâu.

Thế là Tổng Thần Tông còn nói: "Trăm tình huống bây giờ các người cũng nhìn thấy, cùng các người cùng so sánh, lại là có nhiều không bằng. Cho nên thật muốn tại trăm hữu sinh chi niên hoàn thành chuyện này, sau khi chết đi vào Thái Miếu cũng có thể giống như liệt tổ liệt tông nói một chút, trăm Triệu Húc tuy nhiên bại trận, nhưng là cũng tốt xấu để cho binh lính về nhà, không có chết tại chiến trường bên trong, cũng không có chết tại về nhà trên nửa đường."

Nói ra Thái Miếu, Văn Ngạn Bác là nhất có cảm tình, nơi này chính là hán tư lịch già nhất, phụ tá qua Nhân Tông và Anh Tông. Chỉ sợ chính mình qua không được mấy ngày cũng sẽ đi theo Tiên Đế mà đi, cho nên hôm nay chuyện này có thể là chính mình sau cùng có thể làm việc tình.

Hiện tại hoàng đế Triệu Húc tâm thần lao lực quá độ, tuổi còn trẻ cũng là nằm trên giường không dậy nổi, vì để hán an tâm, Văn Ngạn Bác giống như Tư Mã Quang còn có Vương An Thạch nói ra: "Hai vị đại nhân, lão phu ở chỗ này bán cái Lão. Hôm nay sự tình nhất định phải thành, lão phu đã có thể đánh bạc tánh mạng, nếu như hôm nay người nào cho lão phu cản trở, lão phu ngày mai liền cắt ngang người nào chân, cũng nghe được không có!"

Vương An Thạch vẫn là như cũ, nhưng là vì là phối hợp hiệu quả, vẫn là muốn một bầu nhiệt huyết biểu diễn cho Tổng Thần Tông xem, càng là đem Tổng Thần Tông cảm động khóc ròng ròng.

Cao Thái Hậu xem xét thời điểm cũng kém không nhiều, liền đem ba vị đại nhân kêu đến, đồng thời dặn dò rất nói nhiều, liền chờ ban đêm giờ Dậu Khai Yến, hẹn gặp lại Tây Hạ Nam Dương vương Lưu Vân.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 83: Tiệc Rượu Đôi Đáp vương Đôi Vương (Thượng)

Đại Tổng Quốc Yến quả nhiên danh bất hư truyền, phô trương to lớn hơn xa tại Lư Vân trước đó gấp qua hết thầy tiệc rượu. Quan lại dự tại điện đình thiết lập núi lâu phô trương, vì là Quần Tiên đội cầm, sáu phiên tiến cống, Cửu Long Ngũ Phụng hình dạng, ti Thiên Kê hát lâu tại chéch. Giảng đèn kết hoa, trái Cẩm Tú màn trướng, Văn Võ Bá Quan và ngoại quốc quý khách dựa theo cấp bậc lớn nhỏ phân biệt ngồi tại chính điện, Thiên Điện còn có hai bên hành lang.

Với lại bởi vì riêng phần mình cấp bậc không giống nhau, trên mặt bàn bài trí cũng không giống nhau. Loại này gọi là xem bàn bên trong ăn là không thể ăn, với lại khác biệt xem bàn đại biểu cho khác biệt ngụ ý, khả năng chính là vì biểu hiện một chút địa vị còn có thân phận.

Chung Cổ Tề Minh về sau, Tổng Thần Tông tinh thần sáng láng từ màn trướng bên trong đi ra đến, người mặc màu đỏ chói Long Bào, đi theo sau lưng xuất hiện mấy chục tên thiếu nữ. Mỗi một cái thiếu nữ trong tay bưng một cái bầu rượu, bắt đầu phụ trách cho chính điện Các Vị Đại Nhân thêm tửu.

Nâng cốc rót đầy về sau, Tổng Thần Tông giọng cao chén rượu lớn tiếng nói: "Hôm nay yến ẩm, một là ăn mừng ta Đại Tổng Quốc Thái Dân An, hai là hoan nghênh đường xa mà đến Tây Hạ Nam Dương vương. Chư vị Quan Lại mời!"

Lư Vân nâng tửu ý chào một cái Tổng Thần Tông, sau đó đem tửu uống một hơi cạn sạch. Loại rượu này trừ bình thường mùi rượu bên ngoài, còn ẩn lộ ra một loại ngọt, loại này ngọt không phải loại kia trong nước trộn lẫn Đường Trắng loại kia ngọt, càng tiếp cận loại kia không khí ngọt đồng dạng.

"Hảo tửu."

Lư Vân tuy nhiên không biết uống rượu nhưng là hảo tửu cũng là hảo tửu, loại rượu này về sau chính mình cũng phải phòng một chút. Miệng bên trong trả về vị lấy tửu Cam Điểm thời điểm bắt đầu chờ lấy mang thức ăn lên, kết quả uống xong liền về sau liền bắt đầu Văn Nghệ biểu diễn.

"Có phải hay không lắm, làm sao không hơn đồ ăn a?" Lư Vân rất nhỏ giọng giống như một bên Tây Hạ đại thần Hoành Sơn nói chuyện, người đại thần này thuộc về loại kia từ nhỏ chịu Hán Học bồi dưỡng được đến, cho nên hẳn hiểu những này Quốc Yến bên trên quy củ.

Lập tức hẳn cũng nhỏ giọng trả lời Lư Vân nói: "Hồi Vương gia, loại này Quốc Yến muốn uống chín lần vừa rồi loại kia tửu, sau đó mỗi một lần đều muốn biểu diễn một đoạn tiết mục. Không sai biệt lắm muốn tới thứ ba ngọn tửu thời điểm mới có thể mang thức ăn lên, Vương gia liền vẫn là cứ chờ một chút đi."

Lư Vân gật gật đầu, không nghĩ tới ăn một bữa cơm phiên toái như vậy, Lư Vân liếc mắt thấy hướng về Tổng Thần Tông, mà Tổng Thần Tông ánh mắt vừa vận và Lư Vân đối đầu, Lư Vân không có cách nào đành phải đối với hắn gật đầu thăm hỏi.

Chờ uống đến thứ ba ngọn thời điểm, cuối cùng bắt đầu mang thức ăn lên. Thị nữ chia trước sau ba lần bưng lên ba cái món ăn, Hoành Sơn bắt đầu sung làm hướng dẫn, "Vương gia, món ăn này là dùng ba chim (gà, vịt, ngà) dưới thịt tửu dùng, món ăn này là chao làm, đây là bạo thịt."

Lư Vân thêm lên cái này ba chim thịt đặt ở miệng bên trong.

Ánh mắt bắt đầu mãnh mẽ nhảy, sau đó phân biệt kẹp hai đùi chao còn có bạo thịt ăn. Lúc đầu muốn ới đi ra thế nhưng là theo lễ phép miễn cưỡng nuốt xuống, Lư Vân hỏi: "Đợt thứ nhất đồ ăn cũng là rau trộn à, đều như vậy còn thế nào ăn a?"

Hoành Sơn nói ra: "Vương gia ngài có chỗ không biết, tại Đại Tổng những đại thần này cho rằng có thể cùng bọn hắn Hoàng Thượng cùng một chỗ ăn một bữa cơm cũng là ân điển, cho nên dù là mát cũng nguyện ý ăn."

Ta dựa vào, nào có dạng này chiêu đãi khách nhân, các người cảm thấy là ân điển, ta còn muốn chửi mẹ đây! Lư Vân cảm thấy lớn như vậy tràng diện cho nên không tiện phát tác, thế nhưng là liên tiếp mấy ngọn tửu, Tổng Thần Tông nói mỗi một câu nói bên trong đều mang theo một câu hoan nghênh hẳn lời nói, mặc dù nói pháp luật không giống nhau cũng thế.

Thế nhưng là Lư Vân liền không có ném qua như thế bực mình một lần tiệc rượu, mắt thấy là phải Đệ Cửu ngon đến, nghe nói uống xong Đệ Cửu ngon tửu về sau coi như tiệc rượu kết thúc. Nhưng hẳn trừ vừa rồi Dương sắp xếp và nướng bánh ăn là nhiệt bên ngoài, còn lại cũng là mát.

Lư Vân cũng không có hứng thú đang ăn xuống dưới, liền đợi đến Tổng Thần Tông Đệ Cửu ngon uống rượu xong về sau liền trở về. Thế nhưng là Tổng Thần Tông lại chậm chạp cũng bắt lực chén rượu, hẳn đến nghĩ gì thế?

Nếu bọn họ là đang chờ Lư Vân bọn họ đưa ra này sáu mươi vạn tù binh sự tình, cái nào hiểu được Lư Vân không thích nhất lúc ăn cơm đợi nói chuyện, hẳn đã cảm thấy lúc ăn cơm Hậu lão nói việc khác tình ăn cơm không thơm.

Bởi vì hai người rồi không tính quá xa, thế là Tổng Thần Tông lại hỏi: "Nam Dương vương cảm thấy ta Đại Tổng nỡ thực như thế nào a?"

Nghe xong Tổng Thần Tông vấn đề Lư Vân trong lòng cũng là rất xoắn xuýt, đến nói ăn ngon vẫn là không thể ăn a, "Đại Tổng bề hạ, ăn đúng là ăn ngon, thế nhưng là cũng là mát, có thể là ta còn không quen Quý Quốc ẩm thực đi."

Tổng Thần Tông cũng không thấy đến có cái gì không ổn, mấy đời hoàng đế đều làm như vậy qua, hẳn cũng tập mãi thành thói quen. Nhìn một chút Vương An Thạch nói ra: "Thật nghe nói Nam Dương Vương cùng ta Đại Tổng vương Tề Tương thảo luận qua đến tốt cùng là Quốc Phú vẫn là dân giàu vấn đề, thế nhưng là lúc ấy vền vền nghe được vương cùng nhau đáp án còn không có nghe được Nam Dương vương đáp án, thật là làm cho trầm cực kỳ hiếu kỳ, không biết Nam Dương Vương Khả không chỉ giáo."

Lưu Vân không dám làm vò đầu động tác, đành phải lắc đầu nói ra: "Nếu ta không biết, ta chỉ là đơn thuần cho rằng cái gì là đối với cái gì là sai, đồng thời tin tưởng mình phán đoán làm tiếp."

Kết quả chịu qua Lưu Vân một bàn tay Vương An Thạch cái thứ nhất giận, người không biết còn dám như vậy đánh ta, thế là lên tiếng chầm chọc nói: "Nguyên lai là một cái bất học vô thuật Mao Hải Tử, cũng dám tại Bản Quan tại đây đục nước béo cò, hừ hừ!"

Kết quả Vương An Thạch thái độ trực tiếp đem Lưu Vân tả hữu sau lưng năm cái Tây Hạ đại thần chọc giận, bọn họ toàn bộ vỗ bàn đứng dậy, "Người nói cái gì!" Rất nhiều một lời không hợp muốn động thủ ý tứ.

Thế nhưng là theo Lưu Vân tay đi xuống bãi xuống, năm người này toàn bộ ngồi xuống. Tổng Thần Tông nhìn thấy một màn này, bất tri bất giác nói ra một câu nói như vậy, "Vậy người dựa vào cái gì quản lý quốc gia a?"

Lưu Vân nhún nhún vai nói ra: "Dựa vào chi phối a, chi cần là ta lời nói, tất cả mọi người nhất định phải tuân theo. Chi cần là ta mệnh lệnh, này tất cả mọi người nhất định phải chấp hành."

Tổng Thần Tông cảm giác có một ít thật không thể tin, chính mình làm sao lại bại bởi dạng này người sao? Tư Mã Quang làm một trong tam công, cũng hỏi một câu: "Tây Hạ không có pháp luật à, làm sao lại tùy ý người hồ nháo?"

Lần này Lưu Vân cười, bọn họ cuối cùng nói ra chính mình mấy tháng này làm đắc ý nhất một việc bên trên, cái kia chính là thống nhất sở hữu người giá trị quan. Thế là kiêu ngạo nói ra: "Ta chính là pháp luật, ta định ra pháp luật nhất định phải chấp hành, người phạm pháp ta liền chế tài, không có giải thích chỗ trống."

Bá đạo! Nhất định cũng là làm trái Nhân Đạo!

Tổng Thần Tông khả năng cảm thấy trước mắt đứa bé này chạy tới một đầu Tà Lộ bên trên, bây giờ không phải là hai quốc giao phong trạng thái, chiến tranh đã kết thúc. Tất nhiên muốn hòa bình chung sống phát triển, nếu như đứa bé này về sau còn muốn lấy quản lý quốc gia, vậy thì nhất định phải đem hần kéo về đường ngay bên trên.

Thế là nghĩa chính ngôn từ nói ra: "Người dạng này không phải Nhân giả Trì Thế Chi Đạo, nếu như người lớn lên về sau liền sẽ phát hiện, người con dân sống ở người không bố phía dưới, người còn có cái gì niềm vui thú đáng nói?"

A? Còn là lần đầu tiên nghe được cùng mình lý giải không giống nhau người, "Này bệ hạ trị quốc con đường lại là cái gì?"

Cũng không biết làm sao phát triển, hai người ngay tại Văn Võ Bá Quan trước mặt bắt đầu thảo luận lên Trị Quốc năng lực. Tuy nhiên Tổng Triều Mãn Triều Văn Võ đều đối bọn hần hoàng đế có lòng tin, bởi vì đã Thân Chính nhiều năm như vậy Tổng Thần Tông kinh nghiệm, cũng không phải một cái Tiểu Mao Hải Tử có thể so sánh với.

Tổng Thần Tông nói ra: "Tất nhiên thân là đế vương, đương nhiên là ngày đêm mong mỏi quản lý quốc gia vĩnh viễn phồn vinh, với lại thân là hoàng đế trầm vì là quản lý quốc gia, đã đem sinh mệnh mình hiến cho quốc gia mình với lại trầm đòi đòi tô tiền cũng là làm như thế. Bởi vì trầm tin tưởng chỉ cần trầm còn sống, trăm quốc gia liền sẽ toả sáng hào quang, lại một lần nữa tràn ngập sinh mệnh lực."

Tổng Thần Tông vừa dứt lời, Mãn Triều Văn Võ đều hóa thân thành Tổng Thần Tông Fan, tiếng vỗ tay như sấm động, bài sơn đảo hải đồng dạng một trận cao hơn một trận.

Thế nhưng là chỉ có Lưu Vân dùng thương hại nhìn xem Tổng Thần Tông, loại ánh mắt này đã cũng để cho một mực quan sát Lưu Vân Văn Ngạn Bác bất mãn, thế là hướng về phía Lưu Vân nói ra: "Nam Dương vương, người đó là cái gì thái độ, đã có người đề điểm người, còn không lắng nghe lấy, người đó là cái gì ánh mắt!"

Tổng Thần Tông lại khiêm tốn nói: "Lão Đại Nhân, chú ý hình tượng, trầm bắt quá chi là nói vài lời thật lòng, hần còn chưa tới hiểu chuyện tuổi tác, Nam Dương vương không biết rất bình thường."

Rất bình thường? Lưu Vân lắc đầu dùng thật đáng tiếc ngữ khí nói: "Không có ý tứ, người nói phản. Tất nhiên thân là đế vương liền tuyệt đối không phải vì quốc gia dâng lên sinh mệnh, mà chính là quốc gia và bách tính hướng về quốc vương dâng lên bọn họ thân gia tánh mạng, tuyệt đối không phải người nói như thế."

Không biết lúc nào Lưu Vân đã bắt đầu dùng người tới xưng hô Tổng Thần Tông, đã nhìn thấy Tổng Thần Tông sắc mặt khó coi nói ra: "Hoang đường, người đây là bạo quân Trì Thế Chi Đạo!"

Lưu Vân giờ phút này cũng không muốn cùng hần tranh luận cái gì, chỉ là từ tốn nói: "Người nói đúng, thế nhưng là chính là bởi vì chúng ta là bạo quân, cho nên chúng ta cũng là anh hùng, bệ hạ, người thua."

Chương 84: Tiệc Rượu Đối Đáp Vương Đối Vương (Hạ)

Cái gì! Tổng Thần Tông kém chút không có nắm vững chén rượu trong tay, bởi vì Lưu Vân tiếp tục hỏi: "Ta vừa rồi nghe bệ hạ nói về sau nhất định sẽ toả ra sự sống, như vậy thì nói là bệ hạ đối với mấy cái này nắm quản lý không hài lòng lắm đúng không?"

Vương An Thạch làm một cái lý tưởng có Văn Hóa Nhân Sĩ rất cuộc chịu không được Lưu Vân ở chỗ này làm càn, nổi giận dùng dùng nói ra: "Người im miệng, người biết những năm này bệ hạ là thế nào chống nổi đến, người cái gì cũng không biết người có cái gì tuổi nghề ở chỗ này phát ngôn bừa bãi!"

Vương An Thạch lời nói một viên đá dấy lên ngàn con sóng, Quốc Yến bên trên Các Đại Thần nhao nhao đi vào đại sảnh cho bọn hắn trợ uy, đồng thời còn muốn lên án Lưu Vân.

Mà Thiên Điện và hai bên hành lang hắc Tây Hạ đại thần cũng tới cho Lưu Vân động viên, cũng không biết bầu không khí đi như thế nào đến dạng này kỳ quái bước. Lưu Vân vươn tay đối Tổng Thần Tông làm ra một cái mời thủ thế, "Không phục tới biện."

Tổng Thần Tông đương nhiên sẽ không cam lòng, hắn nói ra: "Trẫm từ đăng cơ đến nay một mực là cẩn trọng, mỗi lần xử lý Quốc Sự đều giống như như giẫm trên băng mỏng đồng dạng, người chỉ có điều vừa mới lên làm một cái cái gì vương, có cái gì tuổi nghề bình luận trẫm khuyết điểm."

Lưu Vân nói: "Nếu là vừa mới bệ hạ có một chút như vậy vì chính mình thống trị quốc gia kết cục không có cam lòng, vậy thì chỉ là Hôn Quân, so bạo quân còn có điều không bằng!"

Hôn Quân cái này một cái từ vừa ra Lưu Vân miệng, toàn bộ phụ trách hộ vệ Điện Tiền Ti thị vệ toàn bộ rút đao ra đến, đồng thời kém chút gây nên tại đây vỡ tổ, thế là liền có lòng trung thành đại thần thỉnh nguyện nói ra: "Bề tôi tâu mời bệ hạ, Nam Dương vương lối ra kiêu ngạo, ứng đem hắn cầm xuống." Hôn nữa còn có không ít người nhao nhao phụ họa, đây chính là đến biểu trưng tâm thời điểm.

"Đều cho trẫm im miệng!" Tổng Thần Tông đang một chút đứng lên, hất lên tay áo trấn trụ sở hữu Đại Tổng quan viên, bọn họ tựa như là lần thứ nhất cảm thụ dạng này có uy nghiêm hoàng đế. Tổng Thần Tông nói: "Trẫm cùng bọn hắn không giống nhau, trẫm xưa nay sẽ không bằng yêu thích đánh giết bất luận kẻ nào, chỉ có Dã Man Nhân mới có thể thờ phụng hủy diệt phá hư mỹ hảo. Nếu như không thể bảo hộ Nhỏ yếu lại có cái gì dùng, chính xác thống lĩnh, chính xác quản lý, đây mới là hoàng đế phải làm!"

"Như vậy ••••• thân là hoàng đế người chính là chính xác nô lệ sao?" Lưu Vân một câu kém chút hướng huy Tổng Thần Tông cho tới nay làm người lý niệm. Lưu Vân còn nói: "Nếu như người cho rằng vì là lý tưởng hi sinh mới là hoàng đế, có thể những chuyện kia, loại kia tồn tại phương thức căn bản cũng không là người có thể tiếp nhận."

Tổng Thần Tông hô lớn: "Người lại biết cái gì! Tất nhiên thân là hoàng đế, đương nhiên liền không thể hy vọng xa vời người bình thường cách sống! Chỉ là vì là thỏa mãn không có tận cùng dục vọng mà lựa chọn muốn trở thành Bá Vương người, như thế nào lại hiểu trẫm!"

"Không có dục vọng hoàng đế còn không bằng một cái bài trí!" Lưu Vân cũng không cam chịu yếu thế hô,

Đồng thời rời đi chỗ ngồi muốn đi đến Tổng Thần Tông trước mặt thời điểm, bất thành linh liền bị mười mấy thanh đao ngăn lại.

"Người nói người muốn vì lý tưởng hiến thân, này chắc hẳn trước đó bệ hạ nhất định là Thanh Liêm có khiết bạch vô hạ thánh nhân đi, càng là có cao quý không thể xâm phạm tư thái đúng không!"

Tổng Thần Tông nhìn xem Lưu Vân không giận tự uy nói ra: "Tất nhiên thân là hoàng đế, nên có thân là hoàng đế tư thái và tôn nghiêm!"

Lưu Vân lại nói: "Vậy người xem nhìn người Mãn Triều Văn Võ, ai sẽ muốn cùng người cùng một chỗ vì là lý tưởng hiến thân mà lựa chọn giống như người tràn đầy công gai đường! Còn có ai sẽ muốn đi theo người cùng một chỗ sát ruột thực hiện giấc mộng này?"

Vương An Thạch cái thứ nhất liền đứng tới nói ra: "Quên lão phu một cái!"

Văn Ngạn Bác cũng nói: "Lão phu cũng là!"

Tư Mã Quang đứng ra nói: "Ta cũng vậy!"

Sau đó Mãn Triều Văn Võ đều điên, nhao nhao hô to muốn vì Tổng Thần Tông đối mặt núi mờ đường đối mặt nước bắc cầu, thậm chí muốn ném đầu lâu rơi vãi nhiệt huyết, một khóa Hồng Tâm hiến cho Tổng Thần Tông.

Thế nhưng là chỉ có Lưu Vân biết nơi này có bao nhiêu trình độ, bởi vì Đại Tổng thần từ chỉ có cốt khí không có xương cốt. Hắn tại mười mấy thanh cương đao hạn chế xuống còn từng bước một hướng đi Tổng Thần Tông, "Cái gọi là vương a, muốn so bất luận kẻ nào đều mạnh hơn muốn, muốn so bất luận kẻ nào đều muốn phóng khoáng, muốn so bất luận kẻ nào đều muốn dễ giận. Bao hàm Nhân Thế Gian hết thảy, so bất luận kẻ nào sống đều muốn chân thực. Dạng này mới có thể để cho quần thần ngưỡng vọng, là vua mê muội."

Có lẽ ngươi giờ cao lên chính nghĩa cùng lý tưởng Đại Kỳ có thể trong lúc nhất thời cứu vãn một quốc gia cùng bách tính, tuy nhiên chỉ biết là được cứu vớt những người đó sẽ có hướng đi cái dạng gì kết cục đâu? Ngươi thân là một quốc gia hoàng đế, ngươi tổng không đến mức không nghĩ tới sao?"

Nói nói, Luru Vân dùng cổ chống đỡ lấy cương đao đã cách cái bàn đi đến Tổng Thần Tông trước mặt, "Ngươi luôn luôn cứu vãn thần dân, lại không đi dẫn đạo bọn họ, ngươi chưa từng có hướng về ngươi thần dân triển lãm qua ngươi dực vọng, bỏ qua những cái kia mê mang thần tử. Chỉ biết mình bày ra thanh cao biểu lộ, còn có vội vã muốn thực hiện những cái kia nhỏ bé mỹ hảo lý tưởng.

Cho nên bốn vương không thừa nhận ngươi là một cái Vương giả, không phải vì chính mình, mà chính là vì người khác, chỉ là bị vương cái từ ngữ này trói buộc chặt đáng thương phạm nhân."

Luru Vân một phen, làm cho cả Quốc Yến lặng ngắt như tờ, Tổng Thần Tông giờ phút này dùng mấy cái trong nháy mắt bắt đầu hồi ức chính mình đăng cơ về sau làm mọi chuyện, không phải tại đây Chân Tai chính là chỗ đó bình định. Hoặc là chính là mình muốn thử đi chính xác đường, lại luôn bị loại nguyên nhân này ngăn lại cản.

Giống như chính mình vẫn luôn là quốc gia này bảo mẫu, tuy nhiên lại không có bao nhiêu người cảm tạ cái này bảo mẫu. Càng không có người biết trầm đều làm qua cái gì sự tình, chỉ là cả đám đều hé miệng hướng phía trầm muốn ăn.

"Trầm đến tính là gì!"

Vương An Thạch trực tiếp đứng ra nói: "Mời Hoàng Thượng cẩn thận ngôn ngữ, bệ hạ chính là Cửu Ngũ Tôn Chân Long Thiên Tử, thân thể hệ thiên hạ Lê Minh, kính xin Hoàng Thượng không được tự coi nhẹ mình."

Luru Vân nói ra: "Ngươi thấy, bọn họ cho tới bây giờ cũng chỉ là buộc ngươi đi đầu kia bụi gai đường, mà chính mình lại tại bụi gai bên ngoài cho ngươi cổ vũ động viên cổ lên."

Luru Vân lời nói nhất thời dọa đến Vương An Thạch không biết làm sao, khả năng bình thường nói quen, "Bệ hạ, cắt không thể nghe cái này Man Di ở chỗ này Yêu Ngôn Hoặc Chúng, Tử viết: Vì là chính lấy đức, thí dụ như Bắc Thần, chỗ ở mà Chúng Tinh chung."

"Thấy không, ngươi thần dân chính là như vậy dùng đạo đức lừa mang đi ngươi, ta năm tuổi liền biết sự tình, thế nhưng là bệ hạ ngươi lại mới hiểu được tới, thật sự là cực kỳ đáng thương."

Thế là Tổng Thần Tông thoảng qua có chút thần sắc mỗi một hỏi: "Vậy theo ngươi nói như vậy, cái gì mới thật sự là vương?"

Đối với Tổng Thần Tông câu nói này, Luru Vân vẫn còn ở bị cương đao đỉnh lấy tình huống dưới hỏi ngược lại: "Vậy ta hỏi trước ngươi một vấn đề được rồi, vương đến tột cùng có phải hay không cao ngạo?"

Tổng Thần Tông tuy nhiên đi qua vừa rồi biến cố, thế nhưng là từ nhỏ đã tiếp nhận người cô đơn tư tưởng, liền nói ra chính mình đáp án: "Nếu là vương, này nhất định cũng là cao ngạo."

Luru Vân cười ha ha, hấn đẩy ra đi vào chính mình Tây Hạ thần tử phía trước, đưa lưng về phía thần tử, chính đối Tổng Thần Tông nói ra: "Cái gọi là vương a, chỉ cũng là sống so bất luận kẻ nào đều hoá mất, lấy tám gương đứng tại thần dân tâm lý chỗ cao nhất, hướng về mọi người hiện ra nhìn một cái không sót gì mị lực."

Sau lưng thần tử Gõ lấy cái bàn la lớn: "Nhưng cũng! Nhưng cũng! Nhưng cũng!"

"Cầm sở hữu thần dân tâm nguyện ngưng tụ cùng một chỗ, mới là Vương giả chỉ hướng. Chịu sở hữu thần dân kính ngưỡng, coi đây là mục tiêu phấn khởi nhân tài là vương, bởi vậy hấn Vì Nghiệp là sở hữu thần dân chỉ hướng, chỗ cộng đồng tập kết mà thành."

"Nhưng cũng! Nhưng cũng! Nhưng cũng!"

"Cho nên, vương không phải cao ngạo. Bệ hạ ngươi ở lại đây quá lâu, nghe thấy nhìn thấy biết, đều là các ngươi thần dân lừa trên gạt dưới nói cho ngươi biết. Ngươi đến muốn được thần tử xoát đến lúc nào, ngươi muốn tới chết mới cam tâm sao!"

Xoạt!

Luru Vân lời nói quá mức rung động, vậy mà làm cho cả Tổng Triệu Văn Võ Bá Quan cảm thấy sợ hãi, toàn bộ quỳ xuống cho Tổng Thần Tông thỉnh tội.

Tổng Thần Tông nói: "Đây chính là ngươi đáp án a?"

Luru Vân gật đầu nói: "Ừm, vẫn luôn là."

Chương 85: Tấn Công Hiệp Khách

"Công tử gia, công tử gia!"

Trên vùng quê truyền đến Bao Bất Đồng âm thanh, nguyên lai hắn không yên lòng đi theo Mộ Dung Phục một đường đuổi tới tại đây.

"Xuy!" Mộ Dung Phục ghì chặt ngựa, chút nữa nhìn xem khó khăn lắm đuổi kịp hắn Bao Bất Đồng bắt đầu nói ra, "Bao Tam Ca, ngươi tội gì khổ như thế chứ, chuyện này nguy cơ vạn phần, ngươi không nên tới."

Bao Bất Đồng Ha-Ha nói ra: "Công tử gia nói chỗ nào lời nói, ta Bao Bất Đồng nếu là Mộ Dung gia bề tôi, muốn đi theo công tử gia xuất sinh nhập tử. Ta mấy cái kia huynh đệ làm nhân mã hồ, không nghĩ tới tầng này. Ta Bao Bất Đồng tất nhiên đi theo công tử gia lại tới đây, muốn hộ đến công tử gia bình yên vô sự về nhà."

Ai, Mộ Dung Phục thở dài, không nghĩ tới vẫn là để bọn họ nhìn thấu. Chính mình vì là tham gia tru sát Tây Hạ Nam Dương vương đại hội, vụng trộm gạt Mộ Dung tử đại gia bề tôi lấy bề quan vì là lấy cơ tự mình một người muốn tham gia trận này đại hội.

Bởi vì tử đại gia bề tôi đã có gia có thất lần này đại hội muốn làm sự tình, nhất định hung hiểm vạn phần, Mộ Dung gia tộc truyền đến hắn đòi này. Lịch đại tử đại gia bề tôi bản thân tồn tại cũng đã là một bộ Huyết Lệ Sư, trong lòng suy nghĩ không cần thiết lại để cho bọn họ vì chính mình sự tình sinh tử chạy lang thang.

Nếu có hạnh có thể hoàn thành chuyện này, chính mình dùng bọn họ võ lâm nhân sĩ dựa thế bốc lên lần thứ ba Tổng Hạ đại chiến, đến lúc đó dùng Biệt Quốc nhà chậm rãi làm hao mòn Đại Tổng khí vận, mà mình có thể chậm rãi tích lũy sức mạnh, đến lúc đó vùng cánh tay hồ lên liền có thể •••••

Thế là Mộ Dung Phục nói ra: "Bao Tam Ca, ngươi đi ra thời điểm, nhưng có người khác biết?"

Bao Bất Đồng lại lắc đầu nói: "Không có, công tử gia lúc này Man Thiên Quá Hải tất cả mọi người tin, thế là ta Lão Bao liền nói muốn đi chọn mua điểm sinh hoạt vật lúc này mới kiếm ra tới."

Mộ Dung Phục gật gật đầu, liền dẫn Bao Bất Đồng cùng một chỗ tiến về Đông Kinh Biện Lương.

Nếu từ Mộ Dung Phục nhận được thiên hạ dán thời điểm liền ẩn ẩn cảm giác được đây là một cái cơ hội, nghe nói cái này Tây Hạ Nam Dương vương tuổi nhỏ thế nhưng là lòng dạ cao thâm, nếu như có thể liên thủ với hắn cũng là một kiện không sai sự tình.

Đi qua mấy ngày liền bốn ba, Mộ Dung Phục và Bao Bất Đồng cuối cùng ra roi thúc ngựa chạy tới nơi này, thực sự Kiều Phong phát xong thiên hạ dán về sau, phần nọ Giang Hồ Hào Hiệp bọn họ liền tính toán một cái ám sát Tây Hạ Nam Dương vương đại hội.

Tất nhiên Cái Bang Bang Chủ Kiều Phong trước đó đã tức quá thiên hạ dán, bởi vì Cái Bang nhiều người thế lớn cho nên dạng này đại hội muốn tránh đi Cái Bang tai mắt. Cho nên những người này liền bắt đầu bí mật hô bằng gọi hữu, đồng thời cũng mời Yên Tử Ô Mộ Dung Phục.

Lúc đó Mộ Dung Phục nhận được cái này phong thiệp mời thời điểm,

Đưa tiễn cái kia đưa tin. Liền có ý và tứ đại gia bề tôi bọn họ nói những người này ánh mắt thiên cận, như là đã là một nước Vương gia làm sao lại để nhóm này nhị lưu võ lâm lực lượng tùy ý đánh giết.

Thế là mượn bề quan tên, nếu là mượn mặt thất ám đạo len lén đi ra Tham Hợp Trang. Kết quả nghìn tính vạn tính không có tính tới Bao Bất Đồng Thất Khiếu Linh Lung Tâm, vậy mà lại theo sát bước chân hắn giống như đi ra.

Hiện tại nơi này là Đông Kinh Biện Lương Thành Tây tám mươi dặm bên ngoài đại thụ trong rừng, cũng không biết vì sao tất cả mọi người thương nghị cái sự tình đều ưa thích đi như thế nơi hẻo lánh.

Tại đi vào trước đó, Mộ Dung Phục xuất ra hai tấm Mặt nạ da người một tấm cho Bao Bất Đồng đeo lên, để cho cái này có chút hơi mập đồng thời có chút mừng cảm giác đại hán lập tức biến thành dạng này một tấm trung thực chất phác nông dân.

Mà người một nhà bên ngoài cổ đeo lên về sau thỉnh lĩnh chính là một cái mặt mũi tràn đầy mặt rỗ thiếu niên, Mộ Dung Phục cầm gương đồng nhờ ánh trăng cẩn thận kiểm tra về sau, xác nhận không có vấn đề, hai người liền chui vào rừng từ bên trong bắt đầu tìm tị hội địa phương.

Đi không bao xa, liền bị mấy cái trấn giữ người ngăn lại, Mộ Dung Phục đưa ra thiệp mời, trấn giữ lại hỏi mấy cái giang hồ vết cắt mới thả bọn họ hai người đi vào.

Bao Bất Đồng nhỏ giọng nói ra: "Công tử gia, giống như trăng diện có một ít đại a, trông coi như thế nghiêm, nếu như đến lúc đó vạn nhất xuất hiện nguy hiểm gì, kính xin công tử gia hiện hành rời đi."

Mộ Dung Phục lại trừng Bao Bất Đồng liếc một chút, "Người nói mò gì, bọn họ tất nhiên đuổi tại tại đây xử lý cái gì đại hội, liền đã không có bao nhiêu vấn đề. Tam ca người chính là rất dễ dàng quan tâm, còn có ngay tại lúc này không được kêu ta công tử gia, ta gọi Lý Duyên Tông, người gọi vẫn còn Đạt Hi. Nếu như người đến lúc đó nói sai miệng, đó mới là phiền."

Bao Bất Đồng thành thành thật thật nói: "Vâng, ta biết. Nhưng là công tử gia người phải đáp ứng ta, nhất định không thể làm quá phận sự tình, người nói ... công tử gia, người chờ ta một chút a."

Dựa theo mấy cái kia trông coi chỉ đường đi vào cánh rừng cây này trung tâm khu vực, không nghĩ tới tại đây đã là đèn đuốc sáng trưng, bởi vì là Mùa đông lá cây đều rơi sạch, thế nhưng là tại dạng này cái bóng địa phương tăng thêm khoảng cách đủ xa, cho nên dù là từ trên công thành xem, cũng nhìn không ra vấn đề gì.

Giờ phút này lít nha lít nhút tụ tập đại lượng Giang Hồ Nhân Sĩ, Mộ Dung Phục trái nhìn nhìn phải phát hiện ở đây cũng là một chút trên giang hồ nhị lưu Tam Lưu nhân tân Du Hiệp, căn bản không có cái gì danh môn chính phái ký hiệu.

Chẳng lẽ tại đây tụ tập toàn bộ là đám người ô hợp?

Mộ Dung Phục thật sự là xem thường đám này người giang hồ Huyết Tính, quả nhiên là Thiên Hạ Hưng Vong, Thất Phu Hữu Trách à, xem ra hành động lần này cũng rất có ý tứ đây.

Lúc này chịu có thể là thời gian đến, một người mặc Bàn Long phục râu quai nón trung niên nam nhân, nhìn xem rất có uy nghiêm. Khả năng cũng là hán triệu tập lần này Tập Hội đi, liền nghe hắn nói ra: "Các vị giang hồ nhân người nghĩa sĩ bọn họ, ta chính là triệu tập mọi người lại tới đây, kẻ hèn này trên giang hồ có một cái biệt hiệu, Hồn Giang Long Vương Thụy cũng là tại hạ."

Hồ, tiếng người Lôi Động, đều không có nghe qua trên giang hồ có như thế nhân vật có tiếng tăm, chẳng lẽ hắn là cái gì trốn xa núi rừng cao nhân?

Cái này Hồn Giang Long tiếp tục nói: "Tại hạ Mông Giang hồ bằng hữu nể tình, có thể triệu tập mọi người tới đây, chính là vì một việc, cái kia chính là cầm cái kia Tây Hạ Nam Dương vương sát, lấy an ủi chúng ta Đại Tổng tiền tuyến chết trận mấy chục vạn người! Nhưng là ta lời nói cũng nói ở phía trước, sự tình lần này không thể tầm thường so sánh, phải có không muốn tham gia có thể rời khỏi, ta tuyệt đối không ngăn, thế nhưng là cũng không thể đem chuyện này nói ra, đều muốn nát tại trong bụng."

Thế là liền có muốn biết chân tướng người hỏi hắn, "Hồn Giang Long Vương Thụy, ta là thu đến người Anh Hùng Thiếp mới đến, ta chỉ muốn hỏi một việc, Cái Bang Bang Chủ Kiều Phong tức thiên hạ dân, thượng diện nói là thật sao? Cái kia gọi Lưu Văn Nam Dương Vương Chân là sẽ đem tiền tuyến tù binh mấy chục vạn người trả lại sao?"

Vương Thụy nói ra: "Không tệ, Cái Bang Bang Chủ Kiều Phong nói xác thực thật, thế nhưng là người có thể từng nghe qua súc sinh giáng Nhân Nghĩa sao? Lúc này bọn họ nguyện ý còn người, còn không phải triều đình đem bọn họ cho ăn no. Nhưng nếu như nếu là cho ăn không no đâu, người nguyện ý cầm chính mình vất vả kiếm tiền, hai tay phụng đến trong tay bọn họ sao? Dựa vào cái gì, dựa vào cái gì bọn họ muốn bóp lấy chúng ta cổ sinh hoạt, nếu như chúng ta không đi nói cho bọn họ đừng quá phách lối, vậy bọn họ liền sẽ càng thêm được một tác lại muốn tiến một thước!"

Sau đó người này liền bị thuyết phục, bởi vì hắn thấy mấy chục vạn nhân mạng với hắn mà nói quá mức xa xôi, nhưng là hắn nhưng là bị cưỡng ép chinh qua thuế, loại kia vô trợ cảm cảm giác có thể là cả một đời cũng quên không được.

Nói xong cái này, một người khác cả gan cũng đặt câu hỏi nói: "Vạn nhất cái kia Nam Dương vương quyết tâm, thật đem cái này sáu trăm ngàn người cho sát, vậy làm sao bây giờ?"

Vương Thụy lại là tràn đầy tự tin nói ra: "Vị bằng hữu này, người cho rằng giết gà làm thịt vịt a, đây chính là ròng rã sáu trăm ngàn người, cũng là ròng rã sáu mươi vạn con Trư, bọn họ muốn giết mỗi cái mấy tháng cũng sát không hết, lại nói nếu như giết một người, vậy hắn người có thể như vậy tro mắt xem tiếp đi sao? Đương nhiên cũng là cùng bọn họ đánh nhau, người có muốn hay không qua sáu trăm ngàn người một tạo lên phản diện, phải dùng bao nhiêu quân đội mới có thể ngăn chặn a. Mà ta Đại Tổng diện tích lãnh thổ bao la, Nhân Kiệt Địa Linh, đến lúc đó chúng ta ở chỗ này đánh tới, bọn họ ở nơi đó phản đứng lên. Ha-Ha, liền đủ những Tây Hạ đó chó uống một bình."

Người này lại là cảm thấy Vương Thụy nói có đạo lý, tán đồng Vương Thụy ý nghĩ, quyết định gia nhập hành động lần này.

Mộ Dung Phục nhỏ giọng và Bao Bất Đồng nói ra: "Trên bàn người kia rất lợi hại, đám ba câu liền đem bọn họ kích động đứng lên. Tam ca, người cũng đi hỏi một chút, cũng là giúp hắn dựng nên uy tín vấn đề là được."

Bao Bất Đồng gật gật đầu, cười ha ha một tiếng, nhắm trúng mọi người ánh mắt đều tập trung vào tại đây, Bao Bất Đồng nói: "Hồn Giang Long, vậy ta vẫn còn Đạt Hi hỏi người, người dựa vào cái gì liền cho là chúng ta một khi sát Tây Hạ Nam Dương vương, bọn họ cũng không dám giết chúng ta Đại Tổng sáu mươi vạn tù binh a?"

Bao Bất Đồng sau khi nói xong, cũng có người nhao nhao hưởng ứng, nói là a, người dựa vào cái gì dám cam đoan a, vạn nhất biến khéo thành vụng làm sao bây giờ?

Vương Thụy nhờ ánh lửa tập trung nhìn vào Bao Bất Đồng, nguyên lai là một cái trung thực anh nông dân, cũng đúng, ta nếu là không đem đường lui cho bọn họ nói chết, bọn họ như thế nào lại cho mình bán mạng!

Vương Thụy đầu tiên là hoá trang không cùng đi một cái ôm quyền, ngữ khí càng là nói chắc như đinh đóng cột nói ra: "Vị bằng hữu này hỏi rất hay,

không dối gạt mọi người nói, các ngươi có biết cái này Nam Dương vương là cái dạng gì nhân vật?"

Mọi người nghe xong, đứng thê, nói như thê nửa ngày còn không biết muốn giết người là ai đâu? Thê là trên trăm song Cầu Chân cùng nhau nhân quang xoát xoát nhìn về phía Vương Thụy, chỉ hy vọng hân cho ra cái đáp án.

Vương Thụy nói ra: "Cái kia chính là cái mười ba tuổi miệng còn hôi sữa Oa Oa, người Tây Hạ vì sao dám phái như thê một cái Tiểu Oa Nhi tới giết ta Đại Tổng uy phong, cái kia chính là khi dễ ta Đại Tổng không người, người nói chúng ta nếu là đem người khác đầu đưa đến cái kia Tây Hạ Cầu Hoàng Đế trên mặt bàn, hân còn dám cứng a?"

Chúng ta cũng phải để hân biết biết ta Đại Tổng không phải dễ trêu, dám đem chủ ý đánh tới ta Đại Tổng trên đầu, ta Hồn Giang Long cái thứ nhất liền không đáp ứng. Còn dám giết chúng ta sáu trăm ngàn người, thù một chút! Ngày mai liền để đầu hân cũng dọn nhà, lại nói cái kia chính là cái chó con, người giết một con chó còn muốn nhiều như vậy làm gì, đem bọn hân toàn bộ sát, cũng bất quá cũng là bụng hân ở chó mà thôi, các ngươi nói đúng hay không!"

Đúng! Đúng! Đúng!

Thê là sát vương liên minh chính thức thành lập, mọi người thương nghị muốn tại Nam Dương Vương Ly kinh thời điểm, nhất định không vòng qua được mảnh này cánh rừng, đến lúc đó ngay ở chỗ này động thủ, giết bọn hân một cái trở tay không kịp!

Tốt! Tốt! Tốt!

Mộ Dung Phục nhìn xem bọn họ dạng này nhất bang tấn công Hiệp Sĩ, lạnh nhạt cười nói: "Tam ca, sự tình càng ngày càng có ý tứ, người nói ta muốn hay không đem tin tức tiết lộ cho Cái Bang a?"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Vong Niên Chi Giao

Giờ phút này chính là trời sáng khí trong, gió lạnh thổi qua, trong lầu các có Địa Lô giữ ấm, cho nên ngược lại rất nóng.

Trước mắt trưng bày một bàn Bàn Cờ Vây, đại khái đã có tám bàn, bọn thái giám đều cũng thủ quy củ ghi chép trên bàn cờ Kỳ Lộ, không chút nào không dám đánh nhiều vẫn còn ở đánh cờ người.

Tổng Thần Tông đã từng và Tô Thức nói qua, để cho hân có cơ hội và Lưu Vân nói một chút có cơ hội cùng một chỗ tiếp theo bàn cờ. Thê nhưng là trước mắt đã xuống tám bàn, hiện tại là Đệ Cửu bàn, thê nhưng là Lưu Vân hân lại không có một lần thắng nổi.

Nhưng là cùng đệ nhất cuộn xuống cờ lúc biểu lộ đồng dạng, không vội không chậm bộ dáng. Tổng Thần Tông liền bắt đầu không hiểu hỏi: "Nam Dương vương đường khí công phu thật sự là không phải tầm thường, nếu là đổi thành người khác bại bởi trăm tám bàn cờ, đã sớm nhận thua."

Lưu Vân nói: "Tám bàn cờ tính là gì, dù là bốn vương thua một trăm bàn cờ cũng sẽ không quan tâm. Cờ là cái thứ tốt, Thiên Địa Chi Đạo đều ở cờ bên trong, nhưng là bốn vương lại lúc nào cũng tham không thấu, bởi vì bốn vương xuống không phải cờ, là nhân sinh."

Ha ha, Tổng Thần Tông gượng cười vài tiếng, bởi vì hân đã sớm thói quen đứa trẻ này ở trước mặt hân thờ dài thờ ngắn. Đi qua mấy ngày ở chung, hân đã coi Lưu Vân là làm một người bạn, để vương ở giữa bằng hữu.

"Người thật đúng là rộng rãi, đánh cờ trước sau không để ý ta hữu diên đảo, căn bản chính là không có kết cấu gì. Người nói người cứ như vậy là thê nào chỉ huy quân đội, diệt ta Tây Chính đại quân a?"

Đối với dạng này mẫn cảm vấn đề, Lưu Vân được không khiêng kỵ nói ra: "Bệ hạ, nếu ta là một cái cũng tin tưởng Túc Mệnh Luận một người. Ta đã cảm thấy có người có thể là Thiên Sinh Thần Lực thật giống như Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ còn có Tam Quốc Ôn Hầu Lữ Bố, đương nhiên cũng có trời sinh trí tuệ tỉ như Tam Quốc Gia Cát Lượng còn có Tư Mã Ý. Thê nhưng là những người này cố nhiên sẽ lấy được không tầm thường thành tựu, thê nhưng là hết lần này tới lần khác sống rất thống khổ.

Cho nên lão thiên cũng sẽ ngẫu nhiên từ bi một chút, tạo ra được tới ta như vậy trời sinh có phúc khí, mọi thứ gặp nạn Thành Tường, gặp dữ hóa lành."

Tổng Thần Tông ngược lại là cũng không kỳ quái, bởi vì hân thấy Lưu Vân nói rất có đạo lý, "Thật sự là nói chuyện tuy nhiên người nguy biện, người có thể là trời sinh liền khác trăm. Nhưng là trăm cũng cảm tạ người, chính là bởi vì có loại người như người xuất hiện, trăm triều đình tuy nhiên mấy ngày bầu

không khí rực rỡ hẳn lên.

Bởi vì người dùng sáu trăm ngàn người mệnh, lấy đi trăm trong quốc khó rỗng rã ba trăm vạn chiếc bạch ngân, hiện tại mỗi cái Triều Thần đều đã diệt hạ làm nhiệm vụ của mình, cừu hận thậm chí đã vượt qua Liêu Quốc.

Lưu Vân a, người phải cẩn thận, lần sau chúng ta nhưng chính là đổi một cái phòng đánh cờ."

Lưu Vân gật đầu một cái nói nói: "Cũng đúng, nếu theo bốn vương được làm vua thua làm giặc sinh sinh tử tử sự tình cũng là một cái đại kỳ luân hồi,

Đương nhiên đây là phát gia Học Thuyết. Bốn vương mặc dù là học đạo, nhưng là mỗi khi chợt có cảm ngộ cũng sẽ giải được, nếu mỗi người nội tâm đều nhất tôn phật, tuy nhiên cũng chia tình huống, có câu nói là bỏ tất bộ dạng phục tùng từ bi Lục đạo, Kim Cương Nộ Mục hàng phục Tứ Ma.

Bốn vương trong lòng có từ bi cũng có Tứ Ma, nhưng là những này đều râu ria, trọng yếu là bốn vương ở chỗ này chơi rất vui vẻ. Cũng gặp gỡ thời khắc muốn để cho bốn vương ném thử thất bại tư vị hảo hữu, dù là thua một lần thì thế nào."

Tổng Thần Tông lại một lần nữa rơi xuống một đứa con, trực tiếp bóp chết lại Lưu Vân Đại Long, "Ngày mai thật sự muốn đi a, trăm còn có rất nhiều chuyện muốn cho người xem một chút, cũng muốn để người bội phục trăm một lần."

Lưu Vân cũng rơi xuống một đứa con, từ lấp liếm một chút nói: "Bệ hạ đã dễ ta nhìn thấy, có thể có một người có thể giống bệ hạ dạng này mấy chục năm qua như một ngày vượt mọi chông gai, trong mắt của ta cũng là vì có bội phục không thôi. Đại Tổng trong mắt của ta tuy nhiên Nội ưu Ngoại hoạn, nhưng là vong không được. Chính là bởi vì có các người dạng này người tại, Đại Tổng mới có sinh mệnh lực."

Tổng Thần Tông nghe xong lời này cảm giác được vẫn là cũng dễ nghe, dù sao tiền cũng cho, bằng hữu cũng giao, còn được đến một câu như vậy lời bình, những ngày này cũng coi như đáng.

Thế là Tổng Thần Tông nói ra: "Lúc đầu trăm còn muốn tiền đưa người lễ vật gì, mà người lại chỉ cần 《 Vạn Thọ Đạo Tàng 》, loại sách này trăm là chưa từng nghe thấy. Cho nên đã người ưa thích Đạo Tàng, trăm đã phái người gấp rút in ấn 《 Thiên Cung bảo tàng 》, đây cũng là Đạo Tàng, hi vọng người sẽ thích."

Tuy nói không có 《 Vạn Thọ Đạo Tàng 》 tin tức, nhưng là dù sao cũng là Đại Tổng hoàng thất Điện Tàng Đạo Gia thật thế chấp, cũng không tính thua thiệt không phải sao.

Lưu Vân nhìn xem Tổng Thần Tông đã chiếm cứ trên bàn cờ bên phải một nửa giang sơn, mình tại đấu tranh cũng là phí công, không bằng cứ như vậy nghỉ chiến cũng tạm và hẳn lượn vòng.

Tổng Thần Tông vẫn là rất cao hứng, dạng này đánh một chút Lưu Vân lòng dạ mà cũng không tệ, liền bắt đầu chậm rãi trên bàn cờ hành hạ đến chết Lưu Vân.

Đi qua lần trước tiệc rượu, Tổng Thần Tông đã trở nên và trước kia hoàn toàn khác biệt. Bắt đầu làm sự tình dần dần trở nên có chút lớn tay đại cước, cấp cho mệnh lệnh bắt đầu không kiêng nể gì cả.

Lại thêm Lưu Vân lời nói đối với hẳn ảnh hưởng, để cho Tổng Thần Tông rõ ràng hơn nhận biết mình trị quốc con đường, nguyên lai mình vẫn luôn đang bị đạo đức lừa dối. Đồng thời cam tâm tình nguyện tiếp nhận dạng này trách nhiệm, chờ nhảy ra cái vòng này về sau xem hiểu hơn.

Quân Vương không phải quân tử, quân tử có thể vì người thẳng thắn, làm việc thành thật, trọng tín - Shigenobu dùng và nghĩa khí, yêu thế diện mọi thứ đã nói là làm.

Nhưng là Quân Vương đứng trước là Thiên Hạ Vạn Dân, bọn họ cũng là Thiên Hạ Vạn Dân làm gương mẫu, giống như Lưu Vân nói đồng dạng, muốn triển lãm vương tư thái cho Thiên Hạ Vạn Dân xem. Cho nên hẳn có thể bị ối, có thể phóng khoáng, có thể thành tín, cũng có thể bội ước. Nhưng là đơn độc không thể quân tử, bởi vì quân tử là phải bị người uy hiếp, bị uy hiếp về sau còn mạnh hơn chống đỡ.

"Trăm một ngày nào đó sẽ đi Tây Hạ nhìn xem, đến lúc đó trăm mời người uống rượu." Tổng Thần Tông cuối cùng đem Lưu Vân sở hữu Kỳ Lộ đều bóp chết, "Xem ra vẫn là trăm thắng."

Lưu Vân cười hắc hắc, chính mình chờ đợi cái sọt khả năng sẽ chỉ càng rơi xuống càng kém, nhưng là có thể nhận biết một cái dạng này có phân lượng bằng hữu cũng coi là thu hoạch đi.

"Nhưng là bệ hạ không nên quên, chỉ cần ta vẫn còn, đến Tây Hạ liền nhất định phải ta tới mời, há có thể bao biện làm thay." Lưu Vân từ trong tay áo xuất ra một hạt trước đó trộm giấu một hạt quân cờ lại một lần nữa từ lấp đầy đường, tuy nhiên lại vô lực hồi thiên.

Tổng Thần Tông không hiểu hỏi: "Này trăm còn có một vấn đề, người vì sao mỗi đi mấy bước muốn từ lấp liếm một chút, người liền không sợ trăm ăn người cờ?"

Lưu Vân hơi có bất lực lắc đầu nói: "Ta trước kia biết một loại rất lợi hại Trần Lung Kỳ Cục, muốn phá cờ sẽ làm tự tổn một ngàn mới có thể giết địch tám trăm. Cho nên ta mỗi lần cùng dưới người cờ, đều ưa thích đi mấy chiêu dạng này con đường, thế nhưng là mỗi một lần đều muốn biến khéo thành vụng."

"Nếu quả thật có dạng này ván cờ, trăm ngược lại là rất muốn lãnh giáo một chút, đáng tiếc người muốn đi, người nói người như thế nào là con trai của Lý

Bình Trường đầu, người nếu là trăm nhĩ tử tốt bao nhiêu a."

Lưu Vân khước trương nhìn xem Tống Thần Tông, "Uy, bệ hạ không phải lên sinh con làm như Tôn Trọng Mưu tâm đi, ta cho là ta ít nhất hẳn là Sư Nhi không thể cùng tranh tài đây."

Tống Thần Tông khoát khoát tay, "Không cần, cùng người gặp nhau là trăm may mắn, hi vọng chúng ta có một ngày có thể giống như hôm nay dạng này đánh cờ. " sau đó từ trên bàn cờ rút đi mấy hạt quân cờ đặt ở Lưu Vân trong lòng bàn tay, nói: "Cái này coi như người thiếu trăm, bởi vì người thiếu trăm một bộ Trần Lung Kỳ Cục."

Lưu Vân cười nói: "Bệ hạ vẫn là thoát bất nhĩ bóng dáng."

Thế nhưng là lúc này Tống Thần Tông nhưng là dùng cũng nghiêm túc biểu lộ nói: "Nam Dương vương Lưu Vân, trăm hôm qua đã thế, về sau tuyệt đối không thôi quân tử tiêu chuẩn yêu cầu mình, nhưng là người trăm lại ngoại lệ, quân tử chỉ giao tuy là nhạt như nước, tuy nhiên lại còn sâu hơn biển."

.....

Lưu Vân từ biệt Tống Thần Tông, một người lẳng lặng ngồi tại trên lan can, cũng không quan tâm bên ngoài gió lạnh thấu xương. Trong đầu thỉnh thoảng nhớ tới Tống Thần Tông từng nói với hắn lời nói, thế là chính mình nói một mình nhỏ giọng nói ra: "Ta có phải hay không làm quá phận, vẫn là nói Đại Tống bởi vì ta tất nhiên sẽ có này một kiếp."

Đang muốn đạt được thần thời điểm, nơi xa một cái non nớt âm thanh truyền đến: "Mau đến xem xem, người kia nghĩ quân, cứu mạng a!"

Cái thanh âm này dẫn tới không ít cung nữ còn có thái giám, bọn họ vây quanh ở Lưu Vân bên người nhưng là ai cũng không dám tới gần, trừ thân phận nấn cảm bên ngoài, trước mắt người này đã bị hoàng đế hạ chỉ trong cung mọi việc tiện nghi.

Lưu Vân bị cái này một chuỗi nháo kịch quấy hào hứng, tiểu cô nương này xem xét giống như không phải mình muốn này một chuyện, thừa dịp người không có phát hiện liền tranh thủ thời gian chạy. Tại bọn thái giám nhìn soi mói thành thành thật thật nằm xuống lan can, hỏi bên cạnh thái giám nói: "Vừa rồi cái kia sôi động tiểu cô nương là ai a?"

Trực ban thái giám cũng cung kính hồi đáp: "Hồi bẩm Nam Dương vương, nàng là Hoàng Thượng huynh đệ thụy Vương Nữ, Tuệ Mẫn Huyền Chủ."

A, Lưu Vân cũng không có quá để ý.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Mộ Dung Phục Ra Chiêu

"Giúp đỡ, giúp đỡ!" Kiều Phong giờ phút này đang tại Biện Lương nội thành một cái dân cư bên trong tỉnh toạ luyện công, bình thường là không có tới quầy rầy, với lại cấp bậc không đủ cũng không biết Kiều Phong ở nơi nào.

Kiều Phong tranh thủ thời gian thu công chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, đem cửa mở ra về sau, đã nhìn thấy một cái bày túi đệ tử Đan Chủ sắc mặt rất gấp bộ dáng.

Kiều Phong nắm tay khoác lên trên bả vai hắn nói ra: "Không nóng nảy, người có thể từ từ nói."

Người đàn chủ này có thể là quá khẩn trương, miệng lập tức nói không nên lời lời gì, đã nhìn thấy đi theo người đàn chủ này đằng sau một cái tiểu mặt đỏ khuôn mặt thiếu niên nói ra: "Kiều Bang Chủ, không bằng có tại hạ nói rõ, ta nghe nói trên giang hồ đã có người bắt đầu muốn ám sát Tây Hạ Nam Dương vương, cho nên tại hạ chuyên tới để báo tin."

Kiều Phong nhất thời cũng không biết tiểu tử này nói có đúng hay không thật, đã như vậy liền thăm dò một cái đi. Hai người đứng không phải quá xa, Kiều Phong tay phải một chiêu Phi Long dò xét Vân không hề có điểm báo trước bắt lấy Mộ Dung Phục ở ngực y phục, tại liên tiếp một chiêu tay trái là một chiêu Sư Tử Bức Thỏ muốn khóa lại Mộ Dung Phục cổ.

Đối mặt Kiều Phong Cầm Nã Thủ, Kiều Phong vừa muốn kéo một phát, liền bị Mộ Dung Phục lấy cùi chỏ chặn lại. Đang dùng nội lực chấn động, ở ngực y phục riêng là bị Kiều Phong bắt lấy địa phương y phục vỡ thành từng khối toái phiến. Sau đó hai chân một điểm cấp tốc lui về phía sau, kéo ra thích hợp khoảng cách chân trái bải xuống bước ra một bước, toàn bộ thân thể liền tốt giống như Nganh Cung kéo căng lại.

Mộ Dung Phục và Kiều Phong giao thủ tại điện quang hỏa thạch ở giữa, đến một lần vừa đi người đàn chủ kia hoàn toàn ngốc, đây là làm sao một chuyện.

Kiều Phong đem cái này Đàn Chủ đại thủ kéo một phát ném vào trong phòng, cẩn thận nhìn trước mắt thiếu niên chỗ bày ra tư thế. Sau đó nói: "Vị bằng hữu này tốt nội công, chỉ có điều tốt như vậy nội công, ta Kiều mẫu người lại không tin dựa vào Đường gia Đạn Thối công liền có thể luyện ra."

Không tệ, Mộ Dung Phục chỗ bày ra tư thế chính là Sơn Tây Đường gia bảy mươi hai đường Đạn Thối lên kiêu, nhưng là có thể là thói quen, lúc này Mộ Dung Phục trừ Gia Truyền Đầu Chuyển Tinh Di, kiếm pháp còn có Tham Hợp Chi bên ngoài. Tay không đối địch thuần thực nhất cũng là cái này bảy mươi hai đường Đạn Thối, thế nhưng là không nghĩ tới chính mình nội lực bộc lộ ra chính mình mảnh.

"Kiều Bang Chủ, người đây là muốn làm cái gì?" Mộ Dung Phục tuy nhiên nhìn xem trò đùa, nhưng là không có chút nào thư giãn ý tứ, giống nhìn chăm chăm đại hình ăn thịt mãnh thú đồng dạng cảnh giác Kiều Phong. "Tại hạ Đường ngao, sư tòng Thiên Hạc Tán Nhân. Thuở nhỏ rời gia đình, không biết Kiều Bang Chủ có gì chỉ giáo?"

Kiều Phong tâm lý suy nghĩ một chút, mình cùng Đường gia xưa nay có giao tình, không nghe nói nơi này có như thế nhân vật có tiếng tăm. Thế là cũng không tiếp tục muốn trong đó khúc chiết, trước tiên kiểm tra xong hấn lai lịch lại nói, dù là đến lúc đó hấn không được tha thứ chính mình.

Thế là Huyền Khô tuyệt học Hàng Ma Chưởng khoảng cách sử xuất, Thiếu Lâm 72 Tuyệt Kỹ một trong Hàng Ma Chưởng lấy từ độ ma tồn tại cảnh tỉnh, tên là Hàng Ma kì thực ở chỗ thức tỉnh nhập ma người phạm là yếu hại thời điểm chạm đến là thôi.

Thế nhưng là tại Kiều Phong trong tay liền thật sự là Hàng Ma Chưởng, chưởng chưởng xuất thủ không lưu tình, nhưng là Kiều Phong xuất thủ thô bên trong có mảnh, chỉ tại để cho thiếu niên trước mắt không địch lại về sau, đuổi hấn đi đi theo hấn đi hấn Hang Ổ.

Không nghĩ tới Mộ Dung Phục giờ phút này chưa thành danh, với lại trừ phụ thân bên ngoài cũng không có cái gì gặp qua chân chính cao thủ, giờ phút này vậy mà có thể cùng Cái Bang Bang Chủ Kiều Phong giao thủ, cao hứng trong lòng bàn tay hấn cũng là ngứa.

Bảy mươi hai đường Đạn Thối thoáng chốc sử xuất, Đạn Thối động tác ngắn gọn, nhưng là đối với bạo phát lực yêu cầu đặc biệt cao. Ra chân không thấy ảnh, gặp ảnh là không tỉnh.

Kiều Phong Hàng Ma Chưởng vậy mà lại bởi vì Mộ Dung Phục Đạn Thối nhất thời không thi triển được, liền giống với tay là hai cánh cửa, toàn bằng chân đánh người.

Nhưng là Kiều Phong chỉ gia nhập Cái Bang bắt đầu, sinh tử đánh nhau kinh nghiệm thắng Mộ Dung Phục không chỉ gấp mười lần, tiếp tục sử xuất Hàng Ma Chưởng, liên tục không dứt đánh ra mỗi một chiêu mỗi một thức, đem Mộ Dung Phục này Bảo Tắt Thối Pháp cường ép ngăn chặn.

Cao thủ so chiêu, Mộ Dung Phục cam đoan mình có thể tại hai trăm chiêu bên trong ít nhất so chiêu bất bại, nhưng lại vẫn bị quản chế tại Kiều Phong, gãy dựa không được thoát. Với lại mình thích tốc chiến tốc thắng, ưa thích dùng tuyệt cường võ công hành hạ đến chết đối thủ ghét nhất loại này đấu pháp.

Nhưng là Kiều Phong ý vào Hàng Ma Chưởng tinh diệu, như thế phức tạp hạ xuống, cũng tại Mộ Dung Phục một chiêu một thức ở giữa, thói quen hấn một lần lại một lần công kích tiết tấu.

Lập tức Kiều Phong không được tại triển đấu, chưởng pháp biến đổi, Kháng Long Hữu Hối có hay không. Kiều Phong chưởng pháp như thiểm điện xuất hiện, thay đổi trước đó ổn trọng đấu pháp, bất thành linh biến thành dạng này tràn ngập bạo phát lực chưởng pháp.

Kháng Long Hữu Hối xen lẫn hình rồng Kính Khí nhất cử đột phá Mộ Dung Phục phòng ngự, song chưởng đều xuất hiện Kiều Phong lần này để cho Mộ Dung Phục trở nên trở tay không kịp, lúc đầu nghĩ đến thử một chút Đầu Chuyển Tinh Di, thế nhưng là dạng này quá so chiêu đong đưa, kết quả bị một chưởng này sức đánh bên trong đầu vai liên tiếp lui về phía sau.

Nhưng là Mộ Dung Phục có Mộ Dung Phục kiêu ngạo, một chiêu thất bại lại ngược lại kích thích Mộ Dung Phục Huyết Tính, ta Đại Yến từ tôn há có thể bại vào một cái giang hồ khất cái.

Thân hình bạo động, vậy mà thi triển ra so với chính mình trước đó nhanh hơn thân pháp, tốc độ như vậy xuất hiện tại Kiều Phong trước người, thủ chưởng tựa như tia chớp Liên Kích Kiều Phong đầu vai. Cường hấn kinh phong bốn đưng đưa, Toái Thạch Chưởng bạo phát, lại một lần nữa nắm chặt tiết tấu chiến đấu, công liên tiếp Kiều Phong vai phải báng.

Kiều Phong cảm giác được Mộ Dung Phục mỗi một trên lòng bàn tay truyền đến cảm giác áp bách, ngược lại quát to một tiếng thống khoái, Hàng Ma Chưởng lại một lần nữa sử xuất vận nội lực, lúc này muốn gấp chân chưởng.

Hai chưởng va nhau, Mộ Dung Phục cũng cảm nhận được Kiều Phong chưởng lực bên trên ẩn chứa cương mãnh Kính Lực, chưa phát giác hung tính nổi lên Kiều Phong thấy hoa mắt, nào biết hấn lại là bị Mộ Dung Phục Chưởng Ảnh mê hoặc, thế là cũng cảm giác nguy cơ nổi lên, quả không phải vậy Mộ Dung Phục thủ chưởng dán vào Kiều Phong né người thẳng đến Kiều Phong trên cổ đầu người.

Tiêm Long Vật Dụng!

Song chưởng va nhau, Mộ Dung Phục cho dù nhà học uyên bác thế nhưng là làm sao nội lực chưa thành, không được chống đỡ Kiều Phong Hàng Long Thập Bát Chưởng cả người liền lùi lại bốn năm bước.

Thế là hai người lâm vào ngán ngùi mười mấy giây xấu hổ, vẫn là Kiều Phong mở miệng trước nói: "Đa tạ Đường huynh đệ chỉ giáo, ta Kiều mẫu người cũng là hôm nay trưởng kiến thức, Đường gia Đạn Thối xác thực sắc bén vô cùng."

Tất nhiên Kiều Phong cho một bậc thang dưới, thua một chiêu Mộ Dung Phục cũng không lại dây dưa, cho nên ôm quyền nói ra: "Đâu có đâu có, Kiều Bang Chủ chương pháp thiên hạ vô song, hơi có không đủ là tại hạ."

Lúc này Kiều Phong làm ra một cái mời thủ thế, mời Mộ Dung Phục vào nhà bên trong ngồi một chút, thế nhưng là Mộ Dung Phục lại nói: "Kiều Bang Chủ, ta lần này đi ra đã đúng là không dễ, chỉ có mấy câu muốn theo Kiều Bang Chủ nói rõ."

Kiều Phong nói ra: "Nói a."

"Ta vẫn là lúc đi vào đội câu nói kia, sư phụ ta thu đến một cái tên là Hồn Giang Long Vương Thụy Anh Hùng Thiếp, thượng diện nói muốn thu về bằng tới tru sát Tây Hạ Nam Dương vương. Thế nhưng là sư phụ ta không đành lòng thiên hạ sinh linh đồ thân, đặc biệt gọi ta tới mật báo, chỉ hy vọng Kiều Bang Chủ có thể tra ra người này, tránh cho giang hồ một trận hạo kiếp."

Dạng này Kiều Phong cũng không thể không động dung, Luru Vân người này hẳn không thích, với lại rất chán ghét. Luôn luôn dùng những tự mình đó cự tuyệt không được đường hoàng lời nói uy hiếp chính mình, thế nhưng là để cho hắn không thể cự tuyệt cũng là Luru Vân nói chuyện có khả năng cũng là thật.

"Tốt, những chuyện này Kiều mẫu người tự sẽ tra ra, nhưng là Đường huynh đệ có biết bọn họ lúc nào ở nơi nào ám sát Tây Hạ Nam Dương vương sao?"

Mộ Dung Phục cũng không sợ Kiều Phong đều biết, dạng này vừa vặn theo ý hắn nghĩ. Cho nên hắn thật lòng bẩm báo nói ra: "Thời gian cự thế ta không biết, nhưng là địa điểm nhất định là Nam Dương Vương Ly mở Biện Lương lúc đi qua này một rừng cây, về phần Kiều Bang Chủ muốn biết thời gian, vậy tại hạ chỉ có thể nói hết thảy đều muốn xem cái kia Nam Dương Vương Hà lúc khởi hành."

Kiều Phong cũng không biết mình tại làm gì, thế mà lại đối với cái này chán ghét Nam Dương vương như thế dễ bụng. Nhưng là cái này Đường ngao xem ra là một cái rất tốt kết giao bằng hữu, thế là liền muốn và hắn nắm một chút tay.

Thế nhưng là không nghĩ tới Mộ Dung Phục phản ứng là to lớn như thế, vội vàng cự tuyệt Kiều Phong động tác đồng thời nói ra: "Kiều Bang Chủ, người tốt ý tại hạ tâm linh, nhưng là bây giờ cũng không phải làm nhảm việc nhà thời điểm. Cái kia Hồn Giang Long mãnh vẫn là xin nhờ Kiều Bang Chủ, về phần cái kia Nam Dương Vương An nguy liền giao cho ta đi."

Kiều Phong nói ra: "Cái này hiển nhiên, Đường huynh đệ võ công Kiều mẫu đã lĩnh giáo, không nghĩ tới trong chúng ta Nguyên Vũ Lâm nhân sĩ làm nhiều chuyện như vậy, lại chính là làm một cái người Tây Hạ an nguy." Kiều Phong thật lâu không có cười khổ qua, nhưng là bởi vì Luru Vân nhưng lại không thể không làm như thế.

"Đã như vậy, tại hạ cáo từ, chúng ta chia ra hành động, trên cây nở hoa." Nói xong thả người nhảy lên nhảy lên tường cao, mấy cái lác mình liền rời đi.

Kiều Phong lúc đầu muốn gọi lại hắn, sau cùng lại chỉ có thể nói: "Nếu người là có thể đi môn."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 88: Thiên Đường Có Đường Người Không Đi

"Trường Đình bên ngoài, Cổ Đạo một bên, trời chiều Sơn Ngoại Sơn."

Độc Cô Vô Song đã cảm thấy chính mình lỡ tai bị Luru Vân tiếng ca nghiêm trọng ô nhiễm, "Luru Vân đệ, cái này ba câu Ca Từ người lật qua lật lại hát mấy chục biến, người đến muốn biểu đạt cái gì?"

Giờ phút này Tây Hạ sứ đoàn đã dần dần rời xa Đông Kinh Biện Lương, Luru Vân đã cảm thấy hắn là dùng cái gì để diễn tả lần này ly biệt tình. Ngâm thơ hẳn sẽ không, cho dù là dùng người khác Thi Từ cũng không thể biểu đạt hẳn giờ phút này tâm tình, nhưng là ca khúc liền không giống nhau, đồng dạng một ca khúc căn cứ kiểu hát khác biệt có thể đặt tại không đồng tình cảnh bên trên.

Thế nhưng là để cho người ta đau đầu là cái này thủ 《tiễn biệt》 bởi vì trí nhớ quá mơ hồ, chỉ nhớ rõ cái này ba câu Ca Từ, cho nên vẫn lật qua lật lại hát, không chút nào quản người bên cạnh nhận được chịu không được.

"Đại ca, đây là cảnh giới, người không biết. Trường Đình bên ngoài, Cổ Đạo một bên, trời chiều Sơn Ngoại Sơn."

.....

Vậy mà lúc này một trận đặc biệt nhằm vào Lưu Vân ám sát đang tại lặng yên triển khai, hành động lần này hết thảy có ba trăm mười năm tên Giang Hồ Nhân Sĩ tham gia.

Hỗn Giang Long Vương Thụy làm hành động Kế chủ đạo không thể tránh né an bài đến phía trước nhất, cho mọi người làm ra một cái làm gương mẫu. Nhưng là trong lòng của hắn cũng dị thường tâm thần bất định, bởi vì giết người có phong hiểm, huống chi người Tây Hạ khởi xướng điên tới ngay cả người đều không phải, vạn nhất làm bị thương chính mình làm sao bây giờ.

Đừng nhìn cái này Hỗn Giang Long ngoại hiệu lên rất tiếng噪, thế nhưng là người này bản thân không có quá cao võ công, phần lớn là khoa chân múa tay. Bởi vì mượn dùng Dân Tộc Đại Nghĩa danh phận, xoắn xuýt như thế nhất bang giang hồ hảo thủ đến giúp hắn hoàn thành nhiệm vụ, thời khắc cũng cảm giác mình có thể muốn trấn không được bọn họ.

Một bên khác Mộ Dung Phục còn có Bao Bất Đồng đi theo một cái khác ba đội ngũ mai phục tại một chỗ khác chút, bởi vì không xác định cái này Tây Hạ sứ đoàn sẽ đi cái nào một con đường, cho nên tại nguyên trên đường mai phục một nhánh, tại dự đoán địa điểm lại mai phục một nhánh.

Mộ Dung Phục và Bao Bất Đồng cùng người khác mai phục khoảng cách còn xa hơn, Bao Bất Đồng liền dùng chỉ có hai người có thể nghe thấy âm thanh và Mộ Dung Phục nói ra: "Công tử gia, chúng ta thật có nắm chắc sao?"

Mộ Dung Phục nói: "Không biết, dù sao cũng là thử một lần, nếu như tình huống không đúng ta liền mang theo người chạy. Nhưng là chúng ta vẫn là muốn đem hi vọng ký thác vào cái kia Hỗn Giang Long trên thân, bởi vì một khi sự việc đã bại lộ chỉ có hắn có thể công hắc oa."

Lúc này Bao Bất Đồng dùng lỗ tai dán tại mặt đất chỉ nghe thấy Xa Mã Hành tới âm thanh, "Không tốt công tử gia, bọn họ quả nhiên đi là con đường này, làm sao bây giờ?"

Mộ Dung Phục bình tĩnh tỉnh táo nói: "Không vội, chắc hẳn cái kia Hỗn Giang Long biết Tây Hạ sứ đoàn không có lựa chọn đường cũ, giờ phút này nhất định hướng phía tại đây chạy vội, chúng ta chỉ cần chờ bọn họ tới là được."

Quả nhiên bọn họ nơi xa sườn đông phương hướng bắt đầu hù dọa không ít tại mảnh này rừng sâu bên trong qua mùa đông tước điều, đồng thời Mộ Dung Phục ám đạo những người này thật sự là không cẩn thận.

Vội lại từ khi Tây Hạ sứ đoàn lái xe bắt đầu đi vào mai phục phạm vi thời điểm,

Tâm lý tổ chất không tốt đã có kim nén không được đứng lên rút đao liền bay thẳng Lưu Vân Xa Giá.

Mộ Dung Phục thảm máng một tiếng "Ngu xuẩn."

Có một cái liền có liên tiếp người xông đi lên, Mộ Dung Phục thở dài một tiếng, lại đem chú ý lực tập trung ở trong vòng chiến. Lúc này từ trong xe ngựa bay tán loạn mà ra một cái thiếu niên áo trắng, cầm trong tay trường kiếm tựa như mây bay nước chảy kiếm pháp chiếm lấy lấy ở đây sở hữu Giang Hồ Nhân Sĩ sinh mệnh.

Độc Cô Vô Song chưa từng có nghĩ đến chính mình thế mà còn có dạng này ma luyện chính mình cơ hội, trước mắt mỗi người cũng là nhất đẳng hảo thủ, ra tay lại hung ác lại độc, nhất định so với chính mình còn muốn giết người không nháy mắt.

Ở đây người giang hồ trong đầu chỉ có một cái ý nghĩ cái kia chính là mau sớm chém giết Tây Hạ Nam Dương vương, sau đó tranh thủ thời gian rút lui. Nhưng mà cái này bất thành linh bay ra ngoài tiểu tử vậy mà để bọn hắn trong lúc nhất thời tiến vào không được xe ngựa mấy bước.

Thế là mấy người cuốn lấy Độc Cô Vô Song, còn lại người bắt đầu thanh lý hắn Tây Hạ binh. Mộ Dung Phục từ một nơi bí mật gần đó quan sát cẩn thận, trước mắt thiếu niên này một người triển đấu bảy cái giang hồ hảo thủ không rơi vào thế hạ phong, chắc là Tây Hạ trọng kim bồi dưỡng được tới cao thủ đi.

Liền thấy trong vòng chiến kiếm khí tung hoành, Độc Cô Vô Song đại sát tứ phương. Máu me đầm đìa bên trong, từ trên thân kiếm phát ra tới ngân quang vẫn là bóng loáng sạch sẽ, chưa từng nhiễm nửa giọt máu tươi.

Độc Cô Vô Song cứ như vậy chiêu chiêu liên miên bất tuyệt, kiếm pháp Phiêu Linh thật giống như Hoàng Hà Chi Thủy trên trời tới đồng dạng, cầm sở hữu gần hắn thân thể năm bước người toàn bộ bao phủ tại một mảnh kiếm quang phía dưới, chết đi Giang Hồ Nhân Sĩ đã không dưới mấy chục cái.

Bao Bất Đồng ở một bên tán thưởng nói ra: "Không nghĩ tới Tây Hạ cũng có nhân vật như vậy, nếu là Tứ Đệ tới không thiếu được muốn lĩnh giáo một chút đây."

Nào biết Mộ Dung Phục lại đột nhiên nổi giận nói: "Lúc nào, còn ở nơi này trêu chọc."

Bao Bất Đồng bị Mộ Dung Phục đột nhiên Như Lai giận dữ hoảng sợ không còn dám há miệng, lúc này Hỗn Giang Long chỉ huy này một đám người cũng đến, cũng may Mộ Dung Phục và Bao Bất Đồng giấu ở trong góc chết, không có người phát hiện, bằng không Hỗn Giang Long nhìn đến đây còn nằm sấp hai người nhất định sẽ chửi ầm lên.

Liền nghe Hỗn Giang Long rút ra trường kiếm nói ra: "Các vị, chúng ta không cầu Danh Lưu sử sách, nhưng cầu không thẹn với lương tâm." Nói xong

dẫn đầu lao xuống đi.

Hơn một trăm cái giang hồ hảo thủ gia nhập trong vòng chiến, cục thế nhất thời hiện ra một mảnh ngược lại bộ dáng. Thế nhưng là lần này giống như đoàn một ngàn binh lính cũng không phải ăn chay, những người giang hồ này sĩ khí cố nhiên võ công cao siêu, nhưng là tại cung tiền và trường mâu dài ngắn khoảng cách phối hợp xuống cũng giết chết không ít Giang Hồ Nhân Sĩ.

Nhưng là ngay tại lúc này, xe ngựa xe bỗng bất thình lình nổ tung, đã nhìn thấy Lưu Vân uy phong lẫm liệt ngồi ở trong xe. Hắn liếc thấy gặp người mặc Bán Long phục một cái trung niên đại hán, lập tức bay thẳng hần bay qua.

Thế là Mộ Dung Phục động, tại hắn trong kế hoạch là Nam Dương vương chết ở chỗ này mà để cho Vương Thụy sống sót, mượn Kiều Phong làm chứng kiến để bọn hắn biết cái này Nam Dương vương đến tột cùng là chết tại trong tay ai, nếu như cái này Hồn Giang Long lúc này chết vậy cái này phân nhân quả lại có ai đến công.

Thế nhưng là hắn không nghĩ tới cái này Nam Dương vương tuổi tác không lớn thế nhưng là lại có cao minh như thế khinh công, chắc hẳn võ công cũng và cái kia sử kiếm thiếu niên đồng dạng chỉ cao hơn chứ không thấp hơn.

Một trận Gió xoáy cuốn lên, Mộ Dung Phục trong khoảnh khắc thi triển thân pháp đi vào Lưu Vân trước mặt, trường kiếm đưa ra ổn định thân hình, trường kiếm thẳng điểm Lưu Vân mắt trái.

Thế nhưng là Lưu Vân thân hình như có như không, dưới sự kinh hãi làm sao có thời giờ suy nghĩ làm như thế nào đối sách, nhanh chóng né tránh Mộ Dung Phục trường kiếm, sau đó vận khí Nhất Dương Chỉ quét về phía Mộ Dung Phục.

Mộ Dung Phục vội vàng dùng trường kiếm ngăn trở ở ngực, dài ba thước Chỉ Kiếm sắc bén mà ra, phi tốc đâm về Mộ Dung Phục. Nhưng là Mộ Dung Phục dù sao cũng là Mộ Dung Phục, gia học uyên thâm hắn lập tức nhận ra đây là gia tộc trong điển tịch miêu tả qua Nhất Dương Chỉ.

Sau đó tay không xuất chiêu, từng tiếng thanh âm xé gió vang lên, thẳng bức Lưu Vân lui lại, sau đó thân hình theo sát bên trên. Mộ Dung Phục năm bước biến thành hai bước, lấy Lôi Đình Vạn Quân Chỉ Thế đánh úp về phía Lưu Vân, Tà Chưởng co rút lại tại bên hông hàm ẩn một đoàn chân khí, trường kiếm lần nữa đâm ra.

Nhưng là Lưu Vân đối mặt khí thế hung hung Mộ Dung Phục, giờ phút này trong lòng cũng có một ít sốt ruột, người này chính mình đánh không lại. Thế là chân đạp Lăng Ba Vi Bộ liên tục tránh ra Mộ Dung Phục, thế nhưng là bất luận chính mình vọt đến chỗ nào Mộ Dung Phục trường kiếm đều có thể gắt gao đối với mình.

Thế là trong lòng nghĩ đến Trung Nguyên Võ Lâm còn có nhân vật như vậy sao?

Đúng lúc này tiếng long ngâm vang lên, Kiều Phong giờ phút này từ trên trời giáng xuống, một đạo hình rồng Kính Khí quán quanh lấy quanh người hắn, thanh thế vô cùng thổi lui Mộ Dung Phục.

Mộ Dung Phục lúc này lại đối mặt một bộ gương mặt, Kiều Phong tự nhiên là không nhận ra hắn, nhưng là cùng thuộc Trung Nguyên Võ Lâm một mạch, không cần thiết người trong nhà lẫn nhau chém giết.

Kiều Phong vừa đến, bốn phương tám hướng bắt đầu xuất hiện đủ loại kiểu dáng khát cái, bọn họ đem những này người toàn bộ vây quanh, liền nghe đến vừa mới tại Mộ Dung Phục dưới kiếm bảo trụ mệnh Hồn Giang Long Vương Thụy hướng về phía Mộ Dung Phục hô lớn: "Người nhanh giết cái kia tiểu tặc, đến lúc đó ngươi muốn cái gì ta cho ngươi cái gì!"

Nào có thể đoán được Mộ Dung Phục một mặt bộ dáng khinh thường, phi phun một bãi nước miếng, mười phần giang hồ dạng. Kiều Phong coi là trước mặt cái này tuổi trẻ Kiếm Khách còn muốn xuất thủ, âm thầm cảm nội lực tụ tập lại, nào biết Mộ Dung Phục giờ phút này thân hình lui gấp, dù là trước mặt cản trở bao nhiêu tạp chủng cũng thẳng tiến không lùi toàn bộ chém.

Mộ Dung Phục kinh diễm một kích ra sân phương thức và để cho người ta không có chút nào đầu não rút lui phương thức, để cho người ta sờ không tới người này đang suy nghĩ gì.

Kiều Phong vừa muốn xuất thủ lưu hắn lại lại bị Lưu Vân giữ chặt, bởi vì vì muốn tốt cho Lưu Vân giống đã đại khái biết thứ gì, nhìn xem tốt giống như Tiểu Sứ thẳng hệ Hồn Giang Long, một mặt âm trầm nói ra: "Vị này đầu lĩnh, ngại hay không ở sau đó thời gian bên trong, cùng chúng ta thật tốt thảo luận một chút nhân sinh đâu?"

UU đọc sách hoan nghênh rộng lớn Thư Hữu quang lâm đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! UU đọc sách. ;

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Địa Ngục Không Cửa Người Lại Đâm Đầu

Hồn Giang Long Vương Thụy giờ phút này trong mắt đều lộ ra hoảng sợ, giống như không thể tiếp nhận dạng này kết quả, hiện trường đã bị Kiều Phong Cái Bang không chế lại.

Ở đây vô lâm nhân sĩ đều bị Cái Bang con em đỡ xuống binh khí, thành thành thật thật ngồi xổm ở từng mảnh rừng cây dưới, chờ đợi Kiều Phong xử lý.

Lưu Vân điểm Hồn Giang Long huyết đạo, lấy tay nắm bắt Hồn Giang Long Vương Thụy Bàn Long phục, cẩn thận cảm giác cái này y phục vải vóc, Hồn Giang Long thân thể đã mềm. Lưu Vân nói ra: "Xem ra người lai lịch không nhỏ, người y phục này cảm giác sờ lấy rất quen thuộc a. A nhớ tới, các người Đại Tổng hoàng đế tiền đưa ta mấy kiện y phục, và người tài năng một màn đồng dạng."

Đã nhìn thấy Hồn Giang Long giống như muốn nói gì, thế nhưng là bởi vì huyết đạo bị ngăn chặn, cái gì cũng nói không ra, Lưu Vân tiếp tục nói: "Người đến là Hồn Giang Long đâu? Vẫn là thủy vương đâu?"

Lần này Hồn Giang Long hoàn toàn ngốc, chính mình dạng này quả thực là tổn công mà không có kết quả, không nghĩ tới gây ở cái này người Tây Hạ trong tay.

Kiều Phong ở một bên hỏi: "Nam Dương vương, người nói là cái gì?"

Lưu Vân liếc liếc một chút Kiều Phong hỏi đáp: "Kiều Bang Chủ, người vẫn là không nên nhúng tay chuyện này, bởi vì Đại Tổng muốn bạo phát nội loạn."

Kiều Phong là một cái người thông minh, nghe xong tại đây kéo tới thủy vương còn có Đại Tổng nội loạn, tại đây cũng không phải hẳn có thể nhúng tay.

Hồn Giang Long bị Lưu Vân không chế lại, bí mật đưa về Đông Kinh Biện Lương. Lần này sở hữu Tổng Triều triều đình cao tầng lập tức hạ phong Khẩu Lệnh, chuyện này nhất định phải nát tại trong bụng.

Nguyên lai cái gọi là Hồn Giang Long Vương Thụy là Đại Tổng hoàng thất một thành viên, Phong Hào là thủy vương danh hào là Triệu chuyên, hẳn cùng Tổng Thần Tông Triệu Húc là Đường Huỳnh Đế.

Cụ thể là từ đâu nói chuyện đâu, năm đó Tổng Triều Sáng Lập Giả Triệu Khuông Dận và hẳn thân đệ đệ Triệu Khuông Nghĩa năm đó có một cái ước định. Cũng là cái gọi là "Kim Quỹ Minh Ước", cái này Kim Quỹ Minh Ước đại khái ý là huynh chết cùng đệ, sau đó đệ đệ sau khi chết lại đem hoàng vị truyền về cho con trai của ca ca, con trai của ca ca chết về sau tại truyền cho con trai của đệ đệ.

Đại khái chính là như vậy cùng loại với đánh trống truyền hoa quy tắc, thế nhưng là làm ca ca Triệu Khuông Dận cảm thấy mình thể cốt còn có thể chống đỡ mấy năm, lúc ấy Triệu Khuông Dận mới Chương 35: Tuổi, tất cả mọi người dựa vào lương tâm tính toán thời gian, đến lúc đó không chỉ chính mình đệ đệ Lão, quan trọng hơn là con trai mình cũng lớn lên, thế là đã cảm thấy chỉ sợ không thể chấp hành "Kim Quỹ Minh Ước" ước định.

Nhưng khi đệ đệ Triệu Quang Nghĩa (bởi vì muốn khiêng kỳ đế vương tên, cho nên cứu đổi thành quang.) sao có thể nhịn được, dựa vào cái gì người lật lọng. Cho nên qua rất nhiều năm về sau diễn ra trong lịch sử một mực có tranh luận ánh nền phủ ảnh,

Tóm lại cũng là đệ đệ lên làm hoàng đế, đồng thời cho ca ca hậu nhân rất cao đài ngọ.

Thế nhưng là cho dù là tại cao đài ngọ, cũng ngăn cản không quá tổ một mạch người tìm về bọn họ hoàng đế mộng. Cùng Tổng Thái Tông từ tôn khác biệt, Thái Tổ mạch này từ tôn có thể nói là cành lá rậm rạp, thủy vương chi là bên trong một cái.

Nhưng là Tổng Triều giáo dục trình độ tuy nhiên rất cao, nhưng là đối với hoàng thất từ tôn giáo dục cho tới bây giờ cũng là còn ô mỵ bà nửa che mặt. Đối với Thái Tông mạch này tới nói khả năng học tập cũng là An Gia Trị Quốc Bình Thiên Hạ Học Thuyết, thế nhưng là đối với Thái Tổ mạch này giáo dục tới nói luôn luôn như có như không cho bọn hắn quán thấu Tập Học.

Thời gian một trường, Tổng Triều Hoàng Gia Tử Đệ đãi ngộ một mực rất cao, cho dù làm không được hoàng đế cũng có thể không buồn không lo qua cả đời. Thế nhưng là bởi vì đời sống vật chất không thiếu khuyết, nhưng là đời sống tinh thần thiếu thốn, cho nên phần lớn là tốp năm tốp ba tập hợp một chỗ Khai Yến sẽ.

Thế nhưng là Tổng Triều cái gì lớn nhất lưu hành một thời, đương nhiên cũng là chơi chữ. Kết quả hai đám hoàng đế từ tôn chênh lệch liền bắt đầu thể hiện đi ra, riêng là Thái Tông mạch này luôn luôn tại học thuật bên trên nghiêng ép Thái Tổ mạch này.

Cho nên cũng có người cảm thấy không ra tương lai, thế là Triệu chuyên người này cảm giác ra bản thân tự thân cực hạn, bắt đầu tiếp xúc chính mình không nguyện ý nhất đụng chạm Sách Sử.

Tất cả mọi người là biết lịch sử phần lớn là buồn tẻ, với lại không giống tiểu thuyết dạng này viết như vậy sinh động, có thể kiên trì hạ xuống cũng là có đại nghị lực người. Triệu chuyên chính là như vậy người, lịch duyệt sử liền để hẳn giải được một chuyện.

Lịch sử là lớn nhất khó mà cân nhắc được, thật giống như một cái lời nói dối phải dùng một cái khác lời nói dối để đền bù, nhưng khi sở hữu lời nói dối chồng chất đứng lên thời điểm liền nhìn ra kỳ quái.

Cho nên thủy vương Triệu chuyên liền đặt mình vào hoàn cảnh người khác Quán Tường chính mình có thể làm cái gì, có thể làm cái gì, có thể làm được cái tình trạng gì. Bởi vì Tống Triệu hoàng đế là Trần Kiều Bình Biến đến, cho nên hoặc nhiều hoặc ít đều cảm đoán hoàng thất từ tôn tiếp xúc Bình Sự.

Với lại càng đối bọn hán mạch này chăm chăm càng chặt, Triệu chuyên không biết chính mình nên làm cái gì, liền đợi đến cái này một nhiệm kỳ hoàng đế xảy ra vấn đề, vấn đề phải lớn đến đâu sợ thoái vị cũng không thể giải quyết.

Lưu Vân xuất hiện để cho hán cảm thấy thời cơ đến, bởi vì hán sắp bị chính mình bức điên, cũng chính là tục xưng ý thức nguy cơ. Bởi vì ở thời đại này, chỉ có chiến tranh và ôn dịch lực phá hoại lớn nhất.

Tất nhiên không có ôn dịch, vậy chỉ dùng chiến tranh để hoàn thành những chuyện này. Tây Hạ vừa mới đại thắng, đồng thời lúc này khẳng định sẽ từ mở rộng mệnh, cần Triệu Húc nước mất đều đi ra.

Thế nhưng là chính mình Vô Bình Vô Quyền, cảm cái này có thể hoàn thành chuyện này đâu, Triệu chuyên từ nhỏ lưu luyện gánh hát trùng hợp nghe được thiên hạ oán sự tình. Nghe ngóng tốt về sau, mới hiểu được thiên hạ oán là thế nào một chuyện.

Thế là hán dựa vào nhiều năm tích lũy xuống nhân duyên, phát ra đối ứng Anh Hùng Thiếp. Hi vọng có thể mượn giang hồ bằng hữu Huyết Tĩnh tới chặn giết bọn họ, lại một lần nữa kích động Lưỡng Quốc Giao Chiến, để cho Triệu Húc thoái vị.

Cái này tuy nói Triệu Húc thoái vị về sau hoàng vị sẽ không lập tức trở về đến Thái Tổ Nhất Mạch trong tay, thế nhưng là đây cũng là một trận thắng lợi không phải sao.

Giờ phút này Hoàng Cực điện đang tiến hành một trận Tông Tộc thẩm vấn, Triệu Húc ngồi tại hạ thủ, Lưu Vân bọn họ thân là ngoại nhân liền không được lẫn vào.

Công đường Thủ Tọa ngay tại lúc này bối phận tối cao một cái Lão Vương Gia, tương đương với Triệu gia tộc dài. Hán uy phong凛凛 nói ra: "Triệu chuyên, ngươi thật sự là thật lớn mật, ngươi có biết họa loạn Lê Minh muốn dân tội!"

Triệu chuyên sống hơn nửa đời người, ấn đạo lý tới nói vẫn là hoàng đế Triệu Húc Đường Ca, có thể nói là cái gì cũng hưởng thụ qua, trừ làm hoàng đế bên ngoài có thể nói hán đòi này qua không lỗ.

Thế nhưng là họa Bất Ngôn Tông, hán có thể chết nhưng là hán không thể đối với mình tộc khác người lưu lại tai họa ngàn, thế là nói ra: "Hồi Tông Chính, ta tự biết trăm chết vì tai nạn từ tội, chỉ hy vọng sát ta đao mài đến nhanh một chút, không phải vậy ta chết không nhắm mắt."

Cũng là Triệu Thị nhất tộc, Lão Vương Gia đối với Triệu chuyên vì sao tạo phản lòng dạ biết rõ. Nhưng là cũng không thể trắng trợn đối với Triệu chuyên có cái gì thiên vị, tất nhiên hán đã chịu tội này sở hữu tội nghiệt đều có một mình hán tới gánh chịu đi.

"Tốt, bốn vương tuyên bố, tước đoạt Triệu chuyên thủy vương chỉ Phong Hào, tài sản tịch thu trăm lập quyết!" Lão Vương Gia lưu một cái tâm nhãn, hết lần này đến lần khác không có nói Triệu chuyên nữ nhi sự tình, cũng là muốn thay Triệu chuyên đem hán nữ nhi nuôi dưỡng lớn lên.

Thế nhưng là ngồi tại hạ thủ Tống Thần Tông Triệu Húc nói ra: "Không cần, Triệu chuyên, trăm xá ngươi vô tội."

Hán vừa mới nói xong, không chỉ Triệu chuyên mãnh mẽ ngẩng đầu nhìn xem Triệu Húc, liền ngay cả hán chờ phán xét Tống Thần cũng một mặt không hiểu nhìn xem Triệu Húc.

Tống Thần Tông đứng lên, đi đến Triệu chuyên trước mặt nói ra: "Triệu chuyên, ngươi sẽ phản trăm đơn giản cũng là cảm thấy trăm vị hoàng đế này nên được không hợp cách, trăm không trách ngươi."

Kết quả ở đây sở hữu Tống Thần cùng kêu lên nói ra: "Bệ hạ, mời bệ hạ thu hồi lời ấy."

Tống Thần Tông không nhìn những này Tống Thần, còn tự thân giải khai Triệu chuyên dây thừng, nhu hòa nói ra: "Trăm nói qua, trăm xá ngươi vô tội. Nhưng là chỉ sợ về sau muốn ủy khuất ngươi về sau không cho phép bước ra vương phủ một bước, nhưng là tại ngươi còn sống thời điểm, trăm sẽ để cho ngươi xem một chút trăm là thế nào làm hoàng đế." Nói xong cũng tiêu sái đi ra Hoàng Cực điện.

Tống Thần Tông hôn tại đi vào Lưu Vân ngủ lại Hành Quán, nhìn thấy Lưu Vân mặt, nói với Lưu Vân: "Lưu Vân, để ngươi trong vòng một ngày chạy hai lần, thật sự là trăm thất lễ."

Lưu Vân ngược lại là chẳng hề để ý nói ra: "Không có gì, dù sao hôm nay sự tình, lớn nhất mất thể diện thì là bệ hạ ngươi, ta ngược lại thật ra xem một trận trò vui. Thế nào, là sát vẫn là thả."

Tống Thần Tông nói: "Không có thả, nhưng là cũng không có giết, chỉ sợ hán về sau sinh hoạt sẽ xảy ra không bằng chết."

Oa, vẫn là ngươi hắc a. Đương nhiên dù là hai người là bạn tốt cũng không có nói ra câu nói này, "Này bệ hạ cố ý lại tới đây, không phải là tới huyền diệu chính mình nhân từ tới đi?"

Tống Thần Tông gật gật đầu, lúc này hán biểu lộ dị thường trang nghiêm, "Lưu Vân, trăm muốn nhờ ngươi một việc, hi vọng ngươi mặc kệ có nguyện ý hay không đều có thể giúp trăm đem chuyện này làm xong."

Lưu Vân cũng cảm giác được Tổng Thần Tông ngữ khí không giống nói đùa, "Vậy ngươi tất nhiên đều như vậy nói, ta còn có thể nói cái gì đó? Nhanh nói a, các ngươi tại đây quá loạn, hôm nay là đừng đi, ngày mai ta sẽ ở cửa thành vừa mở liền rời đi."

"Tốt!" Tổng Thần Tông nói: "Hôm nay tới ám sát ngươi người, mặc dù là ta Đại Tông con dân, nhưng là bọn họ tham dự mưu phản cũng là đại bất trung, nhưng là hôm nay sự tình ai cũng không thể nói ra, cho nên bọn họ chỉ có thể chết trong tay ngươi. Ngươi hiểu thẩm ý tứ a, Lưu Vân?"

Lưu Vân cũng minh bạch Tổng Thần Tông nỗi khổ tâm, thế là đành phải cười khổ nói: "Không nghĩ tới ta như vậy người, lại muốn giúp loại người như ngươi công hắc oa. Ngươi yên tâm đi, ta cũng cân nhắc đến các ngươi khó xử, những người giang hồ kia vẫn luôn tại ta không chế phía dưới."

"Dạng này trầm cứ yên tâm." Thế là Tổng Thần Tông nói xong những lời này về sau liền rời đi, mang tâm sự Lưu Vân đi vào ngoài thành nhìn xem những người này bị trói gấu gao, liền để binh lính cho bọn họ mở trời.

Vô Song nói ra: "Lưu Vân đệ, ngươi đây là muốn làm gì, chẳng lẽ ngươi muốn đem bọn họ đều thả?"

Lưu Vân không có và Vô Song đáp lời, đối những người giang hồ này mặt âm trầm nói ra: "Bổn vương hôm nay cho các ngươi một cái cơ hội, chỉ cần có thể làm tổn thương ta, ta liền thả người nào rời đi, nhưng là sinh tử đều do Thiên Mệnh, có ai không nguyện ý, ta lập tức xử tử hắn."

Vừa mới nói xong, ở đây tất cả mọi người bộ xông lên, nhưng là một trận to rõ kiếm ngân vang âm thanh ngăn cách Lưu Vân cùng bọn họ khoảng cách. Đã nhìn thấy Vô Song dẫn theo kiếm đứng tại Lưu Vân trước người lạnh lùng nói ra: "Ta tuy nhiên không biết đệ đệ ta đến đang suy nghĩ gì, thế nhưng là không có người có thể ở trước mặt ta đụng đến ta đệ đệ một cái lông tơ."

Sau đó hai người huynh đệ cùng nhau xông vào trong đám người, chỉ nghe thấy Lưu Vân tiếng hét lớn: "Tới đi, để cho ta ban cho các ngươi lớn nhất thể diện tang lễ!"

Kiếm khí tung hoành, chưởng phong nổi lên bốn phía, huyết nhục văng tung tóe.

Từ đó trên giang hồ cỡ nào nhân vật có tiếng tăm —— "Độc Quân Lưu Vân", giết người không nháy mắt, không hỏi là cùng không phải.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Ánh Đèn Xuống Hoạt Động

Trở lại Tây Hạ Lưu Vân giờ phút này đã không muốn lại cầm tay triều đình sự tình, bởi vì nơi này rất bẩn, bẩn ngay cả mình đều ghét bỏ chính mình.

Vô Nhai Tử vì sao không nguyện ý bước chân triều đình sự tình, hắn bao nhiêu cũng hiểu một chút. Từ khi trở lại Tây Hạ về sau, Lưu Vân liền chui đầu vào võ học bên trong.

Lý Bình Trường làm sự tình có thể là sơ ý chủ quan, vậy mà thật làm cho hắn làm đến 《Tiểu Vô Tướng Công》, thành công Thác Ân một bản về sau liền đem Chân Phẩm thả lại Lý Bình Trường trên giá sách.

Với lại Lý Thu Thủy cũng không có lại tìm Lưu Vân phiền phức, như thế để cho hắn cũng yên tâm. Trước mắt Tây Bình phủ đã là Lưu Vân đại bản doanh, có thể nói hắn ở chỗ này sức ảnh hưởng đã vượt xa Tây Hạ hoàng đế Lý Bình Trường.

Nhưng là bởi vì Lưu Vân rất biết kiếm tiền, thỏa mãn Lý Bình Trường tư dục, cho nên Lý Bình Trường cũng là mở một mắt, nhắm một mắt. Còn Lưu Vân trên thân Sinh Tử Phù, Lý Thu Thủy vẫn là không có cho hắn giải khai, ngược lại bởi vì Lý Bình Trường nhúng tay duyên cớ lại cho hắn nhiều loại mấy khóa Sinh Tử Phù.

Thế nhưng là những vật này có thể dùng thuốc liền có thể ngăn chặn, ngược lại là cũng rất dễ cho Lưu Vân hiểu kỳ Sinh Tử Phù phát tác nguyên lý. Dù sao loại này võ công với hắn mà nói là một cái tân đồ vật, rất có nghiên cứu một chút đi tất yếu.

Thế nhưng là bởi vì tu tập Bắc Minh Thần Công tác dụng phụ bắt đầu phát tác, bởi vì hắn khi còn bé liền bị Đinh Xuân Thu xem như Thí Nghiệm Thể, dùng độc làm các loại nguy hiểm thí nghiệm. Lại thêm hắn bởi vì cái này Thí Nghiệm Thể lấy vạn người không được một may mắn hoàn thành thí nghiệm, về sau lại bởi vì Đinh Xuân Thu thương thức truyền thụ cho hắn Bắc Minh Thần Công một nửa khác còn có Hóa Công Đại Pháp, để cho hắn tuổi còn nhỏ, dùng độc kích phát tiềm lực sớm hoàn thành bằng thay đổi công.

Nhưng là bởi vì không có trước đó còn thay đổi công làm từ, để cho hắn tiềm năng hao hết, hiện tại muốn cách mỗi bảy ngày hấp thu một cái mạng mới có thể kéo dài tính mạng.

Tây Bình phủ Nam Dương vương phủ.

Bạch vụ trắng như tuyết, tràn ngập khí tức thần bí.

Lưu Vân giờ phút này Bắc Minh Thần Công đã luyện đến một cái cửa khẩu bên trên, mỗi ngày mỗi ngày đều uốn tại tại đây, không ngừng lặp lại lặp lại một lần nữa Bắc Minh Thần Công còn thay đổi ba mươi sáu Phúc Đồ.

Thân thể của hắn nếu sớm tại Đại Tổng thời điểm cũng đã là mạnh như mặt, với lại vì là cho này còn lại ba trăm cái Giang Hồ Nhân Sĩ một cái thể diện tang lễ càng là tiêu hao thân thể lực lượng. Nếu như muốn sống mệnh xuống dưới nhất định phải cách mỗi bảy ngày hấp thu một cái mạng, để đền bù thân thể của mình không đủ.

Cái gọi là Đại Thành Nhược Khuyết, dùng không được tề. Lưu Vân tu tập Bắc Minh Thần Công mặc dù là nhất đẳng thần công thể nhưng là bởi vì lúc thời điểm tu luyện điên đảo trình tự, đã là đi tại mệnh núi lửa tình huống.

Vô Song hiện tại liền canh giữ ở cửa ra vào chờ đợi Lưu Vân xuất quan,

Bất luận cái gì hắn không biết người dám can đảm tới gần nơi này chính là rút kiếm liền sát.

Làm Lưu Vân đầy đủ hút đầy Thất Thất bốn mươi chín cái nhân mạng cuối cùng cũng đã xuất quan, khi hắn mở cửa thời điểm, Vô Song kích động ôm lấy Lưu Vân, giống như suốt chút nữa thì mất đi một người thân đồng dạng.

Lưu Vân hỏi: "Đại ca, ta bế quan những ngày này, nhưng có cái gì giải quyết không vấn đề a?"

Vô Song bẻ ngón tay đầu nói: "Ta xem một chút a, ần lúc phát hạ giải được, đúng giờ đi nộp thuế, công trình cũng đúng hạn hoàn thành, đã qua một năm, giống như chưa từng xuất hiện cái gì đặc biệt lớn vấn đề."

Tất nhiên Vô Song nói như vậy về sau, Lưu Vân coi như là dạng này, bởi vì không thể miễn cưỡng một cái không am hiểu làm những chuyện này người đi xử lý hắn chưa quen thuộc sự tình.

Nam Dương vương xuất quan, đây thật là một cái phần chấn người tin tức, Lưu Vân tại người Tây Hạ trong mắt cũng là anh hùng. Làm cái này anh hùng lộ diện thời điểm có thể nói là người đông tấp nập, mỗi người đều quan hệ Lưu Vân tình trạng cơ thể, như thế Lưu Vân thật bất ngờ.

Lưu Vân bất tri bất giác tại trong vương phủ bế quan một năm, trong năm ấy thời thời khắc khắc đều đang nghỉ ngơi Bắc Minh Thần Công, không có chút nào nhân rồi thời điểm.

Lần này cuối cùng bỏ khuyết trước đó luyện công lỗ thủng, ít nhất hiện tại hắn đã tiêu trừ thân thể tai họa ngầm, liền muốn đi cười ngựa thâu gió lùa.

Vương gia đi tuần như thế nào có thể đối phó, không có bao lâu thời gian Thiên Nhân Hộ Vệ Đội liền đã chuẩn bị sẵn sàng, thế nhưng là Lưu Vân cười khổ nói: "Ta chính là muốn tản tản bộ, không nghĩ tới có thể như vậy?"

Trưởng Sử rất có đúng mực nói ra: "Hồi bẩm Vương gia, Vương gia Thiên Kim quý thân thể, đương nhiên phải có dạng này phô trương. Kính xin Vương gia cần phải để bọn họ đi theo ngài, không phải vậy bọn họ sẽ thương tâm."

Tất nhiên Trưởng Sử đều nói như vậy, Lưu Vân liền để bọn họ đi theo, thế là Thiên Nhân Hộ Vệ lấy Lưu Vân còn có Độc Cô Vô Song đi vào rộng lớn trên thảo nguyên.

Lúc này lại là mỗi năm quan, trên thảo nguyên bao phủ trong làn áo bạc, trắng xóa cũng chỉ còn lại có bọn họ đối với kỵ binh.

Lưu Vân một bên cười ngựa một bên cảm thán nói: "Thật sự là Hoang Vu a, không nghĩ tới tại Tây Bình phủ vậy mà cũng có người này thuốc tuyệt tích địa phương, ta còn tưởng rằng ta quản lý rất khá đây."

Thế nhưng là vừa nói dứt lời, nơi xa liền có người dốt lên đồng lửa, ước chừng có vài chục người đối đồng lửa lại quỳ lại bái. Lưu Vân tâm lý còn đang suy nghĩ, đều nói Du Mục Dân Tộc Bái Hỏa, xem ra dạng này tập tục không phải từ người Mông Cổ đặc thù, lúc này liền đã lưu truyền ra tới.

Thế là giống như bên người Trưởng Sử hỏi: "Bọn họ thế nhưng là đối đồng lửa khăn cầu sang năm cây rong um tùm sao?"

Trưởng Sử trở lại nói: "Hồi bẩm Vương gia, là như thế này, không sai biệt lắm hàng năm lúc này đều có hoặc nhiều hoặc ít gia đình cử hành dạng này nghi thức. Tương truyền hóa là Thiên Thần ban cho thần vật, hàng năm dạng này tế hỏa có thể đem tâm lý tố tìm truyền đạt cho Thiên Thần, dạng này Thiên Thần liền sẽ bảo vệ bọn họ." "

Lưu Vân gật gật đầu, "Đã như vậy chúng ta mang theo Mỹ Tửu Mỹ Thực cũng đi thăm viếng một cái đi, vừa vặn ta còn không có ưng thuận sinh nhật nguyện vọng đâu, chúng ta cùng đi nào nhiệt một chút đi."

"Đúng."

Làm Lưu Vân bọn họ đến cái gia đình này tổ chức câu hỏa tế thần địa phương lúc đợi, Lưu Vân sắc mặt lập tức trở nên rất khó coi, không phải là bởi vì mình tới bọn họ không có nghênh đón, Lưu Vân còn không đến mức hẹp hòi đến tình trạng này.

Để cho Luru Vân chân chính tức giận là đám người này bái lạy đại hóa trong miệng nói lảm bảm nói: Đốt ta Tàn Khu, hừng hực Thánh Hỏa; sinh cũng vì sao buồn bã, chết có gì khổ; vì là thiện Trừ Ác, vì là quang minh cho nên; yêu ta thể nhân, gian nan khổ cực nếu cỡ nào; yêu ta thể nhân, gian nan khổ cực nếu nhiều.

"Đem bọn hần cầm xuống!"

Những này Tây Hạ bình không biết đám này bình dân làm sao đắc tội Vương gia, nhưng là một điểm không trở ngại bọn họ động thủ bắt người. Trong những người này không có một cái nào tiểu hài tử, cũng là một chút nam nữ trẻ tuổi còn có một số Lão Niên Nhân, chung vào một chỗ có hai mươi ba người.

Luru Vân lấy tay nắm chặt nhìn như dẫn đầu nam nhân tóc hói: "Bốn vương hời ngời, người đây là từ nơi nào truyền đến?"

Thế nhưng là người cầm đầu này nam nhân giống như cử chỉ điên rồ đồng dạng, "Đốt ta Tàn Khu, đốt ta Tàn Khu, hừng hực Thánh Hỏa, hừng hực Thánh Hỏa. Sinh cũng vì sao "

Ba!

Luru Vân một bàn tay kích động tại trên mặt hần, thế nhưng là vẫn là cử chỉ điên rồ bộ dáng, "Yêu ta thể nhân, gian nan khổ cực nếu cỡ nào; yêu ta thể nhân, gian nan khổ cực nếu nhiều."

Luru Vân nói ra: "Tới à, đem hần y phục đào chôn ở tuyết bên trong, xem hần lúc nào há miệng."

Bình lính lập tức động thủ, tam hạ lưỡng hạ liền đào người dẫn đầu này y phục, sau đó chôn ở tuyết bên trong, có thể là Băng Băng lạnh lạnh tuyết dày để cho hần đầy đủ thanh tĩnh. Ngao ngao gọi dậy bắt đầu gãy dựa, thế nhưng là như thế nào là những này nghiêm chỉnh huấn luyện binh lính đối thủ.

Luru Vân cũng mặc kệ người cầm đầu này đón lấy vận mệnh là như thế nào, tiếp tục nắm chặt kế tiếp thanh niên tóc, nhưng lại là hướng về phía tất cả mọi người nói ra: "Đều cho bốn vương nghe kỹ, hiện tại cái thứ nhất hướng về ta thẳng thắn sự tình người, chịu một roi, người thứ hai chịu mười roi da, cứ thế mà suy ra, hiện tại bốn vương cho các người một chút thời gian cân nhắc, đến sau cùng không nói liền sẽ bị đánh chết tươi!"

Sau đó những bình dân này bắt đầu tranh nhau chen lấn hướng về Luru Vân thẳng thắn chuyện đã xảy ra, sợ mình lạc hậu, mà người dẫn đầu kia đã đông cứng tuyết bên trong mất đi ý thức.

Nguyên lai những vật này là gần nhất đến Tây Bình phủ truyền giáo mắt xanh ngoại quốc nhân truyền ra giáo nghĩa, tựa như là cái gì có thể cứu vãn thế nhân Học Thuyết, không biết bọn họ dùng cái gì thủ đoạn, vậy mà khiến cái này người bắt đầu Văn Tông, với lại càng ngày càng nhiều.

Luru Vân đối Trưởng Sử nói ra: "Hong bet, hiện tại truyền bốn vương mệnh lệnh, toàn quân hồi thành, sau đó truyền lệnh Tham Lang, ác lang, Hung Lang tam quân toàn thành từng nhà điều tra những này mắt xanh người, bắt luận nam nữ tìm tới về sau trước tiên hành hung một trận tại mang về."

"Vâng!"

Thế là Thiên Nhân Kỵ binh trùng trùng điệp điệp trở lại Tây Bình phủ bắt đầu dựa theo Luru Vân mệnh lệnh kiểm tra những người nước ngoài này.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Người Tốt, Ta Tốt Nhà Lớn Tốt

Luru Vân giờ phút này an vị tại trên đại điện lẳng lặng chờ đợi quân đoàn truyền đến tin tức, Vô Song vẫn là một mặt phong khinh vân đạm ngồi tại trên bậc thang dùng lụa lau chính mình tân làm tốt trường kiếm

Sau đó Tự Hồ Thị muốn cho Luru Vân dời đi một chút chú ý lực lại hỏi: "Luru Vân đệ, người kích động như vậy làm gì, không phải liền là Bái Hòa a, thật nhiều người đều làm như vậy?"

Luru Vân nói: "Đại ca, sự tình không phải đơn giản như vậy, nếu như chỉ là đơn giản Bái Hòa cầu phúc, ta một điểm ý kiến đều không có, ngược lại sẽ cùng bọn hần cùng một chỗ bái. Thế nhưng là trước mắt cái này Bái Hòa lại không tầm thường, người có thể nghe được bọn họ trong miệng chỗ niệm yêu ta thể nhân gian nan khổ cực nếu nhiều không?"

Vô Song gật gù đầu, "Nghe thấy, rất bình thường a, thế nhân không phải cũng là gian nan khổ cực nếu nhiều không?"

Lưu Vân lại lắc đầu, đi vào Vô Song bên người và hán vai sóng vai ngồi tại trên bậc thang nói ra: "Thế nhân xác thực gian nan khổ cực nếu nhiều, thế nhưng là đây là Lịch Triều Lịch Đại đều có chuyện, thế nhưng là người chẳng lẽ không có nghe được tại đây lời ngầm a? Bọn họ nói yêu ta thế nhân gian nan khổ cực nếu nhiều, thế nhưng là cỡ nào thì sao, đến sau cùng còn không phải dùng bạo lực lật đổ cái này chính quyền thành lập một cái không có gian nan khổ cực thế giới sao?"

Dạng này Vô Song liền minh bạch, "Há, cảm tình bọn họ nói nhiều như vậy là muốn tạo phản, vậy sao người còn dạng này bình tĩnh, nếu là ta đã sớm từng bước từng bước đem bọn hán giết!"

Lưu Vân ôm Vô Song bả vai nói: "Ta cũng muốn, thế nhưng là bọn họ tất nhiên không thành thành tựu, ta liền muốn biết người nào cho bọn hán sao mà to gan như vậy, chờ tra ra tất cả mọi chuyện về sau, ta liền đến một cái nòi đồng rút lương. Hừ hừ, để bọn hán cũng thoải mái một chút."

Lúc này liền có nội thị tới báo, toàn thành điều tra đã kết thúc, không có bắt được một cái mắt xanh người, giống như bọn họ trong vòng một đêm đều rút đi. Nhanh chóng như vậy, giống như có cái gì bí mật đồng dạng.

Lưu Vân vỗ tay một cái, "Ta liền biết, bọn họ nhất định là có dự mưu. Cho ta thông cáo thiên hạ, phạm là có thể cung cấp đám người này tin tức là thật người, cùng một cây Thôi Vàng. Tổ giác vạch trần là thật người ban thưởng một giống như Thôi Vàng, có thể tìm tới đại bản doanh người, ban thưởng mười cái Thôi Vàng lại thêm một cái quan thân."

Ở một bên nội thị quan lập tức lĩnh mệnh bắt đầu viết tiếp Cáo Văn thời điểm, Lưu Vân hạ một đạo mệnh lệnh tuyên bố xuống dưới tra rõ ràng khắp nơi truyền giáo người lại lịch.

Chờ đến chạng vạng tối thời điểm, trời đã hắc, từ khi bố cáo phát xuống về sau, Tây Bình phủ lại một lần nữa tiến vào lẫn nhau tổ giác thời điểm. Trừ bình thường Nha Dịch bên ngoài, liền ngay cả quân đội đều tham gia bên trong.

Thật sự là bắt được không ít và cái này Bái Hỏa Giáo có quan hệ sự tình, lúc này Trương Sư đi tới nói: "Vương gia, đám người kia lại lịch đã rõ ràng."

"người mau nói."

"

Trương Sư chừng chặc đang hoảng nói ra: "Hồi bẩm Vương gia, những người này đến từ xa xôi phía tây, bọn họ quốc gia tên tiểu nhân kêu không được, thế nhưng là chúng ta dân bản xứ bởi vì bọn hán khẩu âm, bọn họ lúc nói chuyện thói quen tại âm cuối tăng thêm Phillips. Cho nên tất cả mọi người xưng hô hán là người Ba Tư, đám này người Ba Tư là bởi vì Vương gia mở ra đồng tây nam bắc Thương Lộ, từ nhà xuất phát đã đến nơi đây hơn một năm."

Lưu Vân như có điều suy nghĩ gật đầu một cái nói: "Ừm, lần này hết thảy đều đối đầu, Ba Tư, Ba Tư. Các người thật đúng là lớn mật, dám đụng đến ta Bánh Kem. Tối a, vẫn là ban ngày mệnh lệnh, lệnh cưỡng chế hai mươi một tiểu bang toàn thể quan quân, một khi phát hiện Bái Hỏa Giáo tung tích nếu không kể bắt cứ giá nào hủy diệt."

Trương Sư tuân lệnh xuống dưới, Lưu Vân nhưng vẫn là cảm thấy sự tình có kỳ quái, làm sao lại khéo như vậy, ngày sau Minh Giáo liền xuất hiện ở đây, có phải hay không Thái Thủy đến nương thành đâu?

Đây là Vô Song ở một bên xen vào nói: "Những người này rút đi quá nhanh, nhất định cũng là ném nhà cửa nghiệp cũng không cần mình tại tại đây thành quả, Lưu Vân đệ, người nói bọn họ có thể hay không phát hiện cái gì danh tiếng đâu?"

Lưu Vân bất thành linh linh quang nhất nhiễm, Vô Song ném nhà cửa nghiệp cái này một cái từ dùng tốt, ta biết trong đám người vừa vặn liền có một cái ném nhà cửa nghiệp.

Thế là Lưu Vân lại một lần nữa phát xuống mệnh lệnh Chính Quân nghỉ ngơi, ngày mai binh tước Thúy Lâm huyện, nơi đó lão gia hỏa nhất định biết thứ gì.

Ngày thứ hai Lưu Vân và Độc Cô Vô Song dẫn đầu một vạn đại quân lao thẳng tới Thúy Lâm huyện, cũng chính là hiện tại dùng tên giả Yến Long Uyên Mộ Dung Bác Hạng Ổ.

Lưu Vân hiện tại là bức nào thân phận, dẫn đầu một vạn đại quân hộ vệ lao thẳng tới Thúy Lâm huyện, với lại hán quân lệnh đã trước tiên hán một bước phát ra ngoài, ven đường các quân Tì Đồ muốn điều đi một vạn thường trú quân và hán tự hợp, cùng một chỗ chạy về phía Thúy Lâm huyện.

Mà khi bọn họ đuổi tới Thúy Lâm huyện thời điểm, hiện tại Thúy Lâm huyện đã là mười cái huyện sát nhập cùng một chỗ Thị Trấn. Mà hán diện tích không chút nào thấp hơn phổ thông hành chính Phủ Nha, có thể thấy được Mộ Dung Bác an là cái gì tâm. Với lại tại đây còn dựng lại một tòa thành trì, là Tây Hạ trên bản đồ không có.

Lưu Vân sai người đi vào trước tường thành hô lớn: "Nam Dương vương đại giá quang lâm, Thúy Lâm huyện Huyện Thừa đi ra!"

Nhưng là nơi đây Huyện Thừa căn bản cũng không tồn tại, Mộ Dung Bác sừng sững tại trên tường thành hô lớn: "Nam Dương vương, lão phu cung kính bồi tiếp lâu ngày, lúc trước người đã nói, tại đây sau này sẽ là ta Phong Địa, thế nhưng là người vì sao lật lọng!"

Lưu Vân cũng là dùng một loại giận không kiềm được âm thanh nói ra: "Yến Long Uyên, người còn có mặt mũi nói, ta cho người mảnh này hơn là để người Đường Lão, thế nhưng là người lại vì Lão không tuân theo bắt đầu nuôi kẻ trộm. Tốt, lời nói ta không nói nhiều, người đem những cái này người Ba

Tư giao ra. Về sau sự tình, người qua người năm, ta ăn ta thịt."

Không nghĩ tới Mộ Dung Bác cái này lão già khom cũng cứng, quát lớn: "Luru Vân tiểu nhi, những người này là lão phu bằng hữu, người có thể nghe nói có người đem chính mình khách nhân cự tuyệt ở ngoài cửa!"

"Bằng hữu thật sao? Đã người cự tuyệt bốn vương đề nghị, cái kia chính là không thể đồng ý. Toàn quân! Bắn tên!" Luru Vân mệnh lệnh gọn gàng, mười vạn đại quân đem Thúy Lâm thành vây là chặt như nêm cối.

Luru Vân ra lệnh một tiếng không sai biệt lắm có hết mấy vạn mũi tên thật giống như xuống mưa to đồng dạng bắn vào Thúy Lâm thành, giờ phút này dù là Mộ Dung Bác công lực Thông Huyền cũng không phải cái này mười vạn đại quân đối thủ.

Vòng thứ nhất mưa tên đi qua, Mộ Dung Bác từ công sự che chắn bên trong đi ra, bởi vì sự tình quá đột ngột. Hắn căn bản là không có có nghĩ đến Luru Vân có thể như vậy không cần suy nghĩ liền bắn tên, với lại hắn cũng là có mười cái huyện địa phương, còn chưa kịp chiêu binh mãi mã.

Bởi vì hắn biết chiêu binh mãi mã bất luận tại một cái kia quốc gia cũng là trăm lập quyết liên lụy cửu tộc đại tội, cho nên hắn liền muốn đổi một loại tư duy. Hắn muốn học tập Đông Hán mạt niên Trương Giác Hoàng Cân Quân đồng dạng, dựa vào tôn giáo lập nghiệp.

Về phần tạo phản loại này như thế có kỹ thuật hàm lượng công tác dù là hắn Mộ Dung Bác kiến thức uyên bác, đồng thời còn lấy Phục Quốc làm nhiệm vụ của mình, cũng không có qua phương diện này kinh nghiệm.

Thế là những này mới vừa tới ở đây người Ba Tư liền thành hắn mục tiêu, Mộ Dung Bác đã từng tìm người cùng bọn hắn tiếp xúc qua, biết được bọn họ cái này Giáo Phái đã có hơn mấy trăm năm lịch sử, đồng thời đối với người dân nội tâm khôn khéo là như lòng bàn tay.

Đồng thời bọn họ giáo nghĩa là đặc biệt nhằm vào rộng lớn khổ cực dân chúng chế định, bọn họ cho rằng thiên địa Nhật Nguyệt giao thế, không phải hắc cũng là trắng. Cho nên bọn họ đem người chia không phải thiện cũng là xấu. Giáo nghĩa lấy Zoroastrianism (Ma Ni Giáo người sáng lập) thiện, xấu nhị nguyên luận làm cơ sở, cảm hết thảy hiện tượng quy nạp vì là thiện và ác, thiện vì là quang minh, xấu vì là hắc ám, quét sạch sáng chắc chắn sẽ chiến thắng hắc ám, nhân loại nếu theo tôn giáo chân lý cùng thần ý chỉ hướng về, cuối cùng tất nhiên hướng đi quang minh, Cực Nhạc thế giới; mà Vô Thủy đến nay Minh Ám giao nhau, ác ma hằng tại Ám Giới, hỗn loạn không thôi, gây nên nay thế giới vẫn thiện ác lẫn lộn, cố nhân làm nỗ lực Hướng Thiện, lấy tạo thành Quang Minh Thế Giới.

Tức đơn thuần lại tốt lý giải, cho nên đem bộ này lý luận dùng tại nghèo khó khốn khổ dân chúng trên thân trăm phát trăm trúng. Mà Mộ Dung Bác am hiểu nhất cũng là thay xà đổi cột, hắn thông qua mấy ngày nay và những này người Ba Tư tiếp xúc, đầy đủ hiểu biết những này Ma Ni Giáo giáo nghĩa, sau đó tại gia nhập chính mình tư tưởng biến thành chính mình đồ vật.

Nhưng là hắn không nghĩ tới Luru Vân đến như vậy nhanh, lúc đầu cái này Giáo Phái chính là vì đối phó Luru Vân chuẩn bị, thế nhưng là đến như vậy nhanh đã xáo trộn Mộ Dung Bác sở hữu bố trí.

Vừa mới vòng thứ nhất mưa tên đã đem Thúy Lâm nội thành bách tính còn có một số tiềm ẩn Giáo Phái nhân vật bắn chết không ít, mà bây giờ vòng thứ hai mưa tên đã vạn sức chờ phát động.

Mộ Dung Bác hét lớn: "Luru Vân, tốt xấu ta cũng cho qua người muốn, người cứ như vậy đối với ta một điểm tình cảm cũng không niệm sao?"

Mộ Dung Bác những lời này đã dùng tới nội lực, Luru Vân cũng dùng nội lực hô: "Ta cũng cho người địa phương, người cũng bởi vì một bản bí tịch bức ta thế. Hiện tại hai chúng ta xong, quy tắc nắm giữ trong tay ta, ta đã đưa cho người cơ hội, giao ra người Ba Tư!"

Luru Vân kêu to ra người Ba Tư thời điểm, đã đem giờ tay lên, chỉ cần trên tường thành Mộ Dung Bác dám nói một chữ "Không" vòng thứ hai mưa tên lập tức phóng ra đi qua.

Mộ Dung Bác cuối cùng chịu thua, vội vàng nói: "Thật tốt, người để người người dừng tay, ta cái này giao người!"

Luru Vân mệnh lệnh cung tiễn thủ đình chỉ lên dây cung, không lâu lắm mà thành môn mở ra, bảy cái người mặc quái dị trang phục người Ba Tư đi ra thành môn. Thế nhưng là Luru Vân binh lính căn bản là không có có quân bảy người này, thật giống như ong mật về tổ đồng dạng tràn vào Thúy Lâm thành.

Mộ Dung Bác phi thân nhảy xuống, cách Luru Vân còn có thật xa khoảng cách, hắn trừng mắt đỏ bừng ánh mắt hỏi Luru Vân, "Người đây là muốn làm gì, chẳng lẽ người muốn xuất trò mật?"

Luru Vân nói: "Không có ý tứ Yến tiền bối, ta muốn nhìn người đến có hay không chứa chấp hắn người Ba Tư, chỉ cần không có ta lập tức thu binh, nếu như ... "

Mộ Dung Bác nắm chặt quyền đầu chân khí phòng lên nói ra: "Nếu như cái gì?"

Luru Vân biết mình còn không phải Mộ Dung Bác đối thủ, nhưng là bên cạnh hắn ít nhất có hơn vạn cung tiễn thủ đối Mộ Dung Bác, thế là đã tính trước nói ra: "Nếu có lời nói, ta chính là giúp Yến tiền bối diệt trừ những này cá lọt lưới, ngài muốn cảm tạ ta u."

Mộ Dung Bác chậm rãi lắng lại chân khí, ước chừng chưa tới một canh giờ, xông đi vào quân đội lục tục ngo ngoe lui ra ngoài, trong tay bùng lấy đủ loại kiểu dáng bao vải khóa, lại không có bắt một người.

Tham Lang Quân Tướng quân đi vào Lưu Vân trước mặt nói ra: "Hồi bẩm Vương gia, ty chức không có phát hiện bất luận cái gì người Ba Tư tung tích, mời Vương gia chỉ thị!"

Lưu Vân gật gật đầu, vung tay lên, "Thu binh!"

Mộ Dung Bác nhìn xem đã đi xa đại quân, vội vàng trở lại Thụý Lâm thành mật thất bên trong, kết quả lại nhìn thấy hai cái người Ba Tư nằm trong vũng máu. Mà những đả đó chính lý tốt thư tịch cũng bị đoạt lại không còn, Mộ Dung Bác chộc tức một chường vỗ đá vụn tẩm làm cái bàn, răng bên trong kích động cắn chảy ra máu.

"Lưu Vân, ngươi khinh người quá đáng, ta Mộ Dung Bác thề với trời, ngươi nhất định phải nợ máu trả bằng máu!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Cừu Ma Trí Tới Chơi

Vũng hồ một lần Mộ Dung Bác để cho Lưu Vân tâm tình trở nên thật cao hứng, đối và hần song song cười ngửa Độc Cô Vô Song nói ra: "Chỉ sợ Yến Long Uyên lão già kia đang tại ôm này hai cỗ thi thể khốc đâu? A?"

Vô Song nói: "Đáng đời, lớn như vậy số tuổi còn không thành thật, ngươi làm sao không cho ta một kiểm sát hần đâu, ngươi để cho ta sát hần tốt bao nhiêu a!"

Lưu Vân cũng là Độc Cô Vô Song loại này tự tin, khả năng tại hần thể giới bên trong ai cũng không sợ, chính mình là tối ngu. Chính vì hần dạng này một cỗ tác chộc tức, để cho hần trên kiểm đạo vĩnh viễn không bao giờ ngừng bước.

Lưu Vân bất thành linh nói ra: "Đại ca, ta chỗ này có một bản cao thâm nội công tâm pháp, ngươi luyện không luyện?"

Độc Cô Vô Song một mực cũng là đi chính mình đường, mà lại là thuộc về loại kia đi theo cảm giác rời đi, hiếu kỳ hỏi: "Rất cao thâm? Ta nhìn ngươi luyện cái kia Bắc Minh Thần Công đều động một chút lại tẩu hỏa nhập ma, hơn nữa còn ngay cả ta đều đánh không lại. quên đi, chính ngươi nhận lấy đi."

Lưu Vân nói: "Đại ca, ngươi nói như vậy cũng là ngươi không đúng, ngươi thiên phú trong mắt của ta xác thực vang dội cỗ kim, lại dựa vào ngươi quyền kia Tam Lưu nội công tâm pháp đi đến loại tình trạng này, nhưng là cũng liền đến nơi đây."

Vô Song không có chút cảm giác nào đến Lưu Vân nói chuyện khó nghe, bởi vì tại hần trong tiềm thức Lưu Vân là một cái Tri Thức Phần Tử, "Không thể nào, ta đã cảm thấy rất tốt."

"Vậy đại ca, ta làm một cái ty dụ ngươi liền biết làm sao một chuyện. Nếu nói chúng ta đem một tòa hồ so thành thân thể chúng ta nội tại tiềm lực, nếu như chỉ dùng hai tay có thể nâng... lên bao nhiêu nước?"

Vô Song nghĩ một hồi, đồng thời còn làm ra một cái nâng nước tư thế, "Ừm, cũng liền nhiều như vậy."

Lưu Vân nói ra: "Cho nên một bộ tốt nội công tâm pháp tựa như đập nước xe đồng dạng liên tục không ngừng khai phát rút ra chúng ta tiềm lực, đây là phổ thông Tam Lưu công pháp không đạt được hiệu quả."

Vô Song liền biết chính mình cái này đệ đệ có cái gì tốt sự tình đều sẽ nhớ hần, mừng rỡ nói ra: "Vậy là ngươi không phải đã có tốt nội công tâm pháp à nha? Nhanh lấy ra để cho ta nhìn xem."

Lưu Vân cười hắc hắc, từ trong quần áo xuất ra một cái quyển trục ném cho Vô Song, Vô Song liền nhìn xem trên quyển trục mặt viết bốn chữ lớn 《Tiểu Vô Tướng Công》.

"Cái này rất lợi hại phải không?" Độc Cô Vô Song một mặt ngây thơ bộ dáng thật là khiến người ta vì hần về sau quan tâm.

Lưu Vân giả bộ như cũng khuếch trương bộ dáng nói ra: "Nhất định phải, qua ít ngày ta cũng luyện, đến lúc đó ta xem thiên hạ còn có ai có thể đánh được huynh đệ chúng ta hai."

Độc Cô Vô Song mừng rỡ nói: "Cái này tốt, ta liền ưa thích người khác đánh không lại ta."

.....

Lưu Vân trở lại Tây Bình phủ, không nghĩ tới bởi vì chính mình tùy hứng hai địa phương đi đi lại lại cũng dạng này đã nghiền, xem ra sau này phải được thường chơi như vậy một chơi.

Nhưng là hán Good Day - Ngày đẹp không có quá nhiều lâu, liền nhận được Lý nắm trưởng căn dặn, muốn hán hộ tống Thổ Phiên Đại Luân Minh Vương đến Hưng Khánh phủ.

Lưu Vân một tay lấy căn dặn quảng xuống đất, cái này Lý nắm trưởng thật sự là ăn no căng, người một cái rắm sự tình cũng cho ta tới làm, người không biết ta một phút đồng hồ mấy trăm vạn trên dưới sao!

Nhưng là không có cách, loại này căn dặn là không cho phép kháng lệnh, bởi vì tuyên bố Thánh Chi là quốc gia đại sự, căn dặn là hoàng đế việc tư. Đi ra lẫn lộn có thể không đắc lực, nhưng là không thể đắc tội Lão Đại.

Bởi vì tại căn dặn lúc đến đội, thuận tiện đem Đại Luân Minh Vương thời gian hành trình cũng đưa tới. Lưu Vân nhìn một chút địa đồ, càng là chọc tức không được đánh một chỗ đến, ta lại để cho sớm một tháng đi Tây Lương phủ đi đón hán, sau đó muốn tại Tây Lương phủ cùng đi Hưng Khánh phủ.

"Đây coi là chuyện gì xảy ra, rõ ràng bốn vương Tây Bình phủ đến Hưng Khánh phủ chỉ có hai ngày không đến lộ trình, thế nhưng là bốn vương lại muốn đi xa một tháng lại đi đi Hưng Khánh phủ, người nói, đây coi là chuyện như vậy!"

Trưởng Sử lại không có may mắn e ngại Lưu Vân, bình tâm tĩnh khí nói ra: "Hồi bẩm Vương gia, đương kim bệ hạ thích nhất Phật pháp, đồng thời vì là biểu hiện chính mình đối với Phật Tôn kính còn phải phái Thế Thân tới thay hán lễ tạ thần. Cho nên Vương gia ngài chuyển này chính là thay bệ hạ tích phúc, ngài vẫn là mau sớm lên đường cho thỏa đáng."

Dựa vào, "Này Bản Vương đi tại đây làm sao bây giờ?"

"Kính xin Vương gia không cần lo lắng, Vương gia chế định hết thầy, tiểu bọn họ đều ghi sâu trong lòng, sẽ không xuất hiện nhiều loạn."

Thật sự là, người nào cho hán dạng này là gan, sau đó cùng Độc Cô Vô Song nói ra: "Đại ca, người có muốn hay không đi với ta a?"

Nào biết Độc Cô Vô Song vẫn còn ở nghiền 《Tiểu Vô Tướng Công》, căn bản không có rảnh phản ứng đến hán.

Được rồi, ngay hôm đó lên đường Tây Lương phủ, bốn vương cũng phải gặp một lần cái này Đại Luân Minh Vương.

Thời gian thoáng một cái đã qua, Lưu Vân một đoàn người đi vào Tây Lương phủ thế nhưng là kết quả lại là chậm Thổ Phiên Đại Luân Minh Vương một bước, trọn vẹn chậm ba ngày.

Lưu Vân làm Chủ Nhà tự nhiên không thể thất lễ, dù là hán đã muộn. Lưu Vân tắm rửa thay quần áo về sau, thay xong Hoa Phục đi vào Đại Luân Minh Vương ngủ lại nơi. Không nghĩ tới nhanh như vậy muốn tiếp xúc Thiên Long Bát Bộ bên trong, xuyên qua nội dung cốt truyện thủy chung Curu Ma Trí, nghĩ tới đây tâm tình cũng là từng đợt kích động.

Lưu Vân đến tất có hạ nhân thông truyền, chờ đi theo tăng nhân đi qua Đại Luân Minh Vương đồng ý về sau, mới chậm rãi mở ra đại môn. Trên bờ đoàn ngồi một cái dáng vẻ trang nghiêm hòa thượng, trên mặt trầm tĩnh an tường, ẩn ẩn có bảo quang lưu động. Lưu Vân tâm lý nói, oa, khoa trương như vậy đến là luyện công phu gì a.

Đại Luân Minh Vương mời Lưu Vân vào nhà nhập tọa, Lưu Vân làm tốt cũng học Đại Luân Minh Vương co lại chân ngồi, dùng mang theo thỉnh tội ngữ khí nói ra: "Làm phiền Minh Vương các loại Tiểu Vương thời gian dài như vậy, thật sự là thất lễ thất lễ."

Đại Luân Minh Vương hơi khom người chào, chấp tay trước ngực nói: "Nam Dương vương khách khí, nguyên bản là tiểu tăng sớm đi vào, cái kia có thể để cho Nam Dương vương trước tiên ta một bước thỉnh tội, cái này tội đáng không được nói một chút."

"Được rồi được rồi." Lưu Vân thật không phải thường không nguyên ý và loại này miệng đầy Phật Kệ người liên hệ, nhưng là cũng không thể một câu cũng không thể nói đi, "Minh Vương, Tiểu Vương cũng thường xuyên nghiền Phật Kinh, thế nhưng là mỗi có nghi hoặc lại khổ vì không đúng phương pháp, có thể hay không mời Minh Vương giải hoặc?"

Như thế để cho Đại Luân Minh Vương xem trọng Lưu Vân liếc một chút, biết chữ người đều có thể Phật Kinh, nhưng là không phải mỗi có nghi hoặc, mà chính là xem không hiểu. Có thể có nghi hoặc người, tất nhiên là tại Phật pháp một đường có chính mình tạo ngộ.

Thế là Đại Luân Minh Vương nói ra: "Kính xin Vương gia chỉ giáo."

"Phật Kinh có nói: Vô Nhân Tướng, Vô Ngã Tướng, Vô Chúng Sinh Tướng, Vô Thọ Giả Tướng. Cái này cùng nhau đại biểu cho có ý tứ gì, với lại mỗi lần ở đây tâm cảnh ta đều sẽ nhắc lên một tia gọn sòng. Vì sao Phật luôn luôn nói Hồng Trần người lấy cùng nhau, nhưng lại không nói Hồng Trần người vì cái gì lấy cùng nhau?"

Đại Luân Minh Vương mỉm cười nhìn xem Lưu Vân, "Nam Dương Vương Quả nhưng là thiện Phật Kinh người, cùng nhau cái từ này tại Phật Kinh bên trong có rất nhiều giải thích, có thể dùng tại trên thân người, cũng có thể dùng tại tự nhiên trên thân, lấy cùng nhau cũng là một loại trầm mê, có thể trầm mê tại thất tình lục dục (mừng, giận, buồn bã, sợ, yêu, xấu, muốn) bên trong, cũng có thể trầm mê tại Bát Khổ (Sinh Khổ, Lão Khổ, Bệnh Khổ, Tử Khổ, yêu biệt ly khổ, oán niệm tăng sẽ khổ, cầu không được khổ, Ngũ Âm hừng hực khổ) bên trong.

Về phần tại sao trong hồng trần người sẽ cùng nhau, kính xin Nam Dương vương xem cái này ánh nến động sao?"

Lưu Vân nhìn xem trên bàn trà cây kia thô to nến đỏ bên trên thiêu đốt lên rất nhỏ ngọn lửa, không nhúc nhích đang thiêu đốt. Bất thành linh ngọn lửa bên trên bởi vì đồ sáp không có gói kỹ nhảy một chút, Lưu Vân chỉ nến đỏ nói: "Động, động."

Đại Luân Minh Vương mỉm cười không nói, sau đó vung tay lên, sinh ra gió lại đem ngọn lửa kích động một chút. Thế nhưng là lúc này ngọn lửa lại không có bởi vì Đại Luân Minh Vương phất tay sinh ra gió lại một lần nữa nhảy lên, Lưu Vân nghi hoặc nhìn xem Đại Luân Minh Vương, người không phải chơi ta đây à?

Đại Luân Minh Vương nói: "Tựa như Vương gia nhìn thấy đồng dạng, tại ta không có xuất thủ thời điểm, ánh nến chính mình liền nhảy lên một chút. Thế nhưng là coi ta xuất thủ thời điểm, nó lại không nhúc nhích. Liền giống với trong hồng trần người, nếu như không vì ngoại vật mà thay đổi, liền sẽ không tâm động, tâm bất động, hỏa bất động, gió bất động."

Ừ, nói xong có đạo lý, thế nhưng là khoảng cách ta lịch duyệt tới nói phải hiểu vẫn là kém một chút như vậy. Sau đó có chút kỳ quái hỏi: "Minh Vương, người gọi là Cưu Ma Trí sao? Làm sao Tiểu Vương nhìn xem không giống đâu?"

Đại Luân Minh Vương cười nói: "Cưu Ma Trí cũng là tiểu tăng, Nam Dương vương người hỏi tiểu tăng ta có phải hay không Cưu Ma Trí, này tiểu tăng cũng hỏi Vương gia một chuyện được chứ?"

Lưu Vân gật gật đầu, cái kia chính là đồng ý. Đại Luân Minh Vương hỏi: "Cưu Ma Trí nếu như là tiểu tăng, tiểu tăng lại là Đại Luân Minh Vương, này Đại Luân Minh Vương là ai? Tiểu tăng là ai?"

Ách .....

"Không phải là ngọn nến a?"

Đại Luân Minh Vương cười nói: "A Di Đà Phật."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Thứ 2 Quyền Chương Cuối

Từ khi Lưu Vân và Thổ Phiên Quốc Sư Đại Luân Minh Vương Cưu Ma Trí từng đàm thoại về sau, vậy mà dâng lên cái này Cưu Ma Trí có phải là thật hay không dạng này tâm lý. Dù sao tại hần trong nhận thức biết Cưu Ma Trí là một cái chỉ vì cái trước mắt vì là võ công không từ thủ đoạn một người như vậy, thế nhưng là cái này tràn ngập Phật Lý tăng nhân không có chút nào để cho Lưu Vân cảm giác được không thoải mái.

Nhưng là vẫn chưa từ bỏ ý định Lưu Vân trên đường cũng còn hỏi nói: "Nghe nói Minh Vương lúc tuổi còn trẻ đã từng đặt chân qua Trung Thổ, chắc hẳn lấy Minh Vương tiêu chuẩn nhất định nhận biết không ít kinh tài diễm diễm người a?"

Đây là Đại Luân Minh Vương cũng rất giống lâm vào trong hồi ức, đoạn thời gian kia xác thực khoái lạc. Hần lúc đầu nói: "Tư nhân đã qua đời, tiểu tăng lại không tri kỷ."

Thật sự là hần?

"Thế nhưng là này Giang Nam Thủy Hương Yên Tử Ô Tham Hợp Trang Lão Trang Chủ Mộ Dung Bác à?"

Đại Luân Minh Vương trong mắt chớp động một tia gọn sóng, "Há, Nam Dương vương thế mà cũng biết Mộ Dung lão trang chủ, chắc hẳn ngài cũng cùng Mộ Dung Thế Gia có một đoạn duyên a."

Ha ha, nếu như người muốn nói Mộ Dung Bác lời nói, liền xem như đi.

"Đâu có đâu có, Tiểu Vương và Mộ Dung Bác con trai của Lão Trang Chủ Mộ Dung Phục có gặp mặt một lần, hôm đó Tiểu Vương lấy hòa bình làm thân phận phó Tổng hòa đàm, sau đó chúng ta ngay tại Đại Tổng Đông Kinh Biện Lương ngoài thành một mảnh Kính Hồ gặp nhau. Chúng ta mới quen đã thân, trò chuyện với nhau thật vui. Mộ Dung Công Tử cảm thấy Tiểu Vương là một cái có thể giao nhau bằng hữu, còn tiến đưa Tiểu Vương một bản bí tịch, quả nhiên là lòng dạ như biển hạng người."

Nói xong còn cố ý tại Đại Luân Minh Vương trước mặt xa đôi phương xa, làm ra một cái ngón tay cái.

Đại Luân Minh Vương giống như có một ít kích động nói ra: "Nam Dương Vương Khả không mang đến quyền bí tịch kia?"

Lưu Vân trong lòng nghĩ nói người không phải đối với võ công như thế không có sức chống cự đi, thế là để cho Phó Thủ từ hắc trong rương xuất ra một quyển sách tới đưa tới Đại Luân Minh Vương trong tay.

Đại Luân Minh Vương đem sách nâng đến trước mặt, từng từ từng từ cẩn thận lật tới, chưa phát giác lộ rơi đầy mặt. Lưu Vân ở một bên thấy đã có chút chất phác, Cưu Ma Trí nguyên lai là nặng như vậy cảm tình một người sao?

Liên nghe đến Đại Luân Minh Vương mang theo có giọng nghẹn ngào nói ra: "Dạ Tinh một cách Cừ Trọng Thiên, một ba tháng mùa xuân ân khó còn. Có thể tại nhìn thấy Mộ Dung lão tiên sinh bút tích, đủ an ủi bình sinh, đủ an ủi bình sinh!"

Lưu Vân nhìn xem Đại Luân Minh Vương kích động như vậy, hơi sát phong cảnh nói: "Cái kia Minh Vương a, người xem một chút tại đây viết thế nào a, đúng hay không a? Tiểu Vương chưa từng luyện cái gì võ học cao thâm, cũng là nhất người ta còn lại, Đại Luân Minh Vương gặp qua nhiều như vậy cảnh tượng hoành tráng, nhất định kiến thức rộng rãi, có phải hay không "

Đại Luân Minh Vương gật gật đầu,

Cẩn thận đọc quyển sách này bên trên tinh yếu võ học, sau đó hỏi: "Nam Dương Vương Bình lúc liên không có nhìn kỹ?"

Lưu Vân lắc đầu, cái này ngược lại là thực tình. Tính toán thời gian hắc nào có thời gian nghiên cứu những này a, tại không có đạt được 《Tiểu Vô Tướng Công》 trước đó, hắc là căn bản là không có có đem hi vọng ký thác vào cái này cái gọi là 72 Tuyệt Kỹ bên trên. Với lại hắc và Mộ Dung Bác trở mặt, còn đem Mộ Dung Bác làm chặt vật như vậy, cho nên từ nhiệt mà nhưng cũng đối với Mộ Dung Bác cho hắc 72 Tuyệt Kỹ sinh ra hoài nghi.

Với lại y theo Mộ Dung Bác loại kia ăn người không được nhả xương tính tình đến xem, hắc nhất định đoán ra chính mình khẳng định sẽ đi đặt chân bên trong, đến lúc đó vạn nhất chính mình luyện được võ công xây ra vấn đề, thật sự là khóc đều không địa phương.

Đại Luân Minh Vương cũng cẩn thận một thiên một thiên lật giấy, sau đó nói: "Cái này võ công không có vấn đề, Nam Dương vương người nghe nói qua Thiếu Lâm Tự không có."

Lưu Vân giả bộ như cũng ngây thơ tức lắc đầu lại gật đầu, "Tiểu Vương nghe nói qua Thiếu Lâm Tự, thế nhưng là không biết cái này Thiếu Lâm Tự có hay không bọn họ truyền thần kỳ như vậy."

Đại Luân Minh Vương cười nói: "Tiểu tăng cũng một mực đối với Thiếu Lâm Tự hướng về không thôi, thế nhưng là một mực không có cơ hội đi xem một chút. Nam Dương vương ngài quyền bí tịch này không phải là phạm vật, thượng diện ghi chép võ học chừng 40 loại nhiều, nếu là có thể luyện thành một kỹ năng liền đủ để đặt chân giang hồ."

Nghe Đại Luân Minh Vương nói như vậy, chắc hắc cái này bí tịch hắc không có vấn đề, "Đã như vậy, này Tiểu Vương cần phải thật tốt bảo tồn. Đúng, Tiểu Vương xem Minh Vương đối với võ công như thế có nghiên cứu, hơn nữa còn đối với Mộ Dung Bác Lão Trang Chủ như thế có cảm tình. Nếu như không chê lời nói, xin mời Minh Vương cảm quyền bí tịch này lấy đi chính là, cho Tiểu Vương một phần phó bản thuận tiện."

Đại Luân Minh Vương đột nhiên cảm thấy trước mắt thiếu niên này thật sự là một cái Hảo Hài Tử, âm thanh hơi có run rẩy hỏi: "Dạng này thật có thể sao?"

"Vậy thì có cái gì có thể hay không, tất nhiên Minh Vương ưa thích, Tiểu Vương lại thế nào đoạt người chỗ yếu. Huống hồ Tiểu Vương có thể có được quyền bí tịch này cũng là Mộ Dung Công Tử phóng khoáng, tất nhiên hắc có thể dạng này phóng khoáng. Tiểu Vương lại thế nào không thể vì là Minh Vương phóng khoáng một lần."

Đại Luân Minh Vương đối Lưu Vân chấp tay trước ngực nói: "A Di Đà Phật, Nam Dương vương vô lượng thiện tâm nhất định được vô lượng phúc báo, tiểu tăng cảm ơn Nam Dương vương Đại Đức."

Nghe xong Đại Luân Minh Vương nói như vậy, quái để cho hắc không có ý tứ. Dù sao hắc về sau liền sẽ gặp lại Mộ Dung Bác, chính mình dạng này cũng không tính gạt người đi.

Một đêm đi qua, Đại Luân Minh Vương đình lấy nhập nhèm mắt buồn ngủ, cầm một bản tân phó bản giao cho Lưu Vân trên tay. Lưu Vân mở ra xem, bên trong quả nhiên cỡ nào không nội dung cho, ta liền biết cái này Đại Luân Minh Vương nhất định sẽ có qua có lại.

Lưu Vân mang theo Đại Luân Minh Vương một đoàn người trùng trùng điệp điệp hoa hơn một tháng mới đến Hưng Khánh phủ, Đại Luân Minh Vương tự nhiên là đạt được Lý nắm trường tới cao đẳng cấp chiêu đãi.

Sáng sớm tức lên, chỉ toàn đường phố quét vệ, lạnh như vậy trời còn có tất cả bách tính mười dặm đón lấy, thật sự là cho Đại Luân Minh Vương thật lớn mặt mũi.

Chờ đem Đại Luân Minh Vương đưa đến Hưng Khánh phủ liền không có Lưu Vân sự tình gì, thế nhưng là chính mình nếu là và Đại Luân Minh Vương cùng đi, quả quyết không có đi trước đạo lý, với lại Lý nắm trường cũng không có tại Hưng Khánh phủ mở cho hắc phủ xây rằng, cho nên chỉ có thể ở tại trong hoàng cung.

Lưu Vân lúc này nằm chán ngồi tại Lý Thu Thủy trong tâm cung, đang cùng không có dịch dung Lý Thu Thủy một đứa con một đứa con xuống cờ vậy.

Lý Thu Thủy bất thành linh hỏi: "Luru Vân tôn nhi, nếu có một ngày ngươi muốn trèo núi đến tuyệt đỉnh, ngươi chuyện làm thứ nhất là làm cái gì?"

Không nghĩ tới Lý Thu Thủy sẽ hỏi vấn đề như vậy, nói thực ra vấn đề như vậy hẳn thật đúng là không có cân nhắc qua những vấn đề này. Với lại không có dịch dung Lý Thu Thủy bộ dáng đặc biệt dọa người, động một chút lại vui buồn thất thường cười một cái, để cho Luru Vân cả người cũng không tốt.

Luru Vân nói: "Nương nương, nói thực ra ta đến là thật không có nghĩ tới những chuyện này, tuy nhiên tính toán thời gian, mới phát hiện chính mình vẫn là quá nhỏ bé. Lấy võ công tới nói đi, ta đang luyện cái ba mươi năm mươi năm cũng đánh không lại ngài, với lại ta xem nương nương cái này tinh thần đầu ít nhất cũng còn có thể sống lâu cái ba mươi năm mươi năm, nói cách khác ngài còn muốn tại ép ta ba mươi năm mươi năm.

Lấy quyền thế tới nói đi, ta hiện tại cố nhiên là Nam Dương Thân Vương, chủ chương hai mươi một tiểu bang Quân Chính Đại Quyền. Thế nhưng là ta mạng nhỏ tùy thời nằm tại ngài và con trai của ngài trong tay, ngài nói ta ghen không được biệt khuất."

Lý Thu Thủy trong tay nắm bắt quần cò, nhú mày, "Nói như vậy ngươi muốn làm gì?"

Luru Vân xem xét Lý Thu Thủy ngữ khí không đúng, trên trán chảy ra từng tia từng tia mồ hôi chút, sau đó thay đổi trước đó ngữ khí nói: "Ta vẫn là muốn tránh tại nương nương dưới cánh chim thật tốt làm Nam Dương Thân Vương, tóm lại cũng là ngài muốn ta làm gì liền làm cái đó, ra đại sự ngài liền thay ta công là được."

Lý Thu Thủy hơi hơi thờ dài nói: "Thật sự là lại một cái không có tiền đồ, Ai Gia vừa mới thu đến Hoàng Thượng đưa tới hoa hồng, Mùa đông có thể có hoa hồng mở ra, hẳn cũng là có ý. Hoa hồng này ngươi hãy cầm về đi thôi, thật tốt nuôi, Ai Gia cả một đời liền bồi dưỡng mấy người. Lại vẫn cứ không có một cái nào có thể thừa dịp Ai Gia tâm ý, ngươi nói ngươi khi còn bé sát phạt quả quyết, làm sao càng lớn lên càng giống Hoàng Thượng. Ngươi có phải hay không thật sự là Ai Gia tôn tử a, Ai Gia luôn luôn hỏi Hoàng Thượng, thế nhưng là hẳn luôn luôn không nói."

Hey, làm sao nội dung cốt truyện hướng về kỳ quái phương phát triển, Luru Vân đành phải ba phải nói: "Nương nương, ngài khả năng thật sự là đa tâm, bệ hạ là ngài một giờ đợi nuôi lớn, bệ hạ khi còn bé bộ dáng cùng ta khi còn bé bộ dáng, ngài tổng sẽ không không nhận ra đi."

Lý Thu Thủy cũng không biết làm sao, luôn luôn Lão đem hẳn và Lý nắm trường liên quan đến nhau. Có phải hay không số tuổi lớn đều trường muốn tôn tử tâm lý a, ta nghe nói Lý nắm trường nhi tử không có một cái nào nuôi sống, cũng không biết có phải hay không nguyên rủa.

"Luru Vân a, Ai Gia muốn thỏa mãn ngươi một cái nguyện vọng, không biết ngươi muốn cái gì?"

Lý Thu Thủy không phải uống nhầm thuốc đi, chẳng lẽ lão thiên gia mở mang tầm mắt.

"Ách, nương nương, ngài nói ngài lạnh như vậy không được Đình Nhất hỏi, ta còn chưa nghĩ ra đâu, có thể hay không không nói những thứ này. Ngài nhìn xem ta năm nay mới mười lăm tuổi, tuy nói chiếu Tây Hạ quy củ, mười lăm tuổi người cũng đã có thể lên chiến trường. Nhưng là ta cái gì cũng không thiếu, có thể hay không đem cái này sự tình trước tiên áp xuống tới, đổi một cái đề tài a?"

"Vậy ngươi muốn nói cái gì?" Sau đó liền đem Luru Vân Đại Long cắt đứt, có thể thấy được Lý Thu Thủy tính khí là cỡ nào táo bạo, có thể sử dụng loại phương pháp này khắc chế người một nhà cũng chỉ có Lý Thu Thủy.

Dựa vào, ta còn muốn nhiều lời vài câu đâu, ngươi dạng này liền đem ta bóp chết."Nương nương, ngài nói Phiếu Miểu Phong ta đã xếp vào tiến vào nhân thù, chỉ cần nương nương ngài ra lệnh một tiếng, ta liền có thể đem Phiếu Miểu Phong công hãm hạ xuống hiến cho ngài "

Lý Thu Thủy thân thể khẽ run lên, sau đó mắt bốc hung quang nói ra: "Luru Vân, Ai Gia có hay không nói qua cho ngươi, tại không có Ai Gia cho phép, không cho ngươi ra tay với Phiếu Miểu Phong!"

Không phải muốn trở mặt đi, "Cái kia không phải nhúng tay, là xếp vào Mật Thám, ngài nói qua ta không thể nhúng tay ngài sự tình, thế nhưng là ngài luôn luôn như có như không bồi dưỡng ta. Với lại ta phát hiện tương ứng Phiếu Miểu Phong 36 Động 72 Đào người cũng đều không ngoại lệ đều bên trong Sinh Tử Phù, cho nên ta liền lớn mật tương tượng một chút nếu như ngài có một ngày muốn đổi Phiếu Miểu Phong xuất thủ, nhất định sẽ làm cho ta tới xung phong. Cho nên ta trước hết xuống như thế một tay, nhìn như là từ lấp một đứa con, kì thực là hiểm bên trong phú quý tìm."

Sau đó lấp bên trên một đứa con, trên bàn cờ trống đi một chân đến không, "Tựa như dạng này, nương nương ngươi hiểu được đúng hay không."

Lý Thu Thủy nhìn xem Luru Vân, "Cũng tốt, chỉ cần ngươi còn nhớ rõ Ai Gia vì sao không cho ngươi ra tay với Phiếu Miểu Phong liền tốt, nơi đó còn không phải ngươi có thể ứng phó trình độ."

Luru Vân tại Hưng Khánh phủ chờ đợi hai tháng, đưa mắt nhìn Đại Luân Minh Vương đi về sau, hẳn cũng hướng về Lý nắm trường cáo từ. Trước mắt hẳn vẫn là Lý nắm trường trên danh nghĩa nhi tử, mặt mũi sống nhất định phải làm đủ.

Lý nắm trường lúc này đang tại hẳn chúc mừng hôn lễ bên trong tưới hoa, nhìn cũng không nhìn Luru Vân, nhưng là hẳn hỏi: "Luru Vân hoàng nhi, ngươi có muốn hay không đi Đại Tổng nhìn xem?"

Luru Vân lắc đầu nói: "Không muốn."

.....

Tốt nửa ngày, Lý nắm trường mới nói câu nói tiếp theo, "Trẫm đem 《 Tiểu Vô Tướng Công 》 đưa cho Đại Luân Minh Vương, ngươi nói trẫm làm như

vậy đúng là sai?"

Không phải đâu, cảm tình thứ này là người truyền đi, tình huống như thế nào!

"Chỗ ấy bề tôi có thể hỏi hay không một chút đây là vì sao?"

Lý nắm trường nói: "Cái này giang hồ trăm vẫn muốn làm một ít gì, thẳng đến trăm nhìn thấy cái kia Đại Luân Minh Vương ánh mắt biết. Cái ánh mắt kia trăm trước kia gặp qua, là một cái cái gì đều muốn ánh mắt, tất nhiên hẳn ưa thích, này trăm liền trợ hẳn một chút sức lực.

Cái thế giới này còn chưa đủ loạn, người xuất hiện tuy nhiên cũng làm cho trăm cảm thấy rất có ý tứ, thế nhưng là người độ lượng còn chưa đủ. Không chỉ tuổi tác quá nhỏ chống đỡ không dậy nổi người đã tâm, còn để cho trăm cảm thấy người làm đây hết thấy đều cũng buồn cười."

"Cho nên nói ngài muốn cho Cừu Ma Trí đi đại náo một trận sao?"

"Không được sao?"

Lưu Vân tâm lý nói, được, người thắng.

.....

Lý nắm trường giữ Lưu Vân lại đàm luận tốt nhiều đồ vật, Lưu Vân lại một mực che giấu, không có và Lý nắm thờ dài lộ hẳn chân thực nguyên nhân.

Cứ như vậy, Lưu Vân trở lại.

Hắn thấy Lý nắm trường vẫn là một cái Từ Trạch không có đổi, mà Lý Thu Thủy cũng có năng bị ai, về phần mình à, còn phải đợi thêm các loại, dù sao cố sự chưa xong, cũng không phải là nói kết cục thời điểm.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Năm Năm Sau

Yên Vũ Mông Mông, năm nay Tây Hạ nước mưa nồm nằng, tình cảnh rất tốt.

Mông lung khí trời bên trong, cuối cùng vẫn là sẽ cho người lâm vào mỹ hảo Thi Tình Họa Ý bên trong, mà ở trong đó càng là như vậy mỹ hảo, như thế hoang tưởng, như thế sinh cơ bưng bưng.

Bây giờ thái dương xuất hiện, đuổi đi một mớ về lo lắng, Dương Quang Phổ Chiếu phía dưới, để lộ phiến đại địa này khăn che mặt bí ẩn.

Trước mắt chính là Lưu Vân nơi ở địa phương, đầy khắp núi đồi Hoa Hồng Đỏ bao trùm tại trên phiến đại địa này. Mà phiến đại địa này trung ương, đứng vững vàng một tòa cô độc nhà lá, lẻ loi trợ trợ để cho người ta chùn bước.

Nhạc Lão Tam và Vân Trung Hạc đứng tại rời xa Hoa Điền bên ngoài, ngắm nhìn nơi xa Mao Ốc.

Vân Trung Hạc nói ra: "Tam ca, năm năm, hẳn hay là không muốn đi gặp đại ca. Chúng ta có thể hay không làm những gì, nói thí dụ như đem Hoa Điền đốt, buộc hẳn đi ra?"

Thế nhưng là luôn luôn tùy tiện Nhạc Lão Tam cũng là yên lặng không nói, nói thực ra tại hai năm trước thời điểm, đại ca mang theo ba người bọn hắn tự mình đến tìm Lưu Vân. Thế nhưng là lúc kia Lưu Vân là vô luận như thế nào cũng không muốn cùng bọn hắn cùng nhau đi theo, cứ như vậy đại ca Đoàn Duyên Khánh xuất phát từ Lưu Vân tuổi tác còn nhỏ liền vì là Lưu Vân các loại một năm.

Mà lên một lần đại ca thu đồ đệ đệ bởi vì Lưu Vân đối với hắn sự phụ không cung kính thái độ, muốn xông vào Hoa Điền đem Lưu Vân bắt tới thời điểm, liền chết như vậy tại mảnh này hoa hồng dưới biển, làm phân bón hoa.

Thế là Đoàn Duyên Khánh lại các loại Lưu Vân một năm, chỉ vì và hắn đồng hành.

Từ khi đó bắt đầu bọn họ biết, mảnh này hoa hồng biển là dùng độc hoa hồng làm được.

Lưu Vân tại hàng năm hoa hồng biển nở rộ thời điểm, đều sẽ tới đến nơi đây bề quan, giấu ở tử vong trong biển hoa, để cho người ta không có chỗ xuống tay.

Mà tại biển hoa trên bệ đá đọc sách Lưu Vân không thể nghĩ ngờ là mảnh này trong biển hoa duy nhất sinh mệnh, hắn không biết chừng nào thì bắt đầu ưa thích cái này điểm điểm hoa hương, gió nhẹ thổi qua bay múa lên Hoa Biển là hắn gặp qua đẹp nhất cảnh sắc.

"Không sai biệt lắm là thời điểm đi, Thiên Long nội dung cốt truyện."

Đang lúc Nhạc Lão Tam còn có Vân Trung Hạc dất cuồng hống tại Hoa Điền phía trước là Lưu Vân tên thời điểm, đã nhìn thấy Lưu Vân phong độ nhẹ nhàng trong biển hoa đi tới.

Tuần nhá!

Đây là Nhạc Lão Tam còn có Vân Trung Hạc trong lòng ấn tượng đầu tiên, trước mắt nam tử quả thực là tuần nhá không tưởng nổi, hai người đối mặt nhìn nhau liếc một chút, Vân Trung Hạc thở dài một hơi nhìn xem Nhạc Lão Tam nói ra: "Tam ca, ngươi làm sao như vậy xấu xí?"

Nhạc Lão Tam cũng lần đầu tiên không có bởi vì Vân Trung Hạc nói hắn nói xấu mà nổi trận lôi đình,

"Đúng vậy a chỉ đồ thừa mẹ không cho một tấm tốt Túi da. Năm năm không gặp, không nghĩ tới Đại Chất Từ đáng đáp đẹp mắt như vậy."

Lưu Vân cứ như vậy lảng lảng đi vào trước mặt hai người, Vân Trung Hạc vậy mà trong lúc nhất thời không biết nên kể một ít cái gì mở miệng mới tốt.

Trời sinh Quý Trụ!

Đây là Vân Trung Hạc lần đầu tiên cùng Lưu Vân đối mặt thời điểm sinh ra cảm giác, không nghĩ tới năm đó còn muốn dựa vào chính mình hộ vệ mới có thể bảo mệnh tiểu quý toàn thân cao thấp vậy mà lộ ra như thế sang trọng.

Không biết Nhạc Lão Tam là giác quan trì độn vẫn là không có bầu không khí cảm giác, ôm Lưu Vân cười ha ha nói ra: "Đại Chất Từ, ngươi nhị thúc ta thế nhưng là cuối cùng nhìn thấy ngươi. Ngươi nói ngươi luôn không thấy chúng ta, để cho nhị thúc đều muốn ngươi xấu."

Lưu Vân cũng không biết cái kia dùng dạng gì phương thức đối đãi bọn hắn, thần sắc tự nhiên nói ra: "Đúng vậy a cũng có thật nhiều năm không thấy, hôm nay lại làm khó hai vị thúc thúc tới đây tìm ta, thật sự là Lưu Vân không phải."

Lạnh lùng!

Vân Trung Hạc bất thành linh phát hiện người trước mắt lập tức liền biến thành người xa lạ, cái này vẫn là cái kia đi theo chính mình đằng sau Tứ Thúc Tứ Thúc kêu to Lưu Vân sao?

Lưu Vân nói: "Đại Bá ở nơi nào, đã lâu không gặp, không biết thân thể của hắn có được hay không?"

Nhạc Lão Tam nói: "Đâu còn có cái gì không tốt, cũng là một mực muốn chờ ngươi, cũng sẽ không biết vì sao không tự mình đi. Đã ngươi đi ra, này Tam Thúc dẫn ngươi đi tìm Lão Đại đi." Cứ như vậy ba người vai kề vai cùng một chỗ đi ra ngoài.

Nếu đối với Tứ Đại Ác Nhân những năm này hành tung, Lưu Vân nhiều ít vẫn là biết. Đoàn Duyên Khánh cũng không vì vì là cùng mình náo tách ra mà lui ra Nhất Phẩm Đường, ngược lại làm Nhất Phẩm Đường đệ Nhất Cung Phụng hung danh truyền xa.

Đây là một chỗ khác trên vách núi, Cao Xứ Bất Thắng Hân.

Diệp Nhị Nương đứng sau lưng Đoàn Duyên Khánh, nhìn xem yên lặng không nói đại ca, trong mắt lộ ra nồng đậm bất an, luôn cảm thấy giống như có cái gì chẳng may sự tình muốn phát sinh.

Quả nhiên, Nhạc Lão Tam lớn giọng đúng hạn mà tới, "Đại ca! Đại ca! Chúng ta cảm Lưu Vân Đại Chất Từ mang đến!"

Diệp Nhị Nương nhìn lại, đi tại hai cái huynh đệ trung gian cái kia nhẹ nhàng tuyệt thế công tử, lại chính là năm đó cái kia Tiểu Quý Đầu?

Ba người đi vào bên vách núi bên trên, Đoàn Duyên Khánh nhìn xem Lưu Vân, vui mừng gật gật đầu, sau đó này khàn giọng âm thanh lại một lần nữa vang lên, "Không tệ, xem ra ngươi năm năm qua yên lặng, cuối cùng muốn nhất phi trùng thiên. Bá phụ cũng vui mừng, cũng vui mừng."

Lưu Vân giống như là đến đây nói chuyện phiếm khách nhân đồng dạng, động tác tùy ý đi đến Đoàn Duyên Khánh trước mặt, nhếch lên áo bào an toàn ngồi tại Đoàn Duyên Khánh đối diện.

"Bá phụ, đã lâu không gặp."

Loại cảm giác này, còn có làm càn như vậy hành vi, hắn thật sự là Lưu Vân sao? Diệp Nhị Nương nghĩ như thế đến, thế nhưng là Đoàn Duyên Khánh lại không có cảm thấy chút nào không thỏa.

"Người lớn lên, tâm vẫn là trái tim kia sao?"

Đoàn Duyên Khánh chỉ quan tâm Lư Vn có còn hay không là nắm đó cái kia ề muốn đem Đại Lý quấy đến long trời lở đất Lư Vn mà thôi, cũng không có nghĩ nhiều như vậy.

Lư Vn động tác tiêu sái tùy ý, nhưng là thực chất bên trong lại lộ ra tránh xa người ngàn dặm khí lạnh. "Tâm vẫn là trái tim kia, chỉ có điều đã nhét vào tốt nhiều đồ vật, đem quá đi đều quên."

"Ừm."

Đoàn Duyên Khánh biết Lư Vn giờ phút này thân phận không chút nào thấp hơn hân cha đẻ Đoàn Chính Thuần, với lại càng là chỉ có hơn chứ không kém. Thế nhưng là không nghĩ tới lại là dùng loại những lời này thừa nhận chính mình, xem cái dạng này, Đoàn Duyên Khánh đã chiếm được chính mình đáp án.

Nội kinh bắn ra, Khí Kinh nổi lên bốn phía!

Đoàn Duyên Khánh Tinh Cương mãnh lửa gạt xen lẫn Thiên Quân Chi Lực, đối Lư Vn đầu nện xuống.

Mà này đồng thời Diệp Nhị Nương, Nhạc Lão Tam còn có Vn Trung Hạc chẳng ai ngờ rằng sự tình có thể như vậy phát triển tiếp, Lão Đại thể mà động thủ trước!

Lư Vn tại mãnh lửa gạt nện xuống lúc đến đội, hai chân dùng lực đạp một cái, trốn qua mãnh lửa gạt phạm vi. Này mãnh lửa gạt lúc ấy liền đem Lư Vn tọa hạ cầu thang đá nện một cái vỡ nát, sau đó dùng một căn khác thô quái trọng mọn lực đuổi kịp Lư Vn.

Đoàn Duyên Khánh mãnh lửa gạt liền tốt giống như trường kiếm trực tiếp hướng Lư Vn vì trí hiểm yếu vị trí đâm tới.

Nhưng là tại người hình cấp tốc lui lại Lư Vn lại thân nhiên tự nhiên, tay phải phảng phất yếu đuối không xương, nhẹ nhàng nắm mãnh lửa gạt lửa gạt nhọn.

Mặc cho Đoàn Duyên Khánh dùng lực như thế nào, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm vền vẹn khoảng cách Lư Vn vì trí hiểm yếu bộ vị Tam Thốn không đến lửa gạt nhọn, lại như thế nào cũng không đâm xuống đi.

Hắn trở nên mạnh mẽ!

Đây là Đoàn Duyên Khánh trong lòng ý nghĩ duy nhất.

Chẳng lẽ hiện tại thật đã không phải là chính mình thời đại sao? Ngán ngại năm năm liền có thể xuất hiện một cái như thế cường hân thiếu niên cao thủ?

"Vẫn được!"

Lư Vn không thể không tán thưởng một chút Đoàn Duyên Khánh, nói thực ra không phải mỗi một cái Người tàn tật đều có phần này kiên quyết cảm võ công luyện đến cao thâm như vậy cấp độ.

Bất thành linh lửa gạt nhọn truyền đến một trận nội lực ba động, Lư Vn mãnh mẽ từ dưới đi lên một chương vỡ tại mãnh ngoặt lên, đã nhìn thấy Nhất Dương Chỉ Chi Lực xuyên thấu qua mãnh lửa gạt ngút trời mà qua.

"Hừ!" Vậy mà đánh lên như vậy bị Lư Vn tránh thoát, Đoàn Duyên Khánh hừ lạnh một tiếng, bức bách càng chặt. Nhưng là Lư Vn căn bản là không có có trốn tránh ý nghĩ, năm năm thời gian không phải bình thường người có thể nhịn chịu, mà thu được thành quả cũng không phải người bình thường có thể ngưỡng vọng.

Tâm tư thoáng qua một cái, Lư Vn không nhìn khí thế kia hung hăng mãnh bất cớ tới uy hiếp, ngược lại chân đạp Lăng Ba Vi Bộ, thân hình mờ mịt phong thanh hiển hách. Bởi vậy mang theo liên tiếp Chương Ảnh, thoáng chốc liền đem Đoàn Duyên Khánh gắn vào bên trong.

Hắn ba cái ác nhân mất thấy sự tình xuất hiện, lại không có một cái đi lên hỗ trợ, bởi vì loại trình độ này đánh nhau đã không phải là bọn họ có thể nhúng tay.

Đoàn Duyên Khánh đã hơi hơi đỏ mồ hôi, tựa hồ toàn thân cao thấp đều rơi vào Lư Vn Chương ảnh bên trong, trừ cứng rắn chống đỡ bên ngoài không còn cách nào khác. Gầm lên giận dữ, một thân hùng hậu nội lực vận chuyển, tới múa lên tương đương bóng trượng.

Bành!

Đoàn Duyên Khánh ở ngực thỉnh linh khắc sâu vào một cái màu trắng mờ chương ấn, thế là bởi vì cao thủ quyết đấu sinh ra Kính Khí tứ tán ra. Đoàn Duyên Khánh ngạc nhiên nhìn xem bộ ngực mình giống như không thể tin được tự mình nhìn gặp đồng dạng. "Đây là cái gì chương pháp?"

Đứng tại chỗ Đoàn Duyên Khánh mặc dù không có bị thương nặng, nhưng là còn không có từ Lư Vn mang cho hắn trong lúc khiếp sợ khôi phục lại. Thế nhưng là dù vậy, Đoàn Duyên Khánh vẫn là đối vừa mới một chiêu kia Thần Lai Chi Bút chương pháp rung động đến.

"Ta tự sáng tạo, Phi Nguyệt Trích Tinh." Lư Vn khoan thai nói ra một chiêu này tên.

Đoàn Duyên Khánh thất thần nói ra một câu, "Tốt chương pháp."

Sau đó đã nhìn thấy Luru Vân thân nhiên đi xuống Sơn Nhai, đi vào ba cái ác nhân bên người nói ra: "Liên tha thứ tiểu chất mạo phạm, Đại Lý chuyển đi, xin thứ cho tiểu chất không thể cùng đi, cáo từ."

Ba cái ác nhân cứ như vậy đưa mắt nhìn Luru Vân xuống núi, chỉ nghe thấy Đoàn Duyên Khánh nhìn xem Luru Vân bóng lưng nói ra: "Xem ra, chúng ta cuối cùng không phải người một đường, Nhị Muội Tam Đệ Tứ Đệ, chúng ta cũng đi thôi. Bây giờ Đại Lý ta thị phi đi không thể, còn tốt có các người bồi tiếp. Bây giờ ta cũng chỉ còn lại cái này một ngón tay nhìn, trở lại Đại Lý."

Cứ như vậy có sự bắt đầu, Luru Vân đã xuất quan, cái thế giới này lần nữa nghênh đón đặc sắc, cũng nghênh đón bi ai.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Trúng Đích Nghiệt

Từ khi Luru Vân và Đoàn Duyên Khánh phân biệt về sau, liền một người hành tẩu trên đường. Hấn ý nghĩ rất đơn giản, Thiên Long nội dung cốt truyện cùng hấn tới nói đã râu ria, hấn chỉ là muốn làm một cái Người chứng kiến.

Hiện tại hấn chính là một cá nhân cười một thốt tuần mã rong ruổi tại Đại Tổng quốc thổ bên trong, lúc đầu lấy thân phận của hấn tự nhiên có thể rêu rao khắp nơi, nhưng là từ khi Tổng Thần Tông qua đời về sau. Tây Hạ và Đại Tổng lại lâm vào trước đó tình trạng khản trương, khiến cho lúc trước hấn hết thầy tâm huyết đều nước chảy về biển đông.

Nhưng là cái này cũng không ảnh hưởng hấn lấy một cái bình thường người thân phận tự do hành tẩu tại Đại Tổng quốc thổ bên trong, tất nhiên Tứ Đại Ác Nhân muốn tìm Đại Lý Đoàn Thị phiền phức, vậy mình không đi sớm tìm một cái chỗ ngồi tốt xem kịch há không lãng phí.

Luru Vân là lần đầu tiên lấy một cái võ giả thân phận đặt chân giang hồ, nơi này có hấn không có trải nghiệm qua cảm giác. Nhưng là Luru Vân trên đường đi cũng đủ hấp dẫn rất nhiều người nhân cầu, chỉ bằng lấy cái kia không giống với thường nhân đặc biệt khí chất.

Mà ở một cái Tô Châu trên lầu, Luru Vân muốn một đầu say Quế Ngư, hai cái màn thầu và một Tiểu Hồ rượu trái cây bắt đầu chậm rãi nhắm nháp.

Thế nhưng là nhất bang quần áo rách rưới Cái Bang Đệ Tử bất thành linh đi vào trong lầu, tùy tiện ngồi đối diện hấn cái bàn. Với lại tại đây nhiều như vậy cái bàn hết lần này tới lần khác ngồi ở chỗ này, chẳng lẽ cũng bởi vì tại đây gần cửa sổ hộ có thể nhìn thấy bên ngoài hồ nước sao?

Bởi vì cùng đi người có một chút nhiều, đã nhìn thấy Luru Vân một người ngồi một cái cái bàn, cười ha hả nói với Luru Vân: "Lão Đệ, liệu cái cái bàn thôi?"

Sau đó cũng mặc kệ Luru Vân có đồng ý hay không liền phối hợp ngồi xuống, nói thực ra không phải ghét bỏ bọn họ, thế nhưng là mùi vị thái trùng, Luru Vân kém chút không có phun ra.

Nhưng là Cái Bang những người này ngồi ở chỗ này hoàn toàn ảnh hưởng chính mình muốn ăn, bây giờ Luru Vân bỏ đi Duyên Hoa hoàn toàn không có khi còn bé bạo ngược, nghĩ tới đây cũng không cần thiết lại ngồi ở đây.

Dù sao lầu hai còn có phòng, sớm biết liền không được học những người này cảm thụ giang hồ khí phân, thế là liền bụng món ăn và bầu rượu muốn đi lên lầu.

Nhưng là quả không phải vậy bị người ngăn lại, Luru Vân không cần nghĩ liền biết đám kia khát cái bên trong một cái người, cao lớn thô kệch ngăn lại Luru Vân đường đi.

Miệng bên trong cũng không biết nhai lấy thứ gì, nói chuyện Harry hà hơi, "Ta nói làm gì a, xem thường chúng ta Cái Bang có phải hay không!"

Luru Vân cố nén không có nôn, liếc nhìn hấn một cái, "Cái Bang chính là Thiên Hạ Đệ Nhất Đại Bang, không cần thiết như thế hùng hổ dọa người a?"

Không nghĩ tới Luru Vân một câu liền đem cái này sau đó phải phun nước miếng Cái Bang đại hán sở hữu lời nói đều chặn ở trở lại, thế nhưng là đại hán này đòi đi một chút mạch suy nghĩ,

"Không sai, là không có không nói lý lẽ như vậy, người tới dùng cơm, chúng ta cũng tới ăn cơm. Thế nhưng là người trốn tránh chúng ta cũng là xem thường chúng ta Cái Bang, hôm nay bữa cơm này người nếu không ở chỗ này ăn xong, hoặc là mấy ca xin mời người ăn một bữa đừng!"

Nhưng là không đến một giây sau, cái này khát cái liền lấy một loại vô cùng quý dị từ thể từ cửa sổ bay ra ngoài, một đầu ngã vào trong nước.

"Cầm vũ khí!"

Coi như đám này Cái Bang người muốn động thủ thời điểm, một tiếng "Dừng tay" gọi lại sở hữu muốn động thủ Cái Bang con em

Một cái vóc người hơi mập, khắp khuôn mặt mặt đỏ Quang Trung người trẻ tuổi hét lại tất cả mọi người, cái này giữ lại ria mép trung niên nam nhân vừa tiến đến, sở hữu Cái Bang con em toàn bộ đều trung thực, giống như phạm sai lầm hài tử bị gia trưởng bắt lấy đồng dạng.

Người trung niên này nam nhân đi đến Lưu Vân trước mặt, đầu tiên là đối Lưu Vân ôm quyền ý chào một cái, sau đó hướng về phía phía bên ngoài cửa sổ nhìn một chút, cái kia vừa rồi rơi vào trong nước Cái Bang đại hán đã leo ra.

Người trung niên này nam nhân hô: "Người thế nào?"

Đại hán kia nói: "Phó bang chủ, ta không sao, người chờ ta một chút, ta cái này đem Cái Bang mặt mũi tìm trở về!"

Mã Đại Nguyên?

Lưu Vân không xác định nhìn trước mắt trung niên nam nhân, xem ra hán sống cũng không tệ lắm.

Liền nghe Mã Đại Nguyên hướng về phía nam nhân kia hô lớn: "Đánh rắm, người bây giờ liền rút cho ta quay về Phân Đà đi, sao chép một trăm lần Bang Quy viết không hết không cho phép ngủ!"

Sau đó lại đối Lưu Vân nói ra: "Vừa rồi thật sự là thất lễ, mời tiểu ca tha thứ ta Cái Bang Đệ Tử quản giáo không nghiêm, nhiều tiểu ca dùng cơm, như vậy đi hôm nay bữa cơm này quên tại Mã mỗ đầu người bên trên được chứ?"

Thái độ không tệ lắm, "Người nói xong liền tốt đi, ta chính là một cái đi ngang qua ăn cơm."

Mã Đại Nguyên xem Lưu Vân thái độ cũng không phải muốn gây chuyện, liền phân phó điểm tiểu nhị cảm Lưu Vân trưởng ghi tặc hán tại đây. Lưu Vân cũng đúng lúc đối một cái tân cái bàn ăn cơm, nguyên nhân cũng là lâu hai không có chỗ.

Thật là khiến người ta không tưởng tượng nổi, bình thường sinh ý nóng này từ lâu cũng là dưới lầu trước tiên đây, thế nhưng là tại đây hết lần này tới lần khác là trên lầu đã bị người bao xuống, căn bản là hai loại khái niệm.

Lúc này cửa tiệm bất tri bất giác chật ních người, âm thanh âm ỹ. Lưu Vân đã nhìn thấy Mã Đại Nguyên tự mình nghênh đón, từ cửa tiệm trong kiệu nghênh ra một cái tuyệt thế đại mỹ nữ.

Lưu Vân nhìn thấy nữ nhân kia bộ dáng, lúc đầu tâm cảnh không có chút rung động nào hán, phía sau lưng cũng cảm giác một trận gió lạnh thổi qua, cả người thân thể đều gấp.

Lưu Vân một mực đang trong lòng nghĩ tượng lấy chính mình và hán sinh thân mẫu thân Khang Mẫn gặp mặt về sau là dạng gì từ, thế nhưng là hết lần này đến lần khác không có nghĩ đến lại là ở chỗ này gặp mặt.

Nhưng là dù sao Khang Mẫn chỉ là thân thể của hán mẫu thân, lại không phải linh hồn hán mẫu thân, cho nên tự nhiên không có khả năng có loại kia khóc hô hào mẹ con nhận nhau tình tiết.

Chỉ gặp Khang Mẫn bước liên tục điểm nhẹ, theo Mã Đại Nguyên nâng, một mực lên lầu hai. Căn bản không có hướng về bên cạnh nhìn lại, cũng không có chú ý tới Lưu Vân.

"Chẳng lẽ đây chính là nghiệt duyên?"

Lưu Vân cũng không biết mình bây giờ nên làm thế nào cho phải, chẳng lẽ cứ như vậy bỏ lỡ?

Vừa mới những Cái Bang đó người đã thành thành thật thật ngồi ở một bên, Lưu Vân bụng chén rượu đi qua, nói ra: "Không nghĩ tới chư vị cũng là Mã phó bang chủ thủ hạ, tại hạ vừa mới có nhiều đắc tội, chén rượu này coi như là tại hạ bồi tội đi, coi như chúng ta không được đánh không quen biết."

Sau đó bên trong một cái Cái Bang người nói: "Nói gì vậy, tài nghệ không bằng người sự tình huynh đệ chúng ta cũng sẽ không để ý. Nhưng là ta xem công tử ăn mặc cao quý, chỉ mời một chén này, không khỏi coi thường chúng ta huynh đệ."

"Ồ? Đây chư vị nghĩ như thế nào?"

Cái này ồn ào Cái Bang con em cười ha hả nói ra: "Ít nhất cũng phải một người một vò rượu, mới tính xứng đáng chúng ta Cái Bang!"

Lưu Vân gọi tới điểm tiểu nhị, cầm hai thỏi năm lượng bạc thả trong tay tiểu nhị, nói: "Người nhớ kỹ, cái này vài tờ cái bàn rượu bao đủ tiền cũng bao no, người một mực bên trên là được."

Tiểu nhị đến bạc liền đi ôm từ đi, Lưu Vân hào sảng tự nhiên dẫn tới Cái Bang con em tán đồng, vừa rồi không thoải mái cũng tại cái này mấy cái bình từ trên mặt mũi đi qua, chỉ là khổ người huynh đệ kia, hiện tại khả năng đều đến Phân Đà.

Lưu Vân cùng bọn hần liêu mạng tửu, thuận miệng hỏi: "Hôm nay là ngày gì a, các người Mã phó bang chủ muốn hào phóng như vậy mời các người nhiều người như vậy tới nơi này uống rượu?"

Có một cái đã uống say Cái Bang huynh đệ nói: "Đó là đương nhiên là bởi vì hôm nay là chúng ta phó bang chủ phu nhân sinh nhật a, anh em người là không biết a, chúng ta phu nhân này lớn lên gọi một cái xinh đẹp u. Ta từ khi nhìn thấy phu nhân tướng mạo về sau, ta liền thế cái này phó bang chủ ta là cùng định!"

Ách .....

Người này cũng coi là kỳ hoa một đoá đi, Lưu Vân không có để ý, "Vậy các người có ai biết cái này Mã phó bang chủ phu nhân năm nay bao nhiêu tuổi?"

Lần này có thể hỏi ngược lại mọi người, còn nói hai mươi mấy cũng có nói ba mươi mấy, dù sao cũng là dựa vào hình dạng đoán mò chứ sao.

Sau đó Lưu Vân lại mượn cơ hội cảm khe hở hỏi: "Làm sao Kiều Bang Chủ không có tới a, ta còn muốn nhìn một chút vị này Đại Anh Hùng đâu, đều nói Bắc Kiều Phong Nam Mộ Dung, không thấy Kiều Phong không phải hảo hán. Hần làm sao không có tới đâu?"

Vấn đề này ngược lại là có mấy người biết, bọn họ lại bị Lưu Vân trút xuống nửa bình tửu, lời gì cũng dám nói: "Bang chủ của chúng ta bận bịu a, hần lại đi Tổng hạ biên cảnh, nghe nói Tây Hạ Nam Dương vương lại phải xâm phạm chúng ta Đại Tổng. Cho nên chúng ta giúp đỡ muốn chủ trì đại cục, tự nhiên là không có tham gia lần này phu nhân sinh nhật."

Được rồi, xem ra nhất định là Hách Liên Thiết Thụ bọn họ Nhất Phẩm Đường làm việc tình, bằng không làm sao lại để cho một cái người giang hồ biết đâu?

Cũng không biết Lưu Vân cùng bọn hần uống nhiều lâu, phó tiền thưởng về sau, cười ngơ trôi giạt từ từ rời đi. Xem ra Đại Lý Sự tình muốn kéo dài một chút, "Mã Đại Nguyên à Mã Đại Nguyên, người thế nhưng là cách cái chết không xa, ta phải thật tốt nhìn xem. Ha ha ha ha ha ha!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Người Tội Nghiệt Ta Đến Cổng

Trời đã dần dần biến thành đen, Lưu Vân trốn ở Mã phủ hậu viện trên cây, lẳng lặng chờ đợi tại đây muốn chuyện phát sinh.

Lưu Vân nhìn thấy du lịch một ngày Mã Đại Nguyên và Khang Mẫn đã trở lại Mã phủ, Khang Mẫn ôn nhu như đồng hồ nước tình, khoe miệng mang theo hạnh phúc rúc vào Mã Đại Nguyên trong ngực.

Nếu là thật dạng này sinh hoạt không có nhiều như vậy phiên nào tốt biết bao nhiêu, Lưu Vân trốn ở chỗ này cũng đã một ngày, giờ phút này đã hơi có mỏi mệt, liền dựa vào tại trên cành cây nhắm mắt dưỡng thần.

Hần cũng không biết mình tại đây giám thị bọn họ làm gì, nhưng là mình vừa thấy được Khang Mẫn bắt đầu, lại luôn là làm không khỏi điệu sự tình.

Bất thành linh yên tĩnh trong bầu trời đêm bên trong truyền ra một tiếng thanh thúy cái tát, đã nhìn thấy Mã Đại Nguyên nổi giận đùng đùng ra khỏi phòng, trong tay còn cầm một cái phong thư.

Lưu Vân mở mắt xem xét, lấy hần góc độ vừa vặn nhìn thấy Khang Mẫn che khuôn mặt, ngồi trên ghế đặc biệt ủy khuất bộ dáng.

Liền nghe Mã Đại Nguyên sinh khí nói: "Tiểu Mẫn, ngày bình thường người muốn cái gì ta Mã Đại Nguyên nói qua một chữ "Không", nhưng là người muốn cùng ta trong gió tới trong mưa đi hào huynh đệ thân bại danh liệt, ta là tuyệt đối không thể đáp ứng người.

Người nhớ kỹ, người Khang Mẫn nếu là nương tử của ta, muốn thật tốt tuân thủ nghiêm ngặt Phụ Đạo, nếu là ta phát hiện lại có dạng này sự tình phát sinh, vậy thì đừng trách ta không niệm phu thê tình cảm!"

Khang Mẫn an vị ở nơi đó, không nhúc nhích không lên tiếng, Mã Đại Nguyên cũng cảm thấy giống như chính mình có phải hay không ra tay quá nặng đem nàng đánh đau.

Lại vào nhà bắt đầu an ủi Khang Mẫn, nào biết Khang Mẫn bất thành linh thật giống như nổi giận Sur Từ Cái đồng dạng, một cái muốn cướp đoạt Mã Đại

Nguyên trong tay phong thư.

Thế nhưng là Mã Đại Nguyên lại là cái gì dạng người, một cái tinh khiết Vũ Phu, giờ tay một cái dựa thể muốn đem Khang Mẫn đẩy ra, thế nhưng là không nghĩ tới Khang Mẫn căn bản chính là một điểm vô công cũng không có nữ nhân, vậy mà Nhất Thức đưa nàng đẩy ra cửa phòng té một cái đại thí ngồi xổm.

Mụ, ngươi dám người chơi bạo!

Trón ở trên cây Lưu Vân một cái phi thân hạ xuống, một cái từ hông ôm lấy mẫu thân Khang Mẫn, cũng cảm giác khi còn bé tình cảnh bất thành linh hiện lên ở trong đầu.

Nhưng là bây giờ không phải là hồi ức thời điểm, Lưu Vân ôm chặt lấy mẫu thân Khang Mẫn sau đó thì triển khinh công bay ra Mã phủ. Mã Đại Nguyên xem xét chính mình Nương Tử ngay trước chính mình mặt bị tặc nhân cướp đi, cũng mặc kệ vừa rồi nghĩ là cái gì, tranh thủ thời gian tăng tốc cước bộ đuổi theo ra đi.

Lưu Vân bản ý là cầm mẫu thân Khang Mẫn đưa đến một cái không có người biết địa phương, sau đó nhận nhau cũng tốt đưa đến Tây Hạ hưởng thanh phúc cũng tốt, tóm lại muốn nàng rời đi giang hồ thị thị phi phi.

Nhưng là hắn ôm mẫu thân mình lại tại liễu mạng giãy dụa,

Nhiều lần Lưu Vân kếm chút không có giẫm vững vàng chạm đất, thế là không có chạy bao xa liền đem nàng buông xuống vừa định nói cái gì thời điểm, liền bị Khang Mẫn một bạt tai kích động ở trên mặt.

Mã Đại Nguyên lúc này cũng đuổi tới, nhìn xem chính mình Nương Tử bình an vô sự thế nhưng là còn ở lại chỗ này cá nhân không chế phía dưới, không khỏi giận dữ nói: "Này! Nơi nào đến Mao Tặc người, người ••• người là ban ngày tại trong tửu lâu người kia!"

Lưu Vân vốn chính là xem hắn cái này mẫu thân sinh hoạt có được hay không, nếu là lời hữu ích liền đi Đại Lý. Thế nhưng là không nghĩ tới vừa đến đã gặp được Mã Đại Nguyên bạo lực gia đình, hắn mặc dù không có tại Khang Mẫn chăm sóc xuống lớn lên, hoặc nhiều hoặc ít mẹ con tình tương đối nhạt mỏng.

Thế nhưng là Mã Đại Nguyên người dám ngay trước mặt ta đánh ta mẫu thân, cho nên cũng chưa kịp che mặt, trực tiếp ôm lấy Khang Mẫn liền chạy đứng lên.

Khang Mẫn xem xét Mã Đại Nguyên vì nàng liễu mạng như vậy đuổi tới, giãy dụa lấy đứng lên chạy đến Mã Đại Nguyên sau lưng, Lưu Vân căn bản ngay cả căn đều không có căn.

Mã Đại Nguyên xem xét phu nhân đã trở lại bên cạnh mình, cũng không có điều kiêng kỵ gì, đưa tay cũng là một chiều lưu tình căn nguyệt, cực đại quyền đầu lao thẳng tới Lưu Vân mặt.

Thế nhưng là Mã Đại Nguyên chung quy không phải Lưu Vân đối thủ, Lưu Vân ánh mắt ngưng tụ, Mã Đại Nguyên Quyền Thể biến hóa tự nhiên là thấy rõ rõ ràng sờ, nhưng là vừa mới ra chiêu Mã Đại Nguyên chiêu thức bất thành linh biến đổi, Lưu Vân liền đã biết hắn muốn làm gì.

Đây là muốn tính mạng mình!

Nhưng là ở thời điểm này, Lưu Vân nhưng vẫn là đối với Mã Đại Nguyên duy trì một loại thất vọng thái độ, dứt bỏ bạo lực gia đình không nói, Lưu Vân hô lớn: "Người bản sự cũng liền còn lại đánh nữ người!"

Lời nói rơi xuống, một đoàn nội kinh tụ tập tại Lưu Vân hai tay, đỡ lên Mã Đại Nguyên công kích, tay trái từ chưởng thay đổi trao, cảm một cái chế trụ Mã Đại Nguyên cùi chỏ bên trên, dùng lực khế chụp.

Liền truyền đến Mã Đại Nguyên một tiếng hét thảm, thế nhưng là Lưu Vân đặc thể không tha người, muốn lại đem tay phải hắn cũng phế bỏ. Nhưng là Mã Đại Nguyên cũng không cam chịu bị chế, găm lên giận dữ thì triển hết có khả năng.

Hắn dùng đã bị Lưu Vân khấu trừ hông tay trái khuỷu tay không để ý đau đớn đánh tới hướng Lưu Vân, lại dùng tay phải thẳng bóp Lưu Vân cổ họng.

Thế nhưng là không biết làm sao lại tại Mã Đại Nguyên thấy hoa mắt thời điểm, làm một tiếng, Lưu Vân đã nắm chắc Mã Đại Nguyên muốn bóp lấy cổ của hắn tay, tiến thoái không được, lập tức Mã Đại Nguyên cũng cảm giác cổ mình không còn, máu tươi phun ra!

Thật dài huyết hoa tung tóe Lưu Vân một thân, thế nhưng là Lưu Vân lại không hề bị lay động, Khang Mẫn khi nào gặp qua như thế tràng cảnh. Vừa mới còn rất tốt trạng phủ, cái này mấy hơi thở công phủ liền biến thành một cỗ thi thể.

Trón ở phía sau đại thụ, liễu mạng thét lên.

Lưu Vân từ Mã Đại Nguyên trong ngực xuất ra một phong dính máu phong thư, đi vào Khang Mẫn trước mặt hỏi: "Có phải hay không là người muốn đồ vật?"

Khang Mẫn nào dám cầm, dọa đến liền tiếp lui về phía sau, nhưng chính là chân đã mềm không động đậy, co quắp trên mặt đất cũng không biết nên làm cái gì mới tốt?

Lưu Vân mừng rỡ đã nhanh muốn bị chính mình sinh thân mẫu thân cho hồ xuyên, "Im miệng!"

Khang Mẫn trong mắt ngậm lấy nước mắt ngậm miệng lại, thế nhưng là nước mắt lưng tròng mắt to hoảng sợ nhìn xem Lưu Vân, nàng cảm thấy mình cả một đời kinh lịch trải qua nhiều chuyện như vậy, không có một lần có thể cùng hôm nay so sánh.

Lưu Vân đem thư nhét vào Khang Mẫn trong tay, một tay lấy trên mặt máu lau sạch sẽ, nhìn xem Khang Mẫn nói ra: "Ngươi có cảm giác hay không cho ta giống một người, người này ngươi biết?"

Nào biết Khang Mẫn liều mạng lắc đầu, dọa đến không dám nói câu nào, Lưu Vân còn không có từ bỏ, "Không phải, ngươi nhìn kỹ một chút mặt ta, ngươi nhất định nhận biết!"

Thế nhưng là Khang Mẫn vẫn là liều mạng lắc đầu, "Quy củ ta hiểu, nhớ kỹ ngươi khuôn mặt ta liền không có mệnh, ta không biết ngươi!"

Thật sao đây là đem mình làm thành Ma Phi, Lưu Vân giờ phút này cũng là dở khóc dở cười, bận rộn một buổi tối, liền đạt được dạng này hiệu quả.

Lưu Vân nói: "Không phải ngươi nhìn kỹ một chút ta, ngươi nhất định gặp qua!"

Đang lúc Lưu Vân kiên trì thời điểm, một cái hắc y nhân từ trên trời giáng xuống, một đạo kinh phong đánh tới. Lưu Vân trong lúc vội vàng ứng đối thế nhưng là kinh phong vừa đến, cũng đã thổi đến Lưu Vân mái tóc đen nhánh không ngừng sau này phấn khởi.

"Cẩn thận!"

Lưu Vân không dám dùng đại lực, nhất chương đẩy ra Khang Mẫn nào nghĩ tới người áo đen này mục tiêu lại là chính mình! Bành một chút, người áo đen này tại Lưu Vân giữa lưng in lên nhất chương. Cũng may có Hộ Thể Chân Khí giúp hắn kháng trụ cái này đột nhiên Như Lai nhất chương, nhưng là cũng chấn động đến Lưu Vân khí huyết sôi trào.

Người áo đen này xem xét chính mình nhất chương vậy mà không có đánh chết người trẻ tuổi này, lập tức cẩn thận nói ra: "Ngươi là ai, tại sao phải ngăn trở ta giết chết tiện nhân này?"

"Mụ, ngươi mới là tiện nhân, cả nhà ngươi cũng là tiện nhân!" Lưu Vân không cam lòng lạc hậu đáp lễ người áo đen này một câu, chậm rãi đề khí thôi thúc Bắc Minh Chân Khí, ngăn tại Khang Mẫn trước người.

Khang Mẫn đã bị buổi tối hôm nay chuyện phát sinh làm có chút sụp đổ, vốn chính là phu thê cãi nhau, không nghĩ tới mình bị kẻ xấu chèn ép, trọng thương lại chết trong tay đối phương, thế nhưng là người này hiện tại lại tới bảo vệ mình, đây hết thảy đều là vì cái gì?

Hắc y nhân giờ phút này tuy nhiên chiếm thượng phong, thế nhưng là cảm thấy thiếu niên trước mắt không được xem nhẹ, Mã Đại Nguyên mặc dù võ công không đủ thế nhưng là dù sao cũng là thành danh nhiều năm, vậy mà lại bị mặt đối mặt quyết đấu chết vào thiếu niên này trong tay.

"Ta hỏi lại ngươi một lần, ngươi là ai!"

Lưu Vân giờ phút này đã đem Bắc Minh Chân Khí trải rộng toàn thân, tránh ra đen như mực ánh mắt, nói ra: "Ta là Thạch Kiều, sau lưng hết thảy khổ, chân thật bất hủ."

Hắn đã biết trước mắt hắc y nhân là lai lịch ra sao, không nghĩ tới người này như thế một nắm lớn niên kỷ võ công còn như thế tốt.

Lưu Vân bất thành linh nổi lên, thân hình cực nhanh, vận dụng Chỉ Kiếm đâm thẳng hắc y nhân. Hắc y nhân xem xét loại này vô hình Chỉ Kiếm không dám chút nào chủ quan, hai tay chấn động, hình thành một cái nội lực đoàn.

Hắn dùng cái này nội lực đoàn tay không tiếp được Lưu Vân Chỉ Kiếm, nhưng là có thể cảm nhận được chân khí tụ tập trên thân kiếm truyền đến từng đợt Dị Chủng Chân Khí. Cả người lập tức bị chân khí chấn khai, mà thôi trên thân kiếm chân khí vô hình tựa như trâu đất xuống biển cuối cùng không có chút nào tung tích.

Hắc y nhân rõ ràng bị Lưu Vân dạng này võ công rung động, vừa nghĩ tới chính mình còn mất nếu đã bị thiếu niên này đạt được, liền không ngừng lại, thi triển kinh công tranh thủ thời gian biến mất.

Đã nhìn thấy Khang Mẫn ngờ ngác nhìn xem Lưu Vân nói ra: "Ta giống như gặp qua ngươi."

Chương 97: Sai Đường

Từ biệt sinh thân mẫu thân Khang Mẫn Lư Vân lại một lần nữa đập vào lỗ thủng.

Nhớ tới mấy ngày nay chuyện phát sinh.

Lúc đó Khang Mẫn ngờ ngác nhìn xem Lư Vân nói: "Ta giống như gặp qua người" thời điểm, Lư Vân liền một ngụm máu tươi phun ra, một đầu mới ngã xuống đất bên trên.

Khang Mẫn quả nhiên là chân tay luống cuống, thanh niên trước mắt đúng là mơ mơ hồ hồ có ấn tượng, thế nhưng là hần thể mà sát chồng mình, mình tới có muốn cứu hần hay không?

Có lẽ là Khang Mẫn còn không phải ngày sau đi cực đoan Khang Mẫn, vậy mà cũng sẽ động thiên tâm, cứ như vậy đem Lư Vân giống lợn chết đồng dạng kéo về Mã phủ.

Nhưng là cũng không biết là vì cái gì, nàng bất thành linh phát hiện lá thư này cứ như vậy sai sót ngẫu nhiên đi vào trong tay mình, trong đầu Kiều Phong như thể hình tượng sôi nổi tại não hải, tay liền thẳng nắm khớp xương trắng bệch.

"Kiều Phong, người đây có thể không oán ta được!"

Lư Vân không biết nằm bao lâu, mơ mơ hồ hồ mở to mắt, liền phát hiện Khang Mẫn đang ngồi ở đầu giường nhìn xem chính mình, ánh mắt ấy lại là hơi có tính toán ánh mắt, xem Lư Vân sợ hãi trong lòng.

Chỉ nghe Khang Mẫn lạnh lùng nói: "Tiểu huynh đệ, người tỉnh."

Lư Vân gật gật đầu, không lớn dám xem Khang Mẫn, hần hiện tại đã không biết nên dùng dạng gì tâm tính đối đãi vị mẫu thân này.

Khang Mẫn nói tiếp đi: "Người sát trượng phu ta, ta vốn nên thay hần giết người, dùng người đầu người để tế điện trượng phu ta!"

Thế nhưng là Lư Vân vừa nghĩ tới chính mình còn tốt bụng bụng còn sống, liền biết Khang Mẫn có ý thả hần một con đường sống, thế là nói ra: "Phu nhân mạng sống chi ân, tại hạ cả đời khó quên, phu nhân liền nói để cho ta làm cái gì a?"

Không nghĩ tới Lư Vân lời nói, vậy mà để cho Khang Mẫn hiểu sai, "Người thích ta?"

Lư Vân dọa đến kém chút không có quãng xuống giường đi, Khang Mẫn thật tâm bên trong sớm có so đo, người trẻ tuổi này trước đây phu Mã Đại Nguyên động thủ đánh nàng thời điểm, xuất thủ cướp đi chính mình, sau đó còn giống như là bởi vì chính mình nguyên nhân, mới sát Mã Đại Nguyên.

Càng về sau lại phần đầu quên mình bảo vệ mình, tại cái kia hắc y nhân trước mặt kiên trì đến sau cùng, đây hết thấy hết thấy cũng dễ dàng để cho Khang Mẫn hiểu sai.

Lư Vân vội vàng đem chăn mền văng thân thượng túm, "Phu nhân kia, ta chỉ có thể nói ngài suy nghĩ nhiều, ta còn nhỏ, tư tưởng cũng không có như vậy khai phóng."

Khang Mẫn cho tới bây giờ cũng không phải là một cái quá nhiều dây dưa một nữ nhân, nàng gặp Lư Vân trong mắt không có chút nào tà niệm, liền nói: "Người đến là ai? Tại sao phải sát trượng phu ta? Lại vì cái gì muốn liều chết bảo hộ ta? Người có biết tại người hôn mê thời điểm,

Ta có là cơ hội giết người, ta hi vọng người nói thật."

Lư Vân cảm thụ một chút thân thể khôi phục tình huống, đại khái tới nói đã không còn đáng ngại. Cười hắc hắc nói: "Phu nhân, ngài lập tức hỏi ta nhiều vấn đề như vậy, ta cũng không biết nên nói cái gì cho phải, nhưng là ta duy nhất có thể lấy nói cho ngài cũng là ngài muốn làm cái gì đều có thể, ta nhất định sẽ liều lên tánh mạng cũng sẽ giúp người hoàn thành."

Khang Mẫn nghi hoặc nhìn xem Lư Vân, sau đó lấy ra này phong đã mở ra phong thư, xuất ra bên trong tin, chỉ tin đoạn kết một cái Liên Hoa ký hiệu nói: "Người chẳng lẽ là hần phái tới?"

Nếu Khang Mẫn cũng không biết cái này phong thư Liên Hoa ký hiệu đại biểu là cái gì, thế nhưng là nàng duy nhất có thể lấy khẳng định chính là cái này nhất định chính là cái kia cái gọi là Thủ Lĩnh và Ưông Kiếm Thông liên hệ ám chỉ.

A, không nghĩ tới Khang Mẫn thế mà lại tìm cho mình một cái dạng này dưới bậc thang, lại lần nữa khôi phục tinh táo nói: "Không tệ, ta chính là hần phái tới, vốn chính là muốn để cho Mã Đại Nguyên cầm phong thư này cho công bố ra ngoài, nào nghĩ tới người này lại là một cái tử tâm nhãn. Cho nên ta vì là sợ Mã Đại Nguyên ngược lại đem chúng ta bí mật tiết lộ, chỉ có thể sát hần. Có lỗi với phu nhân, để cho ngài thù tiết."

Thông minh Khang Mẫn lập tức liền nghe được Lư Vân trong lời nói nội dung, "Người nói các người? Nói như vậy người không phải một người, nếu như ta muốn đem phong thư này bí mật công bố ra ngoài, các người có thể hay không phái người bảo hộ ta?"

Lưu Vân lập tức đập cái này bộ ngực nói ra: "Nếu như Mã Phu Nhân nguyện ý lời nói, liền còn có ta tới bảo hộ ngài, với lại ngài cũng nhìn thấy ta vô công, nếu không phải người áo đen kia đánh lên ta, ai thua ai thắng còn chưa nhất định đâu, ngài nói đúng hay không?"

Khang Mẫn gật gù đầu, còn giống như thật sự là cái dạng này.

Lưu Vân mời Khang Mẫn hơi tại ngoài phòng các loại hấn một chút, Lưu Vân tranh thủ thời gian thay xong y phục, đi ra khỏi phòng.

Lưu Vân nói: "Mã Phu Nhân, thực sự xuống còn có một số chuyện nhỏ xử lý, về phần lá thư này, ngài muốn làm cái gì liền đi làm, ta cam đoan trong thời gian này không có hấn sự tình phát sinh."

Khang Mẫn hai mắt khẽ híp một cái, nàng hoàn toàn không nghĩ tới đối phương sẽ nói ra lời như vậy, "Người không phải muốn một mực bảo hộ ta à, làm sao thân thể một tốt muốn rời ta mà đi!"

"Người cứ như vậy yên tâm ngày đó hắc y nhân?"

Lời kia vừa thốt ra, Khang Mẫn liền không nói lời nói. Nói thực ra cho dù Lưu Vân Ten Ten bảo hộ nàng, thế nhưng là nào có ngày hôm trước để phòng cướp đạo lý, "Nói như vậy người là muốn ... "

Lưu Vân gật gù đầu, "Không tệ, lần trước và hấn giao qua một lần tay, đại khái biết võ công của hấn con đường, nếu như hấn không có đi xa lời nói, ta mấy ngày nay hấn là đuổi kịp."

Khang Mẫn cái này hoàn toàn không có chủ trương, chỉ có thể mặc cho bằng Lưu Vân phân phó.

Thế là nàng dựa theo Lưu Vân kế hoạch, trước tiên muốn lên án lấy đạo của người trả lại cho người Mộ Dung Phục, chủ yếu là đòi đi một chút tiêu điểm đang chậm rãi chuyển hướng chính đề, sau đó đang cấp Kiều Phong viết thư yêu cầu hấn chủ trì công đạo, đồng thời còn muốn mời rất nhiều võ lâm Danh Túc tới chứng thực, có bọn họ xem mới là vấn đề đóng thuyền.

Làm xong những chuyện này về sau, Lưu Vân thiên đình ninh vạn dặn dò nhất định phải dựa theo thời gian đi đúng mỗi một bước, không phải vậy thời gian không có dừng vào, liền sẽ thất bại trong gang tấc.

Khang Mẫn tuy nhiên trời sinh tính cực đoan ác độc, nhưng là không có nghĩa là nàng là một cái thông minh tuyệt đỉnh nữ nhân. Trước kia là Toàn Quan Thanh cho nàng nghĩ kế, nhưng là bây giờ lại đổi thành Lưu Vân.

"Người thật hiện tại muốn đi à?"

Lưu Vân gật gù đầu, "Chuyến này không đi không được, không phải vậy tính mệnh của người khó giữ được."

Cũng may Khang Mẫn là một cái hiểu được lấy hay bỏ nữ nhân, tất nhiên Lưu Vân cũng là vì nàng tốt liền để hấn đi giúp tự mình giải quyết hậu hoạn đi.

.....

Từ biệt Khang Mẫn, Lưu Vân đỉnh lấy một cái trắng dù nhàn nhã ngồi trên lưng ngựa chậm rãi đi lên phía trước. Nếu hấn ở đâu là đi giải quyết hậu hoạn, quen thuộc nội dung cốt truyện hấn đã sớm biết tại cái này về sau sẽ không có người tới quấy rầy cố sự tiến trình, nếu là chính mình đi nhanh còn có thể gặp phải Mộc Uyển Thanh và Đoàn Dự tại thạch phòng phát sinh trò vui đây.

Cứ như vậy tại đầu hạ dưới ánh mặt trời chiếu sáng, Lưu Vân chậm rãi hướng đi Đại Lý, thuận tiện thưởng thức một chút cái này về sau lại là hấn lãnh thổ phong quang.

Bất tri bất giác thái dương muốn xuống núi, sắc trời đã gần đến chạng vạng tối.

Lưu Vân đang lo lắng ban đêm tại cái này rừng núi hoang vắng không có tìm nơi ngủ trọ địa phương lúc đợi, đã nhìn thấy nơi xa trên núi toát ra này mịt mờ mấy hơi khói bếp.

Lập tức đánh ngựa tranh thủ đuổi tại Nhật Lạc trước đó đến cái kia bốc khói địa phương, có câu nói là Vọng Sơn chạy ngựa chết, ven đường lại có nhiều như vậy tiểu lộ.

Lưu Vân luôn luôn cảm thấy nếu như bất thành linh đi tới chỗ nào liền sẽ có một con đường trực tiếp thông hướng này bốc khói địa phương, nào biết đường là càng đi càng gần, đã có thể lưng lay nhìn thấy cái kia có ánh đèn địa phương.

Thế nhưng là sáng sớm liền hắc, hấn vẫn là tại núi này đi vào trong không đi ra, liền ngay cả lập tức cũng bắt đầu bắt màn lên, không ngừng đánh lấy phát ra tiếng phi phi trong mũi.

Đúng lúc này, một cái chọn khoảng trống tròn gánh Tiểu Sa Di từ trong bụi cây đi tới, Lưu Vân thật giống như nhìn thấy cứu tinh đồng dạng một phát bắt được hấn nói: "Trời ạ, ta thế nhưng là nhìn thấy người sống!"

Tiểu Sa Di tựa hồ cũng là không cảm thấy kinh ngạc bộ dáng, chấp tay trước ngực nói: "A Di Đà Phật, chắc hấn thí chủ cũng là tại núi này trong rừng lạc đường, liền có Tiểu Hòa Thượng mang thí chủ tới trước che chùa nghỉ ngơi một đêm đi."

Thờ ra, ta làm sao cảm giác có điểm giống tại Trạm Xe Lửa gặp phải kiểm khách người đi Lữ Điểm Người bán hàng rong cảm giác.

"Tốt, tại hạ cũng đang có ý này." Khả năng cũng là cảm thấy tâm lý chơi vui, liền hỏi Tiểu Hòa Thượng, "Cái kia Tiểu Sư Phụ, người mượn như vậy trở về, cảm cái này khoảng trống đòn gánh là đi làm cái gì à nha? Không phải là đi chào hàng Tiểu Phật bài đi, một cái có thể kiếm bao nhiêu tiền a?"

Nào biết Tiểu Hòa Thượng chừng chặc đằng hoàng nói: "A Di Đà Phật, sư phụ ta nói ra người nhà tuy là Xuất Gia, nhưng là vẫn như cũ là thân ở Hồng Trần. Trừ muốn đạo người Hưởng Thiện cũng không thể một mực tiếp nhận cung phụng, cho nên chúng ta liền đem ngày bình thường làm một chút một phật còn có lười lợc xuất ra bán."

Có thể à, vừa vặn gặp một lần cái này Hữu Đạo Cao Tăng, "Áy, Tiểu Sư Phụ, vì sao người không được xưng chính mình là tiểu tăng mà luôn luôn nói Tiểu Hòa Thượng đâu?"

Lưu Vân nếu liền muốn trêu chọc một chút hấn, nhìn hấn chừng chặc đằng hoàng thật đáng yêu. Với lại cái này Tiểu Hòa Thượng còn cũng là chừng chặc đằng hoàng trả lời nói: "A Di Đà Phật, Tiểu Hòa Thượng tư lịch còn chưa đủ, đảm đương không nổi tăng."

Hai người cứ như vậy một hỏi một đáp vừa nói vừa cười đi tới nơi này cái tự miếu trước, Lưu Vân mượn Tự Viện tắm biển bên cạnh ánh nến nhìn thấy phía trên này rõ ràng viết ba chữ —— Thân Giới Tự!

Lưu Vân ngờ ngác hỏi Tiểu Hòa Thượng, "Xin hỏi tại đây chỗ phương nào a, Tiểu Sư Phụ?"

"A Di Đà Phật, Bản Tự ở vào Đại Tổng cảnh nội lục Lương Châu."

Móa! Đi chệch!

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Thí Vi Đà

Ném qua Thân Giới Tự chuẩn bị trai đồ ăn về sau, Lưu Vân bởi vì sắc trời đã tối muốn nghỉ ngơi, thế nhưng là luôn luôn cảm thấy mình giống như quên cái gì chuyện trọng yếu, tâm thần bất an phía dưới liền đến đến nóc phòng ngắm sao.

Thiên Văn tinh tượng từ xưa đến nay cũng là một môn cao thâm học vấn, hấn cũng chỉ là vừa mới nhập môn mà thôi. Buồn bực ngán ngẫm đếm lấy chấm nhỏ, lắng nghe bên tai tiếng côn trùng kêu, cảm thấy thể xác tinh thần buông lỏng.

Đúng lúc này, một cỗ kỳ dị phong thanh truyền vào lỗ tai hấn.

"Đây là?"

Khinh công, vẫn là dị thường cao minh khinh công!

Lưu Vân tranh thủ thời gian cúi người xuống, nhắm mắt lại lắng lắng phân biệt âm thanh là từ đâu truyền đến.

Đồng Suồng phòng?

Lưu Vân không dám có quá lớn động tác, lấy hấn Lăng Ba Vi Bộ tới nói chính là như vậy xa xa vây quanh Đồng Suồng phòng, tận lực không kinh động bất luận kẻ nào.

Quả nhiên hấn tại một cái góc rẽ nhìn thấy một cái hắc y nhân, người áo đen này xuyên như thế toàn thân áo đen phục không nghĩ tới ngân sắc ánh trắng vậy vào trên nóc nhà, để cho cái này nóc nhà mái nhà bên trên bỗng dung thêm ra một mảnh hắc tối.

Không chuyên nghiệp.

Đây là Lưu Vân cho người này đánh giá, nhưng là tỉ mỉ quan sát phía dưới, người này Nội Tức kéo dài, nếu như không phải y phục bán hấn, căn bản cũng không sẽ cho người phát hiện tại đây vậy mà lại có người mai phục.

Thế nhưng là, phòng này ở đây người thì là ai đâu?

Đồng đông đồng Mộc Ngư âm thanh bình ổn có tiết tấu gõ.

Lưu Vân nghĩ thầm không phải là Phương Trọng bị tặc nhân để mất tới đi, không được hôm nay tất nhiên để cho ta gặp được, Phương Trọng mệnh liền có ta Lưu Vân bảo đảm!

Vừa định muốn thi triển tuyệt học Nhất Dương Chỉ đánh lên hắc thời điểm, cái này tặc nhân thể mà vượt lên trước một bước động thủ, trực tiếp đánh vỡ nóc nhà phi thân xuống dưới.

Hồng bát, Phương Trọng phải có nguy hiểm!

Ngay tại Lưu Vân chạy đến nóc nhà lỗ hồng lớn thời điểm, muốn đi cứu Phương Trọng. Thế nhưng là không đợi được hắc muốn nhảy đi xuống thời điểm, phòng đại môn âm ầm nổ tung.

Hai người cứ như vậy xoay đánh ra đến, một cái là vừa rồi hắc y nhân không sai, thế nhưng là hòa thượng này là ai, làm sao ban đêm lúc ăn cơm đợi chưa từng gặp qua hắc?

Lưu Vân tranh thủ thời gian lại một lần nữa thành thành thật thật ghé vào trên nóc nhà, xem thật kỹ xong lần này trung cuộc xu thế.

"Tôn giá là ai, vì sao muốn lão nạp tánh mạng?"

Chỉ nghe hắc y nhân nói: "Lão tử cũng là tới giết ngươi, nói gì vì sao, chịu chết đi!"

Cái này Lão Hòa Thượng hai tay nắm bắt một ngón tay quyết,

Tựa như là Bảo Bình Ấn Khởi Thủ Thức, quanh thân bao quanh một cỗ Bạo Lệ chi Khí, hai tay nắm tay đánh về phía hắc y nhân.

Lưu Vân dù sao cũng là luyện qua Thiếu Lâm Chương 41: Loại tuyệt kỹ, với lại hắc hiện tại võ công phần lớn là coi đây là hình. Thế nhưng là hắc chưa từng có nhìn thấy qua Phật Môn Võ Công cũng có dạng này thủ đoạn độc ác đầu pháp, cái này Lão Hòa Thượng đến là ai?

Hắc y nhân đương nhiên là không dám đón đỡ, chỉ gặp hắc hắc y quần áo phồng lên, bất thành linh từ trên thân giạt xuống một quyền áo bào đen chụp vào Lão Hòa Thượng.

Cái này Lão Hòa Thượng nào dám khinh thường, oằn từ từ làm chương liền đối với cái này thật dài áo bào đen ngay cả đập mấy chục chương lúc này mới khó khăn lắm muốn bao phủ hắc áo bào đen vùng lên.

Với lại hai tay cũng bởi vì bên trong hắc bào chân khí khuấy động, trở nên có một ít sung đỏ.

"Cà Sa Phục Ma, xem ra tôn giá cùng ta Thiếu Lâm có không nhỏ sâu xa a."

Lão Hòa Thượng trước đó ngay tại lưu thủ, muốn biết người áo đen này thân phận chân thật, nhưng là trước mắt xem ra đã không có tất yếu.

Bọn họ sư huynh đệ mấy người đều biết căn biết, bất thành linh đi ra một người cũng sẽ hắc sư huynh Cà Sa Phục Ma Công, đã nói lên nơi này có âm mưu.

Vì là cam đoan Thiếu Lâm Võ Công không dẫn ra ngoài, trước tiên đánh chết lại nói!

Hắc y nhân thấy một lần tình huống có chút cùng mình tương tượng có một ít không giống nhau lắm, quay người trốn bán sống bán chết. Lão Hòa Thượng như thế nào buông tha cái này sẽ sử dụng Thiếu Lâm Võ Công người, mau đuổi theo.

Lưu Vân vẫn là không có nhớ tới hòa thượng này tên gọi là gì, nhưng là hòa thượng này võ công mạnh cũng làm cho Lưu Vân rất là sợ hãi tán phục.

Vì là xem cái nào nhiệt, Lưu Vân theo sát gót lấy, nhưng là vì là sợ kinh động bọn họ, đành phải nhìn xa xa, sau đó tại một rừng cây bên trong đuổi tới hai người kia.

Cái này Lão Hòa Thượng song quyền thật giống như rút vào khối chì đồng dạng, và hắc y nhân đối sách mười mấy chiêu, mỗi một chiêu đều là thế đại lực trầm.

Hơn nữa nhìn đi ra người áo đen này cũng không có nghĩ đến cái này Lão Hòa Thượng có thể đánh như vậy, không còn chấp nhất tại Cà Sa Phục Ma Công, ném đi áo bào đen, Bàn Nhược Chương đem hết toàn lực sử xuất.

Lần này Lão Hòa Thượng càng thêm phần nộ, đầu tiên là Cà Sa Phục Ma Công sau khi lại là Bàn Nhược Chương.

"Tặc tử, ngươi đến trộm chúng ta bao nhiêu thứ!"

Sau đó hai tay lần nữa khoa tay múa chân ra một ngón tay quyết, toàn bộ nội lực tụ tập tại trên hai tay, liền tốt giống như Nga Hổ Phác Thực đánh về phía hắc y nhân.

Hắc y nhân không biết tình huống như thế nào, đồng dạng cũng là chương pháp, chính mình nhiều năm khổ luyện không có lý do gì bại bởi cái này Lão

Hòa Thượng. Thế là Bàn Nhược Chương cũng bắt đầu tụ tập nội lực, nhắm ngay Lão Hòa Thượng giận dữ xuất chương.

Bành!

Hắc y nhân vậy mà lại lùi lại mấy bước, thế nhưng là cái này Lão Hòa Thượng không hề động một chút nào, vững vàng đứng tại chỗ.

Lão Hòa Thượng cười ha ha một tiếng, xem ra chung quy là tà bất thắng chính, chúng ta mới là Thiếu Lâm võ học chính tông. Thế là cũng không nhịn được huyền diệu nói: "A Di Đà Phật, Bàn Nhược Chương cuối cùng cũng phải ngộ được Đại Tự Tại mới có thể có cao thâm tạo nghệ, người cái này tặc nhân dựa vào chính mình nội công cường ép tu tập Bàn Nhược Chương, chung quy là Họa Hổ không thành phản loại chó."

Nhưng là người áo đen này cũng không có nản chí, lần nữa động thân xông lên cùng Lão Hòa Thượng đối bính.

Tất nhiên Bàn Nhược Chương không được, vậy chỉ dùng Đại Lực Kim Cương Chương!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Lão Hòa Thượng giờ phút này đã lên cơn giận dữ, vậy mà lại chúng ta Thiếu Lâm nhiều như vậy võ công, xem ra thật sự là không thể để người sống nữa!

Hai tay ôm quyền, trường võ tròn, quanh thân chân khí phòng lên, ầm ầm nhìn ra trong hai tay giống như có cái gì đồ vật bị hấn nắm lấy đây.

"Vi Đà Hiến Xử!"

Một thức này tựa như Vi Đà thiên hàng, xen lẫn vạn quân lực lượng đánh về phía hắc y nhân.

Đã nhìn thấy hắc y nhân không tránh không né, ngược lại dựa vào chính mình nửa sống nửa chín Kim Cương Chương đi kết nối Lão Hòa Thượng Vi Đà Hiến Xử!

Bành!

"PHỐC!" Đã nhìn thấy Lão Hòa Thượng từ miệng bên trong phun ra thật dài tơ máu bay lù ra ngoài, sau đó không nhúc nhích liền ngã trên mặt đất.

Hắc y nhân thở hổn hển, không nghĩ tới vẫn là để hấn thắng, dựa vào Thiếu Lâm Võ Công xác thực không phải đối thủ của hấn, thế nhưng là ngay tại cái này Kim Cương Chương phía dưới che giấu mình tuyệt thế đòn sát thủ cuối cùng để cho cái này Lão Hòa Thượng mắc lừa.

Làm sao lại dạng này?

Lưu Vân dựa vào chính mình hơn người nhãn lực, đem trận này quyết đấu thấy rõ rõ ràng sờ, người này lại có bản sự cảm người chương lực nghịch chuyển.

Chẳng lẽ hấn là Mộ Dung Bác?

Chờ người áo đen kia xác nhận cái này Lão Hòa Thượng đã mất mạng, thông dong rồi đi rừng cây nhỏ.

Lưu Vân vì câu chứng nhận một chút thật giống, liền đi đi qua, muốn thật tốt xem xét một chút cái này Lão Hòa Thượng là thế nào bị đánh chết. Không nghĩ tới Lão Hòa Thượng này tái nhợt tay một phát bắt được Lưu Vân cổ tay, kếm chút dọa đến Lưu Vân một chương võ chết hấn.

Đã nhìn thấy Lão Hòa Thượng miệng bên trong phun máu nói: "Tiểu Thử Chủ, tìm người cho ta sư huynh báo cái tin, liền nói Mộ Dung Bác còn sống, âm mưu tạo phản, người nhất định phải đi a."

Lưu Vân nhìn xem cái này Lão Hòa Thượng nói ra: "Đại sư, ta nhìn người cũng là bị đánh thổ huyết, dường tốt về sau ngài vẫn là chính mình đi tìm người sư huynh a? Nếu không ta mua cho người bao thuốc được không, đại sư?"

Lão Hòa Thượng lắc đầu, miệng bên trong phun máu, thê thảm vô cùng nói: "Không kịp, ta tâm mạch đã bị chấn nát, không ra nhất thời nửa khắc ta cũng liền chết. Tiểu Thử Chủ, sư huynh của ta gọi Huyền Từ, hấn là Thiếu Lâm Tự Phương Trượng, người nhất định phải đem ta lời nói mang cho sư huynh của ta, Mộ Dung Bác còn sống!"

"Người nói là người nhất thời nửa khắc còn chết không được?"

Lão Hòa Thượng nhìn xem Lưu Vân, "Ừm?"

Đã nhìn thấy Lưu Vân một tay lấy cái này Lão Hòa Thượng vượt qua, hai tay chống đỡ tại hậu tâm hấn bên trên, thoáng chốc Lão Hòa Thượng cũng cảm giác chính mình sinh cơ dần dần cách mình mà đi, toàn bộ tràn vào chống đỡ tại hậu tâm hấn vào tay bên trong.

"Đây là ... đây là .... "

Lưu Vân cầm Lão Hòa Thượng luyện mấy chục năm Thiếu Lâm chính tông nội lực thật giống như Đại Long hút nước đồng dạng toàn bộ rút đi, tuy nhiên vài phút Lão Hòa Thượng cũng không được gãy dựa cũng bất động.

Lưu Vân cảm thụ được cái này Lão Hòa Thượng nội lực, đang tại chậm rãi bị chính mình Bắc Minh Chân Khí luyện hóa, sau đó giúp cái này Lão Hòa Thượng chính lý tốt chặt vật y phục về sau, đem hắc chân cuộn tại cùng một chỗ, hai tay Bảo Nguyên Thủ Nhất.

Làm xong đây hết thấy về sau, Lưu Vân chấp tay trước ngực đối Lão Hòa Thượng nói: "A Di Đà Phật, sai lầm, sai lầm."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Ta Muốn Gặp Người Tốt Lâu

Người nói đài cao chín mươi chín, ta nói Thiên Giai thành đường cái.

Lam Thiên.

Mây trắng.

Hơi hơi Thanh Phong.

Lưu Vân một thân phiêu nhiên, một thân Siêu Thoát ra khỏi Trần Thế, đứng ở Vô Lượng Sơn tuyệt đỉnh, nhàn nhàn trước mắt trăm năm bất biến mây cuốn mây bay.

Cung Quang Kiệt, cũng chính là Tả Từ Mục một cái đồ đệ, đã người đã trung niên lại chỉ có thể khi dễ một cái Tiểu Oa Nhi Vô Lượng Kiếm Phái Đông Tông đệ tử. Hắn đứng cách Lưu Vân xa xa phương, an an tĩnh tĩnh chờ đợi Lưu Vân.

Ba ngày trước, Lưu Vân lại tới đây thời điểm, cái thứ nhất gặp phải cũng là hắn.

"Các người nơi này là không phải muốn cái gì thi đấu, ta có thể hay không đi lên xem một chút a?"

Kết quả lúc ấy người này nguyện vọng bị chính mình nghĩa chính ngôn từ cự tuyệt, không nghĩ tới chính mình vậy mà lại bị đánh bay hơn mấy trượng xa, sau đó lại còn không có chuyện gì.

Về sau sự tình cũng là Lưu Vân bị Cung Quang Kiệt dẫn là thiên nhân, hắn từ nhỏ đã tại Vô Lượng Sơn lớn lên, vẫn cho là sư phụ võ công là lợi hại nhất, thế nhưng là không nghĩ tới cái này so với chính mình còn muốn nhỏ nhiều tuổi như vậy mấy người võ công đúng là sâu như vậy không lường được.

"Chủ thượng, chúng ta là không phải cũng nên xuống dưới, ngài mỗi ngày đều tới nơi này. Có phải hay không có cái gì trọng yếu người sẽ cùng ngài ở chỗ này gặp mặt a?"

Lưu Vân nghe Cung Quang Kiệt lời nói, hai tay đặt sau lưng, nhìn xem liên tục không dứt Thanh Sơn nói: "Không phải hắn gặp ta, mà là ta gặp hắn."

"Nào dám hỏi chủ thượng, người này có phải hay không cũng giống như chủ thượng võ công tuyệt đỉnh đâu?"

Lưu Vân không quay đầu lại, chỉ là ánh mắt của hắn vẫn còn ở Vô Lượng Sơn bên trên lục lọi Vân Hải phía trên, "Võ công tuyệt đỉnh đi, về sau có thể là, nhưng là hiện tại vẫn là một khóa chung tử, một khóa ta hiện tại chỉ cần dùng tay bóp liền sẽ chết chung tử."

"Hôm nay cũng là hai tông thi đấu, chỉ riêng Kiệt người không cần tham gia sao?"

Trung niên người đàn ông nói: "Không đi, ta đã quyết tâm đi theo chủ thượng, ta nghĩ ta sư phụ nhất định sẽ thông cảm ta." Cung Quang Kiệt ngu ngơ nói ra.

Thế nhưng là Lưu Vân lại không được cho rằng như vậy, "Ta cảm thấy đi, người vẫn là đi cho thỏa đáng, dù sao sư phụ người nuôi người nhiều năm như vậy, người ít nhất lại muốn để cho hắn ở tại Vô Lượng Sơn Kiếm Hồ Cung năm năm mới tốt, có phải hay không a."

Cung Quang Kiệt suy nghĩ một chút, tựa như là dạng này một cái đạo lý, mình đã người đến Bất Hoạch, lại hướng lên cũng không có cái gì phát triển. Không bằng đi theo một cái lợi hại chủ thượng, hưởng một hưởng ôn bấp đãi phúc lợi cũng tốt. Nhưng là sư ân không thể không báo, nếu như có thể lại thỏa mãn sư phụ cho tới nay nguyện vọng.

Cũng coi như báo đáp hắn công ơn nuôi dưỡng.

"Chủ kia bên trên, ta liền đi."

"Đi thôi, nhớ kỹ muốn đem hết toàn lực."

"Đứng."

.....

Vô Lượng Kiếm Phái thi đấu là ở buổi tối, tuy nói Vô Lượng Sơn phong quang tú lệ, thế nhưng là xem cỡ nào cũng sẽ đắm mỵ một nhọc. Thế là Lư Vân chân đạp Lăng Ba Vi Bộ, tại trên tán cây rong ruổi cũng hưởng thụ một chút người trong chốn thần tiên phong thái.

Không có chạy bao xa đã nhìn thấy một đạo bóng trắng dưới tàng cây đi sát đằng sau lấy chính mình, lại có đồ vật có thể chạy nhanh như thế, Lư Vân trong lòng nhất thời sinh ra tỷ thí lòng.

Bất tri bất giác tăng tốc cước bộ, thế nhưng là đất này bên trên trắng đồ vật vẫn là theo sát chính mình. Bởi vì chính mình tốc độ rất nhanh, nhưng là không có một cái nào đổi lập tốc độ, cho nên hẳn thấy không rõ dưới cây trắng đồ vật là cái gì.

Thế là một cái xoay người văng vọt trên mặt đất, cái kia trắng đồ vật xem xét chính mình từ trên cây rơi xuống, vòng quanh trái chạy phải chạy Lư Vân muốn có ý bán nó một sơ hở, nào nghĩ tới cái này trắng đồ vật trực tiếp nhào tới Lư Vân.

Lấy Lư Vân võ công, dù cho là vật này lại nhanh gấp mười lần, cũng không có khả năng làm bị thương hắn. Thế là đưa tay lấy tay vừa bắm, một cái màu trắng lông xù tiểu động vật liền bắt trong tay Lư Vân.

"Bạch Hồ Ly?"

Sau đó liền xem cái này màu trắng động vật bắt đầu giãy dụa, miệng bên trong phát ra tiếng ô ô âm.

"Không thể nào, cái kia không phải?"

Nơi xa liền truyền đến "Điều Nhi, Điều Nhi, người chạy nhanh như vậy làm gì, chờ một chút ta!"

Thanh âm này tựa như chim hoàng anh gọi tiếng đồng dạng, thanh thúy động lòng người. Lư Vân cứ như vậy bóp lấy Thiểm Điện Điều miệng xách trên không trung, chờ lấy thiếu nữ này đi đến trước người hắn tới.

Chung Linh ăn mặc thúy hoàng sắc giao nhau quần áo, hồng học mang thờ chạy đến Lư Vân trước mặt, chỉ Lư Vân tay nói: "Người làm gì, mau thả ta Điều Nhi!"

"Người tin hay không, ta nếu là thả nó, nó nhất định còn sẽ cắn ta."

Chung Linh là một cái Thất Khiếu Linh Lung Tâm nữ hài, tại nàng chạy tới thời điểm, liền đã bắt đầu đại lượng lên Lư Vân. Lư Vân hình dạng không kém, thậm chí dài một mở đầu cũng chiều nữ hài tử ưa thích khuôn mặt. Với lại hẳn khí chất càng là chính mình từ trước tới nay chưa từng gặp qua, muốn đến hẳn có thể tay không bắt lấy Thiểm Điện Điều, này võ công nhất định không kém.

Nhưng là Chung Linh cũng là một cái tùy hứng tiểu cô nương, người ta nói đồng lịch nói tây, "Không có khả năng, người đem nó thả, nhà ta Điều Nhi gia giáo rất tốt, phi thường hiểu lễ phép, làm sao có khả năng vô duyên vô cớ cắn người!"

Kết quả Lư Vân mang theo cười, một tay lấy Thiểm Điện Điều có ý ném tới nơi xa, kết quả Thiểm Điện Điều vừa rơi xuống đất. Vẩy vẩy trên mặt thổ, lại một lần nữa điên cuồng hướng phía Lư Vân tiến công, mặc cho Chung Linh như thế nào huýt sáo cũng không hề dừng.

Bành một tiếng, Lư Vân lần nữa bắt lấy Thiểm Điện Điều miệng, cười nhìn xem Chung Linh nói: "Thế nào, ta không có lừa gạt người chứ, người tiểu gia hỏa cũng không nghe lời u, còn nói với ta gia giáo tốt."

Chung Linh mắc cỡ đỏ mặt, nói: "Không có khả năng!" Sau đó đáng thương nhìn xem Thiểm Điện Điều trong tay Lư Vân dẫn theo loạn chết thẳng cẳng, "Điều Nhi, người làm sao? Bình thường không phải lớn nhất nghe ta lời nói à, Điều Nhi?"

Lư Vân có thể cảm nhận được Thiểm Điện Điều miệng trong tay hắn loạn hà hơi, chắc là chính mình thể chất hấp dẫn nó. Nó nhất định là đem mình làm thành một cái mỹ vị điểm tâm, muốn mở một chút dạ dày đi.

Lư Vân đem Thiểm Điện Điều nâng lên trước mắt, hung dữ nhìn chăm chăm nó, "Tiểu gia hỏa, có mấy lời ta chỉ nói một lần, còn dám làm loạn ta liền đem người ăn."

Lư Vân trên thân sát khí khóa chặt lại Thiểm Điện Điều không giữ lại chút nào cọ rửa Thiểm Điện Điều thân thể, liền ngay cả đứng ở một bên Chung Linh cũng bị Lư Vân sát khí lan đến gần, chỉ cảm thấy trên thân lạnh buốt, nói da gà tất cả đứng lên.

Nhưng là trái lại Thiểm Điện Điều đã thân thể cứng ngắc không thể lại cử động, miệng bên trong cũng không còn ô ô gọi.

Chung Linh xem xét Thiểm Điện Điều lập tức biến thành bộ này bộ dáng, một cái từ Lư Vân trong tay đoạt lấy Thiểm Điện Điều tăng cường vuốt ve, đây mới là Thiểm Điện Điều thoát ly loại kia cứng ngắc trạng thái, nhanh chóng xuyên quay về Chung Linh trong túi, run lấy bầy.

Chung Linh chỉ Luru Vân nói: "Người không phải Người tốt, đem ta Điều Nhi đều làm hư!"

Thế nhưng là Luru Vân trên mặt không có chút nào biến hóa, vẫn là vẻ mặt tươi cười nhìn xem Chung Linh. Hắn nói: "Nếu không phải người Điều Nhi không có để ý dạy tốt, ta đáng giá ra tuyệt chiêu à."

Thế nhưng là chỉ thấy Chung Linh cọ một chút nhảy lên ra ngoài thật xa, dưới cái nhìn của nàng Luru Vân mười phần nguy hiểm, nàng còn là lần đầu tiên nhìn thấy chỉ dựa vào khí thể liền có thể để cho mình Thiểm Điện Điều ăn thiệt thòi.

"Ai! Chúng ta còn không có lẫn nhau giới thiệu đây!"

Thế nhưng là Chung Linh đây trong đầu cũng là mau chóng rời đi tại đây, người này quả nhiên là thâm bất khả trắc, cho dù là cha xuất thủ cũng tuyệt không phản thắng.

Chung Linh cứ như vậy chạy, thế nhưng là Luru Vân lại không có một điểm muốn truy ý tứ, dù sao lấy hai người bọn họ ràng buộc tới nói, hữu duyên chung quy lại tụ hợp.

Thế nhưng là Chung Linh vừa đi không đến bao lâu, liền gặp phải nhất bang người mặc màu xám áo vải người, thành quần kết đội tại Vô Lượng Sơn xuống núi con đường vùng một chút bột màu trắng.

Dọa đến nàng tranh thủ thời gian trốn ở một bên, chỉ nghe thấy nơi đó có mấy người nói: "Lần này nếu không đem Vô Lượng kiếm giết đến chó gà không tha, chiếm hãn Vô Lượng Sơn, Kiếm Hồ Cung, chúng ta Thần Nông giúp người người liền cắt cổ đi."

Chung Linh không dám chờ lâu, xem bọn hãn cũng là tại bốn phía cánh giới cũng không hướng trên núi đi, tâm lý hiếu kỳ nhất thời đánh bại vừa rồi sợ hãi, "Không bằng ta cũng tới đi xem một chút?"

Thế là Chung Linh liền theo trên đường nhỏ núi, thế nhưng là tại bên kia Luru Vân lại không có vận tốt như vậy, bởi vì hắn bị một đội quần áo màu xám tro người vây quanh, đồng thời đám người này còn muốn kêu gào chỉ cần Luru Vân quỳ xuống tới cho bọn hãn liếm giày liền bỏ qua cho hắn.

"Ta nghe các người trên thân mùi vị, các người ưa thích dùng độc đúng hay không?"

Đại hãn nghe vậy sững sờ, lập tức liền cau mày nhìn trước mắt người mặc màu lam nhạt quần áo nam tử, hiển nhiên hãn há miệng liền nói ra chúng ta tới lịch, khó đảm bảo không phải một cái khó giải quyết người.

Cho nên hãn vừa muốn có hành động thời điểm, Luru Vân liền vùng ra phấn sắc bột phấn, bột phấn đều đều tăn ra tại sở hữu người áo xám trên mặt.

Không ra mấy hơi thở công phu, ở đây tất cả mọi người ánh mắt hơi trống, gất gao che cổ họng mình, thẳng đến sắc mặt đỏ bừng rồi cuộc thử không ra hơi, cuối cùng chết tại nguyên chỗ.

Chỉ nghe Luru Vân nói ra: "Không biết tự lượng sức mình người, chính là tội nghiệt."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Phi Tường Đi, Đoàn Dự

Vô Lượng Sơn thi đấu giờ phút này chính như hỏa như đồ tiến hành.

Đồ vật hai tông chương môn đều đã ngồi cao tại Thủ Tọa, Tả Từ Mục và Tân Song Thanh lẫn nhau không có tốt bao nhiêu sắc mặt, bởi vì vừa mới tham gia đệ tử cũng là hai thắng hai thua, cuối cùng thành bại liền xem sau cùng đệ tử Cung Quang Kiệt và chữ họ đệ tử tỷ thí.

Trận này thi đấu mới đến mấy vị võ lâm danh nhân xem như Công Chứng Nhân, hãn cũng là đến đây xem lễ, nhưng là bên trong một cái thiếu niên cũng là Đại Lý Thế Tử Đoàn Dự.

Luận võ đánh tới sau cùng, hai người đã lẫn nhau đối sách bảy tám chục chiêu, hãn xem người trung niên này nam nhân một cái lão thái thái xuyên ở chân ngã trên mặt đất, sau đó lại đột nhiên kiếm phong quay lại đâm bị thương cái này so với hãn đại không được mấy tuổi nam tử trên đùi, PHỐC thử một chút để.

Tà Từ Mục sẽ không hảo ý nhìn xem Tân Song Thanh nói: "Đồng Tông đã thắng ba trận, xem ra kiếm này hồ cung lại muốn cho Đồng Tông ở nửa năm năm. Cay đắng sư muội, chúng ta còn phải làm hạ thấp đi a?"

Tân Song Thanh có thể lấy một nữ tử thân phận lên làm Tây Tông chương môn, tất nhiên là có không chịu thua tính tình, thế nhưng là bại cục đã định, chỉ có thể nói móc Tà Từ Mục nói: "Trái sư quả nhiên thật tốt đồ nhi. Nhưng không biết Tà Sư Huỳnh đối với Vô Lượng Ngọc Bích nghiên cứu, năm năm qua có thể đã lớn có tâm đắc a?"

Tà Từ Mục sắc mặt không phải quá tốt, nhưng là dù sao cũng là đồng môn sư muội, không cần thiết đem lời nói tuyệt, "Sư muội, Tiểu Đồ sử dụng võ công đều là ta bọn họ Vô Lượng Kiếm Phái võ công, thắng chỉ có thể nói hấn coi như cần nếu, nhưng là cũng không phải xuất sắc như vậy.

Cay đắng sư muội năm nay phái ra bốn tên đệ tử, Kiếm Thuật trên tạo nghệ quả thực có thể nhìn, càng cái này trận thứ tư chúng ta thắng được càng là may mắn. Chừ sư chất tuổi còn trẻ, thế mà luyện đến trình độ như vậy, tiền đồ coi là thật bất khả hạn lượng, năm năm về sau, chỉ sợ chúng ta đồ vật tông đến thay đổi vị trí, ha ha."

Sau đó hấn rời đi vị trí, đi đến Gia Sư dưới nhất thủ một cái bạch y nam tử trước mặt nói: "Vị này Đoàn thể huynh, ta này Liệt Đồ vừa mới lấy Hư Chiêu ngã Phác Bộ chiến thắng, vị này Đoàn thể huynh tựa hồ có phần xem thường. Liên mời Đoàn thể huynh kết cục chỉ điểm Tiểu Đồ một hai như thế nào? Lập tức Ngũ Ca uy chấn Điền Nam, dưới tay tướng mạnh không có binh hèn, Đoàn thể huynh thủ đoạn nhất định là rất cao."

Cái gọi là lập tức Ngũ Ca cũng là một cái phú thương, hảo giao bằng hữu tạm xuất thủ xa xỉ, cho nên trên giang hồ bằng hữu phần lớn cho hấn một bộ mặt.

Mã Ngũ Đức xấu hổ cười hai tiếng, "Tà huynh, vị này Đoàn huynh đệ cũng không phải là ta người, chúng ta chỉ là dưới chân núi may mắn tình cờ gặp, lúc này mới cùng nhau đến đây xem lễ, cho nên ... cho nên."

Tà Từ Mục gật gật đầu, "Ta minh bạch."

Tà Từ Mục làm người có thù tất báo, nếu là người là Mã Ngũ Đức thủ hạ,

Vậy ta tất nhiên bán hấn một bộ mặt, thế nhưng là người một không là người quen, hai không phải vô lâm Danh Túc, ba ở chỗ này phát ngôn bừa bãi, vậy ta muốn thật tốt thu thập người một chút.

Kết quả là phái vừa rồi thắng được tỷ thí Cung Quang Kiệt tới và Đoàn Dự tỷ thí một chút, thế nhưng là Đoàn Dự đủ kiêu từ chối, còn có khốc lóc om sòm chơi xấu, cũng là không cùng Cung Quang Kiệt đánh nhau.

Sau đó nội dung cốt truyện phát triển, bị ngồi tại trên xà nhà Chung Linh ngăn lại chỉ có, đồng thời còn lớn hơn náo Vô Lượng Kiếm Phái, để cho Tà Từ Mục còn có Tân Song Thanh đều kéo không xuống khuôn mặt.

Lúc này Thần Nông giúp lại lên đe dọa còn có uy hiếp, tăng thêm Chung Linh ở một bên nói chêm chọc cười, Vô Lượng Kiếm Phái xuất sư không tốt, chết trước hai tên đệ tử.

Một cái là Tà Từ Mục sư đệ Dung Tử Củ, một cái là Tà Từ Mục ái đồ Cung Quang Kiệt.

Thế là Vô Lượng Kiếm Phái bày ra đại trận xu thế chuẩn bị cùng Thần Nông giúp so sánh hơn thua, mà Chung Linh và Đoàn Dự một là ngoại nhân, hai còn giúp không giúp được gì, liền thả bọn họ hai người rời đi.

Kết quả hai cái gây thơ người trẻ tuổi cứ như vậy cười toe toét đi xuống núi, nhưng không ngờ ở chỗ này gặp phải chuẩn bị tấn công núi Thần Nông giúp.

Thần Nông giúp người người sẽ phóng Độc, nhưng là bọn họ cũng là không khỏi diệu, bởi vì bọn hấn tại Vô Lượng Sơn một bên phát hiện ngã xuống đất bỏ mình mười cái đệ tử.

Toàn bộ là chết vào độc dưới, Tư Không Huyền càng là tâm thần hoảng hốt, bởi vì lấy hấn kiến thức, loại độc này hấn căn bản là không có có từng thấy. Vô Sắc Vô Vị vô hình vô chất, hấn từ chết đi đã lâu đệ tử trên mặt cẩn thận từng li từng tí cạo xuống chút nhân tàn bột phấn, lại khiến người ta bắt một chút tiểu động vật tới lần lượt thử độc, hấn muốn nhìn một chút có hay không cái gì giải được có thể giải mở loại độc này.

Nhưng là không nghĩ tới sở hữu động vật không một may mắn thoát khỏi, toàn bộ hít thở không thông tử vong, mà hấn đặt chân Độc Vực đã nửa đời, vậy mà hiểu biết không được loại độc này chất.

Thế là tâm lý bắt đầu nghĩ đến chẳng lẽ Vô Lượng Kiếm Phái cũng mời đến một vị dùng độc cao nhân? Lần này còn thế nào có thể hoàn thành Thiên Sơn Đổng Mỗ nhiệm vụ, không bằng tất cả đều chờ chết tốt.

Cho nên hấn bắt đầu trước tiên ở Dung Tử Củ trên thân hạ độc, tại hướng về một phong thư trên dưới độc, thử một chút có thể hay không thâm tính một chút cái này cao thủ, đi trước thất lạc một cái danh hiệu dọa một chút bọn họ, thế nhưng là hơn phân nửa Thiên Đồ không có động tĩnh.

Ngược lại giống như Vô Lượng Kiếm Phái bắt đầu giới nghiêm, cái này nói rõ cái kia sẽ dùng độc cao thủ cũng là đi ngang qua, mà chính mình đệ tử toàn bộ là chết oan chết uổng.

Tư Không Huyền bố cục đều đến tới cũng không có động tĩnh, đã cảm thấy có phải hay không muốn cùng một chỗ xông đi lên đem bọn hấn đều thu

phục, hoặc là trực tiếp cầm Vô Lượng Kiếm Phái cho diệt.

Không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp phải đối với Tiểu Nam nữ, với lại cô gái này Độc Chồn mà phi thường kỳ lạ, chẳng những cần bị thương chính mình mấy tên đệ tử, hơn nữa còn thông dong rồi đi, chẳng lẽ nàng và cái kia cao thủ có cái gì quan hệ.

Thế là liền bắt đầu đề ra nghi vấn, Chung Linh thất khiếu Thông Tâm, lập tức liền liên tưởng đến ban ngày nàng gặp phải người kia, thế là dương dương đắc ý nói người kia là nàng đại ca. Chính mình là ham chơi mới lạc đường bên trên Vô Lượng Sơn, lúc này mới dẫn tới đại ca tới tìm hân.

Tư Không Huyền cảm thấy chuyện này không nên làm lớn chuyện, tất nhiên nàng có lợi hại như vậy đại ca, để cho nàng tìm đi vạn nhất một đi không trở lại làm sao bây giờ.

Cho nên hân nếu không muốn đem sự tình làm lớn chuyện, chỉ muốn có thể muốn về Thiểm Điện Điều giải được là được. Dem mục tiêu nhắm ngay ngay ngóc ngách Đoàn Dự, điểm hân huyết đạo, để cho hân không nhúc nhích đẩy ra miệng hân cưỡng ép cho ăn xuống bảy ngày phân lượng Đoạn Trùng Tán.

Chỉ Đoàn Dự nhìn xem Chung Linh nói: "Tốt, hiện tại hân chỉ có bảy ngày mệnh có thể sống, ngươi để cho hân đem giải được mang về, ta liền thả hân rồi đi. Không phải vậy ngươi liền đợi đến ca ca ngươi tới nhất xác đi!"

Chung Linh không có cách nào, cỡi một cái giày, nhét vào Đoàn Dự trong tay, đồng thời đem hân kéo đến một bên, dùng chỉ có hai cái có thể nghe thấy âm thanh nói ra: "Đoàn đại ca, ngươi mang theo ta giày đến nhà ta đi tìm ta cha tới cứu ta, ngươi nhất định phải đem nhà ta đi như thế nào ghi lại, còn có người ngăn vạn không thể lấy nói người họ Đoàn. Nhà ta cũng là ..... đi, ngươi nhớ kỹ a?"

Đoàn Dự từ nhỏ quen các loại kinh điển, tự nhiên nghe một lần liền có thể đem Chung Linh lời nói nhớ kỹ, thế nhưng là hân vẫn rất kỳ quái, ngốc mạnh hỏi: "Ngươi không phải có ca ca à, ta tìm hân không là được à, làm gì còn muốn phiền tới như vậy?"

Chung Linh nhỏ giọng nói: "Ta căn bản không có ca ca." Đoàn Dự kếm chút kêu đi ra, cũng may Chung Linh tay mắt lanh lẹ che miệng hân, "Ngươi ngốc à, người kia không phải ca ca ta, còn có đặc biệt nguy hiểm, nếu như ngươi nhìn thấy hân ngàn vạn muốn chạy, hân nhưng là giết người không nháy mắt đại ma đầu!"

Chung Linh một trận nói mò, chỉ là hi vọng hủ sợ Đoàn Dự có thể ngoan ngoãn nghe nàng lời nói, tìm nàng cha tới cứu hân.

Thế là Đoàn Dự cứ như vậy ngốc hồ hồ đi, thế nhưng là hân nhưng bởi vì không biết đường mê tại Vô Lượng Sơn bên trong.

.....

Một bên khác, giờ phút này mặt trăng đã đến Trung Thiên, tại bạch vụ bao quanh hậu sơn bên trong, thoáng có một chút lạc đường Lưu Vân đi như thế nào cũng là chuyển không ra.

Nhưng mà đi tại một chỗ tiểu lộ thời điểm, chỉ nghe thấy phía trước có tiếng nước, lúc đầu muốn đi qua đó xem thời điểm. Liền rõ ràng lấy rừng cây nhìn thấy ít nhất có ba người ở nơi nào, cho nên hân cứ như vậy trốn ở một bên nhìn xem đến là ai.

Bên trong có một đôi nam nữ anh anh em em đi tại ánh trăng trên đường nhỏ, một cái là Kiền Quang Hào, một cái khác là Cát Tĩnh nữ tử. Bọn họ cũng là xem Vô Lượng Sơn quá nguy hiểm mới trốn xuống núi đến, tìm kiếm một con đường sống.

Hai người một bên nói chuyện phiếm, một bên dò đường, đây là một cái cây đằng sau truyền đến tiếng vang, Kiền Quang Hào hét lớn: "Người nào!"

Đoàn Dự vốn chính là giống chán kinh con thỏ, cái này đang bị giật mình, càng là liều mạng chạy loạn. Kiền Quang Hào và Cát Tĩnh nữ tử coi là sự tình bại lộ, càng là liều mạng hướng về nơi đó truy.

Mà Lưu Vân đã cảm thấy tràng cảnh này làm sao quen thuộc như vậy đâu, giống như tại phim truyền hình bên trong nhìn qua, chẳng lẽ là Đoàn Dự?

Chờ chút, hân là Đoàn Dự!

Thế là cũng lặng lẽ theo ở phía sau, mau đuổi theo bên trên ba người.

Chờ đến Đoàn Dự chạy đến không thể lại chạy thời điểm, liền nghe đến Kiền Quang Hào tại phía sau hân hô lớn: "Cái kia người đó! Nơi nào là Bản Phái cấm địa, không được tự ý đi vào!"

Đoàn Dự muốn quay đầu nhìn xem, đã nhìn thấy một cái cầm kiếm nữ tử muốn đâm chết hân, dọa đến hân chân vừa dùng lực, lại bắt đầu chạy!

Lại vọt ra một trận, hai chân bủn rủn, thờ hồng học, bỗng nghe đến tiếng nước vang dội, ầm ầm ù ù, tựa như thủy triều đại đến, ngừng đầu nhìn lên, chỉ gặp trên góc Tây Bắc giống như Ngân Hà treo ngược, một đầu Đại Thác Nước từ núi cao bên trên cuộn cuộn đổ thẳng hạ xuống, chỉ nghe phía sau Kiền Quang Hào kêu lên: "Phía trước là Bản Phái cấm địa, bất kỳ cái gì ngoại nhân không được tự ý đi vào. Ngươi lại hướng trước mấy trượng, can phạm cấm chế, có thể bảo ngươi chết nơi táng thân." Đoàn Dự nghĩ thầm: "Ta coi như không được xông ngươi Vô Lượng kiếm cấm địa, chẳng lẽ ngươi liền có thể tha ta? Tội đa cũng bất quá là chết có táng địa mà thôi. Có hay không nơi táng thân, tựa hồ cũng không nhiều lắm phân biệt." Dưới chân gấp rút, chạy càng tăng nhanh hơn. Kiền Quang Hào kêu to: "Nhanh dừng bước, ngươi không cần tánh mạng sao? Phía trước là. . ."

Đoàn Dự nhìn xem bọn họ không dám đi lên phía trước, cười ha ha nói: "Nghĩ hay lắm, các ngươi nhưng có nghe qua hồ không được nhúc nhích liền bắt

động người sao! ..... a!"

Chạy về phía trước thân thể không có vung lai một chân đạp hụt, cả người liền một đầu cắm xuống thác nước, đi theo mà đến Luru Vân chưa kịp thì cứu, bởi vì hết thấy phát sinh đều quá kinh điển.

"Ta dựa vào! Cái này cũng được!"

Hai người kia phía trước vừa có một người rớt xuống thác nước, bất thành linh đằng sau lại có người nói lời nói, hoảng sợ bọn họ nhảy một cái. Nhìn lại, một cái lam nhạt quần áo nhẹ nhàng tuyệt thế công tử liền đứng tại bọn họ không xa sau lưng.

Kiên Quang Hào run run rẩy rẩy chỉ Luru Vân hỏi: "Người là người hay quỷ?"

Luru Vân mỉm cười, "Ta là ma."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Tiểu Nhân Vật Nghịch Tập

"Ta nói ta là ma."

Luru Vân xuất hiện trong tích tắc, Kiên Quang Hào và Cát Tính nữ tử vừa quay đầu lại liền bị Luru Vân ngập trời khí thế áp bách lại, khiến cho Kiên Quang Hào sinh ra lập tức chạy trốn ý nghĩ, dù là không để ý cùng mình nhất kiến chung tình Cát sư muội.

Cát Tính nữ tử đột nhiên cảm thấy thế giới của mình thật sự là nhỏ, trong thiên hạ lại có tuấn mỹ như thế nam tử, cao quý như vậy lắm nhiên.

"Ta nói, các người không có ý định nói cái gì sao?"

Luru Vân nhìn xem đã là đàn độn tình lữ, tiếp tục nói: "Các người có phải hay không cũng nói hai câu nói hòa hoãn một chút cái này không khí lúng túng có được hay không, ta một người tự quyết định đã mấy câu."

Mà hai người lúc này mới bởi vì Luru Vân cải biến, thân thể này một cổ run rẩy mới chậm rãi thối lui. Kiên Quang Hào là một cái rất có màu sắc người, hần ôm quyền nói ra: "Xin hỏi các hạ tôn tính đại danh, vì sao muốn tới ta Vô Lượng Sơn cấm địa."

Luru Vân muốn làm gì, đương nhiên sẽ không theo bọn họ giải thích nhiều chuyện như vậy, hai tay đặt sau lưng ở phía sau, "Ta muốn các người làm cho ta một việc, ta cần một sợi dây thừng, càng dài càng tốt."

Kiên Quang Hào giờ phút này thoáng khôi phục một chút thần trí, "Các hạ đến là người phương nào, vì sao muốn tới ta Vô Lượng Sơn cấm địa."

"Một câu người muốn hỏi mấy lần?"

Đã nhìn thấy Luru Vân hóa thân chỉ riêng luyện khoảng cách đi vào Kiên Quang Hào trước mặt, một tay phát lên kích động tại bộ ngực hần bên trên, Kiên Quang Hào cả người lại đột nhiên hướng về một bên bay đi hơn mấy trượng xa trùng trùng điệp điệp quãng xuống đất.

Cát Tính nữ tử tự nhiên là cao giọng hét lên, Luru Vân nói: "Người lại gọi ta liền giết người."

Quả nhiên Cát Tính nữ tử im miệng không nói lời nào, thành thành thật thật nhìn xem Luru Vân, tốt có khí khái a.

Sau đó một tay một tấm, tại phía xa mấy trượng xa Kiên Quang Hào bất thành linh rất muốn bị cái gì hút lại đồng dạng, một mực trượt đến Luru Vân trước mặt, Luru Vân tay từ nhiệt mà nhưng đội lên đầu hần bên trên.

Giờ phút này Kiên Quang Hào đã sợ đến hoàn toàn không dám động.

Yêu nghiệt!

Đây là trong đầu của hần duy nhất có thể lấy hình dung Luru Vân lời nói, không có cái gì so Cách không thủ vật nghịch thiên như vậy sự tình khoa trương hơn, hơn nữa còn là một cái người sống sờ sờ bị cách không hút tới.

Cứ như vậy lít nha lít nhít mồ hôi xuất hiện đang làm Quang Hào trên trán, dần dần hần toàn bộ thân thể đều cảm thấy ướt đẫm, tên yêu nghiệt này muốn đối chứng ta làm cái gì?

Liền nghe Luru Vân cười nói: "Ta không muốn giết ngươi, vì sao ngươi vốn là như vậy muốn chết."

"Ta ... ta ... tiểu nhân có mắt không biết Thái Sơn,

Mạo phạm các hạ chỗ kính xin các hạ rộng lòng tha thứ!"

Luru Vân buông ra Kiền Quang Hào đầu, mà Kiền Quang Hào một cảm giác loại kia muốn mạng hấp lực không có về sau, cả người nằm rạp trên mặt đất dùng cả tay chân như chó sau này bò, ý đồ về tâm lý né tránh cái này người đáng sợ.

"Ta vừa muốn khen ngươi gấp không sợ hãi, liền lộ ra bộ này bộ dáng." Sau đó trong nháy mắt vung lên ở giữa, một hạt hồng sắc tiểu dược hoàn đồng một chút đánh tiến vào Kiền Quang Hào miệng bên trong.

Luru Vân lạnh lùng nói ra: "Ta lời nói lặp lại lần nữa, ta cần một sợi dây thừng, càng dài càng tốt. Không phải vậy độc phát thân vong thời điểm, ngươi chắc chắn sống không bằng chết."

Kiền Quang Hào nhất thời dập đầu như giả tởm, "Mời tôn giá tha tiểu nhân đi, tiểu nhân cũng là một cái đệ tử bình thường, đảm đương không nổi tôn giá ưu ái như thế!"

"Ngươi đập! Đập cũng coi như thời gian a!"

Sau đó Kiền Quang Hào cả người tựa như thông linh phụ thể, cả người toàn thân tràn ngập lực lượng, "Tôn giá xin chờ một chút, ngài muốn dây thừng, tiểu cái này chuẩn bị cho ngươi trở về!"

Ngay tại Kiền Quang Hào đi về sau, cái kia Cát Tĩnh nữ tử một mặt sùng bái nhìn xem Luru Vân, một mặt Hoa Si - mê gái (trai) giống nói: "Công tử, ngài xưng hô như thế nào?"

Coi như là giết thời gian đi, "Luru Vân."

Cát Tĩnh nữ tử gật đầu một cái nói: "Họ Luru tốt, họ Luru phú quý."

.....

"Ách, dòng chảy lưu, Vân Đóa Vân."

Sau đó Cát Tĩnh nữ tử lại là Hoa Si - mê gái (trai) trạng thái nói: "A, Luru Vân, thật sự là tên rất hay. Lên Chân Văn nhã, xin hỏi công tử nhưng có Gia Thất?"

Khả năng Luru Vân cảm nhận được cái này Cát Tĩnh nữ tử không thích hợp, chỉ vào không trung Nhất Dương Chỉ Chi Lực nhập vào cơ thể, đưa nàng điếm tại nguyên chỗ bất động.

Mà chính mình đi đến Đoàn Dự vừa rồi rơi xuống vị trí cẩn thận xem xét, không nhìn không biết xem xét giết mình. Hắc a, thật hắc.

Cái này nếu không phải ông trời mở mắt, cứ như vậy rơi xuống khẳng định cũng là hai mươi năm sau vẫn là một trang hảo hán.

Cao ngất thác nước xen lẫn tiếng nước, lại phối hợp sâu không thấy cốc, còn có một mảnh đen kịt hoàn cảnh. Thật thua thiệt Đoàn Dự dám nhảy đi xuống, không nói trước người khác, chỉ là Luru Vân chính mình cho rằng võ công còn có thể hần cũng không dám dạng này đặt mình vào nguy hiểm.

Quả nhiên là chủ giác a.

Luru Vân ngồi tại vách núi trước, nghe dây sóng thác nước sinh, chậm rãi nhập định, cảm thụ một chút thác nước ẩn chứa xu thế.

Cứ như vậy hơn phân nửa canh giờ, Luru Vân chậm rãi mở to mắt, nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí. Bởi vì hần nghe thấy có người tới, vẫn là cẩn thận một điểm tốt.

Nơi này chính là hậu sơn, kinh công tăng thêm địa hình quen thuộc Kiền Quang Hào đã mang tới dây thừng chạy đến, hần vừa đến đã nhìn thấy chính mình người trong lòng không nhúc nhích ngồi dưới đất.

Đi nhanh lên đến phụ cận, vịn Cát Tĩnh nữ tử, "Sur muội, sur muội, ngươi đây là làm sao? Chẳng lẽ ... chẳng lẽ ngươi đã!"

"!"

Luru Vân nhìn lại, a, dây thừng tới. Hần đi đến Kiền Quang Hào bên người, nhặt lên mặt đất dây thừng, muốn đi.

Nhưng là nhìn lấy Kiền Quang Hào khóc thương tâm như vậy, ngay tại tiện tay một điểm, giải khai Cát Tĩnh nữ tử huyết đạo. Kết quả một giải khai nàng huyết đạo, liền cho Kiền Quang Hào một bản tay, "Thật không có tiền đồ, ta thật tốt, không có ngươi nghĩ đến như vậy loạn thất bát tao!"

Kiên Quang Hào chỉ ngây ngốc nhìn xem Cát Tĩnh nữ tử, về sau lại đem ánh mắt đối với hướng về Lưu Vân. Lưu Vân thở dài một hơi nói: "Thật không biết các ngươi đang chơi cái gì, cái kia Vô Lượng Kiếm Phái Nam Đệ Tử a, ta có câu nói ngươi có nguyện ý hay không nghe a?"

Kiên Quang Hào gật gật đầu, Lưu Vân liền nói: "Bằng ngươi IQ, không đủ để hành tẩu giang hồ."

"Lại nói các ngươi dạng này là vì cái gì, ném nhà cửa nghiệp?"

Cát Tĩnh nữ tử thần sắc âm trầm nói: "Công tử có chỗ không biết, ta và sư huynh dạng này bỏ trốn, ngày sau tất nhiên sẽ bị người giang hồ truy sát. Chúng ta cũng là trong lúc vô tình gặp được những việc này, có thể nhiều năm thói quen lại không thể không thay đổi, cho nên mới ra nhiều chuyện như vậy."

Lưu Vân thật sự là say, "Ngươi nói các ngươi sẽ bị giang hồ truy sát, nếu giang hồ căn bản là không có khoảng trống phản ứng các ngươi. Sớm xuống núi, mở một cái cửa hàng bánh bao chân thật sinh hoạt so cái gì đều mạnh."

"Đúng, các ngươi có tiền a?"

Kiên Quang Hào gật gật đầu, lại lắc đầu. Làm sao, ngươi còn muốn đoạt tiền a?

Lưu Vân nhìn xem Kiên Quang Hào ngây ngốc ngơ ngác bộ dáng, liền bắt đầu vì bọn họ ngày sau lo lắng, thế là từ trong quần áo xuất ra năm mảnh Vàng lá ném tới trước mặt bọn hắn, "Thật tốt sinh hoạt đi, trân quý sinh mệnh, rời xa giang hồ."

"Tôn giá, ta độc còn không có hiểu biết đâu?"

Lưu Vân giờ phút này chạy tới rồi vách núi gần nhất trên cây, một đầu đem dây thừng trên tảng cây quấn tốt, bên kia ghi tạc bên hông mình. Hắn nói: "Này không có chuyện, đây chẳng qua là một khóa đường, không có khoa trương như vậy."

Sau đó cả người khuôn mặt hướng phía đại thụ, từng bước một, chậm rãi xuống dưới.

Lưu Vân Bộ phạt cũng vững vàng, mỗi một bước đều tận lực dán vào Sơn Nhai, bởi vì hắn không có cái gì leo núi kinh nghiệm, dù sao cũng là kết cầm chặt lấy trên vách núi đá nham thạch, mỗi một bước đều tìm tòi cái này đi xuống dưới.

Kiên Quang Hào lúc này lau khô nước mắt, hung hăng tại Cát Tĩnh nữ tử trên mặt hôn một cái. Nhặt lên mặt đất năm mảnh Vàng lá, cẩn thận thận trọng bỏ vào trong quần áo.

Cứ như vậy dẫn theo kiếm đi đến bên bờ vực, cũng thò đầu ra nhìn xem cốc, nhớ kỹ dây thừng Lưu Vân đã không thấy bóng dáng, muốn đến đã xuống dưới rất xa.

"Ngươi muốn làm gì?" Cát Tĩnh nữ tử gọi hắn một tiếng.

Đã nhìn thấy Kiên Quang Hào rút ra chính mình Bội Kiếm, trên mặt cười gần một tay bắt lấy dây thừng nói: "Vô công cao a, đáng đáp tuần tiếu a, ngươi rất nhanh liền đi và nữ quý làm bạn đi thôi!"

Đang khi nói chuyện trường kiếm nhoáng một cái, giờ tay chém xuống chém đứt dây thừng.

Mà Lưu Vân đang tại đi xuống dùng chân tìm tòi đâu, đã cảm thấy bên hông buông lỏng, ngẩng đầu nhìn lên thời điểm. Đã bị chặt chặt dây Tử Trọng Lực Gia thế năng đứng lúc nện trúng ở trên đầu của hắn, thế là Lưu Vân ánh mắt tối sầm nhẹ buông tay liền rơi xuống vách núi.

"Kiên Quang Hào! Ngươi Bất Nhân Bất Nghĩa!" Cát Tĩnh nữ tử đối nghịch Quang Hào giận dữ nói, "Thiên hạ có ngươi làm như vậy người sao!"

Nhưng là Kiên Quang Hào xem thường nói: "Tốt, ngươi biết làm người người đi cùng hắn a, không dám không phải." Sau đó đi đến Cát Tĩnh nữ tử phía trước ôm nàng eo nói: "Hiện tại Sư Ca liền dạy ngươi như thế nào làm người, có được hay không?"

"Từ Quý!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Dò Xét Cốc (Thượng)

"Huynh đài, huynh đài, ngươi tỉnh một chút a, huynh đài?"

Hả? Hừng đông?

Lưu Vân cảm thấy hiện tại nào từ mơ hồ lợi hại, mơ mơ hồ hồ mở to mắt, nhìn thấy một cái nam đang dùng tay tự chụp mình khuôn mặt.

Mảnh mẽ ngồi xuống, đã nhìn thấy người nam này cũng bị giật mình, sau đó người nam này vỗ nhẹ lấy bộ ngực mình nói: "Hô! Huynh đài ngươi có thể hù chết ta, ngươi biết không, ta vừa tỉnh dậy đã nhìn thấy ngươi nằm ở bên cạnh ta, ngươi còn nhớ rõ ngươi là thể nào ngã xuống sao?"

Dựa vào, ta thể mà liền té ở Đoàn Dự bên người!

Lưu Vân giải khai quần ở trên người mình dây thừng, đứng lên làm một lần eo quần vòng, xem xét Đoàn Dự còn nhìn mình chăm chăm, một mặt ta muốn biết biểu lộ.

"Ta là cho người ta Thái Dược, chuyên môn hái người khác chưa nghe nói qua dược tài, sau đó bán đồng tiền lớn."

"Thể nhưng là huynh đài ngươi còn chưa nói ngươi là thể nào ngã xuống đâu?"

Ngu ngốc, đây là Lưu Vân cho Đoàn Dự đánh giá.

"Ta chính là giẫm lên thuốc thời điểm, bất thành linh trên đầu nên xuống tới một cái quái vật khổng lồ, đón lấy ta liền cái gì cũng không biết."

Đoàn Dự kinh ngạc che miệng, trong đầu nhất thời có dạng này một hình ảnh. Một cái người hái thuốc lúc đầu trên thân cột dây thừng hảo hảo ở tại nam thạch bên trên Thái Dược, thể nhưng là bởi vì chính mình từ trên vách đá đến rơi xuống, nên ở trên người hắn, sau đó liên lụy cả người hắn cũng đến rơi xuống.

A? Chẳng lẽ đây hết thấy cũng là ta sai à, là ta làm hại hắn cùng ta cùng một chỗ đến rơi xuống?

"Huynh đài, ngươi có hay không thương tổn a, có muốn hay không ta giúp ngươi nhìn xem!" Thể là cả người muốn nhào tới cho Lưu Vân kiểm tra thương thế.

Kết quả Lưu Vân một cánh tay đẩy ra Đoàn Dự, "Tránh ra, ngươi đừng quần lấy ta." Sau đó ngẩng đầu nhìn vách núi, tâm lý oán hận nghĩ đến hôm qua này hai cái cầu nam nữ, "Đừng chờ ta gặp ngươi bọn họ."

Thật sự là xem thường người trong thiên hạ a.

"Huynh đài ngươi nói ai vậy?"

"Vớ ngươi không quan hệ." Lưu Vân tự nhiên không cần cho Đoàn Dự sắc mặt tốt xem, thể nhưng là Đoàn Dự hết lần này tới lần khác đối với hắn hồ thẹn tình, sức lực lượng làm đến mức không nói lại, để cho người ta phát tiết một chút tức giận.

Đoàn Dự thể mà thật sự cho rằng Lưu Vân là bởi vì chính mình hại hắn rơi xuống cốc mới chán ghét hắn.

Lưu Vân nhìn chung quanh bốn phía một cái, không nghĩ tới cốc là cái dạng này.

"Huynh đài, ngươi biết không, chúng ta có thể sống, toàn bộ nhờ này mấy khóa Tùng Thụ tiếp được trong chúng ta, chúng ta muốn hay không khắc lên mấy chữ,

Về sau tới cảm tạ nó a?"

"Đừng làm dư thừa sự tình."

Lưu Vân nhìn xem trong vách núi có một đạo không quá bao quát khe hở, cái này cũng là Lang Hoàn Phúc Địa phải qua đường đi. Lưu Vân thân thủ mạnh mẽ từ nơi này sườn núi trong khe đi qua, nhìn lại Đoàn Dự, hắn y phục đã bị hai bên đá vụn đem y phục cắt vỡ rách rưới nát.

Không phải đâu, dạng này quá cùi bắp.

Thông qua sườn núi khe hở đi đến cốc mặt khác thời điểm, nhìn thấy to lớn vô cùng thác nước từ trên cao hạ xuống, như Ngọc Long treo lơ lửng giữa trời, cuộn cuộn mà xuống, đổ vào một tòa thanh tịnh dị thường trong hồ lớn. Đại Thác Nước không ngừng rót vào, nhưng là cái này đại hồ cũng không có chìm đầy thời điểm, muốn đến còn có chừng Tiết Thủy chỗ.

Đoàn Dự lúc này cũng đi tới, nhìn thấy lớn như vậy thác nước, như thể trắng lệt Cánh Quan, "Oa! Trên đời này lại có như thể tạo hóa kỳ quan, muốn ta Đoàn Dự thật sự là chuyến đi này không tệ a."

Quên, vẫn là không cần nhỏ nước bọt, Lưu Vân nghĩ như vậy. Thể nhưng là sau lưng Đoàn Dự lại bắt đầu ngạc nhiên nói: "Huynh đài, ngươi xem trên

đường này Trà Hoa, mở nếu khá tốt, thế nhưng là chủng loại không được Thuần. Cái này Vũ Y Nghê Thường còn có thể, nhưng là trong nhà của ta có càng tốt hơn. Chờ chúng ta sau khi đi ra ngoài, ta liền dẫn người đi nhà ta nhìn xem thế nào?"

"Đúng đúng, ta sẽ đi nhà người nhìn xem, người đừng có gấp."

Hai người lách qua thác nước đi vào trong, Đoàn Dự còn nói thêm: "Huynh đài, nếu như ta nếu là một con cá, nhất định phải từ nơi này đi ngược dòng nước, tới một cái Cá Chép Được Long môn, há không lớn mạnh quá thay!"

"Ai nha!" Luru Vân chút nữa xem Đoàn Dự, tiểu tử này lại nổi điên làm gì, chỉ gặp Đoàn Dự chỉ cái này bị thác nước cọ rửa tron nhẵn thạch bích nói, "Huynh đài người mau nhìn, khả năng này cũng là Tả Tử Mục tiên sinh nói Vô Lượng Ngọc Bích, người mau nhìn, tại đây giống như nghe nói có tiên nhân đây."

"Hừ, tiên nhân đi thêm, người có đói bụng không." Tiệp tay hướng phía Đoàn Dự ném đi qua mấy khóa màu đỏ xanh trái cây, sau đó ngay trước Đoàn Dự mặt liền từng ngậm từng ngậm ăn.

"Huynh đài, người không sợ có độc a?"

Luru Vân nói: "Người quên mình là Thái Được? Có độc không có độc ta liếc thấy đi ra, ta còn có thể hại người không thành."

Đoàn Dự nghĩ đến cũng là đạo lý này, cái này to như vậy cốc, liền hán cùng mình hai người. Mà chính mình còn thân vô trường vật, không có lý do muốn mưu tài sát hại tính mệnh đúng hay không, cho nên hán cũng từng ngậm từng ngậm đem Luru Vân cho hán trái cây toàn bộ ăn.

Hai người càng đi bên trong đi, vượt không đung đưa, càng về sau đều không có đường. Đoàn Dự nhìn khắp bốn phía, nhìn thấy bên kia còn có một khối Ngọc Bích, chỉ là mọc đầy cỏ dại. Thế là đi qua đem những cái kia cỏ dại toàn bộ hạo roi, lộ ra hoàn chỉnh Ngọc Bích.

"Huynh đài người xem, tại đây cũng có một khối Ngọc Bích." Sau đó chút nữa xem vừa rồi Ngọc Bích, đã nhìn thấy chính mình bóng dáng khắc ở cái kia Đại Ngọc bích bên trên, "Ai nha, ta minh bạch, tại đây trước kia ở một đôi Thần Tiên Quyển Lữ, bọn họ ở chỗ này múa kiếm thời điểm, bóng dáng khắc ở đối diện Đại Ngọc bích bên trên, lúc này mới có vô lượng Ngọc Bích sự tình."

Luru Vân ngồi lại đây, giữ chặt Đoàn Dự phá nát y phục góc áo nói: "Đi người thông minh, liền người thông minh, chúng ta còn muốn thoát hiểm, mau giúp ta tìm ra đường."

Coi như Luru Vân dắt lấy Đoàn Dự thời điểm, Đoàn Dự ngửa đầu xem xét, "Huynh đài người xem, cái này trong vách núi cheo leo có một thanh xanh xanh đỏ đỏ bảo kiếm!"

Luru Vân một hồi, ngẩng đầu nhìn lên quả nhiên cũng nhìn thấy một thanh bảo kiếm cắm ở nham thạch trong vách núi cheo leo. Đoàn Dự nói: "Quên, coi như nhìn thấy lấy không được lại có cái gì dùng, huynh đài, ta đến bởi người tìm lối ra đi."

Đã nhìn thấy Luru Vân bất thành linh nhẹ nhàng đề khí, Luru Vân một thân màu lam nhạt quần áo, giống như tung bay con bướm đồng dạng, đập trên khoan thai tốc độ, tùy ý du tẩu ở vách đá ở giữa.

Lung lay xoe bàn tay ra dùng lực kéo một cái liền đem chuỗi này bảo kiếm từ vách đá trong khe đá rút ra, xuống Đoàn Dự nhìn xem ba đã không khép được.

Ngay tại Luru Vân rơi xuống thời điểm, Đoàn Dự một cái nhào vào Luru Vân trên đùi, đáng thương nói: "Huynh đài, người có tốt như vậy võ công, người làm sao không mang theo ta đi lên a?"

Luru Vân cẩn thận chu đáo tay này bên trong bảo kiếm nói: "Ta cũng muốn a, thế nhưng là ta nhiều nhất liền có thể bay cao như vậy, chính mình cũng không thể đi lên, nói gì tại mang một cái người à."

Đoàn Dự a một tiếng, liền bắt đầu yên lặng tìm kiếm đường ra. Cũng may hán bình thường yêu thích chăm sóc hoa cỏ, tìm kiếm mấy lần liền phát hiện cái này trên vách đá đất sét, phân bố không phải như vậy đều đều.

Thế là hán tại đất sét ít nhất địa phương, lấy tay gỡ ra nhìn kỹ, hai tay đẩy nham thạch, cái này nham thạch quả nhiên động. Đoàn Dự cao hứng nói: "Huynh đài, ở chỗ này, ta phát hiện, chỉ cần đem cái này nham thạch đẩy ra liền có thể đi vào."

Luru Vân đi tới, nhìn kỹ một chút, bảo đảm sẽ không đem nham thạch lấy ra sẽ có Cỏ Thạch(Rolling Stone) loại hình nguy hiểm về sau, hai tay sâu vận nội lực, cảm khối nham thạch này chậm rãi rút ra, quả nhiên liền có một cái có thể cung cấp người thông qua lỗ hổng.

Hai người đi vào về sau, Luru Vân có thể tình huống cảm giác bọn họ càng ngày càng đi xuống dưới đâu, tại đây đen sẫm, nhưng là lấy chính mình nhãn lực miễn cưỡng có thể nhìn thấy thứ gì.

Liền nghe đi ở phía trước Đoàn Dự Bành một chút giống như đụng vào cái gì, tốt một phen tìm tòi về sau mới biết được chính mình đụng vào môn. Mở cửa về sau, phóng tầm mắt nhìn tới, nơi này là một cái hình tròn phòng, còn có một khối thật to cửa sổ, lại là dùng nguyên một khối thủy tinh làm.

Luru Vân một bên tham quan tại đây, một bên tâm lý cảm thán đến Vô Nhai Tử thật sự là đại thủ bút. Đoàn Dự lại phát hiện tại đây xác thực sinh hoạt qua hai người, bên trong một cái gọi thu thủy muối một cái khác cũng không biết là ai.

Hai người theo thêm đã đi vào trong, đi đến sau cùng lại là một cánh cửa, hai người hợp lực đem cửa mở ra về sau.

Một cái Cung Trang Mỹ Nữ, cầm trong tay trường kiếm, mũi kiếm vừa vặn nhắm ngay Đoàn Dự lồng ngực, hoảng sợ hấn giật mình.

Qua thật lâu, chỉ gặp nữ tử kia thủy chung không nhúc nhích, hấn nhìn chăm chú nhìn lên, gặp nữ tử này tuy là nghi thái vạn phương, lại giống như cũng không phải là người sống, đánh bạo lại đi nhìn kỹ, mới nhìn ra chính là một tòa bạch ngọc điêu Thành Ngọc giống. Ngọc này giống cùng người sống lớn nhỏ, trên thân một kiện màu vàng nhạt áo tơ hơi hơi rung động; càng kỳ là một đôi con ngươi óng ánh nhưng có ánh sáng, thần thái phần khởi. Đoàn Dự trong miệng chỉ nói: "Xin lỗi, xin lỗi! Ta như vậy trừng mắt nhìn cô nương, quá cũng vô lễ." Biết rõ vô lễ, nhãn quang nhưng thủy chung vô pháp tránh đi nàng đối với con ngươi, cũng không biết ngắm xem bao nhiêu thời điểm, mới biết đối với con ngươi chính là lấy hắc bảo thạch điêu thành, chỉ cảm thấy càng xem càng sâu, trong mắt ẩn ẩn có ánh sáng màu lưu chuyển. Ngọc này giống cho nên giống như vô cùng người sống, nguyên nhân chính đem tại nhãn quang linh động nguyên cố.

Lưu Vân lại tại một bên xem, tâm lý nói: Ai nha à, không nghĩ tới Lý Thu Thủy lúc tuổi còn trẻ đáng đáp như thế non, khó trách có thể ôm lấy Vô Nhai Tử. Nói trở lại nếu như muội muội nàng cùng nàng đáng đáp một màn đồng dạng lời nói, này muội muội nàng đi nơi nào?

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Dò Xét Cốc (Hạ)

Đoàn Dự si ngốc xem Ngọc Tượng nói ra: "Không biết tỷ tỷ xưng hô như thế nào, tiểu sinh thật sự là mạo phạm tỷ tỷ, vừa rồi như vậy thất lễ nhìn xem tỷ tỷ."

Lưu Vân ở một bên đã xem ngốc, trên đời này thật có Si Nhi, cái kia chính là trước mắt Đoàn Dự.

Ngọc Tượng trong hai mắt huyết bảo thạch, thật giống như người thật tại nháy mắt cảm giác, lúc này Đoàn Dự Thần Trí hoa mắt, lại như mê muội Trung Tà, qua thật lâu bất thành linh hai đầu gối quỳ xuống, bái xuống. Không chịu được lớn tiếng nói: "Thần Tiên Tỷ Tỷ, người nếu có thể sống lại nói với ta một câu, ta liền vì người chết một ngàn lần, một vạn lần, cũng như thân thể đáng cơ dễ, cũng hoan hỉ vô hạn."

Lưu Vân một quyền nện ở Đoàn Dự trên ót, nói thật ra hấn đã nhẫn Đoàn Dự thật lâu, hiện tại cuối cùng nhịn không được cho hấn một quyền.

Đoàn Dự toàn bộ khuôn mặt đập đầu trên đất, cái mũi đập đầu trên đất vừa chưa lại trướng, che mũi vừa mới ngẩng đầu, trong mắt đều có mắt nước mắt đi ra, thế nhưng là ...

Thì ra Ngọc Tượng trước vốn có hai cái bồ đoàn, dường như cung cấp người quỳ bái chi dụng, hấn hai đầu gối quỳ là cái khá lớn bồ đoàn, Ngọc Tượng đủ trước có khác ganh đua tiểu bồ đoàn, nghĩ là để cho người ta đập đầu dùng. Hấn một cái đầu đập xuống dưới, chỉ gặp Ngọc Tượng hai chân giày bên trong tựa hồ thêu đến có chữ viết. Ngưng mắt nhìn lại, nhận ra chân phải giày bên trên thêu là "Đập đầu ngàn lần, cung cấp ta ra rồi" Bát Tự, chân trái giày bên trên thêu là "Thi hành theo mệnh ta, trăm chết không hối hận" tám chữ.

"Huynh đài, người xem, phía trên này có chữ viết!"

Lưu Vân không hề nghĩ ngợi liền biết, ta là cố ý để người nhìn thấy, dù sao đây là người cơ duyên, nếu như người bỏ lỡ, ta hấn là không có gì hay a.

Lưu Vân làm bộ ngồi xuống nhìn một chút, ngẩng đầu nhìn Ngọc Tượng nói: "Đi người đi, lão tử mới không nghe người đây!"

Thế nhưng là Lưu Vân cái này nói một chút lại dọa sợ quỳ trên mặt đất Đoàn Dự, hấn đối Ngọc Tượng vội vàng giải thích nói: "Thần Tiên Tỷ Tỷ, xin người đừng trách ta vị huynh đài này, ta nguyện ý tạo điều kiện cho người ra rồi, trăm chết không hối hận!"

Sau đó liền bắt đầu thành kính đem đầu cúi tại bồ đoàn bên trên, miệng bên trong còn đọc: "Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy ... hai mươi hai, hai mươi ba ... năm mươi bảy, năm mươi tám ..... "

Lưu Vân đương nhiên đối với cái này đã không cảm thấy kinh ngạc, bắt đầu khắp nơi đi một chút nhìn một chút. Tại đây Thạch Thất so với phía trên kiến tạo trình độ còn muốn dụng tâm, thủy tinh nhanh cũng có rất nhiều, với lại loại này đặc biệt dẫn chỉ riêng kỹ thuật, chỉ có thể dùng cao thủ tại dân gian dễ hình dung.

Bởi vì cho dù ở hiện đại, loại này kiến tạo tại hồ Thạch Thất, cùng loại Thủy Tộc Quán công trình, cũng không phải nói xây liền xây.

Sau đó đi đến một đầu nhìn xem dẫn chỉ riêng bảo thạch,

Thì ra chỉ là phổ thông thủy tinh, thế nhưng là đến xử lý như thế nào, thủy tinh thế mà có thể dạng này dùng?

Nhìn lại Đoàn Dự, còn một cái đầu một cái đầu tại đập, Lư Vân tiếp tục đi vào trong, nhìn thấy một vầng trăng môn, đẩy cửa đi vào xem xét, đã nhìn thấy lớn nhỏ không đều đủ loại kiểu dáng giá sách rồng tuếch bày ở trong thạch thất.

Mỗi một tầng giá sách đều có dán một tấm tờ giấy nhỏ, trên đó viết đủ loại kiểu dáng võ công tên, Lư Vân nhìn xem rờng rã một cái Thạch Thất đều khoảng trống, tâm lý liền nói: "Xem ra vẫn là có cần phải đi xem một chút Vương Phu Nhân, nhiều như vậy đồ vật tại nàng nơi đó nhất định cũng là người tài giỏi không được trọng dụng."

Nghĩ tới đây, bên ngoài trong nhà đá, Đoàn Dự cuối cùng đập đầy một ngàn cái, đập bỏ đoàn rách, lấy ra Lý Thu Thủy ở lại bên trong Bắc Minh Thần Công và Lăng Ba Vi Bộ.

Hắn đạt được võ công trước tiên lại không có thông tri Lư Vân, cũng không có mở ra xem, ngược lại chính mình vụng trộm giấu đi. Bởi vì hắn vừa mới đập đầu thời điểm nhìn thấy Lư Vân tại Thần Tiên Tỷ Tỷ tại đây không có chút nào lòng kính sợ cái gì đều muốn đụng chút, nhất định cũng là một cái Dã Man Nhân, nếu là Thần Tiên Tỷ Tỷ đồ vật đến trong tay hắn nhất định sẽ khóc.

Vội lại trong tay hắn cầm bảo kiếm, và Thần Tiên Tỷ Tỷ cầm trong tay kiếm ngoại hình một màn đồng dạng, tất nhiên hắn đã có một kiện Thần Tiên Tỷ Tỷ đồ vật, vậy ta liền không nói cho hắn.

Đoàn Dự đập xong một ngàn kích cỡ, đã cảm thấy chính mình phía sau lưng cũng không phải là chính mình. Chậm rãi ngồi dậy, đi đến Lư Vân đợi trong thạch thất.

Chờ hắn nhìn thấy trên giá sách tờ giấy nhỏ thì cũng không trải qua trọn mắt hốc mồm, "Đây quả thực là nghe rộn cả người, tại đây thế mà đã từng có nhiều như vậy Võ Học Bảo Điển, huyệt đài, người nói Thần Tiên Tỷ Tỷ đến là dạng gì nhân vật, lại có cái này bản sự."

Lư Vân trong đầu liền liên tưởng đến Lý Thu Thủy này bất thường vô thường bản tính và giết người đùa bỡn nhân mạng hồng bét tiếng cười, sau cùng từ miệng bên trong phun ra hai chữ, "Bích Trì!"

"Huynh đài, người muốn làm gì?"

Lư Vân cầm bảo kiếm, đối một khóa bảo thạch gỗ gõ đập đập bộ dáng, "Ta xem một chút cái này dính bên vững không tổn sức, người nói vạn nhất ta đánh xuống tới một khối cầm tới bên ngoài một bán. Người nói chúng ta là không phải kiếm lời tức, người đừng có dùng ánh mắt như thế nhìn ta a, chờ bán lấy tiền nhất định có người một phần."

Thế nhưng là liền xem Đoàn Dự giống hộ ăn như heo, lương lương kho kho ngăn tại Lư Vân trước mặt, duỗi hai tay ra nói: "Huynh đài, người muốn vênh lên liền vênh lên ta đi, nơi này là Thần Tiên Tỷ Tỷ nhà, ta tìm người vẫn là dùng như vậy."

Lư Vân cười ha ha một tiếng, "Đùa người đây, nhìn người khăn trương bộ dáng, ta như thế nào như vậy không phóng khoáng người, người nói ta nếu là đem nàng trong con người này hai khóa hắc bảo thạch giữ lại, người nói thế nào?"

Lần này Đoàn Dự càng là điên cuồng, hắn đánh không lại Lư Vân, liền biết Lư Vân nếu là làm chuyện gì tình, nhất định sẽ làm. Chân mềm nhũn liền quỳ xuống tới nói: "Huynh đài, ta tìm người không cần ra tay với Thần Tiên Tỷ Tỷ, ngài không phải thiếu tiền sao? Chờ chúng ta ra ngoài, ta xin ngài đến nhà ta, coi trọng cái gì theo ngài chọn, ta chỉ cầu ngài không cần tai họa Thần Tiên Tỷ Tỷ!"

Lư Vân chân mày vẩy một cái, "Người thật nguyện ý để cho ta đi nhà người?"

Đoàn Dự tựa như gà con mổ thóc đồng dạng, "Nguyện ý nguyện ý, chỉ cần huynh đài không được ra tay với Thần Tiên Tỷ Tỷ, thế nào đều được!"

Đã nhìn thấy Lư Vân đi đến giá sách trung gian, bảo kiếm vung lên quét qua vẩy một cái, ba lần về sau. Phàm là lan đến gần giá sách tất cả đều bị chém đứt, chỉ gặp Lư Vân nhìn xem trên tay thanh bảo kiếm này nói: "Thật sự là Hảo Kiếm, bị phong tại vách đá nhiều năm như vậy, thế mà còn là như thế sắc bén."

Thanh bảo kiếm này tại vung lên thời điểm, đều có ô ô tiếng vang, chắc là đúc kiếm người độc đáo nhất định là trong này cắt vào thứ gì, không phải vậy phổ thông kiếm không có dạng này tiếng vang.

Lư Vân từ Đoàn Dự trên quần áo kéo xuống một chân, đi đến bàn cờ bên cạnh, bắt đầu dùng đá vụn phác họa cái này Trân Lung Kỳ Cục. Các loại vẽ xong về sau, nhìn thấy Ngọc Tượng một bên một cái khác thông đạo, chắc hắn theo cái này đi lên là được đi.

Thế là cũng không lộ dự có đồng ý hay không, nắm chặt hắn cổ áo liền hướng bên ngoài đi. Liền nghe Đoàn Dự đối Ngọc Tượng hô: "Thần Tiên Tỷ Tỷ, người chờ, ta chẳng mấy chốc sẽ trở lại thăm người, người sẽ không tịch mịch!"

Hai người cứ như vậy bắt đầu đi thêm đá, không sai biệt lắm đi hơn một trăm cấp, bên tai truyền đến hơi hơi tiếng nước. Sau đó càng lên cao đi âm thanh càng lớn, chờ đi không sai biệt lắm hơn hai trăm cấp thì cuối cùng đi đến cuối cùng, phía trước cũng là có thể cung cấp một người đi động khẩu.

Liếc một chút nhìn ra ngoài, bên ngoài sông dữ mãnh liệt, dòng nước chảy xiết, đúng là một dòng sông lớn. Bờ sông Sơn Thạch thẳng đứng, đá lởm chởm nguy nga, xem tình thế này, đã là đến Lan Thương Giang bờ.

Đi ra cửa động, cái này động khẩu cách mặt sông có cái mười mấy mét, theo tiểu lộ liền đi tới bên bờ.

Ra bên bờ, đã nhìn thấy Đoàn Dự ánh mắt trừng trừng nhìn chăm chăm Lưu Vân bảo kiếm trong tay.

"Ngươi muốn làm gì?"

Đoàn Dự một mặt nịnh nọt nói: "Huynh đài, ta xem vừa rồi bên trong động, ngươi đặc biệt ưa thích châu báu một loại, không bằng ta dùng ngang nhau trọng lượng Kim Ngân bảo thạch, đổi lấy ngươi bảo kiếm được chứ?"

Lưu Vân một cái đầu Bạng gãy tại Đoàn Dự trên trán, "Ngươi Hoa Si - mê gái (trai) hoa điên đi, ta đồ vật ngươi cũng dám đánh chủ ý."

Sau cùng Đoàn Dự chỉ có thể dùng xấu hổ tiếng cười hóa giải Lưu Vân ác miệng.

Lưu Vân lúc đầu muốn xin từ biệt, thế nhưng là Đoàn Dự có một cái đề nghị, tốt xấu hai người cũng coi như cùng chung hoạn nạn qua, có thể hay không cùng hấn cùng đi tìm Chung Linh nhà lại phân biệt.

Lưu Vân ngẫm lại nói: "Tốt, vừa vặn ta cũng muốn nhìn xem Chung Linh cha hấn mẹ đáng đáp ra sao, dù sao về sau liền sẽ không gặp lại."

"Huynh đài ngươi nói cái gì?"

"Há, không có gì, dẫn đường đi."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Ngẫu Nhiên Gặp Mộc Uyển Thanh

Hai người dọc theo bờ sông bắt đầu hành tẩu, đi bảy tám dặm, cuối cùng đi đến Thiện Nhân độ.

Đoàn Dự nhất thời trong lòng đại hỉ, cái này chính là Chung Linh chỉ dẫn hấn tìm kiếm Thiện Nhân độ, lần này có thể tính đến đang địa phương, chút nữa nhìn xem vẫn còn ở thường thức Lan Thương Giang phong cảnh.

"Huynh đài, qua người lương thiện này độ cũng là Chung Linh nhà, huynh đài ngươi có muốn hay không cùng ta cùng đi?"

Lưu Vân lắc đầu, "Quên, nơi đó ta gốc không quen, với lại tại đây rất tốt. Phía trước cũng không có nguy hiểm, chính ngươi đi thôi, Đoàn Dự."

Đoàn Dự sững sờ, "Huynh đài, ta có thể trên đường đi không có nói qua chính mình tên a?"

"Ngươi không cần để ý, tóm lại, giang hồ gặp lại!"

Nói xong hướng phía tương phản phương hướng đi đến, Đoàn Dự thật có một chút tiếc nuối, bởi vì đến sau cùng cũng không có hỏi Lưu Vân tính danh.

Lưu Vân đi không có cỡ nào một hồi, cũng cảm giác chính mình giống như bị người để mất tới.

Một cái quái vật khổng lồ từ chéch đột tập, chỉ cảm thấy trong tay hấn vũ khí vung vẩy hồ hồ sinh phong, Lưu Vân không chút hoang mang, cảm kiếm chặn lại.

Bang một tiếng, cũng là kinh phong nổi lên bốn phía.

Lưu Vân xem xét, không phải Nhạc Lão Tam vẫn là người nào, "Nhị thúc? Các ngươi cũng tới."

Nhạc Lão Tam cười ha ha nói: "Ta liền nói ngươi tiểu tử có Tình có Nghĩa, ngươi còn chết vì sĩ diện không thừa nhận, ta nhìn ngươi vẫn là cái kia thì ra tiểu tử. Như thế nào, lúc này ngươi muốn gạt chúng ta tới tại đây muốn làm gì?"

"A ... ừ, tản bộ đi, ta chính là tới Đại Lý tản bộ, nghe nói lúc này Đại Lý Trà Hoa mở không tệ, cho nên ta tới xem một chút."

"Ha ha ha, ngươi à ngươi, tới ... Tam Thúc vừa vặn cái."

Lưu Vân liền bị thô lỗ Hùng Bão một chút, Nhạc Lão Tam buông xuống Lưu Vân nói: "Đại Chất Tử, ngươi lại tới đây nhưng nhìn gặp một cái mặt che hắc sa nữ tử?"

Hắn là Mộc Uyển Thanh đi, "Không có."

Đã nhìn thấy Nhạc Lão Tam thật dài thờ dài một hơi, "Ta năm năm tâm huyết, hoàn toàn uống phí. Đại Chất Tử ngươi cũng đã biết ta có một cái đồ đệ."

"Ngươi nói Tôn Tam bá a."

Nhạc Lão Tam vỗ bên cạnh đại thụ, liền nhất chương đem Thụ đập đoạn nói: "Cũng là hắn, hắn bị một cái che mặt nữ tử cho sát, nhị thúc biệt khuất a. Ngươi nói học nghệ không tinh chết oan chết uống vốn là ta người giang hồ số mệnh, thế nhưng là hắn hết lần này tới lần khác chết tại một cái thanh danh không hiển hách nữ nhân trong tay, hơn nữa còn không có người biết nàng hành tung, huyền nào ta muốn báo thù đều không chỗ ngồi đi a!"

Lưu Vân an ủi tính vỗ vỗ Nhạc Lão Tam bả vai,

"Nhị thúc a, ngươi cũng đừng lo lắng, thù này ta ghi lại, vừa vặn ta không có đi dạo đủ đâu, ngươi có muốn hay không theo giúp ta cùng đi?"

Nhạc Lão Tam lắc đầu nói: "Không được, chờ một lúc đại ca muốn triệu tập chúng ta, Đại Chất Tử a, ngươi không được giống như nhị thúc tới a?"

"Không đi, ta và Đại Bá lý niệm không hợp, ta còn muốn nhìn xem, dù sao ta còn trẻ không phải, thế nhưng là nhị thúc ngươi cũng không thể đem ta lời này học cho Đại Bá xem."

Nhạc Lão Tam nói: "Ngươi còn không hiểu ngươi nhị thúc là dạng gì người sao, yên tâm." Nói xong cũng hướng phía một con đường khác đi đến.

Lưu Vân cảm thấy nếu thiên hạ cũng không phải đặc biệt lớn a, đi tới chỗ nào đều có thể gặp phải người quen.

Lưu Vân xuyên qua đại rừng tùng, sắc trời đã là không còn sớm, muốn hắc không được hắc, nhìn thấy phía trước có một chỗ phòng lớn liền đi đi qua gõ cửa.

Môn vậy mà không có mở, "Có người ở nhà sao?"

Tiểu nha đầu nghe xong âm thanh không giống hung thần ác sát người, thế là nói ra: "Ngoài cửa công tử, chúng ta Chủ Tử không háo khách, kính xin công tử trở về đi!" Sau đó liền rút cuộc không có âm thanh.

Hồi lâu sau.

"Uy!" Lưu Vân giận, một chương vỗ nát nửa phiến đại môn, mãnh vận rút nhanh chóng một chỗ.

Chỉ nhìn cái tiểu nha đầu này đã là ngọc, ngơ ngác nhìn xem đầy đất mảnh vụn, chuồng ngựa bên trong lập tức đều bởi vì đại môn bị đánh nát hí hi hi hí.. hí..(ngựa) kêu to.

Bất thành linh người mặc người áo đen bịt mặt từ giữa phòng chạy đến, đối Lưu Vân khoát tay một cây hắc sắc mũi tên nhỏ từ nàng trong tay áo bay ra ngoài.

Lưu Vân tay phải phủ dọn xong giống như vuốt ve hán hoa hồng đồng dạng, nhẹ nhàng nắm bay tới mũi tên nhỏ, nói ra: "Thật tối khí, Âm Tiễn nếu như người bình thường đụng tới nhất định là chết không thể chết lại."

Thật đáng sợ thân thù, Mộc Uyển Thanh vừa mới rõ ràng thấy rõ Lưu Vân tay mở ra đứng lên, bốp liền nắm chính mình cũng thấy không rõ quỹ tích Âm Tiễn, làm sao lại dạng này.

Người này võ công giỏi mạnh.

Lưu Vân tiện tay cầm Âm Tiễn ném xuống đất, không nhìn cái kia có chút không biết rõ tình huống Mộc Uyển Thanh, trực tiếp đi vào trong nhà cười toét tọa hạ thanh bảo kiếm đặt ở trên mặt bàn nói: "Cái cô nương kia, ta đói, các ngươi nơi này có không có ăn?"

Mộc Uyển Thanh giận dữ, "Ngươi cái này nam thật không biết xấu hổ, đem tại đây đánh cho loạn thất bát tao, đừng tưởng rằng dung mạo ngươi đẹp mắt ta cũng không dám đánh ngươi!"

Nói xong cũng phi thân gió chân đá hướng về Lưu Vân, thế nhưng là Lưu Vân cái kia có thể để cho nàng đạt được, tiểu cô nương đều bị mẹ nàng dạy hư.

Mộc Uyển Thanh võ công, thế nhưng là làm sao tính tình mạnh mẽ, một chân đạp hướng về Lưu Vân mặt thời điểm. Lưu Vân chỉ là đem trên mặt bàn chén đối Mộc Uyển Thanh một đập, Trục Kích nàng nhắc chân huyết Dừng Tuyền, sau đó nàng cả người một lao đảo muốn đứng không vững.

Lưu Vân đem cái bàn đẩy về phía trước, vừa vặn để cho nàng có thể đỡ lấy cái bàn.

"Thế giới tuyệt vời như vậy, ngươi lại táo bạo như vậy, dạng này không tốt, không tốt."

Mộc Uyển Thanh bình thường cũng bị sự phở của nàng phạt đòn, lại là lần đầu tiên thua ở một ngoại nhân trong tay, "Người đến là ai?"

"Ta à, chỉ là Thiên Nhai Luân Lạc Nhân mà thôi, cô nương vẫn là không cần vội vã biết chân tướng cho thỏa đáng."

Mộc Uyển Thanh không khỏi điều nhìn xem Lưu Vân, người này dáng dấp đẹp mắt như vậy, làm sao nào từ hồng?

"Ta còn nói qua, ta đói."

Mộc Uyển Thanh xem Lưu Vân không có hấn ác ý, thế là liền để thị nữ đem giữa trưa nướng thỏ thịt trong nồi hâm nóng cho hấn bụng lên.

Lưu Vân cầm lấy đĩa liền bắt đầu ăn như gió cuốn, thật sự là tại Tây Hạ qua quen, mỗi một bữa cơm tất nhiên là thịt cá, với lại làm sao ăn cũng ăn không ngán. Cái này đi ra một lần liền thức ăn kém như vậy, riêng là tại sơn cốc đoạn thời gian kia ăn hết nước quả.

Mộc Uyển Thanh nhìn xem Lưu Vân hiện ngang ăn thịt thỏ, chưa phát giác nhũ mảy, người này tố chất thật kém, một điểm không có Phú Gia Công Tử khí chất.

"Ta còn muốn cái gì khí chất, chờ ta ăn xong liền để người nhìn ta là cái gì khí chất."

Mộc Uyển Thanh bị sợ nhảy lên, làm sao người này hiểu ý thuật không thành!

Lưu Vân ăn xong thịt thỏ về sau nói: "Cô nương, các người nơi này có không có nước a, ta còn muốn rửa mặt một chút."

"Người người này đến tới cùng là cái gì mao bệnh, đi chết!" Nói xong đưa tay lại là một cây Âm Tiễn bay đi, Lưu Vân lúc này một phát bắt được Âm Tiễn nói, "Ta hôm nay tâm tình tốt, không sát sinh, thế nhưng là người cũng không cần quá đắc ý, ta thế nhưng là hi nộ vô thường."

Mộc Uyển Thanh thật sự là đối với người này thức thù vô sách, nơi này là nhà mình, mà người này vừa tiến đến muốn ăn muốn uống, còn muốn rửa mặt! Thế nhưng là hết lần này tới lần khác vô công cao như vậy, để người ta vô pháp ra tay.

"Không nói lời nào a, người không nói cũng là ngầm thừa nhận đi." Sau đó chỉ cái nha đầu kia nói: "Cái kia người, đi cho công tử ta đánh một chậu nước, đến lúc đó cùng người Vàng lá."

Thị nữ không có cách nào, nhìn thấy Mộc Uyển Thanh đối với nàng làm một chút ánh mắt, lập tức liền minh bạch chuyện gì xảy ra, ngoan ngoãn đi cho Lưu Vân chậu nước đi.

Lúc này, một cái Gã sai vật đi phòng lớn đến, nhìn thấy Mộc Uyển Thanh đứng ở trong nhà cửa ra vào, tranh thủ thời gian lo lắng hỏi: "Biểu Tiểu Thư xảy ra chuyện gì tình, làm sao tại đây đứng là như thế bộ dáng?"

Sau đó Đoàn Dự cũng đi tới nói ra: "Tiểu sinh Đoàn Dự gặp qua cô nương, lần này đến đây cũng là ... huynh đài? Huynh đài người làm sao cũng tới đến nơi đây?"

Lưu Vân bẻ gãy một cái dũa, đang dùng gờ ráp xia răng đầu, không nghĩ tới ở chỗ này lại nhìn thấy Đoàn Dự. Giống như đây cũng là nội dung cốt truyện một trong đi, thế là liền hướng Đoàn Dự khoát khoát tay ý chào một cái.

Gã sai vật đem Đoàn Dự sự tình đại khái và Mộc Uyển Thanh nói một chút, Mộc Uyển Thanh cân nhắc nặng nhẹ phía dưới đành phải đáp ứng đem ngựa cấp cho Đoàn Dự. Đã nhìn thấy Đoàn Dự cũng không được lấy chính mình làm ngoại nhân, hấn cũng đi tới cười ha hả từ Lưu Vân cầm trong tay qua một khối thịt thỏ bắt đầu bắt đầu ăn.

"Người đến có đi hay không!"

Đoàn Dự đành phải miệng bên trong dứt lấy thịt và Lưu Vân còn có Mộc Uyển Thanh tạm biệt, sau đó tranh thủ thời gian chạy về phía Vô Lượng Cung.

Lúc này không đến một chén trà thời gian, liền đã phi ra trong vòng hơn mười dặm xa, trong đêm tối gió mát phát phơ, cây cỏ Thanh Khí đập vào mặt. Đoàn Dự tâm đạo: "Luong Dạ tri lập tức, nhân sinh vui mừng." Chỉ nghe thấy có người gọi hấn "Tiện nhân!" Còn cần đao chém hấn, hoa hồng đen chạy cực nhanh, liền thân tránh thoát đao quang.

Nhìn lại đã nhìn thấy hai cái đại hấn cầm thương nhanh chân đuổi theo, "Người cái tiện nhân, người cho rằng người Nữ giả Nam Trang liền có thể giấu điểm được gia gia ánh mắt sao!"

Đoàn Dự tâm đạo: Không tốt, tất nhiên là cái cô nương này cừu gia, ta cười nàng lập tức, lại ăn nàng thịt thỏ, há có thể ngồi nhìn mặc kệ!

Thế là quay đầu ngựa lại, tranh thủ thời gian quay về chạy phòng lớn, với lại hoa hồng đen thần tốc, móng ngựa mở ra liền đem hai cái này đại hấn đá bay đùng bay.

Chương 105: Đi Nhầm Đường

Đoàn Dự sôi động chạy về phòng lớn thời điểm, đã nhìn thấy thầy ngang khắp đồng. Không sai biệt lắm đã có mười mấy người gãy tay gãy chân chặt đầu té ở trong vùng máu, mà Mộc Uyển Thanh đang ngồi xồm ở một bên run lấy bầy.

Nàng vừa nhìn thấy Đoàn Dự không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp chạy hoa hồng đen chạy tới, trở mình lên ngựa ghim lại dây cương, nhảy chuyển đầu ngựa lần nữa đường cũ chạy về đi.

Hoa hồng đen không hổ là nhất đẳng Bảo Mã Lương Câu, này vừa đến vừa đi còn có thể cam đoan dạng này phi nhanh như gió.

Đoàn Dự ngồi tại Mộc Uyển Thanh đằng sau hỏi nàng, "Cô nương, cùng với người huynh đài đầu, hấn có hay không xảy ra chuyện a?"

Lưu Vân giờ phút này tay thuận bên trong kết một cái lão phụ nhân cổ, ngữ khí lạnh như băng hỏi: "Trở về nói cho người biết nhà phụ nhân, ta là con trai của Đoàn Chính Thuần sự tình muốn vĩnh viễn giữ bí mật."

Lão Phụ trùng lớn hai mắt, ánh mắt giống như muốn đụng tới giống như, gian nan từ miệng bên trong phun ra "Vĩnh viễn giữ bí mật" bốn chữ về sau, Lưu Vân ngón tay vừa dùng lực, liền đem lão phụ nhân này tươi sống bóp chết.

Lưu Vân dùng lão phụ nhân này y phục, tinh tế lau dính đầy máu tươi bảo kiếm, hơi có thở dài nói ra: "Ai, nếu là đại ca biết ta đem muốn tặng cho hấn bảo kiếm làm bản, còn không chừng làm sao oán trách ta đây."

Mộc Uyển Thanh cứ như vậy lải lải tức, cũng không nói chuyện, một mực đi lên phía trước.

Vừa rồi một màn là nàng đời này cũng vô pháp quên, đến tột cùng người nào có thể giống hấn dạng này hung ác đến ngay cả người tàn phế cũng không buông tha.

Lưu Vân nhìn xem chính mình kiệt tác, "Trò đùa đã mở không sai biệt lắm, tất nhiên tới một chuyến Đại Lý cũng nên nói cho người khác biết ta tới qua."

Nói xong cũng bỗng nhiên hướng về phía một cái phương hướng cấp tốc bay đi, chân đạp Lăng Ba Vi Bộ, một khắc này tiêu dao quả nhiên là độc nhất vô nhị.

Cũng không biết hấn mục đích là ở nơi nào, nhưng là hấn luôn cảm thấy hướng cái phương hướng này đi là không có vấn đề.

Vào đêm,

Ngọc Thỏ Đông Thăng,

Cao huyền vu không bên trong.

Lưu Vân chỉ cảm thấy lấy giờ khắc này mình cùng tự nhiên đều hòa làm một thể, cũng không biết chạy bao xa, xa xa nhìn thấy phương xa đèn đuốc sáng trưng, nguyên lai là một cái trấn nhỏ.

Lưu Vân đi vào tiểu trấn bên trong, tìm tới một chỗ bề ngoài coi như là qua được khách sạn liền đi tìm nơi ngủ trọ.

Dù sao Lưu Vân hấn cũng không kém tiền, giặt một cái tắm nước nóng về sau, ngủ thật say. Mấy ngày nay kinh lịch trải qua với hấn mà nói khá tốt chơi, có một loại xem đoạn phim Trailer cảm giác.

Sáng sớm ngày thứ hai, thói quen sáng sớm Lưu Vân đã rời giường,

Hấn y phục đi qua mấy ngày nay giày vò đã lại phá hựu tạng, còn có một cổ dày đặc mùi máu tươi.

Lưu Vân tự nhiên là không cần, dù là bộ y phục này dùng tài liệu lại thế nào Danh Quý cũng thể. Thay đi giặt y phục lưu tại Cung Quang Kiệt nơi đó, thật sự là thất sách.

Với lại Điểm Chủ nói cái trấn nhỏ này không có đặc biệt bán y phục cửa hàng, Lưu Vân không có cách nào đáng giá dùng chính mình y phục hướng về Điểm Chủ đòi hỏi một bộ quần áo sạch thay đổi, dò nghe Vô Lượng Kiếm Phái đi như thế nào về sau, lần nữa lên đường.

Ăn xong điểm tâm về sau, khi hấn mới vừa đi ra tiểu trấn thời điểm, đối diện vừa vặn nhìn thấy Mộc Uyển Thanh cười hoa hồng đen, Đoàn Dự ghé vào trên lưng ngựa tình cảnh. Thế nhưng là bởi vì vội vã đi đường, Mộc Uyển Thanh chưa kịp cùng nhìn thấy Lưu Vân.

"Có ý tứ, bọn họ đi cứu Chung Linh, vừa vặn ta cũng đi lấy quần áo, liền xem như một đường đi." Nói xong cũng bắt đầu đạp trên Lăng Ba Vi Bộ đi bên cạnh đường đi theo đám bọn hắn.

Nhưng là cũng không biết làm sao, tốc độ bọn họ bỗng nhiên chậm lại, tuy nhiên Lưu Vân biết đoạn đường này ra không được cái gì nhiễu loạn lớn, liền đem không chú ý hẳn bọn họ một mực chạy tới Vô Lượng Sơn.

Nào biết được giờ phút này Mộc Uyển Thanh đã thuận tay giết chết Linh Thứu Cung bốn thị nữ, còn cần các nàng áo choàng khoác lên người.

Chờ Lưu Vân đuổi tới Kiếm Hồ Cung thời điểm, trời vừa chập tối, thật sự là không nghĩ tới hai địa phương vậy mà kém lấy xa như vậy, rõ ràng cũng là từ hồ đi ra mà thôi, chẳng lẽ muốn quán xa như vậy đường sao?

Cung Quang Kiệt là Tà Từ Mục ái đồ, không giống với đồ đệ, hắn có gian phòng của mình, mà ở trong đó vừa vặn để đó Lưu Vân sở hữu vật tùy thân.

Cung Quang Kiệt liền chết tại hai ngày trước, thế nhưng là đụng tới Thần Nông giúp tấn công núi, mấy ngày nay đều bận làm một đoàn cũng không có người cho hắn thu thập di vật.

Lưu Vân xô vào chính mình Danh Quý y phục, lại một lần nữa toả ra chính mình Nam Dương Vương Quang màu, ngấm lại hai ngày này trôi qua tuy nhiên hữu kinh vô hiểm, nhưng cũng đều chật vật không chịu nổi.

Bây giờ toàn thân áo trắng Thảng Tuyết Lưu Vân, chỉnh lý tốt chỉnh mình y phục và tùy thân Đồ Dùng, chứa ở chính mình tìm người làm trong túi xách, lẳng lẳng xuống núi.

Nhưng là nào nghĩ tới tại đây đều bị Thần Nông giúp vây quanh, nhưng là bọn họ không phải Lưu Vân đối thủ, quả nhiên là vung vung lên ống tay áo liền đem nhìn thấy người khác toàn bộ hạ độc chết.

Chờ sắp đi ra tại đây thời điểm, không cẩn thận bị đang tại trao đổi con tin và thuốc giải Tư Không Huyền nhìn thấy, thế là hét lớn: "Người kia! Ngăn lại hắn!"

Giờ phút này che mặt Đoàn Dự xem xét đây không phải cái kia huynh đài sao? Làm sao hắn cũng tới đến nơi đây, nói thì chậm khi đó thì nhanh, ào ào không biết lại từ đâu bên trong toát ra nhiều như vậy Thần Nông giúp đệ tử cầm Lưu Vân bao bọc vây quanh.

Đoàn Dự vừa định muốn lấy mình bây giờ thân phận hù dọa Tư Không Huyền để cho hắn thả Lưu Vân thời điểm, Mộc Uyển Thanh một tay kéo một cái liền đem hắn và Chung Linh tóm đi.

Ngược lại là Chung Linh lập tức liền nói rõ Lưu Vân thân phận, "Người không phải ngày đó người kia sao?"

Lưu Vân thân hình nhất động, vậy mà từ trùng trùng điệp điệp trong vòng vây thông dong đi tới, đi vào Chung Linh trước mặt, Mộc Uyển Thanh cẩn thận nhìn xem Lưu Vân để phòng hắn bất thành linh lên bạo đả thương người.

Lưu Vân không kiêng nể gì cả liền đem tay đè tại Chung Linh trên đầu, thân mật xoa nắn mấy lần, nhưng nhìn gặp Chung Linh một thân chật vật, sắc mặt khó coi nhìn xem ở một bên Tư Không Huyền nói: "Các người nhưng có làm khó vị cô nương này?"

Tư Không Huyền không phải người ngu, có thể có cao minh như vậy khinh công, có như vậy không thể xâm phạm khí thế, Người mù cũng có thể nhìn ra hắn không phải người bình thường, chẳng lẽ cái này chính là nàng nói đại ca?

Hồngбет, đá trứng thiết bản.

Chung Linh ghét nhất dạng này như quen thuộc người, đem đầu nhaoáng một cái Lưu Vân liền đem lấy tay về. Lưu Vân nói: "Tiểu cô nương, ta nhìn người cùng ta có duyên, người nói ở đây người người nào chán ghét, người nào chán ghét ta giết ai có được hay không?"

Lưu Vân khát máu bạo ngược không trải qua để cho Đoàn Dự ba người cùng nhau đánh rùng mình một cái, người này trong đầu đến đang suy nghĩ gì?

Tư Không Huyền sững sờ, lập tức kịp phản ứng, giận dữ nói: "Này! Dám ngay trước Linh Thứu Cung Thánh Sư mặt, dám khẩu xuất cuồng ngôn, quả nhiên là sống không kiên nhẫn!"

Vừa mới nói xong, đã nhìn thấy Lưu Vân trường kiếm khẽ run, đem Tư Không Huyền vừa rút vũ khí ra đánh trở lại, chỉ nghe thấy kiếm âm thanh cao lương rung động, để cho ở đây mỗi người đều nghe thấy.

Vén vén một kích này, liền để Tư Không Huyền nhận thức đến mình cùng Lưu Vân chênh lệch.

Chung Linh đài một chút lỗi tai, "Đây là cái gì âm thanh, thật đáng ghét."

Lưu Vân từ tốn nói: "Đây là kiếm muốn uống máu âm thanh, không nghĩ tới vậy mà đã có thể ảnh hưởng ta ngoài ý muốn chí."

Nói xong cầm kiếm xông vào trong đám người, mỗi vùng một kiếm, Lưu Vân trong mắt huyết hồng liền giảm đi một chút.

Lưu Vân giờ phút này hóa thân thành đoạt mệnh áo trắng tử thần, chỗ đến máu chảy thành sông. Nhưng là lúc này thoáng so lần thứ nhất bạo tẩu tới tự nhiên hơn một chút, bởi vì hắn trên quần áo không có dính vào một vệt máu.

Trong ba người, vẫn là Mộc Uyển Thanh càng trấn định một chút, kéo một cái Đoàn Dự và Chung Linh, hai người lập tức ngằm hiểu lui về sau đi.

Vừa mới rời Lưu Vân gần nhất Tư Không Huyền chỉ là bị Lưu Vân dùng kiếm phản chế một chút, tuy nhiên lại bất thành linh hướng về phía Thần Nông giúp đệ tử đại khai sát giới. Vừa nghĩ tới Lưu Vân đó là Huyết Nhân thần, mồ hôi lạnh liền lưu không ngừng.

Lưu Vân lúc đầu chỉ là tiếp xúc qua Kiếm Thuật, cũng không có cơ nào bỏ công sức nghiên cứu, thế nhưng là hiển hiện tại dựa vào bảo kiếm trong tay đã có thể múa bút kiếm khí. Kiếm khí tung hoành huyết quang dưới, biến thành lưỡi hái tử thần, một người mệnh một người mệnh thu gặt lấy.

Tư Không Huyền xem xét đại thể không ổn, liền ngay cả Linh Thứu Cung Thánh Sứ cũng phải chạy trốn, nhanh chóng hướng về đến hoa hồng đen trên thân muốn đuôi gấp chạy trốn đi.

Thế nhưng là Lưu Vân xem xét cái này Tư Không Huyền muốn chạy, cả người lẫn ngựa lập tức thật giống như trở nên đứng im đồng dạng, hoảng sợ biểu lộ lại lần nữa hiện lên ở Tư Không Huyền trên mặt.

Một cổ vô biên hấp lực từ Lưu Vân đứng đấy địa phương dâng lên.

Sau đó đã nhìn thấy ngồi trên lưng ngựa Tư Không Huyền lấy một loại thật không thể tin phương thức bay ngược chảy trở về Vân đứng đấy địa phương, từng tiếng kêu rên từ Tư Không Huyền miệng bên trong phát ra, kêu Đoàn Dự ba người da đầu đều đau.

Đã nhìn thấy Lưu Vân đưa tay chống đỡ tại Tư Không Huyền không thể động đậy giữa lưng bên trên, cả người thật giống như trình độ bị rút khô đồng dạng héo rút, ánh mắt trở nên ngốc trệ, trên mặt bắp thịt đã có thể lộ ra da thịt nhìn thấy.

Sau đó tại trước mắt bao người, Lưu Vân lấy tay nắm lấy Tư Không Huyền đầu!

Bành!

Bóp nát.

Hắn vùng hơi vùng tay bên trên máu tươi, còn tốt không có Băng tại hắn trên quần áo, nhìn xem sở hữu nói ra: "Các ngươi còn không được nhanh đi, chờ chết a!"

Thế là Thần Nông giúp đệ tử còn có Đoàn Dự bọn họ có thể chạy bao nhanh liền có bao nhanh, đã không muốn ở chỗ này chờ lâu một giây đồng hồ, đã cảm thấy cả cuộc đời đều xảy ra vấn đề.

Lưu Vân nhìn xem Đoàn Dự bọn họ đi xa bóng lưng nói: "Mau chạy đi, đệ đệ ta muội muội, ca ca rất nhanh còn sẽ tới tìm các ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Lưu Vân Sủng Vật

Mặt trăng lơ lửng giữa không trung.

Tĩnh quang thôi xán.

Vô Lượng Sơn tiếp theo phiên tĩnh mịch, chỉ có Lưu Vân ngồi xếp bằng tại trên tảng đá lớn, trước mắt cảm ngược lấy từ vô lượng sơn cốc lấy được chuỗi này bảo kiếm.

Chuỗi này bảo kiếm mê hoặc lực lượng, vậy mà để cho sớm đã luyện thành "Tâm Kinh" Lưu Vân phá công. Cũng may và nó tiếp xúc càng nhiều, chống cự thời gian cũng liền càng dài, thế nhưng là vẫn là ngăn cản không được Lưu Vân mỗi lần giết người thời điểm nội tâm bộc phát ra lệ khí.

"Thật sự là kỳ quái?"

Lưu Vân thử lấy tay đi đánh thân kiếm, phát ra thanh thúy tiếng vang, thế nhưng là lại còn là động một chút lại chính mình cao lương tiếng nổ, chẳng lẽ chuỗi kiếm này thật có linh tính?

"Xem ra không thể dẫn người đi gặp ta đại ca, không phải vậy lấy hắn tính tình, còn không biết muốn tạo bao nhiêu Sát Nghiệt." Nói xong nhất chương

đem nó đập tiến vào trong viên đá.

Quả nhiên hăm sâu trong khe đá bảo kiếm lại một lần nữa cao lương vang lên khát máu thanh âm.

"Ngươi đã có linh tính, vậy ta Lưu Vân hướng về ngươi hứa hẹn, nhất định sẽ mang ngươi lại thấy ánh mặt trời, nhưng không phải hiện tại."

Lưu Vân vừa mới nói xong, âm thanh thay đổi biến mất.

Lưu Vân đối thạch đầu đi một cái lễ về sau, liền rời đi Vô Lượng Sơn, tiến về Chung Vạn Cừ nhà. Theo nội dung cốt truyện tới nói Tứ Đại Ác Nhân đã tề tụ, vừa vặn hẳn cũng muốn tìm một cái thoải mái để chịu địa phương nhẹ nhàng một chút tâm cảnh.

.....

Chung Vạn Cừ giờ phút này đã nổi trận lôi đình, chỉ ở một bên an an tĩnh tĩnh ngồi Cam Bảo Bảo nói: "Bảo bảo, ta Chung Vạn Cừ đến tột cùng là nơi nào so ra kém cái kia họ Đoàn, đến tuổi như vậy ngươi còn muốn bảo vệ cho hắn!"

Cam Bảo Bảo cũng là không phản bác được, có trời mới biết vừa nghe đến Đoàn Chính Thuần ba chữ liền để tha phương tác đại loạn, còn đem Linh Nhi Kim Bài cho Đoàn Dự để cho hắn giao cho Đoàn Chính Thuần, chẳng lẽ mình nhiều năm như vậy đều không có quên hắn sao?

Chung Vạn Cừ giờ phút này sắc mặt là vô cùng thối, dù là Cam Bảo Bảo nói một vạn câu lời hữu ích cũng vô pháp vuốt lên hắn thụ thương tâm linh.

"Đoàn Chính Thuần, ngươi cái vương bát đần, một ngày nào đó, lão tử muốn sống miễn cưỡng quát ngươi da đào ngươi gân, để ngươi dờ sống dờ chết!"

Cam Bảo Bảo ở một bên đối xử lạnh nhạt quan sát nói: "Ngươi liền sẽ tranh đua miệng lưỡi, cũng không thấy ngươi thật đi đem Đoàn Chính Thuần giết!"

Chung Vạn Cừ nói: "Ngươi cho ta không muốn sao, Đoàn Chính Thuần lớn nhỏ quên cái vương gia, ta còn không có nhìn thấy hắn liền đã bị những binh tôm tướng cua đó tươi sống một chết."

Cam Bảo Bảo lại một mặt bộ dáng khinh thường, nhưng là nàng không để cho Chung Vạn Cừ nhìn thấy,

Trước mắt nam nhân này mặc dù nói đối với mình là ngoan ngoãn phục tùng, thế nhưng là cuối cùng thiếu thốn như vậy một tia thoải mái.

Ai ~

Mười năm mưa gió hai mệnh mỏng, nan giải tương tư không thể quên, ngàn dặm cách xa nhau vô duyên, khó hận lời nói không dài.

Chung Vạn Cừ tự nhiên không biết vợ mình trong đầu suy nghĩ cái gì, nhưng là hắn phát cáu là phát cáu thế nhưng là có một chút hắn có thể xác nhận cái kia chính là, vợ hắn thật sự ở nơi này cùng một chỗ và hắn vượt qua nhiều năm như vậy, phu thê loại cảm tình này không phải nói nói coi như.

"Phu quân, chúng ta đi tìm Linh Nhi có được hay không? Ta nhớ nàng, nàng cũng là một cái kinh nghiệm sống chưa nhiều tiểu nha đầu, cái gì cũng không hiểu, vạn nhất ... vạn nhất ... "

Nói nói, nước mắt liền bắt đầu lưu lại, Chung Vạn Cừ nhìn thấy thê tử bộ dáng như thế, tâm lý tự nhiên là rất đau, thế là nói ra: "Tốt, đem mặt lau sạch sẽ, phu quân dẫn ngươi đi tìm chúng ta nữ nhi, sau đó chúng ta người một nhà còn dạng này hòa hòa khí khí sinh hoạt."

"Phu quân ... "

Chung Vạn Cừ dẫn theo chính mình đại đao, cùng mình thê tử Cam Bảo Bảo cùng đi ra khỏi Vạn Kiếp Cốc, theo Đoàn Dự nói Vô Lượng Sơn phương hướng, cưỡi ngựa tìm kiếm.

Một bên khác đã sớm thoát đi Vô Lượng Sơn Đoàn Dự, Mộc Uyển Thanh và Chung Linh ba người, giờ phút này đã sớm yên ổn tinh thần, ngồi tại một dòng suối nhỏ bên cạnh, phóng ngựa nghỉ ngơi.

Đoàn Dự sắc mặt không phải quá tốt, bởi vì hắn nhìn thấy trên kinh Phật miêu tả Dạ Xoa lấy người mệnh một đương thời tử. Cái kia hòa hòa khí khí huynh đài lại là một cái giết người không nháy mắt Dạ Xoa, nhờ có chính mình và hắn xưng huynh gọi đệ nhiều ngày như vậy.

Mộc Uyển Thanh còn tốt một điểm, dù sao nàng cũng là giết qua người, nhưng là nàng cũng chỉ là ám toán người khác, giết người thời điểm chưa bao giờ gặp qua Lưu Vân dạng này bạo ngược.

"Mộc tỷ tỷ, các ngươi liền cùng ta cùng một chỗ trở về đi, cha ta sẽ bảo hộ chúng ta."

Thế nhưng là Mộc Uyển Thanh nhìn một chút Đoàn Dự nói: "Ngươi liền không sợ ngươi cha đem ngươi Đoàn đại ca đánh chết tươi?"

Chung Linh ngoẹo đầu nói: "Làm sao lại, Đoàn đại ca ngươi đến có hay không cùng ta cha nói ngươi họ Đoàn a?"

Đoàn Dự gật gật đầu, "Ta nói, thế nhưng là cha ngươi đến tột cùng cùng ta cha có cái gì thâm cừ đại oán niệm lại muốn dùng giết người mới có thể giải quyết?"

"Ta cũng không biết, cha ta chưa từng có đã nói với ta vì sao."

"Còn không phải bởi vì lúc tuổi còn trẻ chuyện phát sinh à, chúng ta cũng là một đám thật đáng buồn người a."

Vừa mới nói xong, ba người đưa ánh mắt hướng về bên cạnh xem xét, không biết Luru Vân khi nào ngồi ở chỗ đó, nhất định vô thanh vô tức.

Đoàn Dự ọe một chút liền phun ra màu vàng nhạt dạt đầy nước, bởi vì hắn vừa nhìn thấy Luru Vân liền sẽ nhớ tới Luru Vân giết người một khắc này, lại đem một cái sống sờ sờ người như thế giết chết, hắn nhất định không phải người!

Luru Vân xem xét Đoàn Dự nhìn thấy hắn liền nôn, liền lấy tay sờ sờ khuôn mặt, người một chút trên người mình có hay không cái gì kỳ quái vị đạo, "Mọi người nhìn thấy ta có phải hay không cũng kinh hi đâu?"

"Chạy mau!"

Mộc Uyển Thanh khoát tay cũng là ba tóc Ám Tiền, Chung Linh mang theo Đoàn Dự trở mình lên ngựa, Mộc Uyển Thanh rút ra chính mình tiểu đao chuẩn bị sau điện.

Thế nhưng là mới vừa lên lập tức Đoàn Dự, bất thành linh về phía sau ưỡn một cái nhảy xuống ngựa đến, thuận tiện một chân đá vào mông ngựa bên trên, trùng trùng điệp điệp xuống đất. Hoa hồng đen bị đau về sau, lập tức phóng ngựa chạy như điên.

Mộc Uyển Thanh phản rống lòng đen đều đỏ, "Người ngốc à! Vì sao không chạy!"

Đoàn Dự Ma Luru từ dưới đất bò dậy, dùng thân thể ngăn tại Mộc Uyển Thanh và Luru Vân ở giữa nói: "Cô nương người đối với ta có đại ân, ta Đoàn Dự không phải Ji Eun không được báo."

Sau đó dùng ánh mắt nhìn chằm chằm Luru Vân nói: "Dạ Xoa, người muốn mạng lời nói liền vậy ta mệnh đi thôi, ta Đoàn Dự thiếu người một cái mạng, bây giờ trả lại người!"

Luru Vân nghi hoặc nhìn xem bọn họ, tuy nhiên sinh sinh từ từ tránh cảnh nhìn qua vô số lần, nhưng là chưa từng gặp qua dạng này cầu huyết.

"Ta còn nói qua ta muốn giết các người sao?"

Tiếng nói vừa ra, Đoàn Dự chút nữa xem Mộc Uyển Thanh, Mộc Uyển Thanh cũng nhìn xem Đoàn Dự, tựa như là không có ha. Nhưng là Đoàn Dự đi qua mấy ngày nay kinh lịch trải qua, lại dám nhìn thẳng Luru Vân nói: "Huynh đài, ta tuy nhiên không biết người đang suy nghĩ gì, nhưng là hôm nay ta Đoàn Dự cũng rõ ràng nói cho người biết, có cái gì chiêu số hướng ta đến, không cần đối với Mộc cô nương xuất thủ!"

Ai, xem ra ta làm sự tình có phải hay không quá kiêu căng.

Luru Vân vuốt vuốt trong tay ba cái Ám Tiền nói: "Hai vị, xem ra hai vị đối với ta thành kiến vẫn rất sâu, đã như vậy ta cũng không miễn cưỡng, bởi vì ta chỉ muốn nói cho các người biết một tiếng, lấy mệnh tới."

Bất thành linh từ Luru Vân sau lưng nhảy ra hai cái máu thịt be bét hai cái đại hán, Đoàn Dự nhận ra bọn họ, bọn họ chính là hôm đó hoa hồng đen đá bay hai cái đại hán, làm sao bộ dáng như vậy xuất hiện ở đây?

Đã nhìn thấy Luru Vân vung tay lên, "Bên trên." Hai cái đại hán lại đột nhiên xông về phía trước, Mộc Uyển Thanh cảm năng Đoán Đoan lập tức liền chém đứt một cái đại hán thủ chương.

Nhưng hai cái này đại hán phảng phất không đau như Vô Giác đồng dạng, vẫn hướng về phía Mộc Uyển Thanh và Đoàn Dự đánh tới, Mộc Uyển Thanh Đoán Đoan đỡ lên một cái đại hán công kích.

"Ngu ngốc, người chạy a!"

Đoàn Dự bình sinh cái nào gặp qua như vậy sự tình, lập tức cuống không kịp đường hướng phía trước phương chạy, mà hai cái này đại hán hoàn toàn không có võ công tư thế, cứ như vậy lấy tay dùng chân tấn công Mộc Uyển Thanh.

Mà tại phía sau hai người Luru Vân nói ra: "Mộc cô nương, hữu tình nhắc nhở u, nếu như không đem bọn họ đầu cắt bỏ, bọn họ tại Huyết Luru chỉ trước đó nhất định sẽ đem người trước giết chết u."

Mộc Uyển Thanh nghe xong dựa vào toàn lực nhất đao nhìn xem một cái đại hán đầu, nhưng là trước ngực cũng thế cũng bị đại hán móng vuốt cào nát, máu tươi nhất thời chảy xuống.

Mộc Uyển Thanh bùm lấy vết thương, thừa dịp còn sống đại hán nhất thời mê mang phía dưới, một chân đem cái này đại hán đá ngã lăn. Đồng thời thanh đao cắm vào đại hán này trong lồng ngực, giờ phút này cũng không dám lại ở lâu, nhìn xem Luru Vân giống như cười mà không phải cười âm mưu bộ dáng, đuổi theo Đoàn Dự tranh thủ thời gian rời đi.

Luru Vân đi đến đại hán nơi đó, nhìn xem hai cái này đại hán nói: "Thật đáng tiếc, còn thiếu một chút, xem ra tang thi loại vật này, còn không phải ta có thể nghiên cứu, dù là dùng sâu độc khổng chế cũng thế."

Lưu Vân dùng chân đá đá đại hán này, "Ha ha, hắc. Mau dậy, người đã chạy!"

Sau đó đã nhìn thấy trái tim này bên trên cấm đạo đại hán bất thành linh nhô lên, đại hán cũng mặc kệ trên ngực cấm đạo, lập tức chạy Mộc Uyển Thanh bọn họ đuổi theo.

Mà đổi thành một cái chặt đầu đại hán lại vĩnh viễn ngã xuống, từ trong lỗ tai leo ra một đầu tằm đến, Lưu Vân trực tiếp một chân đem cái này tằm giết chết, "Nếu để cho người mất đi không chế, đó mới là tai nạn, không có ý tứ, chờ ta thu về xong huynh đệ người về sau, tại để cho hán và người đoàn tụ."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Lại Gặp Nghiệt Duyên

"Ách... ách... ách....."

Cái này đuổi theo Mộc Uyển Thanh còn có Đoàn Dự đại hán miệng bên trong phát ra không giống tiếng người âm thanh, theo sát Đoàn Dự bọn họ. Mộc Uyển Thanh bùm lấy vết thương lại nóng lòng chạy trốn, máu vết thương lưu căn bản không có ngừng.

Đoàn Dự cầm Đại Mộc Đầu đi theo Mộc Uyển Thanh đằng sau, liền xem đại hán kia càng ngày càng gần càng ngày càng gần, cầm trong tay Đại Mộc Đầu không ngừng đang run rẩy.

Cũng có thể là là đao còn cấm ở người kia trên ngực, chạy tốc độ cũng không phải quá nhanh.

"Mộc cô nương, chúng ta làm sao bây giờ?"

Mộc Uyển Thanh đối với vùng này vẫn tương đối quen thuộc, chỉ về đằng trước một chỗ dốc cao nói: "Lên núi!"

Đoàn Dự vốn chính là một cái sống an nhàn sung sướng Vương Công Tử Đệ, nào có hôm nay chật vật như vậy, một tay nắm lấy Đại Mộc Đầu, một tay đỡ lấy Mộc Uyển Thanh, sững sờ chạy lên núi.

"Ách... ách!"

"Hồngбет! Mộc cô nương, quái vật kia cùng lên đến!"

Mộc Uyển Thanh quyết định thật nhanh, "Nhìn ta làm gì, hòn đá kia nện hán à!"

Hai người càng bò càng cao, đại hán kia cũng truy càng chặt, Đoàn Dự xem xét dạng này vừa vịn đu khoảng cách nện vào đại hán kia. Thế là nhặt lên mà cong lên lên đá nhọn đầu, điên cuồng dạn đi xuống vút.

Đoàn Dự ước chừng vút mười mấy tầng đá về sau, bành một chút sau cùng một khối đá vừa vịn đánh vào đại hán kia trên đầu.

Kết quả đại hán này giống như lập tức mất đi thăng bằng đồng dạng, sột soạt sột soạt lăn xuống núi.

Đoàn Dự vội vàng thở ra một cái đại khí, nhìn xem Mộc Uyển Thanh nói: "Ai nha ta giọt mẹ à, có thể tính đánh chết hán, Mộc cô nương nếu không phải... Mộc cô nương, Mộc cô nương!"

Đã nhìn thấy Mộc Uyển Thanh ánh mắt khê trương khê hợp rất chậm, trên trán to như hạt đậu mồ hôi đầm dầy đặc, Đoàn Dự đi qua vừa định muốn đỡ một chút Mộc Uyển Thanh, thế nhưng là Mộc Uyển Thanh cho dù là dạng này cũng không có buông lỏng cảnh giác, tay phải khê nâng, "Người muốn làm gì?"

Đoàn Dự gãi gãi đầu nói: "Ta xem Mộc cô nương người chịu nặng như vậy thương tổn, ta chính là muốn nhìn một chút người có cần hay không ta hỗ trợ."

"Có."

"Cô nương xin phân phó."

"Cút ngay!"

Mộc Uyển Thanh từ trên quần áo khe hở trong bao nhỏ xuất ra một cái hộp nhỏ, cởi ra trước áo, chậm rãi đem thuốc hương về bộ ngực mình bên trên xoa sạch.

Nhưng là càng xoa sạch trên đầu mồ hôi ra càng nhiều, chắc là lên được hiệu, đang tại chữa trị nàng vết thương.

Đoàn Dự xem hiện tại hai người đã thoát khỏi nguy hiểm, nghe thấy phụ cận đây giống như có tiếng nước, muốn tìm kiếm. Mộc Uyển Thanh xem xét Đoàn Dự muốn đi, vội vàng nói: "Người muốn đi đâu?"

Đoàn Dự nói: "Ta đi tìm một chút nước, chạy thời gian dài như vậy, chắc hẳn cô nương cũng khát, ta đi một chút liền quay về."

Quả nhiên Đoàn Dự ngay tại trên núi tìm tới một đầu từ sơn tuyến bên trong lưu thành dòng suối nhỏ, hẳn cũng không có chứa nước dụng cụ, liền kéo xuống một khối y phục, đem khối này vùi rửa sạch sẽ thấm ướt về sau tăng tốc cước bộ trở lại Mộc Uyển Thanh bên người.

Mộc Uyển Thanh tựa hồ không có ghét bỏ khối này vùi, nhận lấy liền mau đem nước uống vào.

"Ta ... còn muốn, còn muốn uống."

Đoàn Dự cũng trung thực, như thế như vậy đi đi lại lại ba lần, Mộc Uyển Thanh uống xong về sau, liền ngủ say sưa xuống dưới.

Đoàn Dự xem xét Mộc Uyển Thanh cứ như vậy không có chút nào phòng bị ngủ mất, vậy trong này liền chính mình một người nam nhân, tự nhiên mà vậy gánh vác gác đêm trách nhiệm.

Ngày thứ hai, Mộc Uyển Thanh vừa mở mắt, nhìn chung quanh bốn phía một cái, đã nhìn thấy Đoàn Dự một người chống Đại Mộc Đầu không điểm đứt đầu, bộ dáng cực kỳ đáng yêu.

"Ngốc tử, ngốc tử!"

"Ủm?" Đoàn Dự mơ mơ hồ hồ đang mất nhìn, nhìn thấy Mộc Uyển Thanh đã tỉnh, hoan hỉ đi vào bên người nàng nói: "Mộc cô nương, người có thể tỉnh tỉnh, chúng ta xuống núi thôi."

Mộc Uyển Thanh vừa muốn đáp ứng thời điểm, chỉ nghe thấy nơi xa truyền đến một tiếng kêu to, Quần Sơn chấn động lật, Mộc Uyển Thanh thân thể chấn động, "Đây là người phương nào, lại có như vậy cao cường nội lực, chẳng lẽ còn là ngày hôm qua cá nhân?"

Đối với Lưu Vân tại bọn họ trong lòng hai người đã lưu lại cực mạnh phụ diện ấn tượng, đưa tay bắt lấy Đoàn Dự cánh tay. Chỉ nghe tiếng gào gáp khúc không trung, thật lâu không dứt, Quần Sơn phát ra tiếng vang tới lui trùng kích, tựa hồ bảy quý đêm hào, cùng đến lấy mạng. Bây giờ là là sắc trời ban ngày, Đoàn Dự tại trong tích tắc tựa như trước mắt trời cũng đêm đen tới. Qua thật lâu, tiếng gào mới dần dần ngừng.

"Sẽ không thật sự là hắn đi, Mộc cô nương?" Đoàn Dự nhìn thấy Mộc Uyển Thanh so với chính mình còn muốn khẩn trương, sau đó nói: "Mộc cô nương, nếu không ta mang người đi?"

Mộc Uyển Thanh liều mạng lắc đầu nói: "Không kịp, người nếu có thể chạy trốn, người liền hiện tại tranh thủ thời gian chạy, chậm tất cả mọi người chết ở chỗ này."

Đoàn Dự chỉ cảm thấy nếu như chính mình thật và Mộc cô nương chết ở chỗ này, cũng coi như một cọc chuyện tốt, "Mộc cô nương, muốn ta Đoàn Dự không tính là gì Anh Hùng Hảo Hán, thế nhưng biết chuyện gì nhưng vì cũng không vì là, ta quyết định ở chỗ này và người cùng chết, nếu có cơ hội, ta muốn cưới người!"

Đoàn Dự cũng không biết chính mình như thế nào nói ra lời như vậy, nhưng chính là cảm thấy mình giờ phút này phải nói lời như vậy, nếu như may mắn sống sót, đem qua cho Mộc Uyển Thanh lúc ngủ đợi không cần thận để lộ nàng mạng che mặt nhìn nàng dung mạo.

"Người nói là thật?" Mộc Uyển Thanh trong mắt chứa thanh lệ si ngốc nhìn xem Đoàn Dự nói ra, "Người không sợ ta là một cái thiên hạ gái xấu nhất người sao?"

Đời này có thể cưới dạng này một cái đại mỹ nữ làm vợ, đang trực đời này.

"Uống ha ha ha! Hai cái Tiểu Oa Nhi thật không có mắc cỡ không biết thẹn, thật là làm cho gia gia ta mở mang tầm mắt!"

Đoàn Dự nhanh chạy đến cái kia có âm thanh địa phương, nhìn thấy một cái mơ hồ người, thế nhưng là người này tựa hồ đối với chính mình vô cùng có tự tin, tại núi này ở giữa xoay chuyển xê dịch, ngay cả càng tốt mấy trượng.

Đoàn Dự mau từ trên núi ném mấy khối thạch đầu, thạch đầu từ chỗ cao rơi xuống, cũng ẩn ẩn đối với dưới núi người sinh ra một chút uy hiếp. Thế nhưng là người này không sợ chút nào, liền tiếp nhảy vọt, càng là tiếp cận Đoàn Dự bọn họ.

Đoàn Dự không dám khinh thường, liền tiếp ném ba bốn mươi tảng đá, thế nhưng là không có một khối đánh tới người này, cuồng quát trung hoà Mộc Uyển Thanh nói: "Mộc cô nương làm sao bây giờ, người này võ công quá cao, ta hoàn toàn đánh không đến hắn."

Đoàn Dự còn muốn nói tiếp, bỗng nhiên trên lưng một cổ đại lực đẩy lên, nhất thời lảo không bay ra, một phát ngã vào trong bụi cây, chỉ ngã đến hôn thiên hắc địa, may mắn chạm đất chỗ mọc cây thấp, trừ trên mặt chà phá vài chỗ, cũng không thụ thương. Hắn giãy dụa lấy bò lên, chỉ gặp người kia

đã đứng tại Mộc Uyển Thanh trước đó.

Mộc Uyển Thanh khoát tay liền bắn ra hai cái Âm Tiễn, thế nhưng là người này trong tay đại cây kéo vung lên liền đem cái này hai cái Âm Tiễn đập bay.

Đoàn Dự hét lớn: "Tôn giá là người phương nào, vì sao đối với chúng ta cần chặt không thả?"

Người kia cười ha ha nói: "Lão tử là Nam Hải Ngạc Thần, chắc hẳn ngươi cũng tất nhiên cũng nghe qua, lão tử tới nơi này cũng chỉ có một sự kiện muốn hỏi. Nữ Oa Oa, đồ đệ của ta Tôn Tam bá có phải hay không chết vào tay ngươi?"

Lúc này một cái mặt mũi quanh thân máu thịt be bét đại hán ách ách từ dưới núi một bên khác leo lên, giống như hán phát hiện cái gì, lộn nhào liền chạy gặp Mộc Uyển Thanh mà đến.

Nhạc Lão Tam giờ phút này cũng là giật nảy cả mình, "A à! Đây là cái gì quái vật?"

Đoàn Dự té ở một bên nhất thời cũng không dùng được lực, tranh thủ thời gian nhắc nhở Nhạc Lão Tam nói: "Nam Hải Ngạc Thần, cái quái vật này chỉ có đem đầu chặt đi xuống mới có thể sát hán, không phải vậy hán sẽ một mực đuổi theo ngươi!"

Nhạc Lão Tam nghe xong, cười ha ha nói: "Thật tốt, lão tử thích nhất kéo đầu!" Nói vung lên Ngạc Thần kéo, xen lẫn Thiên Quân Chi Lực vọt tới đại hán này trước người, bành một chút đem hán đầu đánh nổ, trắng bóng óc tung tóe một chỗ.

Đoàn Dự trừng to mắt nhìn xem đây hết thấy, tựa hồ quá kích thích, Mộc Uyển Thanh cũng không biết nên nói cái gì cho phải. Nhạc Lão Tam hứng thú bưng bưng Địa Tẩu đến Mộc Uyển Thanh phía trước nói: "Ta phải cho ta đồ nhi báo thù!"

Đoàn Dự a quát to một tiếng, đột nhiên nghĩ đến tại Vạn Kiếp Cốc nghe được Chung Vạn Cừu phụ đối thoại, "Ngọn núi nhị gia, cử động lần này không thể!"

Nhạc Lão Tam nhìn xem cái này Văn Nhược Thư Sinh nói: "Có gì không thể?"

"Tiểu sinh nghĩ đến ngọn núi nhị gia võ công cái thế, hung danh truyền khắp truyền bá Tứ Hải, nếu để cho người biết ngọn núi nhị gia đã từng giết qua không có sức hoàn thù nữ nhân, đây không phải để cho nhị gia hung danh quét rác sao!"

Nhạc Lão Tam gật gật đầu, tựa như là chuyện như thế, sau đó nói: "Không tệ, ta Nam Hải Ngạc Thần cuộc đời người nào cũng là sát sát sát, cũng là không giết bất lực hoàn thù người, dạng này cũng tốt, ngươi sát đồ đệ của ta, ta nghe nói người nào nhìn thấy ngươi khuôn mặt, ngươi muốn gả cho ai, có phải thế không!"

Mộc Uyển Thanh nói: "Ngươi muốn làm gì?"

"Uống Ha-Ha, đương nhiên là nhìn ngươi khuôn mặt, tại đối với ngươi Bội Tình Bạc Nghĩa, uống Ha-Ha!"

Đoàn Dự và Mộc Uyển Thanh trầm miệng một lời nói ra: "Vô sỉ!"

Nhạc Lão Tam nói: "Xem ra ngươi là không theo?"

Mộc Uyển Thanh đối Đoàn Dự vẫy tay một cái, "Ngươi qua đây, ta trước khi chết có mấy lời không muốn nói với hán, ngươi qua đây."

Nhạc Lão Tam ha ha nói ra: "Thôi được , chờ ngươi nói xong di ngôn, ta trước hết giết tiểu tử này, uống Ha-Ha!"

Đoàn Dự đi đến Mộc Uyển Thanh trước mặt, đã nhìn thấy Mộc Uyển Thanh đưa lưng về phía Nhạc Lão Tam hái một lần mạng che mặt, Đoàn Dự nhất thời kinh ngạc đến ngây người, cái cô nương này thật sự là xinh đẹp, so ban đêm mơ mơ hồ hồ nhìn càng xinh đẹp. Mộc Uyển Thanh nói: "Ngươi nhìn ta khuôn mặt, ngươi chính là trượng phu ta, tất nhiên chúng ta sinh không thể cùng giường, chết cũng cùng huyệt!"

Nhạc Lão Tam không kiên nhẫn một trào Đoàn Dự phía sau tóc, muốn đem hán túm đi, thế nhưng là vừa bắt đầu liền toàn thân run lên, "Thật sự là đi mồn gót sắt tìm chẳng thấy, đến khi gặp được chẳng tốn chút công phu, tiểu tử, ngươi cùng ta rất giống! Mau mau bái ta làm thầy đi, về sau ngươi chính là ta Nam Hải Nhất Phái đại đệ tử!"

"A?"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Không Biết Tự Lượng Sức Mình Thị Vệ

Lưu Vân an vị tại chân núi, một cái thịt màu trắng Phỉ Phỉ Đại Trùng Tử, chậm rãi hướng về hấn bò tới.

Thế là Lưu Vân liền lấy ra một cái túi nhỏ đem cái này trắng còn trùng đặt vào, chỉ nghe Lưu Vân tự nhủ: "Không nghĩ tới dùng chính ta máu bồi dưỡng sâu độc lại có nhận chủ tư tưởng, thật đúng là chính mình để cho mình trưởng kiến thức. Nếu như nói cái này trắng còn trùng bò qua tới lời nói, nói cách khác cái kia chủ ký sinh chết?"

Chỉ nghe thấy nơi xa có tiếng đánh nhau, nghe cái này thanh âm quen thuộc liền biết Nhạc Lão Tam lại tại và Vân Trung Hạc đánh nhau, hơn nữa cách tại đây càng ngày càng gần.

Quả không phải vậy hai người lao ra cánh rừng, chỉ nghe thấy Nhạc Lão Tam oa oa hô lớn: "Vân Trung Hạc, nhất định là ngươi ghen ghét ta Nam Hải Nhất Phái lại phải xuất hiện một cái tuyệt thế cao nhân, ngươi ghen ghét quá, liền sát nhân diệt khẩu!"

"Đánh rầm! Ta Vân Trung Hạc nếu là giết người cũng không giết một cái mặt đều gấp hỗn tiểu tử, ngươi cho ta nhãn quang giống như ngươi kém à!"

"Oa à à, ngươi tức chết ta, xem kẻo!"

Hai người ào ào người tới ta đi đánh nhau mười mấy chiêu, thế nhưng là chưa phân thắng bại, đã nhìn thấy Vân Trung Hạc trờ cười Nhạc Lão Tam, "Tam ca, ngươi Nam Hải Nhất Phái nếu là cũng liền chút bản lĩnh này, ta xem cũng sẽ không cần dạy dỗ đệ, ta tới cấp cho ngươi coi sư phụ đi."

Đã nhìn thấy Nhạc Lão Tam từ sau phần eo mọc ra một cây roi da, Khí Trầm Đan Điền, hét lớn một tiếng, roi dài tiến công, Ngạc Thần kéo hộ thân.

Vân Trung Hạc tuy nhiên luôn bản thủ Nhạc Lão Tam, nhưng là cũng biết nếu chính mình thật lấy mệnh tương bác nhất định không phải Nhạc Lão Tam đối thủ.

Roi dài tại Nhạc Lão Tam quanh thân xoay chuyển, vung vẩy đã thành một vòng tròn, kín không kẽ hở.

Vân Trung Hạc không dám cường ngạnh đi lên, nhưng là Nhạc Lão Tam roi dài cuốn ngược, lập tức liền quấn lấy Vân Trung Hạc Thiết Trảo Cương Trọng. Dùng lực kéo một phát, Vân Trung Hạc đương nhiên không thể vứt bỏ trọng, thế là cả người liền bị Nhạc Lão Tam kéo qua tới.

Ngạc Thần kéo một chém, Vân Trung Hạc vội vàng dùng Cương Trọng đi lên chặn lại, Ngạc Thần kéo thuận thế trượt xuống, thế Đoạn Vân bên trong hạc hai cái Thiết Chỉ.

Chọc tức Vân Trung Hạc cũng là oa oa kêu to, nhìn như muốn liều mạng thời điểm, vẫn là Diệp Nhị Nương xuất hiện, đỡ lên hai người công kích.

Nàng nói ra: "Các ngươi hai cái luôn đánh tới đánh lui, có phiền hay không, tại Tây Hạ là cái dạng này, tại Đại Lý vẫn là cái dạng này!"

Thế nhưng là Vân Trung Hạc gọi thẳng không phục, cầm Cương Trọng tại Diệp Nhị Nương trước mặt khoa tay múa chân nói: "Nhị tỷ, ngươi xem một chút, ngươi xem một chút. Tam ca lúc này đùa thật, ta móng vuốt đều không."

"Được, đi. Ngươi không phải có chuẩn bị dùng à,

Đổi lại bên trên là được."

Nhạc Lão Tam xem xét có người cho dưới bậc thang, cười toe toét nói: "A, Tam Muội, ngươi đây là lại từ đâu bên trong ôm tới Oa Oa, trắng trắng mập mập để cho người ta thấy tốt hoan hỉ à!"

Diệp Nhị Nương đem trong ngực hài tử một chuyển, không có để cho Nhạc Lão Tam hôn một cái, một mặt ghét bỏ nói: "Liền ngươi cái này miệng thói còn muốn hôn ta Tiểu Bảo Bối, ngươi thật coi ngươi là cái gì bánh trái thơm ngon a."

Lúc này một cái 50 tuổi trên dưới hoàng bào nam nhân từ trong rừng chạy đến, nhìn xem Diệp Nhị Nương trong ngực ôm hài tử, vội vàng nói: "Nữ Anh Hùng, Nữ Anh Hùng. Tiểu nhi ngang bướng không chịu nổi, có thể hay không đem tiểu nhi trả lại tại hạ, tại hạ nhất định vô cùng cảm kích!"

Nhạc Lão Tam vênh lên lông mày nói: "Ta liền biết ngươi vẫn là chó đói không ăn cứt, Tam Muội à, ngươi để cho làm ca ca nói ngươi cái gì tốt, còn không mau mau đem hấn bóp chết, ta nhìn thấy liền tâm phiền."

Tà Từ Mục vội vàng hô to: "Không muốn không muốn à, chỉ cần Nữ Anh Hùng chịu thả tiểu nhi, tại hạ cam đoan nhất định dùng mười cái đáng yêu nhất Tiểu Hải Nhi tới để cho Nữ Anh Hùng chơi đùa."

"Ta nhìn ngươi cũng không phải cái gì tốt đồ vật."

Lưu Vân từ trên trời giáng xuống, tay áo hất lên, từ trong tay áo bay ra bảy, tám cây phi châm, lấy nhanh chóng như sét không kịp che tai tư thế toàn bộ đâm vào Tà Từ Mục giữa hai chân.

"A!" Tà Từ Mục kêu thảm một tiếng, thế nhưng là ánh mắt vẫn là gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Nhị Nương trong ngực hài tử, tràn ngập liếm độc tình thâm.

Lưu Vân liền từ Diệp Nhị Nương trong ngực đem đứa bé trai kia ôm ra, đưa đến Tả Từ Mục trong tay, đã nhìn thấy Tả Từ Mục đối Lưu Vân đập đầu liên tiếp chín cái đầu, ôm hài tử liền bỏ lại đi.

"Di Hai, ta có phải hay không nói qua, người dạng này đã không phải là không chuyện ác nào không làm cấp độ, nói tóm lại ta rất chán ghét."

Diệp Nhị Nương cũng là cười lạnh liên tục, "Xem ra chúng ta Vương gia thật sự là lớn lên, võ công một cao liền không đem chúng ta những trưởng bối này để vào mắt, làm sao, người Âm Bộ và Hồng Liên quân đây. Tại sao không có cùng nhau đưa đến Đại Lý tới?"

Vân Trung Hạc là thích nhất Lưu Vân, vội vàng đi ra pha trò, "Nhị tỷ, người xem Đại Chất Từ vừa đến đã nói lời này, chúng ta tại sao tới tại đây, ngài cũng không phải không biết, không có lý do còn chưa bắt đầu liền trở mặt không phải sao?"

Thế nhưng là bốn người này lời nói còn chưa nói thấu thời điểm, có từ trong rừng đi ra năm người. Diệp Nhị Nương liếc một chút liền nhận ra mấy người này mấy ngày trước đây cùng Vân Trung Hạc giao thủ qua, bên trong một cái vậy mà chỉ so với chính mình kém một bậc.

Mỗi người đều không phải là dễ đối phó.

Một cái hoàng y sĩ quan tay cầm hai thanh búa lớn, trừng mắt tam đại ác nhân còn có Lưu Vân, hỏi Mộc Uyển Thanh nói: "Cô nương, người nói là cái nào hại chết công tử chúng ta gia?"

Mộc Uyển Thanh xem xét Lưu Vân cũng ở nơi đây, không trải qua Chiến Tranh Lạnh liên tục, nhìn trước mắt những này ác nhân nói ra: "Cũng là cái kia mặc quần áo trắng còn có cái nào xấu nhất, hai người kia cũng không phải cái gì tốt đồ vật, một cái đặc biệt bắt người phụ nữ. Một cái khác là đặc biệt giết chết đứa bé, đều xấu nhất."

Lưu Vân khoe miệng nhếch lên, "Hả, không nghĩ tới lúc ta tới đợi vậy mà không có phát hiện các người, có ý tứ. Uy! Mời các người phải tất yếu cùng tiến lên, không phải vậy ta sẽ cũng mất mặt."

"Đánh rắm, gia gia ta một người liền có thể đem người sát nhảm rượi!"

Nói xong thân hình nhất động, chạy như bay. Cái này hoàng y sĩ quan Cổ Đốc Thành khua tay hai thanh búa lớn xông lên, giống như một bộ muốn đem Lưu Vân đánh chết bộ dáng.

Thế nhưng là Lưu Vân múa song chưởng, ngưng khoảng trống khe hấp, nhất thời một cỗ không khí hấp lực bao quanh tại Lưu Vân bốn phía. Chỉ thấy trên mặt đất tiểu thảo và lá rách nhao nhao bị hút, toàn bộ cũng bay tiến vào Lưu Vân song chưởng vẽ ra Tiểu Cầu bên trong.

Cổ Đốc Thành lần này không còn dám khinh thường Lưu Vân, thiếu niên trước mắt lại có quý dị như vậy chưởng pháp. Vừa định muốn gọi huynh đệ đến giúp đỡ, nhưng là Lưu Vân lại không cho hắn há mồm thời gian.

Lòng bàn tay Tiểu Cầu ầm ầm bạo liệt, tiểu thảo và lá rách loại hình toàn bộ hóa thành sắc bén nhất ám khí, đối diện Trực Kích Cổ Đốc Thành. Cổ Đốc Thành xem xét liền biết phải gặp, cũng không còn sinh anh hùng, liền tiếp mười tám lần lông lốc, rút ra khỏi Lưu Vân phạm vi công kích.

Chờ hắn cùng đi thời điểm, y phục còn có trên tóc toàn bộ đều là cỏ dại còn có phá lá cây từ.

"Các hạ tốt thân pháp, coi là thật không thẹn là Đại Lý tứ đại thị vệ."

Vân Trung Hạc xem xét thắng lợi đứng tại chính mình một phương này, cười ha ha nói: "Đâu chỉ a đâu chỉ, ta xem thiên hạ chỉ có dạng này thân pháp nên được là thiên hạ đệ nhất bảo mệnh thân pháp, bằng không thì cũng không sẽ chọn làm tứ đại thị vệ, ha ha ha!"

"Người đánh rắm!"

Tứ đại thị vệ đồng khí liền cảnh, nhao nhao cầm lấy vũ khí mình xông về phía trước. Thế nhưng là liền xem Lưu Vân hóa thân con bướm đồng dạng ưu nhã, dưới chân vô ảnh ảo tượng hình, du tẩu tại tứ đại thị vệ ở giữa.

Bốn người này căn bản là ngay cả Lưu Vân góc áo cũng không có đụng phải, nhưng là Lưu Vân lại cười lạnh, "Liền để ta tới ban cho xứng với người bọn họ thân phận đi."

Đang khi nói chuyện, chưởng phong múa, liền tiếp Chưởng Ảnh, mang theo liền tiếp phong thanh, căn bản cũng không là một cái cấp độ quyết đấu, hoàn toàn cũng là Lưu Vân đơn phương đánh ngược.

"Này gian tặc, chúng ta làm sao có thể chịu người vũ nhục!"

Đình! Đình! Đình! Đình! •••••

Lưu Vân đơn dùng tay không liền tục không ngừng đá kích bốn người vũ khí, dưới chân cước bộ dừng lại, một thân Hộ Thể Chân Khí ầm ầm bộc phát, cầm triển đấu ở chung quanh bốn đại thị vệ toàn bộ chấn động lật đến địa.

Nhưng là dạng này còn chưa kết thúc, Lưu Vân dưới chân giẫm một cái, phanh phanh phanh phanh, liền tiếp bốn chân đem bọn hắn toàn bộ đá bay.

Bốn cái liền muốn bóng da đồng dạng cắt thật xa mới dừng lại, sau đó có thể là Lưu Vân mang theo nội lực bị đá bọn họ chân khí rối loạn. Bởi vì lại đá bọn hắn thời điểm, một tia nho nhỏ Bắc Minh Chân Khí mượn một cước này xâm nhập trong cơ thể của bọn họ.

Quầy đến bọn họ lập tức căn bản tự không đủ chân khí, nhao nhao ngã trên mặt đất lẫn lộn.

Lưu Vân xem xét cái này bốn cái thị vệ căn bản không chịu nổi một kích, lại lưu lại cũng không có có ý tứ gì, đối hắn tam đại ác nhân nói: "Chúng ta đi thôi, cùng đi tìm Đại Bá, ta có một ít lời nói muốn nói với hắn."

Thế nhưng là Nhạc Lão Tam lại vùng lên tính khí nói: "Ta không đi, đồ đệ của ta còn không có tìm tới đâu, ta không đi."

Nhưng là Lưu Vân nào có thời gian và hắn ở chỗ này cãi cọ, đáng giá nói ra: "Này nhị thúc chính ngươi đi tìm đồ đệ đi, chúng ta về trước đi, còn có những người này không có gì giá trị, sát cũng là lãng phí địa phương. Liền tạm thời tha xuống bọn họ mạng chó, ngày sau lại lấy đi."

Nhạc Lão Tam lời kéo lấy đầu nói ra: "Được rồi, vậy chúng ta trước tiên tách ra đi, ba ngày sau nếu như còn tìm không thấy, ta liền đến tìm các ngươi, được hay không?"

Diệp Nhị Nương cũng là không kiên nhẫn nói: "Tốt, liền ngươi phiền toái nhất, đi thôi."

Thế là bốn người chia hai nhóm hướng phía khác biệt địa phương đi xa, Mộc Uyển Thanh cố nén vết thương mang đến đau đớn, xem xét bốn người này. Bốn người này thương thế không nghiêm trọng, nhưng chính là trong cơ thể có một tia Dịch Chủng Chân Khí không thể loại trừ, nhao nhao tinh toạ vận công, dự định luyện hóa cái này chân khí hoặc là đem chân khí bài xuất.

Nhưng là lúc này một cái rách tung toé bạch y nam tử xa xưa chạy như bay đến, "Nam Hải Ngạc Thần! Ngươi không nên thương tổn Mộc cô nương, bái không được bái sự sự tình, có thể lại thương lượng a!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Giải Trừ Hậu Họa

Đoàn Duyên Khánh giờ phút này đang tại Vạn Kiếp Cốc dùng bữa, mà Lưu Vân thì ngồi đối diện hắn, đang tại ăn bình thường Tây Hạ ăn không được nước quả.

Đoàn Duyên Khánh tương đối khó khăn nuốt thực vật bộ dáng, nhìn nhiều mấy lần nhất định nôn, thật sự là quá ác tâm. Thế nhưng là Lưu Vân không chỉ một lần nhìn qua Đoàn Duyên Khánh cái dạng này đã thành thói quen, cho nên ở trong lòng một mực là tôn kính Đoàn Duyên Khánh.

"Lưu Vân chất nhi, ngày đó ngươi nói không cùng chúng ta cùng đi, nguyên lai là tự mình một người đến, ngươi đến muốn làm gì?"

Lưu Vân nói: "Còn có thể bởi vì cái gì, Đại Lý Đoàn Thị nhất tộc đã là triều đình tôn sư lại là võ lâm nhân sĩ, kết quả làm cho Đại Lý Tiên Thiên không đủ, ta nếu là không thêm một cái củi lửa, ta lương tâm khó có thể bình an a, Đại Bá."

Đã nhìn thấy Đoàn Duyên Khánh đem đoàn trượng đập vào trên bàn đá, từng cái rạn nứt đường vân che kín bàn đá.

"Lưu Vân, ngươi có phải hay không cảm thấy bá phụ Lão, không còn dùng được, mà ngươi cánh cứng rắn, dám bay?"

Lưu Vân khoát khoát tay nói: "Bá phụ, chất nhi tuyệt không ý này, chất nhi ý tứ rất đơn giản, cái kia chính là phá hủy Đoàn Thị nhất tộc tại Đại Lý sức ảnh hưởng, đến lúc đó chúng ta cho dù không phải lập tức ngựa đạp Đại Lý, chiếm lấy giang sơn cũng là dễ như trở bàn tay."

"Thế nhưng là đến lúc đó dạng này giang sơn ta muốn tới để làm gì, nếu như ta đáp ứng ngươi, ta chẳng phải là Đoàn Thị nhất tộc tội nhân?"

"Tội nhân? Đại Bá, được làm vua thua làm giặc, lịch sử cho tới bây giờ cũng là có người thắng lợi tùy ý múa bút bàn vẽ, chỉ cần chúng ta thành công, chúng ta muốn trở thành cái dạng gì người chính là cái gì dạng người."

Chờ Đại Bá ngươi đăng cơ thành công, này Đại Bá ngươi chính là chịu nhục nhất cử bình định Thánh Thiên Tử, nhất định sẽ trở thành trong lịch sử nổi bật người. Ngươi Cổ Sự Hội bị hậu nhân khen ngợi, mà Đoàn Chính Minh Đoàn Chính Thuần còn có cái kia tiểu bằng hữu Đoàn Dự cũng là loạn thần tặc tử, bị Đại Bá ngươi đòi đòi kiếp kiếp giẫm tại dưới chân."

Lưu Vân uống một ngụm trà, nói tiếp: "Thế nhưng là Đại Bá nếu như ngươi một mực dạng này lòng dạ đàn bà, luôn luôn để ý cái này để ý cái kia, ngươi

ngược lại là đề ý Đại Lý giang sơn, thế nhưng là Đại Lý giang sơn chưa từng đề ý qua người.

Cho nên người xuống không được nhẫn tâm, này biến thành Đoàn Chính Minh còn có Đoàn Chính Thuần giẫm lên ngài, để cho ngài một mực thống khổ một mực trở mình không được thân thể, người nguyện ý không?"

Đoàn Duyên Khánh sắc mặt rất khó nhìn, hoặc là nói vẫn luôn rất khó coi, hiển nhiên Lưu Vân phương pháp không phải trong lòng của hắn muốn phương pháp. Bởi vì trong lòng hắn chính mình một mực là Duyên Khánh Thái Tử, cái này hoàng vị vốn chính là hắn.

Cho nên hắn một mực khinh thường dùng Lưu Vân biện pháp đoạt được hoàng vị, nếu như làm như vậy chính mình là một cái chân chân chính chính người đáng thương. Mà hắn không cần bắt luận kẻ nào đồng tình,

Không cần bắt luận kẻ nào đáng thương.

Hắn chỉ cần đi theo người một nhà tán đồng tự mình làm pháp luật, đồng thời còn muốn đi thẳng đến.

Lưu Vân nhìn xem Đoàn Duyên Khánh một bộ khó mà lấy hay bỏ bộ dáng, cũng liền không quấy rầy hắn suy nghĩ, "Chắc nhĩ cáo lui."

Du Mộc Đầu!

May mà ta ngay từ đầu liền không có nhìn kỹ qua người, Đoàn Duyên Khánh Đại Bá, người nhất định là lịch sử tội nhân hoặc là nói người tên cũng nhất định sẽ không ở trong lịch sử.

Lưu Vân dạo bước tại Cam Bảo Bảo trong hoa viên, con bướm theo hoa hương phi vũ, nhưng là cái này ẩn tàng dơ bẩn lại có ai biết.

"Đại bại hoại, người dựa vào cái gì tại nhà ta trong hoa viên loạn đi dạo!" Chung Linh một mặt tức giận bộ dáng, đứng tại một khối đá bên trên bóp lấy eo khẽ nói.

"Há, là người à, làm sao người Điều Nhi tìm tới sao?"

Kết quả Chung Linh lập tức liền xếp, ngồi xuống nói: "Ta còn không có tìm tới, ta Điều Nhi bình thường lớn nhất nghe ta lời nói, thế nhưng là lần trước và người gặp phải về sau, liền rút cuộc không nghe lời ta."

Ha ha, chắc hẳn lúc này, Đoàn Dự đã ăn Mãng Cổ Chu Cáp, mà đáng yêu Tiểu Điều mà cũng chết tại cái kia con cóc độc khí xuống. Xem ra cách mình con mắt lại gần một bước, Đoàn Dự à Đoàn Dự, người nhất định sẽ cho ta trải đường.

"Chung cô nương, người Điều Nhi bình thường thích gì, ta cũng thường xuyên Thái Dược, nói không chừng còn có thể giúp người tìm tới nó đây."

Chung Linh nghe xong lập tức quét qua vừa rồi phiền muộn tâm tình, liền liền tại trong mắt nàng không thể nào thuận mắt Lưu Vân cũng biến thành thuận mắt.

"Người thật nguyện ý giúp ta tìm Điều Nhi?"

Lưu Vân đưa tay phải ra ba cái đầu ngón tay nói: "Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy."

Thế là Chung Linh bắt đầu lanh lợi đi theo Lưu Vân đằng sau, muốn xuất Vạn Kiếp Cốc. Nhưng là còn chưa đi ra bao xa, liền bị Cam Bảo Bảo ngăn lại, "Thiếu hiệp mời chậm, xin hỏi thiếu hiệp muốn dẫn lấy nữ nhi của ta đi nơi nào?"

Chung Linh đoạt trước nói: "Mẹ, người đại ca này ca muốn dẫn ta đi tìm Điều Nhi, ngài cơm trưa cũng sẽ không cần chuẩn bị, chúng ta ở bên ngoài tìm tới Điều Nhi về sau, liền trực tiếp trở về ăn cơm chiều."

"Không được!" Cam Bảo Bảo dị thường quả quyết liền cự tuyệt Chung Linh đề nghị.

Dưới cái nhìn của nàng Lưu Vân là một cái người nào, nàng không rõ ràng, nhưng là cái kia một ít trường bối là cái gì người, nàng lại so ai cũng có thể nghĩ được trong này nguy hiểm.

Riêng là cái kia Vân Trung Hạc, mỗi lần cùng hắn gặp nhau thời điểm, luôn có thể cảm thụ trong mắt của hắn loại kia xâm phạm ánh mắt. Nếu như thiếu niên này là hắn bồi dưỡng được đến, vậy mình nữ nhi chẳng phải là dẽ vào miệng cạp?

"Không được, người bây giờ vậy cũng không được đi, thành thành thật thật tại mẹ mí mắt xuống đợi." Sau đó cùng nhan vui mừng sắc nhìn xem Lưu Vân nói, "Thiếu hiệp đắc tội, tiểu nữ ngang bướng, vẫn là có Tiểu Phu Nhân tới quan tâm tốt, cũng không nhọc đến thiếu hiệp hao tâm tổn trí."

Nói xong một cái nín lại Chung Linh tay, sinh bất cứ rấn kéo từ Lưu Vân sau lưng cướp đi Chung Linh.

Đưa mắt nhìn đi Chung Linh mẫu nữ về sau, tràn đầy cảm xúc nói: "Quả nhiên là người bạn hiền lương phẩm từ cao, xem ra vẫn là ăn đoàn thể thua thiệt. Từ Thúc a, người thu liễm một chút đi."

Một bên khác, Chung Linh đang phát ra đại tiểu thư tính khí.

"Mẹ, người làm gì à, ta còn muốn đi tìm Điều Nhi đâu, nó đã chạy vài ngày chưa có trở về, người làm gì đem ta lôi trở lại."

Cam Bảo Bảo cũng là cũng đau lòng nữ nhi, sờ lấy Chung Linh tóc nói: "Nữ nhi ngoan, người có thể thêm chút tâm đi. Cái kia là Tứ Đại Ác Nhân chất tử, ác nhân có thể dạy dỗ cái dạng gì hàng, với lại ta có một loại cảm giác, người này so với cái kia Tứ Đại Ác Nhân còn nguy hiểm hơn."

Chung Linh một mặt mê ly bộ dáng, "Mẹ a, người nói đây đều là cái nào cùng cái nào a, người ta hảo tâm theo giúp ta đi tìm Điều Nhi, thế nhưng là bị người dạng này hoành đao một chém, người để người ta về sau nhìn ta như thế nào a?"

Cam Bảo Bảo một mặt hận sát không thành thép biểu lộ, nắm chặt Chung Linh một cây bím tóc nói: "Hợp lấy mẹ nói những lời này người một câu đều không nghe vào a! Đầu óc người đến đang suy nghĩ một ít gì, mẹ nói những này đều nói vô ích? Ai nha!"

Thế nhưng là Chung Linh vẫn là về mặt thành thật nói: "Mẹ a, ngài không biết, người kia thật cũng chiều Điều Nhi ưa thích, đây là thật, với lại võ công của hắn còn cao, vạn nhất xảy ra chuyện gì tình, hắn cũng có thể bảo hộ ta à."

"Ai nha, người đến muốn để mẹ nói người cái gì tốt, làm sao như thế không nghe lời. Mẹ nói cho người, người còn nhỏ, không hiểu cái này giang hồ có bao nhiêu hắc ám. Riêng là cái kia gọi Lưu Vân, tuổi còn trẻ võ công cao cường, nhất định là luyện cái gì Thái Âm Bỏ Dương Tà Công, bằng không Lâm sao Hội Trường đến đẹp mắt như vậy, trên thân còn luôn luôn có một cỗ dị hương."

Chung Linh ngược lại là không nghĩ nhiều như vậy, thế nhưng là một cái rất quen thuộc âm thanh bất thành linh truyền tới.

"Phu nhân, quen thuộc thì quen thuộc, người nói như vậy ta, ta nhất định sẽ cáo người phi báng."

Cam Bảo Bảo một cái giạt mình đánh ra đến, đã nhìn thấy Lưu Vân không biết lúc nào đã ngồi tại các nàng hai mẹ con nói lời trong lòng trên đại thụ.

Thật đáng sợ khinh công, lúc nào tới.

Nhưng là Cam Bảo Bảo trải qua mưa gió, lộ ra tự nhiên nụ cười nói: "Thiếu hiệp hiểu lầm, ta nói không phải thiếu hiệp, là mấy trăm năm trước một vị Võ Lâm Tiên Bối, kính xin thiếu hiệp không cần Nhập Tâm."

Lưu Vân gật gật đầu, ta nếu là tin người lời nói, vậy ta mới là Bồng Chử đây.

"Ha ha, đã như vậy vậy tại hạ cứ yên tâm, tại hạ ghét nhất phía sau nói tại hạ nhân." Sau đó nhảy xuống đại thụ, văng vẳng rơi vào hai người phía trước, bất thành linh rất kỳ quái hỏi: "Không biết phu nhân có thể từng nhìn qua mặt ta?"

Cam Bảo Bảo sững sờ, lập tức liền lắc đầu, "Tiểu Phu Nhân chưa bao giờ thấy qua thiếu hiệp, không biết trong này có chuyện gì tình sao?"

Lưu Vân cười nói: "Nào có phức tạp như vậy, phu nhân chưa từng gặp qua ta cứ yên tâm, dù sao còn muốn đi ra lẫn lộn, liền sợ gặp phải người quen, ha ha. Đi, vậy tại hạ sẽ không quấy rầy quý mẫu nữ tâm sự, cáo từ."

Đi qua những này sau khi xác nhận chính mình hoàn toàn yên tâm, nếu như nói khi còn bé chính mình và Đoàn Chính Thuần dáng dấp rất giống lời nói, vậy mình luyện năm năm Bắc Minh Thần Công, Dịch Kinh Tây Tủy, bổ xương phạt thân thể, không biết chính mình khí chất trở nên cao quý, tính cách cũng biến thành cao ngạo, liền ngay cả hình dạng cũng biến thành cùng trước kia khi còn bé hoàn toàn khác biệt, liền tốt giống như thoát thai hoán cốt.

"Như thế thuận tiện, Đoàn Chính Thuần, ta còn có một bước đại cò muốn đi, chờ lấy ta đi."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Xin Gọi Ta Độc Quân

"Đại ca, đại ca. Ta cảm họ Đoàn tiểu tử kia bắt trở lại!"

Nhạc Lão Tam âm thanh quanh quẩn tại Vạn Kiếp Cốc bên trong, thế nhưng là Ác Quán Mãn Doanh Đoàn Duyên Khánh lại không được tại, Lưu Vân xuất hiện nói: "Nhị thúc, đem hắc nhốt vào trong thạch thất, Đại Bá lập tức liền sẽ trở về."

Kết quả Đoàn Dự lại ưỡn một cái thân thể, đã nhìn thấy Bạch Y Như Tuyết Lưu Vân chính là một khuôn mặt không khỏi điệu nụ cười.

"Huỳnh đài! Huỳnh đài! Chúng ta dù sao cũng là cộng đồng hoạn qua khó, người không thể dạng này vô tình vô nghĩa, ta sẽ hận người cả một đời."

Nhưng là Lưu Vân lại không có đang cười, ngược lại cầm một cái hơi mỏng vờ, dùng bút than ở phía trên tô tô vẽ vẽ, trong thời gian này Nhạc Lão Tam đã sớm đem hắc bỏ vào Thạch Thất.

"Thả ta ra ngoài! Ta muốn đi tiêu!"

Không ai để ý tới Đoàn Dự là to, chỉ có Lưu Vân một người lẳng lặng ngồi ở thạch thất trước cửa sổ năm mét khoảng cách, lẳng lặng xem sách.

"Huynh đài, người xin thương xót, thả ta đi. Người nói chúng ta ngày xưa không oán ngày nay không thù, cần gì phải đùa chơi chết ta đây, đại không được ta bái Nam Hải Ngạc Thần vì sư còn không được sao?"

Chỉ nghe Lưu Vân nói: "Dựa theo kịch bản tới nói, người tốt sự tình muốn đến, người bây giờ có hai lựa chọn, là ngủ trước một giấc đầu? Vẫn là đợi thêm nằng một hồi?"

"Cái gì kịch bản, chuyện gì tốt. Người không cần ••• "

"Có ai không? Có ai không? Làm sao tại đây đen như vậy?"

Đoàn Dự kinh hãi, tranh thủ thời gian xoay người lại đi tìm âm thanh nơi phát ra, "Uỷển muội, người làm sao cũng tới tại đây, có phải hay không bị cưỡng ép tới?"

Nhưng là Mộc Uyển Thanh có ý tốt nói mình là theo chân một cái Thanh Y quái nhân lại tới đây, đơn giản là cái này Thanh Y quái nhân nói có thể giúp bọn họ từ huynh muội biến thành phụ thê.

"Ta chính là đi một mình trên đường, sau đó liền đi tiến đến."

Đoàn Dự đã cảm thấy nhân sinh thật sự là nơi nào không gặp lại, nhanh chạy đến trước cửa sổ, nhìn thấy Lưu Vân chính ở chỗ này nhất thời giận dữ nói: "Người, đều là người, đây hết thấy có phải hay không là người đều an bài tốt! Uổng ta còn tưởng là người là bằng hữu ta, không nhớ người đối với ta như vậy!"

Lưu Vân đưa trong tay sách khép lại, "Nếu từ trên ý nghĩa nghiêm ngặt tới nói, ta với người không quen, nhưng là khả năng người không tin, từ chúng ta xuất sinh về sau vận mạng chúng ta liền chăm chú buộc chung một chỗ.

Đương nhiên, ta làm những chuyện này không phải đang trả thù người, chỉ là đơn thuần cảm thấy dạng này chơi rất vui, người đừng để trong lòng a."

"Người đến muốn làm gì! Ta cho người biết ta Đoàn Dự tuy nhiên không phải cái gì Anh Hùng Hào Hán,

Nhưng là ta cũng sẽ không chịu người an bài, nhớ kỹ cho ta!"

Lúc này thạch môn mở một cái miệng nhỏ, từ nhỏ trong miệng duỗi ra một cái khô tay, trên tay còn có một cái chén, trong chén đồ đầy thịt và Thóc gạo com.

Khàn khàn thanh âm quái dị từ bên ngoài truyền tới, "Đói đi, nhanh ăn com đi."

Thế nhưng là Đoàn Dự lại kéo lại muốn đi cầm com Mộc Uyển Thanh, "Vị bằng hữu này, người đem chúng ta mang đến, có cho chúng ta com ăn, không có độc a?"

Sau đó cái này thanh âm quái dị liền nói: "Ta muốn hạ độc chết người, ta cũng phải có bản sự này mới được. Bên ngoài công tử vốn là không có ý định cho các người com ăn, nhưng là con người của ta mềm lòng, vụng trộm cầm com cho các người ăn, các người còn không lĩnh tình, cũng tốt, giang hồ hiểm ác à."

Thế là Đoàn Dự thay đổi cường ngạnh thái độ, mau từ cái kia trong tay lấy ra chén và đĩa đưa cho Mộc Uyển Thanh, sau đó lại cầm một bát chính mình bắt đầu ăn.

Mộc Uyển Thanh hỏi: "Đoàn Lang, người vừa mới còn cứng kiên trì, vì sao lập tức cải biến nhanh như vậy."

Đoàn Dự nói: "Ta nghĩ rõ ràng, chúng ta tất nhiên bị bắt vào đến, mặc kệ bọn hắc có âm mưu quỷ kế gì, nhất định sẽ không cần chúng ta mệnh. Đã như vậy cần gì phải đối bụng cùng bọn hắc ngạnh kháng, vẫn là nhét đầy cái bao tử trọng yếu nhất."

Sau đó đã nhìn thấy Mộc Uyển Thanh ánh mắt trở nên cũng ôn nhu nói: "Đoàn Lang, người thật thông minh."

Com nước xong xuôi về sau, hai người đối cửa sổ nhìn xem còn ở bên ngoài đọc sách Lưu Vân, Mộc Uyển Thanh nằm trên đồng cỏ, đầu gối lên Đoàn Dự chân, Đoàn Dự ánh mắt thì chăm chú nhìn Lưu Vân.

"Ta nói huynh đài, người võ công tốt như vậy, có muốn hay không qua dẫn thân vào chúng ta Đại Lý, nếu như ngài chịu chịu thiệt, ta cam đoan ta bá bá cùng ta cha nhất định sẽ phong ngài vì là Vạn Hộ Hầu thế nào?"

Thế nhưng là Lưu Vân lại không hề bị lay động, nói đùa người dùng một cái nho nhỏ Vạn Hộ Hầu đổi một cái quyền nghiêng Tây Hạ chủ chương hai

mười một tiểu bang Nam Dương Thân Vương đến mua thông, thật sự là không biết tự lượng sức mình.

"Đoàn Dự, người thế giới vẫn là quá nhỏ, cái gì cũng đều không hiểu. Có thể chính là bởi vì người cái gì cũng đều không hiểu, cho nên người mới có người hạnh phúc."

Đoàn Dự tức xạm mặt lại, đây là nói cái gì lời nói, "Người có phải hay không chế giễu ta như cái ngu ngốc đồng dạng luôn luôn bị người đùa giỡn xoay quanh, người lại tốt đến bao nhiêu, còn không phải ngay cả tính danh cũng không dám nói cho ta biết!"

Lưu Vân trở mình Nhất Hiệt Thụ, lẳng lặng nói ra: "Vậy người cần phải vĩnh viễn nhớ kỹ cái tên này, ta gọi Lưu Vân, lưu là dòng chảy lưu, Vân là bầu trời Vân, Lưu Vân."

"Lưu Vân? Ta có vẻ giống như ở nơi nào nghe qua cái tên này, người có phải hay không tại Đại Tổng là một cái nổi danh hiệp khách, hoặc là Ác Quán Mãn Doanh Đại Ác Nhân?"

Nếu có thể tại Đại Lý hoàng đế Đoàn Chính Minh và Trần Nam Vương Đoàn Chính Thuần miệng bên trong nói ra nước khác nhà danh nhân, cái nào đến phiên Giang Hồ Nhân Sĩ, chỉ có quyền cao chức trọng người cảm quyền, Tây Hạ Nam Dương Thân Vương Lưu Vân cũng là đáng giá hai người kia không thể coi thường đương đại nhân vật.

Thế nhưng là Đoàn Dự cho tới bây giờ đối với chính trị không quan tâm, cũng đối võ học không quan tâm, chỉ là đắm chìm trong chính mình nhỏ một phiên thiên địa bên trong, đọc sách làm vườn các loại đào đã tình thao sự tình.

Thế là tại phụ thân hân miệng thảo luận hơn người tên cũng sẽ không quá để ý, chỉ coi là một trận gió thổi qua mà thôi.

"Tùy người nghĩ ra sao, chỉ là ta chỉ muốn và người nói câu nào, trời lạnh, nếu như muốn sưởi ấm, lẫn nhau ôm một cái đi." Nói xong đem sách đặt ở trên mặt ghế đá, phối hợp rồi đi.

Thế nhưng là Đoàn Dự vẫn còn đang hồi tưởng Lưu Vân đến nói là lời gì, cúi đầu nhìn về phía Mộc Uyển Thanh. Hai người chính đối cửa sổ nằm trên đồng cỏ.

Ánh trăng chiếu vào Mộc Uyển Thanh trên mặt, Đoàn Dự chỉ cảm thấy Mộc Uyển Thanh là xinh đẹp như vậy, bỗng nhiên cúi người đối Mộc Uyển Thanh thâm tình hôn xuống tới.

Nặng nề hô hấp đem Mộc Uyển Thanh cho hôn tỉnh, Mộc Uyển Thanh mở mắt xem xét Đoàn Dự đang tại hôn lên chính mình khuôn mặt. Xuất phát từ hộ thân bản năng đẩy ra Đoàn Dự, "Người làm gì, người là ca ca của ta!"

Đoàn Dự bỗng nhiên hoàn hồn, đây là chuyện gì xảy ra, tranh thủ thời gian ngay cả cho mình mấy cái bàn tay, đục lỗ lòng đen đều đỏ.

"Ta làm gì, ta làm gì! Ta ••• Lưu Vân!" Đoàn Dự một cái ghé vào trên cửa sổ, cách lan can sắt đối phương xa hô lớn: "Lưu Vân! Người trở về, người đối với ta làm cái gì! Lưu Vân! Lưu Vân!"

Đây là đã cảm thấy chính mình từ trong đan điền tuôn ra một dòng nước nóng, giống như muốn đem chính mình đốt sống chết tươi đồng dạng, giờ phút này Mộc Uyển Thanh tình huống không thể so với hân tốt nửa phần.

Bất thành linh ôm Đoàn Dự eo, trầm trầm nói ra: "Đoàn Lang, tối nay chúng ta làm phu thê đi!"

Thế nhưng là Đoàn Dự vẫn là duy trì một phần thanh tỉnh, lập tức liền tránh ra Mộc Uyển Thanh, nhìn xem Mộc Uyển Thanh thần sắc mê ly, liền biết chính mình trung lưu Vân chiêu số.

"Đáng giận, đáng giận! Ta •••• "

Đã nhìn thấy Mộc Uyển Thanh muốn một đầu Sư Tử Cái đồng dạng nhào về phía Đoàn Dự, thế nhưng là Đoàn Dự dưới chân lập tức thực sự lên Lãng Ba Vi Bộ, không ngừng né tránh Mộc Uyển Thanh.

"Lưu Vân! Lưu Vân! Người trở về!"

•••••

Ngày thứ hai, Lưu Vân vẫn là ngồi ở kia cây đại thụ Hạ Thạch trên ghế, đem sách lật ra hôm qua nhìn thấy một tờ, chỉ nghe thấy Thạch Thất truyền ra phi thường không bình thường tiếng vang.

Chẳng lẽ •••••

Lưu Vân đi vào xem xét, nguyên lai là Đoàn Dự bỏ đi chính mình Ngoại Y, đem Mộc Uyển Thanh tươi sống cột vào Thạch Thất một góc, mà chính mình đang ngồi xồm ở phía dưới cửa sổ run lấy bầy.

"Tiểu băng hữu, xem ra người rất có tiền đồ à, khổ cực như vậy không khó chịu sao?"

"Lưu Vân!" Đoàn Dự mãnh mẽ đứng lên, muốn đưa tay bắt lấy Lưu Vân, thế nhưng là Lưu Vân thân thủ tốt hơn hân, lập tức liền né tránh.

"Ngươi đến tại sao phải giày vò ta, ta có đắc tội qua ngươi sao?"

Lưu Vân cầm sách vẫn là chậm rãi lật qua lật lại, "Ta không phải nói à, để ngươi đừng để vào trong lòng, làm sao mới qua một buổi tối, ngươi liền hết thấy quên?"

"Ta hận ngươi, ta hận ngươi! Ngươi đến là cái gì người? Vì sao muốn như thế hãm hại cùng ta, để cho ta làm cái này đại nghịch bất đạo sự tình!"

Lưu Vân đem sách khép lại, ở trong mắt Đoàn Dự, chỉ cảm thấy giờ phút này Lưu Vân dị thường lưu quang chiếu rọi, không biết có phải hay không là chính mình thuốc uống sinh sản nhiều sinh ảo giác?

"Đã ngươi muốn biết như vậy ta gọi cái gì, ghi lại, Độc Quân nói chính là ta, Độc Quân Lưu Vân!"

Đoàn Dự đồng tử bất thành linh phóng đại, đây là hạng gì không biết xấu hổ, bị người gọi là Độc Quân lại còn coi đây là Vinh!

"Ngươi nhớ kỹ, một ngày nào đó, ta cũng sẽ để ngươi ném thử sống không bằng chết tư vị, ngươi nhớ kỹ cho ta! Độc Quân, Độc Quân!"

"Ai, đứa nhỏ này không phải là để cho ta chơi hông à?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Kiên Trì Vẫn Là Không Được Kiên Trì

Đoàn Chính Thuần giờ phút này lòng nóng như lửa đốt, con trai độc nhất Đoàn Dự vậy mà lại bị Nam Hải Ngạc Thần Nhạc Lão Tam cướp đi, chính mình Lão bất thành linh xuất hiện đem chính mình tâm lại nhiều loạn.

Đối mặt chính mình vợ cả trong lòng ẩn có không đành lòng, nhưng là vẫn không chế trụ nổi chính mình muốn đi xem các nàng tâm.

Cao Thăng Thái nói ra: "Hoàng Thượng, hạ quan cho rằng lần này ác nhân rõ ràng cho thấy có kế hoạch bắt đi Thế Tử, đầu tiên là dùng Tần Hồng Miên còn có Cam Bảo Bảo đòi đi lúc ấy tất cả mọi người ánh mắt, lại có Nam Hải Ngạc Thần thần không biết quỷ không hay mang ra Thế Tử.

Hiện tại chúng ta chỉ biết là có một cái thói người đàn ông gọi Chung Vạn Cừu, hạ quan còn tìm đến bọn họ ở tại Vạn Kiếp Cốc, chắc hẳn Thế Tử liền bị giấu ở chỗ nào một cái nào đó địa phương."

Bảo Định Đế Đoàn Chính Minh nói: "Thiện Xiển hầu nói không tệ, những người này bắt lấy thuận đệ nhược điểm, đem hấn đùa giỡn xoay quanh. Tuy nhiên dạng này ngược lại cũng tốt, Dự nhi từ nhỏ nuông chiều từ bé, lần này vừa vạ ma luyện hấn một chút."

Đạo Bạch Phượng ở một bên lau nước mắt, một mặt oán niệm nhìn xem Đoàn Chính Thuần nói: "Đều là ngươi nhắm trúng hoa đào nợ, hiện tại ngược lại để cho Dự nhi giúp ngươi trả, ta Dự nhi thật đáng thương thật đáng thương. Đoàn Chính Thuần ta đem lời nói trước, chờ ta Dự nhi tìm tới về sau, ta liền để hấn theo ta đi, từ đó cùng ngươi vĩnh viễn không bao giờ gặp lại!"

Đoàn Chính Minh tranh thủ thời gian kéo lời hữu ích, "Đệ Muội, ngươi không nên kích động như vậy, bọn họ hao tổn tâm cơ bắt đi Đoàn Dự, vừa vạ nói rõ bọn họ sẽ không lại đối với Dự nhi xuất thủ, Dự nhi an toàn cũng sẽ đạt được bảo chứng.

Tuy nhiên Đệ Muội nói cũng có đạo lý, thuận đệ, ngươi cái kia kiểm chế lại. Ngươi về sau cố lên là toàn bộ Đại Lý giang sơn, ngươi lão là như thế này sa vào tại nhi nữ tư tình, ngươi muốn lấy sau khi làm gì à?"

Đoàn Chính Thuần xoa một chút không có mồ hôi dấu vết, "Đúng đúng, lúc này đúng là ta sai, ta thừa nhận sai lầm, nhưng là các ngươi cũng không cần toàn bộ đem sai lầm quải tại trên đầu ta, ai có thể nghĩ tới bọn họ hèn hạ như vậy, vậy mà lại dạng này bức ta đi vào khuôn khổ."

Đạo Bạch Phượng thật giống như nổi giận Sur Từ Cái đồng dạng, chỉ thiếu chút nữa cầm đao chém hấn, "Buộc ngươi đi vào khuôn khổ? Ngươi còn muốn đi vào khuôn khổ, ngươi nói ngươi bên ngoài đến có bao nhiêu nữ nhân, ngươi đến có muốn hay không qua ta và Dự nhi, ngươi còn muốn hay không ngươi Trần Nam Vương khuôn mặt."

Đoàn Chính Thuần bị Đạo Bạch Phượng đồ ập xuống một châu thóa mạ, "Ta không quan tâm các ngươi? Ta nếu không quan tâm các ngươi, ngươi cho rằng mười mấy năm qua chỉ có ngươi một cái Vương Phi! Ta không cùng ngươi giảng đạo lý, ta hiện tại liền đi cái kia Vạn Kiếp Cốc, ta tự mình cứu ra Dự nhi cho ngươi xem!"

Đoàn Chính Minh liền thanh gọi lại Đoàn Chính Thuần, "Thuần đệ, mọi thứ không phải xúc động liền có thể giải quyết."

Lúc này Ba Thiên Thạch phong trần mệt mỏi đi tới, "Khởi bẩm Hoàng Thượng: Nay Vạn Kiếp Cốc qua Thiên Nhân độ về sau,

Trải qua cầu treo bằng dây cáp liền đến, chỉ cần từ một cây đại thụ hốc cây xem xét bên trong vào cốc."

Đoàn Chính Thuần cuối cùng lộ ra một tia mỉm cười, "Thì ra Hoàng Huynh sớm có so đo, xem ra ta vẫn là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường a."

"Vạn Kiếp Cốc cái tên này không phải lần đầu tiên nghe gặp, bọn họ tất nhiên tới lui thời gian không dài, chắc hẳn theo ta Đại Lý tới nói cũng không phải quá xa. Trong chúng ta ba Tư Không khinh công tốt nhất, cho nên để cho hắn tới làm chuyện này vạn vô nhất thất."

Đối với ba Tư Không, người có thể xác minh có bao nhiêu biết võ công kẻ xấu tại cái này Vạn Kiếp Cốc bên trong?"

Ba Thiên Thạch nói: "Khởi bẩm Hoàng Thượng, bề tôi không biết, nhưng là bề tôi biết có mấy người không thể không phòng. Vạn Kiếp Cốc cốc chủ Chung Vạn Cừ, võ công của hắn cũng không phải là tuyệt đỉnh, không đáng để lo. Thế nhưng là duy nhất để cho bề tôi lo lắng cũng là Tư Đại Ác Nhân còn có một cái tuổi trẻ người, theo bề tôi nhiều năm kinh nghiệm giang hồ, người trẻ tuổi kia võ công chỉ có bề hạ có thể cùng một trong dài ngắn, cho dù là Vương gia cũng không có so chiêu bất bại phần thắng."

"A." Đoàn Chính Minh cau mày, lại còn có như thế tuổi trẻ Tuấn Kiệt, "Xem ra chúng ta vẫn phải muốn bàn bạc kỹ hơn, không nhưng này dạng tùy tiện đi cứu người á."

.....

Kế hoạch định tại xế chiều đi cứu người, Cao Thăng Thái có một cái thói quen, mỗi lần lúc ra cửa đội, nhất định phải tự mình và thế tử cáo biệt, đã kiên trì thật nhiều năm.

Nhưng là lần này hắn tiến gia môn, đã nhìn thấy vợ mình ngồi dưới tàng cây trên mặt ghế đá không nhúc nhích, bên cạnh còn có một người mặc áo trắng trường sam màu trắng người trẻ tuổi, đang cùng chính mình con trai của tiểu chọi nâng cao cao.

Nhưng là Cao Thăng Thái hết thấy có hai đứa con trai, Đại Nhi Từ bây giờ đang Đại Lý trong Ngự lâm quân đảm đương một cái Nha Tướng, cái này xem như trung niên có con, bảo bối đều không được.

Thế nhưng là nhi tử bị nâng đến càng cao, tiếng khóc cũng liền càng lớn.

"Người dừng tay! Người là ai?"

Người trẻ tuổi này đem hài tử buông xuống, đã nhìn thấy Tiểu Hải Nhi khóc bỏ nhào vào phụ thân Cao Thăng Thái trong ngực, Cao Thăng Thái đã cảm thấy kỳ quái, vì sao một cái người hầu cũng không có nhìn thấy.

"Người là ai, đối với người nhà ta đều làm cái gì!"

Lưu Vân nói: "Cao Thăng Thái đại nhân, bôn vương tự giới thiệu một chút. Bôn vương gọi Lưu Vân, chính là Đại Hạ Quốc Nam Dương Thân Vương. Thuận tiện xách đây miệng, ta thích nhà người cây to này, thật là dễ nhìn."

Lưu Vân? Hắn nói hắn gọi Lưu Vân!

Cao Thăng Thái là Đại Lý Thiện Xiển hầu, quyền cao chức trọng, nghe xong Lưu Vân là Đại Hạ Quốc Nam Dương Thân Vương, tâm lý cũng chỉ còn lại có rung động.

"Người muốn làm gì?"

Lưu Vân thuận tay cách không giải khai Cao Thăng Thái phu nhân huyết đạo, dọa đến Cao Thăng Thái ánh mắt trừng to lớn, "Đây là Nhất Dương Chi! Người đến là ai?"

"Không phải Cao Đại Nhân, người sẽ chỉ nói một câu nói kia à, lật qua lật lại hỏi một vấn đề."

Lưu Vân đem đặt ở đại thụ bên cạnh một cái lồng chim cầm lên, phóng tới trên bàn đá, "Cao Đại Nhân, ta tới nơi này chỉ làm một chuyện tình, cái kia chính là kết giao bằng hữu. Ta nghe nói năm đó Dương Nghĩa Trinh tạo phản, cũng là các người Cao Thị cha con một tay bình định Phán Tặc, đồng thời còn chính cùng Đoạn Thị đúng hay không?"

Chuyện này cho là Cao Thăng Thái tự hào nhất một sự kiện, "Người không lý do nói những này làm gì?"

"Người xem một chút, khách khí không phải. Ta chỉ là muốn hỏi đại nhân người một câu, có muốn hay không xử lý Đoạn Thị chính mình làm hoàng đế đầu?"

Đã nhìn thấy Cao Thăng Thái nghĩ chính ngôn từ nói: "Nam Dương vương, ta kính người là một nước Quân Chính đại thần, nhưng là người cũng không thể dẫn dụ ta nói cái này đại nghịch bất đạo sự tình, lúc đầu ta hẳn là giết người cũng đem người thi thể khiêng đi ra, thế nhưng là Lương Quốc Giao

Chiến không trăm Sứ giả, xin mời Vương gia chính mình đi thôi."

"Ha ha, Cao Đại Nhân cũng là nói đùa, cái này bỏ câu coi như là bôn vương cho Cao Đại Nhân một món lễ vật, lúc nào nghĩ thông suốt, viết thư cho ta, đến lúc đó ta sẽ giúp ngươi."

"Tiễn khách!"

Lưu Vân thoải mái đi ra Cao Thăng Thái phủ đệ, "Xem ra cái này Cao Thăng Thái coi như có chút cốt khí, nhưng chính là không biết có thể thật nhiều thời gian dài đâu?"

Tuy nhiên lúc này không biết có thể hay không bởi vì ta nguyên nhân, có Thiên Long Tự xuất thủ, Cừu Ma Trí a, ngươi cần phải tới mau một chút à."

.....

Trong thạch thất, Mộc Uyển Thanh đã tránh ra Đoàn Dự trói nàng dây thừng, nhưng là cũng may trước đó tỉnh táo một chút, thế nhưng là •••

Mộc Uyển Thanh đột nhiên nói: "Đoàn Lang, ta và ngươi thành hôn về sau, chúng ta cái thứ nhất hài nhi, ngươi ưa thích nam hay nữ?" Đoàn Dự mơ mơ màng màng đáp: "Nam!"

Bỗng nhiên ngoài nhà đá một thiếu nữ âm thanh tiếp lời nói: "Đoạn Công Tử, ngươi là ca ca của nàng, quyết không thể cùng với nàng thành hôn." Đoàn Dự ngẩn người, nói: "Ngươi... Ngươi là Chung cô nương a?"

Thiếu nữ kia chính là Chung Linh, nói ra: "Là ta à. Ta nghe lén đến cái này Thanh Bảo ác nhân lời nói, ta nhất định phải tìm cách cứu ngươi và Mộc tỷ tỷ." Đoàn Dự đại hỉ, nói: "Này tốt lắm, ngươi nhanh đi trộm giải dược cho ta." Mộc Uyển Thanh cả giận nói: "Chung Linh ngươi tiểu quỷ này mau tránh ra, ai muốn ngươi cứu?"

Chung Linh nói: "Ta vẫn là tìm cách đẩy ra cái này Đại Thạch Đầu, trước tiên cứu các ngươi đi ra tốt." Đoàn Dự nói: "Không được, không được! Ngươi đi trộm giải dược. Ta... Ta không chống chịu được, nhanh... Sắp chết." Chung Linh cả kinh nói: "Cái gì không chống chịu được? Bụng của ngươi đau không?" Đoàn Dự nói: "Không phải đau bụng." Xuyên linh lại hỏi: "Ngươi là đau đầu a?" Đoàn Dự nói: "Cũng không phải đau đầu." Chung Linh nói: "Vậy ngươi địa phương nào không thoải mái?"

"Chung cô nương ngươi cũng đừng hỏi, nhanh đi tìm thuốc giải đi, không phải vậy ta liền thật cảm giữ không được. Ta bên trong gọi là dâm • tiện không thể dời, tóm lại ngươi tìm tới, cũng nhanh đem giải dược mang tới, không phải vậy ta muốn sống không bằng chết á!"

"Tốt tốt tốt, này Đoàn đại ca ngươi ngay tại kiên trì một cái đi, ta xem một chút cha ta Dược Phòng bên trong có hay không." Chung Linh nói xong đi chậm chậm rời đi cái này thô tục không chịu nổi Thạch Thất.

Thế nhưng là lần này thuốc là Lưu Vân, cũng không phải là Chung Vạn Cừu thuốc, chỉ có thể hi vọng tại Đoàn Chính Thuần bọn họ trước khi đến cầu nguyện Đoàn Dự có thể kiên trì đến sau cùng đi.

Nhưng là cho dù Đoàn Dự có thể nhịn, Mộc Uyển Thanh cũng đã bị thuốc mê đến 5 mê ba đạo, não tử chỉ còn lại có xấu hổ sự tình.

"Uyển muội, ngươi không được qua đây, ta muốn gọi, ta thật muốn gọi!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyễn Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Tấn Công Hòa Thượng

Lưu Vân một ngày này đều không có quay về Vạn Kiếp Cốc, ngược lại là mang theo Hương Quả Cống Phẩm đi vào Đại Lý Thiên Long Tự. Cho nên hẳn cũng không có tham dự buổi chiều Đoàn Chính Minh Đoàn Chính Thuần mang theo nhất bang Đại Lý hảo thủ, đi xông Vạn Kiếp Cốc sự tình. Mà đứng tại Thiên Long Tự bên trong, nhìn xem tại đây kiến trúc to lớn hùng vĩ, trong chùa tăng nhân đều có đầu không lộn xộn Sái Thủy quét rác, Niệm Kinh bái phật. Một cổ hướng về phật lòng tự nhiên sinh ra. Theo lý thuyết Đại Lý Thiên Long Tự có thể nói được là Đại Lý Hoàng Thất Từ Đường, nhưng là dựa theo chúng sinh bình đẳng thuyết pháp, người xuất gia lẽ ra mở rộng Phương Tiện Chi Môn. Cho nên tại đây chỉ cần không phải cái gì đặc thù thời gian, đều cho phép bình thường dân chúng đến đây dâng hương. Lần này Lưu Vân cực kỳ hào sảng, ngay trước lớn nhỏ Tăng Chúng trước mặt, trước tiên đi theo Đại Phật cầu nguyện, sau đó đang cấp bên cạnh ghi công đức Tiểu Hòa Thượng bốn mươi lượng hoàng kim. Cái này không coi là nhỏ thù bút, muốn đến Thiên Long Tự cũng chia Tam Lục Cửu Đẳng, quyền tại một vài trước mắt có một cái áo xám tăng nhân đoán xâm, hơi cao một điểm có áo tăng màu vàng tăng nhân đoán xâm, nhưng là đến Lưu Vân trình độ này liền có hoàng sắc hất lên Cả Sa tăng nhân đoán xâm. "Đại sư xưng hô như

thế nào?" "A Di Đà Phật, lão nạp Bán Nhân." Lưu Vân giật mình, "Không nghĩ tới là Phương Trượng Đại Sư, tại hạ thật sự là thụ sủng nhược kinh." Bán Nhân dáng dấp mặt mũi hiền lành, âm thanh càng là to, "Lão nạp xem thí chủ giữa lông mày ẩn có vẻ buồn rầu, không biết lão nạp phải chăng có phúc có thể nghe được, đồng thời vì là thí chủ giải hoặc." "Đại sư đương nhiên là có tuổi nghề, nếu đại sư, ta muốn hỏi đại sư, nếu như tại Phật Tò trước mặt thành tâm thỉnh tội, Phật Hội khoan dung ta sao?" Bán Nhân khẽ tuyên một chút phật hiệu, "A Di Đà Phật, vậy phải xem thí chủ ngày thường đều làm qua cái gì sự tình, có câu nói là sự tình phân nặng nhẹ thông thả và cấp bách, tội chia trên dưới mười tám (Thập Bát Tầng Địa Ngục). Ta xem thí chủ khuôn mặt no đủ, chắc hẳn cũng là một cái người tập võ, không biết có thể từng phạm phải Sát Nghiệt?" Lưu Vân cũng học Bán Nhân khẩu khí nói: "A Di Đà Phật, đại sư, đây chính là chỗ mấu chốt. Đệ tử ngày thường chuyện làm cũng là giết chết một trăm người cứu một vạn người sự tình, thế nhưng là mọi người sẽ không nhớ kỹ còn sống người, hết lần này tới lần khác chấp nhất tại chết đi người. Đem đệ tử mắng là thương tích đầy mình, trong mắt chỉ có cừu hận, lại không đi để ý bên người mỹ hảo, cũng không thêm để ý bọn họ sinh cùng tử, đều coi đệ tử là thành là không đội trời chung cừu nhân, ngài nói đệ tử lòng có cỡ nào khổ. Còn có đệ tử cũng là một cái nội tâm mang yêu cùng chính nghĩa 5 thanh niên tốt, thế nhưng là luôn luôn bị Đại Hoàn Cảnh chỗ thúc đẩy, Luôn luôn làm một chút chính mình không thích sự tình. Với lại những chuyện này nhất định sẽ không đạt được người khác tán đồng, ngài nói ta có phải hay không về vởi cho thêm chuyện ra." "Ach ••• Bán Nhân nhất thời không nói chuyện, người trẻ tuổi này không thể tầm thường so sánh, hẳn cũng không biết từ đâu khuyên bảo cho thỏa đáng. "Không biết thí chủ còn có hân phiến nào à, dứt khoát nói hết ra, để cho lão nạp cho thí chủ cùng nhau giải hoặc." Lưu Vân nghĩ một hồi, "Nếu ta còn có một cái mao bệnh, cũng là luôn luôn muốn làm chuyện xấu, ta cũng không biết làm chuyện xấu là vì cái gì, ta chính là ưa thích làm chuyện xấu, không biết đại sư nhưng có pháp luật khuyên bảo ta." Bán Nhân ngược lại là đối với dạng này sự tình không cảm thấy kinh ngạc, bởi vì hẳn tại Xuất Gia trước đó, thờ phụng là Nho Gia Tuân Tử lý niệm. Nhân chi Sơ Tính Bản Ác! Bán Nhân một mực là cho rằng như vậy, cho dù là Xuất Gia làm hòa thượng cũng thế. Hẳn thấy người xuất sinh liền sẽ có ý vô ý phá hư bên người đồ vật, luôn luôn tràn đầy hiếu kỳ, tí như đánh vỡ chén nước, bẻ gãy đĩa các loại hết thảy, cũng là tại phá hư. Mà người lại phải đi qua mười năm hoặc là mấy chục năm bồi dưỡng mới có thể học được kiến thiết, đương nhiên trong lúc này còn có rất nhiều người từ bỏ kiến thiết, ngược lại đi làm đơn giản hơn phá hư. Cho nên nói người trẻ tuổi có một ít hổng ý nghĩ, chỉ cần khuyên người vì thiện, liền sẽ không đi đường nghiêng, đây cũng chính là bọn họ đám lão gia này tồn tại ý nghĩa, chỉ đạo mê mạng hậu bối tìm kiếm chính xác đường. "Người đại sư kia, ta có thể hay không trước tiên nói một đoạn tại đây ăn oán a, có thể muốn từ ta khi còn bé bắt đầu." "Đương nhiên có thể, thí chủ mời." Thế là Lưu Vân bắt đầu đem việc của mình chậm rãi nói đến, "Đại sư a, ta sinh ra ở một cái Đại Tông và Đại Lý biên cảnh một cái trong thôn trang nhỏ. Mẹ ta cũng là bởi vì tuổi nhỏ vô tri, bị một cái đáng giết ngàn đao hôn đần lừa gạt thân thể, sau đó đem ta sinh ra. Thế nhưng là về sau bởi vì ta mẹ là không có cưới trước tiên mang thai kết quả muốn bị đánh chết tươi, mà ông ngoại của ta vì bảo vệ chúng ta cũng bị thôn dân đánh chết tươi. Sau cùng ta và mẹ trốn tới, tóm lại cũng là qua lang bạt ký hồ sinh hoạt đi. Nhưng là cũng bởi vì một ít chuyện ta bị ép cùng ta mẫu thân tách ra, nhưng là ta rất có tiền đồ, về sau ta liền trở nên rất có thành tựu. Nhưng là dạng này sinh hoạt căn bản không đủ để đền bù ta khi còn bé nhận qua thương tổn, cho nên ta liền quyết định muốn trả thù nam nhân kia. Thế là ta đi vào Đại Lý, trời xui đất khiến phía dưới, ta gặp được cái kia cùng ta Đồng Phụ Dị Mẫu đệ đệ. Cái này đệ đệ là nam nhân này duy nhất cưới hỏi hoàng hôn hạ hải tử, ta cũng không phải hâm mộ hắn, cũng là muốn đem hắn đùa chơi chết. Về sau ta gặp phải một nữ tử, ngài nói có khéo hay không nằng thế mà cũng giống như ta, là Tư Sinh Nữ. Với lại càng kỳ quái hơn là ta cô muội muội này thích ta cái này đệ đệ, với lại hai người còn không biết thân phận. Cũng chính là trước đó không lâu ta cô em gái kia mẹ tìm tới cửa, bất thành linh phát hiện hai cái sẽ phải thành thân người lại là Thân Huynh Muội, ngài nói có khéo hay không. Sau đó hai người liền trở nên phi thường thống khổ, ta cũng phi thường thống khổ. Thế là ta đã cảm thấy ta cái này làm ca ca có cần phải tới giúp ta hai cái này Đệ Đệ Muội Muội đi ra mê cục, cho nên ta liền dùng ta cao cường võ công đem bọn hắn hai người toàn bộ nắm chặt một cái tiểu thạch thất bên trong. Hơn nữa còn cho hắn ăn bọn họ ta độc nhất vô nhị bí chế cực phẩm Xuân Dược, thế là " "Đủ!" Bán Nhân bất thành linh quát to một tiếng. Lối Âm cuộn cuộn, hoảng sợ Lưu Vân nhảy một cái. "Đại sư, ta còn không có kể xong đây." Bán Nhân hát lên Cà Sa, trợn mắt trừng mắt Lưu Vân, "Người tuổi còn nhỏ, vậy mà như thế ác độc, người ở nơi nào?" Lưu Vân cười ha ha một tiếng nói: "Đại sư yên tâm đi, ta thuốc chỉ tới ngày mai mới thôi, quá mức cũng không có sự tình. Với lại ta đi ra thời điểm, ta này đệ đệ vì ngăn ngừa phạm sai lầm, còn đem muội muội ta tay chân cho trói chặt, cho nên nói ra không đại loạn tử." Bán Nhân sắc mặt khó coi hỏi: "Người là lúc nào cho bọn hắn uống thuốc?" "Hôm qua." Hô! Bán Nhân một cái phát tay áo muốn kích động tại Lưu Vân trên mặt, thế nhưng là Lưu Vân khinh công đã là xuất thần nhập hóa, một cái lắc mình liền né tránh. Lưu Vân vội vàng nói: "Đại sư, không mang theo tức giận. Phật không phải nói bỏ xuống đồ đao liền có thể Lập Địa Thành Phật à, ngài dạng này táo bạo, còn thế nào được xưng tụng là đắc đạo cao tăng a." "Liền xem Bán Nhân một tay lấy Cà Sa cười nói: "A Di Đà Phật, lão nạp coi như không cần cái này thân thể tu vi, cũng phải ngăn cản người!" Nói xong Nhất Dương Chi liền tục huy động, mỗi ra một lần Nhất Dương Chi, cũng là tại Lưu Vân yếu hại huyết đạo bên trên, thế nhưng là Lưu Vân Nhất Dương Chi tu vi không thể so với hắn kém. Lại thêm quanh năm tu tập Bắc Minh Thần Công, nội lực cũng xa xa cao hơn Thiên Long Tự Phương Trượng Bán Nhân. Tự nhiên có thể Hiểu rõ Bán Nhân Chỉ Lực chỉ, thoải mái tự tại liền né tránh Bán Nhân Nhất Dương Chi. "Đại sư, người dạng này còn có thể hay không làm người, ta thế nhưng là xài bạc." "Im ngay, liền để lão nạp nhận người cái này Nghiệt Chương, tại ngày đêm dùng phạt pháp Độ Hóa, không phải vậy người chính là hại người hại mình." Hai người động tĩnh tự nhiên hấp dẫn Thiên Long Tự người vây xem, không ít xem nào nhiệt người còn khen Phương Trượng thân thể thật tốt, làm sao bố lớn niên kỷ còn có thể giống như tiểu hóa từ đánh quyền. Lưu Vân nếu bản ý cũng là muốn thăm dò một chút chính mình Nhất Dương Chi trình độ, cho dù không cần Nhất Dương Chi cũng có thể đem cái này Lão Hòa Thượng đánh nát. Đang khi nói chuyện Lưu Vân thân ảnh như Huyền như Thất, lơ lửng không có định du tẩu tại Bán Nhân Phương Trượng bốn phía, nhưng là Bán Nhân mỗi kích không trúng, dưới tình thế cấp bách ngón trở biến đổi một cổ sắc bén Thấu Thể Khí Kinh âm âm mà ra. Khí Kinh như hồng, Vô Hình Hữu Chất, bay nếu Lưu Tinh. Lưu Vân hoảng hốt phía dưới kém chút không có dừng lại, thời khắc sinh tử một cái xoay người cứu mình. Lục Mạch Thần Kiếm? Xem ra không được xuất ra một điểm bản lĩnh giữ nhà là dừng đi thoát, thế là từ trong quần áo móc ra một cái trắng bệch sắc Tiểu Cầu dùng lực một ném trên mặt đất. Phanh một chút tuôn ra đại lượng khói trắng bao lại Bán Nhân, Lưu Vân vô ý thương tổn Bán Nhân, thế là hắn tranh thủ thời gian chân đạp Lăng Ba Vi Bộ rời đi Thiên Long Tự. Chờ Lưu Vân đi xa, chỉ nghe thấy phương xa truyền đến Bán Nhân nổi giận âm thanh: "Nghiệt Chương, người đi ra! Hôm nay lão nạp muốn vừa võ Sát Giới, đem người mang đến địa ngục Vô Cực phía dưới! Lão nạp muốn độ ma, người đi ra!" Chỉ gặp Lưu Vân Lưu Vân giờ phút này đã cười tại một thót Bạch Mã bên trên, sừng sờ đi ra Thiên Long Tự phạm vi, nhìn phía xa non xanh nước biếc, tâm tình thật tốt. "Xem ra có cần phải hướng về người chia sẻ một chút nội tâm vui sướng, vẫn rất có tất yếu. Thiên Long Tự, ha ha." Không ngoài như vậy! 113

Chương 113: Nhìn Thấy Và Không Nhìn Thấy

Lưu Vân một đêm chưa về, hần chỉ là lại một lần nữa đi vào Kiếm Hồ dưới, nhìn xem chính mình có phải hay không lúc ấy quên cái gì.

Nhưng là hiển nhiên Lý Thanh La là một cái ngỗng qua nhỗ lông nữ nhân, trừ mặt đất bò đoàn không có bị phát hiện bên ngoài, phàm là đối với nàng lại giá trị đồ vật toàn bộ bị nàng dọn đi.

Trở về Lưu Vân liền phát hiện tại đây người hầu giống như toàn bộ biến mất đồng dạng, vậy mà không có một cái nào tới trợ thủ cho hần đốt nóng nước tắm người.

Bất thành linh đã cảm thấy có phải là hần hay không không muốn nhìn thấy muốn phát sinh?

Tranh thủ thời gian chạy đến giam giữ Đoàn Dự Thạch Thất trước, nhìn thấy Đoàn Duyên Khánh đang cùng một cái Hoàng Mi lão tăng tỷ thí Kỳ Nghê, hai người tại thạch trên bàn, dùng chính mình Chỉ Lực khắc hoạ làm ra một bộ bàn cờ.

Người nhất chỉ ta nhất chỉ tại lẫn nhau tại thạch trên bàn điểm quân cờ, quả nhiên là bận bịu quên cả trời đất.

Liền nghe Đoàn Duyên Khánh miệng bên trong phát ra tiếng cười: "Ha ha, Đại Hòa Thượng, người không phải tự kiềm chế trước người khác một bước à. Hiện tại cháu của ta đến, lão phu cũng chỉ muốn ngăn chặn người, hần sẽ làm so ta càng tàn nhẫn hơn. Ha ha ha!"

Hoàng Mi lão tăng nhìn thấy Lưu Vân khí chất phi thường, lại nhìn xem Đoàn Duyên Khánh, "Người nói hần là người chất nhĩ, chẳng lẽ hần cũng là Đoàn Thị tử tôn?"

Đoàn Duyên Khánh khí tức trì trệ, Lưu Vân xuất hiện quá kịp thời, dẫn đến hần lập tức đặc ý vong hình, thế mà không có quên Lưu Vân là mình vũ khí bí mật.

Thế là lời nói xoay chuyển, "Xem ra có thể mời người tới người, cũng thừa nhận ta là Duyên Khánh Thái Tử thân phận, ta mới là chính thống, ta mới thật sự là Đại Lý hoàng đế!"

Đoàn Dự cũng nghe bọn họ đối thoại, khi nhìn đến Lưu Vân, bất thành linh nói ra: "Đại sư, người không cần phân tâm, hết thấy hữu vi pháp, như mộng huyễn bọt nước, như lộ cũng như điện, ứng tác như thế xem."

Hoàng Mi lão tăng lập tức kịp phản ứng, "A Di Đà Phật, lão tăng thiếu chút nữa thí chủ nói, chúng ta vẫn là đánh cờ đi."

Đã nhìn thấy Lưu Vân bất thành linh không để ý hình tượng nằm rạp trên mặt đất, cẩn thận nghe dưới mặt đất truyền đến âm thanh.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, dưới mặt đất truyền đến công cụ âm thanh còn có hần tất tiếng xột xoạt tốt đừng âm thanh, nhưng là khoảng cách đặc biệt xa, cái phương hướng này tựa như là?

Hồng bát, "Bá phụ, người nhìn kỹ cái này Lão Hòa Thượng, hần hết thấy giao cho ta là được."

"Người đi đi."

Hoàng Mi lão tăng bất thành linh hướng phía Lưu Vân làm đi Kim Cương Chỉ, nhưng lại bị Đoàn Duyên Khánh đoàn trượng vung lên kích xạ ra Nhất Dương Chỉ triệt tiêu.

Lưu Vân biết rõ thời gian có thể có chút không kịp, liền đối với cái này Hoàng Mi lão tăng nói: "Lão Hòa Thượng,

Người chớ đặc ý, người hôm nay tất nhiên tranh đoạt vũng nước đục này, ngày khác ta nhất định sẽ tới để người còn."

Nói xong cũng tranh thủ thời gian hướng phía Chung Vạn Cừ gian phòng chạy tới, hần nhớ kỹ Ba Thiên Thạch bọn họ cũng là trước tiên chui vào Chung Vạn Cừ gian phòng, mới lại tìm đến Thạch Thất vị trí.

Ngay tại hần muốn bước vào Chung Vạn Cừ gian phòng thời điểm, chỉ nghe thấy hai cái này phu thê ở bên trong cãi lộn, với lại tất cả đều là liên quan tới Cam Bảo Bảo và Đoàn Chính Thuần trước đó này đoạn đề tài.

Lưu Vân không dám đánh nhiều bọn họ, chỉ là tại trước cửa này chờ lấy hai cái này phu thê nói ra.

Nhưng là càng nghe càng bội phục Cam Bảo Bảo, nữ nhân này nói chuyện luôn luôn tránh nặng tìm nhẹ, lợi dụng Chung Vạn Cừ đối với nàng yêu, không kiêng nê gì cả châm chọc Chung Vạn Cừ.

Một khi Chung Vạn Cừ nói vài lời ngoan thoại, liền lập tức giả dạng làm tiểu nữ tử diễm đạm đáng yêu bộ dáng. Thế nhưng là Nhất Đẳng Chung Vạn Cừ yếu thế, lập tức vừa giận lực toàn bộ triển khai Pháo Oanh Chung Vạn Cừ làm người không đứng đắn.

Thật là một cái tiện nhân!

Lưu Vân trốn ở trên cửa phòng, giận thầm mắng một tiếng Cam Bảo Bảo.

Chung Vạn Cửu nhất thời không lay chuyển được Cam Bảo Bảo, trong cơn tức giận đóng sập cửa mà ra, tâm hoảng ý loạn đi.

Lúc này Cam Bảo Bảo cũng tìm kiếm Chung Linh rồi phòng, nhưng là Chung Linh nếu ngay tại dưới sàn nhà đi, phụ mẫu nói cái gì lời nói, nàng đều nghe được nhất thanh nhị sở.

Mà lúc này Lưu Vân nhẹ giọng chậm rãi đi vào gian phòng, bắt đầu nằm rạp trên mặt đất lắng lắng nghe dưới mặt đất động tĩnh.

Lưu Vân công lực hiếm thấy, thính lực rất tốt. Hắn đã nghe được phía dưới người đã đi xa, chắc hẳn lần này đi liền hẳn là Thạch Thất.

.....

Ba Thiên Thạch và Hoa Hách Cẩn ba người cạy mở trong thạch thất vách tường Đại Thạch Đầu, nhìn thấy Mộc Uyển Thanh không biết xảy ra chuyện gì tình tế ở vách tường một góc, Đoàn Dự đã mơ mơ màng màng sắc mặt phát hồng, dưới chân Lăng Ba Vi Bộ đi loạn, điên điên khùng khùng ở thạch thất bên trong đi đi lại lại chạy loạn.

"Thế Từ!"

Ba Thiên Thạch và Phạm Hoa đi chợ xong tới bắt được Đoàn Dự, Đoàn Dự tại cái này nhỏ hẹp trong thạch thất đi không được, liền bị Ba Thiên Thạch và Phạm Hoa ấn xuống. Ba Thiên Thạch tranh thủ thời gian xuất ra da trâu túi nước, cho Đoàn Dự miệng bên trong rót một cái nước. Đã nhìn thấy Đoàn Dự nhếch nhếch miệng, "Ta còn muốn uống."

Ba Thiên Thạch tiếp tục cho Đoàn Dự uống nước, muốn đến mấy ngày nay Đoàn Dự sợ trong đồ ăn lại có độc, một mực giọt nước không vào, nào từ đều mơ hồ.

Đoàn Dự uống mấy ngụm nước về sau, thần trí dần dần khôi phục. Ánh mắt tập trung nhìn vào, có Ba Thiên Thạch, Phạm Hoa, Hoa Hách Cẩn và Chung Linh tại, "Các người đây là làm sao?"

Liền nghe đến Thạch Thất bên ngoài có người tụ tập cùng một chỗ, giống như người tới không ít, cũng là tai to mặt lớn nhân vật.

"Chuyện gì xảy ra?"

Phạm Hoa cười đại bào, chòang tại tế ở góc tường Mộc Uyển Thanh trên thân. Sau đó nói một tiếng "Đắc tội, quận chúa." Sau đó liền đem Mộc Uyển Thanh ôm, theo mặt đạo đi ra ngoài.

Ba Thiên Thạch nói: "Thế Từ, tình huống bây giờ nguy cấp, ta mang người đi thôi."

Đoàn Dự nào từ nhất chuyển, liền biết mình bây giờ thoát khỏi nguy hiểm. Thế là liền nói: "Ba Tư Không, không được a. Chung Vạn Cửu làm những chuyện này, chính là vì bại hoại ta Đoàn gia danh dự, ta phải ở lại chỗ này, để cho hắn đánh rớt răng hướng về trong bụng nuốt."

Ở một bên Chung Linh vừa rồi tại gian phòng dưới sàn nhà mặt đã biết phụ thân đang bày ra lấy cái gì, tất nhiên Mộc Uyển Thanh là Đoàn đại ca thân muội muội, ra chuyện này, dù là bị người ta biết Thạch Thất tại đây chỉ có Đoàn Dự một người.

Phụ thân tất nhiên cũng sẽ đánh vỡ nồi đất hỏi, nhất định sẽ bị bọn họ tìm tới Thạch Thất động khẩu, đến lúc đó coi như không có Mộc tỷ tỷ, không nói Đoàn đại ca danh tiếng khó giữ được, này Đại Lý Hoàng Thất cũng sẽ bị nhục nhã. Với lại chỉ sợ ngày sau cha mình cũng sẽ trên lưng tiêu nhân tên, sẽ không lại trên giang hồ đặt chân.

Với lại Đoàn đại ca người này nhân phẩm tốt, đáng đáp cũng thanh tú, Gia Thất cũng tốt, chính mình cũng thoáng đối với hắn có một ít động tâm.

"Đoàn đại ca, ta lưu lại cùng người."

Đoàn Dự giật nảy cả mình, "Chung cô nương, người nói cái gì? Không được, người đi mau, ta có thể giải quyết những chuyện này."

Nhưng là đã nhìn thấy Chung Linh cười Ngoại Y, nói: "Không được, ta không thể để cho người thương hại ta cha, với lại chỉ có làm như vậy, cha ta mới sẽ không bị Đại Lý ghi hận, cũng sẽ không bị Đại Lý truy sát."

Đoàn Dự nghĩ lại, nàng nói cũng có đạo lý, ta Đoạn Thị đặt chân Đại Lý mấy trăm năm, chỗ tích súc lực lượng xa so với chính ta biết còn nhiều hơn, ngày sau cũng tất nhiên sẽ tìm Chung Vạn Cửu trả thù.

"Chung cô nương, người cần phải hiểu rõ sau chuyện này quả?"

Chung Linh dứt khoát kiên quyết nói ra: "Là Đoàn đại ca, ta đã chuẩn bị sẵn sàng."

Giờ phút này liền nghe đến bên ngoài có tiếng người truyền đến, Đào Bạch Phượng nói ra: "Chung cốc chủ, thả cùng không thả, nhưng bằng các hạ một lời." Chung Vạn Cửu cười nói: "Thả, thả, phóng! Tự nhiên thả, ta giữ lại Lệnh Lang làm gì?"

Đạo Bạch Phượng bỗng nhiên đứng lên, nói ra: "Chung cốc chủ tất nhiên cốc đồng ý trả lại tiểu nhi, liền mời gọi hắn đi ra, để cho ta mẹ con gặp nhau."

Chung Vạn Cửu cũng đứng lên, nói: "Vâng!" Bất thành linh quay đầu, hung hăng trừng Đoàn Chính Thuần liếc một chút, thở dài: "Đoàn Chính Thuần, người đã có tốt như vậy lão bà, Hào Nhi Tử, như thế nào vẫn lòng tham không đủ? Hôm nay thanh danh mất sạch, mất hết mặt mũi, là người tự làm tự chịu, chớ nên trách ta Chung Vạn Cửu."

Đoàn Chính Thuần nói: "Người cũng nhớ kỹ, chuyện hôm nay, ta Đoàn Chính Thuần cũng sẽ không quên, ngày sau tất nhiên đòi lại."

Thế là Đoàn Chính Thuần liền để Trữ Vạn Lý bọn bốn người đẩy ra mở thạch môn.

Chung Vạn Cửu quát: "Chậm đã! Các người có biết nhà đá này bên trong, còn có người nào ở bên trong?" Đoàn Chính Thuần cả giận nói: "Chung cốc chủ, người nếu lấy ác độc thủ đoạn an bài con ta, cần biết chính người cũng có thể nữ." Chung Vạn Cửu quanh quệ cười nói: "Hắc hắc, không tệ, ta Chung Vạn Cửu có vợ có nữ, may mà ta không có nhi tử, con trai của ta càng sẽ không cùng ta thân sinh làm này Loạn Luân Thú Tính." Đoàn Chính Thuần sắc mặt tái xanh, quát: "Người nói vớ nói vẩn cái gì?" Chung Vạn Cửu nói: "Mộc Uyển Thanh là người Tư Sinh Nữ, đúng hay không?" Đoàn Chính Thuần cả giận nói: "Mộc Uyển Thanh thân thế, muốn người quản nhiều cái gì nhàn sự!"

Chung Vạn Cửu cười nói: "Ha-Ha, vậy cũng chưa chắc là cái gì nhàn sự. Đại Lý Đoàn Thị, Thiên Nam vì là hoàng, Độc Bá Nhất Phượng, trong chốn võ lâm cũng là nổi tiếng thanh danh. Các vị Anh Hùng Hào Hán, mọi người mở mắt ra nhìn một cái, Đoàn Chính Thuần Thân Sinh Nhi Tử và thân sinh nữ nhi, lại tại chỗ này Loạn Luân, liền như bình thường kết thành phu thê à!" Hắc Hướng Nam biến Ngạc Thần đánh cái thủ thế, hai người đưa tay liền đi đẩy này ngăn tại thạch ốc tảng đá lớn.

Đoàn Chính Thuần nói: "Chậm đã!" Đưa tay đi cản. Diệp Nhị Nương và Vân Trung Hạc đều ra nhất chưởng, chia từ hai bên trái phải đánh tới. Đoàn Chính Thuần dựng thẳng chưởng cản. Cao Thăng Thái né người nghiêng bên trên, đi nghiêng cứu Vân Trung Hạc thủ chưởng. Không ngờ Diệp Vân hai người cái này hai chưởng cũng là Hư Chiêu, Hữu Chưởng một màn trống thời khắc, Tả Chưởng đồng thời đẩy ngược, cũng đều đánh vào trên tảng đá lớn. Cái này tảng đá lớn tuy có mấy ngàn cân nặng, nhưng ở Chung Vạn Cửu, Nam Hải Ngạc Thần, Diệp Nhị Nương, Vân Trung Hạc bốn người hợp lực đẩy kích phía dưới, nhất thời liền cút ở một bên. Cái này một nước là bốn người trước đó thương nghị ổn thỏa, hừ hừ thực thực, đoạn xuống thuận vậy mà vô pháp cản trở. Nếu Đoàn Chính Thuần cũng là nóng lòng sớm được yêu quý tử, đồng thời không có đúng như vì sao xuất lực cản trở. Nhưng gặp tảng đá lớn cút ngay, lộ ra một cánh cửa, nhìn đi vào đen nhánh, nhìn không rõ tình cảnh bên trong phòng.

Chung Vạn Cửu cười nói: "Cô nam quả nữ, Xích Thân lộ thể trốn ở một gian Hắc Ốc Tử bên trong, còn có thể có cái gì tốt chuyện làm đi ra? Ha-Ha, Ha-Ha, mọi người nhìn mình bạch!"

Chung Vạn Cửu trong tiếng cười lớn, chỉ gặp một thanh niên nam tử tóc tai bù xù, lấy thân trên đi sắp xuất hiện đến, hạ thân chỉ buộc lên một đầu quần đùi, lộ ra hai đầu bắp đùi, chính là Đoàn Dự, trong tay ôm ngang một nữ tử. Nữ tử kia núp ở trong ngực hắn, cũng chỉ ăn mặc thiếp thân Quần lót, lộ ra cánh tay, bắp đùi, trên lưng tuyết trắng cơ mềm da.

Bảo Định Đế mặt mũi tràn đầy xấu hổ. Đoàn Chính Thuần cúi đầu xuống không dám nâng lên. Không phải đều nói được không, làm sao nghìn tính vạn tính vẫn là tình cảnh như thế. Đạo Bạch Phượng hai mắt rung rung, lẩm bẩm nói: "Oan Nghiệt, Oan Nghiệt!" Cao Thăng Thái cúi xuống trường bào, muốn đi cho Đoàn Dự khoác lên người.

Chung Vạn Cửu cười ha ha, mười phần đắc ý, đột nhiên tiếng cười ngừng, ngừng một lát, bất ngờ thâm âm thanh kêu to: "Bảo bảo! Tại sao là người?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Cắt Không Đứt Tình

Đoàn Chính Thuần và Chung Vạn Cửu trong lúc nhất thời đã cảm thấy trời đất quay cuồng, ù tai hoa mắt, não từ ông ông trực hường.

Chung Vạn Cửu giờ phút này đã cảm thấy trong cổ họng giống như có cái gì đồ vật muốn xuất đến, trong lúc nhất thời tinh thần hoảng hốt, PHỐC một chút phun ra một cái Hồng Hồng máu tươi, cả người ngược lại ngã vào Thạch Thất mặt đất, bất tỉnh nhân sự.

Mà Đoàn Chính Thuần liền tiếp lùi lại năm bước, nhìn xem đồng dạng bất tỉnh nhân sự Đoàn Dự, trong miệng Trục Đạo: "Nghịch Tử, Nghịch Tử."

Ngược lại là Đạo Bạch Phượng rất vui vẻ, nàng vốn là đối với Cam Bảo Bảo thấy ngứa mắt, đã cảm thấy từ khi Cam Bảo Bảo và Đoàn Chính Thuần đã gặp mặt về sau, vẫn ngẫu đứt tơ còn liền.

Bị Chung Vạn Cửu mời đến Quần Hào đồng đều nghĩ: "Đại Lý Đoàn Thị quả nhiên là lợi hại, không biết dùng cái gì biện pháp, càng đem Chung cốc chủ

phu nhân đánh tráo, tù ở thạch thất bên trong. Chung Vạn Cửu thân ở Đại Lý, lại không lý do đi cùng Đoàn gia đối nghịch, đây không phải là tự mình chuốc lấy cực khổ sao?"

Bảo Định Đế nhìn thấy chất nhi không việc gì, cũng không nghĩ ra sự tình vậy mà diễn biến thành dạng này, lại là vui mừng, lại cảm giác cũng xấu hổ, nhất thời cũng suy đoán không ra bên trong từ, nhưng nghĩ đến Hoàng Mi Tăng và Duyên Khánh Thái Tử so vút nội lực, đã đến nghìn cân treo sợi tóc trước mắt, có chút sai lầm lập tức liền có lo lắng tính mạng, lúc này xoay người lại đi xem hai người chiến đấu.

Chỉ gặp Hoàng Mi Tăng cái trán giọt mồ hôi như đậu, giọt giọt rơi vào ván cờ phía trên, Duyên Khánh Thái Tử lại vẫn là thần sắc bất biến, như vô sự, hiển nhiên thắng bại đã phân.

Nhưng là cái này Hoàng Mi lão tăng trước đó từng chiếm được Đoàn Dự chi điểm, mỗi đi một bước đều tương đương với hắn và Đoàn Dự hai người nghĩ sâu tính kỹ về sau đối chiến Đoàn Duyên Khánh, trong lúc nhất thời tuy có dấu hiệu thất bại, nhưng là còn không có thương tổn đến căn bản.

Đang lúc tất cả mọi người đang chăm chú cái này Thạch Thất tình huống thời điểm, Luru Văn bỗng nhiên xuất hiện tại Hoàng Mi lão tăng sau lưng. Dừng nhanh như Luru Tình chưởng lực đánh vào Hoàng Mi lão tăng sau lưng, liền để cái này sẽ xuất thủ Hoàng Mi lão tăng một chỉ điểm hướng nơi khác.

Luru Văn một chưởng này cũng là cực mạnh lực đẩy, không có Lực sát thương, khống chế thủ pháp càng là đúng dịp đến đỉnh phong. Nhất chưởng đâm vào Hoàng Mi lão tăng trên lưng, này mới khiến hắn nhất chỉ thất thủ.

Cao thủ đánh cờ, tất nhiên là coi trọng lạc tử vô hồi, huống chi khắc thạch vì là bình, hãm thạch vì là tử, nội lực chỗ khắp nơi thạch vì đó nát, làm sao có thể xuống không tính?

Hoàng Mi lão tăng nhìn lại, giật dử nói: "Nhóc con an dám âm ta!"

Đoàn Duyên Khánh biết hiện tại là thắng hay bại đã râu ria, cầm đoàn trượng phanh một chút gỗ nện ở trên bàn đá, đã nhìn thấy bàn đá trong khoảnh khắc vỡ vụn thành bảy tám khối đá vụn.

Các vị anh hùng bị bên ngoài âm thanh dẫn tới, xem xét ván cờ đã xuống xong, nhưng là bàn cờ lại bị cái này Thanh Y quái nhân cho hủy.

Liền nghe Đoàn Duyên Khánh nói: "Ha ha, lão phu chất nhi chơi lừa gạt, lão phu cam bái hạ phong, đại sư thắng."

Hoàng Mi lão tăng sắc mặt cực kỳ khó nhìn, hôm nay không chỉ chưa cứu được Đoàn Dự, còn để cho một cái Tiểu Ác người hồng đi chính mình danh tiếng.

Đoàn Chính Thuần cũng không biết chính mình là nên cao hứng hay là hân là đeo lên mặt nạ từ đó không còn gặp người.

Ngược lại là Đào Bạch Phượng cho thấy thiện tâm, coi chính mình đạo bào choàng tại vẫn còn đang hôn mê Cam Bảo Bảo trên thân, đồng thời hét lớn nói: "Nhìn cái gì vậy, đều cho Bản Vương Phi lăn ra ngoài!" Nàng tất nhiên thắng một cục, tự nhiên cũng phải tuyên thệ một chút ai mới là lớn nhỏ vương.

Các vị Anh Hào nhao nhao đi ra Thạch Thất, nhìn thấy hết thấy đã trần ai lạc định, đợi tiếp nữa ngược lại tăng thêm phiền phức, liền lẫn nhau tạm biệt, ngày sau gặp lại loại hình.

Thế là vô cùng náo nhiệt tràng cảnh, thoáng chốc liền tản ra sạch sẽ.

Đoàn Duyên Khánh dùng trường trượng khẽ chống sàn nhà, cả người liền giống như giẫm lên cả kheo đồng dạng bay đi. Mà Luru Văn và hắn ba cái ác nhân cũng cùng một chỗ thi triển khinh công đuổi theo Đoàn Duyên Khánh rời đi.

Bảo Định Đế trở về trong thạch thất, một cái chống lên Chung Vạn Cửu nói: "Thuần đệ, ngươi đem Dự nhi mang về, Đệ Muội ngươi đem nữ nhân này cũng sắp xếp cẩn thận. Hôm nay sự tình liền sáng khoái quên đi, dù sao chủ yếu nhất là Dự nhi không có thụ thương là được."

Ở đây mấy người cũng là rất có ăn ý không có lên tiếng, nhưng là các loại Bảo Định Đế đi ra thời điểm, nhìn thấy tràn ngập nước mắt Hoàng Mi lão tăng, trong lúc nhất thời cũng là không nói chuyện.

Hắn đi đến Hoàng Mi lão tăng trước mặt nói: "Sur huynh, đi qua sự tình đều đi qua, thắng bại là là chuyện thường, làm gì tính toán chi li đâu?"

Thế nhưng là Hoàng Mi lão tăng lại không được cho rằng như vậy, "Hoàng Thượng gây sát lão nạp, lão nạp dùng không nhận thuế muối áp chế Hoàng Thượng, thế nhưng là kết quả là nhưng vẫn là làm hư hại, thật sự là xấu hổ không thôi tự dung, xấu hổ vô cùng."

"Sur huynh! Trẫm nói chuyện qua cũng là Thánh Chỉ, với lại dạng này cũng đối bách tính tốt, điểm xuất phát là cái gì hiện tại đã không trọng yếu."

Thế nhưng là Hoàng Mi lão tăng vẫn không thuận không buông tha, "Dạng này vừa vặn rất tốt, Hoàng Thượng. Ta liền một ta cái này Hoàng Mi người bảo đảm, hữu sinh chi niên ta nếu là không có thể bắt lấy cái kia đánh lên ta Tiểu Ác người tới trước mặt ngài cho ngài thỉnh tội, ta liền cạo cái này lông mày, như thế nào!"

Bảo Định Đế lập tức liền gấp, "Sur huynh, không được không được, đây là ngài báng hiệu, làm sao tự hủy?"

Nhưng là Hoàng Mi lão tăng nghe đều không nghe, theo Luru Văn bọn họ chạy tới lộ tuyến liền đuổi theo, chỉ để lại một cây gãy mất ngón chân út trên mặt đất.

.....

Thời gian cũng không biết đi qua bao lâu, Đoàn Dự tại gian phòng của mình thăm thẳm tỉnh lại.

Đao Bạch Phượng vừa nhìn thấy nhi tử tỉnh lại, liền đi nhanh lên đi qua, vịn Đoàn Dự để cho hắn ngồi xuống, tại hắn thân thể đằng sau nhiều mặt hai cái gối đầu dựa vào, "Dự nhi, ngươi có thể tỉnh tỉnh, thật sự là hù chết mẹ."

Đoàn Dự nhìn thấy bên cạnh Tiểu Trà mấy bên trên có nước, vội vàng rót một ly tranh thủ thời gian uống hết. Lúc này Đoàn Chính Thuần cũng tiến vào, vừa vận nhìn thấy nhi tử tỉnh lại.

Không giận không buồn lại hỏi: "Dự nhi, ngươi còn nhớ rõ các ngươi ở thạch thất phát sinh sự tình gì sao?"

Không hỏi còn tốt, hỏi một chút Đoàn Dự kém chút nhảy dựng lên, "Cha, không tốt. Ta nhìn thấy Lưu Vân cũng đi vào trong thạch thất, đem chúng ta đều chế phục. Ba Tư Không hoa ti mã đều thế nào, bọn họ nhất định thảm tạo bất trắc!"

Đoàn Chính Thuần mời một người tại Đoàn Dự bên người, đem Đoàn Dự tay đem ở trong tay chính mình mặt nắm chặt, "Đều vô sự, bọn họ đã tìm tới, phụ vương trên mặt đất chằng đường tìm gặp bọn họ, còn phát hiện Chung Vạn Cửu nữ nhi Chung Linh. Bọn họ đều rất tốt, phụ vương đã đem bọn họ đều cứu ra."

Đoàn Dự thở phào một hơi, "Như thế thuận tiện, ta liền biết cha nhất có bản sự, nhất định sẽ đem ta cứu ra."

Thế là đã nhìn thấy Đao Bạch Phượng trên mặt mắt tự nhiên nụ cười, "Mẹ, ngài thân thể không thoải mái sao?"

Đao Bạch Phượng cười nói: "Nào có, mẹ hiện tại rất tốt, ngươi muốn ăn cái gì, mẹ đến cấp ngươi làm."

"Ách... Nhân Sâm gà."

Thế là Đao Bạch Phượng cứ vui vẻ ha ha ra ngoài thân thủ cho nhi tử làm Nhân Sâm gà đi.

Làm phụ thân Đoàn Chính Thuần xem xét thể tử Đao Bạch Phượng ra ngoài, càng là chăm chú nắm lấy Đoàn Dự tay nói: "Dự nhi, ngươi cần phải đem chuyện đã xảy ra thành thành thật thật nói rõ ràng, đây hết thảy đến là thế nào một chuyện?"

Đoàn Dự trong đầu mơ hồ còn có ngày đó ấn tượng, "Ta nhớ được Chung cô nương lúc ấy đã phải bồi ta cùng một chỗ gánh chịu sự tình lần này mạo hiểm, Phạm tiên sinh đã đem Uyển muội ôm ra đi. Chúng ta liền đợi đến Chung Vạn Cửu muốn mở đại môn, sau đó nhìn ba Tư Không bọn họ lui về trong địa đạo."

Thế nhưng là ngay tại lúc này, cái kia Tứ Đại Ác Nhân chất tử Lưu Vân cũng từ trong địa đạo bất thành linh xông tới, dùng nhanh chóng như sét không kịp che tai tốc độ chế phục chúng ta, đang đánh bất tỉnh ta trước đó còn nói một tiếng tư phổ Leo cái gì, về sau ta liền cái gì cũng không biết. Cha, về sau đều phát sinh sự tình gì, ngài là làm sao đem ta cứu sẽ đến a?"

Đoàn Chính Thuần cười khổ nói: "Phụ vương nào có bản sự kia, phụ vương lúc đầu hết thảy đều tại trong khống chế, tóm lại ngươi liền nhớ kỹ, đây hết thảy đều không phải là ngươi sai, nếu như ngươi ra cái gì sự tình, cũng không cần kích động."

"Không phải, cha, đến là thế nào một chuyện, vì sao ngươi sắc mặt như vậy khó coi?"

Đoàn Chính Thuần một cái vung ra Đoàn Dự tay, "Tóm lại những chuyện này, ngươi không cần xen vào nữa, Vi Phu nhất định sẽ vì ngươi rửa sạch oan khuất, ngươi liền đợi đến phụ vương tốt."

Nói xong cũng rời đi, nếu Đoàn Chính Thuần sớm tại nghe được Lưu Vân lúc đi vào đợi, liền đã buông lỏng một hơi, còn tốt bảo bảo không có và con trai mình làm ra thất thường gì sự tình.

Nhưng là nếu như đây hết thảy cũng là cái kia gọi Lưu Vân người trẻ tuổi hạ độc thủ, vậy mình cũng có tất yếu bắt lấy Lưu Vân, tại bảo bảo và con trai mình Đoàn Dự trước mặt thân thủ làm thịt hắn.

Nghĩ tới đây, Đoàn Chính Thuần liền rút cuộc ngồi không yên, dựa theo Hoa Hách Cẩn đảo móc địa đạo vị trí, hắn quyết định mang theo mấy người tu dò xét Vạn Kiếp Cốc.

Giờ phút này Cam Bảo Bảo chính là một cá nhân ngồi trong phòng, nhất bút nhất hoạ viết Di Thư, sau đó là không phải nhìn xem trên xà nhà tam xích lụa trắng, nước mắt liền ngăn không được rơi xuống.

Chương 115: Lý bất loạn hận

"Thanh Thanh từ tâm, ung dung ta tâm. Thanh Thanh từ tâm, ung dung ta tâm. Thanh Thanh từ tâm, ung dung ta tâm...."

Cam Bảo Bảo trong miệng không ngừng lặp đi lặp lại đọc lấy cái này vài câu Thi Từ, mà giờ khắc này đã đi tới phía dưới Đoàn Chính Thuần biết, cái này chính là năm đó mình cùng Cam Bảo Bảo ước hẹn thơ.

Nghĩ không ra nàng còn nhớ rõ, ta cũng còn nhớ rõ.

Cam Bảo Bảo Di Thư bên trên, Thông Thiên chỉ viết như thế nào yêu Chung Vạn Cửu, hi vọng Chung Vạn Cửu có thể tại chính mình chết đi về sau, chiếu cố thật tốt nữ nhi. Còn đem chính mình những năm này cho Chung Linh chuẩn bị đồ cưới để ở nơi đâu, đều viết rất rõ ràng.

Nhưng là thâm tàng tại nang tâm bí mật, nàng quyết định muốn dẫn đến Âm Phủ, không cho nó tại tái hiện tại thế.

"Thuần ca, ta đi, Thanh Thanh từ tâm, ung dung ta tâm. Nhưng vì là quân cho nên, trầm ngâm đến nay. Chúng ta kiếp này Hữu Duyên Vô Phận, liền để chúng ta tới sinh lại tụ hợp, làm một đôi hạnh phúc Tiểu Phu Thê."

Nói xong cũng muốn giẫm lên ghế, chuẩn bị hương hồn tiêu vẫn.

Lúc này, Đoàn Chính Thuần bất thành linh từ miệng hàm bên trong lao ra, ôm chặt lấy Cam Bảo Bảo bấp đùi, đem nàng từ lụa trắng bên trên ôm hạ xuống.

"Là người?" Cam Bảo Bảo vừa lại kinh ngạc có hạnh phúc, không nghĩ tới mình sẽ ở trước khi chết gặp Đoàn Chính Thuần một mặt.

Không đúng, đây là người thật, không phải ảo giác.

"Người làm sao lại ở chỗ này?" Cam Bảo Bảo thất kinh hỏi, dưới cái nhìn của nàng đây quả thực là không có khả năng sự tình, bởi vì từ khi hôm qua sự tình sau khi phát sinh, đi vào cốc chỗ phạm là có cái gió thổi cỏ lay, Chung Vạn Cửu đều sẽ biết.

Đoàn Chính Thuần thâm tình chậm rãi nói: "Bảo bảo, người một kêu gọi ta, ta liền đến. Ta cũng không tiếp tục đi, kiếp này chúng ta muốn làm một đôi để cho người ta hâm mộ Thần Tiên Quylene Lữ."

Lúc này Chung Linh bất thành linh chạy đến cửa ra vào, liều mạng gõ cửa, "Mẹ, mẹ a! Vân Trung Hạc muốn bắt ta, người mau ra đây cứu ta!"

Đoàn Chính Thuần bỗng nhiên và Cam Bảo Bảo ánh mắt đối lập, liền thần giao cách cảm biết đối phương đang suy nghĩ gì. Cam Bảo Bảo mau chóng tới mở cửa, mà Đoàn Chính Thuần thì nhanh chóng tiến vào trong địa đạo.

Cam Bảo Bảo đem Chung Linh bỏ vào đến về sau, Chung Linh một cái Mãnh Tử xông tới, ngay cả đánh ba cái cút. Cái này tài hoa thờ hôn hèn nói: "Mẹ, người làm sao lâu như vậy mới đến cứu ta."

Cam Bảo Bảo cũng không được nói nhảm, rút ra đầu giường trường kiếm, nói: "Linh Nhi, người tại chỗ này đợi lấy, mẹ cái này làm thịt cái kia hạc, cho người an ủi."

Nói xong Cam Bảo Bảo liền ra ngoài, đem Chung Linh một người khóa trong phòng.

Thế nhưng là thời gian cũng không lâu lắm,

Cam Bảo Bảo một đi không trở lại, đang lúc Chung Linh tâm tư làm sao bây giờ thời điểm. Đại môn ầm ầm bị một cây Thiết Trảo Cương Trượng đánh nát, mảnh vụn vung một chỗ.

Đã nhìn thấy Vân Trung Hạc mặt mũi tràn đầy âm cười nói: "Hắc hắc, ta nhìn người cái này tiểu mỹ nhân lần này chạy trốn nơi đâu, liền không biết người có thể tiếp thúc thúc mấy chiêu, tới tới tới, để cho thúc thúc cho người kiểm tra thân thể."

Chung Linh đương nhiên dọa đến là hoa dung thất sắc, nhưng là nàng thông minh a. Cúi đầu xem xét, tại đây vừa vặn vịn rồi lần trước phát hiện không xa, tranh thủ thời gian chạy tới nhắc lên sàn nhà, muốn hướng về trong địa đạo xuyên.

Thế nhưng là nhiệt huyết công tâm Vân Trung Hạc sao có thể để cho Chung Linh đạt được, một cái phi thân xông tới, đang muốn một cái ngã vào miệng hàm bên trong, nắm chắc Chung Linh mất cá chân.

Chung Linh sao có thể cứ như vậy từ bỏ, càng là liều mạng đi đến bờ, liền sợ bị Vân Trung Hạc đuổi kịp.

Lúc này Nhạc Lão Tam bất thành linh xuất hiện, nhìn thấy Vân Trung Hạc đang tại đại phát Thú Tính, "Mẹ lão tử, tiểu cô nương này là Đại Chất Tử ngàn

vạn dặm dò không thể thương tổn, người còn dám giống như Đại Chất Tử đoạt lão bà, nhìn ta không đến giáo huấn người!"

Nói xong cũng vọt tới miệng hàm, một phát bắt được Vân Trung Hạc còn ở bên ngoài mắt cá chân, muốn đi lên lạp.

Lúc này Chung Vạn Cừu và Cam Bảo Bảo đi tới, nhìn thấy gian phòng của mình bên trong lại có như thế một cái địa đạo, lập tức quay đầu hung dữ nhìn xem Cam Bảo Bảo, "Người nói! Người và cái kia họ Đoàn cầu tặc tư thông bao nhiêu thời kỳ!"

Trong con tức giận một bàn tay đem Cam Bảo Bảo kích động trên mặt đất, trắng nõn trên mặt nhất thời xuất hiện một tấm thật to hồng sắc chường ngắn.

Sau đó nhìn thấy Nhạc Lão Tam vẫn còn ở đi lên kéo người, cho là bọn họ bắt được Đoàn Chính Thuần, nếu như địa đạo này đủ cao, chính mình một chân đem hán đập xuống dưới có phải hay không liền có thể đập chết Đoàn Chính Thuần.

Nghĩ tới đây, chân phải vận đủ nội lực, một chân đá vào Nhạc Lão Tam eo bên trên, đem hán cả người đều đá tiến vào trong địa đạo.

Kết quả bên trong vậy mà hô lên Chung Linh tiếng kêu gọi, nóng vội phía dưới, cũng biết tự mình làm chuyện sai, nhưng nhìn gặp Nhạc Lão Tam chân còn lộ ở bên ngoài, liền tóm lấy Nhạc Lão Tam chân bắt đầu đi lên túm.

Trước mắt hết thấy quái sự liên tục, Cam Bảo Bảo cũng không biết chính mình nên làm cái gì tốt, chỉ là biết trước đó Đoàn Chính Thuần đã đáp ứng cùng nàng làm một đôi Thần Tiên Quyển Lữ.

Đã sớm biết tại đây sẽ có vấn đề Lưu Vân cũng tới đến nơi đây, nhìn thấy Chung Vạn Cừu giống như tại bắt người nào chân.

A? Đây không phải Nhạc Lão Tam giày sao?

Chính mình không phải đã tránh cho Chung Linh và Đoàn Dự tiến vào Thạch Thất, làm sao sẽ còn xuất hiện loại tình huống này đâu?

Nhìn thấy Chung Vạn Cừu liều mạng đi lên túm Nhạc Lão Tam, muốn đến võ công của hán không tốt, nhiều năm trước tới nay lại bỏ bê luyện tập, chỉ sợ chính mình đến tiếp sau bắt lực.

Lưu Vân đi qua, đẩy ra Chung Vạn Cừu, dẫn theo Nhạc Lão Tam chân, quát to một tiếng "Lên!" Sau đó đem trong địa đạo người liên tiếp túm lên.

Thế nhưng là nguồn cội, Vân Trung Hạc vẫn là bắt lấy Chung Linh mắt cá chân, mắt thấy chân tương rõ ràng, Chung Vạn Cừu một chân giẫm ở trong mây Hạc Thủ bên trên, để cho hán bị đau về sau buông tay.

Chung Vạn Cừu cảm hán đại đao ngăn tại Chung Linh phía trước nói: "Nữ nhi, vừa mới là tên hỗn đản nào truy người, nói cho cha, cha cho người chém hán!"

Sự tình phát sinh quá đột ngột, mỗi người trên mặt đất chẳng đường đều giống như hít thở không thông đồng dạng, chỉ là liều mạng thở, liền ngay cả bị Chung Vạn Cừu giẫm một chân Vân Trung Hạc cũng không có bao nhiêu khí lực hoàn thủ.

Chung Vạn Cừu xem xét ở đây tại đây trừ nữ nhi của mình tất cả đều là nam nhân, hơn nữa còn là tại chính mình ngủ không biết bao nhiêu năm trong phòng. Tại xem xét miệng hàm, "Mẹ! Trong này còn có nam nhân! Người bên trong đi ra, nếu là không đi ra ta liền đem Cam Bảo Bảo tươi sống chém chết, ta nhìn người đau lòng không đau lòng!"

Đã nhìn thấy lúc này từ trong địa đạo đi ra một cái đầu trâu mặt ngựa, sấu mi khô kiểm, miệng méo nhún vai, dáng người thon gầy, cùng Đoàn Chính Thuần thật to khác biệt nam nhân, người này là Kim Toán Bàn Thối Bách Tuyên, trước đó giống như qua Đoàn Chính Thuần cùng một chỗ tiến vào cốc. Vừa mới cũng là hán tiếp đoạn này đang thuận đi vào, xem xét Đoàn Chính Thuần sắc mặt xấu hổ đi ra liền xung phong nhận việc cho Đoàn Chính Thuần làm một lần Thế Thân.

Chung Vạn Cừu xem xét người này so với chính mình còn xấu, nhất định không phải hán, "Bên trong còn có người! Người nếu là không đi ra, ta cũng không biết chính mình sẽ làm chuyện gì xấu! Đi ra!"

Lúc này Hoàng Mi lão tăng bất thành linh xuất hiện, trước đó hán một mực đang một chỗ khác nói ra miệng nghiên tập Đoàn Duyên Khánh Kỳ Đạo, nghe đến đó có âm thanh, cũng theo một chỗ khác nói tới xem một chút xảy ra chuyện gì tình.

Nào nghĩ tới hán vừa nhìn thấy Lưu Vân, một cổ tức giận liền không nhịn được, ngày đó hán lấy thuốc muối áp chế Đoàn Chính Minh về sau mới bằng lòng cứu người, kết quả bởi vì Lưu Vân can thiệp biến đổi bất ngờ, tuy nhiên kết quả vẫn là hữu kinh vô hiểm cứu Đoàn Dự.

Thế nhưng là chính mình lại thua cò, lại mất mặt, chuyện này nếu để cho Phật Tổ gặp chắc hán cũng sẽ sinh khí.

"Tiểu Ác kẻ trộm! Nạp mạng đi!"

Nói xong Kim Cương Chi lực vận đến ngón giữa tay phải bên trên, thẳng đến Lưu Vân ở ngực.

Nhưng là Lưu Vân sao lại bởi vì Hoàng Mi lão tăng tức giận đại thịnh liền sẽ sợ, đơn chường tiến ra đón, cước bộ một sai thân hình bải xuống, phiêu điều Thiên Thủ Như Lai Chường bao quanh tại Lưu Vân quanh thân, liền để Hoàng Mi lão tăng khí tức trì trệ.

Thế nhưng là Đại Lực Kim Cương Chi há có không ra lý lẽ, Di Điểm Phá Diện, mặc kệ Lưu Vân có thể thôi diễn ra bao nhiêu chường, chính mình chỉ

cần cho hần tới một chiêu thật sự Kim Cương Chỉ sẽ làm cho hần có đến mà không có về.

Thế nhưng là coi như chưởng cùng chỉ chạm nhau thôi điểm, Lưu Vân Như Lai chưởng bắt thành linh Di Hư Hóa Thực, chưởng lực khoảng cách cường thổ mà ra. Mạnh mẽ chưởng lực ngăn trở Hoàng Mi lão tăng Kim Cương Chỉ chỉ ở Lưu Vân thủ chưởng phía trước, vền vền Tam Thốn khoảng cách lại không thể tại tiến vào một tấc.

"Cùng ta so ngón giữa, nhìn ta cho ngươi vênh lên!"

Nói dứt lời Lưu Vân nội lực vừa để xuống vừa thu lại, vừa vặn đem trọn cái Kim Cương Chỉ Kính Lực toàn bộ đưa vào đến, sau đó sử xuất Long Trảo Thủ mười cái đầu ngón tay chăm chú chế trụ Hoàng Mi lão tăng trên cánh tay Đại Huyết.

Hoàng Mi lão tăng vừa muốn phản kháng, đã cảm thấy chính mình nội lực Chính Nguyên ngọn nguồn không ngừng tràn vào Lưu Vân trong tay.

"Hóa Công Đại Pháp! Ngươi là Tinh Túc Phái người!"

Lưu Vân cười hắc hắc, Tinh Túc Phái a, rất lâu đều không có nghe được có người gọi như vậy chính mình.

"Không tệ, Lão Hòa Thượng ta nói qua nhất định sẽ làm cho ngươi ngã vào trong tay của ta, hiện tại liền đợi đến báo ứng đi!"

Lưu Vân Bắc Minh Thần Công xa xa mạnh hơn Đoàn Dự, với lại tu luyện cũng càng toàn diện. Hoàng Mi lão tăng chỉ cảm thấy chính mình khí lực dần dần rời xa chính mình mà đi, hoa mắt ù tai, huyết khí mất hết.

Toàn bộ đều bị Lưu Vân hút đi.

Thế là mọi người thấy Hoàng Mi lão tăng dùng mất thường có thể nhìn thấy tốc độ già yếu xuống dưới, đồng đều không dám nói chuyện lớn tiếng, bởi vì cái này tràng cảnh quá kinh khủng.

Chung Linh càng là che miệng lại ngay cả đại khí cũng không dám thở, cảnh tượng như thế này nàng trước đó gặp một lần, nhưng là lần thứ hai nhìn thấy cũng vẫn là như thế rung động.

Lưu Vân buông lỏng tay, đã nhìn thấy Hoàng Mi lão tăng giống một đồng cây củi đồng dạng ngã trên mặt đất, sau đó Lưu Vân thật sâu thở ra một ngụm trọc khí, "Vẫn là chính tông nội lực tốt, ta thích."

Nói xong một đầu ngã vào trong địa đạo, dưới chân Lăng Ba Vi Bộ gấp thực sự, hôm nay hần muốn hoàn toàn và đi qua làm một cái cáo biệt, chỉ vì không bị ngoại vật cản.

Đoàn Chính Thuần, ta tới!

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: 1 Dao 2 Đoạn

Đoàn Chính Thuần giờ phút này đang bồi hồi tại Vạn Kiếp Cốc ngoài núi, chờ lấy Thôi Bách Tuyền cùng hần tụ họp.

Nhưng là giờ phút này xuất hiện cũng không phải là Thôi Bách Tuyền mà chính là từ Trần Nam Vương phủ chạy đến Đoàn Dự, đã nhìn thấy Đoàn Dự nói: "Cha, hải nhi liền biết ngài nhất định sẽ tới tại đây, hải nhi cũng phải ở chỗ này giống như cha cùng nhau làm một cái Chứng Nhân. Ba Tư Không đã đem tiền căn hậu quả đều và hải nhi nói, cho nên hải nhi tự kiểm chế sẽ còn chút tự vệ thuật, chúng ta liền cùng nhau bắt Lưu Vân quy án, cũng đối Chung Linh có một cái công đạo."

Đoàn Chính Thuần trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải, chỉ là đột nhiên cảm thấy mình nhi tử lớn lên.

"Hừ hừ! Hôm nay ai cũng chạy không được, có một cái quên một cái, đều muốn lưu lại cho ta!"

Lưu Vân hô một chút xuyên ra địa đạo, áo trắng phiêu đăng xuất hiện tại Đoàn Chính Thuần hai cha con cái trước mặt.

Đoàn Chính Thuần không biết Lưu Vân võ công sâu cạn, nhưng là hần cũng từ Ba Thiên Thạch miệng bên trong biết Lưu Vân không phải dễ đối phó. Thế là liền rút ra trường kiếm ngăn tại Đoàn Dự trước người nói: "Dự nhi, ngươi bây giờ lập tức dựa vào phụ vương Hồ Phủ, điều một vạn Ngự Lâm

Quần đến, hiện tại đã không phải là giang hồ ân oán, Đoàn Duyên Khánh Lưu Văn bọn người mưu đồ bí mật tạo phản, chỉ có thể ở tại đây cầm xuống."

Đoàn Dự không dám chống cự tiếp nhận Đoàn Chính Thuần Hồ Phù, không tình nguyện nói: "Thế nhưng là cha."

"Không có thế nhưng là!" Đoàn Chính Thuần hét lại Đoàn Dự, "Người chẳng lẽ nhìn không ra hắn đang suy nghĩ gì à, lần trước là người, nếu như lúc này hắn đem chúng ta hai cha con cái đều bắt lấy, người muốn bá phụ người như thế nào làm người!"

Đoàn Dự căng thẳng trong lòng, lập tức gật gật đầu, "Hài nhi đi, mời cha nhất định không cần đặt mình vào nguy hiểm." Nói xong chân đạp Lăng Ba Vi Bộ mau trốn đi.

Nhưng là Đoàn Dự vẫn chưa ra khỏi bao xa, liền bị về sau đuổi tới Lưu Văn uy hiếp xuống.

Lưu Văn cước bộ đạp mạnh, áo bào tung bay bên trong, một hơi đuổi kịp Đoàn Dự, đem hắn ngăn lại. Đáng tiếc Đoàn Dự không biết cái gì công kích võ công, không phải vậy tuy nhiên không nhất định đánh thắng được Lưu Văn, nhưng là nếu bàn về kiếm chế lại Lưu Văn tới nói, Đoàn Dự so Đoàn Chính Thuần thích hợp hơn.

Đoàn Dự càng là giật nảy cả mình, từ khi hắn biết luyện Lăng Ba Vi Bộ về sau một mực coi nó là làm chạy trốn Thánh Pháp, nào biết hôm nay thế mà lại có người giống như chính mình đồng dạng tương xứng?

Đoàn Chính Thuần ở một bên nhìn càng thêm kinh hãi, nhi tử đi bộ thân pháp cùng cái này Lưu Văn thân pháp không khác nhau chút nào, cái này đến là thế nào một chuyện.

Thế nhưng là bất luận Đoàn Dự như thế nào vòng quanh muốn né tránh Lưu Văn thời điểm, Lưu Văn đều sẽ theo sát lấy hắn, cái này đến là thế nào một chuyện?

Bỗng nhiên Đoàn Dự phát hiện Lưu Văn Bộ phạt tuy nhiên lộn xộn, nhưng là lộn xộn bên trong, Bát Quái Phương Vị đâm đến so với chính mình còn muốn chuẩn xác, thậm chí nhiều hơn mấy loại biến hóa.

"Người đến là ai?"

Lưu Văn cười to ba tiếng: "Phụ Thừa Thiên Địa Chi Chính, mà ngư Lục Khí Chi Biện, lấy du lịch vô cùng người, gọi là tiêu dao. Người nói ta là ai?"

Đoàn Dự nhất thời trong lòng kinh hãi,

Vừa nghĩ tới chính mình ngày đó tại Thần Tiên Tỷ Tỷ trước mặt đập đầu mình thệ, nhất định sẽ hoàn thành Thần Tiên Tỷ Tỷ tâm nguyện.

Nhưng khi Lưu Văn cái này Tiêu Dao Phái truyền nhân xuất hiện ở trước mặt hắn thời điểm, giờ phút này hắn cuối cùng cảm nhận được loại kia thật sâu bất lực đến tột cùng là cái gì.

Lúc này Đoàn Chính Thuần xem xét Đoàn Dự dấu hiệu thất bại vừa ra liền cái gì đều xong, thế là cầm kiếm đâm về Lưu Văn. Thế nhưng là đã nhìn thấy Lưu Văn gió tay nhất chỉ, Nhất Dương Chỉ Kính Lực tựa như phá không viên đạn đánh về phía Đoàn Chính Thuần.

Đoàn Chính Thuần vội vàng dùng kiếm ngăn trở bộ ngực mình, Bành một chút, thân kiếm chấn động, kém chút đều muốn tuột tay. Đoàn Chính Thuần trừng to mắt nhìn xem Lưu Văn, đứa bé này mới bao nhiêu lớn, dù là hắn từ xuất sinh Đoàn Duyên Khánh liền dạy hắn Nhất Dương Chỉ, cũng không nên là như thế tạo nghệ, nhất định nghe rộn cả người.

Phải biết cái này gọi Lưu Văn hài tử cách mình đã có ba trọng có thừa, liền ngay cả hắn Hoàng Huynh cũng không có như vậy tạo nghệ, đây chẳng lẽ là Lục Mạch Thần Kiếm?

Nhưng là Đoàn Chính Thuần không dám có chút chủ quan, cái này Lưu Văn hiển nhiên cũng là muốn bắt chính mình hoặc là nhi tử Đoàn Dự, quyết không thể để cho hắn đạt được.

Thế là một bộ Đoàn gia Gia Truyền kiếm pháp sử xuất, sắc bén kiếm quang ngược lại để Lưu Văn xem thường hắn.

"Không tệ, không tệ, thế nhưng là còn chưa đủ!"

Lưu Văn một chiêu Đồng Tử Lễ Phật, đơn giản trực tiếp quyền pháp vậy mà tại Lưu Văn hùng hậu nội lực phía dưới một chiêu Không Thủ Tiếp Bạch Nhận, Đoàn Chính Thuần còn muốn đem kiếm rút về thế nhưng là Lưu Văn Như Ảnh Tùy Hình Thối trực tiếp đá vào Đoàn Chính Thuần trên ngực.

Đoàn Chính Thuần không nghĩ tới một đứa bé võ công lại là chính mình mấy lần, thế nhưng là phun ra một ngụm máu tươi về sau, Lưu Văn đương nhiên không có tính toán thu tay lại, ngày này là hắn các loại hai mươi năm.

"Ta muốn để người ném thử mạng người do trời không khỏi người cảm giác."

Nói xong chưa hạ tử thủ, mà chính là sử xuất hán ti mi vì là Đoàn Chính Thuần chuẩn bị ba năm——Kinh Đào Chương.

Đại Lăng Đào Sa!

Sóng to gió lớn!

Bãi son đảo hải!

Thương hải hoành lưu!

Ba Đào Hung Dũng!

Sóng bạc ngập trời!

Phiên Giang Đảo Hải!

Sóng rít gào cừ thiên!

Đã nhìn thấy Đoàn Chính Thuần từ gần cùng xa "A" đến từ Lưu Vân vị trí, bay về phía Đoàn Dự chạy trốn vị trí. Khoảng chừng vài chục trượng xa như vậy, Đoàn Chính Thuần phía sau lưng bởi vì xoa xoa, hiện tại đã máu thịt be bết, phân biệt không rõ người nào là y phục nát dây, người nào là thịt.

Một bộ này Kinh Đào Chương, nếu một mực áp ủ tại Lưu Vân trong lòng, bởi vì đây là hấn cả đời hoảng sợ. Năm đó hấn vẫn là đứa bé thời điểm, mẫu thân hấn Khang Mẫn vì là tránh né thôn làng truy sát, lựa chọn đi đường thủy du tẩu.

Thế nhưng là bởi vì nàng không có khí lực lớn như vậy có thể trong nước bắt lấy chậu gỗ, kết quả chậu gỗ bị trong nước dòng nước xiết cuốn đi. Kinh Đào Chương sở hữu chiêu thức, cũng là Lưu Vân lúc ấy tại đầu kia đại hà bên trong nhìn thấy khủng bố tình cảnh.

Một cái đứa bé, ngay cả lời còn giảng không được, hết lần này tới lần khác có Thành Nhân tư duy, nhìn thấy hết thấy cũng là như vậy bất lực. Bởi vì Lưu Vân đã cảm thấy lúc ấy giờ khắc này vẫn còn ở trong chậu gỗ, sau một khắc liền sẽ bị dòng nước đỏ nhào trôi sống chết chìm tại Đại Giang bên trong.

Cho nên hấn cảm tạ Đình Xuân Thu, dù là Đình Xuân Thu đối với hấn làm thí nghiệm loại hình cái gì cũng tốt, bởi vì đây là mạng sống chi ân, hấn nhất định phải báo.

Thế nhưng là đối với cái này cha đề Đoàn Chính Thuần, Lưu Vân trong lòng suy nghĩ chỉ có đề cho hấn sống không bằng chết mới tốt, hiện tại sát hấn quá tiện nghi, chỉ có đề cho hấn thật sâu cảm thấy đối với mình cả đời hối hận mới là Lưu Vân con mắt.

"Cha!"

Đoàn Dự mau đem Đoàn Chính Thuần ôm, thế nhưng là cũng cảm giác Đoàn Chính Thuần máu lạnh cách cách từ trong tay hấn trượt xuống. Đoàn Dự coi như tỉnh táo, cởi quần áo ra tranh thủ thời gian ôm ở Đoàn Chính Thuần trên lưng.

Muốn chạy đi, Lưu Vân liền như là quý mị đồng dạng xuất hiện tại Đoàn Dự trước mắt. Thế nhưng là Đoàn Dự hiện tại đã vô ý và Lưu Vân tính là gì đại trượng, tranh thủ thời gian cứu sống cha mình mới là trọng yếu nhất.

Thế nhưng là Lưu Vân bất thành linh cũng là nhất chương, chấn động đến Đoàn Dự lộn nhào đến mấy mét, "Ta nói không cho phép liền Đoàn Chính Thuần."

Lưu Vân giờ phút này băng lãnh vô tình, hấn cũng phải Đoàn Dự cảm thụ một chút sinh tử không được ở trong tay chính mình tư vị.

Đoàn Dự hiện tại thật sự là cảm thấy kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay, kho đẳng một chút quỳ trên mặt đất, lệ rơi đầy mặt nói: "Lưu Vân đại gia, ta tìm người tha ta phụ thân một con đường sống đi, lại không cứu hấn hấn liền chết, ta Đoàn Dự tìm người."

"Ồ? Nếu như ta nhất định phải hấn chết lại như thế nào, ta chính là muốn hấn chậm rãi chết ở chỗ này, ngay cả linh hồn cũng phải mục nát ở chỗ này!"

Nhưng là Đoàn Dự bất thành linh phát hiện mình nhiều năm qua Thi Thư Lễ Nhạc tại thời khắc này hoàn toàn vô dụng, bởi vì hấn không biết thế nào đối phó hướng về Lưu Vân dạng này có Tu La tâm người.

Chỉ có thể đối Lưu Vân bắt đầu loảng xoảng đập đầu, "Ta tìm người, ta tìm người, ta tìm người."

Nhưng là Lưu Vân lại cảm thấy chưa đủ nghiền, làm sao trong lòng mình bất thành linh như thế trống rỗng, a, ta biết, thì ra là thế, là bởi vì Đoàn Chính Thuần không có nhìn thấy.

Nghĩ tới đây, đối Đoàn Chính Thuần thân thể một chân đá hướng về cách xa hơn một mét, Đoàn Chính Thuần giờ phút này đã trong hôn mê, vẫn còn bị Lưu Vân xách một cái ừng ực.

"Ta cùng người liều!" Nói đầy đủ cá nhân nhào về phía Lưu Vân, thế nhưng là ở trong mắt Lưu Vân Đoàn Dự dạng này nhào lên, "Toàn thân cũng là sơ hở!"

Nói xong tiếp theo một chân đạp đến Đoàn Dự trên ngực, "Người tốt yếu a, rõ ràng học được trong thiên hạ tối đỉnh cấp công pháp, tuy nhiên lại không biết vận dụng, còn thân hơn tay xé nát nó. Rõ ràng có tốt nhất hoàn cảnh, lại vẫn cứ gặp phải ta, người thật sự là thật đáng buồn a."

Nói xong một chân tiếp theo một chân, đạp đến Đoàn Dự trên bụng. Đem Đoàn Dự bị đá trong miệng ứa ra Bạch Thủy, nhưng là hấn không ngừng lại ý

tử.

"Luru Vân! Ta tổng một ngày nhất định sẽ giết ngươi!"

Đoàn Dự vừa mới nói xong, đã nhìn thấy Luru Vân không tiếp tục đá hấn, ngược lại là đem chân đặt ở Đoàn Chính Thuần trên đầu, "Đoàn Dự, ngươi dám lại nói một lần? Ngươi chỉ cần lặp lại lần nữa, ta liền không giết ngươi cha."

Đoàn Dự mau dậy quỳ trên mặt đất, lại là loảng xoảng dập đầu, "Ta sai, ta sai, tìm ngài đừng có lại đối với cha ta ra tay, ta van cầu ngài, ngài bỏ qua cho ta đi!"

"Buông tha? Nói thật là dễ nghe, thế nhưng là vì sao chưa từng có người buông tha ta, ta làm sao có!"

Đoàn Dự giờ phút này cũng không biết nói cái gì cho phải, "Đại gia, đại gia. Ta chỉ cầu ngài có cái gì oán khí đều hướng ta đến, ta cái gì đều có thể, chỉ cần ngài có thể buông tha cha ta, ta làm sao đều được."

"Thật?"

Đoàn Dự lại là loảng xoảng dập đầu, hấn hiện tại bất lực, chỉ có thể cầu xin Luru Vân có thể đối với hấn bộc lộ một tia từ bi là được, chỉ cần một tia.

Đã nhìn thấy Luru Vân đi đến Đoàn Dự trước người, "Ngươi tốt yếu a, Đoàn Dự."

Đoàn Dự không trả miệng, cũng không có nhận lời nói, chỉ là loảng xoảng dập đầu, da đầu đã phá, đập máu tươi chảy ròng.

"Được rồi, ta buông tha ngươi ••• còn có ngươi cha."

"Cảm ơn cảm ơn, cảm ơn cảm ơn. Ta về sau nhất định sẽ vì là ngài chế tạo một cái sinh tử, ngài mãi mãi cũng là ta Đoàn Dự ân nhân, cảm ơn cảm ơn cảm ơn."

Đoàn Dự giờ phút này cũng không biết nói cái gì lời cảm tạ mới tốt, nhưng nhìn gặp hấn cha đã hấp hối, sau cùng đối Luru Vân đập ba cái khấu đầu, ôm lấy Đoàn Chính Thuần tranh thủ thời gian hướng về có người địa phương chạy tới.

Lúc này Đoàn Duyên Khánh đi vào Luru Vân bên người, thì ra hấn vẫn luôn trốn ở trong rừng, đem hết thấy đều thấy rõ ràng sờ.

"Luru Vân chất nhi, chờ nhiều ngày như vậy, cuối cùng đem hấn đánh thành dạng này, nhưng có thoát giải trừ trong lòng oán niệm a?" Đoàn Duyên Khánh âm thanh vô cùng khàn khàn kỳ quái, nghe tựa như Đoàn Duyên Khánh tại châm chọc hấn như vậy.

Thế nhưng là Luru Vân chỉ nói một câu, "Tại đây quá rộng tuếch, ta muốn rời khỏi tại đây. Bá phụ, ngươi không có cái gì tất yếu sự tình cũng đừng tới tìm ta, ta đã giải sầu một chút."

Không tệ, Luru Vân chẳng qua là cảm thấy cảm nhận được đột nhiên trống rỗng, hấn vừa mới căn bản không có cảm giác thành tựu. Một người có thể vì phụ thân mạng sống, hướng về hấn cừu nhân dập đầu xin mệnh, dù là vì người này thật thành lập một cái sinh tử cũng cam tâm tình nguyện.

Luru Vân nhìn về phía Đoàn Dự chạy tới phương hướng, chỉ cảm thấy chính mình hoàn toàn có thể bỏ đi chính mình và Đoàn Chính Thuần có quan hệ hết thấy. Đoạn Thị tử tôn hấn thấy, bất quá là một câu nói nhảm, hấn chân chân đề ý chỉ là Đoàn Chính Thuần một câu lời thật lòng.

"Xem ra sự tình nháo đến tình trạng này, hấn khả năng cả một đời cũng sẽ không nói đi."

UU đọc sách hoan nghênh rộng lớn Thư Hữu quang lâm đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! UU đọc sách. ;

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Cừu Ma Trí Tới Chơi

Bảo Định Đế giờ phút này đang tới quay về tại cửa gian phòng đi qua đi lại, nhưng là chỉ có tới tới lui lui nước nóng hương bên trong tiễn đưa, cũng là không thấy một cái đại phu đi tới.

Bảo Định Đế an ủi và hấn cùng một chỗ tại ngoài cửa phòng chờ lấy Đào Bạch Phụng nói: "Đệ Muội a, ngươi khóc sụt sướt giống kiểu gì tử, trưng

phu người cũng là chịu một chút vết thương nhỏ, làm gì khóc giống như goá đồng dạng. Đi tắm một cái khuôn mặt lại đến, nơi này có đại ca tại, ra không được vấn đề gì."

Thế nhưng là Đào Bạch Phượng nói: "Đại ca, ngài đừng đẩy ra ta, ta muốn ở chỗ này chờ Đoàn Lang, Đoàn Lang không tỉnh lại, ta cũng là không đi. Ô ô ~"

Lúc này cũng may thượng thiên chiếu cố, bên trong âm thanh cuối cùng không còn bận rộn như vậy, chắc là cuối cùng bảo trụ Đoàn Chính Thuần một cái mạng.

Hoàng cung Vu Y đi tới, trước tiên cho Bảo Định Đế đập một cái đầu, đứng lên nói: "Khỏi bẩm Hoàng Thượng, Vương gia sinh mệnh đã bị chúng ta bảo trụ, nhưng là muốn muốn khôi phục thân trí, chỉ có dựa vào bên trong một cái danh xưng Diêm Vương Dịch Tiết Thân Y mới có thể cứu trị Vương gia."

Đại Lý chỗ Vân Nam, từ xưa liền có Vu Y tồn tại, bọn họ là dựa vào lấy truyền miệng bí pháp, sinh động tại trong núi lớn này.

Bọn họ phương pháp trị liệu phần lớn là dựa vào một chút tôn giáo bí pháp, còn có mỗi một thời đại Vu Y đối với tự nhiên cảm ngộ, dựa vào đại sơn lưu cho bọn hắn bảo tàng trị liệu mọi người.

Đương nhiên cũng sẽ có giống vừa mới dẫn thân vào tại hoàng cung cung phụng, lúc đầu lấy hắn bản sự không dám nói bạch cốt sinh gân, cũng đầy đủ đủ ứng phó các loại đột phát tật bệnh và Dịch Bệnh.

Nhưng là Lưu Vân đánh vào Đoàn Chính Thuần trên thân Bắc Minh Chân Khí đã đem Đoàn Chính Thuần thân thể phá hư không sai biệt lắm, tuy nhiên cũng là bởi vì lượng đặc biệt ít, chỉ cần luyện hóa hoặc là đem chân khí dẫn xuất đến liền có thể.

Thế nhưng là cái này Vu Y rõ ràng không có tiếp xúc qua cái gì quá cao thâm võ công, cho nên đối với dạng này triệu chứng hắn sẽ không xem. Vì là không cho Đoàn Chính Thuần xảy ra ngoài ý muốn, cho dù là nện chính mình bằng hiệu, cũng phải tiến cử lên tại trị liệu nội thương phi thường có nghiên cứu Tiết Mộ Hoa.

Trước mắt, Đoàn Chính Thuần bị Lưu Vân cường đại chân khí chấn thương, lại thêm phía sau lưng đã không có một mảnh thịt ngon, cơ hồ cũng là tại sống chết trước mắt.

Vu Y cũng chỉ có thể trước tiên giúp Đoàn Chính Thuần trị liệu trên lưng thương thể, mấy ngày nay muốn đi bên trong Đại Tổng, chỉ cần là cần thay thuốc chắc hẳn cũng là ra không được cái gì vấn đề lớn.

Bảo Định Đế luôn miệng nói tạ, tranh thủ thời gian ban thưởng Vu Y một trăm lượng hoàng kim tạ ơn.

Thế là muốn lập tức tay cầm Đoàn Chính Thuần sai người mang đến bên trong Đại Tổng thời điểm, lại nghe người hầu tới báo, Thế Từ lại đến.

Bảo Định Đế tranh thủ thời gian chạy tới nhìn xem,

Nơi này có Đào Bạch Phượng tại ra không được vấn đề gì.

"Đệ Muội, người không cần lo lắng, Dự nhi liền giao cho đại ca."

Bảo Định Đế vừa đến Đoàn Dự gian phòng bên trong, đã nhìn thấy Đoàn Dự vẻ mặt hốt hoảng đi đi lại lại chân đạp Lãng Ba Vĩ Bộ, mặt đất, trên tường, trên xà nhà đều không ngừng nghỉ đi đi lại lại giẫm Bát Quái Phượng Vĩ.

Với lại trong miệng vẫn là nói lảm bảm, "Vô Vọng, câu khảm, Thiên Khuyết, hoành thủ bắc trấn, tàn khuyết cần khôn."

Xem Bảo Định Đế là trái tim đều muốn nhảy ra, mau để cho bốn cái vương phủ thị vệ đi để lại Đoàn Dự. Nhưng là bọn họ võ công căn bản là bất không được Đoàn Dự, lại thêm Đoàn Dự có một chút tẩu hỏa nhập ma, dưới chân tốc độ mê loạn, càng làm cho thị vệ sờ không tới đầu não.

"Đều ngốc! Lại đến mười cái, nhất định phải đem Thế Từ cứu được!"

Bảo Định Đế vừa mới nói xong, lại từ bên ngoài tiến đến mười cái thị vệ, cái này mười bốn thị vệ cầm gian phòng đều chật ních. Lúc này mới bắt Đoàn Dự, nhưng là đã bắt lấy Đoàn Dự thị vệ bất thành linh đã cảm thấy khí lực vừa mất, cả người liền không có khí lực.

Mà và thị vệ vai dựa vào vai thị vệ cũng đều bị phía trước vị kia huynh đệ trên thân truyền đến hấp lực cũng bị dính trụ, cảm giác mình lực lượng đều không.

Liền nghe Đoàn Dự lớn tiếng một hô, phồn vinh mạnh mẽ chân khí từ Đoàn Dự trong thân thể bạo phát đi ra. Bảo Định Đế tay mất lạnh lẽo, Nhất Dương Chi lập tức liền điểm tại Đoàn Dự giữa lưng bên trên, sau đó Đoàn Dự cũng là đi ý thức té xỉu.

Bảo Định Đế cũng mặc kệ hắn thị vệ chết sống, trực tiếp phân phó hắn thị vệ, cầm Thế Từ đưa đến Đại Lý Thiên Long Tự, hắn muốn mời gia tộc lão tiền bối ra tay cứu trị Dự nhi.

Đào Bạch Phượng nơi đó đã sai người đi cáo tri, muốn đến nhất đào Bạch Phượng kiên cường hẳn là có thể gắng gượng qua tới.

Bảo Định Đế một đoàn người trùng trùng điệp điệp bãi giá Thiên Long Tự, nơi này là Đại Lý Từ Đường, cho nên tại đến Thiên Long Tự cửa ra vào thời

điểm, chỉ làm cho hai cái thị vệ giờ lên Đoàn Dự và hấn đi vào chung.

Nhưng là không nghĩ tới Thiên Long Tự cũng là một đoàn đay rỏi, nhưng là mấy vị Gia Tộc Trưởng Bối xuất phát từ nghĩa vụ, cũng dùng Nhất Dương Chỉ cầm sinh cơ đánh vào Đoàn Dự trong cơ thể, nhưng là toàn bộ bị du tẩu Bắc Minh Chân Khí cho hấp thu, điều này cũng làm cho các vị các trưởng bối sờ không tới đầu não.

Lúc này, Khô Vinh Đại Sư liền đem Thổ Phiên Đại Luân Minh Vương sự tình và Đoàn Chính Minh cảm nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu giảng một lần, thế là gia tộc sứ mệnh cảm giác tăng cao Đoàn Chính Minh dứt khoát kiên quyết quy y, chuẩn bị cùng bọn họ cùng một chỗ tu luyện Lục Mạch Thần Kiếm tới ngàn địch.

Về phần Đoàn Dự à, thần trí khôi phục tỉnh lại về sau, cứ dựa theo Đoàn Chính Minh giao cho hấn Đạo Khí Quy Hư pháp môn tạm thời giải trừ nguy cơ.

.....

Giờ phút này Đại Lý Quốc cảnh bên trong, một hàng hoa lệ tăng nhân sứ đoàn càng bắt mắt.

Bên trong lấy một cái dáng vẻ trang nghiêm Đại Hòa Thượng và một cái ăn mặc hoa lệ khí chất cao quý người trẻ tuổi càng thêm đột xuất.

"Nam Dương Vương gia, người ta từ biệt năm năm, thời điểm gặp lại, không nghĩ tới Vương gia đã là xuất sắc như thế Nhân Kiệt."

Lưu Vân giờ phút này đánh giá Đại Luân Minh Vương Cưu Ma Trí, hiện tại Cưu Ma Trí cùng năm năm trước so sánh, đã hoàn toàn không có lúc đó làm cho lòng người bình chọc tức và khí chất, thay vào đó nhưng là không gì sánh kịp bá khí.

Nhưng là Lưu Vân cũng muốn biết Cưu Ma Trí năm năm này đến tột cùng phát sinh sự tình gì, "Thế nhưng là Tiểu Vương xem Minh Vương cũng không phải ngày đó Minh Vương, cho ta cảm giác nhất định tựa như Kim Cương đồng dạng, đây là làm sao một chuyện, chẳng lẽ là Minh Vương đã lĩnh hội Phật pháp?"

Cưu Ma Trí tỉnh tể phẩm một cái Trà xanh nói: "A Di Đà Phật, cũng không phải là tiểu tăng lĩnh hội Phật, mà chính là Minh Tâm Kiến Tính về sau, tiểu tăng biết tiểu tăng muốn, sờ cầu, biết rõ, như thế mà thôi."

Tẩu hỏa nhập ma!

Cưu Ma Trí tuyệt đối là tẩu hỏa nhập ma, không phải vậy một cái no bụng kinh văn đặc đạo cao tăng vì sao lại có sâu như vậy lệ khí, xem ra Lý nắm trường vẫn là hại Cưu Ma Trí.

Thế là Lưu Vân nói: "Minh Vương, không biết có thể hay không lĩnh giáo một chút."

Cưu Ma Trí cao hứng chấp tay trước ngực nói: "A Di Đà Phật, Vương gia mời."

Nói xong thì triển khinh công rơi vào phía trước trên một tảng đá lớn, làm ra một cái mời được làm. Lưu Vân muốn nếu là luận bàn, hấn là sẽ không xuất hiện cái gì nguy hiểm tính mạng đi.

Nghĩ tới đây cũng tới đến Cưu Ma Trí trước mặt, chỉ nhìn Cưu Ma Trí Trường Tĩ mờ ra, Đại Lực Kim Cương Chương ảm ảm sử xuất, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì cổ kỳ.

Lưu Vân xem xét chắc hấn cái này Cưu Ma Trí đã điên, thế là cũng sử xuất Đại Lực Kim Cương Chương, hai người từ đối chương bắt đầu, tiếp xúc không xuống ba mươi chiêu.

Cưu Ma Trí lòng tràn đầy hoan hỉ, chờ nhiều năm như vậy cuối cùng có người có thể cùng chính mình so sánh hơn thua.

Biến chương thành quyền, Thất Tinh Quyền tựa như đưng chuông mộc chùy đồng dạng, hồ hồ sinh phong.

Lưu Vân vội vàng tiếp chiêu, nhưng là còn chịu đựng được. Y nguyên vẫn là Đại Lực Kim Cương Chương cùng Cưu Ma Trí đối sách, nhưng là thỉnh thoảng xen lẫn Thiên Thủ Như Lai Chương đón đỡ Cưu Ma Trí quyền đầu.

Trong hai người lực ngang dọc, Kinh Khí bắn ra bốn phía, đi qua chỗ, bùn đất bay tứ tung.

Đến cuối cùng vẫn là Cưu Ma Trí trước tiên dừng tay, chấp tay trước ngực cao Niệm Phật hảo nói: "A Di Đà Phật, Vương gia thông tuệ hơn người, có thể cầm cái này hai bộ chương pháp biến thành một bộ chương pháp sử dụng, quả nhiên là xưa nay chưa từng có."

Lưu Vân cũng khách khí hồi đáp: "Đâu có đâu có, vẫn là đại sư lợi hại, Tiểu Vương có thành tựu ngày hôm nay toàn bộ nhờ đại sư ngày đó tặng sách chỉ ân."

Thế là hai người người một lời ta một câu lại khôi phục thành lúc ấy hảo bằng hữu bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Có 1 Cô Nương

Yên Ba tràn ngập

Đồng rộng ngàn dặm

Một người mặc hắc sắc Hoa Phục thiếu niên lang đẹp trai, cười một thót như tuyết trắng sáng Bạch Mã dạo bước tại Tô Châu trên quan đạo.

Thiếu niên này chúng hai đầu lông mày tựa hồ quán quanh lấy một tia nhàn nhạt sâu bi.

Giờ phút này thái dương mới vừa vận dăng lên, giống như ánh kiếm ánh sáng mặt trời chính thí lấy xua tan cái này một mảnh mê vụ.

Lưu Vân từ lập tức trong túi xuất ra một cái da trâu ấm nước, mở ra một ngum nhỏ một ngum nhỏ uống.

"Không được a, hoàn toàn lạc đường?"

Lưu Vân nhìn khắp bốn phía, trên đường đi phong cảnh đều như thế, căn bản nhìn không ra nơi này là nơi nào, với lại đi thời gian dài như vậy ngay cả cá nhân cũng không có gặp, thật sự là không may tốt.

Đang lúc hần nháo tâm đi như thế nào mới là chính xác thời điểm, một đội người mặc chế thức phục trang hắc y nhân bước nhanh đi vào Lưu Vân trước mặt, cái gì cũng không nói, cũng không có rút đao đối kháng, cũng là cũng quy củ đứng ở nơi đó ngăn trở Lưu Vân đường đi.

Lưu Vân hí hóp mắt nhìn trước mắt cái này đội ít nhất có bốn mươi người quan binh, chắc là Đại Tổng bí mật gì chi nhánh đi, không nghĩ tới chính mình vẫn là bại lộ.

Tuy nhiên cũng đứng, nếu như Đại Tổng ngay cả chút năng lực ấy đều không có, sẽ để cho hắn đã qua đời hảo hữu thương tâm.

Sau đó bốn cái hắc y nhân đem một cái phản hồng sắc Kiêu Từ mang lên Lưu Vân trước mặt, từ bên trong đi ra một cái cũng là người mặc quần áo màu đen người.

Nữ?

Nữ nhân này y phục kiêu dáng nhìn cao cấp hơn một chút, tóc dài giống như thác nước tự do rủ xuống, tron bóng trắng nõn khuôn mặt, lộ ra góc cạnh phân minh Lãnh Tuấn; đen nhánh đôi mắt thâm thúy, hiện ra mê người màu sắc; này nồng đậm lông mày, cao thẳng mũi, tuyết mỹ môi hình, không một không được tại khoa trương lấy cao quý cùng ưu nhã.

"Chưa thỉnh giáo?"

Nữ từ kia chậm rãi đối lưu Vân hơi hơi khẽ chào, liền xem như thi lễ.

"Tiểu nữ từ Tuệ Mẫn, gặp qua Nam Dương vương Lưu Vân."

Lưu Vân lập tức liền kịp phản ứng, "Há, bốn vương nhớ tới người đến, cha người còn tốt đó chứ?"

Nữ từ kia không giận không được chọc tức, ngược lại lộ ra nụ cười nói: "Năm Vương gia hồng phúc, cha ta thân thể khỏe mạnh, hắn nói nếu có sinh mỗi năm không thể chết tại Vương gia đằng sau, chính là việc đáng tiếc."

Lưu Vân cũng không được tức giận, tung người xuống ngựa, đi đến Tuệ Mẫn bên người.

"Các người xuất hiện thật đúng là kịp thời, không phải vậy bốn vương muốn vậy chết ở chỗ này. Đối với Tuệ Mẫn cô nương, có hay không ăn ngon,

Bốn vương đã vài ngày không có nghiêm túc ăn một bữa."

Tuệ Mẫn thoáng dịch ra một chút thân thể, làm ra mời tư thế, "Sớm vì Vương gia chuẩn bị kỹ càng, mời Vương gia dời bước." Sau đó xuất hiện một chiếc xe ngựa, Lưu Vân không có chút nào câu nệ chi ý, thoải mái liền lên đi.

Xe ngựa đi không có bao xa liền dừng lại, Lưu Vân vừa xuất mã xe, đã nhìn thấy một cái đặc biệt có khí thế môn và phi thường đài cao giai.

Thật sự là hảo thủ bút, không nghĩ tới tại đây còn có dạng này Đại Đình viện. Thật sự là xem thường Tuệ Mẫn nữ nhân này, năm năm không thấy cũng không biết nàng lại biến thành một cái dạng gì nữ nhân đây.

Lưu Vân tiến vào đại môn gặp cây tốt xanh rờn, kỳ hoa rực rỡ, một vùng thanh liêm, từ hoa mọc chỗ sâu ta tại thạch khe hờ phía dưới. Lại tiến vào mấy bước, dần dần hướng bắc một bên, bằng phẳng bao quát thông suốt, hai bên phi lâu cấm khoảng trống, điều mạnh thù hạm, đều là ẩn vào khe núi Thụ diều ở giữa. Cúi mà nhìn tới, nhưng gặp Thanh Khê ta ngọc, thạch đăng xuyên vân, Bạch Thạch vì là cột, vây quanh ao, Thạch Kiều ba cảng, thú mặt hàm nôn.

"Bốn vương bắt đầu đối với ngươi bây giờ thân phận hiểu kỳ, Tuệ Mẫn cô nương."

Cái nào gặp Tuệ Mẫn lại phảng phất là đến khích lệ đồng dạng, si ngốc cười một tiếng nói: "Đa tạ Vương gia tán thưởng, đồ ăn sáng đã chuẩn bị thỏa đáng, mời Vương gia tại đây đi."

Một người mặc phấn hồng sắc Cung Trang thị nữ, dẫn lĩnh Lưu Vân đi đến lầu các bên trên, trên mặt bàn trưng bày đủ loại trân tu mỹ vị, đồ ăn sáng cũng không có tiến hành cùng lúc làm cho mùa vụ, tóm lại Xuân Hạ Thu Đông mỹ thực tại đây đều có.

Không nghĩ tới cái này Tuệ Mẫn sẽ cảm nhiều như vậy mỹ thực khoản đãi chính mình, xem ra nàng đã sớm thăm dò được ta hành tung, không đơn giản a không đơn giản.

Chợt nghe đến thủy tinh Châu Liêm uốn lượn trút xuống, phía sau rèm, có người khoác sa đánh đàn, đầu ngón tay lên xuống ở giữa cầm âm chảy xuôi, hoặc hư hoặc nê, Biến Hóa đa dạng, giống như u khe giọt tuyết mát lạnh biến ảo khôn lường, tiêu xảo sáng long lanh, sau đó nước tụ thành róc rách róc rách mạnh lưu, lấy kiên cường sinh mệnh lực xuyên qua núi non trùng điệp, đá ngầm bãi nguy hiểm, tụ hợp vào gọn sóng lục lợi Giang Hải, cuối cùng hướng tới yên tĩnh, chỉ còn lại ung dung âm bội, giống như Ngư Dược mặt nước ngẫu nhiên tóe lên bọt nước.

Lưu Vân ưa thích Âm Luật nhưng là không có xâm nhập nghiên cứu qua, cũng nghe không ra cái này cầm âm cảnh giới còn có phong cách, cái này phía sau rèm người chắc hẳn cũng là Tuệ Mẫn đi, cũng không biết nàng muốn làm gì, thế mà làm ra nhiều như vậy hoa văn.

Cầm Thanh vừa kết thúc, Lưu Vân liền nói: "Cô nương đánh đàn thật tốt, không thả ra tới tụ lại như thế nào?"

Rèm bị thị nữ dùng Ngân Câu buộc lên, Tuệ Mẫn đã thay đổi một thân đoan chính Cung Trang, bước liên tục nhẹ nhàng đi vào Lưu Vân bên người chậm rãi ngồi xuống.

"Tiểu nữ tử bêu xấu, Vương gia còn ưa thích?"

Tuệ Mẫn vừa hỏi như thế ngược lại để Lưu Vân có chút câu thúc, "Cô nương cầm âm phi thường tốt, coi là thật để cho người ta cảm giác mới mẻ, làm uống cạn một chén lớn."

Thế nhưng là trên mặt bàn không có rượu, Lưu Vân cầm lấy nước trà lấy trà thay rượu kính Tuệ Mẫn một chén.

"Hiện tại cô nương có thể thẳng thân đi, bốn vương trà cũng uống, cơm cũng ăn, Cầm cũng hưởng thụ. Liền để bốn vương làm một cái người biết chuyện đi, thật sao Tuệ Mẫn cô nương?"

Tuệ Mẫn che miệng lại cười một tiếng nói: "Để cho Vương gia bị chê cười, tuy nhiên tại Vương gia hỏi ta trước đó, tiểu nữ tử có thể hay không trước hết mời hỏi Vương gia mấy vấn đề đầu?"

Lưu Vân suy nghĩ một chút, cái này Tuệ Mẫn không biết trong hồ lô bán là thuốc gì, "Cũng tốt, nữ sĩ ưu tiên nha, tuy nhiên liên quan đến tư ẩn vấn đề, bốn vương là không có trả lời."

Tuệ Mẫn gật gù đầu, vỗ vỗ tay. Một cái thị nữ trong tay bưng một cái hình chữ nhật mâm gỗ từ đi lên phía trước, cầm món ăn đặt ở Lưu Vân trước mặt.

"Vương gia có thể nói cho tiểu nữ tử cái này tàng bảo đồ là xuất phát từ người phương nào tay?"

Lưu Vân sững sờ một chút, "Là bốn vương."

Chuyện gì xảy ra chút đấy, hai năm trước Lưu Vân ý tưởng đột phát muốn kiểm tra một chút Đại Tổng bách tính trí lực mức độ. Thế là triệu tập kỳ môn Xảo Tượng chế tác ba trăm điểm địa đồ, mỗi bản địa đồ chia mười phần.

Sau đó phái ra chịu Tây Hạ Nhất Phẩm Đường khống chế Đại Tổng cao thủ quay về Đại Tổng tàn lời đồn, liền nói năm đó Ngũ Đại Thập Quốc vì là ngày sau Phục Quốc chi dụng, lưu lại một phần tàng bảo đồ hạ xuống, tề tụ mười phần tàng bảo đồ liền có thể Hiệu Lệnh Thiên Hạ Mạc Cầm Bất Tòng.

Đại Tổng quốc thổ vì sao bao la, thế là Lộ Viễn trước hết đi ra tóc, sau đó đường gần liền chờ chút thời gian. Lưu Vân thuộc hạ đã đem lộ trình thời gian coi là tốt, đến lúc đó mặc kệ đến không tới mục đích, đều muốn bắt đầu rải lời đồn.

Thế là một năm kia Đại Tổng thật sự là gió giục mây vần, nghe nói có thật nhiều quan viên còn có Giang Hồ Nhân Sĩ vì là cái này một phần căn bản cũng không tồn tại tàng bảo đồ không công mất đi tánh mạng.

Mà Lưu Vân nhưng là để cho những thám tử kia tại chạy dọi liền đem địa đồ mang ở trên người, kết quả không sai biệt lắm một phần tàn đồ liền bán hơn

một vạn lượng bạc.

Nếu nếu như bất thành linh để cho một quốc gia móc ra ba ngàn vạn lượng bạc , bất kỳ cái gì một quốc gia đều sẽ không chịu đựng nổi. nhưng là nếu để cho từ một vạn vạn nhân khẩu (theo trên Internet tư liệu lịch sử ghi chép, Tống Triều lúc ấy nhân khẩu đạt tới một trăm triệu trở lên.) bên trong tuyển ra ba ngàn người có tiền có thể móc ra một vạn lượng bạc người, nhất định giống như lấy đồ trong túi có thể.

Huống chi mỗi một bức tàng bảo đồ đều Họa Địa điểm không giống nhau, cũng là mỗi cái thám tử muốn đi địa phương. Cho nên không tồn tại một người làm một phân tàng bảo đồ từ Hà Nam đi đến Hải Nam, hầu như đều là rời địa phương không xa địa phương.

Một năm kia Lưu Vân kiếm lời trọn vẹn hai ngàn vạn lượng bạc, phân cho Lý nắm trưởng năm trăm vạn lượng bạc, nộp lên trên Quốc Khố năm trăm vạn lượng bạc, quả nhiên là năm mơ đều sẽ bị cười tỉnh.

"Là bốn vương." Lưu Vân đã cảm giác mình tóc mai giống như lại mờ hôi đi ra.

Tuệ Mẫn vẫn là này một bộ gương mặt, chỉ là âm thanh trở nên có chút lạnh, "Vương gia nhưng biết vẹn vẹn vì là gom góp bản vẽ này chết bao nhiêu người, vì là đào bản vẽ này bảo tàng lại chết bao nhiêu người!"

Bất thành linh Tuệ Mẫn vỗ bàn một cái, hoảng sợ Lưu Vân nhảy một cái, "Khoảng chừng sáu trăm người táng thân biển lửa, Vương gia người có biết tiểu nữ từ bỏ vì cái này sáu trăm người ngày đêm đều muốn tụng niệm kinh văn, mới có thể hơi trì hoãn tiểu nữ từ lòng áy náy."

"Ách... các người đào được cái gì? Không phải là giấu ở rừng sâu núi thẳm bên trong Cổ lão quái thú a?"

Tuệ Mẫn uống xong một miệng trà, thoáng nhẹ nhàng một chút tâm tình, "Là một loại độc khí, có mấy người sống sót người nói cho tiểu nữ từ, bọn họ đào được sau cùng thời điểm, cũng cảm giác có cái gì kỳ quái mùi vị, kết quả khí độc kia đối mặt hỏa liên đốt, trốn tới cũng là mạng lớn, Vương gia một tấm giả bức tranh muốn ta Đại Tổng sáu trăm đầu vô tội tánh mạng, không biết Vương gia có gì cảm tưởng!"

Oa... sẽ không đào được Khí Đốt đi.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 119: Lại Phải Bộ Thiên

Tuệ Mẫn lớn tiếng một hô, có bốn cái hắc y thị vệ cầm đao phân biệt từ khác nhau phương vị chui lên lầu các, đồng thời thanh đao gác ở Lưu Vân trên cổ.

"Tuệ Mẫn cô nương, người dạng này Đãi Khách chi Đạo, bốn vương cũng ưa thích, có hay không tại kích thích một điểm a?"

Tuệ Mẫn vung tay lên, bốn người này liền lại nhảy xuống lầu các. Tuệ Mẫn lại đem địa đồ một cái ngã tại Lưu Vân trên mặt, thế nhưng là bị Lưu Vân tiếp được đoàn a đoàn a bỏ vào trong ngực.

"Vương gia chớ không phải là muốn tiêu hủy chứng cứ phạm tội?"

Lưu Vân chỉ là muốn đem cái này địa đồ bảo tồn lại, nói thật ra cái này trên bản đồ họa không nghĩ tới sẽ đánh bại đánh bại tìm tới Khí Đốt, cái này cần phải thật tốt bảo tồn a.

"Ách... cô nương vẫn là không nên quá để ý tốt, dù sao trọng yếu nhất vẫn là sống sót người. Cô nương còn có vấn đề à, nếu như không có lời nói, có thể hay không trả lời một chút bốn vương vấn đề, người bây giờ là thân phận gì?"

Chỉ nghe Tuệ Mẫn thoải mái nói ra: "Tiểu nữ từ lệ thuộc vào Bảo Long nhất tộc Đệ Tam Đại Đội Phó thống lĩnh."

Lưu Vân kém chút bị vừa mới nuốt xuống Dịch Cốt thịt nghẹn đến, tại sao có thể có Bảo Long nhất tộc, làm sao chính mình chưa từng có nghe qua.

"Vậy các người lão đại là ai vậy, có phải hay không gọi Chu Tinh Tinh?"

Tuệ Mẫn đem đầu uốn éo nói: "Tha thứ không được trả lời."

Lưu Vân lần này đứng dậy, "Tất nhiên ăn cũng ăn uống cũng uống, bốn vương liền không làm quấy rầy, kính xin cô nương không cần lo lắng."

Vừa nói xong muốn quay người nhưng là bất thành linh chân mềm nhũn, cả người kém chút ghé vào trên ghế.

Làm sao lại dạng này?

Lưu Vân nhìn lại Tuệ Mẫn, mà Tuệ Mẫn cũng đặc ý đảo mắt nhìn xem Lưu Vân, "Vương gia không nghĩ tới đi, tiểu nữ tử vì là bữa cơm này thế nhưng là nhọc lòng, cái này Nhuyễn Cốt Tán tư vị Vương gia có phải hay không cũng lĩnh giáo."

Nào biết Lưu Vân lần thứ hai cắn bản không có ngã sấp xuống, ngược lại giống nhau thái độ bình thường đứng lên, Tuệ Mẫn kinh ngạc trừng to mắt nhìn xem Lưu Vân, "Làm sao có khả năng, ta để vào Dược Lượng chỉ ít có thể lấy đánh ngã một trăm người."

Lưu Vân vươn tay nâng tay lên, sáng sớm ánh mặt trời chiếu sáng đến Lưu Vân trên thân, đã nhìn thấy Lưu Vân vươn tay bên trên, vừa vặn có một giọt đục ngầu giọt nước.

Vận công bức độc?

Tuệ Mẫn cả người liền không tốt, đây rõ ràng là chơi xấu.

Lưu Vân vẩy vẩy trên tay nước nói: "Cái thế giới này còn rất lớn, chờ ngươi có một ngày và bốn vương đứng tại cùng một cái vị trí thời điểm nghĩ đến đối phó bốn vương đi."

Vừa muốn đi lại miễn cưỡng ngừng thân hình,

Bởi vì Lưu Vân nhìn thấy Tuệ Mẫn từ trong tay áo xuất ra một cây chủy thủ đè vào trên cổ mình, "Uy, ngươi cứ như vậy muốn lưu lại bốn vương?"

Tuệ Mẫn đem đầu giường lên, tóc dài tựa như tung toé bọt nước đồng dạng đối một bên nói: "Không tệ, ta nhận được mệnh lệnh cũng là cảm Vương gia ngươi không chế ở bên cạnh ta, mãi cho đến Vương gia an toàn trở lại Tây Hạ, không phải vậy trong lúc này Vương gia muốn chạy, tiểu nữ tử kia đành phải vừa chết đi tạ thiên ân."

Nàng nói thiên ân?

Lưu Vân lần này cũng không có ý định đi, bởi vì Đại Tổng bất thành linh xuất hiện như thế một cái ngay cả hắn cũng không biết tổ chức, đang tra rõ ràng trước đó, liền lưu tại nơi này đi.

Lưu Vân an tâm ngồi xuống nói: "Được thôi, bốn vương không đi, ngay ở chỗ này cùng ngươi hao tổn."

"Nhưng là ngươi nhiệm vụ không phải chỉ là như thế này đi, hiện tại hoàng đế nghe nói vẫn chỉ là một đứa bé tử, có hán Hoàng Tổ Mẫu Nhiếp Chính. Nhưng là các ngươi lại thuộc về người nào quản đâu?"

Lưu Vân bỗng nhiên liền minh bạch, "Ta biết, cha ngươi hiện tại có phải hay không đã đi ra?"

Tuệ Mẫn châm trà động tác bỗng nhiên có một chút dừng lại, "Xem ra cứ như vậy lưu lại Vương gia vẫn là quá nguy hiểm, không biết Vương gia ưa thích bị xích sắt cột vẫn là dùng tấm lụa cột."

Ha ha, xem ra bị ta nói trúng.

"Nếu như các ngươi có nắm chắc trói chặt bốn vương mới tính, nói trở lại Tuệ Mẫn cô nương, ngươi có biết bốn vương lần này đi Đại Lý có cái gì thu hoạch sao?"

Tuệ Mẫn rất rõ ràng mình bây giờ thân phận, còn có cũng là trước mắt cái này so với nàng đại không được mấy tuổi nam nhân là năm đó một tay sách lược Đại Tổng chiến bại kẻ cầm đầu.

Không thể xem thường a.

Lưu Vân xem Tuệ Mẫn cũng không có muốn động thủ ý tứ, "Đã ngươi không muốn biết, bốn vương cũng lười và ngươi nói, dù sao bốn vương luôn luôn thói quen lối ra đã thương người. Bây giờ Tuệ Mẫn cô nương trở nên đẹp như thế, bốn vương vẫn là lưu một chút miệng tài đức tốt."

Lúc này Lưu Vân giống như đột nhiên nghĩ đến cái gì, "Đúng, Hách Liên Thiết Thụ có hay không tới a, ta nhớ được hắn còn giống như và Kiều Phong dẫn đầu Cái Bang tại Hạnh Từ Lâm có một trận luận võ."

Tuệ Mẫn gật gật đầu, "Không nghĩ tới Vương gia mới từ Đại Lý trở về, còn đối với nơi này sự tình như lòng bàn tay, tiểu nữ tử thật sự là bội phục, bội phục."

"Như vậy chuyện này các ngươi sẽ nhúng tay sao?"

Tuệ Mẫn lạnh nhạt nói ra: "Ngươi nói Hậu Thiên muốn luận võ, tiểu nữ tử nếu là nhúng tay đã sớm nhúng tay sẽ còn đợi đến Vương gia tới sao."

Hồngбет, không nghĩ tới ta trên đường tri hoãn thật a cỡ nào công phu, không được, loại chuyện này làm sao lại thiếu Ngã Lưu Vân đây.

Thế là Lưu Vân kẹp lên một cái Bánh bao hấp bỏ vào trong miệng nhai kỹ nuốt chậm về sau nói ra: "Không biết cô nương có hay không hứng thú và bốn vương cùng đi xem xem trận này Thịnh Hội đâu?"

"Há, Vương gia còn đối với giang hồ cảm thấy hứng thú, cũng đối muốn đến hôm đó cũng là ngại và Cái Bang Bang Chủ Kiều Phong liền thủ cảm lần kia hỗn loạn giải quyết. Không biết Vương gia lúc này là muốn giúp mình người vẫn là trợ giúp Cái Bang a?"

Không nghĩ tới Tuệ Mẫn còn nhớ rõ những chuyện này, cũng đối ngày đó phụ thân nàng kế hoạch trăm ngàn chỗ hở, tuy nhiên không biết Kiều Phong từ nơi nào được đến tin tức, thế nhưng là gặp chiêu phá chiêu phía dưới, cũng đã có phụ thân nàng không có chút nào sức hoàn thủ, nếu không phải lúc ấy Tổng Chân Tông lòng có Đại Chí, khả năng cũng không có nàng hôm nay.

Lưu Vân đưa tay trái ra ngón trở lung lay, "Lời ấy sai rồi, bốn vương làm sự tình từ trước đến nay là được tư không phân, nghĩ chỗ nào cũng là chỗ nào. Cho nên lần này ta quyết định làm một cái Người đứng xem, muốn hay không và bốn vương cùng đi xem xem, coi như là giải buồn cũng tốt."

"Vương gia tất nhiên mạnh khỏe Thông Thiên, vì sao còn luôn luôn cổ động tiểu nữ tử cũng phải cùng đi, nơi đó chém chém giết giết, nếu là Kiến Huyết nên cỡ nào điềm xấu à."

Nói xong còn đối Lưu Vân ném đi một cái Điện Nhân, nhưng là Lưu Vân không chút nào bất loạn, điều này cũng làm cho Tuệ Mẫn đối với mình có một ít tiểu thất vọng.

"Tất nhiên cô nương quyết định triều đình không tham dự, cũng là nói rõ triều đình đối với Cái Bang cũng là thấy ngứa mắt. đây cũng là đúng dịp, bốn vương cũng hầu như là muốn khử trừ Cái Bang khóa này U ác tính, cho nên ta muốn mời cô nương người xem một tuồng kịch, coi như là tạ cái này một bữa cơm chi ân như thế nào?"

"Một lời đã định."

Ba, hai cái lẫn nhau vỗ tay, thành lập tạm thời liên minh.

.....

Khang Mẫn mấy ngày nay nghe theo Lưu Vân phân phó an bài, đầu tiên là vu hại Cô Tô Mộ Dung, sau lại là viết thư cho Kiều Phong tìm hấn chủ trì công đạo.

Nhưng là lấy nàng người giang hồ mạch tới nói căn bản là mời không được cái gì biết danh nhân vật, nhưng là cũng không biết làm sao, mấy ngày nay liền tiếp thu đến mấy phong thư.

Theo thứ tự là Trí Quang đại sư, Thiết Diện Phán Quan, còn có Đàm Công Đàm Bà.

Những người này nàng ngày bình thường chỉ là nghe nói qua, nhưng là bao quát Mã Đại Nguyên tới nói cũng không từng cùng những người này từng có cái gì gặp nhau, điểm này là nàng biết rõ.

Chẳng lẽ là hôm đó Lưu Vân chuẩn bị ở sau, có thể là. Có thể những người này nàng một người cũng không biết, vạn nhất lời nói ở giữa nói lộ ra cái gì nên làm thế nào cho phải a.

Đi nhiều ngày như vậy Lưu Vân đến muốn đi làm cái gì, không phải đã nói cùng một chỗ mang ra Kiều Phong đài, để cho hấn ngông cuồng trên đời này đi một lần sao?

Lúc này một cái lưu thủ tại Mã Đại Nguyên trong nhà Cái Bang Đệ Tử, bất thành linh gõ cửa hỏi: "Phu nhân, Đại Trí Phán Đà Đà Chủ Toàn Quan Thanh cầu kiến phu nhân, xin hỏi phu nhân hiện tại phương không tiện?"

Toàn Quan Thanh?

"Để cho hấn trước tiên cho Tiên Phu bên trên một nén hương tại vào đi."

"Đúng."

Khang Mẫn tranh thủ thời gian thu nạp một chút trang dung, chờ đợi gặp một lần cái này gọi là Toàn Quan Thanh Đà Chủ.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Ai Là Đường Lang

Toàn Quan Thanh lễ phép đi vào Khang Mẫn cửa gian phòng, dùng cung kính ngữ khí nói ra: "Thuộc hạ Đại Trí Phân Đà Đà Chủ Toàn Quan Thanh gặp qua phu nhân, mời phu nhân bớt đau buồn đi."

Khang Mẫn cũng thủ lễ tiết còn Toàn Quan Thanh thì lễ, "Không biết toàn bộ Đà Chủ lần này đến thăm, là vì cái gì, Tiên Phu đầu bảy đã qua, kính xin toàn bộ Đà Chủ trở về đi."

Mà Toàn Quan Thanh nhưng từ trong vạt áo xuất ra một phong, dùng Lý Hậu Chủ thành tâm đường giấy làm phong thư, xuất ra bên trong tin đưa tới Khang Mẫn trước mặt.

Khang Mẫn mở ra Thư Tín, thượng diện chữ Bút Tẩu Long Xà, một cổ bá khí nhập vào cơ thể mà ra. Càng khiến người ta kinh ngạc là trên thư nội dung, lại là liên quan tới Kiều Phong thân thể bí ẩn, hơn nữa còn ghi chú rõ Khang Mẫn liền có chính yếu nhất chứng cứ.

Khang Mẫn một tay lấy tin xé thành mảnh nhỏ nhét vào miệng bên trong, liền nuốt trà một cái nuốt vào.

Nhưng là Toàn Quan Thanh lại nói: "Kính xin phu nhân thứ lỗi, phong thư này nội dung toàn bộ một cái sớm đã dưới lưng, cho dù phu nhân ngại xé bỏ vật chứng, toàn bộ một cái cũng có biện pháp cầm phu nhân ngại nơi lấy cực hình."

Giờ phút này Khang Mẫn cũng hồn nhiên không sợ, nàng biết cái này gọi Toàn Quan Thanh chắc chắn sẽ không khó xử chính mình, "Nói đi, ngươi muốn cái gì?"

"Ta muốn Mã phó bang chủ làm chung thời điểm, gửi tại phu nhân tại đây một phong thư, một phong quan hệ đến thiên hạ Cái Bang con em tin."

A!

Khang Mẫn liền giống bị đập cái đuôi mèo con đồng dạng, "Ngươi đến muốn làm gì, chẳng lẽ ngươi là Kiều Phong phái tới!"

Toàn Quan Thanh giờ phút này hoàn toàn không có vừa rồi câu nệ, trở nên có một ít không kiêng nể gì cả, "Cũng không phải, toàn bộ con nào đó bất quá là muốn hợp tác với phu nhân mà thôi, liền xem phu nhân xứng hay không hợp."

Nói muốn đưa tay đi sờ Khang Mẫn khuôn mặt, nhưng là bất thành linh thân thể run lên.

"Muốn gái? Liền cắt cho ta xa một chút!"

Một tiếng Lôi Hồng, chấn động đến trên phòng mái ngói đều buông lỏng.

Lưu Vân từ môn đi tới, tựa như mang theo Tiểu Kê Từ đồng dạng, bắt lấy Toàn Quan Thanh cổ áo một cái bành ném ra ngoài cửa sổ.

Nơi này là Mã phó bang chủ địa bàn, tuy nói Mã phó bang chủ qua đời, nhưng là cũng không ít đệ tử ở chỗ này tuần tra. Bọn họ vừa nhìn thấy Đại Trí Phân Đà Đà Chủ thể mà từ trong cửa sổ bị phiết đi ra, nhao nhao hơi đi tới quan sát.

Toàn Quan Thanh chỉ Lưu Vân nói: "Ngươi là ai!"

Lưu Vân từ dưới đất nhặt lên cái kia phong thư nói: "Cho ngươi người đáng tin."

Lưu Vân đã cùng năm năm tướng mạo hoàn toàn không giống nhau, có thể nói thoát thai hoán cốt,

Cũng có thể nói tại tinh luyện tự thân thời điểm, trong đầu hấn chính mình càng có khuynh hướng kiếp trước, cho nên hình dạng cũng hướng về nơi đó phát triển.

Toàn Quan Thanh hoàn toàn không biết Lưu Vân, nhưng nhìn Lưu Vân một thân Hoa Phục, với lại một thân khí chất cao quý không tả nổi, thật giống như Cái Trang Vi Hành Thiên Tử, hoàn toàn không che giấu được chính mình Thiên Hoàng Quý Trữ đồng dạng.

"Ta tin là ngươi cho ta? Nào dám hỏi các hạ là người phương nào?"

Lưu Vân từ giữa phòng đi tới, đã nhìn thấy Tuệ Mẫn ở một bên lạnh lùng nhìn xem hắn, "Thì ra Vương gia ưa thích lão nữ nhân, thật sự là xem thường Vương gia."

卦 một chút, Lưu Vân nhất trào kèm ở Triệu Tuệ Mẫn cổ, sát khí bốn phía nói ra: "Bốn vương có thể cùng ngươi xem trò đùa, cũng có thể đánh với ngươi Ha-Ha, nhưng là ai cho phép ngươi khỗ sách vương trò đùa."

Triệu Tuệ Mẫn cũng cảm giác không khí đều rời đi thân thể của mình, từng chút từng chút bắt đầu cứng ngắc, chẳng lẽ hắn thật muốn sát ta?

"Bốn vương?" Toàn Quan Thanh nghe được Lưu Vân và Triệu Tuệ Mẫn đối thoại, "Ngươi là Vương gia?"

Lưu Vân buông tay ra, đi đến Toàn Quan Thanh trước mặt, "Không tệ, bôn vương vừa vặn có việc thương lượng với người một chút, giống như bôn vương tôi."

Triệu Tuệ Mẫn quỳ trên mặt đất, bụm lấy cổ mình, hô a thở, thật sự coi là vừa rồi sẽ chết.

Lưu Vân đem Toàn Quan Thanh kéo đến một bên, không chút suy nghĩ liền dùng Nhất Dương Chỉ điểm trụ Toàn Quan Thanh trước ngực mấy chu thiên Đại Huyệt, một dòng nước ấm du dương tại Toàn Quan Thanh trong cơ thể, vậy mà để cho hắn nhất thời cho là mình nội lực có chỗ tăng trưởng.

Thế là thái độ lập tức trở nên cung kính, bởi vì hắn không phải bình thường khát cái, hắn danh xưng Thập Phương Tử Tài chính là vì có thể khác biệt với những ăn mày đó Đại Lão Thô, cho nên hắn đối với hoàng thất sẽ có một phần lòng kính sợ.

Toàn Quan Thanh cũng thức thời hồng trần ra sở hữu xem nào nhiệt Cái Bang con em, sau đó lại biến thành một cái trung thành người đứng ở một bên các loại Lưu Vân phản phó.

"Tiểu nhân gặp qua Vương gia, không biết Vương gia như thế nào biết Cái Bang Bang Chủ Kiều Phong thân thế, lại vì sao lựa chọn tiểu nhân đâu?"

Lưu Vân đã biết Toàn Quan Thanh không biết chính mình, với lại Triệu Tuệ Mẫn cũng đáp ứng chính mình sẽ không nói lung tung thân phận của mình, đương nhiên liền cũng tự tin nói: "Nếu năm đó Kiều Phong thân là Cái Bang Bang Chủ bất thành linh bảo hộ Tây Hạ Nam Dương Thân Vương, chúng ta liền bắt đầu điều tra Kiều Phong cùng Tây Hạ là dạng gì quan hệ. Nhưng là bởi vì hắn và cái kia Nam Dương Thân Vương liên thủ cũng ít nhiều năm giữ chúng ta bí mật, chúng ta tại sợ ném chuột vỡ bình phía dưới, bắt đầu đối với Cái Bang mở một mắt, nhắm một mắt, mà Cái Bang cũng phát triển cho tới hôm nay.

Nhưng là hết thảy cũng không giống nhau, đi qua chúng ta không ngừng điều tra, từ Kiều Phong xuất sinh chỗ Tung Sơn Thiếu Thất Sơn bắt đầu tra được, quả nhiên tra ra một tia dấu vết để lại. Toàn bộ Đà Chủ, người không cảm thấy nếu như dùng may mắn để hình dung một người, Nacho phong chẳng phải là quá may mắn sao?"

Toàn Quan Thanh cũng là nghĩ như vậy đến, lúc đầu hai người bọn họ tuổi tác liền không kém nhiều, thế nhưng là một cái là Cái Bang Bang Chủ nhập thất đệ tử, một cái là tại tầng dốc sức làm Tiểu Khất Cái.

Dựa vào cái gì?

Tiếp thu được Toàn Quan Thanh này không cam lòng ánh mắt về sau, Lưu Vân nói tiếp: "Trong nhà Phụ Từ mẹ tương, tuổi nhỏ bái Thiệu Lâm đại sư Huyền Khô vi sư, học thành về sau lại xuống núi gia nhập Cái Bang, không đến mấy năm liền trở thành Tiền Nhiệm Cái Bang Bang Chủ Ưông Kiếm Thông nhập thất đệ tử, về sau lại kế thừa Cái Bang, không kiêng nể gì cả cùng Thiệu Lâm đặt song song Thiên Hạ Đệ Nhất Bang, người liền không kỳ quái?"

Toàn Quan Thanh gật gật đầu, "Giống như có một chút quá thuận lợi, mọi chuyện đều tốt giống nước chảy thành sông đồng dạng. Vương gia, chẳng lẽ Kiều Phong thật có không thể cho ai biết bí mật?"

Lưu Vân gật gật đầu, "Bôn vương thuộc hạ rất đặc lực, sau cùng tra ra Kiều Phong là người Khiết Đan."

Toàn Quan Thanh cũng cảm giác chính mình trái tim dừng một cái, người Khiết Đan!

Người Khiết Đan là khái niệm gì, đối với Đại Tống tới nói cái kia chính là Đồi Đồi Kiếp Kiếp tử địch, hai quốc gia, hai cái Dân Tộc cũng là có ta không có hắn có hắn không có ta tại qua mỗi một ngày.

"Đây là ta Đại Tống tử địch a, làm sao Kiều Phong lại là người Khiết Đan đâu?"

Toàn Quan Thanh cũng có một chút lộn xộn, bởi vì tại hắn coi là Kiều Phong thân thế nhiều nhất chính là cái gì Tiền Triều di dân. Không nghĩ tới vậy mà đào ra một cái dạng này kinh hãi trời Bì Vãn, cái này muốn từ đâu nhúng tay a?

"Vương gia, ngài cần tiểu nhân làm cái gì?"

Lưu Vân vỗ vỗ Toàn Quan Thanh bả vai nói: "Người đương nhiên sẽ có người nhiệm vụ, chuyện này bôn vương không tiện ra mặt, triều đình cũng không tiện ra mặt. Cho nên tại Kiều Phong trong chuyện này, chỉ có thể từ thanh lý môn hộ lên cao đến Quốc Cừu Gia Hận cấp độ, không phải vậy lấy các người thủ đoạn là cả không đồ Kiều Phong."

"Há, là như thế này, nhưng là Vương gia, vạn nhất kế hoạch ra cái gì chỗ sơ suất, tiểu nhân bị Kiều Phong đánh chết làm sao bây giờ a?"

Nào biết Lưu Vân cười to vài tiếng nói: "Toàn bộ Đà Chủ, người cho rằng bôn vương võ công, so với Kiều Phong tới như thế nào à?"

Toàn Quan Thanh cẩn thận hồi tưởng Lưu Vân ra sân, đến đem chính mình ném ra này một bộ mây bay nước chảy thân thủ, "So với Kiều Phong, chỉ cao hơn chứ không thấp hơn."

Mặc dù biết là đang quay móng ngựa, thế nhưng là cũng dễ chịu.

"Cho nên, chuyện này bôn vương tuy nhiên không tiện ra mặt, nhưng là họa một chút trang, đóng vai thành một cái hộ vệ bảo hộ người chu toàn. Chắc

hắn Kiều Phong cũng là có giết người lòng, có bốn vương tại cũng sẽ không để hắn tham đi."

Lần này Toàn Quan Thanh cũng yên lòng, chỉ cần không ra nhân mạng liền tốt.

Nhưng là hắn thấy trước mắt đúng là mình quật khởi thời cơ, nếu như thao túng tốt, nói không chừng còn có thể đánh vỡ Cái Bang mấy trăm năm truyền thống.

"Này tiểu nhân liền toàn bộ dựa vào Vương gia."

Không để ý tới ở một bên nhìn nọt Toàn Quan Thanh, mà chính là đi đến Triệu Tuệ Mẫn trước mặt, nhìn xem nàng vẫn là bụm lấy cổ mình, không nói một lời trừng mắt Lưu Vân.

Lưu Vân nói: "Người dạng này con mắt đẹp dùng để trừng bốn vương chẳng phải là lãng phí, để cho bốn vương nhìn xem người cổ."

Thế là không nói lời gì đỡ lên Triệu Tuệ Mẫn tay, xem ra vừa rồi này nhất trao cũng dùng lực chọc tức a, kém một chút liền đem cổ nàng cắt đứt, cho tới bây giờ còn có lưu Lưu Vân thủ ấn đây.

Lưu Vân cũng không biết từ nơi nào móc ra một khối khăn lụa vây quanh ở Triệu Tuệ Mẫn trên cổ, sau đó nhẹ nói nói: "Tuệ Mẫn cô nương, vừa mới thật sự là thật có lỗi, ta cũng không biết làm sao lại liền đem người biến thành dạng này, thật xin lỗi."

Triệu Tuệ Mẫn vẫn là cho Lưu Vân một cái bạch nhãn, nhưng là trong lòng nàng đã đối với Khang Mẫn phát lên tất sát suy nghĩ.

Nữ nhân này phải chết.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Kém 1 Điểm

Giờ phút này Mộ Dung Phục lẻ loi một mình cười một thót tuần mã, rong ruổi tại bao la trên thảo nguyên.

Hắn thân phận bây giờ là Lý Duyên Tông, tiếp nhận Tây Hạ Nhất Phẩm Đường mệnh lệnh đi trợ giúp Hách Liên Thiết Thụ tướng quân cùng Cái Bang Bang Chủ Kiều Phong giao đầu.

Mộ Dung Phục tuy nhiên không biết chuyện này sẽ mang đến cái dạng gì ảnh hưởng, nhưng là muốn là có thể trên giang hồ lại một lần nữa bốc lên kháng Hạ Phong ba, cũng coi là chuyện đi này không tệ.

"Xuy!"

Mộ Dung Phục trường kinh ghim chặt ngựa, nhìn thấy phía trước không xa có một người ở nơi nào đứng đấy.

Một tịch Thanh Sam, cầm trong tay trường kiếm, hắn không phải Nam Dương Vương đại ca Độc Cô Vô Song sao?

Mộ Dung Phục thân phận bây giờ là Lý Duyên Tông, xem như Độc Cô Vô Song thủ hạ, xu thế bước đi vào Độc Cô Vô Song trước mặt, hai tay ôm quyền nói ra: "Ty chức gặp qua Sóc Nguyệt đại, không biết Hầu Gia ở chỗ này là vì sự tình gì."

Độc Cô Vô Song từ tốn nói: "Mãi kiếm."

Nói đưa trong tay trường kiếm rút ra, "Đây vốn là một thanh chưa Khai Phong Tinh Cương Trường Kiếm, ta cố ý muốn đi qua chính là vì và người tỷ thí một chút."

Mộ Dung Phục cười nói: "Hầu Gia kiếm pháp Siêu Quần, làm gì chấp nhất ty chức dạng này vô danh tiểu tốt đâu?"

"Ta muốn nói ta cảm thấy người rất nguy hiểm được không? Ít nói lời vô ích, người rút kiếm đi, nếu như người vô dụng Chân Công Phu, Bản Hầu là sẽ không để người đi."

Mộ Dung Phục vẻ mặt vui cười dần dần biến mất, thay vào đó là lạnh lùng nghiêm túc.

Mộ Dung Phục biết trước mắt nam nhân đến tốt cùng có bao nhiêu khó chơi, hắn thấy cái này Độc Cô Vô Song nếu là bạo phát tuyệt đối không thể so với Lưu Vân kém.

Sặc!

Kiểm quang giao thoa, một thanh một hắc, phảng phất giống như hai đầu mang theo màu sắc chỉ riêng luyện, lẫn nhau giao thoa tại vô biên trong hoang dã.

Mộ Dung Phục một tay chấp sau lưng, nhanh chóng lui về sau đi, nhưng là Độc Cô Vô Song trường kiếm tuy nhiên Vô Phong, dập dờn ra kiếm khí lại không phải có thể trò đùa.

Kiểm phong chỉ phía xa lấy Mộ Dung Phục ở ngực, tốc độ nhanh để cho người ta căn bản không chịu nhận. Thế nhưng là Mộ Dung Phục lại chau mày, tại hắn trong ấn tượng căn bản không có một loại kiếm pháp có dạng này tốc độ.

Liên thân hiện lên trường kiếm, kiếm phong vền vền khoảng cách Mộ Dung Phục ở ngực Tam Thốn trước xẹt qua, tuy nhiên tràn ngập sát ý kiếm khí lại làm cho Mộ Dung Phục không rét mà run.

"Ta nói qua, không ra bản lĩnh thật sự, ngươi hôm nay liền sẽ chết ở chỗ này."

Nói xong lại một lần nữa kiếm chỉ Mộ Dung Phục, lúc này Mộ Dung Phục biết trước mắt người này là đang cùng mình liều mạng.

Với lại nhất định là loại kia không chết không thôi cục diện.

Thế là cũng không dám tàng tư, dưới chân tốc độ gấp rút, lách lên trường kiếm tựa hồ bảo vệ chính mình tiền thân đồng dạng.

Boong boong!

Mộ Dung Phục kinh hãi, so vừa rồi còn nhanh?

Độc Cô Vô Song trường kiếm trong tay thật giống như không có đồng dạng, nhưng lại lại thật sự chộp vào Độc Cô Vô Song trong tay.

Chẳng lẽ là khinh công liên quan?

Đang lúc Mộ Dung Phục thần sắc suy tư ở giữa, bỗng nhiên ánh mắt ngưng tụ, vốn chính là Mộ Dung Phục theo không kịp tốc độ bất thành linh liền nhấc lại bên trên một điểm, vậy mà lúc này trực tiếp đâm về Mộ Dung Phục mi tâm.

Như thế tốc độ căn bản không cho phép Mộ Dung Phục suy nghĩ, tay trái trống đi, chỉ ngón trỏ, làm một tiếng gậy tại Độc Cô Vô Song trên trường kiếm.

Sau đó hai người lướt qua người ở giữa, Mộ Dung Phục kiếm diễn chính, trong chớp lát mở ra Độc Cô Vô Song vạt áo, kếm một chút đâm đến Độc Cô Vô Song bắp chân.

Tránh đi cái này đã Mộ Dung Phục ngón trỏ cũng trả giá đắt, đầu ngón tay bắt đầu rướm máu.

"Thật kỳ quái chỉ pháp, không phải là Nhất Dương Chỉ cũng không phải Thiếu Lâm chỉ pháp, ta quả nhiên không có nhìn lầm ngươi." Nói nói Độc Cô Vô Song lại có chút nhiệt huyết sôi trào.

Vậy mà không nghĩ tới sẽ có người dùng chỉ pháp phá vỡ chính mình trường kiếm, thật sự là thống khoái.

Mộ Dung Phục giờ phút này cũng là cảm thấy có một ít khinh thường, hắn một mực chuyên tâm Phục Quốc, cho nên coi nhẹ võ công gia truyền tu luyện, vừa mới cái này một Tham Hợp Chỉ, kếm một chút đánh đoạn ngón tay hắn.

Đồng thời Mộ Dung Phục cũng không dám chủ quan, trường kiếm trong tay lấy xuống, hai chân dừng lại, tựa như Ưng Kích Trường Không đồng dạng đang đối mặt địch Độc Cô Vô Song.

Nhưng là lúc này Độc Cô Vô Song lại bắn một tia Tiểu Phá phun, trở tay cầm kiếm, vạch ra một cái vòng tròn lớn, chờ lấy Mộ Dung Phục tới.

Coong!

Trường kiếm va nhau, tia lửa bắn ra.

Kiểm cùng kiếm giao phong, hai thanh kiếm trên không trung gặp nhau, Độc Cô Vô Song và Mộ Dung Phục đồng thời chấn động một chút. Thế là hai thanh kiếm ở giữa sinh ra không khí, Ở trong bụi bặm dùng mắt trần có thể thấy chấn động hướng về bốn phương tám hướng tản ra.

Mộ Dung Phục tinh thông Bách Gia kiếm pháp, nhưng là đối mặt trước mắt cái này theo đuổi cực hạn tốc độ người, chỉ dùng bỏ chọn chém đâm người, làm sao có thời giờ để cho hắn một bộ lại một bộ thi triển.

Nghĩ tới đây, trường kiếm một Lãng, mở ra không khí liên tục không tuyệt kiếm chỉ riêng giống như muốn đem Độc Cô Vô Song chém thành muôn mảnh

đồng dạng

Mà Độc Cô Vô Song cũng không cam chịu yếu thế, kiếm nơi tay, trời có thể phá!

Chỉ gặp trên thân kiếm du đăng lên thật không thể tin quang mang, đối Mộ Dung Phục đâm tới.

Quang ảnh ở giữa, Mộ Dung Phục kiếm ảnh bị Độc Cô Vô Song trên trường kiếm quang mang phá không còn một mảnh, ngay tại kiếm ảnh ầm ầm biến mất, lực mới chưa sinh thời điểm

"Du Long xuyên qua xương!"

Mộ Dung Phục hét dài một tiếng, trường kiếm giờ phút này hóa thân thành một đầu chỉ riêng luyện, thân hình nhất động Mộ Dung Phục thân thể xoay tròn cấp tốc, thật giống như một cái vòi rồng đồng dạng đâm về Độc Cô Vô Song.

Thế nhưng là Độc Cô Vô Song Kiếm tựa hồ sớm đã không chịu nổi gánh nặng, hấn đối con rồng này Quyền Phong chỉ riêng luyện bỏ chọn chém đâm trọn vẹn ba mươi tám kiếm, cuối cùng tại một lần cuối cùng thân kiếm ầm ầm vỡ vụn.

Trường kiếm toái phiến rơi là tả trên đất, Mộ Dung Phục đã đem kiếm đề vào Độc Cô Vô Song trên cổ.

"Hầu Gia, ngươi thua."

"Ngươi cũng không có thắng."

Mộ Dung Phục thật dài ra một hơi, đối Độc Cô Vô Song bả vai, dùng thân kiếm nhẹ nhàng vỗ, thân kiếm theo tiếng vỡ vụn.

Mộ Dung Phục lộ ra nụ cười nói: "Xem ra chúng ta cũng vậy, không nghĩ tới Hầu Gia cũng có như thế xuất thần nhập hóa võ công, nếu là có một thanh kiếm tốt, chắc hẳn ty chức đầu người giờ phút này đã khó giữ được."

Độc Cô Vô Song nói: "Ngươi đi đi, ngươi sự tình, ta không sẽ cùng đệ đệ ta nói, nhưng là ngươi phải nhớ kỹ cuối cùng sẽ có một ngày, ngươi không phải đối thủ của ta."

Mộ Dung Phục đối Độc Cô Vô Song lại liền ôm quyền, cười lên ngựa chạy vội đi.

Độc Cô Vô Song nhìn xem đi xa Mộ Dung Phục, nói một mình nói ra: "Thật đáng tiếc, còn thiếu một chút liền có thể sát cái này sau đầu sinh Phản Cốt người. Lưu Vân đệ, phiền phức vẫn là lưu cho ngươi đi."

Độc Cô Vô Song nhặt lên mặt đất toái phiến, bỏ vào một cái bao bố khóa bên trong, hướng phía nơi xa thành trấn đi vào trong đi. Lúc này một cái cổng thuận bài đạo sĩ theo sát Độc Cô Vô Song cước bộ đi đến cái kia thành trấn.

Độc Cô Vô Song đi đến một cái lò rèn phía trước, xuất ra một thỏi bạc nói: "Sư phụ, ta muốn đem những mảnh vỡ này dung thành một cái Thiết Đỉnh."

Cái kia sư phụ nhìn xem toái phiến nói: "Công tử, theo tại hạ nhãn quang nhìn ra những này thế nhưng là kiếm?"

Độc Cô Vô Song gật gật đầu.

Cái này sư phó còn nói: "Công tử, ngài cho số tiền này đầy đủ mua một cái chất lượng phi thường tốt kiếm, cần gì phải đem những này hòa vào nhau lãng phí tiền đâu?"

"Được rồi, vậy ta mua một thanh kiếm, sau đó ngươi đem những này cho hết ta dung thành một khối Thiết Đỉnh, có được hay không?"

Cái kia Thiết Tượng không lay chuyển được hấn, liền theo hấn phân phó xử lý.

"Ngươi cùng ta rất lâu, không một mối sao?" Độc Cô Vô Song bất thành linh đối một bên không khí nói ra.

Mà cái kia cổng thuận bài đạo sĩ từ một cái góc bên trong đi ra đến, đối Độc Cô Vô Song cũng cung kính nói: "Ty chức Cửu Dực Đạo Nhân tham kiến Sóc Nguyệt đạo, ty chức giờ phút này chỉ muốn chào hỏi gia, Vì sao không cùng ty chức cùng nhau đi tới Phiếu Miêu Phong, ngược lại một thân một mình đường vòng lại tới đây."

"Nữ nhân kia là mẹ ngươi mẹ, không phải ta Chủ Tử, ta chẳng qua là nghe ta đệ đệ lời nói, và ngươi cùng một chỗ nhìn xem cái này giang hồ, không nên quá đem mình làm một chuyện, không phải vậy ta sẽ chán ghét ngươi."

Cửu Dực Đạo Nhân không dám phản bác Độc Cô Vô Song, bởi vì năm đó một trận giao đấu, mình bị Độc Cô Vô Song đánh cho không có chút nào sức hoàn thủ.

"Đã như vậy, Hầu Gia có phải hay không có thể cùng ty chức cùng một chỗ lên đường?"

Độc Cô Vô Song nghiêng nhìn phương xa bầu trời nói: "Không vội, nghe nói nơi đó có một cái môn phái, giống như gọi Côn Lôn Phái, ta muốn đi xem."

Cửu Dực Đạo Nhân thật sự là dám giận không dám nói, tiểu tử này thật sự là quá ngỗ ngược.

"Nhưng là Hầu Gia kính xin trước tiên nói nhất định phải là một lần cuối cùng, không phải vậy ty chức cần phải Hướng Nam đương vương báo cáo."

"Được."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Luôn Có Người Muốn Kiểm Tiệm Nghi

Không có say lòng người vui sướng, cũng không có âm áp ánh sáng mặt trời.

Giờ phút này Tổng Hề Trần Ngô Tứ đại trưởng lão trước tiên Kiều Phong một bước đến Tô Châu, cái này tại một chỗ mật thất mưu đồ bí mật lấy thứ gì.

"Trần trưởng lão, người vội vã phát ra chim bồ câu, để cho chúng ta cần phải gấp trở về là vì cái gì, chẳng lẽ Cô Tô Mộ Dung thật muốn ra tay với chúng ta?"

Đối mặt Ngô trưởng lão vấn đề, Trần Cô Nhạn lại mang theo một tia ngưng trọng biểu lộ nói: "Không đối gạt mọi người nói, sự tình so cái này còn nghiêm trọng vạn lần, khả năng liên quan đến ta Cái Bang căn bản, cho nên ••• "

Hề trưởng lão là một cái từ trước vững vàng người, hần xuất ra một cây Cam Thảo bông nhai ở trong miệng, "Việc này không vội, ta chỉ có một vấn đề, Trần trưởng lão là thông qua phương thức gì biết."

Hề trưởng lão mút vào một chút Cam Thảo bông, "Dù sao đại sự như thế, không phải tùy tiện một cái tiểu lâu la liền có thể dò nghe sự tình, đúng hay không?"

Lúc này Tổng trưởng lão cũng nói: "Không tệ, mặc kệ là tin tức gì, chúng ta vẫn là trước tiên biết rõ ràng nguồn tin tức, không phải vậy nghe được cái gì bực mình lời nói, cũng có thể tiêu tan."

Nhưng là Trần Cô Nhạn sắc mặt không phải quá tốt, bởi vì hần tin tức là một cái Phân Đà Đà Chủ nói cho hần biết, dù sao tin tức thật sự là quá mức rung động, không cho phép hần suy nghĩ nhiều, chỉ có thể trước tiên tìm đến hần ba vị trưởng lão cùng một chỗ thương lượng.

•••••

"Cái gì! người nói Kiều Bang Chủ là người Khiết Đan! ?" Ngô trưởng lão tính khí lớn nhất bạo, trước hết nhin không được kêu to đi ra.

Hề trưởng lão tranh thủ thời gian đề lại Ngô trưởng lão, "Lớn tiếng như vậy âm, người muốn cho tất cả mọi người biết không?"

Tổng trưởng lão nhỏ giọng nói: "Trần trưởng lão, cái này cũng không thể chủ quan, không phải vậy chúng ta cũng là Cái Bang tội nhân!"

"Các người đương nhiên không phải là Cái Bang tội nhân, bởi vì tội nhân chỉ có một cái, cái kia chính là Kiều Phong!"

Bất thành linh một cái chưa quen thuộc âm thanh, bao quanh toàn bộ tầng hầm ngầm.

"Ai!" "Ai!" "Ai!" "Ai!"

Ồ ~~~

Tầng hầm ngầm đại môn bị nhẹ nhàng đẩy ra, nhưng là tiến đến nhưng là mười cái hắc y nhân, lúc đầu rất nhỏ gian phòng liền lộ ra càng chen.

Mà Tứ Đại Trưởng Lão vừa muốn động thủ thời điểm, mỗi một cái hắc y thị vệ đều xuất ra một mặt Yêu Bài, lại có thể để cho Tứ Đại Trưởng Lão không dám động thủ.

Trần Cô Nhạn nói ra: "Các người là triều đình người? Chúng ta phạm pháp sao! Tại sao tới tại đây bắt chúng ta?"

Lưu Vân rất lịch sự đỡ lấy Triệu Tuệ Mẫn đi xuống tầng hầm ngầm thang lầu,

Mà phía sau lại đi vào chính là cho Trần Cô Nhạn mặt báo Toàn Quan Thanh.

Trần Cô Nhạn liếc một chút liền nhận ra hắn, với lại vừa mới còn cùng hắn Tứ Đại Trường Lão giới thiệu qua hắn.

"Ngươi là triều đình người?" Trần Cô Nhạn nhất thời không có ngăn chặn tâm tình, nhìn không được liền lớn tiếng kêu đi ra.

Thế nhưng là Lưu Vân lại nói: "Nếu hắn cũng không phải là triều đình người, hắn chỉ là một cái đối với mình quốc gia rất có lương tâm Bình Đầu Bách Tính mà thôi."

Hè trưởng lão đem vừa mới nhai ở trong miệng Cam Thảo bỗng phun ra nói: "Vậy các hạ lại là vị nào triều đình Cao Quan a, chắc hẳn các hạ làm chuẩn chuẩn bị tay này, đã trừ tính thời gian thật dài đi."

Nào biết Lưu Vân lại khoát khoát tay nói: "Cái kia ngược lại là không có, cũng là gần nhất thời gian trôi qua đặt cho nên liền muốn tìm một ít gì đó giải buồn, vừa vặn các ngươi Cái Bang là triều đình không lớn không nhỏ cái đình trong mắt cái gai trong thịt, không có lý do để cho các ngươi đám này điều dân trôi qua quá tự tại không phải sao?"

"Cho nên ngươi muốn vậy chúng ta khai đao? Dựa vào cái gì! Chúng ta Cái Bang vì quốc gia xuất sinh nhập tử, ném đầu lâu rơi vãi nhiệt huyết, ngăn cản bao nhiêu ngoại xâm cường địch. Dựa vào cái gì các ngươi nói ra đao muốn khai đao."

Lúc này một mực yên lặng Triệu Tuệ Mẫn nói: "Vì quốc gia xuất sinh nhập tử? Đừng nói cười, các ngươi thật sự cho rằng chính mình cho tới nay làm cũng là đúng?"

Cái gì? !

Triệu Tuệ Mẫn nói: "Nếu không phải là các ngươi một mực không an phận, để cho biên cảnh thường xuyên người chết, ngươi cho rằng vì sao Liêu Quốc và Tây Hạ luôn luôn tăng cường lính tuần tra, thấy chúng ta Đại Tống người liền chặt liền sát liền đoạt. Các ngươi giết một Tiểu Cổ lính tuần tra, tự cho là vì nước xuất lực, có thể các ngươi biết chúng ta triều đình phải tốn bao nhiêu Quân Bì mới có thể lắng lại Biên Quan sao! Nghĩ tới sao! Các ngươi trong đầu Trang cũng là ăn mày còn lại đồ ăn thừa sao!"

Ngốc, Tứ Đại Trường Lão chưa từng có hướng về tại đây nghĩ tới, bọn họ luôn luôn cho là mình là đúng, đồng thời thống hận triều đình mềm yếu và vô năng.

Trần Cô Nhạn coi như thanh tĩnh, dù sao quốc gia đại sự hắn làm không ít, nhưng là giết người cướp của sự tình hắn cũng đã từng làm không ít, "Vậy các ngươi là muốn đem chúng ta bắt được quy án?"

Lưu Vân nói: "Các vị hiểu lầm, chúng ta muốn tìm người, từ bắt đầu cũng là Kiều Phong, dù sao không phải tộc loại của ta tâm tất dị, mà Kiều Phong đã là người Khiết Đan, võ công lại cao, vạn nhất hắn trở lại Liêu Quốc, đem ta bên trong võ công truyền đến Liêu Quốc, đó mới thật sự là tai nạn đây này."

Thế là Toàn Quan Thanh cũng ở một bên lên tiếng phụ họa, "Đúng vậy a đúng vậy a, lúc này triều đình là có chuẩn bị mà đến, nếu như chúng ta Cái Bang ngộ nghịch triều đình, cái kia chính là mưu phản a. Cho nên đệ tử cho rằng, đối với chuyện này vẫn là hợp tác với triều đình cho thỏa đáng, dù sao ra thiên đại sự tình, có triều đình giúp chúng ta chịu trách nhiệm, sợ cái gì à!"

Tứ Đại Trường Lão bắt đầu yên lặng không nói, bên trong cùng Kiều Phong giao tình tốt nhất Ngô Trường Phong nói: "Xin hỏi cái này đại nhân, Kiều Phong là người Khiết Đan, nhưng có bằng chứng?"

Nghe thấy Ngô Trường Phong ngữ khí mềm yếu, chắc hẳn cũng là phục, Lưu Vân nói: "Này không đơn giản! Khiết Đan nam tử đều sẽ từ nhỏ thời điểm tại trên ngực văn bên trên một con sói, riêng là có huyết thống quý tộc người Khiết Đan, bọn họ trên ngực sói càng tinh mỹ hơn, cho dù theo thân thể lớn lên cũng sẽ không biến hình. Nói cách khác ••••• "

Tứ Đại Trường Lão lần nữa yên lặng, bọn họ đều là và Kiều Phong xuất sinh nhập tử qua, cũng và Kiều Phong tại một dòng sông lớn đại hà bên trong tắm rửa qua, về phần trên ngực sói, đã sớm nhất thanh nhĩ sở.

"Vội lại lấy Kiều Phong cao như vậy võ công, sẽ không bị người cường ép văn bên trên một con sói cũng sẽ không phản kháng đi."

Tứ Đại Trường Lão người nhìn ta, ta nhìn người, cũng là yên lặng không nói.

Sau cùng Triệu Tuệ Mẫn không kiên nhẫn nói: "Các ngươi những người này thật sự là phiền phức, lời hữu ích nát lời nói đều cùng các ngươi nói thâu, với lại lúc này để cho các ngươi chính mình thanh lý môn hộ, thế nhưng là các ngươi nhưng vẫn là xô xô đẩy đẩy, không có chút nào chủ kiến, cũng khó trách các ngươi rồi Kiều Phong liền sống không được, xem ra cũng là có đạo lý."

Tổng trưởng lão tâm là cái này trong tứ đại trường lão mềm nhất, vừa nghĩ tới cùng mình kẻ vai chiến đấu hảo hữu lại là người Khiết Đan, một loại bị vận mệnh trên cột cảm giác bất lực tập liền toàn thân.

"Vị đại nhân này, chẳng lẽ liền không có điều hoà biện pháp à, Kiều Phong mặc dù là người Khiết Đan nhưng cũng là vì ta Cái Bang lập xuống không ít công lao hẳn mà, ngài nói ••••• "

Triệu Tuệ Mẫn vỗ bên cạnh cột gỗ, "Hoặc là giết chết người Khiết Đan Kiều Phong, hoặc là chúng ta giết chết Cái Bang, các ngươi tuyển đi!"

Không thèm nói đạo lý bá đạo!

Lưu Vân trong lòng cũng nói thầm, chẳng lẽ là ta và Kiều Phong lần trước liên thủ đem cha nàng Thụy vương cả sụp đổ, liền muốn từng cái trả thù đâu? Đi, nữ nhân thật đáng sợ a!

Tứ Đại Trưởng Lão ngay trước Lưu Vân và Triệu Tuệ Mẫn mặt bắt đầu làm ra cam đoan, hôm nay sự tình chỉ có ở đây người biết, đồng thời nhất định sẽ đuổi đi Kiều Phong, đồng thời để cho hấn thân bại danh liệt.

.....

Tóm lại giải quyết hết thấy Lưu Vân đang định sau này trở về phao một cái tắm nước nóng đâu, nhưng là không nghĩ tới Trần Cô Nhạn lúc này đuổi theo ra tới.

"Đại nhân! Đại nhân! Dừng bước a!"

Lưu Vân và Triệu Tuệ Mẫn đành chỉ tiến lên, Lưu Vân xuống ngựa nhìn thấy Trần Cô Nhạn đuổi theo ra đến, đi chậm chậm đi vào Lưu Vân trước mặt, "Đại nhân, thảo dân có một việc tình không biết làm gì không làm gì, có thể hay không mời đại nhân dời bước."

Mây bay nhàn nhã không có việc gì liền đáp ứng, hai người đi vào trong rừng cây, chỉ gặp Trần Cô Nhạn trong lòng bàn tay nắm giữ một đầu Hạt Từ.

Chi này Hạt Từ gãy dựa đặc biệt lợi hại, Giống như có cái gì thiên địch tại đồng dạng, hấn không thể ngủ đông một chút cái này bắt lấy nó tay, tốt mau trốn đi.

Trần Cô Nhạn rất có khoảng cách cảm giác đứng ở một bên nói: "Đại nhân, xin hỏi đại nhân cùng Tây Hạ Nam Dương Thân Vương là quan hệ thế nào, thân thích, huynh đệ, vẫn là cùng là một người?"

Cũng thông minh à, cái này gọi Trần Cô Nhạn người, thế mà lại căn cứ động vật cảm giác để phán đoán một người, không nghĩ tới chính mình năm năm qua thay hình đổi dạng, liền âm thanh cũng dần dần và trước kia không giống nhau, lại không lừa qua động vật giác quan.

"Không sai, bốn vương cũng là Nam Dương vương Lưu Vân."

Lưu Vân lúc này không có sử dụng sát khí loại hình chấn nhiếp tính khí chất, bởi vì hấn cảm giác cái này Trần Cô Nhạn có chỗ tìm. Với lại cái này hấn nhìn trúng đồ vật, đã có một ít vượt qua hấn đối với quốc gia trung thành giới hạn.

"Không biết Vương gia lúc này cùng chúng ta Đại Tổng Triều Đình liên thủ đuổi đi Kiều Phong, cái này về sau sẽ như thế nào xử lý chúng ta Cái Bang? Vừa mới tại mặt thất bên trong chúng ta từ đầu tới đuôi chỉ là đang thương lượng như thế nào định tội Kiều Phong, lại không có thương lượng về sau sự tình, cái này khiến thảo dân nội tâm một chút có chút bất an."

Lưu Vân biết, đã như vậy sao không làm một cộc chuyện tốt.

"Cũng là a, to như vậy Cái Bang nếu là quần long vô thủ, cũng khó có thể vì là kẻ. Tất nhiên Trần trưởng lão nói ra trước đề nghị này, vậy sẽ phải phiền phức Trần trưởng lão tại trong Cái Bang tìm kiếm một vị trẻ tuổi, bối phận lớn, Võ công cao, lại họ Trần anh hùng tới kế nhiệm Cái Bang Bang Chủ vị trí này đi."

Trần Cô Nhạn mừng rỡ nhìn xem Lưu Vân, "Vương gia chẳng lẽ là nói?"

Lưu Vân gật gật đầu.

"Đa tạ Vương gia nâng đỡ!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Mẹ Con Lời Nói

Gió nhẹ phe phẩy lên

Sóng nước dập dờn

Nhiều ngày tới bốn ba đã ở tại đây chậm rãi làm hao mòn rơi, chỉ còn lại có hương thụ.

Lưu Vân giờ phút này đang ngồi ở bên hồ một cái Tiểu Lâu trong đình, trong đình nha hoàn tỳ nữ ra ra vào vào cầm trong tay đủ loại kiêu dáng mỹ thực điểm tâm, cũng có Tài Nữ đàn tấu Nhạc Khúc, được không tự tại.

Mà Triệu Tuệ Mẫn ngồi tại Lưu Vân đối diện, tinh tế nhấp một cái cái này nhàn nhạt trà mới.

"Vương gia thật sự là tốt hưởng thụ, chỉ là tiểu nữ tử có một chuyện không rõ, Vương gia xuất hành nhiều ngày, làm sao còn sẽ có nhiều tiền như vậy? Chẳng lẽ Vương gia có Tụ Lý Càn Khôn Thần Kỳ, không biết Vương gia có thể vì là tiểu nữ tử giải hoặc?"

Lưu Vân nghe xong, liền từ trong tay áo xuất ra một cái Ấn Chương, "Nếu khuya ngày hôm trước bốn vương bất thành linh mộng du, tỉnh lại về sau phát hiện có dạng này một cái Ấn Chương đặt ở bốn vương gối đầu bên cạnh. Thế là ta liền cầm lấy cái này Ấn Chương đi Tô Châu lớn nhất cửa hàng bạc đi làm vật này, không nghĩ tới vật này bọn họ không những không cần, còn trắng tiền đưa ta một ngàn lượng bạch ngân. Người nói ••• "

Triệu Tuệ Mẫn ba một chút bóp nát chén trà, "Người cái đáng giết ngàn đao Ác Tặc! Ta còn tưởng rằng thất lạc đây!"

Nói một cái từ Lưu Vân trong tay đoạt lấy chính mình Ấn Chương, nhìn kỹ một chút có hay không hư hao, sau đó cẩn thận từng li từng tí bỏ vào trong ngực giấu kỹ trong người.

Lưu Vân đưa lên một khối khăn tay, Triệu Tuệ Mẫn tiếp nhận khăn tay lau đi trên tay trà nước đọng.

Một mặt tức giận nói: "Không nghĩ tới Vương gia sẽ còn đầu trộm đuôi cướp một bộ này, tiểu nữ tử thật sự là xem thường Vương gia."

Đây là từ xa mà đến gần đình đầu bốn người giờ lên màu trắng Kiệu Tử đi về phía này, Triệu Tuệ Mẫn hiếu kỳ xem xét, biến sắc, "Vương gia, ngài đừng nói ngài dùng ta tiền đi mời biệt nữ người?"

Lưu Vân gật gật đầu, "Không kém bao nhiêu đâu, dù sao ta cảm giác người là sẽ không quá để ý."

Khang Mẫn lúc này tiến đến cách ăn mặc có thể nói là phong tình vạn chủng, xem Triệu Tuệ Mẫn chọc tức liền không được đánh một chỗ đến, sau đó nhìn Lưu Vân trong mắt bình tĩnh về sau hơi yên lòng.

Còn tốt người này không phải cỏ gi đều ăn.

"Mã Phu Nhân, ngồi bên này."

Lưu Vân đem mẫu thân Khang Mẫn an bài tại hán đối diện, và Triệu Tuệ Mẫn song song ngồi cùng một chỗ.

"Không biết đại nhân triệu Dân Phụ có chuyện gì quan trọng?" Khang Mẫn âm thanh mềm mại liên tục, xem ra nàng coi là Lưu Vân đối với nàng có ý tưởng, lại hoàn toàn không nghĩ tới đây bất quá là nhi tử muốn mời mẫu thân ăn một bữa cơm mà thôi.

"Nếu cũng là muốn ăn một bữa cơm mà thôi,

Cứ như vậy đơn giản."

"Phu nhân, tại đây cũng là chút cơm rau dưa, chắc hẳn sơ suất phu nhân, kính xin phu nhân rộng lòng tha thứ." Triệu Tuệ Mẫn cũng không biết ăn cái gì thuốc, tóm lại nàng vừa nhìn thấy Khang Mẫn dùng loại kia xâm lược tính nhân quang nhìn xem Lưu Vân liền không thoải mái.

Mà Khang Mẫn cũng cảm giác được Triệu Tuệ Mẫn nồng đậm địch ý, hướng hồ một cái bàn này điểm tâm và món ăn đều không phải là người bình thường có thể tiếp xúc, dù là Mã Đại Nguyên đối với Khang Mẫn yêu thương phải phép, cũng không mang nàng ném qua dạng này mỹ thực.

Thông minh như Khang Mẫn dạng này nữ nhân, tự nhiên biết nàng muốn cái gì, bất quá là tiểu bối thân thiết yêu yêu mà thôi, hướng hồ nàng cũng không phải là thật sự ưa thích Lưu Vân nhỏ như vậy hài tử.

"Vị tiểu thư này, không biết Dân Phụ có chỗ nào làm không địa phương phương, vậy mà để cho tiểu thư như thế đề phòng. Dân Phụ lần này đáp ứng lời mời mà đến, chỉ vì hỏi cái này vị đại nhân ba cái vấn đề."

Lưu Vân nghe xong, "Không biết phu nhân có cái gì vấn đề, nhưng giảng không sao, biết gì nói vậy."

Khang Mẫn lấy tay ngăn trở khuôn mặt cười yếu ớt một chút, chẳng lẽ mình vẫn là như vậy có mị lực?

Thế là Khang Mẫn theo lễ phép, vẫn là nhắm nháp một cái bánh ngọt, "Dân Phụ vấn đề thứ nhất cũng là đại nhân vì sao dạng này trăm phương ngàn kế đối phó Kiều Phong, chẳng lẽ đại nhân cùng Kiều Phong có cái gì thù không đội trời chung sao?"

"Ha ha, Kiều Phong trong mắt của ta, quang minh lỗi lạc nên được là một vị anh hùng, chỉ tiếc vận mệnh trên người, ta chỉ qua cũng là đẩy một cái tiền trình mà thôi."

Tiếp theo Lưu Vân dùng đũa kẹp cho Triệu Tuệ Mẫn một khối bánh ngọt, sau đó nói: "Vói lại, ta đã từng cùng Chân Tông hoàng đế xuống hán nhân sinh

sau cùng ba ván cờ, nhưng là không tốt đẹp lắm chính là ta rõ ràng đều gian lận nhưng vẫn là tất cả đều thua, cho nên ta đáp ứng hẳn muốn giúp hẳn hoàn thành ba chuyện."

"Mà cái này chuyện làm thứ nhất cũng là tan rã Cái Bang, hoặc là cầm Cái Bang thu về tại Đại Tổng quốc gia khổng chế."

Lần này Triệu Tuệ Mẫn lại mặt mũi tràn đầy không tin bộ dáng, ăn Luru Vân cho bánh ngọt nói: "Chân Tông chết bệnh trước đó chúng ta đều ở bên người, với lại Chân Tông tang sự cũng là ban đầu bí mật mà không phát, với lại người cũng chỉ tới qua Đại Tổng một lần, làm sao có khả năng và Chân Tông hoàng đế đánh cờ?"

Luru Vân uống một ngụm trà, nhuận một thắm giọng nói: "Sự tình đương nhiên không có đơn giản như vậy, người lấy cờ chỉ có trên bàn cờ mới là cờ sao?"

"Không phải vậy đâu?"

Luru Vân hồi tưởng những năm đó tại trên địa đồ chỉ điểm giang sơn thời gian, "thân phận chúng ta quyết định chúng ta không có khả năng liền giống như người bình thường cảm thụ ván cờ niềm vui thú, chúng ta bàn cờ chỉ có thiên hạ. Chỉ cần là nghe lệnh của chúng ta, cũng là chúng ta quân cờ. Coi là thật tông còn sống sau cùng mấy năm, hẳn lại đem những năm đó bồi thường tiền toàn bộ kiếm về, người nói đây coi là không tính là thắng đâu?"

"Vương gia không phải là muốn nói hiện tại hoàng đế hoa mắt ù tai vô năng a?"

Khang Mẫn cũng cảm giác chính mình giống như nghe được không nên nghe lời, tại đây không giống như là mình có thể tham dự, vừa muốn cáo từ, liền nghe Luru Vân nói: "Chủ nhân hôm nay không phải người, cho nên người không có tuổi nghề đặt câu hỏi, phu nhân, ngài còn có hai vấn đề, chỉ cần người hỏi, ta đều có thể trả lời."

Khang Mẫn đã cảm giác được bất an, dù là nàng đã từng ủy thân cùng Đoàn Chính Thuần, ảo tưởng qua Vương Phi mỹ hảo. Nhưng khi nàng vừa nghe đến những này, liền đã cảm thấy không ổn.

Ta đến nên hỏi cái gì tốt đâu?

Khang Mẫn nhìn thấy hai người đều đưa ánh mắt tụ trên người mình, thế nhưng là Triệu Tuệ Mẫn ánh mắt càng có lực công kích, "Vậy thì mời Vương gia nói một chút còn lại hai ván cờ đi."

Sau đó đã nhìn thấy Triệu Tuệ Mẫn hài lòng gật gật đầu, giống như là nói người rất tuyệt ý tứ.

Luru Vân sờ sờ cái cằm nói: "Có thể à, chỉ cần phu nhân ngài hỏi, ta biết cái gì đều có thể nói. Ván thứ hai cờ chính là chúng ta so xem ai có thể vào năm ấy tháng bảy trước đó, tại Liêu Quốc trước tiên xếp vào tốt 400 cái cử điểm, thế nhưng là khó có thể nghĩ đến là ta mới là Da Luật Hồng Cơ lo lắng nhất người, phàm là Đại Tổng người đãi ngộ tuy nhiên không bằng người Tây Hạ tốt, thế nhưng là cũng không có đối đãi người Tây Hạ cẩn thận, cho nên ta lại thua."

Triệu Tuệ Mẫn thế mà cứ như vậy không kịp chờ đợi hỏi: "Vậy người kiện sự tình thứ hai xử lý cái gì?"

Luru Vân căn bản không có phản ứng Triệu Tuệ Mẫn, "Về phần ván thứ ba cờ à, rất đơn giản, người nào có thể gom góp trong thiên hạ nhất lưu nhị lưu Tam Lưu coi như thắng, không được hạn bất kỳ vật gì, chỉ cần đối phương cảm thấy là, coi như số. Cho nên ta vẫn là thua, thật sự là không nghĩ tới Tổng Chân Tông Triệu Húc là ta gặp qua thông minh nhất người, ta đến bây giờ còn là bội phục hẳn."

Nhìn xem Triệu Tuệ Mẫn muốn nói lại thôi bộ dáng, Luru Vân nói: "Người cũng không cần nghe ngóng, người cấp bậc còn chưa đủ, tại lẫn lộn mấy năm đi."

Khang Mẫn giờ phút này ần ần cảm giác sau khi Sống Lưng đều xuất mồ hôi, có thể cùng hoàng đế dùng thiên hạ đánh cược, đây là muốn cái dạng gì thân phận? Ta có phải hay không đi nhằm địa phương, chẳng lẽ hẳn không phải đương kim hoàng đế sao?

"Phu nhân, ngài còn có vấn đề thứ ba."

Thế là Khang Mẫn châm chước tại châm chước, "Nếu có một ngày ta không hề bị đại nhân an bài, ta sẽ sẽ không chết tại bỏ mạng?"

Luru Vân hoàn toàn buông lỏng, nàng đến để ý chỉ có chính mình, nếu như người hỏi ta thân phận là cái gì, ta nhất định sẽ toàn bộ đều nói cho người biết, xem ra hiện tại còn không phải muốn nhận thời điểm đi.

"Sẽ không, với lại chỉ cần ta sống, liền không có có thể thương tổn phu nhân, đây là ta đối với ngài hứa hẹn."

Khang Mẫn lần này hoàn toàn yên tâm, đối Luru Vân cúi khom người, liền rời đi.

Nhìn xem Khang Mẫn đi xa, bữa cơm này cũng không có ăn hết tất yếu, ngược lại là tâm tư Linh Lung Triệu Tuệ Mẫn hỏi: "Vương gia, ngài là không phải có rất mong muốn nói cho nữ nhân kia lời nói chưa hề nói a?"

"Không cần, coi như một cái thanh mộng quên đi, biết quá nhiều, ngược lại tăng thêm bi thương."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 124: Hạnh Tử Lâm Đắm Máu (Thượng)

Phong Quyển Tàn Vân

Ánh sáng mặt trời chiếu rọi

Lúc này Tô Châu vốn phải là Huệ Phong ám áp, tuy nhiên lại bất thành linh nghiệm lên một tầng thâm thiết huyết hồng.

Hai bóng người xuyên toa tại trong rừng cây, bên tai gào thét lên phong thanh, lại ai cũng không chịu cỗ nào lui nhường một bước, vô cùng lo lắng chạy về phía trước đường.

Liên đới đến hai người tựa hồ cũng tận hứng về sau, dừng bước lại. Bên trong một cái chùng ba mươi năm tuổi, người mặc màu xám vải cũ bào, đã hơi có rách rưới, mày rậm mắt to, mũi cao rộng rãi miệng, một tấm tử phương mặt chữ quốc, rất có phong sương chi sắc, nhìn quanh thời khắc, vô cùng có uy thế.

Hắn cười ha ha một tiếng nói: "Cô Tô Mộ Dung Mộ Dung Công Tử quả nhiên danh bất hư truyền, hôm nay ta Kiều Phong xem như phục."

Người trẻ tuổi kia chính là bị Cưu Ma Trí cướp bóc đến Tô Châu Đoàn Dự, xem ra hắn còn sống cũng tự tại, từ Mạn Đà Sơn Trang trốn tới, lại đi Thánh Hương Thủy Tạ, kết quả bị Bao Bất Đồng chạy tới nơi này cùng Kiều Phong hoàn thành vận mệnh tự lại.

"Chỗ nào, tiểu đệ họ Đoàn danh dự, Đại Lý nhân sĩ. Tiểu đệ đi vào Gangnam, trong mỗi ngày thấy nhiều biết rộng Mộ Dung Công Tử đại danh, nếu là ngưỡng mộ cực kỳ, chỉ là đến nay vô duyên nhìn thấy."

Kiều Phong thần sắc kinh ngạc nói: "Ta Thị Tổ nghe Cô Tô Mộ Dung Thị đại danh, lần này tới đến Gangnam, chính là vì hắn mà đến. Nghe nói Mộ Dung Phục nhỏ nhà anh tuấn, ước chừng hai mươi tám hai mươi chín năm tuổi, lúc đầu so công tử người là muốn lớn mấy tuổi, nhưng ta quyết định nghĩ không ra Gangnam trừ Mộ Dung Phục bên ngoài, có một vị khác võ công cao cường, dung mạo tuấn nhã thanh niên công tử, bởi vậy nhận lầm người, cực kỳ hổ thẹn."

Mới chung nhau vừa mới nửa ngày hai người chưa phát giác sinh ra biết anh hùng nặng anh hùng cảm giác, thế là hai người bốc đất làm hương, thiên địa minh giám, Kết Nghĩa Kim Lan.

Kiều Phong tự nhiên là đại ca, Đoàn Dự liền biến thành hiền đệ.

Hai người cười cười nói nói đi lên phía trước, không muốn có đệ tử tới báo tin nói có bốn người xông vào đại nghĩa Phân Đà, thế là Kiều Phong mang theo Đoàn Dự liền đi.

Kết quả là tại cái này Hạnh Tử Lâm gặp Vương Ngữ Yên Bao Bất Đồng một hàng bốn người, nguyên lai bọn họ là đại biểu Mộ Dung gia tộc tới làm sáng tỏ Mộ Dung Phục lấy đạo của người trả lại cho người sự tình.

Bởi vì Mộ Dung Phục có chuyện, không có cách nào cùng Kiều Phong tự lại, cho nên liền phái Bao Bất Đồng mấy người thông báo bọn họ một tiếng.

Thế nhưng là vạn vạn không nghĩ đến thế mà lại gặp phải bên trong Cái bang đầu, với lại quy mô còn không nhỏ, Tứ Đại Trưởng Lão toàn bộ tham dự phản loạn, nhưng là lấy Kiều Phong tính cách tới nói chuyện này còn có nói một chút.

Kiều Phong mắt lạnh nhìn những này đến đây tham dự phản loạn người, những người này ngày bình thường đều để chính mình giúp đỡ, đồng thời luôn luôn đối với mình cung kính có thừa,

Không nghĩ tới một khi cần lên người tới so với ai khác đều hung ác.

Kiều Phong luôn luôn thói quen tại bị nhìn chăm chú, cho nên nếu có người không có xem chính mình, liền muốn tiểu học sinh bị lão sư bắt lấy chuẩn mất học sinh đồng dạng chuẩn xác.

Quả không phải vậy có mấy người Cái Bang Đệ Tử ánh mắt lơ lửng không có định, cũng là liếc về phía một chỗ, mà người kia đúng là mình thân thủ đệ bại Đại Trí Phân Đà Đà Chủ Toàn Quan Thanh.

nếu là phản loạn nên quả quyết xử lý sạch U ác tính, hai bước vừa bước chân, đã là mấy trượng xa, hắn cái này hai bước vừa lui, rồi Toàn Quan Thanh đã tùy nhiên tam xích, càng không được quay người, tay trái phản qua khẩu trừ ra, tay phải bắt, vừa vặn bắt trúng bộ ngực hắn "Trung Đình" và "Cưu Vĩ"

hai huyết.

Sau đó nội kinh nhập vào cơ thể, đau Toàn Quan Thanh kho đào liền quỳ xuống đến, Kiều Phong nói: "Người đã có tâm sám hối, liền để truyền công chấp pháp hai vị trưởng lão phán đoán sáng suốt, cho người thống khoái!"

Nói xong câu đó, vận đủ nội lực la lớn: "Truyền công chấp pháp hai vị trưởng lão ở đâu!" Thanh âm cực lớn giống như tiếng sấm cuộn cuộn.

Vương Ngữ Yên kinh ngạc che cái miệng nhỏ nhắn, Đối với bên cạnh A Chu nói: "Không được, cái này Cái Bang Bang Chủ tức sẽ thất truyền đã lâu Cẩm Long Thủ, sẽ còn Cái Bang tuyệt kỹ, với lại thanh âm này vừa vận lộ ra một cỗ cường hãn nội lực, chỉ sợ biểu ca nếu muốn đánh bại hãn cũng không dễ dàng."

Toàn Quan Thanh quỳ trên mặt đất, ánh mắt nhẹ liếc, vừa vận nhìn thấy rừng cây bên trên có một đạo hắc ảnh lướt qua, sau đó cả trái tim lại bỏ vào trong bụng.

Nhưng là trên thực tế trên cây cái gì đều không có, chỉ là ánh mắt hãn nhảy quá nhanh, sinh ra một cái khóe mắt ảnh, không sai biệt lắm cũng là hãn cho là mình nhìn thấy cái gì.

Lúc này từ rừng cây góc đông bắc đi tới một đám người, dẫn đầu chính là Bạch Thế Kính bọn họ, nhưng là bên cạnh còn đi theo một người mặc hoa phục màu trắng mang theo con thỏ mặt nạ nam tử.

Bạch Thế Kính thoáng qua một cái tới liền lập tức chỉ Tứ Đại Trưởng Lão chửi ầm lên, bởi vì bọn hãn Phạm Thượng làm loạn muốn phá vỡ Cái Bang căn cơ, đây là đối với một cái có trăm năm truyền thừa Cái Bang lớn nhất đáng xấu hổ vũ nhục.

Nếu không có cái này một vị du lịch hồ chèo thuyền du ngoạn tuổi trẻ hiệp khách cứu, chỉ sợ liền chết tại này tất cả đều là Dầu Hỏa Hỏa Dược trên thuyền.

Ngô trưởng lão nói: "chúng ta thân là Cái Bang Đệ Tử, cần làm tuân thủ tổ tông di pháp luật. Đại Trượng Phu làm việc, đối với cũng là đúng, sai cũng là sai, dám nghĩ dám làm, cũng dám đảm đương."

Xoay người lại nói với Kiều Phong: "Kiều Bang Chủ, chúng ta mọi người thương lượng, muốn phế đi người Bang Chủ Chi Vị. Đại sự này, Tổng Hề Trần Ngô Tứ trưởng lão cũng là tham dự. Chúng ta sợ truyền công, chấp pháp hai vị trưởng lão không đồng ý, là lấy nghĩ cách đem bọn hãn nhốt lại. Đây là làm gốc giúp đại nghiệp suy nghĩ, không thể không mạo hiểm mà làm. Hôm nay tình thế bất lợi, bị người chiếm thượng phong chúng ta từ người xử trí là được. Ngô Trưởng Phong tại Cái Bang ba mươi năm, ai cũng biết ta không phải tham sống sợ chết tiểu nhân." Nói làm một tiếng, cảm Quý Đầu Dao xa xa ném mở đi ra, hai tay ôm ở trước ngực, một bộ không sợ trời không sợ đất Thần Khí.

Chấp Pháp Trưởng Lão Bạch Thế Kính cất cao giọng nói: "Tổng Hề Trần Ngô Tứ trưởng lão phản bội giúp đỡ, vi phạm Bang Quy đầu thứ nhất. Chấp Pháp Đệ Tử, cầm tứ trưởng lão cột lên." Dưới tay hãn Chấp Pháp Đệ Tử lấy ra gân trâu, đi trước cho Ngô Trưởng Phong bên trên trói. Ngô Trưởng Phong mỉm cười mà đứng, không chút nào phản kháng. Đi theo Tổng Hề nhị trưởng lão cũng bỏ xuống binh khí, trở tay liền trói.

Trần trưởng lão sắc mặt cực kỳ khó coi, lẩm bầm nói: "Kẻ hèn nhất, Kẻ hèn nhất! Cùng nhất chiến, chưa hãn liền thua, thế nhưng là ai cũng sợ Kiều Phong."

Hãn lời này xác thực không tệ, làm Toàn Quan Thanh bị chế phục mới bắt đầu, tham dự mưu đồ bí mật người nếu như lập tức nổi lên, Kiều Phong khó tránh khỏi yếu không địch lại mạnh. Tức là truyền công, chấp pháp nhị trưởng lão, Đại Nhân, đại nghĩa, đại tin, Đại Dũng, đại lễ 5 Đà Chủ đồng loạt trở về, vẫn là phản mọi người số chiếm đa số. Nhưng mà Kiều Phong tại mọi người phía trước như thế đứng lên, lẫm nhẫm sinh uy, đúng là ai cũng không dám đoạt ra động thủ, cho nên cơ hội tốt vượt thời cơ, từng cái bỏ tay chịu trói. Đợi đến Tổng Hề Ngô Tam trưởng lão đều bị trói lại về sau, Trần trưởng lão liền muốn quyết tâm nhất chiến, cũng đã cô chương nan minh. Hãn thở dài một tiếng, Bỏ xuống trong tay bao tải, để cho hai tên Chấp Pháp Đệ Tử nơi cổ tay và trên mắt cá chân đều cột lên gân trâu.

Lúc này Kiều Phong đối đứng tại một bên Người Mặt Nạ nói: "Vị huynh đài này, vì sao không chịu lấy bộ mặt thật sự kỳ nhân, cũng tốt để cho Kiều Phong một chỉ chủ nhà tình nghĩa."

Người Mặt Nạ ôm quyền cảm ơn, hãn nói: "Kiều Bang Chủ mới là khách khí, ta chẳng qua là một giới lang thang người, chỉ sợ Kiều Bang Chủ nhất định sẽ cảm ta tuyên dương giang hồ, cử động lần này rất là không ổn, ta còn muốn điệu thấp một điểm mới tốt."

Thế nhưng là đứng tại trong đám người Đoàn Dự lại nhảy lên nhảy ra đám người, xa xa né tránh nơi này, chỉ Người Mặt Nạ lớn tiếng kêu lên: "Ta nhận ra người âm thanh, người là Lưu Vân!"

Kiều Phong thân thể chấn động, Lưu Vân hai chữ này có thể là hãn cả đời chỗ bần, cho dù hãn bởi vì Lưu Vân liên quan phát triển Cái Bang không nhận triều đình tiết chế, thế nhưng là phần này tiện lợi lại không phải hãn muốn.

"Người là Lưu Vân!" Nói xong trong lòng bàn tay ần ần du dương một cái hình rồng chân khí, nhưng là vì ngăn ngừa trùng tên, vẫn là đổi thành đùng thủ pháp đi ra, nhất trào vô xuống đi.

Người Mặt Nạ căn bản không có phản kháng, bị Kiều Phong nhất trào bắt lấy mặt nạ bành một chút bóp nát, thế nhưng là hiện ra tại mọi người trước mặt nhưng là một tấm phổ phổ thông thông khuôn mặt, căn bản không có cái gì tốt đáng giá kinh ngạc.

Đoàn Dự ngẩn ngơ, "Làm sao không phải hãn, chẳng lẽ chỉ có âm thanh giống?"

Kiều Phong cũng biết Lưu Vân dung mạo ra sao, cho dù là mấy năm không thấy, nhưng là trên mặt hình dáng là không thể nào trở nên, lập tức đối cái mặt nạ này nam xin lỗi nói: "Huynh đài, chuyện này là tại hạ thất lễ, không nghĩ tới sẽ xuất hiện dạng này hiểu lầm, kính xin huynh đài rộng lòng tha thứ."

Người Mặt Nạ nói: "Không có, nếu là ta sai, ta căn bản không nên tới nơi này, vốn nghĩ Hành Hiệp Trượng Nghĩa, không nghĩ tới giang hồ quả nhiên không thích hợp ta, tại hạ cáo từ."

Nhưng là Bạch Thế Kính cái kia có thể tùy tiện để cho Người Mặt Nạ đi a, đây chính là ân nhân cứu mạng a, "Anh hùng đừng bước, anh hùng ngài liền ta nhất mệnh, kính xin lưu lại tính danh, ngày sau ớn thỏa tới báo."

Người Mặt Nạ cũng cũng khách khí nói: "Đã như vậy, được rồi, tại hạ Bạch Triển Đường, chuyện hôm nay, thực sự không phải tại hạ có thể tham dự, cáo từ!"

Kiều Phong và Bạch Thế Kính luôn mồm xin lỗi, Kiêu Phong còn nói: "Bạch huynh đệ, ngày sau Kiêu mỗ làm chủ, nhất định bồi tội, đi thông thả."

"Chờ một chút!" A Chu bất thành linh hô một tiếng, sau đó đi đến cái mặt nạ này nam trước mặt tập trung nhìn vào, "Hắn khuôn mặt là dịch dung, ta liếc thấy đi ra."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Hạnh Tử Lâm Đắm Máu (Sơ Trung)

Lúc này Kiêu Phong cũng không biết là xuất thủ vẫn là không xuất thủ, ngược lại là Đoàn Dự không nhìn được trước, ngón trở duỗi ra, không khỏi điều Lục Mạch Thần Kiếm lại một lần nữa trở nên dùng tốt đứng lên.

Vô Hình Hữu Chất kiếm khí xẹt qua không khí, suu một chút đâm về Người Mặt Nạ, nhưng là Người Mặt Nạ thân thủ đặc biệt tốt, tựa hồ ánh mắt hắn có thể nhìn thấy kiếm quỹ tích, hơi hơi một bên liền né tránh kiếm khí.

Bất hạnh là cái mặt nạ này nam sau lưng Cái Bang Đệ Tử còn chưa hiểu làm sao một chuyện thời điểm, ngay tại chỗ bị Đoàn Dự Lục Mạch Thần Kiếm xuyên thấu cổ chết oan chết uổng.

Máu tươi phun một chỗ, thê thảm co quắp mà ngã trên mặt đất chết.

Mọi người đều là kinh hãi, trên đời coi là thật có như thế khủng bố võ công, nhưng là Đoàn Dự muốn đang đánh một lần thời điểm, lại phát hiện cái gì cũng không có, lại biến thành chỉ có ngón tay quất loạn bộ dáng.

Người Mặt Nạ nói: "Xem ra Cái Bang vẫn là không chào đón tại hạ, vậy tại hạ xin được cáo lui trước."

Nhưng là Đoàn Dự hướng về phía Kiêu Phong hô lớn: "Đại ca, hắn cũng là Lưu Vân, hắn có thể Hiểu rõ ta Lục Mạch Thần Kiếm, đã nói lên hắn nhận biết ta, hắn nhất định chính là Lưu Vân."

Lúc này Kiêu Phong quả quyết không có thu tay lại khả năng, hình rồng chân khí ầm ầm bộc phát, "Lưu lại!"

Bành!

Người Mặt Nạ cũng là đã sớm phòng bị Kiêu Phong, hai chưởng cách không đối diện về sau, Kính Khí tứ tán, đem bốn phía võ công không được vững chắc người toàn bộ lật tung, đã nhìn thấy Bạch y nhân này khuôn mặt giống như xé rách đồng dạng, nhưng là người này nhẹ nhàng để lộ trên mặt giả da, một tấm như ngọc cao quý mặt lộ ra, vậy mà để cho không ít người cũng không dám nhìn thẳng người này.

Cái Bang toàn bộ là ăn xin người tạo thành, vốn chính là cúi xuống người, đứng vị cao nhân trời sinh có một loại phức cảm tự ti. Bây giờ nhìn thấy trước mắt vị này càng là, còn không có thoát ly ăn xin đệ tử cấp thấp, chỉ nhìn liếc một chút về sau, rốt cuộc không dám nhìn hắn.

Lưu Vân tất nhiên kéo xuống chính mình nguy trang, cũng liền không sợ, dù sao ở chỗ này có thể làm bị thương chính mình chỉ có Kiêu Phong, Nhưng là mình khả năng để xảy ra chuyện như vậy à, nói đùa.

Lưu Vân liền đứng ở chỗ này, một thân không khỏi khí thế từ trên người Lưu Vân phát ra, vậy mà để cho Kiêu Phong cũng có không khỏi khẩn trương cảm giác. Muốn lên lúc kia Lưu Vân mặc dù sẽ một chút tương đối cao thâm võ công, nhưng là tuyệt đối không có hôm nay mang cho hắn áp lực lớn.

Quả thực là thoát thai hoá cốt đồng dạng!

"Kiều Bang Chủ, bốn vương thuộc hạ đã tại Vô Tích Thành Nam xin đợi lâu ngày, chi là không biết Kiều Bang Chủ vẫn là đại giá quang lâm."

Xem hôm nay Lưu Vân ý đồ đến đã nói lên hai người bọn họ sớm muộn gì có một trận chiến,

Nhưng là tất nhiên hắn có thể cứu Bạch Thế Kính, nói cách khác hắn sẽ không giàu đồ bím leo, nghĩ đến cũng là giống như hắn như vậy thân phận cũng khinh thường vì đó.

"Chờ Kiều mẫu người xử lý xong trong nhà sự tình, tự nhiên lĩnh giáo Nam Dương Vương Cao chiêu."

Lưu Vân nghe xong về sau, biểu thị mình có thể tiếp nhận, liền thôi lui đến một bên, lẳng lặng nhìn xem sự tình phát triển.

Xem ra phải tăng tốc tốc độ, Kiều Phong tâm lý thầm nói.

Bạch Thế Kính cất cao giọng nói: "Các vị huynh đệ, Kiều Bang Chủ kế nhiệm đời trước Ôn Bang Chủ làm gốc giúp Thủ Lĩnh, cũng không phải là cường đoạt, dùng cái gì không đứng đắn thủ đoạn mà đến lúc này. Năm đó Ôn Bang Chủ thừa hân tam đại nan đề, mệnh hân làm gốc giúp lập Thất Đại công lao, lúc này mới lấy Đà Cầu Bồng tương thụ. Một năm kia Thái Sơn Đại Hội, Bản Bang bị người vây công, tình cảnh mười phần hung hiểm, đều nhờ vào Kiều Bang Chủ ngay cả sáng tạo chín tên cường địch, Cái Bang lúc này mới chuyển nguy thành an, tại đây rất nhiều huynh đệ cũng là tận mắt nhìn thấy. Tám năm qua Bản Bang danh dự Nhật Long, người người đồng đều biết là Kiều Bang Chủ chủ trì công lao. Kiều Bang Chủ đối xử mọi người Nhân Nghĩa, xử sự công bằng, chúng ta mọi người ủng hộ vẫn còn từ không kịp, vì sao lại có thể có người mờ heo được tâm, hiểu ngầm khởi ý phản loạn? Toàn Quan Thanh, ngươi coi mọi thuyết đi ra!"

Toàn Quan Thanh bị giải khai á huyết, phi thường khinh thường nói: "Hừ hừ, ta vì sao làm như vậy còn không phải bởi vì Kiều Phong xử sự bất công, ngươi một mực căm hận Mã phó bang chủ, hận không thể trừ cho thống khoái, tổng cảm giác nếu không trừ bỏ cái này cái đình trong mắt, ngươi Bang Chủ Chi Vị liền không an ổn."

"Cái gì!" Kiều Phong bàn tay to chợt một chút kích động tại Toàn Quan Thanh trên mặt, "Ta Kiều Phong tuy nhiên và Mã phó bang chủ chưa từng có thâm giao, nhưng là ta cũng kính nể Mã phó bang chủ làm người. Toàn Quan Thanh ngươi tốt nhất nói thật, không phải vậy ta hôm nay liền đánh nát ngươi miệng đầy răng!"

Toàn Quan Thanh phun ra một cái bần máu, "Ta không nói thật? Ngươi làm sao từng nói qua lời nói thật!"

Kiều Phong vốn là bởi vì Lưu Vân ở đây quấy đến tâm hân phiền ý loạn, một tay bóp lấy Toàn Quan Thanh vì trí hiểm yếu, "Tốt, ngươi lại nói nói ta Kiều Phong nơi đó không nói lời nói thật!"

Đúng lúc này ....

Một người phóng ngựa vào rừng, xoay người xuống yên. Người kia Khoan Bảo Đại Tự, ăn mặc rất là hoa lệ, hân vô cùng nhanh chóng trốn thoát Ngoại Y, lộ ra bên trong rách rưới trăm kết Cái Bang trang phục.

Người kia đi đến đại tin Phân Đà Đà Chủ trước mặt, cung cung kính kính trình lên một cái nho nhỏ bao khóa, nói ra: "Khẩn cấp. . ." Chỉ nói bốn chữ này, liền thở không thôi, đột nhiên, hân ngồi tới con ngựa kia một tiếng đau đớn mà rên lên, ngã lăn xuống đất, đúng là thoát lực mà chết. Đây Tín Sứ thân thể lay động, bỗng nhiên bỏ nhào. Rõ ràng, cái này một người một ngựa đường dài lao vút, đều đã sức cùng lực kiệt.

Kiều Phong tiếp nhận đại tin Phân Đà truyền đạt bao khóa, mở ra, gấp bên trong bọc lấy một cái lạp hoàn. Hắn bóp nát lạp hoàn, lấy ra một cái viên giấy, đang muốn triển khai xem, chợt nghe đến tiếng vỗ ngựa gấp, đồng thủ này ngồi ngựa đã chạy vào rừng tới. Đầu ngựa mới vừa ở trong rừng xuất hiện, trên lưng ngựa hành khách đã phi thân mà xuống, quát: "Kiều Phong, lạp hoàn truyền thư, đây là Quân Tinh đại sự, ngươi không thể xem!"

Tất cả mọi người là giật mình, xem người kia thì chỉ gấp hân râu bạc trắng phiêu động, ăn mặc một thân bỏ sung đình từng đồng rách rưới, là cái niên kỷ cực cao Lão Cái. Truyền công, chấp pháp hai trưởng lão đồng loạt đứng dậy, nói ra: "Từ Trường Lão, chuyện gì đại giá quang lâm?"

Quần Cái nghe được Từ Trường Lão đến, cũng là vẻ mặt biến đổi. Cái này từ Trường Địa thứ tại trong Cái Bang bối phận cực cao, năm nay đã tám mươi bảy tuổi, Tiền Nhiệm Ôn Bang Chủ đều tôn hân một tiếng "Sur Bá", trong Cái Bang không có một cái không phải hân hậu bối. Hân thoái ẩn đã lâu, sớm đã không ra mặt vụ. Kiều Phong và truyền công, chấp pháp các loại trưởng lão hằng năm theo lệ hướng về hân thỉnh an vẫn an, cũng chỉ là tùy tiện nói một chút trong bang việc nhà mà thôi. Không ngờ lúc này hân bất thành linh đui tới, với lại ngăn lại Kiều Phong đọc xem Tây Hạ Quân Tinh, mọi người tất nhiên là đều kinh ngạc.

Từ Trường Lão nói ra: "Đắc tội!" Từ Kiều Phong trong lòng bàn tay lấy ra viên giấy, giữ tại trong tay trái, lập tức ánh mắt hướng về Quần Cái bao quanh quét tới, cao giọng nói ra: "Mã Đại Nguyên Mã huynh đệ Quả Phụ Mã Phụ Nhân sẽ đến, hướng về chư vị có chỗ nói rõ, mọi người mời đãi nâng chi chốc lát như thế nào?" Quần Cái đều mắt nhìn Kiều Phong, nhìn hân có lời gì nói.

Lúc này Kiều Phong nhìn về phía Lưu Vân, "Lưu Vân, ta Cái Bang cùng các ngươi hẹn xong lẫn nhau tỷ thí, vì sao các ngươi Tây Hạ lại sẽ có Quân Bảo đưa tới?"

Lưu Vân nhún nhún vai nói: "Kiều Bang Chủ bốn vương vẫn là nhắc nhở ngươi không cần chấp nhất tại bốn vương, dù sao nhà ngươi sự tình còn không có xử lý xong đâu, đương nhiên nếu như chúng ta đi đâu đánh qua cũng không sao, bốn vương tùy thời phụng bồi."

Thế là Kiều Phong cũng không còn quan tâm vừa mới không nhìn thấy Quân Tinh cấp báo, dù sao đối phương Lão Đại ở chỗ này, xảy ra chuyện cũng có thể bắt Giặc phải bắt Vua trước, bảo trụ ở đây tất cả mọi người an toàn.

Không có mấy phút nữa, đỉnh đầu Kiệu Tử nhắc tới, đằng sau còn có hai người một trước một sau cưỡi ngựa chạy đến, ở phía sau còn có một cái cười con lừa nam nhân.

Đây là không đợi mọi người lẫn nhau hàn huyên, Thiết Diện Phán Quan Đan Chính và hán năm cái nhi tử cũng đuổi tới Hạnh Tử Lâm bên trong. Thế là Kiều Phong càng ngày càng cảm giác sự tình bất thường, đầu tiên là bên trong Cái bang loạn tạo phản, tận lực bồi tiếp Từ Trường Lão đi ra chủ trì đại cục, không chỉ Mã Phu Nhân đi ra, còn có Đàm Công Đàm Bà, Thiết Diện Phán Quan bọn người xuất hiện.

Rừng cây sau khi chuyển ra đỉnh đầu kiệu nhỏ, hai tên kiện Hán giờ lên, bước nhanh như bay, đi vào trong rừng vừa để xuống, để lộ kiệu duy, trong kiệu chậm rãi đi ra một cái toàn thân đồ trắng thiếu phụ. Thiếu phụ kia cúi đầu xuống, hướng về Kiều Phong dịu dàng bái xuống, nói ra: "Vị Vong Nhân lập tức môn Khang Thị, tham kiến giúp đỡ."

Kiều Phong đáp lễ, nói ra: "Tẩu Tẩu, hữu lễ! Không biết Tẩu Tẩu đến đây, Kiều Phong không thể viễn nghênh, thật sự là thất lễ."

Từ Trường Lão ho khan vài tiếng, để cho tất cả mọi người chú ý một chút, nói: "Mã Phu Nhân, thiên đại việc khó, ngươi một mực nói, có lão phu ở chỗ này, tất nhiên trả lại ngươi cái công chính!"

Mã phu kia người một mực khoanh tay cúi đầu, đứng ở một bên, lưng quay về phía mọi người, nghe được Từ Trường Lão nói chuyện, chậm rãi quay người trở lại, thấp giọng nói ra: "Tiên Phu bất hạnh chết, tiểu nữ tử chỉ có tự oán số khổ, càng buồn Tiên Phu cũng không đi hạ một nam nữ, tiếp tục Mã thị thuốc lá. . ." Nàng tuy nói rất kém, nhưng giọng nói thanh thúy, từng chữ từng chữ truyền vào trong tai mọi người, rất là dễ nghe. Nàng nói đến đây, lời nói bên trong mang theo nghẹn ngào, hơi hơi khóc nức nở. Hạnh Lâm bên trong vô số Anh Hào, trong lòng đồng đều cảm giác khổ sở.

Chỉ nghe nàng rồi nói tiếp: Tiểu nữ tử liễm mai táng Tiên Phu về sau, kiểm điểm di vật, tại hán suu tầm Quyền Kinh chỗ, nhìn thấy một phong dùng xi dày đặc phong cổ thư tín. Phong bì bên trên viết: "Hơn nếu thọ hết chết già, này tin lập tức thiêu, mang ra xem người tức là hủy hơn thi thể, khiến cho hơn Cừu Tuyền bất an. Hơn mà chết tại bỏ mạng, này tin lập tức giao Bản Bang chư Trường Lão Hội cùng mang ra đọc, chuyện rất quan trọng, không được sai sót. "

Mọi người đầu tiên là đồng tình Mã Phu Nhân, về sau lại toàn bộ đem ánh mắt xem ở Kiều Phong trên thân.

Kiều Phong từ hôm nay chậm đủ loại tình hình bên trong, sớm phát giác được có một cái trọng đại cực kỳ mưu đồ tại đối phó chính mình, tuy là Toàn Quan Thanh và tứ trường lão phân giúp nghịch nằng đã dẹp yên, nhưng hiển nhiên việc này cũng không kết, lúc này nghe Mã Phu Nhân nói đến đây, phản cảm thoải mái, thần sắc thần nhiên, tâm đạo: "Các ngươi có cái gì âm mưu, cứ việc xuất ra tốt. Kiều mỗi cuộc đời không làm nửa điểm việc trái với lương tâm, mặc kệ có gì nghiêng hại vu hại, Kiều mỗi thì sợ gì?"

Thế là Lưu Vân nói ra: "Ta cũng cảm thấy sự tình không thích hợp, Kiều Bang Chủ, có muốn hay không ta tới giúp ngươi à?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Hạnh Tử Lâm Đắm Máu (Cao Trung)

Từ Trường Lão kém một chút khí tuyệt, chính mình vất vả kiến tạo bầu không khí nhất thời để cho một tên mao đầu tiểu tử phá hư, "Ngươi là người phương nào?"

Nhìn xem Từ Trường Lão dựng râu tròng mắt bộ dáng, Lưu Vân bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, "Lão nhân gia đều lớn như vậy số tuổi, thể lực thật tốt, nhưng là ngươi đột nhiên như vậy hỏi ta, làm ta thật mất mặt, nhưng là hôm nay là nhà các ngươi sự tình, ta liền bất tiện tham dự, dù sao một hồi ta còn muốn và Kiều Phong luận võ, vẫn là trước tiên tu dưỡng một chút tâm cảnh cho thỏa đáng."

"Không khỏi diệu!"

Từ Trường Lão không tiếp tục để ý Lưu Vân, trầm thấp cuồng hống nói ra: "Các vị huynh đệ, đến viết phong thư này người là người nào, ta giờ phút này không tiện nói rõ. Từ mỗi tại Cái Bang hơn bảy mươi năm, gần ba mươi năm nay thoái ẩn núi rừng, không còn xông xáo giang hồ, cùng người Vô Tranh, không được kết thù kết oán thù. Ta trên đời này đã vì là ngày không nhiều, đã không còn tôn, lại không có đồ đệ, tự hỏi tuyệt không nữa phân tư tâm. Ta nói mấy câu, các vị có tin hay là không?"

"Tin!" Từ Trường Lão tất nhiên là trưởng bối, lại đức cao vọng trọng, Cái Bang mọi người không ai không biết.

"Từ Trường Lão lời nói, chúng ta người trong Cái bang, có thể nào không tin, mời Từ Trường Lão cầm phong thư này sâu xa nói rõ đi!"

Kiều Phong cũng muốn biết đầu đuôi sự tình, thế là ôm quyền nói: "Làm phiền Từ Trường Lão."

Từ Trường Lão nói: "Phong thư này ngay từ đầu là phong lại xi, mà lão phu cũng là tại Đan trang chủ làm chứng nhân phía dưới, cùng một chỗ mở ra phong thư này kiện, thế là biết một cái kinh thiên bí mật."

Thiết Diện Phán Quan Đan Chính cũng gật đầu nói: "Không tệ, Đan mổ người nhận được Từ Trường Lão tin, lập tức chạy đến cùng hãn tự hợp, đồng thời mở ra phong thư này, mà bên trong nội dung cũng làm cho Đan mổ người không dám nhận chịu, đương nhiên nếu như phía trên này viết là thật."

Kiều Phong hỏi: "Xin hỏi Đan trang chủ, trên thư đến tột cùng viết cái gì?"

Từ Trường Lão chỉ thiên minh thệ: "Lão phu đã là sắp như thổ dân, không có cái gì tốt giấu diếm, nhưng là lão phu biết trên thư ngọn nguồn, cũng là không thể tin được, thế nhưng là viết thư Nhân Đức Cao Vọng nặng, hơn xa lão phu, cho nên lão phu cho dù không thể tin tưởng, cũng không có phản đối, cho nên muốn ở đây xác minh đến tột cùng!"

Sau đó đem ánh mắt đối với nói với Triệu Tiên Tôn: "Đàm Bà nói qua, nàng có một vị sư huynh, nơi này sự tình chính là trải qua chính mắt trông thấy, như mời hãn chính miệng kể rõ, nhất là hiểu không qua, nàng vị sư huynh này, chính là Triệu Tiên Tôn tiên sinh. Vị tiên sinh này tính khí và người khác hơi có khác biệt, bình thường mời hãn không đến. Cuối cùng Đàm Bà mất mũi cực lớn, phiền tiên bay đi, vị tiên sinh này liền triệu tập tới, Triệu Tiên Tôn tiên sinh, chúng ta mời người tới này, là mời người nói một câu trong thư sự tình."

Chỉ gặp Triệu Tiên Tôn si mê nhìn xem Đàm Bà,

"Không tệ, không tệ. Ủ, người hỏi ta trong thư sự tình, này tin viết mặc dù ngắn, nhưng là dư ý không hết, bốn mươi năm trước Đồng Môn chung nghiên mực, luận bàn Quyền Kiếm, tình cảnh uyên tại trước mắt, Lâm Phong xa niệm, muốn sư huynh hai tông mặc dù sương, phong thái nụ cười, làm như ngày đó." Từ Trường Lão hỏi hãn là Mã Đại Nguyên Di Thư sự tình, hãn lại đọc thuộc lòng lên Đàm Bà tin tới.

Từ Trường Lão xấu hổ ho khan vài tiếng, nhưng là Triệu Tiên Tôn si tâm khó quên, chắc hẳn Đàm Bà tin đến trong tay hãn về sau, nhất định là ngày đêm tụng, thế là thật không tốt ý tứ nhìn xem Đàm Bà nói: "Phiền phức một chút, để cho quý huynh nói ra hôm đó lại Nhận Môn Quan Loạn Thạch Cốc sự tình đi."

Nào biết Từ Trường Lão nói vừa xong, Triệu Tiên Tôn thỉnh linh đánh rùng mình một cái, vội vàng lui lại, "Cái gì Nhận Môn Quan, lão tử căn bản là không có có đi qua, lão tử muốn đi, lão tử muốn đi!"

Đừng nhìn Triệu Tiên Tôn là một cái thấp thấp ba ba Tiểu Lão Đầu, nhưng là mấy bước này đi vô cùng có đo lường, mỗi một bước đều giống như tinh chuẩn tính qua đồng dạng, chắc hẳn khinh công tạo nghệ không thấp.

Thế nhưng là không đợi rút đi mấy bước, bị một cái hoành không mà ra người một cái xoay xở, bành một chân lại bị đá quay về giữa sân, nghẹn ngào miệng bên trong còn giống như phun ra mấy hạt hàm răng.

Lưu Vân đập vỗ đùi một cái bên trên không tồn tại tro bụi, "Người đáp án còn không có cho ra tới đâu, tựa như ngay trước mặt ta chạy?"

Đàm Bà xem xét sư huynh bị đánh, bỗng nhiên muốn xông lên đến, "Người dám đánh ta Sư Ca!"

Cũng may Đàm Công tay mất lạnh lẽo kéo lại Đàm Bà, nhỏ giọng đưa lỗ tai nói ra: "Nhiều người ở đây nhần tạp, chờ trận này tan hợp, ta cùng người cùng một chỗ giáo huấn hãn." Như thế như vậy lúc này mới làm hao mòn Đàm Bà hỏa khí, sau đó vụng trộm đối lưu Vân làm ra một cái ngón tay cái, làm tốt lắm!

Triệu Tiên Tôn xem xét chính mình chạy không phải cũng không có cách nào chạy, người trẻ tuổi này đang chăm chú nhìn mình, giống như chính mình không nói ra lời nói hãn muốn nhất chương đánh tới giống như.

"Ta ... ta ... ta cái gì cũng không biết a!" Triệu Tiên Tôn mặc dù nói ra một câu nói như vậy, nhưng là mọi người hình như đều không có tha cho hãn bộ dáng, Kiều Phong càng là trừng mắt Triệu Tiên Tôn, chuẩn bị tùy thời để cho hãn nói thật ra.

"A Di Đà Phật, hôm qua sự tình hôm nay quả, thí chủ còn muốn gánh vác đến lúc nào, nói sớm sớm giải thoát a!"

Mọi người quay đầu, chỉ gặp Kyoko phía sau cây chuyển ra một người mặc vài xám nạp bào lão tăng, mặt vuông tai lớn, hình dáng tướng mạo uy nghiêm.

Từ Trường Lão kêu lên: "Thiên Thai Sơn biết quang đại sư đến, hơn ba mươi năm không thấy, đại sư vẫn cái này xong kiện."

Trí Quang hòa thượng tên tuổi trong võ lâm cũng không vang dội, trong Cái Bang sau khi bối phận nhân vật cũng không biết hãn lai lịch. Nhưng Kiều Phong, lục trưởng lão các loại lại đồng đều đứng trang nghiêm bắt đầu kính nể, biết hãn năm đó từng tước Đại Nguyên tâm, phiêu Dương quá Hải, viễn phó hải ngoại man hoang, thu thập Dịch Chủng vô cây, chữa trị Chiết mẫn Lương Quảng một vùng vô số nhiễm độc chương bách tính. Hãn vì vậy mà bệnh nặng hai trận, kết quả vô công hoàn toàn biến mất, nhưng ân huệ bách tính, thật không phải nhỏ bé mong manh. Mọi người nhao nhao đến gần thi lễ.

Trí Quang hướng về Triệu Tiền Tôn nhìn liếc một chút, nói ra: "Triệu thí chủ Mạnh khỏe, chúng ta lúc trước làm sai sự tình, cũng không cần giấu diếm, tình hình thực tế nói đến là được."

Triệu Tiền Tôn nói: "Chúng ta là vì nước vì dân, không thể nói là làm sai sự tình."

Trí Quang lắc đầu nói: "Sai liền sai, cần gì phải lừa mình dối người?"

Quay người hướng về mọi người, nói ra: "Ban đầu tại ba mươi năm trước, Trung Nguyên Hào Kiệt nhận được tin tức, nói Khiết Đan Quốc Hữu số lớn Võ Sĩ muốn tới đánh lên Thiếu Lâm Tự, muốn đem trong chùa bí tàng mấy trăm năm võ công Đồ Phổ, nhất cử đoạt đi."

Mọi người nhẹ giọng kinh hô, đồng đều nghĩ: "Khiết Đan Vũ Sĩ đã tâm coi là thật không nhỏ." Thiếu Lâm Tự võ công tuyệt kỹ chính là Trung Sĩ võ thuật Côi Bảo, Khiết Đan quốc và Đại Tống nhiều năm liền tương chiến, như cầm Thiếu Lâm Tự Võ Công Bí Kíp cướp đoạt đi, một thêm lời đồn, trong quân người người tập luyện, trên chiến trường, Đại Tống quan binh như thế nào lại là địch thủ?

Trí Quang rồi nói tiếp: "Chuyện này coi là thật không thể coi thường, nếu là Khiết Đan cử động lần này Đại Tống liền có họa mất nước, ta Hoàng Đế tử tôn nói không chừng như vậy diệt chủng, đều chết vào Liêu Bình trường mâu Lợi Dao phía dưới, chúng ta lấy sự tình tại khẩn cấp, không kịp tường thêm thương nghị, nghe nói những này Khiết Đan Vũ Sĩ yếu đạo trải qua Nhạn Môn, một mặt phái người thông tri Thiếu Lâm Tự đề phòng kỹ hơn, mọi người lập tức đi gấp tiến đến, muốn tại Nhạn Môn Quan bên ngoài nghênh kích, dù cho không thể đều đem tiêu diệt, cũng phải làm bọn hán gian mưu khó mà đạt được."

Ở đây cũng là Giang Hồ Nhân Sĩ, nghe xong giết địch Báo Quốc, huyết chiến chiến trường. Mỗi cái đều trở nên nhiệt huyết sôi trào, hết thấy tập trung chú ý lực, tinh tâm chờ đợi Trí Quang đại sư lời kế tiếp.

Trí Quang đại sư chậm rãi quay đầu đi, nhìn chăm chú Kiều Phong, nói ra: "Kiều Bang Chủ, nếu như ngươi biết được cái này tin tức, vậy liền như thế nào?"

Kiều Phong cao giọng nói ra: "Trí Quang đại sư, Kiều mỗ kiến thức nông cạn lậu, tài đức không đủ để phục chúng, gây nên làm cho trong bang kiến nghị, nói đến cực kỳ hồ thẹn. Nhưng Kiều mỗ mặc dù vô năng, nhưng cũng là cái có can đảm, có cốt khí nam tử Hán, tại cái này đại thể đại nghĩa phân thượng quyết không gây nên không rõ thị phi. Ta Đại Tống chịu Liêu Cầu ức hiếp, Gia Quốc mối thù, người nào không được nghĩ báo? Nếu như biết được cái này tin tức, tự nhiên dẫn đầu cùng Bản Bang huynh đệ, đêm tối tiến đến ngăn chặn."

Trí Quang đại sư lắc đầu, "Ở đây Võ Lâm Hào Kiệt đều có thể nói câu nói này, nhưng là đơn độc Kiều Bang Chủ ngươi là tuyệt đối không thể nói ra."

Lưu Vân ở một bên nhắc tay nói: "Ta cũng không có tuổi nghề!" Nhưng là không có người để ý, lại đem đề tay xuống.

Kiều Phong nhất thời trong lòng ngực lấp lầy một hơi, "Đại sư, mặc dù Kiều Phong lãnh đạo Vô Phương, nhưng là khu trừ Thất Lỗ sự tình, ta Kiều Phong tự nhận vẫn là có thể làm, ngươi dựa vào cái gì nói ta không có tuổi nghề! Ta nếu sớm sinh ba mươi năm, nhất định không thể so với các ngươi làm kém nửa phần!"

Triệu Tiền Tôn bất thành linh thật giống như tóc động kinh đồng dạng, chỉ Kiều Phong nói: "Chỉ bằng ngươi và ngày đó Khiết Đan Vũ Sĩ đáng đáp giống như đúc, chỉ bằng ngươi lúc đó cũng là tên nghiệt chủng kia!"

Kiều Phong cả người liền như thế sùng sốt một chút, một cái muốn bắt lấy Triệu Tiền Tôn, với lại một chiêu này bao hàm Cầm Long Công còn có Long Trảo Thủ Cầm Nã Pháp. Lúc đầu Triệu Tiền Tôn tránh cũng không thể tránh, nhưng là Lưu Vân lấy mắt thường khó phân biệt tốc độ ngăn tại Kiều Phong trước mặt, nhất chương ngăn cách Cầm Long Công, trở tay dùng Thiên Thủ Như Lai Chương sau khi dựa vào nhất chương đem Triệu Tiền Tôn đẩy ra xa hơn ba mét, để cho Kiều Phong nhất chương thất bại.

Trí Quang hướng về hán thật sâu nhìn liếc một chút, trên mặt thần chọc tức cực kỳ dị dạng, chậm rãi nói ra: "Lúc ấy mọi người chia đếm lên, đi Nhạn Môn Quan. Ta và vị nhân huynh này", nói hướng về Triệu Tiền Tôn chỉ chỉ, nói ra: "Cũng là tại nhóm đầu tiên. Chúng ta nhóm này tổng cộng hai mươi một người, Đái Đầu Đại Ca niên kỷ cũng không lớn, còn nhỏ hơn ta lấy mấy tuổi, thế nhưng là võ công của hán trác tuyệt, trong võ lâm lại địa vị tôn sùng, bởi vậy đoàn người đẩy hán dẫn đầu, đồng loạt phụng hán hiệu lệnh hành sự. Nhóm người này bên trong Cái Bang Ưông Bang Chủ, Vạn Thắng Dao Vương Duy Nghĩa Vương Lão anh hùng, Địa Tuyệt kiếm Hoàng Sơn hạc Vân đạo trưởng, đều là do lúc trong chốn võ lâm hạng nhất cao thủ. Khi đó lão nạp chưa Xuất Gia, trà trộn tại quần hùng ở giữa, nếu vạn phần không xứng với, chỉ có điều Báo Quốc giết địch, không dám hậu nhân, có một điểm lực, liền ra một điểm lực a. Vị nhân huynh này, lúc ấy võ công liền cao hơn lão nạp được nhiều, hiện nay càng thêm không cần phải nói."

Trí Quang rồi nói tiếp: "Trời qua Nhạn Môn Quan thì đã xem gần hoàng hôn. Chúng ta xuất quan đi trong vòng hơn mười dặm, một đường cẩn thận đề phòng, đột nhiên, trên góc Tây Bắc truyền đến Mã Thất chạy thanh âm, nghe thanh âm chỉ ít cũng có tám mươi cưỡi. Đái Đầu Đại Ca giờ cao tay phải lên, mọi người liền dừng lại. Mọi người trong lòng lại là hoan hỉ, lại là gánh ưu, không có một người nói câu nào. Hoan hỉ là, tin tức quả nhiên là thật, may mắn chúng ta không chút nào trì hoãn đuổi tới, cuối cùng có thể kịp thời cản trở. Nhưng người người đồng đều biết đột kích Khiết Đan Vũ Sĩ nhất định là hết sức lợi hại hạng người, kẻ thiện thì không đến, lại giả bất thiện, đã dám hướng về Trung Thổ võ học Thái Sơn Bắc Đẩu Thiếu Lâm Tự khiêu khích, tự nhiên mỗi người là Khiết Đan ngàn bên trong chọn, vạn trúng tuyển dũng sĩ. Đại Tống và Khiết Đan tác chiến, từ trước đến nay bại nhiều thắng ít, cuộc chiến hôm nay có thể hay không thu được thắng lợi, thực sự khó nói cực kỳ."

Trí Quang hướng về Kiều Phong nói: "Kiều Bang Chủ, việc này thành bại, liên quan đến Đại Tống quốc vận, Trung Thổ ngàn ngàn vạn vạn bách tính sinh tử, mà chúng ta nhưng lại xác thực không chiến thắng nắm chắc. Duy nhất tiện nghi, chẳng qua là địch ở ngoài sáng mà ta tại trong tối, ngươi nghĩ tới chúng ta phải làm như thế nào mới là?"

Kiều Phong nói: "Từ trước đến nay Bình Bất Yếm Trá. Cái này Lưỡng Quốc Giao Bình, không thể nói cái gì Giang Hồ Đạo Nghĩa, võ lâm quy củ. Liêu

Cầu giết chóc ta Đại Tổng bách tính thời điểm, lại làm sao thủ hạ khoan dung? Theo tại hạ ý kiến, làm dùng ám khí. Ám khí phía trên, cần cho ăn kịch độc."

Trí Quang đưa tay vỗ đùi, nói ra: "Đúng vậy. Kiều Bang Chủ ý kiến, đúng cùng chúng ta lúc ấy suy nghĩ giống như đúc. Đái Đầu Đại Ca mắt thấy Liêu Cầu trì hoãn, hét dài một tiếng, mọi người ám khí liền nhao nhao bắn đi ra, thép tiêu, Âm Tiền, Phi Dao, Thiết Trụ. . . Mỗi một kiện cũng là cho ăn kịch độc. Chỉ nghe chúng Liêu Cầu a a kêu gọi, loạn thành một bầy, hơn phân nửa đều ngã xuống ngựa."

Cái Bang mọi người còn có một số hiệp khách toàn bộ đều reo hò, hận không thể cũng tới một lần dạng này chiến đấu.

"Nhưng là những người này xem ra quá mức bộc mủ, Liêu Cầu hết thấy mười chín cười, chúng ta cầm Liêu Cầu đều chém giết, vậy mà không một thương vong, đang lúc chúng ta vẫn còn ở kỳ quái thời điểm, nơi xa truyền đến du dương Liêu ca, lần này chúng ta cũng không còn ân phục, tự mình nghênh đón. Chỉ gặp lập tức là nam nữ hai người, nam dáng người khôi ngô, tướng mạo đường đường, trang phục cũng so vừa mới này mười chín tên Võ Sĩ lộng lẫy được nhiều. Nữ này là cái thiếu phụ, trong tay ôm một đứa con nít, hai người ngang nhau đàm tiếu mà đến, thần thái cực kỳ thần mật, lộ vẻ một đôi thiếu niên phu thê. Cái này hai tên Khiết Đan nam nữ vừa thấy được chúng ta, trên mặt hơi hiện vẻ kinh ngạc, nhưng không lâu liền nhìn thấy này mười chín tên Võ Sĩ chết dưới đất, nam tử kia lập tức thần sắc mười phần hung mãnh, hướng về chúng ta lớn tiếng quát hỏi, làm nhảm Khiết Đan lại nói một nhóm lớn, cũng không biết nói cái gì. "

Mọi người đều là ngưng thần nín thở, nghe Trí Quang đại sư nói tỉ mỉ năm đó chuyện phát sinh.

Lúc này Triệu Tiền Tôn âm thanh lạnh mình nói ra: "Cái kia người Khiết Đan võ công trác tuyệt, ta nhớ được lúc ấy võ công hơn xa tại ta mấy cái hào kiệt, vền vẹn mấy cái đôi mắt, liền bị hấn cướp đi vũ khí, nhưng là bọn họ có thương tổn chúng ta. Thẳng đến có mấy vị anh hùng thừa dịp chúng ta cuốn lấy cái kia người Khiết Đan thời điểm, tàn sát vợ hấn. Tay hấn lên đao rơi trái đâm một cái, phải một chém, nhất thời liền chết ba người. Chúng ta muốn chặn giết hấn nhưng là đã nhìn thấy hấn đã không phân tả hữu, trong nháy mắt chúng ta hai mươi một người liền chết chín cái, mà ta cũng bị hấn quăng ra đồng bạn thì thể đánh bất tỉnh."

Trí Quang đại sư tiếp theo Triệu Tiền Tôn lại nói nói: "Đến lúc này mọi người đều mắt đỏ, Đái Đầu Đại Ca, Uông Bang Chủ chờ cái cái liệu mình tiến lên, cùng hấn nhiều vấn đầu, thế nhưng là người kia võ công thực sự quá kỳ lạ lợi hại, một chiêu một thức, luôn luôn từ quyết định không thể đoán được phương vị đánh tới. Lúc ánh tà dương như máu, ngỗng đóng cửa bên ngoài Sóc Phong kêu khóc bên trong, xen lẫn từng tiếng Anh Hùng Hảo Hán lúc sắp chết kêu to, đầu lâu tứ chi, máu tươi binh khí, trên không trung bay loạn loạn ném, khi đó bản lĩnh mạnh hơn cao thủ cũng chỉ có thể tự vệ, dù ai cũng không cách nào đi cứu trợ người bên ngoài."

"Cứ như vậy hấn đem Đái Đầu Đại Ca còn có Uông Bang Chủ mấy người đánh không có chút nào sức hoàn thủ, mà ta bị Đái Đầu Đại Ca sau này kéo một cái, né qua nguy hiểm nhất nhất đao, nhưng cũng không thể động đậy. Thế là cái này người Khiết Đan tại thạch trên vách lấy tay viết rõ ràng một cái bàn đá chữ, sau đó liền ôm vợ hấn hải từ nhảy núi. Thế nhưng là nào biết hải từ nhưng bởi vì mẫu thân bảo hộ lông tóc không tổn hao gì, cứ như vậy bị chuẩn xác vô cùng ném ở Đái Đầu Đại Ca trong ngực."

Sau đó Trí Quang đại sư nhìn xem Kiều Phong nói: "Tốt Kiều Bang Chủ, hiện tại ngươi tới đoán một chút cái kia hải nhi về sau phát sinh cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Hạnh Tử Lâm Đắm Máu (Hạ)

"Mắt của ta xem chúng huynh đệ chết thảm, bị thương phía dưới, nhắc lên cái kia Khiết Đan hải nhi, liền muốn đem hấn hướng về trên núi đá một ném, đâm chết hấn. Đang muốn tuốt tay ném ra, chỉ nghe hấn vừa lớn tiếng khóc ni non, ta hướng về hấn nhìn lại, chỉ gặp hấn khuôn mặt nhỏ nhắn trướng đến đỏ bừng, hai chi đen nhánh sáng ngời mắt to đang cũng tại hướng về ta coi lấy. Ta cái này mắt như là không được nhìn, một cái ngã chết hấn, vậy liền mọi việc toàn bộ dừng. Nhưng ta vừa nhìn thấy hấn đáng yêu khuôn mặt, nói cái gì cũng xuống không được độc này tay, nghĩ thầm "Hiệp đáp một cái bất mãn tuổi tròn hải nhi, vậy coi như là cái gì nam tử hấn, Lão Trương Phu? "

"Về sau chúng ta Đái Đầu Đại Ca và Uông Bang Chủ quanh thân vô sự, mà Đái Đầu Đại Ca cảm thấy cái này Khiết Đan Vũ Sĩ nhất định là viết cái gì, nhưng nhìn thạch bích cũng không hiểu thượng điện viết là cái gì."

Triệu Tiền Tôn nói: "Nói nhảm, ta nhìn cái kia Khiết Đan Vũ Sĩ viết Thông Thiên cũng là Khiết Đan chuyện hoang đường, các ngươi làm sao có khả năng nhận ra."

Đàm Bà đẩy một chút Triệu Tiền Tôn, "Sư Ca, ngươi lúc đó ngất đi, ngươi quên!"

Triệu Tiền Tôn vỗ ót một cái nói: "Đúng đúng đúng, ta lúc ấy ngất đi, căn bản không có thấy cái gì bàn đá cái gì, ta cái gì cũng không biết." Thế là hấn lời

nói gây nên mọi người một đám khinh bỉ.

Thế nhưng là mọi người còn muốn biết cái kia người Khiết Đan viết đến là cái gì, lại bị Trí Quang đại sư cự tuyệt, bởi vì cái này bị hư hỏng Uông Bang Chủ uy danh, mọi người đều biết Uông Bang Chủ là Cái Bang gần mấy đời có thành tựu nhất giúp đỡ, cho nên liền không truy cứu nữa.

Trí Quang đại sư nói tiếp đi: "Về sau chúng ta cũng biết làm sai, thế nhưng là bởi vì càng ngày càng nhiều võ lâm nhân sĩ tới tiếp ứng, mà chúng ta sai lầm lớn đã đúc thành, về sau sự tình liền không tham dự nữa. Ba người chúng ta tiến đến Thiếu Lâm Tự thỉnh tội sám hối, về sau đem cái này hải nhi gửi nuôi dưới chân núi một cái Tiêu Phu trong nhà, Kiều Bang Chủ có biết nhà này người họ gì tên gì?"

nhìn xem Kiều Phong muốn nói lại thôi bộ dáng, Trí Quang đại sư gật đầu một cái nói: "Không tệ, người kia chính là họ Kiều tên Tam Hòe, cũng là đường đệ ngoại hai mươi hai năm Đường Phụ!"

"Nói vậy!" Kiều Phong trên thân ầm ầm bộc phát ra mạnh mẽ chân khí, hai tay bắt Trí Quang đại sư hai cánh tay, bắt hấn căn bản là không thể động đậy, "Người nói vậy! Ta không thể nào là người Khiết Đan hải tử, ta có danh tiếng, ta gọi Kiều Phong, cha ta gọi Kiều Tam Hòe, người còn dám nói vậy, người có tin ta hay không gọi ngay bây giờ chết người!"

"Cứu người!"

Từ Trường Lão còn có Đan Chính đều tới cứu người, thế nhưng là nếu như muốn nói bàn về võ công, mấy người này ở đâu là Kiều Phong đối thủ. Kiều Phong không có động thủ, ngược lại là mấy lần né tránh qua hai người này công kích.

Đan Chính nắm cái nhĩ từ xem xét phụ thân thất bại, liền cũng phải rút đao cứu người, nào biết Kiều Phong mở ra chân phải phanh phanh toàn bộ đập lặn,

Còn một chân đạp ở một đũa con trai trên đầu, chỉ cần thoáng dùng lực, liền có thể đem người này đầu giẫm nát.

Thiết Diện Phán Quan Đan Chính xem xét con trai mình có sinh mệnh nguy hiểm, "Kiều Bang Chủ, con trai của ta cùng việc này không liên hệ chút nào, có thể hay không thả tiểu nhi. Huống hồ Trí Quang đại sư đức cao vọng trọng, ngài cũng không cần thương tới tánh mạng a!"

Kiều Phong nhiệt huyết dâng lên, lớn tiếng nói: "Không tệ, ta Kiều Phong và người Đan gia không oán không cừ, Trí Quang đại sư làm người, ta cũng Thị Tổ chỗ kính ngưỡng. Các người. . . Các người. . . Muốn trừ bỏ ta Bang Chủ Chi Vị, vậy cũng thôi, ta chấp tay nhường cho người chính là, dùng cái gì lập lần này nói rồi đi ra, vu khống tại ta? Ta. . . Ta Kiều khổ đến làm cái gì chuyện xấu, các người như thế đau khổ bức ta?"

Lưu Vân bất thành linh xuất hiện tại Kiều Phong bên cạnh thân, một tay kèm ở Kiều Phong tay, sau đó thẳng đến Kiều Phong Đàn Trung Huyệt, Kiều Phong bỗng nhiên buông lỏng tay vừa nhấc chân, né tránh Lưu Vân công kích.

Lưu Vân tranh thủ thời gian đỡ lấy Trí Quang đại sư, nhìn xem đã giống một đầu thụ thương sư tử đồng dạng Kiều Phong nói: "Ha ha, Hán Nhân chưa hẳn tài trí hơn người, mà người Khiết Đan cũng chưa chắc không bằng heo chó, người vốn chính là trời sinh ta mới người, làm gì bởi vì xuất thân sự tình cam chịu."

Từ Trường Lão xem xét Trí Quang đại sư đã không có nguy hiểm, "Đa tạ Trí Quang đại sư kể lại chuyện cũ chuyện xưa, làm đoàn người giống như đích thân trải qua cảnh. Cái này một phong thư tín. . ." Hắn dương dương trong tay này tín, rồi nói tiếp: "Là vị kia dẫn đầu đại hiệp viết cho Uông Bang Chủ, trong sách cực lực khuyên can Uông Bang Chủ, không thể cầm giúp đỡ đại vị truyền cho Kiều Bang Chủ. Kiều Bang Chủ, người không ngại chính mình qua thoáng qua một cái con mắt." Nói liền đem sách tín đưa cầm đi qua.

Trí Quang nói: "Trước hết để cho ta xem một chút, là có hay không là ban đầu tín." Nói cầm tín tiếp trong tay, xem một lần, nói ra: "Không tệ, quả nhiên là Đái Đầu Đại Ca bút tích." Nói tay trái ngón tay hơi ra sức, cầm tín đuôi tên kéo xuống đến, để vào trong miệng đầu lưỡi cuốn một cái, đã nuốt vào trong bụng.

Mà ở một bên Kiều Phong vừa muốn điểm trụ huyệt đạo, nhưng lại bị Lưu Vân ngăn trở, không được càng gần từ trong lòng lên, "Lưu Vân, người nhiều lần che chắn tại ta, chẳng lẽ người biết cái gì!"

Lưu Vân nói: "Kiều Bang Chủ, ta năm nay mới 20 a, với lại ta mới là lần thứ hai đến Đại Tổng người nói ta khả năng biết như thế kinh bạo Bí Văn sao?"

Trí Quang mỉm cười, nói ra: "Kiều Bang Chủ, người đã biết chính mình thân thế, muốn đến nhất định phải báo người thù giết cha. Uông Bang Chủ đã tạ thế, này không cần phải nói. Vị này Đái Đầu Đại Ca tính danh, lão nạp lại không muốn để người biết. Lão nạp năm đó Tăng Tham dự phục kích tôn Lệnh Đường, hết thầy tội nghiệt, lão nạp cam nguyện một thân gánh chịu, muốn chém giết muốn róc thịt, người cứ việc ra tay là được."

"Người!" Kiều Phong vậy mà nhất thời không nói gì, ta cho dù có mọi loại thủ đoạn, làm sao có thể để cho một cái đã trong lòng còn có từ chí người nói lời nói thật.

Về sau lại liên lụy đến Mã Đại Nguyên nguyên nhân cái chết, Khang Mẫn còn xuất ra một cái quạt xếp, thượng diện viết họa, chính là Kiều Phong hai mươi lăm tuổi sinh nhật thời điểm, Uông Kiểm Thông đưa cho hắn cái quạt. Chính mình vốn cũng không phải là học đời văn về người, cho nên chính mình chỉ có thể là cẩn thận sưu tầm, làm sao lại đến Mã Phụ Nhân trong tay.

Từ Trường Lão vượt qua cái quạt, nhìn xem bức kia bức họa, đúng là mình thân thủ vẽ ra, thán miệng thờ dài, lâm lâm nói: "Không phải tộc loại của ta, tâm tất dị. Uông Bang Chủ a Uông Bang Chủ, người chuyện này có thể thật to làm sai."

Kiều Phong thiên tính rộng rãi, uống chén rượu lớn ngoạn miệng thịt lớn, khoái ý ân cừu. Chuyện hôm nay cũng là hoàn toàn nhằm vào hấn một người, tất cả mọi người một bộ tiếp một bộ đem hấn hướng về trong hầm mang, hơn nữa còn để cho hấn hết đường chối cãi.

Đã như vậy Kiều Phong cũng vô ý lưu tại Cái Bang, Cao giọng nói ra: "Kiều mỗ thân thể lai lịch, hồ thẹn cực kỳ, chính ta không thể xác thực biết. Nhưng đã có cái này rất nhiều tiền bối chỉ chứng, Kiều mỗ cần làm cố gắng tra ra chân tướng. Cái này Cái Bang Bang Chủ chức phân, tự nhiên thôi vị nhượng chức."

Nói đưa tay đến phải ống quần cạnh ngoài một cái trường trong túi, rút một đầu trong suốt bích lục trúc cầm đi ra, chính là Cái Bang Bang Chủ tin và Đả Cầu Bồng, hai tay cầm, giơ lên cao cao, nói ra: "Này bồng nhận Uông Bang Chủ tương thụ, Kiều mỗ chấp chương Cái Bang, tuy không thành tích, kém hạnh cũng không lỗi nặng. Hôm nay thoái vị, vị kia anh hiền nguyện ý gánh vác chức này, mời đến tiếp nhận này bồng."

Thế nhưng là ngay cả hô ba tiếng, nhưng là cái nào có bản lĩnh dám tiếp, Kiều Phong lăm nhien cười to nói: "Xem ra các ngươi là không có bản sự tiếp!" Nói xong cầm Đả Cầu Bồng sau này quăng ra, thẳng tắp cầm trên mặt đất.

Kiều Phong nói ra: "Các ngươi cũng chờ ta trở về, chờ ta sau khi trở về cũng là tra ra manh mối thời điểm, cũng là vu hại kẻ tạo lời đồn thân tử ngày!"

Nói dứt lời Kiều Phong ngửa mặt lên trời cười to sau khi đi, Đàm Công Đàm Bà Triệu Tiền Tôn còn có Đan gia sáu người cũng đi, lưu lại Cái Bang người còn có hấn mấy người hai mặt nhìn nhau, thế là tự nhiên là đức cao vọng trọng Từ Trường Lão nói chuyện trước, "Các vị, chúng ta Cái Bang không thể quản long vô thủ, vẫn là trước tiên muốn đề cử ra một vị giúp đỡ mới là."

Vừa muốn đưa tay rút lên Đả Cầu Bồng thời điểm, căn này xanh biếc Bồng Tử bất thành linh rất muốn cảm nhận được cái gì hấp dẫn. PHỐC một chút từ dưới đất bay lên, bay vào Lưu Vân trong tay.

Cái Bang mọi người còn có hấn Võ Lâm Hào Kiệt nhao nhao giận dữ, "Lớn mật tặc tử, dám cướp đoạt chúng ta Cái Bang chi bảo, không muốn sống!"

Mọi người không biết Lưu Vân muốn làm gì, chỉ biết là hấn và Kiều Phong so chiêu bất bại, cũng rất ít có người nhận biết Lưu Vân.

Ngược lại là Đoàn Dự kêu to lên tiếng, "Hồngбет, ta đại ca không được tại, căn bản không có người có thể chống lại hấn, Vương cô nương, ta công ngươi tranh thủ thời gian chạy đi."

Vương Ngữ Yên rút rẻ nói: "Đoạn Công Tử ngươi tại sao như vậy khinh bạc, không có chút nào giáo dưỡng."

Phong Ba Ác đã nghỉ ngơi không sai biệt lắm, "Gấp cái gì, ta còn không có linh giáo cái này cái gì Vương gia cao chiêu đây!"

Lúc này liền đã có một cái tám túi Cái Bang Đệ Tử khó nại không được, vượt lên trước một bước xuất thủ, nhưng là không đợi hấn tiếp cận Lưu Vân thời điểm, từ hai bên bất thành linh thoát ra hai cái mạng theo động vật mặt nạ Bạch Y Nhân.

Bọn họ rút đao giơ tay chém xuống xẹt qua cái này khát cái, mà cái này khát cái chỉ một thoáng liền đầu và thân thể tách rời, nửa người trên và nửa người dưới tách rời, máu tươi tại chỗ.

Hai người kia giải quyết hết cái này ý đồ mạo phạm bọn họ Chủ Tử về sau, lập tức hướng về phía Lưu Vân quỳ xuống nói ra: "Gặp qua chúa công! Hết thầy đã chuẩn bị thỏa đáng, được hiệu đã phát sinh!"

Thế là đã nhìn thấy đã có đuôi người chân bắt lặc, hoạt động một chút ngồi dưới đất. Mà vừa mới còn muốn và Lưu Vân so chiêu Phong Ba Ác cũng đặt mộng ngồi xuống, thời gian dần qua đến sau cùng chỉ có Đoàn Dự một người đứng đấy.

Đoàn Dự tranh thủ thời gian công lên Vương Ngữ Yên hướng về ít người địa phương chạy, Lưu Vân đối Đoàn Dự ba đánh một cái búng tay, "Truy!"

Thế là hai cái này mặt nạ thuộc hạ liền hóa thân thành Liệp Ưng mau đuổi theo, thời gian dần qua bắt đầu có Tây Hạ binh bắt đầu vây quanh, Hách Liên Thiết Thụ nhìn thấy Lưu Vân liền theo không chịu nổi nội tâm kích động, tranh thủ thời gian chạy tới chào.

"Ty chức Hách Liên Thiết Thụ tham kiến Vương gia, Vương gia Vạn Phúc Kim An!"

Từ Trường Lão ngẩng đầu nhìn Lưu Vân nói ra: "Ngươi là ai a? Ta Cái Bang cùng ngươi có thù oán gì, như thế đối đãi với chúng ta Cái Bang!"

Lưu Vân nói ra: "Xem ra ngươi lão gia hỏa này là thật không phải nhận biết bốn vương a, đã như vậy bốn vương liền cho ngươi xách một cái tỉnh, Uông Kiếm Thông võ công cũng là bốn vương phế, lần này ngươi nhớ tới sao?"

"Ngươi!"

Lưu Vân dùng Đả Cầu Bồng một gậy bành đem Từ Trường Lão đánh óc vỡ toang, "Về sau nói chuyện không cần luôn ngươi ngươi, bốn vương lại cùng ngươi không quen."

Hách Liên Thiết Thụ giờ phút này hóa thân thành Lưu Vân trung thành nhất chó săn, "Vương gia, đón lấy chúng ta nên làm cái gì, có phải hay không có thuộc hạ cung nghênh ngài hồi triều."

"Không cần, trước tiên đem tại đây quét dọn một chút đi, dù sao cũng là Tổng Triều địa phương, cũng không dễ trắng trợn làm chuyện xấu. Trước tiên đem sở hữu đẳng cấp thấp người đều chém đi, nhìn xem cũng chương mắt, nhất bang không được nộp thuế hỗn đản. Còn người khác, đều mang đi!"

"Vâng!"

Trừ Tứ Đại Trưởng Lão, Toàn Quan Thanh, Bao Bất Đồng, Phong Ba Ác, A Chu, Abie sống sót bên ngoài, Hạnh Từ Lâm uống phí biến thành Nhân Gian Luyện Ngục, đã biến thành máu đại dương mệnh mông.

Bảy trăm cái Cái Bang Đệ Tử không một may mắn còn sống sót.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Đồng Đội Tốt

Triệu Tuệ Mẫn đã sớm tại trong miếu các loại lâu ngày, nhìn thấy Lưu Vân cầm một cây màu xanh biếc Bồng Tử tiền hô hậu ủng đi tới, một khóa trái tim cũng coi như trở lại tâm lý.

Sau đó nhìn thấy mấy người này bị trời gô trời đến tại đây, riêng là nhìn thấy bên trong còn có A Chu còn có Abie dạng này nữ tử, nhất thời lòng có ngọt ngát.

"Tiểu nữ tử ở đây cung nghênh Vương gia khai hoàn, chỉ là ngài tại tiểu nữ tử trên địa bàn như thế không kiêng nể gì cả, sợ rằng sẽ ảnh hưởng ta Đại Tổng danh dự."

Nếu nàng cũng nhận được một phần đến từ Bảo Long nhất tộc mật bảo đảm, chỉ cần Lưu Vân không làm nguy hại triều đình sự tình, hẳn cũng có thể thỏa mãn hẳn.

Thế nhưng là Lưu Vân vẫn không nói gì đâu, Ngô Trường Phong cái này xương cứng thật có một chút nam tử hán khí khái, hướng về phía Triệu Tuệ Mẫn phỉ một cái phun ra một cục đờm đặc, nhưng là bởi vì trời tư thế không tốt, nôn lệch ra!

"Người chó nuôi dưỡng Hán Gian, lão tử cả đời Anh Danh, cũng bởi vì mấy người các người hoa ngôn xảo ngữ, vu hại đi Kiều Bang Chủ. Lão tử làm quý cũng sẽ không buông tha người!"

Triệu Tuệ Mẫn cau mày, phảng phất nhìn thấy nhà xí giới đồng dạng cảm ghét ánh mắt nhìn xem Ngô Trường Phong, "Làm sao hẳn như thế không có giáo dưỡng, liền không có người để ý tới quản hắn sao!"

Ở đây Tây Hạ Vũ Sĩ đều nhìn thấy nữ nhân này ở chỗ này tiếp ứng bọn họ Vương gia, cũng chính là nữ nhân này và Vương gia liên quan không ít. Thế là liền có xung phong nhận việc Tây Hạ Vũ Sĩ đi tới, nghe rằng cười cái này giờ lên Sa Bao Đại quyền đầu chào hỏi Ngô Trường Phong.

Cực đại quyền đầu giống như không cần tiền đồng dạng đánh vào Ngô Trường Phong trên thân, thế nhưng là Ngô Trường Phong quả thực là cắn răng gắng gượng tới một tiếng cầu xin tha thứ cũng không có la, cái này Tây Hạ Vũ Sĩ tay chân đều có chút day.

Chờ cái kia Tây Hạ Vũ Sĩ đứng dậy về sau, Lưu Vân nhìn thấy Ngô Trường Phong đã mất đi tri giác mắt trợn trắng, lập tức cầm Đả Cầu Bồng cầm ở đầu hắn tóc bên trong đứng lên.

"Cô nương coi như hài lòng?"

Triệu Tuệ Mẫn cũng không được gạt đầu, "Cũng tạm được đi."

"Nghịch ngợm"

.....

Một bên khác, vách núi tuyệt đối bên cạnh, Kiều Phong xuất ra mang theo trong người túi từng ngụm từng ngụm uống. Lúc đầu lấy hắn từ lượng tới nói, chút rượu này chỉ có thể coi là súc miệng, nhưng là sậu chạy lên não từ thành độc, từ không say lòng người người từ say.

"Ta là Hán Nhân! Các người có nghe hay không, ta là Hán Nhân!"

Kiều Phong đứng trên đỉnh núi la lớn: "Các người đều hãm hại ta, đều ghen ghét ta, ta là ai, ta là đỉnh thiên lập địa Kiều Phong, chỉ bằng ta Kiều Phong, ta nhất định sẽ làm cho ta tẩy thoát hiểm nguy! Ta là trong sạch!"

Hạnh Tử Lâm bên trong Kiều Phong kinh lịch trải qua nhân sinh trọng đại nhất biến cố,

Hào hữ bất hoà, thân thể mê mang, Chúng Bạ xa lánh.

"A! ! ! !"

"Ta đến làm gì sai! Ta ở đâu có lỗi với các ngươi! Trả lời ta!"

Bất thành linh từ Kiều Phong sau lưng truyền đến một tiếng thanh âm quen thuộc.

"Ta biết chuyện gì xảy ra."

Kiều Phong bỗng nhiên vừa quay đầu lại, nhìn thấy một thân đồ trắng Khang Mẫn đứng cách đó không xa, trong mắt ôn nhu nhìn chăm chú lên chính mình, Kiều Phong tranh thủ thời gian xoa một chút ngoài miệng vậy ra từ từ.

"Tẩu Phu Nhân? Ngài nói cái gì?"

Khang Mẫn trong mắt do dự thần sắc bất định, một bên là quyền cao chức trọng Triều Đình Đại Quan thâm bất khả trắc. Một bên là mình từ tâm lý ngưỡng mộ anh hùng, mình nên nói cái gì cho phải.

"Ta nói, ta biết là thế nào chuyện, chỉ hỏi ngươi tin hay không."

Kiều Phong vừa mới tâm tình tốt giống như rót xuống địa ngục đồng dạng khổ sở, mãi mới chờ đến lúc đến chân tướng nơi nào có cự tuyệt nói lý, "Ta tin, ta Kiều Phong hiện tại một thân một mình, vừa vặn thấy rõ thói đời nóng lạnh, Tẩu Phu Nhân thỉnh giảng."

Khang Mẫn ánh mắt chuyển hướng phương xa, suy nghĩ rơi vào trong hồi ức, "Nếu Kiều Bang Chủ thân phận có thật có giả, Chân Ngã không biết, nhưng là giả cái này một bộ phận, nhưng là ta và cái kia gọi là Lưu Vân người trẻ tuổi lẫn nhau xuyên chân tướng."

"Lưu Vân?" Kiều Phong bây giờ nghe không được Lưu Vân hai chữ này, không nghĩ tới chính mình không có và hẩn tính sổ sách, hẩn lại ngược lại một lần có một lần hãm hại chính mình.

"Đúng, cũng là Lưu Vân. Đại Nguyên nếu không phải chết vào Cô Tô Mộ Dung tay, càng không phải là ta nói chết vào tay ngươi, chính là chết tại Lưu Vân trong tay, võ công của hẩn cao cường, ngày đó ta và Đại Nguyên phát sinh cãi vã, thế là hẩn bất thành linh đi ra sát Đại Nguyên."

Ta lúc ấy còn lòng có ôm hận, cho nên liền đối Đại Nguyên chết đi phát tiết. Với lại cũng là cái này gọi Lưu Vân để cho ta mời người tìm đến Từ Trường Lão làm chứng, đồng thời và Toàn Quan Thanh cùng một chỗ hãm hại ngươi."

Kiều Phong lúc này lại không dám tin tưởng, lúc ấy tại phía xa Tây Hạ Lưu Vân lại đem bàn tay dạng này trường?

"Làm sao có khả năng? Toàn Quan Thanh là ta một tay đề bạt đứng lên, tuy nhiên những năm này bỏ bê lui tới, nhưng là Toàn Quan Thanh làm sao lại nghe hẩn mệnh lệnh. Tẩu Phu Nhân, ngươi nhất định phải cảm tại đây sự tình từ đầu chí cuối nói cho ta biết, không phải vậy ta liền thật sự là có oán niệm khó thân a."

Khang Mẫn gật gù đầu, trong lòng nhất thời cuộn cuộn ra một cổ ngọt ngào, hẩn cuối cùng nhìn ta.

"Kiều Bang Chủ, chuyện này cũng là từ Đại Nguyên sau khi chết bắt đầu, ngày đó hẩn giết hết Đại Nguyên, về sau để cho ta dựa theo thời gian tới gửi đi Thư Tín, thời gian không thể chờ cũng không có thể thiếu. Thế là hẩn liền rời đi, qua hơn một tháng lúc trở về, bên cạnh hẩn liền mang theo mang theo một cái mười bảy tuổi thiếu nữ. Thiếu nữ kia ăn nói có độ, so phổ thông Đại Gia Khuê Tú còn nhiều mấy phần khí khái hào hùng."

Về sau bọn họ mời ta phụ qua một lần tiệc rượu, Lưu Vân và nữ tử kia lời nói ở giữa cũng là hoàng gia Bí Văn quốc gia đại sự. Vậy mà không chút nào khiêng kỵ ta, bọn họ đề tài cũng là để cho ta giặt này cả mình. Sau đó cái kia Lưu Vân để cho ta hỏi hẩn ba cái vấn đề, cái gì đều có thể. Ta lúc ấy đã là như ngồi bàn không, đần độn u mê đem ba cái vấn đề sau khi hỏi xong liền vội vàng rời đi."

Kiều Phong trong mắt lấp lóe hoài nghi ánh mắt, một cái lấy tay kèm ở Khang Mẫn cổ nói: "Ngươi nói những này căn bản cũng không có thể tin, lúc trước ngươi còn cùng bọn họ hãm hại ta, làm sao ngươi lại đột nhiên hỏi tâm chuyện ý!"

Đã nhìn thấy Khang Mẫn trong mắt lệ quang điểm một chút, "Kiều Phong, ta chính là một cái phổ phổ thông thông Dân Phụ, ta không biết quốc gia đại sự, cũng không hiểu Huynh đệ Tình Nghĩa, ta chính là muốn sống sót, ta chính là muốn sống sót ngươi nói ta có lỗi sao!"

"Vậy ngươi vì sao hiện tại bất thành linh tới nơi này giả bộ làm người tốt!"

Khang Mẫn nói: "Kiều Phong, ngươi là Đại Anh Hùng, ta là Tiểu Phu Nhân. Ngươi cho rằng ngươi tại Hạnh Tử Lâm này phiên tình cảnh ta không khó qua à, chúng ta cũng không phải ngày đầu tiên nhận biết, Ngươi bản tính ta còn không hiểu à. Hiện tại ngươi đã bị đuổi ra Cái Bang, mà ta đối bọn họ tới nói cũng không có giá trị, lúc này mới bảo vệ một cái mạng."

Ta nếu không phải kịp thời tỉnh ngộ, có ta tới và ngươi nói rõ sự tình ngọn nguồn, ngươi cho rằng lấy ngươi trí tuệ, ngươi biết ngươi muốn từ chỗ nào tra được sao?"

Kiều Phong tranh thủ thời gian buông ra Khang Mẫn, liền thanh xin lỗi, "Tẩu Phu Nhân, thật xin lỗi, Kiều Phong lỗi mạng."

Sau đó Kiều Phong vỗ đùi, "Như thế nói đến hết thầy cũng là Lưu Vân gây nên? Nói như vậy ta vẫn là Hán Nhân, không phải người Khiết Đan? Ta là trong sạch?"

Khang Mẫn lắc đầu liên tục, "Kiều Phong, người đến nào từ có thể hay không suy nghĩ, ta nói là liên quan tới Đại Nguyên chết và người không có quan hệ, trọng yếu nhất vẫn là thân người đời, không phải vậy người cho rằng chỉ bằng vào một cái có lẽ có án giết người liền có thể đem người trục xuất Cái Bang?"

Kiều Phong cả người sững sờ, "Vậy theo lấy Tẩu Phu Nhân ý là?"

.....

"Ta không phục!"

Toàn Quan Thanh giờ phút này bị dán tại trên cây, mặt mũi tràn đầy cũng là máu, da tróc thịt bong tê tâm liệt phé gào thét, "Lưu Vân! Nam Dương vương! Người chết không yên lành!"

Trần Cô Nhạn Trần trưởng lão cũng là bị dây thừng cột không thể động đậy khuôn mặt dán vào, trong lòng cũng là lòng như tro nguội: Xong, cái gì đều xong, muốn ta Trần Cô Nhạn từ khi gia nhập Cái Bang đến nay, trong gió tới trong mưa đi, nơi nào có Đạo Sơn ta bò, nơi nào có biển lửa ta xuống. Thế nhưng là hết lần này tới lần khác hết lòng tin theo Lưu Vân cái này Vô Sĩ Tiểu Nhân lời nói, cầm Cái Bang nền tảng trong vòng một ngày hủy sạch sẽ.

"Ta có tội a!" Trần Cô Nhạn nằm rạp trên mặt đất gào khóc.

Lưu Vân lúc này cảm chân đạp tại Trần Cô Nhạn trên đầu, "Hiện tại mới nghĩ rõ ràng? Có phải hay không quá muộn, với lại người thế mà thực sự tin tưởng, ta sẽ để người làm Cái Bang Bang Chủ?"

Hề trưởng lão giờ phút này cũng là miệng phun máu tươi, thở không ra hơi nói: "Người con mắt ... đến là cái gì, nói a! Nói a!"

Triệu Tuệ Mẫn ngồi tại một cái trên ghế bành, nhẹ nhàng phát lấy trong chén trà Trà Diệp, hững hờ nói ra: "Đương nhiên là để cho Cái Bang tan rã đi, lại không quản Tây Hạ như thế nào, nhưng là các người đối với Đại Tổng phá hư liên đủ lớn, cơ hồ cái nào một lần Biên Quan chiến loạn đều là các người bốc lên tới. Đánh giết xong mấy cái lính tuần tra liền chạy, với lại chạy là vô ảnh vô tung, nhưng là các người coi là những cái kia hơn vạn cướp bóc quân đều là người nào đánh lại?"

Cái Bang đối với ta hướng thật sự là có hại vô ích, người đồng thể mạnh còn không nói, phạm là gia nhập Cái Bang liền chạy tránh Nghĩa Vụ Quân Sự Lao Dịch, cũng không nộp thuế cũng không được nạp lương, lưu các người làm gì dùng!"

Tổng trưởng lão mắt thấy thương thiên, nói không nên lời bị phẫn, "Một giấc chiêm bao trải qua nhiều năm, Đại Mộng mới tỉnh, khô nước cười mặt trời lặn, tiếc rằng nước mắt chậm chạp."

Bất thành linh từ ngoài cửa lớn bay vào hai cái Tây Hạ Vũ Sĩ đến, bành tựa như đĩa bánh đồng dạng quăng xuống đất.

Rống!

"Lưu Vân, đi ra chịu chết! Không phải vậy ta Kiều Phong để người uống sinh làm người!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Hàng Long?

"Vậy theo lấy Tẩu Phu Nhân ý là?"

Khang Mẫn trầm ngâm một chút, "Hiện tại phương pháp tốt nhất cũng là trở lại Hạnh Tử Lâm, đi xem hán một chút bọn họ là như thế nào xử lý Đà Cầu Bồng, người nào đạt được lợi ích lớn nhất, người đó là trừ Lưu Vân bên ngoài lớn nhất chủ mưu."

Kiều Phong bất thành linh tinh ngộ nói: "Chờ một chút Tẩu Phu Nhân, nếu như nói người nào đạt được lợi ích lớn nhất lại không dễ nói, nhưng là chắc hẳn

Tẩu Phu Nhân ngồi cũng xem lá thư này đi, có thể hay không nói cho một chút Kiều Phong, lá thư này kí tên là ai?"

Đổi mặt Kiều Phong sáng ngời ánh mắt, Khang Mẫn thậm chí ngay cả một tia chần chờ cũng không có nói ra: "Người kia gọi Thập Lục Dạ tiên, xem ra là hần tên hiệu, Kiều Phong nếu như ngươi muốn tra rõ ràng ai là Đái Đầu Đại Ca, tốt nhất tra rõ ràng ba mươi năm trước, có ai danh xưng Thập Lục Dạ tiên."

Kiều Phong ôm quyền cảm tạ, "Trước đó là ta hiểu lầm Tẩu Phu Nhân, chắc hẳn Tẩu Phu Nhân cũng có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm, đã như vậy, Kiều Phong hiện tại liền trở về Hạnh Từ Lâm."

"Chờ một chút!"

Khang Mẫn gọi lại Kiều Phong, sáng mắt như nước nhìn xem Kiều Phong, nhưng là không có chút nào mỉa mai, chỉ là để cho hắn cảm thấy Khang Mẫn ở thời điểm này rất có khí chất.

"Kiều Phong huynh đệ, ta cảm thấy tốt nhất ngươi là cùng ta cùng đi, có ta ở đây còn có thể giúp ngươi phân tích một chút, dù sao một người kẻ ngăn hai người kẻ trưởng, ngươi nói đúng hay không?"

Kiều Phong giờ phút này không có quá để ý Khang Mẫn ngữ khí, cũng nghĩ đến Khang Mẫn xác thực so với hắn suy nghĩ chuyện nghĩ đến chu toàn, "Đã như vậy, phiền phức Tẩu Phu Nhân."

Hai người giờ phút này kết bạn chạy về Hạnh Từ Lâm, Kiều Phong sợ hãi chính mình đi mà quay lại, người gây tin đồn, trốn ở cánh rừng bên trên, đi theo Khang Mẫn cước bộ một cái cây một cái cây đi đi lại lại trở mình nhảy.

Nhưng là chờ bọn hắn đến lúc đó, đang có mười mấy cái Vô Tích thành Bộ Khoái dùng xe đẩy xử lý Cái Bang thi thể, mà những thi thể này đều có một cái cộng đồng đặc điểm, bọn họ đầu bị người chém đứt.

Giờ phút này huyết dịch đã đem đại địa biến thành Xích Thổ, đồ rục rịch để cho người ta từ đáy lòng muốn ói, hơn nữa còn tản ra tanh hôi vô cùng mùi vị, Kiều Phong một cái xoay người từ trên cây nhảy xuống.

Hai người đi đến một cái nhìn như Bộ Đầu mặt người trước, Kiều Phong tuy nhiên đã không phải là Cái Bang Bang Chủ vẫn còn không có hoàn toàn dứt bỏ Cái Bang tình nghĩa.

"Xin hỏi vị đại ca kia, tại đây phát sinh sự tình gì, những người này vì sao chết thảm ở chỗ này?"

Nhưng là cái kia Bộ Đầu làm sao nhận biết Kiều Phong, ngược lại cảm thấy cái này hán tử cao lớn, trên thân nhiệt khí để cho người ta chịu không được. Lập tức khoát khoát tay một mặt dữ tợn vung nói với Kiều Phong: "Hỏi cái gì, ngươi chọc vào bên trên miệng sao!"

Khang Mẫn đoạt một bước đứng tại Kiều Phong trước người,

Ngăn lại muốn động thô Kiều Phong, lật tay xuất ra một thỏi bạc nhét vào Bộ Khoái trong tay, "Nào có, vợ chồng chúng ta là hai địa phương đi đi lại lại vận hàng, lúc này nhà, cũng là muốn nhìn một chút giá thị trường. Nhưng là tại đây ra dạng này sự tình, vạn nhất ban đêm vận hàng đến nơi đây quá không thái bình a?"

Khang Mẫn đột lấy một cái Vô Tích giọng nói quê hương, để cho Bộ Đầu không có bao nhiêu lòng cảnh giác, "Này, vị đại tỷ này ngươi liền thả một trăm tám mươi cái tâm đi, bất quá chỉ là nhất bang khát cái đoạt ăn cái gì dẫn đầu phá Huyết Lưu, nhưng là tại đây trị an tuyệt đối không có vấn đề. Nếu là ngươi có khác địa phương hiểm có đồ chơi, đừng quên tại hạ a."

Khang Mẫn cười gật đầu nói phải, thế nhưng là Kiều Phong nghe xong đoạt ăn cái gì, nhất định là Đà Cầu Bồng gây nên phong ba, không được càng lớn tiếng hỏi: "Đoạt thứ gì đánh thành dạng này a, ngươi cái này Bộ Đầu miệng bên trong không có một câu lời nói thật, ngươi mau nói đi!"

"Thế nào, ta nói đoạt ăn cái gì cũng là ăn cái gì, đoạt cánh gà nướng không được sao! Ngươi người này muốn ••• a!"

Kiều Phong dưới cơn nóng giận đem cái này Bộ Đầu một tay giơ đến đỉnh đầu, "Ngươi tin hay không, ngươi nếu là nếu không nói lời nói thật, ngươi lập tức cũng chỉ có thể tại hạ đòi nói chuyện!"

Bộ Đầu xem xét Kiều Phong hung mãnh, liền thanh xin khoan dung, "Đại hiệp, đại hiệp, ta gọi ta chiêu!"

Kiều Phong hô một chút tiện tay đem hần buông xuống, cái này Bộ Đầu mau nói: "Đại hiệp, tiểu nhân nhận được mệnh lệnh cũng là ở chỗ này quét dọn từ thì, sau đó vụng trộm vui lập . Còn hần sự tình ta thật không biết, tiểu nhân có thể thế với trời!"

Kiều Phong giờ phút này cái kia còn có thời gian quản hắn có phải là thật hay không thế a, tranh thủ thời gian chạy đến chất đồng thi thể địa phương bắt đầu xoay loạn tìm lung tung, nhưng là liền không có phát hiện những cái kia Tứ Đại Trường Lão loại hình thi thể.

Kiều Phong hành tẩu giang hồ nhiều năm, coi như sẽ cùng tung tích người, hần vòng quanh một vòng tìm kiếm những này dấu vết để lại, sau đó nhìn thấy một bụi cỏ đã bị đi ra một đầu lối đi nhỏ, uy hiếp phía dưới hướng Bộ Đầu muốn hai con ngựa theo sau.

Khang Mẫn ngay tại một đường ven đường quan sát, quả nhiên nàng liếc nhìn ven đường có thật nhiều hòa thượng, đem những này sự tình và Kiều Phong nói một chút, Kiều Phong lập tức hiểu ý, đánh ngựa đi vào một cái hòa thượng trước mặt hỏi: "Tiểu Sư Phụ không được tại trong miếu Niệm

Kính, ở chỗ này đi dạo cái gì?"

Tiểu Hòa Thượng nói: "A Di Đà Phật, không đối gạt thí chủ, chúng ta hôm nay muốn tổ chức một cái rất trọng yếu Pháp Hội, nhưng lại không cho chúng ta cùng vẫn còn Niệm Kinh Siêu Độ, ngược lại là đem chúng ta đuổi ra độc chiếm lấy Miếu Thờ, để cho chúng ta một ngày sau đó tại trở lại."

Kiều Phong và cái này Tiểu Hòa Thượng hoàn lễ về sau, cười lên ngựa và Khang Mẫn thẳng đến cái này Tiểu Hòa Thượng chỉ dẫn đường.

Quả không phải vậy, cái này tự miếu bị rất nhiều Tây Hạ Vũ Sĩ vây quanh, chắc hẳn Lưu Vân bọn họ liền tại bên trong, thế là chút nữa và Khang Mẫn nói: "Tẩu Phu Nhân, xin mời người ở chỗ này yên lặng chờ đi, bất luận chỗ nào xảy ra chuyện gì tình, người cũng không thể đi ra. Nếu như ta nếu là không sẽ tìm đến người, người liền chính mình đi thôi, dù sao cái này Lưu Vân không phải bình thường người, trong đầu hẳn chỉ có người sống và người chết phân biệt."

Khang Mẫn gật gật đầu, đưa mắt nhìn Kiêu Phong đi đến.

"Người nào?"

Hai cái này Võ Sĩ lời nói vẫn chưa nói xong, Kiêu Phong một tay bắt lấy một cái, theo mở ra đại môn, cầm hai cái này Võ Sĩ hết thảy ném vào!

"Lưu Vân, đi ra chịu chết! Không phải vậy ta Kiêu Phong để người uống sinh làm người!"

Hách Liên Thiết Thụ cái thứ nhất liền ngăn tại Lưu Vân trước người, "Mời Vương gia đi giá, tại đây sự tình liền có ty chức xử lý."

Thế nhưng là không nghĩ tới Lưu Vân vỗ vỗ bả vai hắn đẩy ra Hách Liên Thiết Thụ, "Trò cười, bốn vương đã không phải là những năm đó Lưu Vân, hiện tại muốn gọi tựu bốn vương Độc Quân đi."

"Thế nhưng là Vương gia."

Hách Liên Thiết Thụ vừa mới muốn tại kiên trì một chút, Lưu Vân chạy như bay, nhảy lên đến cửa miếu trên nóc nhà, nhìn xem giờ phút này giận không kềm được Kiêu Phong, mặt mỉm cười nói ra: "Kiêu Bang Chủ, lúc mới không thấy, vì sao đi mà quay lại, chẳng lẽ có cái gì quên?"

"Ta quên mạng người!"

Nói xong tiếng long ngâm tại Kiêu Phong quanh thân ầm ầm vang động, dường như Kiêu Phong chân khí bản thân và không khí không được tan mà sát, bất thành linh Kiêu Phong âm âm xuất thủ, Hàng Long Thập Bát Chương toàn lực mà phát ra Chương Kính xen lẫn khí lưu xông về Lưu Vân.

Thật không hổ là Kiêu Phong a.

Lưu Vân thật sự là từ tâm tán tụng Kiêu Phong, đến tốt cùng là bức nào khí khái có thể Hàng Long, chỉ có Kiêu Phong!

"Nhưng là! Còn chưa đủ!"

Nói xong Lưu Vân quanh thân nhộn nhạo lên tầng tầng gợn sóng, liền tựa như trước người có một bức vô hình vách tường đồng dạng, theo Lưu Vân hai tay vung vẩy, tầng kia tầng gợn sóng, hô hô xoay tròn tan vào Lưu Vân múa trong hai tay.

"Đại Hải Vô Lượng!"

Bành!

Quần quanh khí lăng cảm nóc phòng đánh nát, Lưu Vân lập tức mất đi đất lập thân, Kiêu Phong thấy một lần ở đây, lập tức lẩn người tiến lên, chương phong Đại Khai Đại Hợp, cũng là muốn ở chỗ này sát Lưu Vân.

Chương Kính kéo theo khí lưu, tiếng long ngâm vang vọng bốn phía, từ Kiêu Phong trong tay không ngừng phát ra hình rồng Kính Khí tàn phá bừa bãi lấy bốn phía, Lưu Vân cũng không cam chịu yếu thế, Bình đến Tượng chân, Nước đến Đất chặn.

Trên lòng bàn tay chân khí càng là không muốn sống và Kiêu Phong đối bình, nhưng là Lưu Vân Kinh Đào Chương tuy nói là hỗn hợp hần tinh nghiên năm năm mấy chục loại chương pháp, lại mượn nhờ Tiểu Dao Phái Phát Kính phương thức, thế nhưng là chung quy là Lưu Vân chính mình phỏng đoán, không có tiếp thụ qua chân chính suy tính.

Mà Kiêu Phong Hàng Long Thập Bát Chương đi qua mười mấy đời Cái Bang Bang Chủ cải tiến kiểm tra đo lường, phối hợp Kiêu Phong từ nhỏ tu tập Thiếu Lâm chính tông nội lực, tăng thêm Kiêu Phong bản thân liền là một cái Thiên Tài Võ Học, Hàng Long Thập Bát Chương tại trên tay hắn có thể nói là đánh đâu thắng đó.

Bành! Bành! Bành! ...

Hai người người tới ta đi đối sách bốn mươi mấy chiêu, Lưu Vân Chương pháp luật dần dần xuất hiện khe hở, đối mặt Kiêu Phong Hàng Long Thập Bát Chương chống đỡ ở giữa, chiêu thức dính liền không được thuận.

Chiến Long Vu Dã!

Lưu Vân nhất thời vô ý vậy mà để cho Kiều Phong nhất chưởng chân khí đột phá bàn tay mình lực, nhưng là hấn khí mạch trầm sâu, nội lực liên tục không đứt, xoay người xoay tay lại một kích, nhưng là Kiều Phong tự nhận chính mình hôm nay là ôm hấn phải chết tâm muốn đối địch Lưu Vân.

Không chút nào tránh, cứng rắn thân thể nghênh tiếp một chưởng này, ngay tại Lưu Vân Kinh Đào Chưởng đánh vào Kiều Phong trên thân thời điểm, Kiều Phong hóa chưởng vì là bắt, cầm một cái chế trụ Lưu Vân cổ tay, chợt mang theo suốt đời công lực trùng trùng điệp điệp đem hấn du lên ở trên trời họa một vòng tròn đập xuống đất!

Oanh một chút, Lưu Vân cũng cảm giác chính mình xương ngực nện vào mặt đất thời điểm giống như nứt.

Ngay tại Kiều Phong muốn nhất chưởng đánh vào Lưu Vân trên đầu, để cho hấn một lần nữa làm người thời điểm.

"Dừng tay!"

Kiều Phong chưởng phong trì trệ, xoay người lại xem xét, Trần Cô Nhạn, Ngô Trường Phong, Bạch Thế Kính, còn có máu me khắp người Toàn Quan Thanh, còn có Tổng trưởng lão và Hề trưởng lão bị thương nặng đã bất tỉnh nhân sự.

Một loạt hắc y nhân cầm đao đặt ở những tên khất cái này cổ bên cạnh, Triệu Tuệ Mẫn giờ phút này xé đi Đại Gia Khuê Tú bộ dáng, lạnh lùng nói ra: "Kiều Phong ngươi còn không ngừng tay!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Ta Đến Chơi Với Ngươi

"Kiều Bang Chủ a, ngươi cũng không nên bên trên yêu nữ này làm, chúng ta một đầu nát mệnh chết Hà Túc tiếc, chỉ cần Kiều Bang Chủ cho chúng ta báo thù, chúng ta liền thỏa mãn!"

Bạch Thế Kính làm một cái Chấp Pháp Trưởng Lão, sâu hiểu được nhân tâm giãy dụa, hấn cũng là muốn nói cho Kiều Phong tuyệt đối không nên bị tư tình tả hữu, nhưng là hấn lại nhỏ xem Kiều Phong thoải mái.

Kiều Phong là một cái trọng tình trọng nghĩa tạm biết lấy hay bỏ nhân vật, không phải vậy hấn cũng sẽ không tiêu sái cầm Cái Bang Bang Chủ Bảo Tọa nói không cần cũng không cần, thực chất bên trong liền rõ ràng lấy ngạo khí.

Kiều Phong nắm tay đặt tại Lưu Vân trên đầu, "Chỉ cần ta thả hấn, ngươi như thế nào cam đoan ngươi tín dự."

Triệu Tuệ Mẫn nói: "Vậy còn không đơn giản, ta lời nói cũng là tốt nhất tín dự, huống hồ ngươi bắt người không phải đáng chết ở chỗ này người, hiện tại muốn hay không đổi, đều xem ngươi."

Kiều Phong trong lòng nếu có quá khích liệt đấu tranh, sau cùng hấn đưa tay lấy ra, đồng thời lui ra phía sau năm bước.

Trốn ở trong bụi cỏ Khang Mẫn khẩn trương bờ môi đều cắn nát, "Thật sự là ngu ngốc, đại hảo cục diện đều để hấn lãng phí."

Ngô Trường Phong không đành lòng nhìn thấy Kiều Phong bị lừa về sau bộ dáng, nhắm chặt hai mắt, thật sâu không cam lòng nói ra: "Kiều Bang Chủ, ngươi hồ đồ a!"

Nhưng là liền đột nhiên cảm giác được cánh tay mình buông lỏng, mở to mắt xem xét, bọn họ vậy mà thật mở trời?

Triệu Tuệ Mẫn tranh thủ thời gian chạy tới trộn lẫn lên Lưu Vân, giờ phút này Lưu Vân xương ngực nứt ra, không dám nói nhiều, đối với Triệu Tuệ Mẫn gật đầu một cái, ngó ý cảm ơn.

Vừa mới không nghĩ tới chính mình cách cái chết thần gần như vậy, không nghĩ tới chính mình vẫn là thua ở Kiều Phong thủ hạ, xem ra chính mình đối với mình là quá tự tin.

Kiều Phong và Triệu Tuệ Mẫn song phương giao thoa, những hắc y nhân kia bắt đầu che chở Triệu Tuệ Mẫn còn có Lưu Vân bắt đầu lui lại. Kiều Phong tranh thủ thời gian xem xét nó trưởng lão thương thế, thế là càng thêm đề cho hấn giận không kềm được.

"Lưu Vân ngươi nhớ kỹ, ngươi mấy ngày làm ra, Kiều Phong ngày khác định đem ngươi gấp trăm lần hoàn trả!"

Thế nhưng là đôi lấy chỉ có Lưu Vân một cái bạch nhân.

Lưu Vân sau khi đi, Kiều Phong cầm các trường lão từng bước từng bước sau lưng đến trong miếu, cái này miếu coi như thông suốt. Tại Khang Mẫn trợ giúp dưới, Kiều Phong là lại cho bọn hắn thua chân khí, lại cho bọn hắn bồi thuốc băng bó.

Nhưng là tình huống so với hắn tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn nhiều, bởi vì Cái Bang trên dưới sở hữu cao tầng đều bởi vì đi theo chính mình đi vào Gangnam. Kết quả Hạnh Từ Lâm sự kiện, Cái Bang đại lễ, Đại Trí, Đại Nhân, đại nghĩa, đại tin Phán Đà Đà Chủ trừ Toàn Quan Thanh còn miễn cưỡng còn sống, hắn đều chết tại Hạnh Từ Lâm bên trong.

Với lại Từ Trường Lão sống chết không rõ,

Đa Cầu Bồng cũng không biết tung tích, đây thật là Cái Bang trăm năm chưa đôi mặt Đại Kiếp.

Trong mọi người lấy Toàn Quan Thanh thương thế nặng nhất, phục thuốc trị thương đã đau nhức ngắt đi, Từ Đại Trường Lão còn có Chấp Pháp Trường Lão Bạch Thế Kính đều có khác biệt trình độ vết thương da thịt.

Bạch Thế Kính khá tốt một chút, bị đánh thời điểm gọi lớn tiếng nhất sau đó âm thanh thời gian dần qua từ cao xuống thấp, đám tay chân qua hết nghịên về sau liền không có lại ngược đãi hắn.

"Giúp đỡ, chúng ta sai, mời giúp đỡ trở về đi." Bạch Thế Kính thanh âm không lớn, thế nhưng là mỗi một chữ Kiều Phong đều nghe vào tâm lý, trong lòng cũng tuôn ra một dòng nước ấm.

Nhìn xem mặt mũi tràn đầy là thương tổn tóc hoa râm Bạch Thế Kính, Kiều Phong không trải qua cảm thấy nhân sinh thay đổi rất nhanh thật sự là quá kích thích.

Nhưng là hắn cũng có hắn kiêu ngạo, không được điều tra rõ là người phương nào gây nên quyết không bỏ qua.

"Bạch trường lão nghiêm trọng, Cái Bang Kiều Phong là tạm thời không thể trở về đi tại làm bang chủ. Bởi vì ta lúc ấy ném ra Đa Cầu Bồng thời điểm liền từng nói sáng, không được điều tra rõ chân tướng sự thật tuyệt không trở lại."

"Thế nhưng là giúp đỡ! Xé •••" Bạch Thế Kính vừa gọi, làm động tới vết thương, cả người hít một hơi lãnh khí.

"Cái Bang này nhất thời kia nhất thời, chẳng lẽ giúp đỡ người nhàn tâm xem Uông Bang Chủ lưu lại Cái Bang, bị hủy bởi chúng ta tay à, Kiều Bang Chủ!"

Cho dù Bạch Thế Kính như thế nào thuyết phục, Kiều Phong cũng là quyết tâm không hề bị lay động, lúc này Khang Mẫn cũng tiến vào đôi nước.

Kiều Phong quay đầu nói ra: "Đa tạ Tẩu Phu Nhân, tất nhiên tại đây cũng vô sự, Nacho phong xin từ biệt."

Loảng xoảng!

Khang Mẫn trong tay bưng chậu nước lập tức rơi trên mặt đất, nước vung một chỗ, chỉ gặp Khang Mẫn nhìn xem Kiều Phong nói ra: "Kiều Phong huynh đệ, chẳng lẽ người thật nhàn tâm dứt bỏ Cái Bang trên trăm năm cơ nghiệp, độc thân rồi đi sao?"

Kiều Phong cũng coi như và Khang Mẫn cùng chung hoạn nạn qua, cũng biết Khang Mẫn có nhanh trí, "Này Tẩu Phu Nhân cho là như vậy?"

"Mang ta cùng đi a."

Kiều Phong sắc mặt nhất thời đại biến, "Tẩu Phu Nhân cắt không thể nói lung tung, Kiều Phong không chịu nổi."

Thế nhưng là Khang Mẫn lại bắt đầu mất tư lự, "Ta đã bán Lưu Vân, với lại lấy hắn quyền thế, ta tất nhiên chết không nơi táng thân, chẳng lẽ Kiều Phong huynh đệ người nhàn tâm xem Mã Đại Nguyên chết thảm, ta lại cùng chết thảm sao?"

Thoáng một cái liền để Kiều Phong lâm vào khó xử, lúc đầu lấy hắn thân thủ bảo hộ nữ nhân không đáng nhắc đến, nhưng là mang theo chính mình chi đầu đi thiên hạ xem như chuyện gì xảy ra.

Thế nhưng là dựa vào hôm nay phát triển, Lưu Vân tất nhiên sẽ ngóc đầu trở lại, bây giờ toàn bộ Cái Bang lâm vào lớn nhất quản lý chân không. Mà có thể đánh bại Lưu Vân chỉ có chính mình, vậy phải làm sao bây giờ mới tốt a?

Trần Cô Nhạn lúc này mở mắt nói: "Kiều Bang Chủ, người đi đi."

"Trần trường lão?"

Trần Cô Nhạn nói: "Kiều Bang Chủ, chúng ta tuy nhiên phản qua người, nhưng là ta Trần Cô Nhạn chỉ hỏi người một câu, người còn có tin hay không chúng ta?"

Kiều Phong câu chữ âm vang nói ra: "Đương nhiên, các người sở dĩ phản ta, bất quá chỉ là bởi vì ta thân phận không rõ. Nhưng là tìm căn nguyên đi tìm nguồn gốc, các vị trường lão cũng là vì muốn tốt cho Cái Bang, cho nên ta Kiều Phong nhất định phải yên tâm."

"Tốt! Kiều Bang Chủ, ta Trần Cô Nhạn có lỗi với người sự tình, chuyện này tạm thời ghi lại, ta cam đoan tại ngài rồi đi trong khoảng thời gian này đút lại Cái Bang. Tuy nhiên không thể lập tức khôi phục nguyên khí, thế nhưng là cũng sẽ có tổn hại Cái Bang uy danh. Người xem coi thế nào?"

Kiều Phong một cái nắm lấy Trần Cô Nhạn tay nói, "Trần trưởng lão, cảm ơn người, ta Kiều Phong thiếu mọi người, ngày sau cùng nhau hoàn trả!"

Bạch Thế Kính khoát khoát tay nói: "Kiều Bang Chủ nghiêm trọng, chúng ta làm sai sự tình chính chúng ta biết cái này đến cỡ nào hoang đường, cái này ta chữ không dám nhận a, tạm thời coi như chúng ta chuộc tội đi."

Khang Mẫn ngay sau đó liền đoạt một bước lại nói: "Vậy ta đâu? Luru Vân ngay cả to như vậy một cái Cái Bang đều có thể nghiêng tay bị tiêu diệt, ta một cái phụ đạo nhân gia, chẳng phải là hẳn phải chết không nghi ngờ?"

Bạch Thế Kính giờ phút này đã là nghĩ thoáng, thế là liền bắt đầu kéo lời hữu ích nói: "Kiều Bang Chủ a, đã như vậy, liền mang theo Mã Phu Nhân đi lại như thế nào? Chúng ta Giang Hồ Nhi Nữ, cũng là không câu nệ tiểu tiết. Huống hồ chúng ta nếu là lại để cho Mã Phu Nhân chết trong tay Luru Vân, kia chính là ta Cái Bang vô cùng nhục nhã, liền ngay cả giang hồ bằng hữu cũng sẽ trò cười chúng ta ngay cả một nữ nhân cũng bảo hộ không được."

Tất nhiên dạng này, Kiều Phong tại Bạch Thế Kính và Khang Mẫn ở giữa đi đi lại lại định đoạt về sau, "Được rồi, Tẩu Phu Nhân, người đi theo ta đi."

Chỉ gặp Khang Mẫn mừng rỡ gật gật đầu, "Tốt, ta đi chuẩn bị một chút, lập tức tới ngay." Khang Mẫn quay người liền ra ngoài.

Kiều Phong và Bạch Thế Kính còn có Trần Cô Nhạn cáo biệt về sau, liền đứng tại tự miếu cửa ra vào chờ lấy Khang Mẫn, đã nhìn thấy Khang Mẫn mang theo một cái bao lớn, Kiều Phong hiểu kỳ đưa tay vừa tiếp xúc với trên tay bỗng nhiên trầm xuống.

"Tẩu Phu Nhân, người đây là?" Sau đó mở ra bao khóa xem xét, vậy mà đều là tiền đồng còn có tán toái bạc, "Lại có nhiều như vậy, Tẩu Phu Nhân, người đây là nơi nào tới?"

Khang Mẫn xoa một chút trên ót mồ hôi nói: "Từ trong thùng công đức lấy ra, không nghĩ tới bên trong có nhiều như vậy bạc."

"Tẩu Phu Nhân, người sẽ gặp báo ứng, mau thả trở lại."

Nhưng là Khang Mẫn một cái kéo qua bao khóa nói: "Giang Hồ Cứu Cấp à, huống chi có cái gì báo ứng so gặp phải Luru Vân càng đáng sợ đâu, người nói có phải không."

Kiều Phong nhất thời biện tuy nhiên nàng, với lại vừa nghĩ tới chuyện này lâu ngày, không có những này Ngân L lượng bành thân, chỉ sợ cũng đi một chút xa, thế là liền ngầm thừa nhận.

Trên đường Khang Mẫn hỏi Kiều Phong, "Kiều Phong huynh đệ, chúng ta đây là đi nơi nào a?"

Kiều Phong nhìn về phía trước đường nói: "Thiếu Thất Sơn, ta muốn hôn tại nghe cha mẹ ta nói ta là con của bọn họ, chỉ thế thôi."

.....

Đại viện tường cao bên trong

Một đám người hầu cận tứ phía, không ngừng mà chuẩn bị gian phòng bên trong đại nhân vật hết thấy vật ứng dụng.

Giờ phút này Luru Vân an vị trong phòng liệu thương, Bắc Minh Thần Công bằng thay đổi công hấn đã bắt đầu Đăng Đường Nhập Thất, cũng đối thân thể có ý thức khống chế.

Chậm rãi dẫn đạo Bắc Minh Chân Khí hội tụ tại bộ ngực hấn bên trên, chậm rãi trị liệu hấn xương ngực.

Muốn nói lúc ấy thật sự là nghìn cân treo sợi tóc, chẳng ai ngờ rằng Kiều Phong Long Trảo Thủ có thể đột phá hấn Hộ Thể Chân Khí trực tiếp bắt lấy chính mình, đồng thời mượn dùng Đại Địa Lực Lượng phản chấn chính mình chân khí.

Thật sự là mở mang hiểu biết, Kiều Phong!

Nhưng là tất nhiên trò chơi bắt đầu, ta liền sẽ không thu tay lại, chỉ cần người còn tham gia cái trò chơi này là được.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Lúc Trước Có Tiểu Thái Giám

Tháng sáu ánh sáng mặt trời thật sự là chói mắt

Trước mắt Hắc Y Nhân thật sự là chói gắt!

Lưu Vân từ lần trước Hạnh Tử Lâm từ biệt, không ngừng mà luyện chính mình đối địch phản ứng còn có điều vị Chiến Đấu Ý Thức.

Thế nhưng là có một ngày đang lúc một mình hắn tại mệnh mộng sớm trong sương mù chèo thuyền du ngoạn du lịch hồ thời điểm, một cái Hắc Y Nhân thực sự nước mà đến, trong lúc phát tay, hăm lại chính là muốn sát ta!

Tuy nhiên Lưu Vân từ khi lần trước tiếc bại Kiều Phong về sau, bắt đầu học được xem kỹ chính mình, cũng học được thủ đi theo đối thủ tiết tấu.

Hết thấy đều ở phía sau tóc ché nhân!

Người áo đen này dám ngay ở hăm mặt thực sự nước mà đến, nói rõ chính mình tuy nhiên trong hồ, nhưng là cách bờ còn không phải quá xa. Càng nói rõ người áo đen này đối với mình khinh công vô cùng có lòng tin, hắn tin tưởng mình sẽ không thua ta.

Lưu Vân rút tay ra bên trong một cái thuyền cao, cắm vào dưới nước vẩy một cái, thuận thế vung lên tựa như màng bảo hộ đồng dạng bọt nước. Các loại người áo đen này rút ra trường kiếm mở ra màn nước xông vào giờ lên bọt nước về sau, cũng không có nhìn thấy Lưu Vân.

Bỗng nhiên hắn chỉ nghe bên tai truyền đến phong thanh, một đạo bóng gậy hô đánh về phía đầu hắn.

Keng!

Người áo đen này dùng võ kiếm ngăn trở thuyền cao, tay phải trường kiếm thuận thế đưa ra, đâm về Lưu Vân sườn phải xương nơi. Nhưng là Lưu Vân cũng là đối với mình khinh công vô cùng có lòng tin, bỗng dưng mượn lực ngạnh sinh sinh thay đổi thân hình, dùng hất ra thuyền cao lần nữa đánh về phía Hắc Y Nhân.

Vụt một chút, sắc bén kiếm khí bỏ ra thuyền cao, nhưng là thừa dịp hắn chiêu thức Vị Lão lúc. Lưu Vân một chân đem trên thuyền một căn khác thuyền cao đá rời mặt nước, cả người đứng tại thuyền cao thượng diện, thuyền cao lấy rời dây cung mũi tên chạy như bay ở trên mặt nước.

Mà Lưu Vân đứng ở phía trên hô: "Sau này còn gặp lại, tiện nhân!"

Thế nhưng là cũng không lâu lắm, thái dương hoàn toàn thẳng lên, chính vào đầu hạ, nhiệt độ không khí có một ít chói gắt.

Lưu Vân không nghĩ tới lại gặp người áo đen này, nhìn hắn thân hình hắn là cùng mình không chênh lệch nhiều mới đứng, "Người lại thể nào chấp nhất, ngươi cũng thương tổn không được ta, làm gì chém chém giết giết đâu?"

Chỉ nghe người áo đen này âm thanh ngọt ngào nói ra: "Giết hay không được ngươi, cũng nên thử một lần mới biết được."

Nói xong rút ra trường kiếm, kiếm quang lấp lóe, thẳng đến Lưu Vân trên cổ đầu người.

"Không đủ a."

Lưu Vân chân khí chấn động, cảm nội lực tụ tại trên hai tay, dựa vào một đôi tay không cùng người áo đen này đối chiêu.

Dù là người áo đen này tại Kiếm Thuật trên tạo nghệ bất phàm,

Nhưng là Lưu Vân gặp qua càng kinh khủng, thế là không ngừng mà chuyển đổi bàn tay mình pháp luật, Đại Từ Đại Bi Chương, Thiên Thủ Như Lai Chương, Đại Lực Kim Cương Chương, tu di chương còn có hắn thích nhất Bàn Nhược Chương.

Thiếu Lâm 72 Tuyệt Kỹ, hắn chỉ từ Mộ Dung Bác nơi đó đạt được bốn mươi mấy loại, nhưng là Lưu Vân dùng thời gian một năm lựa chọn thích hợp nhất chính mình võ công tu luyện, cũng không đưa chúng nó giống như Cửu Ma Trí toàn bộ luyện tập.

Mà người áo đen này số tuổi không lớn, thế nhưng là hắn kiếm pháp đối Lưu Vân cũng là lạ lẫm kiếm pháp, thế nhưng là vì sao luôn cảm thấy như vậy quen thuộc.

Hiển nhiên hắn tại bắt chước chính mình quen thuộc nhất người, Độc Cô Vô Song!

Ba mươi chiêu thăm dò đã qua.

Lưu Vân lập tức cũng sẽ không tiếp tục cùng người áo đen này chơi đùa, chương xu thế biến đổi, nhất thời trở nên nhanh như thiểm điện đồng dạng.

Đa La Diệp Chi!

Lưu Vân thủ chương ngón trỏ và ngón giữa khấu chặt, trước tiên đối người áo đen này đánh ra một đạo mạnh mẽ Đại Từ Đại Bi Chương, làm cho hắn huy kiếm hộ thân thời điểm.

Tay phải trong nháy mắt đối người áo đen này thân kiếm mười ngón liền chút thật giống như súng máy đồng dạng, trong chốc lát người áo đen này trường kiếm liền vỡ thành từng mảnh từng mảnh, Hắc Y Nhân chấn kinh phía dưới quay người muốn chạy.

"Trốn chỗ nào!"

Lưu Vân chân đạp Lăng Ba Vi Bộ tức thì ngăn tại trước người hắn, thủ chương một trào, Long Trảo Thủ liền khấu lại hắn mấy cái Đại Huyệt, đồng thời còn đang nắm tay hắn dùng lực sau này một tách ra, đồng thời kéo một cái, trong nháy mắt liền đỡ xuống hắn một đầu cánh tay.

"A!"

Hắc Y Nhân một tiếng hét thảm, thế nhưng là Lưu Vân không hề giống buông tha tiểu tử này, tiểu tử này và Độc Cô Vô Song có quan hệ, với lại sát ý không cạn a!

"Tha ta a, tha ta đi!"

Thế nhưng là Lưu Vân căn bản không cho hắn bất kỳ giải thích nào cơ hội, không lưu tình chút nào đem hắn một cái khác cánh tay cũng đỡ xuống, đau người áo đen này ngay cả đánh cút đều làm không được, bởi vì tại hắn gãy dựa thời điểm Lưu Vân một chân đạp gãy hắn bắp đùi, để cho hắn Thối Cốt máu chốt sai vòng.

Lần này thật đúng là muốn cái này Hắc Y Nhân hôn mệnh, giọt mồ hôi bằng hạt đậu chảy xuống, chỉ có thể liên tục xin khoan dung, "Đại nhân ta sai, tha ta đi!"

Lưu Vân một cái xé mở hắn mạng che mặt, lại là một cái ngay cả ria mép cũng không có nam tử, với lại hắn còn không có râu kết.

"Ta hỏi ngươi, ngươi là ở nơi nào học kiếm ý?"

Người áo đen này lập tức liền đem miệng ngâm bên trên, đồng thời cũng khủng hoảng nhìn xem Lưu Vân, hắn cũng không nghĩ tới người này có thể liếc một chút xem thấu võ công của hắn.

"Không nói đúng không, vậy ngươi một cái chân khác cũng không giữ được!" Nói cầm chân chuyển qua nam tử này một cái khác đầu tốt trên đùi, chỉ cần người áo đen này không nói lời nào, không cần suy nghĩ liền sẽ đặt chân.

Bỗng nhiên Lưu Vân không có ý định đạp gãy hắn đầu này tốt chân, ngược lại là cười nói: "Ngươi nói ta muốn hay không tại ngươi trên mặt đâm mấy chữ a, t, như Vạn Ác, đâm, cầm đầu, hoặc là nói ngàn năm thái giám loại hình, đương nhiên đây hết thấy đều quyết định bởi ngươi thái độ."

"Ta nói ta nói!"

Người áo đen này kiên cường mềm nhũn, "Ta nói còn không được à, ngươi cũng quá độc."

Lưu Vân nhún nhún vai nói: "Không có cách, cái thế giới này quá tối đen, ta cũng chỉ có thể trở nên càng thêm đen ngòm mới được."

Thế là cái này tiểu thái giám bắt đầu nói ra hắn lai lịch, nguyên lai người này là từ nhỏ tiến Cung thỉnh dụng tiểu thái giám, mà Tiên Hoàng (Tổng Chân Tông Triệu Húc) băng hà về sau, lại có người bắt đầu tuyển bạt bọn họ tiến hành sát thủ huấn luyện.

Bọn họ cũng không biết dùng cái gì thủ đoạn, mua chuộc Côn Lôn Phái, để cho Côn Lôn Phái một đám cao thủ huấn luyện những này tiểu thái giám.

Lúc trước đã hoàn thành hai nhóm sát thủ, hắn đúng lúc là nhóm thứ ba, thế nhưng là cũng không biết bọn họ Côn Lôn Phái trên giang hồ đắc tội cái gì võ lâm cao thủ.

Ngày nào đó, sơn môn trên quảng trường, bất thành linh tới một cái Kiếm Thuật cao thủ, muốn khiêu chiến Côn Lôn Phái cao thủ.

Côn Lôn Phái đương nhiên sẽ không đem người trẻ tuổi này quá coi là thật, cho nên tùy tiện an bài một cái đệ tử bình thường và hắn so chiêu. Thế nhưng là chẳng ai ngờ rằng người trẻ tuổi này kiếm pháp cao thật không thể tin, một kiếm liền đem cái này đệ tử đầu bỏ ra thành hai nửa.

Thế là chương môn nhân cũng không thể nuốt xuống một hơi này, để cho mọi người hợp nhau tấn công. Nào nghĩ tới người trẻ tuổi này trên tay kiếm phong sắc vô cùng, riêng là trên thân kiếm quần quanh lấy không ngừng phụt ra hút vào bạch sắc quang mang.

Hắn tiến thối ở giữa giống như chém dưa thái rau đồng dạng, không có người nào là hắn địch, lập phái thật nhiều năm Côn Lôn Phái nhất thời bị người huyết tẩy.

Mà cái này tiểu thái giám trốn ở dưới thi thể, mở to hai mắt nhìn xem cái này tự tin người trẻ tuổi huy kiếm, mỗi một kiếm đều không có đặc biệt chiêu thức, nhưng là mỗi một Kiếm Nhất Định Đồ sẽ mang đi một người tánh mạng.

Thế là người trẻ tuổi này kiếm ý liền chiếu vào cái này tiểu thái giám tâm lý, để cho đối thủ của hắn bên trong kiếm có một cái cảnh giới mới.

Khoái Kiếm vô ý!

Về sau hắn ghé vào trong thi thể đầu, động cũng không dám động, thẳng đến người trẻ tuổi kia giết sạch Côn Lôn Phái từ trên xuống dưới tất cả mọi người về sau, đoạt lại mặt đất sở hữu kiếm về sau tiêu sái rời đi.

Về sau hắn leo ra thi thể chồng, tìm tới triều đình an bài có thể liên hệ địa phương, đem những này sự tình đều lên báo.

Xét thấy hắn tham sống sợ chết, cho nên quyết định cho hắn một lần lập công khảo sát cơ hội, cái kia chính là ám sát Lưu Vân. Không nghĩ tới là ngay cả chuyện này cũng thất thủ, chỉ sợ chờ lấy hắn chỉ có chết.

"Đại nhân, những chuyện này ta đều nói, ngài đừng có giết ta a!"

Lưu Vân ngồi xổm ở tiểu thái giám bên cạnh, cười ha hả nói, "Làm sao ngươi còn muốn sống a?"

Tiểu thái giám hoảng sợ gật đầu, nhưng là lại bỗng nhiên bắt đầu lắc đầu.

"Ngươi có chút đầu lại lắc đầu, ngươi muốn làm gì?"

Cái này tiểu thái giám mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Đại nhân, ta không có giết thành ngươi, ta trở lại cũng là chết, chạy cũng là chết, ta sống không được."

Lưu Vân dùng tiểu thái giám mặt nạ cho cái này tiểu thái giám lau đi trên đầu mồ hôi, tỉnh táo âm trầm nói: "Ta có thể cho ngươi sống, nhưng là ngươi báo đáp thế nào ta à?"

"Ta làm gì đều được, chỉ cầu đại nhân chỉ giáo!"

Lưu Vân không nói hai lời, tạch tạch tạch, đem hắn bả vai và bắp đùi đều nói liền đến, nhìn xem tiểu thái giám nói: "Ta có thể đánh đoạn ngươi xương cốt, cũng có thể cho ngươi đón về, nếu là ngươi dám ••• "

"Minh bạch, đầu người rơi xuống đất."

Lưu Vân đột nhiên cảm giác được cái này tiểu thái giám là một nhân tài a, làm sao lại thông minh như vậy đây.

"Tiểu thái giám, xưng hô như thế nào a?"

"Tiểu nhân gọi Lương Khoan."

Đang lúc cái này tiểu thái giám nói cái gì thời điểm, Lưu Vân bất thành linh hai tay một trảo cái này tiểu thái giám khuôn mặt, trên tay truyền đến nhiệt lượng để cho cái này tiểu thái giám căn bản chịu không nổi bắt đầu gãy dựa. Nhưng là cho dù hắn làm sao gãy dựa, Lưu Vân điểm trụ quanh người hắn Đại Huyệt để cho hắn căn bản là không động đậy.

"A! •••• đại nhân tha mạng a! Tha mạng!"

Lưu Vân đối với tiểu thái giám lời nói mất điếc tại nơi, làm Lưu Vân lấy tay ra về sau, gương mặt này liền biến thành đất dẻo cao su đồng dạng. Đảm nhiệm Lưu Vân ở phía trên như thế nào nắm chắc xoa nắn, đồng thời còn hướng về hắn khuôn mặt bên trong vùi vào mấy cây xương chằm, đau cái này tiểu thái giám sau cùng liền âm thanh đều không kêu được.

Tựa hồ qua thời gian thật dài, cái này tiểu thái giám khi tỉnh dậy, hắn đã nằm tại một cái không biết địa phương nào trong phòng, mà Lưu Vân đang ngồi ở hắn đối diện trên mặt bàn, cũng nhân nhả uống trà.

"Đại nhân, trước đó phát sinh sự tình gì?"

Lưu Vân cũng mặc kệ cái này tiểu thái giám mê hoặc, trực tiếp hướng hắn trên giường ném lên một khối gương đồng, tiểu thái giám đối tầm gương vừa chiếu, dọa đến hắn kém chút đem gương đồng quăng xuống đất.

"Đại nhân, ngươi đối với mặt ta làm cái gì?"

Lưu Vân mỉm cười nói: "Sợ cái gì, ngươi không phải muốn sống sót à, gương mặt này cũng là ngươi Tân Nhân Sinh."

Tiểu thái giám chợt đại hỉ, không nghĩ tới thật sự là đưa tay làm tan mây thấy ánh trăng a, "Vậy thì mời đại nhân ban tên cho đi, tiểu nhân nhất định đối với đại nhân đã chết tâm sập, như có Nhị Tâm Thiên Tru Địa Diệt!"

"Từ nay về sau, ngươi tự Lương Sư Thành đi."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Phong Vân Tế Hội

"Vương cô nương! Vương cô nương!"

Đoàn Dự thật giống như dính da cao đồng dạng giống như sau lưng Vương Ngữ Yên, Bao Bất Đồng gió êm dịu Ba Ác đã là đề nên không được nộ hỏa.

"Đoạn Công Tử, ngươi đã cùng chúng ta một đường, làm sao còn muốn đi theo chúng ta sao?"

Nào biết Đoàn Dự lại nói: "Ài? Như thế con đường này viết tên ngươi à, dựa vào cái gì ngươi đi được ta liền đi không được."

Phong Ba Ác cũng cảm tạ hấn tại mọi người nguy hiểm thời điểm bảo hộ Vương Ngữ Yên an toàn, nhưng là nếu như bởi vì dạng này ngược lại dẫn Sói vào Nhà, không nói công tử gia sẽ không cao hứng, liền ngay cả mình giống như công tử gia nhiều năm như vậy Gia Thân cũng kéo không xuống khuôn mặt.

"Đoạn Công Tử, còn xin ngươi tự trọng, tuy nhiên cái này đường không có viết tên của ta, nhưng là qua sông này, bên trong liền họ Mộ Dung. Cho nên Đoạn Công Tử vẫn là từ nơi nào quay về đi đâu đi, không phải vậy cũng chớ có trách ta bọn họ huynh đệ tay hắc."

Đoàn Dự liền tiếp trèo lên trèo lên lui hai bước, "Các ngươi muốn làm gì?"

"Bao Tam Ca, gió Tứ Ca. Các ngươi cũng không cần hù dọa Đoạn Công Tử, hấn nếu là khách, há có cự tuyệt ở ngoài cửa đạo lý."

Tuy nói Vương Ngữ Yên thay Đoàn Dự nói một câu lời hữu ích, thế nhưng là Phong Ba Ác còn muốn nói điều gì thời điểm, bị Bao Bất Đồng nho nhỏ đẩy một chút, sau đó nhìn Vương Ngữ Yên nói ra: "Tất nhiên Biểu Tiểu Thư lên tiếng, tại dạng này ngược lại là chúng ta không biết điều, này Đoạn Công Tử, chúng ta cùng đi đi."

Đoàn Dự cao hứng là liên tục gật đầu, vừa muốn hướng phía trước giống như Vương Ngữ Yên song hành thời điểm, lại bị phía trước Bao Bất Đồng một chân dẫm ở chân hấn.

Sau đó Bao Bất Đồng dùng chuôi đao đỉnh lấy Đoàn Dự phía sau nhỏ giọng nói: "Họ Đoàn ta cho ngươi biết, đem quân tốt ngươi tâm, nếu là dám làm loạn, tám trăm dặm đại hồ, giết ngươi rất dễ dàng."

Lần này Đoàn Dự nhất thời trung thực hạ xuống, không rên một tiếng đi theo Bao Bất Đồng gió êm dịu Ba Ác sau lưng, rồi Vương Ngữ Yên càng là xa xa.

.....

"Lư Vân công tử không nghĩ tới và ngươi ở chỗ này gặp mặt, thật sự là Nhân Sinh Hà Xử Bất Tương Phùng a."

Giờ phút này giống như Mộ Dung Phục ngồi trên lưng ngựa song hành chính là dự định muốn đi Mạn Đà Sơn Trang nhìn xem Lư Vân, ngày đó hấn an bài Lương Sư Thành một lần nữa vào cung, đồng thời cho hấn mình xác nhiệm vụ về sau, vụng trộm lưu một phong thư cáo biệt Triệu Tuệ Mẫn chính mình đi ra.

Lư Vân cũng nói: "Đúng vậy a đúng vậy a, tới Tô Châu thời gian dài như vậy, không có tới tiếp Mộ Dung Công Tử thật sự là quá thất lễ, ha ha."

Sự tình là từ ngày đó Lư Vân bắt được sở hữu Cái Bang cao tăng thời điểm, thuận tiện cũng đem Bao Bất Đồng, Phong Ba Ác còn có A Chu Abie mang về trong miếu.

Ai có thể nghĩ tới Mộ Dung Phục bản tôn thật đến, đồng thời hướng về hấn đòi hỏi Bao Bất Đồng bốn người.

Lư Vân tưởng rằng Đoàn Dự giả trang Mộ Dung Phục, sẽ để cho thủ hạ người thăm dò hấn. Không nghĩ tới cái này Mộ Dung Phục rút kiếm ra hết thảy chỉ xuất Thập Tam Kiếm, lại đem hấn mỗi một thủ hạ trấn quệt làm bị thương.

Chiêu thức dính liền chặt chẽ,

Đồng thời một kiếm tam biến, để cho người ta nhìn xem hoa mắt.

Cứ như vậy Lư Vân căn cứ không được gây phiền toái nguyên tắc, cũng vì và Mộ Dung Phục kết một cái thiện duyên, liền để hấn mang đi Bao Bất Đồng bọn họ.

"Kỳ quái, Mộ Dung Công Tử như thế nào là lẻ loi một mình lên đường đây, người những cái kia thù hạ huynh đệ đâu?"

Mộ Dung Phục cũng không có may mắn giấu diếm, "Ra dạng này sự tình, tại hạ liền để bọn họ trở lại, dù sao đón lấy sự tình để bọn hắn biết không tốt."

"Công tử là chi?"

Xoạt!

Một đạo luyện không dán vào Lưu Vân khuôn mặt vừa ra một lần, cũng may Lưu Vân phản ứng nhanh kịp thời tránh thoát đi, vội vàng phi thân xuống ngựa, đứng tại Mộ Dung Phục phía trước.

"Không rên một tiếng liền đánh người, người có phải hay không quá bỉ ổi người!"

Mộ Dung Phục cũng đi theo xuống ngựa, vỗ nhẹ một chút lập tức cõ, sau đó con ngựa này liền ngoan ngoãn Địa Tẩu đến rất xa một bên chờ lấy.

"Tại bỉ ổi cũng bắt quá Lưu Vân Vương gia mới đúng chứ, vô thanh vô tức uy hiếp chúng ta Yến Tử Ô người, lúc ấy ta liền thiếu một lời giải thích, nhưng là hiện tại, người muốn tiếp ta một Bách Kiếm, không phải vậy ta sẽ một mực quán lấy người."

Nói xong rút kiếm tiến lên, trường kiếm không ngừng mà điều chỉnh vị trí, giống như phải dùng thích hợp nhất một kiếm, lấy Lưu Vân đầu.

Nhưng là Lưu Vân tay giống như Niêm Hoa, dùng nội lực từ dưới đất thu lấy ra một túm thảo không ngừng mà đánh về phía Mộ Dung Phục.

Thang! Thang! Thang! Thang! Thang!

Mộ Dung Phục mỗi hướng phía trước tiến một bước, liền sẽ dùng kiếm bỏ ra một cọng cỏ Diệp, nhưng là dạng này chẳng phải là quá tiện nghi Lưu Vân sao!

Nghĩ tới đây trường kiếm Độn Quang, đẩy ra bị Lưu Vân dùng niêm hoa chỉ Chi Lực bắn ra Phi Diệp, Tham Hợp Chi Chi Lực cũng không cam chịu yếu thế kích xạ đi ra.

Lưu Vân lách thân tránh thoát Tham Hợp Chi, chân đạp Lăng Ba Vi Bộ lần người tiến lên, dựa vào chính mình sắc bén chiêu pháp, hôm nay liền để Mộ Dung Phục ở chỗ này nuốt hận!

Bành!

Hai người thủ chương đối với cùng một chỗ, trong nháy mắt lại phân mở, hai người quanh thân đã chặt vật không chịu nổi. Mộ Dung Phục không chỉ tinh thông Bách Gia Vô Học, còn dựa vào thiên phú kinh người đem hẳn chỗ quen thuộc Bách Gia Vô Học tề đầu tịnh tiến phát triển.

Trường kiếm múa, chiêu pháp hộ thân, trên chân chân khí tà quán, quả nhiên là tường đồng vách sắt.

Thương hải hoành lưu!

Mạnh mẽ chiêu phong đánh úp về phía Mộ Dung Phục, lúc này Lưu Vân cũng không cùng Mộ Dung Phục dây dưa, một chiêu thương hải hoành lưu, Nhất Lực Hàng Thập Hội.

Nhưng là cái nào hiểu được thương hải hoành lưu chiêu lực vừa gần đến Mộ Dung Phục trước người, Mộ Dung Phục đơn chiêu mà ra, một dất một dẫn bên trong, tựa như bắt lấy cái gì.

Bao quanh quanh thân ở giữa, mạnh mẽ chiêu lực nhất thời từ trên người Mộ Dung Phục bộc phát ra, phản đánh về phía Lưu Vân.

Đấu Chuyển Tinh Di!

Lưu Vân đương nhiên cho là mình nhất định sẽ thắng lợi, nào nghĩ tới lại là dạng này kết quả, chính mình dùng bao nhiêu lực tự mình biết, với lại cái này Mộ Dung Phục nhất định cũng tại cái này chiêu lực bên trong gia nhập bản tay mình lực.

Đại Lăng Đào Sa!

Lưu Vân hai tay duỗi ra, gào thét chiêu lực lần nữa tuôn ra, ầm ầm cùng Mộ Dung Phục chiêu lực đối đầu.

Oanh!

.....

"Đoạn Công Tử, nơi này chính là chúng ta Tham Hợp Trang, mọi người trước tiên ở tại đây nghỉ ngơi, ngày mai chúng ta liền tiến đưa Biểu Tiểu Thư về nhà."

Abie có thể tính về nhà, mấy ngày nay kinh lịch trải qua đã để nàng chung thân khó quên, lạnh lợi cho Đoàn Dự còn có Vương Ngũ Yên chuẩn bị một

chút ứng dụng đồ vật.

Đoàn Dự giờ phút này tâm tình không phải đặc biệt tốt, ngày đó tại nhà kia Nông Hộ thời kỳ, là hấn đời này vui sướng nhất thời gian. Thế nhưng là tới cũng vội vàng đi cũng vội vàng, trong nháy mắt Vương Ngữ Yên lại phải về nhà.

Bằng mẫu thân nàng cái kia tính tình táo bạo, chỉ sợ ngày sau nếu như mình muốn đi tìm hấn, chỉ có thể chờ đợi đến chính mình Lục Mạch Thần Kiếm đại thành.

Vương Ngữ Yên tâm tình cũng không phải tốt như vậy, chính mình trăm cay nghìn đắng mới từ trong nhà chạy đến. Đây là nàng lần thứ nhất ngộ nghịch mẹ nàng, loáng thoáng để cho nàng có cái này cũng kích thích cảm giác. Tuy nói không có nhìn thấy biểu ca, thế nhưng là nàng còn không có ở bên ngoài chơi chán, liền bức bách tại Lễ Giáo về nhà.

Đang lúc mỗi người đang hưởng thụ cái này buông lỏng cảm thụ thời điểm, liền có người làm tới thông truyền, công tử gia Mộ Dung Phục Hồi Phủ.

Thế là Bao Bất Đồng, Phong Ba Ác còn có Vương Ngữ Yên đều đi vào phòng trước nghênh đón Mộ Dung Phục, Đoàn Dự cũng giống như sau lưng Vương Ngữ Yên, vừa vặn cũng mắt thấy một phen Nam Mộ Dung phong thái.

Nào biết Đoàn Dự vừa nhìn thấy người thật quất to một tiếng, nguyên lai Lư Vân vậy mà và Mộ Dung Phục sống vai mà đi, Đoàn Dự đời này sợ sẽ nhất là Lư Vân, cho nên nhịn không được ghen ngào kêu đi ra.

Lư Vân nhìn thấy Đoàn Dự, Đoàn Dự bản năng muốn chạy, nhưng là vừa nghĩ tới chính mình đây là đang Tham Hợp Trang bên trong. Tất nhiên Lư Vân có thể cùng Mộ Dung Công Tử cùng nhau trở về, ít nhất nói rõ Lư Vân sẽ không như vậy không biết điều ở chỗ này xuất thủ mới đúng.

Không đợi Lư Vân cùng bọn hấn chào hỏi, Phong Ba Ác cái thứ nhất liền rút đao đi ra, vừa muốn bỏ về phía Lư Vân thời điểm, một cổ kỳ dị hấp lực thuận thế cầm Phong Ba Ác trong tay đao hút tới cầm vào trên sàn nhà.

Lư Vân cười nhìn xem Mộ Dung Phục nói: "A à, xem ra Mộ Dung Công Tử người tốt huynh đệ cũng không quá thích ta đâu, ta có phải hay không muốn cân nhắc một chút đi đâu?"

Mộ Dung Phục rút lên mặt đất đao, lấy chuẩn xác vô cùng thủ pháp cầm đao còn vỏ (kiếm, đao), hấn cũng nhìn xem Lư Vân nói: "Lư Vân huynh nghiêm trọng, huynh đệ của ta nhìn thấy người nhất thời khân trương cũng ở đây khó tránh khỏi, dù sao các người còn có qua xấu duyên không phải sao."

Lư Vân gật gật đầu, giống như tán đồng Mộ Dung Phục lời nói, thế là cầm câu chuyện nhất chuyển, nhìn xem Đoàn Dự nói: "Nhìn xem đây là ai, Đại Lý Thế Tử Đoàn Dự cũng sẽ ở Yên Tử Ô cùng tị, xem ra chúng ta thật đúng là có duyên đây này. Mộ Dung Công Tử, hãy cho ta giới thiệu cho người một chút, vị này là Đại Lý Thế Tử Đoàn Dự, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, mười năm sau hấn cũng là Đại Lý hoàng đế."

Lư Vân tiếng nói vừa ra, Đoàn Dự nhất thời trở nên lập tức làm người khác chú ý, liền ngay cả Vương Ngữ Yên đều có một ít tránh đi Đoàn Dự. Cái này nhưng làm Đoàn Dự chọc tức hàm răng ngứa, ta kẻ không được kế thừa hoàng vị có quan hệ gì tới người, người xem Vương cô nương đều né tránh ta tầm mắt.

Cái này có thể đầy đủ gây nên Mộ Dung Phục coi trọng, đối Đoàn Dự ôm quyền nói: "Thất kính thất kính."

Đoàn Dự cũng không để ý tứ hoàn lễ, nhưng là Vương Ngữ Yên giống như hoàn toàn không nhìn hấn.

Thế là Đoàn Dự nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Lư Vân, người tới làm gì!"

Lư Vân lại chỉ nhàn nhạt nói câu nào.

"Tào Mộ."

UU đọc sách hoan nghênh rộng lớn Thư Hữu quang lâm đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! UU đọc sách. ;

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 133: Du Lịch Mạn Đà

"Abie cô nương, người cái này bánh ngọt thế nào lại là mặn? Có thể hay không cho ta một chén kia nước được không?"

Nhưng là mặc cho Lư Văn nói thế nào, Abie cũng là như thế thờ ơ, nhưng là thỉnh thoảng nói câu nào, "Công tử người ngồi trên thuyền, trực tiếp cúi người liền có thể uống nước, vì sao luôn hướng ta muốn nước đây!"

Giờ phút này Du Thuyền đã tiếp cận Mạn Đà Sơn Trang, nhưng là tâm tình mọi người cũng không phải đặc biệt tốt, dù sao Vương Phu Nhân tính khí liền tốt giống như pháo đốt một điểm liền nổ.

Mà khi thuyền tới gần cảng khẩu thời điểm nghênh đón bọn họ chính là vũ trang đầy đủ Hộ Trang Gia Đình, đương nhiên bên trong cũng không một chút biết võ công võ giả.

Mộ Dung Phục đối với Mạn Đà Sơn Trang Đãi Khách chi Đạo cảm thấy không có ý tứ, tốt xấu chính mình là Vương Phu Nhân Cháu Ngoại, với lại Vương Ngữ Yên cũng trên thuyền, cứ như vậy để cho Lư Văn chế giễu, không phải hãn phong cách.

"U Thảo, còn không được thông truyền!"

Nhưng là đứng tại trên bờ U Thảo hình dạng thần thái không giống chơi đùa, là thật không chào đón bọn họ, chắc hẳn nhất định là Vương Phu Nhân xuống mệnh lệnh bắt buộc.

"Ta!"

Lư Văn kéo lại Mộ Dung Phục, Mộ Dung Phục coi là Lư Văn gọi là hãn trở lại, không cần tại đây dây dưa. Nào biết Lư Văn nhưng cũng từ trong thuyền đi ra, đứng ở đầu thuyền đã nói: "Mộ Dung Công Tử, người nói Ngã Lư Văn sống nhiều năm như vậy, có chỗ nào muốn đi không được?"

Mộ Dung Phục sửng sốt, tốt như vậy bụng bụng hỏi cái này vấn đề, làm sao như thế không đầu không đuôi. Thiên hạ có chỗ nào là hãn đi không được đâu?

"Chẳng lẽ Nữ Nhân Tâm Lý?"

"Sai! Là thiên đường!"

Đã nhìn thấy Lư Văn bất thành linh thoát ra mặt sông, dưới chân liền chút mặt nước bay về phía cầu tàu, Trường Tĩ mở ra, mạnh mẽ vô cùng cường lực từ bàn tay hãn phát ra, trong khoảnh khắc cầm ở đây sở hữu Gia Đình toàn bộ chấn choáng.

Lư Văn xuống nặng như vậy tay, chỉ sợ những này không có tu luyện qua Cao Cấp Công Pháp Gia Đình, cho dù ngày sau nội thương dường tốt, mỗi khi gặp ngày âm giờ âm cũng sẽ trong bụng kịch liệt đau nhức.

Vương Ngữ Yên hô to một tiếng: "Đừng a!" Thế nhưng là thì đã trễ, Lư Văn đã làm lẫn ròng Tác cầm trên bến tàu tất cả mọi người bộ cảm xuống.

Mà Đoàn Dự một bộ ta cũng hiểu biết Lư Văn bộ dáng, an ủi Vương Ngữ Yên nói: "Vương cô nương bỏ qua cho, người này chính là cái này bộ dáng, vô pháp vô thiên."

Chờ thuyền cập bờ, Vương Ngữ Yên cái thứ nhất đi vội vã đi ra, xem xét những người này thương thế. Nhưng là có lẽ là Lư Văn ra tay quá tối, đến mức mỗi một cái ngắt đi người khỏe miệng đều có một vết máu.

Thế là Vương Ngữ Yên mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Người người này có thể nào xuống như thế thủ đoạn thâm độc, bọn họ có đắc tội qua người sao!"

Lư Văn bất đắc dĩ nhún nhún vai, "Ai bảo bọn họ không biết điều, ta tất nhiên tới làm sao có thể cái gì đều không làm liền trở về đâu, dù sao nhàn rồi cũng là nhàn rồi."

"Người!"

Mộ Dung Phục cũng phụ thân kiểm tra những người này thương thế, nhìn xem cái này một mặt không quan trọng Lư Văn nói: "Những người này nhìn không có gì nghiêm trọng, chỉ có điều ngắt đi. Biểu muội, chúng ta tiên tiến Trang Tử tìm người tới nhắc bọn họ tốt."

Vương Ngữ Yên điềm đạm đáng yêu gật gật đầu, "Hết thảy đều nghe biểu ca."

Lư Văn xem xét bầu không khí bị chính mình làm có một ít cứng ngắc, lại cũng không có ánh mắt nói: "Thật tốt, tôi đều tốt. Tất cả mọi người đi nhanh lên đi, đến nơi này liền và tốt đồng dạng, ai cũng đừng khách khí a."

Thế là cũng không biết đường, xông lên trước đi đến.

Sau đó Abie ở phía sau cùng Vương Ngữ Yên nhỏ giọng nói: "Biểu Tiểu Thư, hãn ngang như vậy hướng đánh thẳng không quan hệ sao? Nơi này là không phải có Tiểu Kỳ môn trận pháp không phải sao?"

Vương Ngữ Yên có chút không cam lòng nói: "Không sao, liền để hãn ăn chút khổ sở mới tốt."

.....

"Có người hay không a? Không có người lời nói, ta liền tự mình động thủ!"

Lưu Vân giờ phút này ngồi tại Lang Hoàn Ngọc Động bên trong trên mặt ghế đá, cầm một bản 《 ngũ hành chương 》 chương pháp bí tịch say sưa ngon lành đứng lên.

Lúc này bất thành linh có một đạo hắc ảnh hướng về phía Lưu Vân cấp tốc đánh tới, vừa ra tay cũng là sắc bén vô cùng Vô Tướng Kiếm Chỉ.

Chỉ Lực mạnh, vậy mà tại Lưu Vân tránh thoát đi vách đá phía sau xa một trượng khoảng cách điem ra một cái điem tới. Lưu Vân đương nhiên không cam lòng yếu thế, cầm lấy nền liền ném qua.

Sau đó đã nhìn thấy cái này nền bay về phía một đồng mã cũng chính tề bí tịch bên trên, người này trường bào mở ra, cuốn lên nền, nhưng là vẫn lưu một chỗ sấp đầu.

"Người!"

Người này tập trung nhìn vào, "Nam Dương vương?"

Lưu Vân khép lại bí tịch, cười nói: "Minh Vương quả nhiên hảo thủ đoạn, lại có thể thăm dò được Lang Hoàn Ngọc Động đến, Tiểu Vương thật sự là muốn nói một tiếng bội phục."

Người này cũng là Cưu Ma Trí, lần trước hắn tại Tham Hợp Trang và Mộ Dung Phục từng có một lần giao phong, hai người chỉ vì thăm dò cũng không có làm thật.

Lúc đầu Mộ Dung Phục biết cái này Đại Hòa Thượng là mình đã chết phụ thân bạn thân, cũng bày ra rất phối hợp bộ dáng, còn để cho hạ nhân cố ý làm một bàn thức ăn chay khoản đãi Cưu Ma Trí.

Kết quả ăn cơm dùng cơm thời điểm, Cưu Ma Trí bất thành linh đưa ra muốn tại Hoàn Thi Thủy Các mượn đọc một chút Mộ Dung gia tộc võ học Khố Tàng, kết quả hai người kia liền tan rã trong không vui.

Một mực lòng có không cam lòng Cưu Ma Trí một đường đều tại phản nản Mộ Dung Phục lòng dạ nhỏ hẹp, không có chính là phụ chi phong. Ai ngờ trời xui đất khiến phía dưới, hẳn ngày đó cũng trốn ở A Chu Thánh Hương Thủy Tạ bên trong. Nghe được Vương Ngữ Yên có thể phân biệt ở đây tất cả mọi người võ công lai lịch, cũng liền nói rõ nữ hải tử này có được không thua Mộ Dung gia tộc tích súc.

Thế là một đường ven đường theo dõi cuối cùng thăm dò được tiểu nữ hải này là Mạn Đà Sơn Trang người, người muốn bằng Cưu Ma Trí võ công muốn lên vào Mạn Đà Sơn Trang không cùng chơi giống nhau sao.

Cho nên hẳn ban ngày nghỉ ngơi, buổi tối tới đọc sách, tận lực không kinh động người ở đây. Nào nghĩ tới hôm nay gặp đồng hành, đều nói đồng hành là oan gia, căn cứ hoặc là không làm, đã làm thì cho xong nguyên tắc, hẳn chuẩn bị sát nhân diệt khẩu.

Kết quả là và Lưu Vân dạng này gặp nhau, Lưu Vân biết mình tại Mạn Đà Sơn Trang làm dạng này sự tình, bao quát Mộ Dung Phục bọn họ cũng sẽ không Lai Đặc ý tìm đến mình.

Cho nên cũng ở nơi đây an tâm đọc sách, liền nghĩ Cưu Ma Trí có thể hay không thật tới.

Bầu không khí trong lúc nhất thời có một ít xấu hổ, dù sao làm cái này trộm đạo sự tình bị người phát hiện, với lại hai người cũng là đặc biệt có thân phận người.

Lưu Vân vì là đánh vỡ xấu hổ, "Minh Vương ăn sao?"

Cưu Ma Trí lắc đầu, dù sao hắn là người xuất gia, từ hắn vẫn là Tiểu Hòa Thượng thời điểm, ban đêm Ích Cốc không ăn đồ vật cũng đều thành thói quen.

Lưu Vân xuất ra một cái bao bố nhỏ, từ trong bọc xuất ra dùng bao lá sen lấy thức ăn, "Minh Vương đoán một chút tại đây thả là cái gì?"

Cưu Ma Trí xách cái mũi khẽ hấp, rất bình tĩnh nói ra: "Vương gia chó có điều trị tiểu tăng, người ••• người nơi này là tương giò?"

Lưu Vân lắc đầu, Cưu Ma Trí lại đoán, "Chẳng lẽ là Hàm Thủy vị?"

Lưu Vân đem lá sen mở ra, Cưu Ma Trí xem xét, "A Di Đà Phật, nguyên lai là đầu heo thịt a, sai lầm sai lầm."

•••••

"Mợ, người đem biểu muội giấu đi nơi nào!"

Bên này Mộ Dung Phục nổi giận dùng dùng chất vấn Vương Ngữ Yên, nhưng là Vương Phu Nhân lại một mặt bình tĩnh nói: "Phục quan, ta dạy nữ nhi, muốn người lắm miệng!"

Mà Đoàn Dự cũng gấp, "Vương Phu Nhân, ngàn sai vạn sai cũng là cái kia gọi Lưu Vân sai, ngài làm gì cảm tức giận liên lụy tại Vương cô nương trên thân đâu, bằng không ta đem hân tìm ra, để cho hân tự mình cho người quý xuống bồi tội được không? Ngài cần gì phải khó xử chúng ta!"

Đoàn Dự không nói lời nào còn tốt, vừa nói Vương Phu Nhân lúc ấy liền gấp, "Ta làm sao không có xem sớm đi ra người, nếu không phải phúc quan nói với ta đây miệng, ta còn không biết người nguyên lai là Đoàn Chính Thuần Nghiệt Chúng, ta không có đem người sát làm phân bón hoa coi như ta khai ân, làm sao còn chưa cút."

Nào biết Đoàn Dự đặt móng ngồi dưới đất, đùa giỡn lên giới đến, "Ta mặc kệ, ta hôm nay nếu là không nhìn thấy Vương cô nương bình an đi ra, ta sẽ không đi, dù là người tới giết ta!"

"A à! Còn dám cùng ta khiêu chiến! Vu Bà bà, cho ta chặt xuống bàn tay hân, ta phải dùng hân máu nuôi ta cào nát mỹ nhân khuôn mặt!"

Vu Bà bà cầm trong tay lên Bồng Tử liền muốn đánh Đoàn Dự, nhưng là Đoàn Dự một cái đứng dậy, thi triển Lăng Ba Vi Bộ đem cái này Lão Thái Bà tươi sống quần mất nổi đom đóm.

"Dừng tay!"

Vương Phu Nhân gọi lại Đoàn Dự còn có Vu Bà bà, ngây ngốc nhìn xem Đoàn Dự nói: "Người bộ này Bộ Pháp, là ai truyền cho người?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Du Lịch Mạn Đà (Hai)

Đoàn Dự theo lễ phép, tại Vương Phu Nhân tới gần hân thời điểm không có làm cái gì quá thất lễ sự tình, kết quả không kịp phản ứng liền bị Vương Phu Nhân điểm trụ Đại Huyết, để cho hân không thể động đậy.

Không nói hai lời liền phải người cảm Đoàn Dự cầm tù tại địa lao bên trong, Mộ Dung Phục lại nói: "Mợ, người làm là như vậy vì sao, Đoàn huynh là ta mời đến khách nhân, ngài không nói hai lời liền đem hân trói, ta còn như thế nào làm người!"

Vương Phu Nhân lạnh lùng nói: "Nói thế nào là người sự tình, nhưng là hôm nay tiểu tử này nhất định phải ở chỗ này, không phải vậy đừng trách ta ra tay độc ác!"

Giờ phút này nhốt tại trong địa lao Đoàn Dự cả người đều lộn xộn, chẳng lẽ cái này giang hồ liền một điểm thành tín cũng không có sao?

"Vương Phu Nhân, ta sai, ta liền không nên tới tại đây, người thả ta đi! Thuận tiện tìm người cũng đem Vương cô nương cũng thả đi, có lỗi gì sự tình đều có ta công dùm cho, người không cần loạn phát cáu a!"

Đang lúc Đoàn Dự nghĩ tư bên trong muốn lúc bộc phát đột, một tiếng ôn nhu triệu hoán cất ngang Đoàn Dự, "Đoạn Công Tử, người ở bên kia sao?"

A! Là Vương cô nương!

Đoàn Dự tranh thủ thời gian ghé vào trên tường, lấy tay Gõ lấy vách tường, "Vương cô nương, người vẫn khỏe chứ, mẹ người không có ngược đãi người đi! Mau nói chuyện a!"

Vương Ngữ Yên nghe được Đoàn Dự trong giọng nói quan tâm, chưa phát giác nghĩ đến nếu là biểu ca có Đoạn Công Tử một nửa đối với nàng dễ bụng liền tốt.

"Đoạn Công Tử, người thế nào, người làm sao cũng sẽ bị mẹ ta nhốt tại đây?"

Đoàn Dự cũng là không có manh mối nào, "Ta không biết a, ai nào biết mẹ người đột nhiên nghĩ đến cái gì, a, ta không phải nói mẹ người không tốt, ta chính là ... ta chính là ..."

Vương Ngữ Yên an ủi Đoàn Dự nói: "Tốt Đoạn Công Tử, người đừng thay ta mẹ giải thích, mẹ ta tính khí tính cách, ta so người rõ ràng."

"Vương cô nương, nếu không ta mang người đi thôi, rồi đi nơi này."

Đoàn Dự ý là mang Vương Ngữ Yên quay về Đại Lý, sau đó mời Đoàn Chính Thuần tới Mạn Đà Sơn Trang cầu hôn. Nhưng là Vương Ngữ Yên nhìn

xem tới như mực Địa Lao coi là Đoàn Dự là muốn mang nàng đi đến, chưa phát giác than thở lúc đầu nói: "Đoạn Công Tử, ngươi võ công lúc linh lúc mất linh, làm sao dẫn ta đi a?"

"Vương cô nương, ngươi tránh ra!"

Nói bắt đầu đúng cửa nhà lao bắt đầu khoa tay múa chân ngón tay, "Nhìn ta Thiếu Thương Kiếm!"

"Mất linh? Trung Xung Kiếm!"

"Còn mất linh? Thiếu Trách Kiếm!"

"Đáng giận! Ta ... "

Tức hỏn hỏn Đoàn Dự dùng thân thể bỗng nhiên đụng cửa nhà lao,

Nhưng là phạm là Địa Lao nếu là tùy tiện để cho người ta phá tan, cái kia còn quan cái rắm người a.

Kết quả Đoàn Dự liền bị lực phản chấn đánh quay về tại chỗ, té cái đại thí ngồi xỏm.

"Đoạn Công Tử, ngươi không nên miễn cưỡng, thân thể ngươi sẽ hỏng, Đoạn Công Tử!"

Nghe Vương Ngự Yên quan tâm lời nói, Đoàn Dự nhất định ăn Thập Toàn Đại Bô hoàn đồng dạng, toàn thân tràn ngập khí lực, đã cảm thấy mình bây giờ muốn xô cửa lập tức liền sẽ phá tan bộ dáng.

Tất nhiên Vương cô nương quan tâm ta như vậy, ta nếu là không, chờ một chút, Vương cô nương?

"Vương cô nương, ngươi vẫn còn chứ?"

Vương Ngự Yên giờ phút này lỗ tai chăm chú ghé vào trên tường nghe sát vách Đoàn Dự truyền đến âm thanh, "Ta tại a, Đoạn Công Tử, ngươi có phải hay không làm bị thương?"

Đoàn Dự xoa một chút trên đầu mồ hôi nói: "Vương cô nương, ta Lục Mạch Thần Kiếm lúc linh lúc mất linh, xác thực cũng phiền phức, ngươi kiến thức nhiều, tranh thủ thời gian dạy ta một môn có thể lập tức mở ra cái này Thiết Môn võ công, ta luyện tốt liền đến phải gấp cứu ngươi."

"A? Đoạn Công Tử, ngươi nói cái gì đó, nào có loại kia võ công có thể lập tức đem người biến thành Võ Công Cao Thủ a, huống hồ ngươi đột nhiên như vậy hỏi một chút, ta hoàn toàn là không có đầu mối a!"

"Bị nói nhiều như vậy, Vương cô nương ngươi tranh thủ thời gian muốn, ta luyện không thành là một chuyện tình, nhưng là ngươi không nói cũng là một chuyện khác tình, nhanh muốn a!"

Đoàn Dự vội vàng giúp Vương Ngự Yên vượt lên tâm tình, hắn vừa nghĩ tới Thần Tiên Tỷ Tỷ cho hắn Bắc Minh Thần Công, tuy nhiên hắn chỉ luyện một bức tranh, nhưng là thu nạp nội lực đầy đủ có thể mở cửa sắt ra đi.

"Có có, Đoạn Công Tử, ta hiện tại trong đầu liền có một môn cương mãnh chương pháp, gọi Bàn Nhược Thiên Chương, loại này chương pháp cương mãnh mạnh mẽ, luyện thành về sau nhất định có thể Khai Sơn Liệt Thạch."

Đoàn Dự nghe xong là Thiên Chương, đó nhất định là cùng Phật Học có liên quan, hắn từ nhỏ tinh Phật Kinh, tất nhiên có thể nắm giữ loại này chương pháp.

Thế là ở sau đó một canh giờ, Vương Ngự Yên cho Đoàn Dự tình tế giảng giải Thiên Chương, Thiên Chương tên như ý nghĩa, không có phức tạp chiêu thức, toàn bằng một loại cảnh giới, nghe nói gọi từ bị.

Bàn Nhược Thiên Chương hết thấy cũng chỉ có chín chiêu, nhưng là mỗi một chiêu đều có một loại đặc biệt phát lực phương thức, bởi vì thời gian khẩn cấp, Vương Ngự Yên chỉ hướng về Đoàn Dự giáo sư ba loại phát lực phương thức, nhìn hắn thích hợp loại nào.

Đang lúc Đoàn Dự bắt đầu chậm rãi Vận Kinh, chân khí tuần hoàn theo kinh mạch chậm rãi ngưng tụ, đang lúc hắn cảm thấy mình có thể thời điểm, cửa mở.

Lưu Vân nhìn thấy Đoàn Dự cổ quái tư thế, "Làm gì à ngươi, Vận Phật Triều Tông a?"

Sau đó đã nhìn thấy Vương Ngự Yên đã đứng sau lưng Lưu Vân, thật sự là xấu hổ muốn gập trở ngại, không nghĩ tới chính mình nỗ lực thời gian dài như vậy, thế mà bại bởi đến sớm không bằng đến đúng lúc Lưu Vân.

"Lưu Vân? Tại sao lại là ngươi, làm sao ta ở đâu đều có thể gặp ngươi đây?" Đoàn Dự tựa hồ có một ít khổng chế không nổi chính mình, Lưu Vân với hắn mà nói xác thực một cái ác mộng.

Nhưng là Lưu Vân căn bản là không có có mắt nhìn thẳng Đoàn Dự, ngược lại đưa ánh mắt nhìn về phía Vương Ngự Yên, ngươi khoan hãy nói tại loại này quang tuyến lúc sáng lúc tối, thật sự và Vô Lượng Sơn Kiếm Hồ Ngọc Tượng giống như đúc.

Lý Thu Thủy khỏi đầu loài người thật là mạnh mẽ, làm sao sinh con tôn đều có hiện tượng phản tổ đầu, giống như Linh Nhi cũng càng lúc càng giống Lý Thu Thủy.

"Luru Vân công tử, ngươi làm sao lại ở chỗ này đây?"

Luru Vân trả lời ngay nói: "Còn không phải đọc sách mệt mỏi, muốn thư giãn một chút tâm tình, đã nhìn thấy tại đây thủ vệ sâm nghiêm, ta coi là nơi này là nhà ngươi bảo khổ đầu, kết quả biến khéo thành vụng cứu các ngươi hai cái. Đoàn Dự! Ngươi còn ngây ngốc lấy làm gì, lưu tại nơi này ăn tết a!"

Đoàn Dự tranh thủ thời gian và Luru Vân Vương Ngữ Yên cùng đi ra khỏi Địa Lao, thế là đã nhìn thấy không sai biệt lắm hai mươi mấy cái người toàn bộ miệng trôi máu tươi ngã trên mặt đất.

Lần này Đoàn Dự hoàn toàn không công bằng, dựa vào cái gì ta thân kiếm Bắc Minh Thần Công còn có Lục Mạch Thần Kiếm, thậm chí ngay cả mấy cái Gia Đình đều đánh không lại, ta hận Lục Mạch Thần Kiếm.

"Luru Vân công tử, bọn họ sẽ không có chuyện gì chứ, ta xem bọn hán sao đều không được hô hấp?" Vương Ngữ Yên tuy nhiên có vấn đề, thế nhưng là không có chút nào dừng bước lại, một mực theo sát lấy Luru Vân.

"Có thể là trông coi thời điểm mệt mỏi uống một chút Tiểu Tửu, say quá đi thôi, tóm lại cũng là theo sát ta liền đúng, một hồi dẫn ngươi đi tìm ngươi biểu ca."

.....

Một bên khác, bởi vì Vương Phu Nhân mất tích, Mộ Dung Phục liền cảm thấy lấy kỳ quái, bất thành linh nhìn thấy hắc sắc bầu trời đêm có một đạo tên lệnh nổ tung.

"Tê! Cái hướng kia tựa như là, Lang Hoàn Ngọc Động!"

Mộ Dung Phục không dám trì hoãn, lập tức liền tranh thủ thời gian chạy tới, nhưng là vậy mà nhìn thấy Lang Hoàn Ngọc Động cửa khép hờ lấy, rõ ràng cũng là có vấn đề.

Rút ra trường kiếm nhắm mắt theo đuôi đi vào trong, bất thành linh đã nhìn thấy Vương Phu Nhân ngồi tại một vòng ngọn nến trung gian, không nhúc nhích.

"Mợ!" Nói xong vừa muốn đi vào trong, đã nhìn thấy Cưu Ma Trí từ trên cửa môn xà nhà đằng sau hạ xuống nhất chương đánh về phía Mộ Dung Phục.

Mộ Dung Phục đã sớm biết có mai phục, chân khí sớm đã trải rộng toàn thân, Đấu Chuyển Tinh Di nhất thời cảm chương lực dẫn hướng nơi khác, đã nhìn thấy một cái Trang sách giá gỗ nhỏ tiếp nhận Cưu Ma Trí chương lực về sau nhất thời sụp đổ.

Mộ Dung Phục và Cưu Ma Trí liền giẫm tại một chỗ bí tịch bên trên đánh nhau, Mộ Dung Phục Gia Truyền kiếm pháp phối hợp với chính mình nhiều năm chinh hợp ẩn kiều kiếm pháp, đầu vào đẩy và Cưu Ma Trí đánh nhau.

Hai người người tới ta đi, tại tầng thêm Cưu Ma Trí không nở cái này một phòng bí tịch, dần dần đem thân thể mờ về cửa ra vào, một cái dặm chân liền bay ra Lang Hoàn Ngọc Động.

Mộ Dung Phục theo sát về sau, nhìn thấy Cưu Ma Trí xoay người lại một kích hỏa diễm đao, Mộ Dung Phục giơ kiếm hoành hồ sơ, keng một chút tia lửa tung tóe.

Lần này cũng không thể tư tàng, Tham Hợp Chi nhất chỉ, điểm một chút Chi Lực kích xạ Cưu Ma Trí, thế nhưng là Cưu Ma Trí tựa hồ đối với lấy Tham Hợp Chi tràn đầy nghiên cứu.

Song chương hợp lại, lập tức tay nắm Vô Tướng Kiếp Chi chỉ ấn, phanh phanh phanh, ba chiêu đi qua, Cưu Ma Trí lông tóc không tổn hao gì, với lại hán còn giễu cợt nói: "Mộ Dung nhất tộc, đến ngươi tại đây cũng coi như xuống dốc, ta còn tưởng rằng Tham Hợp Chi sẽ cùng Mộ Dung lão công gia đồng dạng đầu, ha ha ha!"

Mộ Dung Phục bình thường nhìn xem không có chút rung động nào, nhưng là lớn nhất không nghe được có người nói cha hán, "Ngươi đi chết đi!"

Cứ như vậy kết bạn với Cưu Ma Trí thời khắc, Mộ Dung Phục nhìn thấy Cưu Ma Trí hắc hắc cười lạnh một tiếng, bất thành linh đem chính mình Cà Sa cởi ra tùy phong nhảy múa, trần ngập chân khí trong nháy mắt cầm Cà Sa nâng lên chụp vào Mộ Dung Phục.

Mộ Dung Phục chạy như bay, trường kiếm vây quanh thân đây dục động, kiếm quang bạo phát, cảm chính mình vây là kín không kẽ hở. Không có mấy cái hô hấp, xoẹt một tiếng, liền xem Mộ Dung Phục phá vỡ Cà Sa.

Thế nhưng là giờ phút này đâu còn có Cưu Ma Trí bóng dáng, "Đáng giận, một ngày kia, ta Mộ Dung Phục chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Thiếu Lâm! Thiếu Lâm!

Kiều Phong và Khang Mẫn đã đi tới Thiếu Thất Sơn dưới, còn có không xa lắm khoảng cách thì đến nhà.

Càng là tiếp cận, Khang Mẫn càng là cảm thấy mình trở nên vô cùng khẩn trương, nếu là nhìn thấy nhị lão, chính mình phải nói cái gì tốt đâu?

"Cha, mẹ! Phong Nhi trở về!"

Kiều Phong đẩy ra cửa gỗ, đi vào phòng xem xét chỉ một người cũng không có. Kiêu Phong sờ lấy bếp lò, bếp lò còn nóng hổi đây. Hiện tại đã qua giữa trưa, đã nói lên cha hẳn mẹ là trong nhà ăn cơm, thế nhưng là bọn họ đi nơi nào đâu?

"Có lẽ là thăm người thân đi thôi." Khang Mẫn hơi hơi thở một cái, giống như trong lòng một tảng đá lớn đầu rơi đồng dạng.

Kiều Phong giống như nhìn ra Khang Mẫn có một ít câu nệ, "Chị dâu, người khát đi, ta cho người đốt ấm trà uống đi."

Khang Mẫn tuy nhiên trong miệng nói không cần không cần, nếu đi thời gian dài như vậy đường, nàng đã sớm khát, "Vậy thì phiền phức Kiêu Phong huynh đệ."

Kiều Phong đem nồi lau sạch sẽ ngồi lên hỏa, mang theo thùng gỗ đi vào vạc nước một bên, "Chị dâu người tắt nhiên một mồi, người liền vào nhà nằm một hồi đi, thủy mã bên trên liền mở ta ..... cha! Mẹ!"

Kiều Phong nói chuyện với Khang Mẫn thời điểm, xung quanh mở nắp lên vạc nắp gỗ, Kiêu Tam Hòe phụ phụ giờ phút này đã không có hô hấp. Hai người hoàn toàn ngâm ở trong chum nước, xem thủ pháp liên biết tặc nhân là đem bọn hắn nhị lão tươi sống nhúng tại trong chum nước nín chết. Kiêu Phong nhanh lên đem bọn họ từ trong vạc ôm ra để dưới đất, nhìn thấy cha hẳn mẹ sớm đã ly thế.

"Cha! Mẹ!"

Kiều Phong ôm cha mẹ mình, hai mắt rung rung, "Đến tận cùng là ai! Có bản lĩnh hướng ta Kiêu Phong đến, khi dễ hai cái lão nhân có gì tài ba! Đi ra a!"

Kiều Phong giờ phút này nén giận vừa kêu, âm Chấn Sơn Lâm, quanh quần không dứt!

Khang Mẫn cũng giống như trong lòng khốn khổ, bởi vì nàng cũng có cùng loại vận mệnh, năm đó nàng và Mã Đại Nguyên trở lại Khang gia trang chuẩn bị mang nàng cha cùng mình cùng đi hưởng phúc thời điểm.

Tìm được cùng chỉ là một mộ hải cốt, đồng thời những tộc nhân đó mỗi cái đánh lấy Pháp Bất Trách Chúng tâm tính, có bao xa trốn xa hơn, không có một cái nào người dám đứng ra thừa nhận năm đó bọn họ phạm phải huyết án.

"Kiêu Phong huynh đệ, người khóc đi, khóc lên liền tốt, người khóc đi."

Đang lúc Khang Mẫn an ủi Kiêu Phong thời điểm, một đội bảy tám cái hòa thượng cầm trong tay pháp luật côn chạy tới, xem xét Kiêu Tam Hòe phụ phụ đã chết. Tại nhìn thấy Kiêu Phong ngay ở chỗ này, nghe La Hán Đường phát xuống mệnh lệnh cũng là nhất định phải cầm Kiêu Tam Hòe phụ phụ bảo vệ tốt, không nghĩ tới xuất sư không tốt người chết trước.

"Này! Lớn mật Kiêu Phong,

Cũng dám Thủ Nhận nuôi người dục người nhiều năm Kiêu Tam Hòe phụ phụ, quả nhiên là đoạn không được làm người tử!"

Nói lời này liền một cái phi thân vọt tới, bởi vì Kiêu Phong là đưa lưng về phía bọn họ, Khang Mẫn lúc đầu không biết võ công, lại hai tay mở ra nhưng lại bị hòa thượng này đá một cái bay ra ngoài hơn hai thước ngồi sụp xuống đất.

Mà bởi vì Khang Mẫn ngăn cản, hòa thượng này không có nắm chắc lại thân hình, một gậy đánh vào Kiêu Phong trên đầu vai, cầm còn đắm chìm trong bi thương Kiêu Phong cho thức tỉnh.

Kiều Phong nhìn lại, Khang Mẫn vì bảo vệ chính mình lại bị hòa thượng này một chân đá bay, Kiêu Phong xoay tay lại cũng là nhất chương hình rồng Kính Khí trực tiếp đem cái này hòa thượng cuốn ngược bay ra Kiêu gia ngoài viện.

"Trên đời này, nếu có người có tư cách đánh ta Kiêu Phong lại để cho ta Kiêu Phong không hoàn thủ cũng chỉ có cha mẹ ta, người nào cho người là gan dám ở nhà ta giương oai!"

Đám này Tiểu Hòa Thượng nhất thời bị Kiều Phong khí thế chấn nhiếp, sau đó thừa dịp Kiều Phong còn không có đại khai sát giới thời điểm, một cái Tiểu Hòa Thượng xoay người chạy, hẳn muốn đem Kiều Phong giải quyết tình tranh thủ thời gian bảo đảm cho sư thúc tổ.

"Kiều Phong huynh đệ!" Khang Mẫn gọi lại Kiều Phong, Khang Mẫn nói, "Nơi đây không nên ở lâu, mang lên nhị lão thi thể chúng ta đi, không phải vậy liền sẽ bị bọn họ cuốn lấy."

Sau đó Kiều Phong dùng Cẩm Long Công bắt giữ một cái Tiểu Hòa Thượng nói: "Cha mẹ ta chết oan chết uổng, nhưng là nếu như các người còn dám bịa đặt, đừng trách ta Kiều Phong không khách khí."

Sau khi nói xong, thả cái này mấy cái Tiểu Hòa Thượng, sau đó những này Tiểu Hòa Thượng xoay người chạy, đâu còn có nửa điểm Trừ Ma Vệ Đạo tinh thần.

Kiều Phong trộn lẫn lên Khang Mẫn, sau đó đem hán phụ mẫu vác tại sau lưng, tìm được một chỗ sơn cốc U Tĩnh chỗ, đem hán phụ mẫu Kiều Tam Hòe phụ phụ chôn.

Khang Mẫn hỏi: "Kiều Phong huynh đệ, người có cái gì dự định a."

Kiều Phong lau đi trên mặt nước mắt nói: "Ta quyết định đi tìm ta Thụ Nghiệp Ân Sư Huyền Khổ, chuyện này hẳn nhất định cũng là biết chân tướng, không cho cũng sẽ không xảy ra hiện tại lá thư này bên trên."

Khang Mẫn gật gật đầu, "Cũng tốt, bây giờ sắc trời đã muộn, vì ngăn ngừa không tất yếu phiền phức, vừa vặn lên núi, lấy người võ công hỏi xong liền đi không có nửa điểm mạo hiểm"

Sau đó Khang Mẫn liền chuẩn bị ngựa tốt thốt tại Thiếu Thất Sơn hạ đằng lấy Kiều Phong, chỉ cần Kiều Phong vừa đến, hai người cưỡi ngựa liền đi, mặc kệ ai cũng đuổi không kịp.

Kiều Phong tiến vào Thiếu Lâm Tự, nhưng là hoàn toàn không có đầu mối, tuy nhiên hẳn tại Thiếu Thất Sơn bên trên lại vài chục năm, nhưng lại một lần cũng không có tiến vào Thiếu Lâm Tự.

Đang lúc Kiều Phong mê mang thời điểm, giờ phút này xuất hiện một cái cầm đèn Tiểu Hòa Thượng đi qua. Kiều Phong không chút nghĩ ngợi liền một tay lấy cái này Tiểu Hòa Thượng bắt tới, nhỏ giọng nói ra: "Tiểu Sư Phụ đắc tội, ta chính là hỏi một chút đường, người dẫn ta đi Huyền Khổ Đại Sư trong phòng, ta liền thả người."

Tiểu Hòa Thượng gật gật đầu, không nói một lời đi tại Kiều Phong phía trước, đem hán đưa đến Huyền Khổ sư thúc tổ Thiện Phòng ngoài viện.

Kiều Phong vừa đến, liền ra hiệu Tiểu Hòa Thượng có thể đi, cái này Tiểu Hòa Thượng cũng rất hiểu quy củ không có la to, thành thành thật thật trở lại.

Kiều Phong thân thể lộn một vòng, nhảy lên trên đỉnh, nhỏ giọng đi đến ngay phía trên, cẩn thận từng li từng tí mở ra một mảnh ngói, nhìn xem gian phòng bên trong sự tình.

Chỉ nghe ngoài cửa tiếng bước chân tiếng nổ, trước sau tới bốn người, chỉ một lúc sau, lại tới hai người, giấy dán cửa sổ chiếu phin ra bóng người, cùng sở hữu hơn mười người tụ tập. Kiều Phong nghĩ thầm: "Nếu như bọn họ thương nghị là Thiếu Lâm Phái bên trong bí mật chuyện quan trọng, cho ta nghe lên đến, ta tuy không phải có ý, luôn luôn không ổn. Vẫn là cách khá xa chút vì là là. Sư phụ nếu trong phòng, trong này Cao Thủ như Vân, mặc kệ hán bao nhiêu lợi hại hung thủ cũng thương tổn hẳn không đến, đợi đến tụ đề nghị đã xong, Quần Tăng phân tán, ta lại tìm cách và sư phụ gặp nhau."

Đang muốn yên lặng đi ra, chợt nghe đến trong phòng hơn mười cái tăng nhân đồng loạt niệm lên trái qua tới. Kiều Phong không biết bọn họ niệm là kinh văn gì, nhưng nghe được xuất ra thanh âm trang nghiêm túc mục, có mấy người tiếng tụng kinh bên trong lại rất có đau khổ chỉ ý. Một đoạn này kinh văn niệm đến rất trường, hẳn dần thấy không ổn, suy nghĩ: "Bọn họ tựa hồ là đang làm cái gì Pháp Sự, hay là tham gia thần nghi trái qua, sư phụ ta hoặc là không ở chỗ này nơi." Nghiêng tai lắng nghe, quả nhiên tại Quần Tăng cùng kêu lên tiếng tụng kinh bên trong, nghe không ra có Huyền Khổ Đại Sư này bình tĩnh dày đặc tiếng nói ở bên trong.

Nghe được một cái thanh âm hùng hậu nói tới nói lui, Kiều Phong nghe được rõ ràng, đúng là hán học nghề sư phụ Huyền Khổ Đại Sư, nhưng nghe hán nói ra: "Tiểu đệ thụ giới ngày, Tiên Sư cho ta đặt tên là Huyền Khổ. Phật Tổ nói tới Bát Khổ, chính là sinh, lão, bệnh, tử, oán niệm tăng sẽ, yêu biệt ly, cầu không được, không bỏ xuống được. Tiểu đệ nỗ lực thoát này Bát Khổ, chỉ có thể độ mình, không thể Độ Nhân, nói ra thật xấu hổ. Cái này oán niệm tăng sẽ khổ, nguyên là nhân sinh tất có cảnh giới, tức nhân trông, phải làm có này Nghiệp Báo. Các vị sư huynh, sư đệ gặp ta thường này túc nghiệp, phải làm vì ta hoan hỉ mới là". Kiều Phong nghe hán giọng nói bình tĩnh, chỉ là hán nói tới cũng là Phật gia ngôn ngữ, không rõ ý chỉ.

Thiếu Lâm Tự Huyền Tự Bối sư huynh đệ mấy người nói không dài thời gian lời nói về sau, riêng phần mình trở lại.

Chợt nghe đến Huyền Khổ nặng nề nói ra: "Đã cực kì khách ở xa tới, sao không hiện thân một lần?"

Kiều Phong nghe xong, nguyên lai sư phụ đã sớm phát hiện mình, thế là từ trên nóc nhà nhảy xuống, sửa sang một chút lộn xộn y phục, cung cung kính kính đẩy cửa ra đi vào Thiện Phòng.

Huyền Khổ chấp tay trước ngực nói ra: "A Di Đà Phật, đề cho Cư Sĩ các loại thời gian dài như vậy, là lão nạp thất lễ."

Kiều Phong hoạt động một chút quỳ trên mặt đất, gật đầu trên mặt đất, "Đệ tử Kiều Phong được sư phụ mười năm thụ nghiệp, hôm nay mới đến thăm

hỏi sư phụ, vạn mời sư phụ thông cảm."

Huyền Khô khuôn mặt bất thành linh thật giống như Lão Thụ gặp xuân đồng dạng, kéo ra vẻ mặt vui cười, mừng rỡ nói: "Là Phong Nhi? Mau tới mau tới mau tới, để cho sư phụ xem thật kỹ một chút người."

"Vâng!"

Kiều Phong quỳ trên mặt đất, hai chân xoa xoa Địa Tảo đến Huyền Khô trước người, "Sư phụ, đồ nhi những năm này đều đang nghĩ Niệm Sư phó, sư phụ, ta .... "

Nào biết Huyền Khô ánh mắt bất thành linh tròn to, chỉ Kiêu Phong nói: "Nguyên lai là người, người là Kiêu Phong?"

Kiều Phong sửng sốt một chút, "Sư phụ, cũng không phải Phong Nhi à, ta chính là Kiêu Phong."

Huyền Khô bất thành linh đề lại bộ ngực mình nói: "Tốt!" "Tốt!" "Tốt!"

Nói xong ba chữ này về sau, Huyền Khô lập tức tâm mạch đoạn tuyệt mà chết.

"Sư phụ? Sư phụ!"

Kiều Phong đỡ Huyền Khô, nhưng là Huyền Khô thật giống như mềm mất đi trụ cột đồng dạng, mềm mại thân thể hướng về sau ngã lên ngã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Người Là Ai

Kiều Phong phát hiện Ân Sư chết bất đắc kỳ tử, lập tức lớn tiếng la lên, kết quả là và Thiếu Lâm Tự Phương Trượng Huyền Từ đụng vừa vặn.

Lời mở đầu không đáp sau khi lời nói cùng bọn hắn giải thích một chút mình cùng Thiếu Lâm Tự sâu xa, dù sao Thiếu Lâm Tự trên dưới không có người gặp qua hắn.

Kết quả bất thành linh đi ra một cái Tiểu Sa Di, nhìn thấy Kiêu Phong kinh hoàng đổ nhào trong mâm bưng Dược Thang, đồng thời thề thốt thề cũng là trước mắt người này cảm Huyền Khô đánh chết.

Kiều Phong trong đầu phản ứng đầu tiên cũng là lại tới chậm, cái thứ hai phản ứng chính là mình nếu như giải thích không rõ tất nhiên sẽ bị lưu tại nơi này, đến lúc đó cái kia Đại Ác Nhân liền lại sẽ nhón nhơ ngoài vòng pháp luật.

Nhưng nếu như không giải thích đâu?

Kiều Phong áo choàng dài bãi xuống, chân khí tùy thân mà lên, mang theo kinh phong cảm trong phòng bốn phía điểm ngọn nến toàn bộ thổi tắt. Thừa dịp trước mắt mọi người tối đen, cảm cách hắn gần nhất mập mập hòa thượng nhất chương đánh về phía ngoài cửa.

Chỉ nghe thấy bành một tiếng, đại môn bị phá tan, sau đó lại lấy nhanh chóng như sét không kịp che tai tư thế chui vào Huyền Khô dưới giường. Mọi người đều coi là Kiêu Phong mượn cái kia mập mập hòa thượng phá tan môn thời khắc, chạy ra Thiện Phòng. Vội vàng giống như ra ngoài, tìm kiếm Kiêu Phong tung tích.

Kiều Phong thành thành thật thật trốn ở dưới giường, chỉ nghe thấy bên ngoài âm thanh âm ỹ, muốn đến là vì tìm hắn chỉ sợ đã toàn bộ chùa động viên.

Ánh trăng tây đi, dần dần đến sau nửa đêm, Kiêu Phong khẩn trương căn bản không có ngủ mất, từ tế nghe lấy bên ngoài động tĩnh cuối cùng không có thật dài một hồi thời gian mới ra ngoài.

Kiều Phong mau chạy ra đây, theo lúc đến đường trở về, bất thành linh bước chân dừng lại, tăng cường trốn ở bên cạnh phía sau đại thụ. Nguyên lai cái cửa này trước lại có hai cái ngai xếp bằng hoàng bào hòa thượng, dù chưa phê Cà Sa, nhưng là muốn đến tại Thiếu Lâm Tự bối phận không thấp, cũng may chính mình kịp thời dừng lại không có phức tạp.

Tốt một cái ôm cây đợi thỏ kế sách.

Nhưng là nếu như ta hiện tại nhất định sẽ bại lộ thân hình, nhưng là mình bất động, sớm muộn gì lại sẽ bị người khác phát hiện. Kiều Phong nghĩ tới đây, tự biết mình cùng Thiếu Lâm Tự hòa thượng so định lực nhất định thua, nhặt lên mặt đất một khóa Tiểu Thạch Tử vận đủ nội lực, hướng phía nơi xa trên vách tường bắn ra.

Nhảy một tiếng, hai cái hòa thượng bốn mắt một đôi, lẫn nhau gật đầu một cái, lập tức đuổi theo xem xét tình huống đi.

Thế là Kiều Phong thừa dịp cái này ngay miệng tranh thủ thời gian thì triển khinh công rồi đi nơi này, nhưng là vừa nghĩ tới nếu như tại đây còn có trông coi, mặt trước cái kia nhất định cũng ít không được. Nếu như nơi này là ra chùa phải qua đường, không bằng thử đi vòng a?

Kiều Phong nghĩ tới đây, xoay người phòng trên, mấy nhảy mấy nhảy, ghé qua mấy cái Thiền Viện, thế là hần cuối cùng đem chính mình quán hồ đồ.

Hần coi như thanh tịnh, cảm thấy vẫn là bất một cái hòa thượng hỏi một chút tương đối tốt. Liền nhảy vào một cái Thiền Viện bên trong, bất thành linh lúc này cửa bị đẩy ra, Kiều Phong tranh thủ thời gian trốn ở Phật Đài bên trên ba tòa Phật Tượng phòng trong ở giữa tôn này lớn nhất Phật Tượng đằng sau.

Tiến đến là một chút Tiểu Hòa Thượng, muốn đến bọn họ là tới trực ca đêm, đang suy nghĩ chính mình nên như thế nào thoát thân là tốt? Cho dù lấy chính mình thân thủ cũng không có khả năng trong nháy mắt chế trụ chín cái Tiểu Hòa Thượng a, nhất định sẽ gây nên rối loạn.

Đã nhìn thấy ngồi tại cái cuối cùng Tiểu Hòa Thượng bỗng nhiên đứng lên, duỗi duỗi cánh tay đập chết thẳng cẳng, sau cùng thừa dịp bọn họ tất cả mọi người không chú ý thời điểm, đem bọn hắn từng bước từng bước điểm trụ huyết đạo, đáng tiếc vẫn là để lọt một cái, để cho hắn lớn tiếng kêu đi ra.

Cái này Tiểu Hòa Thượng không dám trì hoãn, tại trên gương đồng "Một giấc chiêm bao như thế" bốn chữ bên trên, lần lượt Gõ, cuối cùng tại cái cuối cùng là chữ thượng diện cạy mở gương đồng, cầm bên trong đồ vật bỏ vào trong lồng ngực của mình, chuẩn bị rồi đi nơi này.

Nhưng là lấy công lực của hắn căn bản nghe không được bên ngoài tiếng bước chân, Kiều Phong suy nghĩ một chút tới nay sự phụ chết bất đắc kỳ tử, lại thêm có người thừa dịp loạn trộm đồ, chẳng lẽ cũng là Đại Ác Nhân coi là tốt.

Thế là xuất thủ cứu cái này Tiểu Hòa Thượng, cùng mình cùng một chỗ trốn ở Phật Tượng đằng sau, không có qua một phút đồng hồ, liền có Huyền Từ Phương Trượng mang theo chúng tăng người tới tại đây.

Những cái kia thụ hại tăng nhân bắt đầu nói một cái gọi Chi Thanh tăng nhân xuất thủ ám toán bọn họ, kết quả cái kia gọi Chi Thanh Tiểu Hòa Thượng một buổi tối đều và Phương Trượng Huyền Từ cùng một chỗ.

Song bào thai?

Kiều Phong nhìn đứng ở bên cạnh mình Tiểu Hòa Thượng, chẳng lẽ là song bào thai liên thủ gây án? Một cái lành nghề trộm, một cái khác giúp đỡ hắn làm không ở tại chỗ chứng cứ?

Huyền Từ nhìn chung quanh một chút, lại một lần nữa xác nhận người này không có mở ra môn, chắc hẳn liền nhất định tại gian phòng kia một chỗ mới đúng. Thế là hắn dẫn đầu các vị cao tăng và hắn cùng một chỗ tĩnh tọa, và cái này tặc nhân so một lần định lực.

Kết quả kim nén không được Kiều Phong liền đưa đầu ra bên ngoài dò xét liếc một chút, hắn bộ dáng liền khác ở trên gương đồng, bị Huyền Từ liếc một chút phát hiện.

Tại cùng những này Thiếu Lâm cao tăng đối thủ so chiều thời điểm, Huyền Từ Đại Lực Kim Cương Chương nhất chương bản bay đại Lư Hương, mà đại Lư Hương bên trong một cái toái phiến bành đánh vào cái kia Tiểu Hòa Thượng trên thân.

Kiều Phong xoay tay lại xốc lên bàn đá, nhiễu loạn những cao thủ này tầm mắt lúc này mới thoát thân rồi đi.

Ngay sau đó triển khai khinh công, càng đi càng nhanh, chạy vội tới sắc trời bình minh, đánh giá rồi Thiếu Lâm Tự đã có mười mấy dặm hơn, ôm Chi Thanh đi đến bên phải một tòa rừng cây nhỏ bên trong, gặp một đầu Thanh Khê qua rừng mà qua, đi đến cạnh suối, cút chút Thanh Thủy vẩy vào Chi Thanh trên mặt, lại dùng năng tăng bào ông tay áo xoa mấy lần, đột nhiên, trên mặt nàng bấp thập từng khối rơi cầm hạ xuống, Kiều Phong giật mình: "Làm sao nàng da thịt nát thành bộ dáng như vậy?" Nghi con mắt nhìn kỹ, chỉ gặp nàng trên mặt thịt nhào phía dưới, lộ ra bóng bóng trong suốt da thịt.

Lúc này nghe được Mã Thất âm thanh, chắc hẳn Khang Mẫn đã không xa, ôm Chi Thanh liền hướng Khang Mẫn chạy chỗ đó đi.

Giờ phút này Khang Mẫn cũng sớm đã các loại không kiên nhẫn, khi nàng nhìn thấy Kiều Phong thời điểm, thật sự là xuất phát từ nội tâm mừng rỡ. Thế nhưng là nhìn hắn trên tay còn ôm một người thời điểm, một loại cảm giác bất an trên ghé trong lòng.

Kiều Phong đem cái này Tiểu Hòa Thượng đặt ở trên đồng cỏ, Khang Mẫn cũng vây tới, nhìn thấy người này khuôn mặt một khối tốt một khối hỏng, liền thử kéo xuống tới một điểm, kết quả là Mặt nạ da người?

Kiều Phong liền một tay lấy cả khối da mặt kéo xuống, Kiều Phong lúc đầu coi là Chi Thanh gian trá hiểm độc, cha mẹ mình và sự phụ cái chết, định và hắn có cửa ải cực kỳ lớn ngay cả, là lấy không tiếc hao phí Chân Lực, cứu hắn tánh mạng, muốn rơi vào trên người hắn tra ra các loại chân tướng, cảm thấy sớm đã hạ quyết tâm, như hắn không nói, liền muốn lấy đủ loại thảm khốc gian nan cực hình tra tấn bức bách. Nào biết người này bộ mặt thật sự vừa hiện, lại là cái xinh xắn lạnh lợi, Tiểu Mỹ đáng mừng tiểu cô nương A Chu, quả nhiên là nằm mơ cũng không thể đoán được.

"A Chu cô nương?" Kiều Phong một cái nói ra thân phận nàng.

Khang Mẫn cũng liếc một chút liền nhận ra người này cũng là ngày đó tại Hạnh Từ Lâm bên trong người, cái này Cô Tô Mộ Dung tỷ nữ đáng đáp như thế thanh tú, chắc hẳn định không phải cái gì Người tốt!

Thật sự là nghiệp chướng, sớm biết là nàng, ta cần gì phải đưa nàng cưỡng ép lưu lại, không phải vậy nàng đã sớm có thể rời đi, không cần lại chịu Huyền Từ chướng lực dư âm.

Nói một cái muốn ôm lấy A Chu, "A Chu cô nương người yên tâm, Kiều mẫu người sẽ không để cho người chết, nhất định cứu người."

A Chu trong miệng đứt quãng nói, "Đừng nhúc nhích ta, ta trong ngực có tổn thương thuốc."

Kiều Phong ngẩng đầu nhìn một chút Khang Mẫn, Khang Mẫn mọc lên ngọt ngào nói: "Người đi canh chừng đi, đừng cho người nhìn thấy tại đây a."

Kiều Phong liên tục gật đầu, rồi đi hơn mấy trượng xa. Khang Mẫn biết Kiều Phong không biết làm cái này khinh bạc sự tình, thế nhưng cũng là muốn thử xem hân.

Khang Mẫn đưa tay thò vào A Chu trong ngực, móc ra một cái bao bố khóa, một cái bạch ngọc cái hộp nhỏ, còn có một cái Kim Bài.

Kim Bài trên đó viết: Trên trời Tinh, sáng lóng lánh, vĩnh rực rỡ, Trường An thà

Cái này Kim Bài nàng cũng có một khối, chỉ là năm đó khe hở tiến vào con trai của hân túi thơm bên trong.

Tốt a, nguyên lai người là Đoàn Chính Thuần nữ nhi, thật sự là lão thiên có mắt để cho ta gặp người. Ta nói người đáng đáp làm sao như thế làm cho người ta chán ghét, nguyên lai là bởi vì Đoàn Chính Thuần!

Khang Mẫn trong lúc nhất thời không nghĩ tới làm sao đối phó cái tiểu nha đầu này, chỉ có thể trước tiên bôi thuốc cho nàng, dù sao một người chết giá trị vĩnh viễn không có một cái nào người sống giá trị cực lớn.

Tốt nhất thuốc về sau, Kiều Phong cầm A Chu đặt ở ngựa mình trên lưng, và Khang Mẫn cùng đi dưới núi trong tiểu trấn, tìm đến một cái đại phu cho A Chu xem bệnh.

Lúc này Khang Mẫn cầm A Chu bao vải khóa mở ra xem, "Dịch Cân Kinh? Đây là ... làm sao tất cả đều là phạm văn?"

Kiều Phong đang tại nói chuyện với đại phu đầu, "Cái cô nương này thương thế như thế nào a, đại phu?"

Đại phu lắc đầu, "Vị đại gia này, Tiểu Lão Nhi quả nhiên là không đủ sức xoay chuyển đất trời a, cho dù người cho ta lại nhiều bạc ta cũng nhìn không tốt cái cô nương này bệnh a."

Đưa tiễn đại phu về sau, để cho điểm tiểu nhị đánh 5 cân tửu, hai cân thịt trâu, còn có mười cái Mãn Thầu, bắt đầu và Khang Mẫn ăn lên cơm tới.

Khang Mẫn không có Kiều Phong lớn như vậy khẩu vị, ăn một cái bánh bao, vài miếng thịt bò cũng liền no bụng.

Kiều Phong ăn xong uống xong, lại cầm hai cái mãn thầu cho A Chu ăn, thế nhưng là vừa vào nhà phát hiện A Chu cả người gương mặt lồm, một bộ muốn rời xa nhân thể bộ dáng.

Tranh thủ thời gian đối nàng huyết linh đài chuyển vận chân khí, A Chu lúc này mới chậm rãi chuyển biến tốt đẹp, nàng vừa tỉnh dậy đã nhìn thấy Kiều Phong đang cấp nàng thua chân khí, lúc ấy liền khóc, "Kiều Đại gia, ta không muốn chết, ngài không cần bỏ xuống ta không để ý tới ta à."

Kiều Phong vừa muốn đáp lại, trực tiếp Khang Mẫn tiến đến cầm Dịch Cân Kinh ba một chút ngã tại trên mặt bàn, "Không muốn chết cũng được, nói một câu đây là làm sao tới a?"

A Chu bị Khang Mẫn động tác giật mình, "Ta ... ta, ta chính là xem Thiếu Lâm Tự người nói xấu công tử chúng ta gia sát hại Huyền Bi đại sư, cho nên lúc này mới tới trộm bọn họ một bộ kinh thư, để bọn hân cũng vội vã gấp."

Nào biết Khang Mẫn sống mất lưu chuyển, nhìn xem A Chu nói: "Cho dù là trộm một bộ cho dù bản thân bị trọng thương cũng phải cầm tới sách? Người lời nói dối quá kém!"

A Chu toàn bộ thân thể chấn động, giống như chân khí muốn tán loạn đồng dạng, Kiều Phong tranh thủ thời gian gấp rút chân khí chuyển vận. Các loại A Chu thờ quay về một hồi này, Kiều Phong nói: "Chị đầu ngài hiểu lầm, nàng thương tổn là ta và Thiếu Lâm Tự Phương Trượng đối chướng dư âm đánh tới, không có ngài muốn phức tạp như vậy."

"Há, thật sao?" Khang Mẫn mở ra Dịch Cân Kinh, hiện ra cho A Chu xem, "Trong này tất cả đều là phạm văn, bình thường người xem không hiểu, cũng sẽ không đi cố ý có người đi trộm, người làm sao biết bản kinh thư này Tăng Địa phương?"

A Chu ánh mắt lơ lửng không cố định, "Ta ... ta ... cũng là xem nơi đó có nhiều người như vậy trông coi, ta mới muốn tại đây nhất định sẽ có Thiếu Lâm bảo vật, cho nên ... ta mới đi vào."

Khang Mẫn một chút đem ánh mắt đối Kiều Phong, "Người tin không? Một cái rầm lớn một chút tiểu nha đầu, tại lần trước Hạnh Từ Lâm từ biệt, đi vào Thiếu Lâm Tự tốc độ còn nhanh hơn chúng ta, tốt, ta coi như nàng ra roi thúc ngựa nhất định phải vì chính mình Chủ Từ lấy một hồi, có thể đuổi tại chúng

ta phía trước.

Nhưng là nàng lại quen thuộc Thiếu Lâm Tự địa hình, người nói một cái lớn như vậy Tiểu Nha Đầu Phiến Tử cả một đời cũng không có đi ra mấy lần xa nhà, đến lúc này liền đem Thiếu Lâm Tự địa hình nhưng tại tâm. Đi! Ta cũng chỉ cho là trùng hợp, coi như là nàng đánh bậy đánh bạ gặp.

Thế nhưng là nàng có thể từ Tầng Kinh địa phương mang tới bộ này kinh thư, hơn nữa còn đem nắm bắt thời cơ trùng hợp như vậy, không có người quá rồi nàng liền có thể đi ra. Vậy bây giờ người còn tin tưởng đây hết thảy cũng là trùng hợp? Kiều Phong huynh đệ!"

A Chu đang nghĩ ngợi ứng đối như thế nào nữ nhân này lời nói thời điểm, đã cảm thấy chính mình phía sau lưng bất thành linh buông lỏng, chân khí tại cũng không có tiến đến.

Nàng nhìn lại, Kiều Phong đang dùng mạng theo hoài nghi và một chút phần nộ nhìn xem A Chu.

"Người là ai!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Âm Hoa Sáng!

Kiều Phong và Khang Mẫn đi bộ tại trên đường lớn, A Chu một người ngồi ở trên ngựa một bộ sắp Thăng Thiên bộ dáng, có vẻ bệnh không có một chút sinh cơ.

Khang Mẫn thì phi thường khinh thường nhìn xem A Chu, trong lòng nghĩ: Tiểu nha đầu, cùng ta đấu, người còn kém một trăm năm đây.

Nguyên lai lúc ấy A Chu nhìn thấy Kiều Phong vẻ giận dữ, A Chu lập tức liền ngắt đi, mặc cho Kiều Phong như thế nào chuyển vận chân khí, A Chu cũng không có tỉnh lại.

Khang Mẫn tốt xấu cũng coi như trên giang hồ phiêu đảng qua một hồi, gả cho Mã Đại Nguyên về sau càng là qua rất nhiều Y Thư. Nàng nắm tay dò xét tại A Chu trên cánh tay về sau, liền biết cái tiểu nha đầu này thật sự là không chết cũng vô dụng, thế nhưng là nàng còn cùng Đoàn Chính Thuần có quan hệ, không cho bọn họ cha và con gái đoàn tụ lại thế nào để cho nàng ra một hơi đâu?

Lúc này liền nói: "Kiều Phong huynh đệ, đã như vậy ta biết giang hồ Tiết Thần Y chỗ ở, không bằng liền mang nàng đi xem một cái, không phải vậy bằng vào chúng ta dạng này vì nàng kéo dài tính mạng lúc nào là kích cỡ a."

Kiều Phong gật gật đầu, không tệ, tất nhiên cái này A Chu cô nương có vấn đề, hiện tại lại cái gì cũng không nói, không bằng liền đem nàng chữa cho tốt về sau đang từ từ đề ra nghi vấn.

Trên đường đi thần y Tiết Mộ Hoa Diêm Vương Định tóc Anh Hùng Thiếp sự tình đã mọi người đều biết, hơn nữa còn là và Cái Bang cùng một chỗ liên danh tóc, nội dung lại là tru sát Lưu Vân.

Khang Mẫn cầm trong tay ra bọn họ tại một cái võ lâm nhân sĩ trong tay thu hoạch được Anh Hùng Thiếp, Khang Mẫn khinh thường cười nói: "Quả nhiên là Ác giả Ác báo, không nghĩ tới vẫn là Cái Bang khả năng chịu đựng lớn, lúc này mới bao lâu thời gian liền để Lưu Vân trở nên người người kêu đánh lão tử."

Kiều Phong cũng là rất có cảm thán, "Ai, nếu không phải ta vì là tìm thân thể bí ẩn, ta cũng nhất định sẽ tham gia lần này đại hội, thân thủ Thủ Nhận Lưu Vân cái kia bại loại."

A Chu vẫn là ngồi tại trên lưng ngựa không nói một lời, nàng tựa hồ giống như đang đợi cái gì, chỉ là hiện tại nàng mặc dù có Thâu Thiên Hoán Nhật bản lĩnh cũng bất lực.

.....

"Người còn muốn nhân nhả đến lúc nào, người bây giờ đã biến thành Võ Lâm Công Định, người cho rằng ta có thể bảo đảm người bao lâu, còn không mau quay về người Tây Hạ nhà!"

Triệu Tuệ Mẫn đã tức giận đến mất đi dáng vẻ, nàng ngày đó tìm không đến Lưu Vân, ngay tại ven đường Các Châu Các Phủ phát xuống bí mật hải bộ văn thư, cuối cùng trước khi đến Mạc Kiền Sơn trên đường chặn đứng hẳn.

"Ta nói nhiều lời như vậy, ngươi đến có nghe hay không gấp đi một câu a?"

Lưu Vân nằm ở bên ngoài tảng đá lớn bên trên, nhìn xem đã ở bên tai mình hô cuồng hống đều phá Triệu Tuệ Mẫn, Lưu Vân trong lòng chưa phát giác dâng lên một tia cảm động, nàng là thật quan tâm ta sao?

Thế là đối Triệu Tuệ Mẫn nói: "Yên nào yên nào,

Mệnh ta rất cứng, bọn họ là cảm không đi. Lại nói có các ngươi ở chỗ này đề lấy tràng tử, có ai dám bị coi thường a."

Triệu Tuệ Mẫn đối Lưu Vân ném một cái bạch nhãn, "Ngươi cho rằng sự tình muốn đều đơn giản như vậy, muốn chúng ta Bảo Long nhất tộc có làm được cái gì a."

"Vâng, là. Các ngươi bề bộn nhiều việc, ta nếu có một chút sự tình nhất định phải tra ra, bằng không ta đi cũng sẽ không an tâm."

"Sự tình gì?"

Lưu Vân ngồi xuống nói: "Vậy ngươi cũng đừng quản, ta cam đoan ta ra tay với Đại Tổng Triều Đình. Đúng, ta đã từng phái người đi tìm Khang Mẫn nữ nhân kia, nhưng là không thu hoạch được gì, có phải hay không là ngươi giấu đi."

Triệu Tuệ Mẫn nhìn xem Lưu Vân thế mà cùng mình trò chuyện thời gian dài như vậy, còn có tâm tư quan tâm người khác!

"Không biết! Loại nữ nhân kia, ai nguyện ý quản nhiều, muốn biết ngươi liền chính mình đi tìm, luôn luôn hỏi ta làm gì!"

Lần này Lưu Vân thần kinh lập tức kéo căng, hấn đột nhiên nghĩ đến ngày đó hấn sát Mã Đại Nguyên thời điểm, người kia có thể hay không cũng sẽ ra tay với Khang Mẫn?

Tiêu Viễn Sơn?

Không đúng, ngày đó cùng mình giao thủ người, tuy nhiên dùng cũng là Thiếu Lâm Võ Công, nhưng là hấn chiêu thức càng giống là Huyền Bi nhiều một ít, không có quá nhiều riu đục dấu vết.

"Triệu cô nương, ta có thể hay không tại làm phiền ngươi một việc."

Nhìn xem Lưu Vân khẩn thiết ánh mắt, Triệu Tuệ Mẫn rất thẳng thắn nói ra hai chữ "Không nghe!"

"Uy uy! Ngươi không phải qua sông muốn mang ra cầu đi, ta thế nhưng là giúp các ngươi cầm Cái Bang chơi Nguyên Khí đại thương, còn mất đi thủ lĩnh. Bây giờ ta liền tìm ngươi làm một điểm nho nhỏ sự tình, không cần thiết làm như vậy tuyệt đi!"

Triệu Tuệ Mẫn tâm lý lòng có không cam lòng nói, vậy ta vì ngươi làm nhiều chuyện như vậy, ngươi lại thế nào báo đáp ta, ngươi có thể báo đáp thế nào ta.

"Không nghe! Ta sẽ không sẽ giúp ngươi, trừ phi ngươi bây giờ liền quay về Tây Hạ ••• "

"Ta quay về!"

Lưu Vân dị thường dứt khoát nói ra ta quay về hai chữ này, ngay cả do dự thời gian đều không có, trực tiếp nói ngay.

"Được rồi, ngươi nói một chút đi."

"Có thể hay không giúp ta tìm tới Khang Mẫn ở đâu?"

Dừng a! Quả nhiên là dạng này, ngươi cứ như vậy ưa thích lão nữ nhân sao?

Lưu Vân nhìn xem Triệu Tuệ Mẫn không cam lòng cười ngửa đi, chắc hẳn nàng hẳn là đáp ứng chính mình. Không nghĩ tới lại có thể có người sẽ dùng Khang Mẫn tới làm Văn Chương, chẳng lẽ người kia biết ta và Khang Mẫn liên quan muốn đối phó ta?

Lưu Vân cũng không nghĩ nhiều nữa, dù sao tại đây không phải mình địa bàn, tại người ta cho phép phạm vi bên trong làm ồn ào cũng coi như, thật muốn làm ra thất thường gì sự tình.

Chỉ sợ Đại Tổng chân chân chính chính cao thủ cái kia đi ra dạy một chút tự mình làm Nhân Đạo lý, cũng có thể là lại lần nữa làm người cũng khó nói.

Mẹ a, ngươi đến ở nơi nào, ta cũng không muốn nhìn thấy ngươi chết.

•••••

"Kiều Phong huynh đệ, chúng ta muốn hay không nghỉ ngơi một chút, tại đây tựa hồ cũng hoang tàn vắng vẻ giống như."

Kiều Phong hiện tại bao nhiêu làm sự tình cũng bắt đầu nghe một chút Khang Mẫn đề nghị, với lại thật rất hữu dụng, trên đường đi để cho mình thiếu đi tốt nhiều sai đường.

Khang Mẫn xuất ra ấm nước, mở ra về sau đưa cho A Chu uống. A Chu bỗng nhiên rót mấy ngụm, thế nhưng là uống quá nhanh sắc đến.

"Chậm một chút, chậm một chút. Lập tức liền muốn tới thần y nơi đó, ngươi nếu là sắc chết, chẳng phải là để cho người ta cười đến rụng răng sao?"

A Chu giờ phút này tỉnh táo nhìn xem Khang Mẫn, Kiều Phong đã đi bốn phía nhìn xem có hay không quả đại cái gì. A Chu nói: "Phu nhân, ngài vì là Kiều Phong làm nhiều chuyện như vậy muốn cái gì?"

Khang Mẫn che mặt nhẹ nhàng cười một tiếng, cười là như thế không lộ ra dấu vết, "Ta muốn cái gì? Chỉ sợ ngươi cho à không, tiểu nha đầu."

Lập tức A Chu đưa tay để trong lòng trên miệng nói: "Phu nhân, ta cam đoan nếu như ngươi không đang ép ta, chờ ta tốt về sau nhất định lấy trọng kim tạ ơn, tiền muốn bao nhiêu có bao nhiêu!"

Kết quả Khang Mẫn một bàn tay ba kích động tại A Chu trên mặt, "Trò cười, ta là loại kia tùy tiện dùng tiền liền có thể đuổi nữ nhân sao! Ngươi quá coi thường ta, A Chu cô nương."

"Phu nhân! Trên đường đi ta đã sớm nhìn ra ngài ưa thích Kiều Phong, nếu như ngài không tiện nói, Tiểu Ty có thể làm thay, chỉ hy vọng ••• "

Ba!

Lại là một cái thanh thúy vang dội bàn tay.

A Chu hai bên khuôn mặt đều bị Khang Mẫn đánh vừa đỏ vừa sưng, tâm lý ủy khuất nhớ rằng là có bao nhiêu hận chính mình a, luôn xuống nặng như vậy tay.

"Ta liền rõ ràng nói cho ngươi biết, ta Khang Mẫn muốn đồ vật, xưa nay không dùng người khác hỗ trợ. Ngươi xen vào chuyện bao đồng quá nhiều, ngươi nếu là còn dám lăm miệng, ta liền ngay cả ngươi khuôn mặt cũng vẽ hoa, nhìn xem Tiết Thần Y có hay không bản sự cứu ngươi!"

A Chu chợt che chính mình khuôn mặt, "Không cần ••• không cần quệt làm bị thương mặt ta, phu nhân ta sai, ta sai!"

"Chị dâu!"

Kiều Phong âm thanh bất thình lình vang lên, Khang Mẫn nhìn lại, nguyên lai Kiều Phong chạy tới cách mình không xa địa phương, chắc hẳn vừa rồi ngoan ngoãn cũng bị hắn nghe thấy.

Sau đó hung dữ nhìn xem A Chu, ngươi cái cô gái nhỏ, thừa dịp Kiều Phong từ ta phía sau lưng đi tới, cố ý để cho ta nói những lời này, ngươi nhìn ta về sau làm sao thu thập ngươi!

Kiều Phong an ủi A Chu nói: "A Chu cô nương, ngươi không cần phải sợ, chị dâu ta người này cũng là miệng lợi hại, tâm vẫn là rất tốt. Chỉ cần ngươi cùng ta chị dâu đem những sự tình nói rõ, ngươi chẳng những có thể mạng sống, liền ngay cả ta nghi hoặc đều giải khai, ngươi nói đây không phải song toàn đẹp không?"

Đang lúc Kiều Phong bắt đầu mỗi một ngày thuyết phục hành động thời điểm, bất thình lình trong rừng truyền đến không bình thường phong thanh, liền ngay cả những nơi đi qua đều hù dọa không Thiêu Lâm bên trong bay chim.

Lại giả bất thiện !

Kiều Phong từ lập tức trong túi rút ra một cái Đoản Dao đưa trong tay Khang Mẫn, "Chị dâu, ngươi tốt nhất bảo vệ mình, chúng ta bây giờ bắt đầu chậm rãi đi lên phía trước, ta luôn cảm giác phía trước có một chút không tốt cảm giác."

Khang Mẫn không nói gì, chỉ là yên lặng gật đầu.

Sau đó Kiều Phong ở phía trước dắt ngựa, để cho Khang Mẫn còn có A Chu ngồi trên lưng ngựa, nếu như tình huống không đúng có thể tranh thủ thời gian chạy cũng được.

Không đi hai ba dặm, một cái chuyển biến, một cái che mặt Hắc Y Nhân hai tay ôm ngực, cảm giác nhất định phải được đứng ở nơi đó đồng dạng.

Kiều Phong hai tay ôm quyền hỏi: "Tam Sơn Ngũ Nhạc đủ giao hội, xin hỏi là lộ nào thần tiên?"

Kết quả Hắc Y Nhân bất động thanh sắc nói: "Ngươi không cần để ý Ta là ai, thế nhưng là ta lại biết ngươi là ai, có dám theo hay không ta tới a?"

Kiều Phong nhìn thấy người này thật sự là phách lối vô cùng, ta Kiều Phong ngang dọc Nam Bắc, còn không có nhìn thấy như thế cần ăn đòn. Nhưng là nhìn lại trên lưng ngựa hai cái cô gái yếu đuối, cũng được!

Khẩu khí này trước hết nuốt xuống đi, "Không dám, ngươi làm khó dễ được ta?"

Người áo đen này khề giật mình, làm sao Kiều Phong cũng bắt đầu giảng loại này lời nói dĩ dõm, ai bảo?

Bất thành linh hai chân một điểm, vội vàng hướng phía Kiều Phong vọt tới, song trào duỗi ra, tựa như dễ như trở bàn tay muốn đem Kiều Phong bắt lấy đồng dạng.

Bành!

Hai bóng người lẫn nhau giao thoa, nhưng là hiển nhiên là Kiều Phong càng thêm thắng dễ dàng một bậc, hai người mới vừa ở trong nháy mắt giao thủ lúc. Kiều Phong ngăn cách người này song trào, cánh tay thật giống như gậy sắt một quyền nện vào người này trên cánh tay.

Hắc Y Nhân vùng hất lên run lên cánh tay, nhưng là vẫn nắm chắc thắng lợi trong tay ánh mắt nhìn xem Kiều Phong.

Thủ chương bất thành linh biến thành chương pháp đánh về phía Kiều Phong, từng đạo từng đạo xé gió chương phong đánh về phía Kiều Phong. Kiều Phong làm sao cam tâm bị người đề lên đánh, hai tay một tâm, một đoàn mắt thường có thể thấy được chân khí đoàn tập trung ở Kiều Phong trước ngực.

Kiều Phong tay trái ngay cả bày, tay phải đối Hắc Y Nhân một tâm.

Kháng Long Hữu Hối!

Phanh một chút liền đem người áo đen này đánh ngã lui mấy bước, người áo đen này cười ha ha, "Cái Bang Bang Chủ quả nhiên không phải chỉ là hư danh hạng người, tại hạ phục."

Kiều Phong cũng đang kỳ quái, làm sao người này võ công không có mình lợi hại lại tự tin như vậy, là thế nào chuyện?

Khang Mẫn bất thành linh kêu to, "Phía sau người!"

Tiền Long Vật Dụng!

Liên tiếp hình rồng Kính Khí vây quanh Kiều Phong thân thể xoay quanh mà lên, cầm Kiều Phong quanh thân hộ đến chu toàn, nào biết cái này cái thứ hai Hắc Y Nhân đối Kiều Phong lung lay đánh ra ba chương.

Mỗi một lần chương lực lại có lần thứ hai tăng lên, liên tục đánh ra ba chương, Kính Khí kinh người.

Kiều Phong lúc này không dám khinh thường, nhất chương Chiến Long Tại Dã đánh tới, phanh một chút, Kiều Phong hình rồng Kính Khí lập tức tán loạn, nhưng là Kiều Phong hậu chiêu không ngừng, hét lớn một tiếng cũng là một đạo hình rồng Kính Khí đánh tới.

Chỉ nghe sau lưng Khang Mẫn a quát to một tiếng, lúc trước Hắc Y Nhân đã cười tại Khang Mẫn lập tức, điểm trụ Khang Mẫn huyết đạo, tranh thủ thời gian cười ngựa chạy như bay.

Kiều Phong vừa muốn truy, chỉ nghe thấy cái thứ hai Hắc Y Nhân lẫn người tiến lên, "Kiều Bang Chủ, nữ nhân kia gây bất lợi cho ngươi, vẫn là sáng suốt giao cho trong tay chúng ta đi!"

Chỉ gặp Kiều Phong bị trước mắt người áo đen này một ngăn trở, đang truy đuổi đã là không kịp. Lúc này quát lên một tiếng lớn, chân khí tùy ý bạo phát, gần không kèm được nhìn trước mắt người áo đen này.

"Muốn chết!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 138: Hung Thú

Cách Tự Hiện Trang là càng ngày càng gần, thế nhưng là Kiều Phong tâm tình cũng càng nặng nề, quay đầu về ngồi trên lưng ngựa A Chu nói: "Ngươi thực biết tại thân thể một tốt về sau, liền sẽ nói cho ta biết là ai trối Khang Mẫn sao?"

A Chu hiện tại đã nhanh muốn tắt thở ghé vào lập tức nói: "Kiều Đại gia, Tiểu Tỳ mệnh ngay tại ngài trong khoảnh khắc, sát cùng không giết cũng tại ngài một ý niệm, ngài nói Tiểu Tỳ tội gì lừa gạt ngài?"

Kiều Phong nghe xong về sau vẫn là tâm tình nặng nề đi đường, hần hiện tại cũng chia không rõ cái gì là chính yếu nhất, chỉ có thể trước tiên mạng A Chu đi trị mệnh.

Kiều Phong sợ A Chu chết trên đường, hai ngày hai đêm không chút nghỉ ngơi, lại mua hai con ngựa, liên tiếp hai ngày hai đêm đuổi tới Tụ Hiền Trang.

Chờ đến bọn họ đuổi tới Tụ Hiền Trang thời điểm, đã là kín người hết chỗ.

Lần này Cái Bang phó bang chủ Trần Cô Nhạn cùng thân y Tiết Mộ Hoa, lấy du lịch nhà hai vị trang chủ Tụ Hiền Trang Nghiễm tóc Anh Hùng Thiếp, ở chỗ này xếp đặt anh hùng tiệc rượu.

Một cái tiểu hầu cầm một phần thiệp mời, vội vàng hấp tấp chạy vào đi, bẩm báo Du Câu, "Nhị gia! Kiêu Phong bái trang, giờ phút này ngay tại ngoài cửa!"

Tiết Mộ Hoa nắm bắt cái kia trắng đen xen kẽ ria mép, như có điều suy nghĩ nhìn xem Trần Cô Nhạn nói: "Ta nghe nói Kiêu Phong bởi vì tra ra mình tới có phải hay không người Khiết Đan thân thế, đã từ đi Cái Bang Bang Chủ, chẳng lẽ Trần phó bang chủ cũng mời hần tới sao?"

Tụ Hiền Trang trang chủ Du Ký nói ra: "Ta xem Kiêu Phong trước chuyến này tới tất nhiên không đơn giản, tương truyền hần tại Thiếu Lâm Tự giết cha thí mẹ nghịch sư, cũng không biết đồn đại có phải là thật hay không."

Tiết Mộ Hoa ở một bên nói: "Đều nói là đồn đại, có thể nào tin hoàn toàn, thế nhưng là cũng không thể không tin, dù sao con ruồi không được đốt Vô Phùng trứng đúng không?"

Trần Cô Nhạn giận dữ nói: "Các ngươi là có ý tứ gì, chính là chúng ta Cái Bang không nói thành tín, cái kia còn nói chuyện gì? Chúng ta Cái Bang sự tình không cần các ngươi quản!"

Du Ký kéo lại Trần Cô Nhạn tay áo nói: "Phó bang chủ làm gì giận dữ như vậy, địch nhân chúng ta cho tới bây giờ chỉ có Luru Vân, chỉ là hiện tại Kiêu Phong thanh danh bất hảo, dù sao nhân ngôn Khả Ủy ..."

Trần Cô Nhạn trừng mắt Du Ký nói: "Vậy là ngươi có ý tứ gì, chẳng lẽ vừa mới đem người tìm đủ, hiện tại giải thể?"

Du Câu đại thủ vỗ, đối tiểu hầu nói: "Còn phí lời nói, đón khách!"

Thế là Kiêu Phong ôm A Chu ngay trước thiên hạ anh hùng mặt từng bước một đi tới, khi hần đứng ở Đại Đường lúc trước đại. Nhìn thấy Trần Cô Nhạn, Tiết Mộ Hoa, Du Ký, Du Câu bốn người đặt song song Chủ Tọa, thoáng có một ít yên tâm, Tiết Thân Y quả nhiên ở chỗ này.

Bất thành linh trong đám người truyền ra một tiếng,

"Thật sự là trò cười, đường đường thiên hạ làm sao lại vì là tru sát Luru Vân, mời một cái người Khiết Đan vì là trợ thủ, xem ra Cái Bang vẫn là cùng Kiêu Phong một lòng a!"

Âm thanh là trong đám người phát ra tiếng, nhưng là bốn phía người đều nhìn chung quanh một chút, không có một cái nào người đang nói chuyện, âm thanh kỳ quái là nơi nào tới.

Ngô Trường Phong trưởng lão từ khi nghe được Kiêu Phong giết cha mẹ, sát sư phụ, đại náo Thiếu Lâm Tự đủ loại tin tức, cảm thấy hết sức buồn bực, đây mình oán khí nộ hỏa, đang không biết hướng về người nào phát tác mới tốt, cái này cuối cùng có một cái không biết điều hướng hần khiêu chiến, thật sự là câu còn không được. Thân hình hần nhoáng một cái, nhảy vào trước đại sảnh đình viện, lớn tiếng nói: "Kiêu Phong là Khiết Đan giống chó, vẫn là đường đường Hán Nhân, lúc này còn chưa phân sáng. Nếu như hần thật sự là Khiết Đan Hồ Lỗ, ta Ngô mỗ cái thứ nhất nhất cùng hần vút. Muốn sát Kiêu Phong, đếm tới thứ một ngàn cái, cũng không tới phiên ngươi cái này thói vương bát đản. Ngươi là ai, ở chỗ này lải nhải bên trong lải nhải toa! Quay lại đây, lão tử để giáo huấn giáo huấn ngươi."

Nhưng là đám người lại một lần nữa quy về yên tĩnh, lại có thể có người dám nói không dám đứng ra, thật là một cái thứ hèn nhất.

"Tới à!"

Ngô Trường Phong lớn tiếng khiêu chiến, thế nhưng là vậy mà không có một cái nào người động đây, liền sợ bị ngộ nhận về sau bị đánh một trận!

Trần Cô Nhạn nói: "Ngô trưởng lão, không thể ở đây lỗ mãng. Dù sao địch nhân chúng ta là Luru Vân, Kiêu Phong sự tình là thật là giả tự có Kiêu Phong nói cho chúng ta biết."

Kiều Phong nhìn về phía Trần Cô Nhạn, Trần Cô Nhạn cũng nhìn về phía Kiêu Phong, trịnh trọng liền ôm quyền nói: "Kiêu Phong, ngươi sự tình đã là ngươi sự tình, cũng là chúng ta Cái Bang sự tình. Là đúng hay sai, là thật là giả, ta Trần Cô Nhạn ở đây đã buông lời, tuyệt sẽ không để cho người bên ngoài nói xấu ngươi.

Hôm nay ta chỉ hỏi ngươi một câu, ngươi lần này đến đây đến là vì sự tình gì?"

Kiều Phong nhìn xem nằm tại trong lòng ngực của mình A Chu nói ra: "Vì cứu người, chỉ thế thôi."

Các vị hào kiệt nghe xong, nhao nhao suy đoán cái này Sưu Cô Nương và Kiêu Phong là quan hệ thế nào, chẳng lẽ Kiêu Phong ưa thích trọng khẩu vị?

Tiết Thần Y từ trên xuống dưới dò xét A Chu, gấp nằng dung mạo có phần xấu, hướng chỉ niên kỷ Ấu Tiểu, Kiều Phong quyết sẽ không là chịu cái này Trữ Nữ sắc đẹp sờ mê. Hắn chợt Nhĩ trong lòng hơi động: "Chẳng lẽ tiểu cô nương này là hắc muội tử? Ủ, này quyết định sẽ không, hắc đối với phụ mẫu và sư phụ cũng dám hạ độc thủ, há có thể làm một cái muội tử mà tới đây bên trong hoành hành bị thiên hạ anh hùng phỏng đoán, chẳng lẽ là hắc? Cũng không có nghe nói Kiều Phong từng cưới qua thê tử." Hắn tinh thông Y Đạo, tại mọi người thể chất hình dáng tướng mạo, tất nhiên là nhìn một cái mà biết đặc điểm, mắt thấy Kiều Phong và A Chu hai người, một cái trắng kiện thô kệch, một cái bé nhỏ gầy yếu, không có nửa phần chỗ tương tự, có thể kết luận quyết không xương thịt tiến đưa ngay cả. Hắn hơi trầm ngâm, hỏi: "Vị cô nương này tôn tính, và các hạ có gì liên quan?"

Kiều Phong nói ra: "Cô gái này là ta một người bạn tỷ nữ, nhưng là ta mấy ngày gần đây tra ra thân phận nàng không chỉ đơn giản như vậy, nhất định tại ta thân thể có quan hệ. Nhưng là nàng bị thương nặng, nếu như cứu chữa không kịp vừa chết, ta thân thể lại sẽ khó bề phân biệt."

Cái Bang mấy cái trưởng lão đều tại, nghe xong cô gái này và Kiều Phong thân thể có liên lụy, nhao nhao hướng về Tiết Mộ Hoa cầu tình.

Thế là Tiết Mộ Hoa không lay chuyển được bọn họ, đành phải đưa tay dò xét tại A Chu trên cổ tay, vừa mới qua mấy hơi thở về sau, Tiết Mộ Hoa liền đem tay rút về.

Nắm bắt chính mình rìa mép lắc đầu nói: "Kiều Phong, nếu như nói tiểu cô nương này là ở đây bắt luận một vị nào anh hùng mang đến, ta Tiết mộ người sẽ làm đem hết toàn lực cứu chữa, chỉ là ngươi sao, ta là quyết định sẽ không đáp ứng ngươi."

Mấy vị Cái Bang Trưởng Lão sắc mặt nhao nhao đại biến, Kiều Phong nói ra: "Tiết Thần Y có gì nói ra lời ấy, ta Kiều Phong có đắc tội qua ngươi sao?"

Tiết Mộ Hoa nói: "Nếu ngươi tại Thiếu Lâm Thú Tính truyền đến tại đây thời điểm, ta lúc đầu bởi vì Trần phó bang chủ lời nói đối với ngươi còn có mấy phần ấn tượng tốt. Thế nhưng là tiểu cô nương này phân minh cũng là bên trong cương mãnh bá đạo Đại Lực Kim Cương Chương, cái này đề cho ta nghĩ đến ngươi tại Thiếu Lâm giết sư Nghịch Hành, hướng hồ ngươi nói tiểu cô nương này cùng ngươi thân thể có quan hệ, chắc là nàng dẫn ngươi bên trên Thiếu Lâm đi."

Hắn lời vừa nói ra, chủ tịch Quân Hào cũng là "A" một tiếng, Quân Tương xôn xao. Hơn phân nửa trong lòng người không tin, đồng đều muốn trên đời nào có việc này, hắc nhất định là nhờ vào đó làm lý do, muốn hành sử cái gì kế sách. Nhưng cũng không ít người biết Kiều Phong cuộc đời không được đánh lừa dối, mặc dù hắc tác hạ hung hoành ác độc sự tình đến, nhưng hắc tự trọng thân phận, hơn phân nửa sẽ không công nhiên nói láo gạt người.

Đang lúc bọn họ những này anh hùng nhìn xem Kiều Phong tăng thêm Cái Bang mấy vị trưởng lão và Tiết Mộ Hoa lý luận trừ trừ chưa phát giác thời điểm, bất thành linh trong không khí ảm ảm lộ ra làn gió thom, làm sao dễ ngủ như vậy, đây là ai tới?

Hô!

Chỉ cảm thấy làn gió thom càng ngày càng nặng, Tiết Mộ Hoa hít sâu một cái, hoa hồng hương thơm?

Trong trang quần hùng ngạc nhiên biểu lộ dưới, một người mặc màu bạch kim bó sát người trưởng bào, chân mang hắc mộc Lưu Kim giày Văn Nhã Công Tử giá lâm.

Du Ký làm Tự Hiện Trang trang chủ, tự nhiên có tư cách cái thứ nhất lên tiếng, "Vị này anh hùng, có thể hay không thông báo một chút tính danh?"

Nào biết công tử này khoe miệng nhẹ nhàng cười một tiếng, "Các ngươi muốn giết ta, vẫn còn không biết Ta là ai? Xem ra các ngươi cũng là một đám ngốc đầu nga, chỉ có chờ đợi sát đợi làm thịt phân."

Thật ngông cuồng!

Quá ngạo!

Trần Cô Nhạn nhìn thấy Lưu Vân liền kích động toàn thân ngứa, giống như sau một khắc liền có thể Thủ Nhận trước mắt người này đồng dạng.

"Hắn cũng là Lưu Vân! Năm đó đe dọa chúng ta Đại Tổng ba trăm vạn lượng tiền cống hàng năm, đồ sát chúng ta hai mươi vạn huynh đệ Tây Hạ Nam Dương vương!" Bạch Thế Kính dùng hết lực khí toàn thân hô lên Lưu Vân lai lịch, thế nhưng là lần thứ nhất ai cũng không hề động.

Lưu Vân liền đứng tại cửa ra vào trên bậc thang, hai mắt ngậm lấy một loại nói không rõ không nói rõ cảm tình nhìn xem Kiều Phong, "Kiều Phong, hôm nay ta chỉ tìm ngươi, ngươi có dám tới hay không?"

Kiều Phong tuy nhiên rất muốn ở chỗ này đem Lưu Vân đánh chết tươi, nhưng là lần này đại hội là Cái Bang và Tiết Thần Y mấy người triệu tập. Với lại chính mình chưa điều tra rõ chân tướng, cũng không dễ bao biện làm thay.

Lưu Vân lại một lần nữa tăng lớn âm thanh, "Kiều Phong! Ngươi tới hay không!"

Người bên cạnh còn có khuyên Kiều Phong đâu, "Ha ha, gọi ngươi đây!"

Kiều Phong thì nhìn xem Tiết Thần Y nói: "Sự tình lần này, ta không tiện tham dự, mà ta chỉ muốn nói một câu, hôm nay hắc hắc là chết ở chỗ này."

Tiết Thần Y gật gật đầu, thế nhưng là còn không có làm gì, Ngô Trường Phong Quỷ Đầu Đại Dao giương lên, nhắc lên liền hướng về phía Lưu Vân mà đi.

"Tiểu tặc nhận lấy cái chết!"

Bang!

Thế là không khí một trận vang vọng, một vòng khí lẫm ầm ầm bạo phát, liền ngay cả bốn phía Thụ cũng có cảm ứng, nhất thời bị đánh rơi xuống vô số lá cây, thật giống như vừa mới trận tiếp theo Diệp Vũ.

Chờ mọi người tại tập trung nhìn vào thời điểm, Ngô Trường Phong cả người nằm rạp trên mặt đất, Lư Vãn một tay đặt tại đầu hán bên trên, mặt đất đã ném ra một vòng vết rách.

"Kiều Phong! Ngươi còn chưa tới!"

Lư Vãn một tiếng chân động ưỡng, dọa đến rồi Lư Vãn gần nhất mấy người vội vàng lui về sau, thế nhưng là lại đâm vào đằng sau ngăn người trên thân người, lại gây nên không nhỏ rối loạn.

Kiều Phong trước đó đã nói qua sẽ không xuất thủ, nhưng nhìn đến Ngô trường lão thảm trạng, muốn buông xuống A Chu, chuẩn bị cùng Lư Vãn quyết đấu thời điểm.

Lúc này một người bang ~ rút ra trường kiếm, trường kiếm xong ninh, nhìn trước mắt cái này nhất bang cái gọi là võ lâm anh hùng, "Liên các ngươi vẫn xứng giết người? Một đám chết nhất, thật sự là có bồi họ Trung Nguyên Võ Lâm."

Nói xong trường kiếm chỉ phía xa Lư Vãn, lập tức bay người lên trước.

Người này sở học võ công chưa từng thấy qua, tiêu sái đại khí, kiếm trong tay hán giống như trong kiếm quân tử, không mang theo một giọt nước, không được điểm một đám mây cầm trong tay trường kiếm múa lên.

Sắc bén kiếm ánh gào thét lên đâm về Lư Vãn, nhưng là ....

Bành!

Lại một tiếng vang thật lớn, mọi người thấy liền ngay cả vách tường đều ầm ầm có một ít buồm lỏng, nhện không được thật giống như tán loạn cảm giác.

Xoát xoát xoát lại tiếp theo biến Diệp Vũ, vừa rồi người này hay là Sinh Long Hoạt Hổ lời thề son sắt, thế phải cầm Lư Vãn chém giết ở đây.

Thế nhưng là hán kết cục cũng giống như vậy khủng bố, người này trường kiếm đã rơi trên mặt đất, trở nên âm đạm vô quang, cả người bị Lư Vãn trong nháy mắt bắt lấy đầu bang một chút đè lên tường.

Các vị quân hùng nhìn xem người này mềm mại ngã xuống, trên tường cũng lưu lại một hình chữ đại cận đầu, kinh ngạc liền hô hấp đều ngừng lại.

"Kiều Phong! Ta sau cùng nói một lần! Ngươi tới hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Huyết Tủy Du Lịch Lâm

"Lư Vãn, đây là ngươi bức ta!"

Một đạo hình rồng Kính Khí theo Kiều Phong hai tay dâng lên mà ra, nhưng là cái này Lư Vãn tựa hồ trở nên và trước đó không giống nhau, song chường đối oanh một cái.

Bành một chút, Lư Vãn gấp lui hai bước, quay người liền thi triển khinh công rồi đi nơi này.

Kiều Phong quát to một tiếng, "Trốn chỗ nào!" Nói xong cũng theo sát lấy đuổi theo ra đi.

Hai người đều là đương thời Nhân Kiệt, nhưng là tại khinh công tạo nghệ bên trên, hiển nhiên Lư Vãn am hiểu hơn.

Hai người người truy ta đuổi , chờ đến một chỗ người ở thừa thớt yên lặng địa phương, Lưu Vân lạnh lùng nhìn xem Kiều Phong, "Khang Mẫn đâu?"

Kiều Phong tâm thần rung mạnh, làm sao hắn gặp qua hỏi Khang Mẫn sự tình, "Chẳng lẽ nàng không phải là bị người cướp đi sao?"

Nào biết Lưu Vân song chưởng tụ lại, xoay tròn Khí Kinh thật giống như con quay đồng dạng trong tay hắn đảo quanh, "Vô sỉ Kiều Phong, mắt người, còn có tâm tư bồi tiếp người đến khám bệnh, người đi chết đi!"

Nói xong Kiều Phong cũng cảm giác một trận mạnh mẽ khí lưu trùng kích mà ra, lập tức không dám khinh thường, đại thủ mở ra, một đạo Long Hung Khí Kinh bành trệ tiêu Lưu Vân Chưởng lực.

"Khang Mẫn không phải người bắt sao?"

Nào biết Lưu Vân song quyền nắm chặt, trong tay quyền phong giống như nhắm người mà phê hung thú, đối Kiều Phong vung đi. Kiều Phong giờ phút này tâm thần bị Lưu Vân phần nộ xáo trộn, chuyện gì xảy ra?

Kiều Phong ngẩng đầu, nhìn xem Lưu Vân phần nộ ánh mắt không giống làm bộ, "Khang Mẫn cùng người ra sao liên quan?"

Nhưng là Lưu Vân không muốn cùng Kiều Phong nói nhảm, chỉ muốn đánh toi bởi hắn một hồi.

Sóng to gió lớn!

Tựa như Tiền Đường Giang Đại Triều đồng dạng chưởng lực, liền muốn đem Kiều Phong nuốt hết, hai cái thủ chưởng va nhau, riêng phần mình bị đối phương cường hãn chưởng lực đánh một cái ngang tay.

Thế nhưng là Lưu Vân nắm chặt tay trái, dùng lực bắn ra, một cái cục đá đánh về phía Kiều Phong. Nhưng là Kiều Phong vung tay lên, sinh ra kinh phong liền đã đem cái này cục đá quỹ tích ngăn lên, bắn vào phía sau hắn trên cây.

"Lưu Vân, ta hôm nay vốn là không định ra tay giết người, đã người không phải cất nhắc, vừa vặn ta Kiều Phong cũng phải vì sự phụ ta còn có Cái Bang bởi vì người chết đi huynh đệ báo thù."

Nào biết Lưu Vân căn bản là không nhìn Kiều Phong uy hiếp, "Hừ, nói người giống như tùy thời đều có thể giết đến ta giống như."

"A Di Đà Phật, hôm nay hai vị đều trốn không thoát, ngoan ngoãn thúc thủ chịu trời đi."

Là ai?

Đã nhìn thấy trong rừng cây đi ra hai vị người mặc hồng sắc Cà Sa Thiếu Lâm Tự cao tăng, chính là Đạt Ma Đường Thủ Tọa Huyền Nan và Giới Luật Đường Thủ Tọa Huyền Tịch.

Bên trong Huyền Tịch nhìn xem Kiều Phong nói ra: "Kiều Phong người phạm phải như thế giết sư đại tội, người còn dám chạy đến nơi đây giả mạo võ lâm chính đạo, là người theo ta trở về, vẫn là ta mang người trở lại?"

Huyền Nan đại sư bất thành linh thi triển khinh công đường vòng Lưu Vân sau lưng, hai người một trước một sau đứng đấy, cầm Lưu Vân và Kiều Phong đến ở giữa.

Huyền Nan nói: "Hai vị cũng là võ lâm trăm năm mới ra ngoài Ma Đầu,

Vừa vặn từ ta Thiếu Lâm Tự đem bọn người đưa vào trong chùa, ngày đêm chịu phạt pháp cảm hóa, hi vọng hai vị đều có thể cải tà quy chính, A Di Đà Phật."

Kiều Phong từ tính cao ngạo, sao có thể nhận được hai cái này hòa thượng một trước một sau đáp lời, yên lặng nhưng liền đem hắn định tội, nhất định cũng là không hề có đạo lý!

Mà Lưu Vân lại nhẹ nhàng cười một tiếng, "A Di Đà Phật, phạt muốn độ ma? Thật sự là si tâm nằm mơ, ta đường đường Nam Dương vương sao lại chịu các người uy hiếp, người cho ta là ai!"

Lưu Vân cũng mặc kệ Kiều Phong, quay người liền xông về Huyền Nan, nhưng là Huyền Nan võ công chính là và Phương Trượng Huyền Từ một sư sở thụ, không kém chút nào.

Hắn gặp Lưu Vân cứ như vậy ra chiêu đánh về phía chính mình, bỗng nhiên luân ra mười hai chưởng, phân biệt từ khác nhau địa phương đánh về phía Lưu Vân, thế nhưng là Lưu Vân có thể nào sẽ bị trước mắt Chưởng Ảnh làm cho mê hoặc, một chiêu bài son đảo hải lập tức đem hắn cùng Huyền Nan tách ra.

Bành một chút, Huyền Nan liên tục mười hai kích chưa từng đắc thủ, hai chân chân đạp uyên ương liên tục, đối Lưu Vân đá ra Như Ảnh Tùy Hình Thối tới.

Chỉ gặp chân gió tàn phá bờ bãi, nhưng là mấy đạo trầm trầm chưởng phong bay tới, nhất thời cầm Huyền Nan Như Ảnh Tùy Hình Thối lực chân toàn bộ hóa giải.

Cái này một bên Huyền Tịch đại sư xem xét sư huynh đã cùng Lưu Vân tên ma đầu này đánh nhau, nếu là mình ở chỗ này ngăn chặn Kiều Phong không cho hắn cùng Lưu Vân tụ họp, chẳng phải là càng làm cho sư huynh có thời gian diệt trừ Lưu Vân?

Nghĩ tới đây vung tay lên, hắc sắc tập Thiếu Lâm Tự 72 Tuyệt Kỹ Nhất Phách Lưỡng Tán Chương nhiều năm, xuất thủ hoàn toàn không có lòng dạ từ bi phóng độ.

Nhất Phách Lưỡng Tán Chương từ tên bên trên liền có thể đạt được, bộ chương pháp này tinh túy đơn giản bạo ngược, Nhất Phách Lưỡng Tán!

Kiều Phong đi theo Huyền Tịch đối chương, hai cổ chương lực lẫn nhau khuấy động, chấn động đến bốn phía đại thụ không ngừng lay động, thế nhưng là Huyền Tịch quyết tâm muốn ở chỗ này ngăn lại Kiều Phong, thế là toàn lực hành động phía dưới, chỉ cảm thấy Kiều Phong giống như đã không chịu nổi gánh nặng đồng dạng.

Nhưng là Kiều Phong tự nhiên có một phen chính mình suy tính, lúc đầu sư phụ mình chết liền không có kết luận, nếu như mình ở trên cùng một vị Thiếu Lâm Tự cao tăng, chỉ sợ cái này u cục cả một đời cũng không giải được.

Chỉ là cùng Huyền Tịch đại sư lẫn nhau dây dưa, không thắng không bại, ngược lại biến thành hắn cảm Huyền Tịch ngăn chặn, không cho hắn và Huyền Nan tụ họp đồng dạng.

Nhưng là Lưu Vân thi triển võ công hoàn toàn không có dạng này cố kỵ, sở hữu chiêu thức Đại Khai Đại Hợp, hắn biết mình ở chỗ này tạm thời không tiện thi triển bất luận cái gì Thiếu Lâm Võ Công.

Cũng may hắn Kinh Đào Chương cũng không có đại thành, nhưng là đầy đủ ứng đối Huyền Nan.

Chỉ gặp Huyền Nan chương pháp càng ngày càng lộn xộn, nhưng là lộn xộn ở giữa, luôn luôn nhất chương tựa như Thiên Mã Hành Không đồng dạng từ nghĩ không ra phương hướng đánh tới.

Thương hải hoành lưu!

Lưu Vân một đoạn chương, ngăn cách hắn và Huyền Nan khoảng cách, thế nhưng là Huyền Nan không lùi mà tiến tới, phát ổng tay áo một cái, phần khời tay áo che khuất Lưu Vân tầm mắt. Lưu Vân song chương vung mở tay áo, đang muốn tái phát nhất chương.

Một đạo trọng quyền từ trong tay áo không để lại dấu vết đánh về phía Lưu Vân, đông một chút Lưu Vân bị Huyền Nan nặng nề quyền đầu đánh vào ở ngực, cũng may có thân công hộ thể, không có bị quyền kinh xâm lấn.

Thế nhưng là cũng làm cho Lưu Vân vành mắt đều đỏ, liền lùi lại bốn năm bước, "Lão lừa trọc, cho người mặt mũi!"

Nói xong không được tại lưu thủ, toàn thân toàn bộ nội lực hội tụ nơi tay trên lòng bàn tay, ngay tại Huyền Nan tại vung tay áo Tử Trung tiến lên thời điểm, Lưu Vân song chương đồng thời chống đỡ tại ổng tay áo bên trên.

Hai cái này tay áo tử vốn là đã tràn ngập Huyền Nan chân khí, mà Lưu Vân càng là cũng đem hắn chân khí rót vào tiến đến. Hắn mặc dù không có luyện qua cái này Tụ Lý Càn Khôn, nhưng là hắn biết cái này Tụ Lý Càn Khôn là như thế nào rót vào chân khí.

Thế là vốn là vải làm tay áo, tại hai cổ không hoàn toàn giống nhau nội lực xâm nhập phía dưới, ầm ầm vỡ vụn, đang lúc Huyền Nan vì chính mình Tụ Lý Càn Khôn thất bại gây người trong nháy mắt.

Chỉ thấy Lưu Vân ngón trở sớm đã vận sức chờ phát động, Nhất Dương Chỉ Chỉ Lực toàn lực quán chú ở bên trong, một đạo kiếm chỉ giống như một đạo vô cùng đồ đồng dạng điểm tại Huyền Nan huyết thiên đột bên trên.

Chỉ gặp Huyền Nan con mắt to tròn, tựa hồ không thể tin được trước mắt hết thảy giống như, nhưng là mình xương ngực trung gian huyết thiên đột, ầm ầm nhảy một cái, liền để hắn PHỐC một cái phun ra đồ tươi huyết dịch.

Huyền Tịch xem xét mình bị sư huynh bị loại độc này tay, hét lớn một tiếng, chương lực đối Kiều Phong vỗ, Kiều Phong làm sao xem thường một chương này.

Một chiêu Song Long Thủ Thủy, cảm Huyền Tịch chương lực hấp dẫn một điểm tới, gia nhập chính mình cường hãn Hàng Long Thập Bát Chương quay người tại đánh trả tại Huyền Tịch Nhất Phách Lưỡng Tán Chương lực bên trên.

Huyền Tịch nào nghĩ tới Kiều Phong có thể như vậy đánh trả chính mình, bởi vì liên quan sư huynh an nguy một cái không cẩn thận gây ở chỗ này, bị Kiều Phong chương lực chấn động đến thật sâu bay ngược rơi xuống đất.

Nhưng là thật vừa đúng lúc Du Thị Song Hùng giờ phút này đang dẫn theo ba trăm quần hùng tới cùng một chỗ diệt trừ Lưu Vân, lúc đầu Trang Tử phòng trước cứ như vậy nhỏ, ba trăm người sao có thể thi triển ra, lúc này quần ẩu hắc, cũng không tin cái này Lưu Vân sẽ có ba đầu sáu tay bản sự!

Nào nghĩ tới vừa đến đã nhìn thấy Lưu Vân dùng chưa từng gặp qua Chỉ Lực cảm Huyền Nan đại sư điểm thổ huyết, mà Kiều Phong lúc này lại đem Huyền Tịch đại sư nhất chương đánh bay.

"Kiều Phong? Lưu Vân? Bọn họ là một đám?"

Huyền Tịch cũng may thụ thương không nặng, cũng là bị chấn động một chút, bay ngược phía dưới vũng vàng chịu đựng thân thể, tranh thủ thời gian chạy đến hần sư huynh Huyền Nan trước người, nhìn xem Luru Vân tâm kia làm cho người cảm hận khuôn mặt.

Ngày sau đó tức giận công tâm, nhất chương đánh về phía Luru Vân, Luru Vân đã sớm biết hần sẽ ra tay, một đôi tay không sớm đã vì hần các loại lâu ngày.

Một chiêu Đại Lăng Đào Sa! Trực tiếp cảm lực mới chưa Sinh Huyền tịch lại một lần nữa vậy gọi không chịu nổi.

Du Ký là lần này người đề xuất, nhìn thấy Kiều Phong và Luru Vân đã liên thủ thất bại Thiếu Lâm Tự hai vị cao tăng, nhất thời tinh thần chính nghĩa tăng cao, trong tay Thiết Thuần hô một chút ném về Kiều Phong.

Nhưng nhìn thấy một cây tinh tế xích sắt ngay tại Thiết Thuần miệng phía dưới, muốn đến đây chính là Du Ký thành danh kỹ năng cắt Tinh trâm.

Nhưng là Kiều Phong vừa mới ngộ thương Huyền Tịch cảm thấy rất là áy náy, nhất thời không quan sát bỗng nhiên tránh thoát cái này sắc bén viên thuẫn, một túm tóc nhất thời bị cắt bỏ.

Quần hùng kêu to vài tiếng tốt, nếu có thể nhanh hơn chút nữa, vừa rồi đến rơi xuống không phải Kiều Phong tóc mà chính là người khác đầu.

Phật cũng có hỏa khí, bị lập đi lập lại nhiều lần oan uổng, còn suýt nữa bị đánh lên phía dưới, kém chút đầu người khó giữ được, giận dữ quát: "Dám Âm Tiễn đá thương người, tính là gì Anh Hùng Hảo Hán."

Giờ phút này Luru Vân đã nhảy ra đám người, đại khái đã biết Khang Mẫn mất tích sự tình, Kiều Phong cũng là kiến thức nửa vơi, nếu như Triệu Tuệ Mẫn không có gạt ta, cái kia chính là nói còn có đệ tử cỡ thể lực giấu ở cái này trong giang hồ.

"Các người chậm rãi chơi đi, ta liền không được phụng bồi!" Nói chân đạp Lăng Ba Vi Bộ lặng yên phiêu diêu bay đi, lưu lại mọi người mắt to xem đôi mắt nhỏ, tại sao có thể có như thế thật không thể tin kinh công, nhất định liền giống như thần tiên.

Nhưng là đã không có bao nhiêu thời gian để bọn hần cảm động, hiện tại việc cấp bách cũng là diệt trừ Kiều Phong cái này trong ngoài không đồng nhất Hồ Cầu!

"Kiều Phong nạp mạng đi!"

Ba trăm cái vô lâm nhân sĩ triển đấu Kiều Phong, cuối cùng rồi sẽ bị cái thế giới này ghi khắc, riêng là một cái trốn ở sau cây run lấy bảy một cái tuần tú thiếu niên chỗ nhớ.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Tiểu A Tử

Hạ Phong như lửa, thổi đến nhân tâm hoảng.

Luru Vân cũng chỉ có ở cái này bờ sông bên bờ bên trên, trên đầu mang theo đỉnh đầu mũ rộng vành, cầm một cây lưới câu thẳng cần câu cá buông xuống tâm.

Luru Vân từ khi từ biệt Triệu Tuệ Mẫn về sau, nhận được tin tức cũng chỉ có Khang Mẫn sau cùng bị người nhìn thấy là tại cùng với Kiều Phong.

Nhưng là làm hần trăm bề không được hiểu biết là mẫu thân hần Khang Mẫn làm sao lại và Kiều Phong đi cùng một chỗ, bọn họ không phải sinh từ cừu địch sao?

Hay là bởi vì chính mình liên quan, để cho hần thay đổi thông minh, biết trước tiên từ trên người nữ nhân ra tay.

Luru Vân không nghĩ ra đạo lý, cũng sẽ không và người khác nói, chỉ là tự mình một người giấu ở trong lòng, chậm rãi hóa giải.

Chỉ là hiện tại bởi vì Khang Mẫn mất tích, để cho trong lòng của hần mỗi một, cầm mũ rộng vành che ở trên mặt, té ở bên bờ bên trên chỉ nguyện vọng đời này đều không có những này phiền lòng sự tình.

"Người là người địa phương sao?"

Lưu Vân cảm mũ rộng vành nhếch lên, một cái Tử Y Thiếu Nữ thanh tú động lòng người lấy tay che trên đầu ánh sáng mặt trời nhìn xem hắn, "Người là người địa phương sao?"

A Tử?

Cẩn thận suy nghĩ một chút chính mình kể từ cùng sư phụ Đình Xuân Thu từ biệt về sau, liền rút cuộc không có trở về qua Tinh Túc Phái, nhưng là phạm là tại Tinh Túc Hải (Tây Hạ cảnh nội), Lưu Vân đều cho Tinh Túc Phái rất cao đặc quyền, khiến cho Đình Xuân Thu tựa hồ thật thành Tinh Túc Hải bên trong Lão Tiên.

Tóm lại dạng này coi là một loại khác trên ý nghĩa tiêu dao đi.

"Ta không phải người địa phương, ta cũng là ngẫu nhiên đi ngang qua tại đây, liền nhìn xem tại đây cá nước đầy đặn, câu cá mà thôi."

Thiếu nữ A Tử nghi hoặc nhìn xem Lưu Vân, sau đó dung nhan mở ra cười hì hì nói ra: "Người gạt người, ta còn không có gặp qua câu cá không cần sọt cá đây!"

Nói xong cầm cần câu xung quanh đứng lên, nhìn thấy cần câu bên trên cột một cây thẳng cái đinh, "Người có bệnh a?" A Tử không chút suy nghĩ liền nhanh nhẹn nhanh miệng nói lên Lưu Vân, "Nào có người dùng lưỡi câu thẳng từ câu cá, người có phải hay không ăn no căng?"

Lưu Vân nhún nhún vai nói: "Không có cách, người nguyện mắc câu."

A Tử không xác định nhìn xem Lưu Vân, liền mạng hồi tưởng chính mình có phải hay không giống như ở nơi nào gặp qua người này, thế nhưng là làm sao quen thuộc như vậy đâu?

Ngay sau đó cũng không được tại cùng Lưu Vân cãi cọ, ném cần câu, liền hướng trước chạy, vói lại chạy mấy bước trả về đầu nhìn xem Lưu Vân, không nghĩ tới Lưu Vân liền đứng ở chỗ đó, trên mặt còn có kỳ quái nụ cười.

Mà A Tử ghét nhất chính là như vậy nụ cười, để cho người ta rùng mình, quay người muốn chạy không có mấy bước thời điểm,

bị phía trước người nào đụng ngã, đặt mông ngồi dưới đất.

Ngẩng đầu nhìn lên, kém chút ngay cả trái tim nhỏ đều đụng tới, Lưu Vân thế mà từ cách nàng xa như vậy bên bờ bên trên bất thành linh xuất hiện tại nàng phía trước, còn để cho nàng đụng một cái đại thí ngồi xổm.

Đây quả thực là không thể tưởng tượng!

"Người là A Tử?"

A Tử lần này thật sự là hù đến, "Làm sao người biết ta?"

Lưu Vân thừa dịp nàng muốn vung ra Độc Châm thời điểm, một chỉ điểm tại nàng trên đầu vai. Nhất thời phong bế nàng hành động, sau đó không hề có ký ở trên người nàng tới lui lục lọi cái gì.

Kết quả Lưu Vân không chút kiêng kỵ nào động tác dọa sợ A Tử, dọa đến nàng liên tục kêu to, cuối cùng ở trên người nàng tìm tới Thần Mộc Vương Đình.

Kỳ quái a? Làm sao sư phụ rõ ràng lời đầu tiên mình một bước đạt tới bằng thay đổi cảnh giới, cũng đã phong ấn Thần Mộc Vương Đình, thế nhưng là làm sao sẽ còn để cho A Tử trộm được Thần Mộc Vương Đình mang ra đâu?

Lưu Vân cũng không giải khai A Tử huyết đạo, chỉ là cảm Thần Mộc Vương Đình ở trước mặt nàng loạn lức, A Tử nói ra: "Ta nhắc nhở người a, đây là phi thường trọng yếu đồ vật, không thể để cho người dùng linh tinh, xảy ra chuyện gì tình, ta thế nhưng là tuyệt không phụ trách."

A Tử khẩu âm nói cùng khó đọc, giống như người nước ngoài học Hán Ngữ nói chuyện đồng dạng.

"Thật sao? Người tốt bụng bụng trộm ra Thần Mộc Vương Đình, làm sao Tinh Túc Phái không có người tới tìm người phiền phức sao?"

Lưu Vân lời nói, để cho A Tử sợ hơn, nàng căn bản là đoán không ra Lưu Vân lai lịch, làm sao lại bất thành linh có một cái lợi hại như vậy người ở chỗ này chờ nàng a?

"Này! Người nào dám ở chỗ này nữ tử, nhất định to gan lớn mật!"

Một cái cảm trong tay lưỡi búa to hoàng y đại hán cũng không biết từ địa phương nào chạy đến, vội vã chạy đến Lưu Vân và A Tử trước mặt, "Mau thả tiểu cô nương này! Lạnh kẻ trộm!"

A Tử cũng tranh thủ thời gian phụ họa theo đuôi, "Đúng vậy a đúng vậy a, người mau thả ta, không phải vậy người xem cái này búa lớn, nhất định sẽ đem người nhất đao lưỡng đoạn."

"Cổ Đốc Thành, ngươi không biết ta?"

Đại Lý Hoàng Thất Đoàn gia tứ đại gia bề tôi Trữ Vạn Lý, Cổ Đốc Thành, Phó Tư Quy, Chu Đan Thần, hợp xưng "Ngũ Tiều cày".

Cổ Đốc Thành vừa nhìn thấy xóc lên mũ rộng vành Lưu Vân, dọa đến连连 lui lại ba bốn bước, trong tay liền bắt đầu nắm chặt lưới búa to, tâm lý bắt đầu suy tính Lưu Vân làm sao lại xuất hiện ở đây, nghĩ đi nghĩ lại, bởi vì quá khẩn trương, há miệng liền nói ra đi, "Ngươi làm sao lại ở chỗ này, chẳng lẽ ngươi là tới ám sát Vương gia?"

Lưu Vân khoát khoát tay nói: "Yên tâm, ta dù sao cũng là một nước Vương gia, lần trước xuất thủ cũng là bởi vì hấn vênh lên Chung Vạn Cừ Nương Tử, nhìn không được mới tiêu trừ đại giới, ngươi không nên kích động như vậy mới tốt."

Nghiêm chỉnh mà nói Chủ Tử sinh hoạt cá nhân hấn không nên quá nhiều, nhưng là Cổ Đốc Thành từ trong lòng cũng cảm thấy Vương gia có một số việc làm xác thực quá phận.

Thế nhưng là nói đi thì nói lại từ không chê mẹ xấu chó không chê nhà nghèo, Vương gia như thế nào đi nữa loạn nào, cũng là hấn sự tình, làm thị vệ nên có thị vệ Chức Nghiệp Thao Thủ.

"Ngươi nhưng có vì sao bằng chứng?"

Không yên lòng Cổ Đốc Thành muốn hướng về Lưu Vân xác nhận một chút, nhưng là Lưu Vân hai tay đặt sau lưng nói ra: "Bằng chứng? Ngã Lưu Vân nói sao làm vậy, cũng là bằng chứng."

Cổ Đốc Thành hầu hạ đoạn kiều hoàng gia thật nhiều năm, tự nhiên hiểu được những này Cao Vị người kiêu ngạo. Thế là cầm lưới búa to đứng ở sau lưng, đối Lưu Vân nói ra: "Đã như vậy, cáo từ!"

Nói xong cũng muốn đi, lúc này A Từ bất thành linh hô: "Đại Hồ Từ! Ngươi đừng đi a, ngươi không phải còn muốn cứu ta sao!"

Cổ Đốc Thành bước chân dừng lại, vừa định muốn quay đầu thời điểm, Lưu Vân nói ra: "Ngươi nghĩ rõ ràng, ngươi hôm nay muốn xen vào chuyện này, ngày mai ta tìm Đoàn Chính Thuần tính sổ sách."

Thế là Cổ Đốc Thành tại không có do dự, lập tức rời đi đây là không phải chỗ, vẫn là cầm Lưu Vân đến Tiểu Kính Hồ sự tình nói cho Vương gia mới tốt.

Không có ngoại viên A Từ, đáng thương nhìn xem Lưu Vân, một đôi mắt to giống như muốn chảy ra nước đồng dạng, "Vương gia, ta biết ngươi là ai, có thể hay không quán tiểu nhân một ngựa, tiểu nhân lập tức có bao xa đi bao xa!"

Lưu Vân trên mặt lộ ra khó lường nụ cười nói: "Muốn cầu tha a, chậm! Nói đi, ngươi là thế nào trộm ra Thần Mộc Vương Đình?"

Nào nghĩ tới A Từ đầu uốn éo, tới cái liều chết không theo, Lưu Vân ba cũng là một cái bàn tay kích động tại A Từ trên mặt, đánh không phải như vậy dùng lực, thế nhưng là cũng đỏ một mảnh.

"Ngươi khi dễ nữ nhân!"

Ba!

"Nói a!"

"Không nói, ta có tôn nghiêm! Ta •• "

Ba!

"Làm sao miệng cứng như vậy đâu?"

"Ta chính là không nói!"

Ba!

•••••

Mắt thấy thái dương đã nhanh muốn xuống núi, A Từ khuôn mặt đã bị Lưu Vân rút một điểm nhân dạng cũng không có, nhưng là vẫn liều chết không theo, gắt gao cắn miệng một chữ cũng không có lại nói đi ra.

Lưu Vân bất thành linh phi thường hưởng thụ loại cảm giác này, huyết đạo mở ngay tại điểm bên trên, còn có thể thử một lần khác biệt huyết đạo cho người ta mang đến không đồng cảm chịu, khảo tra người khác cảm giác thật sự là quá thoải mái.

Thế nhưng là vừa muốn vung tay lên, "A? Làm sao không có địa phương ra tay? Vậy phải làm sao bây giờ a?"

A Tử phần nộ ánh mắt, hung dữ nhìn chăm chăm Lưu Vân, cuối cùng từ miệng bên trong nói ra hai chữ, "Cầm tay!" Thế nhưng là miệng đã cũng không có Lưu Vân ngay tiếp theo kích động sung, nói chuyện đều chạy gió.

"Rống rống, tiểu cô nương nói thô tục thế nhưng là tuyệt không xuôi tai u, vẫn là thành thành thật thật từ nếu đưa tới đi. Tinh Túc Phái ra cái gì ngoài ý muốn, làm sao lại để người dễ dàng như thế đắc thủ đâu?"

"Ta chính là phu nói, người đánh cút ta à!"

Ba!

Lưu Vân khải niệm bên trong, không có nam nhân và nữ nhân nói đức Phán Giới, chỉ có nghe lời nói người cùng không nghe lời người Phán Giới.

Một chương này nhất định cũng là thương tổn càng thêm thương tổn, một cái buổi chiều đánh A Tử nước mắt đều chảy khô, thế nhưng là cũng là không nói Tinh Túc Phái xảy ra chuyện gì tình.

"Vậy thì không có cách, chỉ có dẫn người đi tìm sư phụ, ta vừa vặn cũng tám năm chưa từng gặp qua hần, vừa vặn một tục tình thầy trò."

Lần này A Tử ánh mắt kinh ngạc đều muốn trừng ra ngoài, "Bên trong cũng là thù thù phái?"

Ba!

"Thật dễ nói chuyện, là Tinh Túc Phái, người phải gọi sư huynh của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141: Tạo Hiểu Lâm

"Người muốn cột ta đến lúc nào?"

"Ta khát!"

"Ta đói!"

"Người liền nghe ta một câu đi!"

Lưu Vân ngồi trên lưng ngựa chút nữa nhìn xem vẫn còn ở đi đường A Tử nói ra: "Được a, người nói đi."

A Tử lại im lặng không nói lời nào, đêm qua cũng không biết Lưu Vân tại trên mặt nàng xóa sạch cái gì, Băng Băng lạnh lạnh, sáng ngày thứ hai sung ngấn toàn bộ biến mất.

Tuy nhiên nàng không được đang lo lắng dung mạo của mình, thế nhưng là nếu như nói Nam Dương vương Lưu Vân cũng là sư phó của nàng Đinh Xuân Thu đồ đệ, vậy hần có bản lĩnh đem chữa cho tốt khẳng định cũng có thể nhẫn tâm lại đem khuôn mặt đánh lại.

"Ta phục người còn không được à, sư huynh, ngài liền xin thương xót thả ta đi đi." A Tử bắt đầu giả ngây thơ nũng nịu, nhưng là Lưu Vân hoàn toàn không hề bị lay động.

"Tất nhiên phục liền nói ra người làm sao cầm tới Thần Mộc Vương Đình, không phải vậy ta cũng có thể tự mình đi vấn sư phó."

"Thật tốt, người ta nói còn không được sao!"

"Cái này Thần Mộc Vương Đình là sư phụ luyện công thiết yếu đồ vật, chuyên môn dùng để điều hoà Hóa Công Đại Pháp dùng, ngày đó ta nhìn thấy sư phụ tại vận công, kết quả một sư huynh đi vào bưng trà thời điểm, bị sư phụ một chương võ ở trên người lập tức liền mất mạng. Sau đó giống như cũng nhìn thấy ta, ta liền muốn nếu như ta nếu là cầm Thần Mộc Vương Đình lời nói, sư phụ có phải hay không liền có thể tha ta nhất mệnh, cho nên ••• "

"Người đây là nói cái gì loạn thất bát tao, người nếu là tại dạng này đối phó, ta không cần Phụ Cốt Đình đều sẽ để người nói thật!"

Kết quả Lưu Vân giật mình nàng, A Tử sợ hãi trực tiếp ngồi chồm hồm trên mặt đất, "Dù sao ta nói cái gì người cũng không tin, người đánh chết ta đi!"

Đánh chết ta đi!"

Bất thành linh một ngón tay lực nhanh quay ngược trở lại đâm xuống, cũng may Lưu Vân nhìn thấy là ai xuất thủ, một đạo chưởng phong đẩy ra A Tử để cho nàng tránh đi cái này muốn mạng một kích.

A Tử tựa như nổi giận Tiểu Mẩu Kê đồng dạng, "Người nào, người nào! Dám ám toán ta! Không biết sư huynh của ta ở chỗ này sao!"

Đoàn Duyên Khánh mặt đen lên chống Cường Trọng đi tới, Lưu Vân tranh thủ thời gian xuống ngựa rất có lễ phép cho Đoàn Duyên Khánh cúi khom người, "Đại Bá tốt."

Đoàn Duyên Khánh cảm vừa mới sát Đoàn Chính Thuần không có sát thành sự tình và Lưu Vân giăng một lần, không nghĩ tới gặp ban đầu Cái Bang Bang Chủ Kiều Phong xuất thủ, hỗ trợ cứu Đoàn Chính Thuần nhất mệnh.

Hiện tại Đoàn Chính Thuần đang tại trái ôm phải ấp, hưởng hết tề nhân chi phúc, giấu ở Tiểu Kính Hồ bên trong.

A Tử cũng rất tò mò, "Ai là Đoàn Chính Thuần a?"

Lưu Vân không hề nghĩ ngợi liền nói: "Cha ngươi,

Lần này ngươi hài lòng đi."

A Tử từ nhỏ là một cái cũng độc lập nữ hài tử, lập tức liền sinh khí cãi lại nói ra: "Đừng Lão cha ngươi cha ngươi nói chuyện, hần làm sao không phải cha ngươi đâu!"

"Đù!"

Cường thi âm thanh lại một lần nữa từ Đoàn Duyên Khánh trong bụng phát ra, "Hiện tại vì kế hoạch hôm nay chính là muốn giải quyết Kiều Phong, lúc đầu ta một người là đánh không lại Kiều Phong, nhưng là chất nhi ngươi đến, nhất định có thể đem Kiều Phong đánh bại sát Đoàn Chính Thuần."

Nhìn xem Đoàn Duyên Khánh mặt mày hơn hờ bộ dáng, Lưu Vân thật sự là không đành lòng cắt ngang hần, đã sớm nói cho hần biết muốn nhất đao lưỡng đoạn nhanh nhất, kết quả là dạng này kéo a kéo, trừ lần trước chính mình kém chút đem Đoàn Chính Thuần đánh chết bên ngoài, Tử Đại Ác Nhân cái đoàn đội này không có vì lần này kế hoạch cung cấp bất kỳ thành quả nào.

"Kiều Phong a?" Lưu Vân như có điều suy nghĩ nghĩ đến, làm sao đối phó hần đâu, Khang Mẫn đã tìm không thấy. Dứt khoát hần liền chính mình đảm đương cái sùng này, vừa vặn gần nhất cũng là nhân hoàng.

Đoàn Duyên Khánh cũng không biết Lưu Vân trong hồ lô bán cái loại thuốc gì, đang suy nghĩ muốn hay không theo tới thời điểm, Lưu Vân đã đi được rất xa.

Giờ phút này Kiều Phong cái này cùng A Chu cùng một chỗ tại Tiểu Kính Hồ bên trong làm khách, đồng thời nhắm nháp Nguyễn Tinh Trúc bánh ngọt.

A Chu từ lần trước tại Tụ Hiền Trang bị Kiều Phong vớt xuống về sau, thần y Tiết Mộ Hoa tuân thủ lời hứa cầm A Chu từ sống chết trước mắt kéo trở về.

A Chu trong lúc nhất thời cũng không biết đi nơi nào mới tốt, quay về Yên Tử Ổ đi, nàng bí tịch vẫn còn ở Khang Mẫn trên thân, mà chỉ có Kiều Phong mới có thực lực và những người đó ngành kháng, bởi vì chính nàng cũng không biết đến tột cùng là ai mang đi Khang Mẫn.

Lại thêm Kiều Phong người này toàn thân tản ra cuồng dã ôn trọng bá đạo khí tức, cái này cũng cũng hấp dẫn A Chu. Dù sao không có nhận được một vòng mới nhiệm vụ, ở chỗ này cùng với Kiều Phong xõng xáo giang hồ cũng rất tốt.

"Tây Hạ Nam Dương vương Lưu Vân, mang theo sư muội A Tử đến đây bái trang, không biết chủ nhân tại hay không?"

Nếu vừa mới buông lỏng Đoàn Chính Thuần vừa nghe đến Lưu Vân đến, cả người lập tức liền biến thành vui buồn thất thường, dù sao Lưu Vân cho hần ấn tượng thật sự là quá sâu, đánh cho hần hoàn toàn không có sức hoàn thủ.

Nếu không phải thần y Tiết Mộ Hoa đem hần từ trong quỹ môn quan kéo trở về, chỉ sợ chính mình liền chết tại Lưu Vân Chưởng lực gài vò phía dưới.

Chỉ gặp Kiều Phong vỗ bàn một cái, "Đến được tốt, hần không tìm đến ta, ta vẫn còn muốn tìm hần đâu, A Chu, ngươi ở chỗ này tuyệt đối đừng đi ra, ta sẽ phải hần một hồi!"

Đã nhìn thấy Kiều Phong sai bước đi tới, nhìn thấy Lưu Vân mang theo một cái tay bị trói lại nữ hài, vẫn còn ở trong miệng nàng nhét một tấm vải.

"Lưu Vân! Ngươi tới vừa vặn, có một ít sự tình ta hoàn toàn nghĩ rõ ràng, mặc kệ ta đi tới chỗ nào, ngươi cũng sẽ xuất hiện, ngươi nói ngươi là không phải biết một ít gì? Còn không mau chi tiết đưa tới!"

Lúc này, Đoàn Chính Thuần cũng đi theo đi ra, đi theo phía sau tam đại thị vệ. Còn có Nguyễn Tinh Trúc và A Chu cũng đi theo đi ra.

Đoàn Chính Thuần rất khẩn trương cầm kiếm giăng co lấy Lưu Vân, "Chuyện cho tới bây giờ, ngươi còn đuổi theo ta không thả à, ngươi đã muốn qua ta

một lần mệnh, người còn muốn thế nào?"

Kiều Phong cũng giờ phút này vận sức chờ phát động, nhưng là Lưu Vân lại giờ cao hai tay nói: "Hai vị, ta hôm nay vô ý cùng các người phân cao thấp, chỉ có điều cũng là muốn hỏi Đoàn vương gia mấy vấn đề, hỏi xong về sau lập tức đi ngay, không hề dừng lại chút nào!"

Đoàn Chính Thuần nghe xong, không cần đánh nhau cũng là hỏi mấy vấn đề mà thôi, chỉ cần không phải dính đến tổ tông và Quốc Gia Cơ Mật, nói cho hẳn biết thì thế nào, "Người hỏi đi!"

"Đoàn vương gia, người có hay không làm qua một kiện hồ thẹn tại tâm sai lầm lớn sự tình, bây giờ lúc nào cũng không dám quên, có phải thế không?"

Lưu Vân lời nói cũng là chỉ làm cho hẳn trả lời phải hay không phải, cũng không có cho hẳn một lời giải thích câu chuyện, đồng thời liền hỏi một chút có hay không, ai sẽ bên trên cột tội giải đáp năm đó chuyện sai đây.

Đoàn Chính Thuần cúi đầu xuống, cũng áy náy nhìn một chút Nguyễn Tinh Trúc, gật đầu một cái nói: "Đúng."

Sau đó Lưu Vân có ý phiết liếc một chút Kiều Phong, vừa vặn đề cho Kiều Phong cũng chú ý Lưu Vân lời nói, Lưu Vân hỏi tiếp: "Tuy nhiên chuyện này chưa hẳn xuất phát từ người bản tâm, thế nhưng là người lại làm hại một đứa bé cả đời cơ khổ, ngay cả mình cha mẹ là ai cũng không biết, có phải thế không?"

Đoàn Chính Thuần a một chút ngừng đầu, "Người ... ta ... không sai, là ta làm. Ta mỗi nghĩ đến đây, đều rút lui hối hận vạn phần, ngàn sai vạn sai cũng là ta sai, đứa bé kia tội gì a! Ta ... "

Kiều Phong xem xét Đoàn Chính Thuần này hối hận bộ dáng, đã cảm thấy trong lòng ngực có một cỗ hỏa đang thiêu đốt, "Người đã biết đức xuống sai lầm lớn, hại khổ người, lại dùng cái gì thẳng đến lúc này, vẫn liên tiếp lại không ngừng lại làm chuyện ác?"

Kiều Phong kêu to một tiếng, lập tức xúc động A Chu Tâm Môn, vừa mới tại cùng Nguyễn Tinh Trúc nói chuyện trời đất đọ, liền đã biết trước mắt nữ nhân này chính là mình thất lạc nhiều năm mẫu thân, vậy cái này Vương gia chẳng phải là chính là mình phụ thân.

Vừa nghĩ tới cha mình cùng Kiều Phong thân thế liên lụy đến cùng một chỗ, giống như cũng là hẳn đang một mực truy tra Đại Ác Nhân, một bên là phụ thân, một bên là ngưỡng mộ người, nàng nên làm thế nào cho phải?

Chẳng lẽ mình phụ thân cũng là trong giáo người, muốn đến Giáo Tông chính là muốn nhắm trúng thiên hạ đại loạn, nếu có Đại Lý cũng nhúng tay vào, tất nhiên càng biết để cho thiên hạ đại loạn.

A Chu càng nghĩ càng có khả năng, chẳng lẽ cha nàng cũng là giáo chủ hoặc là một vị khác người có quyền cao chức trọng?

Đoàn Chính Thuần nghe xong Kiều Phong lời nói lắc đầu, thấp giọng nói ra: "Đoàn mỗ cừ chỉ không hợp, đức hạnh có thua thiệt, bình sinh hoang đường sự tình, thực sự làm được quá nhiều, nghĩ không thẳng xấu hổ."

"Tốt!" Kiều Phong nói ra: "Đêm nay ba canh, ta tại toà kia Thanh Thạch Kiều ăn ảnh đọi, có việc và các hạ nói chuyện."

Đoàn Chính Thuần coi là Kiều Phong muốn cùng chính mình uống rượu nói chuyện phiếm, "Nhất định đúng giờ cùng nhau đến, Tiêu anh hùng, không được tại phẩm một chút nhỏ chút sao?"

Kiều Phong hoặc là đã là đổi tên Tiêu Phong ân cừ tất báo nam nhân, nhìn một chút Đoàn Chính Thuần nói ra: "Không cần, các người đồ vật, ta ăn không quen, A Chu, chúng ta đi."

Bất thành linh Lưu Vân gọi lại Tiêu Phong, "Hiện tại hẳn là đổi giọng gọi Tiêu anh hùng, chuyện này ta cảm thấy có kỳ quặc, không bằng chúng ta ... "

"Lưu Vân!" Tiêu Phong xa xa chỉ Lưu Vân đầu nói, "Khỏá này đầu lâu tạm thời gửi tại người trên bờ vai, chờ ta giải quyết xong đêm nay sự tình, lại đến lấy quay về ta đã sớm hẳn là cầm đồ vật."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 142: Người quên? Thiên Toán!

Màn đêm buông xuống mây đen che nguyệt, đen nhánh trên cầu đá, đi lại từng trận âm phong.

Cùng lúc đó, Tiêu Phong đứng tại trên cầu chờ đợi cái kia hại hấn thân bại danh liệt Đại Ác Nhân.

Lưu Vân và A Tử lúc này núp ở phía xa sau cây, A Tử miệng vẫn bị chặn lấy, thế nhưng là mắt to vụt sáng vụt sáng xem cầu kia bên trên hết thấy động tĩnh.

Lưu Vân ở một bên xem phong cảnh nói ra: "Tiểu sư muội, ngươi đoán trên cầu người này là cha ngươi vẫn là tỷ tỷ ngươi à?"

A Tử từ quay đầu nhìn về phía Lưu Vân, làm sao chính mình có cha còn có tỷ tỷ chính mình cũng không biết, hấn là từ nơi nào biết?

Lưu Vân khẩn trương nhìn xem trên cầu hết thấy động tĩnh, cuối cùng tại gió biến mất thời điểm, Trần Nam Vương Đoàn Chính Thuần từ cầu một bên khác leo lên tới.

"Ngươi tới."

Tiêu Phong quay người lại, lại có một tia nhân nhật chân khí quanh quần tại thân thể của hấn bốn phía, "Đến, chờ ngươi thời gian thật dài, xem ra ngươi cũng là một cái thủ tín người, nói như vậy những này làm qua đến sự tình, ngươi cũng nguyện ý thừa nhận?"

Đoàn Chính Thuần hai tay đặt sau lưng, ngừ khí ảm hàm nhân nhật ưu thương nói: "Không thừa nhận cũng không được a, đã ngươi đều đã tìm tới cửa, ta nhất định phải cùng ngươi có một cái công đạo."

Lưu Vân tâm đạo: A, ta biết ngươi là ai, không nghĩ tới nội dung cốt truyện vẫn là hướng về tại đây phát triển, Tiêu Phong a, và ngươi biết thời gian dài như vậy, ta còn không có gặp qua ngươi khóc đây.

Sau đó đã nhìn thấy Tiêu Phong chân khí trong không khí ảm ảm ngưng tụ ra một đầu Du Long hình dáng, "Đã như vậy, ngươi sát phụ thân ta, mẫu thân, nghĩa phụ, Nghĩa Mẫu và Thụ Nghiệp Ân Sư, ta đánh ngươi 5 chưởng, 5 chưởng về sau, trời cao biển rộng, hai chúng ta không thiếu nợ nhau!"

Đoàn Chính Thuần sắc mặt lạnh nhạt, "Chỉ nhất chưởng đổi một cái mạng, là ta Đoàn mỗ người kiểm lời, xuất chưởng đi!"

Tiêu Phong tâm đạo: Mặc dù ngươi Đại Lý đoạn kiều võ công trác tuyệt, nhưng là ngươi võ công cũng không có mạnh đến có thể không nhìn ta Tiêu Phong tuyệt học, chỉ sợ ngươi nhất chưởng cũng chịu bất quá đi!

Song chưởng nhất thời ngưng tụ chân khí, quần quanh ở quanh thân Du Long bỗng nhiên tràn vào Tiêu Phong trong lòng bàn tay, bầu trời bất thành linh hiện lên một đầu thiểm điện, thật giống như bầu trời mở mang tâm mắt đồng dạng.

Kháng Long Hữu Hối!

Không thể địch nổi Hàng Long Thập Bát Chưởng, đang nhấp nháy lời điện dưới, phảng phất xen lẫn Thiên Địa Chi Uy, gào thét lên đánh về phía Đoàn Chính Thuần.

A Tử trong mắt, Tiêu Phong bất thành linh hóa thân thành uy vũ Thiên Thần, lại phối hợp Hàng Long Thập Bát Chưởng thanh thế, liền phảng phất thần binh thiên hàng.

Tốt ••• thật là anh vũ a!

Nhưng là ngay tại lúc này,

Một cái Hắc Y Nhân từ trên trời giáng xuống, trên tay chưởng pháp ầm ầm đánh vào Tiêu Phong ngoại phóng chân khí chưởng lực bên trên.

Bành!

"Tiêu Đại Hiệp dừng tay, ngươi hiểu lầm người này!"

Lưu Vân tâm lý run lên, làm sao tại đây sẽ xuất hiện một người như vậy, chẳng lẽ còn có người khác cũng đang chú ý Tiêu Phong?

Từ nơi này người thanh âm bên trong có thể phán đoán là một cái rất lão nhân, chẳng lẽ là Tiêu Viễn Sơn? Không đúng, Tiêu Viễn Sơn là không sẽ quản chuyện này, chẳng lẽ còn có hấn võ lâm cao thủ?

"Các hạ, ngươi xem lâu như vậy bộ phim, còn không hiện thân một lần!" Chỉ gặp người áo đen này hướng phía phương hướng chính là Lưu Vân tại đây, giống như hấn so Lưu Vân giấu thời gian còn muốn dài.

Lưu Vân lập tức giải khai A Tử dây thừng một chân đem nàng đạp ra ngoài, A Tử một cái lao đảo kém chút quăng xuống đất, cũng xấu hổ nhìn xem trên cầu ba người.

"Cái kia ••• cái kia, ta nói ta là bị ép đến, các ngươi tin sao?"

Tiêu Phong vốn còn muốn hỏi cái này Hắc Y Nhân vì sao ngăn cản hấn báo thù, thế nhưng là vừa nhìn thấy cái này áo tím phục tiểu cô nương, lập tức liền nhớ lại cô gái này là ban ngày cùng với Lưu Vân người.

Chẳng lẽ lại là Luru Vân?

Nào biết người áo đen này còn không buông tha nói ra: "Các hạ giấu đầu lộ đuôi, vẫn còn muốn giấu đầu hở đuôi, chẳng lẽ nhất định phải lão phu tự mình đi mời sao?"

Luru Vân cũng không phải nhất định phải không ra, khi hắn đem A Tử đập ra ngoài thời điểm, liền tranh thủ thời gian mượn cái này hấp dẫn ánh mắt trong nháy mắt dùng Lăng Ba Vi Bộ đường vòng cầu chính diện.

Một đạo sáng lói xẹt qua chân trời, đã nhìn thấy Luru Vân thân nhiên đứng tại cầu phương xa, chậm rãi đi đến ba người phụ cận, A Tử xem xét sự tình không đúng, tranh thủ thời gian chạy mất.

Ngột ngạt bầu trời đêm, xẹt qua chân trời sáng lói, sắc trắng áo trắng Luru Vân tựa như U Minh trở về quý công tử đồng dạng.

Luru Vân nhìn xem người áo đen này, không chút nghĩ ngợi lại hỏi: "Khang Mẫn có phải hay không là người bọn họ trói đi?"

Người áo đen này cười ha ha một tiếng, "Không hổ là Nam Dương vương, đáng tiếc người đoán đúng đằng trước đoán không trúng phía sau, người muốn biết Khang Mẫn hiện tại ở đâu bên trong sao?"

Tiêu Phong bỗng nhiên thối lui ba bước, cũng là toàn thân đề phòng nhìn trước mắt người áo đen này, có thể từ hắn Tiêu Phong trong tay cướp đi người vốn chính là hắn si nhục, không nghĩ tới vậy mà chính mình đưa tới cửa, "Người đem Khang Mẫn giấu ở nơi nào?"

Đang lúc người áo đen này muốn trả lời Tiêu Phong thời điểm, Luru Vân hóa thân tàn ảnh, bất thành linh xông lên đầu cầu, mục tiêu thành linh chính là người áo đen này sau lưng Đoàn Chính Thuần.

Nhưng là người áo đen này sao có thể để cho Luru Vân đắc thủ, liền tiếp đánh ra mười mấy chiêu, thế nhưng là hắn vạn lần không ngờ chính là cái này Tiêu Phong vậy mà lại trong nháy mắt này trợ giúp Luru Vân, lập tức hắn sở hữu chiêu thức.

Liên tiếp tiếng vang đi qua, Luru Vân đá một cái bay ra ngoài người áo đen này xoay người lại vỗ tay một cái, một cái xoay người liền bóp lấy Đoàn Chính Thuần cổ nói, "Hiện tại chúng ta trên tay đều có một mã, là lẫn nhau trao đổi vẫn là lẫn nhau giết con tin!"

"Người!"

Hắc Y Nhân không có lúc phát tác đội, lúc này Tiêu Phong bất thành linh lên tay, một đạo hình rồng Kính Khí bỗng nhiên hướng hắn đỉnh đến, Hắc Y Nhân trong lúc vội vàng đưa tay chống đỡ, nhất thời bị Kính Khí húc bay, cũng chặt vật nhảy đến dưới cầu.

Đứng tại dòng suối nhỏ bên trong nhìn xem Luru Vân và Tiêu Phong, làm sao lại hướng phía tại đây phát triển, không nên a, hai người kia?

"Tiêu Đại Hiệp, người làm sao không nhìn người này là ai?" Chỉ bị Luru Vân bóp cổ Đoàn Chính Thuần nói ra.

Mà cái này Đoàn Chính Thuần lập tức liền nhận ra người áo đen này âm thanh, liền xem nói với Tiêu Phong: "Có lỗi với Tiêu đại ca, là ta."

A Chu?

Tiêu Phong bất thành linh xé mở Đoàn Chính Thuần khuôn mặt, chính là A Chu khuôn mặt, làm sao biến thành A Chu, nguy hiểm thật nguy hiểm thật ta kém chút đức thành sai lầm lớn. Thế nhưng là nàng vì sao lại thay thế Đoàn Chính Thuần tới đây?

Nào biết Luru Vân nhìn xem người áo đen này nói ra: "Thật sự là hảo thủ đoạn, xem ra người trước kia liền biết nàng không phải hắn, người tới nơi này không phải một ngày hai ngày a?"

Mà người áo đen này cũng là rất bình tĩnh nói: "Vương gia không phải cũng là giống như ta, trước thời gian liền đến tìm vị trí tốt xem kịch vui, để cho vị này Tiêu Đại Hiệp ném một chút đau mắt tình cảm chân thành tâm tình không phải sao?"

Nhưng là Luru Vân vừa nắm A Chu cổ, A Chu liền hừ nhẹ một tiếng, Luru Vân nói ra: "Không được a, vẫn là bị người bày một đạo. Thân phận của người ta không biết, thế nhưng là người thế mà lại vì cái này nữ nhân xuất thủ cứu giúp, với lại người cũng biết Khang Mẫn hạ lạc, người là hiện tại mang theo nữ nhân này thì thế trở lại, vẫn là mang theo Khang Mẫn tới?"

Người áo đen này nói ra: "Vương gia đã có sở cầu, ta tất nhiên sẽ thỏa mãn Vương gia!"

Nói vỗ tay một cái, vậy mà trong rừng còn có hai cái Hắc Y Nhân lâu la, lại bị trói hai tay Khang Mẫn đi ra cánh rừng. Giờ phút này Khang Mẫn quần áo không chỉnh tề, đầu tóc rối bời, cả người đều mất đi ngày xưa hào quang.

Mẫu thân!

Luru Vân nhất thời giận dữ: "Người đối với nàng làm cái gì!"

Người áo đen này xoát kéo xuống chính mình mặt nạ, lộ ra Luru Vân đã sớm quên đến lên chín tầng mây khuôn mặt đi ra.

Yến Long Uyên?

"Ha ha, không có ý tứ Vương gia, từ ngươi bước vào Đại Tổng ngày đầu tiên bắt đầu, ta liền rất muốn biết đến tột cùng là cái gì để ngươi không tiếc vi phạm năm đó lời thề cũng phải đặt chân bên trong. về sau ta phát hiện ngươi thể mà cũng ưa thích cái này Hữu Phu Chi Phụ, đã như vậy ta liền cũng cho ta thuộc hạ cũng ưa thích thích nàng, vừa vặn mọi người sung sướng để thoải mái, không phải đều thật tốt sao! Ha ha ha ha!"

Lưu Vân giờ phút này rằng bên trong đều khai ra từng tia từng tia máu tươi, Tiêu Phong cũng nhìn xem Khang Mẫn bộ dáng như vậy, nội tâm càng là tự trách, làm sao lại dạng này, tất cả đều là ta bảo vệ bất lực, ta!

"Súc sinh! Súc sinh!" Nói xong nhất chương liền đem trong tay A Chu đánh về phía Yến Long Uyên, một chương này bao hàm Lưu Vân mười thành chương lực còn có một phần trăm vạn nộ hỏa, A Chu lăng không bay lên, cả người giống như muốn đem cả đời mình máu đều muốn nôn sạch sẽ giống như.

"A!" Yến Long Uyên không muốn Lưu Vân lại đột nhiên nổi lên, mắt thấy Lưu Vân liền cấp tốc chạy về phía Khang Mẫn vị trí, hai cái này lâu la không phải Lưu Vân đối thủ, bọn họ giờ phút này trong mắt chỉ có một đầu Tuyệt Thế Hùng Thú, một giây sau đã nhìn thấy thân thể mình sững sờ đứng tại chỗ, nguyên lai bầu trời là như thế này.

Làm Lưu Vân cầm Khang Mẫn ôm chặt trong ngực thời điểm, Khang Mẫn đã không có hô hấp, cả người trở nên không có một tia sinh cơ, Lưu Vân tranh thủ thời gian lấy tay dò xét tại Khang Mẫn trên cổ.

"Làm sao lại dạng này?"

Lưu Vân nhất chương chống đỡ tại Khang Mẫn giữa lưng bên trên, cầm cuộn cuộn không dứt Bắc Minh Chân Khí toàn lực chuyển Khang Mẫn trong thân thể, thể nhưng là Khang Mẫn thân thể thật giống như một cục mộc đầu đồng dạng, chân khí tiến đến trong cơ thể nàng, chân khí liền tàn ra.

"Làm sao lại dạng này? Tại sao phải tự đoạn tâm mạch, tại sao phải chết?"

"Vương bát đản!" Lưu Vân nhìn lại, Yến Long Uyên giờ phút này đã mang theo A Chu thi thể chạy, chỉ để lại Tiêu Phong tranh tranh đứng tại trên cầu.

"Tôi nay đến tột cùng làm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Thiên Toán! Báo ứng!

Tháng cao cao, Tinh rải rác

Phe phẩy gió nhẹ, Vân tung bay xa

Cô bờ sông, tâm mạc mạc

Hai đời đất, ai Akatsuki

Quay đầu ở giữa, bao nhiêu vui cười đêm qua, Thiên Tàn ức truy năm cũ

Mà bây giờ, nhân sự sớm bay xa

Cô Phần một mộ, thê thăm Hoàng Lập trời, khắp núi xanh tươi ai biết, người gây cười yêu.

Lưu Vân bất thành linh phát hiện mình vẫn đang làm sự tình là như thế buồn cười, thật sự là cái gì đều bồi đi vào, lúc đầu không có gì cả, lại thật cảm chính mình biến thành người cô đơn.

Quý gồi Khang Mẫn Thanh Trung phía trước, Lưu Vân dùng son hồng nhất bút nhất hoạ cho Khang Mẫn mộ phần tô lại bên trên chữ, "Ta vẫn cho là ta có thể chương không hết thầy, ta vẫn là quá tự tin, mẹ, nói một câu có lỗi với chỉ sợ ngài đã nghe không được. Nhưng là lão gia hỏa kia âm thanh, ta nhất định thay ngươi nhận lấy, chò ta chết về sau, ta nhất định sẽ tới nói cho ngươi biết."

Thời gian tại như từng giọt từng giọt nước trôi qua, Lưu Vân cũng không biết quý bao lâu, nhưng là luôn cảm thấy nếu như chính mình hiện tại liền đứng

lên, muốn đối mặt hẳn không muốn nhất đối mặt đồ vật đồng dạng.

Bất thành linh một cây to bằng cánh tay đại hương thơm thiêu đốt lên bay về phía Khang Mẫn mộ phần, PHỐC một chút cắm ở một bên, Luru Vân nhìn lại, Yến Long Uyên đã thay đổi một tịch Thanh Sam chậm rãi đi tới.

Khi hắn đi đến khoảng cách Luru Vân mười mét khoảng cách dừng lại, mỗi chữ mỗi câu đọc lên Khang Mẫn trên bia mộ chữ, "Người cơ khổ Khang Mẫn mộ, bất hiếu Thằng Nhi lập!"

"Ngươi là con trai của nàng?"

Yến Long Uyên trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào giải thích tốt, trước đó trong đầu muốn kéo khép lại Luru Vân lời nói toàn bộ hóa thành nói nhảm

Ngay từ đầu chỉ là coi là Luru Vân thuộc về trọng khẩu vị loại kia loại hình, cũng nghĩ đến dùng cao thâm võ công cùng mỹ lệ giai nhân mời chào Luru Vân, cũng chính là coi là Khang Mẫn chết cũng liền chết, không nghĩ tới •••

Luru Vân chậm rãi buông xuống trang bị son hồng bát sứ, hốc mắt ửng đỏ nhìn xem vừa mới viết xong Mộ Bi, "Mẫu thân a, nếu ta cái gì đều sợ, sợ trời, sợ, sợ người. Ta sợ hãi ta có được mất đi, cũng sợ ta mất đi biến mất, sợ hơn biến mất quên. Luôn luôn làm một chút vui buồn thất thường sự tình, tới nhắc nhở mình còn sống, còn có thể chạy, có thể nghe, có thể nói, có thể cười. Nhưng là ta hiện tại không sợ, bởi vì ta cảm thấy là nên trở lại thời điểm. Cho dù không thể cùng ngươi tại gặp nhau, cũng muốn nói với chính mình nguyên lai phụ mẫu, ta sống rất vui vẻ."

Yến Long Uyên cảm Luru Vân nói tới mỗi một chữ đều nghe được rõ ràng, thế nhưng là nói thật ra là quá sờ không tới đầu não,

Không phải là bởi vì mẫu thân chết về sau điên a?

Luru Vân chậm rãi đứng lên, nhìn xem lộ ra một bộ ta cũng kinh ngạc biểu lộ Yến Long Uyên nói ra: "Lão hỗn đản, ngươi cùng ta đều là khốn kiếp, nhưng là duy nhất khác nhau là, ngươi là một cái làm ta cảm ghét đến cực hạn, lỗ nhĩ sinh giò đỉnh đầu sinh đau nhức lão hỗn đản. Mà ta mạo xưng lượng cũng chính là một cái rất đẹp trai hỗn đản mà thôi."

Yến Long Uyên nghe xong nhất thời sắc mặt giận dữ, "Tiểu tử, ngươi không nên quá điên cuồng, ngươi võ công cũng là ta cho ngươi, ngươi cho rằng ta muốn giết ngươi sẽ đến cho ngươi mẹ đáng hương!"

Luru Vân vẩy vẩy trên tay son hồng, trên thân tản mát ra nhân nhật Tử Yên, vây quanh thân thể của hắn ngưng tụ không rời, "Lão hỗn đản a, những cái kia đều không trọng yếu, đã ngươi chính mình tới, cũng tiết kiệm ta đi tìm ngươi. Hôm nay ở cái này trước mộ nhất định sẽ có một cái hỗn đản chết, mặc kệ là ngươi chết hoặc là ta chết đều không lỗ."

"Xem chừng!"

Yến Long Uyên bị Luru Vân lão hỗn đản trước lão hỗn đản sau khi chửi loạn, sớm đã không còn những cái kia hàm dưỡng. Nói xong nhất chương oanh ra, nhưng là Luru Vân Đại Từ Đại Bi Chương nhất thời cùng cái này một cái cực mạnh chương lực đối đầu.

Bành một tiếng không hưởng, Luru Vân dùng cực nhanh thân pháp đi vào Yến Long Uyên trước người, chương lực liền giống như dao động đồng dạng, hiện lên mà ra, ngăn ngại trong nháy mắt, cũng đã điệp gia năm lần chương lực.

Yến Long Uyên giờ phút này cũng là hung tính đại phát, chương lực nghiêng tuôn ra mà ra, lập tức và Luru Vân Chương pháp luật sử xuất Kính Lực không kém chút nào, còn ần ần áp chế Luru Vân.

Nhưng là giờ phút này đã trong lòng còn có từ chí Luru Vân nơi nào sẽ có lưu dư lực, cảm toàn thân nội lực tụ tập nơi tay trên lòng bàn tay, một cổ đáng sợ ba động từ trong bàn tay hắn đánh ra.

Bành! Bành! Bành!

Luru Vân Hữu Chương và Yến Long Uyên Tả Chương đối lập, hai cổ kinh phong trong không khí giao đối mặt, trầm thấp tiếng va chạm nhất thời truyền bá ra, trong suốt sóng gợn đã khuếch tán ra đến, áp lực mạnh, vậy mà đã để mặt đất nứt ra!

"Tiểu tử thú muốn chết!"

Yến Long Uyên không được tại lưu thủ, vừa mới hai chương đối lập, Luru Vân độc nội lực theo chân khí du tẩu tiến vào Yến Long Uyên kinh mạch bên trong. Nhưng là hắn tựa hồ cũng sớm đã có ứng đối phương pháp, độc khí từ tay trái mà vào, nhưng là theo hắc Đẩu Chuyển Tinh Di nhất chuyển, vậy mà lại từ trong bàn tay trái bài trừ.

Nhất thời dưới chân nhiễm đến độc khí cỏ tươi trong nháy mắt biến thành tử sắc, sau đó vậy mà lấy mất thường có thể thấy được tốc độ khô héo. Nếu như nói Yến Long Uyên Đẩu Chuyển Tinh Di tại trong vòng năm năm càng ngày càng tinh tiến, vậy cũng có thể nói Luru Vân độc cũng tại trong năm năm này có không thể khinh thường thăng hoa.

Với lại đừng nhìn Yến Long Uyên ung dung không vội cảm độc khí bài trừ, thế nhưng là trong tay trái không thể xem kỹ khe run, cũng chỉ có Yến Long Uyên tự mình biết.

Nhất định phải tranh thủ thời gian cầm xuống tiểu tử này, không phải vậy sẽ chỉ làm sự tình càng hồng bét!

Yến Long Uyên hét lớn một tiếng, nhất thời một cổ khó mà nói rõ cảm giác áp bách đánh lên Lưu Vân, liền như là Thái Sơn Áp Đình.

Cảm thụ được Yến Long Uyên mang đến áp lực, Lưu Vân Trường Tụ hất lên bỏ đi áo ngoài, "Tới đi, hôm nay ngươi không chết thì là ta vong."

Yến Long Uyên bây giờ không có ở đây có bất kỳ chần chờ, thân hình nhất động, chưởng lực lần nữa bạo lực mà ra, trong lúc phát tay, chân khí trong cơ thể ầm ầm kéo đến bạo dũng mà ra.

Làm Lưu Vân cùng Yến Long Uyên chưởng lực đụng vào nhau nơi một khắc, võ công của hắn đã vượt xa khỏi chính mình tưởng tượng. Yến Long Uyên cường đại chưởng lực cuối cùng đột phá Lưu Vân Hộ Thể Chân Khí, giờ phút này đã nhìn thấy Yến Long Uyên nhất chưởng khắc ở Lưu Vân trên ngực.

Đang lúc Lưu Vân và Yến Long Uyên dây dưa một khắc chưa tách ra thời khắc, Lưu Vân Nhất Dương Chi thành lực đã lâu, tay trái một phát bắt được Yến Long Uyên tay phải, đầu gối phải đứng vững hấn bụng dưới, thừa dịp thân hình hắn bất ổn ở giữa, cầm toàn thân nội lực chú tụ tại Nhất Dương Chi phía trên.

Đã nhìn thấy một đạo màu đỏ tươi Huyết Trụ từ Lưu Vân trên ngón trở phát ra, trực tiếp bắn vào Yến Long Uyên lồng ngực về sau thấu xuyên mà ra.

Yến Long Uyên Hữu Chưởng từ đứng sau thời điểm lập tức đổi tay, lại là nhất chưởng khó mà ngôn ngữ chưởng lực đánh vào Lưu Vân trên ngực. Chỉ nhìn thấy Lưu Vân thật giống như một cái điều đứt dây bay ngược đến Khang Mẫn trước mộ bia, còn đụng đổ mặt đất son hồng.

Đỏ tươi Sơn vung hấn một thân, mà Yến Long Uyên tranh thủ thời gian điểm trụ chính mình huyết thiên đột và Đan Trung Huyết, cũng may chiều này Nhất Dương Chi xuyên thấu lực phi thường, nếu là Chi Lực lưu tại trong thân thể liền trở nên cũng phiền phức.

Bất thành linh Yến Long Uyên bỗng nhiên ho ra một ngụm máu, thân thể không bị khống chế quỵ sau lưng Lưu Vân Khang Mẫn trước mộ, mà Yến Long Uyên hoảng sợ nhìn xem Lưu Vân, "Ngươi đối với ta làm cái gì, vì sao?"

Yến Long Uyên cũng cảm giác thân thể của mình đang mất đi khống chế, với lại cái này Lưu Vân nhất định là dùng cái gì yêu pháp, ta không thể chết ở chỗ này, ta còn có đại sự chưa thành, ta không thể chết a!

Lưu Vân hữu khí vô lực nhìn xem hoảng sợ vô pháp tự kiểm chế Yến Long Uyên, một vòng nụ cười lần nữa hiện ra ở trên mặt hắn, "Ha ha, không nghĩ tới đi, lão hỗn đản. Đã ngươi võ công Thông Huyền, có thể không sợ ta chân khí, như vậy lần này liền trực tiếp để ngươi thân thể uống vào ta Độc Huyết, ngươi không có cách a?"

Yến Long Uyên hoảng sợ muốn dùng Đầu Chuyển Tinh Di chuyển xuất thân thể Độc Huyết, nhưng là không nghĩ tới thân thể nửa bên lập tức liền không nhận chính mình khống chế, "Giải được đâu! Đem giải được cho ta!"

"Ha ha, ta nếu là có thể nghiên cứu ra giải được, vậy ta còn làm cái rắm độc a, ngươi liền cùng ta cùng chết ở chỗ này đi. A đúng, ngươi võ công rất cao có thể tại kéo dài hơi tàn một hồi, thật tốt sám hối chính mình chuyện sai đi, Yến Long Uyên!"

Lưu Vân nói dứt lời, chậm rãi khép lại chính mình ánh mắt, tại nhắm mắt lại trước đó còn nhìn thấy Yến Long Uyên dùng có thể lên đường (chuyển động thân thể) thân thể từ trong quần áo móc ra một cái tên lệnh kéo tiếng nổ về sau, tranh thủ thời gian vận công hộ thể.

Ha ha, chậm rãi giấy dựa đi, tuy nhiên ta không kịp nghe ngươi nói thật xin lỗi, nhưng là ngươi tuyệt vọng, ta nhận lấy.

Yên lặng gió, lại một lần nữa thổi qua cái này cô tịch thế giới.

Hết thấy thật giống như chưa từng xảy ra cái gì đồng dạng, nơi xa bất thành linh chạy đến một đội kỵ binh áo đen, mục tiêu thành linh chính là ở chỗ này không biết nằm bao lâu đã mất đi tri giác Lưu Vân.

Dẫn đầu vẫn là cái này tuyệt mỹ nữ tử, nhìn thấy hiện trường hấp hối Lưu Vân, một bãi không biết là người nào vết máu, còn có một cái bị giới nửa bên son hồng Mộ Bi.

"Còn thất thần làm gì! Đem hắn khiêng đi!"

Nhìn xem thủ hạ luống cuống tay chân bộ dáng, thỉnh thoảng liền đem Lưu Vân diên một chút, tâm lý yên lặng nói ra: "Hỗn đản, hôm nay có ta Triệu Tuệ Mẫn tại, Lưu Vân, ta liền không cho phép ngươi chết!"

Chương 144: Hùng Hải Tử

Tối tắm gian phòng , khiến cho người chán ghét ri nước âm thanh.

"Nơi này là?"

Một tấm đại thụ lập tức đặt tại Lưu Vân trên ngực, "Đừng lộn xộn, tuy nhiên người thương xu thế khôi phục phi thường tốt, nhưng là dù sao cũng là trở về từ cõi chết, liền hảo hảo tu dưỡng đi."

Người này là ai, làm sao nói âm thanh nhộn, tốt giống như thái giám.

Hiện tại Lưu Vân đã cảm thấy chính mình mí mắt thật nặng, còn chưa kịp xem hấn khuôn mặt liền lại một lần nữa té xỉu, ngủ say sưa đi qua.

Lại một lần nữa khi tỉnh dậy, nhìn thấy Triệu Tuệ Mẫn nghiêm túc cho hấn lau đi bởi vì được lực chống lại lúc toát ra mồ hôi lạnh.

Mở miệng câu nói đầu tiên cũng là "Triệu cô nương." Câu nói thứ hai chính là "Nhiều chuyện."

Triệu Tuệ Mẫn nhất thời sắc mặt đại biến nói ra: "Ai nha, bản cô nương cứu người, người đây là cái gì biểu lộ!"

"Người để cho ta chết không phải, làm gì về vôi cho thêm chuyện ra."

Lúc này một cái tuổi già sức yếu âm thanh từ bên ngoài truyền đến, "Là Ai Gia hạ chỉ ý, người chết ở đâu đều được, cũng là không thể chết tại chúng ta Đại Tổng."

Đã nhìn thấy một cái ung dung hoa quý lão phu nhân từ bên ngoài từ thái giám đỡ lấy đi tới, Lưu Vân liếc một chút liền nhận ra bà lão này bà, "Cao Thái Hoàng Thái Hậu?"

"Không sai, chính là Ai Gia."

Lão Bà Bà cứ như vậy ngồi ở bên cạnh trên ghế, đánh giá Lưu Vân, sau đó cười cười nói: "Không nghĩ tới chúng ta vậy mà lại là lấy dạng này trắng cảnh gặp mặt, Ai Gia một mực liền muốn gặp người một chút, không nghĩ tới đúng là dạng này thực hiện nguyện vọng."

Lưu Vân không dám khinh thường, trước mắt nữ nhân này cơ hồ nắm giữ lấy toàn bộ Đại Tổng mệnh mạch, Tổng Thần Tông chết về sau, Đại Tổng cơ hồ chỉ còn lại năng âm thanh. Với lại nếu như nữ nhân này nếu là có phương diện này đã tâm lời nói, năng khả năng cũng là cái thứ hai Vô Tắc Thiên cũng khó nói.

Nhưng là nào từ hiện tại vẫn là chóng mặt, vạn nhất bọn họ ám toán mình làm sao bây giờ, "Nói như vậy Thái Hoàng Thái Hậu là xuất phát từ từ bi mới cứu ta đúng không?"

"Cũng có thể nói như vậy, chẳng qua nếu như không phải người quá chướng mắt, Ai Gia ngược lại là muốn nhận xuống người coi cái Nghĩa Tử cũng tốt." Cao Thái Hoàng Thái Hậu lời nói luôn luôn để cho người ta nghe không hiểu, Lưu Vân cũng bị nàng nói hồ đồ.

Nói đùa, nhận ta làm Nghĩa Tử? Cái này không giống một cái đương quyền người nói chuyện à, chẳng lẽ nàng có cái gì ý đồ, vẫn là nói nàng thật sự là muốn đơn thuần nhận ta làm Nghĩa Tử.

"Ha ha, Thái Hoàng Thái Hậu ý đẹp, ta chỉ có thể cự tuyệt, dù sao chúng ta lập trường khác biệt,

Với lại ta còn dậy không nổi, các người muốn nói cái gì cứ nói đi, vừa vặn ta ở chỗ này dưỡng thương, còn có thể nghiêm túc suy nghĩ một chút các người đề nghị."

Kết quả cao Thái Hoàng Thái Hậu nhẹ giọng ho khan vài tiếng, lập tức liền có một cái tiểu thái giám bung tới một chén không biết là thứ gì nấu thành canh thuốc để cho nàng uống một hớp xuống dưới.

Cao Thái Hoàng Thái Hậu nhìn về mặt mê hoặc Lưu Vân nói ra: "Chắc hẳn Nam Dương vương nhìn thấy, Ai Gia thân thể không tốt lắm."

"Cho nên?"

Cao Thái Hoàng Thái Hậu lui bốn phía mọi người, chỉ để lại Triệu Tuệ Mẫn ở một bên phụng dưỡng, âm thanh nặng nề nói ra: "Cho nên, Ai Gia muốn ở ta nơi này cái Lão Bà Tử không chết trước đó, cho ta bọn hậu bối lưu lại ít đồ."

Lưu Vân lông mày nhướn lên, "Không phải là ta trên cổ đầu người a?"

Cao Thái Hoàng Thái Hậu khoát khoát tay, "Phổ thông bần gia nhà nghèo bọn họ, trước khi chết cũng sẽ cho tử tôn lưu lại vài mẫu đất cày, người nói ta Đại Tổng lớn như vậy gia nghiệp, Ai Gia nếu là không lưu mấy tay cho ta tử tôn, người nói Ai Gia chết sẽ cam tâm sao?"

"Cho nên nói người đến muốn cái gì?"

Cao Thái Hoàng Thái Hậu mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Ta muốn Yến Vân Thập Lục Châu!"

Yến Vân Thập Lục Châu? Bà lão này mẹ thật lớn khẩu vị, vậy mà muốn đem Liêu Quốc ăn vào miệng bên trong Yến Vân Thập Lục Châu tại muốn trở về, cái này thế nhưng là một cái Đại Lão Hồ, chẳng lẽ nàng không sợ?

"Ha ha, tha thứ ta bất lực, ngài mộng tưởng quá mức to lớn, thậm chí to lớn đến để cho ta cảm thấy ngài thật đang nằm mơ."

"Luu Vân!" Triệu Tuệ Mẫn lập tức hô lên Luu Vân tên, đồng thời còn nhìn hẩn chăm chăm, "Người làm sao dám dùng loại giọng nói này nói chuyện với Thái Hoàng Thái Hậu."

"Không sao, nha đầu." Cao Thái Hoàng Thái Hậu nhìn xem Luu Vân nói ra, "Ai Gia cũng biết dựa vào Ai Gia bản sự còn không thể lập tức để người tin phục, nhưng là Ai Gia biết nếu như chúng ta hai cái liên thủ, nhất định có thể ngăn được lại Liêu Quốc. Đến lúc đó nếu như thành công muốn về Yến Vân Thập Lục Châu, tiền tài mỹ nữ tùy người mở miệng, chỉ cần người mở miệng là được rồi."

Nhưng là Luu Vân đem chân mền đi lên nói lại, tiếp tục dùng khăn lông ướt xoa mấy lần khuôn mặt.

"Oa Nga, thật sự là cũng dụ hoặc, nhưng là Thái Hoàng Thái Hậu, ngài nhìn ta hiện tại ăn cơm, một hồi nhiều nhất chỉ có thể ăn một con gà hai bát cơm, ngủ cũng chỉ cần cái này rộng ba thước, mặc quần áo chỉ cần áo có thể che đậy thân thể không quá bản ta đều có thể tiếp nhận. Cho nên ngài tiền a, mỹ nhân a, với ta mà nói liên tốt giống như Kính Hoa Thủy Nguyệt, chỉ là nghe so sánh qua nghiền mà thôi."

"Vậy theo Vương gia ý tứ đâu?"

Luu Vân thở dài một hơi, xem ra nếu như ta nếu là không nói cái gì, lão thái bà này nhất định sẽ không đi. Nhưng là ta hiện tại không chết thành cũng không muốn chết lại, nhưng là muốn là bởi vì không hợp tác cứ như vậy chết ở trong tay bọn họ, đó còn là rất biệt khuất.

"Hãy cho ta suy nghĩ một chút đi, dù sao ta phải cẩn thận suy nghĩ một chút ta đến còn thiếu cái gì, Thái Hoàng Thái Hậu không đến nỗi ngay cả dạng này thời gian cũng đợi không được đi."

Đã nhìn thấy cao Thái Hoàng Thái Hậu chống lên chính mình Phượng Đầu trượng, Triệu Tuệ Mẫn mau chóng tới đưa nàng diu dắt đứng lên, sau đó nàng nói ra: "Cũng tốt, đã như vậy, Ai Gia sẽ không quấy rầy Vương gia tĩnh tư, nha đầu, đỡ Ai Gia đi."

Đưa mắt nhìn đi cao Thái Hoàng Thái Hậu, Luu Vân tranh thủ thời gian tĩnh tọa tĩnh tâm vận công, cảm thụ chính mình thương thế như thế nào.

Quả nhiên, Bắc Minh Thần Công quả nhiên là đoạt tạo hóa công lao, chịu hẳn phải chết thương tổn, vậy mà phối hợp với thỏa đáng thi cứu thủ đoạn liền có thể khôi từ hồi sinh, Yến Long Uyên, Mộ Dung Bác?

"Chờ ta thương thế một tốt, ta liền sẽ tới tìm các người, chờ lấy ta."

Ngay tại Luu Vân liệu thương thời điểm, một cái mùi mấy tuổi tiểu hài tử bất thành linh xông vào Luu Vân gian phòng, đằng sau còn đi theo không ít cung nữ và thái giám.

"Quan Gia, Quan Gia, ngài không thể đi vào a."

Nhưng là hẩn đã tiến đến, Luu Vân nghĩ như vậy, nhìn thấy tiểu hài tử này một mặt không phục bộ dáng cũng cảm giác không có chuyện gì tốt phát sinh.

Quả nhiên đứa trẻ này mà vừa tiến đến, liền đem cầm trong tay thạch đầu ném về phía Luu Vân. Luu Vân tuy nhiên bị thương nặng, nhưng là không đến nỗi ngay cả cái này cũng tiếp không đến.

Ba một chút liền đem cái này lấy tay nắm lấy, hoàn hồn xem xét, kém chút không có bắt lấy, "Hoàng Đế Tín Tỷ?"

Hoàng đế trừ tượng trưng cho chí cao vô thượng Hoàng Quyền Truyền Quốc Ngọc Tỷ, và phê chi thị khác biệt Tấu Chương khác biệt công dụng Ngọc Tỷ bên ngoài, còn có một khối đơn độc thuộc về cái hoàng thượng này tư nhân Ân Tín —— Tín Tỷ.

Cái này cũng là con trai của Triệu Húc a, làm sao như thế gấu đầu, "Người ở đâu đến vậy?" Chắc hẳn hẩn là theo đuôi cao Thái Hoàng Thái Hậu mà đến đây đi, thật là một cái không an lòng hạng người.

Triệu Húc nói ra: "Người không phải Người tốt, Hoàng Tổ Mẫu tới tìm người nhất định là muốn trảm, trảm không sợ người!"

Xem ra hoàng đế cũng không dễ làm a, riêng là thiếu niên Hoàng Đế, là cái cây già lên mặt đều có thể khi dễ hẩn. Nhưng là chính là bởi vì dạng này, Luu Vân càng không thể nuông chiều hẩn, dù sao có rất ít người có thể khi dễ hoàng đế.

"Không sai, về sau người liền quy ta quản, ta cũng mặc kệ người có phải hay không hoàng đế, dám phạm ta quy củ, ta cũng như thế đem người đánh cho cái mông nở hoa."

Kết quả tiểu tử này làm ra một cái để cho hẩn giật nảy cả mình động tác, "Trẫm cùng người liều!" Nói chột liền xông lên giường muốn cùng Luu Vân quyết nhất tử chiến.

Nhưng là Lưu Vân là một cái có thương tích trong người người, vừa mới có thể ứng phó một chút, hiện tại hoàn toàn không thể đại động. Đã nhìn thấy tiểu tử này một cái lão đảo giẫm trong chân bên trên ngã sắp xuống, cúi chồm lập tức liền đè vào Lưu Vân trên ngực.

Lưu Vân bất thành linh liền ngã xuống giường bất động, dọa đến Tiểu Hoàng Đế lộn nhào xuống giường, nhìn xem tay mình nói: "Xong xong, trăm giết người, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Vẫn là Hùng Hải Tử

"Hồi bẩm Thái Hoàng Thái Hậu, Nam Dương vương chỉ là nhất thời khí trệ, đi qua lão nô điều trị về sau tự sẽ khôi phục." Một cái ăn mặc quy cách rất cao thái giám, cung kính đứng tại cao Thái Hoàng Thái Hậu phía trước tình tế bẩm báo Lưu Vân tình huống thân thể.

Mà Đại Tổng hoàng đế Tống Triết Tông Triệu Hú nhưng là mặt mũi tràn đầy không phục bộ dáng ngồi ở một bên, trên mặt còn có mấy giọt nước mắt, chắc là cao Thái Hoàng Thái Hậu nhất định là lấy Tổ Mẫu thân thể giáo huấn qua hắn.

Triệu Tuệ Mẫn nhưng là ngồi ở giường một bên, khăn trương nhìn xem nằm tại trên giường bệnh huyết sắc hoàn toàn không có Lưu Vân, "Lý trung quan, hắn có thể hay không cứ như vậy một mệnh ô hô a?"

Cái này Lão Thái Giám nhưng là mặt mũi tràn đầy tự tin nói ra: "Hồi bẩm quận chúa, lão nô đã vừa mới nói qua, Nam Dương vương đã không còn đáng ngại, chỉ cần tại điều trị một chút là được rồi."

Chỉ là Triệu Hú lại mặt mũi tràn đầy không quan tâm nói: "Chỉ là một đầu Phiên Bang vương, chết thì thế nào, dạng này ta Đại Tổng còn tiết kiệm không ít tâm đây!"

Nào biết cao Thái Hoàng Thái Hậu vỗ lên bàn một cái, nhìn hằm hằm cái này không hiểu chuyện Tiểu Hoàng Đế, "Hoang đường, ngươi đây là một cái Quân Chủ nói chuyện sao!"

"Có cái gì không đúng, phụ vương ghi chú bên trên viết rõ ràng, chỉ cần ta vẫn là hoàng đế, vậy ta Đại Tổng còn có ta Đại Tổng thần dân đều muốn cảm hết thầy dâng hiến cho ta, ta mới là quốc gia này người!"

Ai! Cao Thái Hoàng Thái Hậu đầu lại đau, cái này Tiểu Tôn Tử ngày bình thường nhu thuận động lòng người, nhưng là từ khi lên làm hoàng đế về sau, xem con trai mình tại sau cùng mấy năm viết ghi chú, từ đó liền đã xảy ra là không thể ngăn cản muốn Nhất Thống Thiên Hạ, thế nhưng là cái này ngay cả mình đại thần đều nhận không được đầy đủ hoàng đế, chính mình sao có thể yên tâm để cho hắn chưởng quản thiên hạ đây!

Muốn đến con trai của ta bệnh như đầu cũng là theo chính mình, hết thấy một mực trải qua gối cao không lo sinh hoạt, có chuyện gì tình đều có nhi tử một mình lãnh trách nhiệm, thế nhưng là làm đến chính mình làm cái nhà này thời điểm, đau đầu mao bệnh liền ngày càng tăng thêm.

Cao Thái Hoàng Thái Hậu nghĩ đến đây bên trong, nước mắt liền chảy ra, con trai của ta đến cỡ nào có thể chịu, đau đầu lợi hại như vậy, hắn có bao nhiêu lời nói đều không có cùng mình cái này Vi Nương nói, ta đáng thương nhi tử.

Triệu Hú xem xét cao Thái Hoàng Thái Hậu khóc, khuôn mặt liền một thối, "Liền biết chảy nước mắt, Thái Hoàng Thái Hậu, ngài liền không thể đòi một cái hoa văn à, trăm đều nhìn chán."

"Hô nháo, Ai Gia là ngươi Tổ Mẫu, ngươi liền dùng dạng này ngữ khí cùng mình Tổ Mẫu nói chuyện à, Hiếu Kinh tiên hiền Thánh Đế, đều ném đến lên chín tầng mây sao!"

"Dừng a!"

Lúc này Lưu Vân thăm thăm tỉnh lại, nhìn thấy có một phòng toàn người đều vây quanh ở tại đây, sau đó đem ánh mắt định tại Triệu Hú trên thân,

Một điểm kiêng kỵ đều không có nói ra: "Ngươi thế nào như vậy hồ đây!"

"Cái gì! Ta là hoàng đế!"

Lưu Vân lại xem thường, "Hoàng đế cỡ nào cái gì a, ngươi phụ hoàng không có dạy qua ngươi vì là Quân giả kị thiếu thông minh sao!"

Tiểu Hoàng Đế Triệu Hú lớn nhất không nghe được người khác chửi bới cha hắn hoàng, vừa muốn tại xông lên thời điểm, liền bị Lý bên trong quan ôm chặt lấy, sau đó mau nói lời hữu ích: "Quan Gia, Quan Gia. Ngài đừng chấp nhặt với hắn, hắn là nông thôn đến, một điểm quy củ cũng đều không hiểu, Quan Gia, Quan Gia!"

"Ta hôm nay không giết hắn thề không làm người!"

Đang lúc Tiểu Hoàng Đế lời nói hùng hồn vừa nói ra khỏi miệng, cũng không biết làm sao, một cái Tiểu Phi tiêu ném tới dưới chân hắn, Lưu Vân miễn cưỡng ngồi xuống tránh ra áo, lộ ra lồng ngực nói ra: "Tới a, ngươi không phải đã nói thề không làm người à, bốn vương an vị ở chỗ này để ngươi giết!"

A?

Tiểu Hoàng Đế có một ít thất thần, nhưng nhìn cao Thái Hoàng Thái Hậu còn có trước mắt nam nhân này, còn có hắn đường tỷ đều đang dùng ánh mắt nhìn mình chăm chăm.

Lại là loại ánh mắt này!

Tiểu Hoàng Đế giận, hắn ngày bình thường ghét nhất cũng là loại ánh mắt này, mỗi lần vào triều, mỗi một cái đại thần cũng là nhìn như vậy lấy hắn, hoàn toàn cũng là không tín nhiệm. Sau đó mỗi cái đại thần nhìn như vậy xong sau này mình, ánh mắt tung bay liền nhìn về phía phía sau hắn rèm cửa bên trong cao Thái Hoàng Thái Hậu.

"Lý trung quan, ngươi buông tay!" Cao Thái Hoàng Thái Hậu bất thành linh nói ra, "Hắn không phải muốn giết người à, Ai Gia ngược lại muốn xem xem hắn là không phải có dũng khí!"

Đã nhìn thấy Triệu Hú nhấc lên mặt đất Tiểu Phi tiêu, hướng phía trước hướng phía Lưu Vân một bước lại một bước xê dịch cước bộ, sau đó bất thành linh liền đem Phi Tiêu ném xuống đất gào khóc.

Cao Thái Hoàng Thái Hậu gật gật đầu, chung quy là một đứa bé tử, nếu là hắn dám đi ám sát Lưu Vân, nhỏ như vậy hài tử nếu là có như thế chơi đùa, này nàng liền nên cân nhắc thay đổi người, dù sao Đại Tổng không cần bạo quân.

Nhưng là Lưu Vân lại cười, có chút ý tứ.

Chờ chuyện này đi qua về sau, Lý bên trong quan đỡ lấy cao Thái Hoàng Thái Hậu trở lại, mà Triệu Tuệ Mẫn thì trong tay bụng một bát tư chọc tức dường huyết cháo thuốc một muối lại một muối đút vào Lưu Vân miệng bên trong.

"Ngươi nhìn tốt giống như Hiền Thê Lương Mẫu a, không bằng ngươi liền cùng ta Hòa Thân đến, dù sao ta bây giờ còn chưa có Vương Phi đây."

Kết quả dọa đến Triệu Tuệ Mẫn kém chút đổ nhào trong tay chén, "Ngươi •• ngươi •• ngươi, ngươi nói cái gì đó, ta tuyệt đối sẽ không gả đi Tây Hạ."

Sau đó khuôn mặt liền lập tức đỏ, "Ta chỉ tiếp thụ tại Đại Tổng xử lý hôn lễ."

Xem như thỏa hiệp sao? Được rồi, dù sao cưới nàng cũng không tệ, chỉ ít nàng còn có thể giúp đỡ chính mình quản lý quản lý Âm Bộ cái gì, vừa vặn cái này cũng phù hợp nàng chuyên nghiệp.

Ngay tại lúc này, đại môn bành một chút liền bị đẩy ra, Tiểu Hoàng Đế nổi giận dùng dùng chạy vào, lập tức liền nhảy lên Lưu Vân trên giường, bóp lấy Lưu Vân cổ quất: "Trẫm đã sớm nhìn ra ngươi không phải một cái đồ tốt, lại dám cướp đi trẫm Tuệ tỷ tỷ, có phải hay không bởi vì trẫm không giết ngươi ngươi muốn mang đi trẫm Tuệ tỷ tỷ a! Rút đao cho trẫm, trẫm lần này liền sát cho ngươi xem một chút!"

Triệu Tuệ Mẫn mau đem cháo thuốc phóng tới trên mặt bàn, một tay lấy Triệu Hú ôm hạ xuống, nào biết Triệu Hú xoay người lại một cái liền ôm lấy Triệu Tuệ Mẫn, đáng thương nói: "Tuệ tỷ tỷ, ngươi có thể hay không không lấy chồng a, chờ trẫm Thân Chính về sau, nhất định sẽ lập ngươi làm hậu, Tuệ tỷ tỷ."

Nhưng là Lưu Vân lại xấu hổ nhìn xem Triệu Tuệ Mẫn còn có Tiểu Hoàng Đế Triệu Hú, ta rất muốn không cẩn thận phá một tông không được Đại Án, tên tiểu quý này ngày bình thường đều đang nghĩ thứ gì a?

"Quan Gia ngươi đang nói cái gì a!"

Triệu Tuệ Mẫn đã không có ngày bình thường đối với Tiểu Hoàng Đế ôn nhu, ngược lại đẩy ra Tiểu Hoàng Đế, sắc mặt lạnh lùng nói ra: "Quan Gia, ngươi là hoàng đế a, là hoàng đế muốn tự trọng, ngươi sớm muộn cũng sẽ tìm tới một cái Hoàng Hậu, nhưng không phải ta."

"Thế nhưng là Tuệ tỷ tỷ!"

Lưu Vân hiện tại miễn cưỡng còn có thể động, thật giống như một cái trong thôn người tới đồng dạng, cuộn lên chăn mền, nhưng là ngồi ở trên giường nói ra: "Hai vị, có muốn hay không ta cho các ngươi đưa ra một vị trí a?"

"Muốn ngươi nhiều chuyện!"

Tiểu hoàng đế này liền tốt giống như Tinh Thần Phân Liệt, nhìn thấy Triệu Tuệ Mẫn thời điểm tự nhiên Mùa xuân Bách Hoa Đưa Nở, nhưng là vừa nhìn

thấy Luru Vân, thật giống như hoạn có trọng độ Cường Bách Chứng bệnh nhân đồng dạng, nhất định phải đem dán tại trên tường băng dán cho kéo xuống tới đồng dạng.

"Được rồi được rồi, vậy các ngươi hai vị tiếp tục, ta muốn nghỉ ngơi."

Đã nhìn thấy Tiểu Hoàng Đế một phát bắt được Triệu Tuệ Mẫn tay, "Tuệ tỷ tỷ, chúng ta đi, hắn ở chỗ này quá chướng mắt."

Nào biết Triệu Tuệ Mẫn nhưng là rất lễ phép tránh ra Tiểu Hoàng Đế tay, đồng thời lui về sau hai bước nói ra: "Quan Gia, ngài vốn nên là Thiên Tử, thiên hạ cũng là ngài, ta không chỉ so ngài số tuổi lớn, ta vẫn là tỷ tỷ ngươi, cương lý Luân Thường a."

"Thế nhưng là!"

Tiểu Hoàng Đế xem xét Luru Vân tầm kia giống như cười mà không phải cười khuôn mặt, lập tức liền đứng đứng nổi trận lôi đình, "Ta biết, tất cả đều là hắn đứng hay không, nhất định là hắn, ta sớm muộn gì đều sẽ giết ngươi, ngươi cho ta rửa sạch sẽ cổ chờ lấy!" Quay đầu cứ như vậy chạy.

Luru lại Luru Vân và Triệu Tuệ Mẫn hai mặt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là Luru Vân mở miệng trước, "Quý vòng tròn thật loạn."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Giáo Dục Hùng Hải Tử

Thân kiêm đoạt thiên địa tạo hóa Bắc Minh Thần Công Luru Vân, đi qua hơn mười ngày điều dưỡng, thân thể đã khôi phục không sai biệt lắm.

Xem ra Vô Nhai Tử có thể từ núi cao quãng xuống không chết, cũng không phải không có đạo lý.

Triệu Tuệ Mẫn mấy ngày nay thật giống như giống như định Luru Vân đồng dạng, mỗi một ngày đều quán lấy Luru Vân, và hắn nói chuyện phiếm, đánh cờ còn có phân tích quốc gia sách lược.

Mà tiểu hoàng đế kia cũng là thường thường lại tới đây lên lút xem Triệu Tuệ Mẫn, giống như hắn cũng phát hiện Tuệ tỷ tỷ cùng với hắn một chỗ chưa từng có như thế cười qua.

Luru Vân nhưng là liếc mắt phiếm một chút nơi hẻo lánh, "Uy, cái này đệ đệ ngươi liền không có ý định quản? Dù sao cũng là một nước tôn sư, hiện tại sắp biến thành theo dõi điên cuồng. Tuổi còn nhỏ liền tâm lý thật không có vấn đề à, Mẫn Mẫn."

Triệu Tuệ Mẫn cũng là đặc biệt buồn rầu nhìn xem Luru Vân, "Ta nếu là có biện pháp, ta liền sẽ không một mực dạng này cùng với ngươi, ta rõ ràng còn có tốt nhiều công tác không có làm đây."

Luru Vân gật gật đầu, "Giống như nói đến ta đã tốt nhiều ngày như vậy, vẫn luôn không có bài phóng qua cha ngươi đúng không, không phải vậy hôm nay liền đi đi, dù sao chúng ta sớm muộn cũng sẽ gặp mặt."

Nào biết Triệu Tuệ Mẫn thái độ vô cùng kịch liệt, "Gặp cha ta, không được!"

Tiểu Hoàng Đế trốn ở trong góc âm trầm cười nói: "Hắc hắc, ngươi nằm mơ đi thôi, chỉ có trẫm mới có thể có tư cách gặp Thụy vương. Không có trẫm Thủ Lệnh, ngươi cho rằng nơi nào là đường cái a."

Thế nhưng là đang lúc hắn đắc ý thời điểm, xem xét phía trước, ả? Cái kia Luru Vân làm sao không thấy?

Bất thành linh chính mình liền bị nâng Cao Phi ra hai ba mét, dọa đến hắn nhất thời đầu óc đều không được chuyển. Lại một lần nữa trở về mặt đất, lại nhìn thấy Luru Vân một mặt cười xấu xa nhìn xem chính mình, "Là ngươi đi trẫm chuẩn bị bay đúng hay không, ngươi tốt lớn mặt!"

Thế nhưng là Luru Vân hoàn toàn không hề bị lay động, tay phải nắm bắt Triệu Hú khuôn mặt nói ra: "Tiểu bằng hữu, ngươi vừa mới nói chuyện, ta cũng nghe được a, mau đưa Thủ Lệnh giao ra đi, không phải vậy sẽ chịu da thịt nổi khổ ư!"

"Trẫm là cái gì cũng sẽ không nói, cũng là không cho ngươi hòng kể đạt được."

Nhưng là Luru Vân vẫn là bóp lấy Triệu Hú khuôn mặt, tuy nhiên thật không dám dùng lực, nhưng là vẫn bóp lấy. Nhìn xem Triệu Hú một mặt muốn chết khiêng bộ dáng, Luru Vân liền nói: "Chúng ta quen biết thời gian không phải quá dài, nhưng là ngươi không đến mức hận ta như vậy đi, chẳng lẽ cũng bởi

vì Hoàng Đạo Đạt Ái?"

"Hừ, trăm biết người lai lịch, Tiên Hoàng Thủ Trát bên trên viết rõ ràng, nếu có cơ hội muốn trăm nhất định làm thịt người, không phải vậy sẽ gieo hại thiên hạ chúng sinh!"

Thế nhưng là Lưu Vân lại ngược lại không được bóp hấn,

Sờ lấy đầu hấn nói: "Rất thành thật nha, tiểu bằng hữu. Thế nhưng là người muốn sát ta, chỉ ít trước tiên muốn làm đến giống như bốn vương tốt mới được đi, không phải vậy người kia cái gì cái gì cùng ta liều mạng a?"

"Hừ! Chỉ cần bọn họ đem quyền lực trả lại trăm, trăm nhất định so người làm tốt!"

Lưu Vân bất thành linh hướng phía Triệu Tuệ Mẫn hỏi: "Mẫn Mẫn, hấn đã lớn như vậy có hay không đi ra hoàng cung a?"

Triệu Tuệ Mẫn gật đầu lại lắc đầu, "Nói như thế nào đây, tể thiên cái gì ngược lại là có, thế nhưng là cái kia muốn Lễ Bộ sớm hai tháng chuẩn bị, không chỉ muốn chỉ toàn đường phố, còn muốn kiểm tra sở hữu tới xem lễ bách tính. Tóm lại cũng là bốn chữ có thể khái quát, hưng sư động chúng."

Lưu Vân minh bạch, nhìn xem vẫn còn ở xoắn xuýt chính sách quan trọng hoàn trả Triệu Hú nói ra: "Tiểu tử, người có biết hay không bốn vương tại người lớn như vậy thời điểm, có thể nói là nhận hết tật (vô cùng) khổ, cho nên người khác hẳn không được ta có thể nhin, người khác nhìn không thấy ta có thể nhìn thấy, người khác hưởng thụ không được ta có thể hưởng thụ."

"Người có ý tứ gì?" Triệu Hú cẩn thận nhìn trước mắt người, người này làm sự tình cũng là không được theo lẽ thường ra bài, với lại cho hấn trực quan cảm thụ cũng là hấn rất nguy hiểm.

"Không cần như vậy sợ hãi, ca ca dẫn người đi ăn được ăn nha."

.....

"Cái gì! Quan Gia bị người mang đi!"

Cao Thái Hoàng Thái Hậu Phụng uy chấn giận, trên đầu châu trâm cũng bị chấn động đến đi đi lại lại lắc lư, "Thật sự là buồn cười, to như vậy một cái hoàng cung liền không có người cản bọn họ lại a, Lý bên trong quan đâu?"

Một cái Ngự Tiền Thị Vệ nói ra: "Hồi bẩm Thái Hoàng Thái Hậu, có người nhìn thấy Lý bên trong quan là lấy Quan Gia cùng nhau đi theo, nhưng là không có đi bao xa, chúng ta liền mất dấu."

"Cái kia còn ngây ngốc lấy làm gì, phái người đi tìm a! Nếu là Quan Gia ra cái đại sự gì, các người từng cái lấy cái chết tạ tội cũng là vọng tưởng!"

"Vâng!"

Bên này là cao Thái Hoàng Thái Hậu tức giận, mà bên này Lưu Vân, Triệu Tuệ Mẫn, Triệu Hú còn có Lý bên trong quan tản bộ ở bên hồ.

Tiểu Hoàng Đế giống như bị kiềm chế thời gian rất lâu tiểu điều đồng dạng, tự tại chạy loạn lấy, cái này trong mắt người ngoài giống như là người một nhà du lịch hồ đồng dạng.

"Lưu Vân, chúng ta lúc nào trở lại a?" Mới ra tới không đầy một lát liền đã chán ngấy Tiểu Hoàng Đế Triệu Hú ngồi chồm hổm trên mặt đất liền không muốn tại đi lên phía trước, "Có muốn hay không chúng ta thuê mấy cái Kiệu Tử đi, đi thật sự là quá phiền phức."

"Vẫn chưa đi tới chỗ, người làm sao lại mệt mỏi, nhìn người vóc dáng rất khá a, làm sao kém như vậy?" Lưu Vân ngạc nhiên nhìn xem Triệu Hú.

Triệu Hú cũng coi là vì là không cho Lưu Vân chế giễu, gắng gượng lấy đi lên phía trước, thế nhưng là không có cỡ nào một hồi, "Vẫn còn rất xa, trăm không muốn lại đi!"

Lý bên trong quan cũng thức thời nói ra: "Không bằng liền để lão nô sau lưng ngài đi, lão nô thể cốt coi như cứng rắn, Quan Gia mời."

Triệu Hú không biết cái này Lý bên trong quan là một cái thâm tàng bất lộ hoàng gia cung phụng, chỉ là xem cái này gầy gò làm một chút thân thể, ngẫm lại vẫn là quên đi, chính mình cũng không phải thật đi không được.

Không biết đi bao xa, Lưu Vân cũng cảm giác mình bị người nhìn chăm chăm, nhìn chung quanh một vòng về sau, Triệu Tuệ Mẫn thấp giọng và hấn nói hai chữ không có việc gì, Lưu Vân liền biết bị bọn họ đuổi theo.

Chờ đến ngày gần giữa trưa thời điểm, Lưu Vân mang theo bọn họ đi vào một cái ngoài thành một chỗ phá trong thôn trang. Gian phòng này Thôn Trang trước kia chính là khoảng cách Đông Kinh Biện Lương gần nhất Thôn Trang. Nhưng là bởi vì nơi này bị cải cách về sau, ác quan bọn họ lừa trên gạt dưới, kết quả không có mấy năm, cái này dựa vào Biện Lương gần nhất Thôn Trang liền đã không có người lai.

Cũng may mấy năm này chính sách không phải như vậy thật chặt, thế nhưng là trở về lại cũng là sắp gần đất xa trời người. Bọn họ vốn là không người phụng dưỡng, lại thêm chạy nạn trốn được trong lòng mỗi một, đành phải lả rụng về cội.

Tiểu Hoàng Đế đánh giá bốn phía, miệng bên trong chắc chắn âm thanh liên bất đầu vang lên, "Tại đây làm sao nghèo như vậy, Lưu Vân, Biện Lương có nhiều như vậy nơi tốt không được dẫn ta đi, làm gì tới này loại địa phương, bẩn chết."

Lưu Vân tiện tay mở ra một cái da trâu túi nước, uống mấy ngụm bên trong suối nước nói: "Người mang theo mới là cho người xem, ta hôm nay mang người đến chỗ này mới là người không nhìn thấy, cho nên người muốn ở chỗ này hoàn thành một nhiệm vụ, ta mới có thể mang người đi."

Triệu Hú đột nhiên cảm thấy một cổ không tốt cảm giác hướng về hắn đánh tới, "Nhiệm vụ gì?"

Lưu Vân ngồi chung một chỗ trên tảng đá, nhìn xem hiện tại bầu trời xám xịt, nói ra: "Mẫn Mẫn nói cho ta biết, tại đây hết thấy có ba mươi tám vị lão nhân, mà người nhiệm vụ rất đơn giản, cho bọn hắn mỗi người giặt một lần chân là được."

Nào biết Tiểu Hoàng Đế giống như muốn chết biểu lộ nhìn xem Lưu Vân, "Người nói cái gì! Cho bọn hắn rửa chân! Người coi trầm là ai, trầm là Thiên Từ, trầm chính mình cũng không có cho mình tẩy qua một lần chân, người vậy mà để cho!"

"Làm sao không nguyện ý a?"

"Đã người như thế không nguyện ý, trở về đi, nhớ kỹ lần tiếp theo té tổ thời điểm cùng người phụ hoàng nói, người vô dụng!"

Lưu Vân đã sớm thăm dò tiểu hoàng đế này mạch, cực đoan với lại không phục quản giáo, hết lần này tới lần khác lại nghe không được nửa điểm nói hắn không được lời nói.

"Tốt! Trầm giặt! Chẳng phải giặt cái chân à, làm tốt như muốn treo ngược giống như."

Lưu Vân để cho Triệu Tuệ Mẫn đã sớm chuẩn bị kỹ càng đồ vật liền đặt ở cái kia góc tường phía dưới, hắn đem những này đồ vật từng bước từng bước lấy ra, có nấu nước nôi, đựng nước vạc còn có thùng nước và gáo múc nước.

"Được, chính mình đi múc nước đi, ta sẽ cũng tận tụy giám thị người. Lý bên trong quan và Mẫn Mẫn các người liền phiền phức một chút cây đuốc bốc cháy, chúng ta đi một lát sẽ trở lại."

Sau đó Lưu Vân và Tiểu Hoàng Đế liền đi bên kia không xa một dòng sông nhỏ mức nước trở về, kết quả chỉ là chuyển thứ nhất, Tiểu Hoàng Đế liền đã một mồ mồ hôi đầm đìa. Lý bên trong quan đến vẫn là thói quen làm những chuyện này, hắn tăng cường chạy mấy chuyến liền đem nước toàn bộ rót đầy.

Chờ bọn họ đem nước đốt lên về sau, vị thứ nhất lão nhân run run rẩy rẩy đi qua, Lưu Vân đưa nàng giày cởi ra, bỏ vào nước nóng trộn lẫn nước lạnh rửa chân trong chậu.

Sau đó nhìn Triệu Hú nói ra: "Được, giặt đi, nhớ kỹ muốn ngay cả kẽ ngón chân khe hở cũng phải rửa sạch sẽ."

Nhưng là liền xem Triệu Hú ngồi xổm xuống, tay hắn còn không có đụng phải lão nhân kia chân thời điểm, lộ ra nước nhìn thấy bởi vì quanh năm chạy nạn đã biến hình chân, tranh thủ thời gian chạy đến một cái sau tường mặt ọ ỏi lên ọ ỏi xuống.

"Tiểu tử, tới đi, nếu như những chuyện này người cũng làm không được, ta liền không nói cho người phụ hoàng tại ta chỗ này gửi đồ vật."

Triệu Hú tại tường bên kia lúc đầu đã muốn thả vút bỏ, nghe được Lưu Vân lời nói lại nói: "Người nói chuyện giữ lời?"

"Nhất định phải giữ lời! Mời đi, bệ hạ!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Cũng Là Đúng Dịp

Đường dài dài đằng đẵng, nhân nhìn đường bên cạnh Bách Hoa cạnh tranh điểm.

Tại Đông Kinh Biện Lương góc hơn một tháng, từ biệt Đông Kinh Biện Lương, cũng cáo biệt quận chúa Triệu Tuệ Mẫn, hiện tại hắn không phải Nhi Nữ Tinh Trường thời điểm, chẳng qua là cảm thấy cái thế giới này còn có hắn nhất định phải làm sự tình, với lại chỉ có hắn có thể làm.

Về phần cái kia đặc biệt gấu Tiểu Hoàng Đế, Lưu Vân giả tạo một phần Ngọc Bội, thượng diện khắc lấy chính là Yến Vân Thập Lục Châu hơi co lại

bức tranh.

Từ khi hấn cho thân phận cùng hấn kém hướng lên trời cao điểm xa người tẩy qua ba mươi tám lần chân về sau, cả người đều trở nên thông thấu, trước kia không chịu nhận hấn thần kỳ đều có thể tiếp nhận, liền giống với hấn Tổ Mẫu quân giáo đồng dạng.

Huống hồ hấn không được tại những ngày này, hấn tại Đại Tổng mai phục tai mắt lại cho hấn cung cấp một phần tình báo, Kiều Phong đã đổi tên là Tiêu Phong, quan cư Đại Liêu Nam Viện Đại Vương.

Từ khi Luru Vân đạt được cái này một phần tình báo vẫn tại kỳ quái, Thân Sinh Mẫu Thân Khang Mẫn tự sát, A Chu bị hấn thân thủ đánh chết, vì sao Tiêu Phong nhất định phải đi Liêu Đông đâu?

Chẳng lẽ A Từ?

Không sai, lần trước sự tình phát sinh quá đột ngột, Khang Mẫn tự sát, A Chu chết bất đắc kỳ tử. Tiêu Phong còn cái gì đều không rõ thời điểm, Luru Vân và một cái gọi Yên Long Uyên liền biến thành không chết không thôi liên quan.

Sau đó bị Luru Vân bọn họ xáo trộn mạch suy nghĩ Tiêu Phong cẩn thận hồi tưởng qua sự tình phát sinh sở hữu quá trình, giống như mỗi một kiện chuyện trọng đại đều có Luru Vân tham dự.

Đoàn Chính Thuần là một cái Phiên Bang Vương gia, đường đường Trung Nguyên Võ Lâm làm sao lại dạng này tìm một cái Phiên Bang Vương gia làm Đái Đầu Đại Ca đầu, thế nhưng là nếu như nói chuyện này và Đoàn Chính Thuần không hề quan hệ, cái kia thật cùng nhau chỉ có một người biết, một mực sau lưng hấn Luru Vân.

Tiêu Phong tuy nhiên không am hiểu bố cục, cũng không am hiểu phỏng đoán nhân tâm, nhưng là hấn trực giác một khi đối đầu liền vô cùng rõ rệt. Thế nhưng là trước mắt Luru Vân tung tích hoàn toàn không có, cái kia ôm đi A Chu Hắc Y Nhân cũng sẽ không lại dễ dàng hiện thân.

Thế nhưng là ngay tại lúc này đi mà quay lại A Từ lại một lần nữa tiến vào Tiêu Phong trước mắt, Tiêu Phong vừa nghĩ tới Luru Vân nói qua A Từ hình như là sư muội hấn, nếu như buông tha cơ hội này há không lại là lâm vào mê mang sao!

Muốn nói A Từ thật sự là vô tội, từ đầu tới đuôi đều bị Luru Vân cưỡng ép, thế nhưng là từ khi tại thạch trên cầu nhìn thấy Tiêu Phong một màn kia, lập tức liền kinh động như gặp thiên nhân!

Thế gian coi là thật có này Kỳ Nam Từ?

Tiêu Phong có lẽ không hiểu được ôn nhu, cũng sẽ không lấy nữ nhân vui vẻ, thế nhưng là hấn có thể cho nữ nhân mang đến cảm giác an toàn cũng là không gì sánh kịp. Mà A Từ từ nhỏ sinh hoạt tại Tinh Túc Phái bên trong, tuy nhiên mưa dầm thấm đất không ít thói quen xấu,

Nhưng là nàng chung quy là một cái nữ hài nhi, một cái khuyết thiếu cảm giác an toàn nữ hài.

Làm Tiêu Phong này không gì sánh kịp tư thế oai hùng lúc bộc phát đại, trong nháy mắt liền bị Tiêu Phong chinh phục. Sở dĩ trở về cũng là nhìn xem Tiêu Phong có phải hay không còn sống, không nghĩ tới liền bị hấn bắt.

A Chu và A Từ cũng là sinh Thất Khiếu Linh Lung Tâm nữ hài nhi, Tiêu Phong cần gì chỉ thông qua mấy câu liền có thể phân biệt ra được, thế là tiểu A Từ liền khi dễ Tiêu Phong không được đánh nữ người cái này một cái trí mạng ưu điểm, không ngừng treo hấn khẩu vị.

Kết quả vẫn là bị tâm hồng một người khác nhất chương đánh sinh hoạt không thể tự gánh vác, A Từ thương thế so A Chu còn muốn nhẹ một chút, có thể dùng người tham gia đem mệnh kéo lại.

Cứ như vậy một đường đi đến Liêu Đông, và Hoàn Nhan A Cốt Đả nhận biết, tại cùng săn bắn Da Luật Hồng Cơ liên thủ đối địch triển khai một trận Sinh Từ Đại Chiến.

Không may Da Luật Niết Lỗ Cổ vốn chính là một cái sẽ chỉ tóc càu nhàu, nhưng là đối với Liêu Quốc trung thành tuyệt đối một cái cảm quyền quý tộc.

Cũng bởi vì và Luru Vân tiếp xúc thời gian quá dài, với lại Luru Vân tại Tây Hạ sở tác sở vi quá thông thuận, liền càng phát ra để cho Da Luật Niết Lỗ Cổ cho rằng nếu như ta cảm quyền về sau không thể so với Luru Vân làm kém.

Đi qua tiền tiền hậu hậu kế hoạch, vốn là dễ như trở bàn tay sự tình, kết quả gặp được Tiêu Phong dạng này không xác định nhân tố, thua một trận chiến tranh, không chỉ mất chức ngược lại tức càng là vạn kiếp bất phục.

Cứ như vậy Tiêu Phong Nhất Chiến Thành Danh, trở thành Liêu Quốc đệ nhất dũng sĩ, càng bị thụ phong làm Nam Viện Đại Vương, chương quân Liêu Quốc một nửa binh mã.

Luru Vân ngồi trên lưng ngựa, nhìn xem cái này phong tình báo, cười khổ lắc đầu, nói một mình nói ra: "Thật sự là người tính không bằng trời tính, ta chính là muốn tham gia một chân không nghĩ tới lịch sử vẫn là dọc theo nguyên lai quỹ tích vận hành, thất bại a."

Hắn dọc theo con đường này cũng đi nửa tháng có thừa, "Nghe nói phía trước cũng là Mạc Kiền Sơn, cuối cùng đến, thật sự là không dễ dàng a."

Đang lúc Luru Vân cảm khái thời điểm, đã nhìn thấy ven đường có một cái Tiểu Hòa Thượng ngồi chồm hổm trên mặt đất thút thít, Luru Vân hiếu kỳ đi

đến bên cạnh hắn nói ra: "Tiểu Sư Phụ, người khóc thương tâm như vậy, thế nhưng là có tâm sự?"

Cái này Tiểu Hòa Thượng ngẩng đầu một cái nhìn về phía Lưu Vân, Lưu Vân đã cảm thấy hòa thượng này đáng đáp thật xấu. Tiểu Hòa Thượng xoa một chút nước mắt nói: "Thí chủ, ngài một đường đi tới, có thể hay không nhìn thấy bốn cái tầng nhân giới lên một bộ cao tầng thì thể đi qua a?"

Cái này kiểu đoạn rất quen thuộc a, Hư Trúc a người.

"Vị này Tiểu Sư Phụ, tại hạ xác thực nhìn thấy những sư phụ này bọn họ chỗ, ra cái này địa giới thẳng đến Thiếu Lâm đi."

Cái này Tiểu Hòa Thượng lập tức hoan hỉ đứng lên, "Như thế, vậy ta muốn thẳng đến Thiếu Lâm, cảm ơn vị thí chủ này thật lòng bẩm báo, A Di Đà Phật."

Tại hắn vừa muốn chạy thời điểm, Lưu Vân tranh thủ thời gian hô: "Chờ một chút! Chờ chút!"

Hư Trúc vội vàng ngừng cước bộ, bởi vì Lưu Vân đã giúp hắn, chút nữa quay người nhìn về phía Lưu Vân, "A Di Đà Phật, thí chủ còn có cái gì phân phó?"

Lưu Vân chỉ Hư Trúc trên tay Chỉ Hoàn nói: "Vị này Tiểu Sư Phụ, trên tay người mang theo thế nhưng là ta tiêu dao Nhất Phái Chưởng Môn Thất Bảo Chỉ Hoàn?"

Hư Trúc nghe xong hắn là Tiêu Dao Phái, tranh thủ thời gian chấp tay trước ngực nói ra: "A Di Đà Phật, tiểu tăng chỉ là may mắn đạt được Quý Phái Chỉ Hoàn, vốn là vô ý chiếm hữu, thế nhưng là tiểu tăng đáp ứng Quý Phái chưởng môn Vô Nhai Tử Lão Tiên Sinh, nhất định phải đem hắn Nghiệt Đồ trừ bỏ. Cho nên tiểu tăng hướng về thí chủ cam đoan, làm tiểu tăng hoàn thành lời thề thời điểm, nhất định ngón tay giữa vòng hai tay dâng lên, tuyệt không chiếm hữu."

Tốt hòa thượng a, đi ra ngoài còn dạng này đối với mình tiêu chuẩn cao nghiêm yêu cầu, đã như vậy... Lưu Vân nhảy xuống ngựa sau lưng, đi đến Hư Trúc trước mặt.

"Tiểu Sư Phụ, nếu ta lại đi Mạc Kiền Sơn cũng vô ý, không bằng hai người chúng ta đồng hành đi. Trên đường đi cũng tốt có một cái chiếu ứng, dạng này vừa vặn ta có thể gặp chứng nhận người hoàn thành lời thề. Coi ta Phần Thiên tế tổ thời điểm cũng tốt đem người hứa hẹn nói cho chúng ta chưởng môn nghe a?"

Hư Trúc lập tức gật đầu nói phải, "A Di Đà Phật, dạng này không còn gì tốt hơn, thế nhưng là thí chủ người cũng muốn đi Thiếu Lâm Tự sao?"

Lưu Vân khoát khoát tay, nhìn xem Hư Trúc Tăng Y hỏi: "Tiểu Sư Phụ, ta gọi Lưu Vân. Ta cũng không biết xưng hô như thế nào người tốt, nhưng là ta cảm thấy nếu như người bây giờ trở lại Thiếu Lâm tất nhiên không đến nhất định thời điểm không nhường ra tới đi?"

Hư Trúc cũng nói: "Đúng vậy a tiểu tăng tại Thiếu Lâm Tự bối phận khá thấp, nếu như bây giờ trở lại Thiếu Lâm Tự khả năng liền sẽ không lại có cơ hội."

"Cho nên nha, ta cho rằng trước tiên báo thù gặp lại Thiếu Lâm Tự, dạng này ít nhất thời gian không được xưng đột không phải sao?"

Hư Trúc nghe được liên tục gật đầu, "Chính là đạo lý này, vậy chúng ta bây giờ đi nơi nào tốt đâu?"

Lưu Vân nhìn lên trời sắc, "Ăn cơm trước đi, dù sao đói bụng cái gì cũng không nghĩ ra."

"A Di Đà Phật, tiểu tăng cũng đang có ý này."

Lưu Vân cứ như vậy và Hư Trúc kết bạn mà đi, hai người hiện tại đã đi tới Mạc Kiền Sơn ngoài núi một chỗ thành trấn ở trong.

Lưu Vân bất thành linh nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc, xem ra tiểu A Tử cũng tới, không nghĩ tới a, lần trước hắn từ trong tay mình chạy mất về sau, thế mà lại ở chỗ này gặp mặt.

Lưu Vân tùy tiện hướng về A Tử trống đi vị trí một tòa, A Tử đang tại ăn mì đâu? Quay đầu nhìn lại vừa định muốn nôn, nhưng là nàng không dám nôn tại Lưu Vân trên thân, ở đây quay đầu lúc này không được phun ra lời nói Mì sợi muốn kẹt tại trong cổ họng.

Kết quả PHỐC nôn Hư Trúc một thân, Hư Trúc một bên lấy tay xóa đi trên mặt đầu vẫn còn ở nơi, "A Di Đà Phật, thật sự là sai lầm, gà tơ tằm mặt a, sai lầm sai lầm"

A Tử chỉ có thể cười khổ xem Lưu Vân, bởi vì trên tay nàng Mạch Môn đã bị Lưu Vân chăm chú chế trụ, "Sư huynh! Chán ghét a người, làm sao người cũng tới tại đây!"

"Còn nhớ rõ chúng ta lần thứ nhất gặp mặt thời điểm, Sư Ca ta nói một câu cái dạng gì lời nói sao?"

A Tử nhất thời thật giống như biến thành sương đánh Cà tím đồng dạng, khổ cấp cấp nói ra: "Người nguyện mắc câu."

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Tương Ngộ

"Sur huynh, thật sự là Hữu Duyên thiên lý năng tương ngộ, nhưng là sư muội vừa mới ăn sai đồ vật, bụng đau quá a, có thể hay không thả sư muội một ngựa a?"

Lưu Vân nhìn xem A Tử chơi xấu bộ dáng trông rất đẹp mắt, không khỏi nghĩ muốn trêu chọc nàng, "Vậy thì thật là đúng dịp, sư huynh tại đây vừa vặn có một bao đặc biệt trị đau bụng thuốc, bao người ăn một bao muốn hai bao, không có việc gì ăn cường thân kiện thể, có việc uống thuốc đến bệnh trừ, tới sư muội, há mầm."

Nếu Lưu Vân nào có loại thuốc này, cũng là trêu chọc một chút nàng, cũng không có lấy ra động tác, thế nhưng là A Tử gặp qua Lưu Vân thủ đoạn, làm lên sự tỉnh táo so với bọn hắn sư phụ còn muốn không kiêng nể gì cả, nhất định trời sinh chính là năng khắc tinh.

"A! Sư huynh sư huynh, người xin thương xót, thả tiểu sư muội đi, tiểu sư muội đi ra một chuyến không dễ dàng. Người không thể vừa đến đã khi dễ ta đi, ta bụng lập tức liền tốt."

Sau đó Lưu Vân ra vẻ kinh ngạc bộ dáng nói: "Thật?"

A Tử lập tức thuận cán mà trượt xuống đến, "Đó cũng không phải là thật, bằng không sư muội sẽ lừa người? Sư huynh của ta Văn Thành Vô Đức thiên hạ ít có, có thể lừa qua người còn không có sinh ra đây!"

Sau đó đã lau đi trên mặt dầu Hư Trúc, ngay từ đầu coi là A Tử là cái mặt trắng tiểu sinh, nhưng là nghe xong đây là Lưu Vân sư muội, nhất thời cẩn thận nhìn vài lần.

Nhìn xem hai cái này là Sư Huynh Muội tuy là ồn ào, thế nhưng là bầu không khí như thế hòa hợp, lập tức lòng có cảm giác nói ra: "A Di Đà Phật, Lưu Vân thí chủ, ngài và ngài sư muội liên quan thật tốt. Nếu là tiểu tăng cũng có thể cùng tiểu tăng sư huynh đệ liên quan có thể như thế thoải mái, tiểu tăng chính là cỡ nào niệm một lần trái qua cũng nguyện vọng tìm đến."

A Tử lập tức liền giận, người con mắt nào nhìn ra, nào biết ánh mắt ta cho người móc đi ra! Nhưng là Lưu Vân tại nàng bên cạnh không dám phát tác, chỉ có thể đổi giọng nói: "Tiểu Hòa Thượng, người không thể đùa người một chút sao?"

Ý tứ cũng là người rút nhanh lên, cô nài nài nhìn người không vừa mắt!

Nhưng là Lưu Vân lại đưa tay khoác lên A Tử trên bờ vai, "Sư muội, vị này Tiểu Sư Phụ về sau có thể là Thiếu Lâm Tự cao tăng, hiện tại cũng là ta đáp ứng lời mời khách nhân, vậy nếu như nhìn thấy khách nhân về sau, chúng ta nên nói như thế nào a?"

A Tử thở dài một hơi, một mặt ai oán nhìn xem Hư Trúc, "Đại sư ~~ tốt! Đại sư vất vả, đại sư người khát không được khát có đói bụng không, muốn hay không người ta giúp ngài gọi món ăn đâu?"

Hư Trúc chấp tay trước ngực nhìn xem A Tử khẽ gật đầu đáp lễ, "A Di Đà Phật tiểu tăng đi dài như vậy thời kỳ nhưng là vừa khát lại đói, tất nhiên Nữ Thí Chủ nguyện ý cứu tế, hai bát Mỳ chay là đủ."

A Tử hỏi xong Hư Trúc, lại lộ ra vẻ mặt vui cười nói ra: "Sư huynh, người ta đại sư đã điểm xong."

Ngài lại muốn ăn cái gì a?"

Lưu Vân đem A Tử bả vai kéo một phát, nhất thời hai người ngồi tại một cái ghế bên trên, khoảng cách quá gần A Tử cũng có thể cảm giác được Lưu Vân tiếng hít thở. Lưu Vân lại chỉ dùng hai người có thể nghe thấy lại nói: "Sư muội, người tốt nhất thả ngoan một điểm, không phải vậy mặc kệ người có thể chạy được bao xa, chỉ cần ta còn có thể nhìn thấy người, ta liền có thể đem người cầm xuống."

"Cho ta cũng phải hai bát mì đi, ta hôm nay giống như Tiểu Sư Phụ, cũng ăn chay."

A Tử gật gù đầu, "Biết biết, ta ngoan còn không được à."

Cứ như vậy vốn là không cần rời đi chỗ ngồi, nhưng là A Tử nhưng cố đi đến quầy hàng bên kia, đi đến Chuông Quỳ trước mặt, cầm một cái hai lượng nặng nén bạc đặt ở trên quầy, nhẹ nói: "Chuông Quỳ, nhìn thấy bên kia cùng ta cùng một chỗ làm hai người không có, lên cho ta bốn chén thịt dê mặt, sau đó đem thịt chọn lấy canh muốn lên đủ, được không?"

Chuông Quỳ tay áo tại trên quầy như thế một vòng, thôi bạc lập tức liền biến mất, sau đó hướng về phía A Tử nháy một chút mắt, "Cô nương ngài nhìn

được rồi."

Làm xong những này A Từ vô cùng cao hứng trở lại trên chỗ ngồi, sau đó lại là bị Luru Vân ôm đồm đến hán trên ghế, vẫn là như vậy nhỏ giọng âm, "Tiểu Bại Hoại, ngươi vừa mới nói ta đều nghe thấy, làm tốt lắm!"

Hur Trúc tuy nhiên chỉ có tám mươi năm bên trong lực, nhưng là chỉ có thể hơi cường thân kiện thể, còn làm không được cảm thánh lực mở rộng loại này cẩn thận việc thượng diện. Một lòng chỉ nghĩ đến tranh thủ thời gian làm xong những chuyện này tốt quay về Thiếu Lâm Tự làm một cái rất có tiền đồ hòa thượng mới tốt, dù sao giang hồ rất nguy hiểm chỗ nào đều không có nhà tốt.

Đã nhìn thấy A Từ và Luru Vân đối với Sur Huynh Muội vỗ tay một cái, chính mình vẫn là thành thành thật thật niệm một lần kinh văn chờ lấy ăn com đi.

Thế là đợi đến mặt lúc đến đợi, điểm tiểu nhị rất có ăn ý và A Từ liếc nhau, sau đó cầm bốn bát mì phóng tới Luru Vân và Hur Trúc trước mặt.

Hur Trúc trước đó một mực cũng là đối trước ngực dán phía sau lưng, gấp mặt đến, nói một tiếng "Xin lỗi", liền cầm lấy đũa liền khò khè đứng lên.

Luru Vân đương nhiên không có hán như vậy sốt ruột, cũng nhã nhặn ăn mặt, sau đó đã nhìn thấy A Từ này giống như cười mà không phải cười biểu lộ, A Từ cũng nhìn thấy Luru Vân đang nhìn nàng, "Sur huynh, nói hay không?"

Luru Vân nuốt xuống một cái mặt về sau, "Gấp làm gì, tâm loạn như vậy về sau có thể giống sur huynh dạng này hành tẩu giang hồ à, cái này một tô mì còn không có ăn xong đâu, các loại một cái khác chén mau ăn xong thời điểm lại nói!"

Nào biết A Từ ôm bụng cô nín cười, "Không được sur huynh, ta nhịn không được, làm sao bây giờ?"

"Nhịn không được cũng phải nhịn, chúng ta hành tẩu giang hồ, điểm ấy sức chịu đựng đều không có sao được!"

Hur Trúc nhìn xem đối với Sur Huynh Muội hai cái người một lời ta một câu làm trò bí hiểm, tuy nhiên hán không phải quá để vào trong lòng, cũng phải nói một câu cái này ăn com tiểu quy củ.

"Hai vị thí chủ, có câu nói là ăn không nói ngủ không nói, với lại nhà này Mỹ chay thật ăn thật ngon, tiểu tăng cái này một bát đã nhanh muốn ăn xong, ngài cái này một bát lại không ăn muốn đồng."

Đã nhìn thấy Luru Vân cảm chính mình còn không có dụng này một bát đẩy lên Hur Trúc trước mặt, "Tiểu Sur Phụ, ta trên đường đi cũng là cười ngựa đến, thể nhưng là lập tức chạy quá nhanh, điên ta dạ dày có một ít không thoải mái, cho nên cái này một bát cũng cho ngài ăn đi, không ăn quá lãng phí."

"Thật tốt, đều cho ta đi, vừa vận tiểu tăng vừa mới chạy rất xa, bụng vẫn luôn tại ùng ục ùng ục tiếng nổ đầu, thật là làm cho hai vị thí chủ bị chê cười."

Đã nhìn thấy A Từ chấp tay trước ngực nói ra: "A Di Đà Phật, sai lầm a sur huynh."

"Đừng ngắt lời, không ăn com cũng đem miệng cho ta nhắm lại."

"A."

Không có quá nhiều một hồi, tại Luru Vân ăn xong một tô mì phương diện tốc độ, Hur Trúc cầm ba chén thịt dê mặt toàn bộ đều ăn xong.

A Từ cười hỏi Hur Trúc, "Đại sư, ngươi ăn được sao?"

Hur Trúc chấp tay trước ngực nói ra: "A, vừa rồi quên cảm tạ Nữ Thí Chủ, cảm ơn Nữ Thí Chủ một bữa, tiểu tăng cảm thấy toàn thân cũng là lực lượng."

"Ngươi •••" A Từ vừa muốn nói cái gì thời điểm, bất thành linh một cổ quen thuộc tiếng cổ nhạc từ bên ngoài truyền đến, "Cái thanh âm này là, sur phụ?"

A Từ một cái nhảy bước muốn ra bên ngoài chạy, nhưng là Luru Vân lại một phát bắt được nàng, "Ngươi chạy cái gì a, có sur huynh ta tại, bảo đảm ngươi không có nửa điểm lòng tơ thụ thương."

Mà bên này Hur Trúc cũng tại hiếu kỳ cái này A Từ cô nương và Luru Vân thí chủ sur phụ đến tốt cùng là ai, nào biết một trận gõ gõ đập đập âm thanh truyền đến, Hur Trúc sắc mặt nhất thời đại biến, "Đây không phải, đây không phải, Tinh Túc Lão Quái sao?"

Nhưng là hán và Luru Vân làm một cái đối với khuôn mặt, với lại Luru Vân không có lưu tâm hán, cầm A Từ nhẹ buông tay, liền để hai người bọn họ cùng một chỗ chạy trốn đi.

Đinh Xuân Thu phô trương tự nhiên ưa thích độc nhất vô nhị, dù là liền liền lên một cái quán rượu nhỏ cũng phải sớm phải người Thanh Tràng, trong tiệm người đều sợ gây phiền toái, riêng phần mình quét quét qua trên bàn com canh đi.

"Ngươi cái mặt trắng chứng, làm sao ngươi còn không đi!" Một cái Tinh Túc Phái đệ tử cấp thấp nhìn thấy Luru Vân còn phối hợp ngồi ở chỗ này, lập tức cũng là không phục muốn đem hán đuổi đi.

Nào biết Luru Vân bắt lấy chỉ hán thủ đoạn đi lên lật một cái, liền xem cái này đệ tử cấp thấp bỗng dưng đi một vòng trùng trùng điệp điệp quảng xuống đất, cái này đệ tử coi như da dày thịt béo, lộn một cái liền đứng lên.

"Ai nha, người kính từ không ha ha phạt rượu, ta xem Lão Tiên tiến đến làm sao phạt người, người •••" hần lời còn chưa nói hết, cả người liền mất đi tri giác, nguyên lai là Lư Vân một điểm hần bụng dưới, người này tựa như ngã xuống đất Bồng gòn đồng dạng, không ai có thể nâng đỡ.

Bất thành linh một cái Bạch Vũ Phiến su từ bên ngoài bắn vào, nhưng là Lư Vân tay mất lạnh lẽ, với lại cái này cái quạt lực đạo còn không phải đặc biệt lớn. Lư Vân tiếp được cái quạt liền xem cái kia sắc mặt hồng nhuận phon phốt già vẫn trắng kiện Đình Xuân Thu lẳng lẳng đi tới.

"Há, ta tưởng là ai ở chỗ này quấy rối, nguyên lai là cái mặt trắng Tiểu Oa Nhi. Hôm nay Lão Tiên tâm tình tốt, cho Lão Tiên ta quỳ xuống đập ba cái đầu gối, Lão Tiên liền thả người rồi đi như thế nào!"

Nào biết Lư Vân ba chân bốn cẳng đến Đình Xuân Thu trước mặt, hoạt động một chút liền quỳ gối Đình Xuân Thu trước mặt, hần dạng này một động tác nhắm trúng Tinh Túc Phái đệ tử nhao nhao cười to, đồng thời tán dương Lão Tiên có bản lĩnh, chỉ bằng vào miệng lưỡi liền có thể để cho người ta cam tâm quỳ xuống loại hình.

"Đệ tử Lư Vân, tham gia sư phụ!"

Cái gì? Toàn trường lập tức yên tĩnh, Tinh Túc Phái vốn là Tây Hạ cảnh nội Tinh Túc Hải vị trí bên trên, với lại trong phái đệ tử cũng là người Tây Hạ, sao có thể chưa từng nghe qua Tây Hạ anh hùng Nam Dương vương Lư Vân đại danh!

Đình Xuân Thu kém chút không có nhận ra, "Người là Lư Vân?"

Lư Vân ánh mắt sáng rực nhìn xem Đình Xuân Thu, lớn tiếng nói: "Chính là đệ tử! Bảy năm không thấy, sư phụ vẫn kiện khang như trước, đệ tử không thắng hoan hỉ!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149:

Lư Vân giờ phút này liền quỳ gối Đình Xuân Thu trước mặt, nhưng là Đình Xuân Thu lại hoàn toàn không biết chính mình cái kia dùng dạng gì ngữ khí nói chuyện với Lư Vân, nhưng là chỉ bằng cái này chính mình là sư phụ hần.

Đình Xuân Thu tiếp nhận Lư Vân cung kính đưa tới Bạch Vũ Phiến, "Đứng lên đi, người phiêu bạt bên ngoài nhiều năm như vậy đến là vất vả, có hay không thu hoạch a?"

Lư Vân nhìn xem Đình Xuân Thu nói ra: "Có thu hoạch, cũng là đồ nhĩ nhất định phải đứng tại đỉnh phong, không phải vậy uống trên đời này đi một lần."

"Há, nếu như người nếu là trèo lên đỉnh đỉnh phong, vậy người muốn đến sư phụ chỗ nào a?"

Nhưng là Lư Vân biết rất rõ ràng cái này cũng là Đình Xuân Thu tru tâm nói như vậy, nhưng là Lư Vân lại không thêm quan tâm, bởi vì tại bất tri bất giác bên trong, hần đã vượt xa sư phụ mình Đình Xuân Thu.

"Sư phụ người xem đây là cái gì?"

Thần Mộc Vương Đình!

Đình Xuân Thu kích động kém chút không có khống chế lại chính mình, không nghĩ tới tiểu A Từ trộm được Thần Mộc Vương Đình thể mà lại trong tay hần, "Mau mau đưa cho vi sư!"

Lư Vân căn bản là không có chút do dự, liền đem Thần Mộc Vương Đình giao cho Đình Xuân Thu. Nhìn xem Đình Xuân Thu bụng lấy Thần Mộc Vương Đình bộ dáng, Lư Vân liền cảm thấy từng đợt bi ai.

"Ha-Ha, ta Thần Đình, người đến tốt cùng vẫn là trở lại lão phu trong tay, ha ha ha!"

Xem ra đơn thuần bằng thay đổi công vẫn là ra khó mà đoán trước tác dụng phụ, muốn đến sư phụ mình đã không thể rồi bỏ Thần Mộc Vương Đình. Độc mặc dù có thể lấy sung làm nhất thời chi dụng, nhưng là dựa theo sư phụ Đình Xuân Thu kết cục tới nói cũng là tuyệt không phải đơn giản như vậy.

Bất thành linh đã nhìn thấy Đình Xuân Thu trong mắt nổi lên một đạo hung quang, vậy mà không chút nghĩ ngợi bỗng nhiên vừa ra chương, đánh về phía Lư Vân. Với lại những năm này không thấy, sư phụ nội lực vậy mà cũng tăng trưởng đến tận đây.

Thế nhưng là Lưu Vân không có chút nào nhượng bộ, nghênh tiếp một chương này, Kính Khí ngoại phóng, bành một chút liền dùng tự thân chương lực cảm một chương này hóa giải đi tới.

Lưu Vân phui một phui trên thân cũng không tồn tại bụi đất, nhìn xem sư phụ mình nói ra: "Sư phụ, ngươi cuối cùng vẫn là đi đến một bước này sao?"

Đình Xuân Thu không nghĩ tới Lưu Vân võ công vậy mà có thể trong vòng mấy năm này tăng trưởng khủng bố như thế, cơ hồ đã có thể cùng chính mình sóng vai, chẳng lẽ hắn có kỳ ngộ khác?

"Võ học chi đạo giống như đi ngược dòng nước, không được tiến vào thì người khác tiến vào, sư phụ a, ngươi bị coi thường." Lưu Vân thương hại nhìn về phía Đình Xuân Thu, "Ngài còn muốn mệnh ta sao?"

Đình Xuân Thu căn bản là không có có cái lại, hắn từ khi tại Mạc Kiền Sơn và sư huynh Tô Tinh Hà đối diện mấy chương về sau,

Liền một mực hoài niệm Lưu Vân nếu như tại liền tốt, bởi vì nếu không phải năm đó chính mình chủ quan thả hắn đi về sau, mình đã không thể áp chế trong cơ thể kịch độc.

Huống hồ Hóa Công Đại Pháp vừa rời đi kịch độc, liền không thể tự chủ, nếu không phải dựa vào những độc vật này tắm bổ bản thân, chỉ sợ đã chịu không được.

Đình Xuân Thu hiện tại biết Lưu Vân quyền cao chức trọng, đã không có khả năng như chính mình năm đó nghĩ như vậy để cho hắn làm thế nào liền để hắn làm thế nào. Chỉ có thể để cho hắn một lần đem lên đời ân đức trả lại cho mình, nghĩ tới đây trên tay độc khí lập tức ngưng tụ.

Hóa Cốt Miên Chương!

Nhưng là Lưu Vân không sợ chút nào, hắn Hộ Thể Chân Khí đi qua mấy tháng này thay nhau đại chiến, thật giống như võ học cao thâm phá trước rồi lập đồng dạng, dựa vào những này càng phát ra ngưng thực.

Thế là tự nhiên lần người tiến lên, thủ chương giống như dao động đồng dạng huy động chương lực, nhất thời và Đình Xuân Thu chiến nửa vơi, hiện tại cái này quán rượu nhỏ bên trong người thức thời đã toàn bộ chạy.

Hư Trúc và A Tử hiện tại trốn ở một cái vạc nước đằng sau, nhìn xem Lưu Vân và Đình Xuân Thu liền tốt giống như Sinh Tử Đại Chiến bay tới bay đi ở cái này quán rượu nhỏ bên trong đánh nhau.

A Tử kinh ngạc đến ngây người đã là nhân cầu đều muốn bạo liệt, tại năng trong ấn tượng sư phụ là vô địch và tà ác hóa thân, giờ phút này lại có thể có người có thể cùng hắn đánh tương xứng, thật giống như giống như nằm mơ.

"A Tử cô nương, chúng ta là không phải cũng phải đi a, tại đây giống như cũng không an toàn a?" Hư Trúc hiện tại cũng không có tiền đồ trốn ở A Tử sau lưng, nhìn xem Lưu Vân và Đình Xuân Thu trên trời dưới đất đánh nhau, cũng bắt đầu hoài nghi Vô Nhai Tử tiên bối có phải hay không tìm nhầm người, lợi hại như vậy người riêng là mình có thể đánh qua.

"Chớ quấy rầy, vạn nhất bị hấp dẫn đến chú ý lực liền xong!"

Sau đó đã nhìn thấy hai cái thân ảnh, một trước một sau leo ra Từ Quán, vậy mà đều không quay đầu lại nhìn xem vẫn còn ở và Đình Xuân Thu triển đấu Lưu Vân, nhanh chân liền chạy.

Lưu Vân giờ phút này đang tại cảm thụ được Đình Xuân Thu chương lực ẩn chứa nội lực, mặc dù là như thế nặng nề, thế nhưng là Nội Tức cảm giác lại là như thế không được Thuận, phi thường không được Thuận!

Thủ chương đối thủ chương, nội lực với nội lực, độc đối với độc!

Giờ phút này hai người chỗ đứng bốn phía không cho phép người khác phạm tiến vào, bởi vì cái này phương viên ở giữa đã thành Tuyệt Vực.

Đình Xuân Thu quát to một tiếng, cầm quanh thân Kính Khí toàn bộ ngưng tụ tại trong bàn tay đánh về phía Lưu Vân, Lưu Vân giờ phút này đã quen thuộc Đình Xuân Thu đấu pháp tự nhiên không lưu tình chút nào quay về chấn động Đình Xuân Thu.

Bành một tiếng, trong hai người lực tạo thành khí lăng không ngừng cuộn cuộn, nhấc lên vô số bàn ghế, vói lại tại Đình Xuân Thu lực cũ chưa tán ra thời điểm, Lưu Vân vậy mà lại một lần nữa huy động liên tục ba chương.

Tam tầng chương lực lẫn nhau điệp gia, không lưu tình chút nào cảm Đình Xuân Thu trấn trở mình, thế nhưng là Đình Xuân Thu võ công như thế nào bài trí. Liền tiếp lui mấy bước liền đem thân hình ổn định, mặc dù không có thua, thế nhưng là dạng này nội lực cảm giác?

"Ngươi luyện Bắc Minh Thần Công!"

Đình Xuân Thu không thể tin được nhìn xem Lưu Vân, chính mình mơ tưởng đã lâu võ công cứ như vậy bị người khác học?

Hắn ngay từ đầu chính là định cảm Lưu Vân trên thân Độc Huyết một lần lấy ánh sáng, sau đó cảm luyện hóa thành mình có thể trực tiếp phục dụng tinh hoa, không chỉ không nghĩ tới võ công của hắn trở nên cao cường như vậy, vói lại lại còn học được Bắc Minh Thần Công, khó trách hắn võ công tiến bộ

như thế thần tốc.

"Nạp mạng đi!" Đinh Xuân Thu giờ phút này đã mất đi sau cùng một tia tinh táo, chưởng phong tựa như Thái Sơn Áp Đình đồng dạng đánh về phía Luru Vân. Thế nhưng là Luru Vân hiện tại trong lòng chỉ còn lại có tinh táo, Trường Tỉ mở ra vô số sóng gọn khí lưu tràn vào bàn tay hấn bên trong.

Sóng rít gào cừu thiên!

Luru Vân giờ phút này dùng hết toàn thân một phần ba nội lực hóa thành chưởng lực, Đinh Xuân Thu chỉ là nhìn thấy một đợt tránh cũng không thể tránh gọn sóng đánh tới, đang lúc muốn kiệt lực đột phá thời điểm.

Thân thể mình vậy mà lại không khỏi diệu bay rớt ra ngoài, "Làm sao lại như vậy?"

Đinh Xuân Thu từ giữa không trung trùng trùng điệp điệp xuống đất, nhưng lại động liên tục một chút đều làm không được, Luru Vân nhìn xem giống như rơi xuống Thần Đàn Đinh Xuân Thu nói ra: "Vô dụng sự phụ, ngươi Độc Công tăng thêm không thể địch nổi Hóa Công Đại Pháp đúng là bất kỳ một cái nào võ lâm cao thủ ác mộng, nhưng là ta độc mạnh hơn ngài, nội lực so ngài dày, chiêu thức mặc dù không có ngài tinh xảo thế nhưng là ngài vẫn thua."

"Ngươi muốn làm gì! Ngươi cái Nghiệt Đồ, ta để ngươi sống sót, truyền cho ngươi võ công, còn để ngươi trở nên lợi hại như thế. Chẳng lẽ cũng là để ngươi đối phó ta sao, ngươi nói chuyện a!"

Luru Vân cứ như vậy nhìn xem tựa như chó mất chủ Đinh Xuân Thu, hấn gọi tiếng thật giống như chó tại sủa loạn, cùng ồn ào.

"Xác thực ta hết thảy đều là ngươi cho ta, nhưng là ta đã cảm tạ ngươi, cũng hận ngươi. sự phụ a, liền để ta sẽ gọi ngươi sau cùng một tiếng sự phụ đi. Ngươi Hóa Công Đại Pháp chung quy là không thể, bởi vì là Vô Nguyên Chi Thủy Vô Bản Chi Mộc, nhanh chóng tán công ngươi khả năng sống còn có thể dài hơn một điểm."

Đinh Xuân Thu hoảng sợ nhìn xem đi vào Luru Vân, "Ngươi muốn làm gì, ngươi đừng tới đây, đừng tới đây!"

Đang lúc Luru Vân muốn cầm Đinh Xuân Thu võ công toàn bộ phế bỏ thời điểm, một cái lơ mờ Thanh Lam Sắc bóng người bất thành linh cảm kiếm mà tiến, với lại mũi kiếm trực chỉ ngã trên mặt đất Đinh Xuân Thu trên cổ đầu người.

Luru Vân há có thể để cho hấn đắc thủ, nội lực vừa để xuống, thật giống như một đầu cự thú đang phun ra nuốt vào linh khí đồng dạng cầm Đinh Xuân Thu một quyền bay về phía Luru Vân. Nhưng là người này không cam lòng một kiếm đâm vào không khí, càng là quay người đón Đinh Xuân Thu đâm tới.

"Thật sự là thật can đảm!"

Gọn sóng chân khí lại một lần nữa ngưng tụ trong tay Luru Vân, ầm ầm đánh ra thời điểm, đã nhìn thấy người này căn bản chính là không sợ chút nào, quay người một bên cầm chưởng lực bên ngoài sắp xếp.

Vẫn là một kiếm này ra, căn bản là không có có cái gì có thể trở ngại hấn.

"Mộ Dung Phục! Ta cho ngươi mặt mũi có phải hay không."

Một đạo nhàn nhạt Tử Yên bất thành linh đại lượng từ Luru Vân trong thân thể dâng lên, đem hấn và Đinh Xuân Thu toàn bộ gắn vào Tử Khí bên trong.

"Khỏi độc? Luru Vân ngươi vì sao muốn cầm Đinh Xuân Thu đánh bại còn không giết hấn đây!"

"Ta cần giải thích với ngươi sao!",

Đã nhìn thấy Luru Vân cầm Đinh Xuân Thu trên thân chưởng lực tiếp xúc, sau đó dụng lực quăng ra, ném ra ngoài cửa sổ tự nhiên là có người đón lấy hấn, đúng là hấn ngày bình thường nịnh nọt các đồ đệ.

"Hiện tại ngươi là muốn cùng ta đánh sao? Mộ Dung Phục!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150:

"Luu Vân huynh, người điên! Người không trừ hại, liền để ta Mộ Dung Phục giúp người một cái đi!"

Nhưng là Luu Vân Nội Tức trầm xuống, vấy mỡ ra, liền nhìn hắn đập mạnh ba bước, tựa như súc địa thành thổ đi vào Mộ Dung Phục trước mặt, "Hôm nay người muốn lưu lại một ít đồ a!"

Nói ngón tay liền biến thành Nhất Dương Chỉ xuyên thẳng hán mắt phải, nhưng là Mộ Dung Phục trời sinh tính cao ngạo, có thể nào để cho người ta như thế tùy ý ở trước mặt hắn làm càn.

Một kiếm đâm ra, kiếm khí bắn ra bốn phía, tại cái này khuấy động kiếm khí phía dưới, Luu Vân y nguyên vẫn là thành thạo chân đạp Lăng Ba Vi Bộ, đi xuyên qua Mộ Dung Phục công kích điểm mù bên trong.

Thế nhưng là hán Lăng Ba Vi Bộ tuy nhiên tinh diệu nhưng là không có Đoàn Dự mạnh như vậy công phương pháp vẫn là tiến vào không được Mộ Dung Phục thân thể, thế là hai người cũng là người thương không đến ta, mà ta lại đánh không đến người.

Mộ Dung Phục biết rõ Luu Vân làm người, ngồi ở vị trí cao mà bình tĩnh tỉnh táo, trong thiên hạ nếu là có thể cùng hắn sống vai nam tử, chỉ sợ chỉ có trước mặt người này.

"Tinh Túc Lão Quái là người người nào, tại sao phải đánh bại hắn còn không giết hắn!"

Hai người tại trong tứ quần xuyên tới xuyên lui ở giữa, Luu Vân nói ra: "Thụ Nghiệp Ân Sư, cho nên chỉ có ta đánh hắn, đoạn không có người khác động thủ phân!"

"Nguy hiểm!"

Mộ Dung Phục trường kiếm vừa kêu, phân biệt sử xuất trước sau ba mươi sáu loại bất đồng kiếm pháp luật, tiến thoái ở giữa, biến hoá thất thường! Tại cùng Luu Vân trong lúc giao thủ không loạn chút nào, Vương giả bầu không khí.

Nhưng là Luu Vân thân kiếm Bắc Minh Thần Công và Tiểu Vô Tướng Công, càng đem mấy môn Thiếu Lâm tuyệt kỹ luyện được đường đường Nhập Thất, đưa tay Thích Thái ở giữa, càng là giống như người trong chốn thần tiên, để cho người ta sinh ra ảo giác.

Hai cái thế gian nhất thời Anh Hào luận bàn thời khắc, Vương Ngữ Yên còn có Đoàn Dự Bao Bất Đồng gió êm dục Ba Ác đã sớm các loại Mộ Dung Phục lâu ngày, thế nhưng là vẫn là chờ không tới.

Mấy người kết bạn bắt đầu đi tới nơi này cái Tiểu Trần Tử tới tìm Mộ Dung Phục, nhưng là chẳng ai ngờ rằng?

Bảnh!

Hai người kia thời gian dần qua đánh ra chân hòa, không hề có kỳ phá hư gặp phải hết thấy.

Riêng là kiếm khí và chưởng lực tựa như không cần tiền đồng dạng, vung trời loạn vung, những nơi đi qua, đều là chặt vật không thôi. Dạng này không chỉ Mộ Dung Phục, liền ngay cả Luu Vân cũng đối đối phương Từ Hữu một cái xâm nhập hiểu biết.

Mà vốn chính là rất nóng nhiệt tiểu trấn, vậy mà ngành sinh sinh cho hai người nhường ra một con đường tới đánh nhau.

Thế là kiếm khí sắc bén, chưởng lực cần trọng, thành hiện tại tiểu trấn duy nhất âm thanh, từng nhà đều giữ cửa cửa sổ quan trọng, người đi đường yên tĩnh đường phố.

Đã nhìn thấy hai người quần áo chặt vật bước nhanh từ một cái khác con phố giao kích mà ra, với lại hai người lẫn nhau không ai phục ai, trừ nội công bên ngoài càng là Tâm Lực so đấu.

Phật Bàn từ bi!

Luu Vân Đại Từ Đại Bi Chưởng hiển nhiên không phải đối phó Mộ Dung Phục Khoái Kiếm, thế nhưng là hùng hậu chưởng lực đã không phải là Mộ Dung Phục có thể coi nhẹ.

Lại là Băng một tiếng vang thật lớn!

"Nhanh nghe, biểu ca ở nơi đó!"

Trong này lớn nhất sốt ruột khả năng cũng là Vương Ngữ Yên và Đoàn Dự, tuy nhiên hai người suy nghĩ chuyện nhưng là hoàn toàn tương phản.

Mộ Dung Phục là Vương Ngữ Yên biểu ca, càng có thể là ngày sau trượng phu. Hai người từ nhỏ Thanh Mai Trúc Mã, tăng thêm Vương Ngữ Yên cơ hồ cũng là chứng kiến Mộ Dung Phục trưởng thành người.

"Biểu ca không thể có sự tình, Đoạn Công Tử người làm gì?"

Đoàn Dự giờ phút này giữ chặt Vương Ngữ Yên, đồng thời ngăn tại trước người hấn, buồn bã cười một tiếng (không có bị Vương Ngữ Yên nhìn thấy) nói ra: "Vương cô nương, người tránh sau lưng ta, nếu như ra cái gì đột phát sự tình, ta còn có thể giúp người đỡ một chút."

Nếu trong lòng của hấn đang nghĩ, cũng không biết người kia là ai, xem cái này lực phá hoại, trong hai người mặt ít nhất phải có một người chết, lời như vậy, bằng ta siêng năng không tha thành tâm, Vương cô nương nhất định sẽ khí Ám đầu Minh.

Nhưng khi lấy bốn người đi đến sau cùng âm thanh phát ra địa phương lúc đợi, Vương Ngữ Yên khăn trương kém một chút không có ngắt đi.

Nàng biểu ca Mộ Dung Phục giờ phút này trường kiếm đã đứt, vút bỏ trên mặt đất, mà Lưu Vân nhưng là thiếu một đoạn tay áo. Xem cái này thủ pháp tựa như là Lưu Vân cố ý dùng tay áo cuốn lên biểu ca trường kiếm về sau dùng nội lực đánh gãy, nguy hiểm thật không có thương tổn đến biểu ca.

Cứ như vậy Lưu Vân và Mộ Dung Phục bắt đầu quyền cước tương hướng, đều không chịu thua.

"Biểu ca các người đừng đánh!"

Coi như Vương Ngữ Yên muốn xông tới thời điểm, Bao Bất Đồng cầm trong tay mình kiếm hướng phía Mộ Dung Phục ném đầu đi qua, "Công tử gia tiếp kiếm!"

Nào biết Mộ Dung Phục một chân cầm bay tới kiếm đá hướng về một bên, "Đây là ta chiến đấu, các người ai cũng đừng xuất thủ!"

Sau đó Lưu Vân thừa dịp Mộ Dung Phục vừa phân thần, lòng bàn tay rẽ phải, thân hình nhảy sang bên, chưởng lực càng là so với mới vừa rồi còn muốn gia tăng gấp đôi.

"Biểu ca cẩn thận a, hấn đây là Thiếu Lâm Đại Lực Kim Cương Chưởng, hấn bây giờ muốn đem người ••• "

Nhưng là Mộ Dung Phục căn bản là không có có nghe nàng lời nói, nhất thời dùng đầu gối tới chống đỡ Lưu Vân đỉnh đầu, sau đó một bộ không biết tên quyền pháp càng là chống lại lại Lưu Vân cao nội lực.

"Biểu ca, hấn lại muốn lấy người phía sau, đây là Long Trảo Thủ thông gió a!"

Nhưng là Mộ Dung Phục cùng Vương Ngữ Yên từ nhỏ lớn lên, đối với một chút võ công phá giải chi pháp cho là nhưng tại tâm, thế nhưng là hấn không có làm như vậy.

Ngược lại là dùng một thương tổn đổi một thương tổn đấu pháp tuyển dụng Tham Hợp Chỉ công hướng về Lưu Vân bao lớn huyết, cũng may Lưu Vân cũng phát giác được Mộ Dung Phục ý đồ kịp thời trên bàn tay chuyển, đẩy ra hấn Tham Hợp Chỉ.

Thế nhưng là Mộ Dung Phục Đạn Thối tùy theo đánh tới, cơ hồ cũng là ra bất ngờ liền đem Lưu Vân đạp lui ba bước, đang lúc Lưu Vân muốn xuất thủ thời điểm, Vương Ngữ Yên có kêu đi ra, "Biểu ca, hấn hiện tại Khởi Thủ Thức là Thiên Thủ Như Lai Chưởng, người phải cẩn thận hấn Chưởng Ảnh, hấn muốn đánh người bụng dưới."

Cứ như vậy Vương Ngữ Yên chỉ là mấy câu, nganh sinh sinh để cho Lưu Vân ngừng phía dưới động tác, thế nhưng là mắt thấy Mộ Dung Phục đã lên, vung tay lên, một đạo kinh phong tấn công mà qua.

Thế nhưng là Mộ Dung Phục Đầu Chuyển Tinh Di tuy nhiên không giống phụ thân hấn Đầu Chuyển Tinh Di khoa trương như vậy, ngay cả độc đều có thể không sợ, nhưng là đôi mắt trước mắt chưởng lực đầy đủ.

Thần công một tấm vừa thu lại, vẽ ra vòng tròn lớn cũng đã đem Lưu Vân Chưởng lực dời đi, thế nhưng là hấn cứ như vậy súc mà không phát, xen lẫn Lưu Vân bộ phận chưởng lực càng là không chút khách khí đánh về phía Lưu Vân.

Đại Lăng Đào Sa!

Lưu Vân tự nhiên là không cam lòng yếu thế song chưởng lần nữa đẩy, chưởng lực thật giống như một bức tường đồng dạng ngang đầy ra, bạo ngược âm thanh lại một lần nữa không bạo đi ra.

Bành! Bành! Bành! Bành!

Liên tiếp Tứ Chưởng, hai người không có chút nào lưu thủ, nhưng là Vương Ngữ Yên còn muốn lên tiếng thời điểm, Mộ Dung Phục theo sát lấy cũng là một tiếng "Im miệng!"

"Biểu ca?"

Mộ Dung Phục giờ phút này chính là đang tới luyện chính mình đối địch kỹ thuật, Lưu Vân Chưởng pháp luật tuy nhiên đều có các khác biệt, duy nhất đặc điểm là nội lực cực đại, đồng thời mỗi lần xuất chưởng uy lực cũng là cực đại, liên chiêu thức tới nói không có chút nào Tần Ý.

Mà Lưu Vân bên này cũng là tương đương phiền muộn, tuy nói hấn Bắc Minh Thần Công nội lực bây giờ đã là cuộn cuộn không dứt, thế nhưng là Mộ Dung Phục võ công hỗn tạp, mỗi tại chính mình ra chiêu thời điểm, hấn Đầu Chuyển Tinh Di liền sẽ trước tiên vạch tới chính mình đã xuất chưởng lực, tại trả lại.

Với lại hấn có thể cảm giác Mộ Dung Phục trên thân Nội Tức lưu động, đây là hoàn toàn khác biệt tại Mộ Dung Bác đấu pháp. Hấn biết mình nội lực so sánh chính mình hoặc là Tiêu Phong tới nói hơi có không đủ, thế nhưng là khi hấn cảm Đấu Chuyển Tinh Di vận quen như tâm thời điểm, trước tiên dùng khám phá chính mình chiêu số phương pháp phá giải, chặn đứng chính mình khởi thế, sau đó đang dùng xen lẫn chính mình nội lực cường lực cùng mình đối với hao tổn.

Nếu như là Tâm Lực hơi không cẩn thận, liền sẽ thua bởi hấn. Rõ ràng là một cái nội lực không bằng người một nhà, thế nhưng là vẹn vẹn dựa vào độc nhất vô nhị kỹ thuật liền có thể cùng mình đánh tương xứng.

Nhưng là không có ý tứ, ta là Lưu Vân, mờ mịt chính là ta đặc sắc!

Nghĩ tới đây dưới chân Lăng Ba Vi Bộ bất thành linh trở nên không giống với vừa rồi, càng tăng nhanh hơn, càng thêm hoang tưởng, càng thêm không thể nắm lấy.

Mộ Dung Phục cảm dưới chân vừa mới Bao Bất Đồng ném qua tới kiếm dùng chân vẩy một cái, liền bay vào trong tay hấn. Mộ Dung Phục đem kiếm rút ra về sau, cũng không bắt đầu truy kích Lưu Vân, ngược lại là phối hợp sử xuất một đường kiếm pháp.

Du Long Dẫn Phượng?

Mộ Dung Phục tuy nhiên đánh không đến Lưu Vân, thế nhưng là chỉ cần Lưu Vân bắt đầu công kích hấn thời điểm, liền sẽ bị rất kiếm hộ thân Mộ Dung Phục một kiếm đâm bị thương.

Ngay tại hai người bắt đầu từ nội lực so đấu đến kiên nhẫn thời điểm, Vương Ngũ Yên bất thành linh đối Đoàn Dự nói ra: "Đem người tốc độ cước bộ trình tự kêu đi ra!"

"Vương cô nương?"

Đoàn Dự kinh ngạc nhìn xem Vương Ngũ Yên, đây chính là ta võ công a, người coi như thật như vậy quan tâm biểu ca người sao?

"Tìm người, kêu đi ra đi."

Đoàn Dự xem xét Vương Ngũ Yên nước mắt đều muốn đi ra, liền không còn chấp nhất, cổ có Bá Vương Biệt Cơ, hiện có ta Đoàn Dự vì là yêu cuồng nhiệt.

"Đồng Nhân, Quy Muội, hoành điều gấp lên, phản thủ sáng đi, trái đi bên trên ba, trước gấp tiêu qua."

Thế nhưng là hấn còn không có hô xong thời điểm, đã nhìn thấy Mộ Dung Phục trường kiếm một ngăm, kiếm quang to rõ về sau, kiếm khí như rồng, mở ra Lưu Vân Bộ xuống Lăng Ba Vi Bộ.

Vội vàng thoáng qua một cái ở giữa, cảm Lưu Vân vạt áo chém xuống một tiết về sau, phi thường suất khí nói ra: "Ngẩng đầu Vô Vọng!"

Đã nhìn thấy đoạn này vạt áo theo Thanh Phong hơi hơi bay xuống, mà Lưu Vân nhìn xem chính mình trường bào bị cắt lấy phi thường dễ thấy lỗ hổng, nhưng là vẫn tay giơ lên, thượng diện vừa vận có một túm tóc xanh.

Hấn nhìn xem Mộ Dung Phục nói ra: "Xem ra hôm nay có bọn họ, chúng ta là đánh không thành, thế nhưng là người cũng không cần quên, người còn thiếu nợ ta một chút đồ vật, qua ít ngày về sau, ta tự sẽ hướng về người mang tới."

Mộ Dung Phục tuy nhiên không biết Lưu Vân và hấn có cái gì khúc mắc, thế nhưng là tất nhiên người ta nói như vậy, đành phải ôm quyền nói ra: "Tốt, ta Cò Tô Mộ Dung Phục tùy thời xin đợi các hạ đại giá quang lâm."

Đưa mắt nhìn Lưu Vân đi về sau, bắt đầu nhìn xem Vương Ngũ Yên và Đoàn Dự, một trận chiến này tuy nói không có tổn thất quá lớn mất, cũng chỉ có thể nói là thắng được ám muội.

Cũng may hấn tìm tới chính mình đường, như thế nào cảm Đấu Chuyển Tinh Di hoạt dụng, tuyệt đối không giống với Mộ Dung nhất tộc tổ tiên, "Ta Mộ Dung Phục có ta chính mình đường, ta còn chờ mong và người lần nữa nhất chiến."

Nhưng nhìn hướng về Vương Ngũ Yên lúc sau đã không có trước kia ôn nhu, chờ hấn lại nhìn về phía Đoàn Dự thời điểm nói ra: "Người khinh công và Lưu Vân giống như đúc, không có ý định hướng về ta giải thích một chút vì sao còn đi theo chúng ta sao?"

Đoàn Dự giờ phút này thật giống như gặp đến độ giống trong chảo nóng con kiến, "Mộ Dung Công Tử, ta ... ta, ta cũng không biết nói thế nào mới tốt, hấn biết cái này môn Bộ Pháp sự tình, ta tuy nhiên có một ít suy đoán, thế nhưng là cho tới bây giờ ... ta nguyện ý dùng ta sinh mệnh phát thệ, chúng ta không phải một đám!"

Vương Ngũ Yên xem Mộ Dung Phục giống như một mực liền đối với Đoàn Dự không phải đặc biệt hữu hảo, nhưng là hấn dù sao vẫn là giúp người không phải sao, "Biểu ca, người đừng nóng giận, Đoạn Công Tử tất nhiên nguyện ý dùng sinh mệnh phát thệ, vậy ta nguyện ý tin tưởng hấn không phải gạt người."

"Vương cô nương?" Xem ra ta vừa mới biểu hiện, đã đá động Vương cô nương.

Nhưng là Mộ Dung Phục lại hừ lạnh một tiếng, "Người tất nhiên nguyện ý tin tưởng hần, trả lại đi theo ta làm gì, cùng hần quay về Đại Lý đi!"

"Biểu ca? Biểu ca!"

Vương Ngữ Yên xem xét Mộ Dung Phục không nói một lời liền hướng đi về trước, bất thành linh thói quen giống khi còn bé đồng dạng lập tức liền đi theo Mộ Dung Phục cước bộ đuổi theo, "Biểu ca người chờ ta một chút a!"

Nhưng là Đoàn Dự đã bị Mộ Dung Phục thổi đầy miệng, không thể lại theo sau, chỉ là sững sờ đứng tại chỗ, nhìn xem Mộ Dung Phục cùng Vương Ngữ Yên bóng lưng.

"Sự tình làm sao lại biến thành dạng này?"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151:

Đều nói Im Lặng là Vàng, thế nhưng là trước mắt Hư Trúc và A Tử hai mặt nhìn nhau nhìn qua đối phương.

"Hòa thượng, là người động thủ vẫn là ta động thủ?"

"A Di Đà Phật, dù sao cũng là một cái mạng, A Tử cô nương người vì sao luôn nghĩ đến Sát Sinh?"

Hiện tại hai người kia dù sao cũng là chẳng có con mắt đi lên phía trước, Hư Trúc cảm chính mình mục đích và A Tử nói một lần, A Tử đã cảm thấy chơi vui, sau đó hai người liền đồng hành một đường.

Nhưng là hai người hành tẩu mấy ngày, đã là không biết chính mình đi vào phương nào chỗ nào, nhưng lại nhìn thấy một cái hắc y lão đạo nam tử té xỉu tại ven đường, trong tay còn cầm một cái khâm nạm lấy Bảo Thạch Kiếm.

A Tử vốn chính là quá không sợ không sợ đất tính tình, nhìn thấy trên thân kiếm bảo thạch, lòng tham treo lên. Đang chuẩn bị cầm dao găm đánh xuống mấy khóa bảo thạch thay đổi tiền hoa.

"Các người là ai?" Cái này hắc y lão đạo bỗng nhiên thanh tỉnh nhìn thấy hai người kia lén lén lút lút cảm chính mình kiếm muốn làm gì giống như.

Nhưng là A Tử xem xét sự tình bại lộ, nhưng là trước mắt người này không có chút nào sức hoàn thủ, liền bắt đầu hỏi thăm Hư Trúc ý kiến.

Thế nhưng là Hư Trúc từ nhỏ ăn Chay niệm Phật, tâm địa thiện lương hần như thế nào lại để cho A Tử làm cái này thương Thiên hại Lý sự tình.

A Tử chỉ có thể cầm dao găm cầm quay về giày bên trong, sàu mi khổ kiếm nhìn xem cái này đạo nhân áo đen, "Vậy chúng ta muốn hay không đem hần bỏ ở nơi này, nếu như lão thiên gia không cần mạng hần lời nói nhất định sẽ làm cho hần sống sót."

"Đừng a •• không cần, bản đạo cảm thấy mình còn có thể cứu giúp một chút, hai vị tuyệt đối không nên vứt bỏ bản đạo mà đi a!"

Cái này đạo nhân áo đen nói nước mắt tứ chảy ngang bộ dáng, với lại Hư Trúc lại là trời sinh một bộ bỏ tất tâm địa, cứ dựa theo đạo nhân áo đen nói cầm chân khí chống đỡ ở cái này đạo nhân áo đen sau lưng chậm rãi rót vào.

Hư Trúc nội lực đi qua mấy ngày nay dung hợp, bao nhiêu cũng có thể sử dụng những này chân khí, thế là trước tiên cứu cái này đạo nhân áo đen lại nói hần, dù sao cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp.

"A Di Đà Phật, tiểu tăng đã dựa theo người thật phương pháp cầm chân khí rót vào ngài kinh mạch bên trong, chắc hần ngài ít ngày nữa liền có thể khôi phục."

Cái này đạo nhân áo đen chậm rãi thu nạp chân khí, Bảo Nguyên Thủ Nhất, hoàn toàn không có nghe thấy Hư Trúc lời nói, thế là xuất phát từ Giang Hồ Đạo Nghĩa Hư Trúc lại tại đây thủ hần một canh giờ.

Coi như Nguyệt Thỏ Đông Thăng thời điểm, bên trên bầu trời chậm rãi rơi xuống ngân sắc màn che.

Đạo nhân áo đen chậm rãi mở to mắt, nhìn thấy A Tử còn có Hư Trúc đang tại đẳng lên hỏa bắt đầu nướng Mãn Thầu ăn.

Với lại A Tử cái này không thật không vui người cũng trung thực, rõ ràng là Hoang Sơn Dã Lĩnh lại ngay cả cái món ăn dân dã cũng tìm không thấy, thật sự là bí ai a.

"Vô Lượng Thiên Tôn, cảm ơn hai vị Hiệp Sĩ xuất thủ cứu giúp, bản đạo thật sự là không thể hồi báo."

Kết quả A Tử giành lại câu chuyện nói ra: "Đạo sĩ, người muốn thật sự là cảm thấy người thiếu nợ ta bọn họ nhất mệnh lời nói, liền đem người trên thân kiếm bảo thạch đánh xuống tới hai khóa đưa cho chúng ta thế nào?"

Kết quả lúc đầu coi là cái này đạo nhân áo đen không có hào phóng như vậy A Tử rút phá kính mắt, đạo nhân áo đen vậy mà không chút nghĩ ngợi liền đem Shuriken đưa cho A Tử, "Bản đạo nói ân cứu mạng không thể hồi báo, tất nhiên hai vị ưa thích, này bản đạo cũng chỉ phải giúp người hoàn thành ước vọng đưa cho hai vị đi."

A Tử một cái tiếp nhận kiếm, đem kiếm rút ra vỏ (kiếm, đao) về sau, bất thành linh đã cảm thấy toàn bộ thế giới thanh tĩnh, yên tĩnh đến chỉ còn lại có chính mình, còn có thanh kiếm này.

Nhưng là nàng không có trầm mê bao lâu thời gian tình huống dưới, lại bị Hư Trúc đoạt lấy, hắn đem kiếm hợp tiến vào trong vỏ. Hai tay dâng đưa về cái này đạo nhân áo đen trước mặt, "A Di Đà Phật, tiểu tăng bằng hữu chỉ là và người thật mở một cái tiểu trò đùa, kính xin người thật không nên trách tội, thanh kiếm này nếu là người thật trân ái đồ vật, kính xin người thật cất kỹ."

Nào biết cái này đạo sĩ áo đen hoàn toàn không có hôn mê thời điểm, ôm thanh kiếm này tinh thần, lúc kia quả thực là dùng đời này không đổi lấy hình dung cũng không đủ, nhưng là bây giờ lại lại nhìn thấy thanh kiếm này giống như ôn thần đồng dạng, hận không thể ngay lập tức đem nó vứt bỏ.

Vội vàng khoát tay nói: "Áy, đưa ra ngoài đồ vật, tại sao có thể tặng người đâu, người cho ta là như thế không giữ chữ tín người sao, người đây coi như có thói ý người nghĩ!"

A Tử cũng ở một bên đánh tròn khang, "Đúng vậy a đúng vậy a, hòa thượng người xem đạo sĩ này chính mình cũng không cần, người còn kiên trì cái gì, lại nói người ta Chủ Nhân Gia đều không nói cái gì, người chiêu cái gì gấp?"

Hư Trúc liền tranh thủ kiếm ôm vào trong ngực, cũng là muốn trả lại cái này đạo nhân áo đen, nhưng là cái này đạo nhân áo đen chết sống không theo.

Sau đó căn bản không có nghĩ đến cái này đạo nhân áo đen lập tức nhảy dựng lên, "Ta nói ta tiễn người, người liền đi cầm a, người lão là quần lấy ta làm cái gì?"

"Nhưng là?"

"Không có nhưng là, cho người chính là cho người, không tiễn!"

Ngay tại cái này đạo sĩ áo đen không có đi ra khỏi bao xa thời điểm, lại hình như nhìn thấy Diêm Vương biểu lộ chạy về đến, mà hắn cái thứ nhất nói chính là, "Đem kiếm trả lại ta, nhanh trả lại cho ta!"

Nhưng là thanh kiếm này đã tại A Tử trong ngực, nàng mặt mũi tràn đầy mang thù địch tâm lý nhìn xem cái này đạo nhân áo đen nói ra: "Người đạo sĩ này, người đến có xấu hổ hay không a, chính mình rõ ràng cam tâm tình nguyện thanh kiếm đưa cho chúng ta, nào có hiện tại đổi ý!"

Nào biết cái này đạo nhân áo đen một điểm dây đều không có quỳ trên mặt đất, "Nữ hiệp, người coi như là cho ta mượn một chút có được hay không a, coi ta tìm người?"

Hư Trúc cũng nói: "Đúng vậy a A Tử cô nương, thanh kiếm này vốn chính là người ta, người chính là thoáng cấp cho người ta lại có quan hệ thế nào, dù sao vừa rồi hắn có thể cho người, về sau cũng sẽ cho người."

"Chỉ sợ không kịp đi!"

Một cái lạ lẫm âm thanh, đập trên ánh trắng phiêu nhiên mà tới, đứng ở ba người này trước mặt.

Đạo nhân áo đen thật giống như nhìn thấy quỷ đồng dạng nhìn xem cái này bạch y nam tử, hoạt động liền quỳ trên mặt đất, khỗ cấp cấp nói ra: "Độc Cô đại gia, ngài liền xin thương xót đi, ta chính là nhất thời Mê Tâm khiêu mới có thể làm ra dạng này sự tình a, người cần gì phải cầm ta giết chết mới thôi đâu?"

Người này chính là trước một hồi đồ Côn Lôn Kiếm Phái từ trên xuống dưới thật nhiều người Độc Cô Vô Song, mà hắn hiện tại con mắt chỉ có một người, "Cửu Dực Đạo Nhân, người dám can đảm trộm ta kiếm, mà ta cũng đã nói, đã người ưa thích, ta liền cho người ba lần cảm kiếm cơ hội, người cứ như vậy từ bỏ?"

Cửu Dực Đạo Nhân than thở khóc lóc nói ra: "Độc Cô đại gia, ta chơi không lại ngài, ta nhận. Nhưng là người đã kém chút giết chết hai ta thứ, đây đã là lần thứ ba, ta đã thanh kiếm giấu đến người vĩnh viễn cũng không chiếm được địa phương, người muốn tuân thủ lời hứa không giết ta!"

"Ồ?" Độc Cô Vô Song khoe miệng lộ ra nụ cười, nhìn xem Cửu Dực Đạo Nhân sau lưng hai người, một người cầm kiếm, còn có một cái hòa thượng đang tại chỉ ngón nhìn xem chính mình.

"Có chút ý tứ, nói một chút?"

Cửu Dực Đạo Nhân không có chút nào dây liên nhất chỉ Hư Trúc nói ra: "Vị đại sư này, võ công chấn động võ lâm, lúc trước hắn đã tọc lòng từ bị cầm ta cứu lại, mà ta cũng cầm bảo kiếm chuyển tặng cho hắn, nếu muốn giết ta ngươi muốn trước tiên đem hắn đánh bại, nếu như không thể lời nói, ngươi lại không thể sát ta!"

"Thật?" Độc Cô Vô Song có chút một chút không xác định nhìn xem Hư Trúc, từng chút một để phòng nhìn xem Hư Trúc.

A Tử bất thành linh cơ quắp một trận, trong ngực bảo kiếm không bị không chế bắt đầu kêu to, thật giống như có chính mình ý thức đồng dạng, loại thanh âm này đã bén nhọn với lại chói tai.

A Tử sợ hãi hỏi, "Kiếm này làm sao lại dạng này, đây là cái gì âm thanh a?"

Nhưng là Cửu Dực Đạo Nhân ánh mắt chưa bao giờ từng rời đi phía trước Độc Cô Vô Song, chỉ có thể âm thanh nặng nề nói ra: "Xong, đây là kiếm muốn uống máu âm thanh, với lại có thể không chế loại thanh âm này chỉ có một người."

"Hắn?" A Tử xem xét Độc Cô Vô Song, nhất thời cảnh sắc trước mắt biến đổi, trước đó cảnh tượng là chỉ có chính mình và trong ngực thanh kiếm này, giống như trong thiên hạ chỉ có hai người bọn họ giống như.

Thế nhưng là làm trước mắt nam nhân này xuất hiện thời điểm, nàng nhìn thấy đến ảo ảnh bất thành linh biến đổi, vậy mà thành người một nhà đầu và trước mắt nam nhân này còn có kiếm trong tay.

"Làm sao lại dạng này?"

Cửu Dực Đạo Nhân vừa nghe đến kiếm muốn uống máu âm thanh liền từ bỏ chống lại, thành thành thật thật làm một lần vấn đáp tiên sinh, "Đều nói linh kiếm hộ chủ, trước mắt nam nhân này cũng là thanh kiếm này chủ nhân, với lại chắc hẳn ngươi một mực ôm thanh kiếm này ngươi cũng có thể cảm giác được, không chỉ kiếm đang triệu hoán người, người cũng sẽ hấp dẫn kiếm. Chúng ta xong, cũng chờ chết đi."

Hư Trúc lại đem kiếm một cái từ A Tử trong tay đoạt lại, thanh kiếm này tiếng kêu to âm càng lớn, thật giống như Hư Trúc là hấn khắc tinh đồng dạng.

Hư Trúc bỗng nhiên đem kiếm ném nơi xa, nhưng lại không thấy Độc Cô Vô Song truy đuổi kiếm mà đi, chỉ là an an tĩnh tĩnh nhìn xem Hư Trúc.

Cửu Dực Đạo Nhân nhìn thấy Hư Trúc sở tác sở vi bỗng nhiên vỗ đầu một cái, đứng thế hấn mục tiêu cũng là kiếm a, chắc hẳn hiện tại hấn cần một bậc thang dưới, tranh thủ thời gian cho hấn một cái để cho hấn đi nhanh lên đi, lão tử sắp điên!

"Vị thí chủ này, đều nói trời có Thiên Đức, không được thua thiệt. Làm gì theo sau lấy vị thí chủ này không thả đầu, lại nói thanh kiếm này đã không còn trong tay chúng ta, ngươi đang đuổi chúng ta cũng tốt là Vô Nghĩa không phải sao?"

Đã nhìn thấy Độc Cô Vô Song bất thành linh nổi lên, tay phải vươn ra ngón trỏ và ngón giữa, sung làm bảo kiếm, không nghĩ tới là không có kiếm Độc Cô Vô Song vậy mà cũng có thể lấy khí Ngưng Kiếm.

Cửu Dực Đạo Nhân nhặt lên mặt đất cục đá lấy đặc biệt thủ pháp đánh về phía Độc Cô Vô Song, thế nhưng là vẫn là kém quá xa, tại Độc Cô Vô Song Khí Kiếm ngang dọc phía dưới, cục đá nhao nhao vỡ thành bột phần.

"Đây là?"

Ngay tại Cửu Dực Đạo Nhân một cái thất thần trong nháy mắt, một chiêu Bạch Hồng Quán Nhật liền đem Cửu Dực Đạo Nhân ở ngực đâm vào đi, với lại nửa giọt máu đều không có tràn ra đến, hiển nhiên gọn gàng giòn.

Thế nhưng là Độc Cô Vô Song lại không có bước kế tiếp động tác, ngược lại nhìn xem Hư Trúc hỏi: "Tiểu Hòa Thượng, ngươi cho rằng kiếm là cái gì?"

Hư Trúc chấp tay trước ngực một phen thốt nhiên hy sinh bộ dáng nói ra: "A Di Đà Phật, theo tiểu tăng kiếm là Hung Khí, chỉ có Phóng Hạ Đồ Dao, Lập Địa Thành Phật, mới có thể đến Đại Tự Tại. Thí chủ không nói một lời liền có thể trừ bỏ nhất mệnh, muốn đến thí chủ cũng là sẽ không bỏ qua cho chúng ta, nhưng là tiểu tăng tại trước khi chết có thể hay không tìm thí chủ một việc."

"Giăng!"

"Tiểu tăng muốn cho vị thí chủ này niệm xong Vãng Sinh Chú về sau, tại hồn thuộc về Cực Nhạc vừa vận rất tốt." Sau đó cũng mặc kệ Độc Cô Vô Song cùng không có đồng ý, liền phối hợp ngồi xuống niệm lên Vãng Sinh Chú.

A Tử đã sợ hãi không biết làm gì tốt, chỉ có thể cũng ngồi dưới đất, hai tay ôm đầu gối nhìn xem Hư Trúc còn có Độc Cô Vô Song.

Cuối cùng vẫn là Độc Cô Vô Song nói chuyện trước, "Có ý tứ, ngươi rất mạnh, nhưng là mạnh không rõ ràng. Như vậy đi, ngươi thiếu nợ ta nhất chiến, ngày sau tất nhiên tìm về."

Cũng mặc kệ Hư Trúc có đồng ý hay không, phối hợp đi, muốn đến muốn đi tìm kiếm đi.

A Tử bất thành linh cơ quấp trên mặt đất, nếu không phải người này chính mình đi, chỉ sợ chính mình phải sợ tè ra quần. Giang hồ thật đáng sợ a, không được, ta muốn trở về tìm Tiêu đại ca đi.

Thế nhưng là nàng chân đã chết lạng không thể động, cũng liền ở một bên nghe Hư Trúc Niệm Kinh.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 152:

Đại Phong Khỏi Hề Vân Phi Dương!

36 Động 72 Đảo người bây giờ ở chỗ này Tập Hội, vì là cũng là trừ bỏ cái kia đặt ở trên người bọn họ đại sơn, Thiên Sơn Đồng Mỗ bạo quân thống trị.

Lúc trước Mộ Dung Phục đã ở chỗ này đại náo qua một trận, với lại cao siêu Kiếm Kỹ từ đầu tới đuôi cũng là đè ép bọn họ đánh, mặc dù không có Tiêu Phong và Lưu Vân lớn như vậy mở đại hợp, nhưng là chỉ cần không có người khác ở chỗ này vướng bận, cho hắn thời gian nhất định, cam đoan tại đây không có một cái nào người sống có thể rời đi.

"Ha-Ha! Cái này tiểu nương bì thật sự là sinh tốt tướng mạo, Mộ Dung Phục ta hỏi ngươi, ngươi đến cho lão tử quỳ không quỳ!" Một cái Bala đầu Ác Hán bắt Vương Ngữ Yên, giờ phút này đang tại buộc Mộ Dung Phục đi vào khuôn khổ.

Nhưng là Mộ Dung Phục giờ phút này trong lòng nghĩ nhưng là, biểu muội an nguy trọng yếu, vẫn là chính mình Đại Yên Vương Thất tôn nghiêm trọng yếu, thế nhưng là biểu muội an nguy cũng là không thể sai sót.

Bao Bất Đồng nhanh nhồm nhanh miệng nói ra: "Mụ nội nó, ngươi cái quỳ tôn tử, trốn ở nữ nhân đằng sau xem như chuyện gì xảy ra, mau chạy tới đây và gia gia đại chiến ba trăm hiệp, không phải vậy gia gia nằng nạnh đầu ngươi tổ tông mười tám đời!"

"Hắc hắc hắc!" Cái này Ác Hán nghe rồi cười nói: "Ha-Ha! Chúng ta vốn chính là một chút không có gan quy tôn tử, ngươi làm khó dễ được ta, hoặc là quỳ xuống, hoặc là ta liền vụn xuống cái này tiểu nương bì đầu cung cấp ta làm một người da đèn lồng!"

Nhưng là Mộ Dung Phục xem xét Vương Ngữ Yên thật rất nguy hiểm, mặc kệ! Quỳ liền quỳ đi, dù sao cứu trở về biểu muội, ta liền lập tức huyết tẩy Vạn Tiên Đại Hội, để cho các ngươi một cái cũng đừng hòng còn sống trở lại!

"Đừng đừng đừng nha! Ta quỳ! Ta quỳ! Ta quỳ!" Đoàn Dự bất thành linh từ trong rừng dùng Lăng Ba Vi Bộ ghé qua mà đến, hoạt động liền quỳ tại đó cái Bala đầu trước mặt.

"Anh hùng, ta quỳ, tìm ngươi tuyệt đối không nên thương tổn vị cô nương kia, thực sự không được ngươi bắt ta có được hay không, ta tuyệt đối không phản kháng!"

Đoàn Dự? Hắn từ nơi nào đi ra? Mộ Dung Phục trong lòng bất thành linh dâng lên một loại cảm giác bất an cảm giác.

Nhưng là Vương Ngữ Yên giờ phút này nhìn xem Đoàn Dự, trong lòng ả ả có một dòng nước ả, "Đoạn Công Tử, ngươi hà tất phải như vậy đâu?"

Hỗn đản!

Mộ Dung Phục bất thành linh đuổi ra nhất chỉ, Kính Lực phun đốt mà ra, nhanh như thêm điện Chỉ Lực, từ một chút tự xuyên thấu cái này Bala đầu Ác Hán. Dưới chân Bộ Pháp liên tục vượt mà qua, chỉ là một thanh liên đem Vương Ngữ Yên kéo vào trong ngực.

"A!" Đoàn Dự quát to một tiếng, nguyên lai là có một cái Đại Đình cũng không biết từ nơi nào bay tới, Mộ Dung Phục xem xét đình kia cứng cáp phi thường.

Nhắm ngay Đoàn Dự vị trí một tay lấy Vương Ngữ Yên dùng nội lực nhẹ nhàng đưa ra ngoài,

Mà Đoàn Dự tay mất lạnh lẽ, liễu mạng chính mình thụ thương cũng phải hộ đến Vương Ngữ Yên chu toàn, quả nhiên liền đem Vương Ngữ Yên tiếp trong ngực.

"Mang ta biểu muội ra ngoài, một nén nhang sau khi ta tự tới tìm ngươi!"

Đoàn Dự nghe xong về sau sự tình khẩn cấp, cũng không lo được bạn trai Thụ Thụ Bất Thân loại hình nghi thức xã giao, tranh thủ thời gian công lên Vương Ngự Yên dùng Lăng Ba Vi Bộ cấp tốc ghé qua chạy ra vòng người tử bên trong.

Mộ Dung Phục trường kiếm ngâm khẽ, thật giống như xé gió vũ mao đồng dạng, gọn gàng đem cái này Đại Đình một kiếm hai nửa. Ngay tại Đại Đình tách ra thời điểm, một cái tên nhỏ con nam nhân hét lớn một tiếng đúng là một chiêu vội vã hung hiểm góc độ đánh tới.

Nhưng là, kiếm quang hiện lên về sau, đã nhìn thấy cái này tên nhỏ con nam nhân vẫn là đầu một nơi thân một neo, mà lại là từ bả vai trái eo phải bên trên một kiếm bỏ ra.

Hiển máu bay xuống phía dưới, điểm một chút huyết dịch ngấm ở Mộ Dung Phục trên quần áo, Bao Bất Đồng gió êm dịu Ba Ác nhìn về phía Mộ Dung Phục ánh mắt đều thay đổi, cái ánh mắt này chính là năm đó Lão Chủ Nhân đi về cõi tiền thời điểm, công tử gia lúc ấy ánh mắt.

Không để cho hết thấy xấu, đối mặt thì phạt, giết không tha!

Đã nhìn thấy đầy trời kiếm ảnh liên tiếp lấp lóe, 36 Động 72 Đảo người lại bị Mộ Dung Phục dạng này một cỗ khiếp người sát khí trấn trụ.

"Làm sao bây giờ, hần đã sát mất đồ." Ô Lão Đại bên cạnh một người, yên lặng và Ô Lão Đại phân tích cái này khôn cục trước mắt.

Ô Lão Đại nhìn xem tại vòng người bên trong đại sát đặc sát không hề cổ kỵ Mộ Dung Phục, âm thanh ngưng trọng nói ra: "Mặc kệ, dù sao cái này cừu oán đã kết xuống, không phải hần chết chính là ta vong, lên đi!"

Thế nhưng là một người bất thành linh ngự kiếm từ phía trên mà xuống, Di Khí Ngự Kiếm thủ pháp phong cách vô cùng, nhất thời bốn thanh kiếm đâm vào Mộ Dung Phục đứng địa phương bốn cái sừng bên trên.

Mộ Dung Phục đồng tử hơi co lại, thiên hạ coi là thật có cái này Ngự Kiếm Thuật, lai giả bất thiện a, "Hiện thân đi!" Một đạo kiếm khí bỏ ra, cắt đứt cách đó không xa một cái cũng thô nhánh cây.

Đã nhìn thấy một cái Hôi Sam nam nhân từ trên trời giáng xuống, một thân thu hút sự chú ý của người khác khinh công phiêu nhiên mà xuống, với lại bởi vì hần rất có thể hấp dẫn ánh mắt, đến mức có rất nhiều người đã không được đánh, và Mộ Dung Phục cùng một chỗ xem ra người là ai?

"Trác tiên sinh!" Ô Lão Đại thật giống như nhìn thấy thân nhân, nhìn thấy Kiếm Thần Trác Bất Phàm giá lâm, lập tức liền nghênh đón, "Trác tiên sinh, thật sự là đã lâu không gặp."

Trác Bất Phàm làm người cao ngạo, nhìn thấy đã có người chủ động tới ân cần thăm hỏi hần, vẫn là một bộ cao nhân điệu bộ, "Ừm, muốn đến chúng ta lần trước từ biệt cũng là trải qua nhiều năm không thấy, Ô Lão Đại."

"Há, Trác tiên sinh còn nhớ rõ danh hiệu ta, không biết Trác tiên sinh lần này đại giá quang lâm, cần làm chuyện gì a?"

Trác Bất Phàm ánh mắt giống như nhìn phía xa Phiếu Miểu Phong mà đi, "Ta vì nàng đến, nghe được mấy vị mấy ngày nay có một ít đại động tác, ta Trác mỗ cũng muốn nhúng một tay, không biết Ô Lão Đại người có đáp ứng hay không ta nhập bọn a?"

Ô Lão Đại đại hỉ, thật sự là muốn ngủ thời điểm tới một cái gối đầu, "Được a, ta đương nhiên muốn, không nghĩ tới Trác tiên sinh lại có ý này, thật sự là thật to tốt. Có Trác tiên sinh hỗ trợ, lần này đại sự có thể thành vậy!"

Nhưng là Mộ Dung Phục xem xét bọn họ nhao nhao dùng tay, lại giết tiếp ngược lại ra về mình thích giết chóc, dạng này không tốt. Vừa định muốn dẫn lấy Bao Bất Đồng còn có Phong Ba Ác rời đi, nhưng lại lại bị Trác Bất Phàm ngăn lại đường đi.

Mộ Dung Phục trường kiếm ra khỏi vỏ một nửa, cười lạnh nói ra: "Ha ha, chẳng lẽ Trác tiên sinh cũng muốn và tại hạ lĩnh giáo Kiếm Thuật sao?"

Trác Bất Phàm ôm quyền nói ra: "Mộ Dung Công Tử, vừa mới sự tình, ta là tự nhiên nhìn hết mắt, sự tình tiền căn hậu quả ta cũng đều biết được. Nhưng là công tử sao không nghe một chút bọn họ nỗi khổ tâm đầu, nói không chừng, ngài nghe về sau cũng sẽ cùng chúng ta cùng một chỗ. "

Cứ như vậy Mộ Dung Phục cũng cùng bọn hần thảo luận những này 36 Động 72 Đảo Huyết Lệ Sử, mà sau đó Đoàn Dự vừa mới công Vương Ngự Yên không có bao xa, Vương Ngự Yên bởi vì quan hệ Mộ Dung Phục an nguy, liền lại năn nỉ Đoàn Dự trở về.

Kết quả là dạng này đánh bậy đánh bạ vừa mới vẫn là sát mất đồ cừu nhân, hiện tại vì là trên núi người nhất trí đối ngoại, liên thủ lại đối phó thần bí khó lường Thiên Sơn Đồng Mỗ.

Về sau Ô Lão Đại sau lưng ra một cái bao tải, lộ ra đầu lại là một cái xinh xắn đáng yêu Tiểu Nữ Oa, nàng trừng lớn hai mắt hoảng sợ nhìn xem ở đây mỗi người, giống như muốn đem bọn họ toàn bộ ghi ở trong lòng chết cũng không quên cái loại cảm giác này.

Đoàn Dự trời sinh trạch tâm nhân hậu, căn bản là làm không được thế muốn chọc người ta nhất đao, không khỏi nói ra: "Ô Lão Đại, dạng này không khỏi quá tàn nhẫn đi, "

"Hừ! Cái này tàn nhẫn? Cái kia Lão Yêu Bà đối với chúng ta làm sự tình còn chưa đủ tàn nhẫn à, chúng ta lại chọc ai gây người nào, dựa vào cái gì chúng ta muốn cam tâm bị nàng đặt ở dưới chân cả một đời a!"

Người này lời vừa ra khỏi miệng nhất thời dẫn tới mọi người hưởng ứng, những người này cũng là bị Thiên Sơn Đồng Mỗ khi dễ một điểm chiêu cũng

không có, bằng không thì cũng sẽ không muốn lấy muốn phản nghịch.

Đang lúc mọi người chuẩn bị muốn trước động thủ đem cái này Tiểu Nữ Oa tươi sống giết chết thời điểm, một đạo hắc ảnh xen lẫn rất nhiều đá vụn bỗng nhiên từ một cái góc bên trong lao ra, đem cái này bao tải một quyển đứng lên lập tức bắt đầu chạy vội chạy trốn.

Tất cả mọi người bị mấy cái này đá vụn đập trúng, cục đá tuy nhiên không lớn, thế nhưng là nội kinh không có chút bị đánh ở trên mặt đau lẫn lộn đầy đất.

"Còn sững sờ cái gì, truy a, người này một khi cầm bí mật tiết lộ ra ngoài, chúng ta ai cũng không sống được a!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 153:

Vừa mới xuất thủ cũng là Hư Trúc, hẳn vốn là cùng A Tử cùng một chỗ gặp người kia. Cũng chính là cảm thấy Độc Cô Vô Song rất nguy hiểm lúc đầu muốn vòng quanh hắn, trốn tránh hắn, liền sợ và hắn gặp nhau, không nghĩ đánh bại đánh bại lại tới đây.

Vội lại Hư Trúc trời sinh chịu phạt tẩy lễ, từ nhỏ ăn Chay niệm Phật, nói tới những ngày này kinh lịch trải qua sự tình so với hắn cái này hai mươi mấy năm sống đều kích thích, thế nhưng là vẫn cảm thấy Thiếu Lâm Tự mới là nhà hắn.

Nhưng là người xuất gia không được đánh lừa dối, tất nhiên đáp ứng Vô Nhại Tử tiền bối muốn giúp hắn sát Đinh Xuân Thu, muốn nói được thì làm được. Hào chết không chết mấy ngày nay gặp phải người một cái so một cái lợi hại, nhất thời để cho hắn cảm thấy mình có phải hay không nên trở về nhà.

Tuy nhiên tất nhiên đáp ứng Vô Nhại Tử tiền bối muốn đi một chuyến Kiếm Hồ, tối thiểu nhất muốn đem Vô Nhại Tử tiền bối tin chết nói cho vị phu nhân kia mới tốt. Tuy nói có thù không thể báo, nhưng là hắn cam đoan trở lại Thiếu Lâm Tự về sau, nhất định tại Phật Tổ trước mặt nguyện rửa Đinh Xuân Thu.

Không nghĩ tới gặp phải vị này A Tử cô nương, phạm là đều tùy tính mà làm, nhìn thấy cái gì cao hứng liền đi chơi. Kết quả còn tự nguyện sung làm người dẫn đường, kết quả dẫn dẫn liền thiên đại tặc.

Chờ đi đến tại đây thời điểm, đã là lạc đường, hướng phía trong lòng nghĩ đại khái phương vị, liền hướng phía chỗ nào đi lên phía trước. Hai người kết bạn mà đi, dứt quãng đi đến mảnh này trong rừng.

Liền nghe đến phía trước có tiếng đánh nhau, Hư Trúc lúc đầu ý tứ cũng là có bao xa đi bao xa, nhưng là càng chạy tâm lý cảm giác liền càng không tốt. A Tử gan lớn a, nơi nào có đánh nhau náo nhiệt, nàng liền sẽ chạy vội tới chỗ nào.

Sinh Thất Khiếu Linh Lung Tâm A Tử, rất nhanh liền đem tại đây sự tình thấy được rõ ràng, cũng là phân công muốn đánh bản tông mà thôi, lẫn nhau động viên nhưng là đều không có cái gì bản lĩnh thật sự.

Càng về sau đã nhìn thấy cái này bên trong một cái dẫn đầu muốn giết một tiểu cô nương tới tể cò, cái này vẫn phải, khinh người quá đáng!

A Tử tâm địa không phải đặc biệt tốt, ưa thích khi dễ sở hữu có thể khi dễ người. Nhưng là nhưng có một điểm, nàng là có một cái chính mình nguyên tắc, cái kia chính là không nhìn trúng người khác khi dễ nữ, riêng là đây càng tiểu càng có thể tham món lợi nhỏ cô nương.

Nhỏ giọng đối bên cạnh Hư Trúc nói ra: "Hòa thượng, nghĩ một chút biện pháp, bằng không ta liền không nhìn trúng ngươi, Tiểu Hòa Thượng!"

Hư Trúc cũng sợ hãi, nhiều người như vậy a, một người nôn hắn một miếng nước bọt đều có thể đem nó chết, "Ta làm thế nào a? Nhiều như vậy cá nhân, đánh không lại a?"

A Tử liền lấy tay tại hắn Tiểu Đầu Trọc thượng diện, nhay đánh một chút, "Ngươi phế vật a, ngươi nội lực cao như vậy, bàn một cái thạch đầu vút thôi! Sau đó đoạt nàng liền chạy, chuyện còn lại ta tới!"

Được rồi!

Hư Trúc cắn răng một cái,

Từ dưới đất nhật lên một cái cục đá, hướng phía trong đám người vãi ra, hơn nữa còn có không ít A Từ cho Độc Châm cái gì.

Nội lực của hắn không muốn Đoàn Dự như thế, không phải hoàn chỉnh Bắc Minh nội lực, tăng thêm điểm xuất phát võ công Lục Mạch Thần Kiếm cấp bậc quá cao, cho nên lúc linh lúc mất linh. Nhưng là nếu bàn về chạy trốn bản sự, căng thẳng trong lòng, nội lực tâm linh phúc chí.

Cứ như vậy nội lực của hắn tụ tại trên chân, bên tai vù vù xé gió, đưa trong tay đồ vật Mạn Thiên bung ra, phàm là không tránh kịp người đều bị đánh ngã.

Vội lại thừa dịp mọi người đại loạn thời điểm, cầm bao trên mặt đất bao tải đi lên cuốn một cái, đem cái này tiểu nữ hài liền bị ở trên lưng, chạy như bay, nhanh như giống như sao băng, chạy đi.

Ô Lão Đại liền hung ác lên, "Còn sừng sờ cái gì, truy a, người này một khi cầm bí mật tiết lộ ra ngoài, chúng ta ai cũng không sống được a!"

Đang lúc những người này hướng về Hư Trúc chạy tới địa phương đuổi theo thời điểm, chạy phía trước được nhanh coi như gặp nạn. Những người này cách Hư Trúc chạy tới địa phương gần nhất, vừa mới hướng về nơi đó một truy, trong lúc nhất thời kêu thảm không ngớt!

Ô Lão Đại còn có Trác Bất Phàm những người này bởi vì việc này tình cùng bọn hắn tánh mạng cùng một nhịp thở, nếu là tin tức rò rỉ ra ngoài càng là không được a. Tranh thủ thời gian chạy tới xem xét, những người này trên chân đều có không ít Tế Châm.

"Chuyện gì xảy ra đây?" Ô Lão Đại cầm một tiểu đệ chân nâng lên xem xét, "Hắn (nàng) không phải một người?"

"Đừng nhúc nhích, có độc, tranh thủ thời gian phong bế chính mình huyết đạo, ta thử trước một chút ta hiểu biết linh hay không!"

Cứ như vậy, lại phái một nhóm can đảm cản trở người đi truy vừa mới người này. Hiện tại người ở đây toàn bộ đều là trong lòng run sợ, bởi vì Thiên Sơn Đồng Mật cho bọn hắn bóng mờ quá lớn, thật sự là làm không tốt có cái hồ người đi ra, cái này còn để cho người ta có sống hay không.

Lúc này, Hư Trúc cả người đã chạy vội không có bóng dáng. Đang sau A Từ giờ phút này chọc tức đều không được, chuyện gì xảy ra a, ta giúp người cản bọn họ một chút, người cứ như vậy đem ta ném ở tại đây?

Hư Trúc cũng tiểu cô nương không biết chạy bao xa, nhưng là chẳng qua là cảm thấy tại đây càng chạy đường càng dốc đứng, thật sự là chính mình đây là lại chạy đến đâu bên trong, vừa mới cứu người quá trình thật sự là quá kích thích, trừ tiểu cô nương này cái gì cũng không có nhớ tới, lần này mới lấy lại tinh thần đến, "Ai nha, ta đem A Từ cô nương quên, thật sự là, nếu là có nàng tại ta còn có thể chạy lối rẽ!"

Nếu không có A Từ còn tốt một điểm, chỉ có thể là dựa vào sắc trời nhìn đường đi, a, mặt trăng ở đâu a?

"Tiểu tử, người nội lực không tệ, thế nào a dạng này bọc mũ, nhưng là người muốn một mực đi vào trong, coi như đừng đi đi ra."

Thanh âm gì? Chẳng lẽ là có núi 影?

Hư Trúc tăng cường hướng về bốn phía nhìn về phía đi, làm sao cái gì đều không có, chẳng lẽ là thật đụng quỷ?

"Người đi ra, ta không sợ người, ta niệm rất nhiều năm trải qua, Kim Cương Hộ Thể, A Nan gia trì. Ta ••• "

"Im miệng! Mồ mẫm ồn ào cái gì! Mồ Mồ nhà hứng toàn bộ để người hủy! Người bây giờ đem Mồ Mồ ta buông ra, Mồ Mồ ta muốn thở không nổi!" Chỉ nghe thấy trong túi truyền đến tiểu hài từ âm thanh.

Hư Trúc thật cao hứng nói: "Ai, người sẽ nói chuyện?"

"Nói nhảm, người cho rằng người là ai, nếu không phải Mồ Mồ khinh thường và những người đó lải nhải, còn không đem Mồ Mồ buông xuống!"

Hư Trúc liền đem Thiên Sơn Đồng Mật buông ra, mở ra bao tải xem xét, vẫn là cái kia thanh tú động lòng người Nữ Oa Oa, thế nhưng là làm sao ánh mắt cao ngạo như vậy, nhất định và vừa rồi cái kia sợ hãi đến cực hạn nữ hài là hai người giống như.

"Người?"

Thiên Sơn Đồng Mật xoay tay lại cũng là một bàn tay, ba một chút kích động tại Hư Trúc trên mặt, "Nhìn cái gì vậy, ta đưa ta ••• người chiếc nhẫn là lấy ở đâu?"

Vốn chính là xem Hư Trúc tuy nhiên võ công rất cao, nhưng là vẫn đặc biệt tốt khi dễ, liền muốn làm ồn ào hắn. Nhưng là ánh mắt tung bay, đã nhìn thấy Hư Trúc trên tay Thất Bảo Chi Hoàn.

Cho nên cũng kích động hỏi: "Người giới chỉ, làm sao lại tại người cái này Tiểu Hòa Thượng trong tay?"

Hư Trúc xem tiểu cô nương này ánh mắt không nghĩ là làm bộ, muốn đến nhất định là nhận biết cái này vật, "Chiếc nhẫn này là Vô Nhai Từ lão nhân gia làm chung lúc giao phó cho ta, ta cũng là ••• "

"Sao lại thế!" Tiểu cô nương một tay lấy Hư Trúc kéo xuống, khuôn mặt dán vào khuôn mặt, rống to: "Làm sao có khả năng! Võ công của hắn nếu không tán công, làm sao lại chết! Người nói! Người nói!"

Hur Trúc không dám giấu diếm, đành phải từ đầu tới đuôi một là một, hai là hai, cầm những ngày này chuyện phát sinh, từ đầu chí cuối đều muốn những này nói cho Thiên Sơn Đồng Mộc.

Nào biết nghe xong Hur Trúc lời nói, Thiên Sơn Đồng Mộc trong mắt phạm nước mắt, hàn quang điểm một chút, "Đáng giận, vậy mà bởi vậy Nghiệt Đồ, ta liền nói hấn vì sao tin tức hoàn toàn không có, ta còn tưởng rằng hấn cố ý trốn tránh ta, không nghĩ tới a, không nghĩ tới!"

Hur Trúc cũng không biết làm sao an ủi tiểu cô nương này, người nói có trời mới biết cái nào đi ra tiểu cô nương hết lần này tới lần khác liền nhận biết Vô Nhại Tử tiền bối, hơn nữa còn là dạng này khóc có cố sự.

Ta phải nói thứ gì tốt đâu, nhưng là tiểu cô nương lau đi trong mắt nước mắt, tham lam nhìn xem Tiểu Hòa Thượng trong tay Thất Bảo Chi Hoàn, "Người nói người là muốn tìm Đinh Xuân Thu báo thù, người có bản sự này sao?"

Hur Trúc xấu hổ nhìn xem chính mình, "Không có, tiểu tăng chuẩn bị cảm ••• "

Thiên Sơn Đồng Mộc cắt ngang Hur Trúc lời nói, "Vậy nếu không có a! Ta lại lịch người cũng biết, ta là Vô Nhại Tử sư tỷ, võ công không thể so với hấn kém, ta giúp người một cái như thế nào?"

"Mồ Mồ, người đang nói cái gì a?"

"Nói nhảm, Mồ Mồ ta đây là cho người chỗ tốt đâu, người đem Chi Hoàn cho ta, người quay về người Thiếu Lâm Tự, ta giúp người sát Đinh Xuân Thu, trả lại người một cái nguyện vọng như thế nào?"

Hur Trúc đại hi, không nghĩ tới nhất làm cho đầu hấn đau nhức sự tình cứ như vậy giải quyết, "Dạng này thật sự là quá tốt, như thế vừa vặn, vậy cảm ơn Mồ Mồ."

Vừa nói xong đem Chi Hoàn lấy xuống, liền bị Thiên Sơn Đồng Mộc đoạt lấy đến, vội vàng đem ngón tay đặt ở trên ngón trỏ thế nhưng là quá nhỏ, liền bộ tiến vào ngón tay cái đầu ngón tay bên trên.

"Như thế, tiểu tăng cáo từ."

"Dừng lại! Người còn không có đem Mồ Mồ ta mang đi ra ngoài đâu, tại đây rừng núi hoang vắng, ta còn ở nơi này ra không được đây! Người dẫn ta đi ra, chúng ta trời nam đất bắc, đường ai nấy đi, như thế nào!"

"Được!"

Cứ như vậy Hur Trúc dựa theo Thiên Sơn Đồng Mộc dạy bảo, dùng Tiêu Dao Phái thân pháp trốn tới cái này Hoang Sơn Dã Lĩnh, thật sự là bách chuyển ngàn gãy a!

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Không Biết Vì Sao

Gió lạnh mờ mịt phía trên Phiêu Miểu Phong bên trong, lâm vào một mảnh trong khủng hoảng.

"Thiên Sơn Đồng Mộc ở nơi nào!"

Một tiếng quát nhẹ, dập dờn ở trong sơn cốc, nhóm sinh run rẩy, tựa như vạn vật thiên địch, chỉ sùng bái giết chóc vì là đã.

Kiểm quang lấp lóe, kiếm ảnh tan tác, khắp nơi đều là máu chảy thành sông, phảng phất mở ra tới từ địa ngục chỗ sâu ác ma, nghênh đón nhân sinh chung kết!

Một cái tiểu cô nương, đầy người mặt mũi tràn đầy cũng là đồng bạn hiến máu, thế nhưng là quật cường thần sắc nói cho địch nhân, "Người sát ta, người cũng sẽ không biết Tôn Chủ đi hướng, người nằm mơ!"

Kết quả một đạo luyện không xệt qua chân trời, tiểu cô nương này đầu người đã chẳng biết đi đâu.

Tay cầm trường kiếm nam tử, nhẹ nhàng bắn ra thân kiếm, khinh miệt nói ra: "Nha, dù sao ta cũng không có ép buộc ngươi nói, làm gì nghiêm túc như vậy đây."

Thế là quay người đối trong góc run lẩy bẩy hân Nữ Tỳ hời: "Còn có ai?"

Lúc này, một thân ảnh từ một bên khác trong thạch động đi tới, cầm trong tay hai sách hơi mỏng quyền trục nói ra: "Đại ca tốt, Thiên Sơn Đồng Mỗ nhất định là chạy, không phải vậy làm sao lại để cho chúng ta dễ dàng như vậy liền lên tới."

"Lư Vân đệ, chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy đi? Ta còn không có và cái kia Thiên Sơn Đồng Mỗ đánh một lần đầu, cứ như vậy rời đi, có thể hay không thật không có có thu hoạch?"

Lư Vân cầm này hai quyển sách trục cẩn thận ôm vào trong lòng, nhìn xem chủ lực đã toàn bộ xuống núi, liền lư tại nơi này nhất bang lư thủ tuổi trẻ Nữ Đồng nói ra: "Này không đi làm gì a, dù sao tại đây đã không có gì tốt lư luyện. Xem cái dạng này Thiên Sơn Đồng Mỗ không có cái hai ba tháng là về không được, vẫn là rời đi tốt, không phải vậy lại sẽ lâm vào không tất yếu phiền phức."

Độc Cô Vô Song nghi hoặc nhìn xem Lư Vân, "Ngươi thật giống như tại sao lại biết, sẽ không ngươi lư lại thủ đoạn là ta không biết đi."

Lư Vân gật gật đầu, "Xem như thế đi, dù sao không phải cái gì quá quan trọng. Tóm lại vẫn là rời đi tốt, bởi vì ta cảm thấy tại đây đã phải có phiền phức."

Độc Cô Vô Song nghe xong Lư Vân lời nói, cầm trường kiếm cắm vào trong vỏ, nhìn xem không có cái gì giá trị Nữ Đồng về sau, liền và Lư Vân đáp gió mà đi.

Thế nhưng là giờ phút này, gió lạnh lạnh thấu xương, xuống núi đã là rất không dễ dàng, đang lúc lúc này.

Bất thành linh một cổ quen thuộc áp lực bách thân thể mà đến, Lư Vân không cần suy nghĩ liền dùng hết toàn lực hướng phía Tuyết Sơn mông lung nơi, không chút do dự huy chương mà ra.

Độc Cô Vô Song xem xét Lư Vân đánh địa phương có vấn đề,

Càng là rất có ăn ý rút ra trường kiếm hướng phía cái chỗ kia vạch một cái, một đạo mang theo tia sáng kỳ dị kiếm cung mang theo muốn đem hết thấy bỏ ra khí thế, chém ra tuyết màn.

Lý Thu Thủy!

Lư Vân trong mắt tinh quang lóe lên, nhất thời nhìn thấy Lý Thu Thủy trong tay giống như ngưng tụ cái gì chân khí giống như, vậy mà có thể nhất chương cầm bàn tay mình lực đối oanh, cũng có thể cầm một cái khác chương chương lực hóa thành Nhu Thủy, dùng Độc Cô Vô Song Kiếm mang.

Mở cái gì trò đùa!

Thế nhưng là Lý Thu Thủy lúc này mục tiêu không còn là cái kia để cho nàng đau đầu không thôi Lư Vân, vậy mà thẳng đến Độc Cô Vô Song mà đến, tay áo dài hất lên liền đem Độc Cô Vô Song trong tay muốn hộ thân bảo kiếm cho cuốn lại.

Dùng lực kéo một cái, thế nhưng là Độc Cô Vô Song làm sao lại để cho Lý Thu Thủy đắc thủ, chân khí nhất định, vừa định muốn cùng nàng giằng co một chút, thậm chí ngay cả người mang kiếm đều bị kéo đến Lý Thu Thủy bên người.

Lý Thu Thủy trong mắt tựa hồ còn có một số không hiểu, thế nhưng là cũng không ảnh hưởng nàng đi một trao liền bóp lấy Độc Cô Vô Song cổ.

"Tiểu tử, ngươi học Ai Gia Tiểu Vô Tướng Công, Ai Gia đã không cùng ngươi so đo. Nói, ngươi kiếm này là từ trong tay ai cầm tới!"

Độc Cô Vô Song là một cái ưa thích tự do, đồng thời dựa vào cường hãn Kiếm Kỹ hành hạ đến chết địch nhân người, nhẹ nhàng như vậy liền bị Lý Thu Thủy vền vẹn một chiêu chế trụ, khuôn mặt uốn éo, "Hừ!"

Lư Vân tranh thủ thời gian chạy tới, chấp tay nói ra: "Kính xin nương nương thủ hạ lưu tình, đại ca a, ngươi mau nói ngươi kiếm là từ đâu tới đi!"

Nhìn xem Lý Thu Thủy phần nộ nộ hỏa, Lư Vân liền nghĩ đến Độc Cô Vô Song Shuriken, rõ ràng chính là mình ngày đó nhất chương đánh vào Vô Lượng Sơn bên trong, bên trong một khóa cự thạch khe đá cái kia thanh bảo kiếm, làm sao đến Độc Cô Vô Song trong tay hân không biết. Thế nhưng là như nói thật, ít nhất ai cũng không biết thanh kiếm này là làm sao đến Độc Cô Vô Song trong tay không phải sao.

Độc Cô Vô Song gian nan từ miệng bên trong phun ra mấy chữ, "Trái •• từ •• mục!"

Lư Vân có ý làm ra trầm tư bộ dáng, giống như thật vất vả mới nghĩ đến đồng dạng nói ra: "Nương nương, Tà Từ Mục là năm nay mới gia nhập Phiếu Miếu Phong môn phái, giống như gọi Vô Lượng Kiếm Phái."

Lý Thu Thủy biết Lư Vân thủ hạ có một cổ không thua tại Tây Hạ Nhất Phẩm Đường thế lực, chắc hẳn dám một mình và Độc Cô Vô Song lại tới đây, cũng là làm khá nhiều bài tập.

Vô Lượng Kiếm Phái, đó không phải là năm đó ở cái kia Đại Lý Vô Lượng Sơn môn phái sao? Chẳng lẽ bọn họ đã phát hiện dưới núi Thạch Thất?

Sẽ không, không biết. Lấy bọn họ như thế nhân vật, nếu là phát hiện Thạch Thất lời nói, chắc hẳn lấy loại tiểu nhân này chột giầu tính tình, đã sớm Thành Vũ Lâm công hại. Đó chính là bọn họ vì là dò xét Vô Lượng Ngọc Bích bí mật, chỉ là phát hiện bảo kiếm, không có phát hiện hấn, liền đem thanh kiếm này mang về. Mà cái này gọi là Tà Từ Mục, cũng là vì phản nghịch tiện nhân kia, lại tới đây tự hội tự phản, không muốn bị Độc Cô Vô Song cái này Kiếm Sĩ nhìn trúng bảo kiếm, khả năng cũng là đoạt kiếm diệt khẩu.

Lý Thu Thủy bao nhiêu cũng là một cái tâm linh thông thấu người, trong nháy mắt liền đem loại chuyện này chân tướng chính mình nào bỏ hoàn thành, ấn cái trước hợp lý nhất đáp án, coi như chuyện này qua.

Nàng đưa tay buông ra, Độc Cô Vô Song trong tay vẫn là cầm thanh kiếm kia, chân khí chấn động liền đem trời tại trên thân kiếm thủy tự cho đánh gãy.

Lạnh như băng nhìn xem Lý Thu Thủy nói: "Nương nương, ngươi vừa mới xuất thủ đánh lén, huynh đệ chúng ta hai cái căn bản là không có có khả năng lực lượng, lúc này chúng ta công bằng chút, một đổi một đon đầu, người nào thắng ai nói chuyện!"

Kết quả về mặt thành thật Độc Cô Vô Song lại bị Lưu Vân một cái đè lại, Lưu Vân ngưng ngưng cười cười nói ra: "Nương nương, hấn nói đùa đầu, chúng ta chỉ là đi theo nương nương sau lưng nhặt một cái để lột, không nghĩ tới tại đây đã sớm đã người đi nhà trống, cái kia Thiên Sơn Đồng Mộc căn bản cũng không ở bên trong, bên trong cũng cái gì đều không có. Chỉ là ••• "

Kết quả Lý Thu Thủy rất đại độ buông tha Độc Cô Vô Song, tay áo hất lên, quay người nhìn về phía đường xuống núi nói ra: "Không cần phải để ý đến những tạp chủng đó, tiện nhân kia đã sớm biết ta sẽ tìm nàng tính sổ sách, vậy mà sớm một bước chạy. Với lại chạy không có chút nào khí độ, thật sự là cầm mặt ta cũng cho mất hết."

Sau đó lại đem thân thể quay lại đến, nhìn xem Độc Cô Vô Song còn có Lưu Vân, "Các ngươi hai cái, theo đầu này đường xuống núi đuổi theo, kiểm tra đại lộ, cắt không thể buông tha một cái người xa lạ. Mà Ai Gia thì vòng quanh đầu này tiểu lộ đi, làm sao chạm mặt làm sao tự hợp các ngươi đều biết đi."

Lưu Vân cũng cung kính cúi đầu nói ra: "Vâng, mời nương nương yên tâm!"

Độc Cô Vô Song lại một lần thanh kiếm rút ra, "Ta cảm thấy vẫn là đánh xong một khung, đang nghe ai tương đối tốt, hưởng hồ nương nương tuy nhiên võ công cao cường, nhưng là ta không cho rằng ta một điểm phần thắng cũng không có. Ta vẫn là ••• "

Kết quả lại là bị Lưu Vân đè lại, đối Lý Thu Thủy lộ ra vẻ mặt vui cười nói ra: "Nói đùa, nói đùa. Nương nương đi tốt, đại lộ chúng ta nhất định sẽ điều tra rõ."

Lý Thu Thủy nhìn xem vẫn là muốn đánh một chầu Độc Cô Vô Song nói ra: "Tiểu tử, Ai Gia biết ngươi thiên phú không yếu, nhưng là chờ ngươi giúp Ai Gia hoàn thành chuyện này về sau, ngươi có thể Ten Ten đều tới khiêu chiến Ai Gia, Ai Gia lúc nào đều hoan nghênh."

"Thật, nương nương ngươi nói thế nhưng là nói thật?"

Đã nhìn thấy Lý Thu Thủy đáng người phiêu nhiên mà đi, thế nhưng là bên tai cũng truyền tới bốn chữ, "Một •• nói •• chín •• đình!"

Độc Cô Vô Song hưng phấn thanh kiếm thu hồi trong vỏ, nhìn xem Lưu Vân nói ra: "Lưu Vân đệ, ngươi nghe thấy đi, các loại hoàn thành chuyện này về sau, ta liền đem Lý Thu Thủy đầu người tặng cho ngươi. Chúng ta trước tiên từ nơi nào tra được?"

Lưu Vân xoa một chút không tồn tại mồ hôi, nhìn xem Độc Cô Vô Song, có đôi khi thật không biết Độc Cô Vô Song làm sự tình nơi nào đến tự tin, giống như thật có thể hoàn thành chuyện này giống như. Nói trở lại vừa mới nguy hiểm, có trời mới biết Lý Thu Thủy vì là có thể sát Vu Hành Vân sẽ làm cái gì cực đoan sự tình.

Sau đó hấn theo dưới núi nhìn lại, đám kia đại hội người đã khả năng tán đi, con mắt cùng hi vọng liền ngay cả bó đuốc đều không, cũng không biết Hư Trúc bị chính mình và Đinh Xuân Thu hoảng sợ chạy về sau, còn đến hay không cứu Vu Hành Vân. Nếu là hấn không tới cứu Vu Hành Vân, này Vu Hành Vân lại có kỳ ngộ gì đâu?

Mặc kệ, muốn nhiều chuyện như vậy, còn không bằng cầm cái này hai bộ võ học kỳ thế chấp luyện một chút đầu, "Đi thôi, đại ca. Chúng ta quay về Tây Hạ, tại đây cực diện rồi rắc liền giao cho Lý Thu Thủy đi, chắc hẳn nàng cũng rất tình nguyện làm những chuyện này đi."

Cứ như vậy, hai đạo nhân ảnh, theo một đạo khác hoàn toàn khác biệt đường, rồi đi Phiếu Miêu Phong mà đi, chỉ vì cùng đời nhất chiến.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Chết Hoặc Không Đáng Chết

"Đáng giận, thật sự là đáng giận, dám đem bản cô nương một người bỏ ở nơi này, thật sự là lẽ nào lại như vậy!"

Cái này liên tục phàn nàn chủ nhân thanh âm, chính là đem qua liễu mạng bị người phát hiện nguy hiểm, trợ giúp Hư Trúc đoạn hậu A Tử. Kết quả nàng không nghĩ tới Hư Trúc tâm lý tố chất không tốt, tươi sống chạy mất tăm tữ về sau, mới nhớ tới còn có người như vậy tại.

Mà Hư Trúc bản thân liền là một cái biết nghe lời can gián nam nhân tốt, Thiên Sơn Đồng Mỗ Vu Hành Vân chẳng qua là nói vài lời, đi vào Hư Trúc lời trong lòng về sau, Hư Trúc lập tức liền bắt đầu vì là Thiên Sơn Đồng Mỗ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

A Tử lại chỉ có thể lại trở lại một người lữ hành, chẳng có con mắt xông xáo giang hồ.

Hiện tại nàng cũng không biết đi tới chỗ nào, trước mắt chỉ có thể là đi một bước quên một bước, chờ đến nhìn thấy người ở địa phương mới có thể nhét đầy cái bao tử, ngủ một cái tốt cảm giác.

Đúng lúc này, đường phía sau phi nhanh đi ra hai thót tuần mã, mà giờ khắc này A Tử chính là đi vừa mệt vừa đuổi, vừa vận muốn tìm một cái công cụ thay đi bộ.

Cười thầm, từ ống tay áo bên trong mò ra bốn cái Ngân Châm, hơn nữa nhìn cái này kim tiêm không bình thường màu sắc, cũng là cho ăn kịch độc.

Quả nhiên không sai, A Tử vẫn là cái kia A Tử, trong lòng nghĩ vĩnh viễn là chính mình ăn no mặc ấm mới là chính yếu nhất. Trong tay cái này bốn cái Ngân Châm hoàn toàn chính là vì này hai cái ngồi trên lưng ngựa người chuẩn bị, chắc hẳn chết nhất định là không có quá thống khổ.

A Tử nhảy trên tàng cây, trốn vào rậm rạp trong lá cây, nhưng là còn có một cái phi thường khoáng đạt tầm mắt giữ lại phóng ra Ngân Châm!

Tiếng vó ngựa càng ngày càng gần, người như long mã như gió, có thể nhìn ra được hai người kia cưỡi ngựa kỹ thuật đều phi thường tốt, lẫn nhau đi đường, cũng tại lẫn nhau so đấu cưỡi ngựa kỹ thuật.

Suru! Suru! Suru! Suru!

Bốn cái Ngân Châm mặc dù không có phát ra cái gì tiếng vang, nhưng là lần này phóng ra Âm Khí Thủ Pháp, tuyệt đối là A Tử phát huy tốt nhất một lần.

Vững vàng! Đúng! Nhanh! Hung ác!

Động tác trôi chảy, sạch sẽ, không để cho người phát giác được người cùng ý tứ không ổn, cơ hồ không có khả năng sẽ tránh đi, bình thường người mà nói đã vững vàng ngã trên mặt đất chết không thể chết lại!

Thế nhưng là ...

Một kiếm đi qua, kiếm khí bao bọc lấy kiếm mang thẳng tắp đẩy ra sở hữu Ngân Châm, còn có cũng là liên tiếp viên kia nhất có vấn đề đại thụ, cũng không chút do dự một kiếm bỏ ra.

A Tử chặt vật từ ngã trên mặt đất trong bụi cây leo ra, le le miệng bên trong lá cây còn có mặt đất thổ, ngẩng đầu nhìn lên, kém một chút liền xóa quá khí.

"Là người!"

Lưu Vân cười nói "Không sai là ta,

Đã lâu không gặp a, tiểu sư muội."

A Tử một cái lộn ngược ra sau đứng lên, không có khả năng nhìn xem Lưu Vân nói ra: "Làm sao có khả năng, ngươi không có chết trong tay sư phụ mặt?"

Lưu Vân không để ý đến A Tử lời nói, ngược lại nhìn về phía Độc Cô Vô Song nói ra: "Đại ca, ngươi là thế nào phát hiện a, nếu không phải ngươi chỉ sợ ta thật khả năng tại đầu này cống ngầm bên trong lật thuyền."

Độc Cô Vô Song ôm kiếm đứng ở một bên lạnh lùng nói ra: "Và ngươi giao thủ lâu, cũng liền thói quen bị đánh lên, mới vừa rồi là ta kiếm nói cho ta biết có không ổn, phàm là nắm qua người khác, nó bao nhiêu cũng có thể cảm giác được."

Quá kéo đi, nhất định cũng là GPS a!

A Tử hiện tại ánh mắt cùng hoảng sợ, một cái ngay cả Tinh Túc Lão Tiên Đình Xuân Thu đều thu thập không được nam nhân, thật là có bao nhiêu đáng sợ!

"Ta không được chơi, ta không được chơi, ta muốn đi!" Nhưng là còn không có chạy, vừa mới làm xoay người một cái động tác, cũng cảm giác chính

mình không động đây.

Vội lại trên bờ vai còn nhiều ra một cái tay, cũng cảm giác Lưu Vân thở ra chộc tức cách nàng lỗ tai càng ngày càng gần, cảm giác mình trái tim đều muốn nhảy ra.

"Sư huynh a, có thể hay không thả ta a, ta không muốn cùng với ngươi!"

Nói thực ra mỗi một lần nhìn thấy Lưu Vân, đúng a tím tím nói đều không phải là chuyện gì tốt tình, bởi vì Lưu Vân muốn làm chuyện gì tình, nàng cũng là một cái não từ tách ra hai nửa cũng nghĩ không ra cái gì tới.

"Khó mà làm được."

A Tử cũng cảm giác Lưu Vân giống như cả người đều muốn dán tại trên người nàng, "A" quát to một tiếng, ôm trước ngực y phục nhìn lại, nào biết Lưu Vân căn bản là không có có di động nửa tấc.

Chưa phát giác ngờ ngác hỏi: "Ngươi đối với ta làm cái gì?"

"Huyền thuật mà thôi, chính ta khai phát, ngươi nghe một chút không nên nghe, kết quả chính là chung quy cảm thấy ta ngay tại bên cạnh ngươi đồng dạng."

A Tử hoảng sợ nhìn xem Lưu Vân, hắn đến là lúc nào làm tay chân, hắn chẳng lẽ không phải người sao?

"Ngươi muốn làm gì?" Nói liên tục lui bốn năm bước, vẫn là cũng đề phòng nhìn xem Lưu Vân, nàng từ nhỏ ngay tại Tinh Túc Phái đối với nàng các sư huynh làm sự tình mưa dầm thấm đất, tự nhiên biết nếu là gặp một cái không có nhân tính người, hậu quả là cái gì!

"Ngươi đừng tới đây!"

Nhưng là chỗ nào cho phép A Tử phản kháng, Lưu Vân một cái liền đem nàng ôm buông lên trên ngựa, cùng mình cùng một chỗ cùng cười một thót chạy tới Tây Hạ.

A Tử bị Lưu Vân điểm huyết Đạo Căn vốn cũng không có thể đại động, chỉ có thể phạm vi nhỏ động một cái, "Ngươi muốn dẫn ta đi cái nào a?"

A Tử đã thành thói quen Lưu Vân bá đạo, biết Lưu Vân tạm thời sẽ không đối với nàng làm ra cái gì chuyện kinh khủng, âm thanh cũng biến thành bình thường.

Lưu Vân nói ra: "Còn có thể đi cái nào a, sư huynh ta là Tây Hạ Nam Dương vương, chủ quản hai mươi một tiểu bang Quân Chính muốn quyền, đương nhiên là Tây Hạ!"

"Ta không cần, ngươi có phải hay không thương lượng với sư phụ tốt, nhất định phải mang ta trở lại, bằng không sư phụ làm sao có khả năng buông tha ngươi!"

Kết quả A Tử liền bị Lưu Vân đánh một cái đầu Bạng, "Nghĩ gì thế! Sư huynh của ngươi có như vậy vô dụng à, sư phụ sự tình ngươi cũng không cần quan tâm, sư huynh đã giúp ngươi giải quyết."

A Tử cao hứng nhìn xem Lưu Vân, "Thật?"

"Đương nhiên là thật, không phải vậy còn có thể lừa ngươi?"

.....

Một bên khác, Tiểu Hòa Thượng công Thiên Sơn Đồng Mỗ di chuyển nhanh chóng, sau lưng xa xa đi theo một đạo bóng trắng, khoảng cách này không xa không gần đuổi theo.

"Ha ha ha ha! Sư tỷ, ngươi uốn tại cái này tiểu nhân mà đằng sau, quả nhiên là tiêu dao khoái lạc, không đợi Nhất Đẳng sư muội ta sao?"

Kết quả là cảm giác Tiểu Hòa Thượng bước chân dừng lại, lại dẫn tới phía sau Nữ Oa chửi rủa, "Giết ngươi a! Ngừng cái gì ngừng, ngươi biết nàng a!"

Tiểu Hòa Thượng nhất thời tăng tốc cước bộ, dựa vào mấy cái quỳ gối nhảy lên, trên chân liền giống như theo lò xo đồng dạng, điên giống như chạy về phía trước.

"Mỗ Mỗ a, nàng đến là ai, về phân dạng này chạy trốn sao?"

Kết quả vấn đề này, lại chịu Thiên Sơn Đồng Mỗ mấy cái bàn tay thô kích động tại hắn trên ót, "Liên quan gì đến ngươi, tranh thủ thời gian đi ra ngoài, ta cam đoan nàng không dám tới!"

Đúng vậy, dù sao cũng là chạy trốn chính là, Hư Trúc tại thi hành mệnh lệnh bên trên, vẫn là cũng lãnh nghề.

Chờ đến tại cánh rừng cây này bên trong xem như chạy đi về sau, lại là một cái Đoạn Nhai, Hư Trúc mũi chân liền chút, lúc này mới ngừng thân hình

không có mượn lực lao xuống đi.

Sau đó đã nhìn thấy Lý Thu Thủy phi thân đi ra, cười mỉm nói ra: "Sur tỷ, người xem cái này Tiểu Hòa Thượng cũng người chạy xa như vậy, chẳng phải là quá không nói nhân tình sao?"

Hur Trúc giờ phút này đối trước mắt mỹ phụ nhân kia hảo cảm tăng nhiều, xem ra Tiêu Dao Phái người bên trong, cũng là đủ loại. Một cái dạng này tính khí bản tính bất thường, một cái dạng này thông tình đạt lý.

Lúc đó lập tức phân cao thấp.

"Mồ Mồ, chúng ta làm sao bây giờ a, ngài không nói ngài có biện pháp không?"

Giờ phút này Thiên Sơn Đồng Mỗ cũng là mọc lên ngọt ngào, nàng dùng phương pháp cũng là Tào Tháo tác chiến dùng giả cây mơ sự tình, dẫn binh lính đi đường phương pháp, khích lệ Hur Trúc đi đường.

Không nghĩ tới gắng sức đuổi theo vẫn là bị đuổi theo, thế là cũng là không chịu thua nhìn xem Lý Thu Thủy, trầm trầm cười nói: "Nào có sư muội thanh nhàn, người không được tại Tây Hạ làm người Vương Phi, chạy đến của ta trong mì, nào cái gì sức lực?"

Lý Thu Thủy cũng giống như không tức giận đồng dạng, "Ta chẳng qua là hướng sư tỷ người muốn một kiện đồ vật, với lại cái này đồ vật cũng chỉ có người có."

Thiên Sơn Đồng Mỗ Vu Hành Vân biết Lý Thu Thủy nếu là nàng mệnh, thế nhưng là vẫn là không nhận được đùa nàng, dựng thẳng lên ngón tay cái, "Hắc hắc, sư muội người xem tại đây!"

"Thất Bảo Chi Hoàn! ?"

"Làm sao lại trong tay người!"

Vu Hành Vân cười ha hả nói: "Sư muội, người còn không biết à, Thất Bảo Chi Hoàn gặp Chi Hoàn như gặp chương môn đích thân tới, còn không cho ta quỳ xuống!"

Lý Thu Thủy sắc sắc khẩn trương, sư huynh vứt bỏ nàng mà đi sự tình, một mực tựa như một khối đá đặt ở nàng trong lòng bên trên. Từ nay về sau, không còn có gặp qua sư huynh của nàng Vô Nhai Tử, bằng không thì cũng sẽ không lấy chồng ở xa Tây Hạ, sẽ không bao giờ lại bên trong.

Nhất định là nàng dùng hoa ngôn xảo ngữ lừa gạt sư huynh Thất Bảo Chi Hoàn, không được a, nhất định phải làm cho nàng nói ra sư huynh chỗ ẩn thân!

"Thế nào, người vẫn là không quý! Người không quý cũng là khi sư diệt tổ, phản bội sư môn!"

Hur Trúc chẳng qua là cảm thấy một cổ kinh phong gào thét đốc sức nghiêm mật mà qua, ánh mắt chợt mê ở giữa, liền nghe đến Thiên Sơn Đồng Mỗ một tiếng hét thảm, bùm lấy bàn tay của mình, hiển máu PHỐC PHỐC chảy ra ngoài.

Nguyên lai mang theo Thất Bảo Chi Hoàn ngón tay cái giờ phút này đã rơi trên mặt đất, Thiên Sơn Đồng Mỗ mồ hôi đã chảy xuống, căn bản đều ngừng không được chảy ra ngoài.

Lý Thu Thủy cảm giác chỉ nâng quá đỉnh đầu, đối ánh sáng mặt trời tinh tế ngắm nghía trong tay giới chỉ, "Không sai, cũng là Thất Bảo Chi Hoàn, hẳn coi như sinh mệnh giới chỉ, đã không còn tay, chẳng lẽ ... "

Lý Thu Thủy nhìn xem Vu Hành Vân, "Sư tỷ a, đem cái này giới chỉ lai lịch nói rõ ràng, người thiếu nợ ta đồ vật, ta không muốn!"

Lý Thu Thủy ngữ khí quyết tuyệt, không giống mây may làm bộ, thế nhưng là Vu Hành Vân khoanh tay căn bản là không có có phản ứng Lý Thu Thủy, hi hi cười nói: "Muốn biết a, chính mình đi thăm dò đi!" Nói xong một cái xoay người, vậy mà nhảy xuống Đoạn Nhai, không có chút nào do dự.

Hur Trúc xem xét Thiên Sơn Đồng Mỗ nhảy xuống núi đến, vừa định quan trọng theo mà đi, muốn bảo vệ Thiên Sơn Đồng Mỗ quanh thân an toàn. Thế nhưng là không muốn Lý Thu Thủy cái thứ nhất không có gặp phải, nhưng nhìn gặp Hur Trúc cũng có đón lấy động tác, tranh thủ thời gian vừa đỡ chỉ điểm lai Hur Trúc quanh thân Đại Huyết, không thể động đây.

"Mồ Mồ! Mồ Mồ!"

Chương 156: Người 1 Cái Ta 1 Cái

"Mồ Mồ! Mồ Mồ!"

Lý Thu Thủy bóp lấy Hư Trúc sau khi cô áo, lãnh khốc nhìn xem phía dưới vách núi, nồng đậm bạch vụ, còn có vạn mét không biết khoảng cách, đều đề nàng không có ở truy cứu tâm lý.

"Người có người hay không tính a, sự tỷ của người đều nhảy xuống Sơn Nhai, làm sao còn không đi cứu nàng, người có phải hay không người a!" Hư Trúc những ngày này đối với Vu Hành Vân tuy nói không có rất tốt ấn tượng, nhưng là dù sao cũng là Vô Nhai Tử tiền bối sư tỷ, hơn nữa còn quá thật giao chính mình một chút đồ vật.

Lý Thu Thủy nhìn xem Hư Trúc khóc đã đau sốc hông, đã cảm thấy cái này Tiểu Hòa Thượng xác thực đáng đáp tạm được, thế nhưng là tâm vẫn là tốt, thế nhưng là Vu Hành Vân sẽ không vô duyên vô cớ liền gặp phải như thế một cái Tiểu Hòa Thượng, cho nên ••

"Tiểu Hòa Thượng, người cũng đã biết cái này mai Chi Hoàn lai lịch?"

Hư Trúc gật gật đầu, "Đây chính là Vô Nhai Tử tiền bối giao phó cho ta, gặp được Mồ Mồ về sau, ta liền đem giới chỉ giao cho Mồ Mồ, nàng nói nàng sẽ báo thù cho ta."

Lý Thu Thủy có thể đi đến hôm nay một bước này, có một ít phức tạp sự tình nghĩ lại liền sẽ nghĩ rõ ràng, "Báo thù? Báo mối thù gì? Cho ai báo?"

Hư Trúc lúc đầu cũng là làm bị thương tâm, nhưng là nghĩ đến Lý Thu Thủy và Vu Hành Vân là sư tỷ cùng sư muội quan hệ, tuy nói giữa các nàng phát sinh sự tình gì hẳn không biết, thế nhưng là chắc hẳn những lời này nói ra cũng không có cái gì trở ngại a?

Cho nên, Hư Trúc cảm chính mình làm sao từ nhỏ Lâm chùa đi ra phái tin, làm sao đến Mạc Kiền Sơn, làm sao phá giải Trân Lung Kỳ Cục, lại cùng Vô Nhai Tử lão tiền bối nói cái gì lời nói, bởi vì cái gì đến truyền Bắc Minh Thần Công, có đem Vô Nhai Tử và Đinh Xuân Thu điểm ấy ân ân oán oán tính gộp cả hai phía ngắt đầu bỏ đuôi giăng một lần.

Hư Trúc bây giờ chính mình cũng là người mang trách nhiệm, bởi vì Vô Nhai Tử lão tiền bối muốn chính mình đi Đại Lý Vô Lượng Sơn Kiếm Hồ phía dưới, tìm một vị nữ tiền bối, cùng nàng học võ công báo thù, nếu như không tin có họa làm chứng .

Thế nhưng là bởi vì không biết nói, kết quả ••

"Chờ một chút! Người nói có họa? Nhanh lấy ra ta xem một chút, cảm à!"

Hư Trúc cũng không biết Lý Thu Thủy vì sao vội như vậy, tất nhiên cái này cũng là tiền bối, vậy thì lấy ra đi, dù sao hai người kia cũng là tiền bối, đều hẳn là tôn trọng.

Như thế nói đến đây, Hư Trúc liền từ trong tay áo xuất ra quyển trục đưa cho Lý Thu Thủy, Lý Thu Thủy run rẩy tiếp nhận từ Hư Trúc trong tay đưa ra tới quyển trục mở ra xem.

A!

Tranh này không phải là chính mình à, cái này một cái nhãn mày một nụ cười, nhất cử nhất động. Đây chẳng phải là chính mình tuổi tác tốt nhất thời khắc, xem ra sư huynh tâm lý một mực có chính mình,

Vội lại nhớ kỹ chính mình tốt đẹp nhất một mặt.

Nếu dựa theo Vô Nhai Tử La Ly Không tiêu chuẩn, vẽ xong toàn bộ cũng là lớn lên về sau Lý Thu Thủy mười mười, là chiếu vào Lý Thu Thủy bộ dáng phỏng đoán họa. Nhưng là hiện tại Lý Thu Thủy cũng là bởi vì quan tâm sẽ bị loạn, vội lại vừa nghe nói là sư huynh Vô Nhai Tử cố ý để cho Hư Trúc đi Kiếm Hồ xuống tìm kiếm mình, cảm động là rối tinh rối mù, ánh mắt tự động liền đem lúm đồng tiền còn có nốt ruồi đã cho lộ.

"Người là Vô Nhai Tử sau cùng nhập thất đệ tử?"

Hư Trúc nghe xong, làm sao phía trước bầu không khí lại đánh lại giết, còn có cũng là thâm tình chậm rãi, làm sao lập tức lừa gạt đến tại đây?

Chấp tay trước ngực nói: "A Di Đà Phật, tiền bối, tiểu tăng cũng là một cái Thiếu Lâm Tự phổ thông tăng nhân, đưa xong tin về sau vẫn là muốn quay về Thiếu Lâm Tự, cho nên •• "

Hắn lời còn chưa nói hết, Lý Thu Thủy vậy mà một trào chế trụ Hư Trúc cổ tay, Hư Trúc cũng cảm giác một đạo kỳ quái chân khí từ chính mình hai tay tham tiến vào, vẫn chưa đi tiến vào bao sâu địa phương, cũng không có chuyển cái vài vòng bất thành linh liền không có!

Hư Trúc kỳ quái nhìn xem Lý Thu Thủy, người làm cái gì đồ chơi?

Liền nghe đến Lý Thu Thủy cười lạnh nói: "Còn dám mạnh miệng, ta Tiểu Vô Tướng Công đã luyện đến cao thâm nhất chỗ, Vô Hình Vô Tướng, vô pháp

Vô Không. Ngươi không có Vô Nhai Tử công lực, làm sao có khả năng đồng hóa ta chân khí!"

Kết quả dọa đến Hư Trúc chân mềm nhũn, tranh thủ thời gian chấp tay trước ngực, Cao Tuyên phát hiệu, "A Di Đà Phật, A Di Đà Phật. Tiểu tăng thật không phải có ý a, tiểu tăng cũng không chế không nổi cái này một thân công lực, tiểu tăng cam đoan trở lại Thiếu Lâm Tự về sau, quyết không tái sử dụng Vô Nhai Tử lão tiền bối vô công, tiểu tăng thề!"

Về sau hẳn Tiểu Đầu Trọc liền bị Lý Thu Thủy gỡ ra một cái bọc lớn, Lý Thu Thủy hận sắt không thành thép nhìn xem Hư Trúc nói ra: "Nói bậy cái gì! Sư huynh của ta cả đời công lực đều ở trên thân thể ngươi, ngươi cứ như vậy chà đạp sư huynh của ta vô công không thành! Không được, ngươi đến theo ta đi, ngươi không phải muốn giết Đinh Xuân Thu à, sư nương giúp ngươi!"

A? Đây làm sao lại thành sư nương a, các ngươi làm sao loạn như vậy a!

"Tiền bối, ngươi tại sao lại thành thầy ta mẹ a, các ngươi, các ngươi thật sự là đem tiểu tăng ta chuẩn bị hồ đồ! Tiểu tăng đến cái kia nghe ai a?"

Lý Thu Thủy nhìn về mặt mê mang Tiểu Hòa Thượng, phốc phốc vui mừng, "Sư phụ ngươi không phải để ngươi tìm người trong bức họa này à, ta chính là sư phụ ngươi muốn tìm người, mau cùng ta đi thôi!"

Kết quả Tiểu Hòa Thượng sau này một hồi, "Không đúng, tiền bối ngài và họa bên trong người căn bản chính là hai người, ta kiến thức ít, ngài cũng đừng gạt ta?"

Lý Thu Thủy nhìn ra hiện tại Hư Trúc vẫn là có nghi hoặc, đành phải cầm che ở trên mặt Mặt nạ da người xé mở một góc, lộ ra mặt mũi, kết quả tất cả đều là mặt sẹo cái gì, dọa đến Hư Trúc tranh thủ thời gian nhắm mắt không dám nhìn nữa!

Lý Thu Thủy nói: "Ngươi bây giờ cũng nhìn thấy, mặt ta rõ ràng liền và họa bên trong đồng dạng, thế nhưng là đều là ngươi vừa mới sau lưng tiện nhân kia, tại ta Đại Hôn thời điểm, vẽ hoa mặt ta, từ đó ta chỉ có thể dùng cái này giả da qua nhiều năm như vậy, ngươi nói ta có nên giết hay không nà!"

"A Di Đà Phật, sai lầm sai lầm, nhưng là tư nhân đã qua đời, tiền bối vẫn là không cần dây dưa tốt. Dù sao "

"Im miệng!" Lý Thu Thủy chấn động giận, Hư Trúc lập tức liền rất phối hợp ngâm miệng lại, "Ngươi cho rằng tiện nhân kia sẽ chết? Đừng nói giỡn, ngươi trước tiên đi theo ta đi, ta nhất định sẽ làm cho ngươi thấy rõ tiện nhân kia bộ mặt thật sự."

.....

Giờ phút này Lưu Vân, Độc Cô Vô Song còn có A Tử đang tại bên đường nghỉ ngơi, để cho lập tức nghỉ một chút chân, uống một chút nước, ăn một điểm thảo.

A Tử nằm tại một tảng đá lớn trên đầu nghỉ ngơi, mơ mơ màng màng muốn ngủ, bất thành linh nghe được lập tức một tiếng xé rách, kéo đứt cột vào trên chạc cây dây cương, điên đồng dạng chạy như điên mà đi.

Độc Cô Vô Song bỗng nhiên đem kiếm rút ra, "Có người! Đề phòng!"

A Tử cũng thức thời tránh sau lưng Lưu Vân, hơi có run rẩy nói: "Có phải hay không sư phụ đuổi theo, không phải vậy làm sao Mã Hội động tĩnh lớn như vậy?"

Kết quả Lưu Vân xem xét vừa mới buộc lập tức địa phương, nguyên lai có một đầu đủ mọi màu sắc Hoa Ban tiểu xà, xem cái dạng này liền biết là một đầu kịch độc vô cùng rắn, không phải vậy lập tức sẽ không như thế đại động tĩnh.

Độc Cô Vô Song muốn một kiếm chém đứt cái này hoảng sợ đi Lưu Vân lập tức tiểu xà, nhưng lại bị Lưu Vân ngăn lại, "Chờ một chút đại ca, để cho ta tới đi, ta cảm giác hẳn tựa như là đi theo ta tới."

Kết quả đi qua ngồi xuống, xoè tay ra, đầu này tiểu xà vậy mà theo Lưu Vân tay liền bò vào đi. Dị thường nhu thuận, thật giống như làm mất thật nhiều năm hải tử nhìn thấy phụ mẫu đồng dạng thân mật.

Độc Cô Vô Song thanh kiếm cắm vào vỏ, nhìn xem đầu này tiểu xà tại Lưu Vân trên cổ quay quanh, ngạc nhiên nói: "Làm sao lại dạng này, rõ ràng cũng là một đầu tiểu xà, vậy mà cũng sẽ có như thế linh tính, thật hâm mộ a."

"Đại ca ngươi ghen ghét a, đáng tiếc ngươi không chế không được đi, nó khả năng chỉ thích ta đi?"

Nhưng là Độc Cô Vô Song không để bụng nói: "Trò cười cái gì, ta sớm muộn gì có một ngày cũng sẽ nuôi một cái chuyên môn ăn Xà Linh vật. Nhưng là bây giờ ngươi lập tức chạy, chúng ta chỉ có một con ngựa đi như thế nào a?"

"Đại khái ta thân ngựa bên trên có ta khí tức, lúc này mới dẫn tới tiểu xà lên đi, tóm lại vẫn là đi một bước quên một bước đi."

Lưu Vân nhìn xem sắc trời còn sớm, "Chúng ta bây giờ liền lên đường đi, chờ đến tối thời điểm, cũng có thể tìm tới một cái tìm nơi ngủ trọ địa phương."

Thế là ba người lúc này liền để A Tử ngồi trên lưng ngựa, Lưu Vân và Độc Cô Vô Song lẫn nhau so đầu cước lực đi bộ mà đi. Mắt thấy Ngọc Thỏ Đông Thăng, ba người đuổi xa như vậy đường cũng vẫn là trước không đến phía sau thôn không đến cửa hàng.

Liên nghe đến sau lưng nơi xa truyền đến một tiếng tuần mã hí lên, không nghĩ tới ban ngày hoảng sợ phi ngựa vậy mà lại chính mình tìm trở về, Độc Cô Vô Song hơi có chút oán trách nhìn xem Lư Vãn, tốt như vậy đồ vật đều có hẳn một phần đâu?

Chờ chút, giống như trên lưng ngựa nằm sấp một người, cái nào gạt đến?

Chờ đến lên ngựa đi tiến vào thời điểm, Mã Sơn người, leng keng đầu này gãy chân, A Tử liếc một chút liền nhận ra người này là ai, "Ta nhớ được nàng, nàng là ngày đó Hư Trúc Tiểu Hòa Thượng cứu đi tiểu cô nương, làm sao thảm như vậy a?"

Lư Vãn một phát bắt được A Tử bả vai, mười phần nghiêm túc hỏi: "Người lặp lại lần nữa, nàng là ai?"

"Tiểu cô nương a, sư huynh ánh mắt người không tốt sao?"

Xong, làm sao lại để cho ta gặp a?

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 157: Khúc Dạo Đầu

Có câu nói là phồn hoa đoàn gấm mê người mắt, vì là duyên chỉ lấy một cái nghe.

Giờ phút này hết thảy tựa như là mệnh trung chú định đồng dạng, A Tử dắt ngựa, Lư Vãn và Độc Cô Vô Song lẫn nhau dò xét lấy đường. Song phương hợp tác Vô Gian, Thiên Sơn Đồng Mộc Vũ Hành Vãn giống như là tổ quá sữa đồng dạng ngồi ở trên ngựa, điên đầu lắc não ngủ gà ngủ gật.

Lư Vãn tại Vũ Hành Vãn hôn mê thời điểm, xác thực đã từng động dậy sát tâm, nghĩ thầm người chết không phải liền là sự tình gì đều không có à, thế nhưng là vừa nghĩ tới còn có một cái Lý Thu Thủy không ai có thể đủ giải quyết, vì là về sau tự do trước tạm chịu nhục đi.

"Lư Vãn Tôn diệt, người qua đây." Vũ Hành Vãn uể oải gọi về Lư Vãn tới.

Trước đó Lư Vãn cảm chính mình là Đinh Xuân Thu đồ đệ biến mất, đổi thành chính mình là Lý nắm trường nhi tử, bởi vì Lý nắm trường là con trai của Lý Thu Thủy, lại thêm trộm luyện Lý Thu Thủy võ công, dù sao hồ đồ không ăn thịt con liền bị giáng chức đến nơi đây Thủ Biên quan.

Vũ Hành Vãn mặc dù biết trước mất tiểu tử này nhất định cũng là nói láo hết bài này đến bài khác, miệng căn bản liền không có một câu lời nói thật, nhưng là hẳn đã có cơ duyên học được Vô Nhai Tử Bắc Minh Thần Công, lại thêm còn có một cái học Tiểu Vô Tướng Công. Dạng này chiến lược để ở chỗ này nhất định cũng là phung phí của trời, không bằng bảo vệ mình tới thực sự.

Đến lúc đó Mộc Mộc tại truyền cho bọn họ mấy tay, tất nhiên để bọn hắn coi như trâu bảo. Với lại nếu như tiểu tử này thật sự là Lý Thu Thủy tôn tử, này Tây Hạ trước mắt Triều Đại thay đổi, hoàng đế thay phiên. Khó đảm bảo tiểu tử này không có ngấp ghé Đại Bảo long, nếu như lợi dụng tốt, Mộc Mộc nói không chừng cũng có thể người một nước, tại làm một nhiệm kỳ Vô Tắc Thiên!

Cứ như vậy hai người tâm lý đều có chính mình bàn tính, thế nhưng là khổ A Tử tiểu cô nương này, lại biến thành cái này một đôi gặp cảnh khôn cùng.

"Lư Vãn Tôn diệt, người xem bây giờ đã ngày gần giữa trưa, nên làm cái gì a?"

Lư Vãn gật gật đầu, "Minh bạch!" Nói xong chân đạp Lăng Ba Vi Bộ một đầu tiến vào rừng cây rậm rạp bên trong, không đến nhất thời nửa khắc, liền ôm ra một đầu con hoẵng đi ra, đưa đến Vũ Hành Vãn trước mặt.

Vũ Hành Vãn giống như là độc nghiện phạm đồng dạng, động thân nhào vào con hoẵng trên thân, mở ra bốn máu cái miệng nhỏ vào con hoẵng trên cổ trên động mạch, say sưa ngon lành bắt đầu Hấp Huyết.

A Tử liền đứng ở một bên, cầm trong tay một tấm dùng nước nhân khăn lông ướt chờ đợi cái này Mộc Mộc dùng cơm kết thúc, tâm lý nếu đều muốn phun ra, quả thực là nuốt trở về.

"Ách ~" Vũ Hành Vãn uống xong máu tươi về sau, dễ chịu đánh một cái ợ một cái, ngã trên mặt đất con hoẵng đã bất động. Vũ Hành Vãn nhìn xem một bên A Tử một ánh mắt đi qua, A Tử liền ngoan ngoãn cầm khăn mặt đưa qua.

Vũ Hành Vãn đem miệng lau sạch sẽ về sau,

Liên ngồi xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu một tay chỉ thiên một tay chỉ địa 《 Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công 》 tu luyện.

Cũng không lâu lắm, một trận màu trắng thuốc, nhàn nhạt từ trên người Vu Hành Vân phát ra về sau, lúc này mới chậm rãi mở to mắt hỏi: "Luru Vân Tôn diệt, tại đây khoảng cách Tây Hạ vẫn còn rất xa, Mỗ Mỗ hiện tại nhu cầu cấp bách một cái chỗ yên tĩnh tu luyện, tại đây quá loạn."

Luru Vân nói một tiếng biết, "Mỗ Mỗ nơi đây đã là Tây Hạ, đại khái chàng vạng tối thời điểm liền có thể đến gần nhất vi tiểu bang, sau đó theo Hãn Hải thẳng khu tôn nhi Tây Bình phủ, ở đâu liền sẽ hết thấy không ngại, đến lúc đó tôn nhi sẽ an bài."

"Tốt tốt tốt!" Vu Hành Vân nói liên tục ba cái tốt, "Không hổ là nhận qua giáo dục cũng là hiểu quy củ, so cái kia Tiểu Hòa Thượng tốt hơn gấp trăm lần."

"Mỗ Mỗ quá khen."

Luru Vân không dám trễ nãi hành trình, nhất định phải đuổi tại nàng luyện công đại nạn trước đó đến Tây Bình phủ. Đến lúc đó chính mình sở hữu bố cục mới có thể có tác dụng, không phải vậy thiết kế bảy tám năm khổ công đều phế.

Thế nhưng là đợi đến đạp mạnh tiến vào vi tiểu bang địa giới thời điểm, một đội ba ngàn kỵ binh, Phong Khởi bụi phấn khởi đuổi tới Luru Vân địa phương.

Đã nhìn thấy nơi đây Hộ Vệ Quân đại tướng quân đứng tại phía trước nhất, quân giáp không hành lễ, thế nhưng là bọn họ tại trên lưng ngựa hô lên lớn tiếng nhất âm, "Cung nghênh Nam Dương vương, nghìn tuổi nghìn tuổi Thiên Thiên Tuế!"

Sau đó binh lính cũng quát: "Vương gia nghìn tuổi nghìn tuổi Thiên Thiên Tuế!"

A Tử ngày bình thường cũng và Tiểu Phong săn bắn cái gì, tuy nhiên lại chưa từng gặp qua dạng này quân dung, nhất định cũng là giống như một người giống như.

Vu Hành Vân cũng đối Luru Vân nhìn với con mắt khác, tiểu tử này không đơn giản, cái này Thiên Nhân Đội có thể đủ được xưng tụng là Hổ Lang Chi Sư.

Luru Vân liền đi tới phía trước, đại tướng quân đi theo Luru Vân tới, Luru Vân nhỏ giọng nói ra: "Thuyền đều chuẩn bị kỹ càng à, bốn vương nhất định phải tại trong vòng hai ngày trở về Tây Bình phủ, có thể làm được sao?"

Đại tướng quân nói ra: "Ty chức nhất định không có nhục sứ mệnh, mời Vương gia yên tâm, mời!"

Hai cái tiểu binh tất cả dắt qua hai con ngựa, chung bốn con lập tức để cho Luru Vân, Độc Cô Vô Song, A Tử còn có Vu Hành Vân ngồi cưỡi.

Cứ như vậy trước lúc trời tối, bốn người đã ngồi lên tiến về ta Tây Bình phủ quan thuyền.

Trên thuyền A Tử xem như tự do, bởi vì có đặc biệt tỷ nữ hầu hạ Vu Hành Vân, cuối cùng không còn giày vò chính mình.

Giờ phút này Luru Vân và Vu Hành Vân chung sống một phòng, Vu Hành Vân nhìn xem Luru Vân không có chút rung động nào gương mặt hỏi: "Tiểu tử, ngươi đến tột cùng muốn có được cái gì, Mỗ Mỗ nhìn ngươi quân đội mỗi cái đều là phiêu phi Mã Đại, chiếm lấy chính quyền không đơn giản sao?"

Luru Vân nói ra: "Lịch đại chính quyền thay đổi, cũng là nương theo lấy máu cùng nước mắt, huống chi tại đây sự tình, ta biết còn chưa đủ nhiều, cho nên ta suy nghĩ nhiều biết một chút, cảm mưu phản phụ diện ảnh hưởng không chế tại thấp nhất đây, dạng này ta mới có thể thông dong đăng cơ."

"Vội lại ta cũng không biết Lý Thu Thủy còn có Lý nắm trường bọn họ đều có cái gì chuẩn bị ở sau, cho nên không còn vạn bất đắc dĩ tình huống dưới, tôn nhi đều không tuyển chọn cứng đối cứng."

Vu Hành Vân gật gật đầu, "Vậy nếu như Mỗ Mỗ giúp ngươi đoạt quyền về sau, ngươi nguyện ý làm sao tạ Mỗ Mỗ tốt đâu?"

"Ta cam đoan cảm Lý Thu Thủy nghiền xương thành tro, vì là ngài và Vô Nhai Tử lão tiền bối tu một cái trong lịch sử lớn nhất mộ , chờ đến ngài thọ hết chết già thời điểm, tại trời nguyện vọng làm chim liền cánh, trên mặt đất nguyện vì tình vợ chồng. Đem ngài và Vô Nhai Tử lão tiền bối cổ sự tô son trát phấn một phen, xem như tiểu thuyết đời đời kiếp kiếp ca tụng, mà cảm Lý Thu Thủy sự tình giáng chức không đáng một đồng, để cho nàng Đồi Đồi Kiếp Kiếp gặp phải cái thể giới này phi nhỏ, ngài thấy thế nào?"

Vu Hành Vân chưa từng có nghĩ như vậy qua, không trải qua cũng có một chút ý động, vừa nghĩ tới Lý Thu Thủy biến thành một cái không biết xấu hổ Tiệp Phụ, nàng liền đánh tâm lý hoan hỉ.

"Không hổ là làm qua Vương gia người, tốt, Mỗ Mỗ giúp ngươi!"

"Tạ ngài Vạn Phúc Kim An!"

.....

Một bên khác, Hư Trúc và Lý Thu Thủy lựa chọn tại một con đường khác ngược lên tiến vào, đồng thời trên đường đi Lý Thu Thủy quả nhiên là cẩn thận vô cùng là giả trúc giả thuật Tiểu Dao Phái võ công tinh túy.

Hur Trúc đã có thể đem Vô Nhai Tử Bắc Minh Thần Công dẫn động bốn, năm phần mười, với lại đầu não vô cùng rõ ràng, hẳn mặc dù không có cái gì luyện võ thiên phú, thế nhưng là nhìn qua một lần đồ vật đã gặp qua là không quên được, chiếu hồ lô hạ bầu cũng là uy lực bất phàm

Lúc này, Lý Thu Thủy đã đem một bộ thân pháp truyền cho Hur Trúc, "Người nội lực đã không thiếu, thế nhưng là bởi vì thân người hình đã cố định, khó có phát triển. Ta bộ này 《 Vân Thủy Dao 》 vừa vận đem người thân hình một lần nữa nhào nặn luyện, đạt tới tái sinh tạo hóa công lao."

Đã nhìn thấy Hur Trúc vây quanh một cây cây nhỏ đi qua đi lại, thân hình uốn éo rẽ ngang, cực kỳ khó coi, Lý Thu Thủy cũng không đành lòng xem tiếp đi, nhưng là vừa nghĩ tới sư huynh tại đến chết trước đó, đều còn tại đọc lấy chính mình, cho nên thâm hạ quyết tâm nhất định phải đem Hur Trúc tốt.

Hur Trúc giờ phút này cũng thâm hạ quyết tâm, trở lại Thiếu Lâm Tự về sau, nhất định phải đem những này quên mất không còn một mảnh, Thiếu Lâm Tự Tăng Nhân há có thể giống như là nữ nhi, ở chỗ này xoay cái mông đây!

Thế nhưng là mỗi khi chính mình có chút thư giãn thời điểm, liền có một cỗ chương lực từ nói không rõ địa phương đánh tới hán cái mông, chỉ có thể chịu đựng xuống dưới, Vô Nhai Tử tiền bối a, ngài thế nhưng là hại khổ tiểu tăng a!

"Eo muốn xả hơi, chân muốn khúc, thân thể giống như không xương, quay đầu Bàn Xà tìm tòi, cảm chính mình Xương Sống thẳng tắp!" Lý Thu Thủy hóa thân nghiêm khắc nhất sư phụ, một tư một hào cũng không có buông tha Hur Trúc ý tứ.

Thế nhưng là Hur Trúc không phải nguyên liệu đó, bước đi, động một chút, liền đem chính mình cho quần một cái đại thí ngồi xổm, xem Lý Thu Thủy vô danh nổi giận lên.

"Người cái phế vật, làm sao nói thế nào cũng không dậy nổi người, lại đến một lần!"

"A?"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Tự Do Và Sinh Mệnh

"Đáng giận, đầu óc người bên trong cũng là cái gì, trước tiên bước đầu nào chân, đầu xem cái gì đó, tay người tàn a, xoay tay lại cản a!"

Giờ phút này Lý Thu Thủy cầm trong tay một cái cục đá, một hạt một hạt đánh về phía Hur Trúc, để cho hán đầy đủ học được Vân Thủy Dao tinh túy, thế nhưng là trước đó Hur Trúc giống như hoàn toàn không phải như vậy loại hình người, dựa vào Lý Thu Thủy khẩu thuật căn bản không thể nắm giữ loại này yếu lĩnh. Hán thuộc về dùng thân thể nhớ kỹ cảm giác cái loại người này, trước đó hi vọng hán có thể chính mình Khai Khiếu phương pháp giống như hoàn toàn không thích hợp Hur Trúc.

Hiện tại Lý Thu Thủy hoàn toàn đem nắm chặt Hur Trúc tiết tấu, dùng không phải bình thường Âm Khí Thủ Pháp, tăng thêm không được đánh yếu hại, cũng là dùng cục đá dẫn đạo hán tu luyện phương pháp, mang theo hán luyện công.

Trong lúc nhất thời Hur Trúc giống như bật hack đồng dạng, như là một khối khát khô bọt biển giống như hấp thu Lý Thu Thủy giao cho hán tri thức.

Thế là không ra nửa tháng liền đã nắm giữ Vân Thủy Dao các loại tiêu sái tẩu vị, cuối cùng đạt tới Lý Thu Thủy tiêu chuẩn có thể bắt đầu tu luyện Tiêu Dao Phái võ công.

"Cái kia tiền bối, tiểu tăng tự giác thời gian đã nên trở về Thiếu Lâm Tự, tiền bối dạy bảo chỉ ân tiểu tăng suốt đời khó quên, tóm lại ••• "

Lời nói còn chưa nói, liền bị Lý Thu Thủy cách xa ba trượng nhất chương vẫy trở mình, ngay tại chỗ đánh một cái lăn lại đứng lên, vẫn là chấp tay trước ngực một bộ Đại Từ Đại Bi bộ dáng.

"A Di Đà Phật, tiền bối ngài, "

Lời nói lại không nói xong, lại ném một cái lăn, lúc này Lý Thu Thủy nói ra: "Người từ tiểu học cũng là vong ân phụ nghĩa à, người còn có hứa hẹn không có hoàn thành, người không được đi theo bản cung bên người, người muốn đi nơi nào a?"

"Tiền bối nói là chuyện này, ta đã cảm Thất Bảo Chi Hoàn đưa cho Mỗ Mỗ, Mỗ Mỗ tự sẽ hết lòng tuân thủ hứa hẹn, giúp tiểu tăng độ Đình Xuân Thu. Cho nên "

Nào nghĩ tới cũng không biết từ nơi nào bay qua một đạo chưởng lực, nhất chưởng liền đem Hư Trúc đẩy hướng Lý Thu Thủy phụ cận, Lý Thu Thủy nhìn về mặt ngực thơ Hư Trúc, từ trong tay áo xuất ra một chiếc nhẫn nói: "Người cũng không cần nằm mơ, người quên cái này mai Chi Hoàn hiện tại là tại bản cung trong tay, người Mỗ Mỗ cũng bị bản cung đánh xuống vách núi không rõ sống chết. Coi như nàng may mắn không chết, người cho rằng người tại bản cung thủ hạ sống được nhất mệnh, còn học bản cung Văn Thủy Dao. Nàng sẽ giúp người sát Đinh Xuân Thu cái kia Ác Đồ, chính người sống sót cũng là vấn đề đây."

Hư Trúc đột nhiên vừa tỉnh, tựa như là đạo lý này, vị kia Mỗ Mỗ tính cách bất thường, để cho người ta nhìn không thấu. Đừng nói sát Đinh Xuân Thu, liền ngay cả chính ta chọc giận nàng, chỉ sợ cũng là tai kiếp khó thoát.

Sau đó vì chính mình còn có thể quay về Thiếu Lâm Tự cái nhà này, hoạt động một chút quỹ trên mặt đất, "Tìm tiền bồi chi giáo?"

Lý Thu Thủy hài lòng gật gật đầu,

"Không tệ, lúc này mới có cái cầu người bộ dáng. Người nội lực bây giờ cũng có thể tự phát dẫn động ba bốn thành, như thế vừa vặn vừa mới đạt tới bản cung yêu cầu, bản cung nơi này có ba chiêu Thiên Sơn Lục Dương Chưởng, là cái kia lão tiện nhân bắt truyền chi bí, đáng tiếc nghìn tính vạn tính vẫn là không có nghĩ đến bản cung sẽ có chiêu này. Từ hôm nay bắt đầu người toàn lực tu tập ta giao cho người chưởng pháp, không thể lười biếng!"

Hư Trúc chấp tay trước ngực nói: "Tiền bối, ta học loại này chưởng pháp, có phải hay không cũng phải giúp người đối phó Mỗ Mỗ a, vậy ta tuyệt đối không được học!"

Lý Thu Thủy ngày đầu tiên nhận biết cái này Tiểu Hòa Thượng, liền biết hắn là một cái Du Mộc Đầu, rõ ràng cũng là hợp tình lý sự tình, hết lần này tới lần khác cũng là sẽ không thay đổi thông, chẳng lẽ tiện nhân kia xuất thủ thời điểm, hắn sẽ không xuất thủ a, đương nhiên xảy ra, thế nhưng là còn hết lần này tới lần khác cũng là qua không được trong lòng mình cửa này.

Ha ha, vẫn tự du hí, người nào có bản cung chơi mình bạch.

"Cũng tốt, bản cung là một cái biết đại thể người, người nhiệm vụ bản thân liền là sát Đinh Xuân Thu a, giết hết liền đi đi thôi, quay về người Thiếu Lâm Tự đi thôi. Bản cung và tiện nhân kia bản thân cũng là Sư Tỷ Muội, cãi nhau âm ỉ vẫn được, như thế nào lại thương tổn tánh mạng đâu, ngoan ngoan luyện tập chưởng pháp đi, chớ có quá đề tâm"

Lý Thu Thủy nói mấy câu nói đó thời điểm, vẫn dùng tới đoạt âm nhiếp phách công phu, đem Hư Trúc mê đến mơ màng cháo, chỉ là để cho hắn an tâm học tập Thiên Sơn Lục Dương Chưởng. Khả năng chờ hắn kịp phản ứng, một đoạn này nói chuyện cũng đã sớm trở mình thiên.

"A Di Đà Phật, thì ra là thế, đến là tiểu tăng lăm miệng, như thế tiểu tăng tất nhiên chăm chỉ Luyện Pháp, sớm ngày hoàn thành nhiệm vụ, quay về trong Thiếu Lâm tự."

"Cái này đúng rồi, mau tới mau tới, bản cung dạy người!"

.....

"Hiện tại người đã đem Mỗ Mỗ ta Thiên Sơn Chiết Mai Thủ Ca Quyết đọc thuộc lòng hoàn tất, hiện tại Mỗ Mỗ liền chỉ đạo người như thế nào sử dụng này Thiên sơn Chiết Mai Thủ."

Lưu Vân nếu đã sớm vội vã không nhịn nổi, hắn ngày đó thác xuống Phiếu Miểu Phong cái này hai bộ võ công, cũng là chính mình nghiên cứu qua một điểm, thế nhưng là hoàn toàn không có đầu mối, thẳng đến hai ngày trước đọc thuộc lòng phần này Ca Quyết về sau, quen thuộc nội cấu pháp môn, mới phát giác được những này võ công tuyệt thế sáng tỏ thông suốt.

Bây giờ càng có dạng này hiện thân thuyết pháp, quả nhiên là có thể ngộ nhưng không thể cầu, còn phí lời nói, mau tới đi!

Thiên Sơn Chiết Mai Thủ tuy nhiên chỉ có lục lộ, nhưng bao hàm Tiêu Dao Phái võ học tinh nghĩa, chưởng pháp và Cầm Nã Thủ bên trong, hàm ẩn Hữu Kiếm pháp luật, đao pháp, Tiên Pháp, Thương Pháp, Trảo Pháp, búa pháp các loại các loại binh khí tuyệt chiêu, biến pháp phức tạp. Lưu Vân cũng tốt xấu là kiến thức uyên bác, lại thêm học qua Tiểu Vô Tướng Công, tại cùng Vu Hành Vân gặp chiêu phá chiêu quá trình bên trong, hấp thu đặc biệt nhanh, giống như những này võ công hắn vốn là hắn là sẽ đồng dạng.

Trong lúc đó Vu Hành Vân bắt đầu tán dương Lưu Vân ngộ tính cao, vừa mới nửa ngày cũng đã đem này Thiên sơn Chiết Mai Thủ cơ sở đánh cho giữ nguyên vững chắc nếu.

"Hảo Tiểu Tử, không nghĩ tới người võ đạo thiên phú cao như thế, nếu là có người ta liên thủ, nhất định lấy cầm Lý Thu Thủy tiện nhân kia sát chém thành muôn mảnh."

Nào biết được Lưu Vân sắc mặt bên trên lại xuất hiện vẻ sợ hãi, Vu Hành Vân nhìn xem Lưu Vân không có tiền đồ bộ dáng nói ra: "Người sợ cái gì, có Mỗ Mỗ tại, đến lúc đó người chỉ cần tại ta cùng tiện nhân kia lẫn nhau hao tổn nội lực thời điểm xuất thủ là đủ. Ta chân đã bị nàng cắt ngang, những ngày này dù là có Đoạt Thiên Tạo Hóa cũng là nuôi không tốt, người chỉ cần đánh lên liền có thể, chuyện còn lại, có Mỗ Mỗ tới."

Lần này Lưu Vân cố ý lộ ra vẻ mặt vui cười, "Chân Đát, vậy ta cứ yên tâm, từ nhỏ bị nàng đánh sợ, còn bị nàng tắm kia Quý Kiềm hủ đến qua, mỗi lần nhìn thấy nàng tâm tình cũng sẽ không tốt."

Nào biết Thiên Sơn Đồng Mỗ bất thành linh cười ha ha, "Người cũng nhìn thấy à nha?"

Lưu Vân gật gù gật đầu, "Nhìn thấy, đáng đáp có thể dọa người đâu, ta nhớ được lúc kia không có một cái nào người dám hầu hạ nàng, đều sợ mặt nàng."

Nói tới chỗ này, Thiên Sơn Đồng Mộc càng là cười đến ngay cả eo đều không thẳng lên được, "Không sai, không sai, nàng trời sinh cũng là cái kia bị người phi nhổ bộ dáng, Mộc Mộc ta thích nhất cũng là người đưa bé này thích nói lời nói thật, nghe cứ như vậy thư thái!"

"Này Mộc Mộc a, ta còn có thể đổi sao?"

"Đổi không được, trời sinh!" Sau đó chỉ A Tử nói ra: "Người xem tiểu cô nương này cũng là trời sinh thích nói nói dối cao thủ, đem chính mình võ công liều mạng ân tàng, còn muốn lừa qua Mộc Mộc pháp nhãn, nói đi, người võ công là lấy ở đâu?"

A Tử biết cái này nhìn xem rất trẻ nhưng là tuổi thật đã là chính mình Tổ Nãi Nãi đều đủ tiểu nữ hài, là mình cái môn này Thái Thượng Sư Bá, càng là không dám nói nhiều, chỉ có thể từ miệng bên trong biệt xuất hai chữ, "Trộm."

Kết quả Thiên Sơn Đồng Mộc vỗ tay một cái, tốt giống như phá án cao hứng, "Người xem một chút, Mộc Mộc nói cái gì tới, nếu không phải ta tâm tình tốt, giống như người lai lịch không rõ tiểu đồng tây, ta đã sớm đánh chết!"

A Tử nhất thời dọa đến mắt hồn mất vía, muốn quỳ xuống tới thỉnh tội, Lưu Vân nhất chương ngăn chặn nàng nói ra: "Tại đây không có người sự tình, ra ngoài đi."

A Tử lúc này mới thở một ngụm, chờ đến nàng đi ra thời điểm, mới biết được không khí bên ngoài đến tốt cùng tốt bao nhiêu, vừa rồi thật sự là cách cái chết quá gần.

"Không được, ta muốn chạy trốn, không phải vậy sớm muộn cũng sẽ bị bọn họ hành hạ chết."

Lúc này Độc Cô Vô Song ôm kiếm xuất đến, thanh linh nói ra một câu, "Người muốn đi cái nào a?"

A Tử đối Độc Cô Vô Song khoắng liền quỳ xuống đến, "Đại ca a, ngài xin thương xót a, thả ta tiểu nữ tử này một con đường sống đi, ta thật là sống không dậy nổi."

Độc Cô Vô Song gật gù gật đầu, nghĩ đến cũng là động lòng trắc ẩn, "Được rồi, chờ ta và Lưu Vân đi nói một tiếng về sau, ta liền mang người rời đi, tiền đưa người về nhà!"

A Tử lau đi khóe mắt nước mắt, "Vậy thì thật là cảm ơn Độc Cô đại ca."

Độc Cô Vô Song vừa mới quay người, còn không có mở ra cửa khoang thời điểm, A Tử su một chút liền nhảy vào Hãn Hải bên trong, ngay cả một cái bọt nước đều không có lật lên.

Kết quả Độc Cô Vô Song chỉ là lạnh nhạt nhìn một chút về sau, mở ra cửa khoang nói ra: "Thật sự là thông minh, lợi hại."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 159: Hăng Hải Hư Trúc

Đại thuyền Phá Lãng mà đi, ven đường chỗ qua, uy vũ hiển hách!

Tây Bình phủ là Lưu Vân chính mình đại bản doanh, lại là Tây Hạ Đông Đô, hướng hồ ở chỗ này kinh doanh nhiều năm, giờ phút này vừa về đến.

Dọc theo sông mười dặm, Hồng Kỳ pháp pháo, Pháo chuột cùng vang lên, người đông tấp nập, tiếng hoan hô bên tai không dứt.

Không có chú ý đã nhìn thấy trong đám người có không ít người đều tại đi tới đi lui, xuyên cũng là phổ thông dân chúng y phục, thế nhưng là trong mắt cẩn thận và cẩn thận, để cho người ta không dám khinh thường bọn họ.

Bọn họ cũng là Lưu Vân dùng thời gian bốn năm, từ ba mươi vạn Phổ Thông Nhân Gia bên trong, chân tuyển ra tới ba ngàn cái nhất đẳng hảo thủ, thành lập Âm Bộ.

3,000 người là Đệ Nhất Đẳng Âm Bộ, phụ trách Lưu Vân hộ vệ, còn có giám sát Bách Quan chức trách. Ngoài ra còn có ba vạn người là ngoại tuyến

thành viên, phụ trách tình báo giao tiếp.

Lưu Vân đứng ở đầu thuyền, hưởng thụ lấy đến từ bách tính reo hò, vền vẹn chỉ là thoáng phát tay thăm hỏi, vậy mà cũng có thể lại một lần nữa gây nên một mảnh reo hò.

Thiên Sơn Đồng Mộc giờ phút này thay đổi một thân không đáng chú ý y phục, khắp khiêng đi theo trong đội ngũ ở giữa, chậm rãi trà trộn vào trong đám người. Ở chỗ này sớm có Lưu Vân an bài tốt tiếp ứng người, cầm Thiên Sơn Đồng Mộc khiêng đi, nhìn phía xa phong quang vô hạn Lưu Vân, miệng bên trong khẽ gắt một chút, không để bụng đi.

Lưu Vân làm cho này bên trong chủ nhân, tự nhiên hưởng thụ được Tối Cao Cấp Bạc đãi ngộ, biến người theo hần, rất có trật tự đi vào nội thành, trở lại Nam Dương vương phủ.

Giờ phút này Nam Dương Vương Hoán nhưng đổi mới hoàn toàn, xem ra Gia Đình Nô Bộc đã đem tại đây trong trong ngoài ngoài đều quét dọn qua, hơn nữa còn dùng hương thơm hun qua.

Vu Hành Vân đã theo người hầu an bài, tắm rửa thay quần áo về sau, một tẩy trần thổ. Sau khi đi ra, lại có người cầm sớ sớ tiên hạc đưa đến Thiên Sơn Đồng Mộc Vu Hành Vân trước mặt, cái này khiến nàng từ trong ra ngoài càng là Thư Thư sung sướng, thật giống như trở lại Linh Thử Cung đồng dạng.

Tâm lý thăm nghĩ, "Tiểu tử này ngược lại là có ý, biết trước tiên đem những này vật ứng dụng cho Mộc Mộc chuẩn bị đầy đủ, dạng này cũng tốt, không uổng công ta đối với hần dụng tâm."

Lưu Vân giờ phút này cung cung kính kính tại cửa ra vào chờ lấy Vu Hành Vân, chờ đợi nàng vận công hoàn tất về sau đi ra chào.

Vu Hành Vân nhìn xem Lưu Vân giờ phút này đã thay đổi một tịch Bạch Bào, thượng diện dùng Kim Tuyến thêu ra sáu đầu Tử Trảo long, càng là làm nổi bật lên Lưu Vân tư thế oai hùng bất phàm.

"Mộc Mộc tán dương, bây giờ đã đến nơi đây, liền như là ngài về đến nhà đồng dạng. Ở chỗ này tôn nhi đã đem hết thảy an bài thỏa đáng, chỉ cần ngài ưa thích liền tốt."

Vu Hành Vân gật gật đầu, "Ngoan, ngươi để cho ta vui vẻ, ta cũng sẽ để ngươi ném thử ngon ngọt."

Ngươi Thiên Sơn Chiết Mai Thủ luyện được thế nào?"

"Vẫn được, nhưng là mỗi đến mấy chỗ quay lại thời điểm, luôn luôn một chút khó chịu, có thể hay không mời Mộc Mộc giải đáp?"

Vu Hành Vân phẩm qua đặt ở trên bàn trà Hương Minh, nhẹ nhàng thở ra một hơi nói ra: "Vẫn còn không đơn giản? Ngươi tuy nhiên thân kiêm Bắc Minh Thần Công còn có Tiểu Vô Tướng Công, thế nhưng là vô luận ngươi hấp thu qua bao nhiêu người nội lực, tất cả cho đi thô lấy tinh, dung luyện tự thân. Cảnh giới chậm chạp không nói, đối địch cũng không quá lớn ưu thế. Ta Tiểu Dao Phái võ học, cũng là hết thảy dùng nội lực làm căn cơ, nội lực nếu mạnh, căn cơ liền mạnh, chiêu thức thật giống như đại thụ cành lá rậm rạp. Trái lại giống như ngươi Bắc Minh chưa góp nhặt qua đủ, mạnh luyện Tiểu Vô Tướng Công, tuy nói lúc này vẫn còn không có gì đáng ngại, ngày sau cùng người đối địch giao thủ thời điểm, đoàn bản liền sẽ hiển hiện ra."

Thì ra là thế a, ta nói làm sao lại luôn bị người ta đánh cho thảm Hề Hề, xem ra làm người vẫn là không thể mạo xưng đầu to, phải khiêm tốn cho thỏa đáng.

"Đa tạ Mộc Mộc chỉ điểm."

Vu Hành Vân hài lòng gật gật đầu, "Đã như vậy, ta luyện xong công về sau, rất là bị đè nén, những ngày này cũng trốn đủ, ngươi an bài cá nhân ngươi, mang ta đi nhìn xem ngươi thành thị này, ta cũng đổi một cái tâm tình."

"Vâng!"

.....

Giờ phút này Lý Thu Thủy đang cười một con ngựa chạy vội, sau lưng đã nhìn thấy một cái Tiểu Đầu Trọc tại khoảng cách không xa địa phương, dùng chân chạy như điên, giống như nhất định phải đuổi kịp con ngựa này đồng dạng.

"Tiền bói! Tiền bói! Còn chưa tốt à, ta đã không biết chạy bao xa?"

Lý Thu Thủy đang tại vui vẻ đâu, rất lâu không có gặp phải một cái như thế trải qua giày vò lại chịu một nhọc người, sao có thể cứ như vậy buông tha hần đâu, "Phí lời nói, chạy qua ta lập tức lại nói!"

"Vâng, tiền bói!"

Hư Trúc cũng không biết nghĩ như thế nào, dù sao là Lý Thu Thủy để cho hần làm gì liền làm cái đó, cũng không ép hần nhậu nhẹt, cũng là dùng lời thế để ước thúc hần, có thể hết lần này tới lần khác dạng này Hư Trúc còn liền dính chiêu này.

Lúc này trên bầu trời bay qua một con chim, tập trung nhìn vào, nguyên lai là một cái Bạch Cáp. Lý Thu Thủy từ trong tay áo móc ra một cây mộc trâm

canh gác, thổi một vang, bỏ câu chính mình liền bay xuống.

Lý Thu Thủy ghim chặt ngựa, để cho bò câu bay đến trong tay nàng. Mở ra tin bè xem xét, nguyên lai Luru Vân đã tra tìm đến Vu Hành Vân cái kia lão tiện nhân vị trí.

Không nghĩ tới cái này lão tiện nhân còn sống, lại sẽ dùng dưới đĩa đèn thì tới đạo lý ẩn vào Tây Hạ, ở chỗ này vượt qua luyện công nguy hiểm nhất thời khắc, không nghĩ tới vẫn là để Luru Vân chặn đứng.

"Không được, mắt thấy cái này lão tiện nhân vô công theo thời gian tới gần liền sẽ càng ngày càng mạnh, đến lúc đó liền lại đánh tới không kịp. Lấy Luru Vân cá tính nhất định sẽ ở cái này lão tiện nhân không có hoàn toàn khôi phục thời điểm thống hạ sát thủ, ta không thể để cho nàng liền chết như thế nào, tuyệt đối không được!"

"Hư Trúc! Tới!"

Hư Trúc lúc đầu nhìn thấy lập tức dừng lại, cũng tại chỗ ngồi xuống nghỉ một lát, trộm một lườm biếng, không nghĩ tới nhanh như vậy liền bị phát hiện.

"Tiền bối, tiểu tăng không có nghỉ ngơi, tiểu tăng lập tức liền tới đây!"

Hư Trúc vui vẻ chạy tới, một đầu mồ hôi nóng, hô hô thở. Lý Thu Thủy nhìn xem Hư Trúc cái này bộ dáng, không trải qua cũng có một chút vui mừng, hiểu được dạng này luyện công liền tốt.

"Đình Xuân Thu hạ lạc đã tìm tới, ngươi cùng ta cùng nhau đi hướng tây hạ, đến lúc đó liền để ngươi hoàn thành lời thề!"

Nào biết Hư Trúc vội vàng khoát tay, "Không được! Không được! Không được! Tiểu tăng vô công còn không đánh lại Đình Xuân Thu cái kia Đại Ác Nhân, hiện tại đi cũng chỉ sẽ không không chịu chết, liền không có ... "

Đồng một chút, Lý Thu Thủy liền đập vào Tiểu Hòa Thượng trên đầu trục.

"Không có tiền đồ Tiểu Hòa Thượng, ngươi coi bản cung là bài trí không thành! Chúng ta bây giờ liền đi Tây Hạ, dọc theo con đường này ta sẽ còn truyền cho ngươi càng nhiều võ công, dựa vào ngươi nội lực đến lúc đó ngươi liền dùng để đối phó mười cái Đình Xuân Thu cũng đủ!"

"Thế nhưng là tiền bối!"

Đồng!

"Không có thế nhưng là, nghe kỹ, ngươi bây giờ không có bất kỳ cái gì đường lui, bản cung giúp đỡ ngươi sát Đình Xuân Thu, cũng coi như hoàn thành sư huynh của ta nguyện vọng, ngươi cũng không muốn để cho ta sư huynh chết không nhắm mắt liền trực tiếp xảm xít chạy trở về Thiếu Lâm Tự không phải sao?"

Hư Trúc chấp tay trước ngực, "A Di Đà Phật, không tệ, chính là đạo lý này, tiểu tăng độ xong Đình Xuân Thu, liền có thể không thẹn với lương tâm trở lại Thiếu Lâm Tự, cũng không uổng công có bồi hộ ta Thiếu Lâm Tự uy danh. Được rồi, tiền bối, xin đem ngài lợi hại nhất võ công giao cho tiểu tăng đi, tiểu tăng đã làm tốt giác ngộ."

Lý Thu Thủy cười cười nói ra: "Trẻ con là dễ dạy, đón lấy một tháng này, ngươi muốn nắm giữ mười loại không giống nhau chương pháp, sau đó bản cung liền sẽ truyền cho ngươi Bạch Hồng Chương lực, để ngươi có thể vận dụng tự nhiên!"

"Cảm ơn tiền bối, ngài có cái gì phân phó cứ nói đi, tiểu tăng đều có thể."

Cứ như vậy, Lý Thu Thủy tại ven đường đã từng bố trí xuống một chút Âm Tiểu, ven đường toàn lực tiếp ứng Lý Thu Thủy. Để cho Lý Thu Thủy có thể dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Tây Bình phủ, mà Tiểu Hòa Thượng Hư Trúc ngay tại Lý Thu Thủy dưới, không ngừng mà hấp thu khác biệt tri thức, mở ra một cái cùng mình hai mươi năm sinh mệnh gặp qua hoàn toàn khác biệt đại môn.

"Bạch Hồng Chương lực, khúc trực như ý, tùy ý tự tại. Nhưng là muốn tu thành này môn chương pháp, vốn là không cách nào có thể theo. Cũng may trên người ngươi vốn là có sư huynh luyện công lưu lại Tiểu Vô Tướng Công, ngươi có thể dùng thời gian nhanh nhất luyện thành ta dạy cho ngươi mười loại khác biệt chương pháp, lại phối hợp ta giao cho ngươi pháp quyết, tự hành lĩnh hội lời nói, một tháng này bên trong tuyệt đối là không có bất kỳ cái gì vấn đề."

"Thế nhưng là tiền bối, ta nào từ không phải đặc biệt linh quang, nhất không am hiểu cũng là lĩnh hội."

Lý Thu Thủy nói ra: "Bản cung cũng cân nhắc qua vấn đề này, dùng bình thường phương pháp ngươi khả năng cả một đời không có quá lớn tiền đồ. Đánh bừa mới có thể chính, từ hôm nay bắt đầu, bản cung mỗi ngày dùng Bạch Hồng Chương lực đánh ngươi ba chương, ngươi chỉ cần mỗi ngày lĩnh hội cái này ba chương liền có thể, tin tưởng một tháng về sau, lấy ngươi thiên tư, nhất định sẽ có chỗ tiến bộ."

"Thật sao?" Đang lúc Hư Trúc còn không xác định thời điểm, bành bành bành liền tiếp ba chương từ Lý Thu Thủy trên tay phát ra, nhất chương đánh vào giữa lưng, còn lại hai chương phân biệt đánh vào trái trên lưng và trên ngực.

Đau Hư Trúc kém chút không có thổ huyết, quá đau! Tuy nhiên trong chớp nhoáng này ba chương có thể từ khác nhau địa phương cùng một chỗ đánh tới, quả nhiên là không thể tưởng tượng, môn công phu này, nhất định phải học!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160: Cố Lên, Tiếp Tục!

Giống như hết thảy nhất định sẽ tất nhiên phát sinh đồng dạng, giờ phút này thế giới vẫn như cũ là hỗn loạn như thế.

Thông tục nói, đây hết thảy phát sinh, thật giống như nhất định đồng dạng, bất luận người làm cái gì nỗ lực, gặp phải người nào, hoặc là để cho người nào biến mất.

"Du Thần Chi?"

Lưu Vân nhìn xuống quỳ trên mặt đất một cái khuôn mặt thanh tú cùng mình không chênh lệch nhiều người trẻ tuổi, nhìn xem cái này vốn nên là võ công trác tuyệt vận mệnh bi thảm nam nhân quỳ gối trước mặt mình, luôn luôn cảm thấy vận mệnh như thế vô tình nhưng là có ý tứ.

"Đem người ý đồ đến nói rõ, bốn vương không phải mỗi ngày đều có lòng dạ thanh thản và loại người như người ở chung một chỗ lãng phí thời gian."

Du Thần Chi từ trong quần áo xuất ra một quyển trái qua sách, ý đồ đến để cho người ta mở ra xem, thượng diện viết cũng là phạm văn, cũng may vương phủ Trương Sử tinh thông rất nhiều loại lời nói, có thể đại khái phiên dịch ra thượng diện ý tứ.

Trương Sử xem sách bên trên kinh văn, mỗi chữ mỗi câu niệm đi ra khúc đạo đầu Chương 1: "Gần dài một tấc, đến sống mười năm, phạm nhân cả đời cuối cùng cũng có chí, Ngũ Muội sống quãng đời còn lại. Hơn nếm thử Vạn Pháp, cuối cùng được thông thiên địa chi niệm, mang theo Dịch Cân Kinh."

Lưu Vân giờ phút này nhìn xem quỳ trên mặt đất Du Thần Chi, giống như là đưa lên một kiện chính mình tác phẩm tiểu hài tử muốn bánh kẹo khen thưởng đồng dạng.

"Ách... lấy ở đâu?"

Du Thần Chi trả lời ngay nói: "Đây là ta từ một cái hắc y nhân trong tay cầm tới, hắc hắc Kiều Phong. Ta cũng thế. Nhưng là Kiều Phong đã không phải là Kiều Phong, hắc hắc hiện tại là Đại Liêu Nam Viện Đại Vương Tiêu Phong. Tiểu nhân tự kiểm chế căn cơ vững, không phải Tiêu Phong đối thủ, e sợ cho cả đời khó có hành động, nguyện vọng dùng cái này Kỳ Thư đưa cho Vương gia, tìm Vương gia có thể xuất binh tấn công Tiêu Phong."

Ngây thơ? Không được, hắc hắc Chân Thiên thật, bằng không thì cũng sẽ không bởi vì A Từ lời nói, không thể làm rõ sai trái, thế nhưng là nếu như hắc hắc đến, còn đưa lên quyển sách này, này đạt được quyển sách này không phải liền là A Chu chủ sử sau màn, suýt chút nữa thì mệnh ta Mộ Dung Bác?

"Ngẩng đầu lên để cho bốn vương nhìn xem người."

Du Thần Chi đem đầu nâng lên, tận lực làm được càng hèn mọn biểu lộ, để cầu có thể đạt được Lưu Vân tín nhiệm. Nhưng lại không biết Lưu Vân đã sớm ở trong lòng đối với hắc hắc gạch đỏ, làm được tất cả đều là vô dụng công.

Lưu Vân phái người đem hắc hắc đưa đến một chỗ hoàn toàn không thấy ánh sáng mặt trời trong phòng, đã không có đáp ứng, cũng không có vội vã phủ quyết, đã để cho Du Thần Chi tâm lý có thất vọng tình, cũng làm cho trong lòng của hắc hắc có mang một tia nhỏ nhỏ hi vọng.

Trương Sử giờ phút này cầm Dịch Cân Kinh, nhìn xem Lưu Vân hỏi: "Vương gia, quyển sách này nếu như nói là thật, Vương gia chẳng phải là có thể kéo dài tuổi thọ."

"

Lưu Vân giờ tay lên bên cạnh nệm từ một cái khe thường thức hết sạch, xoa một chút bên miệng chảy ra từ nói ra: "Kéo dài tuổi thọ a? Bốn vương năm nay mới hai mươi tuổi, còn có bố lớn thời gian chậm rãi còn sống, nếu như người ưa thích lời nói, đưa nó tiên tiến một chút nước, dâng chếp ra một phần, in và phát hành thiên hạ, làm cho tất cả mọi người đều có thể kéo dài tuổi thọ không phải càng tốt sao?"

"Thế nhưng là Vương gia, nếu như tất cả mọi người có thể kéo dài tuổi thọ, vậy chúng ta không phải liền sẽ bỗng dưng cỡ nào rất nhiều địch nhân?"

Kết quả Lưu Vân không thêm đề ý chút nào nói ra: "Vậy thì có cái gì quan hệ, phạm nhân cuối cùng cũng có vừa chết, ai có thể cười đến cuối cùng, ai có thể cười tốt nhất, người nào coi như sống qua. Cầm ẩn tốt phần thứ nhất bởi tốt, thay ta đưa cho Đại Tổng hoàng đế. Dù sao cũng coi là một loại quan hệ ngoại giao không phải sao, tặng quà cho nhau cái gì."

"Vâng, tuân chỉ!"

Ha ha ha ha ha ....

.....

Một ngày về sau.

"Thả ta ra ngoài, thả ta ra ngoài!"

Du Thần Chi bất thành linh bị giam tiến vào dạng này một tòa không thấy ánh mặt trời trong căn phòng nhỏ hẹp, cái gì cũng không cảm giác được, cả người lâm vào cực đoan trong sợ hãi.

Bỗng nhiên đại môn bị mở ra, Du Thần Chi liều mạng chạy ra cái này Tiểu Hắc Ốc bên trong, thật sự là một khắc cũng không muốn trong này vượt qua, hoàn toàn đòi người đều điên.

Nhìn thấy Lưu Vân liền ngồi ngay ngắn ở bên ngoài khoan hậu ghế bành bên trên, tranh thủ thời gian chạy tới, tuy nhiên bị một đội ăn mặc dùng cá làm trang trí y phục người chống chọi, một cái hô hấp ở giữa liền điếm trên đùi hắc huyết đạo, cả người giống một bãi bùn nhão đồng dạng nằm rạp trên mặt đất.

"Vương gia! Vương gia! Ngài vì sao đối với ta như vậy, ta lại không có lỗi với ngài!"

Lưu Vân cảm thấy sao chép tốt Dịch Cân Kinh, thượng diện trừ bức họa cái gì cũng không có, chắc hẳn có nhiều thứ xem chữ ngược lại không biết nên làm thế nào, tí như Nguyên Trử Cửu Ma Trí đồng dạng.

"Người sách không tệ, tuy nhiên phần này bảng giá không ngang nhau, bốn vương dựa vào cái gì lại bởi vì một bản chỉ là không rõ ràng cho lắm sách liền giúp người sát Tiêu Phong, khả năng người còn không biết, Vương giả động võ, thiên hạ Vô Tòng. Nếu như bốn vương muốn cùng Tiêu Phong đối địch, không cần phải nói, người chết không ít hơn số này."

Du Thần Chi nhất thời không có chủ kiến, "Thế nhưng là, thế nhưng là, ta sách đã đưa cho ngài, ta không có không nên như thế mãi?"

Bảng giá cho tới bây giờ cũng là so với đến, đáng tiếc Du Thần Chi không biết, Lưu Vân cũng không hiểu, trong lúc nhất thời cũng không biết để cho cái này tiêu phê nhân làm gì tốt.

Tóm lại, tạm thời trước tiên thử một lần đi.

"Cổ nhân nói: Có tìm đường sống trong chỗ chết. Người còn tính là một cái Khả Tạo Chi Tài, nhưng là bốn vương không biết người có nguyện ý hay không làm gốc vương chết đâu?"

Du Thần Chi biết Lưu Vân đã từng và Tiêu Phong nhất chiến, mà lại là tương xứng mạnh, hoặc là nói hắc nhãn giới không đủ, cũng phân biện không ra võ công ai tốt ai xấu.

Thế nhưng là tại hắc biết trong đám người, chỉ có Lưu Vân cái này Tây Hạ Vương gia mới có phần này năng lực có thể ngạnh kháng Tiêu Phong. Những ngày này không có chỗ ở cố định hắc, liền ngay cả một đầu chó đất cũng so ra kém, ăn không ngon, ngủ không ngon, đi tới chỗ nào đều bị người khi dễ.

Thẳng đến gặp phải một cái hắc y nhân, người áo đen này tựa hồ cũng coi trọng hắc, trả lại cho mình một bản dạng này bí tịch. Thế nhưng là hắc hoàn toàn không hiểu được thượng diện viết cái gì, cùng dạng này lằng đằng lằng nằng còn sống, còn không bằng mời Lưu Vân rời núi, giết chết Tiêu Phong.

Đương nhiên ý nghĩ là rất tốt đẹp, thế nhưng là hắc thủy chung đều đắm chìm trong thế giới của mình bên trong, hốt hoảng coi là chỉ cần lễ đưa đến, người nào đều có thể giúp hắc làm việc.

"Thế nào, không dám? Bốn vương hỏi người, có nguyện ý hay không làm gốc vương chết?"

Nào biết Du Thần Chi ưỡn một cái thân thể, thế nhưng là thật giống như con cóc ngẩng đầu đồng dạng vung về, chân vẫn không thể động, "Ta nguyện ý, chỉ cần Vương gia ngài nguyện ý dùng ta, ta cái gì đều có thể làm!"

Tất nhiên dạng này, người liền A Di Đà Phật đi.

Lưu Vân bán ra tay, ba cái đại hắc trong tay cầm một cái đại vò, bên trong truyền tới sột sột soạt soạt âm thanh nhất định cũng là để cho người ta tê cả da đầu.

"Ách ... đây là một cái Bách Bảo đàn, bên trong tiểu đông tây là ta hôm qua phái người thu thập, bởi vì bốn vương thân phận, thật nhiều năm đều không cần. Thế nào, có dám hay không đưa tay luôn vào đi?"

A? Luôn vào đi!

Du Thần Chi nghe bên trong âm thanh, đã cảm thấy đầu lưỡi mình cũng là ngứa, rất muốn nôn, nhưng là nhìn lấy cao tọa thượng lưu Vân, một mặt nghiêng ngả biểu lộ nhìn xem chính mình, thật giống như tin tưởng mình nhất định sẽ nhận sợ giống như.

"Nhanh một chút, không cần lãng phí bốn vương thời gian, bốn vương nói không dám cũng không dám, bốn vương cũng là có thể lý giải."

Lưu Vân phảng phất cũng biết Du Thán Chi không có A Từ, cũng sẽ không biến thân thành Trang Tự Hiền, quên, thí nghiệm mà thôi, không thể coi là thật, "Hồi phủ."

"Chờ một chút!"

Du Thán Chi gọi lại Lưu Vân, Lưu Vân một cái gật đầu, Du Thán Chi sau lưng thị vệ đem hắc trên đùi giải khai huyết đạo. Du Thán Chi chậm rãi đứng lên, đi đến Bách Bảo đàn phía trước.

Bên trong đen sẫm, cái gì cũng nhìn không thấy, chỉ có một cái miệng, lại chỉ đủ một người cánh tay lớn như vậy miệng. Đây quả thực là muốn để người nắm tay bỏ vào mới cố ý làm như vậy đi! Đại vò nào có nhỏ như vậy miệng, "Người rõ ràng là xem mạng người như cỏ rác!"

Lưu Vân cũng rất thẳng thắn, "Đúng vậy a làm sao, có dám hay không!"

Du Thán Chi cắn răng một cái giậm chân một cái, đưa tay luồn vào đi. Cũng cảm giác trong chớp nhoáng này giống như thứ gì cắn lấy chính mình trên cánh tay, sau đó liền biến thành thật nhiều cái đồ vật cắn lấy chính mình trên cánh tay.

"A! A! A!"

Mất thấy Du Thán Chi muốn đem tay cầm đi ra, Lưu Vân vội vàng nói: "Đề lại hắc!"

Sau lưng hai người nhanh lên đem Du Thán Chi đặt tại đại vò thượng diện, mặc kệ hắc làm sao gãy dựa cũng không có buông tay, thẳng đến Du Thán Chi không có động tĩnh, ngay cả khí lực cũng không có thời điểm, hai cái này thị vệ mới đem hắc và cánh tay hắc lôi ra ngoài.

Đã nhìn thấy trắng nõn nà trên cánh tay, tất cả đều là lít nha lít nhít điểm đỏ, khả năng hắc đã cách cái chết không xa. Lưu Vân cầm Dịch Cân Kinh sách ném tới Du Thán Chi trước mặt, nói ra: "Từ xem từ xem, bốn vương có thể giúp người cũng liền nhiều như vậy, sinh tử hữu mệnh phú quý tại thiên, liền nhìn người khí vận như thế nào."

Du Thán Chi cả người nằm rạp trên mặt đất, hoàn toàn cũng không động đậy, đề dưới đất sách, hắc động liên tục một ngón tay đầu khí lực cũng không có.

Một trận từng cơn gió nhẹ thổi qua, lật đến bên trong một tờ, thượng diện tư thế cũng là như thế nằm sấp, hai chân giao nhau, hai tay mở rộng. Nhất định liền và Du Thán Chi hiện tại tư thế giống như đúc.

Thế là Du Thán Chi liền bắt đầu dựa theo tiểu nhân thượng diện điểm đỏ, vận hành chính mình chân khí, qua rất lâu mở to mắt xem xét, trời đã hắc.

"Ta còn sống?"

Nhưng là cũng không biết có phải hay không Lưu Vân liều thuốc cả quá quá mức, tuy nhiên Du Thán Chi khôi phục ý thức, thân thể cũng không có khó như vậy qua, thế nhưng là vẫn là không động đậy.

Thế là Du Thán Chi đành phải tiếp tục luyện tập kinh thư thượng diện bức họa, không có nhất định phải thành công ý nghĩ, chỉ là hi vọng có thể tại không chết trước đó, thoáng giảm bớt chính mình thống khổ, khi chết đi, không có khó chịu như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Đại Nạn Không Chết Lần Sau Hắc Phải Chết

Sau cơn mưa trời lại sáng phương gặp cầu vồng.

Du Thán Chi từ khi gặp phải Lưu Vân về sau, một mực sinh hoạt tại đen nhánh đen nhánh mây đen phía dưới, có đôi khi khản trương ngay cả chọc tức đều không kịp thở.

"Đem Vương gia gọi tới, nhanh đi a!"

Giờ phút này Du Thần Chi liền nằm tại một chỗ tối tăm trong địa lao, trong mắt dục vọng cầu sinh so bất cứ lúc nào đều muốn nồng đậm!

"Vương gia, Vương gia! Ta đối với ngài tâm, thiên địa chứng giám, ngài vì sao cũng là không được tại gặp ta một mặt, ta nhưng mà cái gì đều và ngài nói!"

Tại địa lao bên kia, Vu Hành Vân nhìn xem Lưu Vân nói ra: "Không nghĩ tới người tâm so Mỗ Mỗ còn hung ác, vậy mà dùng dạng này người đi làm thí nghiệm, Dịch Cân Kinh liền thật trọng yếu như vậy sao!"

Lưu Vân lại không để bụng nói ra: "Dịch Cân Kinh a, với ta mà nói xác thực không quan hệ nặng nhẹ, nhưng là bị Độc Vật cắn thành cái dạng kia, hẳn dù sao cũng là dựa vào Dịch Cân Kinh khôi phục, cái hiệu quả này nhưng so với ta Bắc Minh Thần Công còn có Mỗ Mỗ Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công chỉ cao hơn chứ không thấp hơn."

"Cho nên người muốn bắt hắn thử nghiệm?"

"Không kém bao nhiêu đâu, dù sao cũng là ném Tiên Xu nguyên lý đồng dạng, bất luận Chính Phản, ta chỉ cầu vạn người không được một đứng thẳng, ngoài ra còn muốn khảo sát một chút người này nhân phẩm."

Vu Hành Vân dùng một loại kỳ quái ánh mắt nhìn xem hắn, "Thế nào, bị người chơi làm sao thảm, người còn trông cậy vào hắn đối với người cảm ân? Muốn hay không học Mỗ Mỗ Sinh Tử Phù a, dạng này càng bớt việc một điểm."

Nói thật nói Sinh Tử Phù sự tình, Lưu Vân là thật muốn học, thế nhưng là vẫn chưa tới hắn bố trí xuống cục bắt đầu, trà ngon phải từ từ phẩm, hảo tửu muốn từng miếng từng miếng uống.

"Muốn hay không đánh một cái cược a Mỗ Mỗ?"

"Đánh cược gì?"

Lưu Vân xoa cằm nói: "Liên cược hắn không ra một tháng, tất nhiên quỳ xuống cho ta làm chó."

Lần này Thiên Sơn Đồng Mỗ nhìn xem Lưu Vân, nếu nàng đối Lưu Vân cũng là rất hiểu kỳ, đến tột cùng là ai để cho hắn trở nên như vậy e sợ cho thiên hạ bất loạn. Có thể tạo ra được dạng này yêu nghiệt đến, chỉ sợ một cái Lý Thu Thủy làm không được nha.

"Thắng đâu?" Vu Hành Vân biết Lưu Vân không được đánh không có nắm chắc cầm, hơn nữa nhìn cái dạng này nhất định cũng là nắm chắc thắng lợi trong tay, cùng cược thua, không bằng hỏi trước một chút hắn muốn cái gì.

"Mỗ Mỗ người liền tiến đưa ta một cái súng vật đi, ta thiếu một cái có thể nghe hiểu nhân tâm súng vật, dù sao trong lòng ta lời nói, không thể nói với người, rất khó chịu."

Vu Hành Vân gật gật đầu, giống như làm xuống một cái cái gì quyết tâm giống như, "Như thế lời nói, ta Linh Thụ Cung phong sườn núi phía trên,

Quanh năm có Tuyết Điều xây tổ, người nếu là có bản sự liền từ phía trên cầm xuống một cái đường đường xem, nhất định là thông tuệ vô cùng, ngàn dặm mới tìm được một."

Cứ như vậy hai người ăn nhịp với nhau, Vu Hành Vân lúc luyện công ở giữa đến, ngồi kiệu nhỏ từ trở lại Vương Gia Phủ, bắt đầu luyện công đi.

Mà bên này Du Thần Chi vẫn còn ở kiên nhẫn gào khóc kêu to, hi vọng có thể thu hoạch được càng nhiều chú ý, những ngày này mặc dù là ăn ngon uống sướng, nhưng là không có một cái nào người nói chuyện cùng hắn, mau đưa hắn hiển nhiên nín chết.

"Có ai không, ta muốn gặp Vương gia, Vương gia, ta là trung thành tuyệt đối a, Vương gia, ngài mau đến xem nhìn ta a! Ta tìm các người, cho truyền một lời đi!"

Trông giữ Du Thần Chi thị vệ đều biết Lưu Vân ngay tại bên ngoài, người nào ăn no căng miệng thiếu a nói cho Lưu Vân vị trí. Đề lựa chọn thành thành thật thật im miệng, và Du Thần Chi chơi lên mắt lớn trừng mắt nhỏ trò chơi.

Không sai biệt lắm lại qua ba ngày, Lưu Vân đối diện xem Du Thần Chi thời điểm, hắn đã là hấp hối bộ dáng, khả năng chưa chừng hút xong cái này một hơi, tiếp theo khẩu khí muốn tắt thở giống như.

"Có thể hay không cứ như vậy chết đâu?" Lưu Vân đứng tại nhà giam bên ngoài nhìn xem ngã xuống giường Du Thần Chi nói một mình nói chuyện.

Nào biết được Du Thần Chi lỡ tai động động, bỗng nhiên ngẩng đầu một cái nhìn thấy Lưu Vân về sau, thật giống như Tiểu Cầu nhìn thấy chủ nhân đồng dạng cao hứng, không phải bình thường bỏ nhào vào hàng rào bên cạnh, "Vương gia, Vương gia, ngài có thể đến xem ta, thả ta đi, ta từ nay về sau sẽ không lại xách chuyện báo cừu, để cho ta đi theo ngài là được!"

Nếu Du Thần Chi là lâm vào một cái vòng lặp vô hạn, nói không được báo thù làm sao có khả năng, nhưng là trước mắt muốn cái gì không có gì, làm sao báo cừu?

Mà Lưu Vân nói đúng không sẽ chủ động tìm Tiêu Phong phiền phức, thế nhưng là mấy ngày nay Du Thần Chi đều cẩn thận nghĩ tới. Lưu Vân và Tiêu Phong ở giữa tất có nhất chiến, bởi vì bọn hắn bản thân liền là hai cái khác biệt quốc gia Đại Quan, lại thêm Tiêu Phong ngày đó xông Tụ Hiền Trang thời

điểm, Lưu Vân thế nhưng là điểm tên muốn đánh hấn.

Nếu như ta cứ như vậy đi theo Lưu Vân Vương gia bên người, biểu hiện tốt một chút, nỗ lực nỗ lực phấn đấu, nói như vậy Vương gia đi tới chỗ nào đều sẽ mang theo chính mình, chưa chừng có một ngày gặp phải Tiêu Phong, lại chưa chừng hai người cũng là muốn cảm đối phương chém thành muôn mảnh, chờ đến hai người lưỡng bại câu thương thời điểm, ta lại ra tay bắt giết Tiêu Phong, vậy ta chính là có thể thay ta phụ thân và nhị thúc báo thù á!

"Vương gia, Vương gia, ngài nhìn xem ta, ta tuyệt đối cũng là đối với ngài trung thành tuyệt đối, thả ta ra đi, tìm ngài!"

Nếu vô duyên vô cớ dạng này giày vò Du Thần Chi, Lưu Vân ở trong lòng cũng là thật không có ý tốt, thế nhưng là không gây mài hấn gần nhất cũng không có cái gì việc vui có thể chơi, ngay tại thử một lần đi.

"Du Thần Chi, người "

Lưu Vân lời còn chưa nói hết, liền đem Du Thần Chi vượt lên trước chặn đứng, "Vương gia ta tại, ta tại, ngài nói, ngài nói."

"Ách... ta muốn nói cái gì tới." Lưu Vân trong đầu linh quang nhất閃, "Mấy ngày trước đây Luyện Công Đồ phổ người còn nhớ rõ bao nhiêu?"

Du Thần Chi lập tức ngồi xuống, cách hàng rào nói ra: "Vương gia, ta tất cả đều nhớ kỹ, muốn ta lập tức lời nói cho ngài xem à, cần sao?"

Lưu Vân lập tức ngăn lại Du Thần Chi, thừa dịp hấn không chú ý thời điểm, dùng Nhất Dương Chi Khí Kinh điểm hấn huyết đạo, trong nháy mắt liền để hấn không thể động đậy, sau đó đã nhìn thấy một đầu xanh xanh đỏ đỏ tiểu xà, từ Lưu Vân vạt áo bên trong leo ra, du tẩu đến Du Thần Chi trên đùi.

Cũng không biết Lưu Vân dùng cái gì phương pháp ngự rắn, vèn vèn cũng là đánh một cái búng tay, đầu này tiểu xà cắn một cái tại Du Thần Chi trên đùi, xỉ xỉ Hấp Huyết, năm phút đồng hồ về sau khả năng uống no bụng, lại du tẩu chạy trở về Vân trên thân.

Lại nhìn Du Thần Chi thời điểm, hấn khuôn mặt vốn chính là trắng, tăng thêm nhốt mấy ngày Tiểu Hắc Ốc, cả người trở nên trắng hơn. Nhưng là hiện tại trên mặt trong trắng thấu tím, huyết dịch giống như đều ngưng tụ cùng một chỗ.

Lưu Vân không dám trì hoãn, lại một lần nữa dùng Nhất Dương Chi Khí Kinh giải khai Du Thần Chi huyết đạo, mười phần chân thành nói ra: "Bốn vương người bên cạnh, không chỉ bản lĩnh cao cường, liền ngay cả vận khí cũng là một cửa xếp vào khảo hạch hạng mục. Người nếu là chống nổi cửa này, bốn vương bên người Cận Vệ Đội Trưởng cũng là người."

Thế nhưng là còn chưa tới phiên Du Thần Chi phát biểu một chút lấy được thưởng cảm nghĩ, cả người khoảng cách độc phát thân vong đã không xa. Tranh thủ thời gian bày ra một cái tư thế, tay trái bắt chân phải, tay phải bắt chân trái cả người nằm trên mặt đất, khí vận toàn thân.

Lưu Vân dạng này càng phải khoảng cách gần xem thật kỹ một chút Dịch Cân Kinh đến tột cùng đến cỡ nào thần kỳ, sau đó đã nhìn thấy Du Thần Chi trên mặt một hồi đỏ, một hồi lục, một hồi lại biến thành hoàng sắc. Tóm lại thật giống như thuốc màu hộp tại trên mặt hấn đổ nhào giống như, khí tức cũng dần dần trở nên biến mất.

Tuy nhiên khí tức trở nên biến mất, nhưng là Lưu Vân rõ ràng nhìn thấy trên mặt hấn huyết sắc dần dần khôi phục bình thường, sau đó đã nhìn thấy Du Thần Chi trên thân thời gian dần qua hiện lên từng chút một vật chất màu đen, tựa như là tự động bài xuất cái gì không sạch sẽ đồ vật giống như.

"Đây quả thực không thể tưởng tượng, Dịch Cân Kinh a, thật có thần kỳ như vậy?"

Cũng không biết Lưu Vân xem Du Thần Chi bao lâu thời gian, Du Thần Chi cũng không biết trên mặt đất nằm bao lâu thời gian. Dù sao cũng là nhìn thấy Du Thần Chi đang dần dần Địa Biến gây, giống như ngay cả duy trì sinh cơ khí lực cũng không có.

Lưu Vân giờ phút này cũng không dám chủ quan, nhưng là biết giờ phút này chính mình vừa ra tay chắc chắn thất bại trong gang tấc, chỉ có thể từ từ xem sự tình phát triển.

"Hô!" Du Thần Chi từ phôi phun ra thật dài một ngụm trọc khí, mở to mắt xem xét, Lưu Vân liền đứng tại trước người hấn, "Vương gia? Ta là thế nào?"

Trước đó nội dung cốt truyện là Du Thần Chi bị Thiên Tầm hút qua máu bên trong Hàn Độc, dùng Dịch Cân Kinh Hóa Độc về sau vậy mà cũng sẽ trở nên Bách Độc Bất Xâm, còn thân có Hàn Độc chi khí. Nhưng là lần này căn hấn rắn, là Lưu Vân dùng chính mình Huyết Tinh tâm gia vị, lại phối hợp một chút Cổ Độc nuôi đi ra.

Du Thần Chi dùng Dịch Cân Kinh Hóa Độc về sau, không chỉ Tẩy Tinh Phạt Tùy, khả năng còn có một số không biết cái gì diệu dụng, chỉ là Lưu Vân còn không quá xác định mà thôi.

"Không có chuyện, cho người uống nhầm thuốc, nhưng là bốn vương nhìn xem cũng không có gì vấn đề quá lớn. Từ hôm nay về sau người liền theo bốn vương đi, giúp bốn vương khiêng một lá cờ cái gì."

Du Thần Chi nghe xong về sau, nhìn xem Lưu Vân tiêu sái đi ra ngoài ra ngoài, cung kính quỳ trên mặt đất, dập đầu liên tiếp ba cái khấu đầu, "Vương gia nghìn tuổi nghìn tuổi Thiên Thiên Tuế, Vương gia đại ân vĩnh viễn không quên!"

Tiếp theo Lưu Vân âm thanh liền từ nhà giam cửa ra vào truyền tới, nội lực mạnh xuyên qua toàn bộ tầng hầm ngầm nhà giam, "Còn phí lời nói, cùng lên đến!"

"Tuần chi!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 162: Cơ Quan Tính Toán Tường Tận Quá Thông Minh

Phạm là cũng là hữu tuyến, thế nhưng là làm một cái có lý tưởng có quyết tâm nam nhân, Du Thần Chi quyết định buông xuống chính mình đây, vô tuyến nghênh hợp mạng hãn bên trong Quý Nhân, Nam Dương vương Lư Vãn.

"Vương gia, nghe nói ngài muốn đánh sấm, nhỏ hơn người chuẩn bị cái gì không?" Du Thần Chi ngửa đầu nhìn xem ngòi tại trên nóc nhà Lư Vãn, rất cẩn thận cẩn thận bộ dáng.

Nào biết Lư Vãn giờ phút này đang tại bấm ngón tay quên thời gian, từ gặp phải Vu Hành Vân bắt đầu, ngày ngày nhìn xem Vu Hành Vân chậm rãi trở nên Lão (chỉ là âm thanh), với lại khí tức cũng càng ngày càng mạnh, không sai biệt lắm muốn bắt đầu đi.

"Tát Ma (đặc biệt cho Du Thần Chi lên nghệ danh, Du Thần Chi vẫn cho là đây là Tây Hạ tên.), bốn vương giao cho người Đại Lực Kim Cương Chương luyện được như thế nào?"

"Hồi bẩm Vương gia, tiểu nhân ngu dốt, thủy chung là không được tinh tú, mỗi một chiêu mỗi một thức kết nối đều không được thuận, có phụ Vương gia ân đức."

Lư Vãn vẫn là tại bấm ngón tay quên thời gian, cúi đầu liếc hãn một cái, "Người trước tạm luyện, tùy tiện sử xuất nhất chương nhìn xem uy lực, để cho bốn vương nhìn xem người tiến bộ."

Du Thần Chi đối nơi xa thạch đầu, khí vận hai tay, trường thiếu một lần, nội lực dâng lên bên trong ầm ầm bài xuất, đã nhìn thấy cái này trong đình viện Đại Thạch Đầu nhảy một chút liền bị Khí Kinh đánh nát.

Một chương này đánh ra, vẫn còn ở hộ vệ Lư Vãn thị vệ đều bị Du Thần Chi cái này một cái biểu diễn kinh ngạc đến ngây người, Du Thần Chi cũng là cũng ngạc nhiên nhìn xem chính mình hai tay, giống như so bên cạnh thị vệ kinh ngạc hơn.

"Người thật giống như là đầu quay về xem, không đến mức đi."

Du Thần Chi tranh thủ thời gian xoay người lại đối Lư Vãn nói ra: "Đa tạ Vương gia ban cho công, đại ân đại đức suốt đời khó quên!"

Lư Vãn nhìn xem Du Thần Chi sử xuất Đại Lực Kim Cương Chương, quả nhiên là uy lực vô cùng, thế nhưng là xác thực không được, thả ra nhận không trở về, nhìn như uy lực vô cùng, kì thực thiếu khuyết một chút biến báo.

"Đây là chính người nỗ lực, và bốn vương không có quá nhiều quan hệ, tuy nhiên người làm bản bốn vương đình viện, trước hết phạt người đem bốn vương đình viện thu thập sạch sẽ đi."

Du Thần Chi tâm niệm Lư Vãn tốt, lúc này mới mấy ngày đem hãn bồi dưỡng thành như vậy võ công cao cường người, cùng cấp tại tái tạo chi ân a, đi theo Vương gia quả nhiên có thịt ăn.

Cứ như vậy Du Thần Chi cam tâm tình nguyện hướng phía hạ nhân mượn tới một cái Ba lô, từ từ tế tế đi nhặt lên lúc trước tản mát trên mặt đất tảng đá.

Đã nhìn thấy chân trời bay qua một cái bồ câu, Lư Vãn không cần suy nghĩ cũng biết Lý Thu Thủy muốn tới, nữ nhân này cũng thật sự là sẽ bóp thời gian, trước tạm xem một chút đi, có thể hay không đến một chút lợi lộc chiếm.

Nhảy xuống nóc phòng,

Đối bên người Âm Vệ hỏi: "Mấy ngày nay có hay không đại gia (Độc Cô Vô Song) tin tức a?"

Âm Vệ bản thân liền là làm tốt bài tập đến, trả lời ngay nói: "Vương gia, từ khi đại gia không biết nguyên nhân gì sau khi rời đi, ty chức đã từng dò xét qua, tại Lương Châu thành, có người nhìn thấy hãn và một cái tiểu cô nương cùng một chỗ, thần sắc thân mật bộ dáng, không giống như là mấy ngày nay mới nhận biết."

A Từ? Hãn cùng với nàng làm gì, thật sự là sẽ cho ta thêm phiền, rõ ràng muốn đến khảo nghiệm người thời điểm, đại ca người làm sao lúc này đi.

"Tát Ma! Tới!"

Du Thần Chi tranh thủ thời gian buông xuống Ba lô, vội vàng chạy đến Luru Vân trước người, "Vương gia ngài gọi ta a, xin ngài phân phó!"

Tốt ngoan a, Du Thần Chi.

Sau đó Luru Vân từ trong tay áo xuất ra một bản hơi mỏng sổ, Du Thần Chi xem xét cái này cùng ngày đó Luru Vân cho hắn Đại Lực Kim Cương Chương bí tịch giống như đúc, tranh thủ thời gian quỳ xuống nâng. . . lên hai tay, quả không phải vậy Luru Vân liền đem quyển bí tịch này phóng tới trong tay hắn.

"Tại ta Ấm Vệ bên trong, phạm là người hợp lệ, đều sẽ tiếp nhận ba loại cố định võ công. Như Ảnh Tùy Hình Thối, Long Trảo Thủ còn có như ý Súc Cốt Công."

"Bây giờ ngươi võ công xa xa siêu việt bọn họ, nhưng bốn vương cũng là độc lấy lòng yêu tài nhận ngươi đi vào Ấm Vệ, ngươi nhất định cảm cái này ba môn võ công thuần thực thông thấu, đến lúc đó bốn vương liền sẽ đối với ngươi tiến hành nhiệm vụ an bài."

Du Thần Chi nắm chặt bí tịch, giống như một bộ muốn đem tâm móc ra cho Luru Vân nhìn biểu tình nói ra: "Vương gia, thuộc hạ tất nhiên không phụ Vương gia khổ tâm, nghiêm túc sẽ hoàn thành Vương gia phân phó."

Ngoan!

"Tốt tại đây không có người sự tình, đem đình viện chỉnh lý xong về sau, tự hành rời đi đi."

"Vâng!"

.....

Luru Vân đi đến Thiên Sơn Đồng Mộc gian phòng, thế nhưng là còn không có bao xa, đã nhìn thấy cửa ra vào làm sao lại vô duyên vô cớ có nhỏ như vậy vũ mao.

Chẳng lẽ?

Luru Vân nhất chương mở ra đại môn, môn phân tả hữu, đã nhìn thấy cái này vì là Thiên Sơn Đồng Mộc chuẩn bị gian phòng trừ đã đều chết hết thấu hai cái tỷ nữ bên ngoài, nơi nào còn có Vu Hành Vân bóng dáng!

"Đáng giận, vẫn là để nàng chạy!"

Luru Vân nếu cũng đã sớm dự đoán đến kết quả này, chỉ là không nghĩ tới thời gian đến như vậy tức, Vu Hành Vân cũng biết chính mình luyện công chỗ gấp vô cùng muốn, hoàn toàn không nhưng này dạng yên tâm lớn mật tin nhiệm chính mình.

Vẫn là để lộ sao?

"Người tới!"

Luru Vân một phát lời nói, lập tức liền có người làm chạy tới, sau đó Ấm Vệ cũng cùng đi theo, "Vương gia xin phân phó!"

"Thông lệnh toàn bộ Tây Bình phủ cảnh giới, Tướng Vu Hành Vân chân dung truyền khắp các lộ chặt chẽ kiểm tra, có công Cừ Báo Già, bốn vương định cảm trọng kim tạ ơn. Hiện tại nàng không thể chạy bao xa, tìm tới về sau, trước tiên thả ra tên lệnh thông tri, nhất định phải đem nàng lưu tại nơi này."

Lúc này, Du Thần Chi cũng không thể nào, cũng kịp thời xuất hiện tại Luru Vân trước mặt, "Vương gia, thuộc hạ cảm thấy thuộc hạ hẳn là xuất hiện vào lúc này, cũng mời Vương gia đưa cho ta nhiệm vụ đi!"

Nhìn xem Du Thần Chi vội vã như vậy tại lập công ánh mắt, Luru Vân nói ra: "Cũng tốt, ngươi bây giờ liền mai phục tại bốn vương hoa viên bên trong, nơi nào có không ít kỳ trân dị thú, phạm là phát hiện số lượng không đúng phương kịp thời thông tri bốn vương. Tát Ma a, nếu như phát hiện người kia, ngươi sẽ làm sao?"

Du Thần Chi tự cảm thấy mình võ công siêu tuyệt, lòng tin hoàn toàn nói ra: "Định cảm tạ nhân thủ cấp dâng cho Vương gia, vì Vương gia trừ bỏ trong lòng không vui!"

"Sai!"

"Sai?"

Luru Vân nói ra: "Cho dù là phát hiện cái gì, ngươi cũng phải kịp thời thông báo cho bốn vương, người kia võ công không phải ngươi ta có thể đối kháng, chúng ta muốn tại nàng mấu chốt nhất thời điểm xuất thủ, đến lúc đó ngươi cũng đi theo bốn vương. Bốn vương sẽ nói cho ngươi biết nên làm cái gì không nên làm cái gì."

"Vâng, thuộc hạ minh bạch, này thuộc hạ cái này đi mai phục!"

Nhìn xem Du Thần Chi lui về nện bước tiểu toái bộ rồi đi, nhưng là Lưu Vân tâm lý khẩn trương vẫn là không có thu nhỏ nửa phần, nhất định cũng là hòa thượng kiêu du nha, xem ra kế hoạch vẫn phải thay đổi một chút.

Đã nhìn thấy Lưu Vân trở lại thư phòng mình bên trong, rút ra một tấm thượng đẳng thành tâm đường, đưa nó nhào vào trên mặt bàn, xuất ra một cây bút than, cầm trước mắt hình thức đều vẽ xuống tới.

"Hiện tại đây là ta." Lưu Vân trên giấy viết ra chính mình tên, vẽ lên một vòng tròn, sau đó lại theo thứ tự đem Lý Thu Thủy, Vu Hành Vân, Hư Trúc, Du Thần Chi tên viết ở phía trên.

"Hiện tại Hư Trúc và Lý Thu Thủy biến thành Nhất Phái, ta và Du Thần Chi Nhất Phái, Vu Hành Vân tự mình một người đơn đả độc đấu. Nhưng là trong này lấy Vu Hành Vân võ công tối cao, Lý Thu Thủy một người không phải năng đối thủ, hoặc là nói chúng ta bất kỳ một cái nào đều không phải là năng đối thủ, nhưng là tăng thêm cái này có tám mươi năm công lực Hư Trúc, khả năng muốn cao Vu Hành Vân từng chút một. Nếu như chúng ta cũng là giúp đỡ Lý Thu Thủy, này năng nhất định là chắc thắng Vu Hành Vân. Thế nhưng là nếu là dạng này, vậy ta công lực làm sao lấy được đâu, hai cái mạnh đều giống như quái dị."

Không được, không được. Dạng này Thái Vũ đoạn, nhất định có cái gì ẩn tàng điều kiện ta không biết, thế nhưng là cái này đến là cái gì đây?

Vu Hành Vân, là rất lợi hại, thế nhưng là nàng bản tính bạo lệ, có chiều sâu như vậy đồ vật nàng nhất định nghĩ không ra, huống hồ nàng cũng không biết Lý Thu Thủy có cái gì bài.

Chẳng lẽ là Du Thần Chi?

Đúng, lần trước và Vu Hành Vân đánh cược thời điểm, Vu Hành Vân khẳng định cũng nhìn trúng hấn, lúc này bất thành linh biến mất, mà ta lại đàn độn u mê giúp đỡ nàng để cho Du Thần Chi trông coi hoa viên, chẳng lẽ đây đều là nhất định tốt?

Vẫn là không đúng, muốn thật sự là đơn giản như vậy, vậy ta cũng tính tính kế, trực tiếp đối phó bọn hấn hai cái không là được?

Thế nhưng là loại bất an này cảm giác là cái gì đây?

Độc Cô Vô Song bất thành linh đi không từ giả!

Hấn nhất định biết cái gì là ta không biết, đáng giận đám người này đến tột cùng muốn làm gì, mặc kệ, mấy ngày nay ta muốn rời khỏi tại đây, chờ đến trần ai lạc định thời điểm trở lại!

36 Kế chuồn là thượng sách!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Huyết Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 163: Trước Giờ

Nghĩ đến cái này thời gian thời điểm, Lưu Vân vô số lần chế giễu chính mình, thật sự là nghìn cân treo sợi tóc.

Ngày đó không có tìm được Vu Hành Vân bóng dáng, toàn bộ Tây Bình phủ tự nhiên là loạn cả một đoàn, hảo chết không chết Lý Thu Thủy ở thời điểm này Phụng Giả Tây Bình phủ.

"Lưu Vân! Người đâu?"

Lý Thu Thủy tự nhiên là dạng này sôi động tới, không chút nghĩ ngợi liền bóp lấy Lưu Vân cổ hỏi: "Người nói xong người đâu!"

Lưu Vân yên lặng không nói, chính là như vậy đi, dù sao chạy đều chạy, hoặc là đợi đến võ công của nàng khôi phục chém dưa thái rau đồng dạng tiêu diệt tất cả mọi người, hoặc là tìm tới nàng, để cho nàng cái xác không hồn!

Hiện tại Du Thần Chi không thể tin tưởng, nhưng là một ít lời nên nói vẫn là nói, không thể để cho hấn đem lòng sinh nghi. Lý Thu Thủy bên này cũng phải gần làm đủ cảnh giác, Hư Trúc cái này Tiểu Hòa Thượng khẳng định tại Lý Thu Thủy thủ hạ xưa đâu bằng nay.

Tóm lại là long là rắn liền xem lần này!

Hur Trúc vừa nhìn thấy Lưu Vân, rất là cao hứng đi qua muốn cùng Lưu Vân chào hỏi, nhưng nhìn gặp Lưu Vân vẻ mặt buồn thiu, không tự giác chấp tay trước ngực hỏi: "A Di Đà Phật, không biết thí chủ có gì phiền não, vì sao như thế về u sầu a?"

Lưu Vân nhìn vẻ mặt chán thành Hur Trúc, cười khổ nói: "Người không biết a, hòa thượng. Không phải Mạnh Long không qua sông, thành bại liền nhìn người."

Hur Trúc bị Lưu Vân lại nói mơ mơ hồ hồ, cũng không biết Lưu Vân nói chuyện chỉ là cái gì, giống như kẻ từ cùng Lưu Vân gặp nhau về sau, Lưu Vân vẫn luôn là nói chuyện thần thần bí bí.

Dù sao Hur Trúc cùng Lưu Vân gặp nhau không có gì quá để ý, Hur Trúc bị Lưu Vân an bài tiến vào một cái trong vương phủ cung phụng Phật Đường bên trong, lần này xem như thỏa mãn Hur Trúc đối với Phật Tổ tư niệm, tin tưởng hẳn sẽ đối với Phật Tổ có rất nhiều lời muốn nói.

Lời nói chia một bên khác, đưa tiễn Hur Trúc, Lưu Vân một người dạo bước tại hoa viên bên trong. Nói thực ra trong này động vật đều không phải là Lưu Vân nuôi, đối với nơi này một điểm cảm tình cũng không có.

Bất tri bất giác một cái rất lớn mật ý nghĩ tràn ngập trong đầu, cảm thấy có thể thực hiện thời điểm, lập tức trở về đến chính mình Phòng Luyện Công, từ bên trong xuất ra Hồng Bạch hai loại bình thuốc.

"Đằng Xà!"

Đằng Xà là Lưu Vân hộ thân mười hai tướng, thuộc về Lưu Vân bên người võ công tốt nhất mười hai người một trong. Đằng Xà người mặc một tầng Hồng Bảo, cung cung kính kính đứng tại Lưu Vân trước mặt, "Mời Vương gia phân phó!"

Lưu Vân gật gù đầu, "Bốn vương nơi này có hai bình thuốc, hồng sắc Dược Phấn, người muốn bạn tại ta hoa viên động vật thức ăn bên trong. Sau đó cái này trắng bình, người phải ngã vào phủ bên trong người ăn cơm Thủy Nguyên bên trong, hiểu chưa?"

Đằng Xà là Lưu Vân tỉ mỉ huấn luyện ra người, đối lưu Vân Thủ đoạn cũng ít nhiều biết một chút, thỉnh linh nghe được Lưu Vân nói muốn đem màu trắng Dược Phấn rót vào Thủy Nguyên bên trong, không trải qua đối với trong phủ người sinh ra một tia lo lắng.

"Vương gia, thuốc này là cho người ăn sao?"

"Cái nào nói nhầm nhiều như vậy,

Hai thứ đồ này đơn ăn đồng dạng đều vô sự, trong vương phủ sự tình người cũng rõ ràng. Cái kia ta mang đến nữ hài võ công phi phàm, các người cũng là rõ ràng, nhưng là sau cùng cái này bốn ngày nàng còn cần uống Linh Huyết tu luyện. Nếu như nàng có thể may mắn tức uống Linh Huyết lại uống những này xử lý qua nước, loại kia đến nàng công thành thời điểm, dù là nàng là Đại La Kim Tiên bốn vương cũng làm cho nàng ngoan ngoãn nằm rạp trên mặt đất."

Đằng Xà lĩnh mệnh về sau, tự nhiên mà vậy liền đi chấp hành mệnh lệnh.

Giờ phút này Lưu Vân chấp tay sau lưng nhìn xem phương xa mây trắng trôi qua, thành bại liền xem Vu Hành Vân có phải hay không người, nếu như nàng có thể chống đỡ bốn ngày không uống nước, vậy ta chết cũng nhận.

Dần dần, thời gian ngày ngày tiếp qua, Tây Bình phủ kiểm tra cường độ càng là tăng lớn, cơ hồ cũng là chỉ có vào chứ không có ra. Lưu tại người trong thành đều có vương phủ cung cấp ăn mặc ở nơi, dù là lại đến mấy vạn người chống đỡ cái hơn mười ngày cũng là không có vấn đề.

Lý Thu Thủy nhìn xem Hur Trúc vẫn còn ở tụng kinh niệm Phật, cảm võ công hoàn toàn quên đi qua. Giống như chưa từng học qua đồng dạng, Lý Thu Thủy nói ra: "Tiểu Hòa Thượng, ngày giờ không nhiều, mấy ngày nay người muốn đi theo bản cung bên người, một tác cũng không rời có thể nhớ kỹ?"

Hur Trúc dừng lại đánh Mộc Ngư, nhìn về phía Lý Thu Thủy, "Tiền bối, mấy ngày nay tiểu tăng cũng cảm tiền tiền hậu hậu sự tình muốn cái thông thấu, nhân sinh tuy nhiên cả đời, thế nhưng là trước sau lại muốn luân hồi Thập Thế. Ngài cùng Đồng Mỗ tiền bối ân oán, nhất định phải làm cho người chết ta sống sao?"

"Hừ! Bản cung sự tình, bao lâu đến phiên người quản, người chỉ cần đi theo bản cung bên người là được. Bản cung không phải cái kia lão tiện nhân đối thủ, nhưng là giữa chúng ta tất nhiên có một trận chiến, người ngay tại cái này nhìn xem!"

"A Di Đà Phật, tiền bối, người không nên ép tiểu tăng được không?"

Lý Thu Thủy cũng không để ý tới Hur Trúc, dù sao cũng là rời đi toà này Phật Đường.

"A Di Đà Phật, hết thấy hữu vi pháp, như mộng huyễn bọt nước, như lộ cũng như điện."

Cũng không biết có phải hay không Hur Trúc võ công thay đổi cao về sau, Tâm Tính Tu Vi cũng tăng trưởng, không còn là cái kia tỉnh tỉnh mê mê Tiểu Hòa Thượng.

Người cuối cùng sẽ lớn lên không phải sao, chậm rãi thụ lấy đi, chờ người giải thoát thời điểm, liền biết lúc trước phải làm cái gì.

Thời gian vẫn là làm bằng sắt bất động đang trôi qua, với lại Nam Dương vương phủ bầu không khí cũng biến thành càng ngày càng khàn trương, thế nhưng là cũng là bởi vì dạng này, Lư Vãn nhiều ít vẫn là sợ hãi ngay cả Nam Dương vương phủ đều không có đi ra ngoài qua, vẫn là nhiều người địa phương an toàn.

An vị tại Phủ Nha bên trong lớn nhất trên đất trống, ở trong lập một cái giường êm, tự mình một người ngồi xếp bằng ở phía trên, cảm ngộ sinh mệnh mỹ hảo, còn có nếu như có thể sống sót, đón lấy thời gian hẳn là làm sao sống.

Lý Thu Thủy cũng hầu như là bèn lòng vững dạ buổi trưa đi qua đứng ở chỗ này một hồi, cũng không cùng Lư Vãn nói chuyện phiếm, phảng phất đều biết lúc này có thể là thật sự là quyết chiến.

Du Thần Chi mỗi ngày đều sẽ đến đến nơi đây, hướng về Lư Vãn báo cáo hôm nay đột phát sự kiện, "Vương gia, quả nhiên không ra ngoài sở liệu, Ác Đế loại đúng là không khỏi diệu thiếu mấy cái, thuộc hạ không làm tròn bổn phận, không có nhìn thấy là ai lấy đi."

Lư Vãn nói ra: "Không sao, chuyện này bổn vương sớm đã có chuẩn bị tâm lý, tình huống không ổn a, không nghĩ tới thật đúng là gặp phải, không phải vậy coi như thật ngoài tầm tay với a."

"Vương gia có thể có ý riêng?"

"Người đừng quản, tiếp theo trở lại theo dõi, đem người biết đều nói cho bổn vương, trước tạm để cho bổn vương cảm một bước này chậm rãi đi tốt, nếu như ra vấn đề gì, bổn vương duy người là hỏi!"

"Vâng!"

Du Thần Chi hôm nay đến nay, khí chất bởi vì tự thân võ công có chỗ cải biến, thật giống như một khối ngọc thô đồng dạng, không nhận được nghĩ phải có người giúp hắn mài giũa một chút, nhưng là hiện tại Lư Vãn đã không có tâm tới xử lý những chuyện này, trước tạm nhìn xem Vu Hành Vãn chuẩn bị muốn làm gì a?

Giờ phút này Ngọc Thỏ Đông Thăng, đã đi đến đầu người trên đỉnh, Lư Vãn vẫn là một người lẻ loi trợ trợ ngồi tại trên giường mềm.

Lúc này từ trong bóng tối đi ra mười hai cá nhân đến, thân mang các loại y phục, kiểu dáng kiểu dáng hoàn toàn khác biệt. Thành lĩnh chính là Lư Vãn tinh tâm huấn luyện hộ thân mười hai tướng, bọn họ sắc mặt nặng nề đi tới, đồng loạt liên quý gối Lư Vãn trước mặt.

Thủ Lĩnh Thanh Long là một cái cương nghị nam tử hán, làm người cũng cũng lòng trung thành, dùng một loại chất vấn ngữ khí nói ra: "Vương gia! Chúng ta đến đây, chỉ có hỏi một chút. Hộ thân mười hai chính là không phải Vương gia tâm phúc?"

Lư Vãn nhìn xem bọn họ, "Đương nhiên, bổn vương đối với các người móc sạch tâm tư, chính là vì bồi dưỡng các người, người đương nhiên có thể nói được là bổn vương tâm phúc!"

"Thế nhưng là Vương gia, vì sao muốn tại cái này nguy cấp nhất trước mắt, đem chúng ta dời Tây Bình phủ, chẳng lẽ chúng ta đã không phải là Vương gia hộ thân mười hai cầm sao?"

Bọn họ mười hai người là Âm Vệ thủ lĩnh, tự nhiên có thể tiếp xúc đến Lư Vãn trọng yếu nhất Mật Lệnh, cho nên hiểu biết những tình huống này, đúng là bọn họ làm hộ thân mười hai cảm thể hiện giá trị thời điểm đến. Thế nhưng là hết lần này tới lần khác Lư Vãn một tờ điều lệnh đem bọn họ dời Tây Bình phủ, khiến cho bọn họ thể xác tinh thần đều chịu đến vũ nhục.

Lư Vãn thở dài một hơi, "Các vị, chúng ta tuy nhiên ở chung thời gian không nhiều, các người trung Vô lòng đã sớm khắc ở trong lòng ta. Nhưng là tình huống lần này khác biệt ngày xưa, lần này bổn vương muốn đối mặt địch nhân không còn là một trước những phế vật kia, là một cái trồn đến chân trời góc biển cũng có thể đem người bắt tới quái vật. Cho nên muốn tránh thoát năng trừ phi là đang đối mặt địch, Doanh Tắc sống bại thì chết, trong lúc đó nhiều hơn bao nhiêu người cũng là vụ sự vô bổ, ngược lại sẽ để cho người kia tránh mũi nhọn."

"Thế nhưng là Vương gia, chúng ta chức trách cũng là bảo vệ người an toàn, chúng ta nếu là đừng đi cũng là bất trung bất nghĩa sao!"

"Lời nói không có nghiêm trọng như vậy, sự tình lần này, các người một người cũng không thể tham gia. Đợi đến bổn vương kết chuyện này, tự nhiên có các người nhiệm vụ. Các người hiện tại đã đều không phải là phổ thông thị vệ, cho nên tự nhiên cũng không có khả năng để cho các người tùy ý như vậy làm bậy, là tiếp nhận mệnh lệnh vẫn là rời khỏi Âm Vệ đâu?"

Chương 164: Tới Đi Tới Đi!

Ngọt ngọt không khí, khấn trương sát khí đã bao phủ toàn bộ Nam Dương vương phủ.

Vì là an bài một số người Tị Nạn, đã đi một bộ phận người, còn lại cũng là Âm Vệ nguy trang người hầu Gia Đình.

Lưu Vân giờ phút này ngồi ngay ngắn ở trên ghế, lẳng lặng chờ lấy Vu Hành Vân đại giá quang lâm.

"Tất Ma, tới."

Du Thần Chi khấn trương đi vào Lưu Vân bên người, nhưng là ánh mắt vẫn là theo dõi hần địa phương, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Vương gia, làm sao? Có phải hay không tặc nhân không đến?"

Tiểu tử này võ công lên, thế nhưng là tâm lý tố chất vẫn chưa được, Lưu Vân nói ra: "Thế thì không có, ta đói, có hay không ăn."

To như vậy một cái vương phủ có thể không có ăn cái gì à, lập tức liền có người bắt đầu sát Dương chuẩn bị đồ gia vị, ngay tại chỗ dùng thạch đầu dựng ra một vòng tròn, bên trong bỏ vào Quả Thụ Than củi, chi bên trên giá nướng, đem Dương thu thập sạch sẽ, trước tiên đem hỏa điểm bên trên.

Liền bắt đầu có người chuẩn bị Thượng Tầu nước Trái Cây, chờ đến hỏa thiêu đứng lên, cây đuốc kích động diệt, tại Hồng Nhiệt Than củi bên trên đem giá nướng để lên, từng chút một lay động mộc đem, để cho Dương thân thể đều đều bị nóng.

Chờ đến nửa chín thời điểm, bắt đầu lên trên rải lên Hương Liệu, chờ một lúc hương khí bay ra, Du Thần Chi cầm tiểu đao cầm đầu dê trên đỉnh mảnh thứ nhất thịt cắt bỏ đặt ở trên mâm.

Lưu Vân rửa tay một cái, nắm lấy ăn vào miệng bên trong. Lưu Vân ăn xong khối thứ nhất, chào hỏi mọi người cũng dùng khách khí, hôm nay và hần lưu tại cùng một chỗ cũng là tốt lắm, thế là mọi người cũng đều bắt đầu dùng tiểu đao ở phía trên cắt thịt ăn.

Đương nhiên món ngon nhất một mảnh Dương xương sườn, một cây chân sau thịt đều dự đoán cho Lưu Vân lưu lại, tại Than củi bên trên chậm rãi nướng, khiến cho nó trở nên càng mỹ vị hơn.

Trời càng ngày càng tối, giống như muốn mưa, thế nhưng là ngọt ngọt trong không khí lại chậm chạp không có nửa điểm Vũ muốn nhỏ xuống. Ở đây người người một cái ta một cái thăm đồ gia vị ăn mang tơ máu thịt dê, nhiệt độ là mồ hôi rơi như mưa.

"Vương gia, thực sự không được chúng ta trở về đi, ta xem người kia sẽ không tới, chúng ta vẫn chờ nàng sao?"

Lưu Vân miệng bên trong nhai lấy thịt dê, mơ hồ không rõ nói: "Chờ a, làm sao không giống nhau. Đúng, nướng nướng bên kia có hay không sắp xếp người a, thực sự không được cho các nàng cũng đưa đi một điểm đi."

Bất thành linh người hầu này yên lặng, "Vương gia, nướng nướng bên kia đã thời gian thật dài không có người tới truyền tin, có thể hay không?"

Lần này Lưu Vân càng không lo lắng, "Người không biết a, không có tin tức cũng là tốt nhất tin tức, một cái Dương đủ sao, lại đến một cái đi, ta cảm thấy ta hôm nay đặc biệt có muốn ăn."

"

Người hầu có một ít lo lắng hỏi: "Không bằng chúng ta bây giờ đi xem một chút Thái Phi đi, không phải vậy Thái Phi tại chúng ta tại đây xảy ra chuyện gì tình, cũng không dễ dàng dò không phải sao."

Kết quả người hầu này liền bị Lưu Vân một chân đá vào mặt đất, Ma Lưu đứng lên có một ít mê hoặc nhìn xem Lưu Vân, Lưu Vân nói ra: "Gấp cái gì, nàng lớn như vậy số tuổi, không chết mới không tiện bàn giao. Có ta ở đây chỗ này có cái gì tốt lo lắng, tiếp tục ăn, người đi giết một con nữa tới."

"Đúng."

Có thể là Lưu Vân đem một trận này xem như sau cùng ăn một bữa đầu, nhai vô cùng cẩn thận, giống như muốn đem thịt dê sâu nhất tầng mỹ vị phát giác đi ra đồng dạng.

Ngay tại lúc này, hậu viện đông ngoài phòng sau tường mặt Phật Đường sập, phòng trọ ngược lại âm thanh là vang động trời, oanh một chút kém chút không có để cho Lưu Vân nghe đến chính mình.

Du Thần Chi tranh thủ thời gian muốn đi xem một chút thời điểm, lại bị Lưu Vân gọi lại, "Gấp cái gì, đợi thêm một hồi, đợi thêm một hồi. Trần quý sinh mệnh, rời xa Vu Bà không biết sao?"

Du Thần Chi lúc này mới trở lại Lưu Vân cái gì, Lưu Vân đem đầu tay liên tiếp sắp xếp Dương xương sườn đưa cho Du Thần Chi, thế nhưng là Du Thần Chi tiếp nhận Dương sắp xếp về sau nào có tâm tư đi ăn.

Lập tức cự tuyệt Lưu Vân hảo ý, đáng thương nói ra: "Vương gia, thuộc hạ ăn bất động, no bụng."

Nghe Du Thần Chi này khản trương âm thanh, Lưu Vân xem hẩn người, "Các người ai còn đói, cầm lấy đi ăn a, đều đừng khách khí, hôm nay coi như là người trong nhà ăn cơm."

Kết quả những cái này người hầu người nhìn ta, ta nhìn người, sau cùng đưa ánh mắt tụ hướng về Lưu Vân người gặp qua nhà ai lúc ăn cơm đói, vừa bên trên còn có liều mạng a?

Phật Đường bên kia âm thanh càng lúc càng lớn, vậy mà ần ần có hướng về tại đây tới gần ý tứ, thế nhưng là đang lúc bọn họ vẫn còn ở lo lắng muốn hay không bỏ người mà đi thời điểm.

Vương phủ bốn cái sừng vậy mà toát ra nhàn nhạt Từ Yên tung bay ở không trung, thời gian dần qua yên khí dày đặc vậy mà đem trọn cái vương phủ che lại, nhưng là tại đây hoàn toàn không có người chịu ảnh hưởng cũng không có cảm giác được bị đè nén, cũng là suy nghĩ chỗ nào lửa cháy.

Có mấy người người hầu đã hướng phía bốc khói địa phương đi, đã nhìn thấy Lưu Vân vẫn là lạnh nhạt ngồi ngay ngắn ở đó bên trong, trong tay găm một cây nường vừa mới Dương chân sau.

Du Thần Chi ở một bên rất cẩn thận hỏi: "Vương gia, đây là?"

"Kỳ lân thuốc, dụng pháp đơn giản hiệu quả thô bạo, người chậm rãi liền sẽ hiểu."

Đã nhìn thấy nơi xa âm thanh tạm thời đình chỉ, ngay sau đó oanh một tiếng, không biết là hai người bọn họ người nào dùng bàn tay lực kích động mở khói bụi, hướng phía một nơi chạy tới.

Đã nhìn thấy Lưu Vân buông xuống đùi dề, cẩn thận phân biệt âm thanh đi hướng, không chút nghĩ ngợi liền bước ra cước bộ, đồng thời và một bên Du Thần Chi nói ra, "Truy!"

Chủ tớ hai người nhao nhao thi triển ra khinh công, theo âm thanh phương hướng đuổi theo, chờ đến xuyên qua khói bụi, lại chạy thời gian thật dài.

"Kỳ quái a, tại sao không có bóng người đâu?"

Nam Dương vương phủ, nó kiến trúc diện tích tuyệt đối không nhỏ, hẩn có thể đem một cái công viên xem như nhà mình Hậu Hoa Viên, người suy nghĩ một chút đều lớn đến bao nhiêu.

Nhưng là tại đây khắp nơi đều có Âm Vệ thủ tại chỗ này giám thị, vừa nhìn thấy Lưu Vân xuất hiện, lập tức xuất ra một cây Hồng Kỳ tử, lung lay đối một cái khác phương hướng chỉ đi.

"Băng Khô?" Lưu Vân xem xét phương hướng liền biết là chỗ nào, rõ ràng tận lực tránh cho chiến đấu địa phương tuyến ở nơi đó, thế nhưng là hết lần này tới lần khác còn chính là chỗ đó.

"Vương gia, chúng ta làm sao bây giờ?"

Nói thực ra cái này Băng Khô hẩn đã sớm từng giờ trò, tuy nhiên đó cũng là mấy năm trước sự tình, bên trong địa hình, còn có Băng Khô bày đặt phương vị đã sớm quên.

"Ách... cứ chờ một chút đi, bên trong không có miệng thông gió, đánh một trận liền sẽ không nín được."

Chờ đến hai người đi đến nơi đó thời điểm, đã nhìn thấy Hư Trúc Trường Tĩ vung vậy, Lý Thu Thủy và Vu Hành Vân hai người liên thủ đối phó lên Hư Trúc tới.

Hư Trúc cũng không biết ăn cái gì Thập Toàn Đại Bỏ hoàn, vậy mà có thể ngang kháng hai đại quái vật. Quang ảnh lưu to lớn ở giữa, vẫn là Lưu Vân mắt sắc nhìn thấy bên trên có một bức tranh, cũng là Vô Nhai Tử lưu cho Hư Trúc họa.

Chắc hẳn hai người kia cũng nhìn thấy vẽ lên đồ vật, đều coi Hư Trúc là làm Vô Nhai Tử phát tiết trong lòng tức giận đâu? Đi.

Thế nhưng là cho dù Hư Trúc có hay không sùng núi từ tám mươi năm công lực, thế nhưng là hẩn không có Vô Nhai Tử tám mươi năm kinh nghiệm, mà cái này sư tỷ muội hai cái liên thủ, hoàn toàn cũng là coi Hư Trúc là tôn tử đánh đây.

"Tát Ma, người thấy vị trí kia à." Hai người trốn ở rìa Băng Khô rất rộng lớn sau cây, Lưu Vân chỉ một vị trí để cho Du Thần Chi nhìn thấy, "Cũng là vị trí kia, một hồi ta đi trợ giúp cái kia Tiểu Hòa Thượng, người phụ trách đánh lên được hay không?"

Du Thần Chi tâm lý tâm tư, chỉ cần không cho ta đang đối mặt địch làm sao đều được, gật đầu một cái nói nói: "Vương gia, người nhìn được rồi."

Sau đó Lưu Vân một bước bước ra, chân đạp Lăng Ba Vi Bộ song chưởng dùng tới sức lực lớn sử xuất một chiêu Dương Quan Tam Diệp đánh về phía Lý Thu Thủy, Lý Thu Thủy không nghĩ tới Lưu Vân cũng sẽ xuất thủ thế nhưng là một bên khác Hư Trúc chưởng lực cũng là đánh tới.

Đang lúc cái này lưỡng nan chỗ thì Vu Hành Vân cũng là đánh ra một chiêu Dương Quan Tam Diệp đến, ngành sinh sinh cầm Lưu Vân Chưởng lực oanh trở về.

Lưu Vân dưới chân chịu lực, bước nhanh lui lại cầm cổ này chưởng lực tan ra, thế nhưng là thời khắc sinh tử sao có thể có nửa phần do dự, "Chịu chết

đi, các ngươi hai cái!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 165: Người Làm Đại Sự

Theo Lưu Vân hét lớn một tiếng, thế nhưng là tại Vu Hành Vân còn có Lý Thu Thủy trong mắt giống như là phần nợ Tiểu Miêu đồng dạng, nhìn xem rất đáng sợ thế nhưng là đưa tay liền có thể bóp chết.

Hư Trúc Hòa Thượng hào chết không chết cũng ở nơi đây khuyên lên giá, "A Di Đà Phật, tiểu tăng ý đang khuyên hai vị tiền bối hóa can qua vì là ngọc lụa, thí chủ tội gì chặn ngang một chân."

"Đánh rắm! Ta muốn làm gì, cần phải ngươi nhúng tay sao!" Quay người vừa muốn đối chiến Vu Hành Vân, thế nhưng là không nghĩ tới Lý Thu Thủy vậy mà lại như thiểm điện xuất hiện tại Lưu Vân trước người, nhất chưởng đánh ra.

Lưu Vân biết Lý Thu Thủy công lực không phải mình có thể ngạnh kháng, nhưng là bên trái tay áo cuốn một cái, mấy đạo lân phần từ hán tay áo vung ra đến, gặp phải không khí thay đổi bắt đầu thiêu đốt.

Lưu Vân mượn chính mình thuần thực Khổng Hòa kỹ năng, vậy mà không biết từ lúc nào cầm tay trái mình ngón giữa vạch phá, chảy ra điểm một chút vết máu dung nhập trong lửa, vậy mà cầm vừa rồi Thâm Lục hỏa diễm trong chốc lát biến thành màu tím sậm.

Độc Hòa? Lý Thu Thủy phản ứng đầu tiên liền biết Lưu Vân là Đinh Xuân Thu đệ tử, mặc dù tốt thời gian dài chưa từng nghe qua bọn họ sư đồ hai cái có cái gì liên hệ, thế nhưng là hán không độc vô công chỉ sợ cùng Đinh Xuân Thu so sánh chỉ cao hơn chứ không thấp hơn a.

Hoàn toàn vung lên chưởng, năm đạo chưởng lực từ các nơi bay vút tới, chưởng lực xen lẫn phong thanh, cho dù Lưu Vân Thỉnh Phong biện vị trí công phu đến, chỉ sợ giờ phút này cũng là ứng chú ý không rảnh.

Hán cảm hỏa diễm dùng niệm hoa chỉ Chỉ Lực toàn bộ bắn ra đi, mục tiêu thành linh chính là ở một bên cùng Hư Trúc phá chiêu Vu Hành Vân, Vu Hành Vân Thiên Sơn Lục Dương Chưởng không chút khách khí cảm hỏa diễm đánh tan, tàn mất tại bốn phía hỏa diễm vậy mà không có dập tắt còn đang thiêu đốt lấy.

Mà Lưu Vân tránh thoát bên trong hai chưởng, lại dụng chưởng lực triệt tiêu nhất chưởng, thế nhưng là còn lại hai chưởng không hề cố kỵ đánh vào Lưu Vân trên lưng, để cho Lưu Vân tốt giống như Cồn Thạch(Rolling Stone) ngã nhào trên đất.

"Tiểu tặc, Mỗ Mỗ truyền cho ngươi võ công, ngươi cứ như vậy đối với ta, uống ta còn muốn lưu ngươi nhất mệnh, chịu chết đi!"

Vu Hành Vân bỏ qua Hư Trúc, trực tiếp bay về phía Lưu Vân bên này, thế nhưng là Lý Thu Thủy lại đối Vu Hành Vân nói ra: "Đừng vương bận tiện nhân, hôm nay bản cung muốn thanh lý môn hộ, không liên quan gì đến ngươi."

Lưu Vân tại sao có thể cứ như vậy ngồi chờ chết, đơn chưởng đập, một cái phi thân liền nhảy dựng lên, đối Vu Hành Vân còn có Lý Thu Thủy cùng một chỗ phát ra chính mình mạnh nhất chưởng lực, thế nhưng là Lý Thu Thủy không chút nghĩ ngợi liền đối chưởng mà ra, bành một chút liền đối không nổ tung.

Hư Trúc gặp này biết hai người thực đã là liều mạng tư thế, thế nhưng là chính mình võ công chiêu thức đều xa xa không kịp Vu Hành Vân còn có Lý Thu Thủy, chỉ có cái này một thân nội lực có thể đối địch hai vị tiền bối.

Nghĩ tới đây,

Trong đầu hán bắt đầu nhớ lại Lý Thu Thủy giao cho hán mười loại chưởng pháp, trong này có một ít là Tiêu Dao Phái kỹ xảo phát lực chưởng pháp, có là bọn hán phái chưởng pháp, thế nhưng là tổng hợp mà đến cảm cái này mười loại chưởng pháp dẫn độ cùng một chỗ, này há không chính là có thể cứu người ở vô hình chưởng pháp sao!

Nghĩ tới đây một cổ nhiệt khí từ đan điền mà ra, theo chính mình kinh mạch, lặng yên đánh ra nhất chưởng, Vu Hành Vân giờ phút này chú ý lực bị Lý Thu Thủy và Lưu Vân chiến cục chia đi một chút. Thế nhưng là không nghĩ tới nhất chưởng Kính Lực vậy mà đánh thẳng nàng thụ thương cái chân kia, rõ ràng có Hộ Thể Chân Khí bố trí phòng vệ, nhưng là vẫn bị Hư Trúc thừa lúc vắng mà vào đánh vào cái kia yếu hại bên trên.

Vu Hành Vân vành mắt đỏ lên, hung tính bị kích phát ra đến, "Muốn chết!"

Thiên Sơn Lục Dương Chương Chí Dương chương lực giống như trường kính hút nước đồng dạng dâng lên mà ra, các loại võ học tại Vu Hành Vân trong tay khôi phục truyền kỳ.

Thiên Sơn Lục Dương Chương xen lẫn Thiên Sơn Chiết Mai Thủ, tình diệu vô cùng đủ loại chiêu thức ùn ùn kéo đến, Hư Trúc bản thân liền là một cái sẽ chỉ như vậy thì triển chương pháp, với lại vừa mới là trùng hợp được đi ra. ,

Tại Vu Hành Vân thể công dưới, thân pháp còn có Bộ Pháp cũng bắt đầu xuất hiện hỗn loạn, nếu không phải còn có một thân cường hãn nội lực chống đỡ, đã sớm sắp không được.

Làm sao bây giờ? Mồ Mồ võ công làm sao mạnh như vậy, và trước kia gặp nhau Mồ Mồ quả thực là tưởng như hai người.

Lưu Vân bên này, chưa từng có và Lý Thu Thủy chính diện giao phong hấn, cũng cảm nhận được Lý Thu Thủy cái lão quái này vật khủng bố. Tay trái bạch hồng chương lực đánh ra, tay phải một vùng, vẽ ra một đạo vòng tròn lớn song chương lần nữa đều xuất hiện.

Vậy mà lại sinh ra không nhỏ hấp lực cảm Lưu Vân hấp thụ qua, sau đó chân phải tựa như như chớp giật đá ra, cũng may Lưu Vân càng là thói quen bị hút tới hút đi qua đầu pháp, cầm hai tay che ở trước ngực, đồng một chút vững vàng đón đỡ Lý Thu Thủy một chân.

Thật sự là đánh không lại a, ta làm sao lại tuyền ở thời điểm này đi ra đây. Nghĩ tới đây tay phải thời gian dần qua hình thành một cái chân khí viên cầu, từ Bắc Minh Chân Khí ngưng tụ mà thành chân khí cầu.

Lý Thu Thủy vẫn không thuận không buông tha, ở trong mắt nàng Lưu Vân thật giống như một cái nuôi không quen bạch nhãn lang đồng dạng, đã hiểu được giết địch, cũng sẽ Thí Chủ, thật sự là giữ lại không được.

Cảm nhận được Lý Thu Thủy sát ý, Lưu Vân tự nhiên là sẽ không lưu thủ, Lý Thu Thủy và Vô Nhai Tử sinh hoạt qua rất nhiều năm, mặc dù không có tu luyện qua Bắc Minh Thần Công, nhưng là cũng sẽ đối với Bắc Minh Thần Công quen thuộc không thôi.

Đầu tiên là vẩy ra một đạo Độc Phấn, loại độc phấn này vừa gặp gặp không khí liền sẽ thiêu đốt, bất quá lần này là bình thường hòa điểm màu sắc, nơi này là Băng Khố cửa ra vào, nhiệt độ không khí kém, vừa gặp gặp nhiệt độ cao thời điểm liền sẽ sinh ra Thủy Khí.

Ngay tại vừa rồi mang theo Độc Hóa thiêu đốt Thủy Khí đã thoát hình thành, thừa dịp hiện tại vừa vận chế tạo đại lượng Thủy Khí. Lưu Vân mượn Thủy Khí bắt đầu đại đi Lăng Ba Vi Bộ, dùng Lăng Ba Vi Bộ không ngừng tránh né Lý Thu Thủy lơ lửng không có định bạch hồng chương lực.

"Bọn chuột nhất, liền sẽ trốn sao?"

Nói nhảm, đánh không lại đương nhiên là muốn trốn. Lý Thu Thủy biết Lưu Vân xưa nay ưa thích quý kẻ, cũng bị động như vậy bị đánh, không bằng cứ như vậy đi theo hấn mới tốt.

Nghĩ đến đây bên trong, Lý Thu Thủy tu vi là Lưu Vân võ mông ngựa cũng đuổi không kịp, chờ đến nàng vừa thi triển khinh công thời điểm. Lưu Vân ngược lại là bất thành lĩnh dừng lại, vừa vận đổi chạm mặt tới Lý Thu Thủy đánh ra sớm đã chuẩn bị kỹ càng chân khí cầu.

Không có người biết Lưu Vân muốn làm gì, tóm lại Lý Thu Thủy vậy mà có thể dùng Bạch Hồng Chương Lực tương chân khí cầu ngăn cách, một cái tay khác vừa vận thò vào Lưu Vân không phòng trạng thái, điểm mạnh một cái Lưu Vân ở ngực Đan Trung Huyệt, liền xem Lưu Vân một cái máu đỏ phun ra ngã xuống đất không dậy nổi.

Bên này Vu Hành Vân đã sớm đem Tiểu Hòa Thượng đánh không có chút nào sức hoàn thủ, càng là liên tiếp thông sử xuất Hư Trúc chưa từng nhìn thấy chương pháp, để cho cái này không có chút nào đối địch kinh nghiệm Tiểu Hòa Thượng mồ hôi lạnh đều xuất hiện.

Chỉ cảm thấy trước mắt mình ùn ùn kéo đến Chương Ảnh thoáng qua, chính là muốn che chở trước ngực không bị đá kích thời điểm, Vu Hành Vân đã sớm vây quanh phía sau hấn, nhất chương xuyên thấu qua hậu tâm hấn, cả người cũng là thổ huyết ngã xuống đất không dậy nổi.

Vu Hành Vân làm xong đây hết thấy về sau, nhìn xem Lý Thu Thủy nói ra: "Tiện nhân, hiện tại không có người ảnh hưởng chúng ta, người chuẩn bị kỹ càng sao?"

Lý Thu Thủy cũng là chân khí ngoại phóng, bá khí lâm liệt nói ra: "Không tệ, giữa chúng ta sớm có nhất chiến, cái kia kết thúc!"

Nói tới chỗ này thời điểm Lý Thu Thủy dẫn đầu phát động công kích, vừa thấy được Vu Hành Vân đã dọn xong phòng ngự tư thế, đập chân xuống hướng phía Vu Hành Vân bước nhanh bay đi.

Vu Hành Vân cũng không có lui lại, ngược lại là đón Lý Thu Thủy đi qua, thân hình phiêu hốt, hình như quỷ mị. Nhìn không ra hai người cước bộ là như thế nào biến hóa, thế nhưng là thủ chương giống như như chớp giật dán vào đối phương đánh tới, bỗng nhiên đã giao thủ hai ba mươi chương, lẫn nhau đều không có lẫn nhau lui bước nửa phần.

Đang lúc các nàng Sư Tỷ Muội lẫn nhau đoạt chương liễu mạng thời điểm, lúc đầu đã ngắt đi Lưu Vân cảm ánh mắt mở ra, nguyên lai vừa mới tại nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, hấn dùng Bắc Minh Thần Công Di Huyệt đổi vị trí, tuy nhiên chính diện chịu Lý Thu Thủy một kích, thế nhưng là đã bị Bắc Minh Thần Công chậm rãi hóa giải đi đến, với lại vừa mới còn cần Nội Tức bảo vệ nội tạng, giờ phút này không có cái gì trở ngại.

Nhìn xem tại bạch vụ bao quanh bên trong, hai người chói mắt thân ảnh, Lưu Vân mới biết được, các nàng vừa mới đầu pháp nhất định tựa như đối phó

tiểu hài từ đồng dạng, nói trở lại Hư Trúc cùng mình cũng không cũng là tiểu hài từ nhà.

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Nghịch Chiến!

Quang ảnh giao thoa ở giữa, Lý Thu Thủy còn có Vu Hành Vân người tới ta đi thân pháp mờ mịt khó tìm.

Tiểu Hòa Thượng bị Vu Hành Vân nhất chương đánh bất tỉnh, muốn đến lấy võ công của hắn tới nói không có cái gì trở ngại, nhưng là chỉ có trước mắt hai người là khó giải quyết nhất.

Lưu Vân chính mình cũng không có nghĩ đến các nàng lại ở chỗ này đánh nhau, hắn sân khấu rõ ràng ngay tại Tây Hạ Hoàng Cung bên trong Băng Khố đều thiết kế tốt, thế nhưng là hết lần này tới lần khác hảo chết không chết lại tới đây.

Tuy nhiên cũng may hai người kia đã là liễu mạng giai đoạn, ai cũng không có chú ý Lưu Vân giờ phút này đã đem Hư Trúc từng chút từng chút kéo đến trong băng khố mặt, ngay tại sau cửa lớn tay hắn dò xét tại Hư Trúc trên đỉnh đầu.

Lưu Vân cũng tu luyện qua Bắc Minh Thần Công, tuy nói không có Vô Nhai Tử thâm hậu như vậy, thế nhưng là cũng không tính quá kém Hư Trúc nếu như là thanh tịnh, hoặc là ngủ, hắn cũng không có nắm chắc dám đi hút đi công lực của hắn.

Nhưng là bây giờ Hư Trúc đã hôn mê bất tỉnh nhân sự, với lại hắn cũng sẽ không Bắc Minh Thần Công Vận Hành Pháp Môn, toàn bằng Bắc Minh Thần Công bị động hộ thể, dò xét phá tầng này Hộ Thể Chân Khí quả thực là dễ như trở bàn tay.

Thế nhưng là làm Lưu Vân công lực tiến Hư Trúc thân thể thời điểm, thâm hậu hơn Bắc Minh Thần Công không chút khách khí tiếp nhận lên Lưu Vân nội lực.

Cái này vừa ra kém chút đem Lưu Vân dọa đến Nhất Phật Thăng Thiên Nhị Phật Xuất Thế, lập tức không dám khinh thường, cường lực nghịch vận Bắc Minh Thần Công cảm nội lực từng chút một đứng vào Hư Trúc trong cơ thể.

Nếu như nói nghịch vận Bắc Minh Thần Công là đem nội lực truyền đi lời nói, hiện tại Lưu Vân chính là nghịch vận Bắc Minh Thần Công, cảm chính mình nội lực truyền đến Hư Trúc trong cơ thể. Lại thêm hắn là nghịch vận chủ đạo, từng chút một liên bất đầu chiếm cứ cái này chân khí chủ động.

Lúc này mới từng chút một đem chân khí kéo trở về, thuận tiện lấy dẫn động Hư Trúc trong cơ thể Bắc Minh Thần Công, càng là không chút do dự chảy ngược tiến vào Lưu Vân trong thân thể.

Tới! Tới! Cũng là loại cảm giác này, lực lượng cảm giác cảm giác.

Trộn vện tám mươi năm bên trong lực, càng là cực kỳ thuần chủng Bắc Minh Chân Khí giờ phút này từ Hư Trúc thân thể liên tục không ngừng tràn vào Lưu Vân thân thể.

Thời gian dần qua Hư Trúc đi theo Lưu Vân chậm tay chậm trôi nổi đứng lên, Lưu Vân thuận thế nắm tay chuyển đến đỉnh đầu của mình, hai người đầu đối đầu, giống như thiên địa hợp nhất cảm giác.

Chỉ có điều lần này nhưng là Lưu Vân làm chủ đạo, toàn tâm toàn ý hấp thu lên Hư Trúc nội lực.

Trong lúc nhất thời, Lưu Vân chẳng qua là cảm thấy thân thể trào lên Thanh Vân tự tại, lại hình như tại trong biển rộng du lịch, nói không nên lời thoải mái.

Chờ đến tại vừa mở mắt thời điểm, Tiểu Hòa Thượng đã toàn thân mồ hôi ngả trên mặt đất,

Bất tỉnh nhân sự, xem ra thiếu khuyết Vô Nhai Tử nội lực, liền ngay cả thân thể của hắn cũng xuất hiện nhất định tổn thương.

Cũng may hắn Bắc Minh Thần Công là người khác truyền cho hắn, cũng không phải là Tính Mệnh Song Tu đến, bằng không chỉ sợ Tiểu Hòa Thượng liền biến thành chết hòa thượng.

Đại công cáo thành Lưu Vân chỉ cảm thấy toàn thân tràn ngập lực lượng, Bắc Minh Thần Công còn có Tiểu Vô Tướng Công đều tại bên trong thân thể của mình tuần trào không ngừng.

"Ngay tại lúc này!" Lưu Vân một bước từ Bể Khố bước ra, Lý Thu Thủy và Vu Hành Vân giờ phút này chiêu thức cũng đã đạt tới liều mạng thời điểm, càng là song phương giằng co không xong.

Các nàng hai người chỉ cảm thấy phía bên nào có một cỗ khí lưu cấp tốc mà đến, cuồng quét ở giữa tranh thủ thời gian rút lui chiêu. Quả không phải vậy một đạo ngạc nhiên chưởng lực từ phía trên mà xuống, cảm hai người nguyên lai đứng địa phương đánh ra một cái cự đại cái hố nhỏ.

"Là ai?" Vu Hành Vân tính cách bạo lệ, tự nhiên nhanh mồm nhanh miệng.

Nhưng là nàng cùng Lý Thu Thủy đã sớm tiêu hao không ít, trước mắt lại đột nhiên tới một cái dạng này Trình Giảo Kim, nhất định cũng là họa vô đơn chí.

"Ha-Ha, hai vị, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a, có phải hay không có một ít muốn ta đâu?"

Nói nhất chưởng đánh về phía vẫn còn ở kinh hãi Lý Thu Thủy mà đi, cường hãn chưởng lực càng là không cần tiền quét ngang mà ra. Lý Thu Thủy song chưởng đều xuất hiện, càng đem chính mình suốt đời công lực sử xuất.

"Bành" một tiếng không hưởng, Lý Thu Thủy và Lưu Vân đều thối lui ba bước.

Vu Hành Vân thừa cơ quyền kẹp lấy vô thượng nội lực hoành tập mà đến, Thiên Sơn Chiết Mai Thủ diễn hóa xuất ba đầu sáu tay hư ảnh, thanh thế không chút nào khuếch trương.

Nhưng là •••

Liên tiếp Chưởng Ảnh vây quanh Lưu Vân hộ thân, thành linh chính là Lưu Vân thích nhất Thiên Thủ Như Lai Chưởng. Tầng tầng Chưởng Ảnh cảm Lưu Vân bảo hộ ở bên trong, càng là cùng Vu Hành Vân bình bình bang bang đối chưởng.

Song phương khí thế đã đạt đến đỉnh phong, Lưu Vân thủ pháp nhanh như giống như sao băng, nhất động cùng một chỗ đều sẽ mang ra vô số Chưởng Ảnh đến, vậy mà trong lúc nhất thời Tướng Vu Hành Vân ngăn chặn, thật là không uy phong!

Thế nhưng là Vu Hành Vân riêng là lương thiện, Thiên Sơn Chiết Mai Thủ Diễn Hóa hư ảnh bất thành linh biến đổi, ba đầu mười sáu cánh tay, thế công gấp bội, nội lực gấp bội, tốc độ gấp bội.

Cho dù là có Thiên Thủ Như Lai Chưởng Lưu Vân tới nói, vậy mà cũng ảm ảm cảm giác được cố hết sức. Lý Thu Thủy càng là mượn cơ hội này, cảm chính mình Bạch Hồng Chưởng lực cẩn thận ngưng tụ, không ngừng lớn mạnh trong lòng bàn tay có thể tụ tập chân khí.

Chờ đến ảm ảm mà ra thời điểm, đúng là như thế vô thanh vô tức, Lưu Vân đã sớm biết Lý Thu Thủy là một cái không an phận nữ nhân, nhưng là vậy mà tại giờ phút này đánh lên, Lưu Vân đã không phải là trước kia Lưu Vân.

Vu Hành Vân lúc đầu cũng coi là Lý Thu Thủy muốn làm gì, nhưng là liền ảm ảm cảm giác mình phía sau có một cỗ lực đẩy, chẳng lẽ đây là?

Mang theo trùng trùng chưởng ảnh Lưu Vân, bất thành linh tán đi những này Hư Tượng Chưởng Ảnh, song chưởng ngưng thực đối Vu Hành Vân một chưởng vỗ ra.

Đại Lực Kim Cương Chưởng!

Thế nhưng là Vu Hành Vân vậy mà chạy như bay, không chỉ tốc độ thay đổi nhanh, với lại dưới chân có vẻ như còn giống như hư không giẫm tại thứ gì bên trên cảm giác.

Một cái hoảng hốt liền đem Lưu Vân Đại Lực Kim Cương Chưởng thoáng qua, tay nhỏ tốc độ giống như là theo gia tốc khóa đồng dạng, Thiên Sơn Chiết Mai Thủ tại Lưu Vân ở ngực liên tục điểm tới.

Thiên Sơn Chiết Mai Thủ sắc bén thủ pháp, tăng thêm vừa rồi tại cái này màu trắng Thủy Khí bên trong thu thập nước lạnh ngưng tụ ra Sinh Tử Phù toàn bộ đánh vào Lưu Vân ở ngực bên trong.

Một trận đom đóp rung động về sau, Vu Hành Vân vậy mà nhìn thấy vốn hần nên miệng phun máu tươi Lưu Vân cười hắc hắc, ngón trỏ tay phải giống như sớm đã vận sức chờ phát động.

Nhất Thức nhanh như thêm điện Nhất Dương Chỉ, "PHỐC" "PHỐC" cảm ở Vu Hành Vân trong con ngươi, chỉ nghe thấy Vu Hành Vân một tiếng hét thảm, "Ta bằng hiệu!"

"A ••• a ! ! ! ! !"

Lưu Vân không chút khách khí Tướng Vu Hành Vân một chân đá bay, ở ngực bất thành linh toát ra từng đợt khói trắng, Lưu Vân trong lòng mình nói: Trước kia công lực không đủ không biết, nhưng là hiện tại công lực vừa đến, Bắc Minh Thần Công không chỉ có thể thổi luyện thân thể, còn có thể dò trái qua đôi huyết, mà bây giờ, chỉ cần là loại này Dịch Chủng Chân Khí đi vào thân thể ta, tự nhiên có thể bị ta Bắc Minh Thần Công hóa giải, mạnh a!

Lý Thu Thủy xem xét Vu Hành Vân một chiêu thất bại, thậm chí ngay cả hai mắt đều liền mờ mịt, cái này nhưng như thế nào khiến cho, tiểu tử này đã

không phải là người.

Nghĩ tới đây, Lưu Vân Lăng Ba Vi Bộ phảng phát mờ mịt này vùn vụt khói bay, giật mình xuất hiện tại Lý Thu Thủy trước mặt, vậy mà không chút nghĩ ngợi liền đưa tay cũng là Dương Ca Thiên Quân!

Lý Thu Thủy vẫn là sớm có phòng bị, trong nháy mắt giao tiếp liên tiếp đánh ra 28 Chương, chương chương mang hận, cường thế vô cùng cảm Dương Ca Thiên Quân triệt tiêu, còn mang ra không ít dư lực công kích Lưu Vân.

Cũng không biết tiểu tử này lập tức tại sao có thể có tốt như vậy tu vi võ công, thế nhưng là trước mắt không cho phép suy nghĩ nhiều chỉ có sát hấn mới là chính đề!

"Năm đó không giết ngươi, hiện tại bản cung liền hoàn thành nỗi tiếc nuối này!"

Nói cuồng phong mà lên, chương lực không kiêng nể gì cả đánh về phía Lưu Vân. Đối diện cũng là đến từ bốn phương tám hướng khác biệt chương lực, nếu là một chiêu một thức đánh trả, sớm muộn gì đều sẽ ăn thiệt thòi.

Sóng to gió lớn!

Cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt hiệu quả, gọn sóng hình chân khí vậy mà lượn lờ tại Lưu Vân năm thước phạm vi bên trong, ngoại hình thượng xem thật giống như một cái móc ngược hồ cá.

Lý Thu Thủy trừng to mắt, "Đây không phải?" Vừa định nói cái gì thời điểm, một phát hình người đạn pháo bất thành linh từ một chỗ xông lại đánh vỡ Lưu Vân chân khí hàng rào.

Liền tốt giống như Thụ Đại Hùng ôm lấy Lưu Vân phía sau lưng, đã mờ mắt Vu Hành Vân làm càn lớn tiếng cười nói: "Ha-Ha! Để cho Mỗ Mỗ sẽ dạy ngươi một chiêu cuối cùng đi, thăng nhai con!"

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 167: Chiến Cuối Cùng!

Lưu Vân đến sau cùng cũng không nghĩ tới Vu Hành Vân sẽ ở thời khắc này phản công, mờ cái gì trò đùa, có thể để ngươi như thế đạt được!

Nghĩ tới đây cùi chỏ vậy mà lấy không giống người có thể đạt tới góc độ kỳ dị uốn lượn, tuy nhiên không biết Vu Hành Vân muốn làm gì, nhưng là giờ phút này vẫn là trước tiên giải quyết một cái phiền toái tương đối tốt, ai biết trong nội tâm nàng là thế nào nghĩ.

Thủ chương sau này duỗi ra, bóp lấy Vu Hành Vân xương sọ dùng lực một tách ra, phía sau truyền đến một tiếng hét thảm, thế nhưng là Vu Hành Vân cũng không biết là thế nào nhện xuống dạng này đau đớn, tay nhỏ tốt giống như cốt thép một dạng khóa lại Lưu Vân phía sau lưng, toàn thân cường hãn công lực ngăn chặn Lưu Vân để cho hấn động cũng không thể động.

"Tiện nhân! Hiện tại không xuất thủ, chờ từng tới một hồi đều chết ở chỗ này!"

Nghe theo Vu Hành Vân mệnh lệnh, Lý Thu Thủy cảm mình có thể điều vận toàn bộ nội lực tập trung tới bàn tay bên trên, đánh về phía Lưu Vân ở ngược để cho hấn vĩnh viễn thoát thân không được.

Nhưng là Lưu Vân lại có thể cam tâm cứ như vậy chết tại hai nữ nhân này trong tay, hét lớn một tiếng, cuồng bạo chân khí từ trong thân thể tuôn ra đến, vậy mà dùng chính mình ngoại phóng lực lượng cưỡng ép đứng vững Lý Thu Thủy dạng này tuyệt cường nhất chương, thế nhưng là dư lực lại toàn bộ từ Lưu Vân tới tiếp nhận.

Vu Hành Vân ở tại Lưu Vân trên lưng cũng không thoải mái, bất thành linh cảm giác mình nội lực bắt đầu thiếu thốn, không nghĩ tới tiểu tử này Bắc Minh Thần Công vậy mà tu luyện tới mức độ này, "Hắc hắc, mặc dù ngươi bây giờ võ công Thông Huyền, Mỗ Mỗ cũng phải mang theo ngươi cùng đi Diêm La Địa Ngục!"

Lý Thu Thủy đệ nhất chương thất bại, lại một lần nữa ngưng tụ nhất chương đánh về phía Lưu Vân, nhưng là vậy mà tại trong hai người ở giữa bất thành linh ưỡn ra tới một đạo Vô Hình Khí Tường.

Vu Hành Vân muốn lấy tay xuyên thủng Lưu Vân phía sau lưng, muốn đem hấn trái tim bóp nát, nhưng là tay nhỏ mỗi một chương đánh vào trên người

hắn thật giống như đánh vào một đạo Thiết Tường bên trên, Hộ Thể Chân Khí căn bản sẽ không để cho Vu Hành Vân đạt được.

"Lão yêu quái, không nghĩ tới đi, Bắc Minh Chân Khí có bao nhiêu lợi hại, có phải hay không ôm hận sự phụ ngươi không có đem dạng này tuyệt thể thần công truyền cho ngươi à?"

Nhưng là Vu Hành Vân lại nói: "Tiện nhân, ngươi đi mau, hôm nay là ta và hắn ân oán, chúng ta Tiêu Dao Phái nhất định phải trừ yêu nghiệt này, không phải vậy!"

Bang!

Vu Hành Vân lại bị Lưu Vân ngăn sinh sinh bỏ đi gông xiềng, bị Lưu Vân như gió tranh đồng dạng điên cuồng vung tầm vài vòng bành quang xuống đất. Giờ phút này Lưu Vân không chút khách khí cầm tay mình đặt tại Vu Hành Vân giữa lưng bên trên, "Mồ Mồ, cẳng gãy dựa liền cẳng thống khô, chết cái ý niệm này đi!"

Thế nhưng là còn không có phát động Bắc Minh Thần Công thời điểm, Vu Hành Vân eo liền giống như rắn đồng dạng chín mươi độ gãy tới quả thực là tránh ra Lưu Vân đại thủ, lúc này không hề cố kỵ ôm ở Lưu Vân trên ngực.

Lưu Vân cho là nàng cũng phải phế chính mình ánh mắt nào nghĩ tới Vu Hành Vân vậy mà nói lời như vậy, "Muốn a, Mồ Mồ thành toàn ngươi!"

Nhất thời giống như biển động nội lực tràn vào Lưu Vân trong thân thể, Kỳ Kinh Bát Mạch tuy nhiên từ nhỏ liền bắt đầu tu luyện, nhưng là bất thành linh tràn vào cường đại như vậy nội lực, vậy mà để cho hắn lập tức không động đậy, hoặc là nói hắn giống một cái sắp nổ bạo khí cầu đồng dạng chỉ có thể tro mắt xem.

"Tiện nhân! Còn muốn cái gì! Chạy a!"

Nhưng là Lý Thu Thủy tựa hồ so Vu Hành Vân thấy rõ ràng, Vu Hành Vân nếu như chỉ là kiềm chế lại Lưu Vân, tuyệt sẽ không chỉ có dạng này, mà có thể sát hắn cơ hội cũng chỉ có trước mắt lần này!

Vu Hành Vân truyền ra chính mình công lực, mềm mại té ở Lưu Vân dưới thân thể, Lý Thu Thủy càng là thừa dịp dạng này một cái cơ hội nhất chương đánh tới, không nghĩ tới lần này không chỉ tùy tiện đột phá Lưu Vân Khí Tường, còn đội lên trước mặt hắn.

"Chịu chết đi!" Nhất chương muốn vỡ xuống lúc đến đội, Lưu Vân vậy mà cũng nhất chương đưa ra, bỗng nhiên bắt lấy Lý Thu Thủy tay, thế nhưng là giờ phút này duy có thể bắt lấy Lý Thu Thủy, nửa phần nội lực cũng là không ra.

Sớm ngay tại một bên vận sức chờ phát động Du Thần Chi cuối cùng kìm nén không được, không có chờ đến Lưu Vân tín hiệu vậy mà lao ra, Trường Phong Cuồng Vũ, song chương đều xuất hiện. Lại vững vàng vừa chuẩn khắc ở Lý Thu Thủy trên lưng.

Nhất thời một ngụm máu tươi phun ra, phun Lưu Vân một mặt thế nhưng là Lưu Vân không chút nào không quan tâm, "Ngươi xong, ha ha ha!" Nói không để ý trong cơ thể mình chưa tiêu hóa xong toàn bộ nội lực, quả thực là cảm Lý Thu Thủy trong cả đời lực cũng thu nạp vào tới.

Cầm thụ được cực kỳ tinh khiết Tiểu Vô Tướng Công nhập thể, cùng ta Vô Nhai Tử Bắc Minh Thần Công, Vu Hành Vân Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công dung hợp lại cùng nhau.

Du Thần Chi đã nhìn thấy Lý Thu Thủy cũng chậm rãi mất đi khí lực ngã trên mặt đất, động liên tục cũng bất động, thế nhưng là Lưu Vân lại một mặt tam biến sắc, chờ đến nồng đậm bạch khí từ Lưu Vân trong thân thể phóng thích về sau, Lưu Vân mở mắt ra đứng lên.

Một chân một cái cầm Lý Thu Thủy và Vu Hành Vân đầu giẫm nát, hoạt động một chút thân thể, thật dài duỗi cái lưng mệt mỏi, "Thoải mái a!"

Sau đó nhìn Du Thần Chi nói: "Ngươi làm phi thường tốt, bổn vương muốn thưởng cho ngươi một ít gì đó."

Nào biết Du Thần Chi bỗng nhiên quỳ xuống, "Vương gia, tiểu nhân không cầu Vương gia khen thưởng tiểu nhân, chỉ cầu Vương gia có thể vì tiểu nhân Thủ Nhận Tiêu Phong cái này Ác Tặc, nếu như là dạng này, tiểu nhân lập tức chết tại Vương gia trước mặt cũng là mặc dù không hối hận!"

Nào biết Lưu Vân cảm Du Thần Chi nâng đỡ, "Ai, tuổi còn trẻ làm sao luôn đem cái chết treo ở bên miệng đâu, cái này cỡ nào điểm xấu a, cười một cái, cười a, đem chủy liệt khai."

Du Thần Chi cứ như vậy cho Lưu Vân một cái thế giới bên trên khó coi nhất mỉm cười, thế nhưng là Lưu Vân không thêm để ý chút nào, "Cười liền đúng, cười so với khóc tốt, còn sống so chết tốt."

Nhìn nhìn lại đã không có hình người Vu Hành Vân còn có Lý Thu Thủy thì thế nói: "Không được trang bức càng tốt hơn, ai cũng có thể sống, ai cũng có thể cười. Du Thần Chi a, tìm người đem tại đây quét dọn một chút, đem cái kia Tiểu Hòa Thượng đưa đến một gian chúc mừng hôn lễ bên trong thật tốt an dưỡng, nhớ kỹ, hắn là bổn vương ân nhân!"

"Vâng, Vương gia!" Đây là Lưu Vân lần thứ nhất không có để cho hắn Tát Ma, cái này khiến Du Thần Chi phi thường vui vẻ, cuối cùng đạt được Vương gia coi trọng.

Về đến phòng Lưu Vân thật sâu thở một cái, hôm nay chính mình lại hoàn mỹ sống sót, thật sự là đôi một cái nhân gian đồng dạng.

Vu Hành Văn thể nào, Lý Thu Thủy thì sao, còn không phải chết, vẫn là chết ở trong tay chính mình. Không nghĩ tới công lực tăng nhiều như vậy đáng tiếc không có cơ hội và Vô Nhai Tử gặp mặt một lần, thật sự là đáng tiếc.

.....

"Giá! Giá!"

Trên vùng quê, hai nhóm tuần mã màu đen đang tại chạy như điên, một nam một nữ, một trước một sau lẫn nhau đuổi theo. Độc Cô Vô Song đã bảo hộ A Tử thời gian thật dài, hiện tại đang bồi tiếp nàng đường vòng chạy tới Liêu Quốc, nghe nói nàng người trong lòng là ở chỗ này, chính mình nhất định muốn gặp biết một chút.

A Tử ngồi trên lưng ngựa, bên tai là tiếng gió vun vút, thế nhưng là vẫn là nganh lấy cuồng hống nói: "Vô Song đại ca, ngươi đã bảo hộ ta lâu như vậy, sư huynh nơi đó cũng nhất định cần ngươi, vì sao còn có bảo hộ ta?"

Nói thực ra vì sao? Độc Cô Vô Song căn bản là không có có nghĩ qua, thế nhưng là hấn cũng là ưa thích nghe A Tử cười, còn có A Tử này cơ linh ánh mắt, còn có ....

"Ai biết, Lưu Văn đệ nơi đó không cần ta quan tâm, hấn rời đi ta cũng giống vậy rất tốt, ta muốn cùng ngươi tới nơi này, ngươi vì sao lại không cao hứng?"

A Tử giờ phút này cũng hơi có một ít tâm hồng, bởi vì nàng đối với Độc Cô Vô Song nói láo, Tiêu Phong đến sau cùng cũng không có tiếp nhận nàng. Rõ ràng Da Luật Hồng Cơ đã đáp ứng Tứ Hôn, thế nhưng là quả thực là bị Tiêu Phong cự tuyệt.

"Vô Song đại ca, ngươi không cần hỏi ta được không, ta liền muốn một câu, sau đó thế nào đều tùy ngươi được không?"

Có đôi khi lòng của nữ nhân chính là như vậy bướng bỉnh, một cái là nàng ưa thích ngươi, một cái khác là thích nàng người, nếu như là định hướng lựa chọn đều sẽ tuyển cái kia thích nàng người, thế nhưng là nữ nhân hết lần này tới lần khác cuối cùng sẽ lựa chọn nàng ưa thích ngươi, không có vì cái gì, nhân loại 10 vạn cái bí ẩn chưa có lời đáp một trong.

"A Tử, ngươi biết ta tâm ý à, theo ta đi có được hay không?"

Nhưng là xen lẫn tiếng gió này, A Tử nghe lầm âm, "Tốt, đến lúc đó ngươi dẫn ta đi, ngươi nguyện ý chờ ta sao?"

Độc Cô Vô Song gật gật đầu, sau đó đem ghim chặt ngựa, đưa mắt nhìn A Tử đi xa, chờ lấy nàng hứa hẹn, còn có cũng là hấn cũng muốn và Lưu Văn đánh một chút cược, đến tốt cùng nhân tâm có phải hay không thật trường!

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Chấp Niệm Thành Ma!

Giờ phút này hào hoa trong đại điện, Da Luật Hồng Cơ đang tại đối một phong thư ngắn người, Tống Quốc hoàng đế vậy mà lần đầu tiên cho hấn lấy Cá Nhân Danh Nghĩa viết một phong thấp như vậy tư thái tin, để cho hấn lâm vào tình cảnh lưỡng nan.

Nội dung rất đơn giản, dứt bỏ những hấn đó không có dinh dưỡng lời nói, cuối cùng từ ngữ chỉ có ba chữ, đừng đánh.

Không thể phủ nhận vạn nhất là một phong mê hoặc hấn nhân cầu tin cũng khó nói, vì là muốn khôi phục nguyên khí, thất thường gì sự tình cũng dám làm. Nếu không nói Tống Nhân cũng là đồ đệ tiện, với lại bọn họ quốc danh lên cũng tốt, Đại Tống, muốn cái gì tiền đưa cái gì, cái gì đều tiền đưa. Thế nhưng là hết lần này tới lần khác tựa như là mạng con gián đồng dạng, làm sao cũng nắm không chết, làm sao cũng sát không hết.

Chẳng lẽ chúng ta cũng là trời sinh chịu nguyên rủa cái kia quan tâm người sao, nói đến Hoàng Đế Tiêu Phong hôm qua yết kiến, hấn sinh tại Tống lớn ở Tống, đối với Đại Tống hấn là lớn nhất hiểu biết.

Nửa nén hương về sau, Tiêu Phong uy vũ hiển hách đạp trên vang dội cước bộ đi tới, nội thị mở cửa ra, đã nhìn thấy Da Luật Hồng Cơ ngồi ở trên thảm, sớm đã tại trên bàn trà chuẩn bị tốt mỹ tửu chờ lấy hấn.

Tiêu Phong phóng khoáng ngồi xuống, trước tiên cho Da Luật Hồng Cơ rót đầy một chén rượu, sau đó chính mình đem rượu trong ấm tửu một cái làm xuống nửa ấm, "Đại ca, làm sao hôm qua không có uống đủ, lại đem huynh đệ gọi tới, có phải hay không giống như hôm qua nâng ly a?"

Da Luật Hồng Cơ xấu hổ cười cười, hôm qua thật sự là không uống qua hân, đầu hiện tại cũng còn đau đầu, thế nhưng là Tiêu Phong vẫn còn và người không việc gì đồng dạng.

"Hoàng Đế, đại ca hôm nay muốn hỏi người một vấn đề, hỏi vì sao Tống Quốc còn sống, còn không có bị Vong Quốc, chúng ta đến tột cùng có điểm nào nhất không có làm đến, hôm nay liền hai người chúng ta người, người có thể nói thoải mái, không có những hân đó đại thần quấy rầy, tùy tiện nói!"

Da Luật Hồng Cơ rất ít nói đơn giản như vậy sáng, bởi vì mỗi một cái hoàng đế nói chuyện đều ưa thích để cho thần tử suy đoán hân ý nghĩ, liền thích xem thần tử vì là làm hân vui lòng đến tột cùng có thể làm được cái tình trạng gì. Cũng hiển nhiên, Da Luật Hồng Cơ chính là như vậy hoàng đế trong đó nhân tài kiệt xuất, nghe vừa ý, không nghe chán ghét.

Đổi một loại tư duy cũng là trung ngôn có thể nghe, nhưng là phải chờ tới ta nguyện ý nghe trung ngôn thời điểm, nịnh nói có thể không nghe, nhưng là cũng phải tại ta không muốn nghe nịnh nói thời điểm. Hoàn toàn là tùy tâm sở dục để vương tâm tính, rất bình thường, hưởng phúc hưởng cũng dễ chịu.

Thế nhưng là Da Luật Hồng Cơ bất thành linh thu đến dạng này một phong thư, không phải người khác khởi thảo, mà chính là chân chân chính chính từ Tống Quốc hoàng đế viết tư nhân văn thư vẫn là rất ít gặp, cho nên hân hiện tại muốn nghe một chút khó nghe trung ngôn, hóa giải một chút chính mình buồn khổ.

Tiêu Phong thần sắc trở nên rất khẩn trương, hân tại những này trái phải rõ ràng trước mặt không quá sẽ biến báo,

Đối với cũng là đúng, sai cũng là sai. Với lại hân thân là người Khiết Đan lại sinh trưởng tại Hán Nhân thổ địa bên trên, đến sau cùng còn muốn cùng lúc trước hết thấy nhất đao lưỡng đoạn, cái này ở trong thông khổ chỉ có chính hân biết.

"Đại ca, vấn đề này, đệ đệ ta không biết nên bắt đầu nói từ đâu, bởi vì ta cũng không có cẩn thận nghĩ tới những vấn đề này a, đại ca."

Thế nhưng là Da Luật Hồng Cơ lúc này rất đại độ, "Không sao, từ người biết địa phương nói lên, hôm nay liền huynh đệ chúng ta hai cái, muốn nói cái gì liền nói, không hề có một chút vấn đề."

Tiêu Phong gật gật đầu, "Đã như vậy, ta coi như nói."

Sau đó hân không có mở miệng, uống trước một ngụm rượu, chậm rãi nhớ lại chính mình vẫn là một cái Tống Nhân tâm tính, loại kia Bảo Gia Vệ Quốc tâm tính.

"Đại ca, ngài nghe nói qua tam quân có thể đoạt Tiên, Thất Phu không thể làm thay đổi chí hướng một câu nói như vậy sao?"

Da Luật Hồng Cơ vẫn là qua một chút Tống Triều sách, "Ừm, cái này ta biết, là một cái tử đã từng nói qua."

Tiêu Phong tuy nhiên không biết là cái nào Tử viết qua, nhưng là câu nói này có thể nói là hân từ nhỏ lớn lên nghe được nhiều nhất một câu, "Đại ca, một người có thể nhu nhược, có thể tham sống sợ chết những này đều có thể. Nhưng là tại trái phải rõ ràng trước mặt, hân mới có thể hiển lộ ra hân làm một cái người chân chính lực lượng!"

Da Luật Hồng Cơ cười, cười là thoải mái cười to, "Một người chân chính lực lượng? Chẳng lẽ hân biết bay không thành, đệ đệ người muốn nói cái gì a, làm sao người cũng học được những này quanh co lòng vòng phương thức nói chuyện người, muốn nói cái gì liền nói cái gì, không quan trọng, hôm nay liền hai người chúng ta người, nói thoải mái!"

Đã nhìn thấy Tiêu Phong đem một bầu rượu đều làm, ánh mắt kiên định nhìn xem Da Luật Hồng Cơ, "Tất nhiên đại ca muốn nghe, vậy ta liền nói hết ra. Tống Nhân tuy nhiên Nhỏ yếu, mặc kệ chúng ta đốt sát cướp đoạt, thế nhưng là bọn họ nhưng lại có tồn tại tiến vào thực chất ở bên trong một loại kiêu ngạo, về phần đây là một loại cái gì kiêu ngạo không biết, tóm lại cũng là kiêu ngạo. Chính là dạng này kiêu ngạo để bọn hân thật sâu cảm rở tại sinh bọn họ nuôi hân bọn họ địa phương bên trong, người nào muốn cướp đi bọn họ địa phương, bọn họ liền dám với ai liều mạng, chính là như vậy chấp nhất!"

Da Luật Hồng Cơ cũng chính mình cho mình ngược lại một chén rượu, chậm rãi uống đứng lên, "Còn gì nữa không, chẳng lẽ con mắt cứ như vậy đơn thuần, tuy nói là có như vậy một hai phần đạo lý, thế nhưng là người vẫn là không có thuyết phục ta."

Xác thực, Tiêu Phong không phải như thế Thiết Xán Liên Hoa người, có thể đem cái gì đều nói rõ ràng rõ ràng, nhưng là cái loại cảm giác này hân còn không có quên, đối với địa phương thật sâu không muốn xa rời, còn có luôn luôn sinh hoạt tại nước sôi lửa bỏng dân chúng, loại bảo vệ đó muốn luôn luôn quên không được.

"Đại ca, huynh đệ ta không lời nào để nói, huynh đệ ta cũng không biết vì sao Tống Nhân nếu như vậy kiên trì, huynh đệ ta mặc dù không có qua bao nhiêu sách, nhưng là tại ta vẫn là Tống Nhân thời điểm, huynh đệ trong đầu chỉ có một câu, sáng phạm Cường Hán người, xa đâu cũng giết!"

Da Luật Hồng Cơ gật gật đầu, "Hân huyền với người trời, cảm xúc rất nhiều a!" Làm sao Tiêu Phong nói một hồi lời nói, nhưng là muốn và thanh tĩnh để vương nói chuyện trời đất là một cái phi thường vật và sự tình, cuối cùng Tiêu Phong cáo lui.

Nhưng là Tiêu Phong lời nói lại tại Da Luật Hồng Cơ trong đầu lưu lại rất sâu nghi vấn, đều để Tống Nhân, thế nhưng là hết lần này tới lần khác nhắc lên Phong Mã Ngưu không liên quan Hán Triều làm cái gì, chẳng lẽ Hán Triều người sẽ trở về giúp bọn hân tác chiến hay sao?

Rõ ràng Tống Nhân tàn bạo tính và Liêu Quốc bạo tính không có tốt đến bao nhiêu, đòi tiền không có tiền yếu địa không có, nơi nào đến kiêu ngạo, chết đói liền cái gì cũng không có, thế nhưng là hết lần này tới lần khác Mê Tín Tống Quốc cái kia tiểu nhi hoàng đế sẽ mang lại cho bọn họ cuộc sống

thoải mái?

quên đi, vẫn là có trăm tới thống trị các ngươi, nói cho các ngươi biết cái gì gọi là sống!

"Truyền chi, gọi Da Luật vài chính là đến, trăm nghĩ hần!"

.....

Một bên khác, Tổng Triết Tông Triệu Hú vẫn còn ở thành thành thật thật luyện chữ, mà Cao Thái Hậu lại nằm tại trên giường mềm, an an tĩnh tĩnh một phong tẩu chương một phong tẩu chương lật xem.

Triệu Hú thật sự là không có ý nghĩa không được, những chữ này bất quá chỉ là nhất bút nhất hoạ, người đáng giá để cho trăm luyện một canh giờ nhiều như vậy sao, khi dễ hoàng đế rất đã có phải hay không!

"Trăm không luyện, trăm muốn học võ công!" Triệu Hú vui đùa tiểu hài tử tính khí, mà Cao Thái Hậu cũng cho tới bây giờ đều coi hần là chưa trưởng thành tôn tử xem.

Không ngẩng đầu liền nói: "Đường đường Nhất Quốc Chi Quân, ngay cả cái chữ đều viết không tốt còn muốn luyện võ công, Ai Gia không cho phép, lúc nào đem chính mình chữ luyện được và Bi Văn thượng diện đồng dạng tốt, Ai Gia liền để ngươi luyện võ công."

"Ngươi ... ngươi khi dễ trăm! Trăm muốn đi, ta xem ai dám ngăn lại trăm!"

Nói xong liền đem bút hướng về mặt đất quăng ra, trực tiếp từ trên mặt bàn nhảy ra ngoài, thế nhưng là dưới chân mềm nhũn ba chút chút kẹt tại mặt đất, đau Tiểu Hoàng Đế nước mắt đều muốn đi ra, nhưng là Cao Thái Hậu vẫn là cũng không ngẩng đầu lên, "Tiễn đưa Quan Gia đi về nghỉ, đem Văn Phòng Tử Bảo cũng mang theo, chân làm bị thương, tay còn có thể không động đập thật sao?"

Cung nữ còn có nội thị đều lấy Lão Thái Hậu như Thiên Lô sai đâu đánh đó, miệng thảo luận lấy đắc tội thất lễ loại hình lời nói, thế nhưng là trên tay là tuyệt không mập mờ, cứ như vậy đem Triệu Hú nâng quay về tẩm cung, để cho hần đi trong tẩm cung luyện chữ, với lại luyện không tốt còn chỗ nào đều không cho đi, nghiêm chỉnh đem mình làm Thành Hoàng đế hợp lý Người Giám Hộ.

Thế nhưng là trở lại tẩm cung Tiểu Hoàng Đế Triệu Hú đang nhìn xong Thái Y về sau liền bắt đầu đại phát tính khí, cảm mình có thể tóm vào trong tay đồ vật hết thấy phiệt ra ngoài, với lại những cung nữ này thái giám cái gì cũng đều biết được, Quan Gia phát xong tính khí cũng liền xong.

Triệu Hú đem chính mình nhốt tại một cái trong phòng, mở ra giấu ở dưới giường hộp gỗ, bên trong có một cái tạo hình rất kỳ quái Mộc Đỉnh còn có một bản bí tịch.

Triệu Hú tay nhỏ nhẹ nhàng vuốt ve chiếc đỉnh nhỏ này nói: "Mộc Đỉnh a Mộc Đỉnh, ngươi muốn thật sự là phụ hoàng lưu lại bảo bối, xin mời phụ hoàng phù hộ ta, để cho ta sớm ngày luyện thành ngài lưu lại võ công, đem những cái kia xem thường ta người hết thấy đánh chết! Toàn bộ đều chết hết sạch, chết hết sạch!"

Sau đó lật ra đến thứ mười trang, mười vị trí đầu trang viết cũng là luyện công chú ý hạng mục còn có một số huyết đạo tên và vận hành phương thức. Hiển nhiên hần không phải lần thứ nhất xem quyển bí tịch này, đã sớm đem mười vị trí đầu trang nội dung chiếu vào tâm lý. Sau đó miệng bên trong chậm rãi đọc lên hần sẽ phải tu luyện võ công tên, "Thiên địa nhất thanh nguyên nhân chính là hậu quả vô địch thần công?"

Tên gọi tắt: Ngũ Độc Hóa Công Đại Pháp!

Bạn đang đọc truyện *Hoành Xuyên Thiên Long Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.